

NOVUM

LEXICON

GEOGRAPHICUM.

NOVUM
LEXICON
GEOGRAPHICUM

IN QUO

UNIVERSI ORBIS

URBES, REGIONES, PROVINCIÆ, REGNA, MARIA, FLUMINA Novis, & Antiquis nominibus appellata, ſuiſque diſtantiis deſcripta recenſetur.

ILLUD PRIMUM IN LUCEM EDIDIT

PHILIPPUS FERRARIUS

Alexandrinus, S. T. D. & totius Ordinis Servorum Generalis.

NUNC VERO

MICHAEL ANTONIUS BAUDRAND

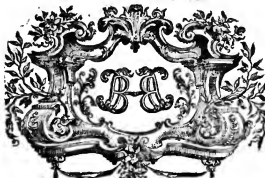
Pariſinus, Protonotarius Apoſtolicus, Prior de Roboribus, Novo-Mercato, & Jeſſenis

opus emendavit, illuſtravit, dimidioque auxit, ut novum planè exiſtat.

ACCESSERUNT

Ex Ejuſdem M. ANTONII BAUDRAND *Geographia Excerptas*; De Principiis Geographiæ Præfatio; Additi Articuli: Archiepiſcopatus, & Epiſcopatus: Urbes Imperiales: Academiæ: Urbes & ditiones Venditæ: Urbes fictitiæ: & alia plurima.

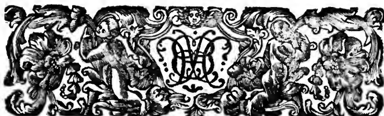
TOMUS PRIMUS.

VENETIIS, MDCCXXXVIII.

Apud Homobonum Bettaninum.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

MICHAELIS ANTONII
B A U D R A N D
DE PRINCIPIIS
G E O G R A P H I Æ.

E Geographia fuſius ſcribentes ordine litterarum, quædam nobis præmittenda videntur principia, maximè ad perfectam hujus ſcientiæ notitiam neceſſariam.

Geographia, Græca eſt dictio, quæ ex duobus conſtat vocibus, nempè ex Gea, quæ Græcis terram ſignificat, & grapho, quæ ſcribo ſive deſcribo ſonat: itaque nomen hoc Geographiæ nihil aliud ſignificat, quam terræ deſcriptionem, & ſic definitur à Ptolemæo Lib. I. Geographicæ enarrationis cap. I. Geographia eſt imitatio picturæ exhibentis partem illam omnem terræ, quæ detecta eſt, cum iis, quæ ad generalem ejus notitiam ſpectant. Advertendum tamen eſt, terram hic non debere accipi ſub propria ac ſtricta ſua ſignificatione, ſcilicet ut unum ex quatuor elementis, ſed pro terra hic intelligendus eſt globus terræ & aquæ ſimul, quem communiter mundum ſive terram univerſalem vocamus, quæ ſcilicet ab hominibus habitatur. Et itaque Geographia juxta nominis derivationem, illa ars ſive facultas, quæ deſcribit mundum, vel majorem portionem eorum, quæ in eo ſunt, veluti provincias, urbes, oppida, maria, lacus, flumina, montes, promontoria, inſulas, & alias partes principales ipſius mundi, ſtudendo ut hæc omnia delineata ſint ſecundum habitudinem ac poſitionem quam ad invicem habent.

Differt autem Geographia à Coſmographia, ut pars à toto, cum hæc ſit deſcriptio totius univerſi, ſeu mundi tam elementaris, quàm ætherei; differt etiam Geographia à Chorographia, ut totum à parte, cum hæc ſit regionis alicujus particularis deſcriptio; & hujus pars iterum eſt Topographia, quæ eſt loci alicujus particularis deſcriptio. Geographia autem deſcribit ſitum ſolius terræ, ſive Globi terraquei, hunc verò globum variè Geographi in partes diſtinguunt, de quibus infra.

Quantum Geographia ſit utilis, ac neceſſaria nemo eſt, qui ignoret, quoniam nulla eſt facultas cui hæc magno ornamento non ſit, & cui auxilium non ferat maximum, præſertim Hiſtoria; ſed qui primis hujus ſcientiæ fundamenta jecerint non eſt facilè ſtatuere, maximè cum multorum Geographorum ſcripta cum nominibus auctorum interierint, plures nominantur à Strabone viri eruditi. Nos autem ad fines hujus operis recenſemus præcipuos Geographos tam antiquos, quàm recentiores, qui de ea fuſius ſcripſere.

Nunc verò tantiſper agendam eſt de vocibus, & de menſuris Geographicis, quoniam earum in hoc opere frequentiſſimus eſt uſus, & primum de vocibus.

Vocum Geographicarum aliæ ad terram duntaxat pertinent, aliæ ad aquas tantum, aliæ ſunt aquis, & terræ communes.

Regio, Terræ pars eſt, quæ à Principe regitur.

Regnum dicitur tam regio ipſa Regi ſubjecta, quàm ipſe dominatus.

Provincia, Regio, quæ jus provinciæ accepit, & nunc ſæpius pro parte Regni.

Satrapia, vox fuit Perſica, quæ provinciam ſonat.

Nomus, Præfectura in Ægypto, ſic dicta fuit, quod ſingula ſuas haberet leges.

Diœceſes, rectè reſpondet diviſioni Franciæ Balliviatus, vulgò *des Baillages*, ſed in recenti Geographia ſumitur pro Epiſcoporum juriſdictione.

Territorium, ſive ager, univerſitas agrorum intra fines cujuſque urbis conſtituta.

Mare, dicitur congregatio multarum aquarum & Oceano conjunctum eſt, ſumitque diverſa nomina à diverſis terræ partibus ipſi contiguis.

Oceanus eſt mare magnum, ſeu ingens illud pelagus, quod univerſam Terram circumambit; habet verò diverſa nomina à diverſis mundi partibus, & regionibus, quas alluit.

Littus, eſt maris ora, ſive illa terræ pars, quæ ab aquis marinis tangitur.

Sinus, eſt aqua maris ſe in terras inſinuans ad ſinus ſimilitudinem, quod quaſi brachiis mare recipit, ac complectitur.

Fretum, eſt maris brachium inter duas terras, ſic ab undarum fremitu vocatum.

Æſtuarium, ubi ſe æſtus maris inſinuat.

PRÆFATIO

Insula, Terræ pars, quæ undique mari, aut aquis alluitur.

Peninsula, vocatur quasi pene insula, quæ non ab omni parte à mari circumdatur, sed jugo aliquo seu brachio continenti sive terræ solidæ annectitur: Græci autem hanc Chersonesum vocant.

Isthmus, est arcta terra inter duo maria, qua peninsula jungitur continenti.

Continens, dicitur omnis terra solida sive firma, quæ nec insula, nec peninsula, nec Isthmus est, sed tota sibi constat, & cohæret.

Portus, est locus maris conclusus, ubi naves sunt omninò securæ.

Promontorium, dicitur mons, quod conspicua altitudine in mare prominet.

Urbs, locus est amplior, mænibus septus, ædificiis & domibus refertus, & probe cultus, olimque pro Roma tantum sumebatur.

Civitas, olim distinguebatur ab urbe, quod hæc pro loco, illa prò hominibus sumeretur, nunc autem ferè usurpatur ab Italis pro urbe, quæ Episcopum habet, uti etiam & sæpe ab Hispanis, sed ab aliis persæpe Civitas cum urbe confunditur.

Oppidum, vulgò pro minori urbe sumitur.

Emporium, est urbs vel oppidum amplum, ubi gentes ex multis partibus negotiationis causa confluunt.

Colonia, fuit urbs in quam Romani cives suos ad incolendum deducebant.

Fanum, locus qui crevit ex Templi alicujus celebritatè.

Arx, ab arcendis hostibus dicta, locus est munitus in monte, vel etiam in planitie.

Castrum, est locus munitus fossis, & vallo.

Fluvius, vel Flumen, est aqua copiosior continuè fluens, & perennis, quæ ab aliquo fonte, vel lacu emanat.

Lacus, locus est profundus, cum aquis perpetuis ibidem natis, qui nullum habet exitum, nisi mediante aliquo fluvio, & hic lacus quidem quandoque rivos efficit, & fluvios.

Mensuræ Geographiæ locorum, antiquitus erant Milliare, Stadium, & Parasanga.

Milliare, sive etiam Milliarium Romanum, dicitur à mille passibus Geometricis, quod Romani locorum intervalla per millia passuum dimensi sunt, & singula millia passuum cum lapidibus notarentur, inde ipsa milliaria lapides appellarunt, ut ad decimum lapidem, id est ad decimum milliare.

Stadium proprium erat Græcorum, qui sic sua intervalla per stadia dimensi sunt, eratque passuum Geometricorum 125. hinc octo stadia conficiunt unum milliare Romanum, idest mille passus.

Parasanga, mensura fuit Persica, quæ 30. stadia continebat, & ea usi sunt Persæ in demetiendis intervallis, etiamnum *Farsach* dictis à Persis.

Hodie verò mensuræ Geographicæ ad inveniendas locorum distantias aliter se habent, cum Galli, Hispani, & Belgæ leucis utantur, Germani verò, Angli, Itali, Dani, Poloni, & Sveci milliaribus tantum.

Gallica leuca, sive Francica, est 3000. passuum sicque ex his 25. minores gradum unum conficiunt uti majores 20. in partibus Occitaniæ, & Aquitaniæ.

Hispanica leuca, est ferè 4000. passuum, sicque ex his 17. cum dimidia gradum unum conficiunt.

Belgicæ leucæ, versùs Galliam à Gallicis non differunt; sed versùs Germaniam, & Provincias unitas milliaribus Germanicis similes ferè sunt.

Germanica milliaria, dividuntur in majores, & in communes, ex his verò quindecim gradum unum conficiunt.

Svecica, & Norvegica milliaria, Germanicis sunt ampliores cum ex his decem milliaria gradum unum conficiant.

Danica milliaria, Germanicis communibus sunt similia.

Italica milliaria, Romanis antiquis paulò ampliora sunt, & nunc sexaginta ex his uno gradui respondent.

Anglica milliaria, Italicis ferè similia sunt, cum ex his sexaginta unum gradum conficiant.

Scotica milliaria sunt tantisper Anglicis majora, & ex his quinquaginta gradum conficiunt.

Hibernica milliaria, Anglicis, & Scoticis majora sunt, & ex his quadraginta quinque uno gradui respondent.

Polonica milliaria, Germanibus communibus sunt pares.

Hungarica milliaria Germanicis ferè similia sunt, & ex his 14. unus gradus flagitat.

Russica, sive Moschica milliaria, dicuntur patria lingua *Voret*, & eorum 80. uno gradui respondent.

Græci nostra ætate utuntur milliari Italico simili, ut colligitur ex Leunclavio.

Sed notandum, quod nulla gens æquis ubique utitur intervallorum mensuris, nam milliaria alia dicuntur magna, alia communia, alia parva in qualibet regione, sic Gallis & Hispanis leucæ sunt inæquales.

De elementis Geographiæ ex sphera petitis, nempè de Polis Arctico, & Antarctico, de circulis spheræ, de quinque Zonis, & de linea Aequinoctiali, uti de Climatibus, cum hæc magis ad spheram spectent, & de his fusius etiam scripserint multi viri eruditi, ut nuper & doctissime P. Philippus Brietius S. J. in parallelis Geographiæ, ideò satis erit lectorem ad ipsorum scripta remittere.

Nunc autem agamus de Gradibus, uti etiam de longitudine & latitudine.

Terra omnis, sive globus, in 360. partes, qui gradus vocantur, distribuitur, quemadmodum omnis circulus à Geometris in totidem partes secatur, singuli autem gradus in 60. minuta, sive scrupulos subdividuntur, qui conficiunt totidem millia passuum Romanorum, seu milliaria Italica sicque facilè invenietur, quæ est circumferentia totius terrarum orbis, & ejus diametri.

Cæterum gradus, per quos terra describitur, alii sunt longitudinis, alii latitudinis.

Latitudo, est pars ab æquatore, sive linea Aequinoctiali versùs utrumque polum spectans, seu loci, aut regionis ab Aequatore versùs alterutrum polum recessum, hinc poli elevatio, eadem est quæ latitudo regionis, est duplex, nempè septentrionalis versùs polum Arcticum, & meridionalis versùs polum Antarcticum, suntque partes sive gradus spatium illud derimentes, nonaginta numero, ab utraque parte Aequatoris utrumque polum ubi nonagesimus terminatur.

Longitudo, est terræ spatium ab Occidente in Orientem consideratum, quod in partes 360. distribuitur. Partes autem illæ dicuntur gradus longitudinis & Meridiani, qui gradus sivo Meridiani terminantur in polis, ideoque mediam tantum circuli partem efficiunt.

Longitudinis autem initium, seu & meliùs primus meridianus, à variis variè ponitur. Alexander VI. Pontifex Maximus primum meridianum assignavit in mari, 100. leucis à promontorio Viridi in occasum; sed metam illam avaritia Hispanorum, & Lusitanorum refixit 250. leucas magis ad occidentem, licèt diplomate firmata esset; Gerardus Mercator primum meridianum assignavit ad Insulas Flandricas, sive Accipitrum; alii ad insulas promontorii Viridis; plures verò ad Insulam Teneriffæ in Canariis. Sed Franci primum meridianum assignant ad occidentalem partem insulæ Ferri in Canariis, idque ab anno 1634. jubente Ludo-

vico

vico XIII. Rege, cum peritissimos in hac arte adhibuisset Consultores, & hæc opinio melius concinit Ptolemaicæ, qui Insulas Fortunatas nunc Canarias uno grado removit à primo meridiano.

Omne hoc, cui mundi Cœliquæ nomen inditum, unum est, & uno ambitu se cunctaque amplectitur, partibus differt, quæ regiones sive Cardines mundi vocantur. Unde Sol oritur Oriens nuncupatur sive Ortus, *l'Orient* vulgò, & *le Levant*; quo demergitur, sive Occidens, sive Occasus, *l'Occident*, & *le Couchant* vulgo; qua decurrit Meridies, *le Midy*; & ab adversa parte septentrio, *le Septentrion* vulgò, his quatuor partibus aliæ interponuntur regiones. Inter Septentrionem, & Orientem oriens Aestivus, qui & Ortus Solis æstivi dicitur, *le Levant*, & *l'Orient d'Esté* nostris. Inter Orientem ac Meridiem Oriens hibernus sive Brumalis, qui & ortus Solis Hyberni, *le Levant*, & *l'Orient d'Hyver* vulgò. Inter septentrionem & Occidentem Occidens æstivus sive Occasus Solis æstivi, *le Couchant d'Esté*. Et inter occidentem & meridiem occidens Hybernus sive Brumalis, qui & occasus solis Hyberni *le Couchant d'Hyver* vulgò.

Quatuor his præcipuis Mundi regionibus sive Cardinibus, quatuor principes assignantur Venti, qui inde Cardinales vocantur. Latinis à septentrione flans dicitur Aquilo, Græcis Boreas, Gallis, & in Oceano *le Nord*, Italis & in mari mediterraneo, la Tramontana; Ventus ab oriente spirans, Subsolanus, & Solanus Latinis qui & Eurus etiam, dictus, Apeliotes Græcis, *l'Est* Gallis, & in oceano *il Levante* Italis, & in mari mediterraneo: Qui à meridie flat, Latinis Auster, Græcis Notus, *le Sud* Gallis & in oceano, & *il mezzo giorno* Italis, & in mari mediterraneo: Qui verò ab occidente spirat Latinis Favonius dictus, Græcis Zephirus, *l'Ouest* Gallis, & in oceano, & *il Ponente* Italis atque in mari mediterraneo: & sub his sunt Venti Secundarii, Tertiarii, & Quadrantes, triginta duo numero, ex quibus oceanum sive externum mare navigantes Europæi omnes Gallicis utuntur vocabulis, variè tamen ad suam quique lingua detorquentes; horum nomina vide fusius in Hydrographia Georgii Fournerii, & in Parallelis Geographiæ Philippi Brietii: sed notandum quod Ventus *il Garbino* sit notus tantum in mari Adriatico, in aliis verò partibus maris mediterranei vocatur *il Lebeccio* ab omnibus, qui olim Africus dictus fuit.

Terra omnis mari undique cingitur. Totum autem mare, seu quicquid aquarum universum orbem ambit, id uno nomine oceanus nuncupatur, qui postea in varia maria, & sinus variè distribuitur, ac primum quatuor appellationes ex quatuor mundi regionibus recipit, in orbe antiquo, sive nostra continenti ab oriente Eous oceanus dicitur, sive orientalis: ab occidente occiduus sive occidentalis; à meridie australis & meridionalis, à septentrione Borealis & septentrionalis; præter hæc diversa à regionibus, quas irrigat, nomina recipit, & de his fusius suis in locis. Cœterum cum ulteriores Mundi partes postea detectæ fuerint, oceano recens detecto, recentia quædam imposita sunt nomina in Orbe novo sive in America; Mare enim inter Novam Hispaniam, Americam meridionalem, Terras Australes, & Novam Guineam interfusum Nostrates mare Austrinum vocant, sive etiam Pacificum, à fluctuum placiditate; Et mare quod inter Novam Hispaniam, & Americam meridionalem extenditur usque ad fluvium Argenteum dicitur Mare Boreale, sive Septentrionale; In nostra autem Continenti sunt Sinus magni, sive potius maria, de quibus pluribus in voce Mare.

Orbis terrarum pro minima sui parte cognitus fuerat ab antiquis, cum ex eo dignoscerent tantum Europam, Asiæ partem ferè mediam ad Meridiem, & partem septentrionalem Africæ sive Libiæ.

Prima orbis divisio, fuit inter filios Noemi, ex quibus Japheto cessit Europa, & Asia minor; Chamo obvenit Africa cum Palæstina, & Arabia, & Semo concessa fuit Asia, exceptis partibus supradictis, nempè Asia minori, Palæstina, & Arabia; Eorum verò posteri cognitum orbem sibi variè diviserunt, alii duas ejus constituerunt partes, idque bifariam, quidam Asiam, & Europam, Africam sub hujus nomine comprehendentes, tamquam partem, alii itidem duas, à freto Gaditano ad Tanaim fluvium, hinc Septentrionalem, quæ Europa dicta, & Meridionalem, quæ Asia, sub qua Africam simul intellexerunt. Quidam alii rursus orbem in quatuor partes distribuerunt, nempè in Europam, Asiam, Africam, & Aegyptum; sed postea alii Aegyptum Asiæ tribuerunt, statuentes sinum Arabicum terminum Asiam inter & Africam: sicque effecta fuit communis illa orbis divisio, & ab omnibus ferè recepta, quæ mundum habitabilem sive orbem terrarum distinguebat in tres partes, Europam, Asiam, & Africam; ex quibus Europa ad occidentem, & septentrionem vergebat, per Tanaim & Carambycem fluvios ab Asia dirempta: Asia totam plagam orientalem obtinebat, in Boream Austrumque latè protensa, Africæ simul & Europæ latitudinem propè exæquans: Africa denique Mediterranco mari discreta ab Europa, ab Asia Isthmo Arabico, ut doctiores Nilo fluvio, ut plures credebant, divisa erat; sicque fermè orbis Terrarum in tres partes dividebatur usque ad sæculum decimum quartum, quo tempore primum circum navigari incepta Africa, qua Atlantico Oceano alluitur, orientique petitus sub Joanne II. Portugalliæ Rex, & deinde Aethiopia ipsa patefacta etiam, quæ parte ab antiquis Geographis inacessa putabatur.

Sed in fine illius sæculi decimi quarti, anno nempè 1492. ex Europæis Christophorus Colonus, seu Columbus primum, mox Americus Vespuccius, aliique novas & peramplas detexere regiones, quorum vestigiis insistentes fæliciter Hispani, Galli, Angli, & Belgæ, tantumdem terræ detexere sæculo decimo quinto, quantum ab antiquis erat cognitum, & suis colonis amplissimas regiones implevere; & ab hoc tempore orbis terrarum dividitur sæpe in orbem antiquum, sive ab antiquis cognitum, cujus partes sunt tres, uti antea, nempè Europa, Asia, & Africa: & in orbem Novum sive recens detectum, in quo est America, seu India occidentalis, quæ duplex est, scilicet America septentrionalis, quæ & Mexicana, & America Meridionalis, sive Peruana; ab aliis verò dividitur orbis in quatuor partes in Europam, Asiam, Africam, & Americam, quibus addi possunt duæ aliæ partes, nempè Terra Arctica, sive Borealis Incognita, & Terra Antarctica, sive Australis Incognita, quæ amplissima est, & vix tantum detecta in ejus ora littorali quibusdam in locis; Ex his patet Orbis terrarum partes esse quatuor cognitas, duasque incognitas, sed de illis, aliisque ejus regionibus, & locis satis erit Eruditum Lectorem ad nostram Geographiam remittere, ubi fusè de his omnibus scriptum, ordine litterarum cum hæc sint tantum quædam principia ad perfectam ejus notitiam valdè necessaria.

NOI RIFFORMATORI

DELLO STUDIO DI PADOVA.

Concedemo licenza à Steffano Orlandini Stampatore di poter ristampare il Libro intitolato : *Lexicon Geographicum Philippi Ferrarii, cum additamentis Michaelis Antonii Baudrand de Principiis Geographia* ; giusto gl'Esemplari stampati ne gl'anni 1672. & 1697.

Dat. 29. Gennaro 1735.

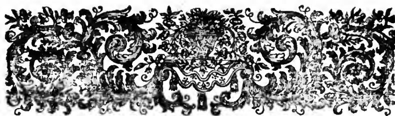
Zan Piero Pasqualigo Rif.
Michiel Morosini Kav. Rif.
Lorenzo Tiepolo Kav. Proc. Rif.

Agostino Gadaldini Segretario.

1737. 2. Aprile.

Registrato nel Magistrato Eccellentissimo contro la Bestemmia.

Angelo Legrenzi Segretario.

LEXICON
GEOGRAPHICUM

Ea quæ hoc ſigno ¶ edita ſunt, addita ſunt à MICHAELE ANTONIO BAUDRAND, & alia quæ ſine ullo ſigno conſpiciuntur, ea ſunt PHILIPPI FERRARII.

¶ A, *Aa*, amois Belgii iu Tranſiſelania provincia Stenovicum urbem alluit, & poſtea io ſinum auſtralem ſe exonerat ad *Blockzyll* fortalitium in eadem provincia. Hinc à qoibuſdam *Blockzyll Aa* dicitur.

¶ Aa, *Aa*, fluvius Weſtphaliæ in Germania, Bockultiam alloens, in Iialam veterem excipitur, infra Aoholtium oppidum in Zutphaniæ Comit. à quibuſdam Velicer dictus.

¶ Aa, *Aa*, fluvius Weſtphaliæ provinciæ Stenfortiam oppidum Monaſterien. diœc. alluens, & poſtea iu Vechtam fluens, 2. leucis iufrà in Boream.

¶ Aa, *Aa*, amnia Weſtphaliæ, Monaſterium urbem alluens, & poſt duo mill. Germanica in Amaſium ſe exonerans.

¶ Aadu, *Aade*, fluviolus Brabantiæ, Helmontium oppidum rigans, & dein Buſcoducum, ubi Dommelæ & Dieſæ jungitur, & duabus abhinc leucis in Moſam fluvium ſe exonerat.

¶ Ashuſium, *Aahus*, oppidum Weſtphaliæ, in ditione Epiſcopi Monaſterieoſis in Germania ad alterum fluviom *Aa*, qui poſtea cadit in Reggam. Tribus leucis diſtat a Coesfelda, & 5. ab Oldeſalia in meridiem.

¶ Aaraſſus, *Aaraſſo*, Piſidiæ urbs io Aſiæ minori.

¶ Aaronis inſula *S. Malo*, urbs Galliæ. Vide Macluviopolis.

Plin. Aba mons Armeniæ majoris, qui & Capotes nominatur, à Simyra orbe 12. mil. paſ. in Boream diſtans; ex quo Euphrates fluvios uriginem habet; vulgò apud incolas *Caicol*, teſte Andrea Theveto. Eſt & nomen urbis Arabiæ fœlicis & oppidum Phocidis, Abæ num. plur. Strab. uode Abæi populi Vide Abas.

¶ Abacares, *Abacares*, populi Americę meridiunalis prope fluvium Maderam, qui poſtea cadit in fluvium Amazonum, verſus Cayanam provinciæ teſte Texeira.

¶ Abacena & Abacenum, *Bigenis*, urbecola Siciliæ verſos Meſſanam 15. milliaribus hinc diſtantem in ortum. Sedet propè Longaoum fluvium in valle Demonæ.

¶ Abacoa, *Abacoa*, inſula Americæ ſeptentrionalis, & una ea Lucaiis, verſus Bahamam & oram Floridæ. Diſtat ab inſula *Lucajoneque* 18. leucis Hiſpanicia, eſtque in mari boreali, ſub Anglia.

Pauſ. Abæa, *Chiaroo*, teſte Mnletio, nppidum Meſſeoiæ litto-
Ptol. rale, Pheris proximum; eujus populi Abæatæ. Fuit & urbs Phocidis, cum templo Apollinis, (ubi reſpooſa dabantur, unde Apollo Abæus cognominatus eſt) ab exercitu Xerxis incenia. Vide Abea.

¶ Abaibæ, *Abaibe*, & *Abibe*, montes excelſi Americæ meridionalis in provincia Carthagenæ novæ, prope ſinum Vrabæ.

Aballaba, *Appleby*, oppidum Albionis, in regno Angliæ, Lib.
in ora occidua Cumbriæ reg. inter Walliam & Scotiam. Not.

¶ Aballaba uppidum eſt Angliæ Borealis, in Weſtmaria provincia, ad Itunam fluvium.

Aballo, *Avallon*, oppidum Galliæ Celticæ in Ducato Anton. Burgundiæ, inter Auguſtodunum, & Antiſiodorum, inde 32. hinc 18. milliaribus Gallicis diſtans.

¶ Aballonis oppidum ſitum eſt ad Cuſſinum fluvium, 50. leucis ab Antiſſiodoro, & ab Auguſtoduno 18. leucis tantum in Boream, io planitie.

¶ Abanbus, *Abanbe*, fluvius Æthiopiæ ſup. cadit in Nilum paulò ſup. Meroem inſ. aliis eſt Abanhus, Ptol. Aſtapos.

¶ Abancajus, *Abancay*, fluvius Americæ meridion. in Peruvia. Cadit in fluvium Xauxam, non procul à Cuſcoeiv. Rigat oppidulum *Abancay*, oriturque prope Aodes montes.

¶ Abantis, tractus Epiri in Chaonia provinc.

Abantis inſ. Vide Euboea. Inde Abantæus nomeo genti- Strab.
le. Ovidius libro 15. Metamorph.

Nuper Abantais templo Junonis in Argis.

Abantes populi ioter Junes & Achivos ab Herodotu lib. 1. Herod.
memorantur.

¶ Abantooium, *Aubanton*, nppidum Galliæ in Picardia prov. in reg. Tiraſcia. Diſtat a Rupe Regia 6. leucis, a Guiſia autem 9. leucis, ad rivum cogn. prope fontes Oeſiæ fluv.

¶ Abanvivarienſis, *Abanwivar*. comitatus, ſeu prov. regni Hungariæ, cujus caput Caſſuvia, in ſuperiori Hungaria, verſua confinia Poluniæ.

¶ Abaranum, *Abaraner*, oppidum Armeniæ majoris, juxta fluviom *Alingeae*, ubi perſæpe degit Archiepiſcopus Naxivanenſis, & ibi ſunt 300 familiæ Catholicorum.

¶ Abaraum, *Abarans*, & *Aberaas* oppid. Africæ in Guinea reg. ad fluv. *de la Volta* iu mediterraneis, diſtatque a 5 leucis a littore maris.

Abares, Abari, Niceph. populi Scythiæ inter Hamaao- Evag.
bios, Turcis finitimi: qui & Avares, & Avari alia dicuntur.

Abarim, mons excelſus Arabiæ petreæ, Amınnitidem, Bibl.
& Moabitidem à Palæſtina ſeparans contra Hierichuntem, Mnyſis tumulo celebris.

Abarinus, *Navarino*, oppidum Pelopon. iu ora Meſſeniæ Ptol.
apud Coryphaſium prnm. & Pylum. Errant qui Pylum *Navarino* indigitant. *Vide Pylus*.

Abas, moons Armeniæ majoris, ſive Aba. Vide ibi: utro- Plin.
que enim modo legitur.

Luc. Abates, insula est Ægypti paludis Memphiticę sic dicta quasi inaccessa, !:-: & papyri copia olim celebris, ubi Osiris Rea sepultus fuit, de qua Luc. lib. 10.

Hinc, Abaton quàm nostra vocat veneranda vetustas, Terra patens,

¶ Abassinia, seu Abnssia & Abassenia, *le pais des Abissins*, seu etiam *Abissinie*, regio Africæ in Æthiopia superiori. Fuit alias regnum amplissimum; sed à centum propè annis per Galas populos valde fuit imminutum, ut pluribus nuper collegimus ex doctissimis scriptis Isaaci Vossii. Dicit enim ille quod si solam spectemus Abassinie partem, quæ hoc tempore paret Imperatori, illa adeo exigua est, ut vix exequet Hispaniam, & ut ejus Imperator via magni Regis titulo censeri mereatur; potiorem quippè regni portionem superiori sæculo invasit Galarum vicina natio, littoralem verò tractum vicinum sinoi Arabico jam olim occupavere Mauri: ita ut iste Abissiniæ Rex nullum possideat portum, nec mari possit adiri nisi per Turcicas ditiones. Olim cum latissime extendebatur ejus Imperium ab ortu in occasum, à faucibus nempe sinus Arabici usque ad terminos Regni *Gojamo*, non tamen excedebat maxima ejus longitudo leucas Germanicas 160. summa verò latitudo à provincia Alaba usque ad Magazan, seu confluentem Nili & Tacaze fluviorum, id est, à latitudine Boreali 8. graduum usque ad gradus 16. erat leucarum Germanicarum centum & viginti. Et scripsit Joannes Barros Lusitanus regnum Abassenum habere in ambitu leucas Lusitanicas 672. id est leucas Germanicas 504. Postremi qui ex hoc regno provenere ad nos nuncij referunt ditionem hujus Regis adeo imminutam esse, ut vix dimidiam partem terrarum possideat quas proavi ejus tenuere. Solæ enim supersunt provin. *Tigre*, *Dambea*, *Bagameder*, *Gojame*, *Amahara*, *Narea*, & para Xaoę. Harum pręcipua est regnum *Tigre*; cujus Prorex, *Tigra Mahon* dictus, causam prębuit ut nonnulli *Tigre Mahon* distinxerint à regno *Tigre*. Sed neque regnum Barnagassi ab hoc distingui debet. Minores autem provinciæ, quæ huic etiamnum parent, sunt iste, *Magaza*, *Salait*, *Ogara*, *Holcait*, *Sagaeda*, *Semen*, *Salaod*, *Ozetha*, & *Doba*. Olim vero hæ provinciæ regno ejus continebantur. *Angote*, *Doaro*, *Ogge*, *Balli*, *Balli*, *Adea*, *Alemali*, *Oxelo*, *Ganz*, *Betezamora*, *Guragat*, *Buzama Bugamo*, *Cambate*, *Dona*, *Gumar*, *Conch*, *Damut*, *Mota*, *Aura*, *He'cia*, *Oifate*, *Gedem*, *Marabet*, *Manz*, & *Bizamo*. Sed anno 37. superioris sæculi Galarum populi Abassenis à meridie contermini, provinciam *Balli* ingressi, non tantum ipsam, sed & *Fatigar*, *Doaro*, *Ogge*, *Bizame*, *Oifate*, *Angote*, *Cambate*, & alias provincias occuparunt.

¶ Abbassi, *Abbaschi*, populi Georgiæ regionis Asiæ, in limite prov. Mingreliæ ad Orientem, ubi inest murus 60. mill. pass. ad coercendos eorum incursus. Dicuntur etiam Abeassi.

¶ Abbatiscella, *Appenzel*, burgus prędives, & unius ex tredecim pagis seu Cantonibus Helvetiis, ad fontes Sintræ amnis. Distat à Curia duodecim leucis Gallicis, & à Fano S. Galli 4. sim. leucis.

¶ Abbavilla, *Abbeville*, urbs Galliæ in Picardia, ad Somonam fluvium sita, probè munita & cultissima. Dicitur & Abbatisvilla; estque illustr. hujus temporis Geographorum Patria, in Pontivo Comit. Distat à Lutetia 34. leucis in Boream, ab ora 5. leuc. in ortum, & ab Ambiano 10. in occasum.

¶ Abbefortia, *Abbefoort*, oppidum Norvegiæ, cum portu maritimo, in præfectura Aggerhusiana. Distat ab Ansloa versùs occid. 15. leuc. Germ. à Stavangria autem 20. circiter.

Strab. Ptol. Abdara, *Adra*, opp. Hispaniæ Bęticæ in ora australi regni Granatensis ab Almeria (quæ illi in episcopali sede successit) 7. leucis in austrolybicum. Abdera Pomp. Melæ: cui, tanquam Hispano, magis fidendum censeo.

Ptol. Abdera, urbs Thracię episcopalis sub Archiepis. Philippensi, *Polystyle* teste Curopal. ab Abdera Diomedis sorore teste Solino condita, & nominata, anno à Troja capta 104. posteaque à Clazomeniis Olympiade 31. instaurato; in ora maris Ægei inter ostia Nesti & Hebri fluv. Democriti patria, qui se luminibus privavit, ut contemplationi magis vacaret. Ejus meminit Ovid. in Ibin.

Aut te devoveat certis Abdera diebus.

Pop. Abderitę, & Abderitani. Mart. lib. 10.

Abderitana pectora plebis habet.

Hinc adagium, *Abderitica mens*. Abderitanos enim stupori mentis obnoxios scribit Cic. in lib. de nat. Deor. Plin. quoque lib. 25. cap. 8. apud Abderam pascua esse testatur, in quibus equi pasti in rabiem vertuntur: quemadmodum apud Potniam sioi.

¶ Abdera est *Asperosa* Nigro & alijs, estque prope lacum Bistonium.

Abditana, *Arriana* teste Lud. Marmolio, opp. Africę apud Tunetim, seu Tunesim urbem olim urbs episc. sub archiep. Carthaginensi. Conc. Carth.

Abdua. Vide Addua sic enim apud veteres scribitur.

Abea, Thuria & Æpea Strab. *Calamata*, teste Nicol. Sophiano, opp. Peloponnesi in ora Messenię apud Pheras & Leuctrum, inter ea, quod aliis nunc *Chieres* dici videtur, Vide Abęa. Ptol.

Abela, oppidum Palestinæ geminum, unum in terra Ammonitarum, ubi Jephte dimicavit, à Philadelphia 7. mill. pass. distans, etiamnum *Abela* appellatum; alterum à Gadaris 12. mill. pass. in ortum recedens. Joseph.

¶ Abella, *Abella*, fluv. Samogitię in Polonia, cadit in Nievvazam fluv., prope *Kieydany* oppidum.

Abella, *Avella*, opp. Campaniæ, & col. in Hirpinorum confinio, inter Neapolim 13. & Abellinum 18. mill. pass. occurrens. Vide Avella, sic enim etiam scribitur. Strab. Ptol.

Abellaba, *Appleby*, opp. Albionis in Cumbria reg. & comit. Westmarię, ad Ituuam fluv. Vide Aballaba utroque enim modo legitur. Lib. Not.

Abellinum, *Avellino*, urbs episc. Hirpinorum sub archiep. Beneventano, inde 16. mill. pass. recedens, apud Calorum fluv. subterfluentem, inter eum & mont. Virgiois inde 4. mill. pass. distant, à Neapoli 30. dissita. Pop. Abellinates Plin. Ptol.

¶ Abellinum urbs, principatus titulo clara, sedet in regno Neapolitano & prov. principat. ult. Eius episcopatus unitus est cum Frequentino; estque prop. fluv. Sabbatum, à quo distat uno tantum milliario media inter Beneventum ad Boream & Salernum ad meridiem, & 30. mill. a Neapoli in ortum distat.

Abelmaja, sic in lib. paralipom. Abelmea D. Hieron. oppidum Palęstinę, nunc pag. inter Neapolim urbem Samarię & Scythopolim urb. Galilęę. Bibl.

¶ Abera, opp. Arabię desertæ versùs Petream.

¶ Aberavonium, *Aberavon*, opp. Anglię, in Vallia, & Glamorganen. prov. in ora, ad ostia Avonis fluv.

¶ Abercovonium, *Aberconvey*, seu ostium Covonij. fluv. oppidum Anglię in Wallia, & Arvonia prov. in ora. Distat à Denbighia 15. mill. Anglic. & novem a Bangoria, ab aliis Conovium. Vide ibi.

¶ Abergeonium, *Abergevenny*, & *Abergeny*, oppid. Anglię in Wallia & Com. Monumethenii, ad fluv. *Uske*. Vide Gobanium.

¶ Aberistyvium, *Aberistwith*, oppidum Anglię in Wallia in ora littorali ad ostia fluv. *Istwith.* in Ceretica prov. Vide Tybius.

Aberdonia & Aberdona, olim Devana, *Aberdeen*, urbs Scotię episc. empor. & acad. in ora orientali, ab Andreapoli ejus metropoli supra 60. mill. pass. in Cęciam, ad ostium fluv. *Done*. Scrip. Scot.

¶ Aberdonia nova, *New-Aberden*, urbs Scotię, in prov. Marria, non procul ab ostio fluv. *Dee*.

¶ Aberdora, *Aberdor*, opp. Scotię septent. in ora in Buquania prov. Distat ab Aberdonia 30. mill. Scot. in Bor.

¶ Aberdura, *Aberdour*, oppidum Scotię merid. in Com. Fifę, ad estuar. Forthę, ab Edimburgo 7. leucis distat.

Abernethum, postea Andreapolis, *S. Andrews*, urb. archiep. & academia Scotię in ora orientali, inter Edimburgum 20. & Aberdonam supra 60. mill. pass. in Cęciam distantem. Mell. Boet.

¶ Abernethum, seu Abernethea, & Andreapolis duę sunt: hec enim dicitur *S. Andrè*, Abernethum autem est *Abernethy* in Strathernia provincia eratque primaria Pictorum. Ejus Episcopatus inde Andreapolim translatus fuit, procurante Cennecbo Rege Schotorum.

¶ Abia, *Abia*, fluv. Asiae in Tartaria, & prov. Zagataja, cadit in Oxum.

¶ Abiadene, prov. Assyriae, juxta Tigrim fluvium.

Abila, quae & Abilene in evang. *Bellinas* hodie, oppid. Cœlesyriae circa ortum Jordanis fluv. inter Paneadem & Damascum. Sed Abilene reg. esse videtur. Plin. Ptol.

¶ Abindonia seu Abendono, *Abington*, oppid. Angliae in Com. Bercheria, ad confluentes Occhae & Tamesis, aliis Abonis. Vide ibi.

¶ Abiolica, oppidum Helvetiorum, vicus hodie *le Bullet* dictus, 6. mill. pass. ab Eburoduno.

¶ Abisca, *Abisca*, provincia Americae merid. in Peruvia reg. prope fontes fluv. *Tapy*, qui postea cadit in fluv. Amazonum. Distat 50. circiter leucis ab urbe Cusco in ortum.

¶ Abis-

¶ Abissinia, regiu Africae. Vide Æthiopia & Abassinia.

Abitacum, lacus Gall. apud Claromontem urb. in Arvernis, qui nunc *Sorlivia* vulgò dicitur, teste Massono.

Sidon. ¶ Ablara, oppidum Armeoiæ primæ in limite versùs Cappadociam.

¶ Abnaqui, *Abnaquiois*, populi Americæ Septentr. in nova Aoglia iu Mediterraneis.

Plin. *Ptol.* Abnobi, & Abnobæ, montes Germ. circa ortum Danubij fluvij nunc *die Baar* dicti, testibus Ægid. Scuto, & Willychio. Fontes autem Danubij in Comitatu *Baar* à Friburgo urb. Brisgojæ 4. leucis Rotovillam urbem versùs ad 3. conspiciuntur.

¶ Abnoba mons vulgò *Abenovo* dicitur.

¶ Aboa, *Abo*, urbs episc. Sveciæ sub archiep. Upsalensi, ad fluvium *Aviaroki* in Finnonia meridionali, prope littus maris Balrici; estque metropoli provinciae. A Revalia distat 25. leucis Germaoicis, & ab Alandia ins. 14.

¶ Abodriti pop. fuere Germaniae tempore Caroli Magni, ubi nunc Pomerania superior prope Mare Balticum, Petro Bertio teste.

Ptol. Aboni teichos sive Aboni mænia, *Bolli* nunc teste P. Gyllio, urbs Galatiæ marit. seu Paphlagoniae in ora maris Euxini, inter Teuthraniam ad occ. & Sinopen ad ortum quam *Arcano* nunc dici scribit And. Thevetus.

Ant. Abonis, sive Abon, oppidum & fluv. Albionis opp. *Avington* teste Guilielmo Camdeno, & fluvius *Aven* nominatur: à Venta Silurum 9. mill. pass. ex itiocrario Anton. distans. Sed aliis est *Porshus* pag. ad ostia Abonis, è regione Bristolij urbis proximæ.

Liv. *Plin.* Aburigines populi fuere Latii, qui, ut Tac. lib. annal. 11. scribit, literas ab Evandro Arcade didicere ante usum papyri inventum, unde iu corticibus arborum scribebant, incisis lignorum taleolis.

¶ Aborras seu Chaborras, *Ginlap.* alijs *Hermix.* fluv. Mesopotamiæ.

¶ Abobrica, upp. Hisp. Tarraconeosis in ora propè Bracaram, nunc *Villa de Conde* fortè.

¶ Aboya, *Aboy*, urbs Hiberniæ iu Media provincia ad Bovindam fluvium. 20. mill. pass. distat à Drogheda in occasum, & 27. à Dublinio iu circeum, Kilmoriam versùs.

¶ Abracunium, *Abraconis*, opp. Armeoiæ majoris ad fluv. *Alingoac*, ubi multi Catholici. 3. mill. ab Abarano distat.

¶ Abrautus, *Abrantes*, opp. Hisp. io Portugallia, ad Tagum fluv. 8. leuc. supra Scalabiscum iu ortum.

¶ Abria, prov. Scotiæ Borealis. Loquabria quibusdam dicta *Loquabre*, versùs occideotem, ubi alias Epidij pop. ibi & lacus cognominis.

¶ Abrieta, urbs Jazigum Metanastarum in Hung. versùs Tibiscum fluv. Est nunc Agria, Nic. Sanson teste.

¶ Abrinoa, *Aare* & *Are*, amnis Germaniæ, oritur io Eiffalia reg. & cadit in Rheuum, supra Bonnam, prope Sinciacum oppidum.

Lib. *Conc.* Abrioca, *Avranches*, urbs episc. sub archiep. Rothomag. Galliæ Celticæ in Norman. iu ora maritima, juxta fines Britanniae, à Bajocis 18. leucis in occ. a Fallesia 21. à Coostaotibus castris seu à Constantiensi urb. 7. in austrum distans. Pop. Abrincatui Plin.

Strab. *Plin.* Abrotonum, urbs Africæ ad Syrtim parvam. Vide Tripolis.

¶ Abrucbania, *Abrukbanya*, opp. Traossylvaniæ. Vide Autariarum.

Plin. Absarum. Vide Apsarur. oppidum Cappad. in ora maris Euxini ultra Trapezuntem 150. mil. past. in Colchorum confinio, ad fluv. cognominis ostia.

Mel. Absorus, Absyrtium Plin. Apsarrus Ptol. *Osoro* insula Liburniæ cum orbe episcopali cognomine, cui Crepsa ferè juncta est; ambæque Absyrtides a Strabo nominantur, Vegiæ proximæ 5. taurum mill. pass. distantes in austrum, à Senia 35. Tragurium versùs 140. io ortum, Absyrtos a Luc. lib. 3. dicta.

Colchis, & Adriacas spumans Absyrtos in undas.

Fortè Ablyrtia legendum est.

¶ Absorus paret Venetis, estque episcopalis sub archiepiscopo Jaderensi, & parvi est admodum circuitus. Dicitur aliter civitas Ausarensis.

Ptol. Abudiacum, oppid. olim gemioum Vindeliciæ, nunc pag. in Bavaria, unus inter Ratisponam & Abusinam vix 2. leucis *Abach* vulgò: alter apud Rosenhemium oppidum *Happing*, in Norici finibus, sunt qui *Fuessen* interpretentur, hoc est Fauciacum opp. Sueviæ iu Tyrolens. comit. confinio, sed situs repugnat.

¶ Abuia, *Abuyo*, alijs Abaca, una ex insulis Philippinis in Asia, inter Luzoniam & Mindanaum insulas.

Abula, *Avila*, urbs episcop. Hispaniæ Tarraconensis iu Castella vet. media ferme intur Madritum, & Vallisoletum, 18. leucis utrinque, à Salmantica totidem in ortum. Segoviam versùs 10. sub archiepiscopo Compostellano. *Ptol.*

¶ Abula clara est S. Teresiæ natalibus. A quibusdam dicitur etiam Arbacula & Albucella. Sedet juxta Adajam fluvium. Hinc Abulenses montes, *Sierra d'Avila* in illo tractu.

¶ Abula, *Avila*, oppidum Americæ merid. in Peruvia, & prov. *de los Quixos* dicta. Sedet juxta fluv. Napum distatque 35. leucis Hispanicis a civ. *Quito* in Eurum.

¶ Abula fontana, *Avila Fuentes*, oppidum Hispaniæ iu Castella veteri, sex leucis a Segovia dissitum.

¶ Abulhuseni populi Africæ, in regione Dara, prope regnum Marrochi.

Abus, *Humber*, fluvius Albionis ex præcipuis Angliæ per Eboraceoses in Eurum fluens, multis auctus fluminibus, maximè Derveotione. Umber à Beda nominatur. *Plin.*

¶ Abus est potiùs æstuarium, in quo confluunt fluv. Urus, Derventio, Ara, & Trenta, & in Oceanum Germanicum se exonerat inter Eburacensem & Lincoloiam prov.

Abus, Abas, sive Aba Plin. mons Armeniæ majoris. Vide Aba. Is Pariedi mont. pars est, ex quo Euphrates fluv. profluit, *Caicol* à Georgianis teste Theveto appell.

¶ Abus, fluv. Epiri, oritur in Cassiopea reg. & cadit in mare Adriaticum è fronte Corcyre insulæ forsan Aous.

Abusaeum, sive, ut alij codd. habent, Abusacum, & Abuzacum, *Fuessen*, opp. Rhætiæ ad Lycum fluv. intra montium angustias situm, quod propterea Fauces (unde Faucense cenobium) etiam Latinè dicitur à Campidona 3. leucis in Eurum in via quæ Tridentum ducit occurrens. *Ant.*

¶ Abusiacum, seu Abodiacus, *Fuessen*, oppidum alias Vindeliciæ in Rhætia, nunc Sueviæ provinc. Germaniæ, in ipso limite Bavariæ, in ditione Episcopi Augustani. Distat 12. mill. Germanicis ab Augusta Vindelicorum in merid.

Abusina, *Abensperg*, oppidum Vindeliciæ iu Bavaria à Ratispona paulò suprà 3. leucis Augustam versùs distans ab Ingolstadio 5. in ortum Neostadio proximum. *Lib.* *Not.*

¶ *Ad fluvium* Abenst *sedet*.

Abydus, urbs gemina, una Ægypti, *Abutich*, testibus Castaldo & Mol. ad Nilum, inter Ptolemaidem ad arctos 22. & Diospolim ad meridiem 28. mill. past. à Memphi 290. in austrum Syenen versùs. Ibi Memnonis regia, & templum Osiridis; altera Phrygiæ minoris, seu Mysiæ in ora contra Seston urb. Thraciæ, mari ad 7. stadia intersoso, urbs episcopalis sub archiep. Lampsaceno, inde 21. mill. pass. in austrum distans. *Aveo* & *Avdos* Turcis teste Leunclavio. Hinc Abydenus nomen gentis, Ovidius Lib. 1. trist. *Strab.* *Plin.*

Quaque per angustas male vecte virginis undas.
Seston Abydena separat urbe fretum.

Abydenos sycophantas & effeminatos fuisse, ac in proverbium abiisse testantur Pausanias & Suidas, sicuti & Abydus civitas apud Aristoph. ex qua adagium, *Ne temerè Abidum*, apud Steph. & Suidam:

¶ Abydus Phrygiæ est arx munitissima Turcarum, & una ex Dardanellis, ad Bosphorum Thracium, olim epis. nunc Metrop. teste Miræo.

Abyla, & Alybe, mons & urbs Mauritaniæ Tingitanæ in ora contra Calpen urbem & mont. Hisp. inde 12. mill. pass. freto Herculeo intersuso, distantem. Urbs *Couta*, & Latinè Septa, episcopalis sub Archiepiscopo Eborensi & mons *Almina* teste Carolo Clusio nominatur; licèt Marmol. urbem *Alcudia*, & mont. *Sierra de la Ximiera* longius à Calpe distantes, nunc dici velit. *Strab.* *Plin.* *Ptol.*

¶ Abyla mons, hodie *mont des Singes* Gallis. *Schaminkelberg* Belgis, est prope Septam urbem, in parte orientali freti Herculei, & distat 18. mill. pass. à Calpe monte Hisp. in merid.

¶ Abyssioi, *les Abissins*, Aethiopiæ pop. Christiani. Veterem babent religionem, sed ex hæreticorum erroribus confusam. Eorum Imperator, qui vulgò *Grand Negus* dicitur, & a quibusdam *Prete Joan*, sed abusivè, possidet Aethiopiam superiorem fere totam. Vide *Aethiopia*.

Abystrum, *Ursimarso* teste Gabr. Bario, oppidum Brutiorum in Calabria, Lao finitimum, inde & a littore 12. mill. pass. Sed hoc oppidum potiùs Ursentini apud Plin. nominari videtur. *Ptol.*

¶ Acabenc, prov. Mesopotamiæ versùs Tigrim.

Academia, *Bagni di Tritoli*, villa Ciceronis in Campan. inter Puteolos urbem & Avernum lacum, teste Turlerio. Locus item Atticæ nemorosus apud Athenas, *Plin.*

ubi Plato natus, (unde illius sectatores Academici appellati, teste Laertio) sic dictus ab Academo Deo: de quo Horat. lib. 2. ep. 2.

Atque inter sylvas Academi quærere verum.

¶ Acadræ, populi Asiæ in Siuarum regno, ubi nunc prov *Quichen Huquan* teste Nic. Sanson.

¶ Acalendra, *Calandra*, oppid. Italiæ in Lucania trans Apennium, in provincia Basilicata, ad fluvium Salandrum.

Strab. Plin. Acalandrus, *fiume di Roseto*, fluv. Lucaniæ Rosetum oppid. alluens, atque in sin. Tarentinum inter Heracleam & Metapontum urbes magn. Græciæ exeisas influens, ab Heraclea 4. mill. past. olim Thurios a Tarentinis dissepararos.

(*Ab aliis dicitur* Salandrella, *Cluverio teste.*)

Hesy. Ptol. Strab. Acamas, *Crusocco*, mons & promontorium Cypri, quod & *Capo di S. Epifanio* teste Stephano Lusignano nominatur in ora occidua ubi olim urbs ejusdem nominis episcopalis erat, ex libro Concil. à Clidibus promont. orientalissimo 1200. stad. (quante est Cypri longitudo) distans in occ. à Sida urbe Pamphiliæ 2060. in austrum, teste Strabone urbs verò seu potiùs pagus hodie etiam *Crusocche* dicitur. Hinc Cyprus Acamantis dicta. Scribitur & Achamas.

¶ Acanes major, & Acanes minor, *Acanet le grand*, *& Acanet le petit*, urbes duæ Africæ in Guinea regione in mediterraneis,

Ptol. Acantina, *Angetina* hodie, teste A. Stuchio, insula sin. Arabini, proxima Daphninæ, inter ins. Magnorum & Orneon.

¶ Achautus, *Bisalta*, urbs Aegypti.

Xenoph. Thuc. Ptol. Acanthos, sive Acanthus, *Erisso* teste Sophiano, urbs Macedoniæ episc. sub archiep. Thessalonicæ, ad sin. Singiticum apud Athon mont. inter Nymphæum prom. & Singum oppid.

¶ Acapulcum, *Acapulco*, urbs Americæ in Nova Hispania cum portu in ora maris Pacifici, in provincia Mexicana, & castro permunito; 80. leucis Hispanicis distat è Mexico in meridiem.

¶ Acaraga, *Acaraig*, oppidum Americæ meridion. in regione *Parana*, & ad Paranam fluvium. Dicitur aliter Nativitas Beatæ Virginia, distatque 45. leucis Hispanicis a fluv. Argenteo.

Strab. Plin. Pauf. Acarnania, *Carnia & Despotato* teste Mariu Nigro, reg. Epiri in austrum vergens, Aetoliæ in ortum vergenti confinis. Pop. Acarnanes Polyb. Liv. & al. quorum urbes Ambracia, Actium, Leucas, Halysæa, & intus Astacus. Flumina Aracthus, et Achelous. Hos annum (quem Græci dierum 354. faciunt) sex mensibus computare solitos scribit Macrob. lib. 1. Saturnal. c. 12. Meminit Acarnanum Ovid. lib. 8. metam.

Amnis Acarnanum lætissimus hospite tanto.

Acarnanes mollitiei et lasciviæ apud veteres notati leguntur, apud Lucian. in meretriciis, unde proverbium apud Evad. *Procellus Acarnanius*, in lascivos, Procellus enim vox est obscœna. Cum Aetolia assiduas rixas propter vicinitatem hi populi exercebant, ut aliis accidere solet.

¶ Acaxumo, *Acaxi*, oppidum prov. *Farima*, in Insula Japoniæ in Asia. Distat à Meaco urb. prim. insulæ 25. leuc. teste Brietio.

¶ Acasutla, *Acaxutla*, portus Americæ Septentrionalis in ora maris Pacifici in nova Hispania, & regione Guatimala. 7. leucis ab opp. S. Salvatoris distat.

¶ Accadia, *Accadie*, prov. Novæ Franciæ in America septent. quæ aliter Nova Scotia dicta fuit ab Anglis qui illam occuparant. Sed reddita fuit Francis pace Bredana. Ibi locus praecipuus est Portus Regius.

¶ Accara, *Accara*, opp. Africæ in Guinea regione dupl. nempe magn. & parvum in ora, inter fluvium *de la Volta* & fortalitium S. Georgij de Mina.

Lib. 1. Reg. Accaron, urbs Palæstinæ in Philistinorum finibus, Azoto, Jamniae, & Geth urbibus finitima. Nunc vicus *Accaron* adhuc dictus, teste Brocardo, à littore & ab Azoto 8. mill. pass. in austrum, ab Ascalone 20. in Boream à Geth. 14.

Plin. Ptol. Acci, *Guadix*, urbs episc. & col. Hispaniæ Beticæ episcop. sub archiepiscopo Hispalens. in regno tamen Granatensi, a Granato 9. leuc. in ortum. Basti versùs 7. media ferè inter Giennium & Almeriam ad meridiem vergentem 14. olim colonia Accitana, inter Romanas colonias non obscura.

¶ Acci, *Guadix*, sedet ad radices montium juxta fontes fluv. *Guadalentin.* 12. leucis à Gienno in Eurum, & erepta fuit Mauris anno 1489.

¶ Accia, *Accia*, urbs Corsicæ Insulæ olim episcop. nunc in ruinis jacet, in parte Orientali Ins. Episcopatus verò unitus est Marianensi.

¶ Accipitrum Insula seu Hieracum, *Isle de Saint Pierre* Gallis, *Isola di S. Pietro* Italis, Insula parva in ora Australi Sardiniæ.

Accitum, *Finiana*, oppidum Hispaniæ Bæticæ apud Granatum urbem, inter Acci & Almeriam ad 10. leuc. extra viam tamen rectam occurrens. *Vos. Inf.*

Acedum, postea Ceneta, *Ceneda*, urbs episcopalis Venetiæ sub Patriarcha Aquilejensi: inter Tarvisium & Belunum 20. mill. past. quot ub Opitergio, (cui in episcopali Sede successit) Feltriam versùs 15. Vide Ceneta. *Ptol.*

¶ Acetum, *Ceneda*, urbs est Marchiæ Tarvisinae, Venetiæ subdita; non autem Summo Pontifici, ut quidam male scripsere.

Acellium pagus est Insubriæ inter Verbanum lacum & vallem Ugiam, haud procul ab Arona opp. & Fontanetu vico: quae loca perantiqua esse testantur plures inscriptiones Rom. antiquae & marmoreae.

Acelum, *Asolo*, opp. Venetiae non obscurum in colle e Bassano opp. ampla 7. mill. past. in ortum à Tervisio 22. in Boream. *Plin.*

(*Sedet in monte in Marchia Tarvisina, ad Mussonem fluvium.*)

¶ Acemum, *Achem*, urbs Asiae in insula Sumatra. Vide Achemum.

Acema. Vide Cema, sic enim legitur apud Plin. licet Ortel. sic scribat. *Prov.*

¶ Acer *S. Marino*, mons Æmiliae cum oppido in Italia. Est Respublica sui juris, habens sub se duodecim pagos. Distat a mari Adriatico 10. mill. & a S. Leone 6. mill. Sedet in limite Ducatus Urbini versùs Romandiolam prov. Vulgo dicitur *la Republique de S. Marin.* Ex montis hujus radice profluit fluv. Ariminum, vulgo *Marecchia*.

Acernum, *Acierno*, urbs Picentium episcopalis sub archiepiscop. Salernit. inde 20. mill. pass. à monte Corvino 7. *Plin. Rom.*

¶ Acernum, *Acerno*, urbs est parva Principatus Ulterioris, 15. mill. a Salerno in ortum.

Acerrae, *l'Acerra*, urbs Campaniae episcop. sub archiep. Neapolitan, apud Clanium fluvium à Neapoli 8. mill. past. in via Beneventum ducentu occurrens, à Nola 6. Capuam versùs, aegrè habitata, cujus mem. Virgil. lib. 2. Georg. *Strab. Liv. & al.*

-& vicina Vesevo

Ora jugo, & vacuis Clanius non æquus Acerris.

Fuerunt & Acerrae, teste Polyb. urbs Galliae cisalpinae, inter Alpes & Padum à Rom. excisa, ubi nunc Carpum oppidum amplum, ut aliquibus videtur. Sed, teste And. Alciato, pag. est ad Padum in agro Ticinensi, *l'Agerola* dictus. Carulo verò a Basilica Petri Episcop. Novariensi videtur esse pagus agri, seu Diœcesis Ticinens. in Novariensi confinio, vulgo *Acere* appellatus, (*Vide Acherra.*)

¶ Acerris, oppidum Lacetanorum in Hispanie, hodie est *Gerry*, in Catalonia provincia, ad Noguetam fluvium versùs montes Pyrenaeos, teste Brietio.

Acesines, Asines Plin. *Alcantara*, seu *Cantara*, teste Thoma Fazello, fluvius Siciliae ex Ætna monte apud Randacium oppidum oriens, ac per agrum Tauromenitanum in mare à Tauromiuio 18. mill. past. fluens. Acesinus verò fluvius est ingens Indiae in Indum influens, juxta quem arundines ejus magnitudinis proveniunt, ut singula internodia navigii vicem suppleant, teste Plinio estque teste eodem gemmifer. Alter hujus nominis fluvius à Plin. in Taurica juxta Penticapen fluens memoratur. *Thuc.*

Acesta, urbs Siciliae. Vide Egesta & Segesta. Ejus memor. Virg. lib. 5. Æneid. *Virg.*

Urbem appellabant promisso nomine Acestam.

¶ Acha, *Acha & Achza*, fluvius Germaniae in Bavariae Ducatu per lacum Chimum labitur, & postea in Oenum fluvium se exonerat.

Achabytos, mons Rhodi insulae celsissimus: in quo Jovis delubrum erat. *Diod.*

¶ Achacica, *Acharbica & Achiatica*, oppidum Americae in Nova Hisp. & Mexicana prov. ubi argenti fodinae. 18. leuc. distat ab urbe Angelorum in Boream.

Achad, locus erat palaestinae trans Jordanem fluv. in quo Jacob Patriarcha obiit. *Lib. Gen.*

¶ Achadia, *Auvagdoune*, urbs parva Hiberniae in Connacia, & in Comitatu Galliveosi, episc. sub archiepiscop. Tuamensi, teste Brictio.

Achaei

Strab. Liv. Arr. Achaei pop. Graeciae in universum masim. apud Poetas sppellsntur. Sunt & Popoli Sarmatiae Asiat. in ora maris Euaioi apud Heoiochos occ. versùs incolentes: de quibus Plin. & Ptol. Orchomeniorum col. Ovid. lib. 4. de Ponto:

Nec potes infestis conferre Charybdin Achaïs.

Steph. Achaemenia, reg. Persidis felix a veteribus plurimùm commendata. Populi Achaemeoii Ovid. Achsemenidae Strab. Vide Persis, sic sb Achaemene Rege dicta. Telae Achsemeniae apud Anson. in epigr.

Laudet Achameniae Orientis gloria telas.

Plin. Achaeorum portus, *Porto bon*, teste Nigro. Vide Portus pulcher in Sarmatis. Est & ftstio Troadis apud Sigeum promontorium.

Polyb. Stra. Plin. & al. Achaja, quæ & Hellas, & Graecis, teste Plioio, reg. praeclara Europae, nunc *Livadia* & *Rumelia*, teste Caftaldo cui ad arctos Thessalia confiuis est, ad occasum Epirus, ad sustrum Peloppoonesus, mari ad ortum & austrum circumfluse. In Bœotiam, Atticam, Megaridem, Phocidem, Locros Ozolas, & Doridem tegiones dividitur: sic ab Achaeo Rege nominata. Est & Achaja reg. Peloponnesi ioter Coriothum, & Patras sinui Cosinthiaco expositae. Achajae memor. Ovid. Epist. Paridis;

O quoties dices, Quam pauper Achaia nostra est?

Hinc Achaicus nomen gent. Virg. lib. 5. Aen.

O misera, quas non manus, inquit, Achaica bello
Traxerit ad lethum.

Adaginm, *Achaicum telum*, pro scommate.

¶ Achaja laté sumpta, quae Graecia propria, & Hellss, hodia *Livadia*, dicitur. Achaja autem propria in Peloponneso hodie est Ducatns Clareatiae, *le Duché de Clarence*, teste Brietio. Subest autem utraque Domioio Turcarnm a duobus saeculis.

Strab. Achara, oppidum Lycaoniae spud Galatiae & Pisidiae fines ad stagnum, ab Iconio 43. mill. pass. in occssum recedens. Acaeara item a Ciceroni in Verrem memoratur, opp. olim oune pag. Siciliae in agro Syracusaoo, nunc *Carrano*, teste Faz. Pop. Acharenses.

¶ Achardeus, *Copa* Mercarnri, *Zigna* Lazio, fluv. Sarmatiae Asiaticae. Dicitur ab aliis Varadanus, effunditurque in Maeotidem paludem.

¶ Achermau, urbs Arabiae felicis, ubi Thamydeni populi teste Brietio.

Sil. Achstes, *Cantara*, ut nonnullis videtur, fluvius Siciliae, idem cum Acesine, sive Asine, qui, teste Plin. lib. 37. c. 10. Achatem gemmam gignit. De quo Sil. lib. 14.

Et perlucentem splendenti gurgite Achatem.

¶ Achates fluvius hodie *Drillo* dicitur, teste Magino, Brietio, & aliis, estque in Vslle Neetina, & in mare Africum cadit 6. mill. pass. à Terra oova in Eurum.

¶ Achbalucum, *Achaluch*, oppid. Asiae in Cathaja regione, non longè a Cambalo, & in provinc. *Tainfu*, juxta lacnm.

Strab. Plin. Mel. & al. Achelous, *Aspropotamo* Soph. *Geromlea* Nig. & aliis *Pachitolmo*, fluvius ingens Acarnaoum, eos ab Aetolis secludens, ex Piodo mont. ortum habens, ac in mare Jonium contra Echinades insulas se exonerans. Alter apud Strab. & Pauf. in Thessalia Lamiam urbem allueos, Ovid. lib. 3. amor.

Nescio quem spectans Acheloon & Inachon amnes,
Et potui nomen, Nile, referre tuum.

Hinc Achelojus nom. gent. Virg. lib. 1. Georg.

Poculaque inventis Acheloja miscuit uvis.

Est & Achelous fluv. Peloponnesi, Dymam urbem praeterfluens. Idem Thoas à celeritate apud Poetas nominatus fuit, & pro quavis aqua, ut apud Virg. usurpatur.

¶ Achemum, *Achem*, urbs per ampla & regni cognomiois caput, in insula Sumatra in India, eum portu in ora septentrinnali ins. Dicitur aliter Acemom, distatque 400. mill. pass. s Malacca in Circium, 210. ab ora proximiori Peninsulae Indiae extra Gangem in occasum, & 40. ab urbe *Pedir*. Ejus Rex obtinet etiam regna *Pedir*, & *Pacem* in viciniis.

Polyb. Acherae, sive Acherrae, oppidum olim, nunc pagus Insubriae in agro Novarinuf. *Acerano*, teste Gaudentio Mer. Vide Ceredanum, & Acetræ. sic enim legendum videtur.

¶ Acherrae, seu Acerrae, hodie est *Ghierra*, castrum Ducatus Mediolanensis, in Laudensi agro, ad confluentes Serij in Addusm fluvium, 8. mill. à Piceleone, & 12. a Cremona in occasum, uti a Placentia in Boream, teste Brietio.

Strab. Plin. Acheron, fluvius geminus, unus Brutiorum in Calabria citeriori apud Pandosiam urbem excisam fluens, inque sin. Terinseum desinens, *Campaiano* & *Sauuto*, teste Bario; alter Epiri ex Acherosia palude in sin. Ambracium decurrens, *Velichi*, seu *Verlichi* Nig. *Fanar.* Ant. Nebrissensi. Ejus ostia a fontibus 36. mill. pass. distant. *Ptol.* Est & Acheron. fluv. inferorum apud Poetas, quasi sine laetitia. Unde Acheronteeus nomen gent. Claud. lib. 2. de rap. Proserp.

Tunc Acheronteos mutato gurgite fontes
Lacte novo tumuisse ferunt.

Hujus fluv. mem. Virg. lib. 7. Aeneidos.

Flectere si nequeo Superos, Acheronta movebo.

Hor. Acherontia, Acherontus Liv. *Acerenza*, urbs Luçaniae, in Apuliae confinio, archiepiscop. ferè media inter Venusiam ad occasum, & Mateolam ad ortum ad 10. mill. pass. Pop. Acherontini Plin. Ejus mem. Hor. lib. 3 carm.

Quicunque Celsae nidum Acherontiae,
Saltusque Batinos, & arvum
Pingue tenent humilis Ferenti.

¶ Acherontia, *Acerenza*, seu etiam *Cirenza* dicta ab acenlis, urbs est hodie in Basilicata provincia regni Neapolitani, prope Bradanum fluvium ad radices Apennini, 10. milliaribus distat a Venusia in Eurum, & 28. a Matcola in occasum. Deficit io dies; estque parva admodum, & ejus Archiepiscopat. unitus est Mateolanus seu Materanensis.

¶ Acherlunda, *Akerfonde*, insula Norvegiae in ora littorali, & merid. estque parva & versùs Fridericostadium.

Stra. Pau. Acherusia, *Lago della Collucia*, teste Bened. Falconio. pal. Campaniae inter Misenum & Cumas urbes extinctas ad 2. mill. pass. Acherusia item palus Epiri à Plinio memor. per quam Acheron fluvius labitur, sive ex qua ille emittitur, in Thesprotia, ab Ambracia 36. mill. pass. distans. Hanc ad Chimerium port. & oppidum per Thesprotiam in mare exire scribit Thucyd. Est & Acherusia, teste Mela, specus Bithyniae apud Heracleam Ponti: unde Cerberum extractum fabulantur. De Acherusia palude. Sil. lib. 14.

Serpit pascende crescens Acherusia pestis.

Sil. Achetus, Acithius Ptol. ut aliquibus videtur, *fiume di Noto*, fluv. Siciliae apud Netum urbem fluens. Acithius verò, de quo Ptol. longè hinc in oram occiduam fluit. Hujus solus Silius Ital. memor. Populi Acherini Cic. Sil. lib. 14.

Et Netum, & Micite, pubesque liquentis Acheti.

¶ Achilia, *Akill*, ins. io ora Connactiae prov. in Hibernia, prope Comit. *Maio.* Satis parva est.

Plin. Achillea, *Cacearia*, teste Nig. ins. Sarmatiae Europ. ante ostia Borysthenis, quae & Macaron, & Leuce. Achillea autem apud Ptol. Pauf. & Max. Tyrium, ins. & urbs ad ostium Istri Boreal. gemina, nova, & vetus, *Killia* vulgò, apud Albam urbem, inde 2. milliar. Germ. Hanc Pauf. & Max. Tyr. ostio Danubii opponunt, & Leucam vocant, Achillea quoque apud Strab. et Plin. quae et Dromos Achillis, Penins. est priori Achileae proxima, *Fidonisi*, teste Nigro dicta.

Strab. Ptol. Achillaeum, *Capo di Croro*, Villanovano, et Mol. oppidum et prom. Sarmatiae Asiaticae ad Bosphorum Cimmerium, et fauces Maeotidis paludis.

Hor. Achivi, Graeci dicuntur apud poetas, qui et Achaei ab Achaeo Jovis filio, teste D. Isidor. lib. orig. Horat. epist. 2. l. 1.

Quicquid delirant Reges, plectuntur Achivi.

¶ Achourita, *Achoury*, urbecula Hiberniae in Connachtia prov. Deficit in dies. Est in Letrumensi comitatu, propè lacum *Alvno*; et vix 6. mill. pass. a Letruno in Boream, Episcopalis est sub Archiepiscopo Tuamensi.

Lib. Jos. Prot. Achor, vallis et lacus Palaestinae juxta Galgala oppid. Hiericunthi proximum ad Bor.

Achris, et Acridus, teste Cedreno, Lychnidus Ptol. et postea Justiniana prima a Justiniano Imperatore, et instauratore dicta, *Acrida*, & *l'Ochrida*; et Turcis *Giustandil*, urbs Macedoniae archiepiscop. et olim Serviae et Bulgariae metropolis ad Lychnidum lac. unde Drinius amnis effluit: sub qua metropoles 6. erant, et episcopatus 10. Abest a Dyrrachio 118. mil. pass. in ortum Thessalonicam versùs.

¶ Aciaponda, *Aciaponda*, oppidum Indiae extra Gangem, in ora sinus Bengalae et regni Peguviae, cum portu, 80. mill. passuum ab Arachamo in meridiem;

¶ Acibi, populi Sarmatiae Europeae, ad fontes Borysthenis septentrionalis.

¶ Achyrum, *Achyr*, urbs Poloniae ad Wnskloam fluv. in Volhinia infer. et confin. Moschoviae, cum arce in monte. Distat à Boryst. 25. leuc. Polonicis in Bor. test. Guillelmo le Vasseur.

Strab. Plin. Acila, prom. & urbs Arabiæ felicis contra Diram urb. & promontorium Æthiopiæ, sinu Arabico intercedente. Ocila, Plin. alibi, Ocelis Ptol. emporium Arabiæ ad sinum Arabicum. *Zidum*, teste Nigr. inter Heropolim ad intimum sin. recessum 560. & fauces ejusdem sin. 595. leucis Hispanicis, a Mochura, seu Mecha (ut nunc vocant) 40. Sed teste Rhamusiu, *Capo Celi* potiùs dicitur, promontorium, ad sinus Arabici fauces, olim emporium Arabiæ, ex quo, teste Plin. in Indiam navigabatur. Vide Ocelis.

Vet. Inscrip. Acilia Augusta *Axelburg*, oppidum olim Vindeliciæ, nunc pag. Bavariæ apud Straubingam urbem, Ratispona urb. 6. leucis in ortum.

Servio. Acilius, *Acilino* nunc, teste Faz. fluvius Siciliae inter Lilibœum urbem & Acithium fluv. in mare labens, à Lilybœo 8. mill. pass.

Acincum. Vide Aquincum.

Ant. Strab. Plin. Aciria, *Acri*, fluv. cum oppido cognomine, in Lucania oriens, ac per magn. Græciam in sin. Tarentinum apud Metapontum urb. excisam fluens, haud procul à Turso urbe decurrens. Est & Aciris *Acri*; oppidum Beusiorum non obscurum inter Roscianum & Besidianum urbes Calabriæ citer.

¶ Aciris fluvius etiam Agrius dicitur, vulgò *Agri*. Vide ibi, habetque ad ostia vicum, qui *Torre d'Agri* dicitur.

Ovid. Theocr. Acis, *Freddo* nunc, ub ejus frigiditatem, teste Faz. dictus, fluvius Siciliç ex Etna monte in mare apud Taurominium influens, inde ad 5. mill. pass. haud procul ab Acesine fluv. ubi arx nomen antiquum adhuc retineus *Aci*, Cursu citissimus est, & herbifer. De quo Ov. l. 3. Metam.

Acis erat: & sic quoque erat tamen Acis in amnem Versus.

¶ Acis, *Freddo*, fluvius est parvus Siciliæ in valle Nemorensi; & in Joniam mare influit longè ab Acesino fluvio & medio itinere inter Cataniam & Tauromenium.

Acis item apud Plin. insula parva est, una Cycladum.

Ptol. Acithius, *Birgi*, teste Faz. fluvius Siciliç haud procul à Salemio opp. inde ad 6. mill. pass. oriens, ac in mare inter Lilybœum & Drepanum urbes post Acilium amnem proximum labens.

Ant. Acius, *Jaicis*, teste Josia Simlero, locus Siciliç apud Catinam urbem.

¶ Aclea, locus diœcesis Dunelmensis in Anglia ubi alias Concil. Anglic. sub Hadriano primu. Est juxta fluvium *Skern*, 9. milliaribus Anglicis a Dunelmu in meridiem.

Plin. Acmodæ, insulæ Silurum Solino, *Silley*, 7. insulæ maris Britannici, Britanniæ minori adjacentes, à Laona urb. 8. leucis distantes, quæ ab aliis *Serlinges* appellantur: sed hæ Albioni adjacent à 7. insulis diversæ, inter illas & prom. Albionis extremum ad occasum sitæ, inde ad 8. leucis recedentes. Quamobrem insulæ Silurum (qui sunt populi Albionis) ab Acmodis diversae esse videntur.

¶ Acmodae, seu Æmodae insulae, teste Cluveriu & Sansone, hodie *Isles des Schetland* dicuntur, in mari Caledoniu; suntque sub dominio Regis Daniae. Earum autem praecipua *Mainland* dicta extenditur ad 60. mill. passuum. Vide Schetlandia.

Ptol. Acmonia, urbs Daciae, quae teste Nigro *Severino* esse videtur, urbs ad Danubium apud pontem Trajani, à Severo Imperatore condita, & Severinum dicta, à Temesvaria 52. leuc. in Eurom. Fuit & urbs Phrygiæ magnae episcopalis sub Archiepiscopo Laodiceno, Eumeniæ finitima.

¶ Acolis urbecula fuit in insula Tenedo, in mari Ægaeo, a parte Asiae.

¶ Acoma, *Acoma*, locus in monte, ex praecipuis novi regni Mexicani in America septentrionali.

¶ Acon, seu Ptolemais, *Acre*, urbs episcopalis Syriae sub Archiepiscopo Tyrensi. Vide Ptolemais. Celebris est fortitudine Equitum S. Joannis Hierosolymitani, qui illam per tot annos fortiter propugnarunt.

Plin. Steph. Acone, & Aconae, portus & opp. Bithyniç in ora maris Euxini, apud Heracleam Ponticam, cujus est navale, *Naxio* nunc Mol. & al. ab Acone fluv. cujus mem. Val. Flac. lib. 4. Argon.

Quid memorem quas Iris agans, aut torqueat Acon?

Non longè Aconitus collis, ubi Aconis herba, ex qua aconitum venenum conficitur, teste Dioscoride lib. 4. Sunt qui Aconem *Lagula* nunc dici scribant, ab Heraclea 20. mill. pass. in ort.

Anton. Acontisma, locus Macedoniae, in Thraciae confin. Inter Neapolim & Topicim, à Philippis 21. mil. pass. Topirim versùs 18. occurrens.

¶ Acores insulæ, *les Isles Açores*, in Oceano occ. V. Açores.

A C

Acra Japygia, quae & Salentino Ptol. dicitur, *Capo di Leuca*, & *Capo di S. Maria*, prom. Salentinorum, seu Japygiae & Messapiae, in ortum contra Ceraunios Epiri montes excurrens, ab Hydrunto in meridiem, & à Gallipoli in bor. ad 20. mill. pass. distans. *Plin. Ptol.*

¶ Acra Japygia, seu Japigium promontorium, hodie *Capo S. Maria*, seu *S. Maria di Leuca* dicitur. Distat ab ora proximiori Epiri 60. mill. pass. in occasum a Gallipoli 24. mill. pass. in Eurum, & ab Alexano 9. mill. pass. in meridiem. Ibi alias oppidum praeclarum, *S. Maria di Leuca*. Nunc in ruinis jacet. Vide Japygium promontorium.

Acrae, Acraeç Ptol. *Acremont*, oppidum Siciliae excisum, in finibus Syracusanorum apud Palatiolum & Claromontem oppidum ac apud Bussenam oppidum & ortum Anapi fluv. ad 2. mill. pass. à Ragusa opp. amplo 12. in Bor. Ejus mem. Sil. lib. 14. *Thucyd. Liv.*

Non Tapsus, non è tumulis glacialibus Acra.

Acragas, *Drago*, fluvius Siciliae apud Agrigentum fluens. Vide Agragas. *Thucyd. Polyb. Ptol.*

Acrath, *Velez de Comera* Marm. incolis *Deyrat Bediz*, al. *Agenna*, al. *Mezemme*, oppidum Maur. Tingitanae littor. contra Malacam Hispaniae urb. inde 80. leuc.

¶ Acrath, *Bediz Velez*, oppidum est hodie regni Fezzae in prov. Errifis & in ora maris Mediterranei. Distat tantùm à Malaca urbe 30. leucis Hispanicis in austrum.

Acria, *Ormoas*; teste Mol. opp. Laconicae marit. apud ostia Eurotae fluv. inter Gythium ad occasum 140. & Asopum ad ortum 60. stad. dissitum. *Strab. Ptol.*

Acrida. Vide Achris, & Lychnidus. *Cedren.*

¶ Acrij, *Monte Siris*, montes Siciliae Ins.

Acrisione urbs fuit Peloponnesi apud Aegos, ab Acrisione Acrisii Regis filia nomen habens. Unde Acrisionaeus nomen gent. Virgil. lib. 7. Æn. *Strab.*

Acrisionaeis Danae fundasse colonis.

Acritas prom. geminum; unum Bithyniae, *Capo Acria*, ad Bosphorum Thracium, quod & Acra Melaena, hoc est promontorium nigrum appellatur apud Orpheum, haud procul à Chalcedone urbe, teste P. Gyllio. Alterum Messenae, *Capo di Callo*, teste Soph. cum aliis, inter Methonem ad Bor. & Coronen ad Austrum proximas urbs, unde sinus Coronaeus, sive Asinaeus incipit; qui & Messeniacus sinus appellatur. *Strab. Ptol.*

¶ Acritas promontorium est Peloponnesi in Messenia provincia. 18. mill. pass. à Corone in meridiem.

Acroathon, sive Acruthon, ut apud Plinium & Melam. Acrothoon Herod Athos Acron. Ptol. *Cima di monte santo*. Jugum Athi cum oppido cognomine, ubi nunc cœnobium ingens & celebre Graecorum, quod aliis cœnobiis & opp. ejusdem mont. praeest. Ibi bibliotheca recondita, & literis opera navatur sedulò, cùm inde Episcopi deligantur. *Plin.*

¶ Acroathon hodie à Graecis ἅγιον ὄρος dicitur, estque in ea parte Maced. quae nunc *Jambell* nuncupatur. Vide Athos.

Acroceraunia, Acrocerannij, & Ceraunij Melae, *monti della Chimera*, teste Alphonso Adriano cum aliis, montes Epiri altissimi inter Aulonem urb. Macedonicam in Bor. 35. & Buthrotum in meridiem 92. mill. pass. à Japygio Italiae promont. 700. stad. in ortum quot à Corcyra in Arctos. Sic montes etiam Armeniam ab Iberia disterminantes dicuntur quòd à fulminibus ob eorum celsitudinem feriantur. *Plin. Ptol.*

¶ Acroceraunia juga, seu Acroceraunij montes hodie *Monte de la Chimera* dicuntur, seu etiam Montes Diaboli, teste Brietiu. Sunt prope Acroceraunium promontorium inter Albaniam & Epirum, prope Aulonem, & ejus incolae *Chimarioti* vulgò dicuntur.

Acroceraunium prom. Epiri, pars Acrocerauniorum, mari Junio imminens, Laciniu prom. magnae Graeciae adversum, inde 75. mill. pass. in ortum recedens, *Capo della Chimera*. Hic olim Acroceraunia episc. sub archiepiscopo Dyrtachinu, quae nunc *la Chimera* dici videtur. De Acrocerauniis Ovid. l. 2. de remed. amor.

Hac tibi sint Syrtes, hac Acroceraunia vita.

¶ Acroceraunium promontorium hodie *Capo della Linguetta* dicitur, estque in Epiro & in limite Albaniae prope Aulonam, 60. mill. passuum ab Hydruntu in ortum.

Acrocorinthos, arx & mons Corintho urbi imminens non secùs ac Ithome Messenae imminebat. Hic mons à media Graecia, teste Plutarco, ortum habet. De ea Stat. lib. 7. Thebaid. *Strab. Plin. Pausf. & al.*

Jam pronis Gradivus equis Ephyraea premebat

Littora

Littora, qua summas caput Acroceraunthus in auras Tollit.

Mel. Acronius, Brigantinus Plin. Podamicus posterioribus, *Bodenzee* lac. maximus inter Rhætos, & Helvetios, cui Venetus apud Constantiam urbem copulatur: per quos Rhenus fluvius decurrit. Illum circumstent San-Gallum urbs libera, Brigantium upp. Lindavium urb. lib. & Podamium upp. cum aliis opp.

¶ Acronius & Brigantinus sunt duo lacus, Cluverio & aliis, quod rectius, Acronita enim is quem Celleusem lacum *Cellerzee* ab oppido Cella appellant; Brigantinus autem & Venetus seu Podamicus, is est qui nunc Constantiensis vocatur; estque longitudinis 40. mill. pass. *Bodenzee* Germanis, *Lac de Constance* Gallis, & *Lago di Constanza* Italie, estque inter Helvetios, & Sueviam. Acronius autem *Lac de Zell* Gallis, est prope & infra Constantlam Scaphusiam versus; vieque extenditur ad 12.mil. pass.Per euro labitur Rhenus fluviua: babetque insulam Siuoviam, *Richenuw*, in qua ædificata fuit Augia major seu dives ordinis S. Benedicti: in qua Scholæ olim fuerunt totius Germaniæ celeberrimæ.

Dion. & Steph. Acropolie, *Luco*, oppid. Marmericæ inter Bathracum port. ad occ. & Scytraaium port. ad ort. e Creta 5uc. mill.pass.in eustrum.Vide Antipyrgus

¶ Acropolis. *Agropoli*, opp. in littore prov. Princip. citerioris in regno Neapolitano.

Jornan. Acroventum, *Governo*, pag.Venetiæ epud Padum, ubi is Mincium fluv. excipit, in agro Mantuano, interMantuam 10. & Concordiem epud Mirandulam 26.mill.pass. beud procul a D. Benedicti cœnobio.

¶ Acroventum vulgò *Governolo* dicitur; estque ditionis Mantuanæ, non Venetæ, & ad Mincium fluvium, qui duobus abhinc miliar. in Pedum se exonerat inter Mantuem & Mirandulem.

¶ Acsa, *Aksa* & *Akza*, fluv. Asię, in Georgie reg. io mare Caspium se exonerens prope urbem *Zitrach* in Zniria regione.

¶ Acsteda, *Ackstede*, oppidum Germanię inf. in Ducatu Bremensi ad fluvium *Lau*, in ditinoe Svecorum.Distat a Brema 6. miliaribus Germanicis in Boream, & paulò minùs e Staada in occasum.

Strab. Actę, reg. Helladis. Vide Attica. Hinc Actęus nom. gent.Ovid.lib.12.Metamorphoseon.

Sit super Actaas Heros Cylenius arces.

Plin. Actania, *Heliglbands*, teste Ortelio insola meris Germanici in alto contra Albis fluv.ostia.Ditmarsię orę adjacens.

¶ Actania, *Heligblands*, iasnla est parva Danię sub dominio Ducis Hollatię, & ferè 8. milliaribus Germanicis distens in ortum ab orá Dithmarsię, cujus pars est, & paulò plùs ab ora Frisię orieatalis ia Boream.

Eufeb. Cas. Actienus, sive Acciacus fundus, locus Umbrię circa Pisaurum urbem; qui nunc *Fasnazzano* nominatur.

Cic. Strab. Plin. Liv. & al. Actiom, *C. Figalo*, urbs & prom.Epiri ed os sin. Ambracij, contra Nicopolim urb. proximam vix milliario distantem, à Buthroto & Corcyra 5u. mil. pass. in merid. Leucadem versùe 30. olim templo Apolliais clarum. Ibi August. Marc. Antonium vicit. Hinc Actius, & Actiacus uomen gent. Ovid. lib. 1. Fast.

Frondibus Actiacis comptos redimita capillos,

Pax ades.

Sil. lib. 15.

Leucata, & Phœbi vidit citus Actia templa.

Ptol. Acola, sive Aqouia, *Aqua pendente*, oppidum Hetrurię loco sublimi apud Peliam flumen aquis abundans, inter *Senam* 40. & Vulsinios Romam versùs 10. mill. pass. medium ferè ioter Oropitum ad ort. & Suanam ad occ. 12. mili. pass. Cujus pop. à Plia. Aqueoses nominantur. Sunt qui aquas Taurinas esse veliat.

¶ Acula, seu Aquula, urbs est Hetrurię in ditione Pontificia & in agro Urbevetano 5. miliaribus e limite territorij Senensis, & 8. a Volsinijs. Episcopali sede decorata fuit ab Innocentio X. anno 1647.loco Castri diruti.

Ptol. Acumincum, *Zalonkemen*, opp. Pannonię iaset.ad Danubium, inter Petrovaradinum ad occ. & Teurunum ad ort.6.leuc.vel, ut eliis libet, *Cameiz* pag.apud Petroveradin.

¶ Acumulum, *Acumoli*, opp. Aprutij ulter. in Italia, ad fluvium Truentum, 22. mill.pass.distans a Nursia urbe in urtum, & paulo plus ab Asculo in Circium in limite Umbrię & ad radices Apennini.

¶ Acus, *Agulhu*, Lusit. *l'Aiguille* Gallis, insula marie Aethiopici seu Barbarici. Dicitur etiam *Isle de Galo*: distatque 900. mill. pass. ab ora Zanguebarię in urtum, uti 300. u parte septentrionali Medagascarię.

Ptol. Acusio col. (non Acusiorum col. ut Ortel. cum eliis legit) postea Gratianopolis ab iastaoratore dicta, *Grenoble*, urbs Gallię Narbonensis in finibus Allobrogum ad Hisaram fluv. episc. sub archiep. Viennensi, inde 15. leuc. totius Delphinatue conventus juridieus, à Civerone urbe primarla Sabaudię 6. leuc. distans. Sed potiùs *Agu* ,ag. est ejusdem tractus.

¶ Aceusio, *Grenoble*, dicitur etiem Cularo, distatque 9. leucis à Civerune in meridiem, 4. e Cartusia, & 16. a Logdono in Eurum. Sedet iu planitie ad radices montiom & ed Isaram fluviom, ubi recipit Dracum in valle Grisivodana. Vide Gratianopolis.

¶ Acotus, *l'Agout*, fluvius Gallię in Occitania. Castrum rigat & Vaurum urbes, & postea in Tarnum se exonerat.

¶ Acouni prom. *Cap. des Aiguilles*, Lusitanis *Capo de Agulhas*, caput extrem. & pręcip. promontorij Bonę Spei in Africa meridionali.

Sil. Acys fluv. Sicilię. Vide Acis. Sil. lib. 14.

Quippe per Æneas Acys petit equora fines,

¶ Aczudia, oppidum Valachię, vulgò *Aczud*, infra Bacoviam, ed fluvium *Missovo*.

Ant. Ad ansam *Jthancester* teste Camd. oppid.Albionis in Esseria reg. Anglię, inter Combretoaium 15. & Camnodunom 6. mill. pass. occurrens.

Ant. Ad aquas Larodas, opp. Sicilię apud *Xaccam* oppid.Vide Thermas.

Ant. Adaquilas, *Igle*, pag. epud Treviros, & oppid. Gallię Celticę in Normannia *l'Aigle*, ioter Druides 21. & Falesiam 9. leuc.

¶ Ad Aquilas, *l'Aigle*, oppidum Normannię. Ad Rillam fluv. sedet inter Drocas 15. Fallesiam 17. & Sagium 9. leuc. Vide Aquile.

Ant. Ad eeballos, *Bagnacavallo*, opp. Æmilieę. Vide Tiberiacum.

Ant. Ad casas Cęsarianas, *S. Cassiano*, pag. Hetrurię, e Florentia 8. mill. pass. Senaa versùs.

P.Dia. Ad Columellas, locus Æmilię epud Raveanam, inde 6. mill. pass. ubi Majorianus Augustus creatus est, teste Hieron. Rubeo.

¶ Ad decimum, *il Borghetto*, opp. Italię, 10. mill. pass. ab urbe, Anconam versùs.

Ant. Ad fines, *Pfin*, opp. non Rhetię, ut scribit Ortel. sed Helvetiae, ad Taurom fluv. à Constantie urb. vix miliario Helvetico Tigorum versùs distans. Ad fines etiam *Tuin*, oppidom Belgij in Hannoniae & Leodiens. ditionis conf. ud Sabim fluv. à Montibus 4. leuc. In ort. Namorcum versus. Ad fines quoque ia Liborniae & Paaoniae conf. *Salmagnar*, inter Quadrata 14. & Siciam 11. mill.pass.occurrens.

¶ Ad fines, *Tuin*, seu *Thuin*, opp.est Hanaoniae, Leodieasis tameo ditionis; distatque à Vallocuria 3. leuc.s in occasum.

Ant. Ad Herculem, portus Hetruriae, qui *Liverno* videtur Ortel.

Beda. Ad lapidem, *Stoneham*, teste Camd. locus Angliae in reg. Vitarum.

Ant. Ad matrem magnam, *M. Vergine*, cœnobium praeclarum Hirpinorum in monte excello, ab Abellino urb. 4. mill. pass. distans.

¶ Ad matrem magnum est in regn. Neapol.& principatu ulteriori, ab alijs Mons Virgiais dictus, ubi caput totius Ordiais cognominis.

Ad Maoros, *Maurkirchen*, teste Laz.pag. Norici inAustria.

Lz. No. Ant. Ad muros, *Sumerein*, teste eod. Laa. pag. Pannoniae sua. io insula Cituorum, à Posonio urbe 2. leuc. muru cinctus, Amm. videtur idem cum sup.

Beda. Ad murum, *Waltovvn*, teste Camd. villa seu pag. Albionis, apud Vallum, in Angliae Scotiaeque confioio.

Ad nonum, Venetię *Mestre*, oppidum est Marchiae Tarvisinae; prope Venetias, ad Muionem fluvium.

Ant. Adpalatium, *Palazzo*, pag. Venetiae à Tridento 4. mill. pass. ia aostrum Veronam versùs, ad Athesim, inter Tridentum & Roboretum oppidum.

¶ Ad perticas, prope Ticinum, *S. Maria delle Pertiche*, vicus Italiae in Ducatu Mediolanensi & prope Paviem.

Ant. Ad pontem, *Paunton*, teste Camd. oppidum Albionis in Anglia, Pons Aelioz, Io lib. not. medium inter Lindum urb.& Verometum opp.19.mill.pass.Londiaum versùs.

Ant. Ad pyrum, *Speyr*, urb. germ. sup. Vide Spira.

Ant. Ad septem aras, *Azumar*, teste Jacobo Vasconc. oppidum Lusitaniee in regno Portugallico, à Medobriga 14. mill. pass. Emeritam versùs.

Ant. Ad septem fratres, *Ceuta*, urbs Mauritaniæ Tingitanæ sic dicta ab æqualitate septem montium. Vide Septa.

Ant. Ad sorores, *Val de Fuentes*, teste Jac. Delgato, pag. Hisp. Lusit. apud Emeritam urbem.

Lib. Not. Ad statuas Colossas, Colocia posterioribus, *Coloccia*, urbs Pannoniæ infer. Archiep. ad ulteriorem Danubii ripam, Altinio proxima, à Buda 12. leuc. in Eurum.

¶ Ad statuas Colossas seu Colocia, *Colocz*, urbs est Hungariæ inferioris infra insulam Uriam; subestque dominio Turcarum à centum quinquaginta ferè annis. Vide Colocia.

Ant. Ad turres, *S. Biase*, teste Bario, opp. seu pag. Brutiorum in Calabria citer. inter Martoranum & Hipponium, à Neocastro 5. mill. pass. distans.

Mart. Rom. Ad ursum pileatum, locus urbis Romæ, ubi nunc ædes sanctæ Balbinæ.

¶ Adachsunia, mons Africæ in regno Fezzæ & provincia *Chaus*.

¶ Adada, urbs Syriæ in Palmirene prov.

¶ Adama, urbs igne cœli consumpta cum aliis tribus, in mari mortuo, in Palæstina.

¶ Adamana, urbs Asiæ in Cœlesyria, 15. leucis distat à Damasco.

Dion. Ptol. Adana, *Adena*, urb. Ciliciæ archiep. & primaria, ad Pyramum fluv. ubi pons lapideus, inter Tarsum 27. & Mopsuestiam 18. mill. pass. ab Antiochia magna 90. ab Isso 30.

¶ Adaovi, *Adaovvs*, pop. Africæ in ora Guineæ.

¶ Adara, *Adare*, oppidum Hiberniæ in Momonia orient. ad fluvium Mayum, 12. mill. pass. à Limerico distat in meridiem; deficitque in dies.

Plin. Addua, Adua Polyb. Aduas Strab. *Adda*, fluv. Insubriæ, illam à Cenomanis & Bechunia Venetiæ pop. separans. non longè ab Oeno & Athesi oriens, perque vallem Tellinam in lacum Larium influens; à quo emissus, Laudem Pompejam attingit, ac in Padum inter Placentiam & Cremonam excipitur.

¶ Addua fluv. oritur in Rhætia ex Alpibus & monte Braulio, 15. mill. pass. à fontibus Oeni: deinde per vallem Tellinam atque Larium lacum fluens, inde emissus, Ducatum Mediolanensem à dominio Veneto separat ex aliqua parte, ac tandem Pado miscetur 6. miliaribus supra Cremonam.

¶ Addua Glarea, *Giera d' Adda*, regiuncola Italiæ in Ducatu Mediolanensi inter Adduam & Serium fluvios, celebris victoria Ludovici XII. Francorum Regis contra Venetos, prope vicum *Agnadello* in eo tractu.

Ptol. Addyma, *Ted Velez*, ut aliquibus videtur, opp. Mauritan. Cæsariens. mediterr.

¶ Adea, *Adea*, regnum Africæ in ora orientali Æthiopiæ, ubi Magodoxum urbs cum portu in Zanguebaria reg.

¶ Adeba, opp. Hispaniæ, ubi forsan *Amposta* ad ostia Iberi fluv. in Catalonia prov. Sansoni est Adebra supra Dertusam.

Ptol. Adedi, urb. Arab. fel. extra fauces sinus Arabici, *Aden* teste Nig. Sed *Aden* aliis est Arabiæ emporium.

¶ Adel, *Adel*, regnum Africæ in ora orientali Æthiopiæ cum urbe cognom. versùs fauces maris Rubri, in Zanguebaria regione, ad Adelum fluvium, 150 mill. pass. à freto *Babelmandel* dicto in meridiem. Vide Aaania.

¶ Adendom, opp. Africæ in regno Fezzæ & prov. Temesna versus Ommirabihum fluvium.

¶ Adenum, *Aden*, urbs Arabiae permunita, ad radices montis, alias caput regni, cum portu. Capta fuit anno 1538 à Turcis, qui à paucis annis inde ejecti fuere. Alias Arabia dicta fuit, 200 mill. pass. distat à faucibus maris Rubri in Cæciam, & totidem à Saba in Eurum.

¶ Aderborna, *Aderborn*, oppidum Gerr In Pomerania sup. ad Oderam fluv. paulò infra Stetinum, sub Svecis.

¶ Aderborgum, *Aderburg*, oppidum Germ. ad fluv. Oderam, in media Marchia Brandeburgensi, 9 leucis à Stetino urbe.

¶ Adhile, *Adhil*, opp Asiæ in ditione magni Mogoris, & prov. *Tatta*, non procul ab ostiis Indi fluv.

Strab. Adiabene, *Botan*, teste Jacobo Castaldo, reg. Assyriæ, cujus pop. Adiabeni.

Ptol. Adiacium, *Ajazza* sive *Ajaccio*, urbs Corsicæ marit. episcopalis sub archiep. Pisano in ora occidua, olim Urcinium.

¶ Adicara, oppidum Arabiæ, in ora interiori sinus Persici; aliis est Idicara.

¶ Adima, *Adima*, oppidum Moscoviæ ad Mooxam fluv. in Mordua prov. 70 mill. Germanicis distat à Muscua urbe in ortum.

¶ Adingtona, *Adington*, oppidum Angliæ cum castro in Surria prov. 7 mill. Anglicis à Londino in meridiem distans.

¶ Admiralis ins. *Admiraliteitz eylandt* Batavis, *Isle de l'Admiral* Gallis, ins. parva in ora litt. Novæ Zemblæ ad Septent. Moscoviæ.

Adonis, *Canis & Narracellobe* incolis, teste Guilielmo Tyrio, & Postello, fluv. Phœniciæ ex Libano mont. in mare inter Byblum & Berytum urbes delabens, à Beryto 6. mill. pass. mari exceptus, patriarchatum Antiochenum à Hierosolymitano separans. *Ptol.*

¶ Adorfum, *Adorf*, oppid. Germaniæ in Voigtlandia, in ditione Electoris Saxoniæ, ad fluv. *Elster*.

¶ Adorianum, *Adorian*, opp. Transylvaniæ in confin. Hungariæ juxta fluv. *Berethon*.

Adra, *Zerunaz*, opp. Liburniæ mediterr. quod *Ostuna* Mol. & Villanov. potiùs dicitur, Arauzonæ proximum. Est & Adra urbs Arabiæ petreæ episc. sub archiep. Bostrensi. Item alia in Cœlesyria. *Ptol.*

Adrabæ campi, *Marckfeld*, tractus Germ. in Moravia apud Austriæ limites, ab Hamburga urbe 2. leuc. in Bor. ubi olim Marcomanni pop. *Strab. Plin. Ptol.*

Adramyttium, & Adramytteos Plin. *Landramiti*, & Turcis *Endromit*, teste Leuncl. urb. Troadis marit. episc. sub archiep. Ephesino, ad mont. Idæ radices, inter Antandrum ad Bor. 31. & Elæam urbem Æolidis in austrum 50. mil. pass. à Pergamo 52.

¶ Adramytticus seu Adramittenus sinus, hodie *Golfe de Landramiti*, pars est maris Ægæi in ora Mysiæ majoris & Troadis, prope Adramyttium; dictusque fuit etiam Idæus sinus, Guill. Sansone teste.

Adrana, *Eder*, fluv. Germ. per Hassiam in Fuldam apud Cassellam urb. influens, ac juxta Valdecum & Frislariam urbes decurrens; licèt Ritheimerus, *Rhoer*, fluvium Westphaliæ in Rhenum ad Dispargum urb. labentem, qui Rura est, interpretetur. Legitur etiam Adranus apud Tac. *Polyb.*

Adranes, *Edrenes* apud Turcas, teste Leunclavio urbs Bithyniæ olim episc. quæ & Adrani, apud Prusam urbem. Hujus nominis altera fuit in Thracia. *Aur.*

Adrantis, Adranis Zosimo, *Dragemel*, ut Wolfango Laz. videtur, oppidum Pannoniæ superioris ad Savum fluv. medium inter Æmoniam & Celejam 25. mil. pass. apud Draburgum. *Ant.*

Adranum sive Hadranum, *Aderno*, opp. Siciliæ ad Ætnæ mont. radices, à Catina 26. mill. pass. in occ. à Tauromnio 42. Popul. Adranitani Plin. Ejus mem. Sil. lib. 14. *Plin. Plut. Sil.*

Adranum Ergentùmque simul, telâque superba
Lanigera Melite.

¶ Adraon, urbs Arabiæ majoris seu desertæ, episcop. sub archiep. Bostreosi, Guill. Tyrio teste. Vide Adratum.

¶ Adrapsa, *Andicaton*, urbs Hircaniæ.

Adrasus urbs fuit episc. Syriæ seu Phœniciæ sub archiep. Seleuciensi. *Lib. Conc.*

Adratum, *Castrum Bernhardi de Stampis*, teste Guil. Tyrio, urbs Arabiæ petreæ apud fines Palæstinæ, episcopalis sub archiep. Bostrensi.

Adria, mare Adriaticum, seu sinus maris Adriatici, Illyricum, Histriam, Venetiam, Galliam togatam, Picenum, Aprutium, Apuliam, & Salentinos, teste Mela, perfundens, *Golfe di Venetia*. Scribitur & Hadria, sicuti & mare Hadriaticum. Ejus mem. Luc. lib. 2. *Plin. Mel. & al.*

- cùm totas Adria vires
Movit.

Hinc Adriaticum mare. Virg. lib. 11. Æn.

Amnis & Adriacas retro fugit Aufidus undas.

¶ Adria seu Adriaticum mare propriè sinus est amplissimus maris Mediterranei inter Græciam, Illyricum, & Italiam extensus. Dicitur etiam persæpe sinus Venetus à Venetiis urbe celeberrima, Gallis *Golfe de Venise & mer Adriatique*.

Adria, quæ & Atria, & Hadris, urbs gemina, una Venetiæ in ora, episc. sub archiep. Ravennaten, inde 50. mill. pass. in Bor. Venetias versùs totidem, aquis penè absorpta, (cujus Episcopus Rhodigii oppido residet) Atria Plin. à qua mare Atriaticum, postea Adriaticum; aliis verò Adria & Hadria. Altera Piceni, Adria Plin. & Melæ & Ptol. Hadria aliis, patria Hadriani Imp. & col. urb. episc. Piceni in Apprutio sub archiep. Teatino, inde 20. mill. pass. in occ. ab Interamna 12. in Bor. versùs oram littoralem, à qua 7. mil. recedit. *Atri* nunc. Prior verò *Adri*, & *Adria* passim nominatur. Hinc mare Adrianum. Hor. lib. 1. ode 16. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

- sive flamma, sive mari libet Adriano.

Adria adeo fluctibus concitatur, ut adagio locum fecerit, *Adria iracundior*, cùm aliquem irritabilis ingenii & animi iracundi notare volumus. Hor. carm. l. 3. ode 9.

- & improbo iracundior Adria.

¶ Adria,

¶ Adria Aprutij urbs, sedet in colle, 4. mill.pass. à mari Adriatico; ustque Ducatus domus Aquævivæ in regno Neapol. 20. mill.pass. à Pinnensi civitate in Boream.

Ptol. Adrianopolis, seu Hadrianopolis, *Andernopoli*, & *Endrem* Turcis, teste Leuncl. urbs Traciæ ad Hebrum fluv. emporium, & metrop. ac ante captam Constantinopolim Regia Turcarum, inter Philippopolim 72. & Byzantium in ortum 130. mill. pass.

¶ Adrianopolis urbs est etiamnum ampla, & Thraciæ post Constantinopolim præcipua, ubi aliquando commoratur magnus Turcarum dominus, uti hisce ultimis annis. à Gallis *Andrinople* dicitur.

Hor. Adrianum mare, idem quod Adriaticum & Adriacum. Hor. lib. 1. carm. od. 16.

Sive mari libet Adriano.

¶ Adriaticum mare, *Golfo di Venetia*, quibusdam *mare Adriatico*. Gallis *le Golfe de Venise*. Vide Adria superius, Hadriaticum mare, & sinus Illyricus.

¶ Adrobus, *Adrobe*, fluv. Asiæ in Tartaria Moscovitica. Influit in Wolgam fluv. infra Cazanum.

¶ Adrobicum, oppidum Callaicorum. In Hispania Tarraconensi, in ora litt. *la Corunna*. alijs Caronium dicitur. Portum habet capacissimum & tutissimum; distatque 9. leucis à Composteila. Sed aliis Casonium est Flavium Brigantium.

Plin. Adrumetum, Hadrumetum Melæ, Adrumittos Ptol. col. & urb. olim episc. sub archiep. Carthaginensi, in ora littorali Africæ inter Aphrodisium ad occ. & Ruspinam ad ort. à Carthagine 75. mill. pass. in ort. distans, nunc *Toulba*, teste Alfonso Adriano, & *Mahometta* Mercatori.

¶ Adrumetum ab omnibus vulgò *Mahometta* dicitur; estque probè munita, in regno Tunetano & in ora maris Mediterranei; unde sinus adjacens dicitur *Golfe de Mahomete*; urbs autem ipsa dicitur ab Arabibus *Hamametha*, & 40. mill. pass. distat a Thysdro in Boream.

Strab. Clau. Adua, *Adda*, fluv. Insubriæ. Vide Addua. Claud. de 6. cons. Hon.

Adua, quo scissas spumosior incitat undas.

Ant. Aduaca Tungrorum, Aduaticum Ptol. (ut Huberto Leodiens. videtur) olim oppid. nunc pag. Belgij in Brabantia, *Tongerloo*, apud Herentalium opp.

¶ Aduaca est in ditione Leodiensi, *Tongeren* vulgò, estque etiamnum opp. ad fluv. *Jecken*. 4. leucis distat à Leodio. Vide Atuacutum.

Cæsar. Aduarici, populi Belgij, quorum urb. Duacum, *Douay*, uccad. Flandrorum non obscura, inter Atrebates 7. & Tornacum 8. leuc. a Cameraco 5. in Bor. Insulam versùs, ad Scarpum fluv. Sed aliis Aduatici in Brabantia locantur, eorumque urb. Boscum Ducis, *Bosleduc*, episc. sub archiep. Mechliniensi apud Mosam, in Hulandiæ & Geldriæ confinio, ab Antuerpia 12. leuc. in ort. Duacum verò, teste Guicciardino, urbs est Catuacorum, quos Cæsar eo loci describere videtur.

¶ Aduatici populi fuere, ubi hodie Comitatus Namurcensis, *le Comté de Namur*, provincia Belgij satis parva, cujus caput Namurcum, ad Mosam fluv. ubi recipit Sabim, teste Sansone. Sed longè distat à Duaco in ortum.

Ptol. Adula, Adullas Strab. *M. di S. Gothardo*, & *Gothardberg* Germanis, mons summarum Alpium, inter Insubrea & Helveticos, ex quo Rhodanus per Galliam Rhenus per Germanias, & Ticinus per Insobres fluunt; inter Belitionem opp. Insubrum sub Helvetiis 35. & Uriam seu Taurum, *Torff*, urbem & conventum Helveticum 20. mill. pass.

¶ Adula, *le Mont S. Gothard* Gallis, mons est Alpium Rhæticarum, ubi incipiunt Penninæ: estque in Helvetijs in pago Uriensi. Adulæ autem partes sunt montes *Crispalsberg*, unde Rhenus anterior effluit, & *Vogelberg*, Italis *monte Ucello*, unde Rhenus posterior oritur, *Mont Fueck*: unde Rhodanus, & Ticinus, & *Mont Grinsel*, unde Arola fontes habent.

Plin. Aduliton, Adulis Steph. Adule Ptol. urb. Æthiopiæ sub Ægypto, & empor. ad sin. Arabicum, *Dorono*, in ora inter Ptolemaidē ferarum & Diren apud fauces sin. prædicti. Aliis est *Erroco* portus & urb. ejusdem urbe a Ptolemaide prædicta 211. mill.pass. in ortum distans. Pop. Adulitæ Plin. qui Aduliton inter Ptolemaidem & Diren quinque dierum navigatione distare scribit.

¶ Aduliton seu Adulis, oppidum Trogloditicæ in ora sinus Arabici. Sansoni & alij est *Erroco* emporium celebre cum portu in Abexia regione, aliàs in ditione Abassinorum, qui nullum alium portum habebant ad mare Rubrum. Postea expugnatum fuit à Turcis. Sed quidam narrant Turcas hinc ejectos fuisse à paucis annis.

Plin. Aduoicates, populi Galliæ Narbonensis quos quidam falsò Albingaunenses in Liguria interpretantur.

¶ Adora, *Ayre*, urbs Aquitaniæ. Vide Aturres.

Lib. Not. Adurnum, *Ederington*, teste Camd. oppidum in ora, Angliæ australi, in com. Suffexiæ.

¶ Adzelia, *Adzel*, oppidum Livoniæ Duc. prope Treideram fluv. juris Svecici; alijs est *Abzel*, & juxta fluvium Aa.

Plin. Æa, Æapolis Ptol. *Lipotamo*, teste Mol. urbs Colchidis marit. apud Phasim & Hippum fluv. inter illum & Cyanum, à Phaside urbe ad 30. mill. pass. distans in Bor. Hujus pop. Æetæ, quorum mem. Val. Flac. lib. 1. Argon.

Nunc ferus Æetes, Scythiam Phasimque rigentem
Qui colit. Et lib. 5.
Barbarus in patriis festatur montibus Æam
Phasis amore furens.

Est & Æa ins. circa Phasidis fluv. ostia, cujus mem. Apollon. nunc *Sarabella* Mol.

Strab. & al. Æas, qui & Aous, teste Plin. *Vojussa* nunc, ut nonnullis videtur, fluv. Macedoniæ ex Pindo monte oriens, ac in mare Jonium inter Dyrrachium & Apolloniam sese præcipitans. Ejus mem. Ovid. lib. 1. Metam.

Epidanusque senex, lenisque Amphrysus, & Æas.

Luc. lib. 6.

Pacus in occasum, parvi sed gurgitis, Æas.

qui potiùs à Candaviæ montibus, quàm à Pindo profluit.

¶ Pindus enim longè à Dyrrachio distat.

Liv. Æbura, *Talavera*, teste Ambros. Mor. cum Ant. Beuthero, urbs Hispaniæ Taraconensis apud Tagum fluv. in Castella nova, à Toleto 12. leuc. in occ. distans, Ulyssiponem versùs. Vide Libora.

Æcana, urbs Apuliæ Dauniæ episcop. *Troja* nunc. Vide Ecce.

App. Alex. Æculanum, *Laconiano*, oppidum fuit Hirpinorum, seu Lucaniæ in conf. ab Appiano Alexand. memoratum. Popul. Æculani Plin. licet Ausculani apud plerosque legatur. Vide Eclanum. sic enim apud Anton. Aug. legitur.

¶ Æculanum, hodie est Fricento, urbs Principatus ulterioris in regno Neapolitano ad radices Appennini, non procul a Tripalto fluv. teste Brietio. Vide Fricentum.

Script. Germ. Ædera, Eder, fluv. Germaniæ ex montibus Hassiæ apud Dillemburgum opp. oriens. Vide Adrana.

Ptol. Ædessa, Edessa Liv. & Polyb. quæ & Ægæa, *Vodena* Mol. Soph. & aliis, urbs Macedoniæ in Æmathia, Pelle & Berrhϧ finitima, à Pella 28. mill. pass. inter Heracleam ad occ. & Thessalonicam ad ort. 50.

Cæs. Ædui, Hedui Plin. & aliis, pop. Galliæ Celticæ (quorum reg. Burgundia duc. & urb. Augustodunum, quæ & Hedua dicitur) à Sequanis pop. alterius Burgundiæ Arari fluv. divisi.

¶ Ædui populi fuere Galliæ Celticæ potentissimi, inter Ligerim & Ararium, quorum tractus hodie *l'Autunois* dicitur ab eorum urbe præcipua, *Autum*, ad Arotium fluv. continebatque alias majorum partem Ducatus Burgundiæ, ubi tractus Augustodunensis, Carolensis, Alexiensis, & Cabillonensis. Sed hodie multo minor est.

¶ Æga, *Isola delle Capre*, insula maris Ægæi, in ora Asiæ inter Chium & Tenedum. Vide Æa.

Vet. Inf. Ægabra, *Cabra*, opp. Hisp. Bæticæ. Vide Agabra.

¶ Ægades ins. versùs Siciliam. Vide Ægathes.

Ptol. Ægæ urbs fuit Ciliciæ episc. sub archiep. Anazarbeno, in ora littorali proxima Mallo & Isso, cujus memor. Luc. lib. 3.

Mallos, & externa resonant navalibus Ægæ.

Strab. Plin. Mel. & al. Ægæum mare, *Arcipelago*, mare mediterran. inter Asiam propriè dictam, & Macedoniam ac Græciam interfusum, ab Æge scopulo inter Tenedum & Chium teste Plinio dictum, Asiam prædictam ad ortum, Traciam ad Bor. Macedoniam, & Greciam cum Peloponneso ad occ. Cretam ad merid. alluens: in quo insulæ plurimæ Cyclades sunt, & Sporades. *Acdeniz* à Turcis, teste Leunclavio appellatum. Ovid. lib. 4. fast.

Hinc ivit Ægæum, quo Cycladas adspicit omnes.

Luc. lib. 2.

Ut maris Ægæi medias si celsus in undas
Depellatur Eryx.

¶ Ægæum mare à Gallis *l'Archipel* dicitur, & à Græcis *Archipelagos*. Vocatus etiam *Mer de Candie*, prope Cretam ins. quòd autem à Turcis *Acdeniz* dicatur, quam vocem Græci explicant Aspra Thalassa, *la Mer blanche*, id fit quatenus apponitur Euxino Ponto, quem *Caradeniz* appellant, ut vertunt Græci, Mauro Thalassa, *la Mer noire*, continet plurimas insulas, ex quibus Samos, Chius, Lesbos, Tenedos, Cos, & aliæ in ejus ora orientali versùs Asiam in ipsa Asia censen-

censentur; aliæ verò, uti Lemnos, Thassus, Samothrace, Eubœa Cyclades, & aliæ iu parte occidentali sub Europa comprehenduntur. Vide Insulas Arcbipelagi.

Mel. Sol. Aegathes, *Gorbam* Faz. iul. maria Africi inter Siciliam & Carthaginem occurrens navigantibus, Carthagini propiot, apud finum illius 3. mill. pass. patens. Nardo est *Favognana*, quę Siciliæ proaima est. Vid. Ægusa. Liv. tamen illam inter Lilybæum & Carthaginem describit, clade Rom. memorabilem ob naufragium. Mela propiorem eam facit Cattbagini: ux quo urror Nardi deprehenditut.

¶ Ægathes fuut tres insulæ ad occid. Siciliae; nempe Phorbaotiu, Hiera, & Ægusa, quę nunc *Levanzo*, *Maretamo*, *& Favognana* dicuntur.

Virg. Ægeria sylva, & Ægerium nemus in Latio apud Ariciam, sic a nympha dicta.

Eductum Ægeria lucis Hymettia circum. Virg. lib. 7. Æn.

¶ Ægesta, quae & Egesta, *Barbara*, urbs Siciliae in parte occidentali Drepanum versùs, nunc in oppidulum redacta.

¶ Ægestaei, popul. Epiri, in ora maris Adriatici, prope ostium Acherontia fluv.

Suid. Ægialr & Ægialos, *Nyali*, teste Soph. oppid. Amorgi insulae. Haec Begialis à Ptol. oominatur.

Plin. Ægialia, insul. gemina, una maris Cretici apud Pelnponoesum, *Cerrigo*. Cytherae proxima, inter illam 15. & Phalasarnam oppid. Cretae occ. 25. mil. pass. occurrens.

Altera, teste Plinio, inf. maris Jonii circa Echinades, Ætoliae adjacens, parva, potiùs scopulus videtur quam inf. unde illi nomen hodie non est.

Strab. Arrian. & al. Ægialos, Cobialon Hom. io aliquibus editionibus, *Cagiali*, teste Jo. Leuncl. urb. Asiae in Paphlagoniae ora apud Crònnam. Altera opp. Peloponnesi apud Sicynnem, teste Strab. alia in Amorgo ins. Vide Aegialia. Est & Ægialus mons cum urbe in Galatia, teste Cedreno, quae urbs eadem esse cum Paphlegonica videtur.

Plin. Ægida, *Cavo d'Istria*, urbs Histriae primaria. Vide Jostinopolis.

¶ Aegida est in insula sinus Tergestini, ponte juncta continenti, & a Jostino filio Justiniani Imper. reperata, de suo nomine Jostinopolis dicta fuit.

Plin. Hero. Ægila, Augila Ptol. *Augela* adhuc io tab. recentioribus dicta, urb. Cyrenes interiùs iutra solitudines, à Boreo promont., in austrum 120. mill. pass. distans, unde vasta & ingens solitudo nominatur. Est & insula maris Cretici apud Pind. Vide Ægialia. Ejus mem. & Dionys. Afer.

Ægilaque, inde Cythera, Calauria dura colonis,

Hero. Ægilia, Aegila Pl. inf. vide Ægialia. nam eadem est.

Strab. Plin. Ægilium, *il Giglio*, iusula maris Tyrrheni apud Cosanom littua, & mont. Argentarium, a quo 60. mill. pass. abest. Eadem Igilium apud Rotil. Vide ibi.

¶ Ægilium, *l'Isle du Lis*, Gallis, est io ditione magni Ducis Hetruriae. Subest tamen in spiritualibus Abbati trium fontium, propè Romam, uullios diœcesi, ut ajunt. Ibi tantùm pagus cum castro.

Strab. Plin. Liv. Hirt. & al. Aegimurus, *la Galetta*. inf. maris Tyrrheni ioter Siciliam, Sardiniam, & Africam, apud sin. Carthaginensem, à Carthagine 130. stadiis, teste Anton. in itio. distans. Aegimuri num. plur. Plin. Aegimurus Liv.

¶ Aegimurus, *Galata*, insula maris Africi. Distat ab ora litt. Africae & ab inf. Tabarca 10. leuc. Gallicis: estque parva admodum & deserta.

Strab. Hero. Plin. & al. Aegina, *l'Egina*, Soph. ins. sinus Saronici inter Epidaurum Peloponnesi & Pyraeum port. Atticae ad 18. mill. pass. cum urbe cognomine episc. olim sub archiep. Atheniensi, nunc metrop. à Megaris 600. stad. in merid. De ea Ovid. lib. 7. Metam.

Æacus Aeginam genitricis nomine dixit.

Stat. l. 7. Theb.

Si modo placarit falix Aegina Tonantem.

Pauli Medici insignis patria fuit, ea qua ia Aeginete cognominatur. Aeginetes vero apud Steph. fluv. est Paphlagoniae cum opp. cognomine.

¶ Aegina *Engia* nunc vulgò dicitur, arcemque habet à Turcis excitatam in tutelam sinus Saronici, hodie *Golfe de l'Engia* ab ea dicti.

¶ Aeginiom, opp. Thessaliae, prope Acheloum fluv. iu Graecia.

Polyb. Plin. Strab. Mel. Aegira *Xilocastro*, urbs Peloponnesi in ora Achajae, a littore 7. stad. distans, inter Buram 92. & Pelleneo 120. Bostiza priùs dicta Gemisto, nunc quoque *Bostizan*, teste Nig. Vide Ægium.

Vin. Fort. Ægircius, l'*Egers*, fluvios Aquitaniae in Garumnam influens, in finibus Burdigalensium. De quo Fortun. lib. 1.

Lubricat hic quoniam tenuato Aegircius haustu.

¶ Aegircius, *le Gers*, vulgò dicitur. Auscios & Lactoram urbes alluit, & iu Garumnam cadit ad alteram supra Agenum leucam.

Aegirum, *Gernia*, teste Nig. opp. Lesbi ins. inter Mitylenem & Methymnam, in loco totius inf. arctiore. *Strab.*

Aegirusa opp. fuit Megaridis, non longè à Megaris quod & Aegosthena, teste Paus. dictum fuit. *Strab. Steph.*

Aegitharsus, *Capo di S. Vito*, prom. Siciliae inter Drepanum & Segestanum emporium, cui proprius est, à Deprano 15. mill. pass. in Bor. *Ptol.*

¶ *Aegitharsus hodie Bristio est* Capo di S. Theodoro.

Aegitbium opp. fuit Aetoliae in mont. à mari 8. mill. pass. distans. *Thuc.*

Aegium, urb. olim episcop., Achajae Peloponnesi sub archiepis. Corinthio ad sinum Corinthiacum, inter Corinthum 60. & Patras 27. mill. pass. quae *Bostizan*, teste Nigro dicitur: sed Aegira, non Aegium, teste Gemisto, *Bostizan* appellatur. *Polyb. Aelian. Ptol. & al.*

¶ Aeglesburgus, *Ailesbury*, opp. Angliae, in Bukingamiae Comit. ad fluv. Tamam. Alijs est Ailesburia. Distat ab Oxonio 14. mill. Anglicis.

Aegoo pro Aegeum apud Stat. lib. 5. Theb.

- *Quas spumifer assilit Aegon.*

Aegones pop. Italiae in Aemilia apud Padum, quorum urbs olim, nunc pag. Vicus habentium. *Vicovenza*, quasi vicus Aegonum, à Ferraria orb. 16. mill. pass. distans in ort. dicta est. Vide Egnnes, variè enim scribitur. *Polib.*

Aegosthenia, *Egislenia* in tab. recent. opp. Phocidis io Achaja mediterr. Bulise, Elotiae, & Dualidi finitimum. pop. Aegosthenienses Plin. a Delphis supra 20. mill. pass. *Ptol.*

Aegua, sive Hegua Pl. oppid. Hisp. Baet. Vide Ategua. *Strab*

Aegusa, quae & Aethusa Plin. ins. Siciliae, urae illius inter Lilybaeum & Drepanum adjacens, *Favognana* nunc. Vide Aethusa. *Plin. Ptol.*

¶ Aegusa, ins. maris mediterranei, ioter Melitam & Africam, alijs Aethusa. Vide ibi.

Aegyptus, *Elquibet* Turcis, *Sabid* incolis reg. Asiae (licet à Ptol. in Africa describatur) notissima, io superiorem & inferiorem divisa. Inferior, quae & Delta, ad occ. *Belchria*, & ad ort. *Errif*, teste Jo. Leone dicitur. Superior *Sahid*, & olim Thebais, Urbes clariores Memphis, Alexandria, Pelusium, Thebre, Dinspolis, Syene. Inter flum. Nilus; du quo Claud. de vict. Stiliconis. *Strab. Hero. Plin. & al.*

Irrigat Aegyptum Tanais, Meotida Nilus.

Urbium habuit 20000.

¶ Aegyptus est Africae regio celeberrima, non autem Asiae, sub potestate Turcarum ab anno 1517. A Gallis *l'Egypte* dicitur, ab Italis, & Hispania *l'Egitto*, Indigenis *Chibili*, Arabib. *Bardamasser*. Extenditur à Septentr. iu Meridiem, à mari Mediterr. usque ad Syenem. Eam ioterfluit Nilus fluv. cujus inundationibus fœcundatur. Ab Oriente habet deserta Arabiae, ab Occid. Lybiam, à Meridie Aethiopiam, & à Septentr. mare Mediterraneum. Habet primariam urbem Cayrum ad Nilum amplissimam, & aliàs Sultanorum Regiam.

Aegyptios tanquam viles & sordidos, onera instar asinorum corpore vectare solitos Suid. scribit. Unde apud Aristoph. *Aegyptius laterifer* veluti proverb. est.

Urbes Aegypti claræ: quarum clariores asterisco notantur.

Abydus episc.	Mendes
*Alexandria patriarch.	* Memphia
Anthedon	Mylorinus
Antinopolis episc.	Nancratis episc.
Arsinoe	Nilopolis episc.
* Babylon nova	Ostracine episc.
Berenice	* Pelusium episc.
Rubastus	Pharos
Busiris episc.	Ptolemais ad Nilum
Canobus seu Canopus	Altera ad sinum Arabicum
Casium	Rhinocorura episc.
* Coptos episc.	Sais episc.
Dionysiaa	Sebennytus episc.
Diospolis magna	* Syene episc.
Diospolis parva	Tanis episc.
Gerra	Tentyra episc.
Heliopolis episc.	* Thrmiatis episc.
Hermopolis episc.	* Thebae
Heroopolis	Thmuis episc.
* Lycopolis episc.	

¶ Nunc

¶ Nunc pro majori parte interiere; & partes Aegypti a Nilo fluvio remotiores ferè incultae jacent, praefertim versùs Lybiam.

Plin. Aelana, urb. Arabiae petreae insel. confinio ad intimum ferè sin. Arabici recessum, qui ibi Aelaniticus sin. nominatur, à Sina mont. 60. mil. pass. distans, ab Heroopoli ad 150. *Elsor*, teste Villanovano: *Aila* verò Nigro. Sed *Aila* Evila in lib. Regum esse videtur.

¶ Aelcahamia, *Aylesham*, opp. Angliae in Norfolcia prov. Distat à mari German. 8. mill. Anglic. & totidem à Norvico.

Vet. Aelia Adriana, urb. Africae. Vide Zama.

Insc. Aelia Capitolina, col. Vide Hierosolyma.

Dion. *Ptol.* *Vet.* *Insc.* Aelia Ricina, seu potiùs Helvia Ricina, urb. Piceni excisa; ex cujus ruinis *Macerata*, urb. Episc. condita est, & Recinetum, *Recanati*, urb. episc. à Macerata 7. mill. pass. distans, Lauretum versùs 3.

¶ Aeliae Ricinae urbi proximae excisae juxta Potentiam fluv. cujus rudera etiam *Recina rovinata* dicuntur, successit Recinetum urbs Episc. Piceni in colle, & in ditione Pontificia, 6. mill. pass. ab ora maris Adriatica.

P.Vict. Aeliopolis. Vide Heliopolis, & Pelusium.

Aelius pons, *Ponte de S. Angelo*, teste Marliano, pons urbis Rom. quo in Vaticanum ex urbe itur, apud molem Hadriani. (*Recens à Clemente IX. ornatus fuit Aelius pons.*)

Ptol. Aelvacones, Helvecones Tac. pop. Germ. quorum urb. *Elbing*, à Gedano 9. leuc. in Bor. putatur. Sed haec in Prussia, non in Germ. est.

¶ Sub Germania alias Prussia censebatur, ut Elbinga atque etiam Helvecones pop.

Strab. Aemarorum mons, *Montelimar*, opp. Gall. Narbonen. in Delphinatu praeclarum, in provinciae conf. inter Valentiam 8. & Avenionem in merid. 13. leuc.

¶ Aemarorum mons seu Montilium Audomari, urbs Delphinatus in colle. Non longè à Rhodano fluv. sedet; duabusque leucis distat à Vivario, & 4. leuc. a confinio Provinciae in Boream. Ab aliis dicitur mons Ademari.

Plin. Aemathia, reg. Macedoniae, quae & pro tota Macedonia accipitur. Vide Emathia.

P.Dia. *Sempr.* Aemilia, reg. Italiae, partem Longubardiae Cispadanae & Romandiolam complectens, ab Arimino Placentiam usque protensa, à via Æmilia à veteribus memorata nomen habens. Tametsi Romandiola etiam Flaminia a posterioribus dicta est. Ejus mem. Martial. lib. 6

Funde tuo lacrymas orbata Bononia Rufo,
Et resonet tota planctus in Aemilia.

¶ Aemiliae pars magna subest Summo Pontifici, alia Ducibus Parmensi, Mutinensi, Mantuano, & Mirandulano.

Strab. Aemilia verò via ab Arimino Placentiam usque, imò usque Dertonam, atque ab Arimino usque Aquilejam, & a Pisis per Hetruriam Dertonam usque urbem Linguriae perducebatur. Ex quo tres esse vias Aemilias intelligis ab Aemilio cos. stratas.

Urbes Aemiliae episcopales hujus temporis.

Ariminum *Rimini.*	Forum Livij, *Forli.*
Bononia, *Bologna.*	Forum Popilii, *Forlimpopoli.*
Cervia, *Cervia.*	Julia.
Cesena, *Cesena.*	Mutina, *Modena.*
Comacium, *Comacchio.*	Parma, *Parma.*
	Placentia, *Piacenza.*
Faventia, *Faenza.*	Petra Honorii, *Bertinoro.*
Ferrasia, *Ferrara.*	Ravenna, *Ravenna.*
Forum Cornelii,	Regium, *Reggio.*
Imola.	Sarsina, *Sarsina.*

¶ Episcopatus Fori Popilij, Petram Honnorij, seu Britinorium translatus est à multis annis, & Forum Popilij deficit in dies.

Aff. Æmilius pons, qui & sublicius, pons Romae, sic a conditore dictus, à quo lapideus constructus, nunc excisus, & *Marmorato* dictus. De quo Juvenal. satyr. 6.

Cùm tibi vicinum se praebeat Aemilius pons.

Ptol. Æmioion, *Aqueda*, urb. olim Lusit. nunc oppidum in Portugalliae regno ad fluvium cognom. de quo Plin. ait illum à Minio fluv. 200. mill. pass. in austrum distare; qui & *Agueda* de urbis nomine dicitur: urbs vero à Conimbrica urb. 11. leuc. abest in Bor. Portum urb. versùs.

Lib. Conc. Æmonia, *Cittanova*, teste Nicol. Manzolin, urb. Histriae ad Nauportum fluv. excisa, ex cujus ruinis Civitas nova in ora inde ad 3. mill. pass. condita est, episc. sub patriarch. Aquilejensi, à Parentio 10. mill. in occ. recedens. Æmonia altera apud Plin. col. Japydiae in Norici & Pannoniae sup. conf. Labaco urb. & Caroiolae metrop. vicina, milliari Germanico distans, vulgò *Igg*, teste Lazio. Æmonia item reg. Macedoniae, quae & Thessalia, teste Plin. Hinc Æmonius nom. gent. Ovid. in epist. 13.

Aemonis Aemonio Laodameja viro.

¶ Aemonia, seu Civitas nova Istriae, paret Venetis ab anno 1270. Raros habet incolas propter aeris gravitatem.

Æmus, mons Thraciae. Vide Haemus. Ovid. in epist. 2. *Ovid.*

Qua patet umbrosum Rhodope glacialis in Aemum.

Aenaria, *Ischia*, ins. Campaniae in sin. Puteolano cum urb. cognomine episc. sub archiep. Neapolitano, inde 8. mill. pass. Vide Inarime. De qua Stat. lib. 3. sylv. *Plin.*

Aenarisque latus medicos, Statinasque renatus.

¶ Aenaria insula est praedives; habetq; urbem probè munitam cum arce in scopulo ab insula quasi sejuncto, ubi aliàs asylum Ferdinandi Regis Neapolitani tempore Caroli VIII. Regis Francorum, qui totum regnum subjugaverat intra paucos dies. Eam pluribus descripsit C. Nepos Gallus: cujus etiam accuratam hujus insulae tabulam habemus in descriptione Italiae Joannis Antonij Magini.

Aenia, *Moncastro*, teste Nardo, op. Macedoniae, à Thessalonica 15. mill. pass. in austrum Pydnam versùs. *Liv.*

Aenianes, pop. Epiri inter Aetolos & Molossos, Aenienses Plin. quorum urb. Joanna episc. in concil. memorata. *Janna* nunc esse videtur. Vide Joanna, & Cassiope. *Plut.*

¶ Aenianes erant paulò remotiores ab urbe Joanna in ortum, & in Thessalia versùs Oetam montem.

Aeniochi, pop. Sarmat. Asianae. Vide Heniochi Luc. lib. 2. *Luc.*

Aeniochi, notique erepto vellere Colchi.

Aeni pons, *Oetingen*, opp. Norici in Bavaria ad Oenum fluv. medium inter Salisburgum & Landshutum 8. leuc. dissitum. Vide Oeni pons. sic enim etiam scribitur. Est & Oeni pons urbs. *Ant.*

Aenon, locus Palaestinae ad Jordanem fluvium, ubi D. Joannes Baptista baptizabat, à Scythopoli 8. mill. pass. in austrum.

Aenona, Enona Plin. *Nona*, urb. Illyrici episc. sub archiep. Jadereosi in ora Liburniae, inter Seniam ad occ. 45. & Jaderam ad ortum 12 mill. pass. *Ptol.*

¶ Aenona Venetis paret: estque probè munita, & a maiori parte mari praecincta. 20. mill. pass. distat à Jadera in Boream, Seniam versùs 35. contra Gissam insulam 4. mill. pass. distantem.

Aenos, *Enio & Eno* Soph. ac aliis, urb. episc. Thraciae in ora maris Aegaei, inter Hostia Hebri ad occ. & Melanens. sin. Chersonesi ad ort. ad 15. mill. pass. *Strab.* *Plin.* *Ptol.*

¶ Aenos, hodie à Graecis *Eno*, a Turcis *Ygnos* dicitur, olim etiam Aeneum & Aenus, Straboni Poltiobria. *Mel.*

¶ Aenostadium, *Instad*, opp. Germaniae ab Aeno fluvio dictum, quo tantùm dirimitur à Passavio, propè Danubium fluvium. Subest Episcopo Passavino, sedetque inter Bavariam, & Austriam.

Aenus, *Ins*, fluv. Rhaetiae, qui inter Noricos & Vindelicos, eos separans, fluit, Danubioq; ad Passavium urbem excipitur. Vide Oenus, uti apud alios scribitur. *Tac.*

¶ Aenus fluv. oritur in Rhaetia ex monte *Moloja*, 4. leucis Germanicis à Clavenna in Caeciam, & deinde fluit per Comitat. Tirolensem & Bavariam inferiorem in Danubium. Vulgo *In* dicitur.

Æolia, Æolis Plin. Melae, Ptol. & aliis, *Sarcum*, teste Castal. reg. Asiae propriè dictae mari Ægaeo exposita, inter Troadem ad arctos & Joniam ad merid. cujus urbes, Elaea, Myrina, Cume, & Phocea; flumina, Hermus, & Pactolus ex Lydia fluentes: pop. Æoles. De Æolia Virg. lib. 1. Aen. *Hero.* *Strab.* *& al.*

-loca faeta furentibus Austris,
Aeoliam venit.

Sed hic de Aeolia ins. Siciliae loquitur. Dionys. Afer de situ orbis.

Posthac Aeolia tellus praetenditur orq;
Fluctibus Aegei.

Aeoliae, quae & Lipareae & Vulcaniae Latinis, Hephaestiades Graecis dicuntur, *Merlares*, insulae Siciliae inter illam & Italiam sitae: quarum nomina sunt Lipara, Hiera, Strongyle, Didyme, Ericusa, Phoenicusa, & Evonymos: aliter etiam nominatae. De quibus Ovid. lib. 1. Metamor. *Strab.* *Plin.* *Diod.* *& al.*

Protinus Aeolijs Aquilonem claudis in antris.

¶ Aeoliae insulae vulgo dicuntur *Isola di Lipari* incolis, *Isle de Lipari* Gallia; habentque civitatem episc. in insula Lipara sitam & probè munitam. Malè habitae sunt ab Aenobarbo anno 1544. Nunc vulgò dicuntur *Lipari, Volcano, Stromboli, Saline, Panari; Alicur, Felicur, & Ustica*. Distant autem 30. milliaribus circiter ab ora Septentr. Siciliae.

Aepy

Strab. Aepy opp. fuit Elidis in Peloponneso apud Thrion opp. quod etiam interiit, Psophidi urbi finitimum. De eo Stat. lib. 4. Theb.

Quos Thrion, & summis ingestum montibus Aepy.

Hinc Aepytius nom. gent. Idem Stat. ibid.

Aepytios idem ardor agros, & Psophida celsam.

Aequana juga, *Montagna di Sorrento*, montes Picentum Vico ac Surrento urbibus imminentes, sic ab Aequa urbe excisa (cui Vicus successit) nominati, quam Ortel. cum Aecana urbe longè diversa confundit; quo nomine etiam urbs ipsa Aequana nominatur, nunc *Vico di Sorrento*, episc. sub Archiepisc. Surrentino, inde 4. mill. pass. Stabias versùs distans. De qua Sil. lib. 5.

Aequana & Zephyro Surrentum molle salubri.

¶ Aequana urbs est in prov. Terrae laboris, in ora sinus Neapolitani, medio itinere inter Surrentum & Stabias, estque parva admodum.

Strab. Aequi, Aequicolae Liv. Aequiculi Ptol. Aequiculani Pl. pop. Latii, quorum urb. fuere Alba, Tybur, Praeneste, Carseoli, cum aliis. Aequiculi apud Ovid. lib. 3. fast.

Quintum Laurentes, bis quintum Aequicolus acer.

Aequicolae apud Virg. lib. 7. Aen.

Venatu nemorum, duris Aequicola glebis.

¶ Aequilium, *Jesolo*, opp. Venetorum in Italia.

Ant. Aequinoctium, *Vischmond*, pag. Pannoniae sup. in Austria ad Danubium, medius inter Viennam ad occ. & Hamburgam ad ort. 4. leuc. dissitum. Sic Simler. indigitat.

Ptol. *Ant.* Aequum, *Ciacci* seu *Cluzzi* Villanov. *Choguinu* Jacobo Luccaro Raguseo, col. & opp. Dalmatiae mediter. a Salona 22. mill. pass. in Caec. ab Epidauro ad 49. in Bor.

¶ Aerea, *Ayr*, urbs Scotiae meridionalis in ora Glottae aestuarii, in Govalia provincia juxta Aeream fluv. 40. mill. passib. à Candida Casa in Boream, & 34. a Glascoa in Africum.

Strab. *Plin.* Aeria, seu Aeria Plin. *Aire*, teste Cognato, aliis; *l'Oriol* oppid. Gall. Narbon. in Delphin. ad Rhodanum inter Valentiam urb. ad Arctos, & Montlimarium opp. in austrum 4. lue. sic, quòd celso loco sita sit, dicta. Est & Aerea oppid. Belgii in Artesia, quod Heria & Aria nominatur, vulgò *Aira*, ad Lysam fluvium interfluentem, Tervannae proxim. ad 2. leue. & 4. inter Audomarum & Bethuniam.

¶ Aeria, Artesiae urbs, situ & arte permunita est, ad Lisum fluv. in limite Flandriae, & vastas anno 1641. est caperta vices, crevitq; ex ruinis Tarvannae vicinae. Urbs est nova & culta, & 3. leuc. tantum ab Audomaro in Eurum. Aeria autem, quae vulgò *Lauriol*, in Delphinatu, parum a Rhodano distat; estque opp. non inelegans.

Liv. Aeropus, mons Macedoniae, inter quem & Asnaum per vallem angustam Aous fluv. Dyrrachium versùs decurrit. De quo fluv. supra in Aeas.

¶ Aeryndele, urbs Asiae episc. sub Archiep. Petracensi, & patriarch. Jerosolymitano, Myraeo teste.

Strab. Aesapus, Aesepus Plin. & Ptol. *Spiga* in tab. recen. fluv. Mysiae in Asia ex Ida mont. profluens, ac in Hellespontum apud Cyzicum urb. influens, ab Abydo 700. stad. recedens in Bor. De quo Hom. lib. 2.

Aphnâ ab Asapo potantes flumina Troes.

ex Guarini versione.

Ovid. Aesar, Aesarus Strab. *Esaro* Barin & aliis, fluv. magnae Graeciae apud Siberenam & Crotonem urbes fluens. De quo Ovid. lib. 15. Metam.

—Lapidosa Aesaris undas,

Et, pete diversi.

Hinc Aesareus nom. gent. Ovid. lib. eodem.

Invenit Aesarei fatalia fluminis ora.

¶ Aesar, fluvius parvus, in mare Jonium se exonerat juxta Crotonem in Calabria ulteriori, 13. milliar. à Siberina in Eurum, teste Magino.

Strab. Aesaris, *Osari*, fluv. Thusciae apud Lucam urb. fluens, qui ex Apenn. munt. oriens, Serclus, quasi Sarculus, & vulgò *Serchio* nominatus; cujus pars exigua à Sarculo decisa nomen antiquum retinet, vulgo *Osari*, inter Arnum & Sarcuium mari excepta. Sarculus vero ab Arno 6. mil. pass. in occ. Pelago Tyrrheno excipitur. Vide Ausee. Sic enim à Plin. & aliis nominatur.

Strab. Aesarus, fluv. mag. Graeciae, per fines Crotoniatarum fluens. Vide Aesar.

Strab. *Ptol.* Aesernia, Esernia Plin. Liv. & al. *Sergna* & *Isernia*, col & urb. Samnii episcop. sub Archiep. Capuano, & inde 32. mill. pass. ad Vulturnum fluv. non longe decurrentem, inter Sulmonem & Telesiam urb. 24. mill. pass. à Venafro 10. in ort. Bovianum versùs in Comit. Molisino.

¶ Aesernia distat à Vulturno 4. mill. pass. ad radices Apennini, sensimque deficit, à paucis habitata.

Aesia, *Ose*, fluv. Gall. Belg. inter Campaniam & Picardiam, in Sequanam fluens. *Vib. Seq.*

¶ Aesia sive Oesia, fluvius. Cadit in Sequanam supra Pisciacum; Picardiamque provinc. alluit, non autem Campaniam: & oritur in Tirascia regione prope Irsonium. Vide Oesia.

Aesica, *Neterbi*, pag. Albionis, teste Camd. in Angliae regno, ac in Cumbria sep. *Lib. Not.*

¶ Aesica est in littore maris Hibernici, 35. m. pass. a Lancastria in Circium, & fere 30. ab ora Manniae in ort.

Aesis, *Esino*, *sive* Fiumesino, fluv. Piceni, ipsum ab Umbria ad occ. disseparans, ex Apennin. mont. in mare Hadriaticum per urbem cognomin. fluens. De quo Sil. lib. 8. *Strab. Plin.*

Queis Aesis regnator erat, fluvioque reliquit

Nomen.

¶ Aesis fluvius, *Esino*, in mare Adriaticum se exonerat inter Anconam & Senogalliam. Sed non separat Picenum ab Umbria. Extenditur enim Picenum ultra ipsum ad aliquot milliaria ex quavis parte, & ab Umbria separatur Apennino monte, Magino teste, & aliis.

Aesium, Aesis, Ptol. *Jesi*, col. Piceni, & urb. episcop. ad Aesim fluv. in Umbriae confin. ab Ancona 15. mill. pass. in occ. hybernum, inter Senogalliam 24. & Fabrianum 30. ferè dissita. Pop. Aesini. *Strab.*

¶ Aesium sedet in colle, & sub dominio sedis Apostolicae. Distat à Senogallia 12. milliar. in meridiem, à Fabriano autem 18. milliar. in Caeciam.

Aesisium, Assisium in vet. inscript. *Assisi*, urbs Umbriae episcop. in mont. ad Asium fluv. praeterfluentem, à quo sive à mont. nomen habere videtur, à Perusia 10. mill. pass. in ortum. Fulginium versùs, D. Francisci natalibus clara. *Ptol.*

¶ Aesisium, seu, & meliùs, Assisium. 5. milliaribus distat ab Asio fluvio in Eurum, Fulginium versùs 9. Vide Assisium.

Aesolani, pop. Latii. Vide Esulae.

¶ Aeson, fluv. Thessaliae cum opp. cognom. cadit in Metam fluvium. *Plin.*

Æsonenses, pop. Hisp. citer. quorum opp. Æsona, nunc *Isona*, pag. Catalauniae, teste Andrea Schotto. *Vet. inscr.*

Æsquiliae, unus ex septem collibus Romae. Vide Exquiliae, & Esquiliae Varie enim scribitur. De quib. Hor. lib. 2. satyr 6.

Ventum est Aesquilias, aliena negotia centum. *Hor.*

Et lib. 1. sat. 8.

Nunc licet Aesquiliis habitare salubribus, atque

¶ Æstiaei & Æstii, pop. Sarmatiæ inter Vistulam fluv. & sinum Finnicum, ubi hodie Prussia & Livonia. Et horum vestigium translucet in *Esten*, Estonia provincia Livoniae.

Æsulum opp. fuit Latii. Vide Æsulae, uti apud Hor. lib. 3. carm. ode 29. *Patet*

Æthale, Æthalia Plin. Mel. & aliis, *Elba*, insula maris Tyrrheni ante Populonium, inde 10. mill. pass. distans. Vide Ilua. *Strab.*

Æthiopia, *Abexin* Incolis, & *Abissia* nostris, reg. Africae amplissima cis & ultra Æquatorem circulum extensa, gemina, una sub Ægypto inter Nilum & sinum Arabicum latè patens, in qua Meroë ins. Cujus urbes primariae olim Napat, Meroe, & ad sinum Arabicum Ptolemais, & Adule; Dire, Mosylon, & Aromata ad sin. Barbaricum. Altera ultra Æquatorem non satis veteribus cognita. Pop. Æthiopes, *Abissins* vulgò. Hos D. Isidor. lib. orig. a Chus filio Cham ortos scribit. De his Ovid. lib. 15. Metam. *Hero. Strab. Plin. & al.*

Aethiopesque lacus? quos si quis faucibus hausit,

Aut furit, aut patitur mirum gravitate soporem.

Æthiopum nigror adeo nativus est ex vicini sideris ardore, ut Plin. scribit, ut sit locus adagio apud Lucian. in lib. contra Indoctum, *Aethiopem lavas*, quoties aliquem frustra fatigare significare volumus. *Aethiops non albescit*, adagium ex Luciano in eos qui nunquam mutarunt ingenium aut mores.

¶ Æthiopia vulgò *Ethiopie* à Gallis dicitur, dividiturq; in superiorem & inferiorem.

¶ Æthiopia superior seu interior, quae aliter sub Ægypto. latè sumpta continent Imp. Abissinorum seu Abissinia, Nubiam. Regna Mujaci, & Macoci, & Zanguebariam; strictè autem continet tantum Abissiniam, quae *Abissinia* ab Italis, & *Abissinie* à Gallis dicitur, & à quibusdam *le pais du Prestre Jean*, sed abusivè. Vocatur enim Imperator illius tractus *la grand Neguz*. Vide Abassinia.

¶ Æ-

¶ Æthiopia inferior seu exterior, ea meridionalior est totius Africæ pars, quæ antiquis prorsùs incognita fuit, & a Lusitania proximè elapso seculo inventa & perlustrata, incipit occas. versùs supra fluv. *Zaire*, non longè ab Æquatore; & totam complectens littoralem Africæ partem ultra ipsum Æquatorem, Abyssinorum regnum ab hac parte circumambit usque ad fretum Arabicum; & continet Regna Monomotapæ, Monemugi, Giringbombæ, & Congi, oram Cafrorum, & regionem Galarum.

¶ Partes Æthiopiæ superioris, seu Abissiniæ.

Regnum, Tigre.	Ogara.
Provinciæ, Amara.	Dobasse.
Aogotina.	Ambiama.
Fatigara.	Magaza.
Dombea.	Beleguanza.
Xaoa.	Salaoa.
Damuta.	Galabela.
Bagamidri.	Sagueda,
Ambiancativa.	Agag.
Quara.	Narea.
Suva,	Dafila, & aliæ multæ pro-

viociæ, ex quibus Angotina, Damuta, Fatigata, & aliæ per Galas occupatæ fuerunt ultimo sæculo.

¶ Æthiopia superior, seu Abissinia raras habet urbes. Præcipuae totius regionis sunt in praesentia.

Amara.	Chaxumum.
Sova,	Ambadara.
Zet.	Quara.
Ambiancativa.	Zaflan.
Angote.	Barva.
Dambea.	Adhegena.

In tota Abissinia nulla urbs regia certa est. Quocunque enim Rex seu Imperator cum aula sua proficiscitur, ibi fixis tabernaculis, regia esse putatur.

Plin. Æthusa, quan & Ægusa, teste Plin. inf. Siciliae. Sed apud Ptol. diversae suot. Æthusa enim *Limosa*, teste Faz. dicitur; inter Melitam & Africam sita. Aegusa verò *Favognana* nominatur. Lilybeo prom. Siciliae vicina, inter Hieram & Phorbantiam 10. mill. pass. distans, à Drepano urbe 20. in Africum.

Ptol. Actinium, *Actino* Mol. & aliis, opp. Macedoniae, quod Athenaeum à Liv. nominatur, Triccae urbi apud Thessaliae fines finitimum.

Strab. Plin. Diod. & al. Aetna, *Mongibello*, mons Siciliae maximus, & notissimus ob ignes quos emittit à Catana urbe (ad quam radices ejus pertingunt) 50. mill. pass. distans in occ. Illum oppida aliquot & urbes circumstant. In iis Centuripae urbs excisa, & Aetna, nunc pag. *Mascali*, teste Faz. a Catana 50. mill. pass. Hic anno sal. 1536. flum. igneum emisit, locis finitimis vastitatem afferens: & anno 1554. plus consueto aestuaos, Catanam & illius agrum maximè labefactavit. De eo Ovid. lib. 2. Metam.

Ardet in immensum geminatis ignibus Aetna.

Pop. Aetnenses Plin. & Aetneus nom. gent. Ov. lib. 2. de Pont.

Aetnaeosque lacus, & olentia stagna Palici.

Aetneos cantharos, seu scarabeos varios & maximos esse cradunt; ut propterea apud Aristoph. veluti adagium in magnum aliquem statura & fœdum scriptum sit, *Aetneas cantharus.*

¶ Aetna mons, *le mont Gibel* Gallis, altitudinis est 8. mill. circuitus autem 60. Distat 15. mill. à Catana, & 50. à Messana. Hic anno 1669. quatuor fluvios igneos emisit, quamplurimis locis in viciniis vastitatem affereos, praesertim io Catanensi agro, ubi 55. castra cremata sunt. De variis ejus incendiis diversis temporibus lege Cluverium.

Xeno. Strab. Flore. & al. Aetolia, *Artinia*, teste Niceta, & *Lepante*, sic à primaria illius urbe, reg. Achaiae in Epiri conf. ad occ. inter Locros ad ort. (à quibus Eveno fluv. separatur) & Acarnaniam ad occ. Acheloo, fluv. dividente. Popul. Aetoli Plin. & aliis. Urbes, Naupactum, Calydon, Chalcis, & Oleous. Aetolorum mem. Virg. lib. 11. Aen.

Spem si quam accitis Aetolum habuistis in armis.

Aetoli petaces erant ac improbi, ut qui tales essent, proverbio *Aetoli* dicerentur, teste Steph. a petendo omnia Graece *αἰτεῖν ὅλον*

¶ Aetolia nunc à multis parva Graecia dicitur, quibusdam *il Despotate*: subestque dominio Turcarum.

Strab. Aetuatii, Aetuates Caes. *Tavetscher*, pop. Helvetici in Rhaetorum conf. juxta fontes Rheni, quorum opp. *Tavetsh*, ad Rhenum, ab Uria seu Tauro urbe Helvetica 3 leuc. à Clavenna in Circium, à Cutla in occ. à Belitione in Bor. supra 6. leuc. Helvetic.

Aex, scopulus maris Aegaei, inter Tenedum & Chiom ins. à quo mare Aegaeum nominatur teste Plin. *Plin.*

Afri, qui & Africani, pop. Libyae, seu Africae, ab Afro ex posteris Abrahae, teste D. Isidor. in lib. orig. dicti; vulgò etiam apud Europaeos *Africani*. De quibus Virgil. lib. 8. Aen. *Virg. & al.*

Hic Nomadum genus, & Discinctos Mulciber Afros,
Hic Lelegas, Carasque, sagittiferosque Gelonos
Finxerat.

Lucan. lib. 4.

At vagus Afer aquas ut primum emisit in agmen.

Afra avis apud Hor. epod. 2. pro praelauta ave.

¶ Afri à Gallis vulgo *Afriquain* dicuntur.

Africa, quae & Libya Graecis dicitur, sic quasi sine frigore dicta, una ex tribus orbis terrae partibus in meridiem vergens mari Mediterraneo ad arctos, Oceano ad occ. meridiem, & ortum, ac sinu Arabico perstricta, (nisi qua Asiae Aegypto connectitur) in Aegyptum, (qui tamen a nonnullis veterum Asiae tribuitur) Marmaricam, Africam propriè dictam, Mauritaniam, Libyam interiorem, Aethiopiem, & Agisymbam veteribus ignotam ultra Aequatorem divisa, *Ifrichia* incolis, teste Jo. Leone Africano, dicta. Hinc Africus oom. gent. Virgil. lib. 4. Aen. *Arist. & al.*

— quot Africa terra triumphis
Dives alit.

¶ Africa a Gallis *l'Afrique*, ab Hispania & Italia *Africa*, ab Arabibus *Alkebulan*, & ab Indis *Besecarb* dicitur: estque una ex tribus terrae partibus antiquis cognitis. Sed Lusitani hisce ultimis temporibus detexerunt meridionalem ejus partem nondum Europaeis notam, praesertim versùs oram littor. merid. & insulas. Regio tote sicior in Mediterraneis, ubi sterilis & penè deserta multis in locis, vel arenis sterilibus obducta, vel multo ac malefico animalium genere infesta, vel inopia aquarum. Olim Romanorum tempore divisa fuit in sex provincias, & Ptol. eam distribuit in 12. regiones. Sed haec divisio intelligenda est de ea tantùm parte quae Romanis paruit. Tunc enim ultra Lunae montes Merid. versùs incognita erat. Nunc sic dividitur.

Africae regiones praecipuae hujus temporis.

Aegyptus, l'Egypte.	*Congi Regnum*, le Congo.
Aethiopia infer. sub qua regna Monomotapa, & Monemugi, la Basse Ethiopie.	*Guinea*, la Guinee.
	Nigritia, le pays des Negres.
	Nubia, la Nubie.
Aethiopia superior, seu Abyssinia, la haute Ethiopie ou l'Abyssinie.	*Zaara, seu desertum, olim Libya interior*, le Zaara, ou desert.
Barbaria, la Barbarie.	*Zanguebaria*, le Zanguebar, *& ins. Madagascarte, seu S. Laurentii, qua etiam insula Delfina dicitur*, l'Isle Dauphine, *& alia versùs oram.*
Biledulgerid, le Biledulgerid.	
Cafrorum ora, la coste des Cafres.	

Ptol. Africa propriè dicta, Zeugitana Plin. reg. & pars Africae mari Mediterraneo, quod Africum dicitur, exposita inter Mauritaniam ad occ. & Cyrenaicam ad ortum: in qua Tunetanum regnum, cujus olim caput erat Carthago. Urbes illius olim clarae, praeter Carthaginem, Utica, Thabraca, Hadrumetum. Leptis magna; & intus, Cirta, Sicca Veneria. Thysdrus, Bulla regia, Uthina. Nunc clarent Tunes, Utica, Hippon regius, Tripolis. Africa haec leones plurimos gignit & serpentes, teste Plin. ac Solino. Et nunc una cum Mauritania *Barbaria* nominatur. Africae hujus mem. Matt. lib. 2. ad Germanicum.

Creta dedit magnum, majus dedit Africa nomen.

De eadem Claud. lib. 1. de laudibus Stiliconis.

Quod floret Latium, Latio quod reddita servit
Africa, vicinum quod nescit Iberia Maurum.

Africae regiones,

Aegyptus	Marmarica
Aethiopia	Mauritania Caesariensis
Aethiopia sub Aegypto	
Africa propriè dicta	Mauritania Tingitana
Agisymba	Meroë
Byzacena	Nigritarum terra
Cyrenaica	Nubia
Delta pars Aegypti	Numidia
Getulia	Tripolitana
Libya	Troglodytica.

¶ Africæ urbes clariores hujus temporis.

Adea, Adea.	*Aphrodisium*, Africa.
Adramentum, Hamamethe.	*Barva*, Barva.
Alexandria, Alexandrie.	*Beninum*, Benin.
Amara, Amara.	*Bugia*, Bugie.

Butua, Butua.	*Mozambicum*, Mozambique.
Cairus, le Caire.	*Quiloa*, Quiloa.
Chaxumum, Chaxomo.	*Rusucurum*, *quæ Algira aliys*, Alger.
Constantina, Constantine.	*Septa*, Ceuta.
Dambea, Dambea.	*S. Salvator*, *in regno Congi*, S. Salvatoce.
Damiata, Damiete.	*Siene*, Assuao.
Fezza. Fez.	*Sofala*, Sofala.
Loanda, S. Paul de Loanda.	*Theba*, Minio.
Magadoxa, Magadoxo.	*Tingis*, Tangee.
Marochium, Maroc.	*Tripolis*, Tripoli.
Melinda, Melinde.	*Tunetum*, Tunis.
Mina S. George de la Mine.	*Utica*, Biseete.
Monomotapa, Monomotapa.	

Africę propriè dictę urbes maritimæ clariores.

Tabraca	Aphrodisium
Hyppoo regius	Hadrumetum
Utica	Rospae
Carthago	Ruspina
Tunea	Tacape
Clupea	Leptismagna
Neapolis	Neapolis, & Tripolis.

Urbes Mediterraneę.

Cirta	Suffetula
Lambesa	Tebesca
Assorus	Sicea Veneria
Madanra	Musti
Tagasta	Tobutbis
Laies	Aquę regię
Thiysdius	Byzacium

Ant. Inscr. Agabra, & Aegabra, *Cabra*, opp. Hisp. Bętice in Vandalia haud obscurum, inter Astigi & Tucci, inde 13. hinc 5. leuc. olim urb. episc. Vide Aegabra.

¶ Agades, *Agades*, regnum Africę cum urbe cognom. moenis pręcincta, in Nigritia regione versùs lacum Guardę. Est etiam alter locus *Agades*, juxta fluv. Ghir, in meditullio Africae.

¶ Agag, *Agag*, regnum, & urbs Aethiopię superioris versùs lacum *Zaire*, inter Nilum flov. & prov. Ambiam & Novam.

Plin. Agamemnonij fontes tepidi Joniae apud Smyrnam urbem, ab ea 5. mille pass. distantes.

¶ Agameeum, *Agamer*, opp. Hibernię in Momonia prov. juxta portum Corcagiensem.

Ver. A. 4. Agamium, *Aghem*, seu *Ghem*, oppid. agri Novar. apud Sesitem fluv. & Romanianum, a Novaria ad 16. mill. pass. Incolae Agamini, ex marmorea antiq. inscript. Hic B. Panacea virg. & mart. praecipuo colitur honore.

¶ Agana, *Agan*, seu *Pagan*, una ex insulis Latronum in Asia & Oceano orientali inter insul. *Chemacheam & Guagan.*

Ptol. Aganagara, *Agonara*, Castal. & Mol. urb. Indiae marit. citra Gangem.

Plin. Paus. & al. Aganippe, fons Bœotiae celebris ad Heliconem mont. haud procul a Thebis in Permessum fluv. labens, Musis sacer, a Poetis maximè celebratus. De eo Claud. in paneg. Theodos.

Concinuit felix Helicon, fluxitque Aganippe
Largior.

¶ Agaosi, qui & Agoasi, *Agaot*, pop. Aethiopiae super. in regno Bagamedri inter fluv. Nilum & Tagazzam.

Ptol. Agarus, flov. Sarmatiae Europeae, qui Sagaris Ovidio dicitur, hodie *Schires*, teste Merc. seu *Seret*, per Moldaviam in Istrum fluens.

¶ Agasus Portus, *Porto Greco*, locus in ora Apuliae Dauniae in Italia, prope montem Garganum in prov. Capitanata Distat 20. milliar. à Viesta in merid. & 20. à Manfredonia in Cęciam.

Agatha, *Agde*, urb. Gallię Narbon. episc. sub Archiep. Narbonens. inde 5. leuc. in ort. in ora littorea, à Biteris 3. apud ostia Arauris fluv. in Occitana reg.

¶ Agatha, urbs Occitanie. 7. leuc. distat à Narbone, Montempessulanum versùs 10. in ora maris Mediterranei & sinus Leonini, prope ostia Araoraris fluvij.

Strab. Plin. & al. Agatha altera ex prov. Rom. *S. Agatha di Goti*, urbs Campa. in Principato ulteriore, episcop. sub Archiep. Beneventano, inde 16. mill. pass. Capuam versùs, quasi media inter Capuam & Telesiam ad 12. mil. utrinque distans.

Vet. Inscr. Agathopolis, postea mons Pessulanus *Monspellier*, aliter mons puellarum, urb. Gall. Narbonens. episc. sub Archiep. Narbonensi, inde 14. leuc. in ort. Nemausum versùs 2. Magalonae urb. maritimę (cui successit in episcopali sede) propinqua, academia, & urbs post Tolosam clarissima totius Occitaniae reg.

¶ Agathopolis urbs alijs est Magalone, Massiliensium opus, in Agatha insula, Brietio, & Sansone testibus. Perijt urbs illa, & episcopatus Montem-Pessolanum translatus est; Insula autem nomen retinet *Maguelone*. Vide Magalone & Monspessullanos.

Fuit & Agathopolis urbs Thraciae episc. sub archiep. Hadrianopolitano.

Agathyrium, Agathyrsum Strab. & Plin. Agatirna Liv. urb. olim & prom. Siciliae in ora littorali ad occ. inter Halesam & Tyndarium urbes excisas, inde 30. hinc 24. mill. pass. Locus urbis, ubi sparsa rudera cernuntur. *Campo di San Martino* nominatur; prom. verò *Capo d'Orlando*, teste Faz. dicitur, à Pactensi urb. 18. mill. pass. in Bor. Urbs ab Agathyrso Aeoli filio condita à Diod. Siculo traditur. Ejus mem. Sil. lib. 14. *Ptol.*

Defuerunt Agathyrna manus, geminoque Lacone
Tyndaris,

Agathyrsi, pop. Sarmatiae, seu Scythiae Europaeae, & Scythiae Asianae intra Imaum mont. teste Ptol. De quibus Virg. lib. 4. Aen. *Hero. Plin. & al.*

Cretesque, Dryopesq; fremunt, pictique Agathyrsi.

¶ Agathyrsi, popoli Sarmatiae Europęae, erant ubi nunc provincia *Cargapol & Veloghda*, in Moscovia, teste Brietio.

Agathyrsus, Aegitharsus Ptol. *Capo di San Vito* Faz. & alii, promont. Siciliae inter Lilybęum & Drepanum urb. ut scribit Ortel. Agathyrium cum Aegitharso confundens; cùm Agathyrsus sic nomen urbis, & promont. inter Halesam & Tyndarium, uti suprà in Agathyrium dictum fuit. *Strab.*

Agaunum, *S. Mauritz*, opp. Gall. Narbon. in Sabaudia apud Rhodanum fluv. 10 conf. Vallesiae reg. inter Sedonum ad ort. 24. & Genevam ad occ. 30. mill. pass. Hinc Agaunensis nom. gent. Vent. Fortun. lib. 8. *Reg.*

Et legio felix Agaunensis adest.

¶ Agaunum antiquitus etiam Ternadę dictum erat; estque in Vallesia, non autem in Sabaudia. Distat à Sedono 6. leuc. Gallicis in ortum, à Geneva autem 17. simil. leucis in occasum, & 4. à lacu Lemano. Nobilitatum fuit martyrio S. Mauritij & Sociorum.

¶ Agedunum, *Ahun*, opp. Gallię in Marchia Lemovicensi, ad Crausam flov. Distat 15. leucis à Lemovico, & 3. a Gueteto in ortum.

Angelocum, *Axholme*, sive, ut Goil Camd videtur, *Littleburghe*, opp. Albionis in Anglia ad Trentam fluv. in Com. Nottinghamiensi. Vide Segelocum. *Anto.*

Agendicum, *Provins*, teste Marliano cum aliis, opp. Gall. Celt. in finibus Senonum, medium ferè inter Lutetiam Parisiorum & Trecas, inde 19. hinc 16. leuc. a Senonibus vero 12. in Bor. distans. *Cas.*

¶ Agendicum alijs est urbs ipsa, *Sens*, archiep. ad Icaunam fluv. quae alias Burgondiae accensita, nunc Pręfecturae Campaniae tribuitur. Vide Senones.

Agennum, Aginum Auson. Aginnum Ptol. & Ant. *Agen*, urb. Aquitaniae episc. sub archiep. Burdigalensi, inde 16. leuc. Tolosam versùs totidem, urbs praeclara ad Garumnam fluv. inter Auscios 8. & Mont. Albanum 7. Pop. Garites. Ejus mem. Auson. in ep. 24. *Lib. Not.*

Santonas ut sibi Burdigalam, mox jungis Aginum.

¶ Agennum est patria Josephi Scaligeri; & regio circumjacens dicitur ab ea *le payr d'Agenois*, Aginnensis tractus; qui mirè fertilis & riguus est. Urbs autem tantisper distat a Garumna fluvio, ubi recipit Aegircium, 20. leucis distat a Burdegala in Eurum, & 10. ab Auscijs in Boream, uti 9. à Monte Albano in Circium.

¶ Aggerbosia, *Aggerhus*, arx Norvegiae in intimo sinu Ansloensi, unde nomen Praefecturae Aggerbosianae, quae totius Norvegiae est Meridionalior. Vix distat una leuca ab Ansloa civ. 24. autem à Bahusia urb. 9. à Fridericostadia, & 25. a Staffangria, sub dominio Regis Daniae.

Agidos, nunc *Burgum templi*, teste Steph. Lusignano, opp. Cypri olim, nunc pagus inter Lapithum & Aphrodisium, in ora Boreali. *Strab.*

¶ Agilaria, *Aguilar*, opp. Hisp. cognomento *de campos*, in Castella veteri. Distat ab urbe Burgi 14. leucis in Boream, & 5. à fontibus Iberi fluvij.

Agisymba, *Zanguebar*, in tab. recent. reg. amplissima Africae in austrum ultra Aequatorem extensa, plures complectens regiones. *Ptol.*

¶ Agisymba regio, Sansone teste, erat ubi regna *Monemugi*, & *Monomotapa* in Mediterraneis, seu in Aethiopia inferiori.

¶ Agla,

¶ Agla, *Agla*, oppid. regni Fezzæ in Africa, prope fluvium Guargam, in Habata provinc. 27. leucis ab urbe Feaza in Boream.

¶ Agmundeshamum, *Agmandesham*, opp. Angliæ in Bukingamia prov. Distat à Londino 20. mill. Anglicis in Circium, 6. autem a Tamesi fluvio in Boream.

Ptol. Ant. Agneda, Alata castro Ptol. Castra exploratorum Ant. & Castra puellarum posterioribus, *Edenburg*, urbs Albionis, Scotiæ regia, à Londino regia Angliæ 300. ferè mill. pass. in Bor. recedens, ad Forthcam fluv. (*seu potiùs æstuarium*)

¶ Agnelinum; *Augnetlin*. opp. Transsylvaniæ, juxta fluv. *Harbach* 5. milliar. Germanicis à Cibinio.

¶ Agniadellum, *Agniadello*, vicus Ducatus Mediolanensis, celebris victoria in Ludov. XII. adversùs Venetos anno 1509. Distat 8. mill. pass. à Crema urbe, estque in tractu Addna Glarea dictu.

¶ Agnio, *Aa* fluv. Belgij. Oritur in Bononiensi Comitatu supra vicum *Rumilly le Comte*, deinde Audumarupolim rigat, & infra Gravelingam Flandriæ urbem in mare se exonerat.

Dion. Halic. Agnitii, pop. Latii in finibus Marsorum, sic ab Agnitia Circes & Medeae furore dicti, ubi & Agnitia sylva, inter Albam Marsorum & lacum Fucinum. Cujus mem. Virg. lib. 7. Æn.

Te nemus Agnitia vitrea te Fucinus unda.

Vide Angitia.

¶ Agola, *Agola*, orbs Africae in Æthiopia superiori prope Amaram montem 20. leucis totid. ab urbe Cosla.

¶ Agonalis circus alias, nunc *Piazza Navona*, Gallis *Place Navone*, platea pulcherrima & ampla Romae, splendidissimia ornata aedificiis, fontibus, & obelisco in meditullio urbis ab Innocent. X. Pont. Max.

Agnnensis porta, *Porta Salara*, porta una urbis Rom. *Polyb.* quae Collina, & Quirinalis. Vide Portae. Hinc etiam Agonalia festa, Agonales ludi, & dies. Ovid. lib 1. fast.

Nomen Agonalem credit habere diem.

Agones pop. Insubriae, quorum reg. *la Val di Cogna* hodie dicitur, teste Gaud. Merula, in agro Ticinensi. Sed Polyb. eos inter Apenn. mont. & Padum describit, & post eos Bojos, deinde Senones recenset ex quo Merula, & Leander (qui eos inter Ferrariam & Ravennam describit) errare deprehenduntur; nisi hi pop. mutata sede in ea loca migrarint.

Scrip. Bal. Agonia, *la Gogna*, fluv. Insubrum per Laumellinam reg. agri Ticinensis in Padum fluens.

Hero. Steph. Agora, *Malagra* nunc, teste Joan. Leuncl. oppid. Thraciae in ora Chersonesi ad Hellespontum, Sesto urb. finitimum.

¶ Agorum, *Agoro*, oppid. Italiae, ditionis Venetae, in Bellunensi agro, ad *Cordevol* fluv. Distat a Belluno 28. mill. pass.

¶ Agra, *Agra*. urbs Asiae in Imperio magni Mogolis, ad fluv. *Gemini*, & in prov. Agra. Ibi persaepe commoratur magnus Mogol; estque civitas per ampla, dives, & elegans. 150. leucis distat à civitate *Lahor*, 35. ab urbe *Delli*, & 70. ab *Ameere* urbe.

Strab. Pauf. Agra, locus Bœotiæ, ex quo Ilissus fluv. ortum habet, & ubi Diana venata traditur; unde Agraea cognominata fuit.

Thucyd. Diod. Ælian. & al. Agragas, *Drago*, fluv. Siciliae Agrigentum urb. praeterluens, ei urbi nomen indens, & ipsa enim Agragas dicta est. Virg. lib. 3. Æn.

Arduus inde Agragas ostentat maxima longè
Mœnia.

¶ Agramontium, *Agramont*, opp. Hispan. in Catalonia prov. ad amnem *Sio*, inter Solsonam & Ilerdam urbes, in planitie Urgellensi.

¶ Agrani, populi Arabiae felicis.

¶ Agreda, *Agreda*, urb. Americae merid. in regno Popajani. Distat 35. leucis Hisp. a mari Pacifico in ortum, 20. ab urbe *Quito* in Boream, & totidem à Popajano. Urbs est parva, ad montium radices sub Hispanis.

Diosc. Agria sive Agaris, reg. Sarmatiae, ubi Agaricus nascitur. Agria item urb. est Jazygum in Hungaria transdanubiana episc. sub Archiep. Strigoniensi, a Buda regia 22. leuc. in Caec. à Debrecino totidem in occ. *Erla* incolis dicitur, Turcis nunc parens, nostro tempore capta.

¶ Agria urbs est Hungariae, *Eger* Germanis, *Erlavu* Hungaris. Parva est, sed munita. Sedet ad amnem Agriam, qui tribus abhinc leucis cadit in Tibiscum fluv. Distat 5. leucis à Filleco oppid. in meridiem, & 6. a Tokeo in occasum. Capta fuit à Turcis anno 1596. & ab eo tempore ipsis subest.

¶ Agrianae opp. fuit Asiae minoris in Cappadocia, prope Irim fluvium.

Agriani, Agraei Herod. & Agrianes Steph. & Agrienses, pop. Thraciae circa Agrianem fluv. inter Rhodopen & Haemum montes incolentes. *Strab. Hero.*

Agrigentum, & Agragas Graecis, Strab. Thucid. Ptol. & aliis, *Gergenti*, urb. Siciliae in ora australi ad ostia Agragantis fluv. quondam maxima urbium Sicularum episc. sub Archiep. Panormitano, inde 85. mill. pass. in Euronotum distans, a Lilybœo 60. 10 ort. Pachynum versùs, ab Enna totidem in Africum, a Gelensibus post Gelam ann. 100. condita. Hic sal fit, qui in igne solvitur, in aqua crepitat, teste Sol. Adeo ampla fuit, ut 800000. incolarum haberet, ambitu 10. mill. pass. patens. Pop. Agrigentini Cic. & aliis. Agrigenta appellat urbem Ovid. lib. 4. fast. *Cic. Plin. & al.*

Himeraque & Didymen, Agrigentaque Tauromenonque.

¶ Agrillium, opp. Asiæ minoris in Bithynia reg. 5. mill. distat à Nicæa urbe.

Agriophagi, pop. Æthiopiæ, leonibus, & pantheris vescentes, ut Solin. scribit, qui ad occidentem solem incolebant. *Plin. Sol.*

Agrippina colonia, quæ & Agrippinensis col. Plin. & Sueton. *Coln* Germanis, *Cologne* Gallis. *Cologna* Italis, urb. Germaniæ infer. præclarissima ad Rhenum, archiep. libera & empor. media inter Trivirim & Monasterium urbem Westphaliæ 16. leuc. a Francofurto 21. in Bor. cujus Archiepiscopus Elector est Imperat. De ea Ven. Fortun. lib 3. *Tacit.*

Pontificem pollens Agrippina colonia profert.

¶ Agrippina, seu Colonia Agrippina, urbs est amplissima & perelegans, sui penè juris, & omnium urbium Germanicarum maxima, & cultissima. Ibi Academia antiqua, quæ anno 1388. publicè renovata est, ornataque privilegiis Taurinæ similibus ab Urbano VI. Ea adverso Agrippinæ Coloniæ fuit olim Divitense munimentum, nunc *Duitsch* extructum cum ponte ad Rhenum a Constantino Magno. Sed cum ponte destructum est a Brunone Episcopo circa annum 955. teste Petro Bertio.

¶ Agrius, *Agri*. fluvius Regni Neapol. in Basilicata prov. Cadit in sinum Tarentinum. Oritur autem supra Marsicum novum ea Apennino monte.

¶ Augubeni, pop. Arabiæ desertæ, teste Brietio.

¶ Aguillionum, *Aiguillon*, urbecula lepida Galliæ ad Garumnam fluv. ubi recipit Lotium in Aquitania prov. Ducatus titulo clara. Distat ab Aginno 4. leucis, tribus autem a Neraco. In Aginnensi Agro sedet, & in regione feraci.

¶ Agulhæ caput, *Cap. des Aiguilles*, in Africa. Vide Acuum caput.

Aguntum, *Inneken*, teste Laz. opp. Norici in Carinthiæ & Tirulens. com. conf. inter Brunecum opp. comit. Tirulens. 5. & Lentium 4. leuc. a Vacorio seu Villaco urbe Carinthiæ 15. in orc. *Plin. Ptol. Ant.*

¶ Aguntum alius est *Doblach*, oppid. Brixinensis tractus, in Tirolis Comitatu, ad radices montium, & juxta amnem *Rienea*, 9. mill. passib. ab opp. *Inneken* in occas. Brixinonem versus 28. teste Cluverio.

Agurium, Agyrium Plin. Agyra Diod. apud quem alii legunt Argyra, & Argyrium, Agyrina urb. Cicer. *San Filippo d'Argirone*, urb. Siciliæ ab Enna 22. mil. pass. Ætnam versus & Centuripas, a quibus 10. mil. abest, Trajanopoli propior, & Assoro, inde 6. mil. in Bor. Patria Diod. Siculi historici, antiquissima ante Herculis tempora. *Ptol.*

¶ Agustius, *l'Agsat*, fluv. Galliæ. Vide Acutus.

Agylla, *Corvetere*, urbs olim antiquissima Thusciæ. Vide Cære. Hinc Agyllinus nom. gent. Virg. lib. 8. Æn. *Ptol. Dion. Halic.*

Urbis Agyllina sedes; ubi Lydia quondam
Gens bello præclara jugis insedit Hetruscis.

Agyrium. Vide Agurium. Pop. Agyrinenses Ciceroni. *Cic.*

¶ Ahusa, *Ahausen*, opp. Scaniæ in Svecis ad mare Balticum, prope Christianostadium. Dicitur & *Ahuis*, cum portu commodo, in ditione Svecorum paucis abhinc annis. Distat ab Hafnia 12. leucis Danicis, & a limine Smalandiæ prov. quinque leucis.

Ajna, *Pilaca*, teste G. Bitio, fluv. magn. Græciæ, per fines Crotoniatarum fluens, & mare apud Lacinium prom. subiens. *Lycophr.*

¶ Aiabira, *Ajabire*, opp. Americæ in Peruvia versus lacum Titicacam, 12. leucis Hispanicis hinc distantem; à Cusco autem distat 35. leucis in merid.

Aila,

Ptol. Aila, Ælana Plio. Alamum Steph. urbs Arabię petreae apud iotimum fin. Arabici recessum. Aila etiam apud D. Hieron. oonc *Elter*, à mont. Sina 60. mill. pass. distans.

¶ Ailza, *Ailzall*, iof. Scotię, seu verius scopulus prope Gallovidiam prov. & lo Glottae aestuario. 4. mill. Scoticis distat ab ora Gallovidiae.

¶ Ainsa, *Ainsa*, orbecula Hispaniae in regno Aragoniae. Olim caput parvi regni de *Sobrarbe*, ad flov. Cingam, obi recipit Aram fluv. ad radices Pyrenaeorum 6. leuc. distat à Barbastro in Boream, 8. autem ab Osca in Caeciam.

¶ Ainaia, *Ainzia*, regiuoe. Scotiae Septent. in Buquaoia provincia versùs oram & ostia Speję fluv. ubi Finlaterum castrum.

¶ Airiacom, *Airy*, vicus Burgundiae in dioec. Aotissiodor. ubi Concilium sub Bened. VIII.

¶ Airus, *Airn*, fluv. Scotiae Septentrionalis. Cadit in fluv. Speyam, in Buquania prov. & ortum habet in Marzia prov. ex monte Grampio.

¶ Aizua, *Aizu*, prov. ins. Japoniae, in Asia. Oppid. habet cognom. in ora Orientali.

Ptol. Alaba, *Alava*, Villanov. & al. opp. Hispan. Tarracon. in Celtiberis, quod Ptol. Valeriae vicinum facit, inter Lobetum urb. & Villam Francam opp.

¶ Alaba, *Alava*, ounc vicus est tantum Aragoniae ad flov. Xilocam, 4. leucis distat à Lobeto in Boream, & 5. à Terulo.

¶ Alabo, *Alava*, regio Hispaniae. Dicitor & Alava. Vide ibi.

Strab. *Plin.* *Ptol.* Alabanda, *Eblebanda* hodie Torcis, teste Leunel. urbs Cariae mediter. episc. sub Archiep. Stauropolitano, inter Amyzonem ad occ. & Stratooiceo ad ort. De qua Juvenal. sat. 3.

Hic Andro, ille Samo, hic Trallibus, aut Alabandis.

Alabanda 'a num. singulari apud Stephan. apud quem quod fuerit opulentissima, & florentissima in proverbio fuit, urbem notans fortunatam. Nomeo habet apud Cares ab equo, quem Alam vocant, & à victorio, quę Banda ab eisdem dicitur; vel ab Alabando Deo indigete ab Alabandiis culto. Hinc Alabaodicus oom. gent. ut *Alabandicum opus* proverbio dictum de re inepta; ut sermo Alabandicus, idest, ineptus, homo Alabanditicus pariter.

Ant. Alabona. Vide Alavona, oppid. Hispan. Tarrac. In Aragonia.

Ant. Alabuntis, sive, ut alibi legitur, Alapuntir, oppid. Gall. Narbonens. obi nunc *Talart* oppid. haud obscurum in Delphinatu, ad Druentiam fluv. apud Sistaricam urbem, inde 3. leuc. Ebredunum versùs 8.

¶ Alabuntis, seu Alabonr, hodie est *Ventavon*, castrum Delphinatus ad Druentiam fluv. 3. leucis a Sistarica in Boream, Vapincum verrùs 7.

Ptol. *Ant.* Alabus, *Cantara*, Faz. fluv. Siciliae amplus, sed brevissimi decursus, inter Augustam & Megaram urbem excisam io ora orientali mari exceptur, 5. mill. pass. post Augustam, & prope Megaram jacentem.

Vet. Inscr. Ala Flaviana, quę & Flaviana, & Flavianum, Juliobona Ptol. Vindobona Aot. & Vindomana Notit. *Wien* Germanis, *Wetsch* Turcis, *Viena* Italis, urba Paonooiae superioris ad Danubium, in Hungariae conf. monitissima, Austriae caput, episc. sub Archiep. Salisburgens. sive exempta, academia, & empor. à Bada 31. leue. in occas. Ratisponam versùr 57.

¶ Ala Flaviaoa, seu Vindobona, frustra obsessa fuit anno 1529. a Solimano Turcarum Imperatore. *Wienne* à Gallis, *Wiridun* à Polonis, *Widen* à Bohemis, & *Perz* a Tureis dicitur, estque propriè Viodebona, & malè coofunditur cum Alis Flavianis, restibus Brietio, Cluverio, & al. Ibi persaepe commoratur Imperator à multis annis, estque validissimis firmata propognaculis, cum ponte supra Danubium, & armamentario. Vide Vindebona.

Ant. Inscr. Ala Narisca, *Aichstadt*, quasi Querc**u**polis, urbs Germ. in Bavaria transdanubiaoa, episc. sub Archiep. Maguntino, ad Alemannum fluv. Aureaco urbi excisę, cui successit, prosima, ab Ingolstadio 3. leuc. in Boream, Noribergam verrùs 10. à Ratispana 9. in occasum.

¶ Ala Narisca, *Aichstat*, proprio paret Episcopo, & in Palatinatu superiori sedet.

Ant. Ala nova, *Ebersdorff*, teste Siml. opp. Paononiae super. In Austria ad Daoubium, a Vienna 4. leue. in ortum Posonium verrùs 6.

¶ Ala nova, *Ebersdorf* quiboldam, est castrum Austrię inferiotis, ubi palatium & delitiae Archiducum Austriae. Vix distat à Vienna una leuca in ort.

Alæ Flaviae. Vide Arae Flaviae.

Alaesa, Halesa Cic. urbs Siciliae olim episcop. sub Archiep. Syracusano, excisa, in ora occidua, ubi nunc *Caronia* castrum, teste Fax. media inter Cephaledium ad merid. & Agathyrium ad Septent. 30. mill. pass. ab Alontio 12. Vide Halesa Pop. Halesioi Cic. & Plio. *Ptol.*

¶ Alagonius, *Algon*, fluv. Hispaniae in regno Legionis. Cauriam orbem alluit, & postea cadit io Tagum supra Norbam Caesaream.

Alalcomenae opp. fuit Bœotiae ad lac. Copaidem inter Aliartum & Coroneam, templo Minervae clarum; cujus mem. Stat. lib. 7. Theb. *Strab.*

Ducis Ithonaei, & Alalcomenaa Minerva.

Agmina.

Alamanni, Alemanni al. Vide ibi. Sic & apud. Sidon. panegyr. Avit. *Arnob.*

Sternebat: Rhenumque ferox Alamanne bibebas.

¶ Alambater, *l'isle de Diu*, ins. Asiae in littore prov. *Cuzarate* io India, 50. leucis ab ostiis fluv. Indi, cum portu & castro permunito Lusitanorum, frustra aliàr à Turcis obsesso. Distat à Cambaja urbe 80. leucis. Aliis Alambater est *Guadel* opp. & Burace est *Diu*.

¶ Alandia, *Aland*, ins. maris Baltici, juris Suecici, in Finlandiae littore. Vide Oonae ins.

Alani, pop. Sarm. Europeae, haod procul à Maeotica palude incolenter, Rosolanis finitimi; qui ounc *Lithuani* dici putantur. Inde etiam Alanus nom. gent. De ris Claud. lib. de vict. Stilie. *Plin.* *Ptol.* *Arien.*

Pro latia decuit genti praelatus Alano.

Idem de 4. cons. Honorii.

- in Latio ritus transfilis Alani.

¶ Alaoi etiam pop. Scythiae, intra Imaum, prope flov. Carambicem.

¶ Alanquera, *Alanquer*, opp. Hispaniae in Lositania, versùs Tagum fluvium. Distat 9. leucis ab Ulissipone. Vide Jerobrica.

¶ Alanus, *Alan*, fluv. Angliae in Cornubia prov. in mare se exonerat prope oppid. *Pastow.*

¶ Alarour, *Talart*, oppidom est Delphinatus ad Druentiam fluvium, 2. leucis à Vapinco in meridiem, & 5. a Sistarica.

¶ Alarus, *Alar*, fluv. Persidis in Hircania; Cadit in mare Caspium.

Alata castra, *Edenburg*, urb. & regia Scotiae. Vide Agneda. Olim & Edinodunum dicta putatur, teste Buchanano. (*Vide Edimburgum.*) *Ptol.*

Alatrium, quod & Alerrium, & Alatrum Frontino, *Alatri*, col. & urb. episc. Latii, in Hernicis, Verulo proxima, ab eo 6. mil. pass. ab Anagnia 5. Ferentino propior, à Praeneste 15. quot à Sora Anagniam versùr. *Liv.* *Front.* *Plan.*

¶ Alana, urbs antiqua Scotiae merid. prope fontes Tinnae teste Ortel.

¶ Alava, *Alava*, prov. Hisp. alias Navarrae; nunc autem Castellae annexa à multir, propè Iberum fluv. cujus praecipua urbs, Victoria, est inter Navarram, Ipuscoam; & Iberum fluv. Ibi alias Varduli pop.

Alauna, Alone Ant. *Allaway*, teste Camd. opp. Albionis io Damniorom finibus, inter Galavam 12. & Galacum 19. mill. pass. Mediolanum versùs, à Clanoveota 30. (*Camd. Withley inter Cumbr. & Northumbr.*) *Ptol.*

Alauni, pop. Sarmatiae Europeae, quorum reg. *Volhinia*, teste Lud. Decin, putatur in regno Polonico, inter Poloniam ad occ. Lithuaniam ad ort. & Russiam ad merid. sita. Cujus orbs primaria Luceoria. *Ptol.*

¶ Alanoi pop. Norici, ubi nunc pars Stiriae, & archiepiscop. Saltzburgensi. Dicebaotur etiam Ambisontii, teste Nicolao Saosooe.

Alaunius, fluv. inter Isacam & Trisantonem, per agrum Durotrigum juxta *Christchurc* fluens. Vide Halenus, proot in cod. Graeco Ptol. legitur. Ortelio *Avon*. *Ptol.*

Alaunus, *Alne*, seu *Northtyne* ex tab. fluv. Albionis, io Northumbria, per *Alnewich* io Oceanum fluens.

Alavona, Allaboos Ant. *Alagon*. opp. Hisp. Tarracon. ad Iberum fluv. io Aragoniae regno, inter Caesaraugustam 4. & Belsinum in occ. 6. leuc. à Turiasone & Tutela urbibus 10. in ort. *Ptol.*

¶ Alavona sedet juxta Salonem fluv. qui paulò infrà cadit in Iberum.

Alazon, Alazonius Strab. Alazona Val. Flacco, fluv. Asiae, Iberiam ab Albania secernens, ac lo Cyrum influenr, de quo Val. Flacc. lib. 6. Argon. *Plin.*

Hiberni qui terga Noa gelidamque securi

Fruit, & tota non audit Alazina ripa.

Plin. Alba, *Tardera*, teste Flor. fluv. Hisp. citerioris, per Catalsuniam in mare apud Blandas delabens. A Barcinone 9. leuc. in Bor.

¶ Alba, *Elvas*, orbs Portugalliæ episc. sub Archiep. Olisipponen. nota obsidione & clade Hispanorum anno 1659. Vide Elva.

¶ Alba, *Akerman*, urbs Moldaviae

¶ Alba, opp. Hisp. in Cantabris, ubi nunc fortè *Salvatierra*, in Alava reg.

¶ Alba, *Alva de Tormes*, ad Tormium fluv. opp. Hisp. in Regno Legionensi, cum titulo Ducatus. Distat 4. leuc. ab urbe Salmanticensi.

Ptol. Alba Augusta, *Aubenas*, teste Jsc. Dalechampio, opp. Gall. Narbon. in finibus Vivarensium; à Vivario orb. ad 6. leuc. in occ. distans.

¶ Alba Augusta alijs est *Viviers*. Vide Alba Helviorum.

¶ Alba Græca, *Belgrade*, Gallis, *Nandor Alba* Hongaris, *Griechisch Weissemburg* Germanis, urbs munitissima Hungariae, in Rascia provincia, ad confluentes Savi in Danubium, in colle, sub dominio Turcarum ab anno 1520. Vide Taurunum.

¶ Alba Græca, Hungaris antiquis Alba Bulgarica, Italis *Belgrada*, Slavis *Slauni Biograd*, male pro Tauruno ponitur, cùm Taurunum 3. milliaribus à confluente Savi & Danubii Occidentem versùs ponant tab. Peutingerianæ; sed crevit ex ejus ruinis, teste Joanne Lucio.

Plin. Alba Helviorum seu Helvorum, *Alby*, urbs Galliae Narbonen. in Arvernorum & Rothenorum conf. episc. sub Archiepisc. Bituricensi, ferè media inter Tolosam & Ruthenos, 12. leuc. utrinque, à Carcasone 15. à Biterris 22. in Bor. Quae & Albiga posterioribus dicta est.

¶ Alba Helviorum, quae & Alba Augusta Helviorum, testibus Santone, Brietio, & aliis, est *Viviers*, urbs Galliae, ad Rhodanum fluvium, in planitie. Vivariensis tractus caput, in Occitania regione.

Vet. Inf. Alba Julia, prius Apulum, *Weissenburg*, & Hungaricè *Gyula Fejervar*, urbs Transylvaniæ, & Principis sedes, col. Daciae, episc. sub Archiep. Colocensi, inter Claudiopolim & Cibinium, utrinque 7. leuc. à Corona 18.

¶ Alba Julia sedet prope fluvium Marisum, 8. leucis à Cibinio in occasum.

Cic. Plin. Liv. & al. Alba longa, *Alba* adhuc, orbs Latii excisa, antiquior Roma, ab Ascanio an. 32. post excidium Troiæ condita, anno mundi 3066. manet episcopatus Cardinalibus tribui solitus, ab urbe Roma 16. mill. pass. Illam circumstant castra Albanum, Savellum, & Gandulphi, ex ruinis ejus, ut ferunt, constructa. Pop. Albani. De Alba Tibull. lib. 2.

Albaque ab Ascanio condita Longa duce.

Virg. lib. 6. Æn.

Unde genus Longa nostrum dominabitur Alba.

Et lib. 5.

Albani docuere suos: hinc maxima porrò
Accepit Roma.

Ea prorsùs jacet, à Romanis deleta, velut mater à filia.

¶ Alba in ruinis jacet; & ei adjacet Albanum urbs, quae ex ejus ruderibus crevit, & nunc vulgò *Albano* dicitur; estque episcopatus uni ex 6. antiquioribus Cardinalibus tribui solitus. Distat ab urbe Roma 14. mil. pass. Principatus titulo gaudet Sabellorum, & vino suo celebratur.

¶ Alba maritima, olim Blandona, deinde Beliagrada, & Belgradum, civitas fuit Croatiae maritimae, nunc Dalmatiæ. Destructa est, & vulgò *Zara vecchia*, Slavis *Biograd*, dicta etiam Alba maris, teste Joanne Lucio.

Plin. Liv. Festus, & al. Alba Marsorum, *Albi*, col. deducta cum Esernia, & urbs Latii in finibus Marsorum, nunc opp. & com. Aprutii apud lac. Fucinum, à quo 3. mill. pass. abest, ab urbe Roma 48. ab Aquila 25. à Taliequitio 8. in ort. Sulmonem versùs. Pop. Albenses. De Alba Sil. lib. 8.

Alba sedet campos, pomisque rependit aristas.

Plin. Alba Pompeja, *Alba*, col. & urb. Liguriae episc. sub Archiep. Mediolanensi, ad Tanarum fluv. urbs Montisferrati ab Asta 12. mill. pass. in occ. ab Augusta Taurinorum 28. Aquas Statiellas versùs 18. Pop. Albenses.

¶ Alba Pompeia, *Alba*, urbs est Ducatus Montisferrati; sed ab eo avulsa paucis abhinc annis pace inita Cherasci, paret Duci Sabaudiae, multas experta vices hisce ultimis temporibus; & deficit in dies, à paucis habitata.

Scrip. Pann. Alba Regalis, *Stulweissenburg*, urbs Pannoniae sup. in Hungaria cisdanubiana, intra paludem, olim Regum coronatione & sepultura clara, nunc sub Turcis, a Buda supra 30. mill. pass. quot à Strigonio in austrum recedit, à Vienna 30. leuc. in Eurum, Vesprinio urbi episcop. vicina ad 3. leuc.

¶ Alba Regalis, Slavis *Stolni Biograd*, Hungaris *Ekekes Fejervar*, & Gallis *Albe Royale*, capta fuit a Turcis anno 1543. & ipsis etiamnum subest; sedetq; ad fluvium *Sarwitze* dictum, 45. mill. pass. à Buda in occas. in ipso limite ditionis Austriacae.

¶ Alba Sebusiana, sive Sebusium, *Weissembourg*, urbs Alsatiae in ditione Regis Franciae, pace Monasteriensi. Sedet juxta Lutteram fluv. & 4. leucis distat ab Hagenoa versùs Septr. estque una ex decem urbibus Praefectoræ provincialis. Vide Vissemburgum.

Alba Virgaonensis, Plinio Alba & Virgao, *Ariona*, teste Mor. ex lap. vetusto, opp. Hisp. Bæticæ apud Gienen urb. à Tucci 3. leuc. *Vet. Inf.*

Alba opp. fuit Germ. apud Nicri fluv. ulteriorem ripam: cujus ager adhuc *Alb* in sylva nigra & Duc. Wirtembergensi nominatur. *Fl. Ursiso.*

Alba quoque fluv. Hisp. citer. apud Emporias mari exceptos: ex quo *Rio de Ampurias* appellatur. Alter in Gall. Narbon. *Riderens?*, Alius in Campan. Gall. Bell. vulgò *Aube*. *Plin.*

¶ Alba, *Aube*, fluvius est Galliae. Oritur in limite Burgundiæ, deinde per Campaniam provinciam fluens, Barum rigat; hinc auctus aliquot fluviis, in Sequanam se exonerat: diciturque etiam Albula.

¶ Albamala, *Aumale*, urbs Galliæ in Normannia prov. ad initium fluv. Buxinæ, Ducatus titulo ornata, 14. leucis distat a Rothomago, & 8. à Bellovaco.

Albana, *Bachu*, ex tab. recent. urb. Albaniæ, & empor. ad Caspium mare, quod ex illa *Mer de Bacha* nominatur, ultra Portas Ferreas urbem & emp. in Bor. distans. *Ptol.*

Albani, pop. Macedoniæ, quorum reg. *Albania*, & ipsi *Albanesi* dicuntur: eorumque urb. Albanopolis est inter alias. *Ptol.*

¶ Albania, *Albanie*, Italis *Albania*, reg. Græciæ, quæ olim Epirus & pars Occidentalis Macedoniæ. Fere tota paret Turcis, valde populosa & incolis referta Christianis qui vulgò *Albanois* à Gallis dicuntur. Hinc milites *Capelets* dicti vulgò.

¶ Albanię urbes clariores hisce temporibus.

Aulon, la Valona.	*Larta*, Larta.
Butrotum, Butrinto.	*Lissus*, Alessio.
Croja, Croje.	*Orbrida*, Loctida.
Dyrrachium, Durazzo.	*Scodra*, Scutari.

Albania, sic à populorum colore nominata, reg. Asiæ mari Caspio ad ortum incumbens, Iberiæ ad occ. & Atropatiæ ad merid. contermina, *Zuiria* magna ex parte, & *Chipicche* ad occ. & *Zitrathaa* ad arctos, teste Nig. & Cast. dicta. Urbes clariores Albana, & Osica. Albania quoque Scotia (pars Albionis ad arctos) dicta est, teste Hectore Boeth. nunc etiam *Albaya* pars Scotiæ mediterr. *Ptol.*

¶ Albania prov. Scotiæ dicitur, & *Braid-Albain*, hoc est, pars super. Albaniæ scil. Scotię, & *Drum Albain Dorsum Scotia, ubi mons Grampius.*

¶ Albania, *Albegna*, fluv. Italiæ in Thuscia, in sinum Telamonensem defluens prope Urbatellum. Vide Almiana.

Albanopolis, *Albanopoli* Mol. & aliis, urb. Macedoniæ mediterr. Albanorum metrop. à Dyrrachio sup. 40. mil. pass. & à Lisso 35. in ort. *Ptol.*

¶ Albanum, urbs Asię in Armenia majori, ubi S. Bartholomeus Apost. martirio coronatus. Nunc diruta jacet, nisi sit Albana ad Caspium mare.

Albanum, *Albano*, villa erat Latii circa Veliteras urb. ab urbe Roma ad 20. mill. pass. via Appia distans. Ejus mem. Hor. lib. 2. ep. 1. *Cic. Procop.*

Dictitet Albano Musas in monte locatas.

¶ Vide Alba longa.

Albanus mons, *Monte Albano*, mons & lac. Latii, qui *Lago di Castel Gandolfo* dicitur, ab urbe Roma 20. mill. pass. apud Albam urb. Ejus mem. Mart. lib. 4. *Liv. & al.*

Albanos quoque Tusculosque colles,

Lacus vero Prop. lib. 3.

Albanusque lacus Socij Nemorensis ab unda.

¶ Albanus mons distat ab urbe Roma 12. mill. passibus in ortum.

Albanus, Albius Strab., *Auff der Alben*, teste Laz. mons Pannoniæ sup. in Norici & Japydiæ confinio. *Ptol.*

Albanus, *Cohan* Mol. & aliis, fluv. Albaniæ in Asia, in mare Caspium influens, à quo regioni nomen esse videtur, sic ab incolis, teste Matth. Michovio dictus. *Plin. Ptol.*

¶ Albaracinum, *Albarazin*, urbs Arsgoniæ episc. Vide Lobetum.

¶ Albsyad, opp. Afsicæ prope paludem Nube, in Nigritia regione.

¶ Albenacum, *Aubenas*, urbs Galliæ in Vivarienſi tractu, ad fluv. *Ardeſche*.

¶ Alberſtrophia, *Alberſtrof*, opp. Lotharingiæ, Metenſis episcop. 4. leuc. diſtat à Marſalia.

¶ Albertonium, *Alberton*, upp. Africæ in ora regni Barcæ, versùs Ægyptum, aliàs Paratonium.

Sidon. Albia, & aliis Albiga, *Alby*, urbs Gall. Narbonenſ. Pop. Albienſes Sidonio Apollinari. Vide Alba Helviorum. (Vide Albiga.)

¶ Albia, *Oblak*, upp. Germ. in Carniola prov.

Ptol. Albiana, *Rorrba piana* Caſtal. upp. ſeu potiùs hodie pag. Corſicæ mediterr. in ora ad merid. verſa, apud Paconiam, inde 9. mill. paſſ. Piſcram versùs.

Ant. Alc. Albiatum, & Abiatum cognomento craſſum, *Abiagraſſo*, oppid. Inſubriæ amplum in agro Mediolanenſi, intet Mediolanum 14. & Viglebanum 6. mill. paſſ. occurrens.

Caſ. Albici, *Albis*, teſte Rob. Cenali, pop. Aquitaniæ, quorum oppid. ſic vulgò appellatur. Sed Cæſas hos in Gall. Narbonenſ. ſupra Maſſiliam deſcribit. Albienſes à Strab. poſt Salyes locati.

¶ Albienſis Comitatus, *Comtè d' Albe Royale*, prov. Hungariæ juxta Albam Regalem, & una ex provin. regni, in ditione Turcarum.

Greg. Jur. Albiga, *Alby*, urbs episc. Gall. Cadureis finitima, ſic à Gregoriu Turonenſ. & in lib. conc. dicta. Vide Alba Helviorum. Sita eſt ad Tarnem fluv.

Plin. Strab. Albingaunum, Albigaunum Ptol. *Albenga*, urbs Liguriç littoralis episcop. ſub Archiep. Genuenſi, inde 60. mill. paſſ. in occ. Albintemelium versùs 40. Pop. Ligures, Ingauni Strab. & Albingauni Vupiſco.

¶ Albingaunum ſubeſt dominio Reip. Genuenſis. Ejus epiſcopatum inſtituit Alexander III. anno 1179. Sedet in planitie ad Rutulam amnem; è cujus regione inſula ineſt admodum parva, & verius ſcopulus, vulgò *Iſoletto d'Albenga* Italis, antiquitus Gallinaria dicta, Urbs alias dives. Nunc deficit.

Ant. Albiniana caſtra, *Alphen*, vic. hodie Batavorum in Hollandia inter Lugdunum & Trajectum inferiùs à Lugduno a. leuc. in merid. Werdam versùs totid. Sunt qui Albina & Albimana legunt.

Ptol. Albiniminium, *Vintimiglia*, urbs Liguriæ episc. Vide Albintemelium.

Ric. Albintemelium, Albintimilium Tac. Vintimilium Var. *Vintimiglia*, urb. Liguriæ Littoralis episc. ſub Arch. Mediolanenſ. ditionis tamen Genuenſium, inter Albingaunum 40. & Niceam ad occ. ferè 20. mill. paſſ. Pop. Intemelii apud Liv.

Ariſt. Plin. & al. Albion, Alvion Ptol. quæ & Britannia, inſ. maxima Europæ in Oceano Galliæ & Germaniæ adjacens, a Gallia 30. mill. paſſ. in Bor. diſtans; in Britanniam primam, quæ eſt Anglia, vulgò *England*, & Britanniam ſecundam, quæ eſt Scutia, *Scotland* vulgò incolis dicta, in duo regna diviſa, inter Cantium prom. ad ortum, & Bolerium prom. ad occ. ad 400. mil. paſſ. lata, longa verò inter auſtrum & ſeptentriones ſupra 800. Angliæ regia eſt Londinum, Scotiae Edimburgum; tametſi noſtra tempeſtate Rex Scotus, Anglis Regibus deficientibus, utrique dominatur.

Liv. ¶ Albion nova, *Nouvelle Albion* Gallis, *New Albion* Anglis, pars Americç ſeptentr. detecta à Franciſco *Drack* Equite Anglus & ab ipſo anno 1579. nova Albion dicta. Vide ibi. Eſt regio perampla; ſed nondum bene cognita Eurmpacis, neque etiam versùs uram littoralem. A multis creditur extenia à freto Aniano, quod eſt ſupra Californiam Inſ. uſque ad terram Eſonis. Aliis autem eſt pars Eſonis, quod furſan rectius. De iſta nova Albione fides ſit penes Anglos. Nibil enim certi habemus de ea.

Senec. Strab. Plin. & al. Albis, *Elbe*, fluv. maximus German. in finibus Sleſiæ oriens, in meridiem primum, deinde in occ. poſtea in ſeptentrionem per Bohemiam, Miſniam, & Saxoniam in Oceanun fluens infra Hamburgum urbem Holſatiæ maximam, Dreſda, Torga, Viteberga, Magdeburgo, Luneburgoque, urbibus praeclaris, irrigatis. Ejus mem. Claud. lib. 2. de laudibus Stilic.

--mediumque ingreſſa per Albim
Gallica Francorum montes armenta pererrent. Et alibi.

¶ Albis fluvius in monte, qui *das Riſengebirge* vocatur, id eſt, Gigantum juga, ortum babet, & à Bohemis *Labe* dicitur. Suſcipit autem Multam flumen, quod Pragenſem præterlabitur civit. deinde Egram ex monte pinifero fluentem, poſtea Salam ac Ortellam, & per Saxoniam ſuperiorem fluens, inde per inferiorem Saxoniam inibi iter Ducatus Bremenſem & Holſatiæ infra Glucſtadium oceano Germanico miſcetus.

Albiſtrum, *Urſomarſo* nunc, teſte G. Bas. opp. Brutiorum mediterr. in Calabria citer. ad Apenn. mont. radices, *Ptol.* apud Laum fluv. inter Laum opp. 10. & Cerillos 22. mill. paſſ. à Marcopoli ad 30. in occ. Vide Abyſtrum.

Albium, ſeu Albius, *Alben* Laz. mons Japodum in *Strab.* Carniola reg. Alpes apud Idrum opp. attingens. Vide Albanus. In eo argentum vivum effoditur apud Avendonem opp. inter Juſtinopolim urb. Hiſtriæ, & Labacum Carniolæ metropolim ad 40. mill. paſſ. ubi Albium opp. ſeu caſtrum Albenſ.

Albium Intemelium. Vide Abintemelinm.

Albius, mons Japodum (*Birpamerwvalds* incolis) in- *Strab.* gens, ex quo Colapis fluv. profluit, qui & *Alben* nomi- *Strab.* natur, ad occ. ubi Albium opp.

¶ Albocentii, pop. Daciæ, *Ceſena*, Hungaris *Ribemzeo*, teſte Ricciolio.

Albona, quæ & Alvona Plin. Alvum Ptol. *Albona*, opp. Hiſtriae, ad fin. Flanaticum, apud Arſiae fluv. oſtia, in Illyrici conſ. à Pola urb. 21. mill. paſſ. in Bor. Pop. Albonenſes Plin.

¶ Albretum, *Albret*, upp. & Duc. Galliae, in Vaſconia. Vide Lebreti-Vicus.

Albula, qui & Tyberis, teſte Plin. ſic ab aquarum albedine dictus, *il Tevere*, fluv. Hetruriae notiſſimus, Ro- *Plin. & al.* mam interluens. Vide Tiberis, ſeu Tyberis. De eo Ov. lib. 5. faſt.

Venit & Alcides turba comitatus Achiva.
Albula, ſi memini, tunc mihi nomen erat,

Albula altera, quae & Albulates Plin. fluv. Piceni in *Plin.* Aprutio, per fines Praegutiorum inter Aſculum & Interamnam urbes fluens in mare Adriaticum, *Librafatta*, & *Liberata*, ſeu *Vibrato*.

Albulae aquae, *Bagni di Tivoli*, aquae ſalutares apud *Vitr. Pauſ. Plin. & al.* Tybur. urb. quae in Anienem fluv. excipiuntur. De quibus Mart. lib. 1.

Itur ad Herculei gelidas qua Tyburis arces,
Canaque ſulphureis Albula fumat aquis.

¶ Album mare, *Mer blanche*. Vide mare album.

¶ Albunea, *Albona*, fluv. Italiae in Duc. Mediolanen. & agro Novarien. Dicitur & Albonea, inque Padum influit.

¶ Alboquercum, *Albuquerque*, opp. Hiſpaniç, in Extremadura prov. à limite Portugalliae 3. leucis in clivo, propè Geboram amnem.

Albunea ſylva, & Albuneus fons, in montibus apud *Virg.* Tibur. urb. & Anienem fluv. Nunc etiam *Albuna* vulgò dictus. Cujus mem. Virg. lib. 7. Æn.

Conſulit Albunea, nemorum quæ maxima ſacro
Fonte ſonat.

¶ Alburacis, fluv. Galliae Narbonenſis, vulgò *l'Ariege*, in Occitania, Nicolau Sanſone teſte cadit in Garumnam paulo ſupra Toloſam. Ab aliis Aurigera, & ab antiquis etiam Aregia. Vide ibi.

¶ Alburgum, ſeu Ælburgum, urbs Daniae epiſcop. ſub archiep. Lunden. in Jutia ſeptent. ad ſinum Limicum, *Limfort*, 3. leucis diſtat ab ora littor. 8. ab Arbuſia, paulo minùs à Wiburgo.

Alburnus, *Alberno*, teſte Cittadino, & Mazzella, mons *146. Seq.* Lucaniae, apud Silarum fluv. in Lucanorum & Picentium conſ. à Salerno ad 30. mill. paſſ. Is nunc variè nominatur, *Montagna di Sicignano*, & *M. della Petina*, teſte Celſo Cittadino; apud Auletam opp. unde Tanager fluv. profluit. De eo Virg. lib. 3. Georg.

Eſt lucos Silari circum, Ilicibuſque virentem
Plurimus Alburnum volitans, cui nomen aſilo.

Eſt & Alburnus nomen piſcis apud Auſon. in Moſella.

¶ Albua, lacus Tartariae Aſiaticae, in regione Cataja, versùs civitatem Cambalum.

¶ Albuſama, *Alboran*, inſ. Africae in Mediter. mari, in ora regni Fezaae, Sanuto. Vide Erruris inſ.

¶ Alcadeta, *Alcandete*, upp. Hiſp. in Vandaluſia. Diſtat ſex leucis ab urbe Giennenſi.

¶ Alcala Regalis, *Alcala Real*, upp. Hiſp. in reg. Granatae & confin. Vandaluſiae, 9. leuc. diſtat à Granata.

¶ Alcanitium, *Alcaniz*, oppid. Hiſpaniae in Aragonia, ad fluvium *Guadaloco*. Diſtat 9. leucis à Dertuſa. Raros habet incolas.

¶ Alcanitium, *Alcanizes*, aliud upp. Hiſpaniae, in regno Legio-

Legionis, prope Durium fluv. 3. leucis distat à Miranda urbe Lusitaniae.

¶ Alcamus, *Alcamo*, opp. Siciliae, ad radices montis, in Valle Mazarae, 20. mill. pass. distat à Palermo merid. versùs, & totidem a Drepano.

¶ Alcaratium, *Alcaraz*, opp. Hispaniae, in Castella nova, aliter *Villanova*, juxta fluv. *Guadarmena*. Hinc montes dicti *Sierra d'Alcaraz*.

Alcanthoe, urbs Achajae. Vide Megara: nam eadem
Ovid. illi est. Cujus inter alios meminit Ovid. lib. 1. trist.

Et quas Alchatoes memorant à mœnibus ortas.

¶ Alcestria, *Aulcester*, oppid. Angliae, in Warvicensi provincia ad amnem *Trovv*. Distat à Warvico 11. mill. Anglicis.

Plin. Alchippe. Vide Archippe.

Alciacum, *Auchy le Chasteau*, opp. Artesiæ prov. juris Gallici, ad Aleilium fluv. 4. leucis distat ab Hedino in meridiem.

¶ Alciatum, *Alciato*, oppidul. Duc. Mediolanen. in Italia, Vide Alsiatum.

Ptol. Alcimoeonis, urbs Germ. quae nunc, teste Althamero, Ulma, & vulgo *Ulm* nominatur, urbs libera Sueviae, inter praecipuas, ad ulteriorem Danubii ripam, ab Augusta Vindelicorum 9. leuc. Eselingam versùs totidem.

Alcinoi horti in Corcyra insul. memoratissimi fuere, Alcini ab Homero dicti, ab Alcinoo Rege Phaeacum ex-
Virg. colti, Horum mem. Virg. lib. 2. Georg.

Pomaque, & Alcinoi sylva: nec surculus idem.

Mart. lib. 10.

Regius Alcinoi nec mihi fervit ager.

Sat. lib. 1. sylvar.

Quin bifera Alcinoi laudem pomaria, vosque.

Alcinoi horti apud Phaeac. mirre amœnitatis fuisse feruntur, ut in proverbium transierint apud Tertull. & Gregor. Nazianz. de loco divitiarum seu delitiarum pleno, & per metaphoram de libris eruditione plenis: sicuti & *Alcinoi mensa* apud eundem, de lauta & opipara mensa.

Beda. Aleuith, *Dunbritton*, teste Hectore Boethio, oppid. Scotiae apud Cludam fluv. sive ejus ostia, à Glasquo urb. 5. mill. pass. in occ. quasi castrum Britonum, inter Scotiae emporia.

¶ Alcmaria, *Alcmaer*, urbs Hollandiae, seu potiùs Vest-Frisiae, egregiè munita; unde repulsus fortiter Hispanus anno 1573. Lacubus erat aliàs circumcincta. Tribus leucis distat ab Horna, & 5. ab Amstelodamo, duabus autem à Zippa lacu.

¶ Alcobaia, *Alcobaca*, monasterium celeberr. ord. S. Benedicti in Portugallia, 5. leuc. distat à Leiria urbe, & una tantùm ab Aljubarota.

¶ Alcocerum Salinarum, *Alcocer de Sal*, oppid. Hispaniae, in Portugallia, ad fluvium *Zadaon*. Distat 8. leucis à Cœtobriga.

¶ Alcudia, *Alcudia*, opp. insulae Majoricae noviter munitum, cum portu, 7. leucis distat ab urbe Majorica, una autem à Pollentia.

Pauf. Alcyonium stagnum esse in agro Corinthiaco fertur. Ejus profunditas multis funibus connexis non potuit explorari: quod & Amphiarai fons, teste Pausania, dictum est. Mare quoque in sin. Corinthiaco Alcyonium, seu Halcyonium dictum ferunt, quod in eo se Halcyone (postea in avem conversa) Ceycis filii Luciferi uxor, audita viri morte naufragio perempti, præcipitarit; illudque mirè tranquillum reddi, dum aves Halcyones ova pariunt. De qua re Ovid. lib. 11. Metam. fabulatur.

Incubat Halcyone pendentibus æquore nidis.

Alcyone etiam, teste Plin. opp. fuit Thessaliæ ad sin. Maliacum, ex cujus ruinis Methone opp. exstructum, ad quod Philippus pater Alex. altero oculo orbatus est.

¶ Aldeberga, *Aldeberg*, urbecula Germ. in Saxonia super. in confinio Bohemiæ, versùs Albim fluv. 4. leucis a Dresda ad merid. distat; subestque Electori Saxoniæ.

¶ Aldeburgum, *Aldebroug*, oppid. Angliæ, in Suffolcia provinc. & in ora maris Germ. 12. mill. Anglicis distat ab Gippevico. Vide Ifurium.

¶ Aldeburgum, *Aldenbourg*, urbec. Germaniæ in Holsatia, cujus sedes episcop. inde Lubecam est translata anno 970. Dicitur aliter *Oldenbourg*, unde tractus cognomin. in Wagria regione; distatque 7. leucis Germanicis a Lubeca urbe.

¶ Aldegus, *Aldego* fluv. territorii Veronensis. Cadit in Athesim, in ditione Veneta.

¶ Aldenarda, *Oudenarde*, urbs Flandriæ munita, Jacet inter Gandavum atque Tornacum, & interfluente Scaldi fluvio bipartitur; a Gallia capta anno 1658. & Hispania dein restituta, iterum expugnata fuit anno 1667 a Lodovico XIV. Rege Galliæ, cui etiamnum subest cum toto tractu adjacente, pace ad Aquisgranum confecta. Arcem habet validam, *Pamele* dictam, in medio urbis.

¶ Aldenburgum, *Altenbourg*, opp. Germ. in Misnia, cum castro, unde Duces Aldemburgenses è domo Saxonica. Dicitur & Altemburgum. Vide ibi.

Aldescus, fluv. Sarmatiæ Europææ, qui in Panticapeo Dion.
influit; ac uterque per Podoliam fluens, in mare Euxi- Afr.
num excipitur. De eis Dionys. Afer de situ orbis:

Hic sunt Aldesci, Panticapaque fluenta.

Alduasdubis, Dubis aliis, *le Doux*, fluv. Sequanæ ma- Cæf.
ximus, per Burgundiam com. ex Jura mont. in Ararim fluens. Vide Dubis.

Alea oppid. fuit Arcadiæ, cujus ruinæ apud Tegeam Plin.
urb. cernebantur, teste Pauf. ab ea urbe 10 stad. dist. Pauf.

Alecta. *Alette*, urb. Gall. Narbon. episc. sub archiep. Narbonensi.

¶ Alecta, urbs in Occitania inferiori, Ad Atacem Cedr.
fluv. sedet, & *Alet* dicitur; distatque 5. leuc. à Carcassona, & 7. ab urbe Mirapicensi.

Alectriopolis, *Alestrofori*, urbs Macedoniæ episcop. sub Archiepiscop. Philippensi, inter Philippos & Thes- Vet.
salonicam. Trad.

Alectum, postea Dei donum, *Dandy, seu Dendee*, teste Camd. cum aliis, opp. Scotiæ in ora ad ortum, ad ostia Tai fluv. inter Andreapolim & Brechinium urbes, ad 12. Strab.
mill. pass. occurrens. Plin.

Alejus campus, locus Lyciæ, apud Chimæram mont. in quo Bellerophontes, cum à Pegaso ab œstro agitato excuteretur, cecidisse, & periisse traditor. Soart.

Alemanni, Alamanni Steph. Alamanni Arnobio, & Amm.
Sidon. pop. Germ. Galliæ Belgicæ & Rhætiæ proximi, in Suevia quondam incolentes. Nunc omnes Germani Alemanni etiam dicuntur, vulgò apud Italos *Alemani*. Horum reg. Alemannia *Alemagna* nominatur, Rhætiam præsertim, Helvetiam, & Sueviam complectens. De Tac.
qua Claud. de laud. Stilic. lib. 1.

Ornavit jungique suis Alemannia signis.

Alemannus, *Altmul*, fluv. German. ex Suevia ortum habens, ac per Aureatum, urb. (nunc Aichstatum) in Danubium inter Ingolstadium & Ratisponam influens.

Alenconium, *Alenzon*, teste Rob. Cenali, opp. Gall. Celt. in Normanniæ & Belsiæ conf. Duc. titulo insigne, ac Sagio urb. propinquum, inde leuc. inter Lutetiam 27. & Abrincas 18.

¶ Alenconium, *Alençon*, ad Sartam fluvium sedet, in Vet.
Normannia provincia, sed longè a Belsia provincia. Di- Trad.
stat a Sagio 5. leucis, & à Lutetia 47. leuc. estque urbs ampla & elegans.

¶ Alentakia, reg. Duc. Livoniæ in Esthonia prov. prope Narvam urbem, sinum Finnicum inter & Peipum lacum, in ditione Suecorum.

¶ Aleppum, sive Alepum, *Alep*, urbs Syriæ & emporium percelebre. Vide Hierapolis.

¶ Alera, *Alre*, fluv. Germaniae in Saxonia infer. Verdam urbem alluit, & postea in Visurgim cadit. Vide Allera.

Aleria, col. & urb. Corsicae maris, in ora orientali, Plin.
episcop. sub Archiep. Pisano, excisa, manente episcopa- Ptol.
tu, a Mariana urbe etiam extincta 30. mill. pass. in ortum distans.

¶ Aleria in ruinis jacet, & locus nunc etiam dicitur Aleria destrutta; & *Episcopus manet in opp.* Cervionis, in *mediterraneo insulæ*.

Ales, fluv. Joniae frigidissimus, juxta Colophonem ur- Pauf.
bem fluens: qui Plin. Aleon dici videtur.

Alesa, urbs Siciliae. Vide Halesa. Hinc Alesinus, ut Cic.
urbs Alesina apud Cic. in epist. famil.

¶ Alesia, *Alais*, urbs Galliae, in Occitania infer. prov. ad Gardonem, Distat 5. leucis ab Ucetia, 10. autem a Ponte S. Spiritus, in Nemausensi tractu, ad radices Gebennarum montium.

Alesia, Alexia Liv. & aliis, Vide ibi. Cæf.

Alestes, *Rio di Braga*, fluv. Hisp. per Bracaram urb. Strab.
fluens; teste Vasaeo. Sunt qui hunc *Cavado* dici putent; sed hic Celandus veteribus dictus est.

Alesus, *Pittineo*, teste Faz. fluv. Siciliae, Aletam Vet.
opp. alluens, ac in mare inter Cephalodium & Halesam Inf.
influens.

Alesus, item fluv. Thusciae juxta Alesium fluens, nunc Sil.
Sanguinara, teste Ortell. vocatus.

Ptol. Aleta, opp. geminum: unum Illyrici in Dalmatia mediterr. *Mosth* hodie, teste Nig. Alterum Siciliæ eversum, ubi nunc opp. S. Marci, teste Faz. in ora occid. inter Cephaledium & Halesam. Alicya Cic. dicta videtur, ut rudera testantur.

Aleta, postea Maclovium, seu Maclovipolis, *S. Malo*, opp. Gall. Celt. in Britania minore, ad Rinctum fluv. in ora contra Aaronis insulam, à Dola 4. leuc. in Bor. à Rhedonia 14. episc. sub archiep. Turonensi.

¶ Alletha, postea Maclovium, urbs est parva, sed dives & munita, emporium celebre, & statio navium commoda, in Aaronis insula cum castro. Ruinae autem Alethae visuntur primo lapide a Maclovipoli, quae crevit post ejus excidium.

Plin. Ptol. Aletium, *Lecci*, urbs Salentinorum: seu Iapigiae, episcop. sub archiep. Hydruntino, inter Brundisium ad occ. & Hydruntum ad ort. 24. mil. pass. primaria regionis, ac totius regni post Neapolim clarissima, à Tarento 50. mill. distans.

¶ Aletium, *Lecce*, urbs est in prov. Hydruntina, distatque 7. mill. pass. ab ora maris Adriatici.

Strab. Plin. Aletrium, Alatrium Liv. *Alatri*; urbs Latii episc. in Hernicis, inter Anagniam 8. & Soram 15. mill. pass. Pop. Aletrinates Plin.

Strab. Thuc. Alea, *Alesso*, teste Bar. fluv. Locrorum, terminusque Brutiorum, quos a magna Graecia separat, agrum item Locrensem olim à Rhegino dividens. Scribitur etiam cum aspiratione Halex.

¶ Alex, *Alece*, teste Magino, fluv. est parvus Calabriae ulterioris, & in mare Jonium se exonerat inter Promontoria Herculis & Leucopetra.

Alexandria, urbs multiplex.

Strab. Plin. Ptol. & al. 1. Ægypti in ora, ab ostio Canopico 12. mill. pass. in occ. cognomento magna, opus Alexandri Magni. *Scanderia* Turcis, & *Alessandria* Italis, urb. patriarch. & emporium celebre, quò ex India merces, praesertim aromata per universam Europam distribuenda, advehuntur. Olim ante Cairi erectionem (à quo itinere quatridui distat) clarior, ab Alex. Mag. olymp. 112. condita, à Syene ultima in austrum urbe Ægypti 600. mill. pass. in Bor. à Pelusio 200. in occ. Cyrenen versùs 705. ab Hierosolymis 400. Hinc Alexandrinus nomen gent. Proper. lib. 3.

Noxia Alexandrina dolis aptissima tellus.

Alexandrini, ob coeli clementiam, apud scriptores luxus maximè notati sunt, veluti apud Quintil. lib. 1. & Ammian. lib. 22. ut *Delitiæ Alexandrinæ* in proverbio sint in molles & effeminatos. Alexandriae aer adeo temperatus est, ut quolibet die solem videant. Unde ob delitias per excellentiam *πόλις* dicitur, ut Roma urbs, & *ἄστυ* Athenae.

¶ Alexandria Ægypti dicitur à Gallis *Alexandrie*; & à Turcis *Scanderia*; distatque à Cairo 125. milliaribus: Portum habet percelebrem; sed ipsa deficit in dies; vixque in ea sunt octo millia incolarum. Ad ostium portus est insula Pharos, quæ jam injecta mole terræ adjacet, ubi turris Pharos nunc destructa: & super ejus rudera est arx Turcarum, qui juxta portum alteram arcem habent.

Q. Curt. 2. Albaniae ad mont. Caucasi radices, & oram maris Caspii, urbs & emp. regionis praecipuum, *Demiracapi* Turcis, quasi portae ferreae, & incolis *Derbent*, à Tauresio, seu Ecbatanis regia Persarum itinere viginti dierum distans in Boream, ubi ex Asia in Scythiam per angustias transitus est.

Plin. 3 Arachosiae, *Cabul* hodie, teste Castal. regionis regia ad Arachotum fluv. Prophthasia regia Drangarum, 515 mill. pass. distans in ort. Indiam versùs.

¶ Alexandria Arachosiae, aliis est *Candahar*, urbs munita Indiae, cis Gangem, sub dominio Magni Mogolis, tractus cognominis caput, in limite Persiae, ad radices montium, 200. millibus passibus ab Indo fluvio in occasum distans, teste Sansone.

Ptol. 4 Ariae, *Heri* Cast. & al. (quod nomen etiam est ipsi provinciae) urbs primaria & regia, ad Arium fluv. inter Hecatompylon regiam Parthiae ad occ. 565. & Bactra regiam Bactrianae in ort. 484. mill. pass. Sunt qui *Burgian* dici velint.

5 Carmaniae, *Sercht*, teste Castal. urbs regia, & regionis primaria, inter Armozam & Arixm.

Steph. Ptol. 6 Ciliciae, seu Syriae in confinio, urb. episc. ad sin. Issicum, inter Issum & Seleuciam Pieriae ad 30. mill. pass. utrinque, *Alessandretta* Italis, teste Nig. & *Scanderone* Turcis, teste Leunclavio.

¶ Alexandria, Syriae urbs, Gallis *Alexandrette*, 50. mill. pass. distat ab Alepo in occas. & totidem ab Antiochia in Bor. estque emporium celebre.

7 Margianae, *Indion* hodie dici putatur in tab. recent. urb. praecipua & empor. earum regionum.

¶ Alexandria Poloniae, *Alexandria*, urbs nova in Volhinia superiori prov. ad fluv. *Horin.* 20. leucis Polonicis distat à civitate Luccoria, 8. ab oppido *Korzec*, & 12. ab *Ostrog.* oppido. *Plin.*

8 Statiellorum, *Alexandria*, urbs Liguriae non obscura, ad Tanarum fluv. illam interfluentem, ampla, ubi praesidium ingens Hispanorum, episc. sub Archiep. Mediolanensi inde 52. mill. pass. in austrolibycum, media ferè inter Genuam ad ort. & Augustam Taurinorum ad occ. est ad 40. mill. pass. episcopalis ab Alexandro III. Pont. Max. (à quo nomen habet, cùm priùs Caesarea diceretur, ex quatuor pagis, Marico, Gamundio, Roboreto, & Burgolio, cum aliis 4. Quadringento, Solerio, Oviliis, & Foro constructa) effecta. Ibi pons lapideus amplus, & longitudinis admirandae. *Alessandria della paglia.*

¶ Alexandria, Liguriae urbs, à Gallis *Alexandrie de la paille* dicitur; estque permunita in Duc. Mediolanensi.

Plin. Liv. 9 Troadia, quae & Troas, (quod nomen etiam regionis est, quae & Phrygia minor) urb. episc. sub Archiepisc. Cyziceno, inter Sigeum & Lectum promontoria: cujus vet. inscriptio sic habet, Col. Troas, Antigonia, Alexandria. Abest à Sigeo 15. mill. pass. ab Abydo verò 27. in austr. Antandrum versùs 35. Nunc locus *S. Maria* dicitur, & Turcis *Carasia*, teste Leuncl.

Joseph. Alexandrium, *Scandalium*, teste Guil. Tyrio, opp. Palaestinae in ora, inter Tyrum ad Bor. & Ptolemaidem ad austrum, teste Zonara, proximas urbes.

Plin. Alexandropolis, urb. Parthorum, ab Alexand. Magno condita: cujus tamen hodie nulla exstant indicia.

¶ Alexandrovium, *Alexandrovo*, opp. Poloniae, in Podolia, & Palatinatu Braclaviensi, non longè à fluv. *Bog.* Sex leucis distat a Braclavia urbe, quatuor autem à *Ladizin* opp. illius tractus.

Prov. Rom. Alexanum, *Alessano*, urb. Salentinorum episc. sub archiep. Hydruntino, inter Hydruntum & Gallipolim ad 20. mill. pass. Leucae urbi excisae apud Japigium prom. cui successit, propinqua, ab Aletio 25.

Cæs. Diod. Pater Alexia & Alesia, *Alise*, urbs eversa Mandubiorum in Gall. Celtica, olim metrop. nunc pag. teste Vigenereo, & Paradino, apud Flaviniacum castrum, & Semurium opp. Burgundiae Duc. à Semurio 2. leuc. ab Augustoduno urbe 16. in Bor. inter Lingones. 19. & Nivernas 26. ab Hercule conditam tradit Diod. Sicul. l. 5. Quidam illam *Arras* falsò indicant, cùm *Arras* sit in Belgio.

¶ Alexia, *Alise* hodie. pagus est tantum Alexiensis tractus, in Burgundiae Ducatus, ad amnem *Brenne*; ad cujus radices excitatum est oppidulum, S. Reyne dictum, una leuca a Flaviniaco, & 11. a Divione in occas. Antissiodorum versùs 16. circiter. Ab Alexia tractus circumjacens etiam nunc Alexiensis dicitur, vulgò *l'Auxois*, inter Divionensem & Antissiodorensem tractus.

¶ Alfelda, *Alfeld*, oppidul. German. & Saxon. infer. ad Leinam fluv. in Episcopatu Hildesiensi, juris tamen Brunsvicensis. 3. leuc. ab Hildesio, & totidem à Goslaria distat.

¶ Alfertonium, *Alfreton*, opp. Angliae, in Comit. Darbiensi, juxta Ambrum amnem, 8. mill. Anglicis distat a Darbia urbe.

¶ Alfordia, *Aldorf*, opp. Angliae in Lincolnia prov. versùs oram littor. 4. mil. Anglicis.

¶ Algarbia, *Algarve*, pars Hispaniæ admodum parva, adjecta Portugalliae sub Alphonso III. cum titulo regni, cujus caput Tavira. Habet a Septentr. Portugalliam, ab Oriente Andaluziam, ab Occidente autem & Meridie clauditur Oceano.

¶ Algaria, *Algarria*, provincia Castellae meridionalis in Hispania, cujus periere limites. Ejus caput *Guadalaxara* olim erat; & Toletum atque Madritum censentur in illo tractu.

Prov. Rom. Algarium, *Algher*, urb. Sardiniae marit. in ora occ. episc. sub Archiep. Turritano, à Sassari 18. mil. pass. quot ab Ampuriis in ortum.

¶ Algeria, Algerium, & Algaria, *Alger* Gallis, *Gezaira* Arabibus, *Algieri* Italis & Hispanis, urbs Africae, in Barbaria regione, ampla & dives, sed Piratica infamis. Sedet in ora maris Mediterranei, cum portu capaci & munito arceque valida. Ab ea regio adjacens dicitur Regnum Algerii. Vide Rusucurium.

¶ Regnum Algerii, *le Royaume d'Alger*, dividitur in quinque provincias, terminaturque à Septentrione mari Afri-

Africo, ab Oriente regno Tunetano, ab Occasu regno Fezæ, & à Meridie Biledulgeride regione. Ibi aliàs Mauritaniæ Cæsariensis & Sitifensis cum Numidia. Ejus caput est Algerium, alias Rusucurum. Olim Reges habuit proprios, nunc verò quondam Reipubl. formam servat, sub clientela Turcarum, sed ad libitum tantum.

Algidum, *Rocca del Papa*, oppidum Latii Tusculo finitimum, ab urbe Roma paulò supra 12. mill. pass. distans.

Strab. Plin. & al. Algidum nemus, *Selva dell' Aglio*, sylva Latii cum mont. cognomine (ubi quoque opp. Algidum, de quo sup.) Cujus mont. mem. Eutropius. Hinc Algidus nom. gent. ut Algida terra apud Ovid. 6. fast.

Scilicet hic olim Volscos, Æquosque fugatos
Viderat in campis Algida terra suis.

¶ Algonquii, *Algonquins*, populi Novæ Franciæ, in America septentr. versus fluv. S. Laurentii inter montem Regium oppidum & Magnum lacum, ubi aliquot Coloniæ Francorum.

¶ Algovia seu Algea, *Algeu*, regio Germ. in Suevia, inter Danubium & Licium fluv. & lacum Constantiensem; ibi Augusta Vindel. Campodunum, Isna, Vangena, Memminga, & Biberacum. Ejus limites periere.

¶ Alhama, *Alhama*, urbs olim munita Hispan. in regn. Granat. 7. leucis distat ab urbe Granata, alias Artigis dicta fuit. Vide ibi.

Cæs. Ptol. Plin. & al. Aliacmon, & Haliacmon, (utroque enim modo scribitur apud Plin.) *Polecas* Soph. *Platamona* Mol. fluv. Macedoniæ, illam à Thessalia, teste Cæl. separans, ac in Ægæum mare inter Pydnam & Dium influens. Aliagmon apud Claud. de vict. Stilic.

Et frustra rapidum damnans Aliagmona Bessi.

Apud Ptol. penult. in obliquo longa est. Amnis est rapidissimus & præceps, accolas multis malis afficiens.

¶ Alisdora, *Aliola*, insula maris Aethiopici inter Africam & insul. Madagascaris, prope insulas Sancti Spiritus & Comori.

Pauſ. Ptol. Aliartus, & Haliartus, opp. geminum, unum Bœotiæ ad Copaidem lac. juxta Permessum flu. Coroneæ & Plataeis, teste Strab. proximum, quod an exstet hac tempestate, incertum est. Alterum in Peloponneso, in ora Messeniæ apud Messenen. *Neocastro*, teste Nig. *Arcadia* Mol. Sed *Arcadia* Cyparissia Strab. seu Cyparissæ Ptol. est. Ejus mem. Stat. lib. 7. Theb.

Gargaphye: quorumque nemus Aliartus uristis
Invidet.

¶ Alibaluchia, *Alibaluch*, insula maris Caspii, in littore Hircaniæ; in ditione Persarum, prope *Mokam* desertum, & ostium Araxis fluvii.

¶ Aliciæ, *Salemi*, opp. Siciliæ occid. Mazaram versùs 25. mil. à Drepano 20. mil. Hinc fluvius cognomin.

¶ Alicium caput, *Capo dell' Alice*, promont. Italiæ & Calabr. cit. in mare Jonium excurrens. 12. mil. distat à Cariati, & 55. ab Umbriatico.

Vet. Inſ. Alietum, *Isola*, opp. Histriæ in ora inter Justinopolim & Piranum ad 15. mill. pass. dissitum. Ptol. in Messeniæ & Elidis conf. apud ostia Alphei, inter illa & Cyparissium prom. esse videtur, ab Araxo prom. Elidis 45. mill. pass. in merid. Methonem versùs.

Ptol. Aliuda, urb. Cariæ episc. sub archiep. Stauropolitano, mediter. Mylasæ & Stratoniciæ propinqua.

¶ Alineus; *Alyne*. lacus Hiberniæ in Connachia prov. inter Com. *Letrim* & *Rosecomen*. Eum præterfluit Senus fluvius.

Sidon. Paulin. Alingonis portus, Aliganiensis Greg. Turonens. *Langest*, al. *Langon*, oppid. cum portu Aquitaniæ apud Garumnam fluv. inter Burdigalam 6. leuc. & Vassatet 3. teste Franc. Belforestio.

¶ Alingonis portus vulgò *Langon* dicitur, sedetque in Valatensi regione. Vix distat duobus leucis a Cadillaco castro.

Lib. Not. Alion, *Lancaster* quibusdam, urb. Albionis, in Cumbria, nobilis comit. cognom. caput, ab Eboraco 55. mill. pass. in occ. & à Carleoln 42. in meridiem.

¶ Alion seu Alone, *Lancaster*, sedet ad ostia fluv. *Lone*, in ora maris Hibernici. 22. milliar. distat à Candalia. Vide Lancastria.

Hor. Ptol. Alipha, Alipha, & Allifa Plin. & Liv. Vide ibi. Urb. Samnii episc. sub Archiep. Beneventano, penè deserta. Inde Aliphanus nom. gent. Hor. lib. 2. sat. 8.

Invertunt Aliphanis vinaria tota
Vibidius Balatroque.

Ant. Alisca, *Almaz*, ut alicubi Laz. videtur, oppidum Pannoniæ infer. ad Danubium, inter Budam & Coloeiam, inde 7. hinc 5. leuc. Sed alibi Angmascia est *Almaz* eidem. *Lib. Not.*

Aliso, *Isselburg*, opp. Germaniæ infer. ad fluv. *Yssel*, in Rhenum influentem, in Geldria, ab Embrica & Calcacia 2. leuc. in ort. teste Hieron. Verrutio. Sed teste H. Junio, est *wesel*, urbs lib. ad Rhenum in Duc. Clivensi, à Clivia 4. leuc. Colon. Agrippinam versus, ferè 12. Priori sententiæ Ortel. adhæret. *Tac.*

¶ Aliso, *Alme*, amnis Germaniæ. Influit in Lippiam haud procul urbe Paderborna, teste Cluverio; oriturque prope vic. *Almen*, in Ducatu Westphaliae.

Aliso, *Yssel*, fluv. Germ. infer. Alisonem opp. de quo suprà, alluens, ac in Rhenum seu fossam Drusianam apud Duisburgum opp. influens.

Alista, *Ista*, opp. seu pag. nunc Corsicae, teste Pineto, apud Portum novum, inter Bonifacium oppid. & Port. Philonium.

¶ Alista, aliis est *Porto vecchio*. portus cum opp. in sinu qui *Golfo Arsiano* vulgò dicitur, in parte merid. seu ultramontana Corsicae insulae.

Alisum, urb. Germ. *Holprun*, *Hailprun*, seu *Hailbrun*, quasi salutis fons, urb. lib. Sueviae ad Neccarum fluv. inter Stutgardiam metropol. Ducat. Wirtembergens. ad meridiem 7. & Heidelbergam metropol. Palatinatus Rhenensis in Bor. 5. leuc. occurrens, Wimpinae proxima, 2. leuc. distans. *Ptol.*

Alisuntia, *Alsitz*, fluv. Gall. Belg. per Duc. Lucemburgensem in Mosellam supra Treviros una cum Sura influens: qui & *Als* aliis nominatur: unde urbi, quam alluit, nomen, licèt depravatè. Luzelburgum enim quasi *l' Alsburg*, & Latinè Alisuntieburgum dicitur; à qua urbe nomen est Ducatui Luzelburgensi, seu Lucemburgensi: quae urbs a Treviris 6. leuc. abest in occ. De fluv. Auson. in Mosell. *Aus.*

Stringit frugiferas felix Alisuntia ripas.

Alisus, *Parthen*, seu potius *Bart*, urbs Germ. in ora Boreali maris Baltici, in Magnopolitani Duc. & Pomeraniae confinio, inter Rostochium & Sundim, inde 6. hinc 3. leuc. dissita. Vide Bardi. *Ptol.*

¶ Alisus, hodie *Bart*, teste Villanovano, urbs est Ducatus Pomeraniae, sub dominio Regis Sveciae, duabus leucis à confinio Megalopol. Ducatus, prope fluv. Bardum, 7. leucis à Gripvaldia. Vide Bardum.

¶ Aljubarota, *Aljubarote*, vicus Hisp. in Portugallia, celebris victoria Joannis Regis Lusitaniae contra Castellanos anno 1385. Distat ab urbe Leiria 4. leucis, duabus autem ab Oceano.

¶ Alla, *Alla*, oppidum Tridentinae Diœcesis in Italia, ad Athesim fluv. 18. mill. pass. infra Tridentum, & totidem supra Veronam.

¶ Alla, *Alla*, fluv. Poloniae, in Prussia Ducali. Cadit in Pregelam fluv. infra Allegurgum opp. ad castrum *Velavv*, alluitque Gutstatum & Hilbergam.

Allabona, sive, ut aliqui cod. habent, Allabova, opp. Gall. Narbon. Vide Alapuntis, sive Alabuntis. *Ant.*

¶ Allabus, fluv. Siciliae. Vide Alabus.

¶ Allatura, *Allatur*, urbs Moscoviae, in regno Cazani, ad Camam fluv. Quindecim leucis distat a Cazano, raris habitata colonis.

Allectum prius, postea Dei donum; *Dundee*, opp. Britanniae 2. seu Scotiae mediterr. in Augusia reg. ab Andreapoli supra 12. mill. pass. in Bor. Vide Hect. Boeth. *Scrip. Scot.*

¶ Allendorfia, *Allendorf*, urbecula Germaniae, in Lantgraviatu Hassiae Casselensis, ad fluv. Verram. 5. leucis distat a Cassella urbe.

¶ Allera, *Aller*, & *Alre*, fluv. Germ. in Saxonia Inferiori. Cadit in Visurgium infra Verdam urbem, quam alluit. Oritur in Ducatu Magdeburgensi, & rigat Gifforniam & Cellam urbes, recipitque fluvios Onacram & Leinam in Luneburgensi Ducatu.

¶ Alleburgum, *Allerburg*, oppid. Poloniae in Prussia Ducali, ad Allam fluv. qui mox cadit in Pregellam. 11. leucis distat à Regio monte in ortum, & 13. ab Hilberga in Boream.

Allia, fluv. Sabinorum, per Crustumenos in Tiberim apud Eretum opp. fluens, vulgò *Caminate*, teste Leand. & *R. de Mosso*, teste Blond. 300. Fabiorum caede memorabilis: inde dies Alliensis pugnae inter alios apud Rom. infaustus. De quo Virg. lib. 7. Æn. *Liv. Luc. & al.*

Quosque secans infaustum interluit Allia nomen.

Lucan. Lib. 7.

Et damnata diù Romanis Allia fastis.

Ob Rom. ibi cæfos à Gallis Senonibus, Duee Brenno.

Ptol. Strab. Allipha, Alifa Liv. Alipha Hor. & Alliphæ Strab. *Alife*, urbs Samnii episc. sub Archiep. Beneventano, inde 25. mill. pass. distans, quot à monte Casino, à Capua 20. à Callatia 22. inter Teauum & Venafrum, ac 25. hac tempestate penè jacens, & à paucis habitata, in planitie. Cujus Episcopus Pedemontii oppidu, quod Pes montis Allifæ nominatur, ad 2. mill. pass. proximo residet, De ea Sil. lib. 8.

Allifæ, & Clanio contempta semper Acerra.

¶ Alipha sedet ad Vulturnum fluvium in provincia Terræ laboris, in planitie, ad radices Apennini, & in ruinis jacet.

Caf. Plin. & al. Allobroges, & Allobryges Ptol. pop. Gall. Narbonen. inter Hisaram fluv. Alpes Grajas, lacnm Lemannm, & Rhodanum fluv. contenti, Quorum espur est Vienna, & regia Sabaudia cum parte Delphinatus. Unde male Allobroges à quibusdam Delphinatus appellantur, cum Vienna tantum cum Gratianopoli ex urbibus Delphinatus iu Allobrngibus numerentur. Horum mem. Auson, in Catal. urbium;

Insinuant qua se Sequanis Allobroges oris.

Et Horat. epod. 16.

Novisque rebus infidelis Allobrox.

Urbes primariae Allobrogum,

Civaro, (*Chambery.*)	Muriana, (*S. Jean.*)
Geneva, (*Geneve.*)	Taramtasia, (*Moustiers.*)
Gratianopolis, (*Grenoble*)	Vienna,) *Vienne.*)

¶ Allonesus, *Pelagnasi*, ins. Archipelagi, ie nra Macedoniae, versus Thermai cum sienm.

Alma, *Arbia*, fluv. Hetruriae, per agrum Senensem in Umbronem fluens, Bonnmque Conventum opp. a Sena 12. mill. pass. ie via quae Romam ducit, alluens. Est & Alma Entrop. mons Pannon. apud Sirminm. Vide Almus.

¶ Alma, sie vulgò, fluv. Tauricæ Chersonesi, illam quasi bifariam separans. Cadit in mare Nigrum.

¶ Almacara, *Almacaron*, oppidul. Hisp. in regno Murciæ, in ura maris Mediterranei, ad ostia fluv. *Guadalentin*, 6. leue. distat à Charthagena. Aliis Utica. Vide ibi.

Almachium mare. Vide mare Almachium.

¶ Almagrum, *Almagro*, oppid. Hispaniæ, lu Castella, in illn tractu, qui vulgò *la Mancha* dicitur, 4. leucis distat ab Oretn iu nrtum.

¶ Almagrum, *Almagaer*, oppidul. Americæ meridinn. ie regno *de Papayau*, iu monte situm ad fontes fluv. *Cauca*, Distat 20. leucis à Civitate Papajani in merid.

¶ Almarasinm, *Almarax*, oppidul. Hispaniæ, ln Extremadura prov. juata Tagum fluv. Distat 8. leucis a Placentia in Eurum.

¶ Almazanom, *Almazan*, opp. Hispaeiæ, in Castella veteri, juara fluv. Durium. 6. leucis distat à Soria oppidn in meridiem, Seguntiam versus 9.

Almedessus, Almydissus Ptol. opp. Thraciæ, ie ora maris Euxini, inter Byzantium & Apolloniam apud Thyniæ promont. occurrens, Scribitur & Halmydissus, nunc quoque *Halmydis*, apud Stagnarum oppid.

¶ Almendralegium, *Almendralejo*, oppid. Hispaniæ, in Eatremadura provincia, 4. leucis distat ab Emerita in meridiem.

Almentia, sive Almantia, *Amaute*, opp. Gall. Belg. ie Lotharingia olim præcipuum, (ibi enim erat regionis conventus) à Nanceo 2. leuc. in Cæc. Morhangas versus 6. distans. Vide Amantia. Almantia quoque opp. Orestidis reg. Maced. ab Amautia & Aulone haud valde distans in ort. *Avesima*.

¶ Almenum, *Harlingen*, Frisiæ opp. in Belgio confoederato, ad mare Germanicum; & 4. leue. distat à Leovardia in occas. estque amplum & permunitum.

Prov Rom. Almeria, *Almeria*, urbs Hisp. Bæt. littoralis episc. sub Archiep. Granatens. unde 21. leuc. abest, ab Acci 15. in anstrum, inter Charidemnm prom. & Abdaram olim urb. (cui successit iu episcopali dignitate) ad 7. leuc. in occ. distantem. Olim Magnus Portus. Vide ibi.

¶ Almeria, *Almeria*, quæ & *Villa Ricca*, opp. Americæ, in nnva Hispania, & provineia Tlascalæ, in nra sinus Mesicani. *Naothlau* ab incolis dicitur; estque ad estiom fluvii cognominis, 70. leucis Hispanicis a Mesicn in ortum.

¶ Almerium, *Almerin*, oppidol. Hisp. in Portugallia, epp. Eatremaduræ, ubi Reges degere consueverant, ad Tagum ex adversn Santareni opp.

Almiana, *Albegna*, fluv. Thusciæ, ex Tuniato monte in mare inter Telamonem & Herculis portum apud Urbatellum eaiens. Scribitur & Amiana. *Ant.*

¶ Alminium, *Almissa*, urbs Dalmatiae. Vide Peguntium.

¶ Almissum, & Dalmisum, seu Dalmasum, oppidum Dalmatiae recentioris, olim Chulmiae, quod malè pro antiquo Delmieiu usurpari solet, cùm Delminium mediterranea civitas fuerit, Almissum verò maritimum, ad ostium fluminis Cetinae, & Slave *Omise* dicitur, teste Joaene Lucio.

Almo, *Dachia*, fluviolus territ. Rom. ex via Appia in Tiberim labens. Dicitur & *il Rio d'Appio*, haud procul à porta Capena decurrens. In eo sacra quae Cybelle fiebant lavabantur. Uede Ovid. lib. 4. fast. *Ovid.*

Illuc purpurea canus cum veste sacerdos.

Almonis, dominam, sacraque lavit aqua.

Luc. lib. 1.

Et lotam parvo revocant Almone Cybelem.

¶ Alma vulgo *Aquatactia* dicitur ab incolis.

¶ Almochiqui, *Almonchiquois*, pop. Americi in Nova Francia ad meridiem oppid. *Quebec*, ubi aliquot coloniae Francorum.

¶ Almon, *Amonde*, fluv. Scotiae merid. in prov. Lothiana. In Forthae aestuarinm se eaonerat.

¶ Almonus, fluv. Germaniae, quo in tota Germaeia nullus est pisculentior. Juara *Kellaim* in Danubium se exonerat, in Palatinatu superiori. Vulgo *Altmul*. Aliis Alemanus. Vide ibi.

¶ Almopes, popul. Macedoniae versus Mœsiam, teste Stephano.

¶ Almostadinm, *Amstad*, opp. Sveciae, le Smalandia prov. iu limlre Blekingiae. Distat 3. leucis Danicis a mari Baltieo in Boream, 4. autem a Christianostadia in Caeciam.

¶ Almunecara, *Almunecar*, opp. Hisp. in ora littor. Granatensis regni. 14. leucis distat à Malaca urbe in ortum, 13. verò à Granara in meridiem, alias Menobia dicta, Saesene teste. Vide & Exitani.

Almus, *Arpatarro*, mons Pannoniae super. apud Sirmium urb. quem Probus Imp. vitibus eaernasse fertur. Dicitur & *Tarczal* incolis, teste Laz. & teste Jacobo Luceaṙo, *Erusczka*, ubi pag. plures à Turcis vastati. *Luc. Xill. Vep.*

Alna, *Alne* & *Aulne*, pag. Hannoniae, 3. leuc. à Laubaco opp. distans. *Ex vit. S. Land.*

¶ Alnensis, Alnetensis, seu Alniensis tractus, vulgò *pais d'Aunis*, regiunculs Gallisead mare Aquitanicum, detracta ex Santonensi territnrio, ubi clara luis Rupella malis.

¶ Alnevicum, *Alnewick*, opp. Angliae, in Northumbria prov. ad fluv. Adaunum, ubi Guillielmus Scotiae Rex eaptus fuit ab Anglis, medium ferè inter Barvicum ad Boream, & Novum Castrum ad meridiem; & 3. milliar. Aeglicis distat ab nra Oceani Germanici.

Alnia, sive Alniensis pagus, *Aulny*, pag. Aquitaniae in territ. Engolismensi ab Engolisma 12. leucis à Santonis 8. in Bor. Aliàs opp. haud spernendum. De eo in histor. revelationis capitis S. Joaenis Baptistae.

¶ Facile erediderim esse Angeriacum. Vide ibi.

¶ Alociae, tres insulae ad Orientale lacus peninsulae Cimbricae; suntque hodie *Lesse*, *Rom*, & *Anholt*, in sinu Codano, & juris Daniei.

Alone, Alonae Ptol. *Alicante*, urb. Hisp. Tarracon. in nra littnr. regni Valentiei, a Valentia 23. leuc. in austr. Carthag. versus, à Murcia 13. in ortum, Alone etiam apud Script. Britann. Lancastrensis urbs appellatur. Est & ins. Propont. apud Cyzicum. Vide Hallonesus, & ins. Æolidis inter Lebedum & Tejos, teste Plin. *Pom. Mel.*

¶ Aloni, pop. Assyriae, inter Tigrim & Lycum fluv. *Ptol.*

Alontium, *S. Filadelfo*, teste Faa. urbs Siciliae in ora occ. eversa, inter Halaesam & Agathyrium 12. mil. pass. dissita. Ex ruinis S. Philadelphi oppid. constructum est. Vide Halluntium.

Alopece, Alopecia Strab. & Ptol. (cui etiam Tanais dicitur) ins. Maeotidis ante Tanais fluv. ostium, *l'isle des Renards* apud Pinetum. *Plin.*

Alorus, Olorus Plin. *Diaasero* nunc ea tab. recent. opp. Macedon. mediterr. inter Deborum & Jorum. *Ptol.*

¶ Alostum, *Alost* Gallis, *Aelst* Belgis, urbs est Belgii, Flandriae Imperialis caput, ad Teneram fluvium, media inter Bruxellas & Gandavum, una leuca à Teneramunda in meridiem, & 6. à Mechlinia ie occasum. Bis capta fuit à Gallis anno 1667. Nunc immunita subest Hispanis.

¶ Alponscum, *Alpenach*, vicus German. in Helvetus,

tiis, in pago Undervaldiensi, notus alias clade Austriacorum.

Polyb. Liv. & al. Alpes, montes sunt excelsi, qui Italiam separant a Gallia & à Germania, *l'Alpi* Italis, *Alben* Germanis dictæ: quæ multiplices sunt, variaque pro locorum diversitate sortiuntur nomina. Quarum longit. est 3000. stad. teste Liv. Harum Poetæ omnes mem. Lucan. præsertim lib. 1.

Jam gelidas Cæsar cursu superaverat Alpes.

¶ Alpes a Gallis vulgò *les Alpes* dicuntur.

Ptol. Dicitur & Alpe num. sing. apud Claud. Illarum series sic se habet, a littore maris Hall. inchoando: Maritimæ, quæ & littoreæ, Cottiæ, Pœninæ, & Grajæ, à Gallia Narbonens. dividunt: Maritimæ quidem, quæ *les Montagnes de Tende*, teste Pingonio, dicuntur, à Provincia, incipiuntque à Nicæa, Barcinonetamque oppid. usque protenduntur, inter Provinciam & Liguriam extensæ.

¶ Alpes maritimae desinunt in Monte Vesulo, *Mont Viso*, unde oritur Padus fluv.

Suet. Cottiæ, quae & Cottianae à Tac. nominantur, *Mont Cenis*, Delphinatum à Taurinis, hoc est, à parte Pedemontani Principatus (per quem Padus fluv. decurrit) dividentes.

Plin. Graje, *M. di S. Bernardo piccolo*, teste Pingonio, Allobroges, hoc est, Sabaudos à Salassis, sive à valle Augustana discludunt. Grajus mons apud Sen. & Tacit. Harum para est mons Semproniua.

¶ Alpes Grajae exordiuntur à Monte Cenisio, excurruntque usque ad Montem S. Bernardi majoris in limite Valesiae.

Tacit. Pœninae, *M. di S. Bernardo maggiore*, quae ab Allobrogibus & Sedunis partem Principatus Pedemontani & Insubriae dividunt.

Cæs. Summae, Adula mons aliis, *M. de S. Gothard*, Pœninis contiguae, Helvetios ab Insubribus seu parte Ducatus Mediolanens. separantes; quarum radices ad lacum Verbanum perducuntur, *Gothardsberg* Germanis, teste Schudo. Ex his tria flum. Rhodanus, Ticinus, & Rhenus fluunt.

Plin. Lepontiae Summis, ubi Rhenus ortum habet, junguntur, ubi Lepontii pop. *Monte di S. Bernardino* dici videntur.

Plin. Tac. Rhaeticae, quae & Juga Rhaetica, *M Braulio*, & Germanicè *Wurmserloch*, teste Schudo, Rhaetos a reliquis Insubribus dividentes. Inde Oenus per Noricos, Athesis per Venetos, Cenomanos, & Addua per Insubres flumina derivantur.

Cass. Tridentinae, quae ad occ. *M. Bernina*, & *M. di S. Nicola*, ad ort. *M. Zelam* (unde Medoacus fluv. & Anassus profluunt) dicuntur, aliaque tenent nomina. Comitat. Tirolensem à Venetia separantes. Noricae, quae apud Melam mont. Taurus dicuntur, *Tauro*, inter Comit. Tirolensem,

Mart. Salispurgensem tractum, & Carinthiam intersitae, circa Villacum *Villacher Alben*, & apud Salisburgenses *Scranberger*, aliisque nominibus appellatae.

¶ Alpes Tridentinae extenduntur ad fontes fluvij Natisonis.

Tac. Juliae, quae & Carnicae Ptol. & aliis dicuntur, inter Noricos & Carnos, seu inter Carinthiam partem Norici, & Forum Julium, Carnorum seu Venetorum regionem, intercedentes, atque in Hadriaticum mare terminantes. Quae adhuc *Zeglio*, seu *Zeglio* nominantur.

¶ Alpha, *Aa*, fluv. German. infer. in Frisia prov.

Ptol. Alphabucelis, *Avezzano*, ut aliquibus videtur, opp. Malorum ab Alba 8. mill. pass. distans Piscinam versus, ab Aquila ad 24.

Strab. Plin. & al. Alpheus, Alphejus Ptol. *Orfea*, teste Soph. & *Carbon*, seu *Darbon* nautis, fluv. Peloponnesi notiss. & maximus, ex Stymphalo mont. per Arcadiam & Elidem regiones in sinum Chelonitem ad occ. apud Triphyliam urbem influens, ac Olympiam alluens ab ejus ostio 80. stad. distantem. Hunc Poetae Arethusae fonti apud Syracusas urbem Siciliae subtus mare fluentem misceri fabulantur, cùm Sicilia à Peloponneso mari ad 450. mill. pass. distet. Ovid. lib. 3 amor. eleg. 6.

Quid? non Alpheum diversis currere terris
Virginis Arcadia certus adegit amor?

Plin. Alpini pop. qui Alpes incolunt. Virg. lib. 6. Æn.

Aggeribus socer Alpinis, atque arce Monœci
Descendens,

¶ Alpinus, *Alpon vecchio*, flov. prov. territ. Veronensis, cadit in Athesum, in ditione Veneta.

Alpis, *Alben*, fluv. Japodum, non in Istrum, ut Ortel scribit, sed in Saunum fluens.

¶ Alpuaræ, *los Alpujares*, montes Hisp. in regno Granatensi, noti in historiis Granatæ. Sunt inter Granatam & Almeriam; aliasque montes Solis dicebantur, nunc autem sunt à paucis inhabitati post expulsionem Maurorum ab Hispania sub Philippo III.

¶ Alresfordia, *Alresford*, opp. Angliæ, in Hantonia prov. ad fluv. *Iching*. Distat 6. mill. Anglicis a Vintonia urbe in ortum, & 7. ab Altonio opp.

¶ Alricus, *Alrik*, fluv. Scoti meridion. in Tivedalia prov. cadit in Tvedam fluv. prope Selaricum opp.

Alsa, *Ansa*, fluv. Carnorum apud Aquilejam fluens, *Plin.* exigui decursus, mari inter gradum & Maranum exceptus, ubi Constantinus junior a Constantio fratre cæsus. Alsa alter, qui Ellus potius Latinè dicitur, à quo Alsatia reg. Germaniæ.

¶ Alsa, seu Ellus, & Helellus, fluv. Alsatiæ, Vulgo Ill dicitur. Vide Helellus.

¶ Alsatia, *Elsass* Germanis, *Alsace* Gallis, prov. est Germaniæ inter Rhenum fluv. cui insidet ad ortum, & Lotharingiam ad occasum, fere tota juris Francici pace Monasteriensi ann. 1648. Dividitur in superiorem & inferiorem, cujus caput Argentina *Strasbourg*. Habet hæc prov à Septentrione Palatinatum Rheni, & a Meridie Suntgoviam; estque mirè rigua & fertilis.

¶ Alsatiæ urbes clariores.

Argentina, *Strasbourg*,	Molsemum, *Molsheim*
Benefeldia, *Benfeld.*	Rubeacum, *Rufach.*
Colmaria, *Colmar*,	Schlestadium, *Schlestad.*
Enshemium, *Ensisheim*,	Tabernæ. *Saverne.*
Haguenoa, *Haguenau*,	Turchimum, *Turcheim.*
Landavia, *Landau.*	Vilemburgum, *Weissemburg.*

¶ Alsena, *Alsen*, insula Daniæ in mari Baltico, ad littus orientale Slesvicensis Ducatus, a quo dissita exiguo freto, ibi magnifica arx Sundeburgum Ducum Holsatiæ, & castrom Nordeburgum.

Alsiatum, *Alzia*, pagus non obscurus agri Mediolan. Andreæ Alciati I. C. clarissimi patria, a Mediolano 20. mill. Comum versus 5. apud Cauturium 1.

Alsietina aqua, & Alsietinos fons, aquæductus via *Front. & P. Vict.* Claudiam ab urbe Roma 14. mill. pass. distans, Romam usque perductus, qui & Alsia aqua in lib. Notit. ab Alsio urbe, in cujus agro est, dictus.

Alsium, *Ceri* vel *Cere*. opp. & col. Etruriæ apud oram *Plin. Liv. & al.* littor. teste Fulvio, ex antiqua ibi reperta inscript. ab urbe Roma 25. mill. pass. in occ. Centumcellas versus distans. Sunt qui *S. Severa* opp. excisum inter Pyrgos 16. & Fregenas 9. mill. pass. ex Auton. itinerario interpretentur. Sil. lib. 8.

Alsium, & obsessa campo squallente Fregella.

Nomen ab Aleso conditore habet, ut Sil. eod. lib. versu praecedente testatur.

Nec non Argolico dilectum littus Aleso.

Vide Caere.

¶ Alsium vulgò creditur *Palo*, castrum gentis Ursinae, in Ducatu Bracciani, ad mare Tyrrhenum, 18. mill. pass. à Roma in occasum Centum cellas versus.

¶ Alsona, *Alsone*, opp. Galliae Narbonen. in Occitania prov. ad fluv. *Fresquet*, inter Carcassonam & fanum S. Papuli.

¶ Alstera, *Alster*, fluviol. German. in Holsatia. Cadit in Albim juxta Hamburgum urbem.

¶ Alsoanga, *Alsvvangen*, opp. Livoniae, in Ducatu Curlandiae, in ora maris Baltici, 4. leucis distat a Vinda urbe, & 9. à Liba.

¶ Alta, *Alt*, fluviol. Angliae, in Lancastrensi Comit. Cadit in mare Hibernicum prope Almutham oppidul.

¶ Alta, *Alten*, & *Altenbotten*, fluv. & aestuarium Norvegiae, in Finmarchia prov. versus Boreale promontorium, in Vardhusiano Praefectura.

¶ Altai & Althai, *Althay*, montes Asiae in Tartaria vera, seu septentr. ubi sepulcra Regum Tartariae, Marco Polo teste, versus urbem *Caracoran*, & regnum *Mongul*. Dicuntur etiam *Belgian*, ut multi autumant.

Altanum, *Seroto*, opp Brutiorum in Calabr. infer. apud *Ant. Diod.* Wedanam fluv. a Soriana opp. 8. mill. pass. Hipponium versus, a quo duplo distat. Altanum, alterum opp. excisum, ubi nunc Calegnanum castrum ejusdem Calabriae, proximum Morgeto, ad 3. mil. pass. recedens.

Altao, sive Arao, opp. Maurit. Caesarienl. mediter. *Ptol.* quod *Calas* hodie dici ferunt.

Alta ripa, *Altrip*, opp. Germ. super. ad Rhenum fluv. *Lib.*

 in Pa-

Bas. in Palatinatu, inter Spiram & Wormaciam, seu potiùs inter Heidelbergam & Neostatum, ab Heidelberga 3. leuc. distans, Spiræ proxim.

§ Altavilla, *Altavilla*, oppidul. Principatus citer. in regno Neapol. ad Sabbatum fluv. Distat à mari Tyrrheno sex milliar. & à Salerno 20. Paucis constat incolis.

§ Altdorfium, *Altdorf*, vicus cultissimus, in colle, caput Uriensis pagi in Helvetiis, ad fluv. Ursam, & prope lacum Lucerinum, 4. leucis Helveticis à Lucerna in Eurum, & 2. à Snitio in meridiem.

§ Altemberga, *Altemberg*, opp. Transylvaniae. 6. mill. German. distat ab Alba Julia, & totidem ab Abruchania in merid. in colle, prope Zalatnę rudera.

§ Altenburgum, *Altembourg*, urbs Germaniæ in Misnia; ad fluv. *Pleiss*. Ducum sedes, è Saxonica domo. Distat 6. leucis à Lipsia versùs meridiem, & 8. à Misna in occasum.

§ Altemburgum, *Altembourg*, Hungaricè *Owar*, oppid. inferioris Hungariae permunitum, sub Austriacis, Arrabonem versùs, 6. leucis in Circium, & propè Danubium fluvium.

Lycop. Althenus fluv. Apul. Dauniae sanans vulnera: cujus nullos veterum ob ejus parvitatem mem.

§ Altilia, *Authie*, fluv. Galliae in Picardia. Dulendium opp. rigat, & cadit in Oceanum in Pontivo tractu. Oritur autem in confinio Arthesię, supra vicum *Authie*.

§ Altilia, *Altelia*, opp. Italiae, ad fluv. *Sauuto*, in Calabria cit. 4. mil. pass. à Martorano.

§ Altisolia, *Altsol*, opp. Hungariae superioris juxta Gran fluv. Sic dicitur ad differentiam alterius *Neusol* oppid. vicini. Sedet in Comitatu Bistriciensi, & in regiuncula *Bergstet*. 7. leucis à Nitria in ortum, & totidem à Filleco in Circium.

Strab. Plin. & al. Altinum, *Altino*, urbs olim preclara Venetię episc. sub Archiepisc. Aquilejensi, ab Hunnis eversa, apud Silis flum. ostium, quando Aquileja & Concordia ab Attila excisę fuerunt, media fermè inter Patavium & Concordiam paulò supra 30. mill. pass. Illi Torcellum successit, episc. sub archiepisc. Veneto, medium inter Venetias & Altinum, 5. mill. pass. utrinque. Hujus urbis lana erat in pretio. Mart. lib. 14.

Nobilis; Altinum tertia laudat ovis.

Ant. Not. Altinum alterum, quod & Altinium, opp. Pannoniae infer. ad Danubium in Hungaria, *Tolna* nunc, proximum Colociae urbi, in altera Danubij ripa ad 2. mill. Hung. distanti. A Buda abest 14. mill. in Eurum Teutoburgium versùs.

Lib. Conc. Altisiodorum, urbs Gall. Celticae episc. Vide Antisiodorum.

§ Altomontium, *Altomonte*, opp. Italiae, in Calabria citeriori, ad amnem *Grondo*, 4. mill. pass. à Saraceda distat, fuitque terrae motu deformatum.

Ex vita SS. Belg. Altomons, Belg. pagus cum cęnobio, in Hannonia, quod nunc *Omont* dici ferunt.

§ Altomons pag. est ab Sabim fluv. 3. leucis infra Landrecium in Caecium Malobodium versùs.

§ Altonium, *Alton*, opp. Angliae, in Hantonia prov. seu Comitatu. Distat à Vintonia 3. mill. Anglicis in ort. & a Readinge 24. milliar. in meridiem.

§ Altorfia, *Altorf*, opp. Germaniae, in Franconia, cum castro & academia recenti à Norimbergensibus excitata anno 1579. prope *Schwvartzach* fluviol. Tribus leucis Germanicis distat a Norimberga Orientem versùs, in limite Palatinatus superioris.

§ Altringamum, *Altringham*, opp. Angliae, in Cestria prov. prope amnem *Ringay*. Distat a Cestria urbe 20. mil. Anglicis in Caecium, a Mancunio autem 7. mill. estque in limite Lancastriae.

§ Altus murus, Altamora, aliis Altavilla, urbs regni Neapolitani, in Bariana provinc. Princip. titulo clara, 6. mill. pass. distat a Gravina, & 24. à Bario civ. Alias Petilia quibusdam.

§ Alvaradi fluv. *Rio d'Alvarado* Hispanis, flumen Americae in nova Hisp. & prov. *de Guaxaca*, in mare Boreale se exonerans.

§ Aluca, *Alota*, opp. alias insulae Corsicae, nunc vicus in ora, prope sinum Adjacensem, ad Occid. insulae.

§ Alvernia, *l'Auvergne*, prov. Galliae perampla inter Borboniensem, Lemovicensem, & Ruthenensem prov. Dividitur in superiorem & inferiorem; ejusque primaria est Claromons. Vide Arvernae.

§ Alvernus, *Monte d'Alverno*, mons Tusciae in Italia, & agro Florentino, stigmatibus S. Francisci celeberrimus, 20. milliar. distat à Burgo S. Sepulcri in Boream.

§ Alvertonia, *Alverton*, opp. Angliae, in Eboracensi provinc. ad Wiscam fluv. Distat ab Eboraco 20. mil. Anglicis in Boream, & totidem à Dunelmo in austrum.

Cic. Plin. & al. Aluntium, Alontium Ptol. (quod etiam Haluntium cum adspiratione scribitur) urbs Siciliae excisa, in ora occid. ubi nunc opp. *Sancti Philadelphi*, a Cephaloedio 40. mill. pass. in Bor. Tyndarium versùs.

Aluta, *Alth*, & *Olt*, & *Auata* (diversè enim profertur) fluv. Daciae maximus, Transylvaniam à Valachia dividens, ac in Istrum ex Carpate mont. apud Trajani Pontis vestigia descendens, & haud procul à Corona urbe decurrens.

Plin. Alutraenses, pop. Alpini Alpium Tridentinarum: quorum opp. seu castrum *Lodron* hodie nominatur; intra montes, inter lacum Benacum & Idrium, ac inter Brixiam & Tridentum situm. Comitatus titulo exornatum, à Brixia supra 30. mill. pass. distans, pluribus à Tridento.

§ Aluva, *Alvway*, opp. Scotiae aust. juxta Tavi aestuarium, in Fifa prov. distat 20. milliaribus Scoticis ab Edimburgo in meridiem.

Ptol. Alvum, seu Alvo, Alvona Plin. & Albona, *Algona*, opp. Histriae ad Arsiam fluv. ad sin. Flanaticum, à Pola urbe 22. mill. pass. in Bor. distans. Dicitur & *Albona*; unde pop. Albonenses.

§ Alvum, seu Alvona vulgò *Albona* dicitur: distatque 4. mill. ab Arsia fluv.

Ptol. Alyacmon. Vide Aliacmon. Variè enim scribitur.

Ptol. Alybe, & Abila Plin. & al. Latinis script. *Sierra della Ximiera*, testibus Marmolio & Clusio, *Alcudia*, opp. & una ex Herculis columnis in Mauritania Tingitana contra Calpen alteram columnam in Hispan. Baetica, ab ea 9. mill. pass. freto Herculeo interstito distans, Septae vicina.

Ptol. Alydda, *Ludag* ex tab. recent. opp. Phrygiae min. mediter. Sed à Ptol. in Phrygia majore describitur.

Pausf. Alyssus, fons Arcadiae in Peloppon. morsus rabidi canis sanans.

§ Alzaa, *Alzeim*, opp. Germaniae, in Palatinatu Rheni, 5. leucis a Moguntia, & totidem a Vormacia, malè habitum hoc ultimo bello Germanico.

§ Amacaum, *Macao*, urbs Sinarum in ora prov. *Canton* in ins. sub ditione Lusitanorum, emporium celebre & dives. Ab aliis *Amacao* etiam dicitur; estque munita, sub clientela tamen Regis Sinarum.

§ Amacazi, *Amacachos*, pop. Americae in Brasiliae regione in mediterraneis, versùs Praefecturam fluvii Januarii.

§ Amacusa, *Amacusa* insula oblonga, & prov. Japoniae ins. in Asia, cum urbe cognom. in ea parte quae *Ximo* dicitur. Distat ab Arima oppido 12. leucis Hispan. & 26. à Nangalachio. Alias incolis referta Christianis.

§ Amadabatum, *Amadabath*, urbs Asiae in India. Vide Armadabathum.

Ptol. Hero. Amadoca, palus cum urbe ejusdem nominis in Sarmatia Europaea, ex qua Hypanis effluit, in regno Polonico. Ibi etiam pop. & montes Adamoci in Moscoviae & Lituaniae confinio, juxta Boristhenem fluv. haud longè ab ejus ortu.

§ Amadoci pop. fuere Sarmatiae Europaeae, versus ostia Boristhenis, teste Nicol. Sansone, & Amadoca urbs ad Boristhenem, quae fortè *Kiow* nunc dicitur.

Ptol. Amaea, Ammia Plin. urb. Lusit. quae nunc, teste Jac. Vascone, Portus alacris, *Portalegre*, nominatur; episc. sub archiepisc. Eborensi. Helvis finitima, ab eis 8. leuc. Scalabim versùs. ad Ebora 24. duplo ab Ulyssipone.

Plin. Amœnum stagnum, *Albufora*, stagnum seu palus in ora Hisp. in regno Valentiae, inter Valentiam ad occ. & Sucronem ad ortum.

§ Amagetrobia, Mainieres, urbs Galliae. Alij autem scribunt Magetrobia, interpretanturque *Magstat* urbem Lotharingiae, 6. leucis à Marsalia distantem.

§ Amagria, *Amager*, & *Amac*, Ins. maris Balthici, Hafniae urbi primariae Daniae adjacens ab Oriente, & ejus nutrix dicta, ei etiam ponte juncta.

§ Amaguana, *Amaguana*, ins. Americae septentr. & una ex Lucaiis ins. supra Hispaniolam.

Lib. Conc. Amaja, urbs episc. fuit Hisp. Tarracon. in Cantabris inter Burgos & Legionem; ubi Leovigildus Gothorum Rex Romanos fudit. Aliis videtur *la Maya*, opp. in Vaccaeis, ab Alba Tormensi 3. leucis in austrum, Placentiam versùs.

Hero. Amalchium, Morimarusa Plin. mare Septentrionale,

le, quod Scythiam alluit; quod Oceanus Scythicus etiam appellatur.

¶ Vide mare Almacbium.

Grat. & Prov. Rom. Amalphis, *Malfi*, & *Amalfi*, urbs Archiep. Picentinorum littoralis, a Salerno 15. mill. pass. in occ. a Neapoli 26. proxima Scalia & Ravello. Hic primum magnetia usus inventus traditur.

¶ Amalphis, *Amalfi*, sita est in Principatu citeriori prov. regni Neapol. & Ducatus titulo gaudet. Hic anno 1300. inventa pixis nautica a Flavio Gioja.

¶ Amana, *Amana*, insl. Americae septentrion. & una ex Lucaiis insulis, sub Anglorum dominio.

Ptol. Amanicae Pylae seu portae, *Stretto di Scanderona*, fauces & portae Amani mont. apud Alexandriam, per quas ex Cicilia in Syriam, & è contra transitus est: quae & portae Ciliciae Plin. dicuntur.

Sex. Ruf. Amantia, urb. Pann. infer. episc. sub Archiep. Colocensi, inde supra 16. mill. Hung. ferè media inter Albam Regalem & Tauruuum ad 16. mill. à Buda sup. 15. in aust. Pop. Amanteni Ptol. Amantes Plin. postea, teste Wolf. Laz. cum al. Quinque Ecclesiae, vulgo *Funfkirken*. Aliis verò *Almaz*, oppid. inter Budam & Altonium ad Danubium, à Buda 8. leuc. esse videtur. Aliis *Mohacz*, opp. ejusdem tractus apud Danubium, inter Batham & Valkovariam, à Batha 2. leuc.

Cedr. Amantia, *l'Amanthea*, urb. Brutiorum littoralis, apud sinum Napitinum, ex adverso Tropeae, sub eodem Episcopo, qui Archiep. Rhegino subest, in Calabria citer. à Consentia 16. mill. pass.

¶ Amantia dicitur à quibusdam Adamantia; ustque in ora maris Tyrrheni, & in ditione Principis Bisignani. Arcem habet utcunque munitam, juxta amnem Olivam; distatque à Tropaea 35. milliar. in Boream, à Martorano autem 12. tantum.

Caf. Plin. Amantia item oppid. Macedon. marit. in ora occid. apud Celydni fluv. ostia, inter Aulonem & Oricum oppid. Epiri, nunc *Porto Ragusèo*, Acroceranniis montibus propinquum. Amantia quoque oppid. Lotharingiae, *Amance*, à Nancaeo 2. leuc. in ort. distans. Vide Almentia.

¶ Amantini populi fuere in illa parte Illyrici, quae deinde Epirus nova dicta fuit.

¶ Amaotricae, *Amatrice*, opp. Italiae in Aprutio, ad fontes Trneuti, & pedes Apennini Principatus titulo gaudet. Ejus incolae sat noti in illis partibus. Aliter Amantricinm dicitur; distatque 16. mill. pass. ab Aquila.

Plin. Amanum, portus & opp. Hisp. Tarrac. in ora littorali Autrigonum in Cantabria, *Bermeo*, opp. & Portus haud obscurus reg. Guipuscoae, à Flaviobriga, sive Bilbao 15. leuc. in ort. à Placentia 2. in Bor.

¶ Amanum, portus; aliis est oppidulum, *Portugalete*, in ora Biscajae, paulo infra Bilbaum, ad ostia Nervae fluvii.

Cic. Strab. Plin. & al. Amanus, *M. Nero*, testu Postello cum al. & *Arouna*, teste Thevero, (contingit enim montes plura habere nomina) mons Syriae notissimus, illam à Cilicia discludens. Ibi portae, per quas in dictas provincias trajectus est, quae Amanicae & Ciliciae appellantur a veteribus apud Issum, Alexandriam, & Myriandrum. De eo Luc. lib. 3.

Cappadoces, duri Populus nunc cultor Amani.

Appellatur & vulgò *M. di Scanderona*, ab Alexandria urbs ad illius radices sita. Hic mons maximus in longitudine patet, cum à mari Cilicio usque ad Euphratem fluv. protendatur. Ejus mem. Cic. lib. 5. epist. 20. ad Att. & lib. 2. famil.

¶ Amapaja, *Amapaja*, prov. Novae Andalusiae, in America meridionali, prope fluv. *Orenoque*.

¶ Amara, *Amara*, mons excelsus Æthiopiae, cum regno cognom. & urbe. Ibi servantur filii & consanguinei Regis Abyssinorum in custodia; quo defuncto, imperii successor educitur; estque juxta regna *Bagamidri & Belguanze*. Scribitur etiam Amahara.

Scrip. Lusit. Amaranthus, *Amarante*, opp. Lusit. in mont. ac inter sylvas non obscurum, inter Brigantiam & Lamacum, à quo 7. leuc. abest, quot à Bracara, ferè in medio.

¶ Amaranthus sedet inter Lamacum & Bracaram, à qua 8. leuc. abest in ortum, ad fluvium Tamegam; distatque 24. leucis à Brigantia in occasum, & 3. à Duriu fluvio in Boream.

App. Ant. Amaranti pop. Colchidis, incolae mont. Amaranthi, ex quo Phasis fluv. ingens Colchorum ortum habet.

Plin. Amardi Melae, Amardi Plin. pop. sunt Asiae apud Hyrcanum mare, gens fera inter Bactros & Sogdianos, *Mel.* apud Oxum fluvium, qui inter illos & Paesicas in Caspium mare labitur. Hi Mardi Ptol. esse videntur: de quibus suo loco.

¶ Amardus, fluv. Asiae, in Media, cadit in mare Caspium. Fortè *Miana* hodie dicitur.

¶ Amatmochdum, *Amarmochdy*, op. Africae in Æthiopia inferiori & reg. *Zanguebar*, in regno Melindae, 40. leucis Hispanicis distat à Melinda urbe.

¶ Amarumaja, *Amarumaye*, fluv. Americae meridion. Oritur in Vilcabamba prov. in Peruvia, versus Cuscum civitatem, & post longum cursum cadit in fluv. Amazonum, prope Tacurios populos.

Amarynthus, *Armon*, uti à nonnullis indigitatur, fluv. Arcadiae in Alphum influens. *Strab.*

Amasea, *Amasia*, urb. Cappadociae Archiep. in Ponto clarissima ad Irin. fluv. hac tempestate reg. caput, & Satrapae Turcarum sedes, inter Byzantium ad occ. 500. mill. pass. & Trapezuntum in ort. ad 300. dissita. Sub hac metrop. Amisus, Sinope, Zaliscus, & Zela continebantur. Illam Strabo patriam suam multis describit. *Strab. Ptol. & al.*

¶ Amasia vulgo a Turcis *Amnasan* dicitur.

¶ Amasenum, *Amasen*, opp. Africae in Nigritia reg. juxta lacum Borni, & in regno cognom. prope Nigrum fluv.

Amasenus, *Fiume dell'Abbatia*, fluv. Latii ex agro Privernatu in Pontinam paludem & mare Tyrrheuum, haud procul à Tarracina & Circaeis descendens. *Virg.*

¶ Amasenus, fluvius Latii, hodie *Toppia* dicitur; & per Pomptinas paludes fluens, in Tyrrhenum mare se exonerat versus Circaejos.

Amasenus, alter fluv. Latii, qui ex finibus Aletrinorum per agrum Frusinatem & Verulanum in Lirim fluv. labitur. *Ovid.*

Amasenus item fluv. Siciliae; qui aliquando, teste Ov. lib. 15. Metam. siccatur. De quo 15. lib. cit.

Nectum Sicanias volvens Amasenus arenas.

Vide Amenanus, sic enim ab aliis nominatur.

Amasia. Vide Amasea.

Amasia, *Marpurg*, urbs & academia praeclara Hassiae in Germ. media inter Francfurtum & Cassellam Principis Hassiae sedem, utrinque 9. leuc. distans. Latin. recen. Martisburgum à Marte ibi culto dictum, ut videtur. *Ptol.*

¶ Amasia, Cluverio teste & aliis, est *Embden*: quae etiam Embda, urbs ampla & munita, cum portu, caput Frisiae orient. sub potestate Batavorum, aut ipsis oppignerata. Sedet prope ostia Amasii fluv. juxta sinum qui vulgo *Dollart* dicitur. Vide Embda.

Amasius, Amisius Plin. Amasia Strab. *Ems*, flu. ex praecipuis Germ. magnae in Riddebargensi Com. ortum ducens, ac per Westphaliam fluens, Monasteriumque regionis caput alluens, ad Embdam, Frisiae orient. urbem primariam, Oceano Germanico excipitur, medius ferè inter Rhenum ad austr. & Albim ad Bor. delatus. *Ptol.*

¶ Amasius fluv. non alluit Monasterium urbem, sed per viciola labitur ad duo mill. recipitque Aam amnem, qui ipsam rigat. Fontes habet in Westphalia & Dioecesi Paderbornensi, prope vicum *Ramsel* & Comit. Ritbergensem: recipitque fluvios Heselum, Beveram, Aam, & Hassum in Monasteriensi Dioecesi, & amnem *Soste* ad arcem *Lierroort* in Frisia orientali.

Amastra, urbs Siciliae. Vide Amestrata.

Amastris, *Famastro*, urbs Paphlagoniae in ora maris Euxini, metrop. quae & Amastrum. Ex 4. urbibus, seu pagis proximis, Setamo, Cytoro, Cromna, & Tejo, magnam crevit in urbem; media ferè inter Tejum & Cytorum, Cromnae propior, ab Heraclea Ponti ad 68. mill. pass. in ort. distans. Ejus mem. Catul. *Strab. Plin. & al.*

Amastris Pontica, & Cytore buxifer.

Val. Flac. lib. 6. Argon.

-peditem pedes haurit Amastris.

Amathus, *Limisso*, urb. episc. Cypri marit. in ora austr. ex qua Cyprus Amathusa dicta est, à Papho 50. mil. pass. in ort. in medio Curium, à Famagusta 100. in occas. in medio Saline; hac tempestate penè jacens. Inde Amathusius, & Amathuntius, Amathunteus, & Amathusiacus. Ovid. lib. 10. Metamor. *Strab. & al.*

Lactentes vitulos, Amathusiacasque bidentes.

Idem ibidem:

At si fortè roges faecundam Amathunta metallis.

Virg. in Ceir.

Nam te jactari non est Amathuntia nostri.

¶ Amatica, *Amatique*, quae aliter *S. Thomas* urb. Americae

ricę in nova Hisp. & prov. *de Honduras*. 18. leucis distat à mari Boreali. Ædificata fuit anno 1597. ab Hispanis: estque parvi circuitus.

¶ Amatitucus, *Amatitue*, fluvius Americę, in Nova Hispania, & prov. Soconusci. Cadit in mare Pacificum, versùs limites prov. Guazacę.

¶ Amatius, *Amato*, fluv. Italiae in Calabria uit, in mare Tyrrhenum influit versùs S. Euphemiam opp. & oritur ex Apennino. Aliis Lametus dicitur.

Hero. Strab. & al. Amazones, mulieres fuere bellicosę; quę ex Sarmatia à Tanai fluv. digressę, in Cappadocia ad Thermodoontem fluvium consedere. Ibi mons Amazonius est, ex quo fluvius effluit Thermodoon. Ab eis Ephesus urbs Asię & caput Jonię condita traditur. Dictę sunt Amazones, quasi sine mamma, quam, ut ad pręliandum expeditiores essent, pręcidebant. Harum mem. Virg. lib. 11. Æn.

Pulsant, & pictis bellantur Amazones armis.

¶ Amazonum fluv. *Rio de las Amazonas* Hispanis, *Riviere des Amazones* Gallis, fluv. ingens Americę meridionalis, oritur prope Quitum civitatem Regni Peruviæ; deinde auctus fluviis Coca, Napo, & aliis, percurrit provin. Canelam, & *Pacameros*, ubi recipit fluv. Xauxam, seu Maranionem, & postea rigat prov. Surinam, Camsuaram, Matayam, Apantam, Coropam, Tapayam, & alias multas Europęis nomine tantum notas. Receptis demum fluv. Arumaya, Jopura, Catua, Madera, & aliis multis, post cursum 800. leucarum, in mare Septentrionale, seu *del Nort*, se exonerat, inter Brasiliam & Guajanam regiones. Dicitur etiam a quibusdam fluvium Orellani a Joanne Orellano Hispano, qui primus illum detexit anno 1541. Fusè describitur a Petro Texeira Lusitano, qui illum diligenter lustravit anno 1639. totumque percurrit intra 10. menses. Ferunt ejus ostium insulis sparsum 54. leucis Hispanicis complect.

Greg. Tur. Ambacia, & Ambacensis vicus Ven. Fortun. *Amboise*, upp. pręclarum Gall. Celt. ad Ligeris ripam, inter Blesas 10. & Taurones 8. leuc. dissitum. De eo Fort. in vita S. Martini. lib. 4.

Mirum aliud, vico quod contigit Ambaciensi.

¶ Ambadara, *Ambadar*, urbs Æthiopię superioris; ad Nilum, in regno Bagamedri, ad pedes montium, inter Sovam & Dambeam provinc. in Abyssinia regione.

Cæs. Ambarri, pop. sunt Gall. Celt. quorum reg. teste Vigenereo, est *Charolois*, in Burgundia, inter Matisconam & Borbomum, Aliis *le pays a l'entour de Nevers*.

¶ Ambastæ pop. Asiæ, in regione Sinarum, teste Sansone, ubi nunc prov. *Choquiam*, *Chiamsi*, & *Puquien*.

Ovid. Ambenus, mons est Sarmatiæ Europ. apud Tyram fluvium, & Ophiusam, in ora maris Euxini. De quo Val. Flac.lib. 6.

-Linquitur & mons
Ambenus, & gelidis pollens Ophiusa venenis.

¶ Amber, *Amber*, fluv. Germ. in Bavaria, cadit in Isarum. Vide Ambro & Ambra.

¶ Amberga, *Amberg*, urbs Germaniæ ad fluv. Wils, caput Palatinatus super. in ditione Ducis Bavarię a paucis annis, cum priùs esset Elect. Palatini, cum toto hoc tractu. Distat 7. leuc. à Ratisbona, & 8. à Norimbergs.

¶ Ambiamum, *Ambiam*, urb. & regnum Æthiopię super. versùs *Zaflan* lacum.

¶ Ambiacativa; sic vulgò, urbs, & regn. Abyssiniæ, seu superioris Æthiopiæ, prope Nilum fluv. inter Nubiam & regnum Bagamidri.

Cæsar. Plin. & al. Ambiani, *Amiens*, pop. & urb. Gall.Belg. ad Somonam fluv. Picardiæ reg. caput, episcop. sub Archiepisc. Rhemensi, cum Lutetia Parisiorum & Rothomago trigonum faciens, ab eis 28. leucis distans, ab Atrebatibus 14. Lutetiam versùs. Fertur à Macedonibus sub Alex. Magno condita, & sic ab aquarum ambitu nominata. Hinc Ambianensis, ut apud Ven. Fortun. in vita Sancti Mart. lib. primo.

Occurrenti igitur porta Ambianensis egeno.

¶ Ambianum, *Amiens*, urbs Galliae, Picardiæ pręcipua, capta dolo ab Hisp. anno 1597. sed fortiter recuperata eodem anno ab Henricu IV. Francorum Rege, qui ibi arcem munitissima extruxit ad tutelam urbis. Aliàs Samarobriva dicta fuit, Distat 10. leucis ab Abbanvilla in Eurum, & 11. a Perona in occasum. Ab ea tractus adjacens dicitur *l'Amienois*, Ambianensis tractus.

Ambiatinum, vicus German. apud Confluentes, ubi Caligula Cæsar natus.

¶ Ambiatinum nunc dicitur *Capelle*, ad Rhenum fluvium.

Ambibareti, pop. & urb. Gall. Celt. qui nunc Vivarienses dicuntur, & urb. Vivarium, vulgò *Viviers*, reg. verò *Vivarez*. Vide Vivariensis urb. quæ ab Avenione 6. leuc. abest. in Bor. Valentiam versùs, apud alteram Rhodani ripam. *Cæs.*

¶ Ambibareti populi ubi fuerint non constat, sed Helvij fuere, ubi hodie Vivariensis provincia, *le Vivarais* dicta.

Ambibarij, pop. & urbs Gall. Celt. inter Armoricas civitates, hoc est, in ea Gall. reg. quæ Britannia minor appellatur. Quorum opp. *Ambie* esse putatur in Normaniæ confinio in ora apud mont. Divi Michaelis Archangeli. *Cæs.*

¶ Ambibarij pop. fuere Galliæ Celticæ ubi postea Abrincatui pop. *le Diocese d'Avranches*, in Normannia. Eorum vestigium hodie manet in *Ambie*, seu, & meliùs, *Hambie*, qui est vicus Normann. in ora maris Britannici, inter Abrincas & Constantia castra, 6. leucis distat à monte D. Michaelis in Boream.

¶ Ambidrani, pop. Norici, ubi nunc pars orientalis Stiriæ, in Germania.

Ambilistes, pop. Gall. Celt. quorum opp. *Lamballe* non obscurum nominatur, in Britannia minore, à Rhedonibus 15. leuc. in Bor. inter Briocum & Jugonum 3. Hic charta pergamena copiosè conficitur. *Cæs.*

¶ Ambilici, pop. Norici, ubi nunc pars occidental. Stiriae provinciæ Germaniæ, sub Austriacis.

¶ Ambisontij, pop. Norici, ubi nunc Carinthia prov. in Germania, juxta Dravum fluvium.

Ambivariti pop. sunt Gall. Belg. qui Brabantini a nonnullis putantur, præsertim in eo tractu ubi sunt Antuerpienses, teste Ortelio. *Cæs.*

Amblada in num. plur. urbs fuit Pisidiæ episc. sub archiep. Iconiens. dum staret, inter illam & Antiochiam Pisidiæ. Ambladorum in Concil. non semel fit mentio. *Strab.*

Amblavia, & Amblava, fluv. est non magnus Duc. Lucemburgens. apud Stabulum monasterium fluens, in Agrippinensium cont. *Amblève* vulgò. *Scrip. Gall.*

¶ Amblavia fluv. ubi sit non constat; sed fluvius *Recbte* alluit Stabulum monasterium intra limites Ducatus Lucemburgensis.

Amboglanna opp. fuit Albionis in ea parte Angliæ, ubi nunc Cambecum opp. vulgò *Cambs*, apud Glocestriam Bristolium versùs. (forsan *Cambridge* pagus ita positus. Verùm Camden. putat esse *Amblesida* in Com. Vvestmariæ.) nunc vicus. *Lib. Not.*

¶ Ambohitsmeni, *Ambohiflumenes*, pop. Africæ in insul. Madagascar. versùs Orientem, ubi etiam montes altissimi sic dicti, quasi montes rubei, Flacurtio teste.

¶ Amboina, *Amboina*, insula maris Indici, in Asia, non procul a Moluccis, parva, sed dives aromatum felici proventu, & fertilis, ubi colonia Batavorum: 24. leucis distat ab ins. Banda in occasum; habetque opp. *Ason* præcipuum. Detecta fuit à Lusitanis ann. 1515. sedetque ad meridiem ins. *Ceram*.

¶ Ambola, *Amboule*, provinc. & vallis fertilissima Africę in ins. Madagascar. versùs Meridiem. Eam bifariam secat fluvius *Mananpani*, ad Septentrionem prov. Carcanossiæ.

¶ Ambota, *Ambote*, opp. Poloniæ, in Samogitia prov. ad Wardanam fluv. qui paulò post cadit in Wetam. Distat 9. leuc. a mari Baltico, & 2. à *Saidi* oppido.

Ambra opp. fuit Vindeliciæ cum fluv. cognomine, nunc pag. *Amber* ad lacum eiusdem nominis, ex quo Ambra quoq; fluv. exit, à Monachio Bavariæ primaria urbe 5. leuc. Aliis est *Brug & Pruck*. à Munachio 3. leuc. Augustam versùs in occ. ad eundem fluv. *Aut.*

Ambracia, Ampracia Herod. Ptol. & aliis *l'Arta*, urbs episc. Epiri non obscura ad sinum Ambracium ea ex denominatum, à Nicopoli & Actio urbibus in ore dicti sinus 25. mill. pass. in ort. distans, vulgò etiam *Ambrachia*. Hinc Ambracius. Ambracij hœdi apud Aul. Gel. lib. 7. commendantur. Regia fuit Pyrrhi ex Plutarcho. De ea Ovid. *Cæs. Cic. Strab. & al.*

Ambracię portus, & scopulosa Ceraunia nauta.
Summa timent.

Pod. Ambraciotæ apud Liv.

Ambracius sinus, Ambracheus Polyb. instar lacus est; in cujus ore duę urbes sunt, Actium & Nicopolis, minus milliario distantes; & in intimo illius recessu sita est Ambracia.

Ambra-

Plin. Strab. ¶ Ambracius sinus dicitur hodie *le Golfe de Larta*, seu *de Prevesa*; estque celebris victoria Actiaca Augusti contra Antonium, vocaturque etiam Anactonius sinus; & recipit fluv. Inachum & Arachtum.

¶ Ambrisius, *Ambriss*, fluv. Afiç, in regno Congi, Cadit in mare Æthiopicum inter flumina *Lolunda* & *Loso*. Oritur autem ex montibus prope oppid. *Tinda*.

¶ Ambro, *Amber*, fluvius Germaniae in Bavaria. Cadit in Isarum fluvium paulò supra Landshutum. Oritur autem 2. leucis à Fussem urbe, & in limite Comitatus Tyrolensis.

Scrip. Hisp. Ambracius pag. fuit Hisp. Lusit. ubi nunc Placentia urbs, teste Jo-Mariana.

Festo. Ambrones, pop. Gall. Narbonens. quorum urbs *Ambrun* ab aliquibus esse putatur. Sed hęc apud vet. Ebredunum, sive Ebrodunum appellatus. Ambrones quoque Gall. Narbonensis pop. fuisse tradit Flor. in epitome lib. 68. quos Montium & Cepionem Rom. Duces vicisse, sed postea à Liguribus fractos, ac demum à C. Mario unà cum Cimbris & Teutonibus apud aquas Sextias deletos fuisse scribit. Quia vero hi ex rapto vivebant. Sex. Pomp. auctore, in proverbium abiere. Nam cùm *Ambrones* dicimus, rapacitati & prędae deditus significamus.

¶ Ambrones, teste Cluverio, & aliis, erant pop. Helvetiorum, ubi nunc pagi Bernensis, Lucernensis, & Friburgensis. Ab iis etiam, aliàs Ambronicus pagus, sub quo magna pars Helvetiorum.

Scrip. Brit. Ambrosii mons locus est Angliae, in quo saxa sunt admirandę magnitudinis, incolis *Stonehenge* dictus; teste Alex. Novilio. Ambrosia quoque vicus est Angliae, in Wiltonia reg. vulgò *Ambresbury*.

¶ Ambrosii vicus seu Ambresburia, *Ambresbury*, urbs Angliae, ad Avennam fluv. in Viltonia prov. Distat à Sarisburia 5. mill. Anglicis.

¶ Ambrosii autem mons, seu potiùs locus, vulgò *Stonehenge*, est in eadem Viltonia prov. vix duobus miliaribus ab Ambresburia; estque vetustum monumentum ab Aurelio Ambrosio Britanorum Rege positum, quorum Magnates regnante Vortigero anno 475. Saxonum dolo illic cęsi sunt, & humati, in quorum memoriam Aurelius ille trophæum istud erigi curavit forma & magnitudine mirandum, cujus materiam praebent saxa quaedam ingentia, quę viginti octo pedes & supra longitudine, latitudine vero decem colligunt. Eorum jam multa vetustate ceciderunt. Quę vero hodie extant, spatium in circuitu trecentorum pedum continent. Hoc in loco Rex ille Aurelius an. 500. duoque pręterea Reges Britanorum, qui ipsi successerunt, Uter pendrago & Constans, cum aliis nobilibus humati fuerunt. De his fusius Joannes Speedus.

¶ Ambruareti, pop. Gallię Lugdun. inter Ligerim & Icaunam fluv. ubi nunc pars Nivernensis prov.

Strab. Plin. Ambrysus urbs fuit Phocidis mediterr. memorabilis, Hyampoli vicina: cujus nulla exstant hodie vestigia.

¶ Ambulatri populi fuere Galliæ, in Aquitania, prope Vasates.

¶ Amcopeltum, *Amcopelta, hekell*, mons excelsus in medio insl. Islandiae, in mari Deucalidonio, in ea parte quę vulgò *Nordlendingusiordung* dicitur; distatque 7. leucis Germanicis à Schaloto urbe.

¶ Amel, *Amel*, regnum Africæ, in ora maris Atlantici, intra ostia fluv. Nigri, in eo tractu qui vulgò Nigritia dicitur.

¶ Amelandia, Ameland, insula maris Germanici, in littore Frisiae occidentalis, sub Batavis, estque oblonga, 6. leuc. Gallicis distans à Leovardia in Boream.

Strab. Amenanus, *Judicello*, teste Faz. fluv. Siciliae, ex Ætna mont. per agrum Catinensem fluens, ipsamque urbem interluens, Amenes Pindaro, & Amsenus Ovid. brevis decursus ad 10. mill. pass. sed profundus.

Ptol. Strab. Ameria, *Amelia*, urbs episc. Umbriae antiquissima, an. 964. ante Perseum condita, Narniae propinqua, ab ea vix 6. mill. pass. Hortam versùs distans, Ocriculo etiam vicina. Pop. Amerini, & Amerinus nom. gent. Vitem Amerinam Virg. memorat lib. 1. Georg.

Atque Amerina parant lenta retinacula viti.

Cic. Plin. & al. Amerina salix à Plin. & cæt. commendatur. Plurima enim ibi provenit; quae substrata thoris, venerem cohibere creditur, amica castitatis, unde ἁγνὸς salix à veter. dicitur.

¶ America, *l'Amerique* Gallis, *America* Hispanis & Italis, quarta urbis pars noviter detecta, nempe anno 1492. à Christophoro Columbo Genuensi, & postea ab Americo Vespuccio Florentino nomen sortita 1497. Dicitur aliter Novus Orbis, ob magnitudinem videlicet, & persaepè, sed impropriè, Indiae Occidentales, *les Indes Occidentales* Gallis, *West Inde* Belgis. Non tantùm ab Hispanis, qui illam dominationem primi usurparunt, sed etiam à Belgis, Anglis, & aliquando à Francis, quòd eodem ferè tempore detecta sit ad Occidentem, quoad Orientem India reperta est. Est autem à Septentr. in meridiem exporrecta, sub duarum magnarum peninsularum forma, quę tenui isthmo 17. leucarum connectuntur. Clauditur ab Occidente mari Austrino seu Pacifico, ab Oriente mari Boreali & Æthiopico, & Meridiem versùs freto Magellanico, & freto Maereo. At septentrionales ejus fines sunt incogniti, neque hactenus ab har parte perlustrati. Multae illius partes subsunt Regi Hispaniae, uti Peruvia, Nova Hispania, & aliae regiones. Quaedam autem versùs oram maritimam parent Francia, Anglis, Batavis, Lusitanis, atque Suecis. Ibi incolae cultiores redditi sunt post Europaeorum adventum. Sed qui mediterr. incolunt loca, mores patrios adhuc retinent. Eam accurratè descripsit Joannes Laetius paucis abhinc annis. Dividitur autem in septentrionalem, & merid.

¶ Americae septentrionalis, quae & Mexicana dicitur à Mexico urbe praecipua, habet à Septentrione terras Arcticas incognitas, ab Occidente & Meridie fretum Aniaoum & mare Pacificum seu Austrinum, ab Oriente autem sinum Mexicanum, & mare Boreale.

¶ Americae septentrionalis regiones.

Canada, qua & Nova Francia; le Canadas ou Nouvelle France.
Estotilandia, Estotilandt.
Florida, la Floride.
Nova Anglia, Nouvelle Angleterre, *Anglis* Niew Engelandt.
Novum Belgium, Nouveau Pays-Bas, *Batavis* Niew Nederlandt.
Nova Dania, Nouveau Danemark.
Nova Hispania, seu regnum Mexicanum, la Nouvelle Espagna, ou le Mexique, *Hispanis* Nueva Espanna, ò Mexico, *ubi* Jucatao, Nicaragua, Nuva Galizia, Mechoacan, Guatimala, & Honduras *provincia*.
Novum Regnum Mexicanum, aliis Nova Granata, le Nouveau Mesque.
Virginia, la Verginie.
California insula, l'Isle de Californie.
Cuba insula, l'Isle de Cuba.
Hispaniola inf. l'Hispaniola Isle, ou S. Domingue.
Terra-nova inf. l'Isle de Terre-neuve.
Alia multa Insulae Antillarum nomine contenta.)

¶ Urbes pręcipuę Americę septentrionalis.

Amstelodamum novum, Nouveau Amsterdam.
Angelopolis, Ciudad de los Angeles.
Anticaria, Autequera.
Dominicopolis, S. Domingo, *Gallis* S. Domingue.
Emerita, Merida.
Fanum S. Joannis de Porto divito, S. Juan de Puertorico.
Guadalaxara, Guadalajara.
Guatimala, S. Jago de Guatimala.
Havana, la Havana.
Mechoacanum, Mechoacan.
Mexicum, Mexico, *qua totius illius partis facilè primaria*.
Novum Plimuthum, Nouveau Plimouth.
Panucum, Panuco.
Pomejocum, Pomejock.
Quebecum, Quebec.
S. Augustini Fanum, S. Agostino.

¶ America meridional. quę etiam Peruviana nuncupatur à Peruvię regno, habet ad Septentrionem mare Boreale, ad ortum Oceanum Æthiopicum, ad Austrum mare Megallanicum, fretaque Megallanicum & Mareum, ad occasum autem mare Pacificum, seu Austrinum.

¶ Americae meridionalis regiones.

Brasilia, le Bresil.
Cile, le Chili.
Guajana, le Guajane.
Magellanica, le terre Magellanique.
Nova Andalusia, Nouvelle Andalouzie.
Novum regnum Granatense, nouveau royaume de Grenade.
Paragnaya, le Paraguay.
Parana, Parana.
Paria, Paria.
Popajani tractus, le gouvernement de Popajan.
Peruvia regnum, le royaume du Perou.
Terra firma, la Terre ferme.
Terra ignium, Terre des feux, *Hispanis* Terra del fuego.

Tuen-

Tucumania, le Tucuman.
Venezuela, la Venezuele.)

¶ Urbes praecipuae Americae Meridionalis.

Arequipa, Arequipa,
Argentea, la Plata.
Arica, Arica.
Baeza, Baeza.
Bonus aër, Buenos Aires.
Carthagena Nova, Nouvella Carthagene.
Civitas S. Fidei, S. Fè da Bogota.
Conceptio, la Conception.
Corum, Coro.
Cuscum, Cusco.
Fanum S. Jacobi, S. Jago.
Fanum S. Sebastiani, S. Sebastiano de Rio de Janeire.
Guaira, seu Civitas Regia, Guaira.
Lima, quae & Civitas Regum, Lima, ò los Reyes.
Manua, Manus el dorado.
Maranonium, S. Luis de el Maranon.
Olinda, Olinde de Pernambuco.
Panama, Panama.
Para, Para.
Popayanum, Popajan.
Portus omnium Sanctorum, la Baya de todos los Santos, *seu* S. Salvador.
Portus securus, Porto seguro.
Potosium, Potosi.
Quitum, S. Francesco de el Quito.
Santa Marta, Sainte Marte.
Siara, Siara.
Turgillum, Trughillo.)

¶ Ameriae, *Aymeries*, castrum Hannoniae prov. ad Sabim fluv. in Belgio; inter Quercetum opp. & Aveonas 3. leucis ferè ab utraque, & totidem à Malbodio, male habitum hoc bello Belgico.

Plin. Ameriola, opp. Latii. Interiit ita ut locus ignoretur.

¶ Amersfodia, seu Amersfurtum, *Amersford*, urbs Belgii ditionis Ultrajectensis, ad Emam fluv. probè munita, & sub Hollandia. Distat ab Ultrajecto 3. leucis in ortum, & à mari Austrino leucis 2. in meridiem. Capta fuerat ad Hispania anno 1624. sed fortiter recuperata ab Hollandis. Ipsis paret. In illo tractu sunt montes, qui vulgò ab illa *Amersfoorderberg* dicuntur.

Amestrata, Amestratos Steph. Amastra Sil. Ital. Mottistratom Polyb. Mutustratum Plin. *Mistretta*, urbs Siciliæ, juxta Aerios montes, inter Trojanopolim & Cephalodium supra 20. mille pass. Pop. Amestratini apud Cic. Mutustratini apud Plin. dicuntur. Sil. lib. 14.

- comitata Nemais
Venit Amastra viris, & parvo nomine Thissa.

Proc. Lib. Not. Amida, Ammaea Ptol. *Caramit*, urbs archiep. & Mesopotamiae primatia, in excelso mont. apud Tigrim fluv. *Hemis* incolis, olim Constantia dicta, Constantio Aug. instaurata, ab Aziri urbe Armeniae ad Euphratem 230. mill. pass. in ort. Tauresium versùs. Hic Praefectus Turcarum resider, ab eis *Carabemit* à nigredine dicta, teste Joan. Leuncl. ibi Rom. à Sapore Persarum Rege caesi, teste Amm.

Dion. Amilton, prom. Thraciae, apud Byzantium, quod vulgò *Tripition*, teste P. Gyllio, nominatur. Amilion etiam legitur.

Strab. Amimone, vel Amymone, fons apud Argos in Lernam influens. De qua Ovid. lib. 2. Metam.

- quarit Bœotia Dircen,
Argos Amimonem, Ephyre Pyrenidas undas.

Virg. Amineae vites à Virg. lib. 2. Georg. memoratae in Campania, ad mont. Falernum, ab Amineo, sive Aminea opp. quod hodie non exstat.

Sunt & Aminea vites firmissima vina.

¶ Aminelia, *Aminel*, oppid. Africae, in ora & prov. *Barbaria*.

Plin. Amisius fluv. Germ. *Ems*. Vide Amasius.

Ptol. & al. Amisua, Amisum Plin. *Simiso* incolis, & *Amid*, sive *Hemid* Turcis, teste Leuncl. urbs Archiepisc. Paphlagoniae marit. à Sinope 175. mil. pass. in ort. Trapezuntem versùs, in reg. Chalybum primaria, à Byzantio 500. mill. pass. in ort. media inter Sinopen & Themiscyram ad ort. vergentem.

¶ Amitatanos, *Amitatan*, seu *Amuitan*, lacus Americae, in Nova Hisp. prope civitatem S. Jacobi de Guatimala, à qua 4. leucis tantùm distat in ortum.

Plin. Liv. & al. Amiternum, *S. Vittorino*, urbs olim episc. Vestinorum in Aprutio excisa, manet pag. de S. Victorini Episcopi Amiternens. nomine dictus, ad Aternum fluv. ab Aquila (quae illi & Forconio urbi excisae ex adverso Amiterni successit) 5. mill. pass. distans in Bor. rapis, qui ibi praegrandes proveniunt, apud vet. celebris, olim ingens, ut rudera indicant, & regionis empor. à Spurio Cons. capta magnaque clade affecta, Sallustio cive suo adhuc gloriatur. Memin. illius inter alios Virg. lib. 7. Æn.

Una ingens Amiterna cohors, prisciqne Quirites.

Hinc Amiternus nom. gent. Pop. Amiternenses, & Amiternini apud Plin.

¶ Amixocori, *Amixocores*, pop. Americae, in Brasilia mediterr. versùs praefecturam fluv. Januarii.

¶ Amma, *Emmen*, fluv. Helvetiorum, qui cadit in Arolam fluv., infra Salodurum. Oritur autem prope Thunum lacum.

Ammaea, urbs Mesopotam. praeclara. Vide Amida.

¶ Ammaea, urbs Arabiae desertae, in intimo recessu sinus Persici. *Ptol.*

Ammaedara, Admedera Anton. urbs Africae olim episc. sub archiep. Carthagin. adhuc perseverans, & nomen antiquum retinens, inter Tebestam 25. & Lares 48. mill. pass. sita. *Ptol. Ant.*

¶ Ammer, *Ammersee*, lacus seu palus Germaniae in Bavaria provinc. Fluv. *Amber* eum praeterluit, distatque à Monachio 5. leucis, ab Augusta 6. & à Lansperga 2. tantùm.

Ammia, urbs Lusit. episc. Pop. Ammienses Plin. Vide Amaea. *Plin.*

Ammochostos, *Famagosta*, urbs Cypri episc. in ora ad orientem solem, post Leucosiam primaria inter Tronos & Salaminam propiorem. *Ptol.*

¶ Ammochostos, *Famagouste* Gallis, aliàs Arsinoe dicta fuit, teste Lusignano. Vide Arsinoe.

Ammon, Ammonis templum & oraculum Plin. Diodor. & Solin. urbs Libyae inter. in Cyrenaicae reg. confinio, apud Garamantes, à Cyrene 400. mill. pass. in austr. recedens. *Cancaron di Mahoma* nunc. Ejus mem. Claud. de laudib. Stilic. lib. 1. *Ptol.*

Et velox Garamas: nec quamvis tristibus Ammon Responsis.

Scribitur & Hammon cum adspiratione. Nomen apud vet. ab arena, ἄμμος enim Graecis arena est, nam locus est arenosus.

¶ Ammon nunc in ruinis jacet.

Amnisus, portus Gnossi, in ora Cretae Bor. apud Minoam, cum fluv. ejusdem nominis: de quo Callimachus, Apollon. & Suidas. Is nunc *Picorna*, teste Dom. Nigro, nominatur. *Strab.*

Amnitae, vel Samnitae ex al. cod. pop. Gall. Celt. ad Ligeris ostia: quorum opp. *Ancenis* teste Bertrando Argent. (*Vide Ancenisium.*) *Ptol.*

Amœnum stagnum *Albufera*, apud Valentiam Hisp. Tarraconensia urbem.

¶ Amorbachium, *Amorbach*, urbs Germaniae, in Franconia, ad fluviolum *Malds*, qui paulo infra cadit in Mœnum, in ditione Electoris Moguntini. Distat 5. leucis German. ab Asciburgio in meridiem, 3. autem à Verthaemo in occasum; in Ottonis sylva.

Amorgos, *Margo*, ins. maris Ægaei, cum orb. episc. ejusdem nominis; una Cycladum, sive, ut aliis videtur, Sporadum. proxima Melo, & Polyaego, ac Naxo, à qua 20. mill. pass. abest, à Delo autem 40. in austr. ipsa circuitu 80. Olim Hypere, & Patage, teste Plin. dicta; Pancale, & Psychia. teste Steph. *Strab. Ptol. Plin.*

Amorium, & Amosius, urbs episc. Phrygiae magnae, sub archiep. Synnadensi, inter Synnadam & Apameam sita: cujus frequens est mentio in lib. Concil. *Plin. Ptol.*

Amorrhaei, pop. Palaestinae, in Judaea, ab Æmor patre Sichem, teste Isid. dicti. *Ex. 5. Bibl.*

¶ Ampatri, *les Ampatres*, pop. Africae, in ins. Madagascaris, oram versùs ad meridiem, inter tract. *Carembouls* & *Carcanossi*, Flacurtio teste.

Ampe urbs fuit Babyloniae, ad sin. Persicum, apud ostium Tigris fluv. *Steph.*

Ampelua, *Ampelo*, teste Villanav. cum al. prom. & opp. Cretae, in ora austr. inter Hierapytnam & Itanum. Et nomen viri apud Ovid. lib. 3. fast. *Plin. Ptol.*

Ampelon intonsum Satyro nymphaque creatum.

¶ Ampelus aliis est etiam prom. Macedoniae, vulgò *Capo Canistro* prope Toronaicum sinum.

Ampelusia; Cotes, & Cottes Plin. & Ptol. *Esparto*, teste Ortel. opp. Maurit. cum prom. ad fretum Herculeum; *Cabo Spartello* dicitur Merc. & Castaldo. *Mel. Plin.*

Amphaxis, opp. Maced. in ora sin. Strymonici, inter *Steph.*

Arethu-

Arethusam & Stagiram; unde regio Amphaxitis, & pop. Amphaxites intus ad Axium fluv. incolentes.

Strab. Amphiale, prom. Atticae, contra Salaminam ins. porrectum, ex quo in illam brevis est trajectus.

Hom. Amphigenia urbs fuit Peloponnesi, in Messenia reg. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb.

Huic parere dati, quos fertilis Amphigenia.

Plin. Liv. & al. Amphilochi, pop. Epiri, in Acarnania; quorum urbs Amphilochia, & Argos Amphilochium, sive Amphilochicum est, etiam nunc *Anfiloca* incolis dicta, inter Ambraciam & Callıopeo, ab Ambracia ad 20.mil.pass.recedens in ort.

¶ Amphilochia, op. Epiri, juxta Acheloum fluv.in Amphilochia regione, versùs Pindum montem.

Amphilochia à Teucro condita, sic ab Amphilocho uno ex sociis nominata, teste Strab. urbs Callaicorum, in Hispan. Tarracon. ad Minium fluv. inter Tydem & Lucum, vulgò *Orense*, teste Jo. Mariana. Vide Auria, & Aquae calidae.

Plin. Strab. Amphimalia, *Suda*, teste Soph. opp. Cretae, in ora Boreal. versùs occ. ubi sin. Amphimalus, vulgò *Golfo di Suda* inter Rhitymnam urbem ad ort. & Drepanum prom. ad occ. loca proxima. Opp. verò nunc *S. Nicola*, pag. Soph. Amphimalus apud Ptol. dicitur sinus; qui etiam vulgò *Golfo di San Nicola* nominatur.

¶ Amphimalus sinus hodie vulgò *Golfo de Suda* dicitur, ab arce *Suda*, in scopulo sita, & permunita, cum portu commodissimo, multotiès tentata à Turcis hocce bello Cretico. Distat à Canea 10. milliar. Italicis in ortum, & à Rithimna 30. milliar. versùs occas. Vicus autem *S. Nicola* distat à Suda 10. milliar. in orientem; estque in insula parva, prope oram maritimam.

Hero. Thucyd. & al. • Amphipolis, quae postea Christopolis à Graecis appellata est, *Christopoli*, & *Emboli* Turcis, urbs archiepisc. Maced. in Thraciae conf. juxta Philippos ad oram littoream, ac inter Philippos & Apolloniam ad 30. mill. pass. à Thessalonica supra duplum distans, Serris proxima & sinui Strymonico. Dicta est Amphipolis, quòd illam Strymon fluv. circumfluit & ambit. Passim Macedoniae & Thraciae tribuitur.

Strab. Liv. Plut. Paus. & al. Amphissa, *Lambina*, teste Nigro, *Anfissa*, al. ad fluv. cognominem, oppid. Phocidis, seu in finibus Locrorum Ozolorum apud Ptol. juxta oram sinus Crissaei, a Delphis 60. stadus in meridiem. Amphysa apud Claudian. lib. 2. in Eutrop.

Ad muros Amphisa tuos, auctore repertam.

Luc. lib. 3.

Phocaicas Amphissa manus, scopulosaque Cirrha.

Sic dicta ab Amphissa Apollinis filia.

Ovid. Amphissa, & Amphisa, *la Rocella*, teste Bar. opp. magnae Graeciae, in ora Calabriae ulterioris, inter Locros & Caulonam 8. mill. pass. apud ostia Sagræ fluv. Hinc Amphisius Ovid. lib. 15. Metamorph.

Linquit Japygiam, lævisque Amphisia remis
Saxa fugit.

¶ Amphisia, *la Rocella*, Principatus titulo gaudet, diciturque à Gallis *la Rochelle Calabroise*. Habet castrum munitum ad mare Jonium.

Suet. Amphitheatrum Vespasiani, *Colisee*, quasi Colosseum, à Vespasiano Aug. teste Sueton. In urbe Roma extructum, à Domitiano instauratum, vel etiam ædificatum, ut Mart. testatur, figuram habens ovalem, & ferè nostra tempestate integrum, licet à Gothis fœdatum. De quo Mart. lib. 1. epigram. sic

Hic ubi conspicui venerabilis Amphiteatri
Erigitur moles, stagna Neronis erant

¶ Amphitheatrum Vespasiani malè habitum fuit, non solùm à Gothis, sed etiam ab aliis ultimo seculo. Sensim deficit, mediaque ejus pars ferè diruta jacet.

Amphitheatrum alterum in urbe Roma, à Pub. Statilio ædificatum, ubi nunc templum & cœnobium S. Crucis in Hierusalem conspicitur. Cujus mem. Suet. in vita Caligulae Caes.

¶ Amphitheatrum Statilii Tauri nunc ferè dirutum jacet.

¶ Amphora, *Anfora*, fluviolus, seu potiùs rivus Forojuliensis prov. in Italia, Cadit in mare Adriaticum prope Aquilejam.

Virg. Strab. Amphrysus, & Amphryssus, fluv. Thessaliae apud Poetas celebris, licèt parvus. De quo Ovid. lib. 11. Metamorph.

Apidanusque senex, lenisque Amphrysus, & Æas.

Hic Apollinem armenta Admeti Regis pavisse fabulatur. Decurrit juxta Othrys mont. radices in Sperchium fluv. apud Thebas Thessalias. Alluebat Halium opp. extinctum. Alter est in Phrygia, mulieribus sterilitatem afferens, teste Plin. Hinc Amphrysiacus, a, um.

Mol. Ptol. Ampsaga, *Suf Gemar*, teste Lud. Marm. fluv. Africae magnus, illam a Mauritania Caesariensi separans, & Cirtam urbem alluens; cujus ostia apud Cullu, Africae urbem, a Julia Caesarea 558. mill. pass. recedunt in ort. Ibi sin. Numidicus.

¶ Ampsagae fluv. ostia distant ab Algeria 138. mill. pass. ab Igilgili autem 18. mill.diciturque etiam *Suffegmar* a quibusdam: & meliùs.

Ptol. Ampsalis, *Albasequia*, teste Mol. urbs Sarmatiae Asianae littoralis.

¶ Ampsanctus, *Mufitò*, sub opp. *Fricento*, locus Italiae, in Hirpinis. Vide Ansancti vallis.

¶ Amponiana, *Ampugnana*, opp. insul. Corsicae, in parte orientali.

Script. German. Amrinus locus, *Widloch*; locus nunc appellatur in Westphalia, teste Alberto Stadensi.

¶ Amruma, *Amrom*, & *Amrod*, insula Daniae, in ora Ducatus Slesvicensis & mari Germanico. Aliis est Amerum.

¶ Amstela, *Amstel*, fluviolus Hollandiae. Amstelodamum urbem celeberrimam alluit; & ibi in aestuarium *het Yo* se exonerat.

¶ Amsterodamum, vel Amstelodamum, *Amsterdam*, urbs nova, Hollandiae praecipua, & emporium toto orbe celeberrimum. Centum abhinc annis in tantam amplitudinem, & opum abundantiam excrevit, ut inter primarias Europae civitates facilè censeatur; crescitque in dies. Distat 7. leucis a Lugduno Batavorum, & totidem ab Ultrajecto. Nomen habet ab amne Amstela, qui ibi in aestuarium *het Yo* se exonerat, gaudetque portu percommodo & capaci, & frequentia negotiatorum, navium copia, divitiis civium, & industria nautarum cetera Europae emporia antecedit. Capta fuit a Batavis sub Guillelmo Nassavio anno 1578. post longam obsidionem; vixque 2. milliar. Germanicis distat a mari Austriano.

¶ Amsterodamum Novum, *New Amsterdam* Batavis, *Nouveau Amsterdam* Gallis, urbs Americae septentrionalis, in novo Belgio, ad ostia fluvii *de Nort*, hisce ultimis temporibus extructa, & primaria effecta hujus tractus, sub Batavis, cum portu capaci & munito.

¶ Amsterdamum, *Amsterdam*, Batavis *Amsterdamsche eylandt*, insula maris Glacialis, in ora occid. regionis Spitzbergae seu Montium acutorum.

¶ Amsterodamum, *Amsterdam*, ins. maris Indicis versùs Terram Australem incognitam ab Hollandis nomen sortita hisce temporibus. Est parvi circuitus, & media inter Novam Hollandiam & ins. Madagascaris.

¶ Amsterodamum, altera item ins. *Amsterdam eylandt*, in mari Pacifico, prope aliam ins. Roterodamum dictam, inter Peruviam & insulas Salomonis, ab Hollandis récens detecta, sic dicta.

¶ Amsterodamum, *Amsterdam*, ins. Asiae, in mari Sinico, à Batavia sic dicta paucis abhinc annis, quasi media inter Japoniam & Formosam insulam.

¶ Amudasae, urbs Africae propriae, seu Bizacenae prov.

Amorgus, ins. Vide Amorgus.

¶ Amus, *Ama*, lacus Asiae, in Tartaria & regione Zagathaja, teste Marco Polo.

Polyb. Amyci campus, locus Syriae, in valle, inter Libanum & Antilibanum montes, per quem Orontes fluv. decurrit.

Amyci, portus Bithyniæ. Vide Amycli, ab Amyco, filio Neptuni, Rege Bebryciorum.

Strab. Paus. Amyclæ, *Vordonia*, teste Nig. vel non longè distans, urbs Laconiæ, in Peloponneso, episc. sub Archiep. Spartano, inde 20. stad. distans.

Virg. Plin. & al. Amyclæ etiam urbs Latii, ab Amyclæis Laconiae condita, inter Tarracinam & Cajetam, apud Fundos, a serpentibus deleta; ubi adhuc specus Amyclæum, *Sperlunga* vulgò, ex quo mare Amyclæum, *mare di Sperlunga*.Plin. lib. 3. cap. 5. scribit à muribus deletas, & lib. 8. cap. 29. ab hostibus captas, & eversas ex silentii observantia: unde tacitæ dictæ sunt. De quibus Virg.lib.10.Æn.

Ditissimus agri
Qui fuit Ausonidum, & tacitis regnavit Amiclis.

Amyclas idcirco periisse tradit Servius, (illud Lucilii referens: Mihi necesse est loqui, nam scio Amyclas tacendo

do periisse) quòd sæpiùs falsò hostium adventu nuntiato, ne civitas inani terrore quateretur, lege lata prohibuit, ne quis ampliùs hostium adventum nuntiaret. Cùm autem aliquando hostes revera adventassent, illosque nemo ob legis interdictum nuntiare ausus esset, capta urbe ex improviso, omnes ad unum interfectos esse, ac locum adagio datum, *Amyclas perdidit silentium*. Tametsi alii aliam urbis hujus interitus causam adferunt, ut apud Plinium quod de Amyclis Italiæ accipiendum est.

¶ Amyclæ, urbs erat Auruncorum oppid. Italiæ & Latii, in ora maritima. Hinc olim dictus sinus Amyclanus, qui & Cajetanus, & Formianus, *Golfo di Gaeta* hodie.

Altera urbs Amyclæ etiam Taygeta appellatur, proxima Spartæ, ad mont. Taygeti radices, Castoris & Pollucis natalibus clara, & canum nobilitate celebris. Unde Virg. lib. 3. Georg.

Armaque, Amyclæumque canem, Cressamque pharetram.

¶ Amyclæ, quę & Taygeta, olim Lemnæ dicta fuit, in Laconia prov. prope Eurotam fluv. nuncque *Vordona* dicitur, Nigro teste.

Amycli, sive Amyci ut al. cod. Daph. Arriano *Lamia*, portus Bithyniæ, ad Bosphorum Thracium, ultra Chalcedonem urbem: qui & *Scala marmorea*, teste P. Gillio, dicitur. Ejus mem. Virg. lib. 5. Æn.

Bebrycia veniens Amyci de gente ferebat.

Hom. Amydon urbs fuit Macedoniæ, in Pæonia reg. ad Axium fluv. Cujus mem. Hom. & Juven. satyr. 3.

Hic alta Sicyone, ast hic Amydone relicta.

Plin. Pauf. & al. Amymone fons est & fluv. Peloponnes. per Ariam reg. fluens in Lernam paludem: unde Amymonius fluv. idem cum Lernæo. Vide Amimone. sic enim etiam scribitur.

Amyne collis, mons Falerni, in Campania, qui etiam Amine scribitur; unde Amineæ vites dictae apud Virgil. Vide Amineæ.

Val. Flac. Amyrus, fluv. Thessaliæ parvus, apud Melibœam opp. fluens. Cujus mem. Val. Flac. lib. 2. Argon.

Intrantemque Amyron curvas quæsita per oras
Æquora.

Est & Thessaliæ urbs Steph.

Plin. Amyzon, *Amuzon & Mezo* Curopal. urbs Cariæ episc. sub archiep. Stauropolit. medit. inter Barygazam & Alabanda urb. vicinas, adhuc permanens.

¶ Anabagatha, urbs Asiæ archiep. sub Patriarcha Antiocheno,

Ptol. Anabis, fluv. Hispan. licèt non in omnibus codicibus legatur.

¶ Anabis, teste Brietio, est etiam opp. Hisp. fortè *Igualada*, in Catalonia prov. ad Noyam amnem.

¶ Anabus, opp. Germaniæ, prope Danubium fluv. forsan ubi nunc Nehuselium, *Neyheusel*, in Hungaria.

¶ Anachimosi, *Anachimoussi*, pop. Africæ, in ins. Madagascaris, versùs Orientem, & in Mediterraneis, prope fontes fluv. *Manangbare*, teste Flacurtio.

Plin. Anactoria, Anactorium Plaut. Strab. Plutarcho; & al. *Vonizza*, oppid. Epiri, apud sin. Ambrarium, teste Soph. ab Actio stad. 40. introrsum recedens, ut scribit Strabo, à Leucade 30. mill. pass. Pop. Anactorij à Thucyd. dicuntur. Hinc Anactorius nom. gent. ut apud Sil. lib. 15.

Hinc & Anactoria signa ostentavit in ora;
Ambraciosque sinus.

¶ Laurenbergio *Vodizza* est Bonditium oppidum in eo tractu.

¶ Anacui, *Anacuies*, pop. Americæ, in Brasilia, versùs Præfecturam Seregippe, sub Lusitanis.

Anæa opp. fuit Cariæ in ora occid. contra Samum ins.

Thur. Lib. Conc. Anagarum, urbs olim episc. Hispan. Tarracon. in Castellæ & Navarræ conf. inter Dominicopolim & Logronium urbes, 4. leuc. utrinq; distans, Tritio Metallo opp. excisa propinqua, *Najara* vulgò.

¶ Anagarum urbs Ducatus tit. Insignita est, & celebris victoria Petri, cognomento crudelis, Castellæ Regis contra Henricum fratrem anno 1367. Sita est in Rivogia prov. Castellæ adjuncta. Ab alijs Najera dicitur.

¶ Anagelum, *Anaghelowe*, opp. Hiberniæ, in Ultonia prov. & Comit. *Dunensi*, ad fluv. *Ban.* 20. milliaribus Anglicis distat ab Armacho in ortum, 10. autem a Nevvriaco in Boream.

Cic. Liv. Plin. & al. Anagnia, *Anagni*, urbs episc. Latij, in mont. caput Hernicorum, ab urbe Roma 37. mill. pass. Ferentinum versùs 5. Soram verò 16. à Præneste 14. distans. Pop. Anagnini. Hæc Innocentium III, Greg. IX, Alex. IV. & Bonif. VIII. Summos Pontifices dedit. Solum illius fertile apud vet. memoratur, uti apud Sil. lib. 12.

Dorso frugiferis Borealis Anagnia glebis.

Hic Antonius, Octavia Augusti sorore repudiata, Cleopatram duxit.

¶ Anagnium, urbs aliàs Latij, nunc Campaniæ Romanæ, sub dominio Summi Pontificis hodie. Semidiruta jacet, à paucis habitata, inter Signiam ad occas. & Ferentinum ad ortum; distatque à Sora 20 mill. in occas.

¶ Anagnutes, pop. Galliç, in Aquitania, ubi nunc *Pays d'Aunis*, regio in ora Oceani, inter Pictavien. & Santonen. prov. Vide Alniensis tractus.

Anagyrus locus est Atticæ Erectheidos tribus, ubi plurima anagyris nascitur, (unde nomen loco est) auctore Steph. & quia anagyrus frutex gravissimè olet cùm tractatur, adagio locum præbuit illi, *Anagyrim*, sive *Anagyrum commoves*, de eo qui sibi malum procurat. Alii Anagyrum genium quendam fuisse dicunt, qui propter sacellum suum violatum, omnes incolas vicinos evertit, & inde adagium ortum, ut apud Aristophanem in Lysistrata legitur, referente Suida: qui ait, genium illum senem quendam, qui lucum inciderat suum, sic ultum fuisse, immisso amore insano in concubinam senis erga filium ejusdem, qui cùm non assentiretur mulieri, ab ea delatus ad patrem, quòd se voluisse stuprare, à patre præceps è tecto datus est: moxque pater facti pœnitens, laqueo se suspendit, & mulier demum se in puteum præcipitavit. *Steph.*

¶ Anamani, pop. Galliæ Cispadanæ, qui aliter dicti fuere Ananes & Anamarrs, in Italia, incoluere ubi nunc Ducatus Placentinus & status Busseti, in Longobardia, sub dominio Ducis Parmensis.

Anamascia, sive, ut legit Wolf. Laz. Anamatia, opp. Paun. infer. apud Danub. fluv. in Hungaria, *Almas* Simlero inter. inter Budam 8. & Altinium 5. mill. Hung. distans; quod tamen aliis Amantia esse putatur. Aliis est *Mohacz* opp. ejusdem tractus, inter Batham & Varronianum proxima oppida, ad Danubium. *Ant.*

¶ Anamis, fluv. Carmanorum, in Persia. Cadit in sinum Persicum, fortè *Tsindo* hodie.

¶ Anandia, seu vallis Anandi, Anandal, provincia Scotiae meridionalis, cujus caput Ananum: ibi aliàs Selgovæ pop. Sita est inter prov. Nithiam ad occasum, & Eskiam ad ortum.

¶ Anandus, *Anan*, fluv. Scotiae meridionalis, in Anandia prov. Ananum alluens, & in sinum *Solwaysfrith* se exonerans versùs Mare Hibernicum. Oritur in montibus prope fontes Cludae fluvii.

¶ Ananum, *Anan*, opp. Scotiae meridionalis, in Anandia prov. in littore & juxta ostia Anandi fluv. 57. milliaribus Anglicis distat à Carleolo in Circium.

Anaphe, *Nanfio*, ins. maris Cretici. Therae proxima, à Delo 100. mill. pass. in meridiem recedens à Therasia 20. in Cęciam, circuitu 30. Haec serpentes non sustinet, teste Sol. Ejus mem. Ovid. lib. 7. Metam. *Strab. Plin. & al.*

Hinc Anaphen sibi jungit, Astypalæja regna.

¶ Anaplistus & Anaphlystus, *Asopa*, opp. Graeciæ, in ora maritima Atticae.

Anaplus, suburbium Byzantii, ab eo ad 4. mill. pass. distans versùs os Ponti, teste P. Gyllio. *Mart. Proc.*

¶ Anapuja, *Anapuja*, prov. Venezuelae, in America meridionali, alias ab Hispanis perlustrata, versùs montes S. Petri & ortum fluv. *Buria*. Distat 40. circiter leucis ab ora maris Borealis in austrum. *Thucyd. & al.*

Anapus, *Anapo*, fluv. Siciliae, apud Bussemam castrum oriens, per agrum Syracusanum decurrit, mari exceptus à Syracusis mill. pass. De quo Ovid. lib. 4.

Præterit & Cyanen, & fontes lenis Anapi.
Et te verticibus non adeunda Gela.

Anapus, alter fluv. Epiri, juxta Stratum urbem fluens, ab ea 10. stadiis distans, teste Thucyd.

¶ Anaquitus, *Anaquito*, campus Americae, in Peruvia & regione Quito, ubi magnum prælium commissum anno 1546. inter Proregem Peruviae & Pizarrum Hispanos magna utrinque clade.

¶ Anarium, opp. Armeniae majoris, inter Arsametem fluv. & Arsanium larum.

Anartes, Anarti Ptol. pop. Daciae, Valacchis, & Transylvanis finitimi: quos Cæsar ad Hercyniam sylvam usque pertingere scribit; cùm inter Daciam & Germaniam, ubi sylva Hercynia est. Jazyges ubi sunt. *Cæs.*

Anas, *Guadiana*, & circa ortum *Roydera*, fluv. ex magnis Hisp. in Tarraconensi originem trahens, ac Lusita- *Strab. Plin.*

Mel. & al. ſitaniam à Baetica magna ex parte diſterminans ; cujus oſtia à Sacro prom. 60. mill. paſſ. Strab. teſte, diſtant in ort. Hic ſpatio 7. leucarum in Eatremadura ſub terram conditus, ad Metallinum opp. rurſus emergit. De eo Andr. Relend.

Et populi quos pulcher aquis perlabitur Anas.

¶ Anas, fluvius Hiſpaniae, ſpatio unius leucae, non longè à fontibus in Caſtella nova, 5. leucis ſupra Calatravam, terrae viſceribus ſe abſcondit, non autem per 7. leucas, neque ad Metallinum opp. ut multi tradiderunt hiſce ultimis temporibus, & prope fontem *Rio Roydero* dicitur, in agro Lamitano, qui *Campo de Montiel* vulgò nomlnatur. Alluit urbes Calatravam, Metallinum, Emeritam, & Pacem Auguſtam. Teſtes habeo omnes Hiſpanos, Marianam, Garibayom, Suritam, Nonnium, Silvam, Ortelium, & alios. In Oceanum ſe exonerat in ſinu Gaditano, juxta Aimontium, inter Andaluziam & Algarbiam, receptis priùs aliquot fluviolis, nempe *Xiguela*, *Eſlena*, *Zuja*, *Guadaxira*, *Jevera*, *Caja*, *Ardila*, *Gama*, aliiſque minoribus.

Plin. Anaſſus, Plavis poſterioribus *la Piave*, fluvius Venetiae, ex Alpibus Tridentinis, ſive Juliis, per Belunum urbem deſcendens, ac inter Silim & Liquentiam in mare Hadriaticum apud Eqniliom urbem exciſam influens.

¶ Anaſtus fluvius oritur ex Alpibus Carnicis, in confinio Carinthiae, prope fontes Dravi fluv. excipitque fluvios Padolum, Boerum, Calorum, & Cordevolium, & prope Feltrium urbem labitur. Hinc per Marchiam Tarviſinam fluens, ibi in Adriaticum ſe exonerat.

Lib. Conc. Anaſtaſiopolis, urbs epiſc. Meſopotamiae, apud Niſibim, ab ea 12. mill. paſſ. diſtans, Daras priùs, teſte Marcellino, & Daria, teſte Procop. dicta. Altera in Galacia epiſcop. ſub Archiep. Ancyrano, Ancyrae finitima. Tertia in Thracia ſub Archiep. Trajanopolitano.

¶ Anatetaria, urbs Cariae, epiſc. ſub Archiep. Staupolitano, teſte Miraeo.

Lib. Joſue. Anarboth, vicus Palaeſtinae, Hieroſolymis proximus, inde 20. ſtad. teſte Joſepho, diſtans in occ. olim oppid. Duraur loco nomen & veſtigia, ſive rudera.

Plin. Anatalia, *S. Gilles*, hoc eſt, Fanum S. Ægidii, oppid. Gall. Narbon. in Occitania reg. inter Arelatem & Nemauſum ad 4. leucas diſſitum, quòd ibi S. Ægidius vitam egerit ſolitariam.

Plin. Anatiliorum reg. Anatilorum Ptol. *la Provenza*, teſte Jo. Poldo. Non tamen tota Provincia, ſed pars illius occid. circa Arelatem ſic à veteribus dicta. Verùm verba Plinii & Ptol. conſideranti non para Provinciae, ſed para Occitaniae reg. circa Rhodanum, ubi opp. Sancti Ægidii eſt, eſſe videtur.

¶ Anatili, pop. Galliae Narbon. erant in illo tractu, ubi nunc *la Cran & la Camargue*, partes provinciae in ora maritima, & ad oſtia Rhodani fluvii.

Plin. Sol. Anatis, *Zilia*, teſte Jo. Mariana, fluvius Mauritaniae Tingitanae, apud Zelim urbem fluens, marique ibi exceptus.

¶ Anatolia, *Anatolie & Natolie*, pars Aſiae, quae aliter Aſia minor dicitur. Vide ibi.

Polyb. Anatolicum Thema, *Anatolia*, ſic pars Aſiae minoris, in qua Phrygia magna Galatiaque ſunt, dicta, quòd in ortum vergat, (ἀνατολὴ enim ortum vocant Graeci) cujus reg. Cotyaeum, Synnada, Peſſinus, & Ancyra urbes clariores ſunt.

Orph. Heſio. & al. Anaurus, fluv. Theſſaliae, ex Pelio mont. in mare ad Peliacum litrus labens, ſic dictus, quòd non auram neque nebulam patiatur. In ſinum Pagaſicum apud Demetriadem effunditur ; unde *fiume Dimetriada* nominatur. De quo Luc. lib. 6.

Aera, nec tenues ventos ſuſpirat Anaurus,

Alter bujus nominis in Phrygia minore apud mont. Idam, à quo fluit, à veteribus locatur.

¶ Anaxua, *la Piave*, fluv. Italiae. Vide Anaſſus.

Plin. Ptol. & al. Anazarbus, Anazarba Steph. & al. praeſertim lib. conc. *Acſur*, ſive *Acſerai*, teſte Leuncl. & *Azar* al. urb. archiep. Cilciae mediterr. ad Pyramum fluv. urbs quondam clara ſub Patriarch. Antiocheno, patria Dioſcoridis, ubi ſchola erat ; poſtea Diocaeſarea & Caeſarauguſta nominata, à Flaviade 18. mill. paſſ. à Tarſo 20. plùs minùs, à Caeſarea Cappad. 120. in auſt. diſtans.

Cæſar. Ancalites, *Ankenlut* Glareano, ſive, teſte Guilielmo Camd. *The Hundred of Henley*, pop. Britanniae, in Angliae ora ad ort. circa Thameſim fluv.

¶ Ancamari, *Ancamares*, pop. Americae merid. propè fluv. Maderam, qui poſtea cadit in fluv. Amazonum, in Cazana prov. aliis *Ancamares* dicti.

¶ Ancamia, *l'Isle d'Ancam*, inſula Sinarum oblonga, in littore prov. Cantonenſis.

¶ Ancenisium, *Ancenis*, aliis Angeniſium, opp. Britanniae, in Gallia, ad Ligerim, alias munitum, nunc dirutum. Diſtat ab Andegavo 9. leucis in occaſum, versùs Nannetas 4. Vide Amuitae.

Anchiale urbs fuit Ciliciae antiquiſſima, eodem die & anno à Sardanapalo Rege condita, quo Tarſus. Ibi Anchialeus fluv. A Stephano eadem cum Tarſo putatur ; ſed apud Plin. & al. eſt diverſa, licèt proxima. *Strab. Plin. & al.*

Anchialus, Anchialos apud Orpheum, *Achelo*, ac etiam *Anchialo* Graecis, *Kenkis* verò Turcis, teſte Leuncl. urbs Archiepiſ. Thraciae apud oram maris Euxini, à Develto 24. mill. paſſ. in Bor. Meſembriam versùs. Ovidius lib. 1. triſt. *Orph. Ptol. & al.*

Thynniacos ſinus, & ab his per Apollinis urbem
Alta ſub Anchiali mœnia ſindat iter.

¶ Anchidolium mare, *Mer de Lanchidol*, pars Oceani orientalis, à Java inſula & freto Sundano ad auſtralem terram parum cognitam porrecta.

¶ Ancinna, *Ancinu Fu*, urbs Sinarum, in prov. Scienſia, teſte Martino Martinio.

¶ Anclamum, *Anclam*, urbs Germaniae, in Pomerania, valde munita, ſub dominio Regis Sueciae, ad fluv. *Pene*. Diſtat à Volgaſtia 4. leuc. German. in meridiem, 3. ab Uſedomia in occaſ. & à Stetino 8. leucis in Circium.

¶ Ancoharitis, regio Meſopotamiæ versùs Euphratem.

Ancon. Ancona Caeſ. & Melae, Picena priùs, teſte Cat. lib. orig. *Ancona* vulgò, urbs epiſc. & empor. Piceni (quòd propterea ea ea denominatur) primaria, in ora apud Crumerum prom. (ubi portus totius Italiæ maximus & tutiſſimus) media inter Piſaurum ad occ. & Firmium ad ort. ad 40. mill. paſſ. diſtans ab urb. Roma ad 150. in Bor. antiqua, à Syracuſacis Dionyſij tyrannidem ſugientibus condita, ex adverſo Dalmatiæ, uti Luc. lib. 2. ait: *Ste. Plin. & al.*

Illinc Dalmaticis obnoxia fluctibus Ancon.

¶ Ancona portum habet amplum, ſed non valdè tutum, arcemque munitam prope Crumerum promont. quod vulgò *Monte S. Ciriaco*. Urbs autem à Gallis *Ancone* dicitur, 30. milliar. diſtat à Firmo in Boream, & 15. ab Auſimo in Cæciam ; ſubeſtque dominio Summi Pontif.

¶ Ancora, *Ancre*, opp. Picardiæ, in Gallis, ad amnem cognom. à quibuſdam *Albert* dictum, repugnantibus tamen incolis, inter urbes Corbejam in Africum, & Bapalmam in Cæciam.

¶ Ancudia, *Ancud*, prov. regni Chile, in America merid. Hinc dicitur Ancudanus Archipelagus, *Archipelague de Ancud, ou de Chiloe*, multitudo illa inſularum adjacentium in ora maris Pacifici. Vocatur etiam illa provincia Ancudiana, alio nomine Agualaja, *Agualay* ; eſtque in parte auſtrali Ciles. Sed nullam coloniam habent Hiſpani in illo tractu.

Ancus, *Rio di Soure*, fluv. Luſit. Saurium oppid. alluens, ac in Mondam fluv. majorem intra Conimbricam influens. *Scrip. Luſi.*

Ancyra, *Angori & Angaru*, teſte Leuncl. cui etiam *Engoni* Turcicè dicitur, urbs Archiepiſc. Galatiæ primaria, in qua Præfectus reg. moratur, edito loco ſita, Conc. Ancyrano clara, inter Peſſinuntem alteram Galatiæ metrop. ad occ. & Nyſam urbem Cappadoc. ad ort. 100. circiter mill. paſſ. diſſita, à Cæſarea 200. in occ. Nicæam versùs totid. diſtantem, à Claudiopoli urbe Paphlagonica 134. Hinc Ancyranus, a, um, ut Ancyrani triumphi apud Claudian. Eſt & Ancyra, ſeu potiùs Angyra ex eod. Græco, urbs epiſc. Phrygiæ Pacatianæ ſub archiep. Hierapolitano : cujus eſt in Concil. mentio. Prioris Ancyræ mem. Jo. Honter. lib. 3. *Strab. Plin. & al. Ptol.*

Ancyra, & Iconium, Derbe, cùmque urbibus amplis.

Ancyræum, *Pſomiou*, teſte Gyllio, prom. Bithyniae, ad os Ponti, unde Boſphorus Thracius incipit. *Dion.*

¶ Anczacricus, *Anczakrich*, fluv. Podoliæ. Cadit in mare Nigrum, una leuca tantùm ab urbe Oczacovia, quę nunc eſt in Chrimea prov. ad oſtia Boriſthenis fluvij, teſte Guillelmo le Vaſſeur.

Andabatæ, pop. Aſiæ in tenebris verſantes : à quibus adagium illud venit, *Andabatarum more pugnare*, apud Cic. lib 7. epiſt. famil. epiſt. 10. pro imprudenter facere. *Cic.*

¶ Andagnili, *Andaguailas*, pop. Americæ merid. in Peruvię regno, inter fluvios Xauxam & Abancajum, 25. leuc. à civitate Cuſco in Circium.

¶ Andaya, *Andaye*, burgus Gallię, Hiſpanię propinquior

in

in Auquitania & in ora Oceani Aqoitanici, è fronte Fontarabiæ. Duabus leucis distat ab oppido S. Joannis *de Lux* in occasum.

¶ Andaja, *Andaace*, opp. Galliæ, io Vivarieosi prov. ubi Domia fluv. cadit in Rhodanum, 6. leuc. distat à Vienna in austrum, & totidem ferè à Valentia in Boream.

Andaioom, Andagium Sigeberto, *S. Hubert*, pag. cum cœnobio, in ditione Leodiensi, iotra sylvam Arduennam, io coofinio Ducat. Lucemburgens. inter Bastoniam & Rupem Fortem oppid. 3. leuc. dissitos, à Leodio 10. in aostrum.

Scrip. Belg. ¶ Andainum est oppid. Leodiensis ditionis; insertum in Ducatu Luxemburgeosi, ad amnem *Homme* situm; habetque abbatiam percelebrem, & sui juris, a qua pendent 16. pagi. Incendio deformatum fuit paucis abhinc annis, & illuc pertrahuntur qui rabiem ex canis rabidi morsu reformidant, 4. leucis distat à Bastonia in occasum, & totidem à Rope Forti in Eurum.

¶ Andaluzia, *Andaloasie*, prov. Hispaniae & regni Castellae, sub qua major pars Hispaniae Bæticæ comprehenditur. Ab iocolis *Andaluzia* dicitur, estque miræ fertilitatis. Eam Bætis flov. Bifariam secat; & à Vandalis nomen accepisse fatentur omnes. Termioos habet à Septentrione Castellam novam & Extremaduram, ab Orieote regnum Granatense, à Meridie Oceanum & fretum Herculeum, & ab Occidente Lusitaniam & Algarbiam. Ejus primaria urbs Hispalis, ampla, & dives. Dicitur etiam Vandalitia. Vide ibi.

¶ Andaluzia oova, regio Americae merid. inter Venezuelam & fluv. *Orenoque*. Vide Vandalitia nova.

¶ Andanagarium, *Andanagar*, urbs Indiae citerioris, In regno Decan, in Asia, juxta fluv. Mandovam in mediterraneis, 35. leucis Hispaoicis distat ab urbe *Chand* in ortum, 25. autem a *Visapor* in Boream, & malè habita fuit a Mogorum Rege hisce temporibos.

Ptol. Plin. Andanius, fluv. Carmaniae amplus, in sinum Persicum contra Armuzam influens, ultra Sabim fluv. 25. m. pass. Fortè *Tisindam* hodie. Andanis Plin.

Ptol. Andaristus, *Vostanna*, teste Thevetn, opp. Maced. mediterr. in Pelagonia reg. al. *Erisso* dici putatur. Popul. Andaristenses Plin.

Ptol. Andecrium, Aodrecium Strab. *Mostar*, Molet. interprete, oppid. Dalmatiae mediterr. Salonæ finitimum ac Sebenico.

¶ Andecrium. Vide Andrecium.

Plin. Andegavi, pop. Gall. Celt. Andes Cæs. Vide ibi.

¶ Andegavensis ager, seu Andegavia, *l'Anjou*, provinc. Franciae fertilis admodum & rigua, cojus primaria Andegavum. Terminatur à Septentr. Cenomanensi provinc. ab Occidente Britannia, a Meridie Pictaviensi provincia, & ab Oriente Torooico agro. Ab Italis volgo *Angiò* dicitur. Vide Andes.

¶ Andegavum, *Angers*, olim Juliomagus, urbs Galliae ampla admodum & elegans, 2. leucis distat à Ligeri fluvio, 9. à Salmurio in occid. & totid. à Flexia, Meduana fluvio alluitur; estque episc. sub Archiep. Turonensi.

Greg. Tur. Andelaus, *Andely*, pag. Gall. Celt. cum cœnobio, ad Seqoanam fluv. io Normannia, inter Parisios & Rothomagum occurrens, à Rothomago ad 8. leuc. distans. Fluvium habet ejusdem nominis apud Floriacum.

¶ Andelaus, vulgò *Aadelle*, dicitor hic flovius. Oritur prope oppid. *la Fertè*, caditque in Sequanam paulo supra Pontem Arcuensem. Andelaus autem oppidom dicitur etiam Andeliacum; ibique obiit ea vulnere ad Rothomagum accepto Antonius Rex Navarrae, pater Henrici Magni Regis Francorum.

¶ Andelovium, *Aadelot*, opp. Franciae, in Campan. prov. in Bassiniaco agro, ad amnem *Rougnon*. Distat 4. leucis à Calvomonte in Caeciam.

¶ Andemao, *Aodemaon*, insula sinus Gangetici, in Asia, versùs oram regni *Pegu*. Et adjacent sex aliae ins. quæ sub illo nomine continentur, inter scopulos & syrtes, versùs Septentrionem insul. Sumatrae, 80. leuc. Hispanicis hinc distantis.

Lib. Not. Anderida, *Newenden*, teste Camdeno opp. Britann. in Cantio, quasi medium inter Cantuaria) à qua 16. mill. abest) & Roffam. (in confioio Sussexiae juxta Camden.

Ptol. Anderidum, urbs Aqoit. episc. sub archiep. Turonen. Vide Gabalus, & Mimatum.

¶ Anderidom urbs est Aquitaniae, quae aliter Mimatum dicitur, *Mende*, Cabalorum caput, estque episc. sub Archiep. Bituricensi. Vide Mimatum.

Cæs. Andes, Andegavi Plin. pop. & urbs episc. sub Archiep. Turonens. Gall. Celt. apud Ligerim fluv. academia, & Duc. Andegavens. caput, inter Turones 26. & Naonetes ad occ. 26. urbs Andegavis, & Juliomagus Ptol. dicitur, vulgò *Angers*, (regio Andegavia, vulgò *Anjou*) inter Galliae antiquiores, à Sarrone Rege ann. ab orbe condito 2026. condita, ut ferunt.

¶ Aodes populi fuere, quorum tractus *l'Anjou* dicitur, eorum verò caput Joliomagus seu Andegavi, *Anders*. Sedet ad Meduanam flov. qui paulò post cadit in Ligerim. Vide Andegavum.

¶ Aades, *los Andes*, aliter *Cordillera de los Andes*, & *Sierra Nevada*, montes Americae merid. altissimi. Protrahuntur à parte septentrionali regni Peruviae usque ad meridiem regni Chiles & fretum Magallaoicum continuâ serie, in longitudioem mille ferè leucarum extensi, æquali ferè inter se distantia, nec longiùs à mari Pacifico recedunt quam 20. leucis Hispan. & 30. etiam aliqoibus io locis. In his multi montes ignivomi, praesertim versùs Chilem, ab Hispanis *Volcano* dicti.

Sil. Ital. Andes item pag. agri Mantuaoi, patria Virgilii (qui propterea Andinus Poeta cognominator.) *Petula* hodie dicitur, à Mantua 2. mill. pass. distans. Sil. lib. 8.

Mantua musarum domus, atque ad sydera cantu
Evecta Andino.

Andethanna, Andethannalis Anton. *Esternach*, oppidolum cum cœnobio agri Trevirensis, ad Suram fluv. 2. leuc. à Treviris in occ. & Caec. distans. Mem. Fortun. lib. 2. de vita S. Martini.

Progressis fociis, ubi se Andethanna propinquat.

Fort. & Sulp. ¶ Andethanna, *Echternach*, Lucemburgensis est prov. non autem agri Trevirensis. 4. leucis distat à Lucemburgo in Caeciam.

¶ Andutrium, opp. Dalmatiae, ita lapis antiquus apud Joannem Lucium in opere de regno Dalmatiae & Croatiae; deinde Clusa dicta fuit, & Chiusura Constantino Porphirogenitae; nunc *Clissa*, Slave *Kliff*; estque arx permunita, in colle, a Venetis expugnata, 20. mill. pass. à Sibenico in ortum distat.

¶ Andiatarocus, *Andiataroque*, lacus novae Franciae, in America septeotr. versùs limites novae Angliae. Distat à Monte Regio 35. leucis circiter meridiem versùs.

Ptol. Andomatunum, Antematunum Ant. urbs episc. Lingonum in Gall. Celt. inter Trecas & Vesontionem 22. leuc. *Langres* volgò. Vide Lingones.

¶ Andorra, *Andorre*, vallis fertilissima Pyrenaeorum, In Dioecesi Urgellensi, vicina Ceretanis & Fuaensibus, juxta Baliram fluvium, qui cadit in Secorim. Forsan aliàs Udura.

Sigeb. Andoverpum, al. Antuerpia? *Antwerpen* incolis, *Antwerp* Angl. *Anveres* Hispan. *Anvers* Gall. *Antorff* Germ. *Anversa* Italis, urbs & empor. Brabantiae ex maximis totius Belgii, ad Scaldim fluv. haud procul a mari, episc. sub Archiep. Machliniens. inde 4. leuc. distans, à Gandavo Flandriæ primaria 10. leuc. in ort. a Broxellis Ducis Brabantini sede 8. in Bor. a Col. Agrippina 28. in occ. à Lutetia Parisiorum 78. in Caec. Ambivaritorum metrop. ab Ortel. putatur.

¶ Andoverpum, seu, & melius, Antoerpia, sedet in eo tractu Belgii, qui Marchionatus S. R. Imperii dicitur. In episcop. fuit erecta a Paulo IV. anno 1559. Urbs est pulcherrima, cum arce permunita, & valido Hispanorum praesidio, furtiter expugnata anno 1585. ab Alexandro Farnesio Parmensi Duce. Nuoe in dies deficit (ex quo crevit Amsterodamum in emporium celeberrimom,) cùm aliàs innumeros haberet incolas. Distat ab Oceano 18. léucis. Ejus arx exstructa fuit anno 1569. ab Albano Duce, & aedificia pubblica urbis sunt superbissima. Hinc ortos Abraham Ortel. doctissimus sui aevi Geographus.

¶ Andra, *Andra*, fluv. Africae, in ora littorali Guineae. 30. leucis distat à fluv. *Benin* versùs Occidentem. Dicitur etiam & *Ardra* quibusdam.

¶ Andragira, *Andragiri*, quae & *Gudabiri*, urbs Asiæ, cum regno cognomine, in insula Sumatra, ferè sub linea aequinoctiali, & in medio insulæ, 40. circiter leucis distat à Maaca in meridiem.

Andrapa, urbs Paphlagoniæ episcop. sub Archiepisc. Amaseno, inter Pompejopolim & Ancyram, quae & nova Claodiopolis.

Prov. Andreapolis, urbs Archiep. & acad. Scotiae, in ora orientali. Vide Abernaetum, & Rigmundia.

¶ Andreapolis, *S. André*, urbs Scotiae illustris, quam archie-

chiepiscopali dignitate Sixtus IV. Papa cohonestavit anno 1471. ejusque Sedes fuit primùm in Abernethu oppido. Sita est in Comit. Fifæ, cujus est primaria; gaudetque celebri academia, non longè à mari Germanico. Distat à Dono-Dei 12. milliar. Scoticis in meridiem, ab Edimburgo autem 30. milliar. in Boream.

¶ Andreapolis, *S. Andero*, urbs Hispaniæ, in littore Biscajȩ, olim Flaviona via, episcopalis designata hisce ultimis temporibus. Distat à Laredo 6. leucis Hispanicis in occasum, & totidem à Santillana in ortum. Portum habet percommodum, cum castro antiquo. Ab aliis in Asturia Santillana ponitur.

Rom. Andria, *Andri*, urbs episcop. Apuliæ Peucetiȩ sub Archiep. Tranienſ., à quo 6. mill. pass. in austr. distat, inter Canusium & Rubos in ortum vergentes 12. à Bario 28. in occ. Ducat. titulo exornata. Netium Straboni dicta putatur.

¶ Andria, *Andria*, sita est in Bariana prov. regni Neapolitani, in planitie; estque Ducatus Carafarum, sed parvi circuitus.

Strab. Andsiaca, *Gatopoli*, ex tab. recent. opp. Thraciæ, juxta oram maris Euxini, apud Halmydissum.

Ptol. Andriace, *Gerante*, teste Villanov. cum Mol. oppid. Lyciæ littoreum, inter Pataram & Apiras, Myris proximum, inde 4. mill. pass. recedens.

Strab. Plin. & al. Andros, Andros Cic. *Andro*, inf. maris Ægæi, una Cycladum, cum urb. episc. sub Archiep. Naxensi, & olim sub Arch. Athenienſi, apud Gerestum Eubœæ prom. ab eo 10. mill. pass. in ort. à Delo 20. à Cea 39. in Bor. ipsa 93. circ. patens. Multa habuit nomina apud vet. Nam Cauros, Lasia, Nonagria, Hydrussa, & Epagris, ac etiam Antandros dicta est. In ea fontem esse, qui Nonis Januarii saporem vini habet, scribit Plin. lib. 2. cap. 103. Ejus mem. Ovid. lib. 7. Metam.

At non Olinros, Didymeque, & Tenos, & Andros.

Plin. Andros etiam Plin. Hedros Ptol. inf. maris Hibernici, inter Walliam & Hiberniam. Variè hodie nominatur. Nam Anglicè *Berdsey*, Britannicè *Enbly* appellatur, apud Ganganorum prom.

¶ Andros insula adjacet Walliæ regioni, & Arvoniæ Comitatui; & vulgò *Bardesey* dicitur.

¶ Androsa, *Andresen*, castrum Scotiæ Australis, & prov. Cuningbamiȩ, in ora littorali. Aliis est *Ardresen*; distatque 4. milliar. ab Irulno, & 15. à Dumbritonio.

Ptol. Androsia, *Andret*, ex tab. recent. urbs Galatiæ mediterr. inter novam Claudiopolim & Ancyram occurrens, Gangris finitima.

Andrus inf. Vide Andros.

¶ Andurianus, *Lago Salso*, lacus Capitanatæ, in regno Neapolitano, ab opp. Andutio sic dictus, aliter Salsus, prope ostia fluvii Candelari in mare Adriaticum. Via 4. milliar. distat à Manfredonia civitate in meridiem; estque parvus admodum.

¶ Andusa, *Anduse*, urbs Galliæ, in Occitania infer. ad fluv. Gardonem. Distat ab Alesin 2. leucis, & à Nemausa in Circium. Aliàs munita fuit. Nunc ejus mœnia disjecta sunt; estque ad radices montium.

¶ Aneburgus, *Lasneborg*, burgus Sabaudiæ, ad radices Alpium & Montis Cenisii, ad Arcum fluv. Dicitur & Lanciburgium, *Lans le bourg*, ad differentiam alterius *Lans le Villars*, oppidul. in vicinia. Ibi ordinarius transitus Alpium ex Sabaudiȩ Ducatu & Mauriana valle in Pedemontium.

Ant. Anejanum, sive Annejanum ex al. cod. *Montagnana*, quasi mons Anzianus, opp. Venetiæ agri Patavini peramplum, medium inter Ateste & Leonicum, sive Ligniacum 20. mille pass. dissitum, à Patavio 25. Mantuam versùs, inde in occ. 28. distantem, à Ferraria supra 30. versùs Veronam.

Cic. Plin. & al. Anemo, *l'Amone*, fluv. Æmiliæ, sive Gall. togatæ, ex Apennino mont. in Padum per Faventiam (quam interluit) influens, inter Ravennam & Argentam. De eo P. Burg. l. 7. Sit.

Afflait & vallem quicunque Anemonis & agros
Cultor habet.

Strab. & al. Anemurium, *Stalemura*, sive *Scalemure*, teste Nigro, urbs Ciliciae littor. episc. sub Archiepiscop. Seleucienſ. inter Antiochiam ad occ. & Celenderim ad ort. ad prom. ejusdem nominis, quod a Crommyo prom. Cypri 44. mill. pass. abest in Bor. à Solis 62. in ort. Terminus est Ciliciȩ & Pamphiliae apud Melam. Abest à Coracesio urb. Pamphiliae 850. stad. in ort. Solos versùs 500. distantes, teste Strab.

¶ Anena, *Anenat*, insul. Norvegiae regni, in ora meridionali Finmarchiae prov. prope insulas *Vestrol* & *Samien*, & media ferè inter Nidrosiam, & Vardhusium, & 25. leucis Germanicis distat a *Mucelstroom* in Cæciam; diciturque etiam *Andenes*.

¶ Anetum, *Anet*, oppidum Galliȩ, in provinc. Insulȩ Franciae, & Eburam fluvium, & in limite Normanniae, cum castro splendido à Diana Valentinienſi Ducissa excitato. Principatus titulo gaudet Ducis Vindocinensis, 3. leucis infra Drocas in Boream, & 14. à Lutetia in occasum.

¶ Ansa, *Anfe*, opp. Africae, in regno Fezzæ, olim celebre nunc semidirutum, in littore Oceani. A quibusdam *Anaffe* dicitur; estque in prov. Temesna, cum portu capaci. Distat ab Azamuro 20. leucis Hispanicis, & 13. à Sala meridiem versùs.

¶ Angadiva, *Angediva*, seu Anchediva, insula parva Asiȩ & Indiae citerioris, in ora regni *Decan*, 12. leucis à Goa civitate meridiem versùs. Ibi aliàs castrum Lusitanorum, postea disjectum.

¶ Angamala, *Angamale*, urbs parva Indiae, in monte, ad fluvium *Aicotta*, archiep. facta a Paulo V. Papa anno 1609. Sita est in regione Malabaria; ibique & in viciniis degunt Christiani S. Thomae. Dicitur etiam Archiep. Serrensis, seu S. Thomae, aut Cranganorensis, quia prope Cranganoram, à qua distat Angamala 10. leucis, & Coccino 13. leuc. in orientem.

Angelopolis, sive urbs S. Angeli, *S. Angelo*, urbs multiplex, una Apuliae Dauniae in mont. Gargano, apud Sipontum, ab eo 5. mill. pass. in occ. archiep. Altera in Hirpinis episc. sub archiepisc. Compsano, inde 16. mill. pass. Beneventum versùs, à quo 24. *S. Angelo di Lombardi* vulgò. Tertia urb. in Vestinis Pinnae proxima, ab ea 3. mill. pass. in Bor. Angolus veteribus dicta. Quarta addi potest in orbe novo, vulgò *Città degli Angeli*, episc. sub Archiep. Mexicano. *Prom. Rom.*

¶ Angelopolis in America dicitur *los Angeles*, aliter *Puebla de los Angeles*, in Nova Hispania; distatque 22. leuc. Hispanicis ab urbe Mexico in ortum; ædificata fuit anno 1531. ab Hispanis in Tlascala provinc. estque episc. sub Archiepisc. Mexicano.

¶ Angelopolis altera, *S. Angelo in Vado*, quibusdam castrum S. Angeli Vadani, olim Tiphernum Metaurum dictum, urbs Italiae, in ditione Pontificia, & Ducatu Urbinate, episc. sub Archiepisc. Urbinate; sed unitus fuit ab Urbano VIII. Pont. Max. cum Urbaneæ episc. Vide Thiphernum Metaurum.

¶ Angeramunda, *Angermond*, opp. Germaniae, in Marchia Brandeburgensi, ad fluv. *Welse*, qui mox cadit in Oderam. Vide infra Angermunda nova.

Angeriacum, *S. Jean d'Angely*, opp. Gall. Aquit. praeclarum, in finibus Santonum, ab illis 4. leuc. in Circ. Vide Engeriacum.

¶ Angermannia, *Angermanie* & *Angermanland*, prov. Sueciae, Norlandicarum una, ubi & Angermanus est fluvius, & civitas unica Hernosandia in ora sinus Bothnici. Terminos habet à Septentrione Bothniam, ab Oriente sinum Bothnicum, à Meridie Midelpadiam, & ab Occidente minutam partem Laponiae. *Ansa*

¶ Agermunda, *Angermund*, opp. Livoniae, in Ducatu Curlandiae, & ora maritima maris Baltici. 2. leucis distat à Veneda urbe in Boream.

¶ Anger munda nova, *New* Angermund, urbecula German. in Marchionatu Brandeburgico versùs Pomeraniam ad *Welse* fluv. hoc bello deformata. Vix una leuca distat ab Odera fluvio, 2. ab Aderburgo in Boream, 6. autem a Stetino in austrum.

¶ Angia, *Enghien*, Gallis *Angajen*, opp. Belgii, in Hannonia, Ducatus titulo clarum, 6. leucis distat a Bruxella in Africum, & 3. a Montibus in austrum.

Angili pop. Vide Angli.

¶ Angira, *Ansone*, urbecula Ægypti superioris, non longè à Nilo fluv. in monte, 20. circiter leucis distat a Cairo in meridiem. *Ptol.*

Angitia sylva, in finibus Marsorum, inter Albam & lacum Fucinum, *Selva d'Albi* vulgò, sic ab Oetae Regis filia, Circesque sorore dicta, quae & Agnitia. De qua Virg. l. 7. *Virg.*

Tenemus Angitiæ, vitrea te Fucinus unda.

Angitula, Crissa Lycophr. fluv. & opp. Brutiorum, in Calabr. infer. fluv. *Angitola* etiam vulgò nominatur. Oppid. sive castrum *Roccha d'Angitola* dicitur, haud procul ab ora sinus Hipponiatis, ab Hipponio vero 8. mill. pass. in Bor. Neocastrum versùs. *Ant.*

Antiq. Trad. Angleria, *Anghiera*, opp. Insubrię, in ora lacus Verbani, ab Anglis, teste Andr. Alciato, conditum, olimque uti urbs, præclarum, titulque Comitatus sub Principibus Vicecomitibus exornatum, Aronæ proximum, laco intersito, à Mediolano supra 35. mil. pass. distans; olim amplum, uti vestigia testantur, ac ditionis familię Borromeę. Abest ab Arona (opp. frequenti cum arce munitissima, ejusdem familiæ, ubi corpora SS. martyrum Felini & Gratiniani Perusinorum asservantur) paulò plus mill. pass.

¶ Angleseja, *Anglesey*, ins. Angliae, Valliæ adjacens. Vide Mona.

Tac. Angli, Angili Ptol. pop. Germ. in Saxonia, qui in Britanniam profecti, partem in austr. vergentem, ejectis Britannis, occuparunt, illamque de suo nomine Angliam dixere: quod nomen illi ad hęc usque tempora durat, vulgò *England*.

¶ Anglia, *England* incolis, *Angleterre* Gallis, *Inghilterra* Italis, *Inglaterra* Hispanis, Albionis insulæ pars major ad austrum, regnumque celeberrimum a multis sæculis, quod olim in septem regna divisum erat, & Britannia major vocabatur. Vide Britannia.

¶ Anglia nova, *New England* incolis, *Nouvelle Angleterre* Gallis; regio Americae Septentrionalis, ad mare Boreale, inter novam Franciam & novum Belgium. Vide nova Anglia.

Prov. Rom. Anglona, sic vulgò, urbs Lucaniae episcop. sub Archiep. Acherontino, seu Mateolano, hac tempestate eversa: cujus Episcopus Tursi, a quo 12. mill. pass. abest in ort. moratur.

¶ Anglura, *Angluse*, oppidulum Gallię, in provincia Bria, ubi Anga fluv. cadit in Albam fluv. qui 3. leuc. infra in Sequanam se exonerat, 8. leucis distat a Trecis in Septentrionem.

¶ Angola, *Angola*, regio Africæ meridionalis, inter regnum Congum & regionem Benguelam, quæ illi insidet ad meridiem. A multis comprehenditur sub regno Congi, & est regio dives & nota Europæis. Ejus primaria urbs Fanum S. *Pauli*, in ins. Loanda in ora Oceani, cum portu percommodo, subest Lusitanis.

Ptol. Angulus, Angulos Plin. *Città di S. Angelo*, urbs Vestinorum, apud oram littoream Aprutii, inter Adriam & Aternum 8. mill. pass. à Teata ferè 22. in occ. distans; Pinnæ vicina. Pop. Angolani Plin.

¶ Angotinum, *Angote*, regnum Africæ, cum urbe cognom. ad Abaobum fluv. in Æthiopia superiori seu Abyssinia, inter Azugam urbem in meridiem, & *Befegnanze* in Boream.

¶ Angra, *Angra*, urbs insulę Terceræ, seu Tertiarię, una ex Azoribus, versùs Africam, in Oceano Atlantico, episc. sub Archiep. Olisypponensi. Paret Lusitanis cum tota insula & aliis adjacentibus. Sedet in ora meridionali insulæ; estque parva, & munita, cum arce ampla S. Philippi dicta.

¶ Angria, *Engern*, opp. Westphaliæ, in Comitatu Ravenspergensi, ubi sepultus Witikindus Dux, Saxo ille percelebris sub Carolo M. Imp. cum quo per tot annos dimicavit, tandemque Christianus effectus est. Una leuca distat ab Hervordia, & 8. leucis a Monasterio in ortum.

Tac. Ptol. Angrivarii, pop. Germ. quorum oppid. *Angermund*, in Pomerania, à Stetino urbe primaria 8. leuc. Berlinum versùs, appellatur, teste Peucero. Et *Engern*, *Engerhen*, opp. Westphaliae apud Hervordiam urbem, inter Monasterium 8. & Mindam 4. occurrens, teste Althamero; quasi hi pop. ex Pomerania in Westphaliam, vel è contra migrarint.

¶ Angrivari populi, testibus Cluverio, Brietio, & aliis fuere ubi nunc Dioeceses Osnabrucensis, Paderbonensis, pars Westphaliae & Transisulaniæ. Eorum vestigium manet in opp. *Engern*, seu Angria in Westphalia.

¶ Anguillara, *Anguillara*, opp. ditionis Pontificię, in prov. Patrimonii, ad lacum Braccianensem, seu Sabbatium. Distat à Bracino 5. milliar. & 18. à Roma in occasum, prope *Annone* rivum.

¶ Anguillara, *Anguillara*, opp. & lacus Italiæ, in Patavino agro, ditionis Venetę, prope Athesim fluv. 8. milliaribus distat a Rhodigio in Boream, & 15. a Patavio in meridiem.

Angosia, Scotiæ reg. Vide Orestia.

Scrip. ¶ Anhaltium, *Anhalt*, castrum Germaniae, in Saxonia superiori, fere dirutum, a quo regio circumjacens dicitur Principatus Anhaltinus, qui nunc in 4. partes divisa, estq; parvi circuitus, & in longum extensus ab ortu in occasum. Terminatur ab Oriente Ducatu Saxoniae, à Septentrione Ducatu Magdeburgensi, & Principatu Halberstadiensi, uti ab Occidente; sed ad meridiem habet Comitatum Mansfeldiensem, & episcopatum Halleosem. Ejus urbes praecipuè, Dessavia ad Albim, Seversta, & Bernaborgum.

¶ Anholtium, *Anholt*, opp. Comitatus Zutphaniensis in Belgio unito, sub Batavis, 2. leucis distat ab Emmerico, & totidem à Bukoltia, inter amnes Aam & Isalam veterem.

¶ Aniana, *Anian Fu*, urbs Sinarum, in prov. Chuquami, in Asia.

Vet. Insc. Anianę thermę, *Bagni d'Agnana*, teste Scip. Mazzella, balnea Campaniae, intra Bajas & Cumas: quorum aquae multis sunt morbis salutares.

¶ Anianum fretum, *le detroit d'Anian* Gallis, *Estrecho d'Anian* Hispanis, fretum percelebre Oceani Septentrionalis. A variis variè ponitur. Hispani enim, Lusitani, & alias Angli crediderunt illud esse inter Tartariam & Novam Albionem, ubi nunc repertum est fretum Esonia. Hisce autem temporibus existimant Galli & Batavi, multis de causis, illud esse inter insulam Californię, versùs Americam, & Novam Albionem, seu potius Terram Esonis. De Nova Albione enim nihil certi penes Geographos.

¶ Aniava, *Anieva*, promontorium percelebre in Terra Esonis, quæ vulgò *Terre d'Jeso* dicitur, in Asia supra Japoniam, in Septentrionem. Dicitur & *Anivua*, a Batavis, qui illas oras perlustrarunt hisce ultimis temporibus.

Prov. Rom. Anicium, quod & Podium, *le Puy*, urbs Gall. episc. sub archiep. Bituricensi, in mont. in Gabalorum, Velaunorum, Arvernorumque, & Bojorum conf. à Gabalis 9. leuc. Viennam versùs, à qua 14. abest inter Claromontem & Valentiam ad 15. Sunt qui Aniciun scribendum velint. Templum ibi Virgini dicatum augustissimum, & maximè frequentatum.

¶ Anicium sedet prope Ligerim fluv. in monte; estque caput Velaunorum: sed longe distat a Boiis, a Lugduno autem leucis 22. in Africum, & a Claromonte 20. in Eurum.

Strab. Pauf. & al. Anigrus, Aniget Vib. Seq. fluv. Pelopon. in Elide regione, in quo Centauros vulnera lavisse refert Ovid. lib. 15. Metam. ac propterea defecisse.

> *Enadit Anigrus aquas, postquam (nisi vatibus omnis*
> *Eripienda fides) illic lavere bimembres*
> *Vulnera.*

Sed hic Ætolię fluv. est, non Elidis, in Evenum fluv. labens, nisi duo sint, unus Elidis a Strab. & Pauf. memoratur, alter in Aetolia, de quo Ovid.

¶ Animaca, *Animacha*, fluv. Asię, in India, & regione Malabaria. Oritur in regno Calecuti, & in Oceanum influit, 6. leucis a Cranganora versùs Boream. Oppidum rigat cognomine.

Ex vita S. Carilephi. Anninula, *S. Carilefa*, pag. seu cœnobium est Gal. Celt. in finibus Cenomanorum, apud Vindocinensem urbem, & Ledum fluv. teste Massonio; ubi S. Carilephus vitam primùm eremiticam duxit, & postea exstructo Cœnobio Abbas fuit.

Ptol. Dion. Hal. Anio, Anieo Vib. Seq. Anienus Statio, *Teverone*, fluv. Sabinorum, ex Trebanis montibus oriens atque in Tiberim ab urbe Roma 3. mill. pass. prolabens, Latio à Sabinis separato. Nomen ab Anio Rege Etrusco in eo submerso habere tradunt. De eo Prop. lib. 3.

> *Hic Anio Tiburne fluis, Clitumnus ab Umbro*
> *Tramite.*

Et Luc. lib. 1.

> *Tollentemque caput gelidas Anienis ad undas.*

Ab Aniene Anienus nom. gent. Virgilius libro quarto Georg.

> *Unde pater Tyberinus, & unde Aniena fluenta.*

Aniena fluenta apud Ovid. lib. 4. fast. videtur legendum Amasena fluenta, ab Amaseno fluv. Siciliae, qui Catinam urbem interfluit: qui aliis Amenanus dicitur.

Ex vita S. Flor. Mart. Anisus, *Ens*, urbs & fluv. Norici; qui ex montibus in tractu Salisburgensi oriens, obliquè in Bor. fluens, apud Laureacum urbem eversam in Danubium excipitur, ad Anisum urbem Austriacam, à Lentia 3. leuc. in ort. distantem, Viennam versùs. Apud nonnullos Onasus appellatur.

¶ Anitia, quę Lentia aliis, *Lenza*, fluv. Italiae, in Longobardia. Oritur ex Apennino monte. Cadit in Padum prope Brixellum, dividitque Ducatus Parmensem & Mutinensem.

Liv. ¶ Anitorgis urbs fuit Hisp. Tarracon. ad quam inter Scipiones & Hasdrubalem pugnatum est. Ea aliquibus Concha esse videtur.

¶ Anna, seu Ana, *Anna*, urbs antiqua Arabiæ desertae ad Euphratem fluv. Mercatu priùs celebris; sed deficit in dies, & raros habet incolas, cum arce in insula adjacente. A quibusdam in Mesopotamia ponitur.

¶ Annaberga, *Annaberg*, urbecula Germaniae, in Misnia prov. & mont. *Schneberg*, versùs Bohemiam, 9. leuc. Germanicis à Misna urbe in austrum, una autem à Marienberga, juxta *Schop* amnem.

¶ Annaciugi, *Annacians*, pop. Americæ, in Brasilia mediterr. versùs præfecturam Portus securi.

¶ Annecium, *Annecy*, urbs est lepida Sabaudiæ Ducatus, & ampla, sed à paucis habitata, ad lacum cognominem, in Sabaudiae Ducatu, 7. leucis distat a Camberiaco in Boream, uti a Geneva 10 austrum, quot fere à Bellico in ortum; ibi requiescit S. Francisci de Sale Episcopi.

¶ Annibi, *Annibi*, lacus Tartariæ septentrionalis, in Asia, & montes cognom. in eadem regione, Marco Polo teste.

¶ Annabona, *Annabona*, ins. Africæ, in littore Guineæ, 10. leuças habet in circuitu. Sic dicta, quia a Lusitanis detecta primo die anni; distatque 180. mill. pass. à promontorio Lupi Gondisalvi in occas.

Vis. Brad. Annonacum, *Annonay*, opp. Gall. Celt. Vivariensis Diœcesis, à Cæsare, ut ajunt, conditum, & ab annona nominatum, inter Viennam 6. & Podium 15. leuc. à Vivario in Bor. 10.

¶ Annoniacum, seu Annonæum, sedet ad rivum *Deume*, duabus leucis a Rhodano fluvio; estque in Vivariensi provincia superiori.

Ptol. Anonium, *Anone*, opp. olim Insubriæ citer. nunc pag. ad lacum qui ab eo nominatur, à Mediolano ad 76. mill. pass. in Bor. distans, Leucum versùs 6. à Foro clinii 4. a Como 10. Alterum opp. hujus nominis est Agri Alexandrini, ab Asta Pompeja 4. mill. pass.

¶ Anonium, Agri Alexandrini, vulgò *Anone* incolis, *la Roque de Non* Gallis, oppidul. est Ducatus Mediolanensis, deformatum hoc bello, & quasi in Monteferrato insertum. Sedet ad Tanarum fluv. 10. milliar. ab Alexandria in occasum.

Plin. Anonymi, pop. Africæ, qui & Atlantes, mont. Atlantem incolentes. Sic dicti, quod propriis careant nominibus.

¶ Anossia, *Anossi*, & *Carcanossi*, prov. Africæ, in ins. Madagascaris, versùs oram meridionalem, ubi coloniae Francorum aliquot. Dicitur etiam *Andrabeiaaba* ab incolis, inter Ampatres pop. ad Orientem, & Ambolam vallem ad meridiem, teste Flacurtio.

¶ Anothia, *Anoth*, una ex insulis Sillinis, *Silly*, in Oceano, 25. circiter leucis à Cornubia prov. Angliæ in occasum, sub Anglis.

¶ Anotia, *Anout*, insula parva maris Baltici, in Dania, inter Jutiam Septentrionalem, & Hallandiam prov. Sueciæ, 8. leucis Danicis ab utraque parte distans, 7. autem leucis à Zeelandia insula, & inter Syrtes posita.

¶ Ansa, *Anse*, oppid. Galliæ, in Lugdun. prov. prope Ararim fluv. 4. leucis a Lugduno in Septentr. Matisconem versùs, ubi aliàs Concilium celebratum.

Cic. Ansancti vallis, *la val di Fricenti*, teste Sanfelicio, locus in Hirpinis, & agro Frequentino, ubi antrum est, quod incolae os lupi dicunt. Mem. Virg. lib. 7. Æn.

Ansancti vallis, densis hunc frondibus atrum
Urget utrinque latus nemoris.

Sunt tamen qui hunc locum in Sabinis statuant, apud Reate; cùm is *Nesanto* vulgò nominetur, teste Leand. Sed teste Plin. lib. 2. c. 93. locus in Hirpinis est, noxius & lethalis, ob aquas pestilentes & putres.

¶ Ansianacti, *Ansianactes*, pop. Africæ, in ins. Madagasc. teste Flacurtio, in mediterr. 30. circiter leucis ab ora occidentali, versùs insulam S. Mariae.

Tac. Ansibarii, pop. Germ. infer. qui ab aliquibus Daventrienses putantur, in Transisulana reg. quorum opp. *Ansestade*, sive *Anssen*, pag. apud Lochemum opp. à Zutpheno 2. leuc. à Daventria 3. distans.

¶ Ansibarii pop. teste Cluverio, fuere in illa parte Westphaliæ, ubi nunc Mindensis Principatus, & Comit. Diepholtensis, & Hojensis.

Ver. Inscr. Ansidona, oppidum Thosciae, apud mont. Argentarium, & Urbatellum opp. ab eo 4. mill. pass. distans, sic etiam vulgò dictum, cujus in edicto Desiderii Regis fit mentio.

¶ Ansidona nunc *Ansedonia* dicitur, prope mare Tyrrhenum, ubi olim Cosæ eversæ, & in ruinis jacet, sub dominio magni Ducis Hetruriæ.

¶ Ansicani, *les Ansiquains*, pop. Africæ, in Æthiopia superiore, ad Septentrionem regni Congi, & ad Orientem regni Loangi in Mediterraneis.

Ansloga, *Anslo*, urbs Scandinaviae, in Norvegia mediterranea, episc. sub Archiep. Nidrosiensi, inde 80. leucis à Bergis 45. in ortum recedens. *Prov. Rom.*

¶ Ansloga non longe distat a mari cum sinu cognomine. Dicitur aliter *Opslo*, Gallis *Ansloye*, arcem habens propinquam, *Agghorus* dictam. Hęc civitas fœdo conflagravit incendio sub Christiano IV. Daniæ Rege, qui illam reædificavit, Christianamque de suo nomine dixit. 24. mill. distat à Bahusia urbe & a Fridericostadia.

¶ Anspacbium, *Anspach*, opp. Germ. cum castro, in Franconia, Brandeburgici juris. Aliter etiam *Onoltzbach* dicitur ad fluv. cognom. 6. leucis distat a Norimberga in occasum, 7. autem à Norlinga in Boream.

¶ Anta, *Ante*, amnis Galliæ, in Normannia. Falesiam opp. alluit, & tribus leucis infrà in Divam fluv. cadit.

¶ Anta, *Ante*, opp. cum portu, in ora maritima Guineae regionis, in Africa. Tribus leucis distat a prom. trium Capitum, Orientem versùs.

Antandros, *S. Dimitri* nunc, teste Soph. urbs Mysiae, *Strab.* seu Phrygiae minoris marit. inter Scepsim ad Bor. & *Plin.* Adramyttium ad austrum ferè media inter Troadem & *& al.* Adramyttium, paulò suprà 30. mill. pass. utrinque distans, olim Edonis, episcop. sub Archiep. Ephesino. Hujus ager Antandria à Strab. nominatur. Antandri mem. Virg. lib. 3. Æn.

-Classemque sub ipsa
Antandro, & Phrygia molimur montibus Ida.

Ab Andri ins. populis condita traditur.

Antaradus, *Tortosa*, urbs episcop. in ora Phœniciae, sub Archiepis. Tyrio, quae & Orthosis, inter Balaneas *Plin.* & Tripolim, inter 34. hinc 50. mill. pass. dissita, aliquando *Ptol.* Constantia in lib. Conc. dicta a Constantino Imper. & instauratore.

¶ Antaradus urbs nunc in ruinis ferè deserta jacet a plurimis annis.

¶ Antavares, *les Antavares*, pop. Africæ, in insula Madagascar. versus oram & partem Orientalem, ad Septentr. regionis Matatanę. Fluvius Manatzarus eorum tractum rigat.

¶ Antarcticæ regiones, *les Terres Antarctiques*, partes orbis, sic dictæ, quia versùs Polum Antarcticum sitę sunt. Dicuntur ab aliis terra Australis. Sed vix ab Europæis lustratæ sunt aliquot partes versùs oram littoralem; suntque Regio Petri Nuitii, Terra Concordiaę, seu Nova Holandia, Carpentaris, Regio Antonii Diemeni, Nova Zelandia, & Regio Ferdinandi à Quiro. Vide Terra Australis.

Ant. Antemantunum, *Langres*, urbs Gall. Celt. Vide Andomatunum, & Lingones.

Antenacum, Antonacum lib. Not. Antunnacum Ant. *Andernach*, opp. Germ. infer. ad Rhenum fluv. inter Confluentes & Bonnam, hinc 7. inde 3. leuc. dissitum; quod ann. sal. 1120. excisum, instauratum ferunt.

¶ Antenacum opp. est in ditione Archiep. Coloniensis. Est parvi circuitus, & paucis constat incolis.

Antenna, Antennę Virg. Strab. & al. urbs & colon. *Plin.* fuit Sabinorum, apud Tiberim fluv. ab urbe Roma 40. *Liv.* stad. distans; cujus hodie nullum exstat vestigium. Pop. *& al.* Antemnates apud Liv. De ea Virg. lib. 7. Æn.

Ardea, Crustumerique, & turrigerę Antennæ. *Ptol.*

Antequia, *S. Ander*, teste Henr. Coquo, opp. Hispan. Tarrac. in ora Bor. Autrigonum, inter Laredum & Fanum S. Julianę opp. Cantabrorum, inde 8. hinc 5. leuc. à Flaviobriga 15. in occ. Opp. præclarum, quod non Antequia, sed Flaviobriga veteribus dictum, ab aliis putatur.

¶ Antequia nunc etiam Andreapolis dicitur a multis. Vide ibi.

Anthedon, *Larissa*, teste Nigro, sed Tyrio Daron; *Strab.* urbs Palæstinæ episc. sub Patr. Hierosolym. marit. in- *Plin.* ter Ascalonem & Gazęorum port. 8. mill. pass. utrin- *Ptol.* que, quæ & Majuma in lib. Conc. appellatur.

Anthedon altera, *Talandi*, teste Ortel. opp. Bœotiae *Athe.* mediter. inter Thebas & Chalcidem, inde 60. hinc 70. *Ptol.* stad. Sed *Talandi* Atalanta potiùs esse videtur opp. in *Paus.* ora. De Anthedone Ovid. lib. 13. Metam.

Nuper in Euboica versit Anthedone membris
Glaucus adest.

Plin. Aothemus urbs fuit Macedooiae mediterren. apud Thermam.

Svid. Plin. Amm. Anthemusia, Anthemusias Tac. urbs Mesopotamiae, Nicephorio finitime, à Macedooibus coodita; quae si exstet, incertum.

¶ Anthemusia est etiam prov. Mesopotamiae, juxte Euphratem, vulgò *Aliduli* dicta.

Plin. Ptol. & al. Anthropophagi, popul. Scythiae, qui ounc *Tartari* dicuntur. Sunt & in Æthiopia, & elibi; maxime verò in America regione novi orbis, quos Hispaoi prorsùs extinxere.

¶ Antropophagi sunt populi Americae pro mejori parte, praesertim versùs Brasiliam, Megallanicam, & alibi. Illos Hispeni delere conati sunt, sed incallum. Ipsi enim Hispanos magnis cladibus affecere in provinc. mediterraneia sed in maritimis malè mulctati ab Europaeis, ipsis pareot pro majori parte. De destructione Americanorum consule Barrbolomaeum Ceelaum, Episcopum Chiapentem. Popoli etiam Æthiopiae inferioris sunt Aotropophagi, praetertim in ora Cefrorum, & Zanguebaria, & in aliis locis maritimis. Sed nusquam didici Tartaros esse Aotropophagos, ut videre est in omnibus Historicis, qui de ipsis scripsere.

Jorn. Anti, pop. Sarmatise, Hunnorum genos, ad paludem Mœoticam iocolentes: quibus devictis, Justinianus Imper. Acticus cognomioetus est.

Ant. Antiam, *Zamko*, teste Laz. opp. Hung. in Pann. infer. ad Drsum fluv. a Qoinque Ecclesiis 3. leuc. in eustr. Possegam urbem Bosnicam versùs.

Prov. Rom. Antibarum, olim Doclea ut nonnullis videtur, *Antivari*, urbs Dalmetiee, apud oram maris Hadriaci, in mont. inter Butuam ad occ. & Olchinium ed ort. 10. mill. pass. sita, è Scodre 18. in austrum, metrop. siva Archiepisc. cui subduntur Butua, Olchimium, Drivestum, & Scodra, cum eliis quioque urbibus; ad vestitatem sub Turcis penè redactis.

Anto. Anticaria, quae & Syngylia e fluvio dicta est, *Antiquera*, urbs Hisp. Bęt. io mont. apud Malacam, inde 7. leuc. Astigi versùs, a qua 15. quot ab Hispali distet, in Vandelitiae & Granateni, regni conf. ad Singulim, sive Singylim fluv. Est & Anticaria urbs episc. in orbe novo, sub erchiep. Mexicano.

¶ Aoticarie in America *Nova Antequera* dicitur, episc. facta à Paulo an. 1547. Site est in Nová Hispania, & prov. de *Guaxaca*. Distat è civitate Mexico 80. leucis Hispanicis versùs ortum, à mare Boreali 17. leucis io austrum, & 20. tantùm eb oppido Verae Crucis. Urbs est parva, & melè culta. Anticaria autem Hispaoiae urbecula, est in regno Granatensi, 6. leucis a Singili fluvio in eustrum distat, & ab Hispali 25. in Eurum: in loco elpero & edito.

Strab. Aoticitus, vel Anticites, Atticitus Ptol. fluv. Sarmatiae Asiatae, in mare coutra Bosphorum Cimmerium fluens è regione Panticapaei urbis, *Lesiki* nunc, teste Villanovano.

Strab. Pauf. Anticyre, Anticyrrha Ptol. & Strab. *Suola*, teste Pineto cùm al. urbs Phocidis littor. inter Crissam ad occ. & Siphas opp. Bœotiae ad ort. isthmum Corinthiacum versùs, à Delphis 10. mill. pass. distans. Anticyra verò, in qua helleborus contra amentiam nescitur, ins. est sin. Oetaei, teste Plin. lib. 25. cap. 5. Unde adagium in ementes ortum, uti apud Horat.

Navigat Anticyram.

Quae ins. est sin. Malliaci, contra Oetam mont. Legitur apud Hor. Anticyra, & in num. plur. Anticyrae.

Ptol. Antigooia, *Argiro castro*, teste Nigro, urbs Epiri mediterr. in Chaonia reg. apud Macedon. fines, a Chimęra urbe in mootibus Acroceraunis ed 20. mil. pass. distans. Sophiano verò & Laz. *Croja*, urbs quondam Albaniae regie, in Mecedonia, episc. sub Archiep. Dyrrachino, inter Dyrrachium, Albanopolim, & Lyssum: cui situs Antigoniae repugnet; cum haec in Epiro, illa in Macedonia sit.

Pto. Antigonis eltera, urbs Macedoniae io Mygdonie reg. *Caugna* Pineto ioterpr. el. *Antigoea*, inter Pydnam et Magnesiam. Antigonia item insula Propontidis, inter Byzaotium & Nicomedlam, *Isola del Premipe*, teste Gylho.

¶ Antilia, *Anthill*, oppid. Angliae, in Com. Bedfordiensi, 4. milliar. Anglicis distat a Bedfordie in eustrum; & à Buckingam e 12. milliar. in ortum.

Antilia, *Altepla*, teste Georg. Merule, urbs olim, nunc pag. Liguriæ, ad Iriam flumen, apud *Seravalle* opp. e Dertona 12. mill. pass. io via quæ Geouam ducit. Altilia el. cod. habent. *Suet.*

Antilibenus, mons Syriæ, seu Phœniciæ, inter quem & Libanum vallis est longa, fertilisque, ac optimè habitata, *Abellinar* incolis dicta, teste Postello, per quam Orontes fluv. decurrit epud Heliopolim. *Plin. Strab. & al.*

¶ Aotilibanus mons iohabitatur pro majori parte a Drusis popul. Christianis, ibique est Abeoum opp. vulgo *Abans*.

¶ Antillæ, *les Antilles*, insulæ Americæ septentrion. in Mari Boreali, vulgo *Mar del Norte*, quæ in longum excurrunt ioter Floridam regionem & novam Vandaliam in America. Earum praecipue sunt Hispaniola, Cuba, Jamaica, S. Joaonis ins. Lucajoneca, Babama, & eliæ, Linfcoto teste. Alii eutem existimant, & rectiùs forsao, Aotillas insulas esse quæ jaceot inter contineotem Americæ meridionalis, & partem orientalem insulæ S. Joannis de Portu Divite; suntque in modum arcus positae. Detectæ primùm fuerunt a Christophoro Columbo eono 1492. dicuoturque Antillæ Americæ, quasi aote insulas Americæ, oempe ante majores insulas sinus Mexicani. Ea iis viginti octo pręcipuæ numerantur, & pro mejori parte parent Gallis, Aoglis, & Batavis, qui in his multas habent colonias, ab anno 1625. Dicuotur etiam Caribarum iosulæ ab antiquis incolis, & a quibusdam Camercanæ. Ab Europæis autem harum partium incolis, tota hæc multitudo insularum cum aliis sinus Mexiceni, vulgò Archipelagus Mexicanus dicitur. Sunt eutem Antillæ pro majori parte mirè fertiles & riguæ, abundantque omnibus ad victum & ad delicias etiam necessariis.

¶ Aotillarum propriè dictarum præcipuæ.

Anguis insula, l'Anguille, *in ditione Anglorum*,
Antiqua insula, Antigua, *Anglorum*.
Bardata ins. la Barbade, *Anglorum*.
Barbuda ins. la Barboude *Anglorum*.
Desiderata ins. la Desiderade, *Francorum*.
Dominica ins. la Dominique, *Caribarum*.
Granata ins. la Grenade, *Francorum*.
Guadalupia ins. la Guadaloupe, *Francorum*.
Marigalanta ins. Marigalante, *Francorum*.
Martinica ins. la Martioique, *Francorum*.
Montisferrati ins. Montserrat, *Anglorum*.
Nivium ins. Nieves, *seu* Mervuis, *Anglorum*.
Saba ins. Sabe, *Hollandorum*.
Sanctę Crucis ins. Sainte Croix, *Francorum*.
Sanctę Lusiæ ins. Sainte Alouzie, *Francorum*.
S. Bartholomęi ins. S. Barthelemy, *Francorum*.
S. Christophori ins. S. Christophle, *omnium illius tractus facilè primaria*, *Francorum & Anglorum*.
S. Eustachii ins. S. Eustache, *Hollandorum*.
S. Martini ins. S. Mettin, *Francorum & Hollandorum*.
S. Vincentii ins. S. Vincent, *Caribarum*,
Tabaci ins. Tabago, *seu* NieW. Valcheren, *Hollandorum*.

Antinoe, *Anthios*, Leone Afric. interpr. urbs Ægypti super. ad Nilum, quæ teste Steph. & Hadrienopolis dicta est, inter Babylonem & Copton in austr. inde 160. hinc 210. mil. pass. episc. sub archiepisc. Thebaan. *Ptol.*

¶ Antinoe nunc in ruinis jacet, distatq; a Nilo 10. leuc. in ort.

Aotiochia cognomento magna, urbs Reg. Syriæ, primaria quondam, cùm floreret, & Theopolis diceretur, ed Orontem fluvium media inter Pagres & Platarum 25. mill. pass. à Tarso 40. ab Hierapoli ferè 60. io occes. media ferme inter Byzautium & Alexandriam Ægypti itinere terrestri, 800. circiter mill. pass. utrioque dissita. Nomen apud oostretes Europæos retinet antiq. sed apud Turcas *Antachie*, teste Leuncl. nominatur. Nomen babet à conditoris patre, hoc est, ab Antiocho patre Selcuci, qui illam condidit. De que Olympiade 519. *Cic. Strab. Plin. & al.*

Antiochi de nomine dictam visitat urbem.

Ausonius de claris urbibus;

Tertia Phœbęç lauri domus Antiochia.

¶ Antiochia Syriæ elias etiam Rebbata dicte fuit, teste Philippo a S. Trinitate, nunc autem *Antachia*: Sedet partim in elivo, & partim in plano, juxta Orontem fluvium, qui ibi ponte jungitur lapideo. Muri urbis ferè integri manent. Ipsa autem semidiruta in ruinis jacet, a paucis inhabitata. Patriarchali tamen dignitate gaudet. Duodecim leucis distat à mari Mediterraneo, uti 16. a Laodicea in ortum, & 24. ab Aleppo in Africum. Paret Turcis.

Plin. & al. Antiochia, quae & Niſibis, *Nisbin & Sibin*, teſte Nigr. urbs Archiep. Meſopotamiae, a Seleuco Rege Antiochi filio, uti ſuperior, condita, apud Tigrim fluv. ab Artaxis urbe Armeniæ majoris 750. mill. paſſ. diſtans in auſtr.

¶ Antiochia, quæ Niſibia, ſedet ad rivum, qui 25. abhinc mill. paſſ. in Tigrim ſe exonerat, Diſtat 60. milliar. ab Amida in auſtrum. Nunc *Niſibin* vulgò.

Cic. Strab. Plin. & al. Antiochia Piſidiæ, urbs Archiepiſc. regionis (cui nomen hodie tribuit) primaria, ſedeſque Praefecti, *Versacgeli* à Turcis dicta, ab Epheſo 92. mill. paſſ. in Eurum recedens.

¶ Antiochia Piſidiæ nunc paucis conſtat incolis; diſtatque ab Iconio 20. leucia Gall. in Africum, & paulò ampliùs ab Aſcanio lacu in auſtrum. In tabulis autem recentioribus Antiochia illa nomen priſtinum ſervat; diſtatque à *Versacgeli* 20. leucis in occaſ. & ab Epheſo 160. mill. paſſ. in ortum, in Aſia minore.

Ptol. Antiochia ſuper Crago mont. *Antiochetta*, urbs Ciliciæ litt. in Piſidiae Pamphyliaeque conf. inter Selinuntem & Nephelim urbes finitimas, epiſc. ſub archiepiſc. Seleucienſi.

¶ Antiochia ad Tragum alias dicebatur, quia ſita erat juxta Tragum fluvium, & propo Cragum oppid. 25. leucia a Seleucia in occaſu, & 4. a Selinunte in Cæciam; eratque in Cilicia aſpera.

Plin. Ptol. & al. Antiochia Margianae, quę & Alexandris, & Seleucia dicta eſt, teſte Plin. *Indjen* hodie ex tab. recent.

¶ Antiochia Mæandri, urbs Cariæ epiſc. ſub archiepiſ. Staoropolitano, *Tachiali* vulgò, Mirço teſte. Sedet ad Mæandrum fluvium inter Apameam & Epheſum, 70. milliar. ab utraque.

Strab. Plin. Ptol. Antiochia ad Taurum mont. urbs epiſc. Comagenes in Syria, in ejus & Euphrateſiæ conf. nomen adhuc retinens, teſte Bellonio.

¶ Antiochia ad Taurum ſita erat in Syria, inter Iſſum ad occaſum, & Antiochiam ad Euphratem, ad ortum 10, ferè leuc. diſtans ab utraque, & totidem ab Anazarbo in auſtrum.

Ptol. Antiochiæ aliæ 7. à veterib. memorantur; quæ cum minimè exſtent, prætermiſſæ ſunt. Ea verò Antiochia, quæ & Mygdonia, & Niſibis, urbs Meſopotamiae, hodie etiam *Abeſin* ab incolis nominari fertur.

¶ Antiochia, *Antiochia*, urbs Americæ merid. in regno Popajano, ſub Hiſpania. *Diſtat* à fluv. Cauca 12. leucia ad occaſum, à Popajani civit. 60. leucis in Boream, 50. autem à Carthagena nova. Urbs eſt parva, & malè culta, diſtsque 15. leuc. Hiſp. ab oppido S. Fidei Antiochiæ.

Antipatris, (quæ & Apollonia & Aſtur apud Hebræos dicta eſt) Antipatrida nunc. *Aſſur*, & *Sur*, teſtibus Tyſio & Poſtello, urbs Palæſtinæ epiſc. ſub archiep. Cæſarienſi, inter Rhamam, ſeu Lyddam, & Cæſaream ad 10. mil. paſſ. diſtans, ab Hieroſolymis ad 40. in occ.

¶ Antipatris ſita erat non longè nunc qua ab ora maritima, inte Joppen ad auſtrum, & Apolloniam ad Boream, diruta jacet.

Strab. Plin. Ptol. Liv. Ptol. & al. Antiphellus, urbs Lyciæ marit. *Antifello* etiam nunc dicta, epiſc. ſub Archiep. Myrenſi, inter Pataram & Andriacam urbes proximas.

Antiphili, portus Æthiopiac, ſub Ægypto, ad ſin. Arabicum, *Kella* nunc, teſte Stuchio dictus.

Antipolis, *Antibe*, urbs Gall. Narbon. marit. ultra Nicæam & oſtia Vari ad 6. mill. paſſ. Forum Julii verſùs ad 30. in occaſ. diſtans: olim urbs epiſc. ſub Archiepiſ. Ebrodunenſ. nunc opp. & portus, ſede epiſcopali Graſſam urbem interiùs 6. mill. paſſ. diſtantem tranſducta. Mart. lib. 13.

Antipolitani fateor, ſum filia Thynni.

¶ Antipolis urbs eſt permunita, cum portu, in Provincia. Diſtat à Nicæa 3. leucis in occaſum, 2. a Vincio in merid. & 7. a Foro Julio in Cæciam.

Ptol. Antipyrgus, *Luco*, Caſtaldo interpr. urbs Marmaricæ litor. apud Catæonium prom. à Creta inſ. 500. mill. paſſ. diſtans in auſtrum Tetrapyrgia Stra.

¶ Antiqua, *Antigoa*, inſula Americę ſeptentr. ſub poteſtate Anglorum, in mari *del Norte* dicto. Una eſt ex Antillis inſ. inter Barbatam & Guadalupam Longitudinis eſt 7. leucarum.

¶ Antirites, *Larite*, fluv. Sarmatiae. Vide Anticittus.

Plin. Ptol. Antirrhium prom. Achaiae ſeu Ætoliae, *Capo S. Andrea*, contra Rhium promontorium Achajae Peloponneſi, vix mill. paſſ. ab eo in Bor. diſtans, ad fauces ſinus Corinthiaci, ubi arces utrinque firmiſſimae, ingreſſum in ſinum praedictum prohibentes, Naupacto proximum, uti Rhium Patris, inter Corinthum & Leucadem 85. mill. paſſ. circiter.

¶ Antiſcota, *Antiſcoti*, inſ. Americae ſeptentr. quae etiam Aſcenſionis inſula dicitur, in Nova Francia, & in ſinu S. Laurentii, ubi aliquot coloniae Francorum.

Strab. Liv. Mel. & al. Antiſſa, urbs Lesbi inſulae epiſc. ſub Archiepiſc. Mitylenenſi. Olim inſula fuit, à Lesbo diviſa, poſtea illi aſſidua aggeſtione arenarum copulata. De qua Ovid. lib. 15 Metamorph.

Fluctibus ambitae fuerant Antiſſa Pharoſque.

¶ Antiſſa vulgo etiam *Anteſſa* dicitur, verſùs partem Borealem inſulae Lesbi.

Ant. Antiſſiodorum, Autoſidurum Ammiano, Altiſſio dorum lib. Concil. Autricum Ptol. Vellaunodunum Caeſ. *Auxerre*, urbs Galliae Celt. epiſcop. ſub Archiepiſc. Senonenſi, inde 24. leuc. in auſtr. Auguſtodunum verſùs 20. diſtans. à Nivernis 12. in ort. urbs antiqua, à Brenno, ut ferunt, anno urbis Romae conditae 315. condita. De qua Wandelt.

Strab. *Tunc propriis micuit meritis Antiſſiodorum.*

¶ Antiſſiodorum eſt in Ducatu Burgundiae, ad Icaunam fluv. 40. leucia diſtat à Lutetia in meridiem, 20. autem à Nivernis in Caeciam. Urbs eſt ampla & culta, in planitie fertili. Hinc regio adjacens, Antiſſiodorenſis tractus, *l'Auxerrois*, dicitur.

Antitaurus, mons Armeniae minoris, à Tauro in Septentriones avulſus, in cujus convallibus Comana urbs eſt. Illum *Rhoum Thoura* ab incolis vocari And. Thev. ſcribit.

Ptol. Antiveſtaeum, quod & Bolerium Ptol. dicitur, prom. Albionis extremum ad occ. in Cornubia reg. ab Exonia urb. Cornubiae metrop. 79. mill. in occ. ibi opp. S. Burienae. Variè nominatur hodie. Nam *The Cape of Cornwal* teſte Camdeno, *Lands end* incolis, quaſi finis terrae, & *Pearingaued*.

¶ Antiveſtaeum prom. à Gallis dicitur *le Cap de Cornovaille*. 18. milliar. diſtat a Damnonio promont. in Circium, & 55. à Plimuto in occaſ. 8. autem à Monte D. Michaelis in Cornubia provincia.

Cic. Liv. Plin. Antium, Anthium, & Anthia Steph. *Antio*, urb. olim epiſcop. & colon. Latii marit. ab urbe Roma 30. mill. paſſ. ab Oſtia 32. Circaejos verſùs in occ. 36. diſtantes, ab Aſcanio Æneae filio, ſive ab Antio Rege conditum, & à Sarracenis everſum. Nunc ibi Neptunium oppid. Hor. lib. 1. carm.

O Diva gratum quę regis Antium.

Hinc Antiates pop. apud Liv.

¶ Antium nunc etiam dicitur *Anzio rovinato*. Caput fuit Volſcorum, & patria Neronis; hicque fuit templum Fortunae celebre, Brietio teſte. In ruinis jacet, ab Oſtia 20 m. paſſ. in Eurum, a Velitris 14. in meridiem. Navale autem Antiatum nunc a multis creditur Neptunium, *Nettuno*, opp. aliàs Columnenſium, 2. milliar. ab Antio, in Campania Romana, & in ora maris Tyrrheni.

Tac. Antona, fluv. & opp. Albionis, ſive Angliae, fluv. *Avonum* dici teſtatur Polyd. Virg. incolis *Wie*, in Sabrinam influentem; opp. *Northampton*, teſte Lipſio nominatur. Sed aliis fluv. *Nene*, Bennaventam, ſive Northantonam, quaſi Antonam Borealem alluens. Mihi gemina eſt Antona, una meridionalis, in ora contra Vectim inſ. à Wintonia 10. mil. diſtans, empor. non obſcurum, *Hampton*, & *Southampton* Anglis dicta; altera Borealis, *Northampton*, opp. non contemnendum, inter Londinum & Coventriam, inde 57. hinc 20. mill. paſſ.

Joſeph. Antonia, caſtellum apud Hieroſolymam exciſum, ante Baris dictum, teſte Joſepho.

Vet. Inſc. ¶ Antonii Diemeni regio, *Thland van Antoni Diemens* Batavis, *le pais d'Antoine Diemens* Gallis, pars terrae Auſtralis, detecta ſub auſpiciis Antonii Diemeni Hollandi, Praefecti Statuum Societatis Batavae Indiae orientalis, anno 1642. die 24. Novembris. Ejus pars maritima tantùm nota eſt Batavis verſùs auſtrum. Neſciunt autem utrum ſit inſula aut continens. Inſulis quàmplurimis referta eſt in littore; eſtque in mari Pacifico, verſùs terram Auſtralem, & media ferè inter Hollandiam novam & Zelandiam novam.

¶ Antonii Ægidii ſinus, *Baye d'Antongil*, ſinus parvus inſ. Madagaſcaris, verſùs Septentr. in Africa, ſic dictus a Luſitanis, & ab incolis *Manghabei*; eſtque in ora orientali inſulae, verſùs inſulam S. Mariae, quae ei inſidet ad merid. eſtque longitudinis 15. leucarum, habens ad Septentrionem regionem Volhemari, Flacurtio teſte.

Antonia, *Utrecht*, urbs Batavorum archiep. quae Utri-

cesiom Amm. Marc. dicitur; alius Trajectum inferius, & Trajectum ad Rhenum, ad alteriùs in Brabantia discrimen, quod Inperius & ad Mosam nomioatur. Vide ibi.

Part. Antonnacum. Vide Antenoacum. Antonnacense castellum Fortun. lib. 10.

Antonnacensis castelli promptus ad arces.

¶ Antrimensia Comitatus, *Cauntye Antrym* Anglis, *Comté d'Antrim* Gallis, provincia Hiberniæ, in Ultonia. Terminatur a septeotrione mari Deucaledonio, ab Orieote mari Scotico, a Meridie Comitatu Dunensi, & ab Occidente Comitatibus Colraneoli & Tyronensi. Ejus primaria, Rupes Fergusii.

¶ Aotrimum, *Antrim*, castrum Hiberniæ, in Ultonia prov. & Comitatus cognominis caput. Sedet prope lacum *Neaugh*, ad 2. mill., & ferè dirutom jacet. Distat 57. mill. à Rupe Fergusii io Occidentem.

Steph. Antroourbs fuit Thessaliæ, à specubus antrisque quibus scatebat oomen habens, Steph. & Suida testibus, ubi asini magnitudinis iousitatæ reperiuntur; ut propterea in proverbium abierit *Asinus Antronius*, de magnis corpore, & stolidis mente. Feruot ibidem lapides molares ingentes reperiri, quos Graeci ὄνος vocant; unde etiam proverbium derivatum videtur. Alii Aotronem & Aotroniam opp. io Messenia reg. Peloponnesi locant, a Thessalica diversum.

Mel. Pom. Aottos, *la tour da Cordevan*, ins. Aquit. ad ostia Garumnae fluv. ioter ins. S. Martini ad Bor. 12. mill. Gall. & Bajonam orbem ad merid. 28.

¶ Antros, *Cardouan*, iosula est parva, seu veriùs scopulus, inter Syrtes, ad ostia Garumnae, ubi aedificavit Pharum superbam Henricus Magnus Francorum Rex, quam postea injuria temporis collabeotem magnificentissime reparavit Ludovicus XIV. Francorum Rex. Distat à Burdegala 12. leucis io Circium.

Scrip. Gall. Antrum, *S. Hermeland*, ins. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. quae & Antrium nominatur, *Aindra*, teste Bertrandro Argent. In Turonum & Cenomanorum coof. duo habens nomina. Ibi S. Hermelandus Abbas vitam egit solitariam.

Aotrum Hecates Pop. fuit Samothraciae insul. cujus mem. Ovid. lib. 1. de tristib. Vide Zerynthus.

Rico. Suid. & al. Serg. Pier. Antrum Sibyllæ, aotrum Comanum Mart. Capellae, Tecta Sibyllae, Statio Sacellum Sibyllae Solino, Thalamus Sibyllae Arist. (vide qoàm variè nomioetur) *Grotta dalla Sibilla*, locus celebratiss. Camp. ubi Sibylla Cumana habitavit, io Antro intra durissimum saxum interiùs mirè excavato, apud Avernum lacum, ioter Bajas, Cumas, & Puteolos ad 2. & 3. mill. pass.

¶ Aotsianachia. *Antsianach*, prov. ins. Madagascar. in Africa, obi montes excelsi versùs Orientem, in medio ferè insulae. Regio est ampla & dives, sed parùm nota Europaeis, inter tractus *Vohits Angombes & Tamatavi*, Flacurtio teste. Vide Ansianscli.

Cæsar. Aotuates, pop. Gall. Vide Naotuates, uti legendum videtur.

Antuerpia, *Anvarsa*, urb. epis. Brabantiæ, & empor. toto orbe clarissimum. Vide Andoverpum: quod nomen illi contigit ab Andoverpo gigante, loci domino, circa Julii Cæs. tempora, cujus adhuc ossa monstrantur.

Antuerpia passim apud Neotericos nominatur, ut lib. 4. itin.

Nos cursu trapidante vehunt. Antuerpia donec
Ostentare procul nitidas ditissima turres
Inciperat, vallumque altum, fossasque profundas.
Hic homines variis mundi regionibus artes,
Hispanas, Italos, Gallos, cultosque Britannos,
Omnigenasque orbis merces, artesque per orbem
Omnimodas &c.

¶ Antuerpiam fusè & accuratè descripsit Ludovicus Guicciardinos in descript. Belgii. Vulgò *Antwerpen* dicitur ab incolis, *Anvers* à Gallis, *Anvars* ab Hispanis, *Antarf* a Germanis, & Anversa ab Italis; estque annexa Brabantiæ, sed tamen Marchionatus S. Imperii caput, ad Scaldim fluv. sub dominio Hispanorum; deficitque in dies, ex quo Amsterodamum crevit in tantam opum abundantiam. Vide Andoverpum.

Ant. Anturnacum, *Andarnach*, opp. Germ. infer. ad Rhenum, à Confluentium urbe 3. leuc. in Bor. versùs Bonam. Vide Antenoacum, & Aotonnacum.

Hero. Antylla, sive Anthylla, urbs erat Ægypti apod Alexandriam: cujus vectigal à Regibus Persarum suis uxoribus in cinctuum impensas donabatur.

D Har. Anus, locus erat Samariæ, a Neapoli 10. mil. pass. Hierosolymam versùs occurrens.

Anuscana urbs. Vide Nuscum. urbs episc. Italiæ, in Hirpinis.

Lib. Dec. Plin. Aoxa, quæ postea Gallipolia, *Gallipoli*, urbs Salentinorum marit. ad sin. Tareotinum, instar peoinsulæ, a tribus part. mari circomfluo, ioter Tareotinum 50. & Japygiom promont. io ort. 30. mill. pass. occurrens, proxima Nerito, iode 9. Aletio 50. episcop. sub Archiep. Hydruntino.

¶ Anxa, *Gallipoli*, urbs est permuoita, cum portu io regno Neapolit. & prov. Hydruotina. Jacet io scopulo a mari quasi sejuncto. Alii autem negant Gallipolim Aoxam fuisse dictam, teste Leandro. Vide Gallipolis.

Ptol. Anxanum, *Lanciano*, sive *Lanzano*, urbs Archiepiscop. Frentenarum, io Aprutio, apud oram littoream, ab ea 4. mill. pass. distaos, ad Lentum fluv. medium ferè ioter Leateam ad occ. & Histonium ad ort. 55. mill. pass. plus minus dissitum, emporium frequens ob oundinas quæ ibi fiuot. Pop. Aoxani Plio.

¶ Aoxanum sedet in Aprutio citeriori provin. regni Neap 2. miliar. à Saro fluv. & juxta Feltrinum rivum. Distat ab Ortona 7. milliar. in meridiem, a Leoto autem fluv. 52. milliar. Deficit in dies.

Plin. Anxur, postea Tarracina, sicoti & vulgò dicitur, urbs episc. Latii in colle apud oram maris Tyrrheni, & ostium Ufeotis fluv. inter Circæios ad occ. & Fuodos ad ort. 10. mill. pass. ab orbe Roma 60. Inde incipit regoum Neap. Ejus inter alios mem. Virg. lib. 7. Æn.

Circumquaque jugum, quæis Jupiter Anxuris arvis
Præsides.

¶ Anxur, seo Terracina, urbs est munita, sed parva, cum castro, io Campania Romana, & in ditione Pontificia, ad radices montis, & in ora maris Tyrrheni. Paucis constat incolis, propter aeris gravitatem & paludes Pomptinas ei adjacentes. Olim etiam Trachne dicta fuit, ob saxi asperitatem cui insidet. Nunc *Terracina* volgo. Vix 2. milliar. distat à confinio regni Neapolitani, 25. autem a Cajeta in occidentem, uti 9. a Fundis.

¶ Anzerma, *Anzerma*, opp. Americæ meridiooalis, in regno Popajano. Dicitur aliter *S. Anna d'Anzerma*: 50. leucis distat ab urbe Popajani in septentr. juxta fluv. Caucam, 12. autem a Caramanta opp. in meridiem.

¶ Anzeta, urbs Armeniæ majoris, a qua Anzetene regio, quæ Antizena Niceph. & Ançita Plin. versùs Euphratem fluv. a quo distat 40. mill. pass. io ortum.

¶ Anzighi, *Anzicains*, pop. Africæ; ultra Losnghum, nempe a *Zaire* fluv. usque ad deserta Nubiae, io Æthiopia inferiori. Dicuntur & Aosicani. Vide ibi.

¶ Anzuquium, *Anzuqui*, opp. in ora prov. *Vomi*, in Japonia insul. io Asia. Distat a Meaco, primaria urbe Japoniæ 20. leucis in ortum, 9. autem ab Osaca urbe in Cæciam, in ora sinos Meaci, Brietio teste.

Pauf. Gell. Steph. & al. Aonia, reg. Bœotiæ montosa, in qua Aonius mons & fluv. tametsi pro tota sumitur Bœotia. Aones pop. Hinc Aonius nomen gent. Claod. lib. 2. io Rufinum:

Sic mons Aonius rubuit, cum Penthea ferrent
Manades.

Plin. Aornus, lacus Epiri Thesprotia regioo. ex quo exhalatio est avibus pestifera. Est & Aornos fluv. Arcadiae, io Pheneum lacum influens, teste Athenaeo. De quo locu Virg. lib. 6. Æn. sic:

Unde lacum Graii dixerant nomine Aornon.

Strab. Orph. Ptol. & al. Aorsi, pop. Sarmatiæ Tanaim fluv. citra incolentes, Agathyrsis finitimi. Horum reg. *Sevaria* hac tempestate nominatur, sub Moschis, inter eos ad Bor. & Tartaros Praecopenses (qui Mæoticam paludem incolunt cum Taurica) ad merid.

¶ Aorsi, pop. Asiae, in Scythia intra Imaum, versùs mare Caspium, & ostia Jaxartis fluv.

Liv. Strab. & al. Aous, *Vajussa*, fluv. Macedoniae, per oram occident. apud Apolloniam decurrens, qui Lous Ptol. Æas Strab. & Melae appellari videtur, Plin. utroque modo; Fluit in mare Ionium, ab Apollonia 20. stad. teste Liv. Illum *Pirgi* incolis etiam nominari seruot. Idem enim fluv. saepe plura obtinet nomina.

¶ Aous fluv. qoi Lautenbergio Abus, Appiano Alorus, & Plutarcho Anios, Stymphaliam & Elymiotas percurrit, & Philippi Macedoniae Regis clade celebris fuit. Hodie *Palina* vulgò, Brietio teste.

Apaci, *Apaches*, pop. Americae Septentr. in parte Boreali regionis Novi Mexici. Sunt autem longè latèque diffusi dividonturque ab Hispanis in quatuor nationes, seu populos, nempe *Apaches de Perilla*, versùs Meridiem, *Apaches da Xila*, & *Apaches de Navajo*, ad Septentrionem, & *Apaches Vaqueras*, ad Orieotem.

¶ Apa-

¶ Apalatæus mons; *Mons d'Apalatay*, seu *d'Apalatcha*, in Florida regione Americę septentr. Ibi etiam populi Apalatci, *Apalaches*, in Mediterraneis, qui & *Apalachites*, dicuntur ab Europęis. Sunt autem valde potentes; habentque Regem proprium, cui subsunt sex provinciæ amplæ, nempe *Bemarin*, ubi urbs *Melilot* regni caput, *Amana*, & *Masique*, quæ sunt in planitie, & tres aliæ *Schama*, *Merace*, quæ sunt intra montes Apalataeos, & *Aqualaque*, prov. juxta lacum *Theomi*, versùs Septentrionem. Ibi Rex Christianus à paucis annis, & quædam colonię Anglorum, qui ibi ex Virginia penetrarunt, teste Bristokin Anglo.

Strab. Plin. Ptol. & al. Apamea, & Apamia, urbs Syriæ Archiep. olim clara, ad Orontem fluv. inter Antiochiam & Hemesam ad 65. mill. pass. à Larissa 15. *Hamous*, teste Bellon. *Hama* Leuncl. *Aman* aliis, à Seleuco Rege condita, ac de sororis nomine dicta. Reg. Apamena. Pop. Apamenses Cic. & al. Ejus mem. Dion. Afer.

Terrarum medlis Apamea mœnia clara.

Plin. Strab. Liv. & al. Apamea, quæ & Cibotos, & Celænę, *Apamia*, urbs archiep. Phrygiæ magnæ, ad Marsyam fluv. circumfluentem, ubi is Męandro commiscetur, à Seleuco Rege & ipsa condita, inter Laodiceam & Synnadam, olim sub metrop. Antiochena Pisidię, postea & ipsa metrop. effecta.

¶ Apamea, urbs Phrygiæ, distat 80. mill. pass. a Synnada in meridiem, & 100. circiter a Laodicea in occidentem. Nunc a paucis habitata jacet.

Ptol. Plin. Apamea, *Apami*, urbs Bithynię Archiep. ad Propontidem, priùs Myrlea, sicut & hodie à Turcis nominatur, inter Dascylium urb. ad Bor. & ostia Rhyndaci fluv. ad austr.

¶ Apamea Bithyniæ sedet prope Cianum sinum, 9. mill. pass. à Prusa in Africum, & 50. à Cyzico in ortum. Urbs est parva, & male culta.

Ptol. Plin. Apamea, *Miana*, urbs Medię, in illius & Parthiæ conf. sic incolis dicta, teste Molet.

¶ Apamea, *Pamiers*, urbs Gallię, in Occitania. Vide Appamię.

Plin. Apamia, item urbs Mesopotamiæ, apud Euphratem fluvium ex adverso Zeugmatis. Quid nunc vocetur, apud neminem legi. Altera ad Tigrim in eadem provincia, ubi is in duos alveos dividitur, supra Seleuciam ad xaa. mill. pass.

¶ Apanta, *Apante*, prov. Terræ firmę, in America meridionali, inter lacum *de Parime* & fluv. Amazonum, ubi etiam Apantes pop. ad sinistram fluvii Amazonum ripam, ad occ. prov. Coropę, Texeira teste.

¶ Aparia, *Aparia*, prov. Peruviæ, in America meridion. prope fluv. Amazonum, ubi recipit Curarajum, ad septent. prov. Pacamorum, Petro Texeira teste. Ei insidet Canela provincia ad occidentem.

¶ Apelbusa, quæ & Anelebusa, ins. Asiæ minoris, in ora Pamphilię, & sinu Attalico, inter Attaliam & Sidam urbes littorales.

Ptol. Apeneſtæ, *Viesto*, urbs Apulię Daunię littor. ad mont. Gargani radicea, episc. sub Archiep. Sipontino, inde in Boream fermè 30. mill. pass. recedens, Hyrium versùs ad occ.

¶ Apenestæ, seu Viesta, *Vieste*, sita est in regno Neapolitano & prov. Capitanata, 16. milliar. ab Hutio in Eurum distat; & castrum habet munitum. Sed paucis constat incolis, in ora maris Adriatici.

Strab. Plin. & al. Apenninus, *l'Apennino*, mons notissimus & maximus Italiæ, illam ab Alpibus maritimis usque ad extremos Salentinos & Brutios in longum, contiguo jugo, nisi qua transitum præbet, dividens; hinc inde varia montium ramenta dimittens, & in duo apud Hirpinos capita seu cornua divisus, uno ad Actam Japygiam in Salentinis, altero in Brutiis ad Leucopetram promont. finitur; varia pro locorum diversitate nomina tam Latinè, quàm vulgo sortitus, excelsus maximè inter agrum Parmensem & Lucensem. Ab omnibus Poetis memor. A Virg. lib. a. Æneid.

Vertice se attollens pater Apenninus ad auras.

Idem lib. 11.

Apenninicolę bellator filius Auni.

¶ Apenninus, Gallis *l'Apennin*, varia sortitur nomina diversis in locis. Inter agrum Mutinensem & Lucensem dicitur Mons S. Peregrini, *Monte S. Peregrino*: ibique arduus & difficilis valde, & a solo fluvio Aufido secatur prope Compsam urbem.

¶ Apenroa, *Apenrade*, urbs parva Danię & Jutiæ meridionalis, prope mare Balticum, in Ducatu Slesvicensi. Portu gaudet capaci; distatque ab Hadersebia 3. leucis in meridiem, & à Flensburgo totidem in septentr. duabus autem ab Alsena insula.

¶ Aperantii pop. fuere Gręciæ in Epiro, inter Molossiam & Athamaniam ad fontes Acheloi fluv. Nicolao Sansone teste.

¶ Aperi-oculos, *Abrolhos*, insula parva, & aliquot scopuli in mari Brasilico, in itinere ex Europa Pernambucum versùs. Distat ab ora Brasilię 70. leucis circiter; suntque nautis formidabiles propter sirtes, quę ad 50. leucas extenduntur. Sunt autem inter insulam Ferdinandi Noronæ & oram occidentalem Brasilię.

¶ Aperi-oculos, *os Abrolhos*, scopuli & sirtes in mari Brasilico, in America meridionali, inter insulam Ascensionis ad Eurum & Præfecturam Portus securi; a qua distant 20. leucis ad occasum.

¶ Aperi-oculos Babuecae, *Abreojos o Baxos de Babueca*, scopuli & sirtes Americae septentrion. in mari Boreali, 16. circiter leucis ab ora maritima insulae Hispaniolae in septent.

Apertae, Apyrae Plin. *Phinica*, teste Villanov. oppid. Lucyae marit. apud Limyri fluv. ostia, inter Andriacam & Olympum urbes. Ptol.

Apesas, sive Apesus, Apesantus Plin. mons Peloponnesi, in Argia reg. apud Lernam paludem & Nemaeam sylvam. De quo Stat. lib. 3. Theb. cui Apesus. Stat. Steph.

Nomen Lernai memorant Apesanta coloni.

Al. Apesanta. Ibi Jupiter colebatur, qui Apesantius dictus est.

¶ Apetubae, *Apetous*, pop. Americae, in Brasilia, versùs praefecturam Portus securi, in mediterraneis.

¶ Aphana, ins. sinus Persici, in ora Arabiae, *Quoximi*, forsan hodie; 20. leuc. distat ab ora maritima in ort.

Aphas, qui & Inachus, ut videtur alius, appellatur, fluv. Epiri, per Molossos fluens, *Inachos*, teste Pineto. Plin.

¶ Aphas in sinum Ambracium cadit. Dicitur etiam Molossorum fluv. apud Plin. hodie *Inacho* vulgò.

Apheca, *Faba*, opp. Palaestinę, in campo magno, teste Bredenbachio. Lib. Reg.

Aphle, *Alarch*, ut scribit Pinet. vicus Babyloniae reg. apud lacum Chaldaicum. Plin.

¶ Aphra, urbs Asiae episcop. sub Patriarcha Hierosolym. teste Guill. Tyrio.

Aphrodisias, *Apodisia*, urbs Cariae, apud Maeandrum fluv. episcop. sub Archiep. Stauropolitano. Item ins. est sinus Persici, sic a Venere, quae ibi colebatur, dicta. Venus enim à spuma maris genita, ut Poetę fabulantur, Aphrodite dicitur. Ptol.

¶ Aphrodisia Cariae distat 20. mill. pass. ab Antiochia Męandri in Eurum, & 30. mill. pass. a Laodicea in merid. Nam ferè diruta jacet, sub dominio Turcarum.

Aphrodisias, templum Veneris Plin. *S. Theodoro*, teste Cotinlano Cepin, opp. Ciliciae marit. inter Celenderim & Sarpedonem prom. Ptol.

¶ Aphrodisias 12. mil. pass. distat à Seleucia in Africum, 18. autem ab Arsinoe in ortum.

Aphrodisium, *Africa*, teste Mercat. *Mahadia*, incolis, teste Faz. urbs Africae marit. inter Neapolim & Hadrumentum à Carolo V. Aug. expugnatum. Alterum quoque in ora littorali ejusdem Africae apud Hipponem regium, ab eo parum recedens in occ. urb. & col. *Mabra* Molet. Castal. & al. Ptol.

¶ Aphrodisium, quae vulgo *Africa*, Gallis *Afrique*, urbs est munita Barbariae, in ora regni Tunetani; & 20. leucis distat ab Hadrumeto in ortum.

Aphrodisium, *Achaton*, teste Lusign. opp. Cypri, in ora ad ort. & Bor. à Salamina 9. mill. pass. inter Carpasium & Ceraunium urbes. Ptol.

¶ Aphrodisium, Cypri oppid. distat à Salamina 24. m. pass. in Boream, & nunc in vicum redactum est.

Aphrodisium item, templum Veneris, Venus Pyrenaea Strab. & Plin. Portus Veneris Melae, prom. cum opp. olim ejusdem nominis in ora Hisp. citer. in Gall. Narbonens. conf. apud Caucoliberim oppid. hodie *Capo de Creus*, teste Floriano, à Narbone 16. leuc. Hisp. in merid. à Pyrene prom. adverso ad occ. 68. in ort. Ptol.

¶ Aphrodisium promont. *Cap. de Creus*, tribus leuc. distat a Rhodis in ortum, 6. à Caucoliberi in Eurum, & decem a Gerunda in Caeciam; estque in confinio Cataloniae prov. prope montes Antipyrenaeos. Differt autem à Portu Veneris, qui vulgò *Port Vendres* dicitur; estque capacissimus juxta Caucoliberim, in Ruscinonensi Comitatu, & ditione Regis Franciae, 5. leucis ab Aphrodisio promont. in Circium & 3. ab Helena in ortum.

Ptol. Aphrodites inſ. gemioa, ons Cyrenaicæ, altera Ægypti. Vide Læa.

P. Dia. Apianum, *Aviano*, & *Heppen* Germanis, castrum Tridentioorum, apud Athesim fluv. in via Tridento Veronam eunti occurrens.

¶ Apicium, *Apice*, opp. regni Neapol. ad fluv. Calorem, in Principatu ulteriori. Distat à Benevento 7. mill. paſſ. in orientem, & totidem ab Ariano in occidentem, paucisque constat incolis.

Strab. Pauſ. Apidanus, *Pidaneme*, Soph. interpr. fluv. Theſſaliæ, qui ex Bormio mont. in Penetum, accepto Enipeo fluv. ejusdem tractus, delabitur, Gomphos, non longe oriens, & Pharſalum præterfluit. Hic velociſſimus eſt, in Peneum, acceptis Enipeo, Melace, & Phoenice, labens. Ejus mem. Luc. lib. 6.

Appidanus, nunquamque celer, niſi miſtus, Enipeus,

¶ Apidanus fluv. in Peocum fluv. se exonerat ſupra Lariſſam, & *Epideno* nunc vulgo dicitur.

Plin. Apina urbs fuit Apuliæ Dauniæ, quam Diomedes unà cum Trica in ea loca veniens, deleta gente Monadorum & Dardorum; ædificavit: quas duas urbes everſas in proverbii ludicrum vertere dicentes *Triçæ & Apinæ*, ut Plin. lib. 3. c. 11. auctor eſt: quo adagio res inutiles & nugatorias ſignificamus, uti apud Martial. l. 14.

Sunt Apinæ, Tricæque, & ſi quid vilius iſtis.

Apinæ enim & Tricæ, numer. plur. res futiles dicuntur.

Plin. Apollinarium, opp. olim Alebeceriorum, in Gall. Narbonenſ. cujus locus hodie *le Bays*, in Provincia; dici putatur.

¶ Apollinarium in Mimeniis, ſeu Reii Apollinarii Albicorum, qui & Alebeceri dicebantur, nunc eſt *Rieb*, urbs epiſcop. Galliæ, in Provincia, inter Aquas Sextias & Sanitium; & 12. leucis diſtat ab oppid. *le Buye* in Eurum. Vide Reii.

Vet. Itin. Apolliniacum, *Polignac*, ſive *Solignac*, opp. ſive caſt. Gall. in finibus Velaunorum, apud Podium urbem in monte.

¶ Apolliniacum vulgò *Polignac* dicitur, prope Podium, in Velaunis. Vide Podomoiacum.

Ant. Ptol. Apollinis urbs magna, *Munſia*, teſte Jo. Leone Afric. urbs Ægypti, ad Nilum, Latopoli proxima, à Thebis 80. mill. paſſ. in Bor. Latopolim verſùs, pulchra, linoque abundans.

Ptol. Apollinis fanum, *Tamaclati* hodie, teſte Molet. opp. Africæ littor. Tabrachæ urbi propinquum, ab ea in ort. Uticam verſùs recedens.

Liv. Ptol. Apollinis promontorium, Apollonium Strab. *Capo Raſamuzar*, teſte Mercat. promont. Africæ, inter Uticam & Apollinis fanum ad occaſ. contra Sardiniam porrectum. Alterum in Mauritan. Cæſarienſ. *Capo di Tenes*, teſte Molet. & Thev. inter Juliam Cæſaream & Quizam ad occ.

¶ Apollinis prom. quod *Cap. de Tenes* vulgò dicitur, eſt in ora marit. Barbariç, & regni Algerii, a qua diſtat 35. leuc. in occaſ. & ſic dicitur à Teneſa urbe in vicinis.

Liv. Ptol. Apollonia, *Pollina*, *Piergo*, & *Siſſopoli*, urbs Maced. marit. ad occaſ. epiſc. olim, nunc metrop. inter Dyrrachium 35. & Aulonem 25. mill. paſſ. diſtans, à littore 7. à Scampe 75. ubi Octavianus litteris operam dabat, quando Cæſ. Romæ interfectus eſt; juxta quam Æas fluv. 10. ſtad. decurrit.

¶ Apollonia nunc *Piergo* vulgò dicitur: eſtque in regno Albaniæ, à paucis habitata. Diſtat 35. milliar. a Dyrrachio in auſtrum, & tot ferè a Scampe in occaſ.

Ptol. Steph. Apollonia altera, urbs Macedon. mediterr. in Mygdonia reg. archiep. poſtea Serræ dicta, *Seres*, teſte Nigro, inter Theſſalonicam & Amphipolim in Cæc. Philippos verſùs 30. mill. paſſ. quam alii ſcribunt interiiſſe, Serraſque ſuffectas.

¶ Apollonia ſedet ad fluv. Echedoram, 25. milliar. à Theſſalonica verſùs Circium, 70. autem ab Amphipoli in occaſum, & 200. milliar. circiter à Philippis.

Plin. Apollonia tertia in Maced. in mont. Atho ſita eſt, *Belina*, ſive *Pollina*, & al. *Eriſſo* dicta, urbs epiſc. ſub Archiepiſc. Theſſalonicenſi.

¶ Apollonia hęc tertia ad fluv. Chabrium jacet; ſed paucis conſtat incolis. *Eriſſo* dicitur Brietio & aliis; eſtque inter Theſſalonicam & Amphipolim.

Strab. Plin. & al. Apollonia quoque urbs archiep. Thraciæ, in ora maris Euxini, in parva inſula, quæ Apolloniaratom nominatur, apud Halmydeſſum, ſeu Salmydeſſum, inter os Ponti & Calatin in Bor. diſtantem 88. mill. paſſ. *Siſſopoli*, teſte Nigro & *Pollina*, teſte Plin.

¶ Apollonia magna dicta fuit a Pompejo, eratque in Cœnica regione Thraciae, 20. milliar. ab Anchialo in auſtr. Nunc ferè in ruinis jacet, & *Siſſopoli* dicitur.

Plin. Plin. Steph. Apollonia item urbs Myſiæ Aſianæ mediterr. ad Rhyndacum fluv. *Lupadi*, ut aliquibus videtur, in colle inter Pergamum & Sardes 30. ſtad. ſita, epiſc. ſub Archiepiſc. Sardiano.

¶ Apollonia Myſiæ vix 15. milliar. diſtat ab Hermo fluv. & in confinio Lydiæ, longè autem à Rhyndaco flu.

Ptol. Mel. & al. Apollonia demum urbs olim epiſc. Cyrenaicæ marit. à Phycunte prom. 22. mill. paſſ. in ort. diſtans, totidem ferè a Cyrenis, *Bonandrea* hodie.

¶ Apollonia Cyrenaicæ portu gaudet utcunque capaci; ipſa autem paucis conſtat incolis, in reg. Barcæ, & ab Arab. *Bondarea* dicitur. A Cirene diſtat circiter 35. milliaribus in ortum æſtivum.

Diod. Steph. Apollonia etiam fuit opp. Siciliæ, Leontinis finitimum, quod Apollonienſis urbs a Cic. nominatur, prorsùs extinctum, locus *Pollina* dicitur.

Apollonia item urbs Bithyniæ epiſc. ſub Archiep. Nicomediæ, & alia urbs Cariæ, epiſc. ſub Archiep. Stauropol. Quarum in lib. Conc. fit mentio.

¶ Apollonia Bithyniæ erat in confinio Myſiæ, & 12. mill. paſſ. diſtabat à Propontide in auſt. & totidem à Cyzico urb. ad Rhyndacum fluv. Apollonia autem Cariæ erat prope Lyciam interiorem, inter Alabandam & Cibiram urbes, & vix ejus apparent veſtigia, teſte a Via.

¶ Apollonia etiam urbs Syriç, ad radices Caſſii montis. 14. mill. diſtat ab Apamea in occaſum, 40. autem ab Antiochia in auſtrum.

Apolloniares, pop. Aſſyriæ, ubi Apollonia Sittacina, quę Antiochia Plinio, urbs ad Gorgem fluv. qui paulo infra cadit in Tigrim, Philippo a Via teſte.

¶ Apollonia, *Apol'on a*, prom. Africæ in ora meridionali Guineæ, 5. leucis diſtat a caſtro *Axiem* in occaſum, prope oſtia fluv. *Manca*, & 20. circiter leucis ab arce S. Georgii de Mina.

Luc. Mart. Aponus, *Abano*, vicus cum fonte & balneis, in agro Patavino, ubi T. Liv. Hiſtoricus ortus traditur, à Patavio 5. mill. paſſ. Euganeos colles verſùs. De balneis Claudian. ſic in epigram.

Felices, proprium qui te meruere, coloni
Fas quibus eſt Aponum juris habere ſui.

¶ Apotevizza, *Apotevitz*, opp. Sclavoniæ, in regno Hungariæ, non longe à Dravo fluv. in Riſienſi Comitatu. Vix una leuca diſtat a Copranitio, in occaſ. intra montes.

¶ Appamiæ, *Pamiers*, urbs Galliae. Vide Pamæa.

Lib. Prov. Appeuceoſium urbs, *Gap*, urbs epiſc. Gall. Narbon. in Delphinatu ſub Archiep. Ebrodunenſi, inde 7. leucis diſtans. Vide Vapingum.

Ptol. Apphana, inſula ſinus Perſici, ceteris inſ. ejuſdem ſin. occidentalior, prout à Ptol. deſcribitur. Fortè *Quetami* hodie.

¶ Apphana eſt forſan inſula *Queximi*, in littore Arabiæ, 40. leucis à Balſera urbe in meridiem. Dicitur etiam Aphana.

Liv. & al. Appia via ab urbe Roma per Capuam Brundusium uſque perducebatur, 330. ſeu 350. mill. paſſ. longa, in quam Latina & aliæ viæ incidebant. Cujus magna pars adhuc lapidibus ſtrata conſpicitur. De ea Stat. ſyv. lib. 2.

Appia longarum teritur regina viarum.

Appidanus, fluv. Theſſaliæ, Phthiam urbem alluens, & in Peneum labens, *Pidaneme*. Vide Apidanus.

Strab. Thuc. & al. Cic. Appii Forum. Vide Forum Appii, urbs Latii exciſa, in via Appia occurrens, inter Privernum & Terracinam. Apulus apud Hor. lib. 3. carm. ode 4.

Me fabuloſa Vulture in Appulo.

Vide Apulus in Apulia.

¶ Appledora, *App'edore*, oppid. Angliæ, in Cantin prov. ad Rotherum fluv. 5. milliar. Anglicis diſtat a Ripa in Boream, 16. à Cantuaria in meridiem, & totidem à Dovera in Africum, Speedo teſte.

Plin. Juſtin. & al. Apros col. Apri Ptol. *Aprio*, urbs Thraciæ Archiep. mediterr. inter Philippos urbem Maced. 187. & Byzantium 120. mill. paſſ. Inter Trajanopolim ad occaſ. & Reſiſtum ad ortum ad 24. mill. ſita, à Cypſelis duplo diſtans, à Theodoſio Imperat. inſtaurata, & Theodoſiopolis dicta.

¶ Aproſitos, ſeu Aproſita, id eſt, Inacceſſibilis inſula, quibuſdam *Lanzarotta*, una ex Canariis inſ. in mari Atlantico. Aliis autem eſt *Porto Santo* inſ. prope Maderam, ad 25. leucas in Cæciam, ſub Luſitanis. Sanſoni autem eſt *Isla de San Borondon*, quæ aliàs Ombrin dicta fuit, &

quæ

quae hodie etiam ab Hispanis persaepe *l'encantada a la nob tronada* dicitur.

¶ Aprus, amnis Poloniae, *wiepra*, in Vistulam cadens, in confinio Poloniae & Silesiae, Cluverio teste.

Plin. ¶ Aprusa, *Plusa*, fluviol. Gall. togatae, viam Æmiliam secans, apud Savinianum opp. inter Caesenam & Ariminum, ac in mare Hadriaticum desinens.

¶ Aprusia amnis in Adriaticum influit simul cum Rubicone in Romandiola, 5. milliar. à Cervia in ortum.

Plin. Aprustum, Abystrum Ptol. opp. Brutiorum, in Calab. citer. quod *Castrovillari* nunc dicitur, teste Barrio, a Cosano 6. mill. pass. à Balbia 7. à Besidiano 22. in occ. Al. est *Vernicarlo* oppidulum, Castrovillario & Murano proximum. Albystrum verò, teste eodem Barrio, diversum ab Aprustu, *Ursimarso*, opp. ejusdem Calabriae, à Talao seu Scalea 8. à Cerilli 20. ab Argentano 30. Sed Abystrum erat in mag. Graecia, apud Petiliam, ex Ptol. descript.

¶ Aprustum aliis est *Aprigliano*, vicus in Calabria cit. sex mill. pass. distans à Consentia in orientem.

¶ Aprutium, *Abruzzo*, Gallis *l'Abruzze*, Italiae provincia, in regno Neapol., ubi aliàs Vestini, Marrucini, Frentani, Peligni, & Marsi populi, testibus Brietio, Sansone, & aliis. Nunc duplex est, nempe Aprutium citerius & ulterius. Terminos habet a Septentrione Marchiam Anconitanam & Umbriam, ab Oriente mare Adriaticum, à Meridie Comitatum Molicinum, & ab Occidente Campaniam Romanam, & terram Laboris; estque regio fertilis & abundans. Aprutii ulterioris caput est Aquila, quae totius Aprutii primaria, facilè citerioris autem est Anxanum.

¶ Aprutium, seu Aprutina civitas, quae aliter Theramum dicitur, *Teramo* vulgò, urbs Aprutii ulter. in regno Neapol. Hinc episcopus Aprutinus in Provinc. Romana, Vide Interamnia & Theramum.

Ptol. Apsalus, *Prespa*, Mol. opp. Macedoniae mediterr. Eucopo & Hormae oppidis finitimum.

Arria Apsarus, Absarum & Absarus Plin. Apsorus Ptol. oppid. cum fluv. Cappadociae, in Colchidis confin. inter Trapezuntem 130. & Phasim urbem Colchorum in Bor. 75. mill. pass. *Arcani* nunc dici putatur, teste Mulet. Ortum habet ea Pariedria montibus Arm. majoris, teste Plin.

Caes. *Luc.* *Strab.* Apsus, *Aspro*, al. *Ureo*, fluv. Maced. in mare Jonium inter Dyrrachium & Apolloniam decurrens, Genuso vicinus. Cujus mem. Luc. lib. 5.

Tellus, quam volucer Genusus, quam mollior Apsus.

¶ Apsus fluvius ab aliis *Spirnaza* dicitur, Brietio teste & aliis: & in mare Adriaticum se exonerat 18. mill. ab Apollonia in Boream. Aliàs etiam Thapsus dicebatur.

Plin. Apta Julia, *Apte, Atte*, & *Xat*, (variè enim profertur) urbs Gall. Narbons. episc. sub Archiep. Aquensi, inde 9. leuc. Cabellioni propior 5. leuc. distans, ab Avenione 20. in ort.

¶ Apta Julia, seu Apta, *Apt*, urbs est Provinciae, ad Calevonem fluv. prope montes, ubi servatur corpus S. Annae. Urbs est parva, & 80. leucis distat à Cabellione, 6. autem à Carpentoracte in Eurum.

Suid. *Eusab.* Aptera, Apteria Ptol. Apteron Plin. *Atteria* in tab. recent. & al. *Paleocastre*, opp. Cretae mediter. a Cydonia 80. stad. in austr.

Ptol. Aptuchi fanum, Aptungis apud D. Augustinum, urbs Cyrenaicae, in reg. Pentapolitana, *Lungisarie* incolis, ut Lud. Marmol. scribit.

Cato. *Vet.* *Insc.* Apua, *Pontremoli*, teste Justiniano cum al. opp. Liguriae, in Tusciae conf. amplum, ad Macram flu. intra montes, qui Apuani dicuntur, à Luna urbe excisa 25. mill. pass. in Bor. quot ferè à Bardo. Pop. Apuani Liv. Ibi carmen vetustum in vet. inscript.

Apua sum magno quondam celebrata Catone.

¶ Apua, *Pontremoli*, subest magno Ducis Hetruriae, qui illud opp. redemit ab Hispanis paucis abhinc annis. Est valde munitum, eratque prius feudum Ducatus Mediol. Distat 5. milliar. à fontibus Magrae, & vix quatuor ab Apennino monte, & confinio Ducatus Parmensis, 15. autem à Bruneto in orientem aestivum.

¶ Apui, *Apuyes*, pop. Americae, in Brasilia mediterranea, versùs fontes & praefecturam fluv. Januarii, Laetio teste, & aliis.

Plin. *Ptol.* *& al.* Apulia Daunia, *Puglia piana*, & *Capitanata*, reg. Italiae, in regno Neapolit. inter Tiphernum seu Phiternum fluv. à Frentania in occas. separantem, & Aufidum ad ort. ab altera Apulia dividentem, in qua Garganus mons & Sipontum metrop.

¶ Apulia Daunia, antea *Puglia piana*, nunc *Capitanata* dicitur. Errant qui eam Messapiam dictam fuisse arbitrantur. Regio est fertilis admodum, sed multis in locis incolis caret. Vide Capitanata.

Apulia Peucetia, *Terra di Barri*, & *Puglia*, altera reg. Italiae, à Daunia Aufido fluv. divisa in ort. vergens, ubi Salentini subsequuntur. In ea Barium metropol. à quo hodie regioni nomen est. Pop. Peucetii, & Pediculi Plin. Utraque inter Apenninum mont. ad merid. & mare Adriaticum ad Bor. perstringitur. Hujus mem. Hor. lib. 1. serm. sat. 5. *Plin.* *Liv.* *& al.*

Incipit ex illo montes Apulia notos
Ostentare mihi.

Hinc Apulus, & Apuli pop.

Urbes Apuliae Dauniae.

Apenestae	Teanum.
Arpi	Salapiae.

Urbes Apuliae Peucetiae.

Canusium.	Barium.
Erdonium.	Egnatia.
Nuceria Apulorum.	Venusia.

¶ Apulia Peucetia, ultra terram, seu provinciam Barianam, continet etiam partem Basilicatae prov. & ea simul cum Apulia Daunia, vulgò adhuc *la Puglia* ab Italia, & *la Pouille* a Gallis dicitur; estque ex praecipuis regni Neapolitani partibus, & alias Ducatus titulo nobilis. Nunc pascuis laetissima est.

¶ Apuliae urbes hujus temporis.

Andria, *Andria*,	Gravina, *Gravina*.
Asculum Apulum, *Ascoli*.	Luceria, *Luceria*.
	Manfredonia, *Manfredonia*.
Barium, *Bari*.	
Barulum, *Barleta*.	Tranum, *Trani*.
Bituntum, *Bitonto*.	Troja, *Troja*.
Bovinum, *Bovino*.	Venusia, *Venosa*.

Apulum, *Alba Giulia*, ex antiq. inscript. urbs episcop. Daciae sub Archiep. Colocensi, Transylvaniae regia, inter Claudiopolim & Cibinium ad 7. leuc. dissita. Vide Alba Julia. *Ptol.*

¶ Apurima, *Aparima*, fluv. Americae merid. in Peruvia. Fontes habet in Parinacochae tractu, ad pedes Andium montium, alluitque territorium Cusci; & post cursum 60. leucarum Hispanic. in fluv. Xauxam seu Maranionem se exonerat inter Abancayum & Incayum fluv.

¶ Apurvvaca, *Apurvvaca*, qui & Capervvaca quibusdam, fluv. Americae meridion. in Guajana prov. ex praecipuis illius tractus. Oritur ea montibus supra lacum Harritianorum, per quem labitur; & deinde post longum cursum in Oceanum Borealem se exonerat, 25. leucis ab insula Cajena in ortum, Joanne Laetio teste, & aliis. A quibusdam etiam hic fluvius *Piragua* dicitur.

Aquapersa, *Aigueperse*, oppid. Galliae, caput Delphinatus Averniae. 5. leucis distat a Claromonte in Boream, à Montepeosiero autem una leuca tantùm in austrum, ad amnem Buronium, & in eo tractu qui vulgò *la Limaigne* dicitur.

Aquae, quae & castellum aquarum à Tac. dicuntur, *Baden*, urbs Helvetiorum, inter Tigurum & Aquas duras Basileam versùs 2. leuc. Helvet. occurrens: ubi solent generalia regionis comitia haberi. Appellantur & thermae superiores, ad alterius urbis Germ. in Sylva nigra discrimen, quae thermae inferiores à Latinis dicitur, vulgò etiam *Baden*. Vide Thermae. *Anti.* *Inscr.*

¶ Aquae Helvetiorum, vulgò *Baden*, oppid. est ad Limagum fluvium, qui paulò infrà cadit in Arolam. Oppidum autem Germaniae, versùs Sylvam nigram, quod etiam *Baden* dicitur, ab aliis *Oberbaden* etiam vocatur, non procul a Rheno fluv.

Aquae item opp. Pannoniae super. in Stiriae confin. inter Vindobonam & Scarabantiam occurrens, vulgò *Furstenfeld*, inter Bolentium, seu Rachelsburgum, & Sabariam in Caec. 6. leuc. Hungar. à Soprouio 8. in austrum versùs Canisiam 5. *Vet.* *Inscr.*

¶ Aquae Pannoniae, teste Cluverio, est *Baden* oppidul. in Austria, 3. leucis a Vienna in austrum, ad radices montium.

Aquae Albenses, urbs Mauritaniae Sitifensis, in Africa, episcopalis.

Aquae Apollinares, locus erat Etruriae, inter urbem Romam 34. & Cosas urbem excisam apud mont. Argentarium 27. mill. pass. *Ant.*

Aquae Augustae, quae & Tarbellicae, *Ats*, teste Vineto, vel *Dax*, urbs Gall. Aquit. episcop. sub Archiepisc. *Ptol.*

Auxi-

Anxitano, à Bajona urb. postrema Gall. in Hisp. conf. 7. leuc. Auscos versùs, à Burdigala 26. in austr. Sunt qui Aquas Augustas ipsam Bajonam voceot. Sed Vineto magis fidendum in ea reg. educato.

¶ Aquæ Augustæ, seu Tarbelliçę, Scaligero & Vineto est *Acqs*, urbs ad Aturrum fluv. vix 5. leucis ab ora littorali Oceani in ortum, 22. autem ab Olorone in Boream, quę ab aliis Tasta dicitur. Santoni autem est Bajona, urbs ampla Aquitaoie, ad ostia Aturi. Vide Bajona.

Ant. Aquę Balisię, *Sella*, teste Laz. oppid. Hungariae, in Pannon. infec. à Quinque Ecclesiis 5. leuc. Huogar. distans in occ.

Aquae Bigerronum eaedem eum Taebellicia putantue.

¶ Aquae Bigerronum, bodie *Bagneres*, differunt à Tarbellicis. Vide Aqueosis vicus.

Ant. Aquae Bilbilitaoorum, *Bannos de Alhama*, locus Hisp-Tarracon. agri Bilbilirani, in regno Aragonio. Sic interpr. Gasp. Varrerius.

Varr. Aquae Calidae, non Cajae, ut scribit Ortel. cum Leandro, thermae io Thuscia apud Viterbiom. inde ad 3. mill. past. Phisconem versùs. Bajae Strab. & Tibull. *Bagni di Ballicano*.

Ptol. Aquae calidae, Aqoae Celinae Anton. Amphilochia Strab. Anria in lib. Conc. *Orense*, urbs Hisp. Tarrac. io Gallaecia, episc. sub Archiep. Compostellano, inde 18. leuc. quot à Luco in austr. Tyden versùs 8. ad Minium fluv. Potiùs Aquae calidae sunt *Aigues caldes*.

¶ Aquae calidae Cilinorum quibusdam sunt Bajona, urbs Gallaeciae in ora occideot. versùs ostia Minii fluv. Sed quo auctore, nescio.

¶ Aquae calidae etiam opp. est Hisp. Tarraconens. in Ausetaois, prope Gerundam urbem, quod vulgò *Bagnoles* dicitur, vix 3. leucis à Gerunda in Boream.

Ptol. Aquae calidae etiam in Britannis, quae & Aquae solis, & Bathonia, urbs episc. Angliae.

Ant. Aquae Convenarum, *Bagneres*, opp. Aquitan. in finib. Convenarum, nunc in Com. Bigerronum, inter Tarbam & Erpauoum 2. leuc. ab Olorona 2. in Bor.

¶ Aquae Convenarum nunc forsan, & meliùs, vicus *Bagneres* vulgò dictus, ad radices Pyrenęorum, in valle Arbusia, non longe à Garumnae fontibus, 2, leucis à fano S. Beati in austr. 3. autem à Viella urbecula Aragoniae.

Steph. Plin. Dion. & al. Aquae Cutiliae, *Lago di Contigliano*, lacus Sabinorom, in agro Reatino. Aquae Sabinae etiam dictae, & Strab. Cotiliae.

Aquae Flaviae, *Chiaves*, opp. Hispan. in Bracarum & Callaicorum coofin. oppid. amplum regni Portugallici, a Bracara Augusta 12. leuc. paulò pluribus à Brigantia. Pop. Aquiflavienses. A Tito & Vespasiano numen habent.

¶ Aquae Flaviae opp. ad fluv. Tamacam sedet, & una leuca tantum distat a confinio Gallaeciae, decem leucis a Brigantia in occasum, 25. autem a Bracara in ortum; estque in prov. Portugalliae, quae iotra montes dicitur, & ad radices montium. A quibusdam etiam Aquae Leç dictum fuit.

P. Dia. Aquae Gradatae, *S. Cantiano*, pag. seu vicus Carnorum, apud Aquilejam, ab ea 3. mill. pass. ubi S. Chrysogonus pro Christo D. capite plexus est.

¶ Aquae Gradatae vicus ad Sontium fluv. sedet, 4. milliaribus ab Aquileja in ortum, in ea parte Fori Julii, quae subest dominio Imperatoria, prope oram littoream maris Adriatici.

Ant. Aquae Grani. Vide Aquisgranum.

Aquae Larodae in p. e. Vide Thermae.

¶ Aquae Lupiae, Guadaloupe, *seu* Gardeloupe, ins. Americae septentr. & una ex Antillis, alias ab Hispan. sic dicta, nunc sub dominio Francorum. Vide Guadalupia.

¶ Aquae Lupiae, *Guadalupe*, vicus Hispan. devotione erga B. Virginem celebris, cum amne cognomine, in Extremadora, 3, leucis à Trugillo in ortum.

¶ Aquae Mattiacae, *Visbaden*, opp. Germaniae, cum titulo Comitatus, io ditione Archiep. Moguntini, & propè Moguntiam 2. leucis in Boream, a Francofurto autem 4. leucis in occasum.

¶ Aquae mortuae, *Aigues mortes*, urbs Galliae, in Occitania, prope stagnum Magalooense, una leuca a mari dissita, Fossae Marianae quibusdam, 7. leucis distat ab Arelate in occasum, 5. a Monte Pessulano in ortum, juxta Rhodani ostia.

Plin. Aquae Patavinae, Fontes Apooi Liv. Mart. & Cassiod. *Bagni d' Abano*, in agro Patavino. Vide Aponus.

Aquae Quintianae, opp. Hisp. io Callaicis, quod *Aigues caldes* nonnullis esse videtur. Fortè illo locus est, qui *Ancians* vulgò dicitoe. *Ptol.*

¶ Aquæ Quintianæ aliis est oppidul. *Sarria*, in Gallæcia, 3 leucis à Luco in merid. quod forsan melius.

Aquæ regiæ urbs fuit Africæ episc. sub Archiep. Carthagin. nunc pag. *Casal Romel* vulgo dictua, teste Marm. inter Hadrumetum & Suffetulam 50. mill. pass. *Ant.*

Aquæ urbis Romæ.

Anio novus, aqua ex Aniene fluv. extracta, via Sublacensi Romam perducta, 24. ab orbe mill. pass. *P. Vict.*

Anio vetus, aqua pariter ex Aniene, supra Tibur extracta, Romamque perducta per viam novam inter Latinam & Lavicanam.

Alsietina ab Alsio urbe.

Appia ex agro Lucullano, via Prænestina, inter sextum & octavum ab urbe lapidem deducebatur.

Claudia è lacu Sublacensi 35. mill. pass. distante in orbem derivabatur: cujus aquæductus arcus propior apud hortos Placianos adhuc conspicitur. Urbem ingrediebatur per portam, quæ nunc major appellatur, olim Esquilina.

Julia ab Aureliano ducta in Tepulam 12. ab urbe lapide incidebat.

Martia ex lacu Fucino via Valeria deducebatur; cujus aquæductus pars apud S. Laurentium extra muros adbuc videtur.

Tepula ex agro Lucullano via Latina 12. ab urbe milliario, ubi villa Luculli erat, apud Columnam opp. excisum, inter Tusculum & Tibur.

Virginea, & ipsa ex agro Tusculano via Praenestina, 8. mil. pass. ab urbe, in eam per portam Pincianam ducta, nomen servans, ac *di Trevi* dicta, usui totius urbis inserviens. Cujus mem. Ovid. lib. 1. fast.

Hic ubi Virginea campus obitur aqua.

Harum porrò aquarom sola Virginea perseverat.

Aquae Sextiae, *Aix*, urbs archiep. & col. Gal. Narbon. Provinciae metrop. conventusque juridicus, Massiliae finitima, ab ea 5. leuc. in Bor. distans, ab Arelate 12. ab Arenione 12. in ort. inter Nemausum ad occ. 53. & Nicaeam ad Varum io ort. 73. mill. pass. ex Strab. *Plin. Strab. & al.*

¶ Aquae Sextiae, *Aix*, sita est ad amnem *Arc*, urbs ampla, & pulchra, in planitie. Crescit in dies; estque Parlamenti totius Provinciae sedes. Distat autem a Nicaea ad Varum 28. circiter leuc. io occas.

Aquae solis, aquae calidae Ptol. mons Badonius, sive Badonicus Bed. postea Bathonia, nunc *Bath* vulgò, & *Caer Badon* Britannicè, urb. Britanniae episc. sub archiep. Cantuariensi, in regno Angliae, inter Bristolium 10. & Sarisburiam 25. mill. media ferè inter Glocestriam & Dorcestriam, 30. mill. utrinque. *Ant.*

¶ Aquae solis, seu Bathonia a Gallis *Bathe* dicitur, estque in Somersetiensi Comit. ad fluv. Avonam, 5. milliar. Anglicis distat à Bristolia in ortum, & 27. a Glocestria in austrum. Sedet in planitie, & a Britannis *Yrennaint Twimin* dicebatur. Vide & Bathonia.

Aquae Statellae, Aquae Statyellae Plin. *Acqui*, urb. episcop. Liguriae, ad Bormiam fluv. in Duc. Montisferrati, sub Archiep. Mediolaoensi ab Alexandria 15. mil. pass. in occ. paulò pluribus ab Asta & Alba Pompeja, Savonam versùs. Hic aquae calidae & sulphureae; ad quas aegroti plures in dies confluunt, ut humores frigidos noxiosque absumant. Popul. Statellares Liv. Statiellenses Cic. *Strab. Plin.*

¶ Aquae Statellae, *Acqui*, urbs est Duc. Montisferrati, sub Duce Mantuano, sed malè habita & penè desolata fuit hisce ultimis temporibus.

Aquae Suessanae, Sinuessanae Liv. Plin. & Mart. *Torre de Bagni*, thermae apud Sinuessam urbem Campaniae excisam, a Suessa 10. mill. pass. in ort. à Minturnis & ostio Liris 8. al. *Acque di Mondragone* dicuotur. *Tac.*

Aquae Tarbellae, Tarbellicae Aoton. quae Aquensium civit. lib. prov. *Dax*, sive *Aqs*, urbs episc. Aquit. Vide Aquae Augustae. *Auso.*

Aquae Taurinae, Aquula Ptol. *Aqua pendente*, oppid. Etruriae, apud Peliam fluv. inter Senam 40. & Volsinos 10. io via quae Romam ducit. Pop. Aquenses Plin. Vide Acula. *Plin.*

¶ Aquae Taurinae, seu Acula, urbs est episc. Hetruriae, in ditione Romani Pontificis, in qua translatus episcop. Castri diruti ab Innocentio X. Vide Aquula.

Aquae Voconis, *Balneone*, seu *Bagno'es*, oppid. Hisp. *Ant.*

citer.

citer. In Catalaunia, teste episcop. Gerundensi, Gerundæ urb. proxim. inde 5. leucis inter Ficerias & Aulotum propiora oppida.

¶ Aquæ Voconis, seu Voconiæ aliis, ubi postea Ausa, *Vich*, urbs Hispan. Tarracon. in Ausetanis, 7. leucis à Gerunda in occasum, Sausone etiam teste.

¶ Aqualania, *Aqualagna*, vicus Italiæ, in Ducatu Urbinatensi; ubi victus Totila Rex Gothorum, à Narsete plagam accepit, ex qua interiit; estque prope fluv. Cantianum, 5. milliar. à Calio in Boream.

¶ Aquaria, *Yvoire*, oppid. Sabaudiæ, ad lacum Lemanum, in Caballiaco tractu. Vix tribus leucis distat a Tunonio in occasum, & 5. ab Aquiano, 6. autem à Geneva in ortum.

¶ Aquarium, *Acquaria*, opp. Italiæ, in Friniana regione & Ducatu Mutinensi, medicatis aquis nobile, ad Scultennam fluv. 55. milliar. distat à Saxulo in meridiem, uno autem à Sestula in septentrionem.

¶ Aqua sparta, *Acqua sparta*, oppid. Italiæ, in Umbria. Sedet in monte, & Ducatus titulo gaudet gentis Cæsiae. 12. milliar. distat à Spoleto in occasum, & 4. ab Ameria in Boream.

¶ Aquatulcum, *Aquatulco*, opp. & portus Americæ septentr. in nova Hispania, & prov. Guaxacæ, ad mare Pacificum, 34. circiter leucis Hispanicis ab Anticaria nova in meridiem, & 50. ab Acapulco in ortum. Paucis constat incolis, cum castro Hispanorum.

Lib. Coat. Aqua viva, urbs & col. Camp. Venafro urbi propinqua, opp. nunc adhuc *Aqua viva* dictum, apud Vulturnum fluv. inter Venafrum & cœnob. S. Vincentii, in Aprutii conf. ad 52. mill. pass.

¶ Aqua viva nunc est vicus prope Apenninum, & in limite Comitatus Molicini, in regno Neapol. 9. milliaribus à Venafro in Boream, 6. autem ab Eseruia, & 4. à Vulturno fluvio.

Ant. Aquaviva, sive Aquavia, *Fatzal*, sive *Teplieza*, teste Laz. oppid. Pann. super. in Stiriæ & Hung. conf. à Pœtovione 20. mill. pass. in ort.

¶ Aquaviva, *Aquaviva*, castrum regni Neapol. in Bariana prov. Distat 15. mill. pass. a Matera in Boream, & totidem à Bario in meridiem. Inde nomen sumpsit familia celebris reg. Neap. sedetque ad radices Apennini.

Plin. Aquenses cognomine Taurini, pop. Hetruriæ, quorum opp. Aquula, & Aquæ Taorinæ, inter Oropitum ad ort. & Suanam ad occ. 52. mill. pass.

¶ Aquensis vicus, *Bagneres*, oppid. Galliæ, in Novempopulana, in Bigerronibus, ob aquarum salubrium copiam nobile, adeoque veteribus Romanis cognitum, ut patet ex antiquis inscriptionibus, quæ etiamnum extant, teste Stephano Baluzio. Sedet ad Aturrum fluvium; in Valle Campana, una leuca à Campano in Boream, & ferè 4. à Tarba in Austrum.

L. Pr. Aquensium urb. *Dax*, urbs episc. Aquit. Vide Aquæ Tarbellicæ.

¶ Aqua, *Aqui*, prov. & opp. Japoniae, in Asia, in ora meridion. in ea parte quae *Niphon* dicitur, inter opp. Tumum & Jamaogucium, Brietio teste.

¶ Aquianum, *Evian*, oppid. tenue Sabaudiae, ad lacum Lemanum, in Caballiaco tractu, 5. leucis distat ab Aquaria in ortum, & 2. à Tunonio, 4. autem a Lausana in meridiem.

Aquicaldenses, pop. Hisp. citer. quorum opp. Aquae calidae, *Caldes* vulgò, in Catalaunia, à Barcinone 4. leuc. Vicum versùs.

Vet. Inf. Aquiflavienses, pop. Hisp. quorum opp. Aquae Flaviae, vulgò *Chiaves*, apud Tamacam fluv.

¶ Aquigirae, *Aquigires*, pop. Americae merid. in Brasilia, versùs praefecturam Spiritus Sancti, in mediterraneis, Sausone, Levinio, & aliis testibus.

Prov. Rom. Aquila, urbs episc. in Aprutio Vestinorum, & totius Aprutii primaria, in mont. ad subterfluentem Aternum, ex ruinis Amiterni & Forconii urbium excisarum condita, sive Aucta, ab urbe Roma 60. mill. pass. à Neapoli 120. Anconam versùs ferè totidem.

Aquila vulgò etiam *l'Aquila* dicitur; estque ex praecipuis regni Neapolitani. Vide Amiternum.

Curo-pa. Aquila item, olim Calydon, urbs Ætoliae episcop. sub Archiep. Naupactensi, ad Evenum fluv. apud ostia, vulgo *Ayton*, teste Soph.

¶ Aquila, *l'Aigle*, opp. Franciae, in Normannia prov. ad Rillam flu. Distat 5. leucis a Mortania, 8. autem à Sagio. Vide ad Aquilas.

¶ Aquileburgium, Arnsbourg, arx Daniae, prope Goldingem urbem Jutiae septentr. Vide Coldinga.

Aquileja, *Aquilegia*, urbs patriarch. Carnorum metrop. ad Turri & Alsae fluv. confluentiam, ab Hunnis sub Attila Rege excisa, quondam ex primis Italiae, ut quae, Roma excepta, primaria. Nunc jacet a paucis habitata, ad Austriacos Principes spectans: cujus Patriarcha Utini, urbi Carnorum sub Venetis hodie primariae, inde 20. mill. pass. distanti, residet. Ipsa ruderibus longè latèque sparsis, inter Concordiam quoque excisam ad occ. & Tergestum in ort. 30. mill. plus minùs distidet, *Aglsa*, & *Alar* Germanis dicta. De ea Auson. in Catal. urbium: *Cic. Plin. Liv. & al.*

Nona inter claras Aquileja cieberis urbes.

¶ Aquileja, *Aquileja*, Gallis *Aquilee*, alias erat perampla; sed ab Attila anno 452. & deinde a Longobardis anno 590. incensa & devastata fuit, & postea a Popone Patriarcha reaedificata. Antiquitus sub ditione temporali Patriarchae, postea ab Archiducibus Austriae occupata, & adhuc usque diem in eorum potestate remanet; sed muris spoliata, & ob aeris inclementiam ita inhabitabilis reddita, ut 35, focularia vix complectatur, cum paucis incolis, qui ibi tantùm remanent hiberno tempore, exceptis piscatoribus aliquot. Vix distat 9. milliar. ab ora littorali maris Adriatici in Boream; estque media ferme inter Palmam & Gradum.

Aquilonia urbs fuit Samnii olim, urbs episc. Hirpinorum, in regno Neapolit. quam variè indigitant. Aliis est *Agnone* opp. in Aprutio; aliis *Angloaa* urbs excisa in Lucania, Celso Cittadino *Lacedogna* urbs episc. Hirpinorum sub Archiep. Compsano. Sed situs repugnat. Nam ex Liv. locus Aquiloniae erat inter Beneventum & Luceriam. Laquedonia verò Melphi, & Mont. Viridi proxima est, Bisaciae propior ad 3. mill. pass. Aquilonia autem à Benevento 30. mill. pass. distabat; ab Æcis 10. Quare illam prorsùs extinctam cùm Volaterrano putamus. Pop. Aquiloni Plin. *Liv. Plin. Ptol.*

¶ Aquilonia, Brietio est *Carbonara*, vicus regni Neap. in Principatu ulteriori, inter Laquedoniam & Montem Viridem, juxta Aufidum fluvium.

¶ Aquilonium, *Aiguillon*, opp. Galliae, in Aquitania, ad Garumnam fluv. ubi recipit Lotium in Aginnensi tractu, 4. leucis infra Aginnum. Vide Aguillionum.

Aquilunda, *Aquilunda*, lacus Africae, in regno Congi, versùs Orientem & terminos Abyssiniae, cum multis insulis. Ex eo profluit fluvius Dandus, & ab Europaeis *Lago di Quilanda* dicitur.

Aquincum, sive Acincum, *Copol*, teste Laz. opp. Hung. in Pann. infer. ad Danubium fluv. apud Budam, ab ea in austr. 2. leuc. Hung. distans. *Ptol. Ant.*

¶ Aquincum, Cluveriò teste, est Buda, *Offen*, ad Danubium, Hungariae caput, & primaria: quod etiam probat Brietius ex Lazio. Vide Buda.

Aquinum, *Aquino*, urbs episc. & col. Latii, apud fines Samnitium excisa, ad reg. Neapol. spectans, cis Casinum 5. mill. pass. cujus Episcopus in Pontecurvo opp. finitimo residet. Ratos habet incolas, à Conrado Imperat. eversa. D. Thomam Doctorem Eccles. celeberrimum protulit. De eo Sil. lib. 8. *Cic. Tac. & al.*

Commovet, atque viris ingens exhausit Aquinum.

¶ Aquinum, *Aquin* Gallis, sita est in regno Neapolit. & in prov. Terrae Laboris, non longe a Liri fluv. & 5. milliar. tantum a confinio ditionis Pontificiae; estque sub dominio civili Ducis Sorae.

Aquisgranum, Vetera Ptol. & Anton. Thermae grani Rhegin oni, cui etiam Aquae, *Aken*, & *Aquisgrana* Italis, urbs Germ. infer. libera, ac ex primis Belgii, inter Coloniam Agripp. 10. & Leodium in occ. 6. leuc. a Juliaco 4. Nomen habere traditur a Grano, Neronis fratre, illius conditore. *Recent.*

¶ Aquisgranum urbs est ampla & libera Germaniae Cisrhenanae, non autem Belgii, quae *Ach* Germanis. *Aken* Flandris, *Aix la Chapelle* Gal. dicitur. Olim claruit palatio, ut & nunc tumulo S. Caroli Magni, qui illic obiit, & illam ab Attila desolatam restauravit. Capta fuit ab Hisp. sub Spinula 1624. sed postea reddita. Incendio penè tota conflagravit anno 1656. Sita est intra limites Ducatus Juliacensis, & in confinio Ducat. Limburgensis, sub clientela Ducis Juliacensis. Sed eam à Grano quodam fratre Neronis conditam fuisse commentum puto: celebris est pace ibi facta anno 1668. inter Reges Galliae & Hispaniae.

Aquita, *Aquita*, prov. ins. Japoniae, versùs Septentr. in Asia. Urbem habet cognom. in ora litterali, pro fretum

San-

Sangav, in ea parte quæ *Niphon* vulgo dicitur; estque parva, & ad pedes montium, Bretio teste.

Cæs. Plin. Strab. & al. Aquitania, quæ & Aremorica Plin. *Guienne*, (tametsi latiùs patet Aquitaoia quàm Guienna) una ex 4. Gall. partibus: quæ apud Cæs. Garumna, montibus Pyrenæis & Oceano definitur. Apud Plin. Ptol. & alios longè major, in duas Garumna fluv. distincta; quarum quæ cis Garumnam est parte ad occ. *Guienne* dicitur, in qua Burdigala metrop. est. Reliquum in tot ferè regiones quot sunt civitates dividitur. Continet enim Santonas, Pictavos, Lemovices, Petrocorios, Cadurcos, Ruthenos, Arvernos, & alios. Quæ trans flumen Garumnam est, magna ex parte *Gascogne* dicitur, & *Bearn*, juxta Hispan. limites. Vasconia autem, quæ à Vasconibus Hisp. populis trans mont. Pyrenæos nomen accepit, Novem populania, teste Plin. nominata fuit. Pop. Aquitani. Inde Aquitanicus nom. gent. Auson. in car. urb.

Interiusque premant Aquitanica rura Gebenna.

¶ Aquitania aliàs amplissimam partem Galliæ complectebatur sub Romanis, uti & sub prima Regum Franciæ prosapia, nempe totam illam regionem, quæ a Ligeri fluvio ad Pyrenæos & Oceanum extenditur. Nunc autem strictiùs sumitur, & vulgò *Guienne*, seu etiam *Gascogne* dicitur, & a Garumna fluvio bipartitur; sed de ejus terminis non est facilè statuere. Ipsius partes nunc sunt provinciæ Aginnensis, Armioiacensis, Beoarnensis, Bigerrensis, Condomensis, Conveoensis, Lemovicensis, Petrocoriensis, Burdegalensis, quæ & Guienna propria, Ruteneosis, Santonensis, Vasateosis, & Vasconia propria.

¶ Aquitaniæ urbes primariæ hujus temporis.

Agionum, *Agen*.	Fanum S. Licerii, *S. Liter*,
Aquæ, *Acqs*.	Lactorium, *Lectoure*.
Aturrus, *Aire*.	Lalcurria, Lascar.
Auscii, *Ausch*,	Lombarium, *Lombez*.
Bajona, *Bajone*.	Oloro, *Oleron*.
Bergeracum, *Bergerac*.	Palum, *Pau*.
Blavia, *Blaye*.	Petrocorium, *Perigueux*.
Briva, *Brive*.	Ruthena, *Rodez*.
Burdegala, totius Aquitaniæ facilè primaria, *Bordeaux*.	Santooes, *Saintes*.
	Sarlatum, *Sarlat*.
	Tutela, *Tulles*.
Cadurcum, *Cahors*.	Vabræ, *Vabres*.
Condomum, *Condom*.	Vasatum, *Basas*.

Ptol. Aquula, Aquæ Tauriuæ Plio. oppid. Hetruriæ, apud Peliam fluvium, media ferè inter Suanam ad occ. & Oropitum ad ortum 12. mill. pass. utrinque, vulgò *Acqua pendente*.

¶ Aquula, seu Acula, *Aquapendente*, urbs est episcopalis facta ab Innocentio Decimo, loco Castri diruti; estque in Clivo & sat ampla, sed paucis constat incolis, prope Peliam fluvi qui ibi jungitur ponte pulcherrimo Gregoriano dicto. 5. milliar. distat a confinio Senensis ditionis, & 6. à Vulsiniensi lacu. Paret Summo Pontifici.

Vet. Trad. Ara Cæsaris, *Arsago*, pag. Insubriæ, in agro Mediolanensi, apud Curiam pictam, à Mediolano 10. mill. pass. inter Albiarum & Saronum.

Ant. Ara lapidea, Arlapa Lib. Not. *Pechlarn* Laz. interpr. opp. Norici, ad Danubium, in Austria, apud Medelicum opp. 8. leuc. ab eo in occ. distans, medium ferè inter Viennam ad ortum, & Leotiam ad occas. utrinque 12. circiter leuc.

¶ Ara lapidea dicitur & melius Arelape & Arlape. Vide ibi.

Juven. Ara Lugduneusis, *Ainay*, cœnobium prope Lugdunum, Ad Araris cum Rhodano confluentiam. Mem. Juvenal. sat. 1.

Aut Lugdunensem Rhetor dicturus ad aram.

¶ Ara Lugdunensis dicitur aliter Athanacum; estque Abbatia prædives intra muros Lugduni.

Ptol. Ara Totila, *Calenica*, teste Molet. opp. olim, nunc pag. Corsicæ, in ora ad ort. apud Marianam urb. excisam, Aleriam versùs.

¶ Ara Tutila est inter Aleriam & marianam medio fere itinere.

Corn. Tac. Ara Ubiorum, locus German. infer. ad Rhenum, in altera illius ripa, è regione Coloniæ Agripp. ubi nunc cœnobium Divitense, teste Junio.

¶ Ara Ubiorum est *Bonne*, opp. Germaniæ, ad Rhenum fluv. ubi sedes Electoris Coloniensis, 15. mill. pass. supra Coloniam Agrippinam, teste Cluverio.

Strab. Plin. & al. Arabes, populi Arabiæ, de qua mox. De quibus Luc. lib. 3.

Ignotum vobis Arabes venistis in orbem.

Arabes olim divitiis fluxisse inde colligitur, quod *Arabum gaza* in proverbio sunt apud Horat. cùm opes cumulatissimas significare volumus.

¶ Arabia, emp. & urbs Arabiæ felicis, in ora litt. Oceani Arabici, ubi nunc est *Aden*, urbs permunita, cum arce, portu, & emporio celebri, à Turcis dolo capta anno 1528. sed ipsis erepta à paucis annis. Vix distat 69. leuc. Hispanicis à faucibus sinus Arabici in ortum, & 80. à promont. Aromatum in Boream. Maginus autem & Baros credunt urb. Adenum esse Mardoce Ptolæmei, Arabiam autem esse *Laghi* urb. in illa ora.

Arabia, triplex Asiæ reg. Deserta. *Beriara*, teste Villan. cum al. inter Syriam ad occ. & Arabiam felic. ad ort. atque inter Mesopotamiam ad Septentr. Euphrate fluv. disseparante, ubi Scenitæ pop. & Arabiam Petream ad austrum. Felix, *Aiman*, & Turcis *Gemen* vel *Giamen*, amplissima, inter duos maximos sinus, Arabicum ad austrum, & Persicum ad septent. perstricta, inter occ. & ort. longissimè excurrens, mari rubro Indiam versùs definita: in qua Sabæi pop. multaque regna continentur. Petrea demum, Nabathaea Strab. & Plin. *Barraab* & *Bengaucal*, aliisque nominibus appellata, inter Palaestinam ad occ. Jordane & Asphaltite lacu divisa, & Arabiam felicem ad ort. ac inter Desertam ad arctos, Ægyptum, partemque sinus Arabici ad merid. In qua pop. Nabathaei, & urbes clarae, Petra, Medaba, & Bostra. In Arabia fel. phœnicem avem unicam, quae 690. annis vivat, & renascatur, reperiri auctores sunt Plin. & Sol. Arabius item nomen, gent. ab Arabis deducitur; ut Arabius tibicen, & Arabia tibia quae in proverbium abjere, ut apud Jul. Polluc. in Menandro. Nam quoties aliquem loquacitatis notare volumus, *Arabia tibia*, vel *Arabius tibicen* dicimus. Arabia etiam pro unguentis pretiosis accipitur apud Lucret. ut *Terram spirare Arabiam* quasi in modum proverbii dicitur. *Plin. Strab. Mel. Ptol.*

¶ Arabia, *l'Arabie* Gallis, *Arabia* Italis, & *Arabistan* Asiaticis, est ex praecipuis totius Asiae partibus, terminos habens à Septentrione Syriam & fluv. Euphratem, ab Oriente sinum Persicum, ab Occidente sinum Arabicum, & à Meridie mare Arabicum, seu partem Oceani Indici. Triplex est, nempe Arabia Petrea, quae *Baraab* nunc dicitur, inter Arabiam felicem & Syriam; Arabia Deserta, quae *Beriara* nunc, & aliàs ab Hebraeis Cedar dicebatur; estque inter felicem Arabiam & Euphratem fluv. & Arabia felix, *Hyaman* seu *Gemen*, quae à Saracenis *Mamotta* dicitur; habetque ad Boream Arabias Petream & Desertam, eosdemque aliàs communes cum tota Arabia terminos habens. Illius maxima pars arenosa est & sterilis, & raros habet incolas, & urbes tum ob vastas solitudines & montes aspertimos, tum etiam propter aquae penuriam; estque fere tota sui juris. Ejus urbes praecipuae nunc sunt.

Adenum, *Aden*.	Getra, *el Castif*.
Almacharana, *Almacharana*.	Jamana, *Jamana*.
	Mascatum, *Mascat*.
Anna, *Anna*.	Mecca, seu Marraba, *la Meque*.
Aracum, seu Petra, *Crac*.	Medina, *Medina Tanalbi*.
Basera, seu Teredon, *Balsora*.	Sanaa, *Sanaa*.
	Zibitbum, *Zibith*.
Bostra, *Busserith*.	

Plin. Strab. & al. Arabicus sinus *Golfe d'Arabie*, Italis *Mare Rosso*, incolis verò *Bohar Corsum*, & *Calzan*, aliisque nominibus pro locorum diversitate: Cujus longitudo, inter intimum recessum, ubi Heroum urb. & fauces illius 350. leuc. Hispan. continet. Latitudo alicubi maxima 50.

¶ Arabicus sinus a Gallis *Mer Rouge*, seu etiam *Mer de la Mecque* dicitur ab urbe Mecca. Extenditur inter Æthiopiam superiorem, Ægyptum, & Arabiam; estque nautis formidabilis, propter frequentes syrtes & scopulos versùs utramque oram littoralem, praesertim versùs Arabiam, ubi recipit aliquot flumina parvi momenti. Aliàs in intimo ejus recessu praebuit transitum Israelitis, ut videre est in sacris paginis.

Ant. Arabissus urb. fuit Armeniae minor. episcop. sub Archiepiscop. Meliteneusi, in confin. Comagenes, apud Taurum mont.

¶ Arabissus distabat 70. milliar. a Melitene in austrum, & 80. circiter ab Anazarbes Boream versùs.

¶ Arabius, fluv. Gedrosiae prov. in Persia, nunc *Ilmenr* fortè. Vide Arbis.

Ant. Arabo, Narabo Ptol. fluv. & urb. Pannoniae sup. in Hung. *Rab* utrumque incolis dicitur; urbs verò *Giavarin* ab Ita-

ab Italis nominatur, urba monitissima ad Arabonis cum Danubii parte confluentiam, episc. sub Archiepisc. Strigoniens. inter Viennam ad occ. 14. & Budam ad ort. ad 12. mill. Hung. a Possooio 10. in austrum, ab Alba regali 18. Viennam versùs.

¶ Arabo alias capta a Turcis, sed fortiter recepta à D. *de Vaubecourt*, nobili Gallo, anno 1606. Nunc subest Austriacis. Dicitur *Javarin* a Gallis, & *Gevver* ab Hungaris, & *Raab* a Germanis, eum fluv. cognomin. Sedet è fronte Schuriae iosulae, & 4. leucis distat a Comara opp. in occasum, 14. ab Alba Regali in Boream, & 8 a Strigonia in occasum.

Ptol. Arabriga, *Arrabida*, teste Varrerio, opp. Hisp. Lusit. in regno Portugallico, inter Leiriam urbem & oram littoream, ad 3. leuc. dissitum circiter.

¶ Arabriga aliis est vic. *Castanheira*, in Portugallia, ad Tagum fluv. medius ferme inter Scalabim & Ulisipponem, prope oppidum *Alanquer*, & 10 leucis Hispaoicis a Leiria: quod melius videtur.

¶ Arschle, urbs Asiae, in Palaestina, episc. sub Archiepisc. Tyreosi, teste Miraeo.

Sol. Ptol. Plin. & al. Arachosia, *Cabul*, teste Jac. Cast. *Chesimur*, teste Merc. reg. Æsiae, Indiae finitima, Indo fluv. ab ea in occ. divisa; cujus urbes primariae, Aleaandria, Arachottus, quae & Arachosia Solino dicitur, à Prophtasia Drangarum regia 515. mill. pass. in ortum recedit.

¶ Arachosia nunc, teste Saoson. *Candahar* dicitur, prov. alias Persiae, sed a paucis annis sub imperio Magni Mogolis, eum urbe cognom. permunita, intra moures, quae forsan aliàs Alexandria Arachosiae; distatque centum circiter leucis ab Indo fluv. in occas. totidem ferè ab urbe *Cabul* io merid. & 90. à Prophtasia Boream versùs.

Ptol. Steph. Plin. Arachotus, lacus & fluv. Arachosiae, cum urbe ejusdem nominis, quae Sol. Arachosia & Plin. Arachosiorum opp. appellatur, fluv. *Sim*, lacus *Bimaru*, urb. *Cabul* (quod nomen est regioni) incolis dicuntur.

¶ Arachotus, urbs, aliis est *Charxan*, in regione *Hajacan*, ditionis Magni Mogolis, media ferè inter *Candahar* urb. & fluv. Indum, 120. leucis a Prophtasia in ort. aestivum, & 100. circiter à *Cabul* in austrum.

Liv. Ptol. Arachthus, fluv. cum opp. Epiri, in Acarnanum finibus, quod *Spagmagmurisi* incolis, teste Nigro, dicitur. Fluv. etiam apud Nicopolim urb. teste Strab. fluit diversus ab hoc, ut videtur, ac in sin. Ambracicum labitur. Al. videtur idem.

Oros. Aracillum, Arracillum Floro, Aracaelum Anton. *Arrajola*, vel *Arexil*, teste Garibaeo cum Marisna, opp. olim, nunc pag. Hisp. Tarracon. in Cantabris, à Pompelone 29. mill. pass. in occ. Segisamae opp. proximus; sed, teste Hieron. Zurita, *Araciel* nominatur, inter Pharum & Corellam opp. Navarrae.

¶ Arocillum & Arocolis ab aliis dicitur; estque *Araqui*, seu *Huarte Araqnil*, oppidulum Hisp. io Navarra, 5. leuc. distans à Pompelone in occas.

¶ Aracuiti, *Aracajes*, pop. Americae meridionalis, in Brasilia, prope Praefecturam Pernambuci, in mediterraneis.

¶ Aracum, *Arac*, urbs Arabiae Petreae, quae olim Petrea. Vide ibi.

Strab. Plin. Aracynthus, mons Ætoliae, sive Acarnaniae, per illam extensus. Alter, teste Steph. in Bœotiae & Atticae conf. ubi Dirce fons, unde Dircaeus. De quo Virg. in eclog. 2.

Amphion Dircaus in Actao Aracyntho.

Juxta Aracynthum Acarnanum novam Calydonem urbem exstructam scribit Strabo.

Lib. Jud. Arad, opp. olim Amorrhaeorum, nunc pag. à Chebron & Malati 4. mill. pass.

Ptol. Araduca, *Arzua* Molet. & al. *Guimaraes* Floriano, *Guimaranes* al. oppid. Lusitan. quod Latino recenti Vimaranum dicunt, à Bracara 2. leuc. in ortum. Deest in cod Graeco.

¶ Araduca, *Guimaraens*, ad Avum fluv. sedet, & Ducali titulo gaudet.

Ptol. Aradućta, *Lamarante*, teste Moletio, opp. Lusit. Bracarae finitimum, inde 5. leuc. aquas Flavias versùs. Mihi potiùs est *Ardoza*, opp. ejusdem regni Portugallici, apud Castrum Blancum, à quo 4. leuc. in occ. Nomen enim alludit, & situs apud Ptol. magia congruit.

¶ Aradućta aliis est *Aronca*, pagus Portugalliae, prope montes, medius ferme inter Viseum & Portum urbes ad 6. leucas.

Strab. Aradus, insul. Phœniciae, apud Orthosiam urb. ponte juncta continenti, à littore olim 20. stad. recedens, circ. 7. cum urbe ejusdem nominis, ab Aradio filio Chanaan condita. *Plin. & al.*

Arae Caesaris, *Veliki Prevoz*, teste Sigism. Eberstenio, locus Sarmatiae Europ. apud Tanaim fluv. à Tanai urbe 20. leuc. Germ. io Bor. quae & Arae Alexandri. *Ptol.*

Arae Flaviae, sive ex al. cod. Alae Flaviae, *Nordlingen*, urbs German. in Suevia, trans Danubium, inter Augustam Vindelicorum ad meridiem, & Hallam ad septentr. 8. leuc. ab Ulma 7. al. est *Blauburen*, opp. apud Danub. ab Ulma 2. leuc. in occ. Aliis est *Heidenheym*, oppid. ultra Norlingam 3. leuc. in Bor. Prior interpretatio communior. *Ptol.*

¶ Arae Flaviae à multis Nordlinga creditur, quae *Nordlingen* vulgò, alias etiam Nerolinga, teste Bertio, urbs Germaniae ad Egram fluvium in Suevia provincia, nota Suecorum clade anno 1634. & Francorum victoria anno 1645. 3. leucis distat à Danubio. Vide Nerolinga. Cluverius tamen & alii credunt Aras Flavias esse *Aurach*, opp. Sueviae, in Ducatu Wirtembergensi, 4. leucis à Tubinga in ortum.

Arae Herculis, locus in Alpibus Graiis, quà Caesar in Gall. trajecit, apud mont. S. Bernardi, ut vocant. *Vet. Inf.*

Arae Philaenorum, villa Philaeni Ptol. *Naim*, opp. Africae marit. & extremum in Cyrenes conf. teste Lud. Marm. eum al. Cujus mem. Salust. & Val. Max. Al. *Porto di Sabia* dici videtur. *Salust.*

Arae Sestianae, sive Arae tres Augusti, Trileucum Ptol. ut situs persuadere videtur, *Capo di Pennas*, in peninsula Asturum, apud Gigiam opp. ab Oveto 7. leuc. in Bor. recedens. Scythicum Melae dici videtur. *Plin. Mel.*

¶ Arae Sestianae, Sansone teste, erant ubi nunc *Capo de Mongia*, in Gallaecia, inter Artabrum prom. & Coronium opp. quod verisimilius.

Arae Sextianae, Turris Augusti Melae, Lucus Augusti Ptol. *Lugo*, teste Ambros. Mol. cum al. urbs Hisp. in Gallaecia episc. sub Archiepisc. Compostellano, inde 18. leuc. in ort. à Caronio 22. Mindonem versùs. Sed Arae Sextianae, quae eaedem Sestianis videntur, à Luco Augusti diversae sunt. Illae enim littorales sunt, Lucus verò in mediterr. est. *Plin.*

¶ Ab Aris Sextianis, seu Sestianis, multùm differt Lucus Augusti, Gallaeciae urbs, quae ab illis distat 24. leucis in ortum.

Arae Solis, *Capo di Mongia*, teste Molet. cum al. prom. Callaicorum seu Gallaeciae extremum ad occ. & Bor. post Nerium prom. sequens ad 4. leuc. Sed Graecus cod. Arae Sestii, non Solis habet. Ex quo liquet hic Aras Sextianas esse locandas, à Luco urb. diversas. *Ptol.*

De Aris iterum.

Arae Alexandri Ptolom. locus erat Sarmatiae Europaeae, apud Tanais flexionem, ubi maximè in ortum vergens, proximè ad Rha fluv. accedit, in Moscorum regione.

Arae Caesaris Ptol. erant in eadem Sarmatia, apud Tanaim fluv. inter ostia Tanais & ejusdem flexionem, quo in loco nunc *Scosua* opp. Moschorum, seu non longè conspicitur.

Arae Flaviae Ptol. urbs German. quam plerique Nerolingam, *Nordlingen*, vocant, urbem Sueviae liberam claramque, ab Ulma supra 6. leuc. in Bor. Noribergam versùs ra.

Arae Mutiae Cat. & Plin. *Aremuzzo*, opp. Etruriae, in colle excisum, in finibus Vejentum, apud urbem Castellanam.

Arae Philaenorum Ptol. & Salust. cui etiam Arae Philenun, opp. Africae littor. ultra Septim, inter Syrtes, *Porto di Sabia*.

Arae Sabeae, *Caitachi*, teste Mol. urbs Mediae, in ora maris Caspii, in Atroparia, apud Cyri flum. ostia.

Arae Sestianae Pomp. Mel. ad Trileucum prom. io ora Asturum, ubi nunc *Gyon* opp. ab Overo urbe ad 4. leuc. in Bor. recedeos, & ab Abula, *Aviles*, 5. in ortum.

¶ Afrae Sestianae aliis est promontorium Hispaniae in Callaicia, quod *Capo di Mongia* dicitur, inter Caronium oppidum ad ortum, & Artabrum promont. ad occasum, in ora Boreali Gallaeciae: quod forsan meliùs. Vide & Arae Sestii infra.

Arae Sestii Ptol. (licet aliqui Arae Solis legsot) prom. Callaicorum, in ora occid. *Capo di Mongia* hodie, a Nerio prom. 4. leuc. In Bor. Caronium urbem versùs 11.

¶ Araga, urbs Arabiae felicis, ubi Agrani pop.

¶ Ara-

¶ Aragonia, *Aragan* incolis & Gallis, *Aragona* Italis, aegnum peramplum, & ea tribus Hispaniæ præcipuis, inter Galliam, Navarram, Castellam, & Cataloniam; & in unum coaluit cum Castellano ab anno 1479. sub Ferdinando V. Iberus fluv. illud bifariam secat, habetque Cæsar-Augustam urbem primariam. Est tota regio siccior, aspera, & satis deserta, præsertim versus Castellam, ubi vix habitationes reperiuntur. Sub Aragoniæ regno latè sumpto aliàs erant regna Valentiae, & Majoricæ, & Catalonia. Nunc ab ipsa disjuncta sunt, & continet tantùm Aragoniam propriam sub qua censentur regiunculæ *Sobrarba* & *Ribagorca*, versus Pyrenæos, alias notæ in historiis illius regni. Scribuntur autem Aragonia cum una r ab incolis & ab Hisp. non autem cum duplici r, ut quidam scripsere.

¶ Aragoniae urbes præcipuæ.

Barbastrum, *Balbastro*.	Lobetum, *Albarazin*.
Bilbilis, *Calatajud*.	Montin, *Moncon*.
Cæsar-Augusta, regni caput, *Caragoça*.	Osca, *Huesca*.
	Terulum, *Teruel*.
Daroca, *Daroca*.	Torisso, *Taracona*,
Jacca, *Jaca*.	

¶ Aragonius, *Aragon*, fluv. Hispaniæ. Ortum habet in Pirenæis montibus, prope S. Christinam, in Aragonia. Jaccam & Sangossam alluit, & cum Arago fluv. simul in Iberum influit, in Navarra, infra Calagurim urbem.

En D. Eulog. Aragus, *Arga*, fluv. extremus Hisp. in finibus Cantabrorum, apud Bajonam urb. Gall. Aquitanicæ oriens, ac in Egam fluv. Cantabrorum in Guipuscoa influens. Aragus item apud Strab. est fluv. Molossorum in Epiro.

¶ Aragus, fluv. Hispaniae, vulgò *Arga* dictus, & non *Agra*, ut quidam malè scripsere. Oritur ex Pirenaeis mont. 10. leucis à Bajona, caditque cum Aragonio fluv. in Iberum fluv. post rigatam Pompelonem; sed non recipit Egam flu. & à quibusdam etiam Agrada vocatur.

Ptol. Arandis, *Torvedra*, sive *Torres Vedras*, uti Moletio & aliis videtur, opp. Hispaniae Lusit. ab Ulyssipone 9. leuc. Leriam in occid. versùs. Sed situs apud Ptol. minimè congruit.

¶ Aranes, castrum, seu potiùs palatium superbiss. Regum Sveciae, in Gothia prov. prope lacum *Vener*. cujus nunc tantum supersunt rudera.

¶ Arania, *Aran*, insula Scotiae, cum castro cognom. Adjacet Cantierae & Argateliae prov. estque Ducatus titulo insignis. Aliis dicitur Glotta; Hinc Glotta aestuarium, ubi ea insula. Vide Glotta.

¶ Arania, *Vallée d'Aran*, vallis fertiliss. intra Pirenaeos montes, in regno Aragoniae, unde oritur Garumna fluv. Aliàs pars erat Aquitaniae, sed ab ipsa revulsa est à pluribus seculis. Ibi Viella oppidul. praecipuum.

¶ Araniae, *les Isles d'Aran*, insulae duae Hiberniae, ad fauces sinus Gallovidiensis, in Connactia prov. Suntque etiam aliae insulae cognom. vulgò *the North Iles of Aran* Anglis, in littore occidentali Ultoniae prov. & Comitatus Dungalensis.

¶ Aranus, *Aranios*, fluv. Transsylvaniae. Oritur prope Claudiopolim, & in Marisium se exonerat.

Plin. Arapotes, Maria, & Maraeotis Stab. lacus Ægypti maximus, proximus Alexandriae, qui *Antacon*, & *Bakeira* ab adjacentibus oppidis, teste Ort. & Ziegl. nominatur.

Cæs. Ptol. & al. Arar, Araris Virg. & Plin. Saoçona Amm. Marcell. *la Saone*, fluv. Gall. Celt. Sequanos ab Æduis separans, ac paulò infrà Lugdunum Rhodano congrediens: cujus fontes à Mosellae fontibus in Lotharingia 10. leu. distant. De eo Claud. in Paneg. Theodos.

Lentus Arar, Rhodanusque celer, & dives Iberus.

Apud eundem Araris, sic Rufin. 2.

Quos Rhodanus velox, Araris quos tardior ambit.

¶ Arar fluv. oritur ex Vogeso monte, in confinio Lotharingiae, deinde per Comitatum & Ducatum Burgundiae fluit, ubi auctus fluv. Dubi & aliis, & rigatis Graeo, Cabillone, & Matiscone, in Rhodanum se exonerat juxta & infra Lugdunum.

¶ Ararath, mons Asiae, in Armenia, ubi stetit. Arca Noë post diluvium. Pars est montis Caspii, prope Mediam, & inter Artaxatam & Arsissam paludem; & *Arar* nunc dicitur, Herberto teste.

Hiero. Ararus, fluv. Asiae, per Armen. fluens, 6. mill. pass. ab Euphrate oriens.

¶ Ararua, fluv. Americae meridion. in Brasilia, vulgò *Arari* dictus. Cadit in mare Boreale juxta praefecturam & insul. Tamaracam.

¶ Arathia, urbs Asiae, in Cappadocia, episc. sub Archiep. Caesariensi, Miraeo teste.

Araucum, *Arauco*, castrum cum valle & flu. cognom. Americae meridionalis, in regno Chile, in ora littorali, ubi Araucani populi notissimi in historiis nostri temporis, qui per centum propè annos cum Hispania pro libertate pugnaverunt, felici persæpe eventu, tandemque inter ipsos pax inita est anno 1650. Vallis est cultissima prope fluvium *Lebo*, inter urbes Conceptionis & Imperialis, 20. leucis ab utraque.

Aravisci, Arabisci Ptol. pop. Pannoniae infer. Scordiscis finitimi, iis boreaiiores, qui nunc Rasciani dici putantur, apud Taorunum urb. Hos Tac. ad ulteriorem Danubii ripam, ubi reg. *Masons* dicitur, describere videtur. De iis Franc. Picus Mirandulan. *Plin.*

Osus Aravisco, dubium deductus, an illo

Hic genus antiquum referat, sub judice lis est.

Arauris, Araurarius Ptol. Rhaurarís Strab. (Vide ibi) fluv. Gall. Narbonen. ex Gebennis montibus profluens, ac in mare Gallicum ad Agatham urbem influens, *l'Eraud* vulgò. *Mel.*

Arausa. Vide Arauzona, opp. Illyrici.

Arausio, col. Secundanorum apud Plin. *Orange*, urbs episc. sub Archiepisc. Arelatensi, & Academia in Gall. Narbonen. in Provincia, ab Avenione 4. leuc. Carpentoracti propior. A Gallico regno immunis, proprio Principi paret. *Ant. Plin. Ptol. Sidon.*

¶ Arausio Principatus est gentis Nassoviae, in Provincia; estque amœna civitas, ad rivum *Eigas*, una leuca a Rhodano; in qua visitur Amphitheatrum antiquum. Ejus arx permunita in monte disjecta fuit anno 1660. Ei subsunt aliquot pagi; distatque 3. leucis a Ponte S. Spiritus in austrum; & insertus est Principatus intra Comitatum Vindaxinum, & in limite Delphinatus.

Aravus, *Aravv*, fluv. Gall. Belg. per Lotharingiam in Mosellam influens. De quo solus Auson. ex veteribus agit in sua Mosella: *Auso.*

Naviger undisona dudum me mollis Aravus.

Terra tesis vocat (aliae edit. hab. *mole Saravus*.)

¶ Aravus melius esset Saravus, *Sar*, qui cadit in Mosellam paulò supra Treverim, quia nullus est fluv. Aravus in tota Lotharingia. Vide Saravus.

Arauzona, Arausa Anton. *Ostrovica* Nigro, *Sanigra* Simlero, opp. Illyrici mediter. inter Jaderam ad occ. 40. & Tragurium in ort. 46. mill. pass. ex Ant. itiner. *Ptol.*

Araxes, *Arais* in tab. recent. *Achlar* apud Leoncl. *Cajacz* apud Thevet. fluv. notissimus & ingens Armeniae majoris, illam a Media Atropatia separans; sic ferunt à violentia nominatum. *Aresque* dici à Turcis scribit Leoncl. Illius fontes ab Euphrate 6. mil. pass. tantùm distant, teste Plin. Ejus mem. Virg. lib. 8. Æn. *Virg. Senec. Strab. & al.*

Indomitique Dacæ, & pontem indignatus Araxes.

¶ Araxes a Persis *Arass* dicitur, Artaxatamque rigat, & in mare Caspium se exonerat, inter ostia Cypri & Cambisis fluviorum.

Araxes alter in Mesopot. ultra Thapsacum civ. 32. stathmis, & 50. parasangis, ut scribit Xenophon in Cyri expeditione. *Xeno.*

¶ Araxes alter ab aliis Savoras dicitur, & in Euphratem se exonerat 80. milliar. infra Taplacum.

Araxus, *Capo di Chiarenza*, teste Soph. promon. Elidis, in ora occid. Peloponnesi, inter Dymam & Cyllenem, inter quod & Chelonitem prom. ejusdem orae australius, Peneus fluv. in mare Jonium effunditur. Abest a Dyma urbe 60. stad. in occ. Araxus nautis formidabilis est, ut Poeta quidam lib. 2. itiner. scribit; est enim scopulosum hoc prom. *Polyb. Strab. & al.*

Praeteriens scopulos, rupesque minacis Araxi.

¶ Araxajua, *Araxai*, fluvius Americae merdional. in Brasilia, & praefectura Paraibae. Cadit in fluv. Mongaguabam.

Arba, Scardona Ptol. ins. Liburniae, cum urbe ejusdem nominis episc. sub archiep. Jaderensi, contra Seniam urb. inter Vegiam ad occ. & Curictam ad ort. 20. mill. pass. longa 40. dimidio lata: *Arbi* etiam vulgò dicta. *Plin.*

¶ Arba insula Venetis paret. Dicitur etiam Arbum, Italis *Arbe*, Slavis *Rab*; estque in Dalmatia & in ora sinus Flanatici, teste Ioanne Lucio.

¶ Arbacula, *Avila*, urbs Hispaniae, in Castella. Vide Abula.

Arbe-

Lib. Not. Q. C. & al.

Arbeja, *Jerbel*, sive *Jerby*, opp. olim Albionis, nunc pag. Angliæ, in Cumbria reg.

Arbela, urbs quondam Assyriæ, apud quam Alexand. Macedo Darium Persarum Regem vicit, urbs erat episc. in lib. Concil. memorata, reg. Arbelitis Ptol.

¶ Arbela erat ad Lycum fluv. qui 20. mil. pass. infrà cadit in Tigrim. Nunc vix ejus apparent rudera.

Steph. Arbele quoque urbs fuit Siciliæ, cujus cives stolidi erant & abjecti, ut proverbio (in eos, qui licet nihili sint, sibi tamen aliquid esse videntur; quia ad eos profecti sunt qui stolidiores habentur) sint, auctore Stepb. Dicebatur enim, *Quid non sio Arbelas profectus?*

Arbis, Arabius Ptol. *Berbero* hodie, teste Nigro cum al. fluv. Gedrosiæ, & urb. ujusdem reg.

Plin. ¶ Arbis & Arabius aliis duo sunt. Arabius enim est fluv. Persiæ, qui nunc *Ilmen* dicitur, & in Oceanum Arabicum cadit. Arbis autem, urbs Gedrosiæ, 70. mil. pass. distat ab Arabio fluv. & *Bilber* à multis dicitur. Hinc Arbiti montes dicti.

Arbogia, *Arbo*, ad fluv. cognom. urbs Sveciæ in Vestmannia prov. A Svecis *Arbogen* dicitur. Paucis constat incolis, sedetque in confinio Sudermania, 5. leuc. distans ab Arosia in occas. & 4. ab Orebroa in ortum.

Prov. Rom. Arborec, *Oristagni*, urbs Sardiniæ Archiep. in ora occidua à littore 6. mill. pass. distans, inter Sassarim & Calarim ad merid. 60. mill. pass. circiter à Bosa 30. in austr. ægrè ob aeris inclementiam habitata.

¶ Arborea habuit Dominos seu Judices, uti dicebant, alias valde notos, cum insula in Aragonum devenit potestatem. Gaudet portu capaci, ad ostia ferè fluv. *Tirsi*. Expugnata fuit anno 1639. à Gallis, Duce Harcurio, & ab ipsis *l'Oristan* vocatur. Vix 45. milliar. distat à Calari, eique adjacet sinus Arborensis, vulgò *Golfo d'Oristagni* dictus: & urbs olim Uselis dicta fuit. Vide ibi.

Ant. Amm. Arbor felix, *Arbon*, opp. Helvetiorum, ad Brigantinum lacum, inter Constantiam 3. & Campum Ecclesiæ opp. Rhætorum ad ort. 4. leuc. Lindavio proximum, Tigurum versùs 6. inde recedens in occas.

Proc. Arborichæ, *Zeelandt*, insulæ Oceani Germanici, adjacentes Brabantiæ prov. Belgicę, inter illam, Flandriam, & Hollandiam sitæ, contra ostia Scaldis, numero 7. 1. Scaldia vulgò, *Scouvven*, à Scalde fluv. uffecta, in qua Siristra opp. 2. Duvelandia, in qua opp. nullum, pagi & villae aliquot. 3. Tola, in qua opp. ejusd. nominis, cum Fano S. Martini oppidulo. 4. Valacria, *Uvalckeren*, in qua Metelburgum, *Middelburg*, urbs episc. sub Archiep. Machliniensi, probè munita ac habitata, ab Antuerpia 12. leuc. oppida verò 3. Vera, quae & Composera, vulgò *Canfora*, *Veer*, ad ort. Ulistinga ad occ. (inter quas Metelburgum situm est, utrioque 1. distans leuc.) & Ramua, vulgò *Armuyden*, port. celeberrimus, a Metelburgo vix dimidia leuc. recedens. 5. Zuidbevelandia, in qua uppida duo, Romesvallia, *Romersvval*, à Berga ad Somam urbe Brabantica leuc. 1. recedens in Bor. & Goę, sive Tergose, vulgò *Goes* & *Tergoes*, in ora adversa. 6. Northbevelandia, cujus opp. Corchiene è regione Verae aquis absorptum est. 7. Wolferdicum, in quia nullum opp. reperitur.

¶ Arborichae populi, teste Jacobo Mejero, fuere ubi hodiae insolae Zelandiae prov. Belgii, quae subsunt dominio Statuum Generalium Provinciarum unitarum, quae à Rege Hispaniae defecerunt anno 1581. Alii autem existimant in his insulis fuisse aliàs Toxandros, quamquam credat Ortelius ibi fuisse etiam Mattiacos. Becanus autem & alii existimant Arboricas populos fuisse in medio Brabantię, inter Antuerpiam & Mosam. Vide Toxandri.

Amm. Marc. Arborosa, postea Arborosum *Arbois*, urbs Gall. in Sequanis, sive in Com. Burgundiae, inter Salinas ad ort. & Polichnium ad occ. 2. leuc. ac inter Dolam ad septentr. 5. & Fanum S. Claudii ad merid. 7.

¶ Arborosa oppidulum est Comitatus Burgundiae; distatque 10. leucis à Fano S. Claudii in Boream. Ad amnem Laustinam sedet.

¶ Arburgum, *Aarbourg*, opp. Helvetiorum, ad Arolam fluv. in Bernensi pago. 2. leue. German. distat à Soloduro in ortum, 4. autem à Tiguro in occasum. Dicitur etiam Arolaeburgum.

¶ Arca, *Arches*, fluv. Sabandiae. Maurianam vallem praeterfluit, & deindu in Isaram se exonerat 3. leuc. supra Monmelianum. Oritur autem ex Alpibus, non longe à monte Cenisio.

¶ Arca, *Arques*, vicus Galliae, in Normannia, 2. leucis à Diepa in austrum, praelio sub Henrico Magno celebris, ad amnem cognominem.

Arcabrica, sive Arcabriga, urbs Hispan. Tarracon. olim episc. sub Archiepisc. Toletano, nunc pagus, Conchae urb. quae sedem illius & Valeriae episcopalem tenet, finitimus. *Lib. Conc.*

¶ Arcabriga est nunc vicus *Arcas*, in Castella nova.

Arcadia, reg. Peloponnesi mediterr. nusquam mare attingens, à Poetis decantatissima, ab Arcade Jovis & Calisti filio nominata, inter Elidem ad Bor. Messeniam ad merid. ac inter Argiam ad ort. praedictas ad occ. Nomen retinet antiquum apud Latinos & Graecos. Urbes illius clarae, olimque episcop. Megalopolis, Tegea, & Psophis: fluvii memorabiles, Alpheus, Ladon, & Erymanthus, in Alpheum labentes. Inter montes excelsior Cyllene, Mercurio ibi genito memorabilis. Ibi Asbestus lapis provenit, qui aqua accenditur, & terra extinguitur. Pop. Arcades. *Arcades imitari* proverbium sapit in eos qui non sibi, sed aliis laborant. Arcades enim contra proprios dimicaotea hostes, numquam illos vicisse feruntur; aliorum verò hostes, auxilium ferentes, saepe stravisse. Hinc Arcadius nom. gent. Antiquitatem Arcadiae Ovid. lib. 2. fast. sic testatur: *Polyb. Strab. Paus. & al.*

Ante Jovem genitum terras habuisse feruntur
Arcades.

Arcadiam me oras loco adagii est apud Herod. lib. 1. ex Oraculo, in eos qui magna & difficilia petuot. Quo & Cic. in epist. ad Att. lib. 4. usus est, cum ait: Quod mihi mandas de quodam regendo, Arcadiam (quasi dicat) petis; tamen nihil praetermittam, *Arcadium germen* etiam in proverbio est de ignavis.

¶ Arcadia nunc cum Laconia *Tzaconia* dicitur ab incolis, & subest dominio Turcarum a 180. annis cum tota Graecia. Erat in meditullio Pelopponesi; habebatque à Septentr. Achajam propriam, ab Oriente Argiam & Laconiam, à Meridie Messeniam, & ab Occidente Elidem.

Arcadia, urbs Peloponnesi, in ora occid. Messeniae, inter Haliartum & Methonen, *Arcadia* etiam vulgò. Arcadia item urbs est Cretę episc. apud oram occid. Cisamo finitima. De Arcadia reg. Ovid. lib. 5. fast. *Steph. Lib. Conc.*

Quid vetat Arcadia dictos a monte Lupercos?
Faunus in Arcadia templa Lyceus habet.

Arcadiopolis, urbs Thraciae episcop. sub Archiepisc. Heracliensi, antè Bergulae, sic ab Arcadiu Imp. Theodosii filio denominata, postea inter metropoles relata. Vide Bergulae. *Cedr.*

¶ Arcadiopolis, seu Bergulae, nunc vulgò *Berges* dicitur, in ea parte Thraciae, quae aliàs Corpialica dicebatur.

Arcae, *Archis*, teste Tyrio, urbs Phœniciae, ad mont. Libani radices, ab Archao filio Chanaan, teste Isidor. lib. 15. etymolog. condita, inter Antaradum & Tripolim, inde 32. hinc 18. mill. pass. distans episcop. sub Archiep. Emisseno. *Joseph. Ant. Steph.*

¶ Arca aliis dicitur; estque vicus in ora littorali, & in confinio Syriae.

¶ Archangelopolis seu Fanum S. Archangeli, *l'Arcangel*, & *S. Michel Arcange*, urbs, portus, & emporium percelebre Moscoviae, in prov. Duina, & ad ostia fluvii Duinae, qui sex leucis infrà se in mare Album se exonerat. Crescit in dies frequentia Batavorum & Anglorum. 10. leucis Germanicis distat ab opp. S. Nicolai in ortum.

Arcanum, *Arce*, villa olim Cicer. nunc opp. Latii, inter Arpinum 4 & Aquinum 7. ferme mil. pass. occurrens, in colle, apud Melphem fluv. praeterfluentem. *Cic.*

¶ Arcanum, *Arcan*, sive *Charcan*, upp. Tartariae deserrae, in Asia, ad fluv. Cassimam, in Cafra regione, ad pedes montium, & ad austrum oppid. Ghermani, ut quidam narrant.

¶ Arcassonius, *Arcashon*, portus, seu potiùs sinus Galliae, in Aquitania, ad Oceanum, inter Ostia Garumnę & Aturri fluv. Vix 6. leucis à Burdegala distat in Occidentem.

Arcati, *Bisnagar* ex conjectura, teste Cast. urbs Indię citer. regia. *Ptol.*

Arcennum, Brygianum Cat. & al. Bracennum, *Bracciano*, opp. Etruriae, ad Sabatium lacum, ab urbe Roma 25. mil. pass. in occ. Centumcellas versùs. Ducem proprium ex Ursinorum familia habet. *Cat. Liv. & al.*

¶ Arcennum, seu Bracennum, *Braciano*, urbs est ditionis Pontificiae, in provincia Patrimonii, Ducatus titulo clara, Ursinae gentis. Est parva, sed lepida, & vix 10. mill. distat ab ora littorali maris Tyrrheni in Boream.

¶ Arcennum, prom. Asiae min. in Jonia. Excurrit in sin. Argennum, aliis Smyrnaeum, prope Chium ins.

Ar-

Vet. Inscr. Arcensium col. *Arcos*, teste Mol. urbs Hispan. Bæt. mediterr. ab Hispali 20. leuc. in merid. distans Calpen versùs, ad 13. inde distantem, à Xera, sive Cæsariana, & Assidonia 5. in ortum, Lethe fluv. alluitur, & Duci suo paret.

¶ Arcensium col. *Arcos*, urbs est parva Vandalitiæ, Ducatus titulo clara, gentis Pontiæ, sub dominio Regis Hispaniæ. Sedet ad fluv. *Guadalete*, 4. leucis distat à Xera in ortum, 12. autem ab Hispali, & 9, à Gadibus; estque oppid. tenue, cum castro.

Tab. Peut. Arces Lobiæ, *Huessen*, opp. Ger. infer. in Geldria, apud Atenacum urb. inde dimidio milliari ad merid.

¶ Asces Lobiæ, *Huessen*, ad Rheoum fluv. sedet, qui paulò infrà dividitur in Rhenum & Isalam; estque sub dominio Hollandorum.

Ex vita SS. Belg. Archa, *Herck*, fluv. Tungrensium, in Belgio, & Leodiensi Diœcesi, haud longè à Tungris fluens, ac in Mosam apud Trajectum fluens.

¶ Archa, *Herck*, castrum est Leodiensis ditionis, in confinio Brabantiæ. Alluitur amne cognom. qui paulò infrà in Demeram se exonerat, non autem in Mosam.

¶ Arrhas, fluv. Asiæ min. in Cappadocia. Cadit in Pontum Euxinum, 6. milliar. a Trapezunte in Boream.

Plin. Sol. Ptol. Archelais, urbs & col. Cappad. apud Halym fluv. haud procul a finibus ejus exorientem, inter Asponam ad occ. urbem Galatiæ, & Tyanam ad ort. ad 80. mill. pass. ab Ancyra supra 100. Sasimis finitima.

¶ Archelais, urbs Cappadociæ, in limite Galatię, & prope Ascanium lacum. Distabat ab Iconio 70. mill. pass. in Boream, ab Aspana 90. mill. pass. versùs austrum, & ab Ancyra 160.

¶ Archidona, *Archidona*, oppid. Hispaniæ, in Andalusia, prope confinia Granatensis regni, 2. leucis à Singili fluv. 6. autem ab Anticaria in ortum. Est parvum, & in edito colle.

¶ Archidona, *Archidona*, oppid. Americæ meridionalis, in Peruvia, & prov. Canela, versùs Napum fluv. & Abulam oppid. Paucis constat incolis.

¶ Archipelagus, *l'Archipel* Gallis, *Archipelago* Italis, pars est maris Mediterranei, inter Græciam & Asiam minorem. Vide Ægæum mare.

¶ Archipelagus Chilvensis, *Archipelago de Chilve*, in America meridion. prope oram Australem regni Chiles. Sic dicitur mare insulis quamplurimis sparsum, in sinu maris Pacifici, & juxta insulam Castri. A quibusdam dicitur etiam Archipelagus Ancudianus. Vide Chilva.

¶ Archipelagus Maldivarum, *l'Archipelague des Maldives* Gallis, *Archipelago de Maldivas* Lusitanis, pars Oceani Indici, circa insulas Maldivas, in Asia & versùs oram Malabaricam, ubi infinitæ insulæ, quæ à quibusdam sex mille esse dicuntur. Vide Maldivæ.

¶ Archipelagus Mexicanus, *Archipelague du Mexique*. Sic vulgò dicitur à Gallis, Anglis & Batavis sinus Mexicanus, propter innumeras insulas quæ in eo reperiuntur. Vide sinus Mexicanus.

¶ Archipelagus Novi Belgii, *Archipelague du Nouveau Pais-Bas*, pars Oceani Borealis, insulis quamplurimis referta, in America septentrionali inter oram Novi Belgii & insulam, *s'Lange Eylandt* vulgò dictam, & non multùm dilatator.

¶ Archipelagus S. Lazari, *Archipelago de S. Lazaro*, pars Oceani Orientalis, quæ sic dicitur ob plurimas sparsas in eo insulas; estque versùs Latronum insulas, & inter Japoniam, Philippinas, & Novam Guineam, ubi connectitur mari Pacifico.

Ptol. Archippe, Alchippe Plin. oppid. fuit Latii, in finibus Marsorum, ad lacum Fucinum, ab eo absorptum. Locus *Marsiglia* dicitur, teste Ligorio; à Marsya Lydorum Rege, Sol. teste conditum.

¶ Archirgilium, *Arckyrgill*, castrum Scotiæ septentr. in ora litturali, prope Cathanesiam urbem Boream versùs, & in provinc. cognomine.

¶ Archiom, *Arcky*, oppid. Hungariæ, ubi Bosna fluv. hauritur à Savo. Partim situm est in Rascia, & partim in Bosnia, & medium ferè inter Gradischiam & Belgradum, sub dominio Turcarum.

Vet. Insc. Aci, *Harisa*, teste Car. Clos. oppid. Hispan. Tarraconens. in Aragonio regno, inter Bilbilim & Methymnam cœli 6. leuc. Hoc Arsi apud Ptol. Arci verò, *Arcos*, potiùs est inter Hariazam & Medinam cœli 2. leuc.

¶ Vide Arcobriga.

Scrip. Gall. Arciaca, sive Artiaca, *Arcy*, opp. Gall. Celt. in finibus Trecensium, apud Trecastes, sive Trecas urbem.

¶ Arciaca distat 5. leucis à Trecis in Boream, ad Albam fluvium, & vulgò *Arcis sub Aube* dicitur, in Campania prov.

Arcilacis, *Alcala Horra*, ut Mol. indigitat, opp. Hisp. Bæt. in regno Granatensi. Alterum in Bastetanis, quod idem Mol. *Archisana* interpretatur: cui non satis fido, cum nullus Hisp. author illi suffragetur. *Ptol.*

¶ Arcilacis Bæticæ in Turdulis, nunc *Lora*, vicus in reg. Granatensi quibusdam, aliis autem *Hardales*, castrum Andaluziæ, in summo monte, 5. leucis ab Anticaria in occas. & totidem ferè ab Ursone in austrum: quod magis probatur. Arcilacis autem in Bastetanis nunc vic. *Xarasuel ad* Sucronem fluv. quibusdam.

¶ Arcissa palus, *Lac de Vassan*, palus Armeniæ majoris, non longè ab Arthemita, versùs montes Caspios & confin. Mediæ. Alia est Aussa & Arsanias lacus. Eum praeterluit Arsanias fluvius.

¶ Arclovium, *Arclo*, urbecula Hiberniæ, in Lagenia & Comitatu Caterlogensi, ad ostia fluvii Durii, non longè à mari, cum castro Ducis Ormondani. Distat à Viclovio 20. milliar. Hibernicis in austrum, & a Vesfordia 20. in Boream.

¶ Arcobadara, urbs Daciæ, ad Tyram fluv. teste Nic. Sansone, fortè *Chotzim* nunc, in Moldavia septentr.

Arcobriga, & Arcobrica, opp. Hisp. geminum, unum in Lusit. quod quidam *Alcaser*, *Alcasar d'Osal*, sive *Alcocerdosal* falsò indigitant: alterum in Hispan. Tarracon. in regno Aragonio, *Arcos*, apud Medinam cæli, quod supra Arci Ptol. esse diximus. Tertium additur in Bæt. *Arcos*, quod ex vet. inscrip. Arcensium col. nominatur. Est & Arcobrica in Lusit. opp. *Aznaga*, teste Mor. 2. leuc. à Constantia opp. *Ptol.*

¶ Arcobriga Lusitaniæ, ut quidam credunt, fuit ubi nunc *Laura*, oppidulum provinc. intra Tagum, & Anam, 7. leucis a Salacia in Boream, & totidem ab Ebora in occasum. Arcobriga autem Hispaniae Tarraconensis, fuit, in Celtiberis, ubi nunc *Arcos*, oppid. Castellae veteris, in limite Aragoniae, ad Salonem fluvium, 2. leuc. à Methymna-Cœli in ortum, 9. autem a Bilbili in occasum. Deficit in dies.

Arcomarianum, ut habet vet. inscript. teste Aleiato, quasi Arcus Marianus, ubi ob devictos Cimbros erectus, *Camariano*, pag. insub. in agro Novariens. inter Novariam & Vercellas, inde 5. mill. pass. dissidens: qui aliis castra Mariana potiùs esse videtur. *Vet. Inscr.*

Arcona urbs fuit Rugiae ins. Pomeraniae adjacentis, in ora Bor. excisa, cujus locus adhuc *Orcan* vulgò nominatur. Consule Munsterum. *Scrip. Ger.*

¶ Arcona à Waldemaro Daniae Rege anno 1168. excisa fuit.

Arconesus, ins. Bithyn. ad Propontid. Vide Cyzicus. Cariae Steph.

¶ Arcticae regiones, quae versùs Polum Arcticum sitę sunt. Dicuntur & aliter Terrę Arcticę, seu Boreales. Vide ibi. *Plin. Steph.*

¶ Arcuatum, *Arqua*, vicus est Ligurię, ad Scrivium fluv. in ditione Reipublicae Genuensis, 15. mill. pass. supra Dertonam in austrum, ad radices Apennini, & in confinio Ducatus Mediolanensis.

¶ Arcos seu Coenos, *l'Arc*, fluviolus Galliae, in Provinc. Aquas Sextias alluit, & postea in mare Mediterraneum se exonerat ad Astromelam sinum.

¶ Arcus, *Arck*, lacus Scotiae septentrionalis, in Loquabria provincia.

¶ Arcus, *Arco*, oppidulum Tridentinę Diœcesis, ad Sarcam fluv. qui paulò post cadit in Benacum lacum. Abest à Tridento 14. mill. pass. in occas.

Areua, *Arcos*, urb. Bęt. Hispan. Vide Arcensium col.

Ardanis, *Capo Rameda*, prom. Marmaricę, inter Catacoenium ad occ. & Perram magnam ad ort. *Scrip. Hisp. Ptol.*

¶ Ardatum, *Ardar*, sive *Ardrathon*, urbs Hiberniae, in Momonia prov. & Kerriensi Comitatu, Brietio teste.

Ardea, *Ardea*, opp. & col. antiqua Latii, Rutulorum metrop. ab urbe Roma an. à littore 9. mill. inter Ostiam & Antium, à Danæ Persei matre, teste Sol. condita, multò Roma antiquior. Pop. Ardeatini, unde praedium Ardeatinum. De ea Ovid. lib. 2. fast. *Liv. Plut. & al.*

Postmodo victa cadet, melioribus Ardea restat
Improba.

Et Martial. lib. 4. Epigram.

Ardea solstitio, Praestenaque rura petantur.

Sic dicta ab arduitate, quasi Ardua, teste Servio, ob difficilem adscensum.

¶ Ar-

¶ Ardea hodie in ruinis jacet. Manet tantùm castrum, Marchionatus Cæsarioæ gentis, in ora maris Tyrrbeoi.

¶ Ardea, *Ardre*, amnis Galliæ, in Normannia provinc. In Oceanum Britannicum se exonerat prope Abrincas. Aliis est Arduus.

¶ Ardebila, & Ardevila, *Ardebil*, orbs Asiæ, in Persia, versùs mare Caspium, in prov. *Servan.* Sita est in plano, 20. leucis Hispanicis à mari Caspio in austrum; ibique viluntur multa Regum Persiæ sepulchra. Urbs est perampla & sine muris, teste Oleario.

¶ Ardeca, *Ardesche*, fluv. Galliæ, in provincia Vivarlensi. Albenacum alluit, & in Rhodanum cadit supra Pontem S. Spiritus.

Ardelica, *Peschiera*, urbs Italiæ permunita, in ditione Venetorum, ad lacum Benacum, ubi ex eo effluit Mincius fluv. In Veronensi agro, & in ipso limite Brixisni. Dicitur etiam Piscaria. Vide ibi, 14. milliar. distat à Verona io occasum, Brlaiam versùs.

¶ Ardenburgum, *Ardenbourg*, oppidul. Flandriæ, sub potestate Batavorum ab anno 1604. Una leuca distat a Clausulis in ortum, & paulò minùs à Middelburgo oppid. ulimque erat totius hujus tractus primaria urbs: à Batavis vulgo *Ardenborch* dicitur, & paucis constat incolis.

¶ Ardesia, *Ardes*, regiuncula Hiberniæ, io Ultonia reg. ad lacum *Coyn*, & prope oram littoralem, in Dunensi Comit. in modum peninsulæ extensa.

¶ Ardiaei, populi Illyrici, qui Autariatarum loco successere, eosdemque cum Vardeis Plinii & Flori; & Sardieis Strabonis & Dionis scribit Lucius, ab eisdem dictam regionem Ardiam & montem Ardium Strabonis, qui Dalmatiam mediam secabat. Vide Varalii.

¶ Ardila, *Ardila*, amnis Hispaniæ. In Anam se exonerat infra Oliventiam urbem, ad Muram oppidul. Lusitaniæ, & fontes habet in Andaluzia.

Ex vita S. Malach. Ardinacha, aliis Armaca, unde Armacana urbs, *Armack*, sive *Armagh*, urbs Hiberniæ Archiep. Ultoniæ reg. metrop. ad lacum inter Drodaghsm ad austrum, & Tuamam in Circ. ad 30. mill. pass.

¶ Ardinacha, seu meliùs Armacha, sedet in Comitatu cognom. ad fluv. Cassinum, longè à quovis lacu, & 36. mil. à Drogheda in Boream. Vide Armacha.

Strab. Ardius, mons Illyrici, Dalmatiam per medium, teste Strab. secans.

¶ Ardius mons describitur à Sexto Ruso sob nomioe Alpium Juliarum. A quibusdam *Resai* ounc dicitur.

¶ Ardmoria, *Ardmore*, urbec. olim, nonc vicus Hiberniæ, in Comit. Uvaterfordiensi, cum portu, in ora Momoniæ prov. 4. mill ab Yogallia in Boream, & paulò ampliùs à Dungarvano in austrum.

Liv. Ardonea. Herdonia Strab. *Herdegna*, urbs Apuliæ excisa. Vide Herdonia.

Ptol. Ardotium, *Margonicha* Nigro *Vergovigna* Molet. oppid. Illyrici Mediterr. Aruciæ & Stlupi in Liburnia finitimum.

¶ Ardra, *Ardres*, urbecula Galliæ, in Picardia; estque permunita, in paludibus, 3. leucis distat à Caleto in austrum, & paulo plus à Gravelinga, 4. autem à Fano S. Audomari in Boream. Sæpe ab Hispanis tentata, irrito tamen conatu.

¶ Ardracum, *Ardragh*, oppid. Hiberniæ, io Lageoia prov. Brietio teste.

¶ Ardracum, *Ardee*, seo etiam *Ardrek*, oppid. Hiberniç, in Ultonia prov. & Comitatu Lugensi, ad fluv. Ardram, *Ardre*, 5. milliar. Hibernicis distat à Lugo in austrum, & 7. à Drogheda Boream versùs.

¶ Ardracum, *Ardragh*, urbecula Hiberniæ, in Connachtis prov. & Comitatu Loofordiensi, 3. milliar. distat à Lacu Regida, 6. à Longofortio in austrum, & 12, ab Altona in Boream.

¶ Ardstinus, *Ardstin*, fluv. Scotiæ meridionalis, in Gallovidia prov. in Glottę ęstuarium & mare Hibernicum se exonerat prope *Ardstinsel* oppid. ex adverso Arraniç insulæ.

¶ Arduba, civitas Dalmatiæ, deinde Tininium Croatiæ, Slavè *Knin*, teste Joanne Lucio.

Cæs. Tac. Strab. Arduenna, Ardeona posterioribus, *Selva d' Ardenna* Italis, *Forest d' Ardenne* Gallis, *Luitticherwaldt* Germanis, qoibus etiam *Achterwaldt*, saltus Gall. Belg. maximus, 500. mill. pass. in longitudinem patens, teste Laz. cujus magna pars in ditione Leodiensi. In Duc. Lucemburgensi, & in Eysalia reg. perseverat.

¶ Ardurna, *Ardurnes* oppid. Scotiæ septentrionalis, cum fluv. cognomine, in Comitatu Strathnaverns, non longè a Virvedru promontorio.

Arebrigium, *Bourgh de la Thuile*, teste Simlero, pag. Salassorum, ultra Augustam Prætoriam, in Alpibus Graiis. Aliis *Erenburg* pag. ejusdem tractus: quod magis probatur. Ant.

¶ Arebriginm nunc, teste Brietio, est *Monage* vicus. Ant.

Areburium, *Arensberg*, oppid. German. infer. in Eysalia reg. inter Col. Agrippinam & Treviros occurrens, inde 8. hinc 10. leuc. a Monasterio urbe Duc. Juliacensi, 2. in merid.

¶ Areburium, seu Aremberga, *Aremberg*, sedet prope amnem *Aer*; estque Principatus S. R. Imperii. Distat 7. leucis à Juliaco in austrum, & 4. à Rheno fluvio in occasum.

¶ Arecloa, *Arcklo*, urbs Hiberniæ. Vide Arclovium. Plin.

Arecomici, & Aricomii Ptol. Aricomisci Strab. pop. Gall. Narbon. Volcis proximi, quorum urbs est Nemausus. Horum reg. *Armagnac* à Marliano indigitatur. Sed hæc in Aquit. non in Narbonensi sita est. Cæs.

¶ Arecomici populi fuere Galliæ Narbonens. Aliàs sub Volcis; & hinc etiam Volcę Arecomici dicti fuere. Erant obi ounc Occitania inferior, *Le bas Languedoc*, & in eo tractu in quo urbes Agatha, Luteva, Monspessulanus, Nemausus & Uceria.

Aredate, *Ardacher*, teste Laz. olim opp. Norici, ad Danubium, apud Aram lapideam, nunc pagus cum cœnobio, à Pechlarno opp. 3. leuc. in occ. Linrium versùs: olim ex primis urbibus Norici ex Ptol. descript. Ptol.

Aregia, *Amaya*, oppid. Hispan. Tarracon. in regno Legionens. apud oppid. Sancti Facundi, a Legione 11. leuc. in ort. Burgos versùs ad 24. urb. episc. olim fuisse traditur. Ex D. Isid.

Arelas, Arelate Strab. & Plin. Arelatum Ptol. *Arles*, urbs Gall. Narbon. archiep. ad Rhodanum fluv. in Provincia prima, in qua multa manent antiquæ nobilitatis vestigia, ab Avenione 7. leuc. in aust. inter Nemausum 7. & Massiliam 14. sive 15. ab Aquis Sextiis 12. in occ. Strabo scribit illam tantum a Massilia quantum Narbo ab Aphrodisio distare, cum duplo a Narbone Aphrodisium recedat. De ea Auson. in catal. urb. Portic

Gallula Roma Arelas, quam Narbo Martius, & quam
Accolit Alpinis opulenta Vienna colonis.

Regem habuit. Postremus, nomine Boso, cum Episcopo, quòd se non expectasset ad Sacra in nocte Nativit. D. N. alapam impegisset, ab Othone Imper. regno exutus, io cœnobium detrusus est. Ex quo tempore regnum Arelatense cessavit.

¶ Arelate distat à Nemauso 5, leucis in ortum, 12. ab Aquis Sextiis, & totidem à Massilia in occas. ad orientalem Rhodani alveum, ubi ex adverso incipit regiuncula feracissima, *la Camargue* vulgò dicta.

Aremorica, *Armagnac*, teste Rob. Constant. reg. Aquitaniæ Comit. Sed Dalęchampius Arecomica legendum putat. Plin.

¶ Aremorica dicta fuit etiam aliàs Aquitania, inquit Strabo; quia maxima pars populorum ejus ad Oceanum accolebant.

¶ Aremorica, *la Bretagne*, Galliæ provincia. Vide Armorica.

Arenacum, Herenatcum Anton. *Arnheim*, urb. Germ. infer. ex primis Geldriæ urbibus, ad Rhenum, haud procul ab illius in duos alveos scissione, inter Noviomagum Geldriae primariam 3. & Trajectum inferius 7. leuc. a Col. Agrippina 18. in Bor. Tac.

¶ Arenacum, *Arnheim*, urbs est permunita & elegaos, & subest dominio Hollandorum ab anno 1585. A quibusdam etiam Arnhemium dicitur, & est in ea parte Geldrię, quae Velavia dicitur, 2. leucis distat à Noviomago in Boream, totidem a Doesburgo in occas.

¶ Arenae Oloneoses, *les Sables d'Olonnes*; oppidum maritimum Galliae, in Pictaviensi prov. ubi periti nautae. Vide Olona.

Arenosum littus, *Latore*, teste Plin. opp. olim Corsicae ins. nunc pag. apud Urcinium sive Adiacium urb. in ora occid. Ptol.

¶ Aresberga, *Arensberg*, urbs Westphaliae, ad fluv. Ruram, *Roer*, in ditione Electoris Coloniensis, 4. leucis distat a Lippia in austrum, uodecim autem a Colonia in ortum estivum, & paucis constat incolis.

¶ Arensburgum, *Arasbourg*, oppidulum praecipuum insul. Osiliae, in mari Balrico, juris Svecici, cum castro permunito in ora orientali insulae. Distat 8. milliaribus Germanicis ab ora proximiori Livoniae, 18. autem a Riga in Septentrionem.

¶ Arensium, *Arleun*, oppidul. Belgii, in Artesia prov. & confinio Flandriæ. Aliis est Atlusium, hoc bello deformatum.

¶ Arensvalda, *Arensvvalde*, opp. Germaniæ, in nova Marchia Brandeburgica, juxtà lacum *Slovin*, & in limite Pomeraniæ, 4. leucis distat a Lansperga in Boream, & 8. à Stetino in ortum hibernum. Malè habitum fuit ultimo bello.

¶ Arentalium, *Herentals*, opp. Belgii in Brabantia, ad Neibam fluv. Distat 6. leucis ab Antuerpia. Aliis est Herentalium. Vide ibi.

Steph. Areopolis, quæ & Moab Hebręis, *Aroer*, urb. Arab. petreæ, in Palæstinæ conf. ad Aroon. torrentem. Illam quoque Rhabathmomam Steph. appellat, Ptol. Rhabmathmomam.

¶ Arequipa, *Arequipa*, urbs Americæ meridionalis, in ora Peruviæ regni, episc. sob Archiep. Limensi. Distat à mari 22. leucis, à Lima 120. in austrum, & 75. à Cusco civitate, juxta fluv. Quilcam, estque parvi circuitus, sub Hispanis.

Lycop. Aretas, *Lipuda*, fluv. mag. Gręciæ, per fines Crotoniatarum apud Crimistam opp. fluens, teste Gab. Barrio.

¶ Aretas alluit Umbriaticum urbem, & postea in mare Jonium se exonerat. Ab aliis Aretus dicitur; estque in Calabria ulteriori.

Liv. Arethon, fluv. Epiri, juxta Ambraciam in sinum Ambracium decurrens, qui idem cum Arachtho videtur.

¶ Arethon fluv. Vide Arachtus; idem enim est, & nunc *Spagmgmarisi* dicitur.

Strab. Plin. & al. Arethusa, urbs Syriæ episcop. sub Archiep. Apameno, haud procul ab ipsa Apamea, media inter Epiphaniam & Emisam 16. mille pass. quam *Fornacasu* hodie dici ferunt. Pop. Arethusii Plin.

Plin. & al. Arethusa, *Tadino*, teste Moletio, opp. Maced. ad sin. Strymonicum, inter ostia Strymonis & Teotyram opp. Pop. Arethusii Plin. Sed non *Tadino* opp. at *Rendina* urb. indigitari debet.

Cic. Virg. & al. Arethusa, item fluv. Siciliæ apud Syracusas ingens, in quem Alpheum fluv. Elidis ex Peloponneso occultis subter mare cuniculis fluere fabulantur, hac tempestate exsiccatus, teste Faz. de quo Virg. lib. 3. Æn.

-Alpheum fama est huc Elidis amnem
Occultas egisse vias subter mare; qui nunc
Ore Arethusa tuo Siculis confunditur undis.

Plin. Sol. Arethusa quoque lacus in Armeniæ & Mesopotamiæ confin. à Tigride fluv. procreatus, omnia sustinens pondera, & pisces fluviatiles non excipiens, teste Plin. & Sol. cap. 40.

¶ Arethusa, lacus Armenię majoris, prope fontes Tygridis, qui eum præterfluit. Longè distat à confinio Mesopotamię, 80. autem mill. à Tigranocerta, versùs Septentrionem, & prope montes Gordiaeos.

Salust. Polyb. Liv. Plin. & al. Aretium, Arrerium Ptol. *Arezo*, urb. Hetrurię episc. sub Arch episc. Florentino antiquiss. ab Areta Jani filio condita, ac una ex primis 12. Tuscorum col. inter Florentiam & Perusiam 40. mill. Pass. occurrens. Vasa Aretina apud vet. in pretio fuere. Mart. lib. 14. Epigr.

Aretina nimis ne spernas vasa monemus.

Hujus urbis mœnia alta fuere, ex Sil. lib. 5.

-Pœnus nunc occupet altos
Areti muros, Corithi nunc diruat arcem.

¶ Aretium distat a Perusia 33. mill. in occas. aestivum, & a Sena 28. in ort. Sedet in monte & territorio Florentino, subestque magno Hetrutiae Duci.

Plin. Areva, *Eresma*, fluv. Hisp. Tarracon. in Durium apud Turrim Syllanam ex adverso illius exceptos.

¶ Areva aliis est *Arlanzon*, fluv. Castellae veteris, qui cadit in Pisoraeam, & dein cum eo in Durium, testibus Brietio, Sansone, & aliis.

Ptol. Arevacae, Arevaci Strab. & Plin. Arevacei Appiano Alex. pop. Hisp. Tarracon. per quos Areva flov. decurrit, ab eo nomen habentes. Horum oppida, *Arnvaeca*, à Madrito 20. leuc. *Areval*, inter Segobiam ad ortum, & Methymnam campestrem ad occ. 6. & *Murcbesia*, apud Medianam.

¶ Arevaci populi erant juxta Durium fluv. ubi nunc pars Castellae veteris & territorii Segoviensis & Uxamensis. Eorum oppida fuere Cluoia, Uxama, Termos, Lucia, & Segobia.

¶ Arezibum, *Arezibe*, oppidulum Americae septentr. cum fluv. cognom. in insula S. Joannis de Porta Divite. Distat 3. leucis à civit. S. Joannis, in ditione Hispanor. cum tota insula.

Argadia, & Argathelia, *Argile*, reg. Scotiae occidua, ubi olim Novantae pop. in peninsula in oceanum contra Hiberniam excurreote, ab eaque tantùm 20. mill. pass. in Bor. distante. Novantae potiùs australiùs positi ubi hodie *Gallovvay*. Vide Novantae & Canovaci. *Script. Scot.*

¶ Argathelia, prov. Scotiae meridionalis. Sita est inter Laviniam & Cantieram prov. aliasque erat sub Caledoniis propriè dictis, & ad Boream Novantarom. Distat 50. ferè milliar. Scoticia ab ora littorali Hiberniae, & Marchionatus titulo gaudet.

Argaeus, mons Cappadociae maximus, valdeque excelsus, inter Cęsaream ad austrum, & Sebastiam ad Bor. spatio 100. ferè mill. pass. exteosus, etiam aestate nivosus & pruina opertus, teste Sol. equos multos generans. De quo Claud. lib. 2. in Eutrop. *Strab. Plin. Sol.*

Secula. Cappadocum tepidis Argaus acervis
Æstuat.

Hinc etiam Argaeus nomen gent. Claud. de quo Hon. epigramm.

Seu te Cappadocum gelida sub valle natantem
Argaa lavere nives.

¶ Argaeus mons est exteosus inter confinia Galatię & Caesaream, prope Melam fluv. Distat à Sebastia 70. mill. pass. in austrum, & 50. ab Aleanio lacu.

Argantomagum, sive ex al. cod. Argentomagum, *Argenton*, opp. Gall. in finibus Biturigum & Lemovicorum conf. inter Bituricas & Engolismam 16. leuc. quot a Lemovicis in Bor. Alterum quod in Martyrol. Argentomachum legitur, vulgò *Argentan* in Neustria, sive Normannia, inter Sagium & Faleslam paulo supra 3. leuc. intersitum, haud obscurom opp.

¶ Argentomagum primum, nempe *Argenton*, opp. est in Bituricensi prov. ad Craosiam fluv. in limite Marchiae Lemovicensis. Distat ab Inculisma 28. leucis in ortum. Aliud autem Normanniae, quod & Argentomum, *Argentan*, sedet ad Argenem seu Ornam fluv.

¶ Argelia, urbs Germaniae, quae Brietio est *Torgau*, ad Albim fluv. Sansoni autem est *Erfort*, Turingiae primaria. Vide Erfurdia, & Erfordia.

¶ Argenes, *Orne*, fluv. Galliae, in Normannia, qui aliter Orna & Olina. Oritur prope Sagium urbem, & 3. leucis infra Cadomum in mare Britannicum se exonerat juxta Etrebamom oppidulum.

Argennum, *Capo stellaro*, teste Soph. *Capo Bianco*, apud Nigr. prom. Joniae, inter Clazomenas & Erythras proximas urb. à quo Chius inf. 60. tantùm stad. abest. *Ptol. Strab.*

¶ Argenoum, prom. Joniae, ab aliis Arcennum dicitur. *Ptol.*

Argennum alterum, Siciliae prom. *Capo di S. Alessio*, ut Faz. testatur, dictum, cum castro nomen antiquum servante in ora ad ort. inter Messanam & Tauromioium, à Messana 24. mill. pass. a Tauromimo 6.

Argennum tertium, prom. Lesbi inf. teste Strab. unde Argiousae inf. *Ptol.*

Argentanum, *S. Marco*, teste Bartio, urbs Brutiorum mediter. in Calabr. citer. episc. sub Archiepisc. Consentino olim, (nunc enim est exempta) inde 24. mil. pass. ad Folonem fluv. Temesae urbi excisae, cui successit in episcopali sede, finitima, ad 6. mill. distans. *Liv.*

¶ Argentanum, *Argentan*, urbs Franciae, in Normannia ad fluv. Olinam. Vide Argentomacum.

Argentarius mons, *M. Argentaro*, mons Thusciae, in ora australi, in mare inter portum Herculis & Telamonis excurrens, contra Ægilium inf. circuitu supra 20. mil. pass. ad cujus radic. Cosae urb. eraot. Abest ab Ægidis inf. 20. mill. pass. De quo Rutil. l. 1. *Rutil.*

Tenditur in medias mons Argentarius undas.

¶ Argentarius mons, *le col de l'Argentiere*, unus ex Alpibus, per quem transitus è Gallia in Italiam, in limite Marchionatus Salutiarum.

¶ Argentea, *la Plata*, urbs ampla Americae meridion. ex praecipuis Peruviae, & primaria prov. *de los Charcas*, in montanis, prope fluv. Pscolmayum; urbs nova, sed fodinis argenteis mirè opulens est, episcop. sub Archiep. Limensi. 180. leucis distat à civitate Bulci in austrum, & 88. a Potosi in ortum, sub Hispanis.

Argenteola, Argentiolum Anton. *Medu'es* Molet. interpret, oppid. seu pagus Hispan. Tarracon. in finibus Asturum. *Ptol.*

Argenteus, Argentius Ptol. *Argentine* Plin. *Argense* Villanov. fluv. Gall. Narbonens. in Provincia, inter Olbiam & Forum Julii in mare exiens-Alter vulgò *Argens* in Rhodanom influens, separansque Comit. Venusinum à Provincia reliqua. *Cic.*

¶ Argen-

¶ Argenteus fluv. *Argens* vulgò dicitur, & prope Forum Julii in mare Mediterr. cadit, 20. leucis ab Olbia in ortum. Sed Provincia separatur à Comit. Venayssino Druentia fluv. non autem alio fluv. *Argent* dicto.

¶ Argenteus, *Rio de la Plata* Hispanis, *Paranaguazu* Americanis, fluvius Americae meridionalis, qui aliter dicitur *de Paraguay*, ex maximis totius Orbis. Oritur, ut quidam volunt, in regione Paraguaja supra lacum *de los Xarayes* vulgò dictum, deinde longò cursu versùs Merid. Paraguajam secans bifariam, & rigatis aliquot aliis provinciis, uti & opp. Boni Aeris, Visitationis, Conceptionis, Sanctæ Fidei, Assumptionis, & septem Currentium, & auctus fluviis Picolmajo, Parana, Nigru, Carcarana, aliisque quamplurimis, in mare Brasilicum se exonerat per ostium 40. leucarum latum. A Gallis *Riviere de la Plata* dicitur. Ab illo regio circa ejus ostium vulgò *Provincia de Rio de la Plata* dicitur; estque fertilis admodum & irrigua.

Argenteus mons, *Sierra Segara* Floriano, *Sierra d'Alcaraz* Clusio, (à diversis oppid. diversa habet nomina) mons Hispan. Tarracon. unde Bætis fluv. apud Castaonem opp. profluit. Appellatur etiam Argentarius ab Avieno.

Strab. ¶ Argenteus mons nunc *Sierra d'Alcaraz* dicitur, in Castella nova, versùs confinia regni Granatensis; estque pars montis Orospedę.

¶ Argentia, *Argenta*, burgus Ducat. Ferratien. in Italia, medius ferè inter Ferrariam & Ravennam.

¶ Argentia, *Gorgonzola*, vicus Insubriæ & Ducatus Mediolanensis, ad incole Martesanum, 12. milliar. distat à Mediolano in ortum.

¶ Argentolium, *Argenteuil*, oppid. Galliæ, ad Sequanam, 3. leucis infra Lutetiam in ortum, Christi veste inconsutili celebre.

Sigeb. Argentomagum, al. Argentomachum, & al. Argantomagum, *Argentan*, opp. Gall. Celt. in Normannia, Sagio & Oximo ad 3. leuc. propinquum.

¶ Argentomagum, *Argentan* medium ferè sedet inter Sagium & Falæsiam, 2. leucis ab Oximo in occasum, ad Olinam fluv.

Ptol. Sexto Rufo & al. Argentoratum, *Strasburg*, & Italis *Argentina*, urbs Germ. super. ad Rhenum, Alsatiæ caput, ac ea præcipuis totius Germ. libera, & episc. sub Archiep. Moguntino, inde Basileam ad austrum & Spiram ad Sept. inde 14. hinc 12. leuc. a Nancejo & Metis Lotharingiæ urbib. 18. quot à Mont. Bellicardo urbe Sequanorum, à Biponto 15. Hic Alemanni à Juliano primum, postea à Gratiano August. ad 30. mill. cęsi. De Argentorato, quod etiam Argentina posterioribus dicitur, sic in lib. 5. itin.

In primisque altam propiùs fert inclyta turrim
Argentina, domus doctorum clara virorum.

¶ Argentoratum, Gallis *Strasbourg*, urbs est amplissima & dives, estque permunita, ad fluv. Hellelum, Ill, ubi cadit in fluv. *Breusch*, & nomen perdit, non longè a Rheno, qui ibi jungitur ponte ligneo. Sedet in Alsatia inferiori; ibique Turris Ecclesiæ Cathedralis miri ac planè stupendi operis.

Ptol. Argentuaria, Argentaria Aur. Victori, *Horburg*, teste B. Rhenano, opp. Germ. super. ad Ellum fluv. Colmariæ urbi vicinum, vix dimidia leuca in ort. Rhenum versùs, excisum, ex quo Colmariam illi successisse ferunt, Argentuariamque novam dici.

¶ Argentuaria aliis est ipsa Colmaria: quod rectius Est in Alsatia, & sub dominio Regis Franciæ.

Argenum, Argenuum Ptol. Vide ibi.

Strab. Plin. Ptol. Argenus, *Arguenon*, teste Bertrando Argent. fluv. Gall. Celt. per Britanniam minorem fluens, apud portum Saliocanum, & fines Normanniæ, post Titum fluv. mari exceptus. Sed apud Ptol. non videtur esse nomen fluv.

¶ Argenus, *Argarnon*, alluit Jugonem oppidum, & in mare Britannicum cadit, 3. leucis a Macloviopoli in occas. & 10. à limite Normanniæ.

Argeus, mons Cappad. Vide Argæus.

Argi. Vide Argos.

Liv. Ptol. Argia, *Romania*, reg. Peloponnesi, inter Arcadiam ad occ. & mare Ægæum ad ort. Argolis Melae, sic ab Argo urbe primaria, per quam Inachus fluit, & in qua Lernae palus est.

¶ Argia prov. terminabatur à Septentrione Saronico sinu & Corinthia prov. ab Occidente Arcadia, a Meridie Laconia, & ab Oriente sinu Argolico & mari Ægaeo. Nunc à plerisque Sacania dicitur, & a quibusdam Romania Moreae; totaque subest Turcis.

Argiae Plini parvae ins. sunt Catiae, num. 20.

Argidava, *Argisch*, teste Laz. opp. Daciae, in Valachia, apud fines Transylvaniae, intra montes, inter Cibinum urbem Transylvaniae ad occ. & Tergovistum Valachiae metrop. ad ortum 8. mill. Hung. distans. *Ptol.*

Argiletum, locus Romae, apud palatium, unde tabernae Argiletanae apud Mart. lib. 1. *Mart.*

Argiletanas mavis habitare tabernas.

Ibi enim habitabant multi artifices.

Arginusae, ins. tres ante Canam opp. Æolidis, teste Strab. Sed teste Plin. opponuntur Lesbo, ab Ægis 4. mil. pass. distantes. Apud Steph. adjacent Maleae promont. Lesbi. Nomen habent ab Argeno prom. Lesbi illis proximo, ut videtur. *Strab. Plin.*

Argiros, val Argirus, urbs Indiae citer. nunc, ut Dom. Nigro videtur, *Orisa*, Urbs regia. *Ptol.*

¶ Argiruntum, *Pescha*, urbs Liburniae, in ora maris Adriatici Cluverio teste. Vide Argyrutum.

Argita, *Bannoy*, teste Ortel. sed Camdeno, cui magis fido, *Swilli*, fluv. Hiberniae, per orsm septentr. fluens. Ex quo mihi potiùs *Der* videtur ea lacu ejusdem nom. (in quo Righia urbs) longo tractu inter ort. & Bor. fluens, mari apud Castrum novum exceptus. *Ptol.*

¶ Argita, fluv. Hiberniae, Robogdios pop. rigabat. Nunc est *Band.* fluv. Ultoniae prov. qui per lacum Neaugum labitur, & dein in Oceanum Caledonium se exonerat inter Comit. Colranensem & Antrimensem, Sansone teste.

¶ Argithea urbs fuit Epiri, & caput Athamaniae, in mediterraneis, versùs Thessaliae limites.

Argivi, pop. Graeciae, ab Argis dicti, quorum frequens est mentio, apud Poetas, maximè apud Virgilium: *Polyb. Virg. & al.*

Troja vocat lacrymis, ludis Argiva juventus.

Argivi olim furacitatis ita notati sunt, ut cùm etiam palam furarentur, adagium ortum sit ab illis, *Argivi fures*, apud Suid. in palam improbos. Contra, *Argivo clypeo dignus* de generoso & venerando dicebatur. Nam apud Argivos pueri incorrupti & puri clypeos prisco more gestabant. Argivi etiam malè apud veteres audiebant, tanquam sycophantae & calumniatores: unde manavit adagium, *Argiva calumnia*, apud Diogen. de detractatoribus magnisque calumniatoribus.

¶ Argla, *Arglas*, opp. & portus Hiberniae, in Ultonia provincia, & Comit. *Downe*, in littore, versus Scotiam, ad ostia fluv. *Coy*, & ex adverso peninsulae *Ardes*, 14. mill. Hibernicis a Rupe Fergusii in austr. distat.

Argolis, reg. Peloponnesi, eadem cum Argia. Unde Argolicus nom. gent. apud Poetas, uti apud Virgil. lib. 8. Æneid. *Pomp. Mel.*

Dum bello Argolici vastabant Pergama Reges.

Hinc Argolicus sin. apud Ptol. *Golfo di Napoli di Romania.*

¶ Argonna, *Argonne*, regiuncula Franciae, cujus periere limites. Partim est in Campania, & partim in limite Lotharingiae, versùs Mosam & Virodunum, ubi Bellomontium & Claromontium.

Argos triplex. 1. Peloponnesiacum, *Argo* adhuc dictum, Argiae reg. caput, urbs olim episc. sub Archiepisc. Corinthio, inde 25. mill. pass. distans, nunc metrop. est sive archiepisc. 2. Amphilochium cognomine in Epiro, *Ansilocha* vulgò, inter Ambraciam & Cassiopem occurrens in finibus Acarnanum. 3. Pelasgicum dictum, in Thessalia vulgò *Armiro* ex tab. recent. in ora sinus Pagasaei, Larissae proximum: tametsi ipsa Thessalia Argos Pelasgicum appellata est apud veteres, uti apud Strab. lib. 9. Argos 1. Hippium, ab equis qui generosi ibi multique proveniunt, cognominatur. Argi num. plurium apud Liv. & al. dictum, uti apud Virg. lib. 2. Æn. *Strab. Plin. Pauf. & al.*

Si patrios unquam remeassem victor ad Argos.

¶ Argos Amphilochium urbs erat Epiri, in Amphilochia, inter Ambracium sinum & Acheloum fluvium, longè autem à Cassiope in austrum. Nunc omnino periit, Brietio teste.

Argous portus, *Porto Ferrajo*, portus Æthaliae, seu Ilvae ins. maris Tyrrheni, teste Paulo Jovio; contra Populonium, inde 10. mil. pass. in austr. *Strab. Apol.*

¶ Argous portus, *Porto Ferrajo*, seu *Porto Ferraro*, nunc est sub potestate magni Ducis Hetruriae, qui eum munivit tempore Caroli V. Imperator. Sed nullam Cosmopolim ibi condidit Cosmus, neque ejus successores, ut dixere Maginus & alii post eum. Et ego ipse ter testis oculatus nullam invenire potui Cosmopolim in tota Ilva insula, neque in viciniis.

¶ Arguinum, *Arguin*, castrum Africae, in ora maris Atlantici, & in Nigritia regione, & tractu Gualata. Captum à Batavis anno 1633. & ab Anglis expugnatum hisce ultimis temporibus. Insulam habet cognominem in littore.

¶ Argus, *Arg*, fluvius Germaniae, in Suevia provinc. Vangenam alluit, & postea in lacum Constantiensem se exonerat prope Langenarchiam oppidulum.

Strab. Argyripa urbs fuit Apuliae Dauniae, Argypana a Polyb. dicta, Arpi Cic, Ptol. & al, Vide Arpi. Virg. lib, 11. Æneid.

Ille urbem Argyripam, patriae cognomine gentis,
Victor Gargani condebat Japygis agri.

Nicep. Calli, Argyropolis suburbium erat Byzantii, Chrysopoli alteri ejusdem urbis suburbio oppositum: quae duo suburbia stabant ante urbem à Barbaris occupatam.

Ptol, Argyrutum, Argyruntum Plin, *Scrissa* Nigr, interpr. opp. olim, nunc pag. Illyrici, in Liburnia, in ora marit. inter Vegiam & Enonam ad ort. Maletio est *Novigrad* opp. ejusdem tractus. Sed, teste Jacobo Petro Luccaro Ragusaeo, *Obrovazo* hodie dicitur,

Prov. Rom. Arhusia, *Arhusen*, urbs Daniae episc, sub Archiepisc, Lundensi, in ora Cimbricae, seu Jutiae orientalis; à Viborgia 10. leuc. in ort, quot ab Ælburgo in austrum, Slesvicum versùs 30,

¶ Arhusia urbs est Daniae, in Jutia Boreali, & in ora sinus Codani. Illam perfluit Gutulus amnis; eique adjacet Scandeiburgum arx ad 3. leuc. in occasum. Distat autem 6. leuc. à Fionia insula in Boream. Vastata fuit à Svecis ann. 1644. subestque Regi Daniae,

¶ Ari, *Arjos*, pop. Americae, in Brasilia, versùs praefecturam Portus Securi, in mediterr. Laetio teste.

Strab. Plin. Mel. & al, Aria, *Heri* & *Corasan*, teste Jac. Castaldo, reg. Asiae, in regno Persarum, inter Parthiam ad occ. & Bactros ad ortum, ac inter Hyrcaniam ad arctos, & Drangianam ad merid. cujus urbes olim clarae Aria nunc *Heri*. (unde nomen est regioni) Bitaxa, & Alexandria. Pop. Arii & Arienses,

¶ Aria, Persiae regio, quae nunc *Chorasan* dicitur, habebat olim à Septentrione Bactrianam & Margianam, ab Oriente Paropanisum, à Meridie Drangianam, & ab Occidente Parthiam. Sed paulo remotior erat ab Hircania; & ejus urbs Aria nunc *Herat* seu *Serberi* dicitur; distatque 30. circiter leucis Hisp. a lacu Ario seu Burgiani in occasum, Urbs est ampla & dives, & rosis suis celebris.

¶ Aria, *Arroe*, seu *Arron*, insula parva maris Baltici, juris Danici, prope partem australem Fioniae insul. ubi castrum *Koping*, estque Ducatus Slesvicensis.

Ptol. Ariacae, pop. Scythiae, intra Imaum mont. apud Jaxartem fluv. in Sogdianorum confinio; quos Castaldus *Dosan* dici testatur.

Ant. Arialbinum, *Mulhausen*, teste Simlero, urbs libera Germ. super. in Alsatiae & Sungoviae conf. inter Basilcam ad austrum 3. & Colmariam ad arct. 5. leuc. a Mont. Belicardo 8. in ort. Aliis, ut Rhenano & Laz. *Pantzenheim*, opp. ejusdem tractus, apud Ensheimium urbem, a qua 1. leuc. Basileam versùs, à qua 3, pariter recedit. Est autem Ptantabemium Molhusio propinquum. Artalbinum habent alii cod.

¶ Arialbinum, Cluverio & aliis est *Basle*, urbs episc. cop. sub Archiep. Bisuntino, ad Rhenum, & ex 13. cantonibus seu pagis Helvetiis modernis. Basilea, incolis *Basel*. Vide ibi.

Hero. Arianthe, *Foleno*, teste Barrio, opp. Oenotriorum, in Calab. citer. ad fluv. cognominem, apud Ninaeam, sive, ut nunc dicunt, opp. S. Donati, inter Balbiam & Artemisium 4. mill. pass. dissitum; Sed potius *Arenda* videtur opp. ejusdem reg. inter Frigidum & Agellum, ab Amantia 6. mill. pass. Agello propina.

Prov. Rom. Arianum, *Ariano*, urbs episc. Hirpinorum, in mont. sub Archiep. Beneventano, inter Beneventum & Luceriam, à Benevento 16. mill. pass. à Luceria paulò remotior. Sic ab ara Jani dicta. Proprium habet Comitem.

¶ Arianum, *Ariano*, urbs est parva. Sita est in regno Neapolitano & principatu Ulteriori, in colle difficili; distatque à Luceria 25. mill. in austrum, & 12. a Benevento, ad radices Apennini.

¶ Arianum, *Ariano*, opp. est Ducatus Ferrariensis, in Italia, ad Padum, unde regio adjacens *Polesino di Ariano* dicitur, in limite Veneto. Distat ab Adria 9. milliar. in austrum, & à Ferraria 25. in ortum aestivum.

¶ Ariaratha, urbs Armeniae tertiae, episc. sub Archiep. Melitenensi, quae aliter Ariarsathea dicebatur, ad montium radices, & non longè à Mela fluvio, 80. mill. pass. ad Arcis in occas. & totidem a Sebastia in merid.

Ant. Ariarica opp. fuit Sequanorum, in Burgundiae Com. à Vesontione 16. mil. Urbam versùs, inde 24. distantem. Qui nunc dicatur, nondum didici.

Ptol. Ariaspe, *Gobinan*, ut videtur aliquibus, urbs Drangianae, olim praecipua, in occ. vergens, Ariam versùs.

¶ Ariaspe alius est *Callasia*, oppid. Persiae, ad fluvium Salum, 20. circiter leucis à *Gobinan* in ortum aestivum, & centum plus minus ab *Hieras* in meridiem; estque parvi nominis.

¶ Arica, *Arica*, opp. Americae meridion. in ora Peruviae, in prov. *de los Charcas* dicta. Centum circiter leucis distat ab Argentea in occas. aestivum, & totidem ferè à Cusco in austrum sub Hispanis; paucisque constat incolis. Sed portum habet capacem.

¶ Arica, *l'isle de Sarck*, insula maris Oceani, in littore Normanniae, in ditione Anglorum, parva circuitus, inter Jarsejam & Garnsejam insulas. Ei adjacet parvus scopulus, qui ab Anglis *Little Sarck* dicitur seu parva Arica,

Cic. Liv. & al. Aricia, *l'Ariccia*, urb. & col. olim clara Latii, nunc oppidulum, ab urbe Roma 16. mill. pass. haud procul à Velitris, inde 4. mill. recedens, Albae quoque finitima. Ibi porri mirae magnit. proveniunt. Ab Archilocho condita traditur, & de Ariciae Atticae puellae ab Hippolyto adamatae nomine dicta. Pop. Aricini, & Aricinus nom. gent. Ovid. lib. 6. fast.

Inspice quos habeat nemoralis Aricia fastos,
Et populus Laurens, Laviniumque meum.

Apud Ariciam lacus est Aricinus dictus, qui & Triviae: de quo ibid. Ovid.

Lucus eum, nemorisque sui Dictynna recessu
Celat: Aricino Urbius ille loco est.

¶ Aricia, *la Riccia*, urbs fuit Latii, nunc oppidul. Camp. Romanae, Ducatus titulo insignitum, in colle. Ei ferè adjacet lacus Aricinus, nunc *Lago di Nemi* dictus.

Aricomici, pop. Gall. Narbon. Vide Arecomici.

Ant. Ariconium, *Kenchester*, teste Camd. opp. Albionis, in Anglia mediter. inter Callevam ad ort. 59. & Iscam ad occ. 32. mill. pass. Aliis est *Hertford*, urb. episc. in Angliae & Walliae conf. sive locus apud Herefordiam.

¶ Ariconium opp. fuit Dobunorum, in Anglia, nunc vicus *Kenchester*, in Comitatu Herefordiensi, non longè à Walliae confinio & à fluv. Waga, vix tribus milliar. ab Herefordia in occasum.

¶ Ariel, *Ariel*, fluv. Tartariae minoris, seu Precopensis. In Borysthenem fluvium se exonerat infra Circassiam urbem, Hondio teste.

Ptol. Arieria frons, Κριῦ μέτωπον Graecè, *Fanar*, sive *Famar* teste Nig. prom. Tauricae Chersonesi, in ora Australi, ex adverso Carambis prom. Paphlagoniae 300. mill. pass. distans. Alterum Plin. & Ptol. ac Strab. prom. Cretae, in conf. orae Australis & occid. *Capo Hermico* nunc, à littore Cyrenaicae reg. sive à Phycunte illius prom. 2. mill. stadiorum, teste Strab. in Bor. distans.

¶ Arigia, sive Aregia, *l'Ariege*, fluvius Galliae, in Occitania provincia. Cadit in Garumnam. Vide Alburaeis, & Aurigera.

¶ Arima, *Arima*, orbecula Asiae, in ora littorali Japoniae, & in ea parte quae *Ximo* dicitur. Portu gaudet commodo in regione *Figen*, 6. leucis Hisp. distat a Nangasachio in austrum, & decem circiter ab Amacusa in ortum. Ibi aliàs multi Christiani.

Plin. Sol. & al. Arimaspi, pop. Scythiae, uno tantùm oculo praediti in fronte, ut veteribus persuasum est, teste praesertim Sol. cum Plin. de quibus Luc. lib. 3.

-Auroque ligatae
Substringens Arimaspe comas: hinc fortis Arius.

¶ Arimaspi erant pop. Sarmatiae Europaeae, & habitabant ubi nunc Ingria & Ducatus Novogradensis & Plescoviensis, in Moscuvia.

Cel. Liv. Ariminium, *Rimini*, urbs Æmiliae episc. sub Archiep. Ravennate, inde 35. mill. pass. in ort. ad ostia Arimini fluv, inter Bononiam & Anconam ad ort. quasi media ad 70. mill. pass. dissita, ab Urbino 30. Ravennam versùs. Hic Flaminia via ab urbe Roma perducta terminatur, & Æmilia (unde nomen regioni) incipit, Placentiam usque protracta. Hic etiam pons lapideus mirae structurae, Augusti Caes. opus, Pop. Ariminenses, pop. Rom, fideles; nam haec una ex 18. col. quae Romanis pecunias contra Hannibalem suppeditarunt, teste Liv. De Ariminio Luc. lib. 1.

Vel summque minax invadis Ariminium, ut ignes.

¶ Ariminium urbs sita est iu Romandiula prov. in plano; estque elegans civitas, sub dominin Summi Pontificis, in ura maris Hadriatici, 20. milliar. distat à Pisauro in occasum æstivum, 25. autem à Ravenna in ortum hybernum, & paulò minùs ab Ucbino in Boream.

¶ Ariminus, *Marecchia*, fluv. Æmiliæ prov. Italię, ortus ex Apennino monte, prope fontes Tiberis, Ariminum alluit, & ibi cadit in mare Hadristicum.

¶ Arimoa, *Arimoa*, insul. Asiæ, versùs Nuvam Guineam, & prope oram septentr. Terræ *dos Papaous* vulgò dictę, à Batavis detecta initio bujus seculi. Est parvi circuitus, & inter insulas Moam & Guillelmi Schoteni.

Ptol. Atina, *Tezela*, teste Marmol. opp. Maurit. Cæsariens. mediterr. Victoriæ urbi finitimum.

Cato. Ariniamum, *Arignano*, Hetrurię geminum opp. unum ad Arnum fluv. intec Florentiam, ab ea 12. mill. pass. in ort. & Aretium: altarum iu Faliscis, apud Tiberim, & Soractem mont. ab urbe Roma 24. mill. pass. Fesceoiam urb. versùs, indu 4. Ocriculum versùs distantem, nuper Duc. tit. insignitum.

¶ Arinianum, opp. Faliscorom, unnc vulgò *Rignano* dicitur; estque in colie, in provinc. Patrimonii dicta, uno milliari à Tiberi fluvio; & paucis constat incolis, 55. milliar. ab urbe Roma in Boream. Arinianum autem territorii Florentini est tantùm vicus ad Arnum, quod vulgò *Arignano* nuncupatuc.

Steph. Arintba, al. Aciantha, opp. Brut. in Calab. citer. à Nicæa 8. mill. pass. Patyco, seu Paulæ prosimum, inter Mulam & Surdum fluv. Vide Ariantbe, quam tamen Barrius diversam facere videtur.

Ver. Inscr. Ariodonum, *Erding*, opp. Norici, In Bavaria, à Salisburgo 4. leuc. in Bor. Pataviam versùs.

¶ Ariona, *Ariona*, oppid. Hispaniæ, in Vandalitia prov. duabus leucis ab urbe *Anduxar*. Vide Aurieja, & Alba Vircaonensis.

¶ Arioon, fluv. illyriei, apud Scylacem, bodie *Ombla*. Influit in portum Agravonitarum, unnc *Cravesa* dictum, seu S. Crucis, prope Ragusium, teste Joanne Lucio.

Ptol. Arisabium, *Ava* Cast. ex levi tamen conjectura, ucbs Indiæ, extra Gangem mediterr. regia.

Strab. Plin. Arisbe opp. fuit Troadis, quod & Æolidi tribnitnt; sed malè. Nam erat Ilio & Sigæo prom. propinquum, teste Plin. Ejus mem. Luc. lib. 3.

Idalie, & nimium glebis exilis Arisbe.

¶ Ariscotum, *Arschot*, urbs Brabantiæ, in Germania inferiori, cum titulo Dueatus, ad Demetam fluv. Vide Aricotium.

¶ Aristadium, *Arnstat*, opp. Germaniæ, in Thuringia. Vide Arnostadium.

Ptol. Aritium, Aritium prætorium Anton. *Braavente*, And. Reiendin teste, upp. Hisp. Lusit. ab Ulyssipone ferè 10. leuc. Emeritam versùs in ortnm, à Scalabi 4. apud Salvaterram.

Plin. Acius, *Polimalon*, fluv. Ariæ prov. illam interluens, intec occ. & oct. ucbem quoque illius regism intermeans, Aria à Ptol. dictus: qui etiam *Heri* de reg. & urbis nomine appellatur. Arius etiam nom. gent. ab Aria reg. derivarum. Luc. l. 3.

—Hinc fortis Arius.
Longaque Sarmatici.

¶ Arius, *Lac de Burgian*, lacus Ariæ, in Persis. Recipit Arium fluv. & alios; estque in prov. *Chorasan*, versùs Oanm fluvium.

Arlape, *Erla*, teste Laz. opp. ulim, nunc pag. Nuricl, in Austria, apud Danubium, nbi is fluvium cognominem excipit, apud Pechlarnum opp. quod Arlape successisse videtur Fluv. verò Arlape, sive Arlapa, *Erlaph* diciruc.

Lib. Not. ¶ Arma, *Arma*, prov. & oppidum regni *Popayan*, in America meridionali, prope fluv. Caucam. 50. leucis distat ab urbe Popajani iu Boream, & 25. ab oppido S. Fidei Antiochiæ in anstrum.

¶ Acmadabatum, *Armadabat*, quæ & *Harimtdevvat*, urbs Asię prædives & ampla, non procul à mari Indico, in regno Caoibajæ, in ditione Magni Mogolis, & ea præcipuis illius tractus. Diciturab aliis *Amadabath*; estque caput prov. *Guzarata*, 18. leucis distat ab urbe Cambaja, & 45. ab urbe Surata in Boream.

Scrip. Hiber. Armacha, *Armagh*, urbs Archiep. Hiberniæ, Ultoniæ metrop. ad Eaugum lacum, à Dublinin Laginiæ metropoli ad 55. mill. pass. in Bor. distans. Hujus urbis Archiepiscopus totius ins. Primas est; sub quo Episcopi Duneosis *Dovvn*, Conerens. *Connor*, Midens. *Meth*, Derens. *Derry*, Ardachadens. *Ardagh*, Clogharens. *Clogher*, Rapotens. *Rabogh*, Kilmorens. *Kilmore*, Drumorens. *Dromore*, Cluanens. *Kiloom*, aliis *Clonoy*, Dundalcens. *Dundalk*, eum aliquot aliis, qui ad Armachanam metrop. spectabant.

¶ Armacha Archiepiscopalis facta anno 1050. ab Engenio III. Sedet ad *Kasin* fluv. non autem prope lacum; habetque Comitatum seu provinciam eognom. Incendiis deformata & penè diruta jacet à multis annis; & antiquitus loco *Drumsailich* nomen fuit, Speedo teste, 12. milliaribus Hibernicis distat à lacu Neaugo in austrum, & totidem à Monagbano in Boream.

¶ Armalausi, populi Germanię, ubi nunc Palatinatus superior seu Bavaria. Ibi antea erant Narisci, Brietio teste.

¶ Armanav, fluv. Armeniæ. Vide Arsamates.

¶ Acmanothia, *Armanoth*, prov. Scotiæ septentrionaliv, ubi alias Cantæ & Lugi pop. Altissimis montibus referta est; & pars est prov. Rossiae, inter Loquabriam & Moraviam prov.

¶ Armauria, urbs Acmeniæ majoris, inter fontes Euphratis & Lichnitem paludem, & 50. milliaribus ab Actasata in occasum.

Armene vicus est Sinopensium, eum portu, quem incolæ ob frigiditatem loci muro einxere, quasi calidus futurus esset. Unde *Armenen muro cinxere* apud fioitimos in proverbium stoliditatis versum est, auctore Steph. Qui locus *Carini* nunc diei fertuc. *Ptol.*

Acmenia major, *Turcomania* Turcis, *Thoura Emnoe* vel *Aremnoe* Pecsis, *Zelbeedibor* Nestocisois, reg. Asiæ notissima & ingens, ultra Euphrarem, a Cappadocia & Armenis minoro separantem, usque ad Mediæ limites in ort. eatensa, inter Ibeciam ad arctos, & Mesopotamiam ad merid. perstricta: cujus ucbes quoodam claræ, Artazata, Thospia, Artemita, & Arsamolata. Nomen ab Armeo, seu Armenio, Jasonis Comite habere fertur. Pop. Armenii. Inde Euphrates & Tigris cum Niphrate ortum ducunr. Luc. lib. 3. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

Armeniusque tenens volventem saxa Niphratem.

¶ Armenia major nunc vulgò *Turcomanie* & *Cardistan* dicituc, & ferè tota subest dominio Turcarum. A Septentrione dividituc ab Iberia, & Colchide Moscbicis montibus, & Ciro fluv. à Meridie monte Tauro à Mesopotamia, & monte Niphrate ab Assyria discernitur. Ad oceasum haber Euphratem fluv. & ad urtum montem Caspium, quo a Media dividitur. Regio olim percelebris, unnc à paucioribus inhabitata. Quasdam habet urbes alicujus momenti; uti *Revan*, *Erzerum* ad Euphratem, *Van*, quæ Arthemita quibusdam, *Toslis*, quæ dicta Artaxata, *Cars*, & al.

Armenia minor, *Anadnolo*, teste Nig. & alicubi *Pegian*, teslu Cast. & ubi Colchorum fines attingit, *Acojanla*, ut Leuncl. scribit, reg. Asiæ, inter Cappad. ad occ. & septentr. Euphratem fluv. ad ort. Syriam & Ciliciam ad austr. contenta. In ea urbes ulim celebres, Melitene, Satala, Nicopolis. *Cic. & al.*

¶ Armenia minor nunc *Aladuli* dicta. Tota paret Turcis. Ibi urbs praecipua *Maraz*, quae forsan Marala & Carmala dicebatur.

Armenius, mons, iu Armenia majore, juxta Iberum fioes, ex quo Phasis Colchorum fluv. erumpit; qui Moscbicus à Ptol. dicitur. De Armenius pop. Ovid. in epist. ad Liv. *Dion.*

Armeniusque fugax, & tandem Dalmata supplex.

¶ Armentaciae, *Armentieres*, oppid. Flandriae, ad Lisam fluv. ultimo bello notum. Distat ab Ipra 3. leucis in austr. ab Insula 3. leucis, 4. a Bassea in Cecìam, & 3. à Bellinla; estque elegans oppid. & sub dominio Regis Franciae ab anno 1668. pace ad Aquisgranum confecta.

Acmentarium, vel Armamentarium, *Thuys te Bretten*, locus Batavurum, in Hollandia, excisus, apud Cattorum vicum, qui a Lugduno 1. leuc. in Bor. versùs littus maris distat. *Ver. Inscr.*

¶ Armamentarium, teste Cluverlo, est *Roomburg*, prope Lugdunum Batavorum.

Armentia, *Armenza*, ucbs Hisp. Tarrac. in Cantabris, olim episc. nunc vicus, eollegio Canonicorum in Victoriam prosimam urb. translato. *L.b. Conc.*

¶ Armentio, *Armanson*, fluv. Galliae, in Burgundia. Oritur supra Semurium oppid. quod alluit, in Aleaiensi tractu, Tornodorumque rigat, & in Icaunam cadit infra Antissiodorum.

Armina, sive Armena, (utroque enim modo legitur) *Strab.*

Plin. Ptol. vic. Paphlagoniç, apud Sinopen urbem, nunc *Carime*, teste Mol. Vide Armene.

¶ Arminiacensis tractus, *l'Armagnac*, regio Galliç, in Aquitania seu Vasconia superiori, inter Benearnum & fluv. Garumnam. Eius precipuç urbes sont Auscii & Lactora. Aliàs habuit Comites in historiis Francicis percelebres.

¶ Armirus, *Armiro*, fluv. insul. Cretæ, in agro Rhitymnensis. Cadit in mare Creticum prope Castrum vetus.

Scrip. Brit. Armone, *Arton*, sive *Arvon*, opp. Albionis, in ora Walliæ, contra Monam ins. vicinam, à Bangoriensi urb. 7. mill. pass. Angl. in occ. Alii Arvone scribendum ajunt: quod magis placet. (*Caernarvon* forsan.)

¶ Vide Arvonia.

Cæs. Armoricæ civitates, reg. Gall. Celt. extrema, ad Oceanum in occ. & Bor. extensa, quæ postea Britannia dicta est, & Hermionia, *Bretaigne*, & incolis *Lhydaw*, teste Rob. Cænali. Armoricus Fortunato ipsa reg. nominatur. Pop. Britones apud Eginarthum & Jornandem. Ven. Fort. lib. 3. de Felice Episcopo:

Ultima quamvis sit regio Armoricus in Orbe,
Felicis meritis cernitur esse prior.

¶ Armorica, *la Bretagne*; est prov. amplissima, quæque alias Duces habuit proprios. Sed adjuncta fuit regno Galliæ sub Carolo VIII. Rege, cui nupsit Anna Ducissa & hæres hujus prov. anno 1488. Vide Britannia minor.

¶ Armorum prom. *Capo dell'armi*, in Calabr. ulteriori, prope fretum Siculum in mare excurrit; quod aliàs Brutium & Leucopetra dicebatur. Vide ibi.

¶ Armoria, *l'Isle d'Armos*, insula Galliæ, in ora Santonensis prov. Brietio teste & aliis.

Ptol. Armozum, *Capo Jaquette*, prom. Carmaniae, ad fretum sive ad fauces sinus Persici, contra Arabiæ fel. oram proximam, in qua Asaborum prom. inter quæ duo promon. Armusia est ins.

¶ Armozum prom. à multis *Capo d'Ormus* dicitur; estque in Perside, è regione Armusiæ orbis. Promont. autem Carmaniæ, quod nunc *Capo Jasques* dicitur, 550. mill. pass. distat ab Armuzia in ortum.

Plin. Armuzia, Armuza Ptol. *Ormus*, Ins. cum urbe regia ejusdem nominis, & emporio celebri in ore sinus Persici, inter Armozum prom. Carmaniæ, à quo nomen sortita est, & Asaborum prom. Arabiæ. Cujus Rex (qui in Arabia fel. & in Perside & Carmania dominatur) Lusitanorum, qui ibi arcem tenent munitissimam, & frustra armis Arabum ac Turcarum tentatam, vectigalis est, ac sub illorum tutela regno potitur. Abest à Teredone urbe, ostiis Tigridis finitima, sive ab intimo sinus Persici recessu, 300. leuc. Hisp. in ort. à Goa urbe Indica, Lusitanorum col. & regia 22. dierum navigatione in occ. ab ostio Indi fluv. 200. leucis in occ.

¶ Armuzia orbs est Persidis, regni cognominis caput, celebris unionum copia. Ab antiquis Organa dicta fuit, teste Verrerio, Harmosa Arriano. A Tartaris autem *Necrekin* dicitur. Distat 350. leucis Hispanicis circiter ab ostio Indi fluvii in occasum, & à Teredone 400. similibus leucis in ortum, 70. à Mascato in Boream, & 40. ab urbe *Jasques* dicta; estque in insula circuitus 9. mill. pass. & 12. milliaribus distat à continenti Persiae. Alias Reges habebat proprios sub clientela Lusitanorum, qui illam urbem cœperant anno 1507. Duce Alphonso Albuquerquio; nunc autem subest dominio Persarum, qui inde Lusitanos & Regem insulae ejecerunt, arcemque illam munitissimam auxilio Anglorum expugnarunt die 25. Aprilis 1622. & ab eo tempore urbs ista, aliàs emporium celeberrimum, sic defecit, ut nunc ferè destructa & deserta jaceat: & ex ejus ruinis crevit urbs *Gambron*, seu *Bander Gamron*, in viciniis, & in proxima continenti Persiae.

Ptol. Plin. & al. Arna opp. fuit Umbriae, Mevaniae & Hispello finitimum, licet ejus nullum exstet vestigium. Pop. Arnates Plin. De ea Sil. lib. 8.

His, urbes, Arna, & latis Mevania campis,
Hispellum.

Fuit & Arne urbs Paetbiotidis: cujus mem. Plin.

¶ Arnaeum Ducium, *Arnay le Duc.* opp. Franciae, in Burgundia, in Alexiensi tractu. 6. leucis distat à Sedeleuco in ortum, & totidem ab Augustoduno in Boream, ad fontes Arosii fluv. estque peramœnum & cultum.

Sgina Arnapa, *Horndiep*, teste Ortel. fluv. Frisiae occident. Groningam urbem alluens.

¶ Arneburgum, *Arneburg*, oppidulum Germaniae, ad Albim fluv. in veteri Marchia Brandeburgica, 2. leucis ab Havelberga in meridiem, & 7. à Magdeburgo in septentrionem. Paucis constat incolis, & ferè dirutum fuit ultimo bello Germanico.

¶ Arnedom, *Arnado*, opp. Americae meridionalis, in regno Peruviae. Distat 16. leucis à Civitate Regum in Boream. Portu gaudet utcumque capaci, in ora maris Pacifici seu Austrini.

¶ Arnemuda, *Armuyden*, opp. Belgii, in Zelandiae Comit. & ins. Valachria, in ora, cum portu è fronte Zud-Bevelandiae ins. Dimidia leuca circiter distat à Middelburgo, subestque Batavia. Aliis est Ramua.

Arnestum oppid. fuit Apul. Pucetiae, inter Barium & Egnatiam, à Bario 22. mill. pass. haud procul a Conversano urbe. Ant.

¶ Arnhemii Regio, *s'Land van Arnheims* Batavia, *Terre d'Arnheim* Gallis, pars terrae Australis, noviter detecta à Batavis, in ora maris Anchidolii, ad austrum Novae Guineae, inter Carpentariam & terram seu regionem Concordiae.

¶ Arnhemium, *Arnheim*, urbs Belgii, in Gueldria. Vide Arenacum.

¶ Arnhusia, *Arnhusen*, urbecula Germaniae, in Pomerania inferiori, seu Brandeburgici juris, prope Regam fluv. 4. leucis distat ab ora maris Baltici & à Colberga urbe, & 2. à Belloguardia in austrum.

¶ Arnisium, *Arnish*, castrum excelsum Hiberniae, in Ultonia prov. & Comitatu Armachano, medium ferè inter Armacham & Lugum urbes.

Arnon, fluv. sive veriùs torrens Palaestinae, inter Amorrhaeos & Moabitas fluens, quem incolae nunc *Adramelech* dici Thev. testatur. Lib.

¶ Arnon torrens in mare Mortuum se exonerat.

¶ Arnostadia, *Arnstadt*, oppidulum tenue Germaniae, in Thuringia prov. ad Geram amnem. Via 2. leucis distat ab Erfordia in austrum, & paulo ampliùs à Gotha.

¶ Arnsburgum, *Arnsbourg*, arx insulae Oesiliae, in mari Baltico & ditione Svecica, versùs Livoniam & fauces sinus Rigensis. Vide Arenaburgum.

Arnus, *Arno*, fluv. Tusciae; ex Apennino mont. non procul à Tiberis ortu oriens, ac in occ. fluens. Obliquè Florentiam & Pisas interluit, à Florentia ad ostia usque navigabilis. Ostia à Pisis 52. mill. pass. distant. Ejus mem. Rutil. lib. 2. Strab. Plin. Ptol.

Quam cingunt Geminis Arnus & Ausur aquis.

¶ Arnus fluvius oritur in confinio Romandiolae prov. in territorio Florentino, 15. milliar. à fontibus Tiberis in occasum, Florentiam versùs paulò plus; & in mare Tirrhenum cadit 6. mill. pass. ab ostiis Auseris in merid. & 15. à Liburno in Bor.

¶ Aroa, *Arrö*, Insul. Daniae parva admodum, in mari Baltico, inter Fioniam ins. & Ducatum Slesvicensem. Aliis Arla. Vide ibi.

Arocelum, *Nodales*, teste Jacob. Delgat. oppid. Hispan. Tarraconens. in Celtiberis, apud Segontiam urb. & Methymnam cœli opp. cui propius est. Pop. Arocelitani Plin. Plin.

¶ Arocelom aliis est *Araquil*, seu *Haarte Araquil*, in Navarra; quod etiam Aracilum à quibusdam dicitur. Vide ibi. Lib

Aroer. Vide Areopolis. Reg.

Arola, *Arr*, fluv. Helvetiorum, ex Adola mont. ex adverso Ticini profluens, Bernam & Salodorum urbes alluens, Rhenoque infra Aquas duras opp. congrediens. Regino

¶ Arola fluv. fontes habet prope ortum Rhodani & Ticini, ex monte D. Gothardi; dein auctus fluviis Sana, Orba, Emma, Ursa, & Limago, rigatisque Thuno, Berna, Soloduro, & Arolaeburgo, infra Aquas Helvetias Rheno miscetur prope Valdhustum oppidum.

¶ Arola, *Arool*, urbs Moscoviae australis, juxta Occam fluv. 40. mill. Germ. à Moscua urbe.

¶ Arolaeburgum, *Aarburg*, oppid. est pagi Bernensis, in Helvetiis, ad Arolam fluv. 15. mill. pass. infra Solodurum in ortum, Aquas Helvetias versùs 22.

¶ Aromaja, *Aromaja*, prov. Americae meridionalis, in nova Andaluzia, non longè ab ostiis fluv. *Orinoque*, versùs Caribanam regionem.

Aromata, *Guardafuni*, teste Jo. Bario, cum Mercat. & al. emporium & prom. Æthiopiae ad sin. Barbaricum, à Prasso prom. & urbe ultra Æquatorem 550. leuc. in Bor. & ort. maximè in Orientem porrectum. Ptol.

¶ Aromata promont. nunc vulgò *le Cap de Guardafuy* dicitur; estque in Azania regione Africae, ubi nunc regnum *Adel*, ex adverso Arabiae felicis, prope Dioscoridis Insulam.

Arona,

Arona, sive Rona, ut aliis videtur, Insubtiae opp. gentis Borromaeae, praeclarum, ad Verbanum lac. Angleriae opp. in adversa ejusdem lacus ripa proximum, inde mille pass. distans. Quod etsi non admodum vetus est, (cum à cœnobio ibi ab Obizone Com. Othone Imp. ann. Virg. partus 984. condito, ortum duxerit) illud tamen ob loci praestantiam, quòd populo frequens sit, arceque firmissima munitum, cœnobio olim Benedictinorum nunc Jesuitarum (in quo corpora SS. Felini & Gratiniani martyrum, eo Perusia, Episcopi & Imp. concessu ab eodem Comite exportata, piè & religiosè asservantur) ac S. Caroli Borromaei natalibus clarum, hic memorari libuit. Dicta est Arona quasi Alona, ab aliis quas gerit, nam in opp. hujus stemmate duae pinguntur alae, à quibus illud nominatum verisimile est.

¶ Aroncan, pop. Africae, in Lybia interiori, forsan ubi *Benin* regnum Guineae, Sansone teste.

Script. Senec. Arosa, *Arosen*, urb. Sveciae episc. sub Archiep. Upsalensi, ubi argenti fodinae.

¶ Arosia dicitur etiam *Westeras*, estque urbs Sveciae & Vestmanniae prov. primaria, prope lacum *Meler*, cum arce; sed parva admodum, 4. leucis Uplandicis ab Arbogia in ort. & 10. ab Holmia in occas. Anno 1521. validus Christierni II. Daniae Regis exercitus hic caesus & fugatus fuit à Gustavo Erici Dalecarlorum Ductore, postea Rege Sveciae; & anno 1544. regnum Sveciae electivum in haereditarium mutatum fuit in hac civitate.

Plin. Aroterea pop. gemini, Æthiopes ad sin. Adulicum, & Scythae in Thraciae Mysiaeque conf. circa Dionysiopolim urb. incolentes.

Arotrebae, pop. Hisp. Tarraconens. extremi ad occ. Vide Artabri, sive Artabrum prom.

Arojus, *Aroy*, fluv. Americae meridionalis. Oritur ex lacu Cassipa, & in fluv. *Orenoque* cadit, in Nova Andalusia.

Cic. Strab. Plin. & al. Arpi num. plur. Argos Hippium & Argyrippa à Græcis dicta, urbs Apuliæ Dauniæ à Diomede condita, inter Luceriam & Sipontum 18. mill. pass. nunc prorsus excisa. Durat nomen loco à Fossa opp. 6. mill. pass. Eorum mem. Virg. lib. 11. Æn.

Qui bellum intulerint, qua causa attraxerit Arpos.

Ptol. Arpii, pop. Mysiæ infer. quorum reg. *Bessarabia* a Bessis pop. dicitur, in qua Arpis urb. ipsorum caput, apud ostia Istri: quæ nunc *Bialogrod* dici putatur, teste Ortel.

Cic. Plin. & al. Arpinum, *Arpino*, oppid. Latii, in Samnii conf. Cic. natale solum, inter Soram & Aquinum, inde 4. hinc 12. mill. pass. apud Fibrenum fluv. Pop. Arpinates: de quibus Sil. lib. 8.

Acolit Arpinas, accita pube Venafro.

¶ Arpinum, *Arpino*, hodie castrum est prov. Terrę Laboris, in regno Neapol. in confinio ditionis Pontificiæ. Distat 4. milliar. à Sora in austrum, & novem a monte Cassino in Boream; sedetque in Colle excelso, 2. milliar. à Liri fluv. & paucis constat incolis.

Arpis, urbs Mys. infer. ad ostia Istri. Vide Arpii.

Ptol. Diod. Sic. Lib. Arponium, *Cerchiara*, teste Barrio, oppid. magnæ Græciæ, in Basilicatæ Calabriæque confin. inter Lagariam urbem excisam & Cosanum urb. 4. mill. pass. apud Cyrim fluv.

¶ Arqua, *Arqua*, castrum Italiæ, in dominio Veneto, & territorio Patavino, celebre longa habitatione & sepultura Petrarchæ Poetæ celeberrimi, 9. mill. pass. distat a Patavio in merid. 4. autem ab Ateste in Bor.

¶ Arquæ, *Arques*, vicus Galliae, juxta Mosam fluv. in Barensi Ducatu, prope Valcuierias, patria Joannae Puellae Aurelianensis, notae in historiis Galliae sub Carolo VII. Rege.

¶ Arquata, *Arquata*, opp. Italiae, in Marchis Anconit. ad radices Apennini, juxta Truentum fluv. & versus limites Aprutii, 7. mill. pass. distat ab Asculo in merid.

Ant. Arrabo vel Arrabona, Narabo Ptol. *Rab*, urbs episc. & fluv. qui Danubio prope urbem miscetur, inter Viennam & Albam regalem 16. leuc. plus min. Vide Arabo. De Arrabone lib. 5. itin.

Pannonia curru veterem properamus ad arcem,
Arrabo trajectus flumen ut ante fuit.

¶ Arrachamum, *Arracan*, Lusitanis *Arracaon*, urbs Asiae, in India ulteriori, prope sinum Gangeticum. Primaria est regni cognominis, ad fluv. *Martaban*; & distat a mari 6. milliaribus, à civitate Pegu 140. milliar. in occas. & totidem a Bengala in austrum.

Aelia. Arrham, lacus Africae, apud Rhizophagos pop. qui lacus nunc *Lacus monachorum*, teste Livio Sanuto, nominatur.

Arriaca, *Guadalajara*, urbs Hisp. Tarrac. in Castella *Ant.* nova, inter Segontiam 14. & Complutum 4. leuc.

¶ Arriaca, *Guadalajara* ad fluv. Tagonium sedet; eratque olim caput Algariae tractus.

Arrianum, *Altenhofen*, teste Laz. quasi vetus curia, *Lib. Not.* opp. Norici, ad Danubium, in Austria, inter Anisum urbem ad occ. & Grimam opp. ad ort. 2. leuc. à Lentio verò 5. Viennam versùs.

Arribantium, *Wiczitern* apud Laz. al. *Novibazar*, urbs Mysiae super. in Dardania, (quae nunc Servia dicitur) *Ptol.* quasi novus mercatus: quae urbs in via inter Epidaurum, hoc est, Ragusiam, & Sophiam versùs Byzantium occurrit ab urbe S. Sabae 40. mil. pass. Sed prior interpr. Laz. uti locorum periti, probabilior altera, quae Villanovani est & Moletii.

¶ Arro, *Arro*, fluvius Angliae. Cadit in Lugum fluv. in Comitatu Herefordiensi.

¶ Arrojum, *Arrois*, castrum praecipuum insul. Mulae, unae ex Hebridis, ad occidentem Scotiae, in Boreali parte insulae, & ea adverso Abriae provinciae.

¶ Arrosius, *Arroux*, fluv. Galliae, in Burgundiae Ducatu. Oritur prope Arnaeum Ducium. Augustodunum rigat, & postea in Ligerim se exonerat supra Borbonium Anselmum.

Arsa, oppid. Baet. ex quo Metellus Viriatum expulit, *Liv.* teste Liv. Locus ignoratur.

Arsacia, *Casbin*, urbs Mediae mediterr. ea praecipuis *Ptol.* reg. in qua Rex Persarum, post amissam Ecbatana (postea recuperata) habitare solitus erat, ab Ecbatanis, sive Tabresio, itinere tridui in ortum Hecatomphylon Parthiae urbem versùs distans.

¶ Arsacia a quibusdam *Casbin* dicitur, urbs Persiae pulcherrima & perampla, in provincia *Ayrach*, ubi Rex commorabatur antequam ad Aspahamum sedem transferret. Distat a Tabrisio 70. leucis in ortum hibernum, & totidem ab Aspahamo in Boream, à mari Caspio autem 60. leucis circiter.

¶ Arsametes, fluv. Armeniae majoris. Cadit in Euphratem fluvium.

¶ Arsamias, lacus Armeniae majoris. Vide Arcissa palus, & Arsissa.

Arsamosata urbs fuit Mesopotamiae, in Armeniae conf. *Strab.* cui etiam attribuitur, apud Euphratem fluv. episc. sub *Ptol.* Archiep. Amidensi. Arsamote Plin.

¶ Arsamosata urbs fuit Armeniae majoris, versùs Mesopotamiam, & prope montem Mazium, 70. mill. pass. ab Euphrate in ortum. Quid sit nunc, ignoratur.

¶ Arsanias, fluv. Armeniae majoris. Transit per Arsaniam lacum, & postea cadit in Euphratem infra Zimaram.

Arsatianum, *Arsa*, opp. Pannoniae, in Hung. apud *Ant.* Dravum fluv. teste Laz. cum al.

¶ Arscotium, *Arscot*, urbs parva Germaniae inferioris, in Brabantia, ad Demetam fluv. sub Hispanis; estque Ducatus gentis *de Crouy*. Distat 4. leucis à Mechlinia in ortum, & 3. a Lovanio in Boream; diciturque à Belgis *Ærschot*.

Arsenaria, *Arzen*, al. *Arzerun*, urb. & col. Mauritaniae *Ptol.* Caesariens. maritim. apud portum Deorum, inter Quilzam & Cartennam.

Arsia, *Arsa*, fluv. Istriae, Italiae terminus, illam ab *Ptol.* Illyrico, quod in ort. vergit, dirimens, ex lacu Cosliaco in mare Hadriaticum ultra Polam urb. 20. mill. pass. influens. Hic à Varo Italiam à Gall. Narbon. dividente 742. mil. pass. abest, teste Plin. itinere per Vada Sabatia, Taurinos, Vercellas, Novariam, Comum, Bergomum, Brixiam, Veronam, Vicentiam, Opitergium, Concordiam, Aquilejam, Tergestum, Parentium, & Polam habito: quod rectius & brevius esse potest; imò per loca memorata minor deprehenditur.

Arsicua, *Brin*, teste Villanov. urbs Moraviae, non Sile- *Ptol.* siae, ut malè Ortel. scribit. Ejus reg. post Olomucium primaria, inter Olomucium & Znoymam ad merid. media 5. leuc. utrinque distans.

¶ Arsicua Sansoni & aliis est Hradista, *Hradisch*, oppidum Moraviae, ad fluvium Moravum, 6. leucis Germanicis à Bruna in ortum, & totidem ab Olomucio in austrum distat.

¶ Arsicua alia, urbs Germaniae antiquae, in limite Sarmatiae, ad Vistulam fluv. teste Nicolao Sansone. Nunc forsan *Warsovo*, in Polonis.

¶ Arsiete pop. fuere Germano Sarmatiae, in Peucinis, ubi nunc Chelmensis Palatinatus, in Polonia.

Arsinarum, *Cape Verde*, teste Jo. Barrio, prom. Libiae Inter. Thevetus *Mantandan* & *Besenegr* dici putat.

¶ Arsinarum promontorium vulgo *le Cap Verd* dicitur; estque promont. Nigritiae, in occasum magis porrectum. 20. circiter leucis distat ab ostio fluv. *Senega*, in occasum hibernum, & ab Europaeis multùm frequentatur. Ab eò Gorgades seu Hesperides insulae in Oceanu Atlantico dicuntur *les Isles du Cap Verd*, quia non longè ab eo distant in occidentem.

Strab. Plin. Ptol. Arsinoe, opp. Cypri triplex, 1 in ora occid. inter Paphum novam & veterem, *Afdime* nunc, teste Steph. Lusignano, 2. in ora orientali, inter Pedalium prom. & Salaminam urb. quae nunc, teste eod. Lusig. *Famagosta* nominatur, urbs hac tempestate primatia post Nicosiam, 3. ad Callinusam prom. in ora Bor. versùs occ. Solis proxima, quae Lusign. *Lefcare* dicitur, al. *Crisocu*, & nostris *Alessandretta*. Additur 4. mediterr. *Arsos* dicta incolis, ut idem Lusign. testatur, à veteribus non memorata.

Ptol. Arsinoe etiam apud Ptol. urbs fuit Ciliciae marit. inter Anemurium ad occ. & Celenderim ad ort. proximas urbes, *Draganti* nunc pag.

¶ Arsinoe urbecula erat Ciliciae asperae, inter Antiochiam, ad Tragom & Seleuciam.

Ptol. Strab. Arsinoe, quae & Cleopatris, *Surr*, & Sarracenis *Bor-raarn*, teste P. Gyllio, urbs Ægypti, in intimo sin. Arabici, à Pelusio 125. mill. pass. in ort. (quanta est maris Mediterranei ab Arabico sinu distantia) à Babylene itinere tridui, à faucibus ejusdem sin. 350. leuc. Hispan. à Sina mont. 60. mill. pass.

¶ Arsinoe aliis est *Ackrut*, oppidul. distans à *Suez* 15. mil. pass. in austrum.

Strab. Plin. & al. Arsinoe item, quae & Teuchelra, *Trochara*, teste Marm. urbs Cyrenes episc. sub archiep. Cyrenensi, una ex quinque urbibus Pentapolitanae reg. in ora littor. inter Berenicen ad occ. 47. & Ptolemaidem in ort. 26. mill. pass. De Arsinoe Val Flac. lib. 5. Argon.

Impetet Arsinoen illi, tepidaque requirant
Otia lata Phari.

¶ Arsinus, *Arsine*, fluv. Lapponiae, sub Moscovitis. Cadit in mare Glaciale versùs mare Album.

Ptol. Arsissa, sive, ut in cod. Graeco, Arcesa, *Giocho* ex tab. recent. palus Armeniae majoris, al. *Vaslon*, cum urbe ejusdem nominis, quae in Media censetur, a Tabresio 100. mill. pass. in occ. In ea gravissima quaeque natant, teste Plin.

¶ Arsissa palus, seu Arsanias, lacus Armeniae à quibusdam, *Lac de Vastan*, dicitur, & ab aliis mare Armeniae, *mer d'Armenie*, quia ejus aquae sunt sallae. Ei adjacet Arthemita, quae *Van* cum aliquot pagis, extenditur ad 60. mil. pass. sed non aequalis est latitudinis; estque in ditione Turcarum, & in limite Persiae.

Plin. Artabri pop. & Artabrum prom. Nerium Strab. & Ptol. *Capo de finis terra*, dicitur prom. opp. verò horum populorum *S. Maria finis terra* nominatur apud prom. praedictum, ab urbe Compostellana 12. leuc. in occ. distans. Aliis, ut Petro Medinae, prom. hoc potiùs *Capo di Mongia* (quod à prom. finis terrae 6. leuc. distat in Bor.) esse videtur. Horum mem. Sil. lib. 3.

Jamque Ebusus Phœnissa movet, movet Artabrus arma.

¶ Artabrum promontorium est Hispaniae, in Gallaecia, & vulgo *Cap. de Finisterre* seu *Fineterre* a Gallis dicitur. Artabrorum autem portus fuit ubi nunc *Muros* oppid. Gallaeciae, ad ostium Tamarae fluv. 6. leucis ab Artabro prom. in austrum, Sanlone [illegible]e.

Artalbinum, opp. Germ. su[illegible] Vide Arialbinum.

Ant. Ptol. Artaunum, *Aurach*, teste [illegible]oldo, arx German. in Suev. in colle, à Tubing[illegible] 2. leuc. in ort. Ulmam versùs, al. ut Pet. Appian[illegible]*rzburg*, hoc est, Herbipolis, urbs Germ. Francor[illegible] caput. Sed prior interpr. magis probatur.

¶ Artaunum quibusdam fuit oppidum Mattiacorum, fortè ubi nunc *Ortenberg* oppidulum Veteraviae & Comitatus Isenburgensis, ferè inter Francofurtum ad Mœnum & Fuldam.

Plin. Tac. & al. Artaxata num. plur. Artaxia Tac. Artaxiasata Strab. *Teflis*, urbs Armeniae majoris munitissima, ad Araxen fluv. (qua Turcae diù potiti sunt, paucis abhinc annis à Persis ejecti) à Gaza urbe Mediae 450. mill. pass. in occ. à Nisibi urbe Mesopot. 754. in Bor. teste Plin. recedens. Paulò Jovio *Chain* potiùs videtur urbs non obscura. Sed haec non Armeniae, at Mediae urbs est, à Tabresio 50. mill. pass. in occ. distans, Joven. lat. 2.

Sic praetextatos referunt Artaxata mores.

¶ Artaxata, quae *Teflis* seu etiam *Tiflis* dicitur, est in Georgiae regno, subestque etiamnum dominio Turcarum. Distat 350. mill. pass. à Gaza, 500. mill. à Nisibi, & 120. circiter a mari Caspio in occasum. Aliàs fuit perampla & celebris in historiis Romanorum; nunc paucioribus constat incolis.

Artaxata altera apud Anton. in Cappad. est inter Caesaream 24. & Comanam 42. mill. pass. Steph.

Artemisium, *S. Agatha*, opp. Oenotriae, in Calab. citer. teste Barrio, Agelio & Arianthae opp. proximum, à Pholone 4. à littore 8. mill. pass. distans.

Artemisium alterum. Vide Dianium, opp. Hisp. Tarracon. marit. in ora regni Valentini quod *Aremus*, teste Reuthero, dicitur, apud Gandiam opp. à Saguntinis conditum. Artemisium quoque opp. Eubœae ad promont. ejusd. nominis; cujus mem. Demosthenes. Strab.

¶ Artemisium promont. est Hispaniae Tarraconensis, inter sinus Illicitanum & Sucronensem, quod Dianium Hemeroscopium & Ferraria dictum fuit, nunc vulgò *Cape Martin* Hollandis & aliis; & ejus pars pars etiam *Punta del Emperador* dicitur. Distat ab Alona 10. leuc. Hispanicis in ortum aestivum, & à Valentia 15. versùs austrum; estque in regno Valentino.

Artemidita, Artemitta Strab. *Armening* ex tab. recen. urbs Armeniae majoris, intra ingentem lacum, cujus incolae omnes Christicolae fuerunt. Artemitta verò Strab. cùm sit urbs Assyriae, à Seleucia magna 500. tantùm stad. distans, ab hac diversa est. Ptol.

¶ Armita, quae & Arthemita, aliis est *Van*, urbs permunita, sub domin. Turcarum, non longe ab Arsissa lacu in austrum, in limite Persiae. Distat a Tigranocerta 100. circiter milliar. & 70. à monte Caspio in occasum, cujus incolae ex parte sunt Christiani, sed non omnes.

Artemita, Artemia Strab. insula parva est ante ostium Acheloi fluv. in ora Acarnanum. Altera quoque parva apud Æthaliam, sive Iluam, insula maris Tyrrheni, quae nunc *Palmajola* nominatur. Artemita item opp. Mesopotam. à Seleucia 500. stad. teste Strab. Vide Artemidita. Strab. Plin.

¶ Artesia, *Artois*, Galliae Belgicae provincia, Comitatus titulo clara, cujus caput Atrebatum, olim sub Hispanis, nunc ferè tota sub dominio Francorum, pace ad Pyrenaeos; estque inter Picardiam & Flandriam. Ibi etiam urbes celebres sunt Aria, Audomaropolis, seu Fanum S. Audomari, Bapalma, Bethunia, & Hesdinum. Vide Atrebates.

Artigi, Artigis Ptol. *Alhama*, teste Heur. Coquo, urbs Hisp. Baet. in regno Granatensi, à Granata urb. primaria 7. leuc. Malacam versùs. Plin.

Artobriga, *Artzburg*, teste Joan. Aventino, olim urbs, nunc pag. Vindeliciae, in Bavaria, cum cœnobio, apud Danubium, inter Ratisponam & Ingolstadium ad occ. Lamin *Veltenburg*, pag. proximus Artzburgo esse videtur. Ptol.

¶ Artobriga, oppid. Vindeliciae, nunc, Cluverio teste, est vicus *Lebnaw*, Juvavo amni appositus infra opp. *Lauffen* in Salisburgensi territorio: quod melius venit.

¶ Artolica, quae & Atinlica, vulgò *la Tuille*, opp. aliàs Segusinorum, nunc vicus, ad radices Alpium & montis S. Bernardi minoris, in Ducatu Augustano, & sub dominio Ducis Sabaudiae.

Artomici, pop. Gal. Narbon. Vide Arecomici. Cæs.

Artynia, stagnum Mysiae, in Asia, ex quo Rhyndacus fluv. effluit, apud mont. Pomisium, & Miletopolim urbem. Plin.

¶ Arva, *Arve*, fluv. Sabaudiae Ducatus. Cadit in Rhodanum prope & infra Genevam, cum fontes habeat in Fociniaco agro, ad pedes Alpium.

¶ Arua, *Arne*, ins. Asiae, inter Moluccas & novam Guineam ad austr. Distat a *Terra des Papous* 25. leuc. Ei adjacent aliquot aliae ins. quae a Batavis frequentantur.

¶ Arva, *Arva*, opp. Hungar. super. unde Comit. Arvensis; diciturque opp. aliter *Orowa* à Germanis, versùs Carpathum montem & confinia Poloniae. Sex leucis Germanicis distat a Bistricia in Aquilonem.

Arucci, *Moron*, teste Clusio ex antiq. inscript. opp. Hisp. Baeticae, in conventu Hispalensi, ab Ursone 5. leuc. Nebrissam versùs in occ. Plin. Ant.

Aruci, Arucci Anton. & vet. Inscrip. opp. Lusit. geminum, novum & vetus, Novum *Moura*, teste Resend. opp. praeclarum regni Portugall. apud Anam fluv. Serpae & Myrtilli finitimum, à Pace Julia 9. leuc. Vetus *Aroche*, haud procul à novo dissitum. Ptol.

¶ Aruc-

¶ Arucci, nunc *Mouru*, oppidulum est tenue Portugalcum castru inter Oliventiam & Mirtilim, 7. leuc. à Pace Julia in ort. Arucci vetus vulgò *Aroche*, est vicus Andalusiæ, in confinio Portugalliæ, & à novo distat 9. leucis in orientem.

Ptol. Inscr. Aruci alterum, *Aroche*, teste Mor. opp. seu potiùs pag. Turdetanorum, in Hisp. Lusit. in Extremad. reg. apud Cazallam & Allanitium opp.

Ptol. Arucia, *Bregnu*, teste Nigro, opp. Illyrici, in Liburnia mediterr. sed, teste Villanov. *Othesasch*, Tadiasto urb. finitimum.

Plin. Arvernæ, Arverni Cæs. Arverna Greg. Turonens. Arvernum Sidon. *Clermont*, urbs Aquit. episc. sub Archiep. Bituricens. in mont. unde nomen habet, caput Arvernorum. Arverni enim nomen est non tam urb. quam pop. quorum reg. *Auvergne* nominatur. Urbs verò nunc Claromons dicta, inter Molinum ad arctos, & S. Florum, alteram Arvernorum urbem, ad austrum 12. leuc. dissita est, à Lugduno 24. in occ. Non longè fons est qui saxa gignit. In ejusdem agro alter fons visitur, qui in die festo S. Petri Apost. clarus est, turbidus verò die præcedenti. Arvernorum mem. Luc. lib. 1.

Arvernique ausi Latio se fingere fratres.

In horum montibus fons est vini saporem habens apud Cuilam castrum, ubi incolæ modico vino opus habent.

¶ Arverni pop. fuere Galliæ Aquitanicæ, ubi nunc Alvernia, provincia Galliæ celeberrima, inter Lemovices, Bojos, Ruthenos, & Gabalos. Ejus pars Alvernia superior dicta, quę & latis montuosa, primariam urbem habet Fanum S. Flori; inferior autem est admodum fertilis & rigua, & eam Elaver fluv. bifariam secat. Ejus caput ac totius regionis est Claromons, urbs ampla & culta in colle. Aliæ urbes celebres sunt Aquapersa, Aureliacum, Brivas, Ilsodorum, Ricomagus, & Thierrium.

Plin. Arvisium, Arvis Vib. Seq. *Almista*, mons Chii ins. in quo vinum Arvisium optimum generatur, ibi & Arvisium prom. Vini Arvisii mem. Virg. Eclog. 5.

Vina novum fundam calathis Arvisia nectar.

Scrip. Gall. Arula, *le Loir*, fluv. Gall. Celt. per Castrodunum opp. in Ligerim fluens.

¶ Arula fluv. dicitur aliter, & meliùs, Lędus. Oritur in Perticensi prov. alluitque etiam Vindocinum, Durnstallumque, & per Cenomanensem & Andegavensem provincias in Sartam fluv. cadit paulò supra Andegavum.

Scrip. Helv. Arula item apud Script. Helveticos fluv. est Helvetiæ, in Rhenum per Bernam & Salodorum fluens, *Aar*, Vide Arola.

Arulę, *Arlas*, Gallis *Arles*, vetus Abbatia Ordinis S. Benedicti, in Comitatu Rufcinonensi, & Diœcesi Helenensi.

¶ Arunarius, *Arunar fiord*, sinus Islandiæ ins. in mari Deucaledonio, versùs occ. insulæ, & in eam per aliquot milliaria extensus.

Plin. Liv. & al. Arunca urb. Vide Suessa.

Arunci, *Ronches*, pop. & opp. Hisp. Lusit. in Extremaduræ & Portugalliæ conf. inter Arborquercum, & Extremos oppida clara 6. leuc.

¶ Arunci nunc *Aronches* dicitur. Est opp. Portugalliæ, aliàs munitum, in confinio Extremaduræ, 3. leucis ab Albuquerco in occasum.

Plin. Arunci item, pop. Italiæ. Vide Aurunci.

Ptol. Plin. Arunda, *Ronda*, teste Clus. cum al. urbs Hisp. Bæt. ad regnum Granatense spectans, in Vandaluriæ conf. ad mont. à Malaca 11. leuc. in occ. à Calpe 8. in arctos distans.

¶ Aruntina, *Arundel*, opp. Angliæ, in provincia Sussexia Comitatus titulo clarum, ad fluv. Aronem. Vix tribus milliaribus Angliciа distat ab ora, ubi portum habet utcunque capacem, & à Cicestria 10. milliar. in ortum. Paucis constat incolis.

Vit. Insc. Arvone, opp. Albionis, in Wallia, *Arvon*. Vide Arvone.

¶ Arvonia, quæ & Arvone, *Caernarvan*, urbs est Angliæ, in Vallię Principatu. Inde Arvonia Comitatus seu regio adjacens, vulgò *Caernarvan Shire* dicta. Urbs autem sedet in littore maris & freti *Menay*, ex adverso ins. Monæ. 7. milliar. Anglicis distat à Bongoria urbe in occasum hibernum, & 15. ab Harlecho in Boream, ad ostia fluvii, *Saint*. Excitata fuit ex ruinis Segontii.

Strab. Tab. Peut. Arupenum, sive Arupinus, ut in alio loco, *Aursperg* Laz. interpret. oppid. Japodum in Carniolæ & Corbavię conf. à Senia 28. mill. pass. in Bor. Sisciam versùs ex itiner. Anton. Sed vel error est in num. vel alterum Arupenum est. *Aursperg* enim Labaco urbi finitimum est. Pop. Aurupeni apud Appian. Alexand. Est & Arupinum opp. Istriae marit. *Rovigne* vulgò, inter Parentium ad occ. 15. & Polam ad ort. 32. mill. pass. Arupinorum mem. Tibull. lib. 4.

Testis Arupinis & pauper natus in armis.

¶ Arus, *Are*, fluv. Angliæ, in Eboracensi prov. Oritur in confinio Lancastrensis Comitatus; & rigatis aliquot oppidulis, in Abum æstuarium se exonerat.

¶ Arus, *Aru*, oppid. Asiæ, cum regno cognomine, in India & insula Sumatra, ex adverso urbis Malacae, a qua vix distat 15. leucis Hispanicis. Sedet in ora freti Sincapurae.

¶ Aruvaccae, *Aruvacques*, populi Americae meridionalis, in Caribana regione, prope fluv. *Essekebe*. Sunt valde potentes, & magnas cum Caribis insulanis exercent inimicitias à multo tempore.

Aruvii pop. Gall. Lugdunens. quorum opp. *Arable*, in Britannia minore. Aliis *Seez* in Neustria. *Ptol.*

¶ Aruvii, pop. fuere Galliae, ubi postea Sessui & Vagoritum urbs, quae nunc *Seez* in Neustria, inter Lexovios & Cenomanos.

Arxata, urb. Archiep. Armeniae majoris, quae *Tefsit* esse putatur, in Georgianorum conf. Vide Artaxata. *Strab.*

Arx Batavorum, *Batenbourg*, arx Germ. infer. in Geldriae Duc. ad Mosam fluv. inter Ravensteinium & Megam opp. vicina, vix mill. Belg. distans à Noviomagn. *Tab. Peut.*

Arces aliquot propriè dictę.

¶ Arx Alingarum, *le Fort des Alinges*, est in Sabaudiae Ducatu & in tractu Caballiaco, in colle, non longè a Drancia fluv. visque 2. leucis distat a Tauonio & a Lemano lacu in austrum. Sed deficit in dies.

¶ Arx Andriana, *le Fort de S. Andrè*, in Belgio. Vide Arx S. Andreae.

¶ Arx Arausicana, *s'Fort Van Orange* Belgis, *Fort d'Orange* Francis, arx nova Americae septentrionalis & novi Belgii, juxta fluv. Boreale, recens a Batavis extructa, & in gratiam Principis Arausicani sic dicta. Distat ab ora litturali circiter 50. mill. pass.

¶ Arx Arausicana, *le Fort d'Orange*, Belgis *t'Fort Van Orange*, in America meridionali. Excitata fuit hisce ultimis annis à Batavis prope littus insulae Tamaracae in Brasilia; distatque ab Olinda urbe 5. leucis Germanicis in Boream. Sed capta postea à Lusitanis, ipsis etiamnum paret cum toto hoc tractu.

¶ Arx Austrina, *Zuyd Schant* incolis, *Fort du Sud* Gallis, arx Belgii, in Brabantia, erecta ad tutelam portus Bergarum ad Zomam, cui adjacet ad Scaldim. Distat ab Antuerpia 7. leucis in Boream; estque sub dominio Batavorum.

¶ Arx Barrana quibusdam, *le Fort Barraux*, locus est permunitus Galliae, in prov. Delphinatus & valle Gresivodana, ad Isaram fluv. duabus leucis a Monmeliano in occas. Alias excitata à Sabaudo: sed paulò post capta à Gallis, anno nempe 1594. ipsis semper remansit.

¶ Arx Blockzylla, *Schans Blockzyll* incolis, *le Fort de Blockzyl* Gallis, arx est Belgii, in Transiselania provinc. ad Sinum Australem, ubi recipit Aam fluv. 2. leucis Germanicis distat a Steenvico in occasum; paretque Hollandis.

¶ Arx Bortangi, *le Fort Bourtang*, locus Belgii, in Transiselania prov. prope limites Westphaliae, inter paludes, noviter munitus ab Hollandis arce pentagonali, in Drentia regione. 5. leucis distat a Covordia, & 6. a Groninga in ortum. A quibusdam Burtanga dicitur.

¶ Arx Belgica, *le Fort Belgique*, erecta fuit a Batavis in Asia, in insula Banda, una ex Mulluecis, estque etiamnum sub eorum potestate, & permunita.

¶ Arx Briançonia, *le Fort de Briançonet*, arx Sabaudiae, in Tarantasia regione, una tantùm leuca infrà Monasterium urb. in rupe, ad Isaram fluvium.

¶ Arx Capitis Corsi, *le Fort de Cape Corse*, sita est in Africa & in ora littorali Guineae; una leuca ab arce Mina ortum versùs, cum portu. Antea paruit Suecia, deinde Danis, postea Hollandis hisce ultimis temporibus.

¶ Arx Carolina, *Fort Charles*, extructa fuit ab Anglis sub initium hujus seculi; estque in Ultonia provincia Hiberniae, ad amnem *Blackwater*, in Comitatu Tironiae, 4. milliar. Hibernicis ab Armacha in Septentrionem. Nunc sensim deficit.

¶ Arx Carolina, *la Caroline*, arx Americae septentrionalis, aliàs a Gallis excitata in Florida anno 1562. aliquot leucis ab Oceano distans versùs Virginiam, sed postea capta & diruta fuit ab Hispanis.

¶ Arx Coubella, *Fort Coubels*, quæ aliter Victoria dicitur, excitata fuit in insula Amboina, una ex Moluccis in Asia hisce ultimis annis; estque permunita & cum valido Hollandorum præsidio. 25. leucis distat ab insula Banda in occasum.

¶ Arx Delfzilia, *Delfziil Shans* incolis, *le Fort de Delfzil* Gallis, arx Belgii, in Groningæ dominio, ad littus & prope Amasi fluvii ostia, una leuca a Damma, & pari trium leucarum spatio a Groninga simul & Embda semota. Pluries eversa & restaurata fuit. Nunc subest Batavis cum toto tractu.

¶ Arx Delphina, *le Fort Dauphin*, arx Africæ, in insula Madagascaria seu Delphina, in Carcanossia regione, versùs meridiem insulæ, cum portu peramplo. Ab incolis *Tholangbare* dicitur, & 3. leucis distat a fluvio *Fanshere* in ort. A Gallis extructa fuit anno 1643. ipsisque paret.

¶ Arx Dunemunda; *Dunemund*, sita est in Livonia, ubi fluvius Duina in sinum Rigensem se exonerat, una leuca infra Rigam; subestque dominio Suecorum a multis annis.

¶ Arx Fontanensis, *Fort de Fuentes*, arx Italiæ probè munita, in Ducatu Mediolanensi, in colle, ubi Addua fluv. in Larium lacum cadit, in confinio Rhętiæ. Extructa fuit à Comite Fontano; & nunc etiam ab Hispanis servatur. Sedet ad Borealem laci ripam, & 30. milliaribus à Como distat in Boream.

¶ Arx Friderici Henrici, *Friderik Hendrik Schans*, munitio Belgii, in Brabantia, ad Scaldim fluvium, inter Lillosm & Sanflitam. Sic dicta fuit ab Hollandis, quibus subest; in gratiam Principis Arausicani, 2. leucis Germanicis distat ab Antuerpia in Boream.

¶ Arx Gandulphi, *Castel Gandolfo* incolis, castrum Italiæ, in ditione Pontificia & Campania Romana. 12. milliar. distat ab urbe in occasum, Velitras versùs, in colle; ubi amœnus Summi Pontificis secessus vernali tempore & autumnali. Egregie restaurata fuit ab Urbano VIII. Pontifice maximo; ornaturque in dies splendidis ædificiis. Ei adiacet lacus Albanus, qui inde *Lago di Castel Gandolfo* dicitur.

¶ Arx Gueldria, *le Fort Gueldrin*, arx probè munita Asiæ, in India, & ora sinus Gangetici & Coromandelis, in regno Narsingę, ab Hollandis anno 1619. excitata. Distat a Narsinga 10. leucis in ortum, ad ostia fluvii Aremegani.

¶ Arx Henouina, *le Fort Hennuin*, munitio Flandriae in confinio Artesiæ & in territorio Burburgensi, capta à Gallis, quibus postea remansit pace ad Pyrenæos. Distat a Gravelinga vix duabus leucis: estque media inter Burburgum & Ardram.

¶ Arx Hosteosis, *le Fort de Heuft*, sita est in Polonia & provincia Prussiæ, ubi Vistula fluvius in duo brachia scinditur, tribus milliaribus Germanicis supra Gedanum Elbingam versùs, & totidem a Marienburgo. Paret Regi Poloniæ, & varias experta est vices hoc ultimo bello Suecico.

¶ Arx Imperialis, *Rocca Imperiale*, castrum regni Neapolitani, in provinc. Basilicatæ, in ora sinus Tarentini, versùs limites Calabriæ citerioris. Paucis constat incolis, & malè habitum fuit à Turcis paucis abhinc annis.

¶ Arx Isabella, *le Fort Isabelle*, munitio Belgii, in Flandria, prope portum Clausularum, alias ab Hisp. excitata, & sic dicta in honorem Arciduchistæ Isabellae. Vix una leuca distat ab ora maris Germanici, & 3. à Dama.

¶ Arx Lierotia, *Lieroort Schans* Belgis, *le Fort de Lieroort* Gallis, arx Germaniae, in Frisia orientali, ad Amasim fluvium, tribus leucis Germanicis supra Embdam, in ditione Hollandorum.

¶ Arx Ludovica, *le Fort Louis*, aliàs *S. Michel de Ceperoux*, munitio Americæ meridionalis, à Gallis excitata anno 1655. in insula Cajana, ad ostia fluvii cognominis, in Guajana regione. Subest dominio Gallorum, qui ibi quasdam habent colonias.

¶ Arx Mardica, seu Mardicum, *le Fort Mardik*, fortalitium Belgii, ab Hispanis excitatum & permunitum in ora Flandriæ, ubi statio navium prope Dunquercam, una leuca à Fano S. Vinoci in Boream, & tribus a Gravelinga in ortum. Pluries captum fuit à paucis annis. Nunc autem paret Francis, & ferè dirutum jacet.

¶ Arx Mauritia, *le Fort Maurice*, a Batavis, quibus paret, excitata fuit à multis annis in Asia, in insula Machiani, una ex Moluccis. Quatuor circiter leucis distat ab ora occidentali insulæ Giloli, in Archipelago S. Lazari.

¶ Arx Monaghana, *Fort of Monaghan* incolis, arx Hiberniæ, in Ultonia prov. & Comitatu cognomine, ad amnem Aquam Nigram, 15. milliar. Anglicis distat ab Armacha in austrum. Nunc semidiruta jacet.

¶ Arx Mormontia, *Forte Moermont*, munitio Belgii, in Brabantia & loco paludoso, prope Bergas ad Zomam, & ad ipsius tutelam extructa ab Hollandis anno 1628. in via Stenobergam versùs.

¶ Arx Nassuvia, *Fort Nassau* seu *Mourre*, arx Africę, in Guinea regione & ora littorali, 4. tantum leucis ab arce Sancti Georgii de mina in ortum. Est probè munita, & ab Hollandis excitata fuit anno 1612. Portu gaudet percommodo.

¶ Arx Nassovia, *Fort Nassow*, fortalitium Belgii, in Brabantia, intra paludes, ad fluv. Scaldim orientalem, inter Bergas ad Zomam & Tulam. Subest dominio Hollandorum.

¶ Arx Nassovia altera, *Fort Nassow*, arx munita Asiæ, recens erecta in insula Motiria, una ex Moluccis. Quinque circiter leucis ab ora occid. insulæ Giloli distat; paretque Hollandis à multis annis cum tota insula.

¶ Arx Nieulana, *le Fort Nieulet*, arx Galliæ, quæ ab aliis castrum Nulleti dicitur. Est in Picardia prov. in tractu Oiensi, prope Caletum urbem, non longe ab ora maris, in ditione Francorum; estque munita.

¶ Arx Patientia, *le Fort Patientia*, munitio Belgii, in Comitatu Flandriae, alias ab Hispanis excitata in ora littorali ex adverso Zelandiæ, una leuca Germanica ab Isendico, versùs Aggerem Gandavensem. Capta fuit ab Hollandis, ipsisque paret à multis annis.

¶ Arx Philippina, *Philippine Schans* incolis, fortalitium Belgii, in Flandria, medium ferme inter Birsletum & Aggerem Gandavensem in ora. Alias excitatum fuit ab Hispanis; sed postea expugnatum ab Hollandis, eorum subest dominio.

¶ Arx Pinsii, *Fort Pinsen*, arx Belgii, in Brabantia, in loco paludoso, prope Bergas ad Zomam, in via Steenbergam versùs, ab Hollandis extructa anno 1628. eorum etiam subest dominio.

¶ Arx Regia, *le Fort Royal*, munitio Americae septentrionalis, à Gallis excitata hisce ultimis temporibus, in Guadalupia insula, una ex Antillis. Ipsis etiam paret, estque ad meridiem Insulae.

¶ Arx Reyda, *Rheyde Shans*, arx Belgii, quæ ab aliis Reydamum dicitur, in Groningæ dominio, ad Amasi fluvii & Dullarti sinus angulum communem, ex adverso Embdę, à qua distat uno milliari Germanico in occasum, & quatuor à Groninga in ortum; estque munita, in ditione Hollandorum.

¶ Arx Saeftinga, *t'Fort van Saeftingen*, arx Belgii & Comitatus Flandriæ, excitata hisce ultimis temporibus, ad ripam Scaldis occidentalis, seu Fossae Ottonianae, ex adverso Bevelandiae Australis, & inter Hulstum & Bergas ad Zomam. Subest dominio Hollandorum a multis annis.

¶ Arx sancti Andreae, *S. Andries Schans* incolis, *le Fort de Saint André* Gallis, arx permunita Belgii, quæ aliter Sant-Andreana, in Ducatu Gueldriae, inter fluvios Mosam & Vahalim, in Bommeliae territ., excitata ab Andrea Austrio Cardin. anno 1599. Sed anno sequenti expugnata fuit ab Hollandis, quibus etiam paret. Vix una leuca distat à Bommelia, & ferè duabus a Buscoduco in Bor.

¶ Arx sancti Christophori, Fuerte de S. Cristoval, munitio Hispaniae, à paucis annis excitata, in colle, juxta Anam fluvium, in Estremadura provincia, ex adverso Pacis Augustae ad ipsius tutelam, a Lusitanis bis tentata. Paret Hispanis.

¶ Arx S. Crucis, *Cruys Schans*, fortalitium Brabantiae, ad Scaldim fluvium, excitatum ab Hispanis, vix una leuca a Lilloa, & duabus ab Antuerpia. Ipsis etiam paret.

¶ Arx S. Donati, *t'Fort de S. Donaes*, arx parva, sed munita Flandriae, media inter Damam & Clausulas, excitata aliàs ab Hispanis, ad coercendos incursus Hollandorum post Clausulas captas.

¶ Arx S. Elmi, *Castel S. Elmo*, arx permunita, olim Hispaniae, nunc Franciae, in Comitatu Ruscinonensi, prope Caucoliberim, in ora littorali maris Mediterranei, ad pedes montium, & media ferme inter Perpinianum & Rodam, in confinio Cataloniae. Capta fuit a Francis anno 1641. posteaque ipsis remansit pace ad Pyrenaeos.

¶ Arx S. Georgii de Mina, *S. Georgio de la Mina*, castrum Africae, in ora littorali Guineae regionis, cum portu capaci & oppidulo, aliàs excitatum a Gallis, munitum

fuit

fuit à Lusitanis, postea expugnatum a Batavis. Varias expertum est vices hisce temporibus. Quatuor leucis distat ab arce Nassoviæ.

¶ Arx S. Helenæ, *le Fort de S. Helene*, munitio parva, nuper ab Anglis extructa, in insula S. Helenæ, longè ab ora Africę, in Oceano Æthiopico occidentali, media ferme inter promontoria Viride & Bonæ Spei.

¶ Arx S. Joannis de Ulva, *la Fuerca de S. Juan de Ulva*, ara Americę septentrionalis, in Nova Hispania, in parva insula prope Portum veræ Crucis, & ad ejus tutelam munita ab Hispanis ultimo seculo. Ibi appellant qui versùs Mexicum urbem tendunt, a qua distat 80. circiter leucis in ortum.

¶ Arx S. Mariæ, *la Fortezza di Santa Maria*, arx Italię bene firmata, in dominio Reipub. Genuensis, in sinu Spetię & in scopulo, ferme a continenti separata, ex adverso Portus Ericis, in ora orientali Genuensi, & 5. milliar. distat à Sarsana in occasum, 2. autem a Portu Veneris.

¶ Ara S. Mariæ, *S. Maria Schans*, fortalitium Belgii, in Flandria & Vasiæ regiuncula, ad Scaldim fluv. prope Calloam, & uno milliario Germanico infra Antuerpiam. Ab Hispanis excitatum, ipsis etiamnum paret.

¶ Ara S. Mariæ, *le Fort Sainte Marie*, munitio Americæ septentrion. In insula Guadalupia, una ex Antillis, versùs oram orientalem, nuper excitata a Francis, quibus tota insula subest a multis annis.

¶ Ara S. Martini, *le Fort de S. Martin de Rè*, arx permunita Franciæ, in Rea insula, in ora Santoniæ, ex adverso Rupellæ, a qua distat tribus leucis circiter in occasum. Celebris facta est victoria Francorum & clade Anglorum anno 1627.

¶ Arx S. Martini, *fortezza di San Martino* incolis, arx est Italiæ, in dominio magni Ducis Hetruriæ & agro Florentino, in colle, à magno Cosmo munita, non longè ab Apennino monte, & prope Sievam amnem, 10. milliaribus distat a Florentia Bononiam versùs in Boream.

¶ *Arx S. Michaelis*, Fuerte de San Miguel, *munitio Hispanię recens extructa prope Pacem Augustam in Extremadura & ad ejus tutelam. Capta fuit à Lusitanis anno* 1658. *Sed postea ab ipsis derelicta, juris manet Hispanici*.

¶ Ara S. Nicolai, *forte di San Nicolò*, arx Dalmatiæ, prope Sibenicum urbem, & ad ejus tutelam excitata à Venetis, quibus paret, juxta ostium portus, 300. circiter milliaribus Italicis distat à Venetiis in ortum.

¶ Ara S. Petri, *le fort S. Pierre*, fortalitium Americę septentrionalis, excitatum in insula Martinica, una ex Antillis ad meridiem Guadalupiæ ins. Subest dominio Francorum a pluribus annis.

¶ Ara Sancti Philippi, *fuerte de San Felipe* Lusitanis, *le fort San Philippe* Gallis, arx est permunita Terceiræ insulæ, in Azoribus & in Oceano Atlantico, prope Angram civitatem, sub dominio Lusitanorum.

¶ Ara Schenkia, *Schenk enschans* incolis, *le fort de Schenk* Gallis, arx munitissima Belgii, quæ a quibusdam etiam *Sgravenweert* dicitur. Sita est in Ducatu Gueldriæ, ubi Rhenus in Vahalim & Rhenum scinditur una leuca infra Emmericum ad occasum, & tot a Clivia in Boream. Sic dicta fuit a Martino Schenkio ejus conditore; & dolo capta fuit ab Hispanis anno 1635. fortiter recepta fuit anno sequenti ab Hollandis, quibus nunc paret. Ei adjacet alia munitio, dicta nova ara Schenkia, a paucis annis exstructa.

¶ Arx Stenoberga, *t'fort van Steenberge*, fortalitium Belgii, in Brabantia, prope Stenobergam, & ad ejus custodiam, in littore, excitatum anno 1630. a Batavis, quibus paret, viaque ab ex mil. pass. distat, & una leuca à Bergis ad Zomam in Boream.

¶ Arx Voornia, *Voorn Schans*, munitio Belgii, in Ducatu Gueldriæ, in Voornia insula, ad Mosam fluvium, extructa à Mauritio Nassovio anno 1599. paulò supra arcem Sancti Andreę, ubi Mosę Vahalis conjungitur, & ab ea ferè eodem loco separatur. Via duabus leucis distat a Busoduco; subestque dominio Hollandorum.

¶ Arx Urbana, *forte Urbano*, arx Italiæ, in ditione Pontificia & in agro Bononiensi, hisce temporibus extructa ab Urbano VIII. Summo Pontifice, & ab eo nomen sortita. Ibi antea ruinæ Castri dicti *Castel Leone*. Sita est prope confinia Ducatus Mutinensis, via uno milliari Italico a vico Castro Franco dicto, & tot a Panaro fluvio, 12. milliaribus à Bononia Mutinam versùs.

¶ Arx Zelandia, *fort Zelandia*, arx Asiæ, in Calonesio insula, seu Formosa, in Oceano Chinensi, inter Sinas & Lusoniam insulam. Excitata fuit hisce posterioribus annis a Batavis in ora occidentali insulæ prope Taoanum oppidum. Sed anno 1661. Sinenses eam expugnarunt.

¶ Arces alias propriis locis descriptas invenies.

Arymagdus, *Seqaino*, teste Dom. Nigro, fluv. Ciliciæ, ex Tauro mont. in mare inter Anemurium & Arsinoen exiens.

¶ Arzilla, *Arzilla*, urbs Africae & regni Fezaæ, in ora Oceani Atlantici, capta a Lusitanis anno 1471. sed postea recepta a Mauris. Etiamnum paret Regi Marrochi; estque munita, sed parva, cum portu & arce in Hasbata provinc. & 25. leucis distat a Tingi in austrum.

Arziris, *Arzerum*, urbs Arm. apud Euphratem fluv. Vide Axiris. *Ptol.*

Arzos, *Chiaarlic*, teste Bellonio, urbs Thraciæ cum fluv. ejusdem nominis. Urbs eadem cum Tzurulo videtur. Vide ibi. *Prov. Rom. Ptol.*

Arzus ex antiq; itiner. urbs est inter Philippopolim & Drusiparam urbes Thraciae, a Philippopoli 50. mil. pass. in ort. apud Hadrianopolim.

Arzus item, *Arces* vulgò, urbs episc. Cypri in medit. olim Arsinoe, ut Steph. Lusig. videtur.

Asaborum promontorium, *Capo Mochandan*, teste Jo. Barrio, prom. Arab. fel. ad fauces sinus Persici, contra Armozum prom. Carmaniae, à quo 15. leucis abest in austrum, in medio Armusiæ insulae. Juxta quod promont. Macae pop. Arabiae incolunt. *Liv.*

Asacus, fluv. Phtiotidis, Heracleam urbem ad Oetae mont. radicem alluens, & in sin. Maliacum se exonerans. *Ptol.*

¶ Asæi, populi Sarmatiæ Asiaticæ, versùs fontes fluv. Rba septentrionaliora, inter Modocas & Suardenos, Sansone teste.

Asama, *Tensift*, teste Marm. fluv. Mauritan. Tingitan. apud Mont. Solis in Oceanum ad occ. fluens inter Atlantem mont. minorem & majorem. Al. *Omirabi* dicitur. *Plin. Sol. Ptol.*

Asana, *Azanaga*, fluv. Libyæ inter. quem Jo. Mariana eundem cum Nigro facit.

Asanca, *Cleppera*, teste Villanovano, cum aliis oppid. Germ. in regno Polonico.

¶ Asaphopolis, seu Fanum S. Asaphi, *S. Asaph*, urbs Walliæ, in Anglia. Vide Elwa.

¶ Asburtonium, *Ashburton*, opp. Angliæ, in Devoniæ prov. ad fluv. *Dart*. Distat ab Exonia 15. milliar. versùs austrum, & totidem à Plimutho. *Ptol.*

Ascalingium; *Hildesheim*, teste Irenico, urbs Germ. episcop. sub Archiepisc. Moguntino, in Saxonia, inter Brunopolim 6. & Hammelam in occ. ad Visurgim fluv. 5. leuc. Hildesia, sive Hildesium Scriptoribus German.

¶ Ascalingium, *Hildesheim*, sola Catholicam fidem retinuit in tota Saxonia; estque sub dominio Episcopi. Alii tamen credunt Ascalingium fuisse oppid. Dulgibinorum versùs opp. *Herworden* in Westphalia & Comitatu Ravensbergico, 9. circiter leucis German. ab Hildesio in occasum.

Ascalon, Ascalo Plin. *Scalona*, urbs Palaestinae maritim. episcop. sub Patriarch. Hierosolymit. una ex quinque primis Philistinorum urbibus, inter Azotum ad septentrion. & Anthedonem ad austr. ab Azoto 18. mill. pass. quot ferè inter Jamniam & Gazam. Hic sedes est Praefecti, sede episcopali Bethleemiticae juncta, teste Leuncl. *Mel. Strab. & al.*

¶ Ascania, *Ascania*, castrum Germaniæ perantiquum, Comitatus caput, in Princip. Anhaltino, ad Wippram flu. medio itinere inter Magdeburgum & Northusiam. Nomen dedit aliàs Principibus Anhaltinis; distatque media leuca ab Ascherleba opp.

Ascania, *Lago di Nicea*, Turcis *Isnich*, & *Acsa*, pal. Bithyniae, apud Nicaeam urbem, inter eam & Dascylium urbem marit. extensa, ex qua Ascanius fluv. exit, post ingressum. *Strab. Ptol.*

Ascanius, *Asca*, fluv. Bithyniae, post Ascaniam paludem apud Nicaeam in sin. Astacenum influens. Cujus mem. Virg. lib. 3. Georg. *Plin. Ptol.*

-Trans Gargara, transque sonantem
Ascanium.

¶ Ascaucalix, opp. Germaniæ, ubi Burgundiones populi, teste Sansone; estque forsan *Farstenow*, in Marchia Brandeburgica.

¶ Ascensio,

¶ Afcenfio, *Acemoeum*, Lufitanis, *l'Afcenfion* Gallis, iufula Americæ, in ora Brafiliae, versùs Præfecturam Spiritus Sancti, in ditione Lufitanorum. Diftat a Brafilia 100. leucis Orientem versùs; eftque parvi circuitus.

¶ Afcerada, *Afcerade*, oppidulum Livoniç, ad Duinam fluvium, in ditione Suecorum, iofra Kachenhufium tribus leucis Polnoicis, & 13. fupra Rigam. Fœdè vaftatum fuit à Mofcovitis.

¶ Afchaffenburgum, *Afchaffenbourg & Afcheburg*, orbs Germaniæ, io Franconia, ad Mœnum fluvium, cum caftro, obi perfçpe commoratur Elector Moguntinus. Dicitur etiam Afciburgium, & diftat quatuor circiter leucis à Prancufurto in ortum, Herbipolim versùs.

¶ Afcherleba, *Afcherleben*, urbecula Germaniæ, in Saxonia & Principatu Anhaltino, ad Wipperam fluv. Malè babita fuit hifce ultimis annis, 3. leucis Germanicis diftat à Mansfeldia in auftrum, & quattuor ab Halberftadia io ortum.

Afciburgium, *Asburg*, tefte Thoma Leodio, oppid. Tac.
Ptol. olim, nunc vic. German. infer. ad Rhenum, infra Colon. Agrippinam ad 8. leuc. Aliis eft *Duysburg*, urb. in altera Rheni ripa. Sed rudera illius inter Duifburgum & Murfam apud Rhenum monftrantur, & à Novefio 3. leucis in Boream, à Murfia verò vix milliario diftat.

¶ Afciburgua, mons Poloniæ. Ioitium ducit in Hungariæ & Silefiæ confinio; inde in Septentrionem excurrens versus Wartam fluvium & Marchiam Brandeburgicam, ad mare Balticum deponitur. Trajectus ejus hic accolis *Golle* dicitur, Cluverio tefte.

¶ Afcotia, *Afcoytia*, oppidul. Hifpan., in prov. Ipufcoa ad Urniam fluvium, duabus leucis à Placentia versùs ortum, & 5. à Fano D. Sebaftiani.

Afca, pag. Bœotiæ, ad Heliconem mont. Hefiodi pa-
Strab. tria, à Thefpia 4. ftad. Hinc Afcræus nom. gent. Mem.
Pauf. Virg. lib. 2. Georg.

Afcrçumque cano Romana per oppida carmen.

Ptol. Afcriviom, *Cataro*, urbs Dalmatiæ epifc. fub Archie-
Plin. pifc. Ragufino, iode in ort. ad 39. mill. paff. intra finum Riaooicum. Urbs probè monita, fob Venetis, intra Rifioium & Butuam ad ort. Illam alii fub Archiepifc. Bareofi collocant. Afcrujoo Ptol. de Afcrivio lib. 2. itiner. fic;

Linquitur à Terge Butua, Afcriviumque fuperbum,
Nobile & Olchinium.

¶ Afcrivium à folo Nigro *Cattaro* Interpretatur. Alii credont effe *Caftelnovo* juxta eundem finum Rizonicum. Vide Catarra.

Afculum, *Afcoli*, geminum: onum in Piceno, ad Truentum fluv. in Aprutii confin. urbs epifc. à Firmo fuprà 20 mill. paff. Aqoilam versùs fermè, 50. alterum in Apulia Daunia, urbs epifc. fob Archiep. Beneventano, iode ad 40. mill. paff. ab Æcia five à Troja urbe 8. in ort. cognomine Satrianum, five Apulum, ficuti priùs Picenum cogoomitiatur à Liv. Pop. Afculani. Afclum caufa metri, uti apud Sil. lib. 8.

Adria, & inclemens hirfuti fignifer Afcli.

¶ Afculum Picenum, *Afcoli*, eft Pontificiç ditionis & fedet in colle 20. milliaribus ab ora maris Adriatici, & 9. à Monte altu in auftrum. Afculum autem Apulum, à quibufdam *Afcoli di Satriano*, eft io Capitanata provinca regni Neapolitani, oon longè ab Apenoioo, & à confinio provioc. Principatus Ulira; fexdecim millisribus à Compfa, & totidem fere à Veoufia. Gaudet Principatus titulo, & deficit in dies.

Afdatæ, popul. Afiç, ad Caucafum mont. incolentes,
Plin. apud quas Topafium lapidem gigni fcribit Plinius.

Afea, vic. & fons Arcadiae, ex quo Alpheus in occ.
Pauf. & Eurotas in merid. profluunt.

¶ Afena, *Almeda* fortè, Brietio tefte, oppidulum Hif. in Carpetanis, obi nonc pars Caftellç novæ. Aliis eft *Adamuz*, vicus non longè à Tago fluvio.

¶ Afierum, mons Tartariæ defertæ, in Afia, juxta Obium flovium.

¶ Afgara, provinc. regni Fezze, in Africa: juxta littus Oceani Atlantici, inter oftia fluviorum Buragragi & Lucci, & provincias Fezzam & Hasbatam versùs Fezaam extenditur; ejufque caput eft Lixa urbs, cùm aliæ pro majori parte dirutç foerint ultimis civilibus bellis.

¶ Ashfordia, *Athford*, oppidolom Angliç, in provinc. Cantii, ad fluvium Sturam. Nuvem milliaribus Anglicis diftat à Cantuaria in auftrum, & duodecim à Dubri in occafum.

Afia, palus cum oppid. cognomine apud Tmolum Virg.
mont. & Cayftrum fluv. ubi grues. Hinc Afius nom. Strab.
gent. Virg. lib. 1. Georg.

-et quç Afia circum
Dulcibus in ftagnis rimantur prata Cayftri.

Idem lib. 7. Æneid.

Dant per colla modos, fonat amnis, & Afia longe
Pulfa palus.

Afia, una ex tribus urbis partibus, reliquas fimul ac- Scrip.
ceptas magnitudine foperans, in ort. maximè extenfa, omnib.
Indico, Eoo, & Scythico Oceano perfufa, ab Europa ad occ. Tanai fluv. mari Euxino, & Ægæo feparata, ab Africa Nilo fluv. apud Plin. fed apud Ptol. finu Arabico divifa. Ab Afia femina, quç in ea longe lateque imperavit, tefte D. Ifid. lib. 14. etymolog. nomen habet.

Afiæ magnæ regiones.

Albania.	Margiana.
Arabia deferta.	Media.
Arabia felix.	Mefopotamia.
Arabia petrea.	Nabathça, reg. Arabiç.
Aria.	Ofiboene, regio Mefopotamiç.
Armenia major.	Palçftina.
Afia minor.	Paropamifus.
Affyria.	Parthia.
Babylonia.	Perfia.
Bactriana.	Phænicia.
Carmania.	Sacç.
Carmaoia deferta.	Sarmaria.
Colchis.	Scythia intra Imaum.
Drangiana.	Scythia extra Imaum.
Elymais, reg. Perfidis.	Serica.
Gedrofia.	Sogdiana.
Hyrcaoia.	Sinç.
Iberia.	Sufiana.
Iodia citerior.	Syria.
India ulterior.	

Afiæ magnç regiones ex ordine mari attingentes.

Afia minor.	Carmaoia.
Syria.	Gedrofia.
Palçftina.	India citerior.
Ægyptus.	India ulterior.
Arabia triplex.	Sinæ.
Babylonia.	Serica.
Sufiana.	Scythia Borealis.
Perfis.	Sarmatia.

Ad mare Hyrcanum.

Colchis.	Hyrcania.
Albaoia.	Margiana.
Media.	Sogdiana.

Interiores.

Iberia.	Drangiana.
Armenia major.	Arachofia.
Mefopotamia.	Paropamifus.
Affyria.	Bactriana.
Parthia.	Sacae.
Aria.	Scythia intra Imaum.
Carmania deferta.	Scythia extra Imaum.

¶ Afia, maxima pars cogniti orbis aotiqui, oobiliffima mondi portio cenfetur multis de caufis, & à Gallis *Afie*, ab Hifpanis & Italis *Afia* dicitur. Tribus partibus percingitur vaftiffimo Oceano, qui ab Orieote vocatur Orientalis feu Eous, a Meridie Indicus, & à Septentrione Scythicos feo Tartaricus; ab occidua autem parte babet finum Arabicum, feu mare Rubrum, Ifthmum inter Arabicum fioum & mare Internum, atque inde maria Phœnicium & Ægeum, Propontidem, Pontum Euxinum, Mœotidem paludem, & fluvios Tanaim, Rham, & Obium. Non feparatur autem ab Africa Nilo fluvio, quia Ægyptos eft io Africa. Afiam ipfam Taurus mons mediam quodam modo cingoli in morem dividit, ab Occidente in Orientem longiffimo tractu excurrens. Duplicem olim Afiam Veteres fceruot, alteram fcilicet Majorem, quas trium

orbis

orbis partium tunc cognitarum una fuit, alteram verò, quam Asiam propriam seu Minorem dixere; estque illius pars seu provincia. Strabo Asiam in quinque portiones divisit. Ptolemæus in 47. regiones ac provincias distribuit. Hisce temporibus dividitur a plurimis in septem amplissimas partes; sunt autem Turcicę ditionis in Asia, Arabia, Persia, Tartaria, Sinarum regio seu China, India, & Insulę, sub quibus multę aliæ regiones continentur.

¶ Asiæ partes nunc sunt,

Arabia, l'Arabie, *qua triplex est*.
Armenia, *seu Turcomania*, la Turcomanie.
Asia minor, l'Anatolie,
Bornei insula, l'Isle de Borneo.
Cataja, le Catay.
Ceylanii insula, l'Isle de Ceylan, *quę alias Taprobana*.
Comania, les Circassiens.
Cyprus insula, l'Isle de Cypre.
Diarbeca, le Diarbeck *alias Mesopotamia*.
Georgia, la Georgie.
Japonia insula, le Japon.
Java insula, l'isle de Java.
India, l'Inde, *qua in tres partes dividi potest, nempe in Indiam propriam, seu Imperium magni Mogolis*, l'Indostan, *Indiam extra Gangem*, la Presqu'isle de l'Inde de là le Gange, *& Indiam intra Gangem*, la Presqu'isle de l'Inde deca le Gange.
Maldivæ insulę, les Maldives.
Moluccæ insulæ, les isles Moluques, *cum aliis in Oceano Indico sparsis*.
Persia, la Perse.
Philippinæ Insulę, les isles Philippines.
Sinarum Regio, la Chine.
Syria, la Sourie, *sub qua Terra sancta comprehenditur*.
Samatra insula, l'isle de Sematra.
Tartaria deserta, la Tartarie deserte, *qua pars est magnę Tartarię, aliàs Scythia intra Imaum*.
Tartaria vera, *quę & vetus & magna*, la vraye ou la grande Tartarie.
Turchestania, *seu Thibeti regnum*, le Terquestan, *seu* le Tobbat, *&* le Thibet, *aliàs Scythia extra Imaum*.
Zagathaja Mauralnaria, le Zagathay, *seu* le Mauralnaher.

¶ Urbes Asiæ nunc celebres.

Adenum, Aden.
Agra, Agra.
Aleppum, Alep.
Amedebatum, Amedevvat.
Armuzia, Ormus.
Aspahamum, Hispaham.
Bagdatum, Bagadet.
Balsora, Balsora.
Bantamum, Bantam.
Batavia, Batavia.
Bengala, Bengala.
Borneum, Borneo.
Calecutum Calicut.
Cambaja, Cambaje.
Candea, Candy.
Cantanum, Cantaon.
Casbinum, Casbin.
Damascus, Damas.
Goa, Goa.
Hierusalem, Hierusalem.
Macaum, Macan.
Malaca, Malaca.
Manilla, Manilha.
Mataranum, Mataran.
Meacum, Meaco.
Meca, la Mecque.
Nanquinum, Nanquin.
Odiaa seu Siamum, Odiaa & Siam.
Pequinum, Pequin.
Prusa, Burse.
Samarcanda, Samarcand.
Smirna, Smirne.
Surata, Surrate.
Tabrisium, Tauris.
Trapezus, Trebizonde.

Asia minor mari Ægæo cum Propontide ad occ. mari Pamphylio ad meridiem, marique Euxino ad arctos, ac Euphrate fluvio ad ortum definitur; continetque Bithyniam, Mysiam, Æolidem, Joniam, Cariam, Lyciam, Pamphyliam, Ciliciam, Syriam cum Palęstina, Armeniam minorem, Cappadociam, & Paphlagoniam; intùs verò, Galatiam & Phrygiam magnam. Reliquæ partes harum sunt; totaque Turcis paret; & *Natolia* dicitur, quod in ort. vergat. ¶ *Syria & Palest. non sunt in Asia min.*

¶ Asia minor, quæ nunc Anatolia dicitur à Turcis, dividitur in quatuor partes; quarum major versùs Occidentem & mare Ægæum extensa, propriè *Anatolia* dicitur; ibique fuerunt aliàs Bithynia, Paphlagonia, Mysia, Phrygia, Lydia, Æolis, Jonia, Caria, & pars Galatiæ. Altera pars versùs Pontum Euxinum & Septentrionem *Amasia* dicitur, seu etiam *Rum*, ubi aliàs Pontus, Cappadocia, & pars Galatiæ. Tertia, *Caramania* dicta, ad Meridiem & juxta mare Mediterraneum occupat totum terræ tractum, ubi aliàs Cilicia, Pamphilia, Licaonia. Quarta, in Orientem porrecta versùs Euphratem, *Aladuli* dicitur, continetque Armeniam minorem antiquam.

Asiæ minoris regiones, quæ mari attingunt:

Ad septentrionem.
Pontus.
Paphlagonia.
Cappadocia.

Ad Occidentem.
Bithynia.
Mysia.
Phrygia minor.
Troas.
Æolis.
Garia.
Jonia.

Ad austrum,
Cariæ pars.
Lycia.
Pamphylia.
Cilicia.

Juxta Euphrat. fluv. ad ort.
Euphratesia, pars Syrię.
Comagene, pars Syriae.
Melitene, pars Armen.
Armenia minor.

Mediterranea.
Galatia.
Lycaonia.
Pisidia.
Isauria.
Phrygia magna.
Lydia, seu Mæonia.

Asiæ minoris regionum Metropoles sub Patriarcha Constantinopolitano, majoribus asterismo notatis.

Abydos, Mysiæ.
* Adana sub P. Antiocheno, Cilicię.
* Amasea, Cappadociæ.
Amastris, Paphlagoniæ.
Amorium, Phrygiæ major.
Anazarba, & Anazarbus, Ciliciæ.
* Ancyra, Galatiæ.
* Antiochia gem. una Cariae, altera Pisidiae.
Apamia gem. una Bithyniaç, altera Phrygiae magnae.
* Attalia, Pamphyliae.
Caesarea, quę & Mazaca, Cappadociae.
* Caesarea altera Ciliciae, nunc sedes Satrapae.
Camachus, Ciliciae.
Caitzene in Arm. minore.
Cerasus, Cappadociae.
Chalcedon, Bithyniae.
* Chios, insulae cognominis.
Chonae, quae & Colossae, Phrygiae magnae.
Claudiopolis, Honoriadis in Ponto.
Colonia, Arm. minoris.
* Cotyaeum, Phrygiae major.
Cybistra, Arm. minoris.
Cyzicus, Mysiae.
Ephesus, Joniae.
Euchaita, Paphlagoniae.
Gangra, Paphlagoniae.
Germa, Galatiae.
Heraclea, Ponti.
Hierapolis, Phrygiae major.
* Iconium, Lycaoniae.
Laodicea, Lydiae.
* Melitene, Armeniae minor.
Miletus, Cariae.
* Mitylene, Lesbi insulae.
Mocasus, Cappadociae.
Mopsuestia sub P. Antiocheno, Ciliciae.
Myra, Lyciae.
Nacolia, Phrygiae major.
* Neocaesarea, Cappadociae.
Nazianzus, Cappadociae.
Nicaea, Bithyniae.
Nicomedia, Bithyniae.
Pergamus, Troadis.
Perge, Pamphyliae, sedes nunc Sylaei.
Pessenus, Galatiae.
Philadelphia, Lydiae.
Pompejopolis, gemina, una Paphlagoniae eversa, altera Ciliciae sub P. Antiocheno.
* Perusa.
Rhizus, & Rhizaeum, Cappadociae.
* Rhodus, insulae cognominis.
Samosata sub P. Antiocheno, Comagenes.
* Sardes, olim Lydiae regia.
Sebaste, Ciliciae.
* Sebastopolis, Cappadociae.
Seleucia, Ciliciae.
Sida, Pamphiliae.
Silaeum seu Silvum, Pamphyliae apud Pergen.
* Smyrna, Joniae.
Stauropolis, Cariae.
Synnada, Phrygiae major.
* Tarsus sub P. Antiocheno, Ciliciae.
Trapezus, Cappadociae.
Tyana, Cappadociae.

Asia propriè dicta Mysiam seu Phrygiam minorem cum Troade, Æolidem, Joniam, Cariamque cum Lydia & Phrygia magna mediterraneis complectitur, mari Ægaeo, Icario Myrtoo, Rhodioque circumfluo. Urbes olim clarae Cyzicus, Alexandria, Ilium, Pergamum, Smyrna, Ephesus, Miletus, Halicarnassus, Gnidus, Sardes, Magnesia, Apamea, Cibyra. Nunc fulgent Smyrna, Cotiaeum, Magnesia. Populi Asiani.

¶ Urbes Asiae minoris nunc celebres.

Amasia, Amasia.
Ancira, Angouri.
Attalia, Sattaliae.
Chalcedon, Scutaret, *&* Scutari.
Cotiaum, Cutaige, *seu* Cetage.
Iconium, Cogni.
Issus, Lajazzo.
Prusa, Burse, *&* Bursia.

Sinope,

Sinope, Sinabe. *Trapezus*, Trebizonde, *aliis*
Smirna, Smirne. Tarabosan.

¶ Asiba, oppid. Asiæ minoris, in Cappadocia, versùs Euphratem fluvium & Moschicos montes, 30. milliaribus distat ab ora Ponti Euxini.

Asida, quę & Cæsariana, *Xeres de la Frontera*, urbs Hispaniæ Bęticæ ampla, apud oram littoream, contra Gades insʃ. ab ea 2. leucis, ab Hispali verò 15. in austrum. Sed Asida eadem cum Asinda vel Asindo videtur.

¶ Asida, seu Asila, eadem est quæ Asindum, in Bætica, non autem *Xeres de la Frontera*, quę Asta, seu Asta Regia, & Cæsariana aliàs dicebatur. Vide Asta.

¶ Asinaria, *Asinara*, seu *Zanara*, insula ad littus occidentale Sardiniæ, olim Herculis insula dicta, 16. mill. pass. ambitu continet; distatque 15. milliar. ab urbe Sassari in Septentrionem.

Asindum, al. Asinda, orbs Bæt. in ora à Gadibus 4. leucis in ortum, ab Hispali 20. versùs Calpen 10 merid. à Cæsariana 5. postea Assidonia, & vulgò *Medina Sidonia*, quæ proprio patet Duci.

¶ Asindum, vulgò *Medina Sidonia*, oppidum est Andaluziæ, clarum Ducatus titulo, è gente Guzmanorum, sub dominio tamen Regis Hispaniæ. In colle sedet, inter Gades & Mundam, 17. leucis ab Hispali in merid.

Strab. Ptol. Asine, *Faneromini*, teste Soph. *Anchera* Nigro, opp. Peloponnesi, in ora Messeniæ; inter Methonen ad Boream, & Coronem ad austrum. Cujus mem. Luc. lib. 8.

Quas Asina cautes, & quas Chios asperat undas.

¶ Rectiùs diceretur Asiæ, non Asinæ.

Ab Asine Asinæus nom. gent. & Asinæus sinus, *Golfo di Modon*, seu *Golfo di Coron*. Utroque enim modo dicitur sinus Messeniacus, inter Acritam promont. ad Boream, & Tænarium promont. ad meridiem, qui Coronæus passim, & Asinæus nominatur apud veteres.

Asines urb. littus scopulosum est, ut quidem Poeta lib. 2. itiner. scribit.

Hinc Asinos scopulos cauti, Acritaque minacis,
Linquimus intactos longè.

Strab. Asine quoque pag. Argiæ reg. cognomento Hermionica, apud Naupliam, vulgo *Vulcanos*, teste Nigro.

¶ Asine, qui postea Lacedæmoniorum vicus, erat in ora sinus Argolici, & 14. milliaribus a Nauplia distabat in ortum.

Thuc. Mel. Asines quoque insul. parva Peloponnesi, in ora occiden. apud Pylum oppid.

Asinea, & Asinius, fluv. Sicilię. Vide Acesines.

Ptol. Asisia, Assisia Plin. *Berganas* Molet. *Zomiaishe*, opp. Liburniæ excisum in mediterr. apud Titium fluvium, & Tinam opp. à Sebenico urbe ad 30. mill. pass. in Bor. Pop. Assisiates Plin.

Ptol. Asius, *Chiaso*, teste Leandr. fluv. Umbriæ, ex mont. Asio, qui adhuc *Asi* vulgò nominatur, oriens Assisiamque urbem pręterfluens, in Tiberim una cum Tinia apud Dirutam opp. excipitur, à Perusia 6. mill. pass.

¶ Asius fluvius, recentioribus Clasia, seu Clasius, vulgò *Chiascio*, dictus, oritur ex monte Apennino; inde auctus aliquot rivis, agrum Assisinum rigat, tribus milliarib. longè ab ea urbe defluens; non autem ipsam præterfluens, quæ in monte sedet; & postea in Tiberim cadit ad Torscianum castrum, duobus milliar. supra Dirutam. Multùm autem differt ab Asio fluvio Ptolomæi, qui per Semnones labitur. Vide Clasius.

¶ Askarna, *Askeras*, urbecula Hiberniæ, in Momonia provincia & Limericensi Comitatu, ad fluvium cognominem. Aliis est *Asketon*, 15. milliaribus Hibernicis a Limerico distans in occasum.

¶ Asmera, *Asmere*, urbs Asiae, in Imperio Magni Mogolis, in india, & provincia *Bando*, prope fontes fluvii *Padder*. Distat ab urbe Agra 70. leucis ab Hispanicis in occasum, 15. autem ab urbe *Bando*.

¶ Asmiraei, montes Asiae, in Serica regione, ubi etiam Asmiraei populi, teste Nicolao Sansone, versùs Issedonem Sericam, in eo tractu ubi nunc Cataja regio amplissima, & pars Tartariae latè sumptae.

Liv. Asoaus, mons Macedoniae, inter quem & Æropum alium mont. Aous fluv. Liv. teste, decurrit.

¶ Asola, *Asola*, opp. Italiae & agri Brixiani, ad fluv. *Chiese*, in ditione Veneta. Distat à Brixia 25. mill. pass. & à Mantua 20. milliaribus in occasum; estque prope limites Ducatus Mantuani.

Joseph. Asophon opp. erat Palaestinae, in Galilaea, apud Sephorvam urbem, & Jordanem fluv.

Pausʃ. Asopus, oppid. Peloponnesi, in ora Laconiae, inter Biandinam & Boam opp. apud Onugnathon prom. haud procul à Malea promont. *Esapo* licèt Nigro *Rampano* dicatur. *Ptol. & al.*

Asopus fluv. multiplex. 1. Bœotiae, *Asopo*, qui ex Cithaerone Mont. profluens, agrumque Thebanum irrigans, à Plataeensi decidit; ipsaque Thebas praeterfluens, Plataeas & Tanagram, inter Oropum opp. & Cynosuram prom. mari excipitur. 2. Thessaliae, qui in sinum Oetaeum apud Thermopylas, accepto Phoenice fluv. à Thermopylis 25. stad. defertur, ac vulgo etiam *Asopo* nominatur. 3. Lydiae in Asia, Laodiceam urbem praeclaram alluens, ac in Lycum cum Capro influens. 4. Macedoniae, qui testibus Liv. & Strab. Heracleam alluit. 5. Peloponnesi, haud procul a Corintho decurrens, de quo Strabo & Pausʃ. ex Coronio Mont. mari apud Lechaeum exceptus. De Asopo Bœotiae Ovid. lib. 3. amorum: *Strab. Plin. Pausʃ. & al.*

Quid referam Asopon, quem cepit Martia Thebe?

¶ Asopus, fluvius Peloponnesi, in Sicionae tractu, nunc *Arbon* vulgo dicitur, oriturque ex monte Cœloste, & in sinum Corinthiacum se exonerat.

Aspacham, *Spahan* hodie, urbs Persidis non ignobilis. *Cods.*

¶ Aspahamum, *Hispaham*, urbs est Persidis praeclara, ad fluv. *Senderas*, in provincia *Yerach*, ubi Rex Persarum commoratur à septuaginta circiter annis. Amplissima est, pulcherrima, & opibus pollens, innumeros continens incolas, cum tribus praegrandibus suburbiis. *Tzulfa*, *Tabrisabath*, & *Hasenabath*, ornaturque quotidie superbissimis aedificiis. A multis *Aspaham* & *Haspacham* dicitur, & a Persis *Spahawan*; habetque in ambitu 16. milliar. & palatium Regis sumptuosissimum, principali rerum venalium foro imminens. Distat ab urbe Sira itinere 10. dierum in Boream, & totidem a Casbino in austr.

¶ Aspacharaibae, populi Asiae, in Serica regione, teste Nicol. Sanson. ubi nunc provincia *Tainfu*, in Cathaja, versùs Sinas.

Asparluca, *Aspa* nunc, teste Hieron. Zurita, opp. Aqu. intra montes Pyrenaeos, unde jugum denominatur. Dicitur enim *Porto di Aspa*. *Ant.*

¶ Aspaluca, seu Aspaluca, *Aspe*, oppid. olim fuit Aquitaniae, in Tarbellis, nunc vicus in Benearnia, ad pedes montium Pyreneorum, hinc ortus fluvius Gabarus, ab eo dictus *Gave d'Aspe*, qui quinque leucis infrà in Gabarum Oloronensem se exonerat.

Aspavia, *Espejo*, teste Mor. opp. Hisp. Baet. in Vandalitia, Cordubae proximum, ad saltum fluv. apud Castrum Rivi, inter Cordubam & Astygi ad 4. leucas. *A.H.r.*

Aspendus, Aspendum Plin. urbs fuit Pamphyliae, b Argivis condita, episc. sub Archiepisc. Sidensi, ab ostio Eurymedontis fluv. 60. stad. teste Strab. eidem fluv. imposita, ut apud Dionys. *Liv. Strab. Plin.*

Illic adspicies Aspendum, mœnia cujus
Eurymedon amnis lavat.

Aspendias Cytharista in proverbio est apud Graecos, ut auctor est Cic. in act. 3. in Verr. in rapaces, & omnia in sui utilitatem derivantes; sicut *Cytharœdus Aspendius*, qui intùs canens, (hoc est, cytharam tantùm digitis percutiens) sibi, non aliis canit, ut Ascon. interpretari videtur.

Asperum mare, sin. Troglodyticus Plin. sin. Barbaricos Ptolom. & Barbaricum pelagus Stephano, *Golfo di Melinde*, mare, quod Æthiopiam ad ortum alluit, inter Æquatorem & Aromata prom.

¶ Asperum mare, seu Barbaricus sinus, pars est Oceani Æthiopici & australis; extenditurque inter Aromata promontorium & insulam S. Laurentii, seu Madagascaris; & a multis *Coste de Melinde* dicitur, ab urbe littorali praecipua.

Asphaltis, & Asphaltites, sic à bitumine quod gignit, testibus Plin. & Isidor. dictus, *mare Morto*, & incolis *Bochaa*, teste Franc. Junio, lacus Palaestinae in Judaea, in quem Jordanis fluv. influit, longus 100. mill. pass. latus 25. à Hierosolymis 40. ad quem Sodoma & Gomorrha urbes de coelo tactae fuere; hic nihil demersum sustinet, sed rejicit, teste Plin. Mare Mortuum à Justino & Pausʃ. appellatur. Hieron. Vide hym. Deo. *Plin. Ptol. & al.*

Scit Segoris, scitque infelix Asphaltides unda
Accola.

¶ Asphaltites, nunc *mer Morte* à Gallis, *mare Morto* Italis, 20. leucas habet longitud. quinque autem aut sex lat. & 35. milliar. distat ab Hierusalem in ortum. In eum influunt Jordanis fluvius, Arnon, Dibon, & Zered torrentes, cum aliquot aliis, & ei adjacent altissimi montes undequaque.

¶ Aspis, *Aspe Viejo*, oppidum Hispaniae, ad Eldam fluv. in regno Valentiae, 4. leucis ab Alona in occas. & paulò supra Illicim, 7. leuc. distat à Murcia in Cæciam, & ex ejus ruinis crevit oppidulum *Aspe*, paulò suprà.

¶ Aspis, *Aspido*, amnis Italiae, in Marchia Anconitana. Cadit in Mosonem prope Lauretum, & dein cum eo in mare Adriaticum se exonerat.

Polyb. Strab. Ptol. Strab. Ptol. Aspis, *Mois* incolis, teste Curione, mons & opp. Africæ apud Hermæam prom. de quo Sil. lib. 3.

In clypei speciem curvatis turribus Aspis.

Aspis item, opp. Africae, ad Syrtim majorem ad initium, inter Calumacumam & Sacazamam pagos, *Lard* incolis teste Marmol.

¶ Aspisij pop. fuere Asiæ, in Scythiæ intra Imaum, ubi etiam Aspisina mons, Nicolao Sausone teste, ubi nunc pars Tartariæ desertae.

Ptol. Aspithra, *Aspida*, ut in tab. recent. urbs Sinarum, ad fluv. ejusdem nominis, teste Mercat.

¶ Aspithræ, populi Sinarum, in Asia fuere, ubi nunc provinciae *Jannam*, *Quansi*, & *Canton*, in parte Australi imperii Sinarum. Urbs autem Aspithra forsan nunc dicitur *Quancheu*, in provinc. *Canton* dicta, ut videre est ex tabulis Martini Martinii.

Ant. Aspona urbs fuit Galatiae episc. sub Archiep. Ancyrano, inde 64. mill. pass. in ort. Parnasum & Archelaidem urbem Cappadociae versùs.

Scrip. Gall. Asprenciacum, *Espernay*, opp. & Abbat. Gall. Belg. In Campania, ad Matronam flov. inter Dormanon opp. ad occ. & Catalaunum orb. ad ortum 8. leucis.

¶ Asprenciacum meliùs dicitur Sparnacum, *Esperney*, estque medium ferme inter Catalaunum ad ortum, & Castrum Theodori ad occasum. Vide Sparnacum.

Ptol. Assara, fluv. Maurit. Cæsariens. apud fretum magnum, in mare nostrum inter Sigam urb. ad occ. & Portum magnum ad ort. influens, *Sessis* incolis, teste Cast.

¶ Assæ, *Assas*, populi funt Africæ, in Guinea mediterranea, inter Aboraas & fluv. Mancum, teste Petro du Val.

¶ Assaracæ pop. fuere Lybiæ interioris, forsan ubi nunc regnum *Biafara*, versùs Guineam, Sansone teste.

Plin. Asseriates, pop. Alpini, Alotraensibus finitimi, in Tridentinorum confin. quorum reg. *Val di Serra* hodie nominatur, teste Josia Simlero.

¶ Asserimum, *Asserim*, castrum est permunitum, in monte, in regno Cambajæ & imperio Magni Mogolis. Distat à mari Indico 15. leuc. Hispanicis in ortum, & totidem ab urbe Sorata in meridiem. Paret Lusitanis; & dicitur etiam *la Roche d'Asserim*.

Plut. Thuc. Assinarius, *Falconara*, & intus *Fiume di Noto*, teste Faz. cum al. fluv. Siciliae supra Nectum urbem oriens, cujus ostium inter Orini & Elori ostia a Syracusis 20. mil. pass. in merid. distat. Apud illum Athenienses à Syracusanis victi, insigni clade, Duce Nicia, affecti sunt olym 93. anno urbis conditea; 342.

¶ Assinarius, amnis Siciliae, *Falconara* dicitur ab oppido cognomine, & prope Neam urbem labitur. Ejus ostia 10. milliaribus distant à Pachino promontorio in Septentrionem.

¶ Assinum, *Skirassin*, urbs Scotiae septentr., in comitatu Assino, & ad lacum *Assin*. Decem milliar. distat ab ora maris Deucaledonii, & paucis constat incolis, in limite Naverniae provinciae.

¶ Assinus Comitatus, *Skirassia* seu *Assinshire*, provincia Scotiae septentr. quæ propriè pars est Rossiæ, inter Abriam & Naverniam provincias, juxta Calcedonium mare, ubi aliàs Creones seu Cerones populi.

Dam. Assis, insula Tiberis apud illius ostia, inter Portum Romanum & Ostiam urbes excisas, ab urbe Roma 18. mill. pass.

¶ Assis insula, quàm efficit Tiberis ad ejus ostia inter Portum & Ostiam, alias Insula sacra dicta fuit, nunc vulgò *Isola Sacra*; distatque 12. milliar. tantum ab urbe Roma in meridiem, in ora maris Tirrheni.

Assisia. Vide Asisia, uti scribitur apud Ptol.

Vet. Inscr. Assisium, Æsisium Ptol. *Assisi*, urbs Umbriæ episc. In monte, divi Francisci natalibus clara, inter Perusiam 10. & Fulginium ad ortum 8. mill. pass.

¶ Assisium, Gallis *Assise*, urbs est ditionis Pontificiae, & 2. milliar. distat à Clasio seu Asio fluv. in merid.

Ptol. Asso, *Ossea* oppid. olim, nunc vicus Hispan. Tarrac. in finibus Bastinorum, Bigerrae finitimus.

Bibl. Assor, Antiopia Josepho, opp. Palaestinae, *Antiopia*, nunc vicus.

Cic. Assorus, Aserus Ptol. Assorium Steph. *Asoro*, opp. Siciliæ, teste Faz. in mont. ab Agyrio 6. mill. pass. in Eurum. Pop. Assorioi Plin. Assorus item Ptol. opp. Macedon. in Mygdonia apud Apolloniam, nunc *Assora*. Pop. Assorioi Cic.

¶ Assorus, Macedoniae oppidum erat, juxta fluvium Echedorum, & decem mill. pass. distabat ab Apollonia in Boream, Antigoniam versùs. Nunc vix supersunt rudera. Assorus autem Siciliae aliàs opp., nunc vicus *Asaro*, etiam Assorium dictum fuit. Ejus pedem alluit Chrysus fluvius 12. milliar. distat à Rayalboto in occas. hibernum; & Comitatus titulo gaudet.

Strab. Ptol. Assum, *S. Quaranta*, teste Mol. prom. Troadis, cum urb. episc. sub Archiep. Ephesino inter Lectum prom. & Scepsim urbem. Assus Strab. & Apollonia Plin. Sed Apollonia mediterr. videtur.

¶ Assus, quae & Apollonia, urbs fuit Troadis in Asia minori, 16. mill. pass. à Lecto promont. in ortum, Gargaram versùs paulò miuùs, in ora sinus Adramiteni, 13. milliar. à Lesbo ins. in Boream, & 30. milliar. ab Antandro in occasum.

¶ Assumptio, *l'Assomption*, urbs nova & parva Americae meridion. prope fluvium Argenteum, in regione Paraguaja. Dicitur aliter B. Maria assumpta; distatque 80. leucis à Guaira oppido in occasum, & 200. a S. Cruce *de la Sierra* ortum versùs.

Lib. Reg. Assur, *Arsid*, teste Ort. oppid. Palaestinae, apud oram littor. & Ramam urb. Vide Antipatris.

Ptol. Assurus, urbs Africae olim episc. sub Archiepiscop. Carthaginens. apud Siccam veneriam, à Tucca Terebinthina 25. mill. pass. à Suffetula 65. introrsum.

¶ Assurus urbs ab aliis Assures dicta fuit; eratque media inter Siccam Veneriam & Suffetulam, 150. mill. pass. à Carthaginem in meridiem. Quid nunc sit, non constat.

Strab. Plin. & al. Assyria, quæ & Adiabene Plin. *Sarch*, teste Mercat. *Adriaza* Nig. *Azimia* & *Mosul* Plin. aliisque nominibus appellata, reg. Asiae, Mesopotamiae attigua, ab ea Tigride fluv. divisa, in ort. recedens Mediam & Susianam versùs. Cujus urbes olim clarae, Ninus seu Ninive, Arbela, Ctesiphon contra Seleuciam. Ab Assur filio Sem, teste Isid. lib. etymol. nomen habet. Pop. Assyrii, Claud. lib. 2. de rapt. Prosper.

Ditibus Assyrii spumis fuscantur aheni.

¶ Assyria nunc *Arzeram* dicitur, Arab, *Aderbigian*, seu *Adirabigian*; estque ferè tota trans Tigrim fluvium, & sub dominio Turcarum. Aliàs ampla fuit, sed angustioribus nunc restringitur limitibus. Ejus pars olim fuit Adiabene prov. urbesque ibi celebres sunt *Mosal*, quae alias Ninive, & *Schiarazar* versùs Persiam.

Strab. Liv. Hirt. & al. Asta, *Mesa de Asta*, teste Mor. urbs fuit Hispan. Bæt. in Turdetanis, ad Lethem fluv. Locus sic nominatur à Cæsariana urbe introrsum, Arcensem urbem versùs 8. mill. pass. distans. Rudera ingentem fuisse indicant.

¶ Asta, quae aliquibus Asta Regia, nunc Xerez *de la Frontera* dicitur, testibus Sansone, Brietio, & aliis. Est media inter Arcensium urbem, & Mnesthei portum in Vandalitia; deficitque in dies.

Plin. Ptol. & al. Asta, quae Pompeja à nonnullis cognominatur, *Asti*, urbs & col Liguriae, apud Tanarum fluv. episc. sub Archiep. Mediolan. in cujus Duc. olim fuit, inter Alexandriam 18. & Taurinum 20. mill. pass. ab Alba Pompeja 22. Ejus mem. Claud. de 6. Cons. Hno.

-nec plus Pollentia rebus
Contulit Ausoniis, aut mœnia vindicis Astæ.

¶ Asta, urbs alias Liguriae, nunc paret Duci Sabaudiae & à Gallis *Aste* dicitur; estque probe munita, cum valido fortalitio ad Tanari Urbisque fluminum confluentes. Ejus ager vulgò Comitatus Asteosis dicitur; fuitque antea pars Ducatus Mediolanensis sub Vicecomitibus. Urbs autem novem milliaribus distat à Nic. Palaea in Occidentem, & 18. à Casali versùs austrum.

¶ Asta, *Asta*, oppidum Asiae, in India citeriori & regno *Decan*, inter *Visiapor* & *Dabul* urbes, 15. circiter leucis ab utraque distans.

Ptol. Astabeni, pop. Hyrcaniae, quos quidam *Astriadi* ex parva nominis allusione dici putant.

Strab. Ptol. Astaboras, *Tacassi* Mercat. *Tauci* Nigro, fluv. Æthiopiae, qui unà cum Astapo & Nilo Meroen ins. ingentem facit. De quibus Pontan. lib. 1. Uran.

Astapus, & socio jungit sua flumina Nilo;
Jungit & Astaboras, Blemium hinc populatur arenas.

¶ Astaboras ab aliis *Coror* nunc dicitur; & oritur

prope

prope Auxumum, in Abyssinia regione, ut quidam tradunt.

Ptol. Astacapra, urbs Indiç citerior. quç à Cast. *Campanir* urbs regia dici putatur.

¶ Astacapra quid sit hodie, non bene constat. De illa enim urbe *Campanio* fides sit penes Castaldum. Quidam tamen existimant Astacapram fuisse ubi hodie *Juuagoe*, oppidum ditionis Magoi Mogolis, in provinc. *Soret* dicta, prope ostia Indi fluvii.

¶ Astacara, *Asuchar*, urbs Persiæ, aliàs maxima, juxta fluvium *Brudimir*, prope ruinas antiquç Persepolis; quæ olim caput fuit imperii Persici, in via Siras Aspahamum versùs. Vide Persepolis.

Ptol. Astacenum æstuarium, *la Maresma*, locus Hisp. Bçticæ, apud Portum Mnesthei.

¶ Astacenum æstuarium, vulgò *la Maresma*, tractus est Hisp. Bæticæ, juxta ostium fluvii Bçtis. Extenditur versùs oppida Nebrissam & Palatium.

Strab. Astacenus sin. *Golfo di Comidia*, vel *Nicomedia*, teste P. Gyllio, sic ab Astacu urbe Bithynica, ad Propontidem, Nicomediæ urbi finitima. Astaces autem fluv. Plin. in Ponto, juxta quem equæ lac nigrum præbent gentibus.

¶ Astacus, urbs Bithyniæ, nunc ferè diruta jacet, 15. milliar. à Nicomedia in occasum æstivum, à Bizantio autem 50. milliar. in ortum.

¶ Astacus, Macedoniæ urbs, in Acarnania regione, Thucid. teste. Quid nunc sit, non bene constat.

¶ Astagoa, *Astago*, urbs Africæ, in Æthiopia inferiori, & imperio *Monoemugi*, versùs limites Zanguabariç & Mozambici.

¶ Astatum, *Astar*, oppidulum insulae Islandiæ, in parte Septentrionali, in Mari Deucaledonico, prope sinum Skagam, & 3. tantùm leucis Germanicis ab urbe Halat, seu Hola in austrum, sub dominio Regis Daniæ cum tota insula.

Ptol. Astalicia, seu Astacilicis ex al. cod. *Trsoxarn*, teste Marmol. opp. Maurit. Cæsariens. mediterr. apud Timici urbem regiam, quae *Tremosin* appellatur.

Liv. & al. Astrapa, *Astopa*, urbs Hisp. Bæticæ, in Vandalitia, ad Singulim fluv. quam alii eaciiam dicunt, ad dicti amnis fontes, ab *Estopa* (quae nova Astapa dici potest) 2. leuc. ab Astigi 5. leuc. Anticariam versùs, quot ab Ursone. Hæc a Marcello obsessa, ne in Rom. potestatem veniret, seipsam cum filiis, uxoribus, & opibus, teste Liv. concremavit.

¶ Astapa, quae aliis Ostipo, vulgò *Estopa*, tribus leucis distat a Singuli fluvio, longè autem ab ipsius fontibus, vixque duabus ab Ursone. Sedet in clivo, paucis constans incolis.

Strab. Ptol. Astapus, *Abanhi* fluv. Æthiopiæ, qui cum Nilo & Astabora ins. Meroen facit. Vide Astahoras.

¶ Astapus a quibusdam Abanhus dicitur. Oritur propè montem Amaram, & in Nilum cadit.

¶ Astaracensis tractus, seu Comitatus, *le païs d'Asturac*, seu *d'Estarac*, regiuncula Galliae, in Vasconia, supra Auscios, inter comitatus Bigerrensem & Convenarum. Ejus caput, Miranda.

¶ Astelfus, fluv. Colchidis in Asia, incolis *Engur* dictus. In Pontum Euxinum se exonerat, 20. milliaribus ab ostio Cobii fluvii in Septentrionem. Oritur autem ex monte Caucaso versùs Alanos populos, & Cipuriam Anarghiamque rigat.

¶ Asterabatia, *Asteralath*, regio Persidis uno longè a mari Caspio, in prov. *Tabarestan*. Oppidum habet cognom. versùs montes, 20. leucis ab urbe Gorgiano in occasum, & circiter 50. leucis a mari Caspio, teste Oleario.

Strab. Auso. & al. Asteria, *Itdascolo*, Soph. interpr. ins. maris Ionii parva, inter Ithacam & Cephaleniam. Asteris Humer. 4. Odiss. cujus carmen est Latinè redditum.

Asteris haud ingens portus dat puppibus aptos.

De Asteria lib. x. itiner. sic:

Linquimus Asteriam, vicinaque saxa retegim.

Pausa. Asterion, fluv. Argiæ reg. in Peloponneso, in Erasinum fluv. influens: ubi etiam oinos, teste Plin. ea quo fluv. prædictus effluit per sylvam Nemæam. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb.

-quos color ambit,

Asterion, Dryopumque trahunt Erasinus Aristas.

¶ Astetlania, *Asterlan*, provinc. novi Regni Mexicani, in America septentr. in Boream prov. Cioaloæ, & non longè a mari purpureo. A paucis annis lustrata fuit ab Hispanis, qui tamen nullas in ea habent colonias.

Dion. Astiae, promont. Thraciæ, ad Bosphorum, quod vulgò *Cettium* nominatur, teste P. Gyllio. Asti popul. Strabon.

Astigi. Vide Astygi, urb. Hispan. Bæt. olim episc. sub Archiep. Hispalensi.

Astir, *Steyr*, urbs Austriae, à Lentio 4. leuc. in austr. Vide Asturia.

Astomi, pop. Indiæ, circa fontes Gangis, sine ore, toto corpore hirta frondium lanugine tantùm utentes, & odore radicum ad flore herbarum sylvestrium viventes, ut Plin. scribit. *Plin.*

¶ Astrachanum, *Astrachan*, urbs ampla Tartariæ Asiaticæ, prope ostium Volgç fluv. in ditione Moschorum ab anno 1554. cum arce permunita; habuitque olim Regem proprium. Ibi antiquitus erant Asturcaoi populi. Urbs distat 12. leucis à mari Caspio, & 70. ab urbe Terkia in Septentr. estque in ea parte Tartariae, quæ vulgò *Nagaja* dicitur, seu regnum Astrachanum, Oleario teste & aliis.

Astraeus, fluv. Macedon. inter Thessalonicam & Berrhçam fluv. Nomen ab Astræo sive Æstraeo opp. habere videtur, (quod *Ostro* nunc dicitur) unde oriens, in Axium defertur. *Ælia.*

¶ Astræus, fluvius Macedoniae. Fontes habet in limite Albanorum, prope Astraeum oppid. ubi Astraei seu Æstraei pop. inter Ælmoper & Destaretios.

Astrata, ins. maris Rubri, intra sin. Arabicum, quæ *Cajasin* nunc dici fertur. *Ptol.*

Astromela, Mastramella Steph. *Martegues*, teste Pineto, opp. Gall. Narbonen. in ora littorali Provinciæ, apud Maritimam oppid. inter Massiliam & Arelatum, inde 9. hinc 7. leucis. Aliis ipsa Maritima *Martegues* vulgo dicitur. *Plin.*

¶ Astromela est sinus, qui vulgò *la Mer de Martigues* dicitur a Maritima oppido ei adjacente ad ostia. Eum circunstant oppida Berra, Juncariae, & Ferreriae: & hinc periti nautae, *les Martegaux* dicti.

Astrunus, Mons Campaniae, apud Poteolos urbem r Lacus qui vulgò *Bagni di Astragao* nominatur, teste Mazzella.

Astuja, opp. Germ. quod quidam *Bedrnhaasra*, indigitant, in Saxonia. *Ptol.*

Astura, *Staru*, *Stora*, & *Astora*, opp. olim nunc exiguum castrum, & fluv. Latii apud Circaeos. Festus fluv. ait 6. mil. pass. ab urbe fluere. Sed hic stura in agro Laurenti. Storas Strab. vocatur, diversus ab Astura, qui 5. mill. pass. abest ab Antio. Circaeos versùs: ubi Tull. Cic. à M. Antonii militibus fugiens interfectus est. *Cic. Festo, & al.*

¶ Astura dicitur etiam hodie *Astura*; estque vicus ad mare, cum fluv. parvo cognom. alias sub Volscis, nunc in campania Romana, & in ditione Pontificia. Dominos habuit Frangepanos; ibique dejectus & captus fuit Conradinus Suevus, nepos Friderici secundi.

Astura item fluv. Hisp. in finibus Asturum, Legionem urbem alluens, ac in Durium labens. *Oros.*

¶ Asturia fluv. *Asta*, Lucum Austrum alluit, & postea in Cantabricum Oceanum cadit; & à quibusdam Molius dicitur. Alii tamen credunt eum esse qui nunc *Tera* dictus, Asturicam alluit, & dein cum Urbico & Estolla in Durium cadit; sed Legionem non alluit.

Astures, pop. Hisp. Tarracon. in ora Boreali Oceani accolentes, inter Callaicos ad occ. & Cantabros ad ort. quorum reg. Asturia Ptol. vulgò *Las Esturias*; aurifera quondam, teste Silio lib. 1. *-Astur avarus*

Visceribus lacerç telluris mergitur imis.

Et redit infelix effosso concolor auro.

¶ Asturia, regio Hispaniae & regni Castellae, Principatus titulo clara. Ab Hispanis vulgo *las Asturias*, & à Gallis *les Asturies* dicitur; estque duplex, nempe *Asturia de Oviedo*, quae Gallæciç adjacet ad occasum, a primaria urbe sic dicta; uti & alia *Asturia de Santillana*, quae ad ortum & Biscaç contigua est. Totius autem regionis primaria est Lucus Asturum, qui nunc Ovetum dicitur, *Oviedo*, urbs alias regio titulo insignis. Regio hæc montuosa admodum & sterilis raros habet incolas; estque in longum extensa inter Galaeciam & Biscajam. Sed olim ampliùs protensa, continebat etiam partem Septentrionalem regni Legionensis, ubi Asturica & Legio urbes, & Astures Cismontani.

Asturica Augusta, *Astorga*, urb. & col. Hispan. Tarracon. in Asturum & Vaccaeorum confin. episcop. sub Archiepisc. Compostellano, à Legione 9. leuc. in austr. Zamoram versùs, à Burgis 36. in occ. per Palantiam ferè in medio. *Ptol.*

¶ Asturica, *Astorgue* Gallis, urbs aliàs Asturum Cismontanorum, in confinio Vaccaeorum, nunc regni Legionensis,

fis, sedet ad fluv. Teram 7. leuc. a Legione, & 30. tantum a Burgis. A paucis inhabitatur, & quotidie deficit.

Ex vita S. Sever. Asturis & Castris, opp. Norici, in Austria, quod, teste Cuspio. nunc *Steckeravv* dicitur, à Vienna 4. leuc. Moraviam versùs. alius *Stair*, urbs Austriæ ad Anisum fluv. à Laureaco, sive ab Aniso urbe 3. leuc. in austrum; quod magis probo.

Asturum lucus, urbs olim in finib. Asturum, prorsùs eversa, apud Overum urb. quæ illi successit; & novus lucus Asturum dici potest, à Legione 22. leuc. in Boream versùs Scythicum proma

¶ Asturum lucus, nunc Ovetum, *Oviedo*, distat à Legione 16. leucis tantùm, & 9. e Scythico promont. Vide Ovetum.

Plin. Ant. Astygi, Astygis Ptolom. *Ecya*, urbs Hispan. Bæt. hac etiam tempestate clara, ad Singolim fluv. episcop. olim sob Archiepisc. Hispalensi, unde 25. leuc. recedit Granatum versùs, inde in occ. 21. leucis distans, à Corduba 8. Augusta firma, etiam Plin. dicta. Hæc ona cum Aslapa, Obulco, Ægabro, Lucena, Marcia, Ursone, & Vaena oppid. à Ferdinando Rege, Mauris ejecta, recuperatur aoo. sal. 1239.

Plin. Strab. Ptol. & al. Astypalæa, *Stampalia*, ins. maris Carpathii, cum urbe ejusdem nominis episc. sub Archiep. Rhodiensi, in longum extensa, circuitu 88. mill. pass. ab Icaria 80. in austrum, à Delo 100. in Eurum, à Cadisco promontor. Cretæ 125. in Cæc. & Bor. Ejus mem. Ovid. lib. 2. de arte amandi.

Cinctaque piscosis Astypalæa vadis.

Astypalæa quoque opp. Coi ins. teste Steph.

¶ Astypalæa insula via 70. milliaribus distat à proximiori ora Cretæ insul. à Gnido autem urbe Asiæ minoris 60. tantum. Ei adjacent ad ortum aliquot insulae, seu veriùs scopuli.

Plut. Astyra, villa inter Tusculum & Circejos, eadem cum Astura, ut videtur ab urbe Roma 40. mill. pass. distans, ubi Cicero interfectus est, teste Plut. Sed pro Tusculum Antium legendum est.

¶ Asuga, *Asug*, opp. Abyssiniæ, seu Æthiopiæ superioris, in prov. *Ambiam*, prope Æquatorem, centum circiter milliaribus infra Ambiamom in Septentr.

¶ Asulum, *Asolo*, opp. Italiæ, in Marchia Tarvisina, prope fontes fluvii Mussooi, ditionis Venetae. In monte sedet, 25. milliaribus à Tarvisio in occasum, & octo à Bassano in ortum.

¶ Asunga, *Asungen*, lacus Sueciæ regni, in Westro-Gothia provincia, versùs Smalaodiam.

Steph. Atabyris, mons Siciliæ, apud Agrigentum urb. ubi boves Æneæ mugire solitos, cùm aliquid iniqui fieret, traduor. Mons item ejusdem nominis in ins. Rhodi, teste Strab. onde ipsa Rhodus Atabyria olim dicta fuit, teste Plin. lib. 5. c. 31.

¶ Atacama, *Atacama*, desertum Americæ meridioo. in regno Peruviæ, versùs confinia regni Chiles, io ora littorali maris Pacifici, in regione *de los Charcas*, inter Aricam & fluvium Copiapum.

Plin. Atalante, *Talandi*, ins. parva, cum opp. Eubœæ adjacens, è regione Opuntis urb. Bœotiæ. Cujus mem. Stat. lib. 6. Theb.

Nota parens cursu. Quis Mænali; Atalantes
Nesciat egregium decus!

Hinc Atalanteus, a, um, apud Stat.

Ptol. Atalantes Nesium, insul. parva Eubœam apud Cenæum prom. quam Niger *Calojero* vulgò dici testatur. Sed hæc eadem est cum Atalante Plin.

¶ Atavilli, *Atavillos*, popoli Americæ meridionalis, in Peruvia, prope fontes fluvii Xauxae. Distant circiter 60. Leucis à civitate Regum, & 40. ab ora littorali maris Pacifici.

Strab. Vib. Ptol. & al. Atax, *Aude*, fluv. Gall. Narbonensis, ipsum Narbonem interluens, & paulò infra in mare cadens, Narbo propterea à Polybio dictus, ex Pyrenaeis montibus, teste Mela, oriens, & per Rubresum lacum transiens. Pop. Atacini ab eo Narbonnenses dicti. Strab. illum ex Cemenis montibus scribit profluere; sed Melae fides habenda. Ejus mem. Luc. lib. 1.

Miris Atax Latias gaudet non ferre carinas.

¶ Arax oritur ea montibus Pyrenæis, io ea parte Comitatus Ruscinonensis, quae *Capsir* dicitur, alloitque Limosium, Alethum, Carcassonem, & Narbonem, urbes Occitaniae; dein auctus aliquot fluviolis, in mare Mediterraneum se exonerat.

Cæs. Ategua, *Tebala veja*, seu *Teivela* Mor. opp. Baet. a Caesare eversum, apud Alcalam regalem, in regno Granatensi, (ubi adhuc fons visitor, qui *Fuente di Teivela* dicitur) olim munitissimum, a Corduba 16. leuc. Granatum versùs, à Christianis una cum Turone opp. inde 3. leuc. recuperatum ano. sal. 1330. Scribitur etiam duplici t Attegua. *Dion.*

Atella, *S. Arpino*, teste Sanfelicio, urbs Campaniae episc. sub Archiepiscop. Capuano eversa, apud Clanium fluv. & apud Aversam orb. quae illi successit: & nova Atella dici potest, media inter Capuam & Neapolim, 8. mill. pass. utrioque, à Carolo I. Rege Neapolitano excisa. Nunc ibi vicus S. Arpini. Pop. Atellani Cic. & Plin. Est & Atella opp. Lucaniae inter Melphio & Potenciam urbes, inde 8. hinc 16. mill. pass. distaos, à Venusia 25. De ludis, ludicris, & versibus Atellanis vide Cic. lib. de Divinat. Mem. Atellæ Sil. lib. 11. *Strab. Ptol. & al.*

Jamque Atella sans, jamque & Galatia abegit.

¶ Atella Lucaoiae, vulgò *Atella*, oppidum est etiam regni Neapolit. in Basilicata provincia, ad radices Apennini montis, & in confinio Principatus ulterioris, paucis constans incolis.

Ater, mons Africae, in longum valde extensus, & uno latere Syrtim minorem attiogens. *Plin.*

Aternum, *Pescara*, fluv. & urbs Marrucinorum, olim episc. Fluv. Aternus in Vestinis ex Apenn. mont. ortum habet, Aquilam Teateamque praeterfluens. Urbs verò nunc opp. est in ostio fluv. cum arce munitissima, (unde Marchiones Piscarienses dicti) à Teatea 8. mill. pass. quot ab Angulo, inter Hadrism (cui cessit episcopatus Aternensis) & Ortonem ad ort. ad 12. Ostia Aterni fluv. ab ostiis Tiberis 136. mill. pass. distaot, teste Plin. quantùm Castrum novum Praecutinorum, in ora maris Adriatici, ab Alsio, in ora maris Tyrrheni, recedit. *Strab. Plin. & al.*

¶ Aternum, Gallis *Pesquaire*, oppidum est probè munitum regni Neapolitani, in Aprutio citeriori, sub dominio utili Avalorum, 16. milliar. distat ab Anaano; & 12. a Pinna in ortum. Aternis autem fluv. 9. milliar. supra Aquilam ortum ducit, & prope Teateam labitur; dein auctus aliquot rivis, & diviso Aprutio citeriori ab ulteriori, mare Adriaticum se exonerat.

Ateste, *Este*, urbs olim episc. sub Patriarc. Aquilejensi, nunc opp. Venetiae praeclarum, in agro Patavino, ad Medoacum minorem fluv. inter Patavium 25. & Ferrariam 35. mill. pass. occorrens. Hinc Principes Atestini, sive Estenses, Italiæ nobilissimi antiquissimique, Ferrariensi Duc. diù potiti, nunc Mutinenses & Regienses Duces profecti. Atestini pop. & nom. gent. lib. 3. *Plin. Tac. Ptol.*

Egit Atestinus causas, & Cajus, utramque
Noras.

¶ Ateste, sedet prope Euganeos montes, 12. milliaribus a Patavio in austrum, & via 5. a Monte Silicis, 30. autem a Venetiis in occasum hibernum.

Atha, urbs Bithyniae, sub mont. Olympo; eadem Prusa. *Oros.*

¶ Atha, *Atha*, amnis Germaniae, io Ducatu Bavariae. Io Danubium fluv. se exonerat paulo supra Ingolstadium.

Athamanes, pop. Epiri, in Acarnaniae & Thessaliae conf. quorum reg. Athamaoia apud Steph. Dicuntur pop. etiam Athamantes. *Liv. Plin. Strab.*

¶ Athamantes populi Epiri fuere, quorum regio Athamia dicta fuit; eratque inter Acarnaoiam, Ætoliam, Thessaliam, & Achajam, intra montes, ubi alias urbs praecipua Argithea.

Athamas, mons Phthiotidis, ab Athamante Rege dictus, cujus incolae Athamantes, teste Strab. nominantur. Ex eo fluv. Athamas profluit, qui luna senescente ligna instar ignis accendit, teste Ovid. lib. 15. Metam. *Greg. Taro.*

Admotis Athamantis aquis accendere lignum
Narratur

Athanacum, *Aisnay*, teste Ortel. vicar. & Abb. apud Lugdunum orb. Galliae Celt. ubi ara Lugdunen. apud Juvenal.

¶ Athanacum aliàs erat extra Lugdunum, nunc est intra urbem, ad confluentes Araris in Rhodanum fluv. *Liv.*

Athanagia, *Manresa*, teste Floriano, urb. Hispaniae citer. in Catalaunia, inter Barcinonem 10. & Urgellam 14. leuc. occorrens, à Solsona 5. apud mont. Serratum, inde 3. Sed Beutbero est *Sanabuja* opp. ejusdem regionis inter Solsonam orb. & Olianam opp. 3. leuc. à Servaria oppid. 5. Urgellam versùs 9. Al. est *Cardona* opp. salis proventu in proximo monte diversorum colorum opulentissimum, inter Minoristam, & Solsonam, 3., leucis ab Ilerda

10. Urgellam versùs, proprio Duei subjectum. Athanagiam à Scipione expognatam. Liv. scribit.

¶ Athanagia quibusdam est Ilerda, *Lleyda*, urbs Cataloniæ, ad Sicorim fluvium.

Bibl. Athar, *Jethirn*, pag. Palæstinę, teste Eusebio, qui si nunc esset, nescio.

Omnib. Athenę, *Setines*, teste Soph. cum al. urbs Græcię notissima, Atticæ metrop. clarissima orbs armis quondam & litteris, a Cecrope condita, & sic de Minervæ (quæ ibi colebator) nomine dicta, à Thebis 40. mill. pass. distans in austrum, à Corintho paulò pluribos ad 44. in medio ferè Megaris obvlis, à Lacedaemone ejus æmula 145. in Bor. Nunc obscurior arcem habet premunitam. Urb. archiep. multarum orbium metrop. Pop. Atheniens. Ovid. multis in locis ejus mem. in epist. præsertim 1. sic:

Atque aliquis, jam nunc doctus erat, inquit, Athenas,
Armiferamque Thracem qui regat, alter erit.

¶ Athenarum urbs, priusqoam in Turcarum potestatem deveniret, Ducem habebat proprium a multis annis. Sedet inter fluvios Cephisum & Ilissum, cum arce munita. Ejus portus Phalerus, nunc *Port Leon* dicitur, sensimque oblimatur, ut via minorum navigiorum capax sit. Urbs autem nunc obscura sensim deficit, & tantisper distat ab ora littorali; subest dominio Turcarum ab anno 1455. quo capta fuit a Mahumete secundo, 120. milliaribus distat a Sparta in Boream.

Atheniensis probus apod Plat. lib. de Legib. dicitur proverbii modo, de eo qui in repub. male instituta si probus est, verissime probus nominatur: quasi dicatur, Athenis raros probos inveniri, sed eos esse insigniter probos.

Strab. Plin. & al. Athenæum, quod & prom. Minervæ, & Sirenum, & Prænusiom apud Strab. *Capo di Minerva*, *Capo di Campanella*, & *Capo di Massa*, teste Scip. Mazzella, prom. Picentinorum, contra Capreas ins. inde ad 4. mill. pass. in occ. distantes, Surrento etiam proximum, ab eo 4. mil. in austrum recedens, a Neapoli 30. in eo Massa urb. modica. Hoc sinum Craterem a Miseno prom. inchoatum finit. Athenęum alterum apud Dionys. Halicarn. in ora magnae Græciæ, *Ressin* vulgò, a Rosciano urbe 4. m. p. Athenaeum item locus erat Athenis Minervę dicatus, ubi opera literis dabantur, hoc est, gymnasium & academia.

¶ Athenęum, promontorium Picentinorum, meliùs dicitor Minervæ promont. hodie *Capo Campanella*. Vide Minervæ promont.

Dict. Atheniensis Legio, *Thienen*, & *Tillemont*, opp. Belgii, in Brabantia, à Lovanio 3. leuc. in ort. distans.

¶ Atheniensis Legio, in Belgio, ubi fuerit, non bene constat. Oppidum quod *Thienen* ab incolis, & *Tillemont* à Gallis dicitur, meliùs & rectiùs dicitur Tenæ, seu Tillemontium; estque in Brabantia, ad Getam amnem; sed deficit in dies. Vide Tenae.

Plin. Mel. Athenopolis, *Tres*, teste Pineto, opp. Gall. Narb. in ora provinciæ, inter Telonem 3. & Forum Julium in ort. 6. leuc. contra Stœchades ins. sed Villanovano & Mol. *Teret*, seu *Eres*, Olbia veteribus dicta putatur. Al. locus *Napole*, al. *Nuyt* opp. Prov. inter Forum Julii 4. & Locum 5. leuc.

¶ Athenopolis ab aliis Antipolis dicitur, *Antibe*, quod forsan meliùs, voce non abludente; estque urbs munita, in ora Provinciae, 7. leucis a Foro Julio in ort. aestivum. Vide Antipolis. Existimat tamen Hon. Bon. Athenopolim fuisse ubi postea Sambracis, hodie *Grimaut*, in ora Provinciae, & in intimo recessu sinus Sambracitani.

¶ Athenom, *Athena*, opp. regni Neap. in Principatu citeriori, prope fluv. Tanagrum, seu Nigruin 9. m. distat a Marsico novo in occ. eum tir. Princip.; estque ad radices Apennini, & parvi circuitus, 16. milliar. a Potentia.

¶ Atherita, *Atherith*, seu *Athenry*, urbs Hiberniae, aliàs amplior, in Connactia prov. & Galliviensi Comitatu.

Liv. Plin. Tac. Athesis, Aragis Strab. Atrianus Ptol. accepto nomine ab Atria urbe, *Adige*, fluv. Venetiae, ex finibus Rhaetorum, per fines Tridentinorum, urbem ipsorum alluens, ac Veronam intermeans, in mare Hadriaticum multis alveis se se exonerans inter Fossam Claudiam urbem, & Carbonariam postremum Padi ostium. Pop. per quos labitur intra Alpes, Athesini Plin. dicuntur, *Etschlender* Germanicè. Virg. lib. 9. Æneid.

Sive Padi ripis, Athesin seu propter amœnum.

¶ Athesis, fluv. Italiae, a Germanis *Etsch* dictus. Oritur ex Brenna monte maximo Alpium, in Comitato Tirolensi, Eisocumque fluv. recipit infra Bolzanum, & aliquot alios minores; quibus auctus, in Adriaticum mare recipitor, 16. circiter milliar. a Venetiis in austrum.

Athesis alter, flu. Albionis, in Anglia, agrum Eboracens. Dunelmensi dirimens, ac in otam ad ortum fluens, Oceano Germanico exceptus, *These* incolis, teste Polyd. (Camdenus & alii habent Thesis ac *Tees*.) *Scot. Brit.*

Athiso, *La Tosa*, fluv. Insubrum, ex summis Alpibus oriens, ac in Verbanum lacum inter Aronam & Locarnum, extrema oppida illius lacus, influens. Oscellam (Domom Oscelae vocant) praeterfluit, nec procul à Voconia opp. decurrit. *Plur.*

¶ Athiso, fluvius oritur in confinio Valesiae provinciae, ex monte S. Gothardi, & Voconiam rigat.

¶ Atholia *Athol*, prov. Scotiae septent. intra montes, in mediterr. ubi alias pars Caledoniorum pop. Ei adjacent prov. Perthia, Badenothia, Abria, & Straternia.

Athos, *M. Santo*, mons Macedoniae excelsos, instar peninsulae in mare Ægaeum excurrens, cujus umbra in Lemnum ins. inde in ort. 87. mill. pass. distantem, usque pertingit, teste Plin. Ejus ambitus 150. mill. pass. continet. A Turcis *Monastir*, ob cœnobiorum multitudinem, vocatur. Soli enim monachi D. Basilij illum incolunt; indeque Episcopi omnes sub Constantinopolit. Patriarc. ad Ecclesias regendas desumuntur, ibi in sacris literis & ceremoniis probè eruditi. Ea qua mons ἅγιον ὄρος ab illis nominatur, à Turcis *Seididag*, teste Leunel. Ibi lepores plurimi. Ovid. lib. 2. de arte amandi. *Liv. Strab. & al.*

Quot lepores in Atho, quot apes pascuntur in Hybla.

Et lib. 1. Metamorph.

Ardet Athos, Taurusque Cilix, & Tmolus, & Oete,
Et tunc sicca, priùs celeberrima fontibus, Ida.

Adeo altus est, ut locum imbrium superet, teste Sol. & Mela. Ejus isthmus à Xerxe, teste Herod. perfossus fuit. Athos adeo excelsus est, ut umbram in Lemnum insul. usque projiciat. Unde ortum est adagium *Athos celat latera bovis Lemniæ*, de iis qui gloriam aliorum obscurant, ut Athos simulacrum bovis Lemniæ ex candido lapide factum, & excelsum. Cujus proverbii mem. Plutarc. in moralibus. Dicitur & Athon apud Graecos. nam Athen. hominem voracem, *voracitatis Athonem*, per hyperbolem vocat.

¶ Athos mons in mare Ægæum excurrit inter sinus Strymonicum & Singiticum, estque aliàs in Calcidia regione Macedoniae, nunc in tractu *Jamboli* dicto. Jungitur Isthmo duodecim stadiorum, & in eo numerantur 24. monasteria Caiogerorum, seu monachorum Graecorum, quorum celeberrima Gatopedos, & Agias laura. In his duobus 600. monachi numerantur; in aliis quinque millia & pleraque eorum suor monita; ut piratis obsistent, testibus Brietio et aliis.

¶ Athra, *Athren*, oppidulum Hiberniae, in Lagenia, & Comitatu Kildariensi, ad fluv. Burgum, medium ferme inter Caterlogum et Kildariam.

Athres, fluv. Scythiae Europaeae, qui *Labus* incolis appellatur, teste Peucero. *Hero.*

¶ Athom, *Aeth* Belgis, *Ath* Gallis. oppidum est permunitum Belgii, in Hannoniae Comitatu, ad fluv. Teneram, 2. leucis distat a confinio Flandriae, quinque à Tornaco in ortum, estque medium ferme inter Aldenardam ad Boream, & montes ad meridiem, 5. leucis ab otraque. Captum fuit anno 1667. à Ludovico XIV. Rege Francorum, cui etiamnum subest cum toto territorio adjacente, pace ad Aquisgranum confecta.

Athymbra, urbs Cariae, apud Mæandrum fluv. Vide Nisa. Sic enim postea dicta est, teste Steph. *Steph.*

¶ Athyna, *Athyun*, opp. Sclavoniae, in monte, versùs Dravum fluvium, et prope fontes Oriavvae fluv. 5. milliar. Germanicis distat à Polega in Septentrionem, & sex circiter à Sigetho in austrum.

Athyras, Atyras Plin. *Olyey nero* Graecis, *Acqua dolce* nostratibus, fluv. Thraciae, cujus ostia inter Byzantium et Selymbriam 24. mill. pass. visuntur. Ibi Athyra num. plur. urb. episc. et nunc metrop. Metris alteri metrop. finitima. *Ptol. Plin. & al.*

¶ Athyras fluv. in Propontidem se exonerat, prope Selymbriam.

Atilia, *Altenburg*, Jo. Aventino teste, *Aselburg* M. Welsero, pag. Vindeliciae, in Bavaria, apud Danub. flu. et apud Neoburgum urb. *Vet. Insc.*

Atiliana, opp. Hisp. Tarracon. inter Tritiom 41. et Gracenrrim orb. 64. mill. pass. ex Itiner. Anton. *Sadava* opp. Navarrae, teste Zurita, à Pompelone 10. leuc. Montionem versùs. *Ant.*

¶ Atiliana, oppid. Hispaniae Tarraconensis et Vasconum, nunc quibusdam est *Sadava* opp. Aragoniae, in confinio Navarrae, juxta fluv. Riguelum. Octo leucis abest a Calaguri;

gari in ortum; sed non est inter Tritium & Graccurrim, longè ab opp. Sadava distantes.

Cic. Liv. & al. Atina, *Atino*, urb. olim episc. & col. Latii, in monte, apud fines Samnii, inter Soram et Venafrum, inde 16. mill. pass. ultra Fabrateriam, nunc opp. nulli tamen Episcopo subjectum. Pop. Atinates Plin. & Liv.

¶ Atina nunc vicus est Campanię felicis, prope Melum amnem, 4. milliar. ab Arpino, & à monte Cassino in Bor. ad radices Apennini.

Atina altera, opp. in Lucania, apud Tanagrum flu. inter Polam & Salam oppid. 4. mill. pass. à Salerno ad 40. per Ebolum Potentiam versùs, *Atene* vulgò: cujus campus Atinas à Plin. commemoratur, in quo fluv. ad 20. mill. pass. mersus, emergit Virg. lib. 12. Æneid.

Turbati fugiunt Rutuli, fugit acer Atinas.

¶ Atina hæc vicus est regni Neapolitani, in prov. Principatus citerioris, pene semidirutus.

Ptol. Atinium, *Atino*, opp. Thess. in Maced. conf. Gomphis Tricæque finitimum.

¶ Atintanes pop. fuere Macedoniæ, teste Polyb. in Orestide regione. Thucydides eos Molossis annumerat.

¶ Atinum, *Atino*, oppidul. Italię, quod alluit Tanager fluv. in Lucania mediterranea. Vide Atina.

Atiso. Vide Athiso.

Plat. Atlantis, ins. maris Oceani ingens, quæ à plerisque doctis *America*, sive novus Orbis esse putatur. Insula S. Michaelis, una ex iis quas *Azores* vocantur, videtur Ortelio: sed & hæc non est tantæ magnitudinis, ut Atlantis credi possit. America ab Hisp. 600. leuc. distans, abest; insula verò S. Michaelis 200. mill. pass. longa à Nerio prom. Callaicorum 185. leuc. distat.

¶ Atlantis insula à multis America creditur. Distat ab Hispania plus mille leucis Gallicis in occas. & ejus pars maxima in mediterraneis subest dominio Hispanorum ab anno 1492. quo primùm detecta fuit à Christephoro Columbo. De ea fusiùs in voce America.

Plin. Ptol. & al. Atlas major, *Aiduacal*, sive *Aytuacal*, teste Marmol. *Montes Claros* Hispanis, *Anchiso* & *Manchisa* aliis, mons Mauritan. Tingit. maximus, in oram littoream Oceani occid. & Atlantici desinens, ipsamque Mauritaniam à Lybia interiore separans, cujus prom. *Capo d' A'guer* à nautis nominatur. Juxta hunc mont. regnum Marocchium situm est. Atlas minor alter ejusdem Maurit. *Errif* eodem Marm. teste com al. appe atur, regnum Fessanum à Marocchio discludens. Vertex Atlantis mont. semper nivosus, & in eo elephantes reperiri testatur. Sol. post Plin. Abest ab Herculis columnis 317. mill. pass. in austrum, à Lixa urbe 112. Sed quantum ad Lixę distantiam error in numero videtur. Nomen habet ab Atlante Rege, astrorum peritissimo, quem propterea cœlum humeris sustinere fabulantur. Ovid. lib. 2. Metam.

Quantus erat mons factus Atlas: nam barba comæque
In sylvas abeunt.

Hinc Atlanticus nom. gent. & Atlantis patronym. Virgil. lib. 1. Georg.

Ante tibi Eoæ Atlantides abscondantur.

Atlantem cęlum hospitio excepisse fabulantur; quod cùm sibi insidias ab hospite parari animadvertisset, illum in mare Atlanticum pręcipitem dedisse ferunt: unde ortum est adagium, *Atlas cęlum*, in eos qui sibi malum causant, aut qui se se magnis & molestis negotiis involvunt. Metaphoricè *Atlantes* dicuntur, qui Rempub. collapsuram sustinent, ut apud Cic. in Oratione pro domo sua.

¶ Atlas, mons Africæ maximus, pro diversitate regionum varia sortitur nomina. Incipit prope oram Oceani, ab eo Atlantici dicti, juxta promont. Gerum, *de Guer*, inde perpetuo dorso variè flexos, extendit se se, Orientem versùs, ad confinia deserti Barcę, & immanibus, & supra quam credi possit altis jugis, è medis arenarum vastitate consurgens, extollitur verticem nubibus semper tectum habens. Versùs Oceanum *Aiduacal* seu *Idevacal* dicitur, & inter Segelmessam regionem & provincias Hascoram & Tedlesiam, *Tensif & Dedes* ab incolis vocatur, & *Zist* prope confinia regni Fezzę. Atlas autem minor, qui pars est Atlantis majoris, abest a Lixa urbe 530. mill. pass. circiter.

¶ Atlona, *Atlone*, urbs Hiberniæ munita, in Connacia provincia & Roscomanensi Comitatu, ad Sineum fluv. ubi exit à lacu Rea. Distat 16. milliaribus Hibernicis à Longefortio in austrum, & circiter 30. a Galwaya in ortum.

¶ Atmones pop. fuere Germano-Sarmatię, & pars Bastarnarum, ubi nunc Volhiniæ superior prov. Polonię.

¶ Atquanachuci, *Atquanachukes*, populi Americæ septentrionalis, in Virginia prov. in Cæcium, versùs Novum Belgium, ubi aliquot coloniæ Anglorum.

Atraces, pop. Ætholię, & reg. Atracia Plin. Inde Atracius nom. gent. Stat. lib. 1. Theb.

-qualis per nubila Phœbes
Atracia rubet arte color.

Atramyttium. Vide Adramyttium.

Plin. Atrani, pop. Apuliæ Peucetię, quorum urbs Tranium, vulgo *Trani*, urbs haud obscura archiep. in ora littorea, inter Barolum 6. & Barium in ort. vergens 24. mill. pass.

Liv. Plin. & al. Atrax, *Vaidanar*, teste Pineto, urbs Thessaliæ, apud Peneum flu. Triccam & Larisam interjacens, ab Olympo mont. 20. stad. distans, ab Argissa opp. ad Peneum 40. in Boream hodie ex primis regionis, olim veneniferax. Pop. Atraces Liv. Atracii Propertio. Ibi Atrax quoque fluv. teste Plin. & Atracesia stagna apud Orpheum. Atraciorum mem. Prop. lib. 1.

Et dicam, Atraciis licet hac confidas in oris.

¶ Atrax, urbs Thessalię, in Pelasgiotide regione, 30. m. p. distabat à Lasissa in occasum, & 60. à Tricca in ortum, 50. autem circiter ab Olympo monte.

Cæs. Plin. & al. Atrebates, Atrebatii Ptol. *Arras*, pop. & urbs Gallię Belg. episc. sub Archiep. Cameracensi, caput reg. quæ Lat. recent. Artesia, vulgò *Artois*, nominatur. Media ferme est inter Ambianos urbem Picardiæ, & Tornacum ad ortum urbem Flandriæ 14. leuc. à Cameraco 9. Hic aulæa fiunt optima; & cereus prodigiosus fertur servari, qui accensus non minuitur.

De Atrebatibus & Artesia sic in lib. 4. itiner.

Venimus & Bergas, urbem amplam: hinc Nervia pubes,
Et post Atrebatum fines, Artesia visa est.

¶ Atrebates, populi Galliæ Belgicę, quorum regio Artesia dicitur, Comitatus titulo clara, aliàs sub dominio Hispaniorum, nunc autem ferè tota est Francici juris; Ejus primaria urbs Atrebatum dicitur. Reliquę sunt Audomaropolis, Aria, Bapalma, Bethonia, & Hesdinum. Hęc provincia habet ab Aquilone Flandriam, quae ei adjacet etiam ad ortum cum agro Cameracensi; & ad merid. & occasum Picardiam & Comitatum Bolaniensem; estque fertilis admodum.

Ptol. Atrebatii, popul. Albionis, in Anglia, quorum reg. *Barkshire* Camd. & Lelandu testibus oppida *Okingham*, *Reding*, *Ilsley*, & alia, inter Londinum & Sarisburiam ad occ.

¶ Atrebatii pop. Albionis fuere, ubi nunc Bercheria provincia, *Barkshire*; eorum primaria urbs, Calleva Antonino & Ptolem. nunc *Wallingford* dicitur.

¶ Atrebatum, *Arras* Gallis, *Atrecht* Belgis, urbs ampla & episcopalis Belgii, Artesiæ Comitatus caput, ad fluvium *Scarpe*. Est munitissima, & sub dominio Regis Francorum ab anno 1640. cum priùs esset sub Hispanis, qui ibi grandi clade affecti fuere a Gallia die S. Ludovico sacra, anno 1654. & obsidionem solvere compulsi. Distat 8. leucis à Cameraco in occas. uti 5. à Duaco, & 14. ab Ambiano in Boream. Vide Atrebates.

Plin. Ptol. Atria, Adria sive Hadria Liv. Strab. & al. *Adri*, urbs Venetiæ episc. sub Ravennate Archiep. ad Atrianum fluv. intra stagna Hadriatica, ab eis penè submersa, à piscatoribus tantùm habitata, Episc. Rhodigii ibi commorante, media ferè inter Ravennam ad merid. & Venetias ad arctos 50. mill. pass. distans, a Ferraria 35.

¶ Atria, *Adria* vulgò, urbecula Italię & ditionis Venetæ, in Peninsula Rhodigina semidiruta jacet. Ejus ruinæ 30. milliar. distant à Ferraria in Boream, 25. à Rhodigio in ort. & 25. à Venetiis in meridiem.

Atria altera in Piceno, à plerisque Adria & Hadria dicta, quae licèt in finibus Picenorum sit, in Aprutio tamen computatur. Ibi Hadrianus Imp. natus, & ab ea sic nominatus fertur. Videtur etiam mari Hadriatico nomen dedisse, licet id alteri Hadrię tribuant. De priore Juli. Scaliger de urbibus;

Nunc vix nomen habet, letoque informe cadaver
Et famulis sordens Hadria putret aquis.

¶ Atria, vulgo *Atri*, est in regno Neapolitano & Aprutio citeriori, in planitie r estque Ducatus gentis Aquavivę. Ejus episcopatus unitus fuit Pennensi episcopatui; & 3. milliar. distat ab ora maris Adriatici, 8. a Pinna in Septentrionem, 13. autem ab Aterno in occasum aestivum, paucis constans incolis.

Plin. & al. Atrianorum paludes, & septem maria, paludes Tartari Tac. & al. stagna Hadriatica, circa Hadriam et ostia Padi: à paludibus Ravennae, de quibus Strabo, diversa:

quae vulgò *le Valli di Commachio* nominantur. Comachum autem urb. episc. abest à Ravenna supra 30. mill. pass. à Ferraria 18.

Atrianus, fluv. Venetiae, quem alii eundem cum Tartaro, alii eundem cum Athesi faciunt, & cum Adria fluv. apud Steph. illum Mercat. *Tartaro* indigitat.

¶ Attibunia, *Atribunis*, fluv. insulae Hispaniolae, in America septentrionali, versùs occasum insulae, & ex adversa Cubae, ubi aliquot mansiones Francorum à paucis annis in eo tractu.

Strab. & al. Atrupatia, reg. Mediae Borealis, Iberiae & Albaniae ad arctos attigua, mari Caspio exposita, in qua Cyrupolis urb. praecipua.

¶ Atrupatia, seu Atropatene, una fuit ex tribus partibus Mediae, quae nunc *Servan*, seu etiam *Xervan* dicitur; usque subdita imperio Regis Persarum. Ejus praecipua Tabrisium, seu Tamisium, urbs ampla.

¶ Attacoti, pop. Scotiae, teste Nicol. Sansone, ubi nunc Comit. Buquamensis in Scotia septentrionali.

Ptol. Attacum, *Ateca*, opp. Hisp. Terracon. in Celtiberis seu in regno Aragoniae, proximum Voberca, s. distans leuc. à Bilbili 2. ad Salonem fluv. Attacense municipium in vet. inscriptione.

¶ Attacum aliis est *Daroca*, oppidum parvum Aragoniae ad Xilocam fluv. qui postea cadit in Salonem, distatque è Bilbili 4. leucis in meridiem.

Ptol. Attalia, *Satalia*, teste Soph. *Antali* Turcis, teste Leuncl. urbs Pamphyliae Archiep. marit. & primaria regnum, ubi Praefectus moratur, ab Attalo Rege condita. Aulaea olim Attalica in pretio fuere. Sil. lib. 14.

Lata Tyrus, quaeque Attalicis variata per artem
Aulais scribuntur acu.

Hinc Attalicus sin. *Golfo di Satalia*. Scribitur & Atalia unico t, ab Olbia 15. mill. pass. in ort.

¶ Attalia, urbs Asiae minoris, sita est in ora littorali maris Mediterranei, ad ostium Cestrii fluvii, & ferè medio inter Aspendum & Termessum, 40. mill. pass. ab utraque; nuncque sub Turcis est probe munita. Sed malè habita fuit e Christianis principio hujus seculi; & tantisper distat à Veteri Attalia, quae diruta jacet.

Attella. Vide Atella. Sic autem scribitur apud Sil. lib. 11.

Jamque Attella suas, jamque & Calatia abegit.

¶ Attemum, *Atteny*, oppidum Asiae, in India citeriori & regno *Decane*. Aliis est *Atteny*; distatque ab urbe Visiapor. 22. leucis circiter.

Atter, *Attersee*, lacus Germaniae, qui aliis *Schwartzsee*, in archiepisc. Salisburgensi. Eum praeterluit fluv. Ager in confinio Austriae.

Strab. Plin. & al. Attica, Attis Melae, Acte olim & Actica, *Ducato di Setbines*, reg. Achajae, sive Helladis, in angulo orientali & australi, quae & Mopsopia & Cecropia dicta est, in qua Athenae urbs totius Graeciae clarissima. Hinc Atticus nom. gent. ut mel Atticum, Ovidius lib. 5. de tristibus.

Melle, quod in ceris Attica ponit apis.

Attici pluribus elogiis celebrantur, in iis veritatis praecipuae, ut *Atticus testis* in adagiis referatur, teste Diogeniano, de teste incorruptissimo & probatissimo, licèt etiam de improbo per ironiam dici possit. *Attica fides* quoque apud Plaut. in Aulul. proverbialiter de fide integra & incorrupta dicitur. Est & *Attica Musa* in proverbio apud Diog. Laert. pro oratione venusta & eleganti; sicuti & *Atticus lepos*. Contrà *Adversa Atticus* apud Zenod. in violentos in vicinos dicitur, quòd Attici quondam vicinos pop. sedibus suis pellerent. Attici quoque, praesertim Athenienses, lucri & munerum cupidissimi fuere: adeo ut apud Aristoph. teste Diogeniano, prov. dicatur, *Atticus etiam moriens porrigit manus*. Attici item Eleusina sacra Cereri apud Eleusin adeo secretè faciebant, exclusis profanis, ut in proverbium abierint *Attica Eleusinia*, de iis qui inter se secretò de re aliqua tractant, ut auctor est Zenodot.

¶ Attigouvantani, *Attigouvantans*, populi Novae Franciae, in America septentrionali, versùs Occidentem, à quibus dictus lacus ille magnus Attigouvantanorum, seu Huronum.

¶ Attiquamechi, *Attiquamecques*, populi Novae Franciae, in America septentrionali, prope fontes fluvii Saguenai.

Aimo. Attiniacum *Attigny*, pag. Gall. Belg. in finibus Rhemensium, apud Axonam flum.

¶ Attiniacum, *Attigny*, oppidulum est Campaniae provinciae & Ducatus Remensis, 3. leucis à Retelio distans in ortum, & 28. à Remis in Graeciam, Sedanum versùs 8. fuitque pessime habitum ultimo bello Belgico. Sed nunc in dies restauratur.

Attium, *Capo di Scardola* in tab. recent. prom. Corsicae, in ora occidua, inter Calviam & Sagonam. *Ptol.*

¶ Attium, promontor. Corsicae, nunc est *Punta di Lacivola*; distatque 22. mill. pass. à Calvio in Boream, & 24. à Fano S. Florentii in occas. Sed non est inter Sagonam & Calvium.

Attuari, Atthuarii Amm. Marcell. pop. German. gen. Francorum, Brusteris finitimi.

¶ Attuarii, populi Germaniae, qui fuerint non constat, forsan Chattuarii seu Chassuarii, inter Chattos, Bructeros, et Cheruscos. *Vel. Pat.*

Attubi, quod & Claritas Julia Plin. Atubi, ex al. cod. Ucubi Aulo Hirtio (ut Morali videtur) *Espejo*, teste Mor. opp. olim col. Hisp. Baet. inter Cordubam & Alcalam regalem. Vide Aspavia (haec enim *Espejo* dicitur, ab Ucubi 5. leuc. distans.) Vide etiam Ucubi. *Plin.*

¶ Attubi, seu Ucubis, oppidum fuit Turdulorum, ad Singilim fluv. 25. mill. pass. à Corduba in meridiem, & paulo plùs ab Astigi in ortum, Illiberim versùs, ubi forsan hodie castrum *Olivera* dictum.

Atuacutum, quasi Atuaticum, à populi Atuaticis, seu Aduaticis apud Caes. *Anversa* nunc, Joan. Becano teste, urbs clarissima Brabantiae. Vide Antuerpia. Scaligero & al. est urbs Tungrensis. Situs apud Caes. arridere videtur. *Ptol.*

¶ Atuacutum dicitur, & meliùs, Aduacutum seu Aduatuca Tungrorum, urbs fuit Eburonum, in Gallia Belgica, & Tungrorum caput, hodie *Tongeren*, opp. Leodiensis ditionis, medium inter Trajectum ad Mosam in ortum, & Fanum S. Trudonis ad occasum, testibus Sansone, Briettio, Du Val, aliisque. Vide Aduatuca.

Atuae, Aduatici Caes. Atuatici Dioni, pop. Gall. Belg. Vide Aduatici.

¶ Aturia, regio Assyriae, in qua Ninus & Gaugamela sita est. Strabo 16. Vide Assyriae. *Cl.*

Aturum, & Aturensium urb. *Aire*, urb. Aquit. episc. sub Archiep. Auscensi, in reg. Novempopulonia, Aquis Tarbellis finitima, ab eis 5. leuc. inter Auscos 16. & Bajonem 12. Fano S. Severini proxima, 3. leuc. distans in merid. Illam Aturus, sive Aturrus fluv. ex quo nomen habet, interluit. Scribitur etiam geminor. *Lib. Prov.*

¶ Aturum, seu Aturas, urbs alias Elusatum, nunc *Aire* dicta, Vasconiae propriae caput est juxta Aturum fluvium & in se ipso limite Comitatus Arminiaci, 4. leucis Aquitanicis supra Fanum S. Severi in Eurum, 10. à Tasta in ortum, uti 16. à Bajona, Auscios versùs 11.

Aturus autem fluv. qui ex Monte Pyrenaeo profluit, & in Oceanum Aquitanicum citra Bajonam effunditur, *l'Adour* appellatur. Cujus mem. Auson. in Parental. *Auson.*

Tum profugum in terris, per quas erumpit Aturrus.

Hic à Luc. lib. 1. Atyrus appellatus; unde & urbs Atyra.

Qui tenet, & ripas Atyri, qua littore curvo.

¶ Aturus, seu Aturrus, fluvius est Aquitaniae, *l'Adour* dictus. Apud Bigerros, in Valle Campana, haud procul Bagneriis fluunt tres fluvii, Aturri dicti, quorum nomen commune, origo prorsùs diversa. Aturrus ille, qui reliquos excipit, quique sat notus est Historicis & Geographis, oritur ex Pyrenaeis montibus, in summo Baregdini montis jugo, hinc per Bigerros fluens, & per Auscios, Elusates, & Dacios, rigat urbes Tarbam, Aturum, Fanum Sancti Severi, & Tastam, & paulò infra Bajonam in Oceanum Aquitanicum se exonerat, receptis prius Gabaro, Niva, aliisque minoribus. Alter Aturrus oritur in finibus vallis Campanae, diciturque Aturrus Sylvensis, *l'Adour de la Seube*, ac dein influit in Aturrum quem diximus. Tertius Aturrus oritur in Parochia Bagneriarum, vocaturque Aturrus Baudeaenicus, *l'Adour de Baudean*, eò quòd vallem Baudeanicam irrigat, infra quam excipitur undis majoris Aturri. Uterque autem horum fluviorum excurrit per duodecim milliaria, antequam influat in Aturrum majorem, teste Baluzio.

¶ Atyras, collis in Illyrico, Dioni, incertae positionis.

Atys, *Carabi*, teste Faz. fluv. Siciliae, in ora australi, post Termas urbem ad 5. mill. pass. in occ. in mare labens. Cujus mem. Claud. lib. 3. de rap. Proserp. *Plin.*

*Lucus erat prope flumen * Atyn, quod candida profert.*

¶ * Acin in plerisque codicibus.

¶ Atys, seu Acithis, *Carabi*, fluvius est parvus Siciliae,

in valle Mamræ; & in mare Africum se exonerat inter Thermas ad ortum, & promontorium trium fontium ad occasum. Vide Acis seu Acithis.

Plin. Ptol. Avalites, sin. & empor. & Avalitæ pop. Æthiopiæ, in ora maris Rubri, contra Arabiam, Diræ alteri empor. proximum, inter Aromata prom. & fauces sinus Arabici propiores, *Zeila*, teste Mol. à memoratis faucibus 5. leuc. distans, Barbaram urbem versùs an.

¶ Avalites, emporium Trogloditicæ, hodie est *Zeila*, urbs munita regni Adelis, in Ajana regione, vix 90. mill. a faucibus maris Rubri in merid. Adelum versùs totidem, 400. autem ab Aromata promontorio in occasum.

Avalleosis Com. *Avalle*, teste Ortel. in Gall. Aquit.

Script. Brit. Avalonia, postea Glasconia apud Matthæum Westmonast. *Isis Avalon*, teste Lelando, incolis *Glastenbury*, opp. Albionis in Angliæ agri Somersettensis, ubi cœnobium Glasconeose olim celeberr.

Ptol. Avanticum, Aventicum, Tac. *Avenches*, urb Sequanorum olim episc. in Helvetiorum & Equestrium conf. Nunc jacet, manet pag. Vide Aventicum.

Cæs. Avaricum, *Vierzon* & al. *Viasone*, opp. Gall. Celt. in finibus Biturigum, ab urbe Bituricensi 7. leuc. ab Exoliduno 4. ab Aurelianis 20. Sunt qui putant Avaricum esse ipsam urbem Bituricensem.

¶ Avaricum aliis omnibus est *Bourges*, urbs Galliæ archiep. & primaria Bituricensis provinc. ad fluv. Auram seu Avarum. Academia gaudet celebri; & ab aliis dicitur Avaricum Biturigum Cuborum, quia olim hic habitabant Bituriges Cubi. Undecim leucis distat à Niverno in occasum æstivum, 5. ab Exoliduno in ortum, & 22. ab Aureliano in austrum. Vide Bituriges.

¶ Avarini pop. seu Peucinis, in Sarmatia Europæa, ubi nunc pars Palatinatus Cracoviensis in Polonie, inter Vistulam fluvium & Carpathos montes.

Ptol. Avarum, *Capo di Viana*, teste Mol. prom. Hisp. Tarracon. in ora Callaicorum, seu Gallæciæ apud ostia Minii flov. ubi Viana oppid. Sed hoc potiùs in ora Bracarum est, ab ostio Minij 3. leuc. Bracaram versùs 7.

¶ Avarum promont. aliàs Calleicorom Bracarum, nunc in Portugallia, 5. leucis a Bracara in occas. distat.

Plin. Avatici, pop. Gall. Narbonens. ubi in ora Mela locat Avaticorum stagna, quorum opp. est Fossa Mariana apud ostium Rhodani occiduum, & locus *Avancon*.

¶ Avatili, & meliùs Anatili ab aliis dicti fuere; erantque in Provincia prope oram ubi nunc Maritima, Rhodani ostium orientale, & Campi lapidei. Vide Anatili.

¶ Aubanea, *Aubagne*, urbecula lepida Galliæ, in Prov. 3. leucis a Massilia distat in ortum, & 5. ab Aquis Sextiis; ibique persæpe celebrantur Comitia provinciæ.

Auca, urbs Hisp. Terrac. excisa penitùs, finitima Burgis, qui illi in episcopali dignitate successere. Locus adhuc *Nuestra Sennora de Oca* nominatur apud Villam Francam opp. inter Burgos 5, & Dominicopolim 9. leuc. juxta montes, qui *Montes de Oca* dicuntur.

¶ Auchanites, seu Anranitis, tractus Babyloniæ, inter Babylon & Seleuciam urbes, prope Euphratem fluvium, Philippo à Vico teste.

Plin. Sol. Auchetae, Auchatæ Herod. pop. Scythiæ Europeæ, apud quos Hypanis fluv. oritur, quorum situs in Podolia. Val. Flac. lib. 6.

Eruis ignotis insons Arimaspe metallis,
Doctus & Auchates.

Claud. Audelopes, pop. Libyæ inter. intra illius deserta, ultra Garamantes & Nasamones. Quorum mem. Claud de laud. Stilic.

-Repetunt deserta fugaces
**Audelopes pavidus projecit missile Mazax.*

¶ Alii libri habent * Autololes.

Prov. Rem. Audomarensis, urbs Belgii episc. sub Archiep. Camerac. & ex primis Artesiç, Tarvannæ urbi excisæ proxima ad 3. leuc. ab Atrebatibus 14. in Bor. vulgò *S. Omer*.

¶ Audomaropolis, seu Fanum S. Audomari, *S. Omer* urbs, quæ olim *Sithieu*, Abbatia. Ad fluv. Agnionem sedet; estque permunita, habens Episcopum ab anno 1559. Crevit ex Tarvannæ ruinis, 8 leucis distat a Bononia in ortum, & quatuor ab Aria in Boream.

Ptol. Audus, mons Africæ, apud fines Mauritan. Cæsariensis haud procul ab ora littorali; qui *Auras* incolis dici perhibetur. Est & fluv. Audus in Mauritan. Cæsar. apud Audum prom. in sin. Numidicum exiens, inter Jarsath & Igilgili pop. *Balaffia*, teste Mol. prom. verò *Capo Gibranel*.

¶ Aveinum, *Avein*, vicus Belgii, in Duc. Lucemburgico, celebris ingenti victoria Francorum contra Hisp. con. 1635. Vix duab. leuc. distat a Fano S. Huberti in Septentr.

Avellani, pop. Campaniæ, quorum opp. Avella, intra montes, in Hirpinorum conf. inter Neapolim 20. & Abellinum 10. mill. pass. quot ferè à Nola, à qua 8. Capuam versùs recedit, *Avella*, etiam vulgò dictum. *Plin.*

¶ Avella oppidulum est Campaniæ felicis seu Terræ laboris, in confinio Principatus ulterioris, 55. milliar. Neapoli, & 4. à Nola in ortum Beneventum versùs.

¶ Avençum, *Avenay*, urbecula Franciæ, in provincia Campaniæ, prope Matronam fluvium, & 4. leucis e Remis in austrum.

Avendonis, Vendum Strab. ut videtur, *Adelsperg*, teste Laz. oppid. Japodum, in Carniola, medium inter Justinopolim urb. Istriae, & Labacum caput Carniolae ad 40. mil. pass. *Avendone* aliis adhuc dictum. *Ant.*

¶ Avedonis nunc est vicus *Adelsperg* intra montes, sub dominio Austriacorum, & 3. leucis a Tergeste in ort.

Avenio, *Avignon*, urbs archiep. Gall. Narbon. ad Rhodanum, praeclara, Com. Venaxini Caput, ad Summum Pontificem spectans, in Provincia, inter Arelatum 9. & Valentiam urbem Delphinatus in Boream 22. ab Aquis Sextiis 22. leuc. Academia, ubi pons lapideus mirus, & septem septenarii, à Nemauso 8. leuc. *Ptol. Plin. & al.*

¶ Avenio distat duodecim leucis ab Aquis Sextiis, septemque ab Arelate; & sita est prope & juxta Com. Venaisinum cujus primaria estq. Carpentoracte; est ditionis Pontificiae ex venditione Joanne Reginae Neapolitanae. Ibi aliàs Cavares populi.

¶ Avenna, *Avon*, fluvius Angliae, Sarisburiam alluit, & postea in mare Britannicum se exonerat ex adverso insulae Vectis. Speedo autem teste, est Avona.

Avennae, *Avesnes*, opp. Gall. Belg. in Artesia reg. ab Atrebatibus 4. leuc. in occ. Comit. Sunt & Avenae opp. Belgii in Hannonia, à Malbodio 4. leuc. Cimiacum versùs 6. *G. Turon.*

¶ Avennae, vulgò *Avesnes le Comte*, oppidulum est Belgii, in Artesia & limite Picardiae, 4. leucis distat à Dulendio Atrebatum versùs. Penè desolatum fuit ultimo bello Belgico; & subest dominio Francorum cum toto tractu adjacente. Avennae autem, *Avesnes*, oppidum est Hannoniae parvum, sed praeclarum & probè munitum, ad Hepram fluvium, & Comitatus titulo nobile, in ditione Regis Francorum ab anno 1659. pace ad Pyrenaeos.

¶ Avens, *Corese*, fluvius Italiae, in Sabinis. In Tiberim se exonerat.

Aventicum, Avanticum Ptol. *Avenches* Gallis, *Wiflisburg* Germ. olim urbs episc. sub Archiepisc. Vesuntino, nunc opp. in finibus Helvetiorum, inter Bernam ad ort. & Ebronum ad occ. ad 3. leuc. Helveticas distans, Murthae proximum. *Tac.*

¶ Aventicum, Germanicè *Wiflisburg*, olim pulcherrima civitas, nunc urbecula minuta Helvetiorum. Bernatibus & Friburgijs paret; & ab eo regio adjacens etiam *Wiflispurgergou* dicitur. Sedet juxta lacum Murtanum seu Moratensem, una leuca Helvetica à Friburgo in occasum.

Aventinus, unus ex 7. collibus urbis Romae, olim extra pomœrium urbis, *M. di S. Sabina* hodie, ob sacram aedem D. Sabinae dicatam, dicitur. Cujus mem. Virgil. lib. 7. Æneid. *Festo. P. Vict.*

Collis Aventini sylva quem Rhea Sacerdos.

Aventinus item mons, super quo Praeneste urb. Latii.

¶ Averia urbs fuit Syriae, in Palmyrene provincia, ad fluvium Palmyritem, non longè à confinio Arabiae desertae & 25. circiter milliar. à Palmyra urbe in meridiem. Quid sit nunc, non bene constat.

Avernus, Aornus Græcis, lacus Campaniae notissimus, apud antrum Sibyllae Cumanae, Cumis, Baiis, & Puteolis (à quibus 3. mill. pass. abest, Baiis propior) proximus, adhuc *Lago d' Averno* dictus, & *Lago di Tripergola*, teste Erythaeo: cujus aquae inter densas sylvas adeo putentes sunt, ut supervolitantes aves decidant mortuae. Hinc ad inferos descendi Poetae fabulantur, qui etiam Avernum pro inferno usurpant, uti apud Virg. lib. 6. Æn. *Strab. Plin. & al.*

-Facilis descensus Averni:
At revocare gradum superasque evadere ad auras,
Hoc opus, hic labor.

Et Claud. lib. 2. de rap. Proserp.

Tunc & pestiferi pacatum limen Averni
Innocuæ transistis aves.

Lucr. lib. 6.

Principio, quod Averna vocant, non nomen id ab re

Impositum est.

¶ Aversa, *Aversa*, urbs episcopalis Campaniæ, in regno Neapolitano, et in terra Laboris sub Archiepiscopo Neap. Dicitur condita ex ruinis Atellæ; estque media inter Capuam ad Boream, & Neapolim ad meridiem, & parva, in planitie. Vide Atella.

Ant. Avesica, (Anesica in aliquibus cod.) *Semnasechie*, teste Simlero, pag. Japodum, in Carniola, à Tergesto supra 20. mil. pass. in Bor. Labacum versùs supra 30. ab Avendone ferè 9. in occ.

¶ Avesica a Germanis *Senasetz* dicitur; estque intra montes, in limite Comitatus Goritiensis, 20. milliaribus à Tegeste.

Liv. Ptol. Aufidena, *Alfidena*, opp. Caracenorum, in Aprutio, à Sulmone 20. mill. pass. in merid. à lacu Fucino ferè tantundem in ort. Auphidena Ptol. Popul. Auffidenates Plin.

¶ Aufidena nunc castrum est in colle, juxta fluvium Sarum, in Aprutio citeriori, & paucis constat incolis, ad radices Apennini.

Plin. Liv. Ptol. & al. Aufidus, *l'Ofanto*, fluv. Apulorum, ex Apennino monte in finibus Hirpinorum oriens, ac inter Daunios & Peucetios, illos separans, in mare ad Barolum clarissimum opp. delatus. *Aufidus Adriam refugit* loco adagii à Servio refertur, de re inverisimili & non consistente, ex Virg. lib. 12. Æn.

Amnis & Adriaticas retrofugit Aufidus undas.

¶ Aufidus fluv. *l'Ofanto*, oritur in Principatu ulteriori, supra Compsam urbem, quam alluit, 6. mill. pass. & in mare Adriaticum se exonerat, 5. mill. à Barulo in occasum. Solus Italiæ fluviorum secat Apenninum; ex eo tamen oritur.

¶ Ausona, *Nyne*, fluv. Angliæ. Northantoniam urbem & prov. alluit; posteaque in mare Germanicum cadit inter Norfolciam & Lincolniam provincias.

Ant. Aufustianae, opp. seu pag. Illyrici, inter Salonas 39. & Naronam 25. mill. pass. ex itiner. Anton. occurrens.

¶ Augæ, seu Augum & Eusium, *Eu*, urbs Franciae, in Normannia provincia, ad fluvium Breslam, non longè à mari, caput Comitatus ditissimi, in confinio Picardiæ; estque media inter Diepam & Fanum D. Valeriaci, & 7. leuc. distat ab Abbavilla in occasum.

¶ Augaveri, *Angarari*, populi Americæ, in Brasilia, & præfectura Portus securi, test. Laetio & aliis.

¶ Augela, desertum Africæ, ubi aliàs Augilæ populi, in Marmarica regione seu Libya superiori, Joanne Leone teste & aliis.

¶ Augia, *le pais d'Auge*, regiuncula Galliae, in Normannia provincia, inter Lexovium, Argentomum, & Falesiam orbes. Ejus limites periere. Ab aliis Algia dicitur.

Scrip. Ger. Augia major, *Riekhovv*, Ins. Germ. intra lacum Venetum, apud Constantiam urb. abbat. & cœnob. præclarum, animalibus noxiis carens, ampla, tribus Parœciis constans. De Augia quidam Poeta Germ. lib. 6. itiner.

Augia dives agris hortis, templisque, lacuque,
Fructibus hæc dives, dives abundat aquis.

¶ Augia major aliis nunc est *Mobrzravv*, vicus juxta lacum Constantiensem, prope Brigantium, & in Comitatu cognomine; 6. leucis distat à Constantia in ortum.

¶ Augia minor, *Meinovv*, insula Germaniæ & Sueviæ, in interiori parte lacus Constantiensis, media ferme inter Uberlingam & Constantiam.

¶ Augilae, populi Africae, in Marmarica, versùs Cirenaicam. Vide Ægila.

Liv. Auginus, mons Liguriae, intra Apenninos montes, per quos Hannibal transiit, qui *M. Augen* dicitur, in finibus Ticinensium, teste Bernardo Saeco.

Ptol. Augusta *Seuesta*, teste Rhamusio, & *Sebaste*, urbs Ciliciae littor. inter Tarsum & Anemurium ad occ. occurrens. Al. *Antap* esse videtur, sed hęc in medit. est.

¶ Augusta aliis est *Sebaste*, oppidum, inter Coricyum & Pompejopolim in ora. Vide ibi.

Vet. Inscr. Augusta, *Tubingen*, urbs Sueviæ, academia præclara Duc. Wirtembergensis, ad Nigrum fluv. à Stargardia urb. aula Principis 3. leuc. versùs Rotemburgum propius, ab Ulma 8. in Bor. à Reutlinga ferè 2. in Bor. opus Caracallæ Augusti.

¶ Augusta, Tubinga dicitur ab omnibus, & Castrum habet in colle, 2. leucis distat à Reutlinga, & una à Rotemburgo, ab Ulma autem decem in occ.

¶ Augusta, *Augusta*, opp. maritimum Siciliae ad Orientem, aliàs Xiphonia; estque permunitum. Sunt qui credunt aliàs ibi fuisse Hiblam, quae & Megaris; sed errant. Sita est in Neetina valle, & gaudet portu capaci & percommodo, 18. milliaribus distat a Catana in austrum, & 25. à Siracusis in Boream.

Augusta Acilia, *Azalburg*, teste Jo. Avent. opp. olim Vindeliciae apud Danubium, nunc pag. Straubingę urb. in Bavaria propinquus, a Ratispona 6. leuc. in ortum. *Vet. Inscr.*

¶ Augusta Acilia à quibusdam Atilia dicitur, sed malè.

Augusta Auseiorum, Ausci Cæs. & Plin. *Aux*, aliis *Ansch*, urb. archiep. Gall. Aquitanicae, à Tolosa 11. leuc. in occ. Bajonam versùs, ab Agenno 8. in austrum: cujus Archiepiscopus inter Galliae ditiores est. *Ptol.*

¶ Augusta Ausciorum, *Auch*; caput est Comitatus Arminiaci; estque situ munita, ad Ægircium fluvium, in regione fertili admodum & rigua, 6. leucis distat ab Elusa, & totidem ferè a Condomo.

Augusta Badacum, Badacum simpliciter Ptol. *Birckhausen*, teste Siml. opp. Norici, in Bavaria, inter Salisburgum & Landsbotam urbes 8. leuc. *Vet. Inscr.*

¶ Augusta Badacum, ab aliis Badacum & Bedacum dicitur, & Cluverius putat esse vicum *Painburg*, ad fluvium Achsam seu Alatam, in superiori Bavari., paulò infra lacum Chimum, in limite ditionis Salisburgensis. Vide Cadaeum.

Augusta Batienorum, *Bassignano*, teste Georg. Merula, oppid. Liguriae, ad Padum, in finibus Ticinensium, à Ticino 24. mill. pass. Alexandriam versùs 8. in merid. & occ. à Valentia opp. 4. in ort. *Ptol.*

Augusta Bracarum, Bracar. Augusta, Ptol. *Braga*, urbs archiep. antiqua Hisp. Tarracon. olim conventus juridicus, nunc metrop. in regno Portugallico, inter Portum ad austrum & Tydeo urbem Gallaeciae, ad arctos 8. leuc. ab Ulyssipone fere 58. in Bor. cujus Archiepiscopus se totius Hisp. Primatem inscribit, sicuti & Toletanus facit. Braccara & Bracara passim scribitur. Pop. Bracari, & Bracarenses, & Bracares. *Plin.*

¶ Augusta Bracarum, quae & meliùs Bracara Augusta, alias erat urbs Callaicorum Braccarum, nunc Portugalliae & Provinciae intra Durum & Minium dictae. Ad Cavarum seu Celandum fluvium sedet, 4. leucis ab ora Oceani, 6. ab urbe Portu, & 50. ferè ab Ulyssipone: estque magni circuitus, sed non æquè incolis referta. A Gallis *Bragues* dicitur. Vide Braccara.

Augusta Drusi, urbs Germ. quæ al. Drusomagus, vulgò *Memmingen*, urb. Sueviae putatur. Sed, teste M. Welfero, haud reperitur apud Vindelicos aut Suevos. *Strab.*

Augusta Emerita, & Emerita simpliciter in lib. Conc. *Merida*, urbs olim archiep. Hisp. Lusit. in Bæturia, in finibus Turdulorum, ad Anam fluv. ab Augusto condita, & militibus emeritis ad incolendam tradita; à pace Augusta 9. ab Ulyssipone 37. in ort. Toletum versùs, nunc pene jacens, inter urbes Extremadurae, sede ad Compostellam urbem Callaicorum inde longissime distantem translata. *Strab. Plin.*

¶ Augusta Emerita, *Merida* hodie, urbecula parva. Subest dominio utili ordinis militaris S. Jacobi de *Spatai* eratque olim in Lusitania, & caput Conventus, sed non in Baeturia, 6. leucis distat à Metallino in occas. & 24. leucis ab Hispali in Septentrionem.

Augusta Euphratesia, quae et Comagena, urbs Syriæ, in Comagene reg. apud Euphratem fluv. vulgò *Azar*, teste Nigro. *Lib. Conc.*

Augusta Firma. Vide Astygi. *Ptol.*

Augusta Gemella. Vide Tucci. *Plin.*

Augusta Nova, Porta Augusta Ptol. *Torquemada* Mol. & al. i. e. Turris cremata oppid. Hispan. Tarraconen. in Arevacis, inter Burgos 12. & Vallisoletum in occ. 10. leuc.

¶ Augusta Nova, quae aliis Nova Augusta, ad Arevam fluvium, longe distat ab oppido Turre cremata in ortum, forsan ubi nunc vicus *Cavarruvias*, in Castella veteri, medius ferè inter Burgos & Uxamam, versùs montes.

Augusta Praetoria, *Aosta*, et *Augst* Germanis, urbs et col. antiqua Salassiorum metrop. episcop. sub Archiep. Tarantasiens. ad Duriam fluv. in Pedemontano Principatu, ab Aug. Taurinorum 55. mill. pass. ultra Eporediam supra 30. versùs Alpes Grajas, et Tarantasiam inde ad 36. distantem trans Alpes.

¶ Augusta Prætoria à Solino dicitur Italiæ limes, à Gallis nunc *Aoste*; estque Ducatus caput, qui in septem dividitur valles ad radices Alpium, 25. milliar. distat ab Eporedia in Boream, et 4. a Taurino, in regione montuosa, sed fertili, quae à Gallis *la Val d'Aouste* dicitur. *Plin. Ptol.*

Augusta Quintanorum, Quintianae Anton. Quintanae *Vet.*

lib.

Inscr. lib. Notit. *Kintzen*, olim opp. nunc pag. Vindeliciæ, in Bavaria, apud Danubium, à Patavia urbe 4. leuc. in occ. Ratisponam versùs.

¶ Augusta Quintanorum ab aliis Quintana seu Quintiana castra dicitur, interpretaturque *Kintzen* vicus Bavariæ inferioris, prope *Osterhoven* opp. medium inter Pataviam & Straubingam.

Ptol. Augusta Rauricorum, Rauricum Plin. Rauracum & Rauriaca colon. Amm. Marcell. Rauraci Cæs. *Augst*, urb. olim episc. nunc pag. Germ. super. ad Rhenum, in finibus Helvetiorum, à Basilea, quae illi in episcopatu successit, 2. leuc. distans in auster.

¶ Augusta Rauracorum ab aliis dicitur, a Rauracis populis alias Helvetiis adjecti, nunc vicus tantùm cum moltis ruderibus in pago Basileensi, 2. leucis supra Basileam in ortum, & non longè a Rhinfeldia.

Auson. Augusta Rhętorum, eadem cum Augusta Vindelicorum (est enim in Rhaetorum & Vindelicorum conf.) Vide ibi. Cujus mem. Auson. in Mosell.

Sola, sed Augustę veniens quod mœnibus urbis.

Ptol. Augusta Romanduorum. Vide Aug. Veromanduorum, licet quidam hanc ab illa diversam esse contendant, appellarique *Luxemburg* nullo certo indicio freti.

Ant. Augusta Suessionum sive Suessonum, ut alii legunt, Augusta Vessonum Ptol. Suessiones Caes. & Plin. *Soissons*, urbs Gall. Belg. episc. sub Archiep. Rhemensi inde 12. leuc. in occ. ad Axonam fluv. in Picardiae conf. inter Lutetiam 20. & Laudunum 9. sub proprio Comite.

¶ Augusta Suessionum, urbs Galliae, olim Reges habuit proprios, & caput fuit regni perampli sub prima stirpe Regum Franciae. Sita est in Picardia, sub praefectura tamen Insulae Franciae. Claret titulo Comitatus; estque probè munita, & ampla.

Augusta Taurinorum, Taurasia App. Alex. Taurini Liv. Taurinum posteriorib. *Turino*, urbs Archiep. Gall. subalpinæ, apud Padum Academia, sedes Principis Pedemontani, Ducis Sabaudiæ, ac regionis totius Pedemontanae conventus juridicus, à Mediolano 75. mill. pass. in occ. Vercellis in medio, à Genua ad 80. Alexandria circa medium in Bor.

¶ Augusta Taurinorum, quæ Taurasia Livio, Taurania Stephano, postea facta colonia, dicta fuit etiam colonia Taurina, nunc urbs permunita, evadit in dies am, lior & splendidior. Tantisper à Pado fluv. distat. Vocaturque *Turin* a Gallis, qui eam fortiter expugnarunt anno 1640. sub Comite Harcurtio. Sedet in planitie fertili admodum & rigua, ubi Duria in Padum cadit. Arcem habet firmissimam ac pulcherrimam, 12. milliar. distat a Pinarolo, & 24. ab Asta in occasum.

Vet. Inscr. Augusta Tiberii, urbs Tiberina in lib. Conc. *Regensburg* & *Regensburg*, Italis *Ratisbona*, Gallis & Anglis *Ratisbone*, urbs Vindelicorum episc. & libera, in Bavaria, sub Archiep. Salisburg. ab Augusta Vindelicorum 17. leuc. in Cæciam, à Monachio 19. in Bor. à Praga 28. Ibi Imperii comitia haberi solent.

¶ Augusta Tiberii ab aliis Reginum & Regina, seu etiam castra Regina dicta fuit. Bavariæ aliàs fuit primaria; sed tandem se in libertatem asseruit, 9. leucis Germanicis distat ab Ingolstadio in ort. & totidem a Landshuto in Septentr. uti 15. a Monachio. Vide Regina.

Ptol. Augusta Trevirorum, seu Trivirorum. Vide Treviri.

Plin. Augusta Tricastinorum, Tricastini Liv. *S. Paul des trois Chasteaux*, teste Rob. Cęnali, cum Poldo, urbs Gal. Narbon. in Delphinatu, in Provinciae conf. Montlimarin opp. finitima, Ponti S. Spiritus propior, 2. leuc. distans, ab Avenione 7. in Bor. ab Arausione 5 episcop. sub Archiepisc. Arelatensi.

¶ Augusta Tricastinorum, antea Senomagus seu Neomagus dicta, nunc Fanum S. Pauli Tricastinorum. *S. Paul*, seu *S. Paul Tricastin* quibusdam. Una leuca a Rhodano fluvio distat. 24. a Montlimario in meridiem, & vix duabus a Vivario; estq; in clivo sita, & parva, sed culta.

Augusta Trinobantum. Vide Londinium.

Amm. Plin. Augusta Vagiennorum urb. fuit in finibus Taurinorum, rum, in quibus Padus fluv. oritur; quam quidam cum Augusta Batienorum longè à Taurinis distante confundunt, non sine manifesto errore, Vide Vagienni, sive Vageni.

¶ Augusta Vagiennorum, urbs Galliæ Subalpinae, quibusdam est Salinae, *Saluces*, Marchionatus caput. Cluverius tamen credit eam fuisse versùs Ligures montanos, circa Carmaniolam, oppidum Pedemontii, *Carmagnole*, quod alias erat Marchionatus Salutiarum. Sedet prope Padum fluvium, & inter Taurinum & Fossanum.

Augusta Valeria, urbs Hispan. Tarraconens. Vide Valeria. *Plin.*

Augusta Veromanduorum, Augusta Romanduorum Ptol. Veromandui Caes. & Plin. *Vermand*, olim urbs episc. sub Archiep. Rhemensi, nunc pag. & abbat. Gall. Belg. in Picardia. apud Fanum S. Quintini, ab eo vix 2. leuc. distans, à Noviomo urb. 10. Sunt qui Augustam ipsam S. Quintini urbem esse velint, cùm locus illius nomen antiquum retinens, praedicta abbatia sit. Ab Hunnis eversa. Sedes episcopalis Noviomum recepta fuit. *Ant.*

¶ Augusta Veromanduorum aliàs primaria, nunc viçus est Veromandui tractus, ad rivum *Oumignon*, medius inter Fanum S. Quintini & Peronam, 3. leucis ab utraque distans, & 8. leucis a Novioduno in Aquilonem.

Augusta Vindelicorum, *Augsburg*, vel *Augspurg*, urba Vindeliciæ, in Rhætiæ conf. ad Vindonis & Lici fluminum confluentiam; urb. inter Germ. clariores, libera, episc. sub Archiep. Salisburgensi, emporium ingens: quę ōlim colon. Julia Augusta, teste M. Welsero ejus cive, dicta est ex vet. inscript. media ferè inter Monachium & Ulmam quasi 9. leuc. distans, à Ratispona 17. Constantiam versùs. Mœnia alta habet; ipsaque triplex est, ut quidam Poeta ait: *Ptol.*

Urbs Augusta triplex, ubi mœnia nubibus aquat.

Venant. Fort. lib. 4. in Vita Sancti Martini:

Pergis ad Augustam, quam Vindo Licusq; fluentant.

¶ Augusta Vindelicorum a Tacito & à quibusdam aliis Rhętorum colonia dicta fuit; sed revera erat in Vindelicia, ubi Lycates populi; & antea Damasia nuncupata fuit, Cluverio teste, nunc Italis etiam *Augusta*, & Gallis *Ausbourg*; estque in ea parte Ducatus Sueviae, quae Algea dicitur. Celebratur aliquot Comitiis Imperii, & confessione Lutheranorum, quae dicitur Augustana oblata anno 1530. Distat 6. leucis a Danobio in meridiem, & 9. à Frisinga in occasum.

Augustaldia. Vide Lindisfarna urb. *Scrip. Brit.*

Augustana Castra, *S. Emmeran*, seu *Gastanin*, teste Lazio, opp. seu pag. Norici, in Bavaria, & in ditione Salisburgensi, ubi auri sodinae. *Vet. Inscr.*

¶ Augustana castra aliis oppidum erat Vindeliciae, Augustana dictum, quod nunc est *Gaisling*, vicus prope Danubium fluv. 12. mill. pass. infra Reginum, in Ducatu Bavariae, quod meliùs; & longè distat a ditione Salisburgensi in septentrionem.

Augustanae Clausurae, *Clusa* teste Ortel. seu *la Chiusa*, pag. Carnorum, in transitu Alpium Juliarum occurrens, inter Carnos & Noricos, ultra Glemonam 24. mill. pass. in via quae ducit Vacorium, seu, ut nunc vocant, Villacum urbem Norici. *Cassin.*

¶ Augustavia, *Augustovo* urbs Poloniae, versùs Lithuaniam, in Podlassia provinc. ad fluv. Brebezam. Distat à Bielka 20. leuc. Polonicis in meridiem, a Grodna autem decem in occasum, estque parva & nova.

Augustia, *Kuky*, teste Laz. opp. Daciae; apud Danubium, in Valacchia, seu, ut aliis videtur, in Moldavia, à Calario 6. leuc. in Bor. *Ptol.*

¶ Augustia ab aliis ponitur ad Alutham fluvium, in Principatu Transilvaniae, versùs limites Walachiae, aliquot milliaribus à Cibino.

¶ Augustoberga, *Augustberg*, oppidulum Germaniæ, in Saxonia superiore & Misnia prov. juxta fluv. *Schop*, Bohemiam versùs. Distat a Dresda 6. leucis Germanicis in meridiem, et 5. à Snica in ortum.

Augustobona, quae et Augustomane, urbs Gall. Celt. *Troyes*, urbs episc. sub Archiep. Senonens. Vide Trecæ, et Trecasses. *Ant.*

¶ Augustobona Antonino, Augustomana Ptolomæo; dicta postea Trecæ et Tricassium, *Troyes*, urbs Campaniæ primaria, ad Sequanam fluvium, ampla et dives, 34. leucis distat a Luteria in ortum. Vide Trecq.

Augustobriga, *Aldeanel muro*, teste Mor. olim oppid. nunc pag. Hisp. Tarracon. in finibus Peleadonum, et in vet. Castella, apud Graccurim sive Agredam, opp. pręclarum, ad 4. leuc. distans Numantiam versùs, et Aquilariam opp. *Ptol. Ant.*

¶ Augustobriga erat inter Turiassonem et Numantiam, ubi nunc limites Castellae veteris et Aragoniae.

Augustobriga altera, *Villar del Pedroso*, teste Mor. cum Clus. opp. olim, nunc pag. Lusit. in Vettonum finibus, seu in Extremadora, apud Guadalupam opp. et cœnobium clarissimum, ubi non longè hujus urbis vestigia sparsim cernuntur. *Ptol.*

¶ Augustobriga autem Brietio & aliis est *Puente del Arcobispo*; oppidum Castellæ novę, ad Tagum fluvium, 2n. leucis infra Toletum in occasum, una a vico *Villar de Podroso*, & 5. ab Aquis Lupiis.

Tac. Ant. Augustodunum, *Autun*, urbs Gall. Celt. in Burgundia, episcop. sub Archiep. Senonens. Ædui Cęs. Hedui Plin. quo nomine significantur pop. & urb. quæ Hedua posterioribus dicta est, media inter Lugdunum & Senones 35. leuc. à Divione 12. à Samotheo I. Galliæ Rege, ut ferunt, condita anno post diluvium 155. De Augustoduno Fort. lib. 8.

Ipse Persiaco properas Dionysius urbe;
Augustoduno Symphoriane venis,

¶ Augustodunum, *Autun*, urbs, sita est juxta Arotium fluvium, in Ducatu Burgundiæ, in eo tractu, qui ab ea vulgò l'*Autunois* dicitur. Ejus Episcopus suffragatur Archiepiscopo Lugdunensi, non autem Senonensi. Urbs est perantiqua, & alias valdè celebris, 28. leucis distat a Divione in occasum hibernum.

¶ Augustodurus, locus Galliæ Lugdunensis secundę, ad Olinam fluvium, supra Bajocasses, ubi nunc forsan *Tury* oppidum, in Normannia, Sansone teste.

Ant. Augustomagus, postea Sylvanectum in lib. Concil. Subanectes Plin. *Senlis*, urbs Gall. Belg. episcop. sub Archiepiscop. Rhemensi, pręcipua Valesiæ reg. inter Lutetiam 9. & Compendium 6. leucis in via quae ducit Noviomum urbem Picardiae, inde 12. leuc. distantem in Cæc.

¶ Augustomagus caput fuit Sylvanectorum, qui sub Bellovacis comprehendebantur. Nunc est Valesiæ regionis, sub prefectura tamen insulae Franciae. Decem leucis distat à Lutetia in septentrionem, & 8. a Compendio, estque lepida & bene culta civitas in colle, ad Nonnetam amnem. Vide Sylvanectum.

Ptol. Augustomana, eadem cum Augustobona, & Trecis. Vide ibi.

Ptol. Augustonemetum, Nivernum Ant. Nivernium Turonens. & posterioribus Nivernæ, *Nevers*, urbs Gall. Celt. ad Ligerim fluv. Nivernensis Ducat. caput, episcop. sub Archiep. Senonens. in conf. Burgundiæ, ab Antissiodoro 12. leuc. in occ. à Molino 13. in Bor. inter Lugdunum 42. & Lutetiam ad arctos 54.

¶ Augustonemetum Ptolemæi, aliis est Gergobia, urbs Arvernorum, in Aquitania, nunc vicus *Gergoye*, in monte, prope Claromontem urbem primariam provinciæ, quod probabilius. Nivernum enim alias Noviodunum dictum fuit, & ibi erant Vadicasses populi sub Æduis. Vide Gergobia, seu Gergovia.

Ptol. Augustoritum, Pictavi Marcell. Pictones Cęs. & Plin. *Poitiers*, pop. Gall. Aquit. & urbs episc. sub Archiep. Burdigalens. urbs ampla, & academia, inter Turones ad arctos, & Santonas ad austrum, inde 20. hinc 24. leuc. Pictavia apud Greg. Turonens. reg. etiam Pictavia nominatur, vulgo *Poitou*, in qua civitates 2. episcopales, pręter dictam, sunt Maleaca & Lucionia. oppid. ampla quamplura.

¶ Augustoritum Cluverio, Sansoni, & aliis est *Limoges*, Lemovicum primaris, ad Vigennam fluvium, in Aquitania. Dicitur aliter Lemovicum; estq; caput provincię cognominis, *le Limosin*. Jacet media ferme inter Pictavium & Claromontem; estque civitas pręclara & populosa. Non desunt tamen qui existiment Lemovicum aliàs dictum fuisse Ratiastrum, Augustoritum autem fuisse Inculismam. Vide Lemovices.

Augylę, pop. Libyæ inter. qui Manes Deos solos colebant, & quorum uxores principio nuptiarum adulteriis operam dabant, deinde castam vitam ducebant. *Plin. Sol.*

Mel. Ptol. Avia, postea Furconium, *Forcone*, urbs Vestinorum episc. in Aprutio excisa: cujus episcopatus Aquilam, inter ipsam & Amiternum constructam, receptus est, sicuti & Amiterni. Abest ab Aquila ad 8. mill. pass.

¶ Aviarium, *Pluviers*, urbs Galliae, in Belsia provincia, ad amnem *Oeuf.* decem leucis ab Aureliis in Septentrionem, & totidem à Montargin in ortum distat; estque satis culta.

¶ Aviarocus, *Aviaroki*, fluvius Sueciae, in Finnonia. Aboam urbem alluit; caditque postea in sinum Finnicum paulo infra, & ex adverso Alandiae insul.

¶ Avilla, *Avilles*, urbecula Hispaniae, in Asturia Ovetana, juxta ostia amnis *Nalon*, non longe ab ora littorali Oceani Cantabrici. Quibusdam est Flavionavia Pęsicorum, Brietio & Sansone testibus. Vide ibi. 9. leucis Hispanicis distat ab Oveto in Septentrionem, 3. autem a Scitico promontorio.

¶ Avinum, *Avino*, opp. Novæ Hispaniae, in nova Biscaja, ubi argenti fodinae, inter Durangum & Ellerenam, prope vicum Nominis Dei, & versùs Zacatecas, in ditione Hispanorum.

¶ Avinus, *Avin*, fluvius Scotię merid. Avindalium castrum alluit; posteaque in Cludam se exonerat, in Cludesdalia prov. prope Hamiltonium oppidum.

¶ Aviquirina, *Aviquirina*, insula Americae meridionalis, in ora regni Chiles, contra Civitatem Conceptionis, in mari Pacifico, cum aliquot pagis.

¶ Avisium, *Avis*, oppid. Hispaniae, in Portugallia, unde Ordo Equitum, ad fluvium cognom. 9. leucis distat ab Ebora in Septentr. & totidem à Portu Alacri in occasum; estque parvum, sed munitum.

¶ Avium insula, *Isla des Aves* Hispanis, *Isle des Oyseaux* Gallis, una ex Caribarum insulis, in ora Americae merid. versùs Venezuelam, inter insulas Rupem & Bonum Aerem; estque parva admodum.

¶ Avium insula, *Isla des Aves*, una ex Antillis insulis, quae à Gallis *Isle des Oyseaux* dicitur, in America meridionali. Distat à Guadalupia ins. 25. leucis circiter in occasum; estque parvi circuitus.

¶ Auklandia, *Aukland*, oppidum Angliae, in Dunelmensi episcopatu, ad fluvium *Were*. Dicitur & *Bishops Auklands*, 3. milliaribus Anglicis a Dunelmo in meridiem; & 10. ab ora littorali Oceani; estque parvum admodum.

¶ Aulaga, *Aulagas*, lacus Americae meridionalis, in Peruvia regione, 180. leucis à civit. Cusci in meridiem, & 8. leucis a Potosi urbe in occasum. Dicitur aliter *Lago de Paria*, versùs provinciam *de los Charcas* & montes Andes.

¶ Aulcestria, *Aulcester*, oppidum Angliae, in Varvicensi provincia. Vide Alcestria.

Aulerci pop. Gall. Celt. varii. Nam reperiuntur Aulerci Eburaici, (qui Cęs. Eburovices dicuntur) Cenomani, Brannovices, & Diablintres. Sunt qui Aulercos Rothomagenses esse putent, & qui etiam Aurelianenses Aulercos veteribus dictos velint; cùm nil tale apud Cæs. & Plin. aliosque antiquos authores legatur. Aulercos Rothomagenses esse quidam testatur lib. 4. itiner. *Cæs. Plin. & al.*

Rothomagum assequimur, celeri qua Sequana cursu
Alluit Aulercos veteres fluvialibus undis.

¶ Aulerci, populi Galliae, testibus Brietio, Sansone & aliis, divisi fuere in Aulercos Cenomanos, ubi nunc le *Maine* prov. Aulercos Diablinces, ubi nunc regio *le Perche*, & Aulercos Eburovices, qui nunc *le Diocese d'Evreux*, in Normannia provincia, ubi eorum partem rigat Sequana fluvius. Sed non idcirco Rothomagenses dicendi fuere Aulerci.

Aulis, opp. & port. Bœotię, contra Chalcidem urbem Eubœę, nomen apud literatos adhuc retinens. Abest à Chalcide 3. mill. pass. Ejus mem. Virg. lib. 4. Æn. *Strab. Plin. & al.*

Non ego cum Danais Trojanam exscindere gentem
Aulide juravi, classemve ad Pergama misi.

¶ Aulis omnino intercidit, teste Brietio.

Aulocrene, fons, convallis, & mons Phrygiæ magnę, ex quibus Mæander fluv. emanat, ab Apamea urbe 10. mill. pass. distans. *Plin. Sol.*

Aulon, *Valona*, urbs olim episc. sub Archiep. Atheniensi, postea sub Dyrrachino, deinde metropol. & ipsa effecta, in ora occid. Macedoniae, inter Apolloniam ad Bor. & montes Acroceraunios ad austr. inde 25. hinc 33. mill. pass. ab Hydrunto urbe Italica 1000. stad. teste Strab. urbs probè munita, cum portu, & sedes Præfecti Turcarum. Mem. illius Mart. lib. 13. epigramm. ob lanam & vinum. *Ptol. Plin. & al.*

Nobilis & lanis, & felix vitibus Aulon,

Alii libri.

Nobilis & lanis, & Baccho fertilis Aulon,
Det pretiosa tibi vellera, vina mihi.

Est & Aulon, opp. magnę Græcię. Vide Caulon.

¶ Aulon est in Albania superiori, ubi alias Pelasgonia, pars Macedoniae; estque portus amplissimus seu verius sinus, quem duo castra muniunt.

¶ Aulopotamus, urbs Cretæ insulæ episcop. sub Archiep. Cretensi, Mirço teste.

¶ Aulotum, *Aulot*, oppid. Hispaniae, in Catalonia, ad flu. Fluvianum. Distat 6. leuc. a Gerunda in occ. & 5. ab Ausa in Boream, paucis constans incolis.

Auna, & Emelia, *Emeley*, & *Auvn*, urb. Hiberniae episcop. sub Archiepisc. Cassilicensi, in Momonia reg. *Scrip. Brit.*

¶ Auna sedet in Comitatu Tripperariensi, & nunc ferè deter-

deserta jacet, a paucis inhabitata, Speedo teste, & aliis.

Ant. Aunedonacum *Aidnay*, opp. Gall. Aquitac. in finibus Santonum, ab eis 6. leucis in Bor. Aliis est *Fontenay*: sed hoc in finibus Pictonum, non Santonum.

¶ Aunedonacum, *Aunay*, oppidulem est Pictavensis prov. in limite Santoniae, 3. leucis ab Angeriaco in ortum, & 5. a Niortio in meridiem.

¶ Aunus, *Auneau*, erbecula Galliae, in Belsia prov. 14. leucis a Lutetia in merid. & 4. ab Autrico in ortum, nota Germanorum clade sub Carolo nono.

Mel. Avo, Avus Ptol. *Ria d' Avia*, teste Andr. Resend. fluv. Hispan. in finibus Bracarum, inter Celandum & Naebim in Oceanum occid. influens, Aves alius in Callaicis.

¶ Avo, *Avon*, flev. Scotiae meridionalis. Cadit in Forthae aestuarium prope Liedum urbem, in Lothiana provinc. Aliis autem est Avenoa.

¶ Avo, *Avon*, fluvius Angliæ, in Wallia, & Com. Monumethensi. In Uscam se exonerat prope Iscam erbem. Vide Alaunius fluvius.

¶ Avogasia, *Avogasie*, provincia Asiæ, inter Georgiam, mare Nigrum, & Comaniam, ubi aliàs para Colchidia, estque versùs oram littoralem maris Nigri exreosa, & saepe sumitur pro parte Georgiæ, ibi locus praecipuus S. Sophia.

¶ Avona, *Avon*, fluv. Angliæ meridionalis in Viltonia prov. ortus. Bristoliam urbem alluit, & postea in Sabrinæ aestuarium cadit. Vide Abonis.

Avona, *Avon*, fluvius Angliæ. Warvicensem Comit. praeterfluit, & in Sabrinam se exonerat juxta Teocicuriam, in Glocestria prov. post rigatum Warvicum.

¶ Avus, fluvius Hispaniæ, qui nunc *Rio d'Aves*, aliàs in Callaicia Braccariis, nunc in Portugallia, & Provincia inter Durium & Minium flevios. In Oceanum Occidentalem se exonerat inter ostia Celandi & Durii prope Abobricam.

¶ Aura, *Eure*, fluv. Galliæ. Oritur in Belsia. Carnetum ibi & Drocum alloit, & posteaque cadit in Sequanam supra Rothomagum. Aliis est Ebura. Vide ibi.

¶ Auracum, *Aurach*, oppidum Germaniæ, in Suevia & Ducatu Wirtembergensi. Vide Artaunum.

¶ Auraicum, *Auray*, oppid. Galliç, in Britannia prov. ad aestuarium *le Morbihan*, prælio suo notum, ubi de Britannia decertatum. Tribus leucis distat ab urbe Venetensi in occasum, Blabiam versùs.

¶ Aurana, oppidum est Dalmatiae recentioris, Slavè Wrana dictum.

Joseph Auranitia, *Cavan*, teste Guil. Tysio, reg. parva, seu locus Palæstinæ apud lacum Tiberiadis.

Vet. Inscr. Aorariarum, Korosbania postea & vulgò *Keresvvanya*, & *Abrukbanya*, opp. Daciæ, in Transylvania, apud Slotnam, ab Alba Julia 5. leuc. in occas. teste Wolf. Lax.

Proc. Suid. Aorasius; *Aurax*, teste Leone Africano, mons Maurit. in Zebe reg. in Africç cons. Audo mont. proximus, vel idem cum eo.

Auravannus, *Rian*, teste Camd. fluv. Albinnis, in Scotiae conf. apud oram occid. & apud Cokermnuthum opp. fluens. (Camd. autem haber in Gallovidia Scot. reg. ad ipsem ferme promontorium, additque positum elle pro Aber-Ruanus, id, est ostium Ruani.

Ptol. Aurea Chersonesus, *Samotra*, teste Ortel. maxima Indiae extra Gangem peninsula, in plura regna divisa sub Æqeatoris circulo, hoc tempore ab India ulteriore avulsa, insola effecta. Jabadio insulae etiam maximae propinqua. Mercatori est *Japan* ins. longè hinc in ort. distans, & Castaldo est *Malaca* reg. Indiae praedictae australis, in qua Malaca urbs reg. à Lusitanis possessa.

¶ Aurea Chersonesus est peninsula Asiae, in India, extra Gangem, qui nunc *Presqu'isle de là le Gange* dicitur à Gallis, seu *le pais de Malaca*, ab urbe praecipua illius regionis; estque in meridiem maximè porrecta, non longè ab Æquatore. In plura regna dividitur, & ab insula Sumatra disjungitur freto Malacensi seu Sincapurano. Sed longè distat a Jabadii insula, testibus Sanlone, Brietio, & aliis. Ejus primaria erbs Malaca, emporium est percelebre, in ditione Hollandorum ab anno 1642. cùm prius esset Lusitanorum.

Vet. Inscr. Aereatum, *Aichstadt*, teste Gasp. Brocio, vel *Eystadt*, erb. Germ. episc. sub Archiep. Moguntino, in Bavaria Transdanubiana, ab Ingolstadio 3. leucis in Bor. Norimbergam versùs, a Ratispona 12. in occ. Quae urbs nomen habet à qeercu, ita ut Quercopolis, vel novem Aereatum dici possit, cum Aureato urbi proximae excisae successerit. Rudera enim illius inter Ingolstadiem & Aichstadium cerneotur, ubi vic. *Nassenfuer*, teste Laz. qui sic nunc Aureatum eppellari scribit. De eo lib. quarto itin. Germ.

Aureati veteres à culmine cerno ruinas,
Mœnia priscorum diruta Marte Ducum.

¶ Aureatum sedet in Palatinatu superiori seu Bavariç, ad Alemannum flev. paretque proprio Episcopo, tribus leucis a Neoburgo in Septentrionem; estque *Eichstadt*, Gaspari Bruschio teste, Lazio autem est vicus *Nassavels*, ad Scuterum amnem in viciniis. Ortelius novum putat esse vocabulum, & sunt qui credant esse urbem *Aurach* in Suevia & Ducatu Wirtembergensi, incerto auctore.

Plin. Aerelia Carisa cognomine, *Careza*, teste Tarapha, opp. Hispan. Baet. in Tarraconens. conf. Haec Carissa Ptol. quae excisa jacet, teste Mor. & locus adhuc *Carixa* nominator. Aliis *Cazoria*, oppid. haud obscurum, inter Ubedam & Seguram 6. leuc. distans, esse videtur, ob illius vicinitatem.

Proc. Aurelia porta, & via urbis Romae, & locus in Etruria, in territ. Romano, in via praedicta olim opp. occurrens ex Anton. itiner. ubi ager Aurelius extra portam Aureliam, quae nunc *Porta S. Petri* dicitur.

¶ Aurelia, porta erbis Romae, prope molem Adriani erat; nuncque diruta jacet a tempore Leonis IV. Summi Pontificis.

Script. Gall. Aurelia, Aureliani lib. conc. Aurelianensis erb. Sidon. *Orleans*, erb. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. episcop. sub Archiepisc. Senonens. Academia & Ducat. ab Aureliano Imp. anno sal. 278. condita & nominata, ut ferunt, inter Parisios 34. & Bituriges 22. leuc. dissita, ex primis Gall. urbibus. De ea Scalig.

Non potuit magni caput esse Aurelia regni,

¶ Aurelia alias Reges babuit proprios sub prima stirpe Regum Franciae, celebris effecta clade Anglorum anno 1428. & obsidionibus suis ab Attila, & aliis; ejusque Episcopus suffragatur a paucis annis Archiepiscopo Parisiensi, cùm prius esset sub Senonensi. Urbs est pulcherrima & probè culta, in regione perferaci. Dicitur etiam Aurelian, & aliis Genabum, qeamquam aliqui existiment Genabum esse *Gien*, oppidum vicinum, ad Ligerim situm.

¶ Aureliacum, *Orilhac*, urbs Galliae, in Alvernia superiori. Dicitur etiam Auriliacum & Merinlacum quibusdam. Sedet ad amnem Jordanum, intra montes; estque satis celta, 9. leucis distat à Fano S. Flori in occasum, & 25. à Cadurco in ortum.

Vet. Inscr. Aurelianum, Lentia lib. Not. *Lintz*, teste Laz. urbs Norici, ad Danubium fluv. in Austria, non obscura, media inter Viennam ad ort. & Ratisponam ad occ. ad 27. leuc. dissita, à Salisburgo 25. in Caec. Olmetium versùs. Trigonum aequilaterum cum Vienna, & Graecio urbe primaria Stiriae, facit leuc. 27.

¶ Aurelianum, seu, & meliùs, Lintiem, urbs est Germaniae & Austriae Superioris, cum eximio castro Archiducum prope, ubi Travus flevius, *Traun*, in Danubium cadit, 7. leucis distat à Patavio in ortum.

Aurelii vices, Biracellum Ptol. opp. Hetruriae, ad lacum Sabatinum, à Braceno opp. 6. mill. pass. in occ. distans, vulgò *Vicarello*, teste Leandro.

¶ Aereliopolis, urbs Asiae minoris, episcop. sub Archiep. Ephesino, Miraeo teste.

Treb. Ptol. Aureoli pons, *Pontirolo*, pag. Insubriae, in agro Mediolanens. sic dictus ab Aureolo tyranno, ibi à Claudio Imper. interfecto, teste Gaud. Merula, inter Mediolanum & Brixiam occurreos, ac inter Laudem & Bergomum. De quo Alciat.

Ille igitur clemens, dum corporis ultima servat,
Qui pontem Aureoli dedicat, & tumulum.

¶ Aureoli pons, qei vulgò *Pontirvola*, pagus est Ducatus Mediolanensis, in Addua Glarea regiuncula duobus milliaribus ab Addea fluvio, & medius ferme inter Mediolanum & Bergomem, in confinio Bergomensis agri, Magino teste.

Antiq. Aureolum, castrum agri Faventini, *Oriolo*, inter Faventiam & Mutilum, a Faventia 4. mill. pass.

Trad. Ptol. Aureus mons, *M. Gradacchio*, teste Leandro, mons Corsicae ins. ad oram illius occid. ubi Cervini pop. apud Sagonam urbem dirutam desinens. Ex eo tria flumin. Tuola, Rhotanes, & Ticarius profluunt.

Aur. Vict. Ant. Aureus item mons, *Metzeck*, seu *Matheegk*, teste Laz. mons Mysiae super. in Hungariae seu Pannoniae infer. cons. à Probo Imp. vineis consitus.

¶ Ae-

Lib. Not. ¶ Aureus mons, *le Mont d'or*, mons Galliç, in Alvernia provincia excelsus, Claromontium versus.

Lib. Conc. Auria, Amphilochia Strab. Aquae calidae Ptol. *Orense*, urb. Hisp. in Callaicis, ad Minium fluv. inter Tyden 8. & Compostellam in Bor. 18. leuc. episcop. sub Archiep. Compostellano.

¶ Auria distat a Tyde 12. leucis Hispanicis in ortum aestivum, & à Compostella 14. tantùm in ortum hibernum. Quibusdam sunt Aquae Calidae.

¶ Auricum, *Aurick*, urbecula Germaniae, in Frisia Orientali, cum castro, ubi persaepe habitat Comes Embdanus. Sita est in loco infertili; & via tribus milliaribus Germanicis distat ab Embda in ortum, & totidem à Morda. Ab ea tractus adjacens Auriklu, *Aurikerland*, vulgò dicitur.

Antiq. Discr. Aurigi, & Aurigia, Aurina Liv. *Arjona*, testibus Clus. & Floriano, *Moron* Beuthero, *Jaen* Jo. Mariana, (prior interpretatio magis arridet) opp. Hisp Baet. est, à Tucci 3. leucis distans, in Giennensi Dioecesi. Pop. Aurigitani, quorum locus *Taenai* dicitur quibusdam.

¶ Aurigi quid sit, non bene constat, *Ariona* enim aliàs, Alba Virgaonensis, & Virgao dicebatur, teste Ambrosio Morali.

Tac. Aurimana ala, *Ried*, olim opp. nunc pag. Norici, apud Oenum fluv. & Vasserburgum urb. in Bavaria, teste Laz. cui etiam *Hanlruck* pag. vicinus esse videtur.

Tab. Peut. Aurisium, *Ros*, teste Laz. opp. olim Vindeliciae, nunc pagus Bavariae, ad Oenum fluv. Vasserburgo proxim. inter illud & Rosenhemium in austrum distans ea adverso *Ried*, sive *Rhed*, de quo suprà.

Aurunca urb. Vide Suessa.

Plin. Aurunci, pop. vet. Latii vetustissimi: quorum urbs Aurunca ab Ausone Ulyssis & Calypsus filio condita. Horum frequens est mentio apud Liv. & Dionys. Halicarn. Virg. lib. 7. Æn.

Atque equidem memini (fama est obscurior annis)
Auruncos ita ferre senes.

¶ Aurunci erant ubi nunc pars Terrae Laboris, à Terracina ad Lirim fluv. extensa in Regno Neapol itano, Brietio, & aliis.

¶ Auruncum, *Auronzo*, oppidum Italiae, in Cadorino agro, ditionis Venetae, versùs Alpes ad amnem Ansiam, in limite Comitatus Tirolensis, 8. milliaribus ab oppido Paroecia Cadurini dicto in Boream.

Strab. Aurupini, pop. Japodum, quorum opp. Aurupinum, al. Arupenum, *Ausperg*, in Carniola reg. apud Æmoniam urbem, inde 6. leuc. in Caeciam distans. Vide Arupenum.

Ptol. Ausa, *Vich*, & *Vich de Ausona*, teste Jo Mariana, urbs Hispan. citer. in Catalaunia, excisa, ab Hercule Libyco, una cum Lobeto urbe Celtiberorum, anno post diluvium 625. condita, apud Vicum urbs episc. sub Archiep. Tarraconensi, qui Ausae successit, inter Gerundam ad ort. & Solsonam ad occ. ferè 6. leuc. à Barcinone 14. in Bor. Pop. Ausetani Plin.

¶ Ausa distat 8. leucis à Gerundae & Solsona, & sedet non procul à Tera fluvio in plano, & deficit in dies, paucis constans incolis.

Ausina Legio 8. vicus Germ. infer. inter Treviros & Agrippinenses.

Ant. ¶ Aulana Legio VIII. vulgò *Palleschied* dicitur, teste Cluverio, & à quibusdam Ausacia vocatur.

Caes. Plin. Ausci, Auscii Ptol. *Aux*, pop. & urbs Aquitaniae Archiep. a Tolosa 11. leuc. in occ. ab Agenno 8. in austrum. Vide Augusta Ausciorum. Auaitana urbs posterioribus. Pop. Ausceases Sidonio.

¶ Auscii, quae Auxis, & Clara etiam dicta fuit, vulgò *Ausch*, caput est Comitatus Arminiaci, in Vasconia.

Plin. Auser, Ausur Rutilio, Æsar Strab. *Serchio*, & *Osari*, fluv. Hetruriae, ex Apenn. mont. per agrum Lucensem, urbem ipsam alluens, in mare Tyrrhenum ad austrum delabens. Serculus posterioribus dictus (nomine retento in alveo exiguo.) Illum Ortel. per errorem Liguriae attribuit. Illius Rutil. lib. 1. mem.

Quam cingunt geminis Arnus & Ausur aquis.

¶ Auser fluvius, qui à quibusdam Anser dicitur, errore forsan impressionis, & nunc vulgò *Serchio*, oritur prope Minuccianum oppidulum, dein per Grafinianam decurrit, ubi auctus multis rivis, & rigatis Castro novo, Barga, & aliis locis, in mare Tyrrhenum labitur 12. milliaribus infra Luccam.

Ptol. Ausigda, *Zadra*, teste Marmol. oppid. Cyrenes marit. in Pentapolitana reg. inter Apolloniam & Ptolemaidem.

Ausoba, *The bay of Galvvay*; teste Camd. fluv. Hiberniae, per Connaciam reg. in occ. apud Galvetum urbem fluens. Al. est *Gyll*, in Oceanum influens apud Slegum oppid. *Ptol.*

¶ Ausoba fluvius, à multis *Logh* nunc dictus, per lacum *Corbis* labitur; & dein rigata Galliva civitate, paulò infrà in Oceanum Occidentalem se exonerat; ejusque ostium sinus Gallivensis vulgò *Bay of Gallovvay* dicitur, Speedo teste.

Ausona, *Ventusia*, teste Elysiu Calentio, opp. olim Latii, nunc pag. seu vicus. *Liv.*

Ausonia, reg. Campaniae, inter Cales & Beneventum extensa, in qua Capua metrop. Pop. Ausones, Aurunci, qui inter Latium & Campaniam circa Suessam urb. incoluere, finitimi. Calabria quoque in magna Graecia, & Brutiis, Ausonia dicta est, uti apud Ovid. Italia etiam vetus Ausonia apud Poetas appellatur. Ovidius lib. 14. Metamorph. *Liv. Festo, & al.*

Ausonia Siculaque tenet confinia terra.

Virg. lib. 4. Æn.

Qua tandem Ausonia Teucros considere Terra
Invidia est.

Ausonium mare idem quod Siculum, quod Ausoniam alluit, hoc est, Brutios & magnam Graeciam, inter Tyrrhenum, quod ad fretum Siculum terminatur, & Jonium quod alluit Salentinos. *Strab. Plin.*

¶ Ausonium mare pars est maris Jonii, a prom. Japigiu in meridiem porrecta, versùs Siciliam insulam.

¶ Austona, *Auxone*, urbs Galliae, ad Ararim, in Ducatu Burgundiae, parva, sed valde munita. Quinque leucis à Divione distat in ortum, quatuor autem à Dola in occasum, in confinio Comitatus Burgundiae.

¶ Austerlitium, *Austerlitz*, Bohemicè *Slavvkovv* oppidum Germaniae, in Moravia provincia ad occid. Brunae urbis, Hradistam versùs, & à quibusdam Slaukovia dicitur. Male habitum fuit à Svecis hisce posterioribus annis.

¶ Austervicum, *Ostervvick*, oppidum Germaniae, in Saxonia inferiori, & Principatu Halberstadiensi, ad Olsam amnem, qui paulò infrà cadit in Oacrem. Alias amplum fuit, nunc deficit; estque fermè medium inter Halberstadiam & Volsembutelam urbes. Ab aliis Ostrovicum dicitur.

Austra, *Astura*, fluv. Latii, apud Clostram opp. excisum decurrens: quod opp. aliis Austra & Astura nominatur. Astura etiam fluv. dicitur in aliis Plin. edition. *Plin.*

¶ Austra ab aliis Asturra dicitur rectiùs; fuitque fluvius Volscorum, in mare Thirrenum se exonerans. Vide Astura.

¶ Austrania, insula maris Baltici, quae Ortelio est *Ameren*, Cluver. autem est *Strand*, in ora occidentali Jutiae, in mari Germanico.

Austrasia, *Westrick*, reg. Germ. super. inter Mosam, Mosellam, & Hellum flum. comprehensa: quo in spatio Lotharingia, cum parte Alsatiae, & Palatinatus continetur. Unde Lotharingia passim Latinè Austrasia nominatur; fuitque olim regnum non exiguum, ut vox ipsa declarat, quam quidam Vastum regnum interpretantur, sicut vox *Westrick* sonare videtur. Nam sub Austrasiae Regibus qui Metis considebant, non solum regiones praedictae, sed & finitimae, cum toto ferme Belgio parebant. Ejus mem. Lud. Masurius Poeta Belga in Hodoeporico. *Regin. & Rem-earth.*

Corpus, & Austrasia gloria summa domus.

¶ Austrasis, *l'Austrasie*, pars erat Germaniae Cisrhenanae, seu, & meliùs, regni Franciae sub prima stirpe Regum, & regni titulo insignita erat; sicque dicta ab ejus situ, non quòd vastum regnum significaret. Extendebatur aliàs latissimè, sed postea angostioribus limitibus coarctata fuit, Scaldi nempe, Musa, & Rheno fluviis, & Vogeso monte, & tum divisa in superiorem, & inferiorem; & inferior dicta etiam Mosellana seu Tullingia, Lotharingiae respondet, testibus Brietio. Fabro Cantcrello, & aliis.

Urbes Austrasia seu Lotharingia notiores.

Amantium, vel Amantia, (*Amance.*)
Barrum, (*Bar le Duc*)
Blancus mons, seu Albus mons, (*Blanmont.*)
Castrum novum, (*Neufchasteau*)
Charmae, (Charmes.)
Mousson.
* Nancejum, sedes Ducis, (*Nancy.*)
Raonum, seu Rsvonum, (*Raon.*)
Romaricus mons, (*Remiremont.*)
Spinallum, (*Espinal.*)

Deo-

Deodatum, (*Dieuze.*) * Tollum, (*Toul.*)
* Metae, (*Metz.*) Validus mons, (*Vaude-mont.*)
Mira Curia, (*Mirecourt.*)
* Musopontum, (*Pont à* Vitodunum, (*Verdun.*)

¶ Austrasiae urbes istae sunt nunc in Lotharingia, exceptis Metis, Tullo & Virodono, quae, etiamsi in eo Ducatu insertae sint, pareot tamen cum eorum territoriis Regi Franciae à centum & ampliùs annis.

Ex vit. S. Belg. Austrebatensis pag. & ager, *Ostervande*, in Hannonia: in quo agro *Bouchain* opp. à Cameraco 3. leuc. in Bor. quot à Valenceois in occ. seu Libonotum.

¶ Austrebatensia, seu Austrebantum, regiuncula fuit Belgii, inter Scaldim & Scarpam fluvios posita, cujus caput Bochsnium, *Bouchain*, ad Scaldim. Nunc ejus periere limites: & sub Hannonia complectitur.

Scrip. Germ. Austria, *Osterick* & *Osterich*, reg. partem Noricì cum particula Pannoniae, partemque Germaniae circa Danobium complectens, inter Bavariam ad occ. Hungariam ad ortum, atque inter Moraviam reg. German. ad Septentr. & Stiriam ad merid. contenta. Cujus caput est Vienna. Hinc Austriacus, a, um, ut plagae Austriacae lib. 5. itio.

Exit in Austriacas, Pataviasque plagas.

P. Dla. Austria etiam locus in Italia, seu pars Italiae.

¶ Austria prov. nomen dedit Domui Austriacae, ea qua moderni Imperatores & Reges Hispaniç, & prov. à Francis *Austriche* dicitur, & *Austria* Italis & Hispanis. Veterum est Pannonia superior, nomen habet à mundi Cardine Orientali, qui Germanis *Oost* dicitur. Primo habuit Marchiones, postea Duces, postremò Archiducatus titulo insignita fuit; dividiturque in superiorem seu Cisdanubianam, & Inferiorem sive Transdanubianam, Bertio & aliis testibus: Urbes in ea Vienna, Lintziom, Novostadium, Chremsia, Haemburgum, Santohippolitus, Ensia, & aliç aliquot. Tota nunc sub Germania complectitur.

Ant. Ausugani, pop. Alpium Tridentinarum, quorum reg. *Val Sugana* inter Tridentum & Felteriam.

¶ Autariatç pop. Ariatæ dicuntur à quibusdam, existimantes legendum esse aut Ariatæ in Plinio. Eorum urbes fuere Sicum, Salona, & Tragurium. Alii Autariatæ, antiquissima gens fuit Illyrici, à Titio flumine ultra Dardanos extensa, teste Joanne Lucio. Vide Ardiei.

App. Alex. Autarienses, Autariatæ Strab. pop. Illyrici, in ora Dalmatiae; quorum urbs est Antibarum, ut aliquibus videtur, præsertim Ortel.

Auteri, populi Hiberniæ insulæ, ubi nunc Comitatus Clarensis, Letrimensis, & Galliveosis, in Connachtia provincia.

Ptol. Authetani, Ausetani Plin. & Liv. populi Hispan. citer. in Catalaunia, in ea præsertim parte in qua est Vicus urbs.

¶ Authetani habitabant in ea parte Catalauniæ, ubi urbes Gerunda, Aosa, & Aquæ calidae, inter Rubricatum fluvium & Palamum.

Plin. Autololes, pop. Africæ, Libyçve, Numidis & Getulis finitimi, in Maurit. finibus, inter Salam fluv. & Atlantem mont. siti. Quorum mem. Luc. lib. 4.

Autololes, Numidaeque vagi, semperque paratus
Inculto Getulus equo, tam concolor Indo
Maurus, inops Nasamon, misti Garamante perusti.

Strab. Automala, *Alcudia*, teste Marm. opp. Africæ, apud Aras Philaenorum & Syrtim, in conf. Cyrenes. Al. *Estam*, & al. *Zanagra*.

Plin. Automate, ins. maris Ægæi, proxima Diæ, anno 130. postea Theram enata, inter Theram & Diam in merid. vergentem, Cretam versùs.

¶ Auton, *Volcano d'Auton* Hispanis, mons ignivomus Americç meridionalis in regno Chiles & prov. *Chucuito*, intra Andes montes, & prope fontes Biobii fluvii.

Ptol. Autricum, *Chartres*, urb. epis. sub Archiep. Senonens. in Gall. Celt. Carnutum metrop. à Lutetia 20. leuc. in occ. Vide Carnutes. Al. est *Auxerre*, longissimè a Carnutensi orb. distans.

¶ Autricum, *Chartres*, urbs episcopalis, suffragator nunc Archiepiscopo Parisiensi, non autem Senonensi, ut antea; estque perelegans & ampla, caputque Belsiae prov. ad Eburam fluv. Ducatus titulo ornatur. Distat à Lutetia 18. Leuc. in ortum, & 20. ab Aureliis in septentrionem. Ab aliis Carnotum dicitur. Vide ibi.

Plin. Autrigones populi Hispan. Tarracon. Oceano Cantabrico ad Bor. incumbentes, inter Vascones & Cantabros, partim in Navarra, & partim in Guipuscua reg. incolentes.

¶ Autrigones populi, ab Oceano ab Iberum fluvium protensi, inter Cantabros & Caristos incolebant, ubi nunc Biscajae pars maxima; & primaria erat Flaviobriga.

¶ Autuonacum, oppid. Trevirorum in Germania, *Andernach*. Vide Antenacum.

Avos, Avo Melæ, fluv. Hisp. in finibus Bracarum, *Avo* vulgo, inter Celandum & Naebim fluens. Alius videtur in finibus Callaicorum, *Avia* vulgò, in Minium ad Tyden urb. incideos. *Ptol.*

¶ Avus fluvius, qui est Avo, inter Celandum & Ducium fluens, in Oceanum se exonerat ad Abobricam, & *Rio Daves* dicitur; eratque aliàs in Collaicis Braccariis. Nullus autem alter Avus in Minium labitur in Callaicis, quod sciam.

¶ Avua, *Awe*, aliis *Loch Awe*, lacus Scotiae australis, in Lorna provinc. Eum praeterfluit fluv. *Awen*, qui postea cadit in mare Deucaledonium è regione Mulae insulae; estque à meridie in Septentrionem extensus, sed non aequè latus.

Auxentius, mons Bithyniae, alios altitudine superans, sic à S. Auxentio Abb. qui in eo vitam egit solitariam, dictus. *Metaphra.*

Auxima, urbs episc. Hisp. Tarrac. Vide Uasma. *Floro.*

Auxumu, *Chaxume*, urbs Æthiopiae inter Axumites Steph. Abyssinorum regia. *Ptol.*

¶ Ausume, seu Ausuma, alias versùs Trogloditicam, nunc in regno *Tigre*, ea praecipuis Abassiniae, sed non primaria. Circiter 80. leucis distat ab insula Meroe in ortum; estque versùs Marabum fluvium.

Auximum, Auximum Lucano & Plotare. Oximum Liv. *Osmo*, urbs episc. Picent, in colle, inter Anconam 8. & Æsium in occ. 7. mill. pass. totidem à Laureto nova urbe versùs Anconam. Luc. lib. 2. *Strab. Plin.*

Varus, ut admota pulsarunt Auximon ala.

¶ Auximum, *Osimo* volgo, non autem *Osmo*, ut multi perperam scripsere, sedet in colle, ad Musonem fluvium, paretque Summo Pontifici, 12. milliaribus distans ab Ancona in Meridiem, & ferè totidem inter Æsium & Lauretum. Deficit in dies.

¶ Auyama, *Rio de Auyamas*, fluv. Americae merid. in prov. Sanctae Marthae. Cadit in fluv. *Cesar*, & deinde in mare Boreale.

Auxacia, *Saccia*, teste Nigro, urbs Scythiae, olim regia, extra Imaum montem. *Ptol.*

¶ Auzacia, urbs Scythiae, a quibusdam nunc *Auzu* dicitur, in Turchestania regione, & ab ea olim dicti sunt Auzacitae populi, & Auzacius mons.

Auzara, *Calap*, teste Mol. urbs Arabiae desertae, apud Thapsacum. *Ptol.*

¶ Auzara ad Euphratem fluv. sita erat, 50. milliaribus intra Thapsacum urbem, in limite Mesopotamiae.

Axa, *Axmister*, oppidum Angliae, in Devonia provinc. ad Axam amnem, 4. milliar. Anglicis ab ora littorali maris Britannici, & medium ferme inter Exoniam & Docestriam.

¶ Axagui, *Axaguas*, pop. Americae merid. in Venezuela provincia.

Axalita, *Llora*, teste Clus. cum Mariana, opp. Hisp. Baet. inter Cordubam & Hispalim, à qua 9. leuc. abest. Appellatur & Flavium Axalitanum. *Anti. Inscr.*

¶ Axella, *Axel*, urbs Flandriae, probè munita, in regione Vasia, Hollandici juris ab anno 1586. quo dolo capta fuit. Distat ab Ulsto una leuca cum dimidia in occas. a Gandavo autem 4. leucis in septentrionem, et via una à fortalitio Aggere Gandavensi dicto.

Axeloduoum, *Hexham*, teste Camd. opp. Albionis, in Anglia, in reg. Northumbriae, ad Tinam fluv. *Lib. Not.*

Axenos pontus. Vide Euxinus. Axenus ab Ovid. lib. 4. trist. memor.

Frigida me cohibent Euxini littora ponti:
Dictus ab antiquis Axenus ille fuit.

Axiace, *Oczakow*, urbs Sarmatiae Europ. ad Pontum Euxinum, in Podolia, in Lituaniae conf. à Cyrcassis urbe Lituanica 40. leuc. in merid. ab Alba urb. ad ostia Turae fluv. 54. in Bor. *Plin.*

Axiaces, *Selina*, teste Bordonio fluv. Sarmatiae Europ. geminus; unus in paludem Maeoticam influens, alter in Pontum Euxinum ad Axiacen urbem. Unde pop. Axiaces Strab. & Plin. ac Melae, qui nec sua retinere, nec aliena furari norunt. *Strab. Plin. Ptol.*

¶ Axiaces, seu Axiacae, populi fuere Sarmatiae Europaeae sub Tirangitis, inter ostia Tirae & Hippanis, ubi nunc Podolia inferior.

¶ Axie-

¶ Axiemum, *Axiem*, & *Achiem*, castrom Africæ permunitom, in ota Guineæ. Quinque leucis distat a promontorio Apolloniç, in ditione Hollandorum; sedetque ad ostia Manci fluvii.

Ptol. Asima, *Lanz* & *Laussa*, oppid. in Taurinorum finibus, apud Alpium radices, in Pedemontanu Principatu, à Taurino urbe 25. à Segusiu 8. mill. passibus in Boream.

¶ Aaims, urbs Asiæ, in Perside, ad fluvium Orontem. Quid sit nunc, ignoratur.

Ptol. Aaiopolis, *Galacz*, teste Laz. upp. Mysiæ infer. unde Danubius Ister appellari incipit, ultra Durustorum urb. 30. mill. pass. Ubi nunc *Flotz* opp. teste Mercat. parum à Gallacin distans in occ.

¶ Axiopolis, quç aliter Asium, urbs erat Triballorum, in Moesia inferiori, & à quodam *Celanamik* dicitur. Aliis autem est *Axiopoli* etiam, nunc in regno Bulgariæ, sub dominio Turcarum.

Prop. Axis apud Propert. urbs Umbriæ. Vide Assisium. Propert. lib 4.

Scandentisque Axis consurgit vertice murus.

Ptol. *Strab.* *Ptol.* Asius, *Vardari*, teste Soph. fluv. Maced. ingens, in sin. Thermaicum inter Thessalonicam & Pydnam se exonerans. Aquæ ejus ob claritatem ab Hom. celebrantur. Apud quem Amphaxia opp. Steph. vulgo *Rutarida*. Pop. Amphaxitæ. Hic fluv. pecura fulca facit, Haliacmon alba, teste Plin.

¶ Axiua fluvius ex Scardo monte ortus, per Pelagoniam & Mygdoniam labitur; dein auctus Erigono & aliis fluviis, in sinum Thermaicum cadit inter Thessalonicam & Pellam, sed longe a Pydna.

Cæs. Axona *Aisne*, & *Disne* al. fluv. Gall. Belg. per Campaniam in Esiam per Suessiones ex finibus Rhemensium fluens. Axones pop. apud Luc. lib. 1.

Et Bitarix, longisque levet Axones in armis.

De Aaona, fluv. Auson. in Mosell.

Non tibi se Liger anteferet, non Axona praeceps.

¶ Aaona oritur in confinio Ducatus Barrensis, alluitque urbes S. Menehildim, Retelim, & Suessones; & recepta Vidula fluvio & aliquot aliis, in Æsiam se exonerat paulò supra Compendium, & *Aisne* vulgò dicitur.

Ant. Asoon, sive Aanena in al. cod. opp. Gall. ad Aaonam fluv. inter Rhemos & Virodunum in Bor. inde 22. hinc 17. leuc.

¶ Asus, *Axe*, fluvius Angliæ merid. in Somersetteasi Comitatu. Cadit in Sabrinæ æstuarium. Juxta illum sedet *Axbridge* oppidum, in eodem Comitatu.

Ptol. Axylis, Aaillis Steph. *Forfoli*, teste Mercat. villa Marmaricæ marit. inter Panormum & Parætonicum. Al. *Cazalet*.

¶ Ayaya, *Ayay*, insula Americæ septentrionalis, & una ex Antillis, quæ aliter Sancta Crux dicitur. Vide ibi. Paret Francis.

¶ Ayduaum, *Aidani*, seu *Aidone*, oppidum Siciliæ, in valle Neetina, in edito colle. Distat à Catana 20. milliar. in occasum, & deficit ia dies.

¶ Aymnntia, *Ayamonte*, oppidum Hispaniæ, in Andalusia provincia, ad Aaæ fluv. ostia, in colle, ex adverso castri Marini, in Algarbia. Octodecim leucis distat a Gadibus, & 22. ab Hispali in occasum; estque munitum contra Lusitanos.

¶ Aynadechiom, *Aynadeki*, oppidulum Hungariæ sup. inter Agriam & Filechium, sub Austriacis. Malè acceptum fuit à Turcis.

¶ Ayotecı, *Ayotecos*, montes excelsi Americç, in novs Hispania & Provincia Tlascala, versùs mare Australe.

¶ Aytia, *Ayti*, insula Americæ septentrionalis, quæ aliter Hispaniola seu sancti Dominici insula. Vide Hispaniola.

Ayutla, *Ayutla*, fluv. Americæ septentrion. in Nova Hispania & provinc. Guatimala. Cadit in mare Pacificum.

Plin. *Ptol.* Aza, urbs Armen. min. io Cappad. conf. inter Nicopolim 74. & Satala 26. mill. pass. *Aza* etiam vulgo.

¶ Aza urbs erat Cappadociæ prope montes, & non longè à confinio Armeniæ minoris, mediaque ferme inter Trapezuntem & Neocæsaream.

¶ Aeaamurum, *Azamor*, urbs Africæ, in ura Oceani Atlantici, io regno Marochi, ad ostia fluv. Ommirabihi; capta anno 1513. à Lusitanis, sed postea a Mauris recepta. Gaudet portu capaci; in Ducala provincia.

¶ Azafis, *Zafi*, urbs Africç, in regno Marochi, in littore, ad ostia Tensifti fluvii, in Ducala provincia, cum portu & emporio.

¶ Azaga, provincia Mediæ, in Asia, versùs Armeniam majorem & Caldaranæ planitiem, Philippo a Vico teste.

¶ Azagarium, oppid. Sarmatiæ, in Amadocis, teste Nic. Sanl. fortè *Czarnobel*, nunc in Poloniæ regno & Volhinia inferiore, ad Uskam fluv. qui paulo post cadit in Borysthenem, 12. leucis distat à Kiovia in septentr.

¶ Azahad, desertum Africæ, in Nigritia regione, forsan Acaa Arabis, Marmolio teste.

¶ Azamora, oppidum Armeniæ tertiæ, 8. leucis distans ab Arabisso septentrionem, versùs Arcaa. Nunc quid sit, ignoratur.

Azau, mons (vide Azon, variè enim legitur) in Arcadia, ubi fons Aaanius bibentes abstemios faciens, sicuti & Clitorius fons ejusdem reg. Pop. Azanes inter vetustiores. *Strab.* *Pauf.*

Azania, reg. Æthiopiç, in ora maris Azanii, ubi Azanium prom. in ora orientali. Ea *Xoa* hodie dicitur, teste Ortel. Al. *Adel* regnum. *Ptol.*

Azania regio triplex; una Arcadiæ, altera Massyliæ in Africa, tertia Phrygiæ: cujus mem. Strabo lib. 12. Prior sterilis & inculta traditur; adeo ut adagium inde processisse existimetur apud Zenod. & alios, *Azanaa mala*, de re difficili, ac nullius frugis utilitatisve, vel cùm res est cum homine difficili, & intractabili. De ea Punt. lib. 7. Vraa. *Steph.*

Immitesque elephantum oras Azania regna.

Azanium mare, quod inter Æthiopiam & Indiam citerior. situm est, *Arcipelago di Maldivar* hodie, teste Barrio. *Plin.*

¶ Azanium mare pars est Oceani Æthiopici, in ora Orientali Africae, inter Aromata promontorium & Magadoxuia urbem, in littore Azaniç regionis, vulgo *la coste d'Ajan*; sed longè distat ab Archipelago Maldivarum, & a multis *Mer de Zanguebar* dicitur.

Azer, una ex 12. Trib. Israel, versus Syriam & mare Syriacum, habens ab Oriente trib. Nephtalim, & à Meridie trib. Zabulon. Aliis est Aser.

¶ Azera, urbs Armeniae majoris, prope Arsaniam fluv. ab Arthemita 50. mill. pass. in occas.

¶ Aaiia, oppidum Epiri, in Acarnania regione, *Natalico* hodie, teste Brietio.

¶ Aailium Mansum, *le Mas d'Azil*, oppid. Galliae, in Occitania & Fuxensi Comitatu, ad Risum amnem, inter Fuxum est Rivos.

Azıria, *Arzichan*, teste Nigro, al. *Arsingan*, (quod idem est) urbs Armeniae minor. apud Euphratem fluv. in conf. majoris, à Sebastopoli urbe Cappad. 200. mill. pass. in ort. distans. Sunt qui *Arzerum* urbem Armeniae majoris primariam inter Trapezuntem & Tabresium in ort. occurrentem interpretentur. Arsinga porrò inter Amasiam 250. & Amidam urbem Mesopotamiae 230. mill. pass. sita est. *Ptol.*

¶ Aairis, quae etiam Theodosiopolis quibusdam, nunc *Arsingan*, distat ab Amasia 150. mill. pass. in ortum, ab Amida 250 mill. pass. in Boream, & ab *Arzeram* triginta mill. pass. in meridiem, à Sebastopoli autem 240. mill. Nunc subest dominio Turcarum, in Anatolia, & confinio Turcomaniae.

Aaon, mons Peloponnesi, Pheneo & Stymphalo finitimus. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb.

Venit & Idas ululatibus amalus Azon. *Strab.*

Sunt qui Aaan legunt, ac pop. Azanes vocent ex Strab. *Pauf.*

¶ Azones, populi Assyriae, ubi Thannuris mons, prope Licum flovium.

¶ Arores, *les Azores*, ab accipitrum copia sic dictae, insulae Oceani occiden alis seu Atlantici, sub dominio Lusitanorum. Sunt novem numero, nempe Tertiaria seu Tercera, in qua Argra urbs praecipua & episcopalis, S. Michaelis, sanctae Mariae, sancti Georgii, Pici, Faialia, Florum, Corvi, & Gratiosa. Dicuntur etiam Flandricae insulae, quod a Belgis inventae sint, et aliàs inhabitatae, Laetio, Golnitio, & aliis testibus.

¶ Azorus, & Aaorium, oppidum Macedoniae, in Pelagonia regione, ad radices montis Bertecesii Straboni & Ptolemaeo.

Azotus, *Asdod*, Turcis *Alcet* et *Alcete*, urbs Palaestinae in Judaea, una ex quinque Philistinorum urbibus, à littore 3 mill. pass. inter Accaron 12. et Ascalonem 18. occurrens, olim episcop. sub Archiepisc. Caesariensi, Jn. Hont. *Ant.* *Ptol.*

Asca?

Asalo, & Antipatris, pariterque Azatia rura.

Azua, *Azua*, oppidulum Americæ septentrionalis, in parte meridionali insulæ Hispaniolæ, seu S. Dominici, 24. leucis distat ab urbe Dominicopoli in occasum. Portu gaudet utcumque capaci.

¶ Azuaga, *Azuaga*, oppidum Hispaniæ, in Extremadura provincia, 5. leucis distat a Regiana.

¶ Azura, *Asuri*; insula maris Adriatici, in littore Dalmatiae, è fronte Sibenici, in ditione Venetorum.

Admonitio ad Lectorem.

LICET te hic, Lector, admonere, ne in Geographicis vocabulis omnino Calepino fidas, neque Thesauri Ling. Latinæ authori. Nam plura perperam indigitata aut descripta occurrent inter legendum, uti in additionibus & censuris nostris in Calepinum (ad quas te remittimus) videre poteris. Hic verò ex multis aliquot Thesauri praedicti errores ex ordine adnotavimus.

ABELLINUM, *Avellino*; non *Troja*, quæ urbs est Apuliae Dauniae.

Abrincatui, pop. Normanniæ ad occ. apud Britanniæ fines; non apud Galletas, seu (ut scribendum est) Caletas, qui Normanniæ adhærent ad ortum.

Ablarum oppid. & fluv. est Cappadociæ, in Colchidis conf. non Armeniae minoris, apud Ptol.

Abudiacum apud Ratisponam; non apud Augustam.

Abus Ptol. non Abupus, fluv. Albionis.

Acarnania non est ad sin. Ambracium; à quo distat in occasum.

Accitana colon. est in Hisp. ulteriore; non citer.

Achaja non est peninsula inter Ægæum & Jonium mare; sed pars Peloponnesi ad sin. Corinthiacum.

Acherusia palus apud Cumas & Bajas; non inter Capuam & Aversam.

Acritas prom. in ora Messeniæ; non apud Tænarum, & Maleam prom. Laconiæ.

Acusion col. Ptol. non Acusiorum; est enim nominat. sing. casus, non genit. plur. ut multi putant.

Adullas mons emittit Rhodanum, Rhenum, & Ticinum; non Adduam.

Ægina insf. non numeratur inter Cycladas, à quibus recedit in occ.

Ænos, fluv. Germ. Oenus apud vet. scribitur.

Æsernia, *Sergna* vulgò; non *Isernia*.

Æsisium, *Assisi* vulgò; non *Assisio*.

Æthalia insf. apud Populonium, non apud Corsicam.

Æthiopia, Africæ reg. ultra Ægyptum in austrum recedens; non inter Ægyptum & Arabiam.

Ætolia, reg. Epiri; non Græciæ.

Agedicum, sive Agendicum, *Provins* plerisque non *Sens*.

¶ Agendicum est urbs ipsa *Sens*, Cluverio, Brietio, & aliis. Ideo nullus error. Vide in voce Agendicum.

Aginum, sive Agennum *Agen*; non *Angoulesme* urbs longe distans.

Alabis, sive Alabus fluv. Siciliae non praecipuus; cum multi majores sint.

Alalcomenae, non Alalcomenas, urbs Bœotiae.

Alatrium, urbs Hernicorum, in Latio; non in Campania.

Albania, reg. inter Colchos & mare Caspium; non inter Iberiam & mare praedictum; neque usque ad Mæotidem paludem extensa.

¶ Albania regio Asiae est, inter mare Caspium ad ortum & Iberiam ad occasum, ut tradunt omnes.

Albanus fluv. per Albaniam; non per Armeniam fluit.

Allobroges nunc *Sabaudi*; non *Delphinatus*; cum modica pars Delphinatus in Allobrogibus continetur.

Almus mons; non Almo.

Alopeconnesus, insf. apud Plin. non urbs.

Alvona, *Albona*, non *S. Angelo*, opp. Istriae.

Amathus, urbs Cypri insf. maris Syrii, sive Cilicii, non Ægaei.

Ameria, urbs Umbriae, *Amelia*; non *Almelina*.

Anas, fluv. Lusit. non Ana.

Andros, insf. vicina Eubœae; non Samo.

Anthemis, insf. Asiae; non Thraciae.

Antiochia magna, urbs Syriae; non pars Syriae.

Antobroges, pop. Aquitaniae; non Antoboges.

Anxa, urbs Salentinorum; non Senonum: quae & Gallipolis, non Galliopolis.

Apollonia, urbs Macedoniae; non Epiri.

Apollonia, quae *Bonandria* nunc dicitur; urbs est Cyrenaicae; non Syriae.

Apulia non est inter Dauniam & Calabriam; sed Apulia Peucetia est inter Dauniam & Salentinos.

Aquae calidae apud Ptol. vulgò dicuntur *Aigues caldes*; non *Vicque*.

Aquisgranum, vulgò *Ach*, sive *Aken*; non *Aix*.

¶ Aquisgranum vulgò *Ach* à Germanis, *Aken* à Belgis, & *Aix* seu *Aix la Chapelle* à Gallis dicitur. Itaque non est error ibi.

Arachosia reg. sita est cis Indum fluv. non ultra.

Arae Flaviae, urbs Germ. trans Danubium; non ad Danubium.

Arar, fluv. ex mont. Vogeso; non ex eodem mont. ex quo Rhodanus.

Araurius fluvius prope Agatham fluit; non prope Massiliam.

Arecomici populi non sunt iidem cum Volcis; sed finitimi ex Plin.

¶ Arecomici sub Volcis comprehendebantur; ideoque dicti erant Volcae Arecomici.

Argentoratum urbs est Germ. super. non Galliae.

¶ Argentoratum antiquitus urbs erat Galliae, quae ad Rhenum fluvium extendebatur, postea autem fuit Germaniae superioris ultimis temporibus.

Argos, postea Argirippa apud Plin. non Agri.

Argos, urbs Peloponnesi, in Argis regione, non in Achaja.

Aria, regio Asiae, *Heri* vulgò; non *Turchestan* dicitur.

Aricia abest ab urbe Roma 16. mill. pass. non 30.

Ariminum urbs ad fluv. cognominem; non juxta Rubiconem sita est; cùm Aprusa fluv. intersit.

Arisbe opp. fuit Troadis, non Trojae.

Arsicua; urbs German. *Brin*, in Moravia, non Arsicioa.

Arucci, opp. Lusit. non Arucci in Baetica.

Arverni pop. & urbs super Elaverim fluv. siti; non super Ligerim.

Ascrivium, urbs Dalmatiae, nunc *Cattaro*: non *Ascrivio*.

Asphaltites, lacus Palaestinae, in Judaea; non Syriae apud Ptol.

Assyria, reg. Asiae, diversa est à Syria; cùm inter eas Mesopotamia intercedat.

Astur nomen est gentis in Hisp. non regio.

Aternus (non Aarnus) est fluv. Marrucinorum, non Frentanorum.

Athenae urbs in Achaja, non inter Achajam & Macedoniam.

Athesinus flu. labens in Istrum, non fluit ex lacu mont. Apenini: qui non incumbit super Carnos.

Athos mons non adjacet Lemno insf. à qua supra 80. mill. pass. distat in occ.

Atina, opp. Latii; non juxta Pontinas paludes.

Atrebates, vulgò *Arras*; non *Artois*: quae est reg. Latinè Artesia.

¶ Atrebates populi fuere in eo tractu, ubi hodie Artesia, provincia Belgii, *l'Artois*; & eorum urbs etiam Atrebates, seu etiam Atrebatum & Nemetocerna, hodie *Arras* vocatur.

Avella, opp. Campaniae, diversum ab Abellino urb. Hirpinorum.

Aulerci, pop. *di Rouen*: non *di Rovane*.

Aulerci in Normannia erant, ubi Eburovices, *la Diocese d'Evreux*; ideo non habitabant Rothomagum, *Rouen*, & longè distabant à Rodumna, *Rovanne*.

Aulon, opp. & mons magnae Graeciae; non contra Tarentinam reg.

Aurunca, urbs Campaniae; non Latii. Vide Suessa.

Ausones Plin. pop. apud Locros, in magna Graecia, unde Ausonium mare, & apud Oscos in Campania.

Aostria est Noricum ripense; non Pannonia superior: cujus modicam partem complectitur.

Azotus, urbs Palaestinae; non Syriae.

Errores qui sequuntur, suis locis indicantur; non quidem omnes, ne Momi officio fungi videremur.

B

BABA, vel Babba, & Julia Campestris, Barbae Steph. *Beni Teudi* Marmol. col. & urbs Maurit. Tingit. mediterr. à Lixo 40. mill. pass. in occ. in regno Fessens. Illam *Plin.* *Ptol.*

Thes.

Thes. Ling. Latin. ad mont. Atlantem locat, cùm eò longè absit in regno Fessensi.

¶ Babae, quae *Beniteuda*, urbecula est Habatae provinciae regni Feceae, ad Guarguam fluvium, versùs limites Errifis provinc.

Xeno. Hero. & al. Babylon, *Bagdet*, urbs archiep. Babyloniae reg. maxima, ad Euphratem fluv. etiamnum regionis caput, & sedes Praefecti, & Seleucia magna ad Tigrim fluv. 90. mil. pass. in Africum, à Teredone apud ostia Tigridis 412. à Sardibus 2300. in ortum, à Damasco 480. ab Edessa 373. in ort. prima urbium, circa Nohae obitum condita. Ambitus mœnium illius erant stad. 383. quae tam lata erant, ut quadrigae obviae sese non impedirent. Mem. Ovid. lib. 2. de Ponto, eleg. 4.

Nec Babylon aestus, nec frigora Pontus habebit.

Pop Babylonii Plin. & al. Babyloniensis nom. gent. ut miles Babyloniensis apud Plaut. in Tr. illam Plin. à Semiramide conditam, seu veriùs mœnibus cinctam 60. m. pass. circuitu patentibus tradit. Aulaea Babylonia apud Mart. sicuti Sarrana apud Juven. commendantur, maximè verò Attalica dicta Pergami in Asia.

¶ Babylon, *Babilone* Gallis, *Babilonia* Italis, urbs fuit Chaldeae celeberrima, & ex maximis Asiae, in Babylonia regione, 250. milliar. e Teredone. Sed nunc omnino destructa, ita ut vix ejus supersint rudera; & ex ejus ruinis crevit Bagdatum, *Bagdet*, urbs ampla & probe munita, ad Tigrim, quae alias Seleucia magna, 30. milliar. à Babylone antiqua in ortum, sub Turcia. Vide Seleucie.

Ptol. Babylon nova *Cairo*, & *Alcairo*, *Misraim* Hebraeis, *Mitzir* Arabibus, urbs archiep. Ægypti maxime, epud D[...]am Nili, è regione Memphis, ab Alexandria 130. m. pass. versùs Syenen in eustrum 470. ab Hierosolym. 360. à Babylone veteri 900. ab Alexandria & Pelusio recto [...] on. a monte Sina 270. Acus Babylonis à Mart. l[...] memor. & pectines.

[...] tibi Memphitis tellus dat munera, victa est Pectine Niliaco jam Babylonis acus.

¶ Babylon nova, urbs Ægypti, nunc ferè diruta jacet, & tantuper distat à Cairo urbe primaria totius regionis Vide Cairus.

Ptol. Plin. Babylonia, *Bagdet*, reg. Asiae, de urbis nomine dicta; circa Euphratis & Tigridis confluentiam, inter Mesopotamiam ad occ. & Bor. Assyriam ad Bor. Susianam ad ort. Chaldeam ad meridiem perstricta. Urbes clarissimae Babylon & Teredon, post quas Barsita & Orchoe. Pop. Babylonii, & Babylonius nom. gent. Claud. de 6. consul. Honor.

Namque velut stellas Babylonia cura salubres.

Ovid. lib. 4. Metam.

Quam procul ad luna radios Babylonia Thisbe.

¶ Babylonia regio, quę nunc *Yerack*, pars fuit Assiriae veteris, sub qua etiam Chaldea comprehensa erat.

¶ Babylonii montes Asiae, in confinio, inter Chaldeam & Arabiam, in Babylonia regione; erantque admodum excelsi & extensi.

Plin. Strab. & al. Babytace, *Bayburt* Pineto, al. *Bayburt*, urbs Assyriae ad alveum Tigridis septentrionalem, in Mesopotamiae conf. seu in ipsa Mesopotamia. Est & *Bayburt*, urbs Armeniae min. inter Trapezuntem urb. Capp. & Euphratem fluv. cui propior est. Babytace porrò abest à Susis 135. mill pass. in occ. & Corum ex Plin. Ibi aurum ab incolis odio habetur; & ne cui usui sit, defoditur in terram, teste Plin. lib. 6. c. 27.

¶ Babytace vic distabat 30. mill. passibus à Ctesiphonte in Boream, & 60. ferè à Babylone veteri, teste Philippo à Vico.

¶ Bacalaius, *Bacalol*, lacus Americae septentrionalis, in Nova Hispania & Jucatania provincia, versùs oram sinus Hondurae.

¶ Bacara, *Bacar*, regio Asiae, in India, sub imperio Magni Mogolis, cis & juxta Gangem fluvium, ubi oppidum praecipuum *Bicaner*.

¶ Bacaracum, *Bacharach*, oppidum Germaniae, in Palatinatu inferiori, ad Rhenum fluvium, paulò infra Pingium, & medium ferè inter Moguntiam & Confluentias. Vide Bacchi Arae.

¶ Baccaracum, *Baccarac*, urbecula Galliae, in Lotharingia, ad Mortam fluvium, in ditione Episcopi Metensis, 7. leucis supra Nancejum, versùs Fanum S. Desiderii.

Baccades, *Baccabel*, teste Guil. Tytio, vicus Palaestinae, in finibus Zabulun.

Baccanae, *Baccano*, vic. Hetruriae, inter Rosulum & urbem Rom. 15. mill. pass. apud sylvam Maesiam, quae *Bosco de Baccano* nominatur. De eis lib. 3. itin. *1. Lib. Reg.*

Jamque egressa fuit Baccanis proxima silva. *Ant.*

¶ Baccanae, vic. Hetruriae. Exiguum habet lacum, qui vulgò *Lago di Baccano* dicitur; estque in ditione Summi Pontificis, & in provinc. Patrimonii.

Bacchi Arae ut antiq. loci tradit. *Baccharach*, opp. est Germ. super. ad Rhenum, in Palatinatu, inter Bingium & Velaliam sup. 2. leuc. dissitum, quod & *Bachrach* dicitur.

Bacchiadae apud Ovid. Corinthii dicuntur à Baccho, quem illi colebant. Ovid. lib. 5. Metamorph.

Et qua Bacchiadae bimari gens orta Corintho. *Ovid.*

Bacchium, Bacchina Plin. ins. parve maris Ægaei, ante Smyrnam urb. Joniae.

¶ Bacemum, *Bacaim*, urbs Asiae, in Indis, non procul ab ora Oceani & sinus Cambajae, in ditione Lusitanorum, cum arce munita; estque media ferè inter Goam & Amedebatum urbes celebres, & 60. mill. pass. ab emporio Surata in austrum. *Liv.*

Bacenis, (non Barcenis, ut in Thes. Ling. Lat.) *Turingerwaldt*, *Duringerwaldt* & *Thuringerwaldt*. Mercat.) sylve Germ. Cheruscos à Suevis dividens, nunc inter Franconiam ad merid. & Thuringiam ad Bor. intersita. Sic Althamerus illam indigitat. Sunt qui Nigram sylvam, in qua Friburgum & Bada urbes sunt, interpretentur. De ea lib. 7. itin. sic: *Cæs.*

Sylva Bacenis vaga ubi patescit.

¶ Bacenis sylva, Ptolemaeo Semana dicta, monti Melibocco imposita, non longè a Visurgi, ubi alias Cherusci populi. Sansone, Brietio, & aliis nunc est *der Hartz Walde*, in Ducatu Brunsvvicensi, versùs Hasiam; quod probabilius.

¶ Bachianum, *Bachian*, insula Asiae, in mari Indico, & una ex Moluccis, parva, sed abundans & mirè fertilis, in ditione Hollandorum; 30. mill. pass. distat a Machiano in eastrum, & paulò minus ab ora occidentali Giloli insulae, ferè sub lineae Æquinoctiali.

¶ Bachiensis Comitatus, provincia regni Hungariae, juxta Danubium fluvium, & prope Colocæam urbem. Vide Bathanatii.

¶ Bachilio, *Bacchilione*, flov. Italię, olim Meduacus minor dictus. Vide ibi. Agros Vicentinum & Patavinum rigat, & in mare Adriaticum se exonerat.

¶ Bachovia, *Backovo*, urbs Walachiae, cui Clemens VIII. Episcopum dedit sub Archiepisc. Colocæensi, ed *Missovo* fluv. Mirano teste, & aliis, 30. mill. pass. distat à Targovitco in Septentrionem.

Bactra num. plur. Bactrum etiam Plin. Bactra in utroque nom. Strab. *Bagdasan*, teste Cast. sive *Badasan* al. urbs Bactrianae reg. caput, ad Bactrum fluv. à portis Caspiis 462. mill. pass. in ortum, ab Alexandria Ariae 484. ab Antiochia Marginae 430. à Bactru fluv. nomen cum reg. hab. De ea Virg. lib. 2. Georg. *Strab. Ptol. & al.*

Nec pulcher Ganges, atque auro turbidus Hermus
Laudibus Italiae certent, non Bactra, neque Indi,
Totaque thuriferis Panchaja pinguis arenis.

Bactrianos canes alere, qui aetate confectos homines dilacerent, & sponsas, quae in publicum maximo ornatu prodeunt, etiam servis & advenis impune commisceri tradit Plin.

¶ Bactra, urbs Bactrianae, nunc a multis *Termend* dicitur; estque parvi momenti, prope montem Caucasum, 360. mill. pass. distabat ab Alexandria Ariae, & 630. ab Antiochia Margiane in ortum, Sansone teste; urbs verò *Badascian* e multis creditur Maracanda antiquorum, & 300. mill. pass. a Bactra in occasum distat.

Bactri, Bactriani Strab. pop. Bactrianae reg. qui etiam Bactrii à Mela appellantur. Hi, teste Curtio, senio morbove confectos canibus ad hoc nutritis devorandos objiciebant. *Plin.*

Bactriana, *Caraffan* Cast. *Carasan* al. *Batter* Rhamusio, reg. Asiae, inter Ariam ad occ. Paropamisum ac partem Sogdianae ad ort. Cujus urbes quondam clarae, Bactra, Chartra, vel Chatracharta, Zarispa, & Maracanda. Haec olim mille urbes continebat, teste Josepho. *Strab. & al.*

¶ Bactriana regio totam illam regionem nunc *Maulrenabar* seu *Usbek* dictam complectitur, cum minuta parte Chorasani septentrionalis. Aliàs pars erat imperii Persarum, inter Margianam, Scythiam intra Imaum, Massagetas, & Indiam; nunc arctior Oxo fluvio bipartitur; estque inter Persiam, Tartariam desertam, imperium Ma-

gni Mogolis, & regnum Thibetl. Sed tamen sub Tartaria latè sumpta comprehenditur. Ibi urbs præcipua, Samaracanda.

Plin. Bactrus, *Buchian*, teste Nig. al. *Bocchara*, flu. ex Tauro monte effluens, & Bactrianam reg. irrigans, ipsaque Bactra (quæ & Bactrum Plin. dicitur) interluens, Oxoque congrediens fluv. Sogdianorum. Bactrus Luc. lib. 3.

Errantes Scythia populi, quos gurgite Bactros
Inclusit gelido.

Bacuntius, *Bozvatha*, teste Laz. fluv. Paenoniæ infer.
Plin. in Hyngaria, prope Sirmium urb. fluens, nec procul in Saum labens.

¶ Bada, *Baden*, urbecula Germaniæ, in Ducatu Sueviæ, caput Marchionatus Badensis. Distat ab Argentina 5. leucis in Orientem æstivum, una a Rheno-fluvio, & 8. a Spira in austrum; estque aquis calidis celebris.

¶ Badacana urbecula fuit Asiæ minoris, in Bithinia, 30. milliar. ab Heraclea in austrum, 60. autem à Niceą ie Boream. Vis ouec apparent ejus rudera.

Badacum, *Obdach*, teste Laz. eppid. Norici, in Carinthia, ad Lavantum fluv. Idono urbi propinquum, 2. leuc. in ortum distans, a S. Vito 6. in circium. Augusta Badacum ex vet. Inscript. Ex quo error patet Thes. Ling. Lat. *Salczburg* hoc opp. esse putantis. Vide Augusta Badacum.

¶ Badacum, Cluverio teste, est *Bamburg*, ad Alazam fluv. qui in Ænum defloit, longè ab *Obdach*, oppido Stiriæ.

¶ Badara, *Badara*, oppid. Indię, in penisula, cis Gangem, in ora Malabarica, & in regno Calecuti. Distat 6. leucis ab urbe Calecuto in Septeotrionem.

¶ Badenacha, *Badenoch*, Scotiæ septentr. regiuncula, in Moravia provincia, versùs montes, & prope Atholiam regionem. Spea amne in duas partes scinditur.

Ptol. Badeos, *Biada*, teste Mol. urbs regia Arab. fel. 10 ora sio. Arabici. Badei regia in Cod. Græco. Fuit & Badea urbs Maurit. episc. sub Archiep. Cesariens.

¶ Badeos est *Serrain* aliis, oppidulum medium inter Meccam & montem Oreb.

¶ Badera, oppidum Galliæ, in Aquitania, vel in eo tractu ubi Volcae Tectosages, ad Alburacim fluvium, forsae ibi nunc *Hauterive*, oppidum Occitaoiae, 4. leucis à Tholosa in meridiem.

Beda, Badonicus mons, *Bannesdovvn* Camp. mons Britaonię, ie Anglia, ad quem Bathonia est urb. episc. sub Archiep. Cantuariens. licèt Polyd. Virg. sit *Blackamore* mons prope Com. Dunelmens. apud Athesim fluv. à Dunelmo ad 20. mil. pass. distans. Vide Aqoę solis.

Badrinus, fluv. Æmiliae, *Santerno*, idem cum Vatre-
P. Dia. no, Forum Cornelii praeterfluens.

Baduhennae lucus, *Sevenvvalde*, & *Sevenvvolden*, idest,
Corn. septem sylvae, locus in Frisia: adhuc *Baeneen* dicitur pag.
Tac. apud Groningam urb. iode 3. leuc. Sloten versùs, teste Hieroo. Verrutio, al. est *Corvvorden*, opp. Transisalaniae, in conf. Prisiae, ad Vidrum fluv. inter Volenhoviam ad occ. 6. & Meppam opp. Westphaliae in ort. 5. apud Hardembergam 2. leuc. dissidens.

Baebeis, lacus Bœotiae. Cujus mem. Prop. lib. 2. elég. 3.

Mercurio & sanctis fertur Baboidos undis.

Vide Bœbeis.

¶ Baecolicus, mons Africae, in Cyrenaica regione, prope Cleartis Paludem, in mediterraneis.

Baecola, *Bannoles*, teste Mol. opp. Hisp. Tarracon. in
Ptol. Catalaunia, inter Ficerias & Olorum supra leuc. 2. a Gerunda 5. in Bor.

¶ Baecula, oppid. Ausetanorum, ounc *Rhoda* dicitur à multis, ad fluvium *Ter*, via duabus leucis distans ab Ausa in Bor. 7. à Garunda in occas. & 20. a Ficeris; & *Bannoles* aliàs Aquae calidae dicebatur.

Ptol. Baemi, pop. Germ. qoorum reg. Bohemia dicitur, regnum undique sylvis cinctom, Bavaria, Moravia, Silesia, Lusatia, Misnia, Voithlandia, Northgoja, aliisque regino. undique iostar theatri citeumdantibus Albi fluv. & Multavia ietermeantibus. Cojus regia Praga urbs amplissima. Vide Boiemum.

Ptol. Baesippo, Besippo Plin. *Bejer*, teste Heor. Coquo, opp. Hisp. Baer. in ora littor. Vandalitiae.

¶ Baetana, urbs Asiae, in peninsula Indiae, citra Gangem, quae nunc *Beder* creditur a multis, urbs regni Decani, aliis autem est *Visapor*, in eodem regno.

Ptol. Baetica, Turdetania Strab. Pl. Hispania ulterior (quae tamee magis patet quam Baetica) *Andaluzia*, teste Flor. (sub qua etiam *Granada* comprehenditur) una ex tribus Hispaniae partibus in austrum vergens, à Tarraconensi Marianis montibus, à Lusitania Ana fluv. divisa. Hinc Baeticus nomen gent. Portun. lib. 6.

Condelet hinc Batavus, gemit illinc Baticus axis.

¶ Baetica, sub qua aliàs Bastuli, Turdetani, & Turduli populi, ounc continet Andalusiam cum majori parte regni Granatensis; estque regio admodum fertilis, & abundans: ibi urbes celebres, Hispalis, Corduba, Gades, Astigis, Munda, Eliberis.

Baetis, Tartessus Strab. & Paus. *Guadalquivir*, idest, fluv. magnus, fluv. Hisp. ex Argenteo mont. in occ. per Plin. Biatiam, Ubedam, ac Illiturgim urbes fluens, inde in Mela. austrum retertus, Corduba & Hispali irrigatis, Oceano & al. Gaditano ad Fanum Luciferi sese immiscens. Olivifer est, ut apud Mart. l. 12. epigr. ult.

Batis Olivifera crinem redimite corona.

Ortos longè distat ab ortu Anae, & longiùs ab ortu Tagi, contra quam apud Thes. Ling. Lat. legitur. Plin. etiam nomee oppidi est.

¶ Baetis fluvius recipit fluvios Singilim paolo infra Astigim, Corbonem, Guadarizam, Guadarmenam, & Frigidum, cum aliquot aliis rivis; & Andalusiam provinciam mediam secat. Oritur non longè à Basti, io confinio regni Murciae, 27. leucis à footibus Anae, & 40. ab ortu Tagi in meridiem.

Baetius, *Eda*, teste Ortel. fluv. Arab. fel. in sinum Arabicum inter Thebas & Badeon urbes influens. Ptol.

Baetulo, Betulo Melae, *Badeloaa*, teste Flor. cum Mor. Ptol. oppid. olim, nunc pag. Hisp. citer. in Catalannia, apud Plin. Barcieonem, à qua 3. leuc. Gerundam versùs distat, ad flov. cogoom.

¶ Baetulo, qoi *Badelona* vulgò, pagus est in ora littorali Cataloniae, una leuca à fluv. cognomine distitus.

Baetulo quoque, *Beson*, fluv. ejusdem tractus Baetolonem opp. olim, nunc pag. circumfluens, ac in mare apud mont. Jovis caiens: *Beson* apud Florian.

¶ Baetulo, vulgò *Besos*, fluvius est parvus Catalauoiae, ie mare Mediterraneum se exonerans ioter, Baetulonem & Barcieonem.

Baeturia, Bethuria Aul. Hirt. Beturia Liv. Plin. & al. *Estremadura*, reg. Hisp. Lusitanicae, teste Varrerio, Baetica, Carpetania, reliquaque Lusitaoia contenta. In qua magna pars Vettonum est, & pars *Petroche*, quòd saxosa sit, nomioatur. Urbes Emerita, quondam clara, Pax Augusta, Caurium, & Turris Julia.

¶ Baeturia, quibusdam erat in confinio Baeticae, inter Aoam fluvium & montes Marianos, in qua pars Vettonum fuit. Ibi nuoc pars Estremadurae provinciae, versùs Andaluziam.

¶ Baffini sinus, *Baffins Bay*, sinus Oceani, supra Americam Septentrionalem, in boream, & Terras Arcticas maaime extensus, & ab Anglis detectus; sicque dictus à paucis aenia.

Baga, al. Boga, *Buga*, urbs hac tempestate Pisidiae, Cedr. primaria, ie qua Praefectus residet.

Baga, quae & Bagaja, Vaga Ptol. & Sil. Vagense opp. Lib. Plin. *Necaus*, teste Marm. urbs Africae mediterr. olim Conc. episc. sub Archiep. Carthaginens. ultra Cirtham col. in qua Hunnericus Vandalorum Rex Arrianus, qui catholicos persecutus est, miserè obiit.

¶ Bagamidriae regnum, *Bagamidri*, regnum Æthiopiae superioris seu Abissiniae, juxta fluvium Nilum. Subdividitur in 17. provincias satis latis versùs Nubiam.

Baganum, Bagacum, sive, ut alii legunt, Bajacum Ptol. Aut. *Bavay*, teste Divaeo, opp. Belgii, in Hannonia, à Valencenis 3. leucis ie ort. versùs Malbodium, inde 2. à Mentibus ferè 4. in austrum. Al. est *Bagenhaim* pag.

¶ Bagargara, *Bagharghar*, regio Asiae, in Turchestania, obi alias pars Scythiae extra Imaum montem.

Bagaudarum castrum, *S. Maur des Fossez*, teste Vigenereu, pag. Gall. ad Matronam fluv. apud Parisios: Vet. Trad.

¶ Bagaudarum castrum gaudet castro superbo & ponte ad Matronam; duabusque leucis distat à Lotetia in ortum.

¶ Bagdatum, *Bagadad* & *Baghdet*, urbs Asiae dives, ampla, & valde munita, aliàs dicta Seleucia, in Mesopotamia, nunc provinciae *Yerack* caput, ad Tigrim fluv. antea sub domieio Persarum, sed ab anno 1640. paret Torcis. Crevit ex roinis Babylonis, cuius hodie pauca quae supersunt rudera ad Euphratem, unius diei itinere inde distaet. Abest autem ab Aspahamo 400. milliar. in occasum, 210. a Ninive, & 150. ab Anna in ortum.

Bagrada, *Bintmir*, al. *Bindsmir*, & al. teste N. Nicolao, Ptol.

Badmir, fluv. Perfidis extremos, in Carmaniç conf. non Carmaniç desertæ, ultra priorem Carmaniam, ut malè Ortel. scribit.

¶ Bagrada, fluvius Perfidia, nunc *Tissudon* dicitur, teste Sanfone. Oritur iu confinio Carmaniæ desertae. Pasagardam rigat, & deinde in Oceanum Persicum se exunerat.

Ptol. Strab. Liv. & al. Bagradas, *Magrada* Marm. *Magrida* Leoni Afric. *Magiordech* P. Jovio, fluv. Africae, ea Audo mont. in mare inter Carthaginem & Uticam fluens, haud procul ab Utica. Macra Polyb. Bagrada Caesar. Liv. & Luc. lib. 4.

Bagrada lentus agit sicca sulcator arena.

Hic Atil. Regulum serpentem ingentem exercitu adhibito interfecisse, coriumque 120. pedibus longum Romam misisse Aul. Gell. refert lib. 6. cap. 3.

Bagravendene, regio Armeniae majoris, inter Tygrano-certam & Arthemitam.

¶ Bahsma, *Bahama*, insula Americae septentrionalis, & una ex Lucaiis in mari boreali, 50. leucis ab ora Floridae regionis distans, & ab ea dicitur *le Canal de Bahama*, aestua maris vehemens admodum & formidabilis inter eam, Floridam, & Cubam insulam excurrens.

¶ Bahusium, *Bahus*, castrum permunitum regni Norvegiae, iu parva insula, quam facit fluvius Trolhetta, qui ea Vanero lacu erumpit; & antea erat in ditione Regia Daniae. Sed ab anno 1658. subest dominio Regis Sveciae, cum tota praefectora, quae ab ipsu Bahusiana dicitur. Distat 2. leucis Danicis à Gottenburgo iu septentrionem, & 3. circiter ab ora Oceaui in ortum. Conditum fuit anno 1309. ab Haquino IV. Rege Norvegiae.

Cic. Strab. Plin. & al. Bajae, *Baja*, opp. Campaniae, ad sinum Bajanum, inter Puteolos & Cumas 3. mill. pass. excisum. Nunc ibi exiguum castrum, cum balneis, iuter Miscuum & lacum Avernum proximum. Olim urbs epile. Nomen à Bajo Ulyssis comite, ejus conditore, habere fertur. Memor. Propest. lib. 1. eleg. 11.

Ab pereant Bajæ crimen amoris aqua.

Bajanus sinus, Crater Strab. Puteolanus Plinin, Cumanus Eratostheni, *Golfo di Pozzuolo & di Napoli* passim dicitur, inter Misenum & Athenaeum promontoria consentus. Tametsi Bajanus ea pars esse videtur, quae inter Puteolos & Bajas, Misenumque & Avernum continetur, quae & Lucrinus lacus dicitur, Bajanus lacus apud Tac. dictus. De quo Mart. lib. 13. epigr. 79.

Ebria Bajano veni modo concha Lucrino.

¶ Bajanus sinus vulgò *Golfo di Pozzuolo* dicitur, extenditurque inter Nisitam insulam & Misenum promontorium. Vocatur etiam sinus Puteolanus. Vide ibi.

¶ Baida, *Baida*, regio Asiae, iu Tartaria deserta, juxta Persidam fluvium, & Oceanum Septentrionalem, & in confinio ditionis Moscboviticae. Paucis abhinc annis detecta & lustrata fuit à Moschovitis.

Vet. Bajenni, *Faingo*, teste M. Welsero, opp. Vindeliciae, in Bavaria, seu *Faing*, aut *Vaing*, opp. Sueviae in Duc. Wirtembergens. inter Canstadium 6. & Brettam 3. leuc. a Spira 8. distans.

Lib. Conc. Bajocae, Bajocensis orb. ex vita S. Vigoris Episc. Bellocasses & Velocasses Caesar. Vellocasses Plin. *Bajeux*, urbs Gall. Celt. in Normannia, epis. sub Archiep. Rothomagens. inter Cadomum ad ort. 7. & Constantia castra ad occ. 11. leue. dissita. Bajocassina urb. Sidonio.

¶ Bajocaa, seu etiam Bajocum, urbs est Normanniae Inferioris, vix 2. leucis distans ab ora maris Britannici, & 14. à Constantia, 5. autem à Cadomo. Circumposita regio vulgò *le Bessin* dicitur, ubi aliàs Bajocasses populi, qui & Biducasses dicti sunt.

Auso. Bajocasses, urba Bajocassium lib. Proviuc. Vellocasses Plin. * Bellocassii Ptol. pop. & urb. quae Bajocassina Sidon. Bajocae in lib. Concil. uominatur, volgò *Bajeux*. (* forsan Venelliocasii.)

¶ Bajona, *Bajonne*, urbs Galliae, in Aquitania, ampla, dives, & valde munita, ad Aturum fluvium, obi influit in Oceanum post receptum Nivum. Episcopali dignitate gaudet sub Archiepiscopo Auxitano, & portu lat capaci, 6. leucis distat a confinio Hispaniae, 7. ab Aquis, et 30. a Burdegala in meridiem. Quidam existimant ibi fuisse Aquas Tarbellicas, alii autem Boiatum.

¶ Bajona, *Bajona*, cognomento *de Galizia* à sito, urbs est Hispaniae permunita, in ora littorali Gallaeciae, 4. leucis distans ab ostiis Minii fluvii in Septentrionem, et paulò minus à yde. Ibi fuerunt Tantiquitus Aquae calidae Cilinorum, ut quidam credunt.

Bibl. Bala, *Palmer*, teste Guil. Tyriò, opp. olim, nunc pag. Palaestinae, in finibus Sodomorum, ab incendio ad Loth preces servatum.

¶ Balabithena, regio Armeniç majoris, inter Arsaniam & montem Antitaurum, Petro à Vico teste.

¶ Balaguata, *Balaguate*, regio Asiæ, intra montes, iu peninsula Indiæ intra Gangem, sub dominio Regis Decani, versùs confinia regni Golcondæ.

¶ Balambuanum, *Balambuan*, urbs Asiæ, in insula Java, cum portu in ora littorali, versùs Orientem, ex adverso insulæ Baliæ. Hinc fretum inter utramque dicitur Fretum Balambuanum.

Balanea, * Balaneç Ptol. Balaneæ Steph. *Valania* Nig. *Bagnias* Postello, urbs Phœniciæ, apud ostia Eleutherii fluv. media inter Gabalam ad arctos 27. & Antaradum ad austrum 24. mill. pass. distans a Tripoli 74. in Boor. episcop. sub Archiep. Apameno. Sed hodie sedes episcopalia Moronienfi onita est. (* In manuscr. Cl. Seldeni [illegible] *Ant.*

¶ Balanea ab aliis iu Syris ponitur. *Ptol.*

Balautipyrgon, *Capilamba*, teste Merc. urbs Indiæ, intra Gangem fluv. ut situs persuadet. *Strab.*

Balari, pop. Sardiniæ, circa Valeriam urbem excisam incolentes. Quorum reg. seu tractus *Baromela* Plin. dicitur. *Plin. Liv.*

¶ Balatha urbs fuit Mesopotamiæ, ad Chaboram fluv. Inter Nisibim & Tapsacum.

¶ Balatimora, *Balatimore Bay*, sinus Hiberniæ insulae, iu Momonia provincia & Desmoniæ Comitatu, spatiosus est atque insulis sparsus, cum porta cognomine iu ora meridionali.

Balatoni, pop. Corsicç mediterr. quorum reg. *Balagna* nominatur, à Calvia & Fano S. Florentii 20. mill. pass. Niolum versùs totidem. *Ptol.*

¶ Balatoni populi fuere Corsicæ ins. quorum vestigium manet in oppido *Balagna* dicto, intra montes, & ad fontes Ostriconi fluvii, in parte boreali insulæ.

¶ Balbeca, vetusta Phœniciæ urbs, ad montis Libani radices sita, nunc ferè omnino diruta, non longè à Damasco, Aleppum versùs.

Balbia, *Altomonte*, teste G. Bar. opp. Brutiorum, iu Calabr. citer. Sellio opp. propinquum, à Castro-villario 6. mill. pass. duplo à Cosano urbe, à Consentia 24. in occ. in colle, ubi manna & crystallus proveniunt. Vina Balbina olim, teste Plin. in pretio fuere. *Plin.*

Balbura, *Caraburun*, teste Leoncl. urbs Lyciæ mediterr. Chomae, Buboni, & Oenandæ finitima, episcop. sub Archiep. Myrensi. *Steph. Ptol.*

¶ Baldus, *Monte Baldo*, mons Italiæ & Veronensis agri, iu ditione Veneta; etiam in Principatum Tridentinum excurrit inter Athesim fluvium & lacum Benacum, Magino teste.

Polyb. Plin. Mel. Baleares, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, hoc est, à mittendo dictæ, Balerides Strab. Balliarides Ptol. Gymnasiç vel Gymnesiae à Graecis dictæ, ins. duæ maris Iberici, seu Balearici, Hisp. Tarraconensi adjacentes, ab ostio Iberi fluv. 30. leuc. distantes iu ort. quarum major *Mallorca*, minor *Menorca* nominatur, inter se 10. leuc. distitç. Major longa est 100. mill. pass. circuitu 380. Minor longa est 60. ambitu 150. Has præter Virg. mem. Dionys. Afer:

Continuæque jacent Gymnasia, at has Baleares
Romani memorant.

Has Aragoniae Rex Jacobus anno sal. 1230. pridie Kal. Januarii, victis & ejectis Mauris, recuperavit. Hinc Baleares & Balearicus nom. gent. unde Balearicum mare, quod Hispaniam ad ort. alluit, quodque inter Hisp. & Sardiniam interjacet. Baleares olim adeo leporibus abundasse feruntur, ut contra eas ab August. auxilium militare postularint, frugibus ab ipsis leporibus consumptis.

¶ Baleares, insulae maris Mediterranei, ad Hispaniam pertinentes, & ab ea vix 70. milliaribus distantes, & paulo plus ab ostio Iberi fluvii. Inter se 25. mill. pass. dissitae sunt. Major, quae Majorica dicitur, Gallis *Majorque*, urbem habet cognominem, amplam, & munitam, Aleudiam urbeculam recens munitam, & 34. vicos; habetque in circuitu 140. mill. pass. ut ego pluribus didici à Paulo Ferraguto illius doctissimo incola, & ab aliis illius tractus. Minor verò, quæ Minorica, Gallis *Minorque*, oppidum habet *Citadelli* dictum, cum quatuor vicis. Nulla autem inest urbs Minorica dicta, ut multi falso credidere, in tota illa insula, neque in sinu Portu Mahonis dicto; & de his quot incolæ tot testes. Minorica insula vix 50. mill. pass. in circuitu complectitur.

Plin. Balesium, S. *Cataldo* vel S. *Castaldi*, olim opp. nunc pag. & portus Salentinorum, Aletio urbi propinquus, inter Brundisium & Hydruntum. Sed Balesium opp. excisum est, vic. nunc qui adhuc *Balese* dicitur, inter Brundisiom & Luspias 7. mill. pass. distans. In Thes. Ling. Lat. malè in Apulia collocatur.

¶ Balgeoriacum, seu Baugentiacum, urbs Galliç Lugdunensis, vulgò *Beaugency*, cum ponte ad Ligerim fluvium, io Belsia provincia & Aurelianensi agro, media inter Aurelianum & Blesas.

¶ Balgium, *Bauge*, oppidum Galliæ, in Andegavensi provincia. Tribus leucis distat à Flexia in meridiem, & 5. à Salmurio in boream.

¶ Balia, insula Asiæ, in India. Vide Balya.

¶ Balisbiga oppid. fuit Armeniæ majoris, ad Arsaniam fluvium, sexagiota circiter milliaribus a Militene in ort. & vix decem a Babylone.

Balista, *Monte Balestra*, mons Liguriæ, pars Apennini *Liv.* mont. seu veriùs Thusciæ, inter Regium Lepidi & Lucam intercedens.

Scrip. Hisp. Ballegarium, *Balaguer*, urbs Hisp. Tarracon. in Catalaunia, Ilerdæ finitima, ab ea 3. leuc. Cardonam versùs & Minorissam, à qua 15. leuc. abest.

¶ Ballegarium, seu Valaguaria, *Balaguer*, urbs celebris est expugnatione sua à Gallis anno 1645. Sita est ad fluv. Secorim, 22. leucis a Minorissa. Alius est Bergusia.

Scrip. Belg. Balma, & Balmense castrum, *Bapalme*, opp. Belg. in Artesia reg. ab Arrebatensi orb. 6. leuc. Avennas & Ambianos versùs in austrum. Est & Balmense opp. & cœnobium io finibus Sequanorum, hoc est, in Burgundiæ Com. *Baume* vulgò & *Baulme*, quod & Palma Latinè dicitur, inter Vesuntionem & Claravallem ad ortum occurrens.

¶ Balma, quæ meliùs Bapalma, *Bapaume*, subest dominio Gallorum ab anno 1641. Vide Bapalma. Balma autem, seu Balmense cœnobium, vulgò *Baume les Nonains*, oppidulum est Comitatus Burgundiæ, ad Dubim fluvium, 4. leucis a Voluntione.

¶ Balocolum, *Bagnuolo*, oppidulum Italiæ, in regno Neapolitano & provincia Principatus ulterioris, ad fontes Caloris fluvii, prope Apenninos montes, 9. milliaribus distat à Compsa in occasum.

P. Dia. Balneum Regis, & Balneoregium, & Rhoda ex Edicto Desiderii Regia, *Bagnarea*, urbs episc. Hetruriç, inter Oropitum & mont. Phisconem occurrens, 6. mill. pass. utrinque, a Viterbio 12. in bor. Novempagi a Plin. dici putatur.

¶ Balneoregium urbs est Pontificiæ ditionis, & S. Bonaventuræ patria, in agro Urbevetano.

Balsa, *Tavila*, teste Coquo, urbs Lusit. in Algar-*Mel. Ptol.* biis, inter ostia Anae fluv. ad ort. & Pharum urb. ad occ. Inde 4. leuc. à Pace Julia 22. in austrum. Longiùs abest à Sacro promont. licèt in Thes. Linguæ Lat. dicatur non procul esse.

¶ Balsa, Sansoni est *Albufeira*, oppidulum Algarbiç, in ora prope Silvim, 28. leucis à Pace Julia, inter Sacrum promontorium & Pharum.

¶ Balsera, *Balsera*, & *Bassora*, aliàs Teredon, urbs Asiæ, & emporium celebre Persidis, in prov. *Yerack*, prope sinum Persicum, 150. milliar. à Bagdeto in austrum distat. Vide Teredon. Hinc sinus Persicus à multis etiam dicitur Sinus Balserae, *Golfe de Bassera* Lusitanis.

Balticum mare, à Baltia ins. illius dictum, *Belts*, teste *Xeno.* Sigism. Herbeest, *Oostsee* al. mare Germ. mediter. inter ipsam Germaniam & Scandinaviam intersusum, amplissimum, à prom. Cimbrorum, ubi os illius est, Viburgum usque urbem extremam sinus Finnici 210. leuc. extensum. Venedicum, ubi Prussiam & Livoniam alluit, appellatum, ubi Germaniam & Cimbricam, Codanus sinus apud Melam. Unde li. 2. itiner.

Baltica Vandalica prospexit & oppida gentis.

¶ Balticum mare, *la mer Baltique* Gallis, *die Belt* & *Oostzee* Germanis, & *Wareckoive more* Russis, de quo veteres titubanter admodum scripsere, latè terras subit ad instar ingentis sinus, alias Codanus sinus ab insula Codanonia; & quamquam in ejus aditu sint multç insulç, tamen ea omni parte impervium est, nisi in Sundico freto. Mare autem illud terras subiens, iterum in duos sinus dividitur, Boddicum, *Bothnzee* incolis, *Golfe de Boddee* Gallis, & Finnicum, *Finnichzee* incolis, *Golfe de Finnes* Gallis.

¶ Baltra, *Bantre fluv.* sinus oblongus Hiberniæ insulæ, in Momonia provinc. & Desmoniæ Comitato; hinc ab aliis *Bantrebay* dicitur. Portus habet aliquos,

¶ Balya, *Baly*, insula Asiæ, in India, prope & ad Orientem Insulæ Javae, à qua dirimitur tantùm freto Balambuano. Est fertilissima, & bene culta. Hinc à quibusdam creditur Java minor, quamquam de ista Java minore nihil certo constet.

¶ Bamba, *Bamba*, provinc. regni Congi, in Africa, cum oppido cognomine, inter Loandam & fluvium *Zaire*.

¶ Bamba, *Bamba*, prov. Americae meridion. in regno Popajani, & versùs urbem cognominem.

Bamberga, & Babenberga, *Bamberg*, urb. episc. Germ. *Prov.* sub Archiep. Moguntino, in Franconia, à Noriberga 9. *Rom.* leuc. in Bor. ab Herbipoli 11. in ort. Sic à Baba Othonis Imp. filia nominata, colli imposita, à D. Henrico Imper. ad hanc dignitatem evecta.

¶ Bamberga sita est prope confluentes Moeni & Regnitii fluv. subestque proprio Episcopo cum tractu adjacente, 9. leucis distat ab Herbipoli; & à quibusdam creditur Bergium antiquorum.

¶ Bamberga, *Bamberg*, oppidulum Bohemiae, versùs montes, in confinio Moraviae prov. juxta amnem *Orlitz*, in colle, una leuca ab Austia in ortum, 6. autem à Glacio in austrum.

Bambyca, quae & Edessa, & Hierapolis. Vide ibi: *Strab.* Haec, teste Plin. Hierapolis est longè diversa ab Edessa: *Ælian.* cum Edessa sit in Syria, apud Euphratem fluv. Hierapolis in Coelesyria. Bambycae, sive Edessae Atargatis Dea Syrorum, teste Strab. colebatur.

Bamurae, Banurri Plin. pop. Libyae inter. in Mauritaniae conf. Getulis finitimi, cursu pernicissimi, carentes ferro, hastilibusque ligneis utentes. Sil. lib. 3.

Tum chalybis pauper Bamura cruda juventus.

¶ Banata, *Bannara*, urbs Asiae, in India, & in regno Bengalæ, juxta Gangem fluvium, sub ditione Magni Mogolis, 40. mill. pass. a *Gouro* urbe in septentrionem, & centum ferè ab Halobassa in meridiem.

Banasa, Banassa Anton. & Ptol. Valentia cognominata Plin. *Fanfara*, teste Mol. urbs Mauritç. Tingit. à Li- *Plin.* xo 40. mill. pass. Thamusidam versùs 32. ex Anton. sed ex Plin. à Lixo 75. a Volubili seu Fessa 35. Illam Sabur fluv. alluit.

Banatia * *Bansey*, teste G. Camd. opp. Britanniç, in Anglia, in Scot. conf. Tuesi finitimum, in Bor. recedens *Ptol.* apud oram orientalem. (* Camdenus verò ponit ubi jam *Bean* castr. in Moravia reg. Scotiæ, longissimè a Tuesi fluv. distans.)

¶ Banattia urbs erat Vacomagum, nunc castrum *Ban*, in Scotia septentrionali, ad amnem *Findern*, in Moraviç Comitato, versùs Badenacham. Sed vix 10. milliar. distat a Tuesi fluvio, seu Spea, Sansone teste.

¶ Banburia, *Banbury*, oppidulum Angliæ, in Comitatu Oxoniensi, ad Chervelum amnem, 15. milliaribus distat ab Oxonio in septentrionem, & 22. a Varvico versùs austrum.

¶ Banca, *Banca*, insula Asiæ in longum porrecta in mari Indico, prope Sumatram insulam, in ora orientali, cum oppido, & ex adverso Palimbani oppidi. Hinc fretum inter eam & Sumatram dicitur fretum Bancæ.

Bancona, *Oppenheim*, teste Georg. Fabritio, opp. Germ. super. ad Rhenum, in Palatinatu, inter Wormaciam 4. *Vet.* & Moguntiam 3. leuc. dissitum.

¶ Banda, *Banda*, insula Asiæ satis nota, in mari Indico, oblonga & fertilissima, sub dominio Hollandorum, & persæpe sub Moluccis comprehensa. Distat ab insula Cerami 20. circiter leucis in austrum, & 30. circiter ab Amboina insul. in ortum, 60. autem à Gilola insula in austrum. Sub eodem nomine Bandae, continentur insulae *Nera*, *Puleruay*, *Pulorim*, *Gamanapi*, & aliquot aliae adjacentes, sed parvae.

¶ Bandera, *Bandera*, seu aliter *Manora*, castrum Indiae, intra Gangem, in ditione Lusitanorum.

¶ Bandum, *Bando*, urbs Asiae, in India, & imperio Magni Mogolis, cum regione cognomine, 15. leucis Germanicis distat ab Atmeera in septentrionem, & 70. leucis ab urbe Agra in ortum.

Bangorium, *Banger*, urbs Albionis, in Wallia, in *Beda.* ora contra Monam insul. episcop. sub Archiep. Cantuariensi.

¶ Bangorium seu Bangoria sita est ad fretum *Menay*, in Comitatu Arvoniae, 3. milliaribus à Bellomarisco, & 6. ab Arvonia civit. in ortum.

¶ Banialucum, *Banialuch*, urbs regni Bosniae primaria, ab aliis Vammelucha dicta, versùs montes & confinia Dalmatiae, prope lacum cognominem, & fluvium Ceti-

nam, in ditione Turcarum à plurimis annis. Quibusdam est Blanona.

¶ Baotamum, *Bantam*, urbs ampla, & emporium celebre Asiae, in insula Java, caputque regni cognominis, 25. leucis a Batava urbe occasum versus, prope fretum Sondae, ex adverso insulae Sumatrae. Portu gaudet commodo; & eo quotidie confluunt Europae mercatores.

Liv. Plut. Baotia opp. fuit Apuliae Peucetiae, in Lucan. confin. quod a Venusia 3. mil. pass. distabat. Pop. Bantini Plin. Batini Hor. unde saltus Barinus.

¶ Bautisits, fluvius Asiae, in Serica regione, qui à quibusdam dicitur *Pulisanga*, in Cathaya. Sed de his nihil bene certi.

¶ Banza, *Banza*, oppidum Africae & regni Congi, ad fluvium Bengum, inter oram Oceani & lacum Aquilundam.

¶ Bapalma, *Bapaume*, oppidum permunitum Belgii, in Comitatu Artesiae, nunc in ditione Francia ab anno 1642. medium ferme inter Peronam & Atrebatum, in limite Picardiae; & in regione siccior, A quibus Balma dicitur. Vide ibi.

Festo, Bara, ins. parva, ante Brundisium urb. in portu illius, Pharos Melae, quae nunc *S. Andrea* dici videtur; a cujus incolis Barium urbs condita est, teste Festo.

Ptol. * Bara, aestuarium & opp. Scotiae, in ora ad ortum, apud ostium Lozar fluv. sive Forthae, *Dunbar* vulgò, fluv. vero *Frith* & *Firth*. Vide Dumbarum, & Vara, ut habet cod. Graecus Ptol. (* in manuscr. Seld. O... .)

¶ Bara. Vide Dumbarum, Ibi Scoti victi ab Anglis anno 1651. magna clade affecti fuere.

¶ Bara, *Bara*, oppidum Africae, in Æthiopia superiori, seu Abyssinia, in provincia Gniga, & prope lacum Zaflanum, testibus Sanone et aliis.

Ptol. Barace, *Diu*, teste Alph. Adriano, *Bazaim* Mercat. ins. cum urb. episc. Indiae citer. inter ostia Indi fluv. Prior interpretatio probabilior alia est: Dium enim ins. et urb. praemunita inter ostium Indi occid. et Cambaiam urb. in ortum ad 50. leuc. episc. sub Archiep. Goano; quam tenent Lusitani ipsorum colon.

* Barace, quae quibusdam Barace, est *Diu*, urbs permunita, in parva insula, prope sinum Cambaiae, sed longè ab ostio Indi fluvii, quamquam non desint qui credant Dium olim fuisse Almabatrum. Sed prior opinio probabilior.

Ptol. Baracura, *Baca'a*, teste Cast. *Bangelo*, teste Pet. Appiano, urb. et empor. Indiae ulter. marit.

¶ Batampura, *Barampour*, urbs Asiae, in India, sub dominio Magni Mogolis, 100 milliar. a Surata distat versùs ortum, & 200. ab urbe Agra in merid. Sedet juxta fluv. *Tapte*, & ab aliis *Brampore* etiam dicitur.

¶ Baranathe a, *Baranaseta*, regnum Asiæ, cum urbe cognomine, in Tartaria, uti didici a quibusdam Europæis qui has regiones perlustrarunt.

Ptol. Barathia, *Brata*, Cast. *Blasa* Merc. *Cazerbasten* Marm. urbs Atricæ interior. inter ostia Cinyphi fluvii. & Trierorum prom. ultra Leptim, seu Tripolim urb. Baratha vero, Baratta Ptol. urbs fuit Lycaoniæ episc. sub Archiep. Iconiensi: quam quidam extare nomenque antiquum retinere ferunt.

Polyb. Barathra, Barathron Diod. Siculo, palus Palæstinæ Sirbonidi juncta, *Bosereno* vulgò, teste Nigro.

Barba, authore Eustat. super li. 2. Odyss. portus est Trœzenis urbis Argivorum. Unde ortum adagium, *Navigare Trœzenem*, in eos qui imberbes barbati videri volunt, quasi ad eum portum barbam adepturi navigent.

¶ Barbaroæ, *Barbacoas*, populi Americæ meridion. in regno Popajani, versùs montes, & inter fluvium Caucam & mare Pacificum, testibus Sansone & aliis.

Liv. Barbana, *Fiume di Sentari*, fluv. Dalmatiæ, ex Labeatide lacu effluens, Scodramque urbem alluens.

¶ Barbana fluvius nunc *Bojana* dicitur, & in mare Adriaticum se exonerat prope Dulcinium.

Arria. Ptol. Barbari, *Bermet* Cast. *Meri* Relendio, urbs Indiæ citer. apud ostia Indi fluv.

¶ Barbari, urbs Indiæ, nunc à Sansone & aliis creditur Amedebatum, urbs perampla regni Guzarati, sub imperio Magni Mogolis. Vide Amedebatum.

Arria. Ptol. Barbaria, *Regno di Quiloa*, reg. Æthiopiæ, in ora sinus Barbarici.

Steph. ¶ Barbaria, pars Africæ, quæ à Gallis *Barbarie* dicitur, ab Hispania *Barberia*, & ab Italis *Barbaria*, juxta mare Mediterraneum extensa, & oblonga, sed non æque lata. Protenditur ab Oceano usque in Ægyptum; & versùs meridiem dividitur à regione Biledulgerid monte Atlante. Ibi alias erant Mauritania, Africa propria, & Libya exterior; nuncque continet regna Marrocanum, Fezzanum, Algerianum, Tunetanum, & Tripolitanum, & Barcanam regionem.

Barbariana, *Araviana*, ut videtur Jo. Marianç, opp. olim, nunc pag. Hispan. Tarracon. in via inter Asturicam & Tarraconem occurrens, à Graccorri 32. mil. pass. in ortum. Idem alibi scribit esse Almenaram, ad Cauni mont. radicea. *Ant.*

¶ Barbariana locus est Hispaniae, in Andaluzia prov. qui vulgo *Castel de la Lucena*, in ora, prope Fretum Gaditanum, & Carteiam.

Barbaricus sinus *Golfo di Melinde*, in ora Æthiopiae orientali. Vide Asperum mare. *Ptol.*

Barbarium, *Capo di Spichel* Clus. & Taraphae, prom. Lusit. ad ostia Tagi fluv. Cetobricam versùs, ubi Barbari pop. & Barbaricus mons, *Monte Rabida*. *Ptol.*

Barbastrum, sive Balbastrum, *Balbastro*, urbs Hispan. Tarracon. in Aragonio regno, juxta fines Catalauniae, episc. sub Archiep. Caesaraugustano, inde 22. leuc. in ort. inter Ilerdam & Oscam ad arctos 7. *Prov. Rom.*

¶ Barbastrum urbs erepta fuit Mauris anno 1102. Sita est ad fluv. Verum, ubi in Cincam se exonerat, aliasque dicta fuit Bergidum: & sunt qui illam etiam Belgidam dictam fuisse credunt.

¶ Barbata, seu Barbada, *la Barbade* Anglis, *la Barbende* Gallis, insula Americae Septentrion in mari Boreali, & una ex Antillis. Paret Anglia, qui ibi multas habent colonias ab anno 1627. Ejus circuitus est 25. leucarum circiter, & valde fertilis & dives. Distat 25. leucis ab insul. S. Luciae in Orientem, & paulo amplius a Martinica in Eurum.

¶ Barbela, *Barbela*, fluvius Africae, in regno Congi. In fluvium Zairum se exonerat prope ejus ostia, & oppidum S. Salvatoris rigat.

¶ Barberinum, *Barberino*, oppidulum Italiae, in Tuscia, & in agro Florentino, unde nobilis familia nomen ducit. Sedet in colle, in Via Sena Florentiam versùs.

Barbesola, Barbesul Mel. *Marbella*, teste Flor. urbs Hisp. Baet. in ora littor. inter Malacam & Calpen, inde 8. hinc 21. leuc. dissita. Malè in Thes. Ling. Lat. Berbesula ex Plin. legitur, cum sit Barbesula habeat. *Ptol.*

Barbesola item, *Rio Verde*, fluv. Hispan. Baeticae ejusdem tractus. *Plin. Ptol.*

¶ Barbesola fluvius aliis est *Rio Guadajara*, versùs Calpen.

Barbosthenes, mons Peloponnesi, in Laconica reg. à Lacedaemone 10. mill. pass. distans. *Liv.*

¶ Barbuda, *la Barboude* Anglis, *la Barbade* Gallis, insula parva Americae septentr. & una ex Antillis, sub potestate Anglorum, qui in ea habent colonias. Distat 18. leucis circiter ab insula S. Christophori in Orientem, 10. autem ab Antiqua insula in boream.

Barbyssus, seu Barybyssus, *Cartaricon* incolis, & idiotis *Pectinacorion*, teste P. Gyllio, fluv. agri Byzantini, in sin. Ceratinum influens. *Suid.*

¶ Barca, *Barca*, regio Africae, in Barbaria, inter Ægyptum & Syrtim magnam, juxta mare Mediterraneum. Ejus primaria Barce, *Barca*. Desertum habet cognomine & peramplum in mediterraneis. Ibi alias Libya exterior, Cirenaica, & Marmarica. Regio est sterilis admodum & inculta, sub Barbaria comprehensa; paretque dominio Turcarum.

Barce, mons & prom. Libyae, seu Marmaricae: unde Barcaei pop. dicti videntur, apud Ptolemaidem urb. & Barcitae. Mem. Sil. l. 3. *Plin.*

Destituit Barca sitientibus arida venis,
Nec non Cyrene.

Et Virg. li. 4. Æn.

-latèque furentes.
Barcei; Quid bella Tyro surgentia dicam?

¶ Plinio etiam teste, ipsa Ptolemais priùs Barce dicta fuit.

Barraci etiam pop. inter Colchos & Iberos sunt, agnatos morbo extinctos igni tradentes, & in bello caesos vulturibus obiicientes. *Aelian.*

¶ Barce nunc *Barca* dicitur; estque regionis cognominis caput, sed parva, in eo tractu qui proprie Mesrata dicitur. Vide Barca supra.

¶ Barcelorum, *Barcelor*, urbs Asiae, in India & ora Malabarica, sub dominio Hollandorum a paucis annis, cùm priùs esset Lusitanorum. Sedet in ora littorali, cum portu, & me-

& media ferme inter Goam & Cananoram; aliasque regio titulo clara fuit.

Cat. de vr. Barcennum, *Bracciano*, opp. Hetruriae, ad Sabbatinum lacum. Vide Arcennum.

F. Dia. Barcetum, *Barcei*, & *Borzato*, opp. Æmiliae, in agro Parmensi, intra montes Apennini, inter Parmam 18. & Apuam 16. mill. pass. Ibi coenobium olim celebre, à Regibus Longobardis conditum.

Plin. Ptol. & al. Barcino, Barcinon Ptol. Barchino Liv. Faventia prius dicta, & Col. Faventia, necnon & Julia Augusta Barcino ex vet. inscript. *Barcelona*, urbs Hisp. citer. marit. empor. ac inter primas Hispan. urbes, Catalauniae caput, seu conventus juridicus, & academ. ab Hamilcare Carthaginens. cognomento Barca condita, & nominata, licet Aut. Beuth. ab Hercule conditam scribat. Haec anno sal. 805. à Ludovico Pio Imp. victis Mauris, recuperata fuit, episc. sub Archiep. Tarraconens. inde 18. leuc. in Bor. Gerundam versùs 14. à Cesaraugusta supra 40. in ortum. De ea Auson. in epist. 24.

Tarraco, & ostrifero superaddita Barcino ponto.

¶ Barcino anno 1652. recepta fuit ab Hispanis post longam obsidionem, estque probè munita, cum portu in ora maris Mediterranei, prope ostia Rubricati et Baetulonis fluviorum, ubi aliàs Laeetani populi.

¶ Barcino, *Barcelone* incolis, *Barcelonette* Gallis, opp. est Provinc. versùs Alpes, juris Sabaudici cum toto agro. Intra Alpes sedet, ad *Hubaye* rivum.

¶ Bardeatis, oppidum Asiae, in India, intra Gangem, ubi nunc forsan *Bisaner*, in Bacaria regione, 25. leucis circiter à Gange. Subest imperio Magni Mogolis.

Plin. Barderate, *Brà*, ut nonnullis videtur; opp. Liguriae, apud Polentiam urb. excisam, ferè 2. mill. pass. in colle distans, ab Alba Pompeja 8. Taurinos versùs 22.

¶ Barderate, *Bra*, sedet ad Sturam fluv. in Principatu Pedemontano, et ex adverso Clarasci.

F. Dia. Bardi, qui postea Longobardi, pop. Germ. in Vandalia, (nunc Ducatus Magnopolitanus dicta) in ora maris Baltici: quorum urb. Bardum, *Bart*, non obscura, inter Rostochium ad occ. 6. et Sundim ad ort. 3. leuc. Bardi quoque pop. Gall. Unde Bardaicus nom. gent. apud Juvenalem. (Antiqui etiam Gallorum vates Bardi dicti sunt.) Quorum mem. Luc. lib. 1.

Plurima securi fudistis carmina Bardi.

¶ Bardi, seu, et melius, Longobardi, fuerunt, ubi nunc Marchia Brandeburgica, in Germania. Barcum verò urbs sita est ubi aliàs Eudoses populi.

Ven. Fort. Bardia, *Bare*, fluviolus Germ. ad Bardum urb. fluens, marique exceptus, de quo Fort. lib. 7.

Bardia qua fluvius sinuoso gurgite currit.

Vet. Inscr. Scrip. Germ. Bardomagum, *Vertemo*, pagus Insubriae, in agro Mediolanens. a Mediolano 20. mill. pass. Vide Vertacomacora.

Barduicum, *Bardovvick*, urbs fuit antiqua Saxoniae infer. Luneburgo propinqua, inter illam et Hamburgum, à Luneburgo dimidia leuc. distans. De qua lib. 7. itin. quidam Poeta Germ. sic:

Egressi portis Barduicum venimus, olim
Urbem conspicuam; sed eam dejecit ab alto
Henricus Leo, (Saxonia Dux inclytus ille)
Oppidum adhuc exstat multis spectabile templis.

¶ Bardovicum urbs eversa fuit ab Henrico Leone anno 1189. & ex ejus ruinis crevit Luneburgum. Sedet ad fluvium *Emenau*, vix duabus milliaribus Germanicis ab Albi fluvio.

Plin. Barduli, qui Varduli Ptol. pop. Hispan. Tarracon. in ora boreali, ad Oceanum incolentes: quorum reg. *Guipuscoa* dicitur, Cantabriae attigua ad ortum. Male in Thes. Ling. Lat. Turduli, qui in Betica & Lusit. sunt, ex Plin. dicuntur.

¶ Barduli, seu, & meliùs, Varduli, populi Hispaniç, inter Oceanum Cantabricum & Iberum fluvium. Habitabant ubi nunc pars Orientalis Ipuscoae & Alavae regionum, quae antea ad Navarram pertinebant, nunc autem ad Castellam. Vide Varduli.

Luitprand. Bardum, *Bart*, pag. Salassorum, in Pedemontano Princip. inter Eporediam & Augustam Praetoriam. Bardum quoque arx firmissima in saxo undique praerupto intra montes, inter Placentiam 30. & Apuam 20. m. pass. quot ferè à Parma, vulgò *Bardi*, sedes Principis vallis Tari ex Landa familia. Bardum item urbs Pomeraniae, in conf. Duc. Magnopolitani, *Bart*. Vide Bardi. Unde Longobardi profecti putantur.

¶ Bardum, *Bardo*, pagus est Ducatus Augustani, ad Doriam Balteam fluvium, 10. milliar. supra Eporediam, ad radices Alpium. Bardum alterum seu Bardium, *Bardi*, oppidum est cum arce, ad Cenum fluvium, à plurimis annis sub Dominio Ducis Parmae cum toto ferè Principatu Vallis Tari, frustra reclamante Principe ex Auris gente Genuensi. Bardum item, *Bardt*, urbs Germaniç, in Pomerania, cum portu sat capaci in ora maris Baltici; distat à Sunda 3. milliar. German. & totidem à Damgardia, à Rostochio autem 7. Arce satis splendida exornatur, subestque dominio Suecorum, pace ad Monasterium confecta.

Barea, Bareja Ptol. *Verla*, teste Mariana, opp. Hispan. Baet. in ora littor. regni Granatens. ab Almeria urb. 11. leuc. in occ. ultra Abdaram 4. Sexi versùs 8. *Plin.*

¶ Barensis ager, *Terra di Bari*, prov. regni Neapolitani, juxta mare Adriaticum, & inter Basilicatam & territorium Hydruntinum, ubi aliàs major pars Apuliae Peucetiae. Dicitur aliter Barianus ager, & nomen habet ab ejus primaria urbe Bario.

Baretium, *Varese*, oppid. Insubr. in agro Mediolanens. amplum, à Mediolano 30. mill. pass. apud lacum Lucanum & Verbanum, inter illos: quod & Vallesium à valle dictum, & Vallexium, quasi vallis exitus, à Locarno opp. 8. *Steph.*

¶ Baretium, seu Varetium, medium est inter lacus Lucanum & Gaviratium, 10. milliar. distat à lacu Verbano, intra montes, sed 20. à Locarno oppido.

¶ Bargasa, quae aliter Justinianopolis, urbs fuit Asiae minoris, in Caria prov. versùs confinis Lyciae, 40. milliar. ab Alabanda in ortum, & paulò ampliùs à Cabyra in occ.

Bargylla, Ptol. & Strab. Bargylis, aliis Bargiliae & Bargillau, urbs Cariae episc. sub Archiep. Stauropolitano, olim celebris, nunc jacens, ad Bargylum mont. à quo nomen accepit, vel à Bargylo Bellerophontis Comite: unde Bargiletae incolae Strab. *Steph.*

¶ Bargylla sita erat in ora maris Ægaei, medio ferme inter Myndum & Miletum urbes.

Baria, seu Varia, vicus Sabinorum, ad Anienem fluvium. *Hor.*

¶ Barigazenus sinus, *Golfe de Cambaye*, sinus Oceani, in Asia & India intra Gangem, sic dictus olim à Barigaza urbe, à Lusitanis *Ensenda de Cambaja*; & extendit se in regn. Guarazati, Cambajam usque, à qua nunc nomen sortitur.

¶ Bariquicimeta, provincia Americae meridionalis, in Venezuela regione, vulgo *Bariquisimeto*. Hinc oritur fluv. cognominis; qui auctus multis aliis, post varios meatus, simul cum Pato fluvio in Orenocum fluv. labitur ex adverso Cayamae insulae.

* Baris urbs fuit Pamphyliae, in Pisidia, episc. sub Archiepisc. Antiocheno. Et apud Horat. idem quod Barium, de quo mox, (* in manuscr. Seld. Βαρις.) *Ptol.*

¶ Baris sita erat in Pisidis regione Asiae minoris, juxta fontes fluvii Cataractes, versùs Taurum montem, & 30. milliar. ab Antiochia Pisidiae in occasum.

Barium, Baris Hor. Baretum Strab. (quod potiùs Barolum opp. esse videtur) Varia Anton. *Bari*, urbs Archiepisc. Apuliae Peucetiae primaria in ora littor. à qua reg. denominatur, à Neapoli 150. mill. pass. à Barolo 30. in ortum, à Tranio altera metrop. 24. Ejus mem. Horat. sat. 5. lib. 1. *Tac. Ptol. Festo.*

Bari moenia piscosi, dehinc Gnatia lymphis.

A Bara ins. parva apud Brundusium, teste Festo, nomen habet, ab incolis illius condita.

¶ Barium urbs regni Neapolitani, & agri Barensis caput, probe munita, in ora sinus Veneti, 8. milliaribus distat a Bitonto, & in ea servatur corpus S. Nicolai Myrensis Episcopi.

¶ Barium, seu Barum, *Bar*, oppidum munitum Poloniae, in provincia Podoliae. Arcem habet in colle, & tota paludibus vallatur, ad amnem *Kovv*. 18. leucis distat a Camieniecz in ortum, & totidem ferè à Braclavia in occasum.

¶ Barium ad Albulam, *Bar sur Aube*, oppidum est lepidum Galliae, in Campania provincia, sic dictum, quia ad Albulam fluvium sedet, in regione paramoena. Vino suo celebratur; distatque 10. leucis à Trecis versùs ortum, & 6. à Calvomonte.

Barium ad Sequanam fluv. *Bar sur Seyne*, urbecula Galliae, in Burgundiae Ducatu & Montanensi agro, prope confinia Campaniae, ad Sequanam fluvium, 5. leucis supra Trecas in meridiem.

Barna, *Varna*, urbs episc. Mysiae infer. ad Euxinum mare, Vide Dionysiopolis. *Ced.*

¶ Barna, quæ & Varna, urbs est Bulgariæ, nota clade Christianorum sub Uladislao Rege Hungariæ anno 1444.

¶ Barnagassis, *Barnagasse*, regnum amplum Æthiopiæ superioris, seu pars Abyssiniæ versùs mare Rubrum, à quo extenditur usquè ad Nilum fluv. ubi urbs primaria Barva, & portus Suachemum & Ercocum.

¶ Barnastapula, *Barnstable*, oppidum Angliæ, in Comitatu Devoniensi, juxta fluvium Tavum, cum portu cognomine, 4. milliaribus ab eo distat, 20. autem milliaribus ab Exonia in boream.

¶ Barneveldi insula, *Barnevelts Eylandt* Batavis, *Isle de Barneveld* Gallis; detecta fuit à Batavis anno 1616. estque in mari Austrino, prope Terram Ignium & Fretum Mæreum.

¶ Barocha, *Baroche*, oppidum Asiæ, in India & imperio Magni Mogolis, ubi fluvius Narvotus influit in sinum Cambaiæ, in regno Guzarati; estque medium inter Cambajam & Soratam.

Aut. trad. Barolum & Barulum, Baretum Strab. ut nonnullis videtur, *Barletta*, opp. Apuliae Peucetiae, ad ostia Aufidi fluv. totius Italiae clarissimum, à Bario 30. mill. pass. in occ. Sipontum versùs totidem, Cannis urbi excisae proximum ad 6. mill. pass.

¶ Barolum, seu, & meliùs, Barulum, urbs est agri Bariani, in ora, 4. milliar. ab ostiis Aufidi fluvii, & totidem à Tranio. Deficit in dies.

Plin. Cat. Barra, *Barriano*, opp. olim Conomanorum, nunc castrum agri Bergomens. intra montes, à Bergomo 10. mill. pass. Apud Caton. est oppid. Orobiorum, à quibus sunt Bergomates.

¶ Barro-Ducum, *Barleduc*, urbs Lotharingiae, Ducatus Barensis praecipua, in clivo, cum castro munito, ad fluvium *Ornain*. Distat 15. leucis à Nancejo, & 13. à Catalauno, estque lepida, & culta.

Ant. Barsa, *Isle de Bas* Gallis, *Basepole* Anglis, ins. maris Britannici, Angliae adjacens. Al. *Bardsey*: quod magis probatur.

¶ Barsa aliis insula est Galliae, in ora Britanniae minoris, seu Armoricae adjacens, vulgò *isle de Bas*, prope Staliocanum portum seu Fanum S. Pauli Leonensis.

¶ Barsalium, quae & Sergiopolis postea dicta, urbs fuit Armeniae tertiae, ad Euphratem fluvium, inter Samosatham, & Claudiopolim.

¶ Barsita, quae & Borsippa, urbs Asiae, in Babylonia regione, ad Euphratem fluvium, ea praecipuis totius tractua; Petro à Vico teste.

Ptol. Barusae, ins. quinque maris Indici; quarum tres *Mindanao*, *Cailon*, & *Subur*, teste Mercat. dicuntur.

¶ Barusae insulae sunt quae nunc *Macassar*, *Gilolo*, & *Ceram* dicuntur, cum aliis in viciniis, quae etiam Moluccae persaepe dicuntur.

¶ Barva, *Barva*, urbs Africae, in Æthiopia superiori, seu Abyssinia, & regno Barnagassi, inter urbes Chaxumum & Ercocum, juxta Marabum fluvium, vixque 70. milliar. a mari Rubro.

Ant. Itil. Barygaza, *Bacam*, teste Cast. al. *Calecut*, sed Rhamusio est *Goa*, urb. Indiae citer. in parva insul. continenti orae occiduae adhaerente; colon. Lusitanorum munitissima, archiepisc. & conventus juridicus omnium urbium indicarum, quae Lusitanis parent. Abest ab ostiis Indi fluv. ubi Dium urb. & colon. Lusitanorum, supra 60. leuc. in austrum.

¶ Barygasa, seu Barigasa, nunc *Bacaim*, dicitur; estque urbs Indiae cis Gangem, in regno Gozarati, permunita cum portu in ora, ad fauces sinus Cambajae. Subest dominio Lusitanorum à multis annis, & 60. milliaribus distat à Surata in austrum.

Tritthem. Basanburgum, *Batenburg*, ut videtur Ortel. opp. cum arce Batavorum in German. infer. ad Rhenum fluv. in Duc. Geldriae, à Noviomago urb. 2. leuc. in bor.

¶ Basanburgum, seu, & meliùs, Batavorum arx, *Batenburg*, est ad Mosam fluv. 2. leucis à Noviomago in merid. Vide Arx Batavorum.

Basoli, M. Varr. pop. Hisp. Vide Bastoli.

Ptol. Basi, *Bas*, opp. Hisp. Tarracon. in Catalaunia, Vicecomitat. inter Caprariam & Campum rotondum oppida, olim urbs episc. sub Archiep. Tarraconensi.

Ptol. Lib. Not. * Basiana, Bassiana Anton. *Possega*, teste Laz. urbs Pannon. infer. apud Saum fluv. in Bossinx reg. inter Jaiceam urbem Bossinensem ad austrum, & Quinque Ecclesias urbem Hungaricam in bor. 10. leuc. episcop. sub Archiep. Colocens. Al. videtur *Bantz*, opp. inter Sirmium ad occ. & Taurunum ad ort. ad Savum fluv. inde 29. à Singiduno 31. mil. pass. ea quodam itiner. antiquo. *Legitur* in manuscr. *sold*.

¶ Basiana, quæ vulgò *Posega*, urbs est Hungariæ, in Sclavonia regione, & caput Pologiensis Comitatus, ad fluvium Oriavam, qui duabus leucis infra in Savum se exonerat. Subest dominio Turcarum cum toto tractu à multis annis.

Plin. Diod. Basilia, Baltia Platoni, Scandia Ptol. Scandinavia Plin. *Paesi Settentrionali*, ins. maxima Oceani septentrionalis, Germaniæ adjacens, mari Baltico interfuso, uti antiquis persuasum fuit. Sed deprehensum est non insulam, sed potius peninsulam esse maximam, inter mare Balticum ad merid. & Oceanum ad septentrionem, & occasum, longè lateque extensam, (cujus isthmus Sarmatiæ Europeæ in ditione Moschorum jungitur) in plura regna & regiones divisam, hoc est, in Careliam, Finlandiam, Lapponiam, Biarmiam, Suediam, Gothiam, & Norvegiam ad occ.

¶ Basilia, seu Baltia, quæ, & meliùs, Scandinavia, malè ab antiquis credita insula, longè versùs Septentrionem & Orientem extenditur, continens Norvegiæ regnum; *la Norvege*, & Sveciæ regnum, *la Suede*: ubi partes præcipuæ sunt Gothia, Svecia propria, Lapponia, & Finlandia. Vide Scandinavia.

Marc. Basilia, Basilea posterioribus *Basel* Germ. *Basle* Gallis, *Basil* Angl. & *Basilea* Italis, urb. German. super. ad Rhenum interfluentem, seu dividentem; postremus Helvetiorum conventus in bor. media ferè inter Constantiam & Argentoratum ad 15. leuc. urbs ampla, ex primis German. quæ Augustæ Rauricorum excisæ ad 2. leuc. in merid. distanti successit, (ex quo patet Basileam non esse Augustam Rauricorum, ut in Thes. Ling. Lat. asseritur) episc. sub Archiep. Vesuntino, cujus Episcopus (quòd urb. à catholica religione protsùs defecit) Brundusiae oppido Sequanorum, & Friburgi urb. & academ. Brisgoiae à Basilea 7. leuc. distantis moratur. Basilicus vero sinus apud Plin. est sinus Joniæ. De Basilea Ligur.

ut Jura quoque culmina montis
Sint superata mihi; Basilea ut mœnia tandem
Lustrarim.

¶ Basilea urbs distat ab Augusta Vindel. 32. milliaribus German. versùs occasum, à Tiguro 9. & a Nancejo 24. leucis. Urbs est perampla & munita, ibique Rhenus excipit fluvios Birsam ex monte Jura profluentem, & Wiesam è Silva nigra. Alias Arialbinum dicta fuit, teste Sansone.

¶ Basilicata, *Basilicata*, provincia regni Neapolitani, ubi aliàs major & potior pars Lucaniæ, inter Principatum citeriorem, Calabriam, sinum Tarentium, & Terram Barensem. Regio est sat sterilis & inculta; habetque primariam urbem Acherontiam versùs Apenninum montem.

¶ Basilides populi fuere Sarmatiæ Europacæ, sub Hamaxobiis, ubi nunc Ducatus Moscoviensis & Rezanensis. Brietio teste.

¶ Basiliopolis, *Basilougorod*, urbs Tartariæ Moschoviticæ, in regno Casanensi, ad confluentias Surae fluvii in Volgam. Urbs est nova, à Duce Basilio condita.

Ant. Basilippum opp. Hisp. Baeticae fuit, ab Hispali urb. 21. mill. pass. ex itiner. Anton. distans. nisi sit Beippo; cujus tamen distantia ab Hispali longè major est.

Ptol. Basilisene, *Turcomania*, teste Cast. reg. Armeniae majoris in meridiem vergens. Alii ipsam Armeniam totam sic vocari putant, cùm pars septentrionalis *Giorgiana* vocetur.

¶ Basilissene regio fuit Armeniae majoris, inter Euphratem fluv. & Moscicos montes, ubi nunc pars Turcomaniae; subestque dominio Turcarum.

Strab. Basilius, fluv. Mesopotamiae, inter Euphratem & Tigrim in austrum fluens, inque Euphratem labens.

¶ Basra, *Basra*, oppidum Africae, in regno Fezzae & provincia Hasbata, juxta Lucum fluvium, 30. milliaribus a Sala versùs ortum, & prope confinia Asgarae provinciae.

Liv. Bassania, opp. erat Maced. in Illyrici confinio, apud Lissum urbem, inde 5 mill. pass. distans.

¶ Bassanum, *Bassano*, opp. Italiae, inter Covetiacam arcem & Patavium, in valle arctissima, sub dominio Veneto, ad Meduacum fluv. in Marchia Tarvisina. Hinc tractus adjacens *Bassanese* dicitur, 12. milliaribus distat à Vicentia in Boream.

Plin. Bassi, seu, ut alii legunt, Hassi, pop. Gall. Belg. quorum opp. *la Bassee* dicitur, in Flandriae & Artesiae

confinio, teste Jacobo Meyero, à Bethunia urbe Artesiae 2. leucis in ort. Tornacum versùs 9.

¶ Basti populi fuere Belgii, ubi etiamnum oppidum Flandriae alias munitum, *la Bassee* dictum, in confinio Artesiae, pluries captum hoc ultimo bello. Subest domioio Francorum, pace ad Aquisgranum anno 1668.

Ant. Bassiana. Vide Basiana.

¶ Bassiniacus ager, *le Bassigny*, regin Galliae, in provincia Campaniae, versùs fontes Mosae & Matronae fluviorum, ubi urbes Lingones, Calvomontium, Andeloviom, & aliae. Ejus periere limites. Sed ejus magna pars etiam sub Lotharingia continetur.

Plin. Basta, seu, utolii, Hasta, *Vaste*, & *Basti*, opp. Salentinorum in ora inter Hydruntum ad Bor. & Japygium prom. ad austrum, utrinque 15. mill. pass. distans, excisom; nunc vicus.

Strab. *Tac.* Bastarnae, Basternae Plin. pop. Sarmatiae Europaeae, in regno Polonico contenti, apud oram maris Euxini, Peucinis, qui in Podolia, & Alanis, qui in Lituania censentur, finitimi. Horum mem. Ovid. lib. 2. de trilib.

Hactenus Euxini pars est Romana sinistri:

Proxima Basterna Sauromata qua tenent.

¶ Bastarnae populi, qui aliter Peucini, testibus Cluverio & aliis, erant ubi nunc Russia oigra, Podolia, Volhinia superior, & Bessarabia.

Ant. Basti, *Baza*, urbs Hisp. Tarracon. extrema, in Baeticam conf. nunc vero io regno Granatensi contenta, olim episc. sub Archiep. Illiberitano. Abest ab Acci 11. leuc. à Granato 16. in ort ab Almetia 15. in Bor. Pop. Ballerani Plin. & Strab. Bastitani Ptol. Vastetani Liv.

¶ Basti, urbs alias, Bastitanorum caput, prope montem Orospedam. Nunc paucis constat incolis, justa fluv. *Guadalentin*, versùs limites regn. Murciae & Castellae novae, 7. leucis distat ab Acci, & deficit in dies.

¶ Bastia, urbs Italiae, & Corsicae insulae caput, vulgò *Bastia*. Sita est in parte Boreali insulae, ubi alias Mantinum & Mantinorum oppidum. Gaudet arce munita & portu sat capaci in littore Thusco, ibique degit Gubernator Genuensis insulae. Distat viginti milliar. a Sacro promontorio dictae insulae io austrum, & 70. circiter milliar. a Bonifacio in Borem.

¶ Bastitani, populi Hispaniae Tarraconensis, versus Baeticam. Vide Basti.

¶ Bastonacum, *Bastoigne*, oppidum amplum Belgii, in Ducatu Lucemburgico, prope Arduennam Silvam. Octo leucis a Lucemburgo distat. Aliis est Bastonia s. estque adeo lepidum, & cultum, ut dicatur ab iocolis *Paris en Ardenne*.

Plin. *Mel.* *Ptol.* Bastuli, populi Hisp. Baeticae, justa fretum Gaditanum incolentes: quorum reg. *Andaluzia* a nonnullis esse putatur; sed Vandalitia multò magis patet in mediterran. Horum oppid. Sexi, Abdara, Ilurgis, Obulco, & Ubeda.

¶ Bastuli, qui & Pœni, populi fuere Hispaniae Baeticae, prope fretum Gaditanum, & oram maris Mediterranei, ubi pars meridionalior Andaluziae, & pars maritima regni Granatensis, Almeriam usque.

¶ Basurura, *Basurure*, fluv. Americae meridionalis & Caribanae regionis. In fluvium Amazonum cadit paulò infra fluv. Cutiguaram, Petro Texeira teste.

¶ Batanagra, urbs Asiae, in India intra Gangem. Quibusdam est *Naugracus* urbs est ampla, in dominio Magni Mogolis, ad Hidaspem fluvium, cum regione cognomine adjacente. Distat 60. leucis a *Laher* urbe in ortum.

Batancaesara, *Baicadal*, teste Castal. (ex levi tamen conjectura) urbs Indiae citer.

Ptol. ¶ Batancaesara aliis est *Calsery*, oppid. in regno *Jamba*, 30. circiter leucis à Gange fluv. in occasum, sub imperio Magni Mogolis.

Lib. *Not.* Batavae, & Batava, postea Patavia, *Passavu*, urbs Norici, ad Oeni cùm Danubio confluentiam, in Bavaria, episcop. sub Archiep. Salisburgens. inde 14. leuc. in Bor. à Ratispona 18. in ort. Lintium & Viennam versùs. De ea in lib. 4. itin.

Qui Batavam celebris defendit Episcopus urbem,

Quam prope Danubii mergitur Oenus aquis.

¶ Batava, seu Patavia, incendio penè tota conflagravit anno 1662. Aliàs etiam Batava castra dicebatur. Urbs est triplex: una dicitur *Passavu*, inter Danubium & Ænum; alia *Instadt*; & tertia *Ilstat*, quae versùs Bohemiam, & ubi Ilia amnis in Danubium cadit. Vide Patavia & Patavium.

Caes. Batavi, pop. Germ. infer. in Belgio, inter ostia Rheni, quorum reg. Batavia eidem Caes. *Hollandt* German. *Holland* Angl. & Italis *Hollanda*, (sicuti & pop. *Hollandesi*) inter duo Rheni cornua, Oceanoque Germanico perstricta. Insula Batavorum à Cæs. & Plin. etiam dicta. Cujus portio adhuc antiquum nomen retinet, *Betuwe* & *Betuwye* dicta, in Geldriæ tamen Duc. contenta. Porrò Hollandia reg. est Comit. amplus, in qua urbes multæ, quarum præcipuæ Trajectum inferius, Dordracum, Lugdunum, Delphi, Harlemum, & Amsterodamum empor. Batavos mem. Luc. lib. 1. *Plin.* *Tac.* *& al.*

Vangiones, Batavique truces, quos aere recurvo.

Hinc Batavus nomen geot. ut apud Mart. lib. 8. Epigram. 32.

Et mutat Latias spuma Batava comas.

A Batavis *Batava auris* proverbium est, quale à Bœotiis *Auris Bœotica*.

¶ Batavi, populi Belgii, ubi nunc pars maxima Hollandiae, & munita portio Gueldriæ. Hinc Batavia regio, quę à Gallis nunc *Hollande* dicitur, sicuti & populi *Holandois*. Sed notandum quòd Hollandia latius sumitur quam Batavi. Regio est tota admodum rigua & fertilis, abundatque omnibus ad delicias necessariis; aliasque suberat dominio Hispanorum, sed ab ipsis defecit anno 1581. factaque est Respublica potentissima ab illo tempore cum vicinis provinciis, sub nomine Belgii confœderati. Sed Trajectum ad Rhenum, seu inferius, non est urbs Hollandię prov. facitque dominium disjunctum. Vide Hollandia.

Urbes Batavorum, hoc est, Hollandiæ, præcipuæ.

Alcmaria, *Alcmaer*.	Dordracum, *Dort*.
Amsterodamum, *Amsterdam*.	Enchusa, *Enchuse*.
	Gouda, *Goude*.
Briela, *la Brile*.	Gertrudenberga, *Gertruydenberg*.
Delphi, *Delft*.	
Goricum, *Gorcum*.	Lugdunum, *Leyden*.
Haga, pagus maximus, ubi Comitia habentur, *la Haye*.	Roterodamum, *Roterdam*.
	Trajectum inferius & Ultrajectum, *Utrecht*.
Harlemum, *Haerlem*.	
Horna, *Hoorn*.	

¶ Batavia, *Batavia*, urbs Asiæ, in Insula Java, sub dominio Hollandorum ab anno 1619. cum antea Jacatra diceretur. Est permunita, in plano perferaci, & emporium celebre; ita ut nunc censeatur ex præcipuis illarum partium, cum castro & valido præsidio; ibique residet Præfectus Generalis pro Societate Hollandica Indiarum Orientalium. Distat à Bantamo 15. leucis in ortum, & 60. circiter a Materano in occasum. Crescit in dies splendidior.

¶ Batavia, *Rivier Batavia*, fluvius Asię, in Carpentaria regione, parte Terrae Australis, recenter ab Hollandis lustratus, sed tantùm versùs ostia.

Batavodurum, *Wyckte Duerstede*, oppid. German. infer. in Batavis, & in Geldriæ Duc. ad Licum Rheni fluviam, inter Vada opp. Geldricum, & Trajectum urbes Hollandiae 3. leuc. à Noviomago 4. Durostadium etiam Latinè. *Ptol.*

¶ Batavorum insula, *Betuwe*, pars Geldriæ, inter fluv. Rhenum & Vahalim comprehensa, sat longa, sed non æquè lata, ubi nullum oppidum magni momenti. *Strip.* *Berg.*

Betenis arx, *Battenbuerga*, opp. Germ. infer. in Geldria, inter Noviomagum & Tielam ad Bor. 2. leuc. Vide Arx Batavorum. *Athr.*

Bathanatii, *Bethmonster*, seu *Bathaseck* Laz. tractus Pannoniae infer. ubi Bathia opp. & Bathienis. Comit. ad Sarvitiae amnis ad confluentiam cum Danubio, non longè ab ostio Drai fluvio, ab Altinio 4. leucis in austrum, à Quinque Ecclesiis 7. in ort.

Bathis, *Jati*, teste Faz. fluv. Sicilię, apud Elymam urbem excisam ad 3. mill. pass. non longè à Crinisо fluens. Nomen habet ab Ieta opp. justa quod oriens decurrit, ut quidam ajunt.

Bathonia, *Akemancestre*, locus Angliæ, teste Matthæo Vvestmonast, apud quem D. Elphegus occisus traditur. Bathonia item, *Bathe*, urb. episc. Britanniæ sub Archiep. Cantuariens. olim Aquae solis, & Aquae calidae, & mons Badonicus, inter Vvintoniam & Bristolium. Vide Aquę solis. *Ex vi.* *S. El.*

* Bathracus, *Trabuco*, teste Mercat. opp. Marmaricæ littorale, inter Chersonesum magnam, & Antipyrgum ad ort. (* manuscr. feld. t'ar.α ο. *Ptol.*

Bathycolpus, *Bistere*, seu *Bindere*, i. e. magnum nemus, seu magnus fluvius, fluv. sinusque Thracię apud Byzantium, teste P. Gyll. qui fluv. Bathynias Plin. & Ba- *Hesy.*

thynius Ptol. dicitur, Bathinio Graecis, & *Bindere* Turcis.

Plin. Bathynias, fluv. Vide Bathycolpus, ex mont. Rhodope oritur.

Dion. Halic. Batie opp. fuit Aboriginum, in Sabinis, à Reate urbe 30. stad.

¶ Batiana, oppidum Galliae Narbonensis, in Segalaunis, ubi forsan nunc *Laurfol*, in Delphinatu, una leuca a Rhodano fluvio distans.

¶ Baticala, *Batica'o*, urbs Asiae, in India & insula Ceylami, in ditione Hollandorum a paucis annis. Caput est regni cognominis, in ora orientali insulae, 40. circiter leucis distat ab urbe Columbo.

¶ Baticala, *Batiala*, urbs altera Asiae, in peninsula Indiae cis Gangem, in ora littorali maris Malabarici, & caput regni cognominis, sub ditione Regis *Onor*, sed in feudum Regis Bisnagarae. Gaudet portu sat capaci, inter urbes Onorum & Barcelorum, in Canara regione.

Ptol. Batieni, pop. Liguriae, qui Bacienni Paterculo vocantur, in agro Ticinens. quorum opp. Augusta Batienorum Pado impositum. Vide ibi.

¶ Batienni dicti sunt a Cluverio & aliis Vagienni. Vide ibi.

Plin. Batinus, & Batinum, Matrinus Strab. *Tordino*, teste Pontano, fluv. Picenorum, in Aprotio, Interamnam urbem alluens, & ad Flavianum castrum in mare Hadriaticum cadens.

...us ...itus, à Batia seu Bantia opp. inter Venusiam & ...erentiam urbes (non Batina, ut in Thes. Ling. Lat. leg...tur.) Memin. Horat. lib. 3. carm. ode 4.

Saltusque Batines, & arvum.

Batinae, opp. Mesopotamiae, apud Nisibim urb. amoenitate Tempis Thessaliae comparandum.

Am. Steph. Zosim. ¶ Batta, *Batta*, provincia mediterranea regni Congi, in Africa, cum oppido cognomine ad Barlam fluvium, teste Petro Du Val.

Battarus, *Guattaro*, teste Scalig. fluv. Corsicae.

¶ Batueci, populi Hispaniae, vulgo *los Batuecos* in regno Legionensi, in montanis, inter Cauriam & Salmanticam; suotque reliquiae Gothorum popul. & inventi fuerunt ultimo seculo a Duce Albano, testibus Mariana & aliis.

Sil. Virg. Batulum opp. fuit Campaniae: cujus hodie nullum prorsùs exstat vestigium. Mem. illius Virg. lib. 7. Æn.

Quique Rufas, Batulumque tenent, atque arva Celenna.

Plin. Batum, *Bato*, fluv. Brutiorum, cum oppidulo ejusdem nominis, in ora Calabriae citer. post Blaodam opp. in mare Tyrrheoum influens.

¶ Bavacum, *Bavay*, oppidum perantiquum Belgii, in Hannoniae Comitatu, quod aliter Bagacum dicitur seu Baganum, 3. leucis distat a Valencenis, & 4. a Montibus. Deficit in dies, & paucis nunc constat incolis, juxta *Hesneam* amnem.

Bavaria, reg. Germ. à Boiis dicta Bojaris, olim Vindelicia. De qua lib. 4. item.

Incipit adjunctos monstrare Bavaria campos.

¶ Bavaria, regio Germaniae perampla & fertilissima, *Bayern* dicta incolis, *Baviere* Gallis, & *Baviera* Hispanis & Italis; Ducatus titulo clara. Habet a Septentrione Danubium, ab Oriente Austriam, a Meridie Comitatum Tirolensem, & ab Occidente Sueviam. Ejus Dux est S. Imperii Elector a paucis annis, & ejus dominio etiam subest Palatinatus superior, pace ad Monasterium, primaria totius regionis, & sedes Principis est Monachium, ad Isaram.

¶ Urbes Bavariae praecipuae:

Burchusia, *Burchausen*.	*Munchen*.
Frisinga, *Frisinghen*.	Novoburgum, *Neubourg*.
Ingolstadium, *Ingolstadt*.	Ratisbona, *Regensburg*.
Landshutum, *Landshut*.	Straubingam, *Straubingium*
Monachus, Ducatus caput,	*ben*.

¶ Baudobriga, *Boppart*, oppidum Germaniae, ad Rhenum, 10. mil. passibus a Confluentiis, in ditione Trevirensi. Vide Bodobriga.

¶ Baujovium, *Beaujeu*, oppidum Galliae, in Lugdunensi prov. caput regiunculae ab eo dictae Baujoviensis, *le Beaujolois*, a quibusdam etiam Bellijocum dicitur. Ad rivum *Ardiere* sedet, 8. leucis distans a Lugduno in Boream, & tribus ab Arari fluvio.

Bauli, *Bagola*, *Bauli*, teste Ferdinando Loffredo, locus Campaniae, inter Miseoum urb. eversam, & lacum Bajanum, a Puteolis paulò suprà 3. mill. pass. distans. Mem. Sil. lib. 12. *Plin. Suet. Tac.*

Nomina, & Herculeos videt ipso in littore Baulos.

¶ Bavota, *Pasaviza* Cluverio, oppidulum alias, nunc vicus Italiae, in Salentinia, ad radices Apennini montis, 6. milliaribus distat a Gallipoli in ortum.

¶ Bauscum, *Bausko*, seu *Bauske*, oppidulum Poloniae, in Semigalia, ad fluvium Mussam, ex Samogitia excuntem, qua Sussam fluviolum recipit. Occupatum fuit bis a Suecis hisce ultimis temporibus, sed postea redditum Duci Curlandiae, 4. leucis distat a Mittavia in ortum. *Ant.*

Bautae, *Bona*, teste Siml. pag. Centronum Gall. in via inter Augustam Praetoriam & Vesuntionem occurrens.

¶ Bautae aliis est pagus Allobrogum, 12. milliaribus à lacu Lemano, Tarantasiam versùs, & vulgò *la Bonneville* dicitur, ad Arvam fluvium.

* Bautisua, seu potiùs Bautes, ut in cod. Graeco, *Quiam* teste Mercat. fluv. maximus Sericae, Banthisis à Marcellino dictus, (Βαύτισος in manuscr. Seld.) *Ptol.*

¶ Bayana, *Bayana*, urbecula Asiae, in India, sub imperio Magni Mogolis, versùs Agram in occasum.

Bazacata, *Basse*, ut Castal. conjecturat, ins. maris Indici, Indiae extra Gangem adjacens. *Ptol.*

Bazanis, Byzana Procop. urbs Armeniae minoris, postea Leontopolis, & demum Justinianopolis in horum Imperatorum honorem dicta. *Eust.*

¶ Bearefordia, *Bearefoad*, oppidulum Groenlandiae, seu regionis viridis, ad Septentrionem Americae, cum Coenobio ibi exstructo à 300. & ampliùs annis, in ditione Regis Daniae. Nunc vix ejus supersunt rudera, & totus hic tractus aegrè ab Europaeis frequentatur.

¶ Bearnia, *Bearn*, prov. Galliae. Vide Benearnia.

Beatia, vel Biatia, sicut etiam Plin. & al. urbs Hisp. Baet. olim episcop. sub Archiep. Toletano, nunc Dioeces. Gienensis. Vide Bisria. *Ptol.*

Bebriacum, *la Bina*, opp. olim, nunc pag. Cenomanorum, ad Ollium fluv. inter Cremonam & Veronam, seu potiùs inter Cremonam 12. & Brixiam paulò supra 20. mill. pass. Hic Vitellius ab Othone Imp. caesus est, teste Tac. lib. 18. annal. Mem. Juvenal. Bebriaci Sat. 2. *Corn. Tac.*

Bebriaci in campo spolium affectare palati.

¶ Bebriacum, seu Bedriacum, aliis est *Caneto*, oppidulum Ducatus Mantuani, ad Ollium fluvium, ubi recipit Clusium; estque medium inter Cremonam & Mantuam, 20. milliaribus ab utraque, celebre pugna inter Othonem & Vitellium, mox alia inter Vitellium & Vespasianum.

Bebrycia, reg. Bithyniae, in qua Lampsacus urb. unde & Lampsacena dicta est. Pop. Bebryces Strab. & Plin. Hinc Bebricius nom. gent. Virg. lib. 5. Æn. *Apol. & al.*

-qui se

Bebricia veniens Amyci de gente ferebat.

¶ Beccum Helvini, *le Bec Helovin*, Abbatia Galliae ditissima, in Normanniae Ducatu, & Rothomagensi Dioecesi, prope Riblam fluvium, & sex leucis à Rothomago in occasum, inter Ebroicum & Pontem Audomari.

Bechires, pop. Themiscyrae, in Cappad. de quibus lib. 6. c. 4. Vide Calepin. & Thes. Ling. Lat. *Plin.*

Bechuni, pop. Italiae, inter insubres & Cenomanos: quorum opp. Carraca, Anonium, Bretins. *Ptol.*

Beda, *Bitburg*, pag. Trevirensium, à Trevira 4. leuc. in Bor. ferè. Dicitur & *Bedburg*. *Ant.*

¶ Beda, vulgò *Bidburg*, pagus est Belgii, in Ducatu Lucemburgico, prope confinia Trevirensis ditionis. *Ptol.*

Bedacum, opp. Norici. Vide Badacum. *Ptol.*

Bedesis, vel Besedis, *Montone*, fluv. Æmiliae prope Forum Livii decurrens, mari apud Ravennam exceptus, ex Apennini mont. radicibus emissus. In Thes. Ling. Lat. fluv. Sabinorum longissimè hinc distantium scribitur.

¶ Bedesis fluvius, vulgò *Ronco*, seu etiam *Bedese*, oritur in agro Florentino. Fanum S. Sophiae & Meldolam rigat, & deinde infra Ravennam mari Adriatico miscetur. Differt autem à Montone, altero fluvio Æmiliae.

¶ Bedfordia, *Bedfort*, urbs Angliae, in Comitatu cognomine, ad Usam fluvium, 14. milliaribus Anglicis distat a Northantonia in ortum, & 18. à Cantabrigia in occasum, & ab ea regio adjacens *Bedfordshire* dicitur.

¶ Besortium, *Befort*, oppidum munitum Suntgoviam, in Alsa-

Alfatia, sub dominio Regis Francorum, pace ad Monasterium inita; fuitque olim Comitatus caput. Vix duabus leucis distat à Montu Belliardi in ortum, & 4. à Ferreta in occasum, ad radices montium.

Strab. Belbina, *Blenda*, teste Soph. inf. Peloponnesi, ad sinum Argolicum, è regione Anaphlystiorum, apud quos templum erat Panos & Veneris, teste Strab. l. 9.

¶ Belbina oppidum fuit Peloponnesi, prope Eurotam fluvium, supra Spartam, in Laconia provincia. Sed quid nunc sit, non bene constat. Belbina item, insula, in Saronico sinus de qua variae sunt opiniones.

¶ Belegra, oppidum Italiae, in Piceno, Ptolemęo teste, hodie fortè *Civitella*, oppidum munitum Aprutii ulterioris, ad Sabinelli amnis ripam, 6. milliaribus ab Asculo in ortum.

¶ Beleguanza, *Beleguanze*, provincia Æthiopiæ superioris, seu Abyssinię, in Africa, cum urbe cognomine, versùs Cubelam fluvium, inter montem Amaram & regnum Angotinum.

Ant. Beleja, Velia Ptol. *Veleja* Mor. opp. Caristorum, in Hisp. Tarracon. inter Pompelonem & Virovuscam occurrens. Mihi potiùs *Belea*, opp. in Aragonio regno videtur, Velia Prol. ab Osca 3. leuc. in occ.

¶ Beleja, Brietio & aliis est *Trevine*, oppidum provinciae Alavae, in Castella, prope Zadotram amnem, 8. milliaribus ab Ibero fluvio, inter urbes Mirandam & Victoriam, longe autem distat à Bolea Aragoniae.

Plin. Beleridae ins. Sardiniae, quarum una *Taure*, altera *Vacca*, teste Dalechampio, dicitur.

¶ Beleridae, seu Belerides, insulae tres, hodie *le Sanguinaro* dictae, in ora Occidentali Sardiniae, 25. milliaribus a Calari in ortum, testib. Sansone, Brietio, & aliis.

¶ Belusma, *Belesme*, oppidum Franciae, in Belsia provincia & agro Perticensi, Vix 4. leucis distat à Mortania in Septentrionem, & paulò amplius à Nogeuto Rotrodo in occasum.

Caes. & al. Belgae, pop. Gall. Belg. maximè qui versùs Oceanum incolunt: quos Caes. fortissimos Gallorum vocat. Horum reg. Belgium nominator, vulgò *Paesi bassi* apud Italos, Belga etiam dicitur nom. sing. Luc. lib. 2.

Et docilis rector rostrati Belga covini.

Hinc Belgicus nom. gent. Prop. l. 2. eleg. 24.

Turpis Romano Belgicus ore color.

Ptol. Belgae etiam pop. sunt Albionis, in Anglia ad occ. quorum reg. *Somersetshire*, *Uviltshire*, & *Hampshire*, teste G. Camd. appellatur, ubi Venta Belgarum urbs.

Strib. Bulgae, postea Wellae, *Welles*, urbs Albionis, ultra Bathonium urb. ad 24. mill. pass. in occ. quarum urbium episcopatus copulati sunt sub Archiep. Cantuariensi.

¶ Belgau seu Wellau urbecula est Comitatus Somersutiensis, quae aliter Fontanensis, & olim Theodorodunum dicta fuit, à fontibus qui passim in ipsa scaturiunt. Vide ibi.

¶ Belgartia, *Belgart*, oppidum Germaniae, in Ducatu Pomeraniae & regione Cassubia, ad amnem *Persante*. Duabus leucis distat ab ora maris Baltici, & tribus à Colberga; estque juris Brandeburgici.

¶ Belgianum, *desert de Belgian*, desertum Asiae, in Tartaria vera, versùs confinia Catajau, cum regione cognomine.

Aut. Belgica, *Bullingen*, teste Siml. pag. Germ. infer. inter Trev ros & Col. Agrippinam, à qua 26. mill. pass. abest. Belgica etiam quarta pars Galliae. Vide Gallia.

¶ Belgica, pagus Germaniae inferioris, nunc, teste Philippo Cluverio, est *Balchausen*, 10. mill. ab oppido *Duren*.

¶ Belgica, *le fort Belgique*, arx Asiae, in insula Nera, una ex Bandis ins. quae sub Moluccis continentur. Subest dominio Hollandorum, & ab ipsis extructa & sic dicta fuit. Vide Arx Belgica.

Col. Belgida, oppidulum Hisp. quod Ortel. in regno Valentiae locat, *Belgida* etiam vulgò dictum; sed nec in eo tractu, neque alibi opp. hujus nominis. Alii pro Belgida Segeda legendum putant.

¶ Belgiosium, *Belgiojoso* Italis, *Belgiojose* Gallis, vicus Italiae, in Ducatu Mediolanensi & agro Papiensi, cum castro Comitum Barbiaorum, 5. milliaribus distat à Papia in ortum.

Belgis, plerisque opp. Haonniae, quod *Bavay* dicitor, ut videtur. Ortel. teste, *Velsick* pag. est.

Belgium, aliis, ut Glareano & Vigenereo, est *Bavay*, opp. Haononiae; alii, ut Cognato & Guicciardino, est *Beauvais*, urbs Picardiae; al. quod magis probo, est reg. Gall. Belgicae Borealis; siquidem Caes. lib. 5. de bello Gall. sub Belgio plures civitates comprehendit, in quibus legiones hyemabant. In Belgio, quod Regi Hispano subest, tres Metropoles sunt à Philippo II. erectae, Cameracensis, Machlioiensis, & Trajectensis.

¶ Belgium pars est antiquae Galliae Belgicę, quae mari Oceano vicinior est, & versùs Septentrionem porrecta. Dicitur etiam Germania inferior ab aliquot seculis, tum quia tota regio humilior versùs Oceanum, obi confusi sunt admodum Galliae Germaniaeque limites; tum etiam quia harum gentium sermo ab aliis Germanis non multùm differt. Nunc arctioribus quam antea restringitur limitibus, habens à Septentrione Oceanum, ab Occidente & a Meridie Franciam, ab Oriente autem Germaniam propriam. Totum Belgium ab incolis *Nederlands*, à Gallis *le Pais bas*, & ab Italis *Paesi bassi* vulgò dicitur; complectiturque septemdecim provincias, quae sunt:

	Brabantia, Brabant,
Quatuor	*Limburgi*, Limbourg.
Ducatus	*Luxemburgi*, Luxembourg.
	Geldria, Gueldres.
	Flandria, Flandres.
	Artesia, Artois.
	Hannonia, Hainaut.
Septem	*Hollandia*, Hollande.
Comitatus	*Zelandia*, Zelande,
	Namurci, Namur.
	Zutphania, Zutpheo.
Marchionatus S. Imperii, ubi Antuerpia, Anvers.	
	Frisia Occidentalis, Vuest Frisu.
Quinque	*Mechlinia*, Malines.
Dominia	*Ultrajecti*, Utrecht.
	Transisalania, Overissel.
	Groninga, Groningnu.

Hae omnes Belgii provinciae alias Regi Hispaniae paruerunt, eique subsunt etiamnum meridionaliores. Sed quae sunt versùs Septentrionem ab Hispanis defecerunt sub Philippo II. anno 1581. fœdusque inter se inierunt, quod Fœderato Belgio nomen dedit. Hinc orta divisio Belgii in Belgium Hispanum, quod persaepe ab exteris *la Flandre* dicitur, & in Belgium Hollandicum, seu Fœderatum & Provinciarum unitarum, quod etiam ab aliis *les Etats de Hollande* dicitur: sub quo sunt Hollandia, Zelandia, Gueldria pro majori parte, Zutphania, Transisalania, Frisia occidentalis, Dominia Ultrajecti & Groningae, & partes Septentrionales Flandriae, & Brabantiae, & Limburgi. Reliquae Hispano parent, exceptis Artesia ferè tota, & partibus maximis Flandriae, Hannoniae, & Luxemburgi, quae Francorum agnoscunt imperium.

Urbes Belgii & Germaniae inferioris, majoribus asterismo indicatis.

Aldenardum, Flandriae, *Oudenarde*.

* Amstelodamum, Hollandiae, *Amsterdam*.

Arscotum, Brabantiae, *Arschot*.

* Atrebates. Vide Origiacum, *Arras*.

* Audomarum, Artesiae, *S. Omer*.

Augusta Eburonum. Vide Leodium.

* Antuerpia, & Andoverpum, Brabantiae, *Anvers*.

* Aquaegrani, & Aquisgranum. Juliacensis Ducat. *Aix la Chapelle*.

Arenacum, Geldriae, *Arnheim*.

Bastonia, & Bastonacum, Lucemburg. Ducat. *Bastogne*.

Bonna Coloniensis episcopatus, *Bonne*.

* Boscum Ducis. Vide Sylva Ducis, *Bois le Duc*.

* Brugae, Flandriae, *Bruges*.

* Bruxellae, Brabantiae, *Bruxelles*.

* Cameracum, Hannoniae, *Cambray*.

Campi, Transisalaniæ, *Campen*.

Clivia, & Cliviensis arx, Ducatus cognominis, *Cleves*.

* Colonia Agrippina, Archiepiscopatus cognominis, *Cologne*.

Corteriacum, Flandriæ, *Courtray*.

* Daventria, & Davontria, Transisalaniæ, *Deventer*.

Delphi, Holandiæ, *Delft*.

Docum, Frisiæ occidentalis, *Dockum*.

* Dordracum, Hollandiæ, *Dordrecht*.

* Duacum, Flandriæ, *Douay*.

Dusseldorpium, Comitatus Bergensis, *Dusseldorp*.

Embrica, Cliviensis Ducatus, *Emmerik*.

Exclusa, Flandriæ, *l'Ecluse*.

Flevo, & Flevum, Frisiae occidental.

* Gandavum, Ganda aote, & olim Clarinea, Flandriae, *Gand*.

Geldria, Ducatus cognominis,

minis, *Gueldres*,
* Groninga, & Gruninga, olim Phileum, provinciae cognom. *Groningue*,
Haga, Hollandi, *la Haye*.
* Harlemum, Hollandiae, *Harlem*.
Herculis Castra, Geldriae, *Erkelens*.
Hujonum, & Honum, Leodiensis episcopat. *Huy*.
Hyprae Flandriae, *Ipres*.
* Insula Flandriae *l'Isle*.
Juliacum, Ducatus cognominis, *Juliers*.
* Legia, & Leodium, episcopat. cognominis, *Liege*.
* Levardia, conventus jurid. Frisiae occident. *Levarden*.
* Lovanium, olim Grudii, Brabantiae, *Louvain*.
* Lucemburgum, Latinè Alisuntiopolis, Ducatus cognominis, *Luxembourg*.
* Lugdunum Batavorum, Hollandiae, *Leyden*.
Lymburgum, quasi Lymeburgum, Ducatus cognomin. *Limbourg*.
* Machlinia, Brabantiae, *Malines*.
Marcodurum, Ducatus Juliacensis, *Duren*.
* Metelburgum, Zelandiau, *Midelbourg*.
* Montes, Hannoniae, *Mons*.
* Namurcum, Comitatus cognominis, *Namur*.
* Navalia, Suolis nunc putatur, Transisalaniae, *Zuvol*.
* Noviomagus, Geldriae, *Nimegue*.
Neusium, Coeniens. episcopatus, *Nuys*.
Orchianum, Flandriae, *Orchies*.
* Origiacum, quae & Atrebates, Artesiae.
Orolaunum, Lucemburgi Ducat. *Arlon*.
Pons Scaldis, postea Valentianae & Valencenae. Vide ibi.
Roterodamum, Hollandiae *Roterdam*.
Ruremunda, Geldriae, *Ruremonde*.
Stauria, antea Sturii, Frisiae occidental. *Staveren*.
Suolis. Vide Navalia, *Zuvol*.
Teutoburgium, Cliviae. *Duysbourg*.
* Sylva Ducis, Brabantiae, *Bois le Duc*.
Theodonis villa, Lucemburg. Duc. *Thionville*.
* Tornacum, Flandriae, *Tournay*.
* Trajectum superius, Brabantiae, *Maestricht*.
* Trajectum inferius, quod & Ultrajectum, Utricesium, olim Antonina, Ultrajectinae provinciae *Utrecht*.
Trudonium; Brabantiae, *S. Tenyen*,
Vendea, Geldriae, *Venlo*.
Vada, Geldriae.
Valentianae, & Valencenae, quasi Vallis cygnea, Honnoniae. *Valenciennes*.
* Vesalia, Cliviae, *Vesel*.
Veteres Marsi, Transisalaniae, *Otmarsen*.
Veteres Salii, Transisalaniae, *Oedensel*.
Xanthus, postea Santae, Cliviae, *Santen*.
* Zutphenum, Comitatus cognominis, *Zutphen*.

Ex his orbibus notabis Aquisgranum, Bonnam, Cliviam, Coloniam Agrippinam, Duseldorpium, Herculis Castra, Huionum, Juliacum, Leodium, Marcodurum, Nuesium, Teutoburgium, & Xantum orbes esse Germaniae propriae, non autem Belgii, & Embricam & Vetaliam tantum Batavis oppigneratas.

¶ Belgium Novum, *Nieuw Nederlandt* Batavis, *Nouveau Pais bas* Gallis, para Americae septentrionalis, inter Virginiam & Novam Angliam, sub dominio Hollandorum. Vide Novum Belgium.

¶ Belgradum, *Belgrade*, urbs Hungariae, in Rascia regione, antea Taurunum dicta, & quibusdam Alba Graeca, Germanis *Griechisch Weissemburg*, ad ripam Danubii, ubi recipit Savum, in colle; estque permunita. Eam Turcarum Imperator Solimanus anno 1521 deditione obtinuit; ibique novus episcopatus erectus est à paucis annis. Belgrado iter est 26. dierum Constantinopolim; & à Vienna distat 102. leucis Germanicis.

¶ Belia, opp. Hispaniae Tarraconensis, nunc *Belchiso*, in Aragoniae regno, in eo tractu ubi alias Edetani populi; & antea Segeda dicta fuerat; Sansone teste. Hinc Beli, seu Belli, & forsan Bellitani. Vide Belli.

Ant. Belica, sive Bellica, ut al. cod. habent, *Belay*, urbs episc. Allobrogum sub Archiep. Vesuntino, in Sabaudia, ad Rhodanum fluv, inter Lugdunum & Genevam 12. leuc.

¶ Bellica, urbs Galliae, est in Bressia provincia, & in Beugea tractu, quae alias sub Duce Sabaudiae, nunc autem Francici juris est ab anno 1600. sub Rege Henrico IV. Non longè distat a Rhodano fluvio.

¶ Belingense castrum, *Belingen*, castrum Bononiensis agri, in Picardia provincia Galliae, inter Ardram & Guinam, in paludibus.

Belinn, *Lima*, fluv. Hisp. Vide Limma. Strab.

Belisama, *Ribel*, teste Camd. aestuarium Albionis, in ora Angliae occidua, apud Prestonum opp. in Com. Lancastrensi. Ptol.

Belisensis Ecclesia. Vide Belica. Nam Belicens. Ecclesia legendum est. Lib.

Belitio, al. Berinsona, *Belinzone*, opp. Insubriae, ad Ticinum fluv. praeterfluentem haud procul ab ostio illius in Verbanum lacum, sub Helvetiis, gemina arce praemunitum, à Lucano opp. 12. mill. pass. Adulam mont. versùs. Conc. P. Diac.

¶ Belitio, quae aliter Bilitionum, caput est praefecturae cognominis; & ejus cives se Helvetiis dederunt anno 1422. A Germanis *Bellentz* dicitur; & 6. milliaribus distat à lacu Verbano in Boream.

Belitrae, urb. Latii. Vide Velitrae.

Belius, flumen parvum Palaestinae ex mont. Carmelo apud Ptolemaidem fluens. Vide Belus. Joseph

¶ Bellacum, *Bellac*, urbs Galliae, in provincia Marchiae, ad fluv. Uniconium, 2. leucis ab Oratorio distat in meridiem, & 7. à Lemovico in Boream.

Belli, pop. Hisp. in Celtiberis, quorum opp. Segeda ust, teste Ortel. Bellitani à Plin. dici videntur. Iis proximi erant Titthi & Arevacae. App. Alex.

¶ Bellicastrum, *Belcastro*, urbs Italiae, in regno Neapolitano & Calabria ulteriori, non longe ab ora littorali sinus Scillacei. Vide Chonia.

¶ Bellicum, *Bellay*, urbs Galliae, in Baugesia regione, episcopalis sub Archiepiscopo Bisuntino; estque parva, in colle, 2. mill. pass. à Rhodano fluvio, 5. leucis à Cameriaco in Septentrionem, 6. autem ab Annecio in occasum; estque juris Francici ab anno 1600. cùm antea ditionis esset Sabaudicae cum toto tractu. Vide Belica.

¶ Bellinguoldium, *Bellinghvvolster Schans*, fortalitium Belgii, in dominio Groningensi, medium ferme inter Dullarti sinum & Burtangam, in limite Frisiae orientalis, sub Batavis.

¶ Belliola, *Belle* Belgis, *Bailleul* Gallis, oppidulum Belgii, in Comitatu Flandriae, 3. leucis ab Hipra, & inter Armentarias & Castellum.

¶ Bellisama, aestuarium Angliae. Vide Belisama.

Bello, Vide Belo.

Bellocasses, pop. & urbs Gall. Vide Velocasses. Mel.

¶ Bellocastrum, *Belcastro*, urbs Italiae, in Calabria. Vide Chonia.

¶ Bellogardia, *Bellegarde*, urbecula Galliae, in Ducatu Burgundiae, ad Ararim fluvium. Dicitur aliter *Seurre*; eratque aliàs minuta. Distat 5. leucis à Cabillone in Boream, Cistercium versùs, & prope confinia Comitatus Burgundiae.

¶ Bellomariscus, *Beaumarish*, oppidum Angliae, in Walliae Principatu, in Mona insula, cum portu ad fretum *Menay*, è regione Arvoniae Comitatus, 3. milliaribus distat a Bangoria in Septentrionem, & 8. ab Arvonia in ortum.

¶ Bellomontium, *Beaumont sur Oyse*, oppidum Franciae, ad Oesiam fluvium, in provincia Insulae Franciae, 8. leuc. distat a Lutetia Bellovacos versùs.

¶ Bellomontium Rogerii, *Beaumont le Roger*, oppidum Franciae, in Normanniae Ducatu, ad Rilliam fluvium, 4. leucis distat ab Ebroico in ortum; estque in colle situm.

¶ Bellomontium, *Belmonte*, oppidulum Italiae, in regno Neapolitano & Calabria citeriori, prope oram maris Tirrheni, & 3. milliaribus ab Amantia in Boream.

¶ Bellomontium in Argonna, *Beaumont en Argonne*, oppidulum Galliae, sic dictum ab ea regiuncula, ad differentiam aliorum. Est in Campania provincia, una leuca distans a Mosomio, uti a Stenaeo oppido. Malè habitum fuit hisce ultimis temporibus.

¶ Bellomontium, *Beaumont*, oppidum Franciae, in Normanniae Ducatu & Constantiensi agro, prope oram littoralem, & ex adverso Angliae, 3. leucis distat à Caroburgo in occasum.

¶ Bellomontium, *Beaumont*, oppidum Belgii, in Hannonia, Comitatus titulo clarum, in confinio Leodiensis ditionis, 7. leucis distat a Montibus in Eurum, & 4. a Chimaeo in Boream, non longè a Sabi fluvio.

¶ Bellomontium, *Beaumont* cognomento *le Vicomte*, urbecula Franciae, in Cenomanensi provincia, Ducatus titulo insignita, ad fluvium Sartam, media ferè inter Alenconium & Cenomanum:

Bello-

Bellonoti, pop. Sarmatiae Europ. quorum mem. Sidon. in panegyric. Avito.

Chunus, Bellonotus, Neurus, Basterna, Thringus.

¶ Belloquadra, *Beaucaire*, orbecula Galliae, in Occitania inferiori, ad Rhodanum sita, è regione Tarasconis. Nundinis suis celebratur, 4. leucia distat ab Avenione in meridiem, & tribus ab Arelate in Septentr. Ugernum aliàs. dicta fuit.

Caes. Plin. Ptol. Bellovaci, (non Bellovacum, ut habet Thes. Ling. Lat.) *Beauvais* pop. & *Beauvais* urbs Gall. Belg. in Picardia, inter Parisios 16. & Ambianos 14. leuc. quorum reg. *Beauvoisis*, episc. sub Archiep. Rhemens. cujus Episcopus Comes est, & unus ex 12. regni Gallici Proceribus. De popul. multa apud Caes. Hos mem. Act. Sincerus ecloga 3.

Bellovicos, Morinosque, & (quos quis dicere possit?) Tarbellos.

¶ Bellovaci populi sunt Galliae, quorum urbs Bellovacum, *Beauvais*, sedet ad Tharam amnem, in provincia Insulae Franciae, non autem in Picardia. Regio circumjacens, quae satis extensa, dicitur vulgò *le Beauvaisis*; & Episcopus est unus ex 12. Franciae Paribus, non autem ex Proceribus. Civitas ipsa alias dicta fuit Caesaromagus; estque ampla & probè munita.

¶ Bellunum, *Bellune*. Vide Belunum.

D. Gr. Tur. Belna, *Beaulne*, opp. Gall. Celt. in Burgundiae, Duc. praeclarum, apud Araris ripam, inter Cabillonum ad meridiem 7. & Divionem in arctos 9. leucis apud Bibracte.

¶ Belna 4. leucis ab Arari fluvio distat, 5. a Cabillone, & 8. a Divione.

Strab. Belo, Baelo Ptol. Bello Malae, *Tariffa* Gerundensi, *Brabate* Clusio, opp. Hisp. Baet. in ora Vandaliciae, quod adhuc nomen retinet, (*Belona* enim dicitur) excisum, apud Brabantem fluv. inter Calpen orb. ad merid. 5. & Conilium opp. 3. apud Tariffam, à Tingi urbe Mauritan. 30. mill. pass. Belo item fluv. ejus orae variè indigitatur, *Trafalgar* Junio, al. *Rio Vernates*: sed est *Rio Barbate*, juxta Belonem opp. fluens.

¶ Belo quibusdam est *Tariffa*, seu *Beger*, aliis autem, & forsan meliùs, est *Belona*, vicus cum portu in Andalusia, inter *Tariffa* & *Barbate*, prope fretum Herculeum.

Ven. Fort. Belsia, *Beaulse* vel *Beause*, reg. Gall. Celt. latè patens inter Parisios ad ort. & Britanniam minorem ad occ. ac inter Ligerim fluv. ad merid. & fines Normanniae ad Bor. quanquam ultra Ligerim etiam extenditur: in qua urbes, & pop. Carnutes, Aureliani, & Cenomani.

¶ Belsis provincia nunc angustioribus restringitur limitibus; & continet tantùm agrum Carnotensem, cum parte Aurelianensis agri cis Ligerim et aliquot aliis regiunculis. Ejus praecipue urbes Carnutum ad Eburam, Aurelianum, Stampa, Castrodunum, & aliae. Ejus veri periere limites. Regio est siccior, sed tamen abundans, et probè culta.

Ptol. Belsinum, Balsio Anton. *Borja*, urbs Hisp. Tarracon. in Celtiberis, & regno Aragonio, inter Caesaraugustam ro. & Toriasonem ad occ. 5. leue. *Bolyes* pag. proximus videtur Hear. Coquo, ita ut *Borja* novum Belsinum, non vetus sit.

D. Gr. Taro. Belsonaucum *Bastonach* Germ. *Bastoigne* Gall. oppid. sive urbs Germ. infer. in medio Duc. Lucemburgens. emporium illius, à Lucemburgo 8. leue. in Bor. Bastonia a recentibus.

Plin. Ptol. Belunum, (non Bellnolum, ut in Thes. Ling. Latin.) *Cividal di Bellune*, urba Venetiae episc. sub Patriarc. Aquilejensi, in Marchia Tarvisina, intra montes Tauritanos, ad Anassum flov. à Feltria 15. mill. pass. in ort. à Tarvisio 40. Ceneta in medio.

Plin. Belus, fluv. Palaestinae, apud Ptolemaidem 2. stad. fluens, apud quem vitrum primò inventum, teste Plin.

¶ Belza, *Belz*, urbs Poloniae regni, in Russia nigra, 9. leucis Polonicis distat a fluv. *Bag*; estque tota fere lignea inter Leopolim et Zamosciam.

¶ Bemarina, *Bemaria*, prov. Americae Septentrionalis, in Florida regione, et sub dominio Regis Apalatii, in eo tractu ubi urbs *Melilot*, regni caput.

Plin. Bembinadia, parva reg. Arcadiae, quae et Nemaea, ubi Bembina vicus, unde Bembinatis bellua apud Plaut. in Mil. et apud alios Poetas, idem quod leo Nemaeus ab Hercula interfectus.

Bene, *Bena*, oppidum Italiae, in Pedemontio, alias munitum, prope Tanarum fluv. 5. milliaribus a Clarasco versùs montem Regalem.

¶ Bena, *Bena*, regnum Africæ, cum oppido cognomine in Nigritarum regione, prope fluvium Guinalam versùs Guineam & regnum Meli, Petro do Val teste. Ab aliis Beria dicitur.

Benacom, *Tusculano*, opp. excisum, apud Tuscolanum pag. in ora orientali lacus Benaci. Pop. Benacenses apud Vopiscum. *Mel.*

¶ Benacum, vulgo *Toscolano*, vicus est agri Brixiani, in ora occidentali Benaci lacus, inter Salodium & Garoianum.

Benacus, Bænacus Ptol. Lacus Lydius Catullo, *Lago di Garda*, *Gardsee* Germ. lacus Venetiae, in finibus Cenomanorum, ac in Marchia Tarvisina, inter Brixiam ad occid. & Veronam ad ort. à qua 12. mill. pass. abest, longus inter Piscariam arcem ad meridiem & Ripam oppid. Boream ad 40. mill. pass. latus ubi plurimum ad 6. licèt Strabo long. 500. faciat, latit. 30. Ex eo Mincius fluv. effusus, Mantuam in austrum defertur. Anguillis abundat. Hic carpio piscis nobilis tantùm reperitur, & anguillæ plurimæ capiuntur. Mem. Benaci præter Virg. lib. 2. Georg. Claud. in epithalamio Palladii & Celerinæ: *Strab. Plin. Sext. Aur. & al.*

Quas Benacus alit, quae excipit amne quieto.

¶ Benacus lacus extenditur ad 30. milliaria tantùm in long. & nomen habet hodie ab oppido Garda ei adjacente in Veronensi agro.

¶ Benavarium, *Benavari*, oppidum Hispaniæ, in regno Aragoniæ, in limite Catalauniæ, 6. leucia distat a Barbastro in ortum; estque in Comitatu Ripagorciae.

Benda urbs est Macedoniæ episcop. sub Archiepiscop. Dyrrachino, in ora occidua, in Albania regione. *Curop.*

¶ Benda, vulgò *Benda*, etiamnum dicitur tractus adjacens antiquae urbi, quae nunc in ruinis jacet, sub dominio Turcarum, in Albania.

¶ Bendarmassina, *Bendarmassen*, urbs Asiæ, in parte Australi insulae Bornei, in mari Indico, ad ostia fluvii Saccadani.

¶ Benefeldia, *Benfeld*, urbs Germaniae, in Alsatia, alias probe munita; sed ejus munitiones disjectæ sunt. Subest dominio civitatis Argentinae, a qua distat tribus leucis in austrum, ad Hellelum fluvium. Dicitur etiam Benofeldia.

Beneharnum, Benarna Turonens. Hortensis hodie, teste Scalig. *Orthes*, oppid. Aquitaniae, in Bearnia reg. apud Hispaniæ fines, quæ reg. *Bierne* vel *Bearn* dicitur, titulo Principatus insignis, in qua urbes episcopales sub Archiep. Auscensi 2. Lascura & Elorona. Palum verò regionis conventus est. Hortesium verò abest à Lascura 2. leuc. à Palo 4. Bajonam versùs. *Ant.*

¶ Beneharnum quibusdam est *Lescar*, ad Gabarum fluv. & inde nomen sumpsit Beneharnia provincia Galliæ in Aquitania, vulgò *Bearn* dicta, ad radices Pirenaeorum montium; estque regio fertilis & rigua, quae accrevit regno Franciae sub Henrico quarto.

Beneventum, priùs, teste Plin. Maleventum, Venebentus quoque Ptol. *Benevento*, urbs archiep. & colon. Hirpinorum, in regno Neapolit. ad Calorem & Sabbatum flum. ad Pontif. Max. cui ab Imper. pro Bamberga urbe Germ. in Franconia donata est, spectans, à Diomede una cum Arpis in Apulia condita. Concordia colonia apud Frontinum. Abest à Capua 28. mill. pass. à Neapoli 32. à Salerno 34. Ejus mem. Hor. sat. 5. lib. 1. *Polyb. Strab. Plin. & al.*

Tendimus hinc rectà Beneventum: ubi sedulus hospes.

¶ Beneventum, *Benavente*, oppidum Hispaniae in regno Legionensi, cum arce, insigne titulo Comitatus Pimentellorum, forsan alias Vallata dictum; estque medium inter Senticam & Legionem, ad Estolam flu.

¶ Bengala, *Bengala*, urbs Asiae, cum regno cognomine, in India extra Gangem, sub imperio Magni Mogolis a multis annis. Sita est ad ostia Cosmini fluvii, non longè ab ostiis Gangis; estque urbs ampla & emporium percelebre ab Europaeis frequentatum, unde ab ea Sinus Gangeticus nunc dicitur Sinus Bengalae, *le Golfe de Bengala*. Regnum autem Bengalæ in tres partes dividitur, nempe in *Prarop*, quae cis Gangem, *Patan*, quæ trans Gangem, & *Bengala*, quae versùs oram littoralem. Regni urbes aliae praecipuae sunt Halabassa, Gourum, Chatiganum, Ougela, Patana, Banara, & Tanda; estque regnum amplum & valde extensum.

¶ Benguela, *Benguela*, regio Africae, in Æthiopia inferiori, & regno Angolae, in ora Oceani, cum urbe & portu cognomine, in ditione Hollandorum à paucis annis.

¶ Be-

¶ Benibessera, *Benibessera*, regio Africae in Segelmessa parte Libyæ citerioris, versùs montem Atlantem & confinia regni Telensini, testibus Lud. Marmolio, Sanuto, & aliis.

¶ Beoigomia, regio Africæ, in Segelmessa regione Libyæ citerioris, juxta Ghirum fluvium. Hinc Beuegomates populi, Lud. Marmolio teste.

¶ Beniguazevalus, *Beniguazeval*, mons Africae, in regno Fezzæ & in provincia Errifis, versùs fontes Guargæ fluvii, longè ab ora maris Mediterranei. In eo sunt aliquot oppida cum plurimis pagis. Ibi etiam mons ignivomus, teste Marmolio.

¶ Beoinum, *Benin*, urbs celebris Africae, in Guinea regione, regni cognominis caput, juxta fluvium etiam Beniu dictum. De ea plurima narrant qui has oras perlustrarunt. Regnum autem Beninum est valde extensum, præsertim versus oram.

Ptol. Beulauni, pop. Vindeliciae, quorum opp. *Wailheim* esse videtur Ort. seu *Weilheim*, in Bavaria, a Monachio 7. leuc. apud Scongam opp. Sueviae 2. distans. Alterum hujus nominis opp. est in Nariscis, inter Ingolstadium & Pappenhemium 3. leuc.

Ant. Bennaventa, in aliis Benuavenna, *Northampton*, teste G. Camd. urbs Britanniae, in Anglia, inter Londinum & Eboracum in Bor. a Londino 73. mill. pass. Sed apud Lelandum est pag. in eod. tractu *Northeavendaue*. ¶ * Camdeno potiùs est *Weden*, à Northamptona ad 6. vel 8. mill. pass. distans.

¶ Bennaventa, oppid. Catieuchlanorum, nunc est Wedon, vicus Northantoniæ Comitatus.

Script. Ger. Bennopolis, *Hildesheim*, urbs Germ. in Saxonia, & Duc. Brunsvincensi, episc. sub Archiep. Moguntino, a Brunsvico 6. leuc. in Africum. Quæ etiam Latine Hildesia, & Hildesium dicitur. Nomen habet à D. Bennone illius Episcopo.

¶ Bennupolis subest dominio Episcopi, qui solus Catholicus in tota Saxonia. Vide Hildesia.

¶ Benthima, seu etiam Benthemum, *Benthem*, oppidulum Germaniae, in Westphalia, Comitatus Benthimensis caput. In colle sedet, prope Aam amnem, inter Episcopatum Monsteriensem & Transisalanam provinciam Belgii. 2. leucis distat ab Oldesalia in ortum.

¶ Bentitiana *Ventotiene*, insula parva Italiæ & regni Neapolitani, in mari Tirrheno, e regione Campaniae felicis, 9. milliaribus distat ab Ischia insula in occasum, & 18. a Gaeta in meridiem; estque deserta.

¶ Bentivolium, *Bentiveglio*, castrum Italiae, in agro Bononiensi, Ferrariam versus, alias pulcherrimum, nunc ferè dirutum. Hinc nobilis familia originem trahit.

Ptol. Bepyrrus, mons Asiæ. Sic Taurus mons appellatur in India extra Gangem, apud Damasos montes, ex quibus duo flumina Daneas & Dorias effluunt, & in sinum magnum excurrunt.

Bequia, *l'Isle de Bekia*, insula Americae septentrionalis, & una ex Antilis, a Caribis tantùm habitata, propter inopiam aquarum; estque circuitus 12. leucarum, portum habens securissimum, 7. leucis tantum distat à Sancti Vincentii insf. in austrum, 15. autem a Granata insl. in Boream.

Lib. Prov. Beranensium urbs, *Bierne*, teste Cœnali, urbs in Aquitania. Sed *Bierne* nomen regionis est, non urbis. Vide Beneharnum.

¶ Berauna, *Beraun* Bohemia, *Bern* Germanis, urbecula Germaniæ, in Bohemiae regno, ad fluvium Misam. Tribus leucis distat à Praga in occasum, & à quibusdam Verona dicitur.

Ptol. Berbis, *Barbovvyna*, teste Laz. opp. Pannoniae infer. in Hungaria.

¶ Berbis nunc *Berzenche* dicitur, & 2. milliaribus distat à Dravu fluvio in ditione Turcarum.

¶ Bercheria, *Barckshirè*, provincia, seu Comitatus Angliae, juxta Tamesim fluvium, & inter Oxfordiam & Viltoniam provinc. Ibi alias pars Atrebatum populorum.

Plin. Bercorcates, pop. Aquitaniae, quorum opp. sive pag. hodie *Beaulieu* nonnullis dici videtur.

¶ Bercorcates, qui Bercorates Sansoni, fuere Vasatum populorum pars, ubi forsan nunc *Baulac* oppidulum in eo tractu.

¶ Berdua, *Berdoa*, regio & desertum Africae, cum urbe cognomine, in Libya deserta, & inter Gaogam & Lemptam regiones.

Plin. Plut. Berecyuthius, mons Asiae, in Phrygiæ magnę et Cariæ confin. apud Marsyam flov. & Celaenum mont. haud valde ab Apamia urbe distans: apud quem Cybele mater Deorum colebatur, ab eo Berecyothia dicta. Virg. lib. 9. Æn.

Ipsa Deum fertur genitrix Berecynthia magnum
Vocibus his affata Jovem.

Scribitur etiam Berecynthius, ac Berecyntus sine adspiratione. Berecynthius tractus, monti vicinus, multa buxo abundans, teste Plinio lib. 16. c. 16.

* Berenice, Hesperia Melae, *Bernich*, teste Marm. urbs Cyrenaicę marit. archiep. una ex quinque urbibus Pentapolitanæ reg. inter Boreum promont. ad Syrtim magnam, & Arsinoen urbem ad ortum, à qua 47. mill. pass. recedit. Nomen habet à Berenice Regina, quæ Ptolemęo III. Regi nupsit, teste Sol. Hinc Berenicis patronym. Luc. lib. 9. *Plin. Strab. Ptol. & al.*

Separat ardentem tepida Berenicida Lethi.

Hic erant Hesperidum horti adeo celebres apud veteres, & lucus sacer. ¶ * Selden. manuscr. Ptol. habet Ἑσπερίδων.

Berenice altera, Berenice Arriano, *Chosair* Zieglero, seu *Alchasir* Nigro, al. *Colir*, urbs Ægypti, ad sinum Arabicum, in Æthiop. confin. Utraque à Ptolemæo Rege condita, ac de uxoris nomine dicta: Hæc a Ptolemaide ferarum, urbe Æthiopię ad eundem sinum 602. mill. pass. in occid. recens. *Plin. Ptol.*

Beretra, *Celino*, teste Nig. oppid. Prægutiorum, in Aprutio, inter Atriam urb. & Montorium, ab Atria 4. mill. pass. Aliis videtur esse ipsum Montorium, opp. ejusdem tractus non ubicunque, apud Vomanum fluv. ab Interamna urb. 7. mill. pass. ab Atria 12. in occid. seu in Africum. *Ptol.*

¶ Beretra, quæ aliis Belegra, nunc est *Civitella*, oppidum Aprutii ulterioris, ad Sabinellum amnem, 12. milliar. ab Atria. Vide Belegra.

¶ Berga, *Bergen*, oppidulum Germaniæ, & caput Rugensis insulę seu Principatus, in mari Baltico, prope Pomeraniam, in ditione Regis Sueciae ab anno 1630. Tribus leucis distat a Sundia in ortum.

¶ Bergę ad Zomam, *Bergh op zoom* incolis, *Bergue sur le Zoom* Gallis, urbs permunita Belgii, in Brabantię Ducatu, ad Scaldim fluvium, Marchionatus titulo clar. ab anno 1533. Frustra tentata fuit ab Hispanis, Duce Spinula, anno 1622. & nunc etiam paret Hollandis; & 7. leucis distat ab Antuerpia.

¶ Bergæ Divæ Gertrudis, *Siate Geertruydenberg*. incolis, *Mont Sainte Gertrude* Gallis, urbs Belgii permunita, in Comitatu Hollandiæ. Paret Principi Arausicano, sub dominio tamen Batavorum, in ora littorali; a Dordraco, Heusdeno, & Breda æquali ferè trium leucarum spatio dissidet. Nomen habet à Sancta Gertrude Pipini Landeni filia, quæ in hoc tractu claruit, & mortua est anno 668.

¶ Bergæ S. Vinoci, *Vinsxberg* incolis, *Berg. S. Vinoch* Gallis, urbs Belgii, in Comitatu Flandriæ, sub dominio Francorum. Vide Vinociberga, seu Finum S. Vinoci.

¶ Bergensia regio, tractus Germaniæ, ad Rhenum, vulgò *le pais de Berg*, seu *de Monts*. Vide Montensis Ditio.

¶ Bergeracum, *Bergerac*, urbs Gallię, in Petrocoriensi provincia, ad Duranium fluvium, olim munita, 5. leucis distat a Petrocorio in meridiem, & 9. circiter à Sarlato in occasum; estque adhuc elegans & dives.

Bergidum, Vergium Liv. ut aliquibus videtur, *Vierzo* opp. olim, nunc pag. Ilergetum Hisp. Tarracon. in Catalaunia. Aliis *Berdun*, pag. ejusd. reg. à Barcinone 14 leuc. a Cervaria 3. Mihi diversa loca videntur; ita ut Vergium, nunc *Vierzo*, Bergidum, *Berdun* vulgò dicantur. Non sine errore in Thes. Ling. Lat. *Urgel* indigitatur; cum hęc urbs sit Orgella. *Ptol.*

¶ Bergidum aliis est urbs Ilergetum, ad Cincam fluvium, quæ nunc *Balbastro* dicitur, in regno Aragoniae. Vide Baballrum.

Berguntrum, *S. Bernarde*, teste Siml. cœnobium Cisterciensium opulentum in Alpibus Graiis, inter Axebrigium 24. & Tarantasiam urb. ultra Alpes in Sabaudia 19. mill. pass. *Anto.*

¶ Berguntrum seu Bergintium, oppidum Centronum, nunc est *S. Maurice* castrum, ad Isaram, in Tarantasia regione Sabaudiæ, versùs montem minorem S. Bernardi.

Bergistani, pop. Hisp. citer. quorum opp. (sive pag.) *Perga*, Olce urb. finitimum, teste Jo. Mariana, putatur. Al. *Berga* oppid. in Catalaunia, inter Minorissam urb. 6. & Jugum Ceretanorum in Bor. 5. leuc. Sed hoc Bergusia Ptol. dici videtur. *Liv.*

Ber-

Plin. Ptol. & al. Bergomum, *Bergamo*, urbs Cenomanorum, Venetę ditionis, episc. sub Archiep. Mediolanens. in mont. Orobiorum, ampla & probè munita, inter Mediolanum & Brixiam ad ortum, utrinque 30. mill. pass. quot à Comu in ort. Ab Orobiis pop. una cum Como & Foro Licinii, teste Catone, condita. Olim sub Ducat. Mediolanens. nunc Venetis parens.

¶ Bergomum urbs est Italiæ, in agro cognomine, cum castro, inter fluvios Brembum & Serium, sub Venetis ab anno 1508.

Plin. Bergos, *Bergen*, urbs Scandinaviæ marit. in ora occ. (ubi meridionalis incipit) Norvegiæ; illius empor. & regia, episc. sub Archiep. Nidrosiens. à prom. Cimbrorum 60. leuc. inter occ. & Bor. contra Britanniam secund. hoc est, contra Scotiam in occ. distant. Tametsi Plin. illam ins. facit apud Britanniam, à qua tamen ad 20. leuc. mari distat.

¶ Bergos, quę & Berga, sita est in sinu flexuoso, vulgò *Carmesoud*, cum arce valida Bergenbusium dicta. Ipsa indigenis *Baern*, Gallis *Bergue*, & Italis ac Hispanis *Berga* dicitur; gauderque portu capaci & commodo, editis montibus cincta. Distat 300. mill. Germanicis a Wardhusia arce Norvvegiæ ultima & Septentrionaliori, 60. à Nidrosia, & 80. ab ora proximiori Scotiæ in occasum. Ab ea regio adjacens dicitur Bergensis Præfectura, paretque Regi Danię cum tota Norvegia.

Ptol. Ant. Bergula, quæ & Bergulæ, & Arcadiopolis, teste Cedreno, *Bergas* Mercat. & al. urbs episc. Thraciæ mediterr. inter Hadrianopolim ad occ. 54. & Heracleam ad ort. 47. mill. pass. nunc inter metropoles habita.

¶ Bergula sedet in Copialica regione Thraciæ, prope montem Rhodopen, & inter fluvios Melam & Araum.

Ptol. Bergusia, Porcusa vel Pertusa Ant. *Pertus*, teste Beuth. cum Varrerio, opp. olim, nunc vic. Hisp. citer. in Catalaunia, inter Papirianum 4. & Juncariam 3. leuc. à Gerunda 8. in Bor. Papirianum versùs, apud Pyrenęi mont. jugum. Pop. Bargusij Liv. & forsan Steph. Al. est *Berga*, opp. Catalaunię, inter Minorissam urb. 6. & Jugum Ceretanorum supra 5. leuc. distans.

¶ Bergusia aliis oppidum est Ilergetum, ad Sicorim flu. ubi nunc *Balaguier* urbs Catalonię, 5. leucis supra Ilerdam. Vide Ballegarium.

Ant. Bergusia altera, *Burgoin*, opp. Gall. Narbon. in Delphinatu, apud Sabaudiæ fines, inter Lugdunum 6. & Cambericum urbem Sabaudię 10. leuc.

¶ Bergusia, quæ Bergusium aliis, volgo *Bourgoin*, dicitur; estque oppidulum 5. leucis à Vienna in ortum.

Vet. Trad. Berinsola, *Belinzona*, opp. Insub. ad Ticinum fluv. inter Mediolanum & Uriam Helvetiorum primam urbem occurrentem supra 50. mill. pass. Vide Belitio.

¶ Berjolium, *Barjols*, oppidulum Franciæ, in Provincia. Vix tribus leucis distat à Brinolio in septentrionem, & quinque à Reiis in austrum.

Berlinum, *Berlin*, urbs Germ. præclara, in Marchia Brandenburg. ad Goylam fluv. Principis sedes, a Viteberga 12. leuc. Francofordiam ad Oderam versùs 9. de quo lib. 5. itin.

Linquere Berlinum Phœbo surgente placebat,
Wistochium versùs & ire viam.

Scrip. Germ. Berlinum urbs est permunita, in media Marchia Brandeburgica, ad Sprevum fluvium, 10. leucis distat à Vitteberga versùs Boream; nuncque primaria totius Marchiae censetur, & Electoris Brandeburgici sedes. Urbs duplex est, cujus pars una propriè Berlinum, altera, quæ cis Sprevum, Colonia dicitur.

Ptol. Bermius, mons Maced. (non Thessaliæ, ut in Thes. Ling. Lat.) in austrum vergens, in Epiri & Thessaliæ conf. Pindo finitimus: ad cujus radices Myeza, Arinium, & Ctemenę oppida. Ibi etiam lacus, ab eo Bermicus appellatus.

¶ Berna, *Bern* incolis, *Berne* Gallis, urbs Helvetiorum ampla & potens, ab urso sic dicta, & condita a Bertoldo Duce Zeringhensi. Sita est ad Arolam fluvium, inter Salodurum & Friburgum; estque caput Bernensis pagi amplissimi, qui anno 1353. aliis unitus fuit.

¶ Bernaburgum, *Bernbourg*, urbecula Germaniae, cum castro, in Saxonia superiori & Principatu Anhaltino, ad Salam fluvium, ubi Vipperam recipit, 4. leucis Germanicis distat à Magdeburgo in meridiem, & totidem à Dessavia in occasum.

¶ Bernardi urbs, *Bernstad*, urbecula Germaniæ, in Silesia & Ducatu Olsnensi, ad Veidam amnem. Tribus leucis distat ab Uratislavia in ortum versùs Poloniam.

Bernenses, populi Rhetiæ, quorum urb. *Bern*, teste Ortel. qui valde fallitur; cum Berna urbs sit Helvetiorum, inter Salodorum & Friburgum urbes sita, apud fines Equestrium, longissimè à finibus Rhętorum distans.

¶ Bernenses hi populi fuer forsitan Veronenses, qui alias sub Rhætis continebantur, testibus Plinio & aliis, quanquam communius in Gallia Transpadana in finibus Cenomanorum ponatur eorum primaria Verona, *Verone*. Vide ibi.

Beroa, Berrhœa al. Vide ibi.

Berones, popul. Hisp. Tarracon. Cantabris finitimi, quorum oppid. *Briones* esse videtur, Dominicopoli proximum, inde 3. leuc. Burgos in occ. versùs 11. A Silio Verones nominari videntur à Verone fluv. cujus mem. Martial. Vide ibi. *Ant. Strab. Ptol.*

¶ Berones populi fuere sub Celtiberia, inter Autrigones, Caristos, & Pelendones, juxta Iberum fluv. ubi nunc pars Rivogię provinciæ. Eorum primaria erat Tritium, quæ nunc *Trieso* quibusdam, & eorum vestigium elucet in oppido *Briones*, ad Iberum fluv. ubi recipit Tironem amnem, 6. leucis à Dominicopoli in Boream.

Beronice, urbs Ægypti, ad sinum Arabicum, *Chosair*, sic dicta à matre Ptolemęi Philadelphi Regis. Vide Beronice. *Strab.*

Berrhoea urbs gemina; una in Maced. apud mont. Bermii radices, *Veria*, teste Soph. *Boor* Turcia, teste Leuncl. inter Thessalonicam ad Cæc. 50. & Dium in austrum 33. mill. pass. Pellæ proximior, ad Haliacmonem fluv. episc. sub Archiep. Thessalonicensi; nunc metrop. Altera in Syria, Plin. Beroea, Beroa Anton. Beroe, Steph. *Aleppo* nunc, testib. Zonara, Cedreno, P. Gyll. & al. media inter Antiochiam & Hierapolim ad 30. mill. pass. inter Chalcidem 18. & Hemesam 42. urbs maxima totius Syriæ, à Damasco itinere 10. dierum in Bor. distans. Scribitur & Beroe à Beroe Dorycli conjugi, de qua Virg. lib. 5. Æn. *Plin. Strab. Ptol. & al.*

Fit Beroe Ismaris conjux longæva Dorycli.

¶ Berrhoea multis nunc *Alep* dicitur. Sedet ad fluvium Marsyam, in Syria, 140. mill. passibus à Damasco in Boream, & 40. ab Euphrate fluvio in occasum; estque nunc emporium celebre, cum innumeris incolis, maxime Europaeis, qui eo ob mercimonia conveniunt. Habet in circuitu 8. milliaria, castrum satis munitum, & tria suburbia. Aliis autem *Alep* est Hierapolis, teste Sansone. Berrhoea autem Macedoniae est in Æmathia regione, prope Ludiam fluvium, & inter Aliacmonem & Axium flu. 30. milliar. à Pidne, & totidem a Pella.

Bersabee, *Gibelin*, Brochard. Gistello & Volaterrano testib. vel *Gallyn* al. *Bethgebrim* Arabicè, teste G. Tyrio urbs Palaestinae, regni Judaici quondam terminus ad meridiem à Gaza 8. mill. pass. in ort. ab Hebron supra 20. in austrum. *Lib. Reg.*

Bersinum, vel Belsinum, locus Gall. Celt. apud Lugdunum, 12. mill. pass. ab eo distans. *Ant.*

¶ Bertolgada, *Bertolsgaden*, oppidum Germaniae, in Bavaria inferiori & ditione Salisburgensi, ad amnem Aham, cujus præpositus loci dominus, tribus leucis distat à Salisburgo in austrum.

Bervaldia, *Bervvaldt*, urbs parva Germaniae, in nova Marchia Brandeburgica, & in ditione Electoris cognominis, nota foedere inito inter Reges Franciæ & Succiae, & Principes Germaniæ anno 1631. Juxta stagnum sedet, & vix una leuca distat ab Odera fluvio, et ferè quatuor à Lansperga in occasum.

Berubium, prom. Albionis, *Dunis Bei*, teste Buchanano, *Dune* Boeth. prom. Scotiae, in ora orientali. Al. *The cape of S. Andrevvs* appellant, apud Andreapolim urbem. *Ptol.*

¶ Berubium, seu Beruvium, promont. Scotię, maximè in Boream extensum, contra Orcades insulas. Nunc *Dungesby head* dicitur, in Cathanesia regione, ubi aliàs Cornabii populi. Sed longissimè distat ab Andreapoli.

Bervicium, *Bervvick* & *Barvvick*, urbs Albionis, in ora orientali, in Angliæ Scotięque confin. probè munita, ab Anglis Scotis erepta, inter Dunelmum ad merid. 60. & Edimburgum Scotorum regiam ad septent. 30. mill. Angl. distans. Veterib. Bremenium dicta putatur. *Scrip. Brit.*

Bervvicum sedet ad ostium Tuedae fluvii, & nunc in Anglia censetur, in Northumbria, cùm aliàs fuerit in Marchia provincia Scotiae, 40. milliaribus distat à Dunelmo. Bremenium autem antiquorum est vicus, *Brampton*, 15. milliar. inde distans. Vide ibi.

Strab. Plin. Ptol. & al. Berytus, *Baruti*, colon. & orbs archiep. Phœniciæ littoralis sub Patr. Antiocheno, inter Byblum ad arctos 34. & Sidonem in austrum 30. mill. pass. à Tripoli 70. ex itin. Anton. sed apud recent. inter Tripolim 40. & Damascum 60. urbs clara, & empor. celebre. Cujus mem. Dionys. Afer.

Antiquamque Tyrum, Beryti *& mœnia grata*.

Plin. Amm. Steph. Besbicus, *Calonio* Mercat. & Bellon. *Zeegna* Theveto al. *isola del Principe*, ins. Propontidis, ab ostio Rhyndaci fluv. 18. mill. past. distans, Proconneso finitima: quæ & Bebycus scribitur.

¶ Besbria, *la Besbre*, amnis Galliæ, in Boiis; qui ex Monmorillone ortus, castrum & oppidum *la Palice* perluit, & deinde ad Borbonium in Ligerim cadit.

Steph. Bescia, Vescia Liv. Vescianum Cic. *Vesciano*, opp. Camp. in Hirpinorum confin. apud Nolam urb. teste Ambr. Leone.

Liv. Besidię, *Bisignano*, teste Scipion. Mazzella, quasi Besidianum, urbs Brutiorum, in Calab. cit. episc. exempta, titulo Principatus clara, inter Consentiam 25. & Roscianum 20. mill. pass.

¶ Besidiae, qui & Dedisiae quibusdam, nunc Bisinianum, orbs est in colle, cum arce, ad Cotilum fluvium, qui paulo infra cadit in Crathim. Distat 25. milliaribus à Rosciano in occasum, & totidem à mari Tirrheno, nuncque paucia constat incolis.

¶ Besingitis, regio Asiae, in India extra Gangem, ubi nunc regnum Peguanum. Ejus primaria erat Besynga urba, quæ nunc *Pega* à multis creditur.

Plin. Mel. Ant. Besippo, Bæsippo Ptol. *Ciclana*, teste Schotto, oppid. Hisp. Bæt. in ora, inter Calpen 36. & Gades 30. mill. past. ex itin. Anton. ubi numeri depravati. Nam Ciclena oppid. a Gadibus 2. leuc. tantum distat, inter Conilium & Portum regalem.

¶ Bæsippo aliis est *Vegel*, oppidulum Andaluziae, prope oram littoralem, 5. leucis a Gadibus in austrum, & 10. a Calpe in occasum: & paucis constat incolis, prope Conilium.

¶ Bessarabia, provincia magni regni Hungariae, quae nunc dicitur *Bessarabie*; estque inter Podoliam, Moldaviam, Danubium fluvium, et mare Nigrum, sub dominio Turcarum, ibi urbs praecipua Moncastrum, et Tartari populi aliquot.

Cæs. Strab. Liv. Bessi, pop. Thraciae seu Mysiae, in conf. ad Haemum mont. incolentes, quorum reg. *Bessarabia*, in Mysia infer. nominatur. Alii in Thracia locantur a Plin. et Sol. inter Strymonem et Nestum flum. Bolniae etiam reg. *Bessen* vulgò, a Bessis pop. eo ex Mysia profectis nomen traditur. Hos mem. Ovid. lib. 3. trist. eleg. 10.

Sauromatæ cingunt fera gens, *Bessique*. *Getæque*.

¶ Bessi populi fuere Thraciae, à quibus Bessica regio dicta fuit juxta Hebrum fluvium, inter Hemum et Pangaeum montes. Eorum praecipua urbs fuit Philippopolis; sed longè distat à Bessarabia provincia.

¶ Bessedia, *Besstede*, aliter *Krenningesgard*, arx Islandiae, ubi Prorex Insulae pro Rege Daniae commoratur, in parte meridionali ins.

¶ Besyngitis, regio Asiae, in India extra Gangem. Vide Besingitis.

¶ Beta, *Beta*, fluvius Americae meridionalis et regionis Pariç. Cadit in Orenocum fluvium.

Ant. Betarum, sive Betharum, opp. olim, nunc pagus, (vide Betharo) inter Cæsaream 18. et Diospolim 22. mil. pass. alibi verò 28.

Plin. Tac. Betasii, pop. Belgii, in Brabantia, teste B. Rhenano, quorum tractus *Peelandt* appellatur, et vic. *Bets*, teste P. Divaeo, nomen antiq. referre videtur. Al. horum urbem Bethuniam in Artesia esse volunt.

¶ Betasii populi dicuntur à Tacito, qui aliis sunt Aduatici, inter Scaldim et Mosam fluvios, ubi nunc Geminiacum & Perviciacum, & major pars Comitatus Namurcensis. Sed longe distabant a Bethunia urbe Artesiae.

Sat. Liv. Beterones, pop. Hisp. Tarracon. inter Saguntum & Liriam: quorum adhuc manet pag. exiguus, vulgò *Beters* ubi Hamilchar Carthaginens. cęsus est.

Dent. Bethania, opp. sive castellum olim Judaeae, nunc vicus proximus Hierosolymis, juxta mont. Olivetum, ab Hierosolymis 2. mill. pass. praedicto mont. intersito, ab Hiericho 20. Bethania altera trans Jordanem fluv. Mem. Bethaniæ. Sedul. lib. 4.

Talia Daviditam post facta reliquerat urbem,
Bethania vicina petens.

Betharia, campus palæstinę, ubi Zacharias Propheta sepultus est apud Eleutheropolim urb. inde 5. mill. pass. ab Hierosolymis 20.

Bethato, Baethattus Steph. opp. Palęstine, inter Caesaream & Diospolim in austrum vergentem, inde 18. hinc 22. mill. pass.

Bethel, *Sargereg*, teste Beniamin, opp. Palaestinę, in terra Beniamin, ab Hierosolymis 22. mill. pass. quod & Luza & Bethaven, hoc est, domus iniquitatis dictum fuit, quod per se domus Dei significat. *Ante.*

Bethleem, priùs Ephrata, à Jebusęis condita, unde forsan Betholene toparchia Plin. urbs Judeę, episc. sub Patr. Hierosolymitano a Paschali II. Pont. Max. effecta, cum cœnobio, quod manet urbe excisa, ab Hierosolymis 7. mill. past. Hebron versùs in austrum. Episcopatus illius manet apud Gallos: episcopatus n. in xenodochio apud Clametium opp. agri Altissiodorens. loci praefectus sedem habet; sicuti Nazarenus Archiep. Baroli in Apulia, qui & Carmeli et Mont. viridis etiam Episcopus est. Hinc Bethleemiticis nomen. gent. et Bethlaeus. Mem. urbis Juvenc. lib. 1. *Bibl.*

Hospitium amborum Bethlem sub mœnibus urbis. Sedul. lib. 2.

Talia Bethlais dum signa geruntur in oris. *Joseph.*

Bethmaus, vicus Palæstinæ, apud Tiberiadem, 4. tantùm stad. inde distans. *Bibl.*

Bethsaida, opp. Palæstinæ, apud lacum Genesareth, quę & Julia, à Nepthali 6. mill. pass. distans in austrum Magdalum castrum versùs, Tiberiadi quoque propinquum, ac Bethuliæ & Scythopoli, à Nazareth 10. mill. past. Penè excisum jacet, nomen antiq. retinens.

Bethsames, opp. Palæstinæ geminum, unum in tribu Nephthalim, alterum in tribu Beniamin, teste D. Hieron. Posterius Accaron urbi finitimum est, 8. mill. pass. inde distans Hierosolymam versùs. *Bibl.*

Bethsan, urbs Palaest. apud lacum Genesareth. Vide Scythopolis. *Bibl.*

Bethsor, sive Bethsur, *Bethoron*, oppid. Palęst. in tribu Juda, sive Beniamin, ab Hierosolymis 20. mill. pass. apud Chebron, teste D. Hieron. *Bibl.*

¶ Bethunia, *Betune*, urbs Belgii probè munita, in Comitatu Artesiæ, ad amnem *Biette*, octo leucis ab Atrebato in Boream, & 5. ab Aria. Subest dominio Francorum ab anno 1646.

Bethuria, reg. Hisp. Lusit. *Estremadura*. Vide Beturia. *Hir.*

Beticolæ sive Bæticolæ, pop. Hisp. circa Betim flu. incolentes. Sil. lib. 1. *Sil.*

Beticolasque viros spatiis agitabat iniquis.

Betis, fluv. Hisp. Bæt. Vide Bætis.

¶ Betisiacum, *Betsi*, oppidulum Francię, in provincia Insulæ Franciae & Valesio agro, tribus leucis à Compendio in austrum, & non procul ab Oesia fluv.

Betius, fluv. Arabiae fel. ex Zamito mont. oriens, seque in mare rubrum exonerans. Vide Zametes. *Ptol.*

¶ Betius fluvius à quibusdam *Chaibar* dicitur, & prope Meccam labitur, posteaque in mare Rubrum se exonerat.

¶ Bettonium, *Bettona*, oppid. Umbriæ, in Italia, olim urbs episc. inter Perusiam & Assisium. Vide Vettonium.

Betulia, oppid. Galilęæ, in Ptolemaidem & Tiberiadem; inde 38. hinc 6. mill. pass. teste Brochardo, non longè à Nephtali & Dothain, & à Cana Galilææ 25. mil. pass. *Bibl.*

Betullo, fluv. & opp. Hisp. cit. opp. *Badelona* (non *Beson*, ut in Thes. Ling. Lat.) & fluv. *Beson*. Vide Betulo. *Mel.*

Betulo, opp. Hisp. Bęt. apud Biatiam & Ubedam excisum, teste Mor. *Liv.*

Betya, fluv. Hisp. Bæt. sic apud Claud. de laudibus Stil. lib. 2. *Claud.*

Sustinet, ut patrium commendet purpura Betym.

Vide Bætis.

¶ Bevelandia, *Bevelaad*, insula Belgii, in Zelandię Comitatu, quę anno 1532. inundatione maris duplex insula effecta est. Ejus pars septentrionalis, quae & minor, Nort Bevelandia dicitur; quae verò ad austrum, Zud Bevelandia nominatur, ubi Goesa, *Ter Goes*, oppidum lautum & munitum, sub Hollandis una cum insulis.

¶ Beugesia, *le Bugey*, regiuncula Galliae partim & Sabaudiae, a Rhodano fluv. bifariam secta, cujus pars quae cis Rhodanum, juris est Francici ab anno 1600. una cum Bresia ei adjacente, & ejus primaria est Bellicum.

¶ Beu-

¶ Beutha, *Bauthen*, oppidum Germaniae, in Silesia, ad fluvium Oderam, in Ducatu Glogaviensi, 3. leucis distat à Glogavia io septentrionem, 3. à confinio Poloniæ in occasum, & 4. à Sagano io ortum.

¶ Biafara, *Biafara*, urbs Africae, in Guinea regione, regni cogoominis caput, juxta fluvium *dos Camarones* dictum, in mediterraneis, versùs regnum Benim in ortum.

¶ Bialaceria, *Bialacerica*, urbs Poloniae, in Volhinia inferiori, ad fluv. *Ros*. Dicitur & *Bialacerkiovva* distatque à Kiovia 14. leuris in meridiem.

¶ Bialagrodenses Tattari, *ceux de Bialogrod*, populi Tartariae Precopensis, versùs ostia Danubii fluvii, sic dicti à Bialogroda urbe Bessarabiae, prope mare Nigrum, & sub dominio Turcarum.

Ptol. * Biandina, sive, ut al. cod. habent, Biadyna, opp. Peloponnesi, in Laconica, in ora littorea, *Prignico*, teste Nig. apud ostia Eurotae Maleam prom. in ort. versùs. Al. urb. *Rampano*. * manuscr. Selden. Βιαδίνα.

¶ Biandina a multis *Rampans* nunc dicitur, juxta sinum Laconicum, & inter Maleam promontorium, & ostia Eurotae fluvii.

Plin. Ptol. Biaria, *Baeza*, urbs Hisp. Baet. apud Baetim fluv. olim episc. sub Archiep. Toletano, Ubedae urb. vicina, ab ea 2. leuc. distans, in Vandalitia, anno sal. 1212. una cum Ubeda à Christianis recuperata, supra 200. mill. Maurorum caesis.

Bibacum, *Bibrach*, urbs Germ. libera, in Suevia, ab Ulma 5. leuc. Constantiam versùs distans.

¶ Bibacum aliter Biberacum dicitur; estque urbs Imperialis Sueviae, in Algovia, ad amnem Russam, à qua non procul aquae sunt salubres Jordanis dictae.

Ptol. Bibali, pop. Hisp. Tarracon. quorum opp. Forum Bibalorum, volgò *Famillam*, dicitur, nunc pag.

¶ Bibali populi erant sub Callairis Braccariis, & Forum Bibalorum erat ad Lethem fluvium, ubi nunc pagus *Colmo*, in Gallaecia.

Ptol. Bibasis, Hypasis Plin. Hypanis Strab. fluv. Indiae cit. Vide Hypanis.

Suet. Biberiacum, *Labino*, opp. agri Cremonens. ad Ollium fluv. Vide Bebriacum. Hic Otho à Vitellianis superatus.

Ant. Bibiscum, Ubiscum in aliis, *Vivis*, teste Siml. opp. Gal. Narbonens. ad lacum Lemanum, inter Octodurum 32. & Aventicum opp. Helvetiorum, sive Equestium in Bor. 29. mill. pass. à Seduno 57. in occ. à Lausonio 23.

¶ Bibiscum, seu Viviscus, *Vevay*, castrum est Helvetiorum ad lacum Lemanum, in Romana regiuncula pagi Bernensis, 4. leucis distat à Lausana in ortum, & 8. ab Octoduro.

Ant. Bibium, sive, ut habent al. cod. Bilbilis, vel etiam Bibilis, *Beligrad*, opp. Japodum, in Carniolae & Liburniae conf. a Senia urb. Liburnica 38. mill. pass. in Bor. Sisciam versùs 59. Arupeno finitimum, ab eo 10. mill.

¶ Bibium oppidum fuit Japodum, in Liburnia, prope Colapim fluvium, decem milliaribus à Metulo in ortum, & prope ejus rudera erectum fuit ultimo seculo Carolostadium, oppidum probè munitum, in Croatia, quae Austriaco paret. Sed longè distat a Billigretia urbecula Carniolae superioris, ad amnem *Billi*, prope Labarum. Vide Carolostadium.

¶ Bible, quae & Digha, urbs Asiae, in Babylonia regione, ad Tygrim fluv. 15. milliaribus infra Ctesiphontem, forsan nunc *Cormaba*.

Ovid. Biblis, fons Lyciae, in quem Biblis soror Cauni conversa est, teste Ovid. lib. 9. Metam.

Sic lacrymis consumpta suis Phœbeja Biblis.

Corn. Tac. Bibonum, *Bebelingen*, ut aliquibus videtur, opp. Sueviae, ad Nicrum fluv. Sed, teste Rhenano, *Bebenhausen* est oppid. Sueviae in Duc. Wirtenbergens. inter Tubingam 1. & Villam urbem 3. leuc. quod & Febiana castra. Vide ibi. *Bebelingen* verò, seu *Bebling*, oppid est ejusd. tractat. inter Villam & Phorcensam, hinc via 2. inde 4. leuc. distans.

¶ Bibonum quid sit, non constat, *Bebling* est oppidulum Ducatus Wirtembergensis 2. leucis à Villa Tubingam versùs, & 2. leucis à Nicro fluvio, & *Bebenhausen* est vicus prope Tubingam.

Cæs. Strab. Bibracte, *Beurect*, (non *Beaulne*, ut apud Thes. Ling. Lat.) teste Jo. Macario, opp. olim Heduorum praeclarum, nunc vic. Burgundiae, apud Belnam oppid. clarissimum, obscurus, ab Augustoduno supra 2. leuc. à Divione 7. Sed Orontius putat Bibracte esse ipsam Belnam, quae videtur ex ruinis illius exstructa, potestque novum Bibracte appellari, non vetus, quod adhuc monstratur.

Cæs. Bibrax, *Braine*, teste Henr. Leodio, oppid. Gall. Belg. in finibus Suessonum, ab illis 4. leuc. vel *Bray* Henr. Steph. oppid. Comit. Retelens. Al. ot Vigenereo, *Bresne*.

¶ Bibrax nunc est *Brayne*, oppidulum Campaniae, ad Vidulam fluv. & in Diœcesi Suessionensi; estque medium inter Fimas & Suessiones.

Cæs. Bibroci, pop. Britaniae *Bibrogger*, teste Glareano; sed G. Camd. *The hundred of Bray*, tractus Angliae, in Bercheria regione, apud Windesoram; quod magis probo.

Val. Flac. Bice, Byce Ptol. palus Sarmatiae Europ. ad paludem Maeoticam, circa isthmum Tauricae Chersonesi, Burges Plin. quod nomen etiam est fluv. *Sosoban*, teste Mol. De qua Val. lib. 6. Argon.

Quique lacum tinxere Bicen, non defuit Anxur.

Ptol. Bicurgium, *Erffurdt*, teste Pyramio, aliis *Erfurt*, et *Erdfurt*, urbs Germ. amplissima, Thuringiae caput, ad Getam fluv. media inter Herbipolim urbem Franconiæ, & Vitebergam urbem Saxoniæ in Cæciam 22. leuc.

¶ Bicurgium quibusdam est *Erford*, urbs ad Jeram fluv. inter Vimariam & Gotham, 13. leucis à Lipsia, & Academia sua celebris. Paret Electori Moguntino à paucis annis cum tractu adjacente. Aliis est *Zwickau*, Vide Erfodia.

Ant. Bidajum, *Dietmaning*, teste Laz. opp. Norici, in Bavaria, in tractu Salisburgens. non in Austria, ut scribit Ortel. inter Pontes Oeni 3. & Salisburgum in Eurum 5. leuc. Simlero est *Birckhausen*, opp. proximum, al. *Lauffen*, à Salisburgo 3. leuc.

¶ Bidajum, seu Bedajum, Cluverio, Sansoni, & aliis est *Bainburg*, vicus Bavariæ, prope oppidum *Trosperg*, in confinio tractus Salisburgensis, ad Alaum fluv. qui paulò infrà cadit in Oenum. Vide Badacum.

Cæs. ¶ Bidascia, *Bidasche*, castrum Galliæ, in Benearnia, ad fluv. *Bidouse*, Principatus titulo clarum, in Vascitania, 5. leucis distat à Bajona in ortum Ortesium versùs.

¶ Bidasso, *Bidassoa*, fluvius parvus, Galliam ab Hispania separans. Oritur ex Pyrenæis montibus infra Mayam castrum; & post cursum aliquot leucarum, in Oceanum Cantabricum se exonerat prope Hondarabiam.

Calc. Bidina, seu Bidinum, urbs Mysiæ sup. Vide Bydena.

Cic. Plin. Bidini, pop. Siciliæ, quorum opp. Bidis Cic. *Bizini*, inter Syracusas & Ennam ad 30. mill. pass. vel, teste Faz. opp. excisum, nunc vic. *S. Giovanni d'Abidini* vulgò, à Syracusis 15. mill. pass. versùs Ennam & Leontinos, ubi ejus rudera cernuntur.

¶ Bidis, oppidulum Siciliae insulae, in mediterraneis, nunc *S. Giovanni di Bidini* vicus, 6. milliaribus ab ora littorali, in valle Nectina.

Strab. Germ. Bidiscum, *Bitsch*, opp. & Comitat. Germ. super. in Alsatia, inter Hagenoam 4. & Bipontum 6. leuc.

¶ Bidiscum, seu Bischium, Gallis *Biche*, oppidum est Germaniae, quod subest Duci Lothariogiæ à multis annis, cùm antea esset ditionis Palatinae. Sedet ad radices montium, cum castro sat tuto; estque ferme medium inter Bipontium & Haguenoam.

Ptol. Biducassea, populi Galliæ, nunc in Normannis inferiori, ubi tractus *le Bessin*, dictus, & urbs Bajocum *Bayeux*. Dicuntur & Bajocasses. Vide ibi.

* Biducenses, popul. Gall. Celt. in ora Normanniæ, apud fines Britanniæ min. (*Selden. manuscript. Βιδουκεσιοι; in Pal.

¶ Biducenses populi meliùs dicuntur Biducasses & Rajocasses. Vide Ibi.

¶ Bielca, *Bielsko*, urbs regni Poloniæ, in Podlassia provincia, cum arce munita. Sita est ad Bialam amnem, inter Bressiciam & Grodnam urbes.

¶ Biena, *Bienne*, urbecula Helvetiorum, incolis *Biel*, juxta lacum cognominem, media inter Neocomum & Solodurum, Olim erat in ditione Episcopi Basileensis; sed ab anno 1547. fœdere juncta est Helvetis.

¶ Bientinus lacus, *Lago di Bientina*, aliter *di Sesto*, lacus italiae, in Etruria, partim in agro Lucensi, & partim in agro Pisano, ubi vicus *Bientina*, in ditione magni Ducis, 6. milliaribus distat à Lucca, & 2. circiter ab Arno fluvio.

Ptol. Biessi, pop. Sarmat. Europ. Vide Bessi; sunt enim iidem.

¶ Biessi populi fuere sub Peucinis contenti, inter montes Carpatem & Peucem, versùs fontes Tiræ fluvii, ubi nunc Polkutia regio Poloniæ.

Rom. Lib. Bigastrum urbs fuit episc. sub Archiepisc. Toletano, in Hisp. Tarrac. in eo tractu qui *la Mancha* nominatur, versùs Cazorlam opp. Bagastra apud Jo. Marianam legitur, qui illam Oriolæ urb. proximam facit, quòd una illius urbis porta adhuc *Magastra* quasi Bagastrensis nominetur. Quod etiam Morali probatur.

¶ Bigenum, *Bigen*, oppidum Asiæ, in ea parte Japoniæ insulæ quæ *Niphon* dicitur, aliquot milliaribus ab ora distans, & 60. circiter mille passibus ab urbe Meaco in occasum hibernum, Brietio teste.

Liv. Ptol. Bigerra, *Bejar*, testibus Vasæo, Beuthero, & Mariana, oppid. Hisp. Tarracon. in Bastetanis, apud conf. regni Valentiae, Castellae, & Murciæ, Villenam urb. proximum, 1. leuc. ab ea distans: quod & Apiarium Latinè dicitur. Aliis est ipsa *Villena* urbs & Marchionatus in regno Castellae, ab Alonis 8. leuc. in occ. à Murcia 12. in Bor.

¶ Bigerra aliis est *Pasquera*, vicus Castellae novae, in confinio regni Valentiae, & prope fluvium *Cauriel*, qui paolò post cadit in Sucronem, inter Concham & Villenam.

Cæsar. Bigerriones, sive Bigerrones, ut al. cod. habent, Bigerri Plin. (non Begerri, ut habet Thes. Ling. Lat.) Begeritani Auson. pop. Gall. Aquit. ad mont. Pyrenaeum in Hisp. confinio, quorum reg *Bigorre*, testibus Orontio, Vineto, & Scaligero, nominatur, Comitatus. In ea Begorra, seu Bigerra urbs episc. cujus mentio in Concil. Matisconensi fit, Tarba nunc urb. & Lapurdum oppid. cum aliquot aliis. Bearniae reg. attigua est in occ. vergenti.

¶ Biguba, *Biguba*, regnum Africae, in Nigritia regione juxta fluvium Nigrum, ubi primum in duo brachia partitur, & recipit Bigubam fluvium, teste Petro du Val. Ibi Cantori regnum à quibusdam ponitur.

Ptol. Bilaena, *Boron*, teste Cast. ex conjectura, & aliqua nominis allusione, urbs Arab. fel. in ora maris Rubri ad ort. Gerrę urb. quondam clarę proxima. Bilbana habent Lat. codices.

¶ Bilbaum, *Bilbao*, urbs Hispaniae; & Biscayae caput, ad Nervium fluvium, 2. ab Oceano milliaribus. Vide Flaviobriga.

Strab. Bilbilis, Bilbis Ptol. *Baubola* seu *Bambola*, testibus Hieron. Zurita, & Ant. Augustino, urbs excisa Hisp. Tarrac. in Celtiberia, in monte, apud Salonem fluv. subterfluentem, (nunc pag.) apud *Catalayud*, à Mauris condita, & de conditoris nomine dicta, urbs regni Aragonii, quę nova Bilbilis dici potest, inter Cæsaraugustam 14. & Segontiam 16. leuc. in via quae Toletum & Madritum ducit, occurrens. Pop. Bilbilitani.

Trogo. Bilbilis etiam ejosdem loci fluv. in Salonem influens, ferri temperaturae aptissimus, *Xiloca* vulgò, teste Varrerio. De Bilbili Mart. lib. 1. epigr. 49.

Videbis altam, Liciniane, Bilbilim,
Equis & armis nobilem.

Et lib. 12. epigr. 103.

Municipes Augusta mihi quos Bilbilis acri
Monte creat, rapidis quem Salo cingit aquis.

Auson. quoque in epist. 25.

Bilbilis, aut haerens scopulis Calagurris habebit.

Hinc Bilbilitanus, a, um, ut Poeta Bilbilitanus, id est, Martialis.

¶ Bilbilis fluvius aliis est *Rio Baubula*, qui juxta & infra Bilbilim in Salonem se exonerat: quod probabilius.

Chron. antiq. Bilbium, *Castille Villovio*, teste Mor. locus Hisp. Tarracon. apud Nagaram orb. non procul à cœnobio, quod *S. Maria della Cogolla* appellatur.

¶ Biledulgerid, *Biledulgerid*, regio Africae perampla, ubi alias Getuli populi, Cluverio teste. In longum porrigitur ab Oceano usque in Ægyptum; sed non ęque lata, habens à Septentrione Barbariam, & à Meridie Zaharam seu Desertum. Ejus partes sunt Susa, Dara, Segelomessa, Tegorarinum, Tafileta, Zeb, Biledulgerid propria, & Desertum Barcae.

¶ Bilina, *Bilina*, lacus & fluvius Sueciae, in Sundheda regiuncula Helsingiae provinciae, quam mediam secat.

Tyrio. Bilis, locus Palaestinae, Hierosolymis proximus ad 3. mill. pass. *Mahomena* vulgò, teste Guil. Tyrio.

¶ Billena, *Bille*, amnis Germaniae, in Vagria ortus, Saxoniam inferiorem ab Holsatia dividit, & postea ad Hamburgum in Albim fluvium se exonerat.

¶ Billomum, *Billom*, urbecula Galliæ, in Alvernia provincia, quinque leucis à Claromonte in ortum.

¶ Bilsteinum, seu Bilistinum, *Beilstein*, oppidulum Germaniæ, in Vetteravia regione Franconiae, Comitatus cognominis caput, inter Confluentias & Marpurgum, 7. leucis ab utraque urbe.

Ant. Bilomnum, *Beauvois*, teste Siml. opp. Gall. Narbon. in Sabaudia, à Tarantasia 23. mill. pass. versùs Viennam distans.

¶ Bimina, *Bimini*, insula Americae septentrionalis, & una ex Lucaiis, non longè ab ora Floridae regionis, & ad meridiem insulae Bahamae, in eo tractu ubi aestus maris vehemens est admodum.

Ant. Bimonium, seu potiùs Binovium, vel Vinovium, (est enim varia lectio) *Binchester*, teste Camd. opp. Albionis in Anglia, (in episcopatu Dunelmensi, à Dunelmo ad 7. mill. pass. in austrum.

Trad. Antiq. Binae, & Bacenas, *Binasco*, teste Gaud. Merula, pag. Insubriae in via, medio itinere inter Papiam et Mediolanum occurrens, ubi cauponae multae.

Scrip. Belg. Binchium, *Binc*, seu *Binch*, opp. Belgii, in Hannonia à Montibus urb. 3. leuc. in ortum, à Malbodio 4. in Bor. & Caec.

¶ Binchium sedet prope fluv. Henium, qui in eo tractu oritur; ibique in viciniis alias erat superbissimum palatium Mariae Hungariae Reginae, in cineres redactum anno 1554. postea tantisper reparatum, et *Marimont* dictum. Oppidum autem olim amplum nunc defecit; sed est permunitum à Gallis, quibus subest ab anno 1667. cum tractu adjacente.

Tac. Marc. Ant. Bingium, *Bingen*, opp. Germ. super. ad Rhenum, ubi is Nabam fluv. excipit, cum cœnobio, à Moguntia 4. leuc. in Circ. Colon. Agripp. versùs.

¶ Bingum, *Bingo*, oppidulum Asiae, in Japoniae parte, quae *Niphon* dicitur, 20. milliaribus distat ab ora litturali in Septentrionem, et 2000. circiter ab urbe Meaco in occasum.

Binovium. Vide Vinovium.

¶ Biobins, *Biobio*, fluvius Americae meridionalis, in regno Chiles. Oritur ex Andibus montibus, et in mare Pacificum se exonerat prope civitatem Conceptionis et Aviquirinam insulam, Alfonso Ovallio teste.

¶ Biorneburgum, *Biorneborg*, seu *Burnburg*, urbs Sueciæ in Finlandia septentrionalis, ubi Cumo fluvius in sinum Bothnicum se exonerat ex adverso Helsingiæ. Paucis constat incolis; & 20. leucis distat ab Aboa in Boream.

¶ Biota, aliter Bithia, hodie *Porto Bota*, vicus Sardiniæ insulæ, cum portu in latere Australi, Brietio teste.

Thuc. Biottia opp. fuit Macedoniae, ex quo Biottica reg. Chalcidicæ finitima, haud procul ab Olintho, de quo inter Athenienses & Spartanos decertatum est.

Plin. Bipedimui, pop. Gall. Aquit. quorum urbs *Pamiers*, apud Flustates, à Tolosa 7. leuc. in austrum recedens, putatur.

¶ Bipontium, *Zweybrucken* incolis, *Deux ponts* Gallis, urbs Germaniæ, Ducatus Bipontini caput, in Palatinatu Rheni, parva, sed culta, ad amnem *Schwolbe*, cum arce, in Vasgoja regione, 3. leucis à Cæsaropoli in occasum.

Ptol. Biracellum, *Vicarello*, teste Leandro, oppid. Thusciæ, ad lacum Sabatinum, à Braceno 5. mill. pass. distans. Sed hoc vicus Aurelii, teste Volaterr. veterib. dictus.

¶ Biracellum, *Vicarello*, meliùs dicitur Vicarellum. Vide ibi.

¶ Birca, *Bircka*, urbs aliàs praeclara Sueciæ, & Ostrogothiae caput, bidui itinere ab Upsalia distans. Nunc tota in ruinis jacet, testib. Joanne Messenio & Zeilero.

¶ Birchenfeldia, *Birckenfeld*, oppidum Germaniæ, in Palatinatu Rheni, Principatus caput gentis Palatinæ, in regione *Hunsruck*, prope Nabum fluvium, 5. leucis Germanicis à Treviris in ortum, & 6. à Bingio in occasum.

¶ Birfletum, *Biervliet*, fortalitium Belgii probè munitum, in insula cognomine, in ora Comitatus Flandriæ, ex adverso Isendici, & medium ferme inter Slusas & Axelam, tribus leucis à Gandavo in septentrionem. Subest dominio Hollandorum à multis annis.

Scrip. Hisp. Birginum, *Berga*, teste Gerundens. opp. Hisp. citer. in Catalaunia, à jugo Ceretanorum 5. leuc. in austr. Minorissam urb. versùs.

Ptol. Birgus, *Barrow*, teste, G. Camd. fluv. Hiberniae, per Lageniam reg. haud procul à Sacro prom. in Ocean. influens. Al. est *Neure* fluv. ingens, unà cum Suire (qui præterlabitur Waterfordiam) in Barouum excepta, ac in ortum fluens. (Hi tres fluvii, juxta Camden.

den. ex montibus Bladinia (Hibernicè *Sliew Bloemy* , vel *Slevv Bloom*) fluunt ; & divisis alveis decurrentes, priusquam Oceanum adeunt , concordibus se consociant aquis , unde tres sororea ab antiquis dicti .

¶ Birgus fluvius , vulgò *Barow* , oritur in Comitato Reginæ , io Lagenia ; deio auctus aliquot rivis , alluit Rhebam,Caterlogum,Laghlioiam , urb. recipitqueNonrum, *Nesore* , fluv. qui per Kilkennium labitur , paulò supra Rossas , quas rigat , & postea uoà cum Svirio , *Sower* , qui Cassiliam , Caricum , & Waterfordiam rigat ; Lageniam a Momonia dividit , & in Oceanum Hibernicum se exonerat .

Birionum . . Vide Brionum .

¶ Bitonium, *Biron*, castrum Galliae , in Aquitaoia & agro Pettocoriensi , intra mootes situm , unde Marescalli duo in historiis celebres ; estque medium ferme inter Bergeracum & Cadurcum .

Fort. Bitrus, Byrrus P. Diac. seu , ut alii legunt , Pyrrus , fluv. Norici , *Patsler* , teste Laz. per Carinthiam io Dravum fluens . Ejus mem. Ven. Fortun. in vita S. Mart. lib. 4.

Norica rura petens , ubi Birrus vertitur undis ,
Per Dravum itur iter .

Ptol. Birtha , *Bir* , urbs Mesopotamiae , apud Euphratem fluv. qoae & Syriae tribuitur , ab Hierapoli sive Halepppo tridui itinere in ortum distaus , episc. sub Archiep. Edessano . Altera , quae Birtha potiùs , in Mesopotamia urb. hujus nominis est , sive in Babylonia , ad Tigrim fluv.

¶ Birtha , *Bir* , urbs est parva regionis *Diarbech* , in confinio Syriae , ad Euphratem , & inter Alepum & Orpham , in ditione Turcarum .

Bisa , Vide Byzia .

¶ Bisacium , *Bisaccia* , urbecula Italiae , in regno Neapolitaoo & proviocia Principatus ulterioris , juxta Apenoinum , & 3. tantùm milliaribus ab Alcedonia , & 7. à Monte Viridi . Paucis constat incolis .

Plin. Bisaltae , pop. Thraciae , in Macedoniae conf. sive è contra , circa Amphipolim & Philippos orbes incolentes : ubi Bisaltes , fluv. Steph. & Bisaltia reg. Sunt & Bisaltae pop. Sarmatiae Asianae , Achaeis finitimi . Horum mem. Val. Flac. lib. 6. Argon.

Proxima Bisalta regio , ductorque Colaxes .

Priorum Virgil. l. 3. Georg .

Bisaltę quo more solet , acerque Gelonus .

¶ Bisaltæ populi fuere Macedoniæ , versùs Thraciam , & juxta Strymonem fluvium , ubi alias Euporia oppidum.

¶ Bisamois , *Bisagno* , amnis Italiae , in Liguria . Oritur ex Apeonino monte,& in mare Mediterraneam se exonerat prope Genuam. Ab aliis Feritor dicitur .

Ptol. Bisanthe, *Rodosto*. urbs episc. Thraciae. Vide Rhaedestum. Hic error in Thes. Ling. Lat. hanc urb. cum Longo muro confundentis , & eam apud Melanem fluv. describentis .

¶ Bisargis , oppidum Ilercaonum , io Hispania Tarraconensi , nunc forsan vicus *Ribaroja* , io Catalonia , ad Iberum fluvium . Brietio teste, seu , ut aliis placet , *Flix* , oppidum paulu inferius .

¶ Biscaja , *Viscaja* Hispanis , *Biscaye* Gallis , provincia Hispaniae & regni Castellae veteris , ampla , fertilis, & portubus referta , babens a Septentrione Oceanum Cantabricum , ab Occideote Asturiam , ab Oriento Ipuscoam , & à meridie Castellam veterem & Alavam provinciam. Ejus praecipuae urbes Bilbaum , Fanum sancti Andreae , Ordunia , et Laredum .

¶ Biscaja nova , *Nueva Viscaja* Hispanis , *nouvelle Biscaye* Gallis , regio Americae Septentrionalis , sub nova Hispaoia. Vide Nova Biscaja .

¶ Bischium , *Bisch*, oppidum Germaniae , eum castro, antea ditionis Palatinae nonc autem Lotharingiae . Aliis est Bidiscum . Vide ibi.

¶ Biserta , *Biserto* , urbs Africae , in regno Tunetano, in ora littorali , cum portu sat tuto , sed piratica iofamia. Vide Utica .

Ex vita S. Bertulf. Bismantum , *Bismantua* , mons excelsus , eum pago, io territ. Regii Lepidi ; cujus fit mentio in vita S. Bertulphi abbatis .

¶ Bisnagara , *Bisnagar* , regio Asiae , in India citra Gangem , seu potius regnum peramplum inter Malabariam ad austrum , et regna Decani & Golcoodae ad Boream , & sub se septem regna continet . Ejus urbs praecipua dicitur etiam *Bisnagar* , seu aliter *Chandegry* , in mediterraneis, in via Narsinga , Goam versùs , & 50. leucis ab ora littorali sinus Gaogetici .

Bisontio urbs Gall.Bel. maxima Sequanorum : quæ Caes. Vesontio, & Ptol. Visuotium dicitur . Hinc Besutium pag. agri Mediolanensis apud lacum Verbanum , non obscurus , quasi Bisuotium , seu Bisontio , à Gallia , ut creditur , teste Merula, conditus , unde nobilis Besutiorum familia Mediolani processit . A Mediolano 40. mill. pass. *Amm. Marc.*

¶ Bisontio , *Besancon* , urbs Galliae Lugdnensis , quae aliter Visuntio , Sequanorum primaria , archiepiscopalis , in Comitatu Burgundiae , alias libera , nunc in ditione Regis Hispaniae , pace Monasteriensi . Ad Dubim fluvium sedet ; habetque Academiam superiori secolo fundatam , 11. leucis distat à Dola in ortum , & paulo minus a Graeo.Capta fuit a Gallis aono 1668.sed postea reddita,pace ad Aquisgranum confecta .

Bissonum , *Besson* , sive *Bisson* , teste Vineto, pag. Aquit. in te rrit. Burdigalensi , ab ipsa urbe 7. mill. pass. distans, De quo Venant. Fort. lib. 1. sic ad Placidium : *Fortu.*

Incola Bissonam vocat hunc de nomine prisco .
Millia septem hinc urbs Burdigalensis abest .

Bistonis, Bistonum stagnum Solin. *Porn* , teste Soph. lacus Thraciæ , ubi Bistonia urb. episc. quae & ipsa Porum nominatur , sub Archiep. Trajanopolit. Pop. Bistones Plin. Bistonii Steph. Bistonius nom. gent. Ovid. in epist. Paridis . *Ptol.*

Et cura a bello Bistonis ora fuit .

Idem lib. 13. Metam.

Est ubi Troja fuit , Phrygia contraria tellus ,
Bistoniis habitata viris .

Bistonis lacus oune vulgò *Bouron* dicitur , in Drosica regione Thraciae eis Rhodopen . Io eo confluuat multi fluvioli : et vix aliquot milliaribus distat a mari Ægeo. Hinc Bistonia urbs prope mare , nunc etiam *Bouron* dicta . Ab Abdera 15. milliaribus in ortum Maroncam versùs distat .

Bistritia , *Besterce* , Hungaris , *Noesen* & *Noesenstadt* Germanis , urbs Daciae , in Transylvania , a Claudiopoli 4. leuc. in Bor. & Caec. quae Nentidava Ptol. dicta putatur , teste Laz. *Scrip. Germ.*

Bisuldunum , *Besala* , opp. Hisp. citer. io Catalaonia cum cœnobio et abbatia praeclara , inter Gerundam 4. et Papiriauom in Bor. 9. leuc. *Scrip. Hisp.*

¶ Bisuldunum oppidulum sedet ad Fluvianum amnem, et 5. leucia distat ab ora maris Mediterranei . Male habitum fuit hisce ultimis temporibus .

Bisunianum , *Bisignano* , urbs Calabriae cit. episc. olim sub Archiep Rhegino , nunc exempta. Vide Besidiae. *Carop.*

Bisurgis, fluv. Germ. Vide Visurgis .

Biterrae , *Besiere*. Vide Biliterrae .

Bitetum , *Biteto* , urbs regni Neapolitani , in prov. Bariana , episc. sub Archiep. Barensi , 8. milliaribus distat a Bario, & 5. tantùm à Bitunto ; & paucis admodum constat incolis . *Strab.*

Bithias , *Bir* , *&* *Perazuch* , teste Nigro , urbs Mesopotamię , ad Euphratem fluv. in *Syriæ* conf. Alius *Bibliie*, urbs ioter Hierapolim 24. & Edessam 25. mill. pass. à Carrhis 30. in occ. sive Africum . *Ptol.*

Bithynia , sic a Bithynio Rege nominata , cum priùs Bebrycia diceretur , reg. Asiæ , ad Euxinum mare cum Ponto . & ad Propontidem contra Thraciam sita , *Bersangial* Castal. *Bursia* al. *Osmanili* Turcis , teste Leuncl. Thracia Asiatica dicta Xenophooti , Maliande , Cronia , Strymonis , & Thessalis etiam veterib. nominata , teste Plin. Urbes clarę olim Chalcedon, Nicomedia, Nicæa , Apamia , Heraclea , & quae nunc cæteris praestat , Prusa.Hinc Bithynius , & Bithynicus , a , um , apud Mart. De ea Claud. lib. 2. in Eutrop. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

Thyni Thraces erant , qua nunc Bithynia fertur .

Bithyniæ prom. *Capo di Pontinio* , teste Mol. ultra Chalcedonem in ore Ponti . *Ptol.*

¶ Bitum , *Bito* , regnum Africæ , in Nigritarum regione , inter Zanfaram & Benioum , teste Petro du Val.

¶ Bituotum , *Bitonto* , urbs Italiæ . Vide Botuntum .

Biturga , opp. Hetruriae , quod quidam per errorem *Borgo di San Sepolcro* indigitaot , cùm hæc urbs non in Hetruria , sed in Umbria sit , apud Tiberim fluv. a Tiferno 8. mill. pass. in Bor. distans . Potiùs est *Magliano* , oppid. Senens. ditionis , à Telamone 8. mill. pass. Suanam versùs 20. *Ptol.*

¶ Biturgia aliis est *Civitella* , oppidulum Hetruriæ , in dominio Florentino , 9. milliatibus ab Aretio Senam versùs , quanquam à Cluverio ponatur ad Tiberim fluvium , noo longè à Perusia in Boream , ubi nunc forsan *Cerqueto* castrum .

¶ B -

¶ Bituricensis provinc. *le Berry*, provincia regni Franciæ, Ducatus titulo insignita, ampla & fertilis, inter Borbonium, Nivernensem agrum, Marchiam, Pictaveosem, Turonicum & Aurelianensem agros. A Cari fluvio bipartitur.

Cæs. Plin. & al. Bituriges, Bituriei Columel. pop. & urbs Gall. Celtic. archiep. quæ & Bituricæ, *Bourges*, ampla, metropol. Duc. Bituricens. caput, pop. & reg. *Berry*, in qua plura oppida, eaque ampla, continentur. Urbs inter Aurelianos ad Boream 22. & Claromontem urb. Arvernorum in austrum ad 40. leuc. sita circa Galliæ umbilicum. Ejus mem. Luc. lib. 1.

Et Bituris, longisque leves Axones in armis.

Basilicam habet augustissimam, & academiam.

Ptol. Bituriges Vibisci, (priores enim Cubi vocantur) pop. Aquitaniae, quorum caput est Burdigala urbs.

Biturix, Biturigo Orosio, Bituricae Ecclesiasticis & lib. Concil. *Bourges*, urb. archiep. ut dictum est, Biturigum metrop. media inter Aurelianos & Molinam ad austr. 22. leuc.

¶ Biturša, seu Bituricum, urbs est Gallę ampla, & Bituricensis provinciae caput, ad Avaronem fluvium, alias Avaricum dicta. 7. leucis distat à Caritate in occasum, & 6. ab Exeloduno versùs ortum. Fuit olim Celtarum regia, & postea caput regni Aquitaniei. *Bourges* hodie.

* Biyla, Vitylum Stra. et Paus. *Vitilo*, teste Soph. opp. Peloponnesi, apud oram Laconicam, a Tænaro urb. & prom. ad 22. mill. past. à Thalame oppid. 20. (* in manuscr. Seld. βιτυλα.

Cic. Bizantium. Vide Byzantium. Luc. lib. 10.

Fluctus ab Europa, quamvis Bizantion arcte
Pontus, & ostriferam dirimat Chalcedona cursu.

Script. Ger. Bizenia, postea Melnicum, castrum German. in Bohemia, teste Ænea Sylvio. Cujus fit mentio in vita S. Venceslai.

Steph. Arrian. Ptol. Biaya, & Byze, (non Bizen, ut in Thes. Ling. Lat.) Byaus Arriano, Bisa etiam Steph. *Viza*, teste Leuncl. urbs Thraciæ archiep. in mediter. sedes Præfecti, ab Apris 50. mill. pass. in Bor. Biaona etiam Strab. & Melae. Fuit & Byaon, seu Biaon Plin. opp. Thraciae, inter Apolloniam et Calatim, *terræ hiatu* absorptum.

¶ Baya, & Biaia, urbs Traciæ cis Rhodopen, in Cænica regione, 20. milliaribus distat à Perontiro, & paulo ampliùs à Salmidesso versùs Pontum Euxinum, inter Cabylam & Apolloniam.

Lib. Not. Blabia, *Blavet*, teste Ortel. opp. cum arce præmunita Gall. Celt. in ora occidua Britanniæ min. inter Venetos ad merid. & Brivatem portum ad arctos, apud Pontem Securum opp.

¶ Blabia gaudet porta celebri, qui dicitur Portus Ludovici, *le Port Louis*; estque media inter Corisopitum ad occasum, & Venetes ad ortum, juxta ostium Blabii fluvii, 3. leucis ab Hannebonto in meridiem.

Niset & Cur. Blachia, reg. Daciæ, cum Mysię portione, quæ vulgò Valacchia apud nostrates appellatur; in qua Tergovista metrop. & sedes Principis.

Blamontium, *Blamont* seu *Blanmont*, oppidum Lotharingiae Ducatus, alias munitum. Comitatus titulo gaudet, ad fluvium Vosorium, qui paulò infra in Murtam cadit, 7. leucis distat a Nancejo in ortum, & prope montes, teste Petro du Val.

¶ Blancaberga, *Blanckeberg*, oppidulum Belgii, in Comitatu Flandriæ, cum portu & fortalitio una leuca a Brugis in ora littorali, 2. autem ab Ostenda in ortum.

¶ Blancafortium, *Blanquefort*, oppidulum Galliae, in Aquitania, prope Garumnam, & vix duabus leucis à Burdegala, in eo tractu qui vulgò *le Medoc* dicitur.

Mel. Ptol. Blanda, *Blanes*, opp. Hisp. Tarracon. in ora littorali Catalauniae, inter Barcinonem ad austrum 8. & Gerundam ad arctos 6. leuc. ad fluv. cognominem.

Plin. Mel. & al. Blanda altera, Blandæ Liv. *Belvedere*, teste G. Barrio, opp. Bruttiorum, in ora marit. Calabriæ cit. inter Corillos ad occ. 9. & Clampetiam in ort. 10. mill. pass. ab Hyela oppidulo 4.

Cic. Blandenona, *Brena*, oppidulum Liguriae, in Galliae Cispad. et agro Ticinensi, à Ticino 12. mill. pass. medium ferè inter Placentiam et Dertonam ad 20. mill. Ejus mem. M. Cic. in epist. ad Cic. fratrem, in epistolarum ad Attic. volumine.

In vita S. Belg. Blanderate, *Biandra*. opp. olim, nunc pag. Insubriae, in agro Novariens. apud Sessitem amnem: cujus Comites antiqui sub Friderico I. Aug. præsertim memorati, olim cum Novariensibus odia et pugnas exercuere. Abest à Novaria paulò supra 5. mill. pass. à Vercellis ad 15. Id Barderate a Plin. dici putatur; sed situs videtur repugnare.

In vita S. Bertulf. Blandinium, cœnobium insigne urb. Gandavensis, in Flandria, D. Petro Apost. dicatum: quod propterea vulgò *S. Pietro* nominatur.

Anto. Blandona, Blanona Ptol. opp. Illyrici, in Liburnia, medium ferè inter Jaderam ad occ. Sebenicum ad ort. et Arauzonam ad Bor. ferę 20. mill. pass. dissitum, *Vrana*, teste Molet. apud oram littor. Ortel. malè Flavonam (quae in historia est) esse scribit.

¶ Blandona, seu Blanona, Brietio teste, est *Banjaluch*, urbs munita in Bosnia, prope montes, et sub Turcis, sed longè a Jadera.

Hor. Blandusia fons est in finibus Sabinorum, apud Mandelam villam Horatii, de quo is li. 3. carm. ode 13.

O fons Blandusia, splendidior vitro.

¶ Blangiacum, *Blangis*, oppidulum Galliae, in Normannia et Caletensi tracto, in limite Picardiae, ad amnem *Bresle*, in via Albamala, Aucas versùs.

¶ Blanii, populi Hiberniae. Vide Eblani.

Plin. Ptol. Blascon, *Gianea*, teste Dalechampio, ins. maris Gallici, apud ostia Rhodani fluv. Ortel. Merinam dici à Plin. scribit: sed Mesua legitur apud Plin. a Blascone diversa. Blascon aliis *Langaillade* hodie dici putatur.

¶ Blascon volgò *Brescou* dicitur, arx permunita et insula maris Gallici, sed parva in sinu Leonino et ora littorali Occitaniae. Via duabus leucis distat ab Agata in meridiem, et fere septem a Narbona in ortum; sed longè distat ab ostiis Rhodani fluvii.

Ant. Blatum Bulgium, sive Ablatum Bulgium, ut alii legunt, *Balnessa*, teste Camd. opp. Albionis, in Cumberlandia, sive in Combria reg. Angliae ad occ.

Auso. Taro. Blavia, Blabia li. Not. Blavium Turpino, Blavutum, ut videtur Ant. *Blaye*, opp. Gall. Aquit. apud Garumnam fluv. ab ostio illius 12. leuc. a Burdigala urb. 4. in Bor. Santonas versùs 16. Hujus mem. Auson. epis. 10.

Aut iteratarum qua glarea trita viarum
Fert militarem ad Blaviam.

¶ Blavia est arx munitissima, in qua tenentur tormenta sua bellica relinquere qui Burdegalam versùs navigant. Sita est in Burdigalensi agro, intrà Confluentes Garumnae et Duranii, et 9. leucis a Santonis in meridiem, Burdegalam versùs, 6.

¶ Blekingia, *Bleking*. provincia alias Daniae, nunc regni Sueciae ab anno 1658. et olim Ducatus titulo clara. Sita est juxta mare Balticum, qua Germaniam respicit, habens a septentrione Gothiam; et ab Occidente Scaniam. Ejus urbes praecipuae sunt Ahusium, Rotembya, et Christianopolis.

Hero. & al. Blemyes, Blemmyes Strab. Blemmyæ Plin. Melae, et Sol. opp. Æthiopiae, sub Ægypto, apud citer. Nili ripam: quos Plin. sine capite oculos in pectore gestantes fabulatur.

Clau. Blenae, pop. Libyae, qui & Bleptae, Melae, quòd oculos habent in pectore, apud Nilum fluv. incolentes. Quorum Claud. mem. in epigr. de Nilo,

Errat
Per Meroen, Blenasque feros, atramque Syenen.

Ubi alii Blemyasque feros legunt.

¶ Blenavium, *Blenau*, oppidulum Franciae, in Ducatu Burgundiae et Pusatensi agro, sub dominio Corteneorum, ad Lopam fluvium, 4. leucis a Brevioduro in ortum, et 11. ab Altissiodoro in occasum.

Ptol. Blera, Blerae Cat. *Bieda*, urbs olim Thusciae, nunc opp. Sutrio et Viterbio urbibus finitimum, ad 10. mill. pass. distans. Popul. Blerani Plin. In Thes. Ling. Lat. scribuntur vicini Cortonensibus, à quibus maximè distant.

Script. Gall. Blesę, & Blesense castrum, *Bloys* seu *Blois*, oppid. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. præclarum & elegans, à Regibus, ob loci amœnitatem & elegantiam, habitari solitum, inter Aurelianos ad ortum 16. & Turones ad occid. 18. leuc.

Ant. Blestium, *Old towne*, teste G. Camden. oppid. Albionis, seu pag. in Angliæ Walliæque conf. haud procul ab Herefordia urbe.

Vet. Inscr. Bletisa, *Ledesma*, teste Vasæo, opp. Hisp. Tarracon. in Salamanticensi territ. ad Thormin fluv. vino celebre, apud Albam, inde 2. leuc. à Salamantica 6.

¶ Bletterum, *Bletterans*, oppidum Comitatus Burgundiae, ad amnem *Seille*, & in confinio Ducatus Burgundiae, 9. leu-

9. leucis a Cabillone in ortum, & totidem a Dola in austrum. Alias munitum fuit, nunc sine mœnibus.

Plin. Biterræ, Biltera Strab. Blitera Mel. Ptol. Bætiræ; Betarrus Steph. Beterræ Anton. Biterae lib. Conc. *Beziers*, urbs Gall. Narbonens. episc. sub Archiep. Narbonensi, inde 3. leuc. Montem Pessulum ad ort. versùs 12. colon. Septumanorum, teste Plin. urbs probè habitata, ex praecipuis Occitaniae reg.

¶ Biterae, *Beziers*, urbs est Occitaniae inferioris, ad Orobum fluvium, vix duabus leucis ab ora maris Mediterranei, & 3. ab Agatha in occasum; estque elegans & culta.

¶ Bloczilia, *Bloczill Schans*, arx Belgii, in Frisia occidentali, ad ostium amnis *Aa*, una leuca infra Stenovicum, & in littore maris Austrini, in dominio Hollandorum. de Arx Bloczilia.

¶ Bionicum, *Bloniez*, urbs Poloniae inferioris, in confinio provinciae Mazoviae, tota lignea est, quamvis spatiosa. 7. leucis Polonicis distat a Varsovia in occasum, Lanciciam, versùs.

Ptol. Boactus, *Vara*, teste August. Justiniano, fluv. Thusciæ non Liguriae, ut scribit Ortel. inter Auterim & Macram fluens. Quamquam Vara non in mare Tyrrhenum, ut Boactus, sed in Macram fluv. influit. Mihi Boactus is videtur, quem incolae Frigidum vocant, qui ex Apenn. mont. descendens, apud Mallam opp. pelago excipitur.

Boactus fluv. est Liguriae, qui *Verra* dicitur, & etiam *Brignole* a quibusdam; Brunetum urbem alluit, & in Macram se exonerat.

Ptol. Boae, Bœse Paul. *Barica*, seu *Vatica*, teste Nigro, opp. Peloponnesi, in Laconia reg. Bœa Plin. in ora littorali, inter Asini maxillam & Maleam vicina promontoria. Al. *S. Angelo*, uti apud Mol.

Plin. Strab. & al. Boagrius, fluv. Locrorum Epicnemidiorum, in Graecia, Thronium opp. praeterfluens, ac in fin. Octaeum inter Cynum & Scarphiam oppida cadens. Qui aliquando siccis plantis transitur, aliquando ad 2. mill. pass. intumescit. *Terremotto* dicitur, ac etiam *Boagrio*.

Boandus fluv. Hiberniæ, per Laginiam reg. fluens. Vide Buvinda.

¶ Boas, insula Dalmatię. Vide Bubua.

D. Di. Bobium, (non Bobion, ut in Thes. Ling. Lat.) *Bobi*, & *Bobio* vel *Bobbio*, urbs episc. Liguriæ sub Archiep. Genuensi, ad Trebiam fluv. intra montes, olim cœnobium à Theodolinda Longobardorum Regina extructum, quod postea sub Longobardis crevit in urbem, manente adhuc cœnobio, inter Placentiam 25. & Dertonam totidem mill. pass. a Genua supra 35. quot a Ticino. Ad Duc. Mediolanens. spectat, sub ditione Vermeni. familiæ. A Theodolinda Regina extructum traditur.

¶ Bobium est in confinio ditionis Genuensis & Ducatus Placentini, & paucis constat incolis, 35. milliaribus a Dertona in ortum, & *Bobbio* dicitur.

¶ Boburii, *Bobures*, populi Americæ meridionalis, prope Emeritam, oppidulum Venezuelæ regionis, & Maracaibum lacum.

Ptol. * Bocanum Hemerum, *Marocco*, & Hisp. *Maruecos*, urbs Mauritan. Tingit. testib. Olivario, Nigro, & Curione, regia regni Marocchii, amplissima, apud mont. Atlantem, à columnis Herculis supra 400. mill. pass. in austrum distans, à Volobili, seu Fessa altera regia supra 300. Bocenum verò, seu Bozenum, *Bolzan*, opp. & emp. est Comitat. Tirolens. ultra Tridentum. De quo lib. 4. itin. Germ. sic.

Excipit & fessos Bocenum vespere multis
Emporium clarum mercibus atque mero,

(* Manuscr. Seld. geminato X.)

¶ Bocanum Hemerum, Gallis *Maroc*, urbs est ex praecipuis totius Africæ, quæ alias amplissima & superbissima, nunc sensim deficit a multis annis. Sedet juxta fluvium Nissim, 35. leucis Hispanicis ab ora maris Atlantici, & 70. a Fezza seu Volubili in austrum, à Freto autem Gaditano 350. mill. pass. Bocenum verò *Botzen* incolis, *Bolzano* Italis, urbs est Comitatus Tirolensis, in Germania, pertinens ad Jurisdictionem Oenipontanam, ad Eisacum fluvium, qui 3. milliar. infra in Athesim cadit inter Tridentum & Brixinonem, 6. leucis Germanicis ab utraque.

¶ Bochanium, *Bouchain*, oppidum Belgii, in Hannonia provin. ad Scaldim fluvium, parvum, sed munitum, quatuor leucis supra Valentianas, & tribus a Duaco, totidemque à Cameraco.

¶ Bochara, *Bochar*, urbs Asiæ, in Zagathaya seu Mauralnahria regione, versùs Oxum fluvium. Dicitur ab aliis Bachara, & celebris effecta est natalibus Avicennæ Philosophi, 60. leucis distas a Samarcanda in meridiem.

Ptol. Bodeni, Budini Melæ, Herod. ait nonnullis esse Geloni, pop. Scythiæ, sive Sarmatiæ Europaeæ, quorum reg. *Podolia* est, teste Vvillichio, in regno Polonico, Sauromatis & Tauroscythis finitima.

¶ Bodeni aliis fuere pars Bastarnarum, inter Amadocos & Geunios populos, ubi nunc pars Volhiniæ superioris provinciæ regni Poloniæ, Sansone teste.

Ptol. Boderia, fluv. Albionis, in Scotia, *Forth & Frith*. Vide Bodotria.

Ptol. Bodincomagum, *Bondeno*, teste Blondo, oppid. Gal. Togatae, ad Padum fluv. inter Ferrariam urb. ad ort. & Mirandulam opp. ad occ. 12. mill. passuum, quod & Industria. Sed Blondo contradicunt Andr. Alciatus, M. Niger, & Leander ex Plin. lib. 3. cap. 5. & 16. Bodincomagum & Industriam oppida diversa in Liguria apud Padum reponente. Posteriori loco ait Padum Bodincum appellari lingua Ligustica, quasi carentem fundo, quod ibi praecipua ejus profunditas incipiat. Crediderim Bodincomagum, quod & Bodincomum, fuisse apud Odolencum, vel ipsum Odolencum esse, castrum juxta Padum in Marchion. Montisferrati, ob vet. inscript. ibi in marmore repertam.

¶ Bodincomagum, seu Bodincomagus, est *Casal*, urbs Italiae, episcop. permunita, & Montisferrati primaria, juxta Padum fluvium, quae etiam Industria dicta fuit à Romanis, testibus Brietio, Sansone, & aliis. Ab Italis nunc vulgò *Casale* dicitur, habens arcem hexagonam absolutissimam: estque celebris fortitudine Francorum & eisde Hispanorum hisce ultimis temporibus. 15. milliaribus distat ab Asta in Boream, & 4. à Tridino, à Novaria autem 10. subestque dominio Ducis Mantuani. Vide Casale S. Evasii. Odolcoeum autem, qui *Odalengo*, vicus est juxta Sturam amnem, 8. milliaribus distat à Bodincomago in occasum, & 3. à Pado fluvio.

Plin. Bodiontii, sive, ut in aliis lib. Ebroduntii, popul. Gal. Narbon. in Sabaudia, ad lacum Lemanum, quorum opp. *Bonne*, nomen antiq. redolens, apud eundem lacum est, inter Genevam & Agaunum, a Geneva 6. leuc. Al. horum reg. *Val Fontenay*, & Germanis *Fastenoir*, teste Ægid. Scudo, putatur.

Scrip. Ital. Bodius mons, *Monte Albodde*, opp. Umbriae, in Ducat. Urbinate, à Senogallia urb. 7. mill. pass. in meridiem.

¶ Bodius mons, *Monte Albodde*, oppidulum est Marchiae Anconitanae, in ditione Pontificia, 5. milliaribus ab Æsi in occasum, prope limites Ducatus Urbini.

Bodminis, seu Bosuena, *Bodmon*, urbecula Angliae, olim Episcopalis & ampla, in Cornubia provincia, 8. milliaribus a littore, & 25. à Plimuto in occasum.

Ant. Ril. Nor. Bodobriga, Boudobrica, seu Baudobrica, Anton. *Boppart*, opp. Germ. super. ad Rhenum, inter Bingium ad austrum 5. & Confluentes ad Bor. 3. leuc. à Fano S. Goaris proximum, à Moguntia 9. Colon. Agrippinam versùs.

¶ Bodobriga ditionis est Trevirensis, 2. leucis distans à Confluentiis, una autem à Fano S. Goaris, & 3. a Nassovia.

Cam. Tac. Bodotria, Boderia Ptol. postea Forthea, testibus Lhuydo & Buchanano, *Forth* vel *Frith*, fluv. Scotiae Edimburgum urb. regiam alluens, & ad ort. in mare Germanicum fluens. Sed Hectori Boethio (cui magis fidendum, uti indigenae) est Levinus fluv. & lacus, (cujus nominis & alius exstat, in quem Glota influit apud Dunbritonum opp.) inter Fortheam & Taum decurrens,

¶ Bodotria aestuarium est Scotiae, inter provincias Fifam & Lothianam extensum. A Scotis dicitur *Forth & Frith*, ab Anglis *Edenborrow Frith*, & à Gallis *Golfe d'Edimbourg* ab Edimburgo civitate primaria Scotiae; est aliquot insulis sparsum, & in illud plures fluvii se se exonerant.

¶ Bodrogus, *Bodrog*, fluvius Hongariae superioris. Oritur ex monte Carpatho; & auctus aliquot fluminibus, in Tibiscum se exonerat prope Tokaeum oppidum.

Boduni, pop. Britanniae, sive Albionis. Vide Dobuni.

Bœbeis, Bœbe Steph. *Esero*, teste Soph. palus sive

lacus Thessaliç, cum opp. cognomine, quod Bœbos Hom. dicitur. Illum circumstant montes Ossa, Pelion, et Olympus, ac Pherae urb. unde etiam *Lago di Joaisar* appellatur. Luc. lib. 7.

Ire per Ossęam rapidus Bœbeida sangais,

Hioc Bœbicius nom. gent. Idem lib. 6.

Pingais Bubicio discessit vomere sulcus.

Fuit et Buebe Steph. opp. Cretae.

Strip. Germ. Bosoi, pop. Germ. quotum reg. Bœmia, et Bohemia. De quibus lib. 1. itiner.

Hue ubi regna tenet, saltùque virente tuetur
Cuncta Bœmorum candidus arva Leo,

Vide Bojemum.

Bœmia, et Bohemia, reg. Germ. ampla. Vide Bojemum. De ea lib. 5. itinerarii.

Cingitur Hercynio quo lata Bœmia saltu.

Urbes Bohemiae majores ordine alphabetico.

Aostia, *Aasty.*	Matobudum. Vide Praga
Broda geminus, Bohemica, *Bohmisbroda*, & Teutonica, *Deutschenbrod.*	Misa.
Budovista, *Budweiss.*	Pilsina, *Pilsen.*
Cutna, *Cattemberg.*	Praga, *Pragae.*
Egra, *Egra.*	Satecium, *Statz.*
Glacium, *Glatz.*	Slania, *Slany.*
Glatovia, *Klatavv.*	Taboria, seu Tabotium, *Tabor.*
Hradecium geminum, unum Reginae, *Konigingratz*, alterum Henrici, *Bradecz Heary*, seu *Newhaus.*	Tachavis, *Tachavv.*
Jaromitia, *Jaromirz.*	Vernna, *Bern.*
Litcomeritium, *Litomeritz.*	Sunt et Commoda, *Commotavv.*
Littomescum, *Littomisfel.*	Launa, *Launy.*
	Limburgum, *Lymburg,*
	Motha, *Mosta.*
	Pardubitia, *Padabitz,*
	Tetina, *Teya.*
	Treboola, et aliae.

¶ Bœnium, Bœn, oppidum Galliae, in provincia Forensi, ad fluvium Linionem, qui 3. leucis iofra cadit in Ligerim. 5. leuc. distat à Rodumna in aust.

Ptol. Bœodurum, opp. Norici excisum, apud Pataviam urb. Vide Bojodurum.

Ptol. Bœon, *Ceurgari*, teste Nig. opp. Tauricae Chersonesi mediterr. Tazo Cytaeoque finitimum.

Strab. Plin. Pauf. & al. Bœotia, *Stramaxupa*, test. Laz. reg. Achaiae seu Helladia notissima, Aou a prima dicta, et Ogygia, teste Steph. inter sin. Corinthiacum et mare Ægaeum ubi sin. Oetacus et Chalcidicus, contenta, Doridi, Phocidi, Atticae, et Thessaliae seu Phthiotidi contermina: cujus urbs primaria Thebæ, hodie tamen penè jacens. Sola Alpalacum animal gignit frequens apud Orchomenum, quod exportatum alio perit. A bove à Cadmo ibi inventa, teste Isidor. nominata. Hioc Boeotus nom. gent. & Boeotius Ovid. lib. 3. Metam.

Menia fac condas, Bœotiaque ista vocato.

A Boeotis multa manarunt adagia: in quibus hæc: *Ænigmata Bœotica*, de obliquè & obscurè dictis; ut illud a Sphynge monstro Thebano Oedipo propositum, *Quadrupes, bipes, & demum tripes*, ad triplicem hominis ætatem pertinens: *Bœotica cantio* apud Aristoph. de rudi & indocta cantione, & apud Sophocl. de vita primum læta, postea luctuosa, *Bœoticum ingenium* apud Lucian. de stulto aut insulso. ait enim. Quod dixisti, prorsùs agreste est & vehementer Boeoticum. Unde aliud natum adagium *Auris Bœotica* apud Diogenianum, de homine crassi judicii, ad quod alludit illud apud Hom.

Proxime Bœoti; quorum crassissima gens est.

Sic *Bœotica sus*, de homine agresti & rudi. In Thes. Ling. Lat. per errorem scribitur Boeotiam etiam mare Adriaticum attingere.

¶ Boeotia nunc *Stramulipa* dicitur; subestque cum tota Græcia sub dominio Turcarum à 170. annis, habens urbes præcipuas *Stives*, Thebas, & *Badia*, Lebadiam, & sub Livadia regione videtur comprehensa à recentioribus.

Ptol. Bogadiom, *Faesler*, teste Villanov. seu potiùs *Feislar*, vel *Fritzlae*, urbs Germ. in Hassia reg. Latino rec. Frislaria, urbs libera, inter Cassellam ad Bor. 3. & Marpurgum ad austr. 6. leuc. Francofurtom versùs.

Ptol. Bogdomantis reg. Phrygiae majoris, *Chiataje*; teste Cast. sed *Chiataje* Cotyaeum est urbs clarissima. Vide ibi.

¶ Bogdomantis ab aliis Bogdomanis dicitur; estque regio Bithyniae inter sinus Astacenum & Cianum, & ioter Prusam & Nicomediam orbes, teste Philippo a Vico.

¶ Bogesunda, *Bogesund*, oppidulum Sueciæ, in Vestrogothia provincia, famosum prælio Daoorum cum Suecis facto anno 1520. io quo *Stens Sture* regni Sueciæ Administrator vulneratus, paulò post obiit, Davide Chytræo teste.

¶ Bohemia, *Bohems*, regnum. Vide Bojemum.

Boja, urbs Bojorum pop. Gall. Celt. quae nunc *Bourbon* dici putatur: unde Borboniae reg. quae Ducatus est, & familiæ Borboniæ (ex qua nunc Reges Galliç dominantur) nomen. Nunc opp. a Molino opp. reg. primario 4. leuc. in austrum, Clatomontem urb. versùs 14. ubi thermæ variis morborum generibus salutares. *Cas.*

Bojanom, Bovianum Liv. & Pl. Bujanum Ptol. *Bojano*, colon. & urbs episc. Samnii sub Archiep. Beneventano, inde ad 30. mill. pass. distans, ab Esernia 20. io ort. apud fluv. Phiternum.

¶ Bojaoum urbs est regni Neapolitaoi, in Comitatu Molisino. Vide Bovianum.

Bojatum, *Bayone*, teste Scalig. urbs Aquit. episc. sub Archiep. Auscensi, maritima, in Hisp. Tarracon. conf. ab Auscis 22. leuc. ab Aquis 7. à Burdigala in merid. 32. Fonti rapido opp. & arci Hisp. 5. Al. *Fovais* opp. dici putatur. *Ram.*

¶ Bojatum, plerisque *Bayone*, urbs Galliæ, in Vasconia, ad Aturum fluvium, qui ibi Nivum haurit, 3. mill. pass. distat ab Oceano Cantabrico; estque permunita, ampla, emporium celebre, & Lapurdensis agri capot, 14. leucis distat a Palo in occasum, 30. ab Auscis, & totidem a Burdegala, suntque qui existimeot inibi fuisse alias Aquas Tarbelicas.

Bojemum, Bojohemom Paterc. Bæmi Ptol. Bohemum apud Tac. ex al. cod. *Bohemia*, Italis, *Behemerlaadt* & *Bemerlaadt* Germ. reg. maxima Germ. sylvis undique cincta & saltibus. Cujus regin est Praga, urbs ex maximis totius Germ. *Tac.*

¶ Bojemum, regio Germaniae perampla, ubi primùm Boii fuere, tum Marcomaoni, & tandem Bęmi ounc Bohemia dicitur, Germania *Boheim*, Gallis *Boheme*, Italis *Bohemia*, & Hispanis *Bœmia*, incolis *Czeskazem*, teste Brietio. Habet ab Oriente Silesiam & Moraviam, a Septentr. Lusatiam & Saxoniam superiorem, ab Occidente Franconiam, & a Meridie Bavariam; gauderque titulo regni sub quo continentur Silesia & Moravia, sicuti & alias Lusatia, quae ab anno 1623. Saxoni reddita est. Bohemia paret Austriaco a multis anois, ejusque Rex est S. R. Imperii Elector.

Boii, pop. Gall. Celt. quorum reg. *Bourbonnais* dicitur, in qua Molinum, sedes Ducum cùm starent. Hi ex Germania profecti, in Gallia sedem fixere. *Cas.*

¶ Boii populi fuere Galliç valdè celebres, quorum regio nunc Borboneosis provincia dicitur, Ducatus titolo insignita, babens ab Oriente Burgundiam, a Septentrione Nivernensem provinciam, oti ab Occidente Bituricensem, cum Marchia Lemovicensi, & a Meridie Alverniam. Ejus primaria est Molioum, ad Elaverem fluv. qui eam bifariam secat.

Boii, pop. Germ. quorum reg. Bavaria, vulgo *Beyern*, & *Beyaren*, esse videtur plerisque. Hos Cæsar trans Rhenum habitasse, atque in Norico agro consedisse lib. 1. de bello Gall. refert. Hinc Bojus, a, um, ex lib. 7. itiner. *Tac.*

Cùm Boias olim vincti lustravimus urbes,
Qua ouis undosi flava procella Lyci.

¶ Boii populi fuere Vindeliciae, io Germania, inter Isarum & Oenum fluv. qui postea Bojoarii dicti sunt. Eorum regio nunc Bavaria dicitur, incolis *Beyern*, Gallis *Baviere*; estque nuoc Ducatus nobilissimus, cujus Dux S. R. Imperii Elector constitutus fuit hisce ultimis temporibus. Vide Bavaria.

Boii quoque, popol. Gall. Aquitan. quorum tractus *Buchs*, teste Vineto, dicitor, apud ostia Garumoae flov. à Burdigala urb. 16. leuc. in occ. *Auso.*

¶ Boii populi foere Aquitaniæ veræ, in Medocensi agro, juxta Oceanum Aquitanicum, quorum tractus nunc *le pais de Buchs* dicitur; estque Principatus, coi qui præest dicitur Captam Busma, *le Captal de Buchs*, ibi oppidum præcipuum Boxiom, *Cap de Buchs*, 8. leucis à Burdegala in occasom, & totidem ab ostio Garumnę io austrum.

Plin. Ptol. & al. Boijdenique, Italiae pop. in Gall. Togata, inter Æmiliam viam et Padum, apud oram incolentes: quorum reg. magna ex parte Romandiola, vulgò *Romagna*, nominatur. Ipsorum primaria urbs fuit Ravenna. Mem. Bojorum. Sil. lib. 4.

Unde Bojorum; sociata examina densant
Insandi Senonas.

¶ Boli populi fuere Galliæ Cispadanæ. Ab Occidente separabantur ab Anamanis Taro fluv. ab Oriente à Lingonibus Idica fluv. a Meridie a Liguribus Apennino monte, & a Septentrione a Cenomanis & Venetis Pado fluvio, teste Brietio; erantque ubi nunc Ducatus Parmensis & Mutinensis, & ager Bononiensis.

Bojodurum, Bojodurum lib. Notit. *Boitre*, teste M. Wellero, urbs olim Norici, in Vindelicorum conf. apud Oeni & Danubii confluentiam, nunc viculus, ruinis adhuc apparentibus, in Bavaria, apud Pataviam urb. *Bewtern* etiam a Cuspiniano nominatur.

¶ Bojodurum est *Instat*, ad Confluentias Oeni & Danubii fluviorum, ea adverso Pataviae urbis, seu potiùs para ipsius versùs Austriam, in Bavaria inferiori, & à quibusdam Ænostadium dicitur.

Plin. Steph. Bojon, opp. Doridis reg. Achaiæ, Bojum Strab. Bium vel Bæo Ptol. Lilææ & Cytinio finitimum, *Astaro*, teste Mol. apud Sperchium fluv.

Plin. Bojorum deserta, locus & tractus in Noricorum finibus, *Wiener vvalde*, teste Laz.

Strab. Bojum, *Boibo*, opp. Æmiliae seu Gall. Tog. intra radices mont. Apennini, haud procul a Sassina urb. nunc pag. Bojum etiam, *Bobio*, esse videtur urbs Liguriae, ad Trebiam amnem, a Placentia 25. mill. pass. Genuam versùs distans.

Diod. Bola, Bolae Liv. oppid. fuit Æquorum in Latio (non in Campania, ut in Thes. Ling. Lat.) in via Appia, ab urbe Roma ad 10. mill. pass. occurrens. Pop. Bolani Plin. Mem. illius Virg. lib. 6. Æn.

Hi Collatinas imponent montibus arces,
Pometios, castrumque Inui, Bolamque, Coramque.

Hi proximi erant Fidenatibus & Coriolanis.

Lib. Conc. Bolçña, urbs episc. Peloponnesi. Vide Bolina, ubi Bolinaeus flu. r. urbem alluens, teste Pauf.

Ptol. Bolbitinum, unum ex Nili fluv. ostiis, inter Heracleaticum & Sebennyticum: ubi Bolbitios urbs Steph. *Rosseto*, teste Villanov. cum Mol.

Ptol. Bolentium, *Rackelspurg* Villanov. opp. Pannoniæ super. in Stiria, in Hungariam conf. ad Muram fluv. à Pætovione & Varianis castris 4. leuc. in Bot. à Kanisa arce 3. in occ.

Bolerium, quod & Antivestæum, opp. & prom. Albionis occidentalissimum, in Cornubia reg. opp. S. Bubrien nominatur, ab Exonia urbs 79. mill. pass. in occ. Abest hoc prom. à Cantio prom. orientali ad 320. mill. pass.

¶ Bolerium oppidulum nunc S. Burienae Fanum dicitur, estque vicus extremus Cornubiae provinciae, prope Bolerium promontorium, quod nunc *The landt end*, seu finis terræ & etiam *The Cape of Cornwal* Anglis, *Penvhingnaed* verò & *Penvvith* Britannis. Vide Antivestæum.

¶ Boleslavia, urbs Germanie, in Bohemia, duplex, vetus nempe, quam *Bolesau* seu *Jung Bunzel*, ad Gizeram fluv. & nova; quæ *Alt Bunzel*, ubi Gizera influit in Albim è regione Brandisii oppidi, 2. milliarib. Germanicis a Praga in ortum.

Pauf. Steph. Bolina, *Bolina*, urbs Achajæ, in Peloponneso, episc. sub Archiep. Patrensi, Patris proxima. Unde Bolinæus fluv.

Jarn. Bollia, *Polan*, teste Laz. fluv. Pannoniæ sup. in finibus Stiriæ infer.

¶ Bolsuerda, seu Bolsuardia, *Bolsuert*, oppidulum Belgii, in Frisia occidentali, 3. leucis distat à Leovardia in austrum & vix duabus ab ora Oceani Germanici, in dominio Batavorum.

¶ Boltonia, oppidum Angliae, vulgò *Belton*, in Comitatu Lancastriensi, 20. milliaribus à Lancastria urbe in austrum & totidem à Castria in Boream.

¶ Bolzanum, *Bolzano*, castrum, in ditione Tyrolensi, frequentibus nundinis tota Europa celeberrimum.

¶ Bombona, *Bombon*, provincia Peruviæ, in America meridionali, juxta lacum Chincacochiam & fontes fluv. Xauxae, versùs Andes montes.

Ant. Bomium, seu, ut alii cod. habent, Bovium, *Covvbridge*, teste G. Camd. opp. Britanniae, in Vvallia inter Iscam legion. 27. & Nidum 15. mill. pass. ex Itin. Anton. (Camden. potiùs putat *Boverton* esse oppidulum, 3. illinc mill. pass. distans in austrum Utrumque est in agro Glamorganensi.

¶ Bomium, seu, & meliùs, Bovium Silurum, Camdeno teste, est *Covvbridge*, vicus Glamorganensis Comitatus, 3. milliaribus ab ora littorali, et 8. a Cardiffa in occasum.

¶ Bommelia, oppidum Inferioris Germaniç probè munitum, vulgo *Bommel*, inter Mosam Vahalemque situm in insula vulgo *Bommelsvvera*, in Ducato Gueldriç, ad tractum Bataviem sub ditione Batavorum. 2. leucis distat à Busco Ducis in Boream Ultrajectum versùs.

Ptol. Bonae fortunæ, ins. maris Eoi, Sinarum oræ adjacentes, quæ *Borneo*, Mercat. teste, dicuntur.

¶ Bonæ spei Caput, *Cap de bonne esperance* Gallis, *Cabo di buena speranza* Hispanis, promontorium Africae maximum & extremum, in austrum valde extensum. Vide Caput bonæ spei.

¶ Bonavallis, *Bonneval*, oppidulum Galliç, in Belsia provincia et agro Carnotensi, ad Lædam fluv. Tribus leucis distat à Castroduno in Boream.

Ptol. Bondelia, *Banana*, sive *Bagnona*, teste Molet. opp. Hetruriç, inter Cariaram et Apuam, sive inter Apuam & Fivizanum, inde 6. hinc 8. mill. pass.

¶ Bondelia, *Bagnone*, castrum est ad radices Apennini & juxta amnem cognominem, in valle Macrana, sub dominio magni Ducis Hetrusiae.

¶ Bondenum, *Bondeno*, oppidulum Italiç, in Ducatu Ferrariensi, ubi Panarus fluv. influit in Padum; 9. milliaribus supra Ferrariam, in ditione Pontificia.

¶ Bonifacium, *Bonifacio*, urbs est Italiæ, in Corsica insula, satis culta, et probè munita, sub dominio Genuensium, ad meridiem insulç, cum portu capaci. Ab ea fretum inter Corsicam & Sardiniam dicitur *lo bocche di Bonifacio*, fretum Bonifacii, quod alias fretum Taphros dictum fuit; urbs autem Palla. Vide ibi.

Tat. Infer. Bonitinm, *Poggibonsi*, aliàs *Poggio Bonzio*, opp. Thusciç, in agro Senensi, in via quæ Florentia Senam ducit occurrens, inter illam 20. & hanc 22. mill. passibus.

¶ Bonitinm, Gallis *Pontgibons*, aliàs *Poggio Bonitii* dictum, oppidum est agri Florentini, ad Elsam fluvium. Sed ejus arx diruta jacet a multis annis.

Ant. Bonium, sive, ut alii legunt, Bovium, *Bangor*, sive *Banchor*, teste G. Camd. urbs Albionis episc. sub Archiep. Cantuariens. in ora Vvalliae Boreali, ad Devæ fluv. ostium. Al. Bovium pag. est apud Landavensem urb. de quo in Bomio.

¶ Bonium oppidum fuit Cornaviorum, nunc vicus *Bangor* dictus, ad Devam fluvium, & in Flintensi Comitatu Vvalliç; fuitque alias monasterium celeberrimum, nunc in ruinis jacens. Sed 40. milliaribus Anglicis distat a Bangoria urbe episcopali in ortum, et 20. ab ostio Devæ fluvii.

Bonna, *Bon*, urbs Germ. infer. ad Rhenum, à Col. Agrippina 4. leuc. in austrum Confluentiam versùs & Moguntiam; quæ et Colon. Julia Bonna in antiq. inscriptionibus, ac *Verona* ex vita S. Hannonis Episcopi. Hæc à Trojanis unà cum Xantho urbe Duc. Cliviens. post excidium Trojæ an. 180. condita traditur. Hujus nobile encomium est lib. 6. itiner.

Templaque, cum claribus Bonna superba fuit.

¶ Bonnæ saepe degit Elector Coloniensis, aliasque Ara Ubiorum dicebatur.

Tac. Ant. Ptol. Bonna, *Bonne*, oppidulum Sabaudiae, aliàs Banta dictum, Simlero teste. Sedet in Fossiniaco tractu, 3. leucis à Geneva in orientem hibernum, ad Menoiam amnem.

¶ Bonnopolis, *Bonneville*, oppidum Sabaudiae Ducatus, in agro Fossiniaco, ad fluv. Arvam, 2. leucis infra Clusas, & 4. ab Annecio in ortum.

Strab. Liv. Tac. & al. Bononia, priùs Felsina, à Felsino Tuscorum Rege condita, *Bologna*, urb. archiep. & academ. Gall. Tog. in Æmilia, Romandiolae reg. primaria, ac ex praecipuis Italiae urbibus, si paucas excipias, inter urbem Romam ad Eurum 192. et Venetias ad Septentr. 102. mill. pass. ac inter Mediolanum ad occid. 125. & Anconam in ort. 135. à Florentia 54. in Bor. Mem. illius inter alios Sil. lib. 8.

Oeni prisca domus, parvique Bononia Rheni.

¶ Bononia sita est prope Rhenum amnem, in dominio Pontificio, cum tota sua ditione. A Gallis *Boulogne la grasse* dicitur, & gaudet Archiepiscopatu ab anno 1583. Ab ea provincia adjacens vulgò dicitur *il Bolognese*, estque

Prope Romandiolam. Urbs autem distat 25. milliaribus a Ferraria in austrum.

Scrip. Gall. Bononia altera, *Boloigne*, vel *Bologne sur la mer* Gallis, & *Bologna al mare* Italis, urbs Gall. Belg. in ora Picardiæ, à Caleto urbe 7. leuc. distans in austrum, episcop. effecta sub Archiep. Rhemensi, ob excidium Tarvannae, a qua 6. leuc. abest in occ. Gessoriacum navale à veter. dicta putatur, ab Ambianis 24. leuc. in Bor.

¶ Bononia, Galliæ urbs, est duplex, & valde munita, ad ostium ferè amnis Lianae, cum portu & pharo a Carolo Magno Imperatore instaurata, & a Gallis dicitur *Boulogne sur mer*; estque caput Comitatus seu provinciæ Bononiensis, quae vulgò *le Boulenois* dicitur.

Ptol. Amm. Bononia tertia, Hungarica urbs olim, nunc opp. Pannoniæ infer. ad Danubium fluv. media ferè inter Mursiam, & Taurunum extremam Pann. & Hungariae urbem ad ortum, hinc 8. inde 7. leuc. a Sirmio 19. mill. pass. in Bor. Ea nunc *Bammonster* ob cœnobium nominatur.

Ant. Bononia item, *Bodon*, teste Mercat. urbs Mysiæ super. ad Danubium, inter Dorticum ad occ. & Ratiariam in Cacciam 18. mill. pass. ex Anton. itin. Sed quae nunc *Boden* dicitur, Bidini seu Bydena Græcis esse videtur metrop. de qua suo loco.

¶ Bononia, *Bologne*, urbecula Galliæ, in Aquitania & Comitatu Arminiaco, prope Gessam amnem, 5. leucis distat à Lombariensi civitate, & totidem a fano S. Bertrandi.

Jo. no. Bontas, *Rottenthurn*, seu *Broffi*, teste Laz. angustia Alpium, per quas ex Hungaria ad merid. transitus est in Transylvaniam ad septent.

¶ Bonus aer, *Buenos ayres*, urbs Americae meridionalis, in Tucumania regione, juxta Argenteum fluvium, dicitur etiam Civitas Trinitatis; paretque Hispanis à multis annis.

¶ Bonus Conventus, *Bonconvento*, urbecula Italiae, in Etruria & Ditione Senensi, in colle, juxta Umbronem amnem, 5. milliar. a Sena Romam versùs. In ea obiit Henricus VII. imperator ex veneno.

Plin. Boosceete, urbs Bithyn. seu Ponti, postea Germanicopolis. Vide ibi.

¶ Boota, *Bot*, insula Scotiae meridionalis, in Glottæ æstuario, inter Araniam insulam & Argathelism provinciam, per 8. mill. pass. in longum se extendens, sed non æquè lata.

¶ Bopardia, *Bopart*, urbecula Germaniæ, ad Rhenum post S. Goari oppidum, Archiepiscopo Trevirensi oppignerata. Vide Bodobriga.

¶ Boquerana, *Boquerana*, insula parva Asiæ, in mari Indico, via decem leucis distans ab ora Orientali insulę Bornei versùs Mindanaum.

¶ Borani, populi Sarmatiæ Europeæ, & pars Bastarnarum, a Ptolemæo Bulones dicti fuere.

Borbetomagus, Borbitomagum Anton. *Vvorms*, urbs Germ. sup. ad Rhenum, episc. sub Archiep. Moguntino, inter Spiram ad merid. 6. & Moguntiam ad sept. 7. leuc. Latino rec. Vvormacia. Pop. Vangiones.

¶ Borbonia, *l'isle de Bourbon*, insula Africæ, in Oceano Æthiopico, in ditione Francorum à paucis annis, cùm antea a Lusitanis insula Mascarenhae diceretur, ad orientem insulae Madagascariæ seu S. Laurentii. Longa est 14. circiter leuc. & lata 25. estque 50. leucarum circuitus, fertilissima atque bene rigua. Ibi portus S. Pauli & Assumptionis, ubi habitationes Francorum.

¶ Borboniensis ager, *le Bourbonnois*, provincia Galliae, Ducatus titulo insignita. Vide Boii.

¶ Borbonium Anselmium, *Bourbon Lancy*, oppidum Galliæ, in Ducatu Burgundiae & Augustoduneosi agro, ad Ligerim fluv. 7. leucis à Molino distat in ortum, cum castro antiquo.

¶ Borbonium Arcimbaldi, *Bourbon l'Archambault*, urbecula Galliae, in Borbonio Ducatu, 4. leucis à Molino; quae à quibusdam Boja dicta fuit.

¶ Borca, *Borca*, oppidulum Africae, in Guinea regione & regno Biafræ, ad fluvium cognominem, qui infrà in Oceanum Æthiopicum cadit.

¶ Borcholmia, *Borcholm*, oppidulum Sveciae, in Oelandia insula maris Baltici, versùs Ostrogothiam provinciam & Calmariam urbem, à qua tantùm 10. mill. passuum distat.

¶ Borcholtum, *Borcholt*, oppidulum Germaniae, in Vvestphalia & ditione Episcopi Monasteriensis, ad fluvium Asm, in confinio Belgii, 5. leucis à Vesalia distat in Bor.

Lib. Not. Borcovicum, *Barwick*, sive *Berwick*, teste Camden. urbs Albionis, in ora Angliae orientali, in Northumbria reg. inter Novum Castrum ad merid. 12. & Morpetum ad Bor. 8. mil. Angl. *Berwick* al. dicitur.

¶ Borcovicum, *Barwick*, urbs alias Scotiae, nunc Angliae, & probè munita. Sedet ad ostium Tuedę fluvii, 50. milliaribus Anglicis a Nuvo Castro, & totidem ferè ab Edimburgo.

¶ Bordelona, *Bordelong*, urbs Asiæ, in India ultra Gangem, & in regno Siami, cum emporio & portu satis commodo.

Boreas, mons Macedoniae, in ora occidua, Dyrrachio urbi imminens. *Vib.*

Boreum, *Tellinghe ad* Ortel. al. *S. Hellens head*, promont. Hiberniæ, in ora Bor. quod etiam al. *Capo di Ligra* dicitur. *Ptol.*

¶ Boreum promontorium, ubi Venicnii populi; nunc est *Cap. Enis*, in Lagenia provincia & Comitatu Dungalensi.

Boreum alterum, *Capo di Tejones*, teste Marm. prom. Cyrenaicæ, à Berenice urb. 126. mill. pass. in occ. ad Syrtim majorem, quam terminat. *Ptol.*

Borgum Centenarium, *Zentmar*, opp. olim, nunc pag. Pannoniae sup. seu Valeriæ Ripensis, teste Laz. *Lib. Not.*

¶ Borgus, *Borgo*, urbs Finlandiae, in Svecia, in ora littorali, ad Finnicum sinum maris Baltici, & in eo tractu qui vulgo *Nylande* dicitur, 15. leucis Germanicis distat a Revalia Livoniae in Boream, & 25. a Viburgo Careliae in occasum. Aliis est Burgos.

¶ Boringia, *Bornholm*, insula maris Baltici, versùs Scaniam, ab ea 20. mille passibus distans in orientem hibernum, sub dominio Regis Daniae. A quibusdam Boroholmia etiam dicitur. Ibi oppidum Nexoa & arx Hammerhusia. Pluries devastata fuit a Svecia.

¶ Boriquena, *Boriquen*, insula Americae septentrionalis, & una ex Antillis, inter insulas Portus Divitis & Sanctæ Crucis; estque parva admodum.

Bormanico, & Macina, opp. Gall. Narbonens. in Provincia. Alii sic legunt, Bormani, Comaci, divisim, quibus Bormani est *Obrac* opp. & Comaci *le Cave*, teste Dalechampio. *Plin.*

¶ Bormanum, urbecula Daciae, in eo tractu ubi Javiges Metanastae; Sanione teste. Non longè distat à Tibisco fluvio.

¶ Bormia, *Bormia*, fluvius Italiae. Duplex est; uterque exoritur in Marchionatu Cevę, in Pedemontio, & aquas suas miscet paulò supra Sestanum; deinde auctus aliquot rivis, Aquas Statellorum rigat, & infra Alexandriam in Tanarum influit.

Bormiae aquae, *Voormsee*, ubi Bormium, vulgò *Vorms*, Ital. *Bormio*, opp. Rhætorum, ad extremum Vallis Telinae, inter fontes Adduae et Ollii flum. à Novocomo urb. Insubrum 100. mill. pass. distans in Caec. teste Paulo Paravicino. Sunt et Aquae Bormiae thermae apud Aquensem urb. Statiellorum in Liguria, sic dictae à Bormia fluv. juxta fluente. Bormium verò opp. non obscurum abest ab ortu Adduae 3. mill. pass. à Morbonio apud initium vallis prædictę, haud procul ab ostio Adduae, & Arce Fontana ad 52. *Cass.*

Bormius, mons Maced. Vide Bermius.

¶ Borneum, *Borneo*, insula perampla Asiae, in mari Indico, inter Sumatram, Javam, & Philippinas insulas, figurę circiter rotundae, et sub linea Æquinoctiali. Aliquot regna complectitur, sed ab Europaeis nondum bene lustrata fuit, præsertim versùs oram Orientalem. Ejus primaria urbs *Borneo* etiam dicitur; estque in ora sinus parvi, intra paludes, et Venetiarum ad instar, ampla, & emporium celebre.

¶ Bornhemum, *Bornheim*, castrum Belgii, in Comitatu Flandriae, unde regiuncolae nomen, ad Scaldim fluvium, inter Alostum & Antuerpiam.

¶ Bornum, regnum et desertum Africae, vulgò *Borno*, in Libya deserta, ubi olim Garamantes, Cluverio teste. Urbem habet cognominem et alicujus famę in illis partibus; et ab eo etiam nomen sumit lacus Borni, *le lac de Borno*, per quem Niger fluv. labitur.

Boructuarii, pop. Germ. quorum fit mentio in vita S. Swiberti, quorumque villam Ortel. *Velsenberch*, in Duc. Bergensi indigitat, vel divinando *Brouck* opp. ejusd. reg. inter Duisburgum et Vverdam, quasi Bructeri dicti. De quibus suo loco. *Col. Red.*

Borusci, sive, ut al. legunt, Borussi, popul. Sarmatiae Europ. in ora ad sinum Venedicum incolentes, quorum reg. *Prussia*, quasi Borussia dicitur in regno Polonico, contenta inter ostia Vistulae, et Memelli ad Cęciam, 37. leuc. patens inter dicta ostia. Reg. Prutenia etiam *Ptol.*

Lati-

Latino rec. dicitur, *Preussen* & *Prussen* vulgo, in regiam & ducalem divisa. Urbes illius clarissimę & emporia, Gedanum in regia, Mons regius in ducali. Ovid. lib. 4. de tristib. eleg. 8.

Vita procul patria peragenda sub axe Boreo.

¶ Borussia, seu, ut vulgo, Prussia, *la Prusse*, alias divisa fuit in duodecim partes, dum Equitibus Teutonicis paruit. Sed a quamplurimis annis in duas partes dividitur, nempe in regiam, quę Regi Poloniæ subest, & in ducalem, quæ Electori Brandeburgico, olim jure clientelari, nunc supremo. Provincia est admodum fertilis & rigua, inter mare Balticum ad Boream, Poloniam inferiorem Mazoviamque ad merid. Lithuaniam ad ort. & Pomeraniam ad occ.

¶ Urbes illius clariores sunt.

In Prussia Regia,	In Prussia Ducali,
Gedanum, *Dantzick*.	Regiomons, *Konigsberg*.
Marienburgum, *Marienburg*.	Memelia, *Memel*.
Elbinga, *Elbing*.	Brausberga, *Braunsberg*.
Torunia, *Thorn*.	Brandeburgum, *Brandebourg*.
Conitza, *Konitz*.	

Arist. & al. amaib. Borysthenes, fluv. Sarmatiæ Europ. notissimus & ingens, Danaster Jornandi, Danastus Marcell. ut aliquibus videtur, variè indigitatus, *Dnieper* Lud. Decio, *Nieper* Mercat. *Brisnu* Leunel. *Borosina* Peucer. & Eberstenio, *Dnester* & *Nester* Mart. Cromaro. Sed *Nieper* Naparis est Herod. *Nester* est Tyras, qui inter Borysthenem & Danubium fluit. *Beresina* itaque, per Lituaniam fluens, & Napatim excipiens, (in cujus nomen transit) Borysthenes est, cum mont. & urbe cognomine, anno 125. post captam Trojam condita apud ostia illius, ab ostio Istri Boreali 250. mill. pass. ab ostio verò Tyræ 120. in septentr. distantia. Pop. Borysthenitao Herod. apud ostia incolentes, aliis Borysthenidę. Ovid. lib. 4. de Ponto, eleg. 10.

Cumque Borysthenis liquidissimus Amne Dyraspes.

Hic fluv. per 600. stad. navigatur, salemque multum ad ostia producit, teste Herod.

¶ Borysthenes, nunc *Nieper* dictus, fluvius Poloniae præcipuus, testibus Cluverio, Sansone, Brietio, & aliis. Fontes habet in Moscovia; quâ relicta, Poloniam ingreditur, ubi Smolenskom, Orsam, Mohiloviam, & Rohaczoviam, Lithuaniæ urbes, rigat: dein auctus fluviis Beresina Pripeio, Sosa, Desens, & aliis plurimis per Volhiniam inferiorem labitur juxta Kioviam & Circassium urbes præcipuas, & in mare Nigrum se exonerat prope Oczacoviam, quæ alias Olbia & Borysthenes etiam dicta fuit, 50. mill. pass. ab ostio Tyræ, & 500. circiter ab ostio Boreali Istri in Septentrionem.

Ptol. Ant. Bosa, *Bosa* etiam vulgò, *Bossa* & *Bosi*, urbs episc. Sardiniae sub Archiep. Turritano, in ora littorali, inter Emporias ad Bor. 40. & Arboream ad austrum 30. mill. pass. a Sassari metropolit. loco Taurtitanae ad 40. in merid. Pop. Bosenses Plin.

¶ Boscobellum, *Boisbelle*, seu aliter *Enrichemont*, oppidulum Galliæ, in Bituricensi Ducatu, Principatus titulo clarum, cum castro, 5. leucis a Biturico, & totidem a Ligeri fluvio.

Prov. Rom. Boscum Ducis, sive Sylva-Ducis, *Bois le Duc*, & per contractionem *Bosleduc* & *Bolduc*, Belgicè *'s Hertogenbosch*, urbs Belgii in Brabantia, episc. sub Archiep. Mechliniensi, inde & ab Antuerpia 12. leuc. in ort. in Holandiæ Geldriaeque conf. urbs probè munita, cujus pop. bellicosissimus. Ibi inter alia admiranda horologium artificiosissimum conspicitur.

¶ Boscum Ducis, *Bosleduc*, urbs est nova & ampla, ad Dumelam amnem, qui mox cadit in Mosam fluv. habens territorium peramplum, quod vulgò *la Mairie de Bosleduc* dicitur, continetque 102. parochias. Capta fuit ab Hollandis anno 1629. & nunc etiam ipsis paret cum toto tractu adjacente.

¶ Bosna, *Bosna*, fluvius Bosniae regionis, sub magno regno Hungariæ. Oritur in Servia; & dein rigatis Saralio & aliis locis, & auctus aliquot fluviis Bosniae regionis, in Savum cadit, prope Arkium.

¶ Bosna Sarajum, *Bosna Saray*, urbs Bosniæ, ad Bosnam fluv. quae ab aliis Saralium dicitur, *Sarajo*, in limite Serviae regionis. Vide Saralium.

¶ Bosnia, seu Bossena, *Bosnie* Gallis, *Bossen* Germanis, et *Bosnia* Italis, regio fuit Serviae, sic dicta a flumine cognomine per eam labente; adjacentibus deinde regionibus Rama, Usora, et Sale mediterraneis, et Chulmia maritima additis, in regnum evecta fuit; habuitque Reges proprios, cum antea pars fuisset magni regni Hungariae. Habet à Septentrione Schlavoniam, ab Occidente Croatiam, ab Oriente Serviam propriam, et a Meridie Dalmatiam. Nunc autem tota paret Turcis a quamplurimis annis; et ejus primaria est Jaycza. Dicitur etiam Bosna, teste Joanne Lucio. Et ibi fuit antiquitus pars Illyrici occidentalis.

¶ Bosphorani, popoli Sarmatiae Europaeae, versùs Bosphorum Cymmerium, sub Roxolanis, ubi nunc pars Tartariae Precopensis. Eorum alii Asiatici dicti fuere, quia in Asia erant trans Bosphorum; alii autem Europaei, quia in Europa degebant.

Polyb. Strab. Plin. & al. Bosporus geminus, unus Thracius, qui vulgò Italis *Stretto di Costantinopoli* dicitur, Græcis *Laimon*, Turcis *Bogazin*, teste P. Gyllio. Estque maris angustia inter Byzantium in Europa et Chalcedonem in Asia 4. stadiis patens: unde utrinque cantus gallorum, latratus canum, rumoresque hominum exaudiuntur. Alter Cimmerius, qui Fretum Cimmerium Herod. dicitur. Os Mæotidis Capellae, Pastres angustiae Marcellino, vulgò *Vospero*, (quod nomen est etiam urbis ibidem sitae) *Stretto di Caffa* Italis, et *Bocca di S. Giovanni*. Estque angustia maris inter Tauricam Chersonesum in Europa, et Sarmatiam in Asia, paulò laxior Thracia. Ibi Bosphorus urb. archiep. vulgo *Vospero*. Abest à Thracio 500. mill. pass. ab ostio Tanais 375. in austrum. Pop. Bosphorani Plin. Bosphori mem. Claud. de laud. Stil. l. 1.

Cum floribus aquora vernis
Bosporus induerat, roseisque evincta coronis.

Et Val. Flac. lib. 4. Arg.

Æquora, qua rigidos eructat Bosphorus amnes.

Hinc Bosphoreus, a, um, adject. apud Sidon. in panegyr. Anthem.

Bosphoreis elephas inglorius ora tributis.

¶ Bosporus ab aliis, et melius, Bosphorus Thracius dicitur; estque inter Thraciam et Asiam minorem, seu inter Pontum Euxinum et Propontidem, et a Gallis *le destroit de Constantinople*, seu *Canal de la mer Noire* vocatur; Bosphorus verò Cimmerius, inter Maeotidem Paludem et Pontum Euxinum, alias Mæotidis fauces dictus fuit, nunc *destroit de Caffa*, ab urbe in viciniis, seu etiam *de Kerci*, ab oppido ei adjacente in Taurica Chersoneso. Ab eo dicti fuere Bosphorani populi in eo tractu, et mare Bosphoranum. Bosphorus verò urbs, postea Panticapaeum, in Taurica Chersoneso hodie est *Vospero*, teste Nigro.

Bosporus etiam *Ochsenfurt* appellatur, oppid. Germ. in Franconia, ad Mœnum fluv. inter Herbipolim et Rotemburgum 4. leuc. dissitum.

¶ Bossina, seu Bossena, *la Bossine*, ubi aliàs Bessi pop. Vide Bosnia.

¶ Bossonia villa, *Bossonville*, oppidulum Lotharingiae, quod a Germanis *Busendorf* dicitur. Sedet ad Nidam fluv. cum Abbatia alias celebri, nunc bellis deformata, 2. leucis distat a Valdelfinga in occasum, et 5. à Metis in ortum.

Amm. Steph. Lib. Not. Bostra, *Bosra* Leuncl. *Busseretb* G. Tyrio et al. urbs archiep. Arabiæ petreæ metrop. Philippi Imper. patria: quę ex eo Philippopolis dicta est, teste Zonara; nunc sub Patr. Hierosolymitano, cùm priùs esset sub Antiocheno. Fuit & urbs Phœniciae littoralis, proxima Byblo, teste Strab. In Thes. Ling. Lat. nescio quo errore urb. maritima Phœniciae apud Byblum describitur.

¶ Bosus mons, *Monte Boso*, mons Italiae, in Ducatu Mediolanensi et agro Novariensi.

¶ Bothnia, *la Bothnie*, provincia est regni Sveciae, ampla, inter Lappiam regionem, et extremam seu septentrionaliorem partem maris Baltici, quae alias *Dumbhaff*, quasi Dumbi mare dicta, nunc Bothnicus sinus appellatur. Regio ipsa dividitur in tres partes, nempe in Bothniam Borealem, *North Bothnie*, Bothniam Orientalem, *Oost Bothnie*, et Bothniam Occidentalem, *West Bothnie*; ejusque primaria urbs est Torna, *Torn*, civitas juxta sinum Bothnicum. Aliae urbes sunt nullius nominis.

Tib. Botontinus ager, qui idem videtur cum Butuntino, à Butunto urb. Apuliae Peucetiae.

Lim. Martia. Botrodus, nemus Hisp. Tarrac. in Celtiberis: ubi olim opp. fuisse, nunc vicum, apud Segobrigam urbem, scribit Perottus ex Polyb. Ejus mem. Mart. lib. 1. epigr. 49.

Et delicati dulce Botrodi nemus,
Pomona quod felix amat.

Mel. Ptol. & al. Botrus, *Botrun* Postello & Volaterr. *Bpatron* incolis, & al. *Betoron*, urbs episc. Phœniciæ sub Archiep. Tyrio, in ora, inter Tripolim ad Bor. & Byblum in austr. 18. mill. passum sita. * Botrya etiam apud Strab. legitur. (* At male legunt codices excusi Bostra, inquit Ortel.

Arist. Bottiæi, apud Arist. pop. fuere ex Creta, genus ab Atheniensibus ducentes, in Japygiam primùm profecti, deinde in Thraciam. Horum puellae inter canendum dicere solebant: *Eamus Athenas*: quod dici solitum erat, cùm quis patriæ aut prioris fortunæ desiderio teneretur, authore Aristot. in polit. de Repub. Bottiæorum.

Lib. Cona. Bova, urbs Brutiorum marit. in monte, in ora Calabriæ ulter. inter Rhegium & Locros ad 30. mill. pass. episc. sub Archiep. Rhegino, etiam vulgò *Bova*.

¶ Bova urbecula est, 20. milliaribus a Rhegio in ortum, 3. milliar. ab ora littorali maris Jonii, & 7. ab Herculis promontorio; deficitque in dies.

Plin. Liv. & al. Bovianum, Bojanum Strab. Bujanum Ptol. *Bojano* colon. & urbs episc. Samnii sub Archiep. Beneventano, inde ad 30. mill. pass. distans, in Comit. Molisino. Hinc Bovianius nom. gent. Sil. lib. 8.

Qui Batulam Mucrasque colunt, Boviania quique.

Tac. Liv. & al. Bovillae, Bobile Frontino, *Babuco*, opp. Latii, in Hernicis, colon. & municipium, apud Cic. memoratum, Alatrio Veruloque finitimum, inter Frusinonem & Soram ad arctos ad 6. mill. pass. distans, ab Arpino totidem. Ejus mem. Martial. lib. 2. epigr. 6.

Et cum currere debeas Bovillas,
Inter jungere quæris ad camœnas.

Fuerunt & Bovillæ pag. Romæ vicinus, in via Appia. Mem. Prop. lib. 4.

Quippe suburbanae parva minus urbe Bovillæ.

Unde ab Ovid. in fast. lib. 3. Suburbanae Bovillae dicuntur.

¶ Bovillæ, nunc est *Bauco*, castrum ditionis Pontificiæ, in Campania Romana, prope limites regni Neapolitani, 4. milliaribus à Liri fluvio, & 8. a Frusinone in ortum.

¶ Bovillium, seu etiam Boglia, *Boglio* incolis, *le Buril* Gallis, oppidum Comitatus Nicæensis, in ditione Ducis Sabaudiae, & in limito Francico, 3. leucis à Glanateva in ortum, intra montes; & alias Comites habuit proprios.

Scrip. Belg. Boviniacum, *Bovinee*, opp. Belgii, in Comit. Namurcensi, ad Mosam fluv. contra Dinantum opp. in altera fluminis ripa, à Namurco urb. 4. leuc. in austrum. Ejus mentio fit in vita S. Remacli Episcopi.

¶ Bovinum, *l'isle Bouin*, insula Galliae, in ora Oceani, Pictaviensis provinciae ea parte, & Britanniæ, & prope Herum insulam. Parvi est circuitus, cum uno aut altero castro.

¶ Bovinum, *Bovino*, urbs regni Neapolitani, in provincia Capitanata, episc. sub Archiep. Beneventano. Sedet prope fluv. *Cervaro*, ad radices Apennini, & in limite Principatus ulterioris; paucisque constat incolis, 6. milliaribus distat a Troja in austrum Ausculum versùs, & 12. ab Ariano.

Bovium. Vide Bonium, & Bomium.

Ant. ¶ Bovium, urbecula Albionis, in eo tractu ubi aliàs Ordovices populi, nunc *Bangor*. Vide Booium.

¶ Boxtuda, *Boxtehude*, oppidum Germaniae, in Ducatu Bremensi, sub Suecis. Vide Buxtehuda.

¶ Bozolum, *Bozolo*, oppidolum Italiae, in Ducatu Mantuano, Principatus titulo clarum, gentis Gonzagæ, in limite agri Cremonensis, 2. milliaribus ab Ollio fluv. & medium fere inter Mantuam & Cremonam.

Scrip. Belg. Brabantia, *Brabant*, reg. maxima Belgii, inter Flandriam ad occ. & Geldriam ad ort. cujus pop. Ambivariti veteribus dicti à nonnullis putantur. In ea Tungros & Grudios esse certum est. Urbes primariae sunt Bruxellae, sedes Ducis, (est enim Ducatus titulo insignis) Machlinia metrop. et conventus juridicus, Lovanium academia celeberrima, Antuerpia emporium maximum ante Batavorum defectionem. De ea lib. 4. itiner.

Tungrorum hic veteres monstrare Brabantia sedes.
Incipio, ut Bascum primò devenimus, inde, &c.

¶ Brabantia, *le Brabant*, provincia est Belgii, inter Hollandiam ad Boream, Geldriam & Leodiensem ditionem ad ortum, Flandriam & Zelandiam ad occasum, & Hannoniam Comitatumque Namurci ad meridiem. Ibi aliàs fuere, Menapii populi; & hodie pro majori parte subest dominio Regis Hispaniae. Sed pars ejus septentrionalis paret Hollandis, & sub Brabantiae Ducatu censentur etiam Marchionatus S. Rom. Imperii, ubi Antuerpia, & Mechliniae dominium, ubi Mechlinia.

¶ Brabantiae urbes.

Antuerpia, *Anvers*, sub Hispanis.
Bergae ad Zomam, *Berg op zoom*, sub Hollandis.
Breda, *Breda*, sub Hollandis.
Bruxellae, provinciae caput, *Bruxelles*, sub Hispanis.
Buscumducis, *Bosleduc*, sub Hollandis.
Gravia, *Grave*, sub Hollandia.
Guillelmostadia, *Willemstade*, sub Hollandis.
Lovanium, *Louvain*, sub Hispanis.
Meschliniae, *Malines*, sub Hispanis.
Tienæ, *Tillemont*, sub Hispanis.

Brabastenes, mons Peloponnesi, Lacedæmoni urb. proximus, inde 20. mill. pass. distans. *Liv.*

Bracara, quae & Braccara, *Braga*, urbs archiep. Hisp. Tarraconens. ad regnum tamen Portugallicum spectans: (Pop. Bracari vel Bracares) olim clarissimus conventus. Sita est inter Portum Calensem ad merid. ad ostium Durii fluv. & Tyden. urb. Calaicorum, ad Minium fluv. in Bor. 8. leuc. plùs minùs. Vide Augusta Bracarum. Sub Bracarens. Archiep. olim censebantur Dumium, Portus Calensis, Tyde, Auria, Iria Flavia, Lucus Augusti, Bretonia, Asturica, & Legio, quae nunc Compostellano subsunt, Portu excepto. De ea quidam Poeta Lusitan. *Plin. & al.*

Quaque sinu pelagi jactat se Bracara dives.

¶ Bracara, *Braga* incolis, *Bragues* Gallis, urbs antiqua & satis ampla, à qua dicti fuere Callaici Braccarii, in Tarraconensi Hispania. Nunc est in Portugallia, ad amnem Cavadum, 5. leucis ab ora littorali Oceani, & totidem à Viana in ortum, in provincia inter Durium & Minium dicta.

¶ Braccianum, *Braciano*, aliis Bracenum, oppidum Italiae, in prov. Patrimonii S. Petri, Ducatus titulo insigne Ursinorum, ad lacum cognominem. Dicitur aliter Arcennum. Vide ibi.

Brachbantium, *Klein Brabant*, reg. parva Brabantiae, in Flandriae conf. teste Ortel. cujus mentio habetur in vita S. Landoaldi Presbyteri. *Scrip. Belg.*

¶ Brachia, insula Illyrici, Scylaci Cratia, Porphirogenitae Bratzes Narentanorum, Italis *Brazza*, Slavè *Brac* dicta, teste Joanne Lucio.

Brachmanes, * Ptol. Brachmani, Philosophi Indiae citer. qui adhuc *Bramini* nostratibus, & *Narri* incolis, teste Maphæo, nominantur. (* Selden. manusc. Σαρμᾶνας. *Strab. Ptol.*

¶ Braclavia, *Braclau*, urbs Poloniae, in Podolia inferiori, ad fluvium Hipanim, *Bog*, versùs confinia Moldaviæ.

Brada, Bradanum hab. alii cod. *Bradano*, fluv. Lucaniae, inter Venusiam et Potentiam urbes fluens, ac in sin. Tarentinum immittens inter Tarentum & Metapontum. Hic Mont. Pelusium, Gravinam urbes, Grassanum, Milionicum, Scaliolum oppida, cum aliquot aliis praeterfluit, ex Apenn. mont. ortum ducens. *Ant.*

¶ Bradanus fluvius per Basilicatam provinciam currit, et in ea prope Acherontiam, Oppidum, Montem Pelusium, et Scaliosum urbes labitur; et versùs ostia Basilicatam ab agro Hydruntino separat. Sed longè distant ab eo Gravina et Grassanum.

Bræcara urbs, et Braecarii pop. Hisp. Vide Bracara. Bracari, sive Bracares pop. Plin. Horum reg. *Entre Duero e Minho* appellatur, i.e. inter Durium et Minium fluminis tractus. Vide Augusta Bracarum. *Ptol.*

¶ Bragitium, urbs Pannoniae, hodie *Comara*, ad Danubium fluv. aut locus non procul, *Bontada*, ubi ejus ruinae visuntur, teste Brictio. Vide Bregaetium.

¶ Bragiacum, seu Braeum, *Bray*, oppidum Galliae, ad Sequanam fluvium, in Senonensi, agro inter Monasteriolum ad Icaunam, et Nogentium ad Sequanam.

Bragodunum, seu Brogodunum, ut alii legunt, opp. Rhaetiae, *Rockenburg*, inter Ulmam 2. et Meningam 8. leuc. Vide Bragodurum.

Bragodurum, *Pfullendorf* Mol. et al. opp. Ger. liberum, in Suevia, à Constantia urb. 5. leuc. in Bor. Tubingam versùs distans. *Ptol.*

¶ Bragodurum, seu Brigodurum, quod etiam Brigobanna, est castrum *Beyern*, in Suevia, ad Danubium fluvium, 12. mill. passibus à Dutlinga in ortum, teste Cluverio, & 16. ab Uberlinga in Boream.

¶ Bramæ, *Bramas*, populi Africae, in Æthiopia inferiori & regno Loanghi, inter Anzicanos populos & Oceanum.

Bramagum, vel ex al. cod. Bromagum, *Bramans*, vel *Bramasant*, teste Siml. olim urbs, nunc opp. Sequa- *Ant.*

quanorum, in Equestrium & Helvetiorum confin. apud lacum Lemanum, inter Bibiscum oppid. ad lacum prædictum 9. & Minnodunum in finibus Bernensium 6. mill. pass. dissitum. Sunt qui *Romont* esse fetibant, opp. in finibus Sequanorum.

Ptol. Bramma, *Brema*, teste Mercat. urbs Sinatum, in ora maris Eoi, in conf. Serum.

Strab. *Plin.* *Mel.* Branchidarum oratulum, Branchidæ, quod & Didyme, locus Apollini facer in Milesia reg. in Joniae confin. *Petrun* hodie locus, Nig. teste, nominatur.

Scrip. Germ. Brandeburgum, quasi Brennoburgum, *Brandeburg*, & *Brandenburg*, urbs Marchiæ, quæ ab ea Marchia Brandeburgensis denominatur, à Brenno Gallorum Duce, ut putatur, condita, ad Havellam fluv. in Saxoniae confin. episcop. sub Archiepiscop. Magdeburgensi, inde 10. leuc. distans in ort. bibern. inter Berlinum & Havelburgum ferè media 7. leuc. utrinque. Ejus mentio fit lib. 4. itinerat.

-digressus ab urbe petebam,
A Duce qua Brenno condita nomen habet.

¶ Brandeburgum urbs est antiqua Germaniae, in media Marchia, & ab Havela fluvio in duas partes divisa, nempe in superiorem & novam; estque media ferme inter Berlinum & Magdeburgum. Hinc dicitur Marchia Brandeburgica, quæ triplex, nempe superior, media, & nova, & hinc etiam Elector Brandeburgicus ex præcipuis Germaniæ Principibus. Vide Brennoburgum.

¶ Brandeburgum, urbs Poloniae, in Prussia Ducali, ab Electore Brandeburgico constructa à paucis annis, ubi Pregela fluvius in sinum *Frisch Haff* se exonerat aliquot milliaribus infra Regium montem.

¶ Branicum, *Branick seu Braneck*, castrum Germaniae, in Comitatu Tirolensi & ditione Episcopi Brixiensis, ad amnem *Rienez*, 3. leucis Germanicis a Brixinone in ortum, & totidem ferè a confinio Status Veneti.

Sax. Gram. Brannesia, *Aldenburg*, & *Oldenburg*, urbs German. seu Cimbricæ Chersonesi, in ora Holsatiae orientali, ferè excisa, à Lubeca, quæ successit ei, 10. leuc. in Bor.

¶ Brannesia, *Oldenborch*, & quibusdam *Aldeborch*, urbs fuit Episcopalis Holsatiae, in Wagria regiuncula, 8. leucis à Lubeca, quæ ei suffecta in episcopatu, nunc tantùm castrum, 2. leucis ab ora maris Baltici. Vide Aldeburgum.

Ptol. Brannogenium, postea Brangonia, & Branguenium, ut aliquibus videtur, *Bangor*, urbs Albionis episcop. sub Archiep. Cantuariensi, in ora Walliae Boreali, contra Monam ins. propinquam, ab urbe Asaphensi ad 20. mil. pass. in occ. Sed Brangonia aliis Vigornia potiùs esse videtur. Vide Branovium.

¶ Brannogenium, Camdeno & aliis oppidum fuit Cornaviorum, quod nunc *Worcester*, & Latino recenti Vigornia, urbs Angliæ, in provincia cognomine, ad Sabrinam fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi. Vide Branovium.

Cæs. Brannovices, pop. Gall. Narbonens. in Allobrogum finibus, quorum reg. *la Morienne* vel *Maurienne*, & Latinè Mauriana nominatur, testibus Marliano & Pingonio, ubi Mauriana urbs. Vide ibi.

¶ Brannovices, seu Brammovices, pop. fuere Gall. Narbonens. & pars Centronum, nunc in Ducatu Sabaudiæ, quorum oppidulum etiam Brammovicum, *Bramant*, ad Arcum fluvium, in colle, in Mauriana valle, ut ego didici pluribus, & reperi ibi ex inscriptione antiqua. Distans 7. leuc. à Fano S. Joannis Maurianensis in ort. & 3. ab Aneburgio, 7. autem a Brigantio in Bor.

Cæs. Brannovi, pop. ejusdem Gall. quorum oppid. Brigantium, teste Vigenereo, in Delphinatus reg. Vide Brigantium, sive Brigancin.

Branodunum, *Brancaster*, teste G. Camden. opp. Britanniæ, in ora Anglica ad ort. in Com. Norfolciae.

Lib. Not. Branovium, Brannogenium Ptol. (qui illud in Ordovicis reponit) Brangonia scriptor. Britannicis, *Worcester* & Britannicè *Caerwrangon*, testibus Lhuydo & Camd. urbs Albionis, ad Sabrinam fluv. in Angliae Walliæque conf. nunc Vigornia, inter Herefordiam ad occid. & Warvicum ad ort. ad 30. mill. pass.

Branovium, nunc Vigornia, celebris est infelici pugna Scotorum adversùs Anglos anno 1652. Vide Vigornia.

Paus. Brasiae, Prasia Ptol. Prasiae Steph. Polyb. & Thucyd. *Cipariss*, teste Zardo, sed Nig. *Tiros*, oppid. Peloponnesi, in Laconica reg. marit. in Argiae conf. inter Cyphantam portum & ostia Inachi fluv.

¶ Brasilia, *le Bresil*, Lusitanis *Brasil*, pars admodum ampla & fertilis Americae meridionalis, à Lusitanis detecta & occupata. Etiamnum hodie Regem agnoscit Portugalliae. Dividitur in 24. Præfecturas seu Capitanias, ut vocant, & in ortum valde porrigitur; estque inter Paraguajam provinciam, & fluvium Amazonum extensa. Ejus urbes praecipuae sunt Soteropolis Portus omnium Sanctorum, *S. Salvador de la Baya de todos os Santos*, Olinda, *Olinda de Pernambuco*, Portus securus, *Puerto Seguro*, Fanum sancti Sabastiani fluvii Januarii, *S. Sebastian de Rio Janeiro*, Siara, *Siara*, & Spiritus Sanctus, *Spirito santo*. Alias dicta fuit provincia S. Crucis, quia detecta fuit die sanctæ Cruci sacra.

¶ Bratislavia, *Braslaw*, urbs Poloniæ & Lithuaniae Ducatus, cum arce in scopulo, ad lacum. Vix 5. leucis distat à fluvio Duinæ, & a confinio Livoniae in meridiem & 8. leucis à Duneburgo.

Brattia, *la Brazza*, ins. maris Hadriatici, Liburniae oræ adjacens, inter Absyrtides ad occ. & Issam ad ort. ante Tragurium, sed, teste Plin. ante Surium, capreis & bobus abundans. Miror quod in Thes. Ling. Latin. ex Plin. ins. Mœsiae proxima Pannoniis scribatur. *Plin. Anto.*

¶ Brattia, quæ *Labrazza*, insula est oblonga, in ora Dalmatiae, inter Spalatrum & Narentam, in ditione Venetorum, prope Tragurium & Lesinam insulam, sed longè ab illa in ortum. Vide Brachia.

Bratuspantium, *Grattepance*, teste Car. Bovillo, vel *Granviller*, pag. & abbatia; *Beaumont*, oppid. teste Vigenerco; al. *Clermont*, opp. in finibus Bellovacorum, in Gall. Belg. inter Bellovacus & Ambianos, à Bellovacis 5. leuc. Parisios versùs 14. *Cæsar.*

¶ Bratuspantium quid sit nunc, non bene constat. Multi tamen credunt esse Bellovacum.

¶ Brava, *Brava*, urbs Africae, in Zanguebaria regione & Ajana ora, cum portu, vix centum milliaribus a Magadoxo in Occidentem hibernum, & non procul ab Abyssinia.

Braunodunum, *Braunaw*, opp. Norici, ad Oenum fluv. in Bavaria, a Patavia urbe 6. leuc. Oenipontem versùs in Liboontum. *Scrip. Germ.*

¶ Brausfelda, *Braunsfelde*, oppidum Germaniae & Franconiae, in monte situm, in Comitatu Solmensi, prope Lanum fluv. & 3. leuc. Germ. à Giessa in occ.

Bravum, *Burgos*, teste Tarapha, urbs archiep. Hisp. Tarrac. Castellae veteris regia, praeclara, intra montes, olim Masburgi, ut aliquibus videtur: quae Aucae urbi excitae successit, a Toleto in Hisp. umbilico 51. leuc. in Bor. à Cæsaraugusta totidem in occas.

¶ Bravum, seu Bravium, urbs fuit Murbogorum populorum. Vide Burgi.

¶ Brechinia, *Brecnock*, provincia Angliae, in Wallia regione, cum urbe cognomine, ad Oscam fluvium, media inter Maridunum & Herefordiam; & quibusdam est Loveantium antiquorum. Hanc provinciam devicit regnante Guillelmo Ruso Bernardus de Novomercatu Normannus, conscripta non parva Anglorum & Normannorum manu, & Nestam Gruffini Principis filiam uxorem duxit.

Brechinium, *Brechin*, urbs Britanniæ 2. sive Scotiæ, in ora orientali, episc. sub Archiep. Andreapolitano, inde ad 55. mill. in Bor. inter Aberdoniam & Castrum Cadoonum urbes 20. ad Escam fluv. in Angusia reg. *Scrip. Scot.*

¶ Brechinium, *Brechin*, distat 28. milliaribus ab Andreapoli in septentrionem, 6. ab ora litturali, & 18. circiter ab Aberdonia in meridiem.

¶ Brechynia, *Brechyn*, urbecula Germaniae, cum arce, in regno Bohemiæ, bello Taboritano nota. Quibusdam est Bechynia, ad amnem *Laucaltz*, prope Taborum.

¶ Breda, *Breda*, urbs Belgii, in Brabantiae Ducatu, permunita, ad fluvium Mervam, cum titulo Baroniae, in ditione Principis Arausicani; sub dominio tamen Hollandorum ab anno 1637. 8. leucis distat ab Antuerpia, 2. à monte D. Gertrudis, 6. à Busco Ducis, & 5. à Berga, ad Zomam.

¶ Bredenberga, *Bredenberg*, oppidulum Daniæ, cum arce permunita, in Holsatia & Stormaria regione, ad Sturam amnem, non procul ab Itzehoa.

Brederoda *Brederode*, castrum Belgii, in Hollandia septentrionali, prope Harlemum. Hinc familia illustris nomen habet.

¶ Brefurtium, *Brefort*, oppidulum Belgii, in Zutphaniae Comitatu, sub Hollandis ab anno 1597. Situm est in loco paludoso, 2. leucis à Grolla, & totidem ab Anholto distat.

¶ Brega *Brieg*, urbs Germaniae, in Silesia, Ducatus cognom. caput, ad Oderam fluvium, media inter Uratislaviam & Oppolium, 4. leucis ab utraque distans.

* Bregetium, Bregetio Anton. & Amm. Bergentio Aur. Victori, Brigitin Callisto, *Bregnitz*, teste Pirchaimero, pag. *Bontuda* Laz. locus Paononiae infer. vicinus prædicto, ubi Bregætii ruinę cernuntur, in territor. Tauruni urb. inde 30. mill. pass. distans ex itin. Anton. ea quo error patet asserentium Bregætium esse ipsum Taurunum. (* manuscr. Selden. *Βρεγετιον*.

¶ Bregetium, Cluverio teste, est Strigonium, *Gran*, urbs præclara Hungariæ. Aliis est *Komara*, ara ad Danubium fluvium, in Scutia insula.

¶ Brema, *Brema*, urbs Asiæ, in India extra Gangem, ad fluvium Menanum; estque caput regni cognominis, in regione *Pegu*.

* ¶ Brema, *Bremen*, urbs Germaniae, in Saxonia inferiori, archiepiscopalis, ad Visurgium, & Ducatus cognominis caput. Vide Phabiranum.

¶ Brembus, *Brembo*, fluvius Italiaa & agri Bergomensis. Hinc Brembana vallis. Fontes habet in limite vallis Tellinae, & in Adduam se exonerat 8. milliaribus à Bergomo.

¶ Bremefurda, *Bremefurde*, oppidum Germaniae, in Ducatu Bremensi. Vide Vorda.

Ptol. Ant. Bremenium, sive Brameniun in al. cod. *Brampton* Camd. opp. Britanniae, in Angliae Scotlaeque conf. in ora littor. ad ort. *Bamborrovv* Talboto, *Barvvick* Villanov. quod rec. Latino Bervicium dicitur, opp. præclarum, ad ostia Tuedæ, Scotis ereptum ab Anglis, in Northumbriæ conf. Vide Borcovicum. Subscribo Camdeno. (Qui tamen conjicit esse *Rochester* pag. ad Readum flav. in parte occident. Northumbriæ, quæ Ridisdalia dicitur. *Erampton* verò illi in Comitatu Cumbriæ, prius Brementuracum.

¶ Bremenium Camdeno est *Brampton*, oppidulum Angliæ, in Northumbria, ad amnem *Till*, 9. milliaribus Anglicis ab ora littorali, & 6. tantùm à confinio Scotiæ versus Bersicum.

¶ Bremensis Ducatus, *Hertzogthumb Bremen* incolis, *Duchè de Bremen* Gallis, provincia est Germaniae, in Saxonia interiori, alias sub dominio Archiepiscopi Bremensis, nunc autem subest Regi Sveciæ pace Monasteriensi. Terminatur à septentrione Albi fluv. à meridie Visurgi, ab ortu Ducatu Luneburgensi & Principato Ferdensi, ab occasu antem Comitatu Oldenburgico & ditione Lavenburgica. Eius urbes sunt Stada, Bremefurda, & Buxtehoda. Sed Brema, totius tractus caput, ferè sui juris est.

Ant. Bremetonacum, Bremetenracum lib. Not. * *Ribchester* nunc, teste Camden. opp. Britanniae, in Anglia, inter Galacum 27. mill. pass. & Mancunium 38. Mediolanum versùs ex itin. Anton. (* Camdeno vero est *Overburrove* viculus Lancastrensis, ad Lonum fluv. in confinio Westmariç.

¶ Bremetonacum, Camdeno teste, est *Ribcester*, pagus Angliæ, in Lancastrensi provincia, ad amnem *Ribbil*. 10. milliar. Anglicis ab ora littorali in ort.

¶ Bremocartum, *Bremgarten*, oppidum Helvetiorum, ad Ursum amnem 15. mill. passibus ab aquis Helvetiis Lucernam versùs.

Brenda pro Brundusio urbe apud Poetas, teste Festo.

¶ Brendulum, *Brondolo*, oppidulum Italię, cum portu in insula maris Adriatici & Ducatus Veneti, prope littus & fossas Clodias, paucis milliaribus a Venetiis in austrum.

¶ Brennacum, *Mezieres*, seu *S. Michel en Brenne*, oppidulum Galliae, ad amnem *Claise*, in Turonensi provincia & confinio Bituricensis Ducatus, teste Petro du Val. Aliis est *Brenne* vicus Campaniae in Remensi agro.

Floro. Brenni, pop. Norici, in Comit. Tirolensi, *Brunaurver*, teste Siml. quorum opp. *Bruneck*, inter Brixinam urb. ad occ. 4. & Aguotum opp. in ort. 5. leuc. dissitum. Vide Breuni.

¶ Brennia, *Bronne le Comte*, oppidum Belgii, in Comitatu Hannonię. Ab aliis est *Braine*, diciturque etiam Bronium, Vide ibi.

Scrip. Germ. Brennoburgum, *Brendeburg*, urbs Germ. in finibus Saxonię, episcop. sub Archiep. Magdeburgensi, inde 10. leuc. in Cęc. inter Wirtembergam & Havelburgum 8. a Berlino 7. ex qua urbe nomen est Marchiæ reg. amplæ: cuius Marchio unus est ex Imp. Electoribus. A Brenno condita traditur, teste Georg. Sabino Poeta:

Italiam quando digressus ab urbe petebam:
A Duce quae Brenno condita nomen habet.

¶ Brennoburgum, *Brandebourg*, urbs est ad Havelam fluvium, in media, Marchia, quæ ab ea nomen sumpsit, uti & Elector potentissimus, cui dominio subsunt hæ provinciae, Marchia vetus Brandeburgica, Marchia nova, & Marchia media, Prussia Ducalis, Pomerania ulterior, Ducatus Crossensis in Silesia, Ducatus Magdeburgensis, Principatus Halberstadiensis & Mindensis, Comitatus Ravenspergensis & Marchię, cum Ducatu Clivensi & parte Voigtlandiae.

Brennus mons, *Brenner*, mons Norici, in Comitat. Tirolensi, apud Stiriacum opp. ab Oeniponte 5. leuc. in austrum. Vide Pyrenaeus. Est etiam Brennum *Bre*, pag. agri Brixiens. in valle Camunorum, inter Iseum lacum 33. & Tiranum oppid. Rhætorum 38. in via inter Brixiam & Curiam, inde 34. hinc 79. mill. pass. *Scrip. Germ.*

Brentesia, *la Brenta*, fluv. Venetiae. Vide Medoacus.

Brentonicum, *Brentoni* Laz. pag. Venetiae, ad Athesim fluv. inter Veronam & Tridentum occurrens, *Brensenego* Italis, à Roboreto opp. 6. mill. pass. in austrum, Veronam versùs 30. *Scrip. Ital. P. Dia.*

Breones, Breuni Ptol. Breuci Strab. Vide infrà in Breuni. Sunt qui hos popul. in Vindelicia inter Licum & Oenum describant. De quibus Ven. Fortun. lib. 4. de vita S. Mart. *Fortu.*

Qui vicina sedent Breonum loca, perge per Alpem.

¶ Bresegella, *Brisighella*, oppidulum Italiae, in Romandiola provincia, ditionis Pontificiae, juxta Anemonem fluvium, & ad radices Apennini, 6. milliaribus à Faventia distat, & 2. tantùm a confinio dominii Florentini.

¶ Bressia, *la Bresse*, provincia Galliae, Comitatus titulo clara, alias sub Duce Sabaudiae, sed anno 1600. Francici juris effecta est ab Henrico Magno. Habet ab Oriente Sabaudiam, a Septentrione Comitatum Burgundiae, ab Occidente Ducatum Burgundiae, cum Lugdunensi Pręfectura, & ad Meridiem Delphinatum. Eius primaria urbs Burgus dicitur, & ei adjacent Beugelia & Verromaea regiunculae, quae sub ipsa sępius continentur.

¶ Bressicia, *Bressici*, urbs regni Poloniae, in Polesia provincia, ad fluvium *Bug*, cum arce; estque regionis caput, 25. leucis Polonicis distat a Loblino, & 30. à Varsavia in ortum.

¶ Bressuria, *Bressuire*, urbecula Galliae & Pictaviensis agri, ad amnem Argentonium, 3. leucis dissita à Parthenaco, & totidem a Thuarcio occas. versùs.

¶ Brestia, *Brest*, urbs Poloniae, in Cuiavia provincia, satis munita, & inter paludes sita. Ab aliis *Brzestye* dicitur; & vix 4. leucis a Vistula fluvio distat, 8. a Torunio in austr. & 10. a Lancicia in Bor.

¶ Breteilium, *Breteuil*, oppidum Galliae, in Normanniae Ducatu. Distat ab Ebroicu 6. leucis in meridiem, & 2. à Vernolio, juxta Itonem fluvium.

Bretena, oppid. Venet. quod Brintum Plin. dicitur, vulgo *Brigcano*, ut aliquibus videtur: sed fides penes ipsos sit. *Ptol.*

Bretina, oppid. olim Insubriae, quod hodie *Barlasina* dici putatur, pag. agri Mediolanens. medio itinere inter Mediolanum & Comum occurrens, D. Petri martyris occisione memorabilis. *Ptol.*

Bretolaeum, *Bretulla*, (non *Britio*, ut in Thes. Ling. Lat.) teste Mol. opp. olim, nunc pag. Hisp. Lusit. in regno Portugalliae. *Ptol.*

Bretonia urbs fuit Hisp. Tarraconens. in Gallæcia, olim sub Gothis, episc. sub Archiep. Bracharensi, nunc pag. *Bretagna* dictus, teste Jo. Mariana, Mindonensi urbi, quae illi successit, proximus, 8. mill. pass. distans. *Lib. Conc.*

¶ Bretta, *Bretten*, oppidulum Sveciae, in Vestrogothia provincia, à Danis vastatum anno 1644.

Brettii, pop. Italiae. Vide Brutii.

Breucomagus, opp. Germ. sup. Vide Brocomagus. *Cod. Theo.*

Breviodurum opp. fuit Gall. Celt. in ora Normandiae, inter Juliobonam ad ort. et Neomagum ad occid. 17. mill. pass. *Ptol. Ant.*

Breuni, Brenni Floro & Hor. pop. Vindeliciae, in Bavaria, *Perlachers & Perlachereyd* hodie, teste Aventino. Mem. Horat. lib. carm. 4. ode 14. *Ptol.*

Drusus Genaunos, implacidum genus,
Breunosque veloces, & arces
Alpibus impositas tremendis.

Breuni item, pop. Alpini, in Lepontiorum confinio, quorum reg. *la Val di Bregna* Italis, *Palenserthal* Germ. teste Ægid. Scudo nominatur, ubi Breunus fluv. *Bregno* vulgò, per vallem antedictam decorrens, ac in Ticinum fluv. supra Belitionem opp. 8. mill. pass. influens. *Plin.*

¶ Bria,

¶ Bria, *la Brie*, provincia Franciae, Campaniae adjecta inter Sequanam & Matronam fluvios, non longè à Lutetia. Angustioribus coarctatur limitibus. Ibi urbes praecipuae Meldae, Latiniacum, Provinum, Sesana, & Bria Comitis Robetti.

¶ Bria Comitis Roberti, *Brie Comte Robert* urbecula Galliae, in Bria provincia, ad amnem *Jerre*, 6. leucis distat à Lutetia, in regione feraci.

¶ Brianzonia, *la Fora de Briancon* seu *Briancoma*, arx Sabaudiae, in Tarantasiae Comitatu. Vide Arx Brianconia.

Ant. Bridoborum, & Brivodurum, *Briare*, teste Siml. opp. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. in Duc. Nivernensi & Vastiniae reg. confinio, à Nivetnis 21. luc. in Bor. versùs Mnot. Argium 10.

¶ Briela, *Briel* incolis, *la Brile* Gallis, urbs permunita Hollandiæ, prope ostium Mosç, ubi jacta fundamenta Reipublicæ Batavæ. Sedet in Voornia insula, cum portu satis, a. leucia à Delphio, & 3. a Roterodamo in occasum.

¶ Brielium, *Bruel*, seu *Briel*, oppidum Germaniç, cum castro Archiepiscoparus Coloniensis, ubi aliquando commoratur Elector, 2. leucis Germanicis distat a Colonia in austrum.

Ptol. Brigæcium, *Oviedo*, teste Tarapha, urbs Hisp. Tarracon. in finibus Austrum, episc. sub Archiep. Compostellanum, apud Lucum Allurum urbem excisam, a Legione 22. leuc. in Bor. & Circium.

¶ Brigæcium aliis est *Braganza*, urbs Portugalliæ intra montes.

Brigancoaia, *Breganeon*, arx Galliæ, in litture Provinciæ, scopulo affixa in modum insulæ; estque parva, sed munita, & media inter Telonem & Fanum S. Eutropii, contra Stœchades insulas.

Brigantes, pop. Albionis, qui nunc Eboracenses, *Yorkshire* sunt Lelando. (Camdeno sunt Eboracenses, Lancastrienses, Dunelmenses, Westmarienses, & Cumbri.)

Ptol. Brigantes quoque Ptol. pop. Hiberniæ, in ora orient. quorum urbs est * *Galvvay*, teste Hect. Boetho. Aliis *Ganaforda*. (* *Galovay* verò est in ora occidentali.)

Brigantes item in Scotia, quorum reg. Gallovidia esse videtur.

¶ Brigantes in Hibernia fuere, ubi nunc Comitatus *Waterford & Triperary*, in Momonia provincia, inter Suirii ostium Confluentesque Neori & Barovvi.

Ant. Brigantia. Vide Brigantium. Est etiam Brigantia urbs Lusitaniæ seu Portugalliæ Ducali titulo insignis, *Braganza*, Miraodæ urbi proxima, inde novem leuc. Bracaram versùs 27. Vide Cœliobriga.

¶ Brigantia, *Berganca* Hispanis, *Bragance* Gallis, urbs fuit Asturum, nunc Portugalliæ, intra montes, in confinio regni Legionensis, cujus Dux hodie est Rex Portugalliæ ab anno 1640. Sed non bene constat eam Cœliobrigam dictam fuisse.

¶ Brigantini montes, *monti di Brianza*, montes Italiæ, in Ducatu Mediolanensi, ubi Addua fluvius exit è Lario lacu.

Plin. Brigantinus lacus, qui & Acronius Melæ, Brigantia Amm. *Bodensee* Germanis, lacus Rhætiæ, plura habens nomina à circumdantibus oppidis. Per illum Rhenus ad 500. stadia decurrit. Veneto jungitur circa Constantiam urb. Vide Acronius. Hic mustelas marinis mustelis aemulas gignit.

¶ Brigantinus lacus, qui aliter Venetus, Podamicus, & Constantiensis dicitur, Germanis *Bodensee*, Gallis *Lac de Constance*, & Italis *Lago di Constanza*, est maximus inter Helvetios & Sueviam, supra Constantiam. Sed ab eo differt Acronius, qui aliter Cellensis lacus dicitor, vulgò *Cellersee*; estque paulò infra Constantiam, teste Cluverio. Brigantinus lacus rigat urbes Constantiam, Brigantiam, Lindaviam, Uberlingam, & Buchorniam.

Eryth. Brigantinus item lacus Cenomanorum, in finibus Brixiensium, ex quo Clusius fluv. per agrum Brixienlem in Ollium delabitur. Hic lacus *Idro*, teste Erythraeo, nominatur, quem tamen apud vet. haud legi. A Brixia 55. mill. pass. abest.

¶ Brigantinus hic lacus ab aliis Edrinus dicitur. Vide ibi.

Liv. Brigantinus portus, *Porto della Corunna*, teste Jo. Mariana, port. Hisp. Tarracon. in Callaicis, amplissimus, apud Caronium urbem, à Compostella urb. 20. leuc. in Boream.

¶ Brigantinus portus erat ubi Lucenses Callaici, & prope eum Brigantium, seu Flavium Brigantium, oppidum, quod multis est oppidum *la Corunna*, aliis autem est *Betanzas*, urbecula in viciniis. Vide Flavium Brigantium.

Brigantium, Brigantia Anton, *Bregentz & Bregnitz*, opp. Rhaetiae, in Suevia, ad Brigantinum lacum, Comitat. olim, urbs Rhaetiae primaria, apud Lindavium urb. ab ea 2. leuc. in austrum, Curiam versùs 8. à Constantia 5. in ort. ab Ulma 32. in Libonotum. *Ptol.*

¶ Brigantium, *Bregentz*, oppidum aliàs Rhaetiae, ubi Brigantii populi, nunc in Suevia, caput est Comitatus cognominis Tirolin adjecti, sub dominio domus Austriacae, & ibi amnis etiam *Bregentz* influit in lacum Brigantinum.

Brigantium alterum, Brigantio Anton. Virgantia Amm. Marcellino, *Brianzon*, opp. Gall. Narbonens. in Delphinatu, in Segusianorum conf. ad Druentiam fluv. inter Segusium urbem Italiae in finib. Taurinorum 12. & Ebredunum urbem Delphinatus 7. leuc. *Strab.* *Ptol.* *Ant.*

Brigantium tertium in Albione, urbs archiep. Angliae, *Yorck*, sic à Ptol. lib. 2. magnae construct. appellatur. Vide Eboracum. Brigantium quoque urbs Hisp. in Gallaecia, quae *Compostella* nonnullis esse videtur. Aliis est *Betanzos*. *Ptol.*

Brige, *Broughton* Camd. opp. Britanniae, in Anglia, inter Ventam Belgarum 11. & Sorbiodunum 9. mill. pass. ea Anton. itin. Brage etiam legitur. *Ant.* *Beda.*

Brigensis saltus, qui & Brigia sylva, in Gall. Celt. *Aimoi.*

¶ Brigevatera, *Bridgevvater*, oppidulum Angliae & Comitatus Somersetensis, ad amnem *Parret*, 5. milliat. Anglicis ab aestuario Sabrinae.

Brigiana, *Burlana*, opp. Hisp. Tarracon. teste Beuthero, haud obscurum, in ora regni Valentiae, à qua 7. leuc. abest in occ. Dertusam versùs, inter Castellonum & Populam a. *Scrip. Hisp.*

Brigiani, pop. Alpini, in Alpibus Cottiis, supra Caturiges: quorum opp. *Brianzon* esse videtur Simlero. *Plin.*

¶ Brigiosum, oppidulum Galliae Aquitanicae, nunc vicus *Bron*, in Pictaveosi provincia, ad Botnnam fluvium, inter Pictavium & Mediolanum Santonum.

¶ Brigobanna, *Beyern*, teste Cluverio, oppidum Germaniae, in Suevia, ad Danubium flu. 22. mill. passib. à Durlinga distat in ortum.

¶ Brigolium, *Brigevil*, oppidulum Galliae, in provincia Marchiae inferioris, prope Vigenoam fluv.

Brillendunum, *Bridlington*, opp. Albionis, in ora littorali ad ort. in Com. Eboracensi, apud Flamburgum, & Hullam portum, & empor. ab Eboraco ad 30. mill. in ortum. *Scrip. Brit.*

¶ Brillendunum, nomen fortasse novum oppidi *Briddington*, quod alias Gabrantovicum dictum fuit; estque in ora, juxta Flamburgum, & 25. milliaribus Anglicis ab Hullo in Boream distat.

¶ Brinnica, *Brinnitka*, oppidulum Germaniae, in Silesia & Ducatu Oppoliensi, ad Brinnitium fluvium, 3. leucis distat ab Oppolio in ortum, una autem a confinio regni Poloniae.

¶ Brinnum, *Brinn*, urbs Germaniae, in Moravia provincia, ad Suvartam fluvium, qui ibi in Zuittam cadit, 5. leucis distat ab Olmutio meridiem versùs, & paulò minùs à Znoymo. A Bohemis *Brno* dicitur; estque munita, cum castello valido; & anno 1645. fortiter propugnata fuit à Souchio Gallo contra Svecos, quos compulit obsidionem solvere irrito conatu.

¶ Brinolium, *Brignoles*, urbecula Galliae, in Provincia, prunis suis celebris, ad amnem *Caranne*, 6. leucis distat à Telone, & 2. à fano D. Maximini; estque intra montes sita.

Brinta, *Brenta*, fluv. Venet. apud Patavium fluens. Vide Medoacus. De eo Ven. Fort. in vita S. Mart. lib. 4. *Fort.*

Hic tibi Brinta fluens, iter est Retenone secundo.

Brintum, *Castel Brito*, opp. olim Æmiliae, in territ. Bononiensi. Al. *Breato* opp. excisum videtur, in monte, apud Idisim fluv. a Bononia 12. mill. past. in merid. distans.

Briocum, *S. Brieu*, urb. Gall. Celt. in ora Britanniae Boreali, inter Maclovium ad ort. 20. & Leonam ad occ. 20. mill. pass. episc. sub Archiep. Turonensi, à S. Brioco Episcopo denominata. *Scrip. Gall.*

Brinnum, reg. Norici, in qua *Bruneck* opp. Comitat. Tirolensis, teste Laz. à Brixinensi urbe 4. leuc. in ortum. *P. Dia.*

ortum. Ibi sanguinem è nubibus decidisse testatur P. Diac. Aliis Brionum *Pernavv* opp. videtur in territ. Salisburgensi. Briones pop. Breuni Ptol. Breones Venant. Fortun.

Tro. mon. Brivium, *Brivio*, opp. Insubriæ, in agro Mediolanensi, ad Adduam fluv. inter Mediolanum 24. mill. pass. & Bergomum 10.

¶ Briqueratium, *Bricherasco* incolis, *Briqueras* Gallis, oppidum Italiæ, in Pedemontio, juxta amnem *Pelis*, in valle, & 4. milliaribus a Pinarolo in austrum.

Ant. Brisacus mons, Brisiacus ex al. cod. *Brisach & Prisack*, opp. Germ. super. ad Rhenum, in Alsatia, inter Basileam ad austrum 7. & Argentoratum ad Bor. 8. leuc. à Colmaria 2. in ortum.

¶ Brisacus mons, seu, & melius, Brisacum, *Brisach*, urbs est & arx munitissima Germaniæ superioris, in Alsatia provincia, cum ponte lapideo ad Rhenum fluvium. Antea erat Austriacæ ditionis. Sed fortiter fuit expugnata a Duce Bernardo Veimariensi anno 1638. & postea remansit sub imperio Gallorum, pace Monasteriensi.

S-b. Not. Brisigavi, pop. Germ. super. *Brisgovver*, teste Ortel. reg. Brisgoia Lat. rec. dicitur, vulgò *Brisgovv*, in qua Friburgum urb. & academia, a Basilea 3. leuc. in Cæciam.

¶ Brisigavi, populi Germaniæ, prope Rhenum fluvium. Hinc Brisgoja seu Brisgovia regio Germaniae, inter Rhenum & Sylvam nigram, cujus Brisacum aliàs primaria, nunc Friburgum. Ferè tota juris est Austriaci.

Ptol. Brisoana, *Bindimir*, teste Molet. cum Cast. fluv. Persidis, in sinum Persicum inter Rhogomanem & Bagradam ad ort. influens. Hic Persepolim urbem primariam interluit.

Scrip. Acr. Bristolium, *Bristovv*, urbs Albionis, in Angliae & Walliae conf. apud ostia Sabrinae fluv. urb. episc. sub Archiep. Cantuariensi, & empor. celebre, à Londino 97. mill. in occ. inter urbes tertium sibi locum vendicans. Olim Venta Belgarum, juxta nonnullos.

¶ Bristolium, *Bristol* Gallis, aliàs Trajectus secundum aliquos, sed male Venta Belgarum, urbs partim in Somersetensi posita est agro, & partim in Glocestriensi, ad Avonam fluvium, ubi Fromum amnem recipit. Editiori situ gaudet, 5. milliaribus à Bathonia in occasum, & 7. ab ostio Avonae in aestuarium Sabrinae in ortum. Sed 18. milliaribus distat à confinio Walliae, & 75. circiter à Londino, Speedo, & Camdeno testibus.

¶ Bristolium novum, *Nevv Bristovv*, oppidum Americae septentrionalis, in ora litorali novae Angliae, & sub dominio Anglorum.

Britannia, quae Ptol. Albion, Ins. maxima Europae,
Cæs. in Oceano Galliae obversa: in duas à veteribus divisa,
Plin. in 8. & 2. hoc est, in Angliam & Scotiam. Prior etiam
E al. dicitur major, & superior; altera minor, & inferior. Anglia in austrum, Scotia in arctos vergit. Longitudo 800. mill. pass. continet inter oram australem Angliae, ubi Antona opp. contra Vectim ins. & oram Borealem Scotiæ. Latitudo maxima 320. inter Cantium ad ortum, & Bolerium ad occ. promontoria. Ambitus quadragies octies septuagies quinquies mill. pass. teste D. Isid. Est & Britannia minor pars Gall. Celticae ad occ. & Bor. quae Aremoricae civitates Caes. dicitur, sic a Britannis, qui ex Britannia magna ab Anglis, sive à Saxonibus ejecti, in ea consederunt. Pop. Britanni, quorum mem. Virg. ecl. 1.

Et penitus toto divisos orbe Britannos.

Britannia non solùm Angliam, ut in Thes. Ling. Lat. sed etiam Scotiam complectitur.

Urbes & oppida præclariora Britanniæ primæ, i.e. *Angliæ & Walliæ, quæ nunc exstant. Quæ asteriscis indigitantur, oppida sunt vel munitiora, vel munimenti capaciora.*

Urbes & oppida Angliæ.

Aballaba, *Appleby*, in Comit. Westmariæ.
* Æglesburgus, *Ailesbury*, Bucking.
Alnevicum, *Alnvvick*, Northumb.
Antona australis, *Southampton*, reg. cognominis portus.
Antona Borealis, *Northampton*, reg. cognom.
Axelodunum, *Hexham*, Northumbriæ.
* Banburia, *Banbury*, Oxoniensis.
Barnastapula, *Barnstable*, Devoniæ.
Bathonia, *Bath*, olim Aquae calidae & Aquae solis. Somersett. episc. urbs.
Bedfordia, *Bedford*, r.g. cognom.
* Bervvicus, *Barvvick*, Northumb. portus.
Boltonia, *Bolton*, Lancastriensis.
Brigevvatera, *Bridgevvater*, Somersett.
* Bristolium, *Bristovv*, Somerset. portus.
Buckingamia, *Buckingham*, reg. cognom.
Calcaria, *Tadcaster*, Eboracensis.
Camaloduoum, *Maldon*, Essexiae.
Cantabrigia, *Cambridge*, olim Camboritum; reg. cognom. academia.
Cantuaria, *Canterbury*, olim Durovernum, Cantii, urbs archiepiscopalis.
* Carleolum, *Carlile*, Cumbr. urbs episc.
* Cestria, *Chester*, & *Westchester*, reg. cognom. urbs episc. & portus.
Chardum, *Chard*, Somersett.
Chelmerum, *Chelmsford*, Essex. olim Canonium.
Chesterfeldis, *Chesterfield*, Derbiensis.
Cicestria, *Chichester*, Sussex. urbs episc.
* Colcestria, *Colchester*, Essex. olim Colonia.
* Conventria, *Coventry*, Varvic. urbs episc.
Corinium, *Cirencester*, & *Circester*, Glocest.
Doncastrum, *Doncaster*, olim Danum, Eborac.
Derbia, *Derby*, vel *Darby*, reg. cognom.
Dertmuta, *Dartmouth*, Devon. portus.
* Divisae, *the Vies*, seu *Devizes*, Wiltoniensis.
Dorcestria, *Dorchester*, reg. cognom.
* Dubris, *Dover*, Cantii, portus,
Dunelmum, *Duresme & Durham*, episcopatus cognom. urbs episc.
Dunistabulum, *Dunstable*, Bedfordiensis.
Durnovaria, *Dorchester*, reg. cognom.
* Eboracum, *York*, reg. cognom. urbs archiepisc.
Elia, *Ely*, Cantabrig. urbs episc.
* Exonia, *Exester*, olim Isca Damnoniorum, Devon. urbs episc.
Fanum S. Albani, *S. Albans*, ubi olim Verulamium, Hertfordiensis.
* Fanum S. Botolphi, *Boston*, Lincoln. portus & emporium.
Fanum S. Edmondi, *S. Edmonds Bury*, Suffolc.
Fons clarus, *Shirborn*, Dorcestr.
* Galleva, *Wallingford*, Bercheriae.
Garisnonum, *Yarmouth*, Norfolc. portus & emporium.
* Genesborvvia, *Gainsborough*, Lincoln.
Gippevicum, *Ipsvvich*, Suffolc.
Glasconia, *Glassenbury*, Somersetensis.
* Glovernia, *Glocester*, olim Glevum, reg. cognom. urbs episc.
Harlepolis, *Hartlepool*, Dunelm. episcopat. portus.
* Harvicum, *Harvvich*, Essex. portus.
* Herefordia, *Hereford*, reg. cognom. urbs episc.
Hertfordia, *Hartford*. reg. cognom.
* Hulla, *Hull* vel *Kingston upon Hull*, Eborac., portus & emporium.
Huntingdonia, *Huntington*, reg. cognom.
Lancastria, *Lancaster*, reg. cognom.
Lanstuphadonia, *Launston*, Cornubiae.
Ledesia, *Leeds*, Eboracensis.
Leicestria, *Leicester*, reg. cognom.
Leonis monasterium, *Lemster*, Hereford.
* Lichfeldia, *Lichfield*, Stafford. urbs episc.
Lindum, *Lincoln*, reg. cognom. urbs episc.
* Linum Regis, *Lienne*, Norfolc. portus & empor.
* Liserpalus, *Lirpool & Leverpool*, Lancast. portus.
* Londinum, *London*, Middlesexiae, urbs regni primaria & episc.
* Ludloa, *Ludlovv*, Salopiae.
* Mancunium, *Manchester*, Lancastr.
Margaberga, *Marleborovv*, Wiltoniensis.
Morpitum, *Morpeth*, Northumbriae.
* Morsiburgus, *Brug-morse & Bridgenorth*, Salop.
Neoportus, *Nevvport*, Vectis ins.
* Nevarca, *Nevvark*, Nottingamiensis.
Nortahalvertonia, *Northallerton*, Eboracensis antehac Comitatus.
Norvicum, *Norvvich*, Norfolc. urbs episc.
Nottingamia, *Notingham*, reg. cognom.
* Novum castrum, *Nevvcastle*, Northumb. portus & empor.
Novus mercatus, *Nevvmarket*, Cantabrigiensis.
* Oxonium, *Oxford*, reg. cognom. urbs episc. & academia.

Petro-

Petropolis, *Peterborough*, Northampt. urbs episc.
* Plimmuta, *Plimmouth*, Devon. portus.
* Pons fractus, *Pontfract* vel *Pontfreit*, Eborac.
* Portus ostium, *Portsmouth*, Southampt. portus.
Prestonium, *Preston*, Lancast.
* Readingum, *Reading*, Bercheriæ.
Richmondia, *Richmond*, Eboracensis ante hac Comitatus caput.
Rium, *Rye*, Sussex. port.
Roffa, *Rochester*, Cantii. urbs episc.
Sacri capilli, *Halifax*, Eboracensis.
* Salopia, *Shrewsbury*, reg. cognom.
Sandovicum, *Sandwich*, Cantii, portus.
Sarum & Sarisburia, *Salisbury*, Wiltoniensis urbs episc.
* Scarburgum, *Scarborough*, Eborac. portus.
Stanfordia, *Stamford*, Lincoln. antehàc academia.
Staffordia, *Stafford*, reg. cognom.
* Tanodunum, *Taunton*, Somerset.
Theoci curia, *Tewksbury*, Glocest.
Thetfordia, *Thetford*, Norfolc. olim Sitomagus.
Tonbrigium, *Tonbridge*, Cantii.
Tripontium, *Torcester*, Northampton.
Varingtonium, *Warington*, Lancast.
Varvicum, *Warwick*, reg. cognom.
Vicus Malbanus, *Nantwich*, Cestr.
* Virgonia, *Worcester*, olim Braonogenium, reg. cognom. urbs episc.
* Vimutium, *Weymouth*, Dorcestr.
Uriponium, *Rippon*, Eborac.
Uzella, *Lestithiel*, Cornubiæ.
Wellę & de Fontibus, *Welles*, Somersettensis urbs episc.
Westmonasteriom, *Westminster*, Middlesexię.
Wibigginum, *Wiggin*, Lancast.
* Windlesora, *Windsor*, Bercheriæ.
Wintonia, *Winchester*, Southampt. urbs episcopalis, olim Venta Belgarum.

Walliæ urbes & oppida quæ exstant.

Albergennium, *Albergeveany* & *Abergenny*, olim Gobannium, reg. Mnoumetensis.
Arvone, *Caernarvan*, reg. cognom.
Bala, *Bala*, Merviniæ.
Bangoria, *Bangor* vel *Banchor*, Carnarv. urbs episc.
* Bellomariscus, *Bran-marish* & *Beanmeris*, Monæ ins. portus.
Brechinia, *Brecknock*, reg. cognom.
Cardiffa, *Caerdiff*, Glamorganensis.
Cardigania, *Cardigan*, reg. cognom.
Chepstovium, *Chepstovv*, Monumet.
Civitas legionum, *Caer-leon*, olim Isca, Monumetensis.
Conovii ostium, *Aberconvvey*, ubi olim Conovium, Carnarv.
Denbighia, *Denbigh*, reg. cognom.
Faoum S. Asaphi, *S. Asaph*, Flintens. urbs episc.
Fanum ad Taffum, *Landaff*, Glamorganensis urbs episc.
Harlecum, *Arlech* vel *Harlech*, Mervin. portus.
Haverfordia, *Haverfordvvest*, Penbroch.
Maridunum, *Caermarden*, reg. cognom.
Menia, *S. Davids*, Penbroch. urb. episc.
* Mons Gomericus, *Montgomery*, reg. cognom.
* Monumethia, *Monmouth*, reg. cognom.
Nidum, *Neath*, Glamorganensis.
* Penbrochia, *Pembrook*, reg. cognom. portus.
Radnoria, *Radnor*, reg. cognom.
Ruthunia, *Ruthin*, Denbigh.
Trellinum, *Welshpool*, Mongomer.

Britanniæ primæ populi juxta Camdenum.

Atrebatii.
Bercheria, *Barkshire.*
Belgæ,
Dorsettia, Dorcestrensis Comitatus, *Dorcetshire.*
Somersettensis Comit. *Somersetshire.*
Southamptoniæ Comit. *Hamshire*, *Hantshire.*
Vecta insula, *The Isle of Wight.*
Wiltoniensis Comit. *Wiltshire.*
Brigantes,
Eboracensis Comit. *Yorkshire.*
Dunelmensis episcopat. *The Bishoprick of Durrsme* vel *Durham.*
Lancastriensis Comit. *Lancashire.*
Westmaria Comit. *Westmorland.*
Cumbria Comit. *Cumberland.*
Cantium,
Kent.
Cattieuchlani,
Bedfordiensis Comit. *Bedfordshire.*
Buckingamiensis Comit. *Buckinghamshire.*
Hertfordiensis Comit. *Hartfordshire.*
Coritani,
Derbiensis Comit. *Darbyshire.*
Leicestriensis Comit. *Leicestershire.*
Lincolniensis Comit. *Lincolnshire.*
Northamptonię Comit. *Northamptonshire.*
Nottingamiensis Comit. *Nottinghamshire.*
Rotelandia, *Rutland.*
Cornavii,
Cestriensis Comit. *Cheshire.*
Salopiensis Comit. *Shropshire.*
Staffordiae Comit. *Staffordshire.*
Warvvicensis Comit. *Warvvickshire.*
Wigorniensis Comit. *Worcestershire.*
Damnonii,
Cornubia, *Cornvvall.*
Devonia, *Devonshire.*
Dimetæ,
Cardiganiae Comit. *Cardiganshire.*
Carmardeniae Comit. *Caermarthenshire.*
Penbrochiensis Comit. *Pembrookshire.*
Dobuni,
Glocestriensis Comit. *Gloucestershire.*
Oxoniensis Comit. *Oxfordshire.*
Iceni.
Cantabrigiensis Comit. *Cambridgeshire.*
Huntindoniensis Comit. *Huntingtonshire.*
Norfolcia, *Norfolk.*
Suffolcia, *Suffolk.*
Ordevices,
Arvoniæ Comit. *Caernarvonshire.*
Denbighiensis Comit. *Denbighshire.*
Flintensis Comit. *Flintshire.*
Mervinia, *Merionetshire.*
Mongomeriensis Comit. *Montgomeryshire.*
Mona insula, *The Isle of. Anglesey.*
Ottadini,
Northombria, *Northumberland.*
Regni,
Sussexia, *Sussex.*
Suthreia, *Surrey.*
Silures,
Brechiniæ Comit. *Brecknockshire:*
Herefordensis Comit. *Herefordshire.*
Glamorganensis Comit. *Glamorganshire.*
Monumetensis Comit. *Montmouthshire.*
Radnoreosis comit. *Radnorshire.*
Trinobantes,
Middlesexia, *Middlesex.* Essexia, *Essex.*

Urbes Britanniæ secundæ, hoc est, Scotiæ.

* Aberdonia, olim Devana, *Aberdeen*, academ.
¶ Abrenethea, *Abernethy.*
¶ Aerea, *Ayre.*
* Alata castra, *Edenburgh*, urbs regia & acad.
* Andreapolis, *S. Andrevvs*, academia.
Brechinium, *Brechin.*
* Candida casa, *Whitbern.*
Castrum Britonum, *Dunbritton.*
Castrum Caledonium, *Dunkelden.*
Chaorea, *Chanoury.*
¶ Dunum Dei, *Dundee.*
Dorocum, *Dornock.*
Dumblanum, *Dunblane.*
¶ Doofresa, *Dunfreis.*
Edimburgus. Vide Alata castra.
Elgiaum, *Elgin.*
Fordunum, *Forden.*
* Glasquum, *Glascovv*, academ.
Hamiltonom, *Hamilton.*
¶ Innernium, *Innerness.*
Insula S. Columbi, *Colomb-kill*, juxta Mulam.
Kirchvallum, *Kirkvvale*; in Pomonia.
Lismoria, *Lismore.*
Mussalburgum, io Laudonia, *Musselborovv.*
* Perthum, *S. Johnston.*
¶ Stephanodinum, *Dunstafag.*
* Striviliogum, *Sterling.*
Suavicordium.
Victoria, *Vuington*, aliis *Inch-Krith.*

¶ Britannia minor, olim Armorica dicta, nunc vulgò *la Bretagne* Gallis, *Bertagna* Hispanis atque Italis, provincia est regni Galliae perampla & fertilissima, quæ per aliquot secula Duces habuit proprios. Sed ab anno 1491. regno Franciæ annexa est: & maximè in Occidentem percurrit; à qua parte rigatur Oceano, uti & a meridie & à septentrione. Sed ab Oriente habet Norman-

maooiam & proviocias Cenumanensem, Andegavensem, & Pictavenlem, estque tota portuosa. Ejus primaria Rhedones.

Urbes Britanniae Gallicae, seu minoris.

Aletba. Vide Macluvium.
Briocum, *S. Brieu.*
Brivates, *Brest.*
¶ Cisfloonum, *Clisson.*
Coriiupitum, & Curiosolitæ, *Cornevaille.*
¶ Dinantium, *Dinant.*
Dolis, *Dol.*
¶ Filiceræ, *Fougeres.*
¶ Gueranda, *Guerande.*
¶ Hanneboutum, *Hannebont.*
¶ Kimperlæum, *Kimperlay.*
Leonn, *S. Pol de Leon.*
¶ Machiculium, *Machecou.*
Maclovium, olim Aletha, *S. Malo.*
¶ Mons Relaxus, *Morlain.*
Nannetes, *Nantes,*
Rhedones, *Rennes.*
Saliocanus, *Roscon.*
Trecorium, olim Osismi, *Triguier.*
Venetiae, *Vannes.*
¶ Vitraeum, *Vitrè.*

¶ Britanoia nova, *new Brotaign* Anglis, *nouvelle Bretagne* Gallis, pars Americae Septeotrionalis, inter Novam Fraociam & Fretum Hudlonium, sic dicta ab Anglis, qui ejus oras tantum perlustrarunt. Ab aliis dicitur Terra Laboradoris, seo Estotilandia. Vide ibi.

Plin. Britanni etiam pop. Belgii, quorum tractus apud ostium Rheni *Thuys te Bretten* appellatur, teste Ort.

Sidon. Britanni item, pop. Britanoiae minoris, qui & Britones, quorum reg. *Bretaigne* à Gallis dicitur. *Britannica mensa* instar adagii a Britannia urti dicitur, sicuti *Sybaritica mensa.*

Plin. Ptol. Britannicus Oceanus, mare quod inter Galliam & Britanniam excurrit, *Canale* oautis Belg. *Manche* Gallis, *Sleeve* Anglis, teste Ortel. inter ostia Rheni & Sequanae, teste Plin. quod tamen magis patet. Hoc & Germanicum, non rectè, quidam dicunt.

¶ Britannicus Oceanus, vulgo *le Manche* Gallis, extenditur a promontoriis Gobaeo, in Britannia minori, & Bolerio seu Antivestaeo, in Anglia, ad Fretum Gallicum, *le pais de Calais*; & differt à mari Germanicu.

Plin. Britannicus portus Motinorum, idem cum Iccio. Vide ibi.

Lib. Conc. Britinia, quæ & Britonium & Britonia, ac Bretonia, urbs Hisp. Tarracon. in Gallaicis, (olim episc.) eacila, proxima Mindonensi urbi, quæ illi successit.

¶ Britinorium, seu Bretinorium, *Bertinoro*, urbs Italiæ, in Romandiola provincia, ditionis Pontificie, episcopalis sub Archiepiscopo Ravennatensi, prope Bedesim amnem. Crevit ea ruinis Fori Popilii. Distat 7. milliaribus à Cesena in occasum, & 5. à Foro Livii in ortum, & in colle sedet.

Britium. Vide Eburobritium, opp. Lusit.

Juven. Britones, pop. Gall. Celt. in Britanoia minore, qui & Britanni Sidonio dicuntur. Sont autem Britones, seu Brittones, (utrumque enim legitur apud Sidonium) pop. Gall. Celt. apud alios etiam Albionis, ita ut nulla videatur differeotia inter Britones & Britaonos. Juvenal. sat. 15.

Qua nec terribiles Cimbri, nec Britones unquam.

Britonia. Vide Bretonia.

Lib. Conc. Script. Scot. Ant. Britonum Castrum, *Dunbritten*, opp. Scotię, & emporium in ora occidua, apud ostia Cludæ fluv. à Glasquo urb. 9. mil. distans. Vide Alcluith.

Brieva Isaræ, postea Esiepons, *Pontoyse*, opp. Gall. Belg. pręclarum, ad Æsiam flov. ubi is in Sequanam labitur, à Parisiis 7. leuc. in Bor. Rothomagum & Bellovscos versus.

Sidon. Brivas, Vicus Brivatensis Hericu, Briva Curretia G. Turonnensi, *Brive en Limosin*, al. *Brive*, pag. Gall. in finibus Lemovicum. Et *Brioude*, opp. præclarum Arvernorum, à Claromonto urbe 4. leuc. Podium versùs.

¶ Brivas, quae & Briva Curretia, *Brive* cognomento *la gaillarde* ob amœnitate loci, urbs est lepida Galliæ, in Lemovicensi provincia, ad Curretiam amnem, 3. leucia distat à Tutela in occasum, & 6. à Sarlato in Boream, & in limite provinciæ Cadurceosis. Brivas autem, vulgò *Brioude*, oppidum est Alverniæ, amplum, ad Elaverem fluvium, 10. leucia distat à Claromonte in austrum, & 6. à Fano S. Flori.

Ptol. Brivates portus, *Brest*, teste Scalig. opp. & port. se empor. Gall. Celt. in ora occid. Britanniæ, non circa ostia Ligeria, ut scribit Ortel. à quibus supra 40. leuc. abest, in Bor. sed circa Gobęum prom. à Leona 8. leuc. à Nanneribus 43. in arctos. Est & Brivas *le port de Croisil*, ad ostia Ligeria, teste Bertrando Argenrræo,

Briveoes, *Preutz*, pag. Germ. ad Danubium, in Suevia, apud Laugingam urbem, teste Laz. ad Brentium fluv. ab Ulma urbe 4. leuc. in ortum, à Nerolinga 3. in austrum. Ant. It.

¶ Brivodurum, *Briare*, oppidum Galliæ Celticæ, ad Ligerim fluvium, in Belsia provincia & Aurelianensi agro. Ibi Ligeris Lupiæ fluvio, & deinde Sequaoę jungitur per incile a paucis annis. Ab aliis Breviodurus dicitur & Bridoborum. Vide ibi.

Brixantæ, Brixantes Plin. pop. Norici, quorum urb. Brixinu, seu Brixinum in Comit. Tirolensi. De qua moa. Ptol.

Brixellom, seu Brixillum ex al. cod. *Bressello*, urb. olim episc. Gall. cispadaniae, Pado flum. imposita, ounc opp. cum arce firmissima, ad Ducum Mutinensem spectaos, contra Vitellianum opp. in altera Padi ripa, a Parma urb. 8. mill. pass. Mantuam versùs, inter Cremooam 30. & Regium Lepidi 24. Plin. Suet. Ptol.

Brixia, *Brescia*, colon. & urbs Venetię, in Cenomaois, episc. sub Archiepisc. Mediolanensi, inde ad 60. mill. pass. Veronam versùs distaos, inter Bergomum ad occ. 30. & Veronam ad ort. 40. urbs ampla & munitissima, olim sub Ducibus Mediolani, nunc Venetis parena, à Senonibus, sive ab Insubribus una cum Mediolano, Como, Bergomoque condita. Ejus mem. Catull. l. 3. carm. 68. Strab. Plin. Liv. & al.

Brixia Veronę mater amata meæ.

Est & hujus nom. fluv. Asiae: de quo Plin. lib. 6. cap. 27.

¶ Brixia, Gallis *Bresse*, urbs est Italiæ, in Longobardia ad ripam Gorzam & prope amnem Melam, cum arce pervalida in colle sita, 15. milliaribus distat a lacu Benaco in occasum, & paulo minùs à Sebino lacu, à Mantua autem 30. circiter. Ab ea regio adjacens dicitur ager Brixianus, vulgo *il Bresciano*, Gallis *le Bressan*; estque ampla & extenia à Valle Tellina Ollium usque a septentrione in meridiem, & inter lacus Sebinum & Benacum ab occidente in orientem.

Brixino, & Brixinum, Brixina lib. Concil. & Brixia Poetis Germ. *Brixen & Brisaen* Germanis, orbs Norici episc. sub Archiep. Salisburgensi, in Com. Tirolensi, inter Tridentum 13. & Oenipontem in Bor. 10. leuc. proxima Sabionæ urb. excisæ, cui successit. Pop. Brixientes Plin. Ortel. putat hanc esse Sublavionem: sed sunt urbes diversæ apud Anton. cum Sublavio eadem sit cum Sabiona; licet quidam Poeta Germ. sic de ea:

Brixina quæ antiquum nomen (nisi nomina fallant) Sublavionis habet.

¶ Brixino, Gallis *Bressenon*, orbs est Germaniae, sub clientela Comitum Tirolis cum toto territorio. Sita est juxta Eisocum fluvium, qui ibi recipit amnem *Rienez*, ad pedes montium, 2. leucis Germanicis à confinio ditionis Venetae, 6. à Bolzano.

Brizana, Brisoana Ptol. *Sirt*, fluv. Persidis, teste Ortel. Sed al. est *Bindimir*. Vide Brisoana. *Sirt* autem est in Persidis & Carmaniae confinio. Arrian.

¶ Brucalum, *Brocalo*, regnum Africae, in Nigritarum regione, inter ostia Nigri fluvii, non longè ab ora Oceani Atlantici, & ab Hesperio promontorio.

Brocomagus, Brencomagus Ptol. *Brucomat*, teste Rhenano, opp. Germ. sup. in Alsatia, intra Argentoratum 2. leuc. distans in Bor. ab Hagenoa totidem in Africum. Ant. Amm.

Broda, urbs Boemiae gemina, Teutonica, & Boemica. De hac lib. 5. itin.

Prabuit hospitium dein Broda Boemica nobis.

De Teutonica ibidem:

Mœnia Teutonica Brodę mox clara subimus.

Et non longè post:

Trebitium versus non patuere via.

Prior *Brod Behemisch*, inter Pragam 4. & Cuttembergam 4. leuc. altera *Brod Deutschen*, a priore 11. leuc. Trebitium versùs 9.

¶ Brodentia, urbs Germaniae, sub Hermanduris, ubi forsan nunc Rotenburgum, in Franconia.

¶ Brodra, *Brodra*, oppidum Asiae, in India & imperio Magni Mogolis, non longè à sinu Cambajae, in regoo *Guzaratte*.

¶ Bronchorstum, *Bronchorst*, oppidulum Belgii uniti, in Comitatu Zutphaniensi, ad dexteram ripam Isalę flumioia, & una tantum leuca a Zutphania disjunctum, in ditione Hollandorum.

Broniuni, *Braine*, opp. Belgii, in Hannoniae & Braban- Scrip.

Belg. bantiae conf. à Moute S. Gerardi 5. leuc. Al. Videtur pag. in territorio Lonacensi.

¶ Bronium, vulgo *Braine le Comte*, uppidum est Hannoniae, in limite Brabantiae, medium inter Bruxellas & Montes. Dicitor etiam Brenoia.

¶ Bronsbroa, *Bronsbroo*, pagus Ostro Gothiau provinciae Sveciae, ubi pax confecta inter Reges Sveciae & Daniae anno 1645. Idibus Sextilis. Scribitur etiam *Broemsebroo*; estque iu limitu Blekingiae provinciae, & 15. mill. passibus distat à Christianopoli in occasum.

Ant. Brovonacis, Brabonacum lib. Not. *Brougham*, testu Camd. opp. Albiunis, iu Anglia, inter Eboracum 85. & Luguvallum 22. mill. past. ex itin. Antonini, à Caturractonio 43. apud Scotiæ limites, in regione Westmariæ.

¶ Brouverhavia, seo Brouverii portus, *Brouvershaven*, oppidulum Belgii uniti, iu Comitato Zelandiæ & insula Scaldia, cum portu sat capaci. Una leuca distat a Ziriczæa in Bor. & 2. a Goerea in austrum.

¶ Brouveri fretum, *Brouvers Straet* Batavis, *detroit de Brouvers* Gallis, fretum Americæ meridionalis, detectum à Batavis anno 1643. Maximè in austrum spectat, iosra fretum Macreum; & nomen habet ab eo qui primus ipsius oras lustravit.

Corn. Tac. Bructeri, pop. Germ. in Frisia orientali incolentes: quorum tractus *Brokmerlandt*, teste Corn. Kempio, dicitur. Ab his *Brockersberg* mons circa Goslariam urb. Saxoniau dictus videtur, teste Peucero, Melibocus veteribus. Putantur iidem Busacteris. Vide ibi. Sunt qui hos in Marchia Comit. iu Westphalia collocent. Mem. illorum Claud. de 4. cons. Honor.

-Venit accola sylva
Bructerus Hercynia, latisque paludibus exit
Cimbrus.

Hos Drusus navali praelio in Amasio fluv. superavit teste Tacito.

Scrip. Belg. Brugae, *Brugge & Bruges*, urbs Belgii, in Flandria, ampla & elegantissima, sic à pontium multitudine dicta, à Gandavo 8. leuc. in occ. versùs Furnas totidem, quot à Metelburgo urbe Zelandica in Liburnor. Aldenardum versùs, episc. sub Archiep. Mechlinienfi. Suot & Brugau opp. in Nortgoja, quarum mem. Poeta quidam lib. 5. itiner.

Mœnia Brugarum vespere parva peto.

Æginar. Brumia, *Pruim*; pag. eum cœnobio, sive abbatia praeclara in sylva Arduenna, in Leodiensis ditionis & Lucemburgens. Duc. conf. ad fluv. cognominem, inter Treviros 7. & Limborgum in Bor. 6. leuc. Prumia plerisque nominatur, proxima Fano S. Viti.

¶ Brumia, Gallis *Prum*, sedet in Germania, In ditione Archiepiscopi Trevireusis, qoi perpetous est Administrator dictae Abbatiae, in qua Lotharius Imperator, relicto Imperio, monasticam vitam egit.

¶ Bruna, seu Breina, *Breyn*, lacus Scotiae septentrionalis, in Assino Comitatu, longe per terras excurrens, & postea in mare Deucaledonium se exonerat. Ei adjacet *Breyn* oppidulum.

Mel. Cic. & al. Brundisium, Brentesium, Ptol. Brundusium Plin. Hor. & Liv. Brentesium Steph. & Strab. *Brindisi*, colon. & urbs archiep. Salentinorum marit. in ora Bor. contra Tarentum, à quo 36. mill. pass. abest in septentr. Portum habet tutum, ab Ætolis Diomedis sociis conditum, teste D. Isidor. Abest inter Bariom ad occ. 72. & Hydruntum in ort. 50. mill. pass. Aletio in medio. De eo Enn. Poeta sic:

Brundusium pulchro precinctum prepete portu,

Luc. lib. 2.

-profugusque per Appula rura
Brundusii tutas conscendit Magnus in arces.

Brendam sive Brundam à Poeta quodam brevitatis gratia dictum ait Fest.

¶ Brundisium, seu, & melius, Bruodusium, urbs est Italiau & regni Neapolitani, in provincia Hidruntina & iu ora maris Adriatici, cum arce in mari sita. A Gallis *Brindes* dicitur, 40. milliaribus distat ab Hidrunto, & 25. ab Oria in ortum.

¶ Brundisium, seu Brandisium, *Brandeis*, urbecula Germaniae, in regno Bohemiae, ad fluvium Albiu, ubi recipit Gizeram. Via 3. leucis distat à Praga in ortum, & 4. à Broda Bohemica.

Plin. Brundulus portus, *Brondolo*, port. Venetiae, apud Fossam Clodiam urb. ab Athesi & Togisono (non à Pado, ut scribit Ortel.) effectus.

Brundunum, *Braunnaw*, opp. Norici, iu Bavaria, à Salisburgo 7. leuc. iu Bor. Pataviam propiorem versùs. Vide Braunodunum. Scrip. Germ.

Brundusia, *Bendrut*, vel *Bruntrut* vulgò, opp. est Sequanorum, in territ. Basileensi, sedes Episcopi Basileensis, inter Basileam 6. & Mont. Bellicardum urbem Burgundiae ad occ. 4. leuc. Scrip. Ger.

¶ Bruodusia, Gallia *Porantru*, sedet iu limite Alsatiae, 6. leucis distans à Basilea, & 3. à Ferreta in occasum, 3. autem à Monte Bellicardo oppido Germaniæ; subestque dominio Episcopi Basileeusis.

¶ Brunetum, seu Bruniacum, *Brugneto*, urbs Liguriae, ad fluviom Votrum, ad radices Apennini, episcopalis sub Archiepiscopo & Republica Genuensi, 9. milliaribus distat ab Apua in occasum, & totidem à Spetia in Boream, à Genua autem 30. estque parvi circuitus.

Bruoopolis, Bruoonis vicus Bruosuiga, & Pentapolis, *Brunsvvick*, urbs Saxoniæ clarissima & maxima, sic à conditore dicta, licet Tulisurgim à Ptol. dicta putetur, urbs potens, munitissima, ac libera, (tametsi Principes reg. sese Duces Brunsvicenses inscribont) inter Erfordiam & Hamburgum, inde 24. hinc 20. leuc. à Magdeburgo in occ. 13. quot à Luneburgo recedens. De ea lib. 7. itiner. Scrip. Ger.

Donec Brunonis vicum pervenimus usque.
Hac olim vicus, nunc ampla & nobilis urbs est;
Quintuplicique regit cives distincta senatu.
Bello & pace potens; vario munimine firma.

Et alibi:

Pentapolim hic uero Brunsuigam nomine dictam.

¶ Brunopolis, *Brunsvvick*, urbs Germaniæ Imperialis & Hanseatica, iu Saxonia inferiori, quam Ocer fluvius interſecat. Primaria est Ducatus Brunsviceosis, sed sui penè juris, & 2. leucis à Volfenbotela distat in Boream.

¶ Brunsberga, *Brunsberg*, urbs Prussiæ regalis, in Polonia, ubi Episcopus Varmensis sedem habet, juxta sinum *Frisch Haff* dictum; estque media inter Mariaeburgum & Regium montem, Elbingae propior. Sed à paucis annis fuit oppignerata Electori Brandeburgico.

¶ Brunsbutta, *Brunsbuttel*, oppidulum munitum Daniae, in Holsatiae Ducatu & Dithmarsia regione, ad Albim fluvium & prope ejus ostia, 3. leucis infra Gluestadium.

Brusa per errorem, pro Prusa ex Plin. urbs Bithyniæ, In Thes. Ling. Lat. scribitur.

¶ Brustacia, urbs Oenotrorum, iu Italia; sub Crotoniatis & Brutiis, nunc *Umbriatico* Brietio & Sansoni in Calabria citeriori, 10. milliaribus à sinu Tarentino. Vide Umbriaticum & Brystacia.

Brutii, pop. Italiæ, iu ora maris soperi & inferi, contra Siciliam, inter Lucanos & magnam Græciam incolentes, quorum reg. *Calabria* hodie dicitur, ea amplioribus iu regno Neapolitano; Bretii Strab. Brutiani Polyb. & Aul. Gell. Brettii in cod. Theodosiano. Horum duae sunt metropoles, Consentia in Calabria citer. Rhegium in ulteriore. Hinc Brutius nom. gent. Illos Aul. Gell. lib. 10. à Rom. victos loco servorum habitos esse scribit, quod primi Hannibalem excepissent. Sil. lib. 8. Plin. Lustri. Strab. & al.

Brutius haud dispar animorum, unaque juventus
Lucanis excita jugis.

Brotates appellantur ab Ennio, qui eos bilingues vocat, quod Oscè & Græcè loquerentur, ut Festus refert.

¶ Brutii populi fuere Italiæ, In magna Græcia, inter Lucaniam provinciam & fretum Siculum extensi, & inter mare Tirrhenum & sinom Tarentinum. Divisi fuere in Cismontanos & Transmontanos, ubi nunc Calabria citerior & ulterior, in parte australi regni Neapolitani.

Urbes Brutiorum quæ hodie exstant.

Amantia, *l'Amanthea*.	Miletus & Melita, *Melito*,
Balbia, *Altomonte*.	* M. Altus, *Mont-alto*.
* Besidianum, *Bisignano*,	M. Leonis, olim Hipponium, *Monte Leone*.
Bova, *Bova*.	
* Consentia, *Cosenza*.	Nicotera, *Nicotera*.
Marcopolis, *S. Marco*.	Oppidom, *Oppido*.
Martoranum, olim Mamertium, *Martorano*.	* Rhegiom, *Reggio*.
	* Tropea, *Tropea*.

Bru-

Mel. Brutium, *Capo Bursano*, prom. Brutiorum, inter Leucopetram, apud Rhegium, & Zephyrium apud Locros, cui proprius est, non procul à magnæ Græciæ conf.

¶ Brutium promontorium, aliter Leucopetra, in quo desinit alterum Apennini cornu, testibus Santone & Briesio, nunc *Punta della Saetta* dicitur, estque prope fretum Siculum, in Calabria ulteriori, 12. milliaribus Italicis à Rhegio distat, & 15. milliar. in occasum a promont. *Bursano*, quod olim Zephyrium dictum fuit.

¶ Bruxella, *Bruxel*, urbecula Germaniæ & Palatinatus Rheni, in ditione Episcopi Spirensis, ad amnem *Saltz*. Ab ea incipit incile Philippolim usque, à qua & a Rheno distat tantum duabus leucis in ortum.

Scrip. Belg. Bruxellæ, *Brussel*, urbs Belgii, Brabantiæ præcipua, sedes Principum, ab Antuerpia 8. leuc. in austr. à Lovanio 4. in occ. versùs Gandavum. Bruxella quoque numer. singul. passim dicitur, ut liber 4. itinerat.

Excepit Bruxella, sacras ubi Cæsaris arces
Vidimus, adjunctosque hortos muro undique cinctos.

¶ Bruxellę, Gallis *Bruxelles*, urbs est ampla & culta, ad Sennam amnem, partim in plano & partim in colle sita, prope sylvam *Soigne*, 2. leucis à Vilevordia, & 4. à Nivella, erescitque in dies.

Hesyc. & Lycophr. Brychus, fluv. Peloponnesi, per Achaiam apud Pellenen opp. in sinum Corinthiacum influens.

Cat. Brygianum, *Brarriano*, opp. Hetruriæ. Vide Arcenum.

Plin. Brygion opp. fuit Macedoniæ: de quo Plin. lib. 4. cap. 10.

Ptol. Bryorum littus, *Ardôry*, teste Marmol. opp. Cyrenaicę marit. inter Boreum prom. ad occ. & Berenicen urb. ad ort. propiorem.

Brysae, pop. Thraciae, inter Nestum & Hebrum flumina, quorum Brysis urbs episc. sub Archiep. Hadrianopolitano, teste Cusopalate, postea inter metropoles habita.

Bryseae, urbs Laconiae, in Peloponneso, teste Porphyr.

Steph. Brystacia, *Umbriatico*, *Briatiro*, teste G. Barrio, urbs magnae Graeciae episc. sub Archiep. Siberenensi, in Calabria ulteriore, Cerentiae urbi finitima ad 8. mill. pass. à Cariato 14. in austrum, à Cottone 24. quot ferme à Siberena Roscianum versùs ad 35.

¶ Brystacia, quae *Umbriatico*, urbs est regni Neapolitani, in Calabria citeriori, ad Arcetum amnem. Sed deficit in dies, 10. milliaribus Italicis distat à Cariato, & paulo minùs ab ora maris Jonii; estque intra montes.

Ptol. Buba, Buca Strab *Termole*, ut aliquibus videtur, urbs Frentanorum marit. in Aprutio, apud Apuliae fines, apud ostia Tipherni fluv. Histonio opp. proxima, ab eo 6. mill. pass. in ortum distans.

¶ Bubalia Pannonia, quae & Sirmiensis, pars Pannoniae *Sen. Aur.* inferioris, in Hungaria, circa Sirmium urbem, *Sirmisch*, teste Laz.

Plin. Bubassus, reg. Cariae, teste Plin. in qua Bybassus urbs erat Steph. ubi templum erat Dianae spectabile. Inde Bubasis patronym. apud Ovid. lib. 5. Metam.

Bubasides videre nurus-

Ptol. Strab. Bubastus, & Bubastis Herod. *Pibeseth*, & teste Jo. Leone, *Azioth*, urbs Ægypti, ad Nilum, intra Deltam, sic à Dea quae ibi colebatur nominata, ubi templum fuit augustum illi Deae dicatum: cujus mem. Ovid. lib. 9. Metamorph.

Sanctaque Bubastis, variisque coloribus Apis.

Sed potiùs Bubastis Dea dicta est ab urbe in qua colebatur, quae Diana fuit, quam urbs à Dea.

¶ Bubastus urbs episcopalis Ægypti inferioris, quae etiam Hephaestus dicta fuit, erat ad Nilum extra Deltam, & 30. mill. passibus à Pelusio in austrum, nuncque *Azioth* dicitur.

Strab. Bubiemum, Bujasmum in Graecis codicibus, Marobudum Ptol. *Praga*, teste Avent. urbs Bohemiae regia & archiep. Sed alii contradicunt. *Budweiss* aliis. Vide Maroductum.

Plin. Ptol. Bubon urbs fuit Lyciae (non Lydorum, ut in Thes. Ling. Lat.) mediterr. episc. sub Archiep. Myrensi, Balburae, Chomati, & Condybae finitima. Scribitur & Bubo.

¶ Bubua, Plinio insula Dalmatiae, Ammiano & Peuting, Boas, nunc *Bua* dicta Slavè *Cibovo*, Tragurio ponte juncta, teste Joanne Lucio.

Buca, Bucata Melae, Buba Ptol. *Termole*, teste Celso Cittadino, urbs Frentanorum, in Apuliæ conf. episc. sub Archiep. Beneventano, à monte Gargano 200. stad. teste Strab. in occ. distans. *Serra* opp. videtur Leandro excisum, apud ostia Sari fluv. & apud Fossam caecam opp. ab Anxano 5. mill. pass. in occ. à Teatea 14. in Bor. Sed hoc in Pelignis, non in Frentanis. Buba quoque, teste Ptol. in Pelignis erat; ex quo a Buca diversa videtur. *Strab. Plin.*

¶ Buca, quæ & Buba, quibusdam est *Marozzo*, vicus in ora littorali Aprutii citer. prope ostia fluvii Trivil. Aliis est *Termole*, civitas Capitanatæ prov. in ora maris Adriatici, prope ostia Tipherni fluvii, & 25. milliaribus ab Anxano in ortum.

¶ Bucellum, *Civita Burella*, urbs Italiae parva admodum, in regno Neapolitano & provincia Aprutii citerioris, ad Sarum fluvium, in limite Comitatus Molisini, 15. milliaribus Italicis distat à Sulmone in ortum.

Bucephala, Bucephalum Q. Curtio & Aul. Gell. *Gelfelen*, teste Mercat. urbs Indię citer. ad Hydaspen fluv. ab Alex. Magno condita, & de equi sui nomine dicta. *Ptol.*

¶ Bucephala Sansoni & aliis est *Lahor*, urbs provinciae *Pengab*, ad fluvium Hydaspen, nunc Raveyum, & ex praecipuis imperii Magni Mogolis; emporium percelebre, & urbs amplissima, 60. leucis Gallicis distat ab urbe Agra versus Septentrionem, & 75. ab Attochio in ortum.

Bucia, opp. Siciliae mediterr. (quod nunc *Butera* dici putatur) non obscurum, vallis Neetensis, à Terra nova 8. mill. pass. distans.

Bucina, sive Buccina, ut alii legunt, *Talara*, vel *Tevlara*, ins. Sardiniae, ante Phausaniam urbem orae orientalis; quam quidam Hermaeam à Ptol. dici volunt. Hic S. Pontianus Rom. Pontifex exilium passus occubuit. *Scrip. Sard.*

Bucinna, ins. maris Sardoi, à Plin. inter Æthusam & Osteodem insulas Siciliae memoratur. *Plin.*

Bucinobantes, *Weisbaden*, teste Heroldo, opp. Ger. ad ulteriorem Rheni ripam è regione Moguntiæ urbis. *Marc.*

¶ Buchingamia, *Buchingham*, urbecula Angliæ ad Usam fluvium, Comitatus seu provin. cognominis caput, media fere inter Oxoniam & Bedfordiam urbes.

¶ Bucoria, Buch[illegible], regio Asiæ, in India, sub imperio Magni Mogolis, ab Indo fluvio in duas partes secta. Extenditur usque ad confinia Persiæ; habetque urbem cognominem ad ripam Indi fluv. 60. leucis Gallicis distat a Tatta in Septentrionem.

Bucra, *Longoberdo*, sive *Longobalda*, teste Cl. Arretio, opp. Siciliae, in ora australi, inter Agrigentum ad occ. & Camarinam ad ort. Sed Bucra nomen est prom. non opp. unde *Capo Longoberdo* dici debet. *Ptol.*

¶ Bucra quibusdam est *Longobarda*, 10. milliaribus à Camarina in ortum versùs Pachinum promont. Aliis est *Capo Scalami* promont. 5. milliar. tantùm a Camarina.

Buda, *Offen*, urbs Pannoniae infer. ad Danubium, Hungariae regia & caput, cum Stigonio & Alba regali trigonum faciens, 8. leuc. utrinque distans, sub Turcis. Olim Sicambria dicta putatur. Hic duo fontes apud Danub. in colle, quorum alter frigidissimus, alter ita gelidus, ut manus ferre nequeat mersa. De Buda in lib. itin. 5. sic: *Scrip. Hun.*

Illinc Buda gemens vix octo millia distat:
Strigonium subita veneris inde rate.

¶ Buda, qua alias Aquincum, ut multi opinantur, nunc à Gallis *Bude*, ab Hispanis, & Italis *Buda*, & à Germanis *Offen* dicitur; estque urbs ampla, dives, & munita. Alias sedes Regum Hungariae, nunc autem Praefecti Turcarum, qui eam astu adepti sunt anno 1541. Distat à Belgrado 49. milliaribus Germanicis in Boream, & à Vienna 54. in austrum.

Budini, Bodeni Ptol. Vidini Amm. pop. Sarmatiae Europ. qui & Geloni: quorum reg. *Podolia* in regno Polonico. Ibi Budinus mons Ptol. ([illegible] in man. Seld.) *Hero.*

¶ Budissina, seu Bubesia, *Bautzen*, urbs Germaniae, in Lusatiae superioris Marchionatu, ad amnem Sprebam, in ditione Electoris Saxonici. Dicitur & *Budissen*. 4. leucis distat à Gorlitio in occasum, & fere 7. a Dresda in ortum.

¶ Budnocum, *Budnak*, oppidum Hungariae superioris, in praefectura Cassoviae, ad Gayum amnem, sub dominio Austriacorum. Paucis constat incolis, Petro du Val teste.

Budorgis, *Breslaw* Pyramio & Corio, urbs Germ. episc. sub Archiep. Gnesnensi, Slesiae caput, ad Oderam fluv. *Ptol.*

fluv. ex primis Germ. inter Pragam 28. & Pusnoniam urbem Poloniae in Caec. 24. leuc. Gnesnam verò metropolim 31. atque inter Dresdam urb. Misniae ad occ. & Cracoviam regiam Poloniae in ort. 35. Uratislavia Lat. recenti. Sed Ortel. Budorgis *Ratibor* esse videtur, qui *Breslavv* Budorigum dici Ptol. scribit.

¶ Budorgis, seu Budorigum quibusdam, multis est *Ratibor*, oppidum Silesiae superioris, ad Viadrum. Aliis autem est Breslau Vratislavia, urbs ampla & elegans, distans 8. leucis à limite regni Poloniae, & 10. ab Oppolio. Aliis duo sunt, & Budorgis est *Ratibor*, & Budorigum *Breslau*.

¶ Budorigum urbs fuit Longobardorum, in Germania. Sed quid nunc sit, non constat. Sanson autem putat esse Vratislaviam.

Ptol. Budoris, urbs Germ. quae nonnullis *Heidelberg* esse videtur, urbs & acad. in Sueviae, Franconiae, Palatinatusque conf. Spirae proxima ad 3. leuc. Comitat. primaria. Sed B. Rhenano potiùs est *Durlach* urbs Marchiae Badensis, ab Heydelberga 7. leuc. in austrum, inter Badam & Spiram 4. Est verò Heydelberga ap u Neccarum amnem, ut lib. 4. itin. Germ.

Hinc quoque Musarum celebres quas Neccarus arces
Alluit, Heydelberganam, claraque Tubinga.

¶ Buduris, Cluverio teste, est *Buriach*, oppiduinm Sueviæ, in Marchionatu Badensi, uno milliari Germanico a Rheno fluvio & a Durlaco oppidu, duabus autem a Philippoli in Boream.

Aut. Budua, *Nuestra Sennora de Bettevo*, opp. ulim, nunc vicus Lusitan. teste Vasconcello, inter Elteri ad occ. & Emeritam ad ort. quasi 10. leuc. proxim. à Septem aris 12. mill. pass. distans.

Scrip. Cor. Buduissa, *Budvveiss* urbs non obscura Bohemiæ inter Pragam 15. & Leutiam 12. leuc. de qua lib. 5. itin. sic:

Urbs (Budovissam quam dicunt) splendida tectis
Quas habet è saxis exhibet illa domos.

¶ Buduisa urbs est probè munita, ad Vultavam fluvium 10. leucis à Pastavia in ortum æstivum, & 5. ab uppido *Tabor* in austrum.

Strab. Buges, pop. à Partheniis orti, qui expulsi, & ad Cretam appulsi, unà cum Minoe in Siciliam navigantes, inde in Macedoniam pervenere.

¶ Bugella, *Biela*, urbs Italię, in agru Vercellensi, sub domioio Ducis Sabaudiæ, sat ampla & dives. Hinc tractus adjacens *le Bielese* dicitur. Ibi obiit anno 1658, Franciscus II. Mutinę Dux, virtute militari celebris.

¶ Bugenum, *Bugen*, urbecula Asiæ, cum regno cognumine, in parte Septentrionali Japoniæ insulæ, quæ *Ximo* dicitur, 60. mill. passibus distat à Bungu in Septentrionem.

Plin. Buges, Byce Ptol. *Sesehan*, pal. Sarmatiæ Europęę, apud isthmum Tauricae è regione sinua Carcinitis, in paludem Maeoticam influens.

¶ Byges palus nunc *Suka Morzi* dicitur, Sansune teste; estque in Tartaria Precopensi, & ex ea ducta fuit Fussa in sinum Carcinitem.

¶ Bugia, *Bugia*, urbs Africae, in ora Barbariae, ab Hispanis capta annu 1508. Sed a Turcis iterum occupata. Portu gaudet capaci & arce latis tuta. Vide Salda.

¶ Bulahuana, *Bulahuana*, oppidum Africae, in regno Maroci & provincia Ducala, ad Ommirabihum fluvium.

P. Dia. Bulgari, pop. Mysiae, in Thraciae conf. sic à Bulga fluv. sive Volga, ubi primum in Moschorum finibus habitarunt. Reg. Bulgaria etiam vulgò dicitur. Cujus metropoles sunt Sophia, ubi sedes est Praefecti, & Ternobium, ubi sedes Metropolit.

¶ Bulgari nunc *les Bulgares* dicuntur, & eorum regiu, vulgò *la Bulgarie*, sita est inter Danubium fluv. Serviam, Thraciam, & Pontum Euxinum, totaque subest duminiu Turcarum: & est valde exreosa & ampla, aliasque titulo regio decorata. Ejus primaria est Suphia, urbs satis culta.

¶ Bulgariae regnum, *les Bulgares*, pars Imperii Moschorum, quae aliter dicitur Regio seu Horda Zavolhanorum, juxta Volgam fluvium, & antea paruit Tartaris.

Bulini gens in antiquo Illyrico, a Hierastamnis usque ad flumen Nestum, nunc Catinam, extendebatur, teste Joanne Lucio.

Plin. Aut. Bulla Regia, urbs Africae propriè dictae, inter Hipponem 87. & Carthaginem in ort. 130. mill. pass. Siccae Veneriae proxima. *Aurra* hodie dici fertur, olim episc. sub Archiep. Carthaginensi. Bullae etiam apud Curopal. urb. episc. Mys. inter. nunc metrop. sub Patriarch. Constantinupolitano.

¶ Bulla Regia, urbs Africae, Sansone teste, nunc *Beija* dicitur, estque inter Constantinam & Tunetum, in regno Tunetanu.

Bullaeum, *Buelth*, teste Camd. prom. Albionis, in Ptol. * Cornubia reg. cum upp. cognomine, quod Biltheum dicitur, vulgo *Buelth*, in ora reg. Boreali, inter Exoniam urb. ad austrum & Herculeum prom. ad 20. mill. Villanovanus *Wislam* scribit appellari; sed Camdeno indigenae magis fidendum. (* Camden. verò est *Buelth*, opp. mediterr. in Wallia. Comitat. Brechiniens. ad Vejum fluv.

¶ Bullaeum, *Bulles*, oppidum Galliae & Bellovacensis agri prope amnem *Bresche*, 4. leucis a Bellovacu in ortum.

¶ Bullis, oppidulum Pelasgoniae regionis Macedoniae, sub Elimiotis; ejus incolae Bylliones Straboni.

Bullonium, *Boullion* & *Bouillon*, upp. cum arce in Sigeb. monte firmissima Gall. Belg. Ducali tit. exornatum, ad Episcupum Leodiens. spectans, in Ducat. Lucemburgensis conf. intra sylvam Arduennam, inter Maderiacum, sive Macerias upp. Galliae ad Mosam, & ad occ. 4. ac Castrum novum ad ort. 3. leuc. à Lucemburgo 12. in occ.

¶ Bullonium gaudet titulo Ducatus jam inde a temporibus Godefridi Bullonii, primi Jerosulymorum Regis, qui in Syriam profecturus. Ducatum illum Otberto Episcopo Leodiensi vendidit anno 1096. A Leodio distat 16. milliaribus estque in confinio Franciae ditionis.

Ptol. Bulna. Vide Butua.

¶ Bungum, *Bungo*, urbs Asiae, in Japonia & in ora orientali insulae *Ximo*, cum regno cognomine, ubi alias Rex Catholicus cum maxima parte subditorum, nunc tantùm pauci inibi reperiuntur ab anno 1620. Distat 50. mill. passibus a Nangasaco in ortum.

Bunitium, *Sunds* sive *Straelsundt*, teste Villan. urbs Ptol. Germ. in ora Pomeraniae Boreali, inter Rostochium ad occ. 9. & Gripsvvaldum ad ort. 4. leuc. media inter Bardum & Gripsvvaldum, contra Rugiam ins. emporium haud obscurum; Sundis sive Sundium Lat. recentiori.

¶ Bunitium, seu Sundium, *Stralsund*, est emporium celebre & urbs Hanzeatica permunita, instar insulae, Svecici tamen juris ab anno 1630. cum paulò antea Caesariani ejus obsidionem solvere compulsi fuissent.

Bunius, fons in finibus Vestinorum, apud Amiternum Colu. urb. excisam, teste Pompon. Fortunatu, & Columella.

Bunobora, *Barba* Marmol. opp. Maurit. Caesariens. me- Ptol. diterr. Victoriae, Vagis, Gigluisque urbibus finitimum.

¶ Bunobara nunc *Boui Arax* dicitur, Sansone teste; estque urbs ampla Barbariae, in regno Algerii, 60. mill. pass. ab Orano in austrum.

Bura, *Vostica* Mol. opp. Achaiae Peloponnesi, ad sinum Corinthiacum, inter Pelenen & Helicen, urbs ab aquis Pausf. absorpta una cum Helice, teste Ovid. lib. 15. Metam. Ptol.

Si quaeras Helicen & Buram Achaidas urbes,
Invenies sub aquis.

¶ Bura, *Buren* incolis, *Bure* Gallis, oppidum Belgii, in Gueldria Batavica, prope Lingam amnem, Comitatus titulu clarum. Tribus leucis distat a Busco Ducis in septentrionem, totidem ab Ultrajecto in meridiem, uti a Neomago in occasum.

¶ Burace, urbs Asiae, in India intra Gangem. Vide Barace.

¶ Buragragus, *Burugrag*, fluvius Africae, in regnu Fezzae. Provinciam Temesnam dividit a Fezzana, & in Oceanum Atlanticum se exonerat ad Salam oppidum.

¶ Burburgus, *Burbourg*, oppidum Belgii, in Comitatu Flandriae, alias munitum. Una leuca tantum distat a Gravelinga in austrum; subestque dominio Regis Francorum ab anno 1657. cum toto agro.

Burchiana, ins. maris Germ. occid. Vide Byrchanis, Plin. & Fabaria.

Burcholmia, *Borcholm*, arx Sueciae, in Oelandia insula maris *Baltici*, & ex adverso Smalandiae provinciae.

Burcinacium, *Kransburg*, teste Siml. opp. Germ. infer. in Ducat. Clivensi, apud Cliviam urb. 1. leuc. di- Aut. stans in occ. à Noviomago urb. Geldriæ 2. Sunt qui Burcinacium, sive Burginatium, *Burick*, opp. ejusdem Ducat. ad Rhenum ex adverso Wesaliæ urbis indigitent; quod verisimilius videtur.

Burdigala, *Bordeaux* & *Bourdeaux*, urbs archie. Aqui- Aut. tanię, ad Garumnam fluv. in ora occid. ejus reg. Aquit. Ptol. quæ vulgò *Guienne* dicitur, caput ac conventus juridicus, Aus. (Parlamentum Galli vocant) à Tolosa 30. leuc. in Circium, inter Santonas ad Bor. 25. & Baionam ad merid. urbem extremam 26. leuc. & alia via 34. Patria Ausonii, de qua ille in catal. urbium:

Diligo

Diligo Burdigalam, Romam colo; civis in hac sum:
Consul in ambabus, Cunç hic, ibi sella curulis,
Apud illum lacus est marinus.

¶ Burdigala seu Burdegala, urba est valde antiqua, potens, & perampla, emporium celebre, & statio navium non contemnenda, cum arce munita, vulgò *le Chasteau Trompette*, 22. leucis ab ostio Garumnae, & 5. a Liburnia.

¶ Burdigala, *Bourdeaux*, oppidulum Galliae, in Delphinatu, ad Robionem amnem, juxta montes, 7. leucis a Valentia versùs austrum, & 5. a Dia.

¶ Bureva, *Burebn*, regiuncula Hispaniç; in Castella veteri.

Brev. Hisp. Burgi, *Burgos*, urbs archiep. Hisp. Tarracon. Castellæ veteris caput & regia, inter Cæsaream Augustam ad ort. & Legionem ad occ. 33. ac inter Toletum ad merid. 51. Flaviobrigam ad Bor. et Cçe. 31. Vide Bravum et Masburgi.

¶ Burgi civitas, Gal. *Bourgues*, ad Arlanzam amnem sedet. Crevit ex ruinis Auccç, et Archiepiscopali dignitate decorata fuit a Gregorio XIII. Pont. Max.

Ant. Burgium, *Mal Borgotto* ex Siml. teste Ortel. opp. seu pag. Norici, in conf. Carnorum, non Rhçtiç, ut Ortel. scribit, ad Fellam fluv. in via inter Aquilejam et Villacum occurrens, inter Clemonam opp. Carnorum et Villacum urbem Norici 24. mill. past. intra Alpes Julias.

¶ Burgolium, *Bourgueil*, oppidulum Galliae, cum Abbatia celebri Andegavensis Ducatus non procul à Ligeri fluvio, et 3. leucis a Salmurio in ortum.

¶ Burgovia, *Bourgovv*, oppidum Germaniae, in Sueviæ Ducatu, Status seu Marchionatus cognominis caput, ad Mindelium fluvium, uno milliari Germanico à Danubio, et 4. ab Ulma in ortum.

Prov. Rom. Burgum S. Sepulcbri, *Borgo di S. Sepolcro*, urbs episc. Umbriae, apud Tiberim fluv. sub Archiep. Florentino, inde in ortum 50. mill. pass. distans, à Tiferno Tiberino 8. in Bor. Ea stractem producit, & magno paret Etruriae Duci. Illam Biturgiam Ptol. dictam volunt. Sed Biturgia in Etruria longè ab hoc loco describitur. Est et Burgum S. Domnini urbs Æmiliae (Vide Julia) episc. sub Archiep. Bononiensi.

¶ Burgundia, vulgò *la Bourgogne*, Italis et Hispania *Borgogna*, et cujus populi *Bourguignons* dicuntur, olim ampliores habuit terminos cum proprios Reges haberet, praecipitante Romano imperio. Sed postea a Francis devicta fuit. Nunc autem arctior. Dividitur in duas partes, nempe in Ducatum, cujus caput Divio, Parlamenti sedes, sub Rege Franciae, et in Comitatum, vulgo *la Franche Comtè*, seu *Comtè de Bourgogne*, cujus primaria Dola, Senatus sedes; estque angustior, et inter Ducatum et Helvetios, Lotharingium & Bressiam, cùm Ducatus, qui amplior, habeat a Septentrione Campaniam, ab Oriente Comitatum Burgundiç, à Meridie Bauiovicensem agrum, & ab Occidente Nivernensem & Burboniensem provincias.

Plin. Burgundiones, pop. Gall. Celt. *Bourgongnois* Galliè, *Borgognoni* Italis, ea Germania in Galliam profecti: quorum reg. Burgundia gemina, Arari fluv. divisa, una Ducatus (in qua Hedui) ad Regem Galliæ spectans, altera in ortum vergens (in qua Sequani) Comit. ad Hispanum Regem pertinens. Olim proprium Regem Burgundia habuit. Burgundio in sing. num. Sidon. in Panegyr. Avito:

Te capit, infideque tibi Burgundio ductu.

¶ Burgundiones, seu Burgundi, populi Germaniæ sub Vindilis comprehensi. Agros Chattorum & Alomannorum occupavere; & postea in Gallias transmigrarunt.

Burgundiæ Ducatus urbes primariæ:

Aballoniom, *Avallon*.
Antissiodorum, *Auxerre*.
Arnæum Docium, *Arnay le Duc*.
Augustodunum, *Autun* vel *Austun*.
Austona, *Aussone*.
Barium ad Sequanam, *Bar sur Seyne*.
Belna, *Beaulne*.
Borbonium Anselmium, *Bourbon Lancy*.
Cabilonum, *Chalon sur Saone*.
Castellio ad Sequanam, *Chastillon sur Seyne*.
Divio, *Dijon*.
Lingonæ, *Langres*.
Matiscona, *Mascon*.
Niverne, *Nevers*.
Semurium, *Semur en Auxois*.
Tinurtium, *Tournus*.
Tornodurum, *Tonnerre*.
Virodunum, *Verdun*.

(Sed notabis Lingonas & Nivernas non esse urbes Burgundiae.)

B V

Burgundiae Comitatus urbes:

Arbosium, olim Arborosa, *Arbois*.
Cromarum, *Cromary*.
* Dola, *Dole*.
Falconiacum, *Falcongny*.
Grajacum, *Gray*.
Jossum, *Jussey*.
Mombosium, *Monthoson*.
* M. Bellicardus, *Montbelliard*.
M. Justinus, *Mont Justin*.
Nozoretum, *Nozereth*.
Orgelium, *Orgelet*.
Ornanum, *Ornans*.
Palma, *Baulme*.
Polychnium, *Poligny*.
Pons Araris, *Pont sur Saone*.
Pons Arlius, *Pont Arlier*.
Quingium, *Quingey*.
Rupes fortis, *Rochefort*.
* Salinæ, *Salins*.
* Vesulium, *Vesoul*.
* Vesuntio, *Besanzon*.

¶ Ex his notabis Montem Bellicardum non esse in Comitatu Burgundiae; & exceptis Dola, Vesuntione, Graeo, & Vesulio, cetera esse tantùm minuta oppida & castra.

¶ Burgus, *Bourg en Bresse*; urbs Galliæ, in Bressiæ Comitatu, ad amnem *Resousse* 5. leucis distat à Matiscone in ortum, & 9. a Lugduno versùs septentrionem. Subest dominio Regis Franciæ ab anno 1600. cum tota regione, quç priùs erat Sabaudici juris. Arcem habuit munitam, nunc disjectam.

¶ Burgus, *Bourg* cognomento *sur mer*, oppidum Galliæ in Aquitania, olim munitum, ad Duranium fluvium, ubi Garumnæ commiscetur, 2. leucis distat à Blavia, & 5. a Burdegala in Boream.

¶ Burgus, *Borg*, oppidulum Sueciç, in Finlandia provincia & regiuncula Nilandia, prope sinum Finnicum.

¶ Burgus-novus, *Bourganeuf*, oppidum Galliae, in Aquitania & provincia Marchiç Lemovicensis, ad Taurionem amnem, 6. leucis distat a Lemovicu in ortum. Censetur tamen provinciç Pictaviensis pars.

¶ Burgus S. Domnini, *Borgo di S. Donnino*, urbs Italiæ. Vide Fidentia.

¶ Burgus Sessites, *Borgo di Sesia*, oppidulum Italiae, in agro Vercellensi & ditione Ducis Sabaudiæ, ad Sessitem fluvium, & in confinio Ducatus Mediolanensis, 20. milliaribus Italicis à Vercellis in Boream.

¶ Burichum, *Burick*, oppidum munitum Germaniae & Ducatus Clivensis, ad Rhenum fluv. è regione Vesaliæ, 3. leucis à Geldria in ortum. Quibusdam est Burcinacium.

¶ Buricinoa, *Burchain*, teste Cluverio, oppidum est Bavariae, non longè à Danubio fluvio, prope Licbi fluvii confluentes.

Buridensii, pop Daciae, quorum urbs Varadinum est, teste Laa. in Hungaria, trans Danubium, in conf. Transsylvaniae, ultra Tibiscum, à Buda 24. leuc. in ort. (in medio Solnocum urbs ad Tibiscum fluv.) episc. sub Archiep. Colocensi. *Wardeyn* & *Varadin*. * (in man. Seld. *Buperfinorum*. *Ptol.*

Burii, pop. Germ, cognomine * Luti, qui, teste And. Vellejo, cum Rantzuvio, in ins. maris Baltici, cui nomen est *Bornholm*, habitant. Alii eos in Slesia reg. in Teschinensi Ducat. locant. (in man. Seld. *Δοῦριοι*. *Tac. Ptol.*

¶ Burii, Brietio teste, erant ubi nunc pars magnae Poloniae, versùs Calisiam urbem.

Burnum, Burnium Liv. *Oruchova*, teste Nig. opp. Illyrici meditere. in Liburnia, non in Dalmatia, ut in Thes. Ling. Lat.) Arauzonae propinquum. *Plin. Ptol.*

¶ Burna, *Bourro*, insula Asiae, in mari Indico, inter Moluccas & Macassariam insulas, sat culta & oblonga.

Burnnia sylva, *Westervvalde*, sylva apud Col. Agrippinam. *Trir.*

Burrium, *Uske*, teste Camd. opp. Albionis, in Wallia seg. Monometens. sicae finitimum, inde 9. mill. pass. Callevam versùs. Sed al. est *Ledbury*, nomini alludente. *Ant.*

Bursannenses, pop. Hisp. Tarracon. inter Calaguritanos & Complutenses. *Plin.*

¶ Burtanga, *Bourtange*, arx Belgii in dominio Groningensi, intra paludes, in confinio Westphaliae, sub Batavis, inter Westervoldios & Monasterienses. Vide Arx Burtanga.

Burtina, Bortina Anton. *Almudenar*, teste Surita, opp. Hisp. Tarracon. in Aragoniae regno, inter Caesaraugustam 10. & Oscam in Caec. 4. leuc. Al. videtur *Balbastro* urb. à Caesaraugusta 22. leuc. ab Ilerda 5. Oscam versùs. *Ptol.*

Burun-

¶ Burunoum aliis est *Wuringhen*, oppidolum ad Rhenum fluvium, inter Coloniam & Novesium, in ditione Electoris Coloniensis.

Ptol. Buiacteri, pop. Germ. gemini, majores & minores, iidem, ut aliquibus videtur, cum Bructeris Strab. Tac. & Paterc. quorum reg. est Transisalana, teste Pyramio. Al. pars est Westphaliae circa Monsterium urb. teste Willichio. Buiacteri majores ab aliis in Com. Oldenburgens. minores in Comit. Benthemens. collocantur. Horum *Brockersberg* opp. esse videtur apud Goslariam urbem, in Saxonia. Buiatonae etiam dicuntur, ut lib. 7. itiner.

Quæ Frisius, Cotrus, Busatonaque tenent.

Strab. Ptol. Steph. Busiris, *Bosiro*, teste Jo. Leone, urbs Ægypti, intra Deltam, Sebennyto & Leontopoli urbibus finitima, ad Nilum, inter Babylonem & Memphim, teste Bellon. inter Cairum & Pyramides occurrens. Sed Pyramides extra Deltam sunt. Ramesses Hebraeis, nunc *Jskaal Lein Alschemes*, jacens.

¶ Busium, *Buis*, oppidum Galliae, in Delphinatu & in limite Provinciae, 5. leucis a Vasione distat in ortum, ad amnem *Louvese*.

¶ Bussetum, *Busseto*, oppidum Italiæ. Vide Buxetum.

Sulp. Boterç, *Besiers*, urbs episc. Gall. Narbonens. apud Narbonam. Vide Bliteræ.

¶ Buterium, *Butera*, oppidum Siciliae, in valle Netina, Principatus titulo clarum, intra montes, 10. milliaribus ab ora littorali, & 4. a flumine Himera.

Cic. Strab. Liv. Buthrotum, sive Buthrotus Ptol. *Butrinto*, urbs Epiri, in ora contra Corcyram ins. a Corcyreon urbe 12. mill. pass. distans in Cæc. ab Acrocerauniis montib. 100. stad. in merid. Nicopolim versùs 30. episc. sub Archiep. Naupactensi. Hic Medea Oetæ Regia filia a Jasone sepulta, teste Solino. Buthrotos legitur apud Ovid. lib. 13. Metam.

-*Regnataque vati*
Buthrotos Phrygio, simulataque Troja tenetur.

¶ Buthrotum, alias urbs, nunc oppidum est Albaniæ, in Chimera regione, sub Turcia a centum & amplius annis, ægre habitatum. Eo multi piscatores confluunt quotidie; & hinc dicitur sinus Buthroti, alias Pelodes, nunc multis *Botronto*; & vix 6. mill. pass. distat ab insula Corcyra in ortum.

Liv. Buthrotus, fluv. magnæ Græciæ, apud Locros fluens, *Novito* hodie, teste Barrio.

¶ Butovium, *Butovv*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Pomeraniæ, ad Stolpam amnem, prope *Valdovv* desertum Prussiæ, & in ditione Electoris Brandeburgici, qui illud tenet jure clientelari à regno Poloniæ, 8. leucis Germanicis distat à Gedano in occasum.

Strab. Ptol. Butrium, *Badrio* vel *Butrio*, opp. Æmiliae sive Gall. Togatæ, in agro Bononiensi, à Bononia 10. mill. pass. Ferrariam versùs. In Thes. Linguæ Lat. non procul a Ravenna dicitur, cùm ab ea ad 40. mill. pass. distet, proximum Bononiæ ad 10.

¶ Buttoni sinus, *Buttons Bay*, sinus Oceani septentrionalis, seu maris Christiani, ab Anglo *Buttons*, qui eum lustravit, sic dictus, in America septentrionali.

Plin. Steph. Butua, Bulva Ptol. Buthoe Steph. *Budon*, urbs Illyrici, in ora Dalmatiæ (non Liburniæ, ut in Thes. Linguae Latinae) littorali, inter Ascrivium & Olchinium urbes ejusd. orae, ab Antibaro 10. mill. pass. in occ. Ascrivium versùs 20. episc. sub Archiep. Antibarensi. De ea lib. 2. itiner.

Linquitur à tergo Butua, Ascriviumque superbum.

¶ Butua urbs est Dalmatiæ meridionalis, parva sed munita, in ditione Venetorum, alias a Turcis malè habita, & anno 1667. à terrae motu ferè diruta fuit.

¶ Butua, *Butua*, urbs Africae, in Æthiopia inferiori & imperio Monomotapæ, cum regno cognomine versùs Zamberum fluvium.

Ant. Ptol. Butuntum, sive Butuntus, Budruntum in aliis lib. *Bitonto*, urbs Apuliae Peucetiae mediterr. inter Rubos 10. & Barium 8. mill. pass. Bitecto urbi propior, episc. sub Archiep. Barensi. Pop. Butuntinenses Plin. non in Calabria, ut in Thes. Ling. Lat. malè legitur.

Ptol. Buvinda, *Bannn*, Camd. sive *Banny*, fluv. Hiberniae, per Laginiam in ort. apud Eblanam urb. (haec est Dublinum) fluens. Al. *Slayne* putatur, qui etiam Latinè Boandos dicitur, apud Dondalciam urbem fluens. Paul. Jovius Boandum cum Buvinda confundit, illumque per Hultoniam apud Armacam urb. in Boream contra Scotiam fluere scribit. (Camdenus habet *Bojn* fluv. per Midiam apud Droghedam fluens, cui superimponitur *Slane* oppidum *Banna* autem sive *Bann* ait Ultoniens. esse fluvium & in Comitat. Colraenos. fluere.)

Buxentum, Pyxuntum, seu Pyxus Strab. *Pisciota*, olim col. & urbs episc. nunc castrum parvum Lucaniae marit. apud prom. ejusd. nominis, vulgò *Capo di Pisciota*, inter Paestum ad occ. & Laom ad ortum, à Paesto 30. mill. pass. Nomen habet à Buxo, cujus ibi copia reperitur. Pop. Buxentini Plin. Hinc Buxentius nom. gent. Sil. lib. 9. *Plin. Liv. Mel. & al.*

Arridet tellus, seu sunt Buxentia cordi
Rura magis.

¶ Buxentum aliis est *Policastro*, urbs episcopal. regni Neapolitani, in Principatu citeriori. Ducatus titulo gaudet; & 15. milliaribus Italicis distat a *Capo Pisciota* in ortum. Sed parva est admodum, in ora maris Tirrheni, & deficit in dies.

¶ Buxetum, *Busseto*, oppidum Italiae, in Ducatu Placentino, regiunculae cognominis caput, vulgò *Stato di Busseto*, olim in ditione Palavicinorum, nunc autem Farnesiorum & Ducis Parmae, ubi urbs Burgi S. Domnini & oppida Buxetum, Florentiola, & Curia major. Oppidum autem Buxetum sedet juxta Longenam amnem, 2. milliar. a Pado fluvio.

¶ Buxtehuda, *Boxtehude*, urbecula Germaniae, in Ducatu Bremensi, quam Esta amnis secat. Uno milliari distat ab Albi fluvio, & tribus ab Hamburgo; estque in limite Luneburgensis Ducatus, in ditione Svecorum.

Buxudis, sive Buxidis, *Boussu*, castrum seu pag. Belgii, in Hannonia, ad Hanam fluv. inter Montes, inde 2. leuc. & Binchium in ort. *Sig b.*

¶ Buxudis, *Bossu*, castrum est amplum & elegantis structurae in Hannonia, prope Fanum S. Ghisleni, 2. leucis a Montibus versùs ortum, longiùs autem a Binchio.

¶ Buzancaeum, *Buzancois*, oppidum Galliae, in provincia Bituricensi, ad Ingerem fluvium, in limite Turoniae.

¶ Buxium, sive Buchsium, *Teste de Busch*, oppidulum Galliae, in Aquitania propria, non longè ab ora littorali; estque caput ditionis Busianae, quae vulgò *le Captalat de Busch* dicitur, ad sinum Arcassonium, 7. circiter leucis distat à Burdegala in occasum. Ibi alias Boii populi.

Byblis, mons Cariae, apud Miletum urbem, teste Ortel. Sed apud Ovid. lib. 9. Metam. fons est, non mons. *Ovid.*

Sic lacrymis consumpta suis Phœbeja Byblis
Vertitur in fontem.

* Byblus, Byblos Plin. *Gibles*, teste Brochardo, seu *Zibellet* Nig. & Postel. al. *Gibeleto*, urbs Phœniciae marit. inter Tripolim ad Bor. 36. & Berytum in austrum 24. mill. pass. Al. inter Botrym & Berytum 10. mill. urb. archiep. sub Patr. Antiochenο, nunc cum Borry excisa. Est & Byblus seu Biblus fluv. Naxi ins. teste Steph. Unde vinum Biblinum. (Βιβλος in Seld. manuscr.) *Strab. Me. Ptol.*

Byce, Byges & Buges Plin. palus & fluv. Sarmatiae Europ. in Mæotidem influens, *Sesehan* Mol. (non *Buges*, ut in Thes. Ling. Lat. nam Buges est nomen Latinum apud Plin.) *Ptol.*

¶ Byce, seu Buges, palus nunc, *Suza Morsi* dicitur. Vide Buges.

¶ Bychovia, *Bychovv*, oppidum Poloniae, in Lithuania, ad fluvium Borysthenem, inter Mohiloviam & Rohaczoviam urbes. Malè habitum fuit à Moscovitis à paucis annis.

Bydena, *Vidin*, seu *Bidin*, & *Bodon* Nigro, urbs Mysiae super. apud Danubium, archiep. & sedes Praefecti. Vide Viminacium. *Cedren*

Byrchanis, Burchanis Steph. Burchana Plin. cui & Fabaria, *Borkum*, teste G. Camd. ins. maris Germanici, Frisiae adjacens, contra Amasii flum. ostia. Vide Fabatia. *Strab.*

Byrsa, *Bersack*, arx Carthaginis urbis notissimae, in ora Africae, teste Marm. *Almenara* al. Cujus mem. Virg. lib. 1. Æn.

Mercatique solum facti de nomine Byrsam.

Byzacium, Byzacina Ptol. reg. Africae, inter Tunisim sive Tunetim, et Adrumetum urbes, vulgò *Regno di Tunisi*, teste Ortel. Quae reg. 200. mill. pass. & am- *Strab.*

& ampliùs patet, teste Solino. Ubi Bysacena urbs episc. sub Archiep. Carthaginensi fuit ex Lib. Conc. Reg. Byzacium tantæ fertilitatis est, ut unum centum & quinquaginta reddat, ut Plin. lib. 5. c. 4. & lib. 17. c. 5. auctor est: quod sanè mirum videri potest, cùm apud nos pro uno vix octo ex seminibus terræ demandatis recipiantur.

¶ Byzacena regio est Africae propriae, inter Adrumetum & Tacapem urbes, & extremum anglum Syrtis minoris, ubi nunc *le royaume de Tunis* Gallis, *regno di Tunisi* Italis.

Xenoph. Strab. Polyb. & al. Byzantium, Bizantium Cic. Constantinopolis postea, à Constantino Magno instaurata & aucta, *Constantinopoli* Italis, & *Stamboli* Turcis, urbs patriarc. Thraciae, ad Bosforum, contra Chalcedonem urbem Bithyniae, urbium Europæarum maxima, (18. enim mill. pass. ambitus continet) inter urbem Romam ad occ. 1210. & Ecbatana, sive Tabresium regiam Persarum ad ort. 1390. mill. pass. à Pausania Spartanum Rege anno ab orbe condito 3469. post captam Trojam 96. quando Tarentum & Locri, condita, Impp. Græcorum sedes, nunc regia Turcarum. Pop. Byzantii Polyb. Byzaotius nom. gent. Claud. lib. 2. in Eutrop.

Cum Duce mutata vires, Bizantia robur
Fregit luxuries.

Byzantiua etiam nom. gent. Claud. loco citato:

Et Byzantinos Proceres, Graiosque Quirites.

¶ Byzantium, quæ & Constantinopolis, vulgò *Stamboul* Turcis, *Constantinopoli* Italis, *Constantinople* Francis, urbs est innumeris referta incolis, & omnium Europæarum maxima, (una tantùm Lutetia excepta) cum portu commodissimo & percapaci. Sedet juxta Bosphorum Thracium, inter Pontum Euxinum & Propontidem, è regione Asiæ minoris; estque triangularis, & persæpe incendiis deformata. Sed ab aliquot annis multum defecit, quamquam situ & aspectu pulcherrima sit totius orbis.

Val. Flac. Dionys. Byzeres, pop. Asiæ, inter Cappadoces & Colchos incolentes. Mosynœci finitimi & Macronibus. Quorum mem. Dionys. de situ orbis; & Val. Flac. lib. 5. Argon.

Byzeresque vagi, Philiraque à nomine dicta
Littera.

Plin. Byzia, *Vize*, urbs Thraciæ mediterr. ad fluv. cognominem, ab Apris 50. mill. pass. in Bor. distans, teste Plin. olim regia, nunc quoque sedes unius Præfecti, & metrop. cùm priùs episc. esset sub Archiep. Heracleensi. Hujus mem. Poeta quidam lib. 2. itiner.

Haud procul hinc etiam deserta arx Bizia Regum
Threicia gentis petentosi in vertice montis.

C.

Ptol. CABALLINUM, urbs Gall. Celt. Vide Cabillonum. Est & Caballinus fons notissimus, quem Poetæ ex Pegasi ungula, qua in mont. Heliconem percussit, emersisse aiunt. Unde & Pegasæus nominatur.

Ptol. * Cabanodurum, opp. Norici, quod aliquibus *Braunavv*, teste Mol. opp. Bavariæ, ad Oenum fluv. esse videtur, sed situs repugnat, (* vel Gavanudurum, man. Seld. Γ α ε[illegible] pos.)

¶ Cabanodurum aliis, & meliùs, est Gavanodurum, seu Juvania, vulgò *Saltzbourg*, juxta amnem *Saltz*. Vide Cavanodurum.

¶ Cabelliacus ager, *le pais de Chablais*, regiuncula Ducatus Sabaudiæ, juxta Lemanum lacum, & prope Fossiniacum tractum. Ibi oppidum primarium Tunonium, ad lacum. Ibi aliàs Nantuates pop. ut aliqui existimant.

Ptol. Steph. Cabassus, *Thebasso*, teste And. Theveto, urbs Armeniæ minoris, Cybistris urb. finitima, in Cataonia reg. Sed *Thebasso* legendum videtur. Est & vicus bujus nominis inter Tarsum & Mazacam, teste Apione cum Steph.

Plin. Ptol. Cabellio, *Cavaillon*, urbs Gall. Narbonens. in Provincia, ad Druentiam fluv. in Comit. Avenionens. inter Avenionem 4. & Aquas Sextias 8. leuc. dissita, episc. sub Archiepisc. Avenionensi. Ortel. Cabellionem cum Cabillono confundit. In Thes. Ling. Lat. legitur hanc urb. esse vicinam Carcaso: quod falsum est; Carcasum enim, seu Carcaso, longè hinc distat, ut suo loco.

¶ Cabellio, seu Caballio, sita est prope Avenionem, in Comitatu Vindascino seu Venuaino, non autem in Avenionensi, estque ditionis Pontificiç, in planitie, prope Druentiam fluv. cùm aliàs fuerit in colle, ut etiamnum apparent vestigia, estque parvi circuitus.

Cabillonum, seu Cabilonum ex al. cod. *Chalon sur Saone*, urbs Gall. Celt. ad Ararim fluv. in Burgundiæ Duc. inter Matisconam ad merid. 23. & Divionem in Bor. 16. leuc. ab Augustoduno 21. in Cæc. in Thes. Ling. Lat. scribitur hanc urb. alio nomine dici Catalaunum: quod falsum, nam Catalaunum est urbs Campaniæ Gallicae, longè ab hac diversa. *Cæs.*

¶ Cabillonum arcem habet permunitam, estque episcopalis sub Archiepiscopo Lugdunensi. Distat à Matiscone 12. leucis tantùm, totidem ab Augustoduno, & 8. a confinio Comitatus Burgundiae; estque ampla & probè culta, cum duplici muro & ponte lapideo ad Ararim. Dicitur vulgò *Challon sur Saone*, & tractus adjacens *Bresse Challonnoise*, Bressia Cabillonensia.

Cabira urbs fuit Paphlagoniæ, Eupatoriæ propinqua, ob ea 150. stad. distans teste Strab. Cabura verò, teste Plin. li. 31. c. 3. est fons Mesopotamiç odorifer, quòd ibi Juno perfusa sit. *Strab.*

¶ Cabira aliis urbs Asiae minoris, in confinio Liciae, & media ferme inter Laodiceam & Termessum.

¶ Cabliacum, *Chably*, oppidum Franciae, in Senonensi agro, vino suo commendatum, & ubi aliàs à fratribus contra Lotarium Imperatorem pugnatum fuit. Sedet juxta fluv. Seninum, inter Antissiodorum & Tornodorum.

¶ Cabulum, *Cabul*, oppidum Indiæ satis amplum, provinciæ cognominis caput, in imperio Magni Mogolia, versùs montes & confinia Zagataiae regionis.

Cabyla, Cavyla Sex. Ruf. Cedreno, *Cavalla*, teste Leuncl. urbs Macedoniæ, in ora littorali, in Thraciae conf. Philippis proxima, hac tempestate florens, à Philippis 10. mill. pass. in austrum. Sed Cabyla Ptol. non in Maced. est, sed in Thracia, longè hinc distans. *Ptol.*

Cabyla quid sit, non bene constat, forsan regiuncula in Thracia, & oppid. *Cavalla* antiqua fuit Bucephala, ut credit Brietius, in confinio Macedoniae, versùs Thraciam, & in littore Archipelagi seu maris Ægæi.

¶ Cacerae, *Caceres*, & *Caceres de Camarinha*, urbs Asiae, in parte australi Luzoniæ ins. Philippinarum praecipuae, in mari Indico. Est episcopalis sub Archiepiscopo Manillanu; eùque parvi circuitus, in ora littorali, cum portu, sub dominio Hispanorum. Dicitur etiam Cacerensis civitas.

Cacus, mons Hisp. citerioris, *Moncajo*, in Aragoniae & Castellae veteris confinio, sic, ut ajunt, à Caco insigni latrone ab Hercule interfecto nominatus. De quo latrone Juvenal. sat. 5. *Scrip. Hisp.*

Ducenis planta, velut ictus ab Hercule Cacus.

Non longè abest Mons Acutus, opp. non incelebre.

¶ Cacus, *Moncajo*, mons Hispaniae, in Aragonia & prope confinia Castellae, inter Turiassonem, Boriam, & Agredam. Dicitur, & melius, Mons Caunus. Vide ibi.

Cacyron, *Cassaro*, opp. Siciliae medium, inter Leontinos & Neaetum 15. mill. pass. Pop. Cacyrim Plin. *Ptol.*

Cacyron, *Cassaro*, oppid. est Siciliae versùs austrum, in valle Neaetina, Principatus titulo clarum, 8. millliaribus ab ora maris Jonii, & totidem à Siracusia in occasum.

Cadavus, *Cavado* & *Cabado*, fluv. Hisp. in finibus Bracarum, qui Naebi fluv. auctus majore, in mare ad Fanum opp. exit Bracaram urbem alluit.

¶ Cadavus, *Cavado*, amnis Lusitaniae. Oritur versùs confinia Galaeciae, alluitque Bracaram urbem & Barcelum oppidum; & dein in Oceanum se exonerat. Sed non miscetur Naebi amni, qui etiam minor est. Cadavus autem Sansoni & Clusio est Celandus. Vide ibi. *Scrip. Lusit.*

¶ Cadenacum, *Cadenac*, oppidum Galliae, in Cadurcensi provincia, in cujus viciniis visitur Uxellodunum Caesaris, quod nunc in ruinis jacet. Sedet ad Oldum seu Lotium fluvium, in limite Ruthenensis provinciae, una leuca à Figeaco, & 9. à Cadurco in ortum.

Caderea, pop. Gall. Celt. inter civit. Armoricas, in Britan. min. quorum opp. *Chasteau Brant*, opp. inter Andegavos & Rhedones 23. leuc. dissitum esse traditur. *Cæs.*

¶ Cadetea, pop. Galliae. Error est Typographi, ut arbitror; nusquam enim inveni Cadetes populos in Gal-

Gallia neque in Armorica. Sed eorum loco lege Caletes, & vide ibi.

¶ Cadillacum, *Cadillac*, oppidum Galliæ, in Aquitania & Burdegalensi agro, cum castro cultissimo; estque caput Comitatus Benalgii, inata fluvium Garumnam situm, 4. leucis supra Burdegalam, & totidem à Vasatn.

Plin. Cadiscus, mons & prom. Cretae apud Phalasarnam opp. *Capo Busco* ea tab. recent. a Malea prom. Peloponnesi 70. mill. pass.

Strab. & al. Cadmus mons est Lydiae, apud Laodiceam urb. ex quo Lycus fluv. manat. Cadmea autem quandoque urb. Thebana dicta est, teste Strab. lib. 9. & Cadmeis ipsa Achaja Thucyd. lib. 1.

Scrip. Gall. Cadomus, *Caen*, orbs & acad. Gall. Celt. praeclara, in Normanoia, post Rothomagum (unde 21. leuc. recedit io occ. Bajocas versùs 7.) caeteris urbibus praestans: quasi Caii domus dicta.

¶ Cadomum caput est inferioris Normanniae, cum castro permunito, ad Olinam fluvium, qui 4. leucis infra in mare Britannicum se exonerat. Distat 26. leucis à Rothomago, & 6. à Bajocis in ortum.

¶ Cadotinus ager, *il Cadorino*, tractus Marchiae Tarvisinae, sub Venetis. Ibi oppidum praecipuum Parœcia Cadori, *la Pieve di Cadore*, ad Planim fluvium. Ejus tractus, qui totius Italiae septentrionalist, terminatur Comitatu Tirolensi versùs Alpes & occasum.

Ptol. Plin. Caduzci, Cadorci, & Carorci al. pop. Gall. Aquit. & urbs episc. sub Archiep. Bituricensi, *Cahors*, Academia, inter Tarnem & Duranium flum. à Tolola 16. leuc. (in medio Mons Albanus) in Bor. Lemovicos versùs duplo distantes. Reg. *Quercy* nominatut.

¶ Cadurci, populi Aquitaniae, quorum tractus Cadurcensis ager dicitur, *le Quercy*, inter provincias Petrocoricensem, Ruthenensem, Alverniam, & Occitaniam. Ibi urbs primaria Cadurcum, *Cahors*, episc. ad Lotium, fluvium. Distat 12. leucis ab Aginno, & 9. a Montalbano in Boream. Urbs est ampla, elegans, & munita, in modum peninsulae à fluvio cincta.

Scrip. Hisp. Caea & Cea, *Zea*, opp. seu pag. Hisp. Tarracon. in finibus Asturum & regno Legionensi, eum fluv. cognomine, a Fano S. Facundi 5. leuc. à Palentia urb. 11. in Bor. ejus fluv. fit meatio in Martyrol. Rom. sed in Gallaecia. Caea quoque ins. maris Ægaei Ovid. epist. Acont. Cydip.

Cingitur Ægeo nomine Caa mari.

Vide Cea.

Mel. Caecinum, opp. magnae Graeciae marit. Vide Cecinum Plin.

Ptol. Caecius, mons Pannon. Vide Cetius, ut in cod. Graeco Ptol.

Strab. Plin. Caecubum & Caecubus, mons & locus (non opp. ut in Thes. Ling. Lat. legitur) Latii; in Camp. cont. ad sinum Cajetanum, apud Fundos urb. vieiter, Amyclis vicinus. Unde vinum Caecubum apud vet. teste Plin, cum al. in pretio nomen retinet antiq. Mons nunc *M. di Gajeta* dicitur. De vino Caecubo Mart. lib. 13. ep. 112.

Cæcuba Fundanis generosa coquuntur Amyclis.

¶ Caelanum, *Celano*, oppidum regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, Comitatus titulo clarum, in ora lacus Fucini, qui ab eo nomen sortitur, 12. milliaribus distat ab Aquila civitate, & 15. a confinio ditionis Summi Pontificis, ad radices Apennioi.

Ant. Liv. Limit. Caelianum, *Cilano*, opp. Lucaniae, inter Venusiam 95. & Heracleam urbem, ad sinum Tarentinum excisam, 24. mill. pass. ex itiner. Antun. Ortel. confundit hoc Cælianum cum Caelia Ptol. & Strab. io Apulia.

Plin. Caelina, & Celina, opp. & fluv. Carnorum, io Venetia: opp. excisum jacet apud Ananum opp. ex illius ruinis ædificatum, ab Utino urb. 20. mill. pass. in Africum; fluv. adhuc *la Celina* nominatut, potius torrens.

Ant. Caeliomons, & Celiomons, *Kelmuntz*, opp. Rhaetiæ, in Svevia, teste Siml. inter Guntiam & Campodunum ad merid. 3. leuc. ab Augusta Vindelic. 8. Caelium in lib. Not.

¶ Caeliomons, & Caelius mons, oppidum est Germaniae, in Suevia, ad Ilarum fluvium, 3. leucis infra Memmingam, 5. ab Ulma in austrum, & 3. ab Augusta in occasum; estque parvi momenti.

Plin. Caelium, *Celio*, opp. Calabriae, in Salentinis, inter Tarentum & Brundusium ad 20. mill. pass. distans, apud Hostunium, inde 6. recedens Francavillam versùs 7.

¶ Cælium *Ceglie* dicitur; estque oppidum regni Neapolitani, in provincia Hydruntina, ad radices Apennini, & 10. mill. a mari Adr. Cælium item, Ptol. Selium, *Ceito*, teste Vasconc. opp. nunc pag. apud Nabantiam seu Thomariom opp. Colipponem versùs. Vide Celium.

¶ Caelium aliis est *Zeira*, vicus Lusitaniae, 2. leucis à Thomario in occasum, in Extremadura provincia. Multi autem scribunt Selium & Sellium, existimantque esse Leiriam urbem episcopalem sub Archiepiscopo Ulisipponensi.

Caelius, *M. di S. Giovanni*, unus ex 7. collibus urbis Romae, unde porta Caelimontana dicta. *Vict.*

¶ Celius mons, *monte Celio* aliquando, & *monte di S. Giovanni*, quia in eo estructa est Basilica S. Joannis Lateranensis, quae totius urbis Romae prima & praecipua est.

Caelum aureum, suburbium olim Ticini, seu Papiae urb. nunc intra urbis mœnia, ubi templum D. Petro à Luitpraodo Rege excitatum, *S. Petro Celauree* vulgò, in quo corpus D. Augustioi Episcopi & Doctoris Ecclesiæ conditum adservatur. *P. Dia.*

Caene, *Camares*, teste Nig. opp. Peloponnesi, in reg. Laconica, inter Tænarium & Teuthronam in austrum. Hinc Caenites pott. eiusdem loci apud Plin. & Caenaus, a, um, ut Juppiter Caeneus, (quod ibi cultus fuit) apud Ovid. lib. 9. Metam. *Ptol.*

Victor ab Oechalia Caeneo sacra parabat
Vota Jovi.

Licèt Cęneus potiùs a Caeneo seu Cenaeo (uti alii scribunt) *prom.* Eubœae Boreali dici videatur. Est & ins. parva maris Africi, apud Melitam & Gaulum Plin. *Plin.*

Cæneum. Vide Cenaeum.

¶ Caenica, regio Thraciae cis Rhodopen, à Caenis populis nomen habens. Ibi urbes praecipuae fuere Bizia, Anchialus, & Apollonia magna. *Plin.*

Caenis, *Coda di Volpe*, teste Faz. sed Barrio *Capo di Pessolo*, prom. Brutiorum, in ora Calabriae ulter. contra Pelorum prom. Siciliae, apud Scyllaeum opp. ubi Scylla scopulus, à Messana 250. stad. in ort. teste Strab. distans.

Caenis etiam, opp. ejusdem orae praeclarum, apud Cænidem prom. vulgò *Fiumara di Moro*, à Rhegio urb. et metrop. reg. 8. mill. pass. io occ. Scyllaeum versùs 6. quod et Caenysium. *Steph.*

¶ Caenis oppidulum est regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, 4. milliar. ab ora littorali freti Siculi, et 8. à Rhegio in Boream, juxta amnem Caenidem dictum.

Caenophrurium, *Castelnovo*, ut ipsum nomen Graecum significat, pag. Thraciæ, ac Propontidem, inter Byzantium 40. et Heracleam ad 32. mill. pass. distans, ubi Aurelianus Imper. interfectus, teste Eutropio. *Fl. Vopisco. Ant.*

* Caenophrurium distat 20. milliaribus a Selimbria, Sansone teste, & aliis, & nunc *Drepali* dicitur.

Caenos Gallicanos, Gallica Ptol. *Callica*, pag. Bithyniae, inter Dadastanam & Dablim, qui et Gallicana statio, ubi Constantia Augusta Galli uxor obiit, à Dabli 18. mill. pass. ultra Nicaeam 62. in ortum. *Ant.*

Caenus, fluv. Gall. Narbonens. per Provinciam apud Argenteum fluv. inter Massiliam et Maritimam in mare influens, exiguus, *Arq* vulgò, haud longè a Maritima mari exceptus. *Plin. Ptol.*

¶ Caenos, fluvius in Provincia, quid sit, non bene constat. Forsan ibi error. Nullus enim amnis alicujus momenti cadit in arcum, & Argenteus fluvius in mare Mediterraneum se exonerat prope Forum Julii.

Caere, *Cervetere*, oppid. Tusciae vetustissimum, in tert. Romano, urbs quondam ditissima, in qua Roma a Gallis capta virgines Rom. servatae sunt, & cujus dona ingentia io templo Apollinis, teste Strab. servabantur, ab urbe Roma 25. mill. pass. Centum cellas versùs, inter Alsium & Pyrgos. Priùs Agylla. A Pelasgis Tessaliæ pop. condita. De qua Liv. lib. 5. dec. 1. Hinc Caeretanus nom. gent. Mart. lib. 13. ep. 125. *Strab. Liv. Plin. & al.*

Caeretana Nepos ponat, Setina putabis.

Caerites pop. a Rom. subacti, suffragii jure privati sunt. Unde adagium ortum *Carite cera digni* apud Hor. io indignos; nam Caerite cera ignominia insignis significatur, quasi Caerites pop. notati sunt, ut Acron et Porphyrion scribunt.

¶ Caere, nunc *Cervetere*, oppidulum est parvum Italiae, in ditione Pontificis, in prov. Patrimonii D. Petri, in colle 3. milliar. a mari Mediterraneo, et 8. à Bracciano versùs amnem Vacinam. Dictum fuit etiam Caerete à quibusdam, & regio adjacens Sabatia ab antiquis.

Caf. Cæresi, & Ceresi in al. cod. pop. Belgii, apud Eborooes & Mosam fluv. quorum ara adhuc *Corey* nominatur, inter Leodium 3. & Namurcum 7. leuc. teste Hub. Leodio.

Strab. Cæretanorum emporium, Cæris, ut videtur aliquibus Virg. *Porto di Ceri*, locus io ora, à Pyrgis 30. stad. teste Strab. distaos in ort. Virg. lib. 10. Æn.

Qui Caerete domo, qui sunt Minionis in arvis.

¶ Cæretanorum emporium aliis, & meliùs, est *S. Severa*, pagus in ora maris Tyrrheoi, cum turri, 5. milliaribus a Cære in occas. Centumcellas versùs. Sed omnino caret portu in præsenti; estque in provincia Patrimonii D. Petri, 28. milliaribus ab urbe Roma.

Plin. Ceretanus, Cæres Virg. *Eri*, teste Leaod. fluv. Hetruriç, in Tyrrheoum inter Cære & Centumcellas excurrens, ortum ex sylva Maotiana supra Bracenum ducens. Cujus mem. Virg. lib. 8. Æn.

Est ingens gelidum lucus prope Cæritis amnem.

Cæretum. Vide Ceratæ, opp. Umbriæ, inter Spoletium & Nursiam.

Scrip. Brit. Cærperis, *Porschester*, opp. Albionis, in Anglis, teste Lhuydo cum Viruonio, in Comitatu Southanton.

Sveto. Cęruleus fons, qui & aquæ Claudię, apud urbem Romani.

Ptol. Cæsęna, Cæseon, Aoton. Cesens Plin. *Cesena* etiam vulgo, urbs Gall. Tog. in Romandiola, apud Sapim fluv. mœnia radentem, inter Faventiam & Ariminum ad ort. 20. mill. pass. utrioque, (Forolivii in medio inter ipsam & Faventiam) episc. sub Archiep. Ravennate, inde 24. mill. pass. in merid. Hinc Cæsenates pop. & Cęsenatia vina generosa Plin. Scribitur & gem. n Cæsenna.

¶ Cæsaena urbs fuit Seoonum, in Gallia Cispadana; nunc autem ditionis Pontificiae, io Romandiola prov. ad pedes montis, io cujus summo habet arcem satis munitam. Via 10. milliaribus distat à Sarsina in Boream, & totidem à confinio magni Ducatus Hetrutiae. Deficit in dies.

Plin. Mel. & al. Caesaraugusta, Cęsarea Augusta Ptol. prius Salduba, *Saragoza*, urbs archiep. Hisp. Tarracon. ad Iberum fluv. acad. Aragonii regni caput, & conveot. juridicus, inter primas Hisp. urbes, inter Barcinooem ad ortum 44. & Burgos io occas. aestiv. 52. leucis à Valentia 60. à Toleto 64. anno sal. 1118. à Christianis victis Mauris unà cum Tutela, Turiasone, Bilbili, Daroca, & aliis opp. recuperata. Colonia Caesarea Augusta Salduba in vet. inscript. Metrop. à Joanne XXII. Pont. Max. effecta. Cujus mem. Prud. in peristeph. hymn. 7.

Cesaraugustam vocitamus urbem.

Res cui tanta est.

¶ Cæsaraugusta, *Caragoça* incolis, *Saragosse* Gallis, *Saragoza* Italis, Aragooię primaria, cum ponte, ad Iberum fluv. Deficit in dies. Fuit antea Regum Aragonię sedes, & juxta ipsam Iberus fluvius recipit Guervam & Gallęcum amnes. Distat à Valentia 48. leucis Hispanicis, à Barcinone 46. a Burgis 42. à Toleto 54. 20. ab Ilerda in Circium, decem ab Huesca in occasum, 12. à Bilbili in ortum, & 14. à Turiazone in Eurum.

Ant. Caesarea, *Gernsey*, teste G. Camd. al. *Jersey*, ins. maris Britannici, ante Coostantia Castra urbem Normannię ab ora Anglica 14. leuc. in austrum distaos.

Caesarea, *Jersey*, ins. Gall. Celt. alias Normanniae pars, nunc verò Suthamptoniae prov. Angliae annexa, cum sula superfit Regibus Angliae una cum Garnseja ea avita haereditate Ducatus Normanniae, à cujus ora vix 5. leucis distat, & totidem à Garnseja. Sed 30. circiter à littore Angliae, 12. habet Parrochias & castrum *Montorgueil* dictum in ejus ora orientali.

Strab. Plin. Ptol. & al. Caesarea cognom. magna, quae & Mazaca priùs, *Tisaria*, & *Caisar*, urbs archiep. Cappad. ad Melam fluv. & mont. Argaei radices, cui D. Basilius magnus praefuit Episcopus, inter Ancyram ad occ. 198. & Meliteneo ad ort. 220. mill. pass. hac tempestate obscurior effecta. Caesarea item Ptol. penes Anazarbum, aliis Anazarbus (vide ibi) urb. Ciliciae est. Caesarea quoque Ptol. urb. Bithyn. episcopal. sub Archiepisc. Nicomediensi.

¶ Caesarea Ponti, urbs Asiae minoris episc. Vide Neocaesarea.

Ant. Caesarea, *Thata*, teste Laz. opp. Pannoniae sup. io Hungaria, apud Crumerum arcem, inde 2. leuc. Albam regalem versùs 10. in Euronotum.

Tab. Peut. Caesarea, *Rrsching*, pag. Germ. apud Ingolstadium, in Bavaria jacens.

Plin. Caesarea, *Capo Figalo*, urbs fuit Maurit. Caesariensis marie.

Jorna. Caesarea suburbium Raveonae, urbs in Gall. Tog. sive in Æmilia, inter ipsam & Classem, nunc *S. Maria in Portico*, teste Hieron. Rub.

Caesarea Julia. Vide Julia Caesarea.

Plin. Ptol. & al. Caesarea Palestinae, quae & Turris Stratonis, & Apollonia priùs, *Caisar*, urbs olim Palaestinae archiep. ac post Hierosolymam primaria, inter Ptolemaidem ad Bor. 40. & Joppen in austrum 30. mill. pass. ab Hierosolymis 50. in occ. & Ciseium, prorsùs jacens, in littore maris.

Plin. Joseph. Ptol. & al. Caesarea Philippi, priùs Paneas, *Belina*, testibus G. Tyrio, Postello, & Brocardo, *Balbec* Bellonio, urbs Palaestinae, apud ortum Jordaois fluv. & ipsa excisa, in finibus Cœlesysiae, olim episc. sub Archiep. Tyrio, inter Sidonem ad occ. 20. & Damascum ad ort. & Caec. 6. mill. pass. ab Hierosolymis paulò supra 200. in Bor.

¶ Caesareopolis, *Kesmarckt*, seu etiam *Keyserfmarkt*, urbs est Hungariae superioris, sita in Comitatu Zepusiensi, juxta Carpathum montem atque in finibus Hungariae & Poloniae, cum arce, 2. milliaribus à Leutscha, & 8. ab Epperis io occasum.

Plin. Caesariana, quae & Asida, *Xeres de la Frontiera*, urbs Hisp Baeticae, apud oram littoream, contra Gades inde ad 8. leuc. distaotes, ab Hispali 15. in austrum, urbs ampla. Vide Asida.

Caesasiana quid sit, non bene constat. Asida enim et Asindum est *Medina Sidonia*, et urbs *Xeres de la frontera* alias Asta Regia dicebatur; distatque 4. leucis Hispanicis a Gadibus in Boream.

Tac. Caesaris Dictatoris villa, *Bagni di Salviati*, thermae in Camp. apud sinum Cumanum, teste Loffredo, à Caesare nomen habens: à quo Cesares Imperatores dicti, et Caesareus oom. gent. De quibus Auson. de 12. Caesarib.

Cæsareos Proceres, in quorum regna secundis

Consulibus, dudum Romana potestas cessit.

Ptol. Caesarodunum, *Tours*, urbs Gall. Celt. archiep. ad Ligerim. Vide Turones.

Ant. Caesaromagus, *Beauvais*, urbs Gall. Belg. episc. in Picardia. Vide Bellovaci.

Ptol. Ant. Caesaromagus, *Chenford & Charnford*, teste Talboto, (al. *Chelmsford*) opp. Britanniae, in Essexia reg. Angliae. Sed * Camd. *Burgsted* opp. ejuld. reg. esse, à Londino 30. mill. pass. in Caec. Camaloduoum versùs. (* Camdeo, solum juxta *Brentwood* oppid. ejusd. reg. esse autumat.

Curop. Caesaropolis urbs fuit Macedoniae episc. sub Archiep. Philippensi.

¶ Caesaropolis, *Kaiserr Lautern*, urbs Germaniae, in Palatinatu Rheni, *Cafrleutre* Gallis, est Imperialis, ad amnem *Lauter*, prope Ducatum Bipontinum, 6. leucis à Spira in occasum, et paulò minus a Wormatia, 2. autem ab oppido *Landstul* dicto. Gaudet arce et Praefectura.

Ant. Caesarotium, *Gisors*, opp. Gall. Belg. apud fines Bellovacorum. Vide Caesortium.

Caeseoa, urbs Æmiliae. Vide Caesaena, et Cesena. Cęsenna in Thes. Ling. Lat. ea Plio. Ant. Cesena scribitur.

Tac. Caesia sylva, *Hrservvalde*, sylva Germ. infer. in Duc. Cliveosi, apud Dinstlakam opp. test. Chrysambo.

Ant. Caesortium, quasi Caesaris ortium, *Gisors*, teste Siml. opp. Gall. Belg. in Bellovacorum confin. à Bellovacis 6. leuc. Parisios versùs, inter Petromantalum opp. et Rothomagum urb. occurrens.

¶ Caesortium, seu Caesarotium, *Gisors*, in Normannia, ad fluv. Eptam, in Vexino Normannico. Distat à Lutetia 14. leucis, et totidem à Rothomago, 7. autem à Meduota seu Petromantalo io Boream, 3. à Bellovacensis agri confinio, cum titulo Comitatus, et 6. leucis à Bellovaco. Sed non occurrit inter Rothomagum et Meduntam, neque inter Bellovacum et Lutetiam; diciturque etiam Gisorium.

Ptol. Caetobrix, Cetobrica Plin. *Setuval*, opp. Lusitan. In Thes. Ling. Lat. indigitatur *Cezimbra*, et Latinè Cezimbria; sed malè. Vide Cetobrica.

Ant. Caseronianum, *Carfigliano*, opp. exiguumve castrum Hetruriae, apud Auserim flum. ortum et mont. Apennini radices, à Luca 26. mill. pass. in Bor. ab Apua opp. supra 20. in ortum. Ibi Caseroniana reg. vulgò *la Grafignana*.

¶ Caserooiana regio est intra Apenninum montem, in Italia, cujus major pars est ditionis Mutinensis, minor verò Rei-

tò Reipublicę Lucensis; ibique oppidum præcipuum Castrom novum. Vide Carferoniana & Grafiniana.

¶ Caffa, *Caffa*, urbs Tauricæ Chersonesi, sub dominio Turcarum, cum portu & emporio celeberrimo, in ora Ponti Euxini, quanquam in Tartaria minori. Ab omnibus creditur Theodosiam antiquitus dictam fuisse, sed tamen Guillelmos Sanson existimat ibi fuisse alias Cavum oppidom, 30. mill. pass. à Theodosia in occasum.

¶ Cafri, popoli Africæ meridionalis, in Æthiopia inferiori, & juxta oram littoralem Oceani, inter regnum Angolæ & Zanguebariam, regionem. Nullas habent civitates, sed undequaque vagantur, in ora præsertim versùs promontorium Bonę Spei; suntque pro majori parte Antropophagi, & dicuntur a Lusitanis *los Cafres*, & à Gallis *les Cafres*. Ibi loca alicujus notae sunt Caput Nigrom versùs Bengoelam, Caput Currentium versùs Zanguebariam, & Caput Bonae Spei in extrema parte Africae versùs austrum. Eis etiam tribuitur à multis Soffala arx Lusitanorum in ora Oceani, ex adverso Madagascatiae: & paucis annis Hollandi exstruxerunt etiam arcem sinum Tabulae dictam, vulgò *Table bay*, in ora prope promontorium Bonae Spei. Sed de aliis locis nulla fere mentio inter auctores recentes.

¶ Cajana, *la Cayenne*, insula Americae meridionalis. Vide Cayana.

¶ Cajaneburgom, *Cajaneburg*, oppidum Sveciae, in Finlandia, in Cajania provincia, cum arce, in mediterraneis, versùs Lapponiam, & prope Ulam lacum.

¶ Cajania, *la Cajanie*, provincia regni Sveciç, in Finlandia regione. Dicitur aliter Bothnia orientalis, extenditurque inter sinum Bothnicum & Lapponiam.

Dnc. Caici, pop. Germ. Vide Cayci, & Cauchi. Horum mem. Luc. lib. 1.

Et vos criniger os bellis arcere Caicos.

Hos accolas Rheni facit Thes. Ling. Lat. quod repugnat aliis scriptoribus.

Strab. Liv. Plin. Liv. & al. Caicus, Caycus Xenoph. olim Astraeus, *Girmasti* plerisque, *Castri* Nigro, aliis *Chiay*, fluv. Æolidis, inter Pitaneo ad Bor. & Elæam ad austr. in mare Ægæum ex Mysia ortus exiens, Ovid. lib. 15. Metam,

Et Misum capitisque sui, ripaque prioris
Poenituisse ferunt, alia nunc ire Caicum.

Non procul à Pergamo orb. decurrit, agrum illius irrigans.

Cic. & al. Cajeta, Cajatta Strab. *Gaierra*, & *Gaetta*, urbs Latii novi, non Campaniæ, nunc in regno Neap. urbs marit. probè munita, episc. sub Archiep. Capuano (sed inter exemptos episcopatus) proxima Formiis vulgo urbi excisę ad 4. mill. pass. cui successit in episcopatu, a Neapoli 58. Romam versùs. Nomen habet à nutrice Æneae ibi sepulta, teste Virg. Ea ea sinus Cajetanus apud Strab. nominator. Ejus præter Virg. mem. Sil. lib. 7.

Littora Cajeta, Læstrygonisque recessus.
Salcabat

¶ Cajeta, *Gaeta*, Gallis *Gajete*, urbs est prov. Terræ Laboris, ad radices collis, in peninsula, cum duplici arce & portu percapaci, in ora maris Tirrheni. Alias varias experta vices, nunc validum habet Hispanorum præsidium.

¶ Caimana, *Caiman*, insula Americae septentrionalis, in sinu Mexicano, ad austrum Cubae insulae, piscatione testudinum percelebris: & *Caiman grande* etiam dicitur, quia major altera in eo tractu, quae *Caiman pequeno* vocatur, seu Caimana parva, subestque dominio Anglorum à paucis annis.

Script. Gall. Caino, *Chinon*, olim vic. nunc opp. non obscurum Gall. Celt. in finibus Turonensium & Pictavorum, à Turon. 9. leuc. in occ. Salmurium versùs totidem.

¶ Caino oppidum est lepidum ad Vigennam fluv. in provincia Turonensi & versùs Pictaventem tractum, 7. leucis distat à Salmurio in ortum, & 5. à Loduno. Dicitur etiam Chinonium.

¶ Cairoanum, *Cairoan*, urbs Africae, in regno Barcae. Vide Cyrene.

¶ Cairoanum, *Cairoan*, urbs Africae, in regno Tunetano, quæ *Cairavan* Arab. dicitur. Non longè distat ab ora maris Africi & à Sirti minore; creditque, ut multi existimant, ex ruinis antiquae Thidri; fuitque antea majoris momenti. Vide Thisdrus.

¶ Cairus, *le Caire*, urbs Ægypti praecipua & amplissima, ad Nilum fluvium. A quibusdam dicta Memphis, cum reverà sit Babylon, in altera Nili ripa. Ipsa non solùm Ægypti caput & regia, sed & totius Africae praecipua, jacet ad dexteram Nili ripam, ereuitque in immensum cùm Sultanos seu Reges haberet proprios. Nunc autem sensim deficit, cum tantùm habeat Proreges sub dominio Turcarum, quibus subest à 150. annis cum tota regione, & ipsa quae antea Lutetia major erat, nunc multò minor ab omnibus existimatur. Distat ab ora maris Mediterranei 80. circiter milliaribus in austrum, & 210. ab Alexandria: & paulò infra ipsam urbem Nilus in duo brachia dividitor.

Calabria, reg. Italiae, inter Apuliam Peucetiam ad occ. & Japygiam ad ortum, in Salentinis, ad oram Borealem, circa Brundusium & Hydruntum contenta; eojus urbes Brundusium, Aletium, & Hydruntum; vulgò *Terra d' Otrante*, quae tamen plus paret, cum terra Hydruntina Salentinos omnes complectatur, Calabria verò oram tantum Borealem. Calabria verò, quae sic hodie vocatur, longè ab hac diversa & distans est, cùm Brutios & magnam Graeciam complectatur: quae in Thes. Ling. Lat. sic vet. praesertim Plin. dicta putatur, & appellatur inf. quod mirandum est. Pop. Calabri. Ovid. libro 3. de arte amandi: *Plin. Lib. Ptol. & al.*

Ennius emeruit Calabris in montibus ortus.

Hor. lib. 1. carm. od. 31.

Non aestuosa grata Calabria
Armenta.

Hinc Calabricus nom. gent. ut olea Calabrica apud Colum. Chetlydris serpentibus haec reg. abundat, teste Sol. quorum mem. Virg. lib. 3. Georg.

Est etiam ille malus Calabris in saltibus anguis.

Calabri pyris maximę abundant, eaque hospitibus affatim apponunt, & vice bellariorum donant, ut domum ea deferant: unde apud Hor. in epist. loco proverbii est, *Calabri hospitis xenia*, de donis rusticanis, quae sunt contemptoi, vel quae accipientem magis onerent quam juvent. lib. 1. epist. 7.

Non quo more pyris vesci Calaber jubet hospes.

¶ Calabria olim, teste Brietio, complectebatur Messapiam, sub qua Salentini & Calabri populi; eratque in modum peninsulae extensa inter mare Adriaticum & sinum Tarentinum; ibique urbes praecipuae Hydruntum, Brundusium, Tarentum, Gallipolis, & Aletium, ubi nunc provincia dicta Terra Hydruntina. Calabria vero hodierna provincia est ampla regni Neapolitani, maximè in austrum extensa versùs Siciliam, ubi alias Brutii & magna Graecia, vulgò *Calabria*, Gallis *la Calabre*: estque duplex, nempe Calabria citerior, *Calabria citrà*. quae magis in Boream extenditur; & ulterior, *Calabria altra*, quae in meridiem tendit. Utraque est inter mare Tirrhenum & mare Jonium, à Borea in Austrum extensa. Citerioris caput est Consentia, ulterioris seu interioris primaria est S. Severina.

Urbes Calabria quæ extant:

Bisinianum, Bisignano.	*Nicotera*, Nicotera.
Cantazara, Cantazaro.	*Rhegium*, Regio.
Cariatis, Catisti.	*Rossanum*, Rossano.
Consentia, Consenza.	*S. Severina*, S. Severina.
Nicastrum, Nicastro.	*Umbriaticum*, Umbriatico.

Calacta, Caleacte Herod. Galeate Ant. *S. Marco*, opp. Siciliae, teste Faz. in ora occid. inter Pactensem urb. 20. mill. pass. & Cephalodium in austrom ad 40. Pop. Calactini Cic.

¶ Calacta (hoc est, pulchrum littus) urbecola est *S. Marco*, nunc ad amnem Fitaliam, 3. milliar. ab ora maris Tirrheni, quamquam Brietius existimet eam fuisse in eo tractu ubi nunc Caroniae rudera visuntur, in valle Demonae.

Caladunum, opp. Hisp. Tarracon. quod inter Bracaram & Aliuticam occurrebat, à Bracara 72. mill. pass. ex itin. Anton. quod nunc *Sela* pag. esse putatur. *Ant. Ptol.*

¶ Caladunum oppidum fuit Callaicorum Braccariorum teste Nicolao Sansone, ubi nunc Mirandela castrum Portugalliae, ad Tuelom amnem, in provincia Trasmontana, inter Lamegam & Brangantiam.

Calaecia, seu Calaegia ex cod. Graeco, *Wittemberg*, teste P. App. urbs Germ. ad Albim fluv. acad. & sedes Duc. Saxoniae, media inter Misnam ad austrum & Magdeburgum ad arctos 18. leuc. Al. potiùs videtur *Kalbe* opp. ejusdem Saxoniae, à Magdeburgo 4. leuc. Hallam versùs 7. *Ptol.*

¶ Calaegia quid sit, non bene constat. Sansoni oppidum erat Senonum, in Germania, ad fluvium Salam, ubi nunc forsan Jena urbs. Aliis est *Kalbe*, castrum ad confluen-

tes Salæ in Albim, paulò supra Darbicum & inter Servestam & Bernaburgum.

Plin. Strab. & al. Calaguris, quæ Calagurris Liv. Calagorina Ptol. *Calahorra*, urbs Hisp. Tarracon. episc. sub Archiep. Burgent. cum antè sub Tarraconensi esset, ad Iberum fluv. in finibus Vasconum, olim in regno Navarræ, nunc in Castella veteri, media inter Turciam ad ort. & Logronium ad occ. urbes ad Iberum 8. leuc. utrinque, à Pompelone regia Navarræ 15. patria Clem. Prudentii Poetæ clarissimi, teste Mariana, sed ut ipsemet innuere videtur, Salsa opp. Cantabricæ oræ solum natale illi fuit. Pop. Calagurritani, qui Plin. Nascici cognominantur. De Calagurri Prud. in peristeph. hymn. 7.

Nostra gestabit Calagurris ambos,
Quos veneramur.

¶ Calaguris, *Calahorra*, sita est ad Iberum fluv. ubi recipit amnem *Cidacos de Castiglia* dictum; & episcopatus Calciatensis ipsi unitus fuit anno 1236. Distat 13. leucis à Calciata in ortum; estque prope confinia Navarræ.

Oros. D. Au. Calama, *Calamata*, ut videtur, urbs Africæ mediterr. inter Hipponem & Cirtam, Hipponi propior, episc. quondam sub Archiep. Carthaginensi.

¶ Calamianes, *Calamianes*, insula oblonga Asiæ in mari Indico, inter Borneum & Philippinas extensa sub dominio proprii Regis; diciturque aliter Paragoja.

ephr. Calamina, *Malipur*, & Lusitanis *Citta di S. Thoma*, urbs Indiæ cit. in ora sinus magni, apud Taprobanam ins. ubi corpus Divi Thomæ Apostoli superioribus annis inventum scribit Maphæus cum al.

¶ Calamina, *Melapur*, seu etiam *S. Thomae* ab Europæis dicta, quia ibi inventum fuit corpus divi Thomæ à Christianis, urbs est parva Asiæ, in India, versùs oram littoralem sinus Gangetici, in regione Coromandelis, quę pars est regni Narsingæ. Distat 25. milliaribus à Paliacata in austrum; estque satis culta, & à Christianis S. Thomæ dictis inhabitata. Sed distat à Taprobana insula 200. circiter milliaribus in Boream.

Clearcho & Euf. Calani, pop. Indię citer. Philosophiae studio dediti, qui iidem Brachmanibus sunt, teste Æliano.

Calantica, *Arrayolas*, teste Jacobo Vasconc. pag. Lusit. Eborae urb. proximus, inde 4. leuc. Scalabim versùs.

Plin. Calapis, fluv. Japodum. Vide Colapis. Hic non Pannoniae, ut scribitur in Thes. Ling. Lat. licet in ea desinat, sed Liburniae, in qua oritur.

Plin. Mel. Calaris, Caralis Aul. Hirtio, Carallis Ptol. *Cagliari* urbs archiep. Sardiniae primaria & regia, in qua sedes est Proregis, in ora meridionali, à Turribus altera metrop. excisa 120. mill. pass. in austrum distans, quot ferè à propiore Africae littore recedit. Pop. Caloritani. Calaritanum prom. haud procul ab urbe Calaritana, à Carthagine 1500. stad. teste Strab. distans. Claud. de bello Gild.

Tenditur in longum Calaris, tenuemque per undas.

Pop. Calaritani, & prom. Calaritanum Plin.

¶ Calaris, Callis *Caglier*, urbs est triplex, & cum portu capacissimo in mari Africo. Capta fuit à Jacobo II. Aragonum Rege anno 1330. à quo tempore subest dominio Hispanorum cum tota insula. Ab ea pars australis insulae dicitur promontorium Calaritanum, *Capo Cagliari*. Distat ab Arborea 50. milliar. in ortum.

¶ Calaroga, *Calarvega*, oppidulum Diœcesis Osomensis, in Hispania, in Castella veteri, patria S. Dominici Institutoris Ordinis Praedicatorum.

Lib. Not. Calarona, urbs Gall. Ripariens. haec Clarona & Glarona, ut al. cod. habent, urbs Helveticorum, una ex a t 11. conventibus esse videtur, vulgò *Glarys*, ab Abbatis cella 4. in Africum, à Curia urb. Rhaetorum 5. leuc. in Bor. Lucerniam versùs.

¶ Calarona, & melius Glarona, *Glaris*, oppidum est Helvetiorum, ad amnem *Sarneff*; & fœdus iniit cum aliis pagis anno 1351. Vide Glarona.

Strab. Calalarna, *Capana*, Barrio teste, opp. magnae Graeciae mediterr. in Calabria, inter Roscianum 20. & Cariatum ad ort. 12. mill. pass.

¶ Calasarna, opp. Lucanorum, aliis est *Campana*, oppidulum Calabriae citerioris juxta amnem Lacanetum, 4. milliaribus ab Umbratico.

Cic. Calata, Galeara Anton. *Galati*, opp. Siciliae, medium inter Pactas ad occ. & Troynum ad Eurum 25. mill. pass. Pop. Calatini, Plin. Calatani.

Cic. Calata altera *Calatagirone*, ut Clus. Arrerio videtur, urbs Sicil. mediterr. Ennae urbi finitima, ab ea in austrum 24. mill. pass. distans, à Plutia 15. Calata Jetonis Latinu rec. dicta, quae urbs inter recentes adnumeratur, longè diversa ab ea cujus Cic. in orat. in Verrem meminit; illa enim apud oram occiduam sita est, haec in valle Netensi.

¶ Calata altera, seu Calata Hieronis, opp. est situm intra montes. Crevit ex ruinis Zoticae urbis destructae, & in ejus vicinus labitur fluvius Achatea, qui 25. abhinc milliar. in mare Africum se exonerat.

Calathe, Galata Plin. & Anton. *Galata* etiam vulgò dicta, ins. maris Africi, Numidico sinui adjacens, à Tabraca urb. 32. mill. pass. distans, à Calari urbe Sardiniae 120. Aliis esse videtur *la Galetta*, ins. comarce in ore sinus Tunetani, ab Hispania diu possessa, & superioribus annis ob nimiam distantiam amissa. *Ptol.*

Calathusa Plin. lib. 4. cap. 12. est insula parva maris Ægaei, inter Cherronesum & Samothracen.

Calatia, quae & Galatia colon. *Gajazzo*, urbs Campaniae, in monte, inter Capuam 8. & Alliphas 12. mill. pass. episc. sub Archiep. Capuano. Pop. Calatini Plin. Mem. Calatiae Sil. lib. 8. *Cic. Cæs. Liv. & al.*

Insula, nec parvis aberat Calatia muris.

In Thes. Ling. Lat. Calatiae num. plur. ex Plin. cùm Calatia legatur, sitque Capuae, non Bovillis vicina:

¶ Calatia, *Cajazze*, urbs est regni Neapolitani in provincia Terrae Laboris, prope Vulturnum fluvium, & media inter Capuam & Telesiam, 4. milliar. à Caseria in Boream. Sensim deficit.

Calatis. Vid. Callatia.

¶ Calatrava, *Calatrava*, urbecula Hispaniae, in Castella nova, ad Anam fluvium, alias manita. Hinc tractus adjacens campus Calatravae dicitur, & hinc etiam Ordo militaris Equitum Calatravae. Distat tribus leucis à Civitate regia, 4. ab Almagro, & totidem ab oculis seu fontibus Anae fluvii.

Calatum, (quod & Galacum Ant.) *Tadcaster*, & *Helcaster* Lhuydo, opp. Albionis, in Brigantibus, inter Clanoventam 39. & Mancunium 65. mill. pass. ex itin. Ant. Vide Calacom. Sed * Camd. est *Overburrow*, opp. Comit. Lancastrensis. Mihi Calatum & Galacum opp. diversa videntur. (* Camden. videtur *Whealley castle*, reg. Westmar. *Strab. Ptol.*

¶ Calatum, seu, & meliùs, Calacum, Camdeno est *Over Burrow*, lacus Lancastriensis Comitatus, inter Lonum & Laccum amnes, prope Westmariam provinciam.

Calauria, *Sidra*, teste Soph. ins. sinus Argolici contra Trœzanen, (ubi Demosthenes clarissimus Orator Antipatri persecutionem fugiens, accepto veneno obiit) haud procul à littore & Scyllaeo prom. ubi Damala urb. Ibi Diana colebatur, quae Calaurea cognominata est. Calauris non amplior est 30. stad. ubi templum Neptuno sacrum fuit, ut propterea Posidonia, teste Strab. lib. 8. dicta sit. Haec Latonae prius erat, Delos vero Neptuni; facta permutatione ortum est proverbium, *Pro Delo Calauriam*, cùm officium officio compensatur, simile ei, *Manus manum lavat*. Vel cum res magna cum parva commutatur. * Ovid. lib. 7. Metam. *Plin. Pauf. Mel.*

Inde Calaurea Latoides adspicit arva.

Calcaria, *Kalcacester* Bedae, teste Ort. & *Aberford*, teste Camd. opp. Britanniae, in Anglia & Eboracensi Com. inter Eboracum 9. & Cambodunum 20. mill. pass. Mediolanum versùs in occ. Est & Calcaria urbs Ducat. Clivensis. (* Camden. videtur *Tadcaster*, opp. ejusd. reg. ad Vvhersum fluv. *Ant.*

¶ Calcaria, opp. Brigantum nunc, Camdeno est *Tadcaster*, vicus provinciae Eboracensis, qui à Beda *Calcacester* dictus fuit, 9. milliar. ab Eboraco in occasum.

¶ Calcedonia, *Scutaret*, urbs Asiae minoris. Vide Chalcedon.

Calciaci, pop. Germ. infer. quorum urbs, teste Junio, Calcaria, vulgò *Calkar*, appellatur, in Duc. Clivensi, à Clivia urbe 2. leuc. vix distans. Ortel. negat Calciacos à Tac. memorari, sed Talbiacum. *Tac.*

¶ Calcaria, *Calcar*, urbs Germaniae, in Ducatu Clivensi, parva, sed lepida, una leuca tantum à Rheno fluvio, & duabus à Clivia urbe, & paulò amplius ab Emerico, sub dominio Electoris Brandeburgici, ad amnem *Men*. Sed quid sint Calciaci non mihi constat.

¶ Caliata, *la Calzada*, seu *S. Dominge de la Calzada*, urbs est Hispaniae, in Castella veteri, in Rivogia regiuncula; estque episcopalis sub Archiepiscopo Burgensi. Sed ab anno 1236. ejus episcopatus unitus est Calaguritano.

tano. Urbs est parva intra montes, celebrisque devotione erga S. Dominicum, 12. leucis distat à Calaguri in occasum, & 3. a Nagera.

Ant. Cale, opp. olim, nunc vic. Hisp. Lusit. in ora apud ostia Durii fluv. *Gaja*, al. *Caja* nunc dictus: ex quo vicinus portus Calensis vocatus est, qui in urbem præclaram excrevit, vulgo *Porto Gallo*, (quod nomen est toti regno) & *Porto* sine additione, *C. Puerto* Lusitanis, urbs episc. sub Archiep. Bracarensi, inde 8. leuc. in austrum, Ulyssiponem versùs ad 47.

¶ Cale, oppidum alias Callaicorum Braccariorum, ad ostia Durii fluminis, cum portu admodum frequenti propter piscationem, unde dictus Portus Cale; & crevit in civitatem opulentam, unde postea Portugalliç regni nomen, urbs ipsa *Ciudad do Puerto* incolis, *Porto* Italis, & *Port à Port* Gallis & Belgis. Emporium est celebre & maximè frequentatum a Belgis. Sed vicam *Caja* non reperio in tabulis.

G. Toren. Cale etiam Anton. postea Callium in lib. Conc. *Cagli*, urbs Umbriæ, ad Candianum fluv. in Duc. Urbinate, inter Urbinum ad Bor. & Eugubium ad merid. 25. mill. pass. non vicina Anconæ, ut scribit Ortel. à qua supra 50. mill. pass. distat, episc. sub Arch. Urbinate

¶ Cale, nunc Calium, *Cagli*, urbs est Italiç, ad Cantianum amnem, ubi recipit Boasim, ad radices montis Apennini; subestque dominio Summi Pontificis.

Cale, & Calensis vicus, *Kala*, cœnobium Campaniæ Gallicæ, a Parisiis 12. mill. pass. in ort. distans.

¶ Cale & Cala, *Chelles*, oppidulum est Galliæ, cum celebri monasterio Monialium, in provincia Insf. Franciæ dicta, prope Matronam fluvium, 4. leucis à Parisiis Meldas versùs.

Ptol. Cale acte, quasi pulchrum littus, opp. olim, nunc pag. Eubœæ insf. inter Leonem prom. & Carystum urb. cui vicinus est, *Piatari* vulgò, teste Mol. Cale acte etiam Herod. opp. Siciliæ, quod Calata Cic. Galara Plin. Calacta Ptol. esse videtur. Fuit & opp. sive pag. amplus Cretæ, à Steph. memoratus.

¶ Calecutium, *Calecut*, urbs Indiæ orientalis cis Gangem, & emporium celebre, caput regni perampli, in ora Malabarica, cum porto satis capaci. Distat à Cochino 20. leucis Hispanicis circiter, & via decem à Cananora. Ejus Rex Zamorinus dicitur.

Tac. Ptol. Caledonia, reg. Britanniæ secundæ seu Scotiæ, ubi adhuc Caledonia sylva, *Caldar*, & *Calender* teste Hect. Boetho, apud Sterlingum opp. Pop. Caledonii, quorum reg. *Rossa*, teste Ortel. ubi castrum Caledonium urb. *Dunkelden*, ad Taum fluv. episc. sub Archiepisc. Andreapolit. inde 22. mill. in occ. Scongæ opp. finitima, Dumblanam urb. versùs 12. Hinc Caledonius nom. gent. Caledonii pro Scotis accipiuntur Claud. de laud. Serenæ:

Inde Caledoniis, australibus inde parentum
Cingeris excubiis.

¶ Caledonia, pars septentrionalis Scotiæ, & Caledonii etiam populi, ubi nunc prov. Rossia, Loquabria, & Atholia. Regio autem incolis *Alllibavun* dicitur, & Albania Latinè, teste Camdeno; hinc etiam Caledonia sylva, cujus via reliquiæ supersunt quanquam aliàs in immensum spatium diffusa, & monte Grampio divisa. Ibi & Castrum Caledonium, *Dunkeld*, urbs ad Tavum fluvium, in qua antiqui nominis vestigia agnoscit Buchananus. Ab ea regione mare Scoticum dicitur etiam Oceanus Caledonius seu & Ducaledonius, maximè versùs Boream.

Val. Flac. Caledonius Oceanus, Duecaledonius Ptol. mare quod Scotiam alluit.

¶ Calembergicus, *Calemberg*, tractus Germaniæ, in Ducatu Brunsvvicensi, prope Visurgim fluvium extensus, & inter Hannoveram, Hamelium, Eimbecum, & Gotingam urbes, sub dominio Ducis Luneburgensis Hannoverae.

Cic. Strab. Plin. & al. Caleoum, *Carinola*, urbs Campaniç, in regno Neapolitano, in agro Stellate, apud mont. Massicum, Suessae urb. propinqua ad 6. mill. pass. totidem ferè à Sinuessa urb. excisa, episc. sub Archiep. Capuano, inde 12. mill. Sinuessam versùs. Ibi Calenus ager fertilissimus; sed urbs ipsa ob aeris insalubritatem penè deserta, fortè quod Episcopus injuria affectus illi maledixerit, ut ferunt. Ortel. dubitat an Calenum & Cales urbes diversae sint, cum id manifestissimum sit ex Cic. Liv. & Ptol. Hinc Caleni pop. Polyb. & Calenus nom. gent. Horat. lib. 1. carm. ode 20.

Cæcubum, & prelo domitam Caleno
Tu bibes uvam; mea nec Falerna
Temperant vites, neque Formiani.
Pocula colles.

Aqua Caleni est quæ temulentos facit, teste Plin. sicuti & in Paphlagonia, ut lib. 2. c. 103. Vinum Calenum adeo celebratum est, ut pro vino Calenum accipiatur apud Juvenal. sat. 1.

Occurrit matrona potens, quæ molle Calenum
Porrectura viro.

¶ Calenum, seu Carinula, *Carinola*, urbs est regni Neapolitani, in provincia Terrae Laboris, 4. milliar. ab ora maris Tirrheni, & totidem à Suessa; estque parvi circuitus, parumque dissita à veteris Caleni ruinis.

¶ Calepium, *Calepio* oppidum Cenomanorum, in Italia, 14. mill. pass. à Bergomo, patria Ambrosii Calepini. Ad Ollium fluvium sedet, in ditione Veneta & agro Bergomensi. Hinc vallis Calepia, prope Sebinum lacum.

Cales num. plur. *Calvi*, colonia & urbs Campaniae *Cic.* proxima Calena, & 6. mill. pass. in occ. distans, seu in *Liv.* Circ. inter Capuam & Suessam media 8. mill. dissita, *& al.* propior Teano Sidicino, ab eo 4. mill. Capuam versùs, à Cala Boreae filio Argonauta, ut ferunt, condita, urbs parva episc. sub Archiep. Capuano. Mem. Hor. lib. 4. carm. ode 12.

Sed pressum Calibus ducere Liberum
Si gestis.

Virg. quoque lib. 7. Æn.

Sidicinaque juxta
Æquora, quique Cales linquunt, amnisque vadosi
Accola Vulturni.

In Thes. Ling. Lat. Cale etiam nominatur: cum apud vet. omnes Cales dicatur. Hinc etiam putat dici vinum Calenum, quod a Caleno urb. nominatur.

¶ Cales, *Calvi*, urbs est regni Neapolitani, in provincia *Ptol.* Terrae Laboris, 8. milliaribus a Caleno in ortum, 6. à Capua in Boream; estque parvi circuitus.

Caletae, Caletes Caes. & Strab. pop. Gall. Belg. Oceani Britannici, oram inter ostia Sequanae & Somonae fluminum incolentes: quorum regio *le Caulx*, teste Pet. Divaeo, appellatur, ubi oppida praecipua Juliobona, Fiscicampus, & Diepa, in ora intus Caesertium, Clariacum, Pontisara, Gornacum, Albamala, Neocastrum, Heum, & Arcas: quibus omnibus praestat Diepa a Rothomago urbe 15. leuc. in ort. Hinc error patet Thes. Ling. Lat. & aliorum Caletas indigitantium Cales urb. Picardiae. Calete verò apud Plin. insf. parva est inter Cherronesum & Samothracen. De Caletibus lib. 1. itiner.

Jamque tuo tandem Caletes Marte receptus
Vnimus.

¶ Calatae populi fuere Galliae Lugdunensis, testibus Ptol. Sansone, Brietio, & aliis, quorum regio nunc *le pais de Caux* dicitur: estque pars Normanniae, inter Oceanum, Britanniam, & Sequanam fluv. Ibi urbes praecipuae sunt Diepa, seu Deppa, Calidobeccum, Juliobona, Fiscicampus, Portus Gratiae, Albamala, novum Castrum, & Augaa seu Eum. Sed Caesortium, Pontisara & Gornacum sunt in Veaino tractu, non autem in Caletensi.

¶ Caletum, *Calais*, urbs Galliae dives & permunita, emporiumque celebre, cum arce, & portu capaci, in Picardia, & in ora Oceani, juxta fretum Gallicum. Tribus leucis distat à Graveliga in occasum, & 5. à Bononia in Boream, septemque ab ora proximiori Angliae. Ab ea fretum inter Galliam & Angliam dicitur *le Pas de Calais* a Gallis, & *The Straift of Calais* ab Anglis; & ibi multi credunt fuisse Icium portum antiquorum. Sed alii existimant fuisse ubi nunc *Wissant*, castrum Bononiensis tractus: quod melius.

Caleva, Ναυλὸς in cod. Graec. Calleva Antonio po- *Ptol.* stea Oxonium, *Oxenford*, teste Prisaeo, vulgò *Oxford*, *Ant.* urbs episc. & academia praeclara Albionis, in Anglia, ad Thamesin fluv. à Londino 50. mill. Angl. in occ. Sed Camd. est *Wallingford* opp. ejusd. tractus; sic Humfredo. Hic Ortel. Ptol. citat; cum in cod. Graeco Ptol. Caleva desit. In Thes. Ling. Lat. pro Caleva Calena legitur.

¶ Caleva Atrebatum, quae & Galena Camdeno, est *Wallingford*, opp. Bercheriae provinciae, ad Tamesim flu- *Lib.* vium cum ponte, 10. milliar. Anglicis infra Oxonium, *Conc.* Vindsoriam versùs, & è regione Oxoniensis provinciae.

Caliabrum et Caliabria, ac Calimbria alibi, *Montanoiss*, teste Mor. cum al. urbs Lusitan. olim episc. sub Archiep. Emeritensi, nunc opp. non obscurum Extrema-

madutæ Equitum D. Jacobi, à Castris Cęcitiis 4. leuc. distans, inter Zafram 4. & Ellerenam 10.

Ptol. Calieula, opp. Hisp. Bæt. Nigro *Huesca* videtur: sed *Huesca* Escua Plin. & Oica al. esse videtur.

¶ Colidobecum, *Caudsbec*, orbs Galliæ, in Normannia provincia, & prope æstuariom Sequanæ in tractu Caletensi, 7. leucis infra Rothomagum, versùs Portum Gratiæ. Lanificio suo celebratur.

Mart. Calidonii, pop. Scotiæ. Vide Caledonii. Horum mem. Mart. lib. 10. ep. 44.

Quintus Calidonios Ovidi visure Britannos.

¶ California, *California*, insula maxima Americæ septentrionalis, oblonga, & à Borea in Austrum porrecta, prope Novum Mexicum, à quo dirimitur mari Purpureo. Extenditur ad 300. leucas Hispanicas circiter à Borea in Austrum, nempe à promontorio Mendocino ad promontorium S. Lucæ versùs novam Hispaniam, ab Oriente autem in Occidentem strictior, via habet 70. leucas plus minus. Nulla ibi urbs quod sciam, aut colonia Europaeorum; sed tantum lustrata fuit ab Hispanis versùs oram occid.

Ptol. Calinda, Calynna Strab. Calydna. Plin. *Lagala*, teste Mol. opp. Lyciae marit. apud fines Cariae, inter Caunum & * Chydam ad ort. (* al. libri Lydas.

Ptol. Calipus Calipodis, *Palma* fluv. Hisp. Lusit. teste Goropio, in agro Eborensi oriens, ac ad Cetobricam in mare exiens, *Sandam*, teste And. Resendio, qui illum Calipodem vocat, cui magis credo.

¶ Calipua est *Zadam* fluvius, seu *Cadam*. Fontes habet in confinio Algarbiae, & recipit amnes Alvitum, Odegum, Cabrellam, & amniculum *Palma* dictum. Deinde prope Caetobrigam in Oceanum Atlanticum se exonerat.

Ptol. Calitia, *Clasburg*, teste Ortel. opp. Germ. magnae: sed potius *Kalisch* urbs Poloniae majoris, inter Wartam ad merid. 5. & Posnaniam in Bor. 12. à Gnesna 9. in austrum, Calisiensis Palatinatus caput.

¶ Calisia, oppidum Germaniae, ubi alias Lugii Helvacones, nunc *Kalisch* urbs est Poloniae majoris seu infer. ad Prosnam amnem, qui paulò post cadit in Wartam. Distat 5. leucis Germanicis a confinio Silesiae, 5. à Siradia in Bor. & 12. ab Vratislavia, fuitque male habita a Suecis hisce ultimis temporibus.

Strab. Ptol. Callaici, Calaici, Callaeci, ac Calleci, necnon Gallaeci Plin. cui etiam Callaeci, pop. Hisp. Tarrac. extremi ad Oceanum occid. & Borealem (non Lusitaniae, ut in Thes. Ling. Lat. legitur) vulgò *Gallegos* Hisp. quorum regio Calaecia, & Gallaecia, vulgò *Galicia* Italis. Hinc Callaicus, sive Calaicus nom. gent. ut Oceanus Calaicus apud Martial. Ovid. lib. 6. fast.

Tam sibi Callaico Brutus cognomen ab hoste
Fecit, & Hispanam sanguine tinxit humum.

Sil. lib. 3.

Callaici conjux obit irrequieta mariti.

Claud. de laud. Serenae:

Divitiis undasse Tagum. Callaecia risit.

¶ Callaici, populi Hispaniae Tarraconensis, aliàs divisi fuere in Callaicos Braccarios & Callaicos Lucenses. Braccarii inter Durium & Minium fluv. habitabant, ubi nunc pars regni Portugalliae, quae dicitur Transmontana, & regio inter Durium & Minium. Callaici verò Lucenses, qui & praecipui, fuere ubi nunc Galiciae regnum, *Galicia* incolis, *Galice* Gallis, & *Galissen* Belgis. Habet a Septentrione & Occidente Oceanum, à Meridie Lusitaniam, & ab oriente Asturiam & regnum Legionis. Regio est montuosa. Ejus caput est Compostella. Vide Gallaeci.

Ant. Callatia, Callacia Anton. Calatia Strab. & Plin. *Kilia*, teste Laz. urbs Mysiae infer. ad ostium Boreum Istri fluv. ubi Alba urbs, vulgò *Bialegrad*, in Bessarabia reg. Sed Laonico, cui magis fidem habeo, *Calliacra* est, ab ostiis Istri distans in austrum Bizantium versùs; cùm Calatis ex Strab. sita sit inter Apolloniam urbem Thraciae ad austrum 1300. & Tomos urbem Mysiae ad septent. 280. stad. longè distans ab Istro in merid. Nigro est *Pandalla*.

¶ Callaum, *Callao*, seu *Callao de Lima*, insula parva Americę meridionalis, in ora maris Pacifici, ex adverso urbis Limae seu Regum. Habet oppidum satis amplum cum valida arce, efficitque portum urbis ipsius Limae, totius Peruviae regiae.

Ant. Calle, Cale alibi, & Calliem lib. Conc. urbs Umbriae *Cagli*, episc. sub Urbinate Archiep. inter illum & Eugubium 25. mill. pass. Ortel. urbem facit Senonum in Piceno: sed longè abest a Piceno & ab ora Senonum, à qua ad 45. mill. passibus in austrum recedit.

¶ Calle media ferme est inter Urbinum & Eugubium, in Ducatu Urbini, sub dominio Summi Pontificis, versùs montem Apenninum, ad Boasim amnem, qui paulò post cadit in Cantianum fluvium, 15. milliaribus à Foro Sempronii, & 10. tantùm à limite Piceni. Vide Cale.

Gallicula, *Cajanello*, teste Leand. opp. Campaniae, ad Casilinum fluv. à Capua 6. mill. pass. Suessam urb. versus distans. Scribitur & Calicula unico l Apud Liv. mons est. Liv.

¶ Callicula mons erat Campaniae, dictus aliter Eribanus & Eribianus, teste Brietio, inter Turrim Francolisiam & Calem.

Callidromus, *Caliar*, mons Achajae, in finibus Locrorum Ozolorum. Strab. Ptol.

Calligeris, *Cananor*, teste Castal. urbs Indiae citer. in ora occid. urbs ampla, cum arce, à Cocchino 32. leuc. in Bor. Goam versùs. Hujus urb. Rex Lusitanorum vectigalis est. & al. Ptol.

¶ Calligeris utrum sit *Cananor*, est tantùm levis suspicio. Vide Cananorium.

Callinicus urbs fuit Syriæ episc. sub Archiep. Edesseno, ac sub Patr. Antiocheno. Caro.

Callipolia) non Calliopolia, ut in Thes. Ling. Lat. (*Gallipoli* nostris, *Geliboli* Turcis, teste Leuncl. urbs Thraciæ ad Propontidem, contra Lampsacum urb. Asiæ, episc. sub Heracleensi Archiep. sedes Præfecti maris, à Byzantio 220. mill. pass. in austrum, à Lampsaco 5. in occ. tam exigua est ibi Propontidis latitudo, Ejus mem. Sil. lib. 14. Strab. Ptol. & al.

-Romana petivit
Fœdera Callipolis.

¶ Callipolia, *Gallipoli*, urbs Italiae, aliàs sub Salentinis, & Anxa dicta, nunc ex praecipuis Terrae Hydruntinae. Sedet in ora sinus Tarentini, estque urbs permunita. Vide Gallipolis.

¶ Callipolis urbs est Chersonesi Thraciae, aliàs ampla, nunc senium deficiens, sub dominio Turcarum, sed cum armamentario instructissimo. Sedet è regione Asiae minoris, juxta Hellespontum, qui ab ea detroit de *Gallipoli dicitur*.

Callipus, fluv. Lusit. *Sandano* Resend. Vide Calipus.

Callirrhoe, & Callirhoe al. Laza Hebraeis, *Coronna*, teste Mol. opp. Palaestinae, in Judaea, apud Jordanem fluv. Plin. verò fons Atticae, est apud Asphaltitem lacum, & Strab. fons novem fistulis aquam mittens. Mem. illius Stat. lib. 12. Theb. Ptol.

Et quos Callirhoe novies errantibus undis.

Est & Callireoh fons Syriae apud Edessam urb. quae, teste Plin. de nomine fontis Callirhoe appellata fuit. Est etiam fons Atticae apud Plin. l. 4. c. 7.

Calliste, ins. una Sporadum. Vide Thera. Plin.

Callistratia. *Castellas*, teste Theveto, opp. Paphlagoniae, in ora maris Euxini, inter Carambim prom. ad occ. & Aboni mœnia in ort. sic apud Mol.

Calmaria, *Calmar*, urbs munita Sveciae regni, in Ostrogothia & Smalandia provinc. cum portu in ora littorali maris Baltici, è regione Oclandiae insulae, 2. leucis distat a Christianopoli, & 40. ab Hafnia, & ab ea mare interjacens inter ipsam & Oelandiam ins. *Calmarsund* vulgò dicitur. Mirè deformata fuit incendio anno 1647. Arcem habet validam, & 20. milliar. distat ab Hafnia. Ptol.

¶ Calniacum, *Chauny*, oppidum lepidum Galliae, ad Oesiam fluvium, in Insula Franciae, sed in limite Picardiae, in agro Tartenico, 3. leucis à Novioduno, & paulo minus à Fara in austrum.

Calonesus *Belle Isle*, insula Galliae, in ora meridionali Britanniae minoris, cum portu, & uno aut altero fortalitio. Ejus longitudo est 6. leuc. latitudo autem 2. circiter, distatque 5. leucis à littore proximiori Britanniae.

¶ Calonesus, *Belle Isle* Gallis, *Formosa* Lusitanis, Sinois *Talienkiea*, insula Asiae, in mari Sinico. Vide Formosa insula.

Calonia, *Cleves*, teste Laz. urbs Germ. infer. Duc. Clivens. caput, à Noviomago primaria urbe Geldriae 3. leuc. a Col. Agripp. 16. in Bor. Sed haec urbs olim Clivus & Clivensis arx ex antiq. inscr. ibi reperta dicitur. Ant.

¶ Calunia aliis, & forsan meliùs, est *Kalcahusen*, vicus Clivensis Ducatus, 2. mill. pass. infra Ordingam, ad Rhenum fluvium, teste Cluverio.

Calor, *Calore*, fluv. Hirpinorum, ex valle Ansancti oriens, propeque Beneventum decurrens, infra illud non longè Sabbatum excipiens. Vulturnoque apud Telesiam Liv. Ant.

lesiam urb. congrediens. Scip. Mazz. scribit illum in Silarum ultra Salernum influere, non sine manifesto errore: nisi alter sit fluv. hujus nominis: de quo tamen nihil apud aliquem legi.

¶ Calor, *Calore*, fluv. est provinciae Principatus ulterioris. Oritur ex Apennino monte, & montem Maranum civ. rigat; deinde auctus Miscano & Tamaro fluv. prope Beneventum labitur, & paulò infrà in Sabatum se exonerat.

Plin. Ptol. Calpas, *Currathassan*, si Thevetn fides, fluv. port. & oppid. Bithyniæ, inter ostia Psillidis & Sangarii in Euxinum labens, *Aqua*, teste Mol. dicitur, Pineto autem *Zagari*. Sed hic Sangarius est à Calpa diversus.

Strab. Plin. & al. Calpe, *Gibraltar*, & Arabicè *Gebel Tarif*, testib. Clus. & Arret. mons & urbs Hisp. Bœticæ, ad fretum Herculeum, una ea Herculis columnis, contra Abylon opp. & mon. Mauritaniae alteram columnam, 12. mill. pass. in Bor. distans, (tanta est dicti freti latitudo) à Malaca 19. ab Arrunda 20. leuc. in merid. à Gadibus paulo supra 12. ab Hispali 31. Ejus mem. Luc. lib. 1.

Hesperiam Calpen, summumque implevit Atlanta.

¶ Calpe, *Gibraltar* nunc, est urbs Vandalitiæ parva, sed munita, cum arce, ad fretum Herculeum, quod ab ea *Estrecho de Gibraltar* dicitur ab Hispanis, *destroit de Gibraltar* à Gallis. Distat ab Abila 15. milliaribus seu 4. leucis Hispanicis in Boream, à Tingi 11. leuc. à Gadibus 16. circiter, & 4. mill. pass. ab Heracleæ ruderibus, *Gibraltar viejo* dictis.

¶ Calpinus lacus, *Calpinzee*, lacus Germaniæ, in Ducatu Megalopolitano, in confinio Brandeburgico, juxta Warenum oppidum, 5. leucis distat a Gustrovia in austrum: estque inter Maritiam & Plavensem lacus.

Ant. Mol. Calpurniana, *Carpio*, teste Hent. Coquo, opp. Hisp. Bæt. in finibus Turdulorum, in Vandalitia reg. inter Cordubam 26. & Illiturgim 54. mill. pass. ea itin. Anton. Nunc inter Cordubam 5. & Illiturgim 7. leuc.

¶ Calpurniana sedet juxta Bætim fluvium, media inter Cordubam & Illiturgim.

¶ Calvarius, mons Palestinæ, seu Terræ sanctæ, antea Golgotha dictus, prope & extra Hierosolymam. Jesu Christi Domini nostri passione celebris. Gallis *le Calvaire*, Italis & Hispanis *Calvario* dictus.

¶ Calvium, *Calvi*, oppidum Corsicæ insulæ munitum, in ora occidentali, cum arce permunita, in modum peninsulæ, undique ferè inaccessum, sub dominio Genuensium cum tota insula 35. milliaribus distat à Bastia in occas. & 30. ab Ajacio in Boream.

Ptol. Calucones, Collucones Plin. pop. Rhætiæ, quorum reg. Algoja, *Algowo*, teste Ægid. Schudo, & opp. *Leukirchen* a Campodano, 3. leuc. teste Laz. Memingam versùs al. 3.

Plin. Calucula, opp. Hisp. Bæticæ, quod quidam *Cabra* malè indigitant, cùm id Ægabra sit veteribus.

Ptol. Calumacama, Macomadę Anton. *Metellata*, teste Marm. opp. Africæ, ad Syrtim magnam, ultra Leptim & Tripolim ad 220. mill. pass. in ort. versùs Philęnorum aras.

Ivoni. Calvus mons, *Chaumont*, opp. Gall. Belg. in Valesia reg. inter Pontisaram & Bellovacos 6. leuc. à Parisiis 13. Alia oppida sunt hujus nominis in Gallia: In Campania à Lingonibus 7. leuc. in Bor, In Siliginia, inter Aurelianos 8. & Romorentinum ad occ. 7. In Aquit. ad Garumnam, ab Agenno 2. leuc. Burdigalam versùs. Est & mons Calvus opp. cum arce firmissima in Ducat. Montisferrati, in Liguria, inter Casalensem urb. 10. & Astam 8. mill. pass. *Moncalvo*, ea præcipuis reg.

¶ Calvus mons, seu Calvomontium, *Chaumont* cognomento *en Bassigny*, urbs Galliae satis ampla & munita, in provincia Campaniae & Bassiniaco tractu. Sedet in colle, prope Matronam fluvium, 7. leucis, à Lingonibus in Boream. Calvus mons alter, *Chaumont*, oppidum Galliae, in insula Franciae & Vexino Francico, ut dicunt, in colle situm, inter Bellovacos & Meduntam, 6. leucis ab utraque distans, 2. à Gisortio, & 6. à Pontisara. Non est autem in Valesia, à qua multum distat. Calvus mons, *Chaumont*, oppidulum Galliae, in Saloniae tractu, inter Aurelianos & Romorentinum, 5. leucis ab utraque urbe. Calvus mons, *Chaumont*, oppidulum Galliae, ad Garumnam fluvium, 7. leucis infra Agennum, & 2. a Tonninio. Aliis est Calvomontium.

¶ Calvus mons, seu Monscalvus, oppidulum est Italiae cum arce nunc disjecta, in Ducatu Montisferrati. Vide Monscalvus.

Strab. Calyba, Cabila Ptol. & Amm. *Sitibah* Molet. urbs Thraciae mediterr. Arzo finitima, inter Bergulas & Halmydessum, proxima Bergulis. Steph.

Calycadnus, *Salefo*, Nigro & Justiniano testibus, fluv. Ciliciae Seleuciam urb. (à qua nomen accipit) interluens, inter Sarpedonem & Zephyrium prom. in mare exiens. Appellatur etiam a nostratibus *Fiume del ferro*. Strab. Ptol. & al.

Calydna ins. (non opp. Cariae, ut in Thes. Ling. Lat.) maris Myrtoi, inter Astypalaeam ins. ad occ. & Gnidum urb. Cariae ad ort. à Carpatho ins. 25. mill. pass. in Bor. Nisyro & Telo propinqua. Calymna Ovid. lib. 8. Metam. melle abundans: Plin.

Dextra Lebynthos erat, fœcundaque melle Calymnae.

Calydnae, ins. duae parvae, circa Tenedum ins. maris Ægaei, *Maure*, teste Nigro dictae. Q. Calab.

Calydon, postea Aquila, *Ayton*, teste Cyriaco Anconit. urbs Ætoliae episc. sub Archiep. Naupactensi, inde in occ. supra 12. mill. pass. ad Evenum fluv. ab ejus ostio 7. mill. pass. in Bor. Inter Calydonium fretum Thucyd. inter Rhium & Antyrrhium prom. in ora sinus Corinthiaci intercedens. Mem. Ovid. lib. 8. Metam. Xenop. Strab. Paus. & al.

Alta jacet Calydon, lugent juvenesque senesque.

Idem lib. 3. Amor. eleg. 6.

Nec tanti Calydon, nec tota Ætolia tanti.

Hinc Calydonius, a, um, & Calydonis, dis. Patronym. apud Ovid. 8. Metam.

Mira Deum, nixus cubito Calydonius amnis.

Et ibid.

Plangunt ora simul matres Calydonides.

Calidon etiam scribitur apud Plaut. in Pœnulo.

¶ Calydon urbs fuit Ætoliae primaria, ubi Diana Laphria colebatur; nune autem est parvi momenti; in provincia parva Graecia dicta.

Calydonium, prom. Britannicae Borealissimum, & mare, quò Ulyssem pervenisse Sol. testatur, pro Caledonium. Ea eo prom. ad Tulen ins. Borealissimam biduo navigari scribit, cùm longè majus intervallum sit. Prom. hoc Tarvedum Ptolemaeo & Orcas appellatur. Vide ibi. Hinc Calydonia Scotiae (ut apud aliquos scribitur) & reg. Vide Caledonia. Sol.

Calynda, Calydna Plin. Calymna Strab. urbs Lyciae littor. in conf. Cariae, proxima Cauno. Abest ab Artemisio prom. 60. stad. teste Strab. Vide Calinda. In Thes. Ling. Lat. est nomen duarum insularum. Steph.

Calypsus, Ogygia Hom. ins. maris Ausonii, magnae Graeciae adjacens una cum Dioscoro, à Lacinio prom. ad 22. mill. pass. in ort. recedens. Cujus mem. Tibull. lib. 4. carm. 1. Plin.

Non amor, & fœcunda Atlantidos arva Calypsus,
Finis & erroris miseri Phœacia tellus.

¶ Calypsus insula distabat 25. milliaribus à Lacinio promontorio in Boream, eratque ubi nunc ostia fluvii Neethi, in Calabria citeriori, versùs sinum Tarentinum. Sed in praesentia non apparet, uti neque Dioscorus.

Camachus, *Chemach*, teste Leuncl. urbs Ciliciae Archiep. sub Patriarch. Constantinop. in Arm. min. conf. a Leone Aug. metrop. effecta. Balsa.

¶ Camaldulum, *Camaldoli*, vicus Italiae, in ditione Florentina, cis Arnum, in quo à S. Romualdo Camaldulensis Ordinis auctore monasterium illustre est aedificatum in altissimis montibus, juxta Apenninum & in confinio Romandiolae Florentinae, 30. milliaribus à Florentia in ortum, & 15. à Sarsina.

Camaletum, *Cairmalet*, teste Lelando, opp. Albionis, in Anglia ad occ. in finibus Murotrigum. Scrip. Brit.

Camalodunum, opp. Albionis. Vide Camulodunum. Pto

* Camane, *Chaul*, urbs Indiae citer. teste Cast. in ora occid. sub Lusitanis, a Cambaja urbe regia 125. leuc. in merid. Goam versùs. Sed Nigro est *Cambayth* urbs ejusdem orae. (* Καμανὴ in manuscr. Selden.

¶ Camane, seu Camanes, aliis est *Daman*, urbs ampla, & emporium celebre, juxta sinum Barigazenum, nunc *Golfe de Cambaja*, cum portu capaci & tuto, in ditione Lusitanorum.

Camani, pop. Germ. quos variè interpretantur: nam P. App. illos in Nortgoja, sive Bavaria Transdanubiana locat, ubi *Chamb* oppid. à Straubinga 5. leucis in Boream a Ratispona 7. in Caec. Alii in Pomerania, esseque illorum urbem Caminum in ora apud Julinum urb. (cui in episcopatu successit) a Stetino 10. leuc. in Caec. distantem putant. Ptol.

¶ Camani populi qui sint; non bene constat, meliùs forsan Camavi, seu Chamavi, Vide ibi.

Cama-

Ptol. Camara, *Camera*, Pin. opp. Cretae, in ora orientali inter Samonium et Zephyrium prom. ubi ora Borealis incipit, Chersoneso finitimum.

Ant. Camaracum, Cameracum al. *Cambray*, & German. *Camerick*, urbs Gal. Belg. archiep. in Picardiæ, Hannoniæ, & Artesiae conf. inter Peronam opp. Picardiae, & Valencenas urbem Hannoniæ, 7. leuc. ab Atrebatibus 9. olim episc. sub Archiep. Rhemensi, metrop. effecta a Philippo Rege Hisp. & Belgii Dominio curante. Sunt qui illam a Cæsare Samarobrinam dictam velint, ut lib. 4. itin. Poeta quidam ait:

Ad Samarobrina (Cameracum hoc tempore dicunt)
Donec nos veteres duxit lux altera turres.

Camaracum, seu, & meliùs, Cameracum, urbs est Belgii, & Cameracensis agri caput; sed a multis annis Hannoniæ annexa cum illo tractu. Gaudet duplici arce; estque permunita, ad fluvium Scaldim, 4. leucis a Duaco in austrum, & 7. a Fano S. Quintini. Archiepiscopalis effecta fuit anno 1559. a Paulo IV. frustra reclamante Remensi Archiepiscopo; eratque antea civitas Imperialis & libera: Sed distat a Samarobriva 8. leucis.

Aimo. Camaria, *Camargue*, ins. Gall. Narbonens. sive Provinciae ad ostia Rhodani flu. Maritimę opp. proxima.

¶ Camaria dicitur, & meliùs, Castra Mariana & Campus Marii, ubi Marius castra habuit contra Cimbros, quos postea ibi maxima clade affecit. Nunc vulgò *la Camargue* dicitur. Est inter Rhodani ostia & Arelatem, estque miræ fertilitatis in Provincia, 5. leucis à Maritima in occasum.

Ptol. *Plin.* * Camarina, Camerina Liv. *Camarana* nunc, teste Faz. urbs Siciliæ (cum fluv. cognomine & palude) excisa, anno post Romam 155. condita in ora australi, inter Gelam ad occ. & Pachynum promont. ad ortum paulò supra 30. mill. pass. inter duos amnes proximos Vanum & Iporum, antiquissima, à Syracusanis condita olymp. 45 anno post Syracusas 135. à quibus postea eversa fuit. Apud illam classis Rom. Æmil. cons. ingens naufragium passa est navibus, 384. amissis. Ejus mem. Virg. lib. 3. Æn.

Apparet Camarina procul, campique Geloi.

Cùm Camarinenses paludem contra Oraculi responsum exsiccassent, viam hostibus urbis expugnandæ patefecerunt. Unde adagium, *Noli movere Camarinam*. Sic etiam *Camarinam movere* apud Lucian. proverbio dicitur, cùm quis sibi malum accersit, veluti Camarinenses, qui contra Oraculum Camarinam moventes paludem, id est, exsiccantes, ut pestem averterent, hostibus aditum patefecerunt, à quibus trucidati sunt (* Μαχαρι.α man. Seld.

Strab. *Ptol.* Camarinum, Camerinum Anton. Camertes Plin. (sed hi pop. sunt non urb.) urbs Umbriae episc. in mont. juxta Piceni fines, à Septempeda urbe Piceni 10. mill. pass. Fulginium versùs 20. in merid. inter Nuceriam ad occ. & Tollentinum urbem Piceni ad ort. 25. Camertum mem. Sil. lib. 8.

Vel rastris laudande Camers, hic Sarsina dives.

Hinc Camertinus, a, um, ut fœdus Camertinum apud Cic. in orat. pro Corn. Balbo.

Auson. Camaves, Chamavi Tac. pop. Germ. inferioris, quorum urbs *Campen*, in Transisalana reg. teste H. Junio apud ostium Isalæ fluv. Suolæ urbi vicina, 2. leuc. distans, ultra Daventriam 5. Volenhoviam urbem Frisiae versùs 2.

¶ Camaves, seu, & meliùs, Chamavi, habitabant inter Cheruscos, & Bructeros, prope Visurgim fluv. ubi nunc pars episcopatus Monasteriensis & Paderbornensis. Vide Chamavi.

¶ Cambaja, *Cambaja*, urbs regni Cambajæ metrop. & emporium nobilissimum, quod idcirco Cairum Indiæ nuncupant, in ditione Magni Mogolis, cùm antea esset regnum proprium, dictum aliter regnum Guzaratae. Ipsa urbs gaudet portu capaci, distatque 50. milliaribus ab Amedabato in austrum; & ab ea sinus Barigazenus dicitur sinus Cambajae.

¶ Cambalum, *Cambalu*, urbs Tartariae, Arab. *Cham Balig* dicta; estque Catajæ caput, juxta fluvium Caramoranum. Sed de ipsa pauca dicuntur, satisque incerta, quanquam vulgò credatur amplissima urbs & Tartariæ præcipua. Sed in ea pauci admodum Europęi penetrarunt. Sunt etiam quidam recentiores qui eam confundunt cum Pecchino urbe primaria Sinarum.

Ant. Camberia, sive Cambate alibi, *Kaemps*, teste Rhenano, oppid. Germ. super. in Rauricorum & Sequanorum confin. in finibus Basiliensium, à Vesuntione urbe Sequanorum 45. leuc. in ort. Basileam propiorem versùs.

¶ Cambetia, *Kaempe*, seu *Kems*, vicus est Germ. in Suncgovia provincia, ad Rhenum fluvium, 6. mill. pass. infra Basileam civ. & in ditione Francorum.

Cambodunum, *Baergen*, teste Aventino, olim oppid. nunc pag. Vindelicorum, in Bavaria, apud Monachium Bavariae regiam, quam Petr. App. putat esse ipsum Cambodunum. Sed potiùs Cambodunum novum dici videtur, cùm Monachium ex reliquiis Camboduni instructum dici possit. *Ptol.*

¶ Cambodunum aliis est Campodunum, caput Æstionum, nunc *Kempten*, ad Ilarum fluvium, in Suevia. Vide Campodunum.

¶ Cambodunum, quod Ptolemæo Camulodunum & Bedæ Campodunum, teste Camdeno, nunc *Ruines neeres Almonbury*, ruinæ quædam prope Almonburium viculum, in Eboracensi agro, ubi Brigantes populi, ad amnem Calderum, prope Montes & confinia Darbiensis Comitatus.

¶ Camboja, *Camboja*, regnum Asiæ, in india ulteriori, cum urbe cognomine, juxta fluvium *Mecon*. Habet ab Occidente regnum Siami, & ab Oriente regna Cocincbinae & Ciampae.

Camboricum, *Cambridge* Camd. & Talbotto, urb. Albionis mediterr. in Anglia, academia, quae & Cantabrigia Latinè dicitur, a Londino 45. mill. Lincolniam versùs in Bor. Comitat. Cantabrigiensis caput, in quo Elya urb. episc. proxima. *Ant.*

¶ Camboricum, seu Camboritum, quæ & Cantabrigia urbs, sita est ad Camum fluvium, & distat a Londino 35. milliaribus Anglicis, et 10. ab Elya urbe, ab ora autem maris 28. mill. circiter.

¶ Camboritum, *Chamber*, castrum Galliae, cum palatio planè regio Blesensi agro, à Francisco primo Rege ędificatum, juxta amnem *Coasson*, 4. leucis à Blesis in ortum Aureliaa versùs.

Cambre, locus Campaniae, ad Gauri mont. radices, apud Puteolos urb. ubi balnea, *Campana* vulgò, teste Jo. Scoppa, et Franc. Lombardo; Cujus mem. Juvenalis sat. 7. *Juve.*

Occidit miseros Cambre repetita magistros.

Cambria, *Zambre*, reg. Britanniae in occ. vergens, Wallia postea dicta ab Anglia Sabrina fluv. divisa, teste Pontico Virunio, * Cornubios, Demetas, et Silures pop. complectens, Ang. *Wales*. (* Camd. continet Demetas, Ordevices, et Silures. *Scrip.* *Bedt.*

¶ Cambria, *Zambre* Britannis, *Wales* Anglis, *pais de Galles* Gallis, pars est occidentalis regni Angliæ, alias regionem separatam faciens, sub Principibus, usque ad Henricum III. Regem Angliae, cujus filius Eduardus primus Vvalliae Princeps dictus, uti & deinceps cęteri primogeniti Regum Angliae. Vide Vvallia.

Cambus, *Camb*, Laz. teste, fluv. Germ. in Austria Transdanubiana, in Danubium influens. *Egina.*

¶ Cambus, *Kamp*, fluvius est Austriae superioris. Fontes habet versùs conf. Bohemiae, et in Danubium se exonerat infra Chremsam opp.

¶ Cambuvii, montes Macedoniae, in Æmathia regione, Livio teste, nunc *Volazza* dicti. *Plin.* *Pomp.*

Cambyses fluv. Asiae, per Albaniam reg. ex Caucaso mont. in Cyrum fluv. influens, haud procul ab ostiis in Caspium mare.

¶ Cambyses fluvius est Mediae, fontes habens ex Caspio monte; et deinde rigata Atropatia regione, in mare Caspium se exonerat, 80. circiter milliaribus ab ostio Cyri in ortum; sed non in ipsum influit.

Cambysopolis urbs fuit Ciliciae episc. sub Archiep. Anazarbeno, ad Patriarch. Antiochenum spectans. *Lib.* *Conc.*

Cameludunum, *Duncaster*, teste Lhuydo, opp. Albionis, in Anglia, ad Dunium fluv. *Scrip.* *Bris.*

¶ Camelodunum, *Duncaster*, oppidum erat Brigantum, nunc autem Eboracensis Comitatus, ad Dunum fluv. qui cadit in Abi aestuarium, 20. milliar. Anglicis ab Eboraco in austrum. Camelodunum aliis est Dunum.

¶ Camenecia, seu Camsenicum, *Kamieniek*, urbs Poloniae permunita, caput superioris Podoliae provin. episc. sub Archiep. Leopoliensi, et cum arce valida inter rupes sita, saepeque tentata à Turcis et Tartaris irrito conatu. Sedet juxta amnem Smotrzicum, qui paulò infrà cadit in Tyram; estque in confinio Moldaviae, 15. leucis à Baro in occasum, et 30. a Leopoli in ortum. Dicitur etiam persaepe *Kamieniek Podolski* a Polonis. Incendio fœdè vastata fuit an. 1669.

Came-

Lib. *Emc.* *Ovid.* Cameracum. Vide Camaracum, urbs Belgii præclara. Camere, ager magnæ Græciæ, inter Sybarim & Crathim flum. ab Ovid. l. 3. fast. memor.

Parvus ager; Cameren incola turba vocat.

¶ Cameriacum, seu Camberiacum, *Chambery*, urbs Galliæ Narbonensis satis ampla, Sabaudiæ caput, & Senatus sedes. In planitie sedet, 2. leucis a lacu Burgetio, & 3. a Monmeliano in Boream, juxta amnem *Orbanne* dictum.

Ovid. Camerina, urbs Siciliç. Vide Camarina. Sic Ovid. lib. 4. fast.

Hinc Camerinam adiit, Tapsonque & Eloria Tempe.

Ant. Camerinum, urbs. Vide Camarinum. Hanc Thes. Ling. Lat. in Piceno locat, cùm sit urbs Umbriæ.

¶ Camerinum, *Camerino*, urbs erat Umbriæ trans Apenninum, nunc autem Marchiæ Anconitanæ, sub dominio Summi Pontificis, ad pedes montium. Sedet media inter Maceratam & Spoletum, alias Ducatus titulo clara, 25. milliaribus distat à Fulginio in ort.

Plin. *Tac.* Camerium, Cameria Liv. & Halycarn. colon. & oppid. fuit Latii, cujus hodie nullum prorsùs extat vestigium.

Plin. Camertes, pop. Umbriæ, nunc Camerinenses. Vide Camarinum.

Diod. *Steph.* Camicus, Inycus Pauf. *Longobardo*, teste Faz. oppid. olim, nunc vic. Siciliæ in ora australi & finibus Agrigentinorum, à Dædalo extructum, ubi fluv. ejusd. nominis Vib. Seq. Leandro est *Camarata*, opp. longiùs hinc distans.

¶ Camicus urbs fuit Siciliç, in qua Cocalus regnavit, & circa quam Minos Cretensis mortuus est. Nunc semidiruta jacet, in colle, & *Siculiana* dicitur testibus Brietio & aliis; fluv. autem cognominis nunc *Cannaro* seu *fiume delle Canne*, estque parvi momenti.

Plin. Camina, ins. parva maris Ægæi, inter Sporades, à Platea 38. mill. pass. distans, teste Plin.

Scrip. *Germ.* Caminum, *Camin*, urbs Germ. episc. sub Archiep. Gnesnensi, al. sub Magdeburgensi, in ora Pomeraniæ, ad sin. Balticum, Julino, cui successit, finitima, à Stetino urbe reg. primaria 10. leuc. in Bor. & Cęc.

¶ Caminum, *Camin*, urbs est Pomeraniæ ulterioris, antea sub dominio proprii Episcopi, & nunc Electoris Brandeburgici, ad ostium Oderæ *Dravenow* dictum, vix una leuca à mari Baltico, & 6. infra Stetinum, 3. autem à Treptavia. Sita est è regione insulę Vollinæ, & ejus Episc. suffragabatur Archiepiscopo Gnesnensi.

Strab. *Ptol.* *Steph.* Camirus, *Ferachio*, teste Plin. una ex tribus urbibus Rhod. ins. inter Lindum & Jalyssum ad 40. stadia in ora ad ortum, à Camiro Herculis filio condita & nominata.

D. Hie. *Josep.* Camon opp. erat Palęstinę, à Legione 6. mill. pass. Ptolemaidem versùs, *Cimana*, teste divo Hieronymo locus.

¶ Camonica, *Val Camonica*, vallis celebris Italiae, in ditione Veneta & agro Brixiano. Fluvio Ollio irrigatur, Brietio & aliis testibus, & monte Auriga à valle Tellina separatur. Ibi transitus frequens ex Helvetiis in Italiam s estque perlonga & ferax. Vide Camuni.

Vitru. Campana via ab urbe in Faliscos, teste Vitruv. ducebat.

Strab. *Plin.* *Liv.* Campania cognomine felix *Terra di Lavora*, reg. Italiæ, in regno Neapolitano, clarissima urbibus & fertilitate. Cujus caput est Neapolis, urbium Italicarum maxima. Popul. Campani. Hinc Campanus nom. gent. Virgil. l. 10. Æn.

Et Capys; hinc nomen Campanæ ducitur urbi.

Urbes Campania quæ nunc exstant.

Acerræ, *l'Acerra*.	Germani.
Ænaria, *Ischia*.	Neapolis, *Napoli*, *Naples*.
Atella, nunc pro illa Aversa, *Aversa*.	Nola, *Nola*.
Calatia, *Cajazzo*.	Puteoli, *Pozzuolo*.
Galenum, *Carinola*.	Suessa, *Sessa*.
Cales, *Calvi*.	¶ *Surrentum*, Sorrento.
¶ *Capua*, Capoa.	Teanum, *Tiano*.
Calerta, *Caserta*.	Venafrum, *Venafro*.
Casinom, nunc Fanum S.	

¶ Campania felix pars est Italiæ, sub qua nunc comprehenditur major pars Terrae Laboris, ut dicunt, vulgo *Terra di Lavoro*, Gallis, *Terre de Labeur*, in regno Neapolitano; estque regio admodum abundans, plana, & rigua. Alias terminabatur à septentrione Samnio, ab oriente Hirpinis, ab occidente Latio, & à meridie mari Tirrheno.

¶ Campania, *la Champagne*, provincia perampla regni Franc., sub qua continentur agri Retelensis, Remensis & Bassiniaeus, et pars Briae tractus. Habet a Sept. Belgium, ab oriente Lotharingiam, ab occidente Insulam Franciae, et a meridie Burgundiam. Ejus caput Trecae. Irrigatur autem fluviis Sequana, Matrona, Axona, et Albula.

¶ Urbes Campaniae Gallicae.

Barium ad Albulam, *Bar sur Aube*.	Mosomium, *Mouson*.
Calvomontium, *Chaumont*.	Nogentium ad Sequanam, *Nogent sur Seyne*.
Carolopolis, *Charleville*.	Provinum, *Provins*.
Castrum Theodori, *Chasteau Thierry*.	Remi, *Reims*.
Catalaunum, *Chalons sur Marne*.	Retelium *Retel*.
Fanum S. Desiderii, *S. Dizier*.	Rupes Regia, *Rocroy*.
Janvilla, *Joinville*.	S. Menchidis, *S. Menehou*.
Lingones, *Langres*.	Sedanum, *Sedan*.
Maceriae, *Mezieres*.	Sparnacum, *Espernay*.
Melda, *Meaux*.	Trecae, *Troyes*.
	Victriacum Francicum, *Vitry le Francois*.

¶ Campania Romana, vulgò *Campagna di Roma*, provincia Italiae, sub dominio Summi Pontificis. Continet majorem partem Latii antiqui, et terminatur a septentrione Aniene fluvio, ab occidente Tiberi fluvio, à meridie mari Mediterraneo, et ab oriente Liri fluvio et regno Neapolitano. Ejus caput Roma; ibique aliàs Latini, Volsci, Rutuli, et Henrici. Vide Latium.

¶ Campania, *Campagna*, urbs regni Neapolitani, in Principatu ulteriori, episcopalis sub Archiepiscopo Compsano, sed unita Satrianensi episcopatui; eratque antea Principis Monoeci, 16. milliaribus distat à Salerno in ortum, et 11. ab ora littorali maris Mediterranei etiam in ort.

Campania, *Campen*, teste Siml. opp. Valeriae, in Stiria, ubi et Campona legitur. Sed Laz. est opp. Hungariae *Theten*, Budae propinquum, ad 2. leuc. in austrum. *& al.* *Ant.*

¶ Campi, *Campen*, urbs Belgii, in Transisallania provincia, ad Isalam fluvium, qui mox cadit in mare Australinum Vix. 2. leuc. distat a Zuvolia in ortum, et 7. leucis infra Daventriam, in ditione Hollandorum.

¶ Campianum, *Campiano*, oppidum munitum Italiae, prope Tarum fluvium, ad radices Apennini, et in Principatu vallis Tari, sub dominio Ducis Parmae, 12. milliaribus Italicis ab Appua in Boream, & 6. à Burgo vallis Tari in austrum.

Campi lapidei, saxosi Strab. *La Cran*, locus Gal. Narbon. in Provincia, inter Massiliam, Arelatum & apud ostia Rhodani, ubi opp. S. Heliç, ab Aquis Sextiis 8. leuc. a Massilia 9.

¶ Campi lapidei, seu Herculeus campus, regiuncula est Provinciç lapidibus obducta, Rhodanum fluvium & Stagnum Astromelam, ubi aliàs Anatilii populi; ibique nunc Salone oppidum præcipuum: Sed nullum S. Heliæ oppidum, quod sciam, neque vicus; forsan perperam pro Salone, ut videre est ex loci distantia.

Campi Macri, al. cod. Nacri, locus Gall. Cispadanæ, inter Mutinam & Parmam, *Val de Montirone*, teste Leandro; qui locus inter Carpum & Mirandulam visitur. *Strab.* *Liv.*

¶ Campioacum, seu Compiniacum, *Cosnac*, urbs parva Galliç, in Inculismensi provincia, ad Caranthonum fluvium, Spondano teste. Vide Conacum.

¶ Campinia, *Kampenland*, tractus Belgii, in Brabantia & in Tetrarchia Boscoducensi, sub dominio Batavorum, ubi oppidum Endovia, inter Boscumducis, Gueldriam super. & dominium Leodiense.

Campi Phlegræi, Forum Vulcani, *la Solfatara*, locus Campaniæ, instar theatri collibus cinctus, prope Puteolos urb. ignes perpetuo emittens, ac sulphur gignens. *Plin.* *Strab.*

Campi veteres, locus Lucaniae, nulla re nisi morte Gracchi memorabilis. *Liv.*

Campodunum, postea Campidona, *Kempten*, testibus Welsero & Pyramio, urbs Rhaetiae libera, et abbatia insignis, in Svevia, inter Ulmam ad Bor. 9. et Curiam ad austrum 14. leuc. ab Augustia Vindelic. 10. Memingae finitima, 4. leuc. dissidens. Sunt qui *Munchen* urbem Bavariæ indigitent, sed M. Welsero indigenæ fides habenda: deinde apud Monachium Cambodunum fuit, non Campodunum. *Ant.*

¶ Campodunum, seu & Cambodunum, omnibus est *Kempten*, urbs Germaniæ, ad Ilarum fluv. 5. leuc. Germ. a Memminga in austrum, 17. à Curia in Boream, & a Constantia 14. in ortum.

Cam-

Vet. Inscr. Campolatum in literis Pontificiis opp. est, quod veterib. Ad columnas dictum putatur, & nunc Gambolatum, vulgò *Gambulo*, apud Viglebanum urbem, ad a. mill. pass. distans.

Ant. Campona, *Keppel*, teste Siml. pag. Pannoniæ infer. ad Danubium prope Budam urb. Sed Laz. cui magis fido, est *Theten* pag. inter Budam & *Keppel* s. leuc. Nisi sit *Kappan* urbs non obscura, ab Alba Regali 5. leuc. in merid. Vide Campania.

Plin. Camponi, pop. apud Plin. in Aquit.

¶ Campoveria, seu Veria, *Veer*, & *Campvveer*, oppidum Belgii, in Valachria insula Zelandiæ, ubi Scaldia fluvius in Oceanum Germanicum se exonerat, cum portu & arce sub dominio Principis Auraicensis; paret tamen Batavia.

¶ Campsani, Germaniæ populi Ptolemæos quorum, sedes fuit inter urbes *Brunsvvick* & *Werningerode*, in Saxonia inferiori, versùs Chatto, teste Cluverio.

P. Vill. Campus Martius, locus urbis Romæ, adhuc vulgò *Campo Marzo* nominatus, olim extra urbis mœnia, postea intra, omnium aliorum maximus.

P. Di. Campus Merulæ, locus Pannoniae infer. Germanis *Amsorfeldt* & *Amelsfeldt*, Hungaria *Rigemezeu*, Turcis vero *Cossovo*, quasi campus anserum, seu *Cassen*. Vide Merulæ campus.

Ptol. Camodolanum, Camalodunum Tac. Camolodunum Anton. Camulodunum Dioni, *Colchester* Lhuydo, Camdeno autem *Maldon*, à Londino 48. mill. Yermouthum in Cæc. seu Norvicum in Cæciam versùs totidem, Legio Victricensis, & Nicephoria ex antiq. inscrip. Hic confundi videntur Camudolanum, Camulodunum, & Camalodunum. Al. Camudolanum est *Northampton*, urbs & Comit. in Trinobantibus, inter Buckingam & Stanfordiam opp. 20. mill.

¶ Camudolanum, seu Camulodunum et Camalodunum, oppidum Trinobantum, in Britannia. Nunc est *Malden*, oppidum Essexiae provinciae, ad amnem Chelmerum, 8. milliaribus Anglicis à mari Germanico, & totidem à Colcestria in austrum.

Tac. Ptol. Camulodunum, Camalodunum Plin. Cambodunum Anton. colon et opp. Albionis, in Brigantibus, *Westchester* Talboto, sed Camd. *Almondbury* in Comit. Eboracensi, à Londino 52. mill pass. Eboracum versùs in Boream ex itin. Ant. *Colchester* ab Humfredo indigitatur.

¶ Camulodunum, nunc ruinæ prope *Almondbury* viculum. Vide Cambodunum.

Plin. Diod. & al. Camuni, pop. Alpini, in Venetiæ, seu Cenomanorum Rhætorumque conf. quorum reg. *Val Camonica* nunc dicitur, in agro Brixiensi.

Plin. Cana, opp. in reg. Arabiæ fel. thurifera, quæ adhuc, teste Rhamusio, *Canatain* nominatur.

Cana, Canns Mele. Cene Ptol. opp. Æolidis cum prom. cognomine, contra Methymnam urbem Lesbi ins. porrecto.

Joseph. Cana item, opp. Galilææ, adhuc nomen servans antiquum, apud Nazareth urb. excisam, inde 4. mill. pass. in occidens Ptolemaidem versùs ad 12. in littore distantem.

¶ Cana Galileæ infer. opp. erat in Tribu Zabulon; ibique aqua in vinum mutata fuit à Salvatore nostro J. C. ut docet sacra Scriptura.

¶ Canada, *le Canada*, pars Americæ septentrionalis. Vide nova Francia.

¶ Canada, fluvius Americæ septentrionalis, *riviere de Canada*. Vide fluv. S. Laurentii.

Prov. Rom. Canadium, & Cenadium, *Chonad*, urbs Jazigum in Hungaria, ad Tibiscum flov. in Morissena reg. episc. sub Archiep. Colocensi, inde 55. leuc. in ortum Lippam versùs 6.

¶ Canadium, urbs Hungariae, sedet juxta fluvium *Merica*, qui paulò infrà cadit in Tibiscum; estque Comitatus Canadiensis caput, in ditione Turcarum, versùs confin. Transylvaniæ, 3. leucis Germanicis à Segedino in ortum, & 16. a Colocza.

Ptol. Canagora, *Canage* Castal. *Cangigu* Mercat. urbs Indiæ citer.

Ant. Canalicum, *Caralupo*, teste Siml. pag. Liguriae inter aquas Statiellas 30. & Vada Sabatia 12. mill. pass. Al. est *il Cairo* opp. ejusdem tractus, a Savona urbe 7. mill. Aquas praedictas versùs.

¶ Canalicum est *Cairo*, castrum Italiae, ad Bormiam amnem, in Ducatu Montisferrati & prope Apenninum, medium inter Finarium & Aquas Statiellas, 14. mill. a Savona in Boream.

¶ Cananorium, *Cananor*, urbs Indiæ citerioris, in ora Malabarica, antea sub dominio Lusitanorum, sed a Batavis capta hisce ultimis temporibus, 10. leuc. Hisp. distat a Calecuto in Bor. estque regni cognom. cap.

¶ Canara, *Canara*, regio Indiae citerioris, inter montes & oram littoralem Oceani Indici versùs occasum, in ditione Regis Bisnagaris, inter Malabariam & regnum Decani, ubi regna Onoris, Baticalae in ora, & Garcopae in mediter. Hinc etiam Lingua Canarina in Indiis usitatissima.

Canaria, una ex ins. fortunatis, caeteris major, ac nomen antiquum retinens *la Canaria*, sic à canum multitudine & magnitudine dicta, in mari Atlantico, à Madera 70. leuc. Hisp. in merid. distans. Hic sedes est Episcopi, & conventus juridicus omnium Fortunatarum. Canarii verò pop. sunt Africae, quorum mem. Pl. l. 5. c. 1. *Plin. Ptol.*

¶ Canariae, *les Canaries*, insulae sunt Africae, in mari Atlantico, alias Fortunatae dictae, septem numero majores, quarum praecipua etiam *Canaria* dicitur, uti antiquitus: Aliae sunt *Teneriffa*, quae alias Nivaria, omnium major, *Forteventura*, antea Capraria & Casperia, *Lanzerotta*, antiquitus Centuria, *Gomera*, alias Theode, *insula Ferri*, antea Pluvialia, & *insula Palmæ*, quae Capraria etiam dicebatur. Detectè fuerunt a Joanne Betancurtio nobili Gallo anno 1346. parentque Regi Hispaniae. Ipsa Canaria distat 90. milliaribus ab ora proximiori Africae in occasum, & 260. ab insula Madera in austrum; habetque urbem cognom. cum arce & portu versùs orientem ins.

Canastræum, *Capo Canistro*, & al. *Capo Crio*, prom. Macedoniae, in ora ad ortum, & ad Thermaicum sin. apud Cassandream, ubi sin. Toronaeus incipit, a Thessalonica 50. mill. pass. in ortum. *Strab. Ptol.*

Canatha urbs fuit Cœlesyriae episc. sub Archiep. Bostrensi, Philadelphiae finitima, ab ea in Eurum recedens. *Ptol.*

¶ Canatha urbs erat Decapol. 15. mill. a Philadelphia in Boream, & 22. à Bostra in occasum.

¶ Canavensis tractus, *il Canavese*, regiuncula Italiae, alias Montisferrati pars, nunc autem Pedemontio attributa, pace ad Clarascum confecta anno 1631. estque inter Eporediam urbem & Padum fluv. versùs Clavasium.

¶ Cancios, *la Canche*, fluvius Galliae, in Picardia provincia. Hedinum alluit, atque infra Monstrolium in Oceanum se exonerat. Vide Quentia.

Candacensis vicus, et Candaeum, *Cande*, oppidulum Galliae, ad Ligerim fluvium, ubi recipit Vigennam; ibi D. Martinus Turonensis Episcopus ultimum diem clausit; estque provinciae Turoniae, sed in limite Andegavensi.

¶ Candahara, *Candahar*, regio Asiae, cum urbe cognomine, in Persia alias, nunc sub imperio Magni Mogolis à multis annis. Urbs ipsa est permunita, intra montes, 50. leucis Germanicis ab urbe *Balch* in austrum, & 60 ab Indo fluvio.

¶ Candalia, *Kendale*, urbecula Angliae, in Vestmaria regione. Vide Concangium.

Candamius mons, *Candamuedo*, teste Mariana, mons Hisp. Tarracon. in finibus Asturum, inter Legionem & Ovetum urbes occurrens. *Vet. Inscr.*

Candara, *Candari*, seu *Canduraje*, teste Leunel. opp. Paphlagoniae, Gangris finitimum, ab eis 12. mill. pass. seu tribus schœnis. *Steph.*

Candavia, reg. Macedoniae ad occas. ubi montes Candaviae dicti, & urbs ejusdem nominis episc. sub Archiep. Dyrrachino, & saltus Candaviae à Scardo monte initium sumentes in austrum extensi, à Dyrrachio 79. mill. pass. distantes. Horum montium & saltuum mem. Luc. lib. 6. *Cæs. Cic.*

Terraque secutus
Devia, qua vastos aperit Candavia saltus.

¶ Candavia *la Canovia* etiamnum dicitur; estque regiuncula Albaniae, intra montes, ubi incolae plerumque Christiani.

¶ Candeae, *Candea* et *Candy*, urbs Indiae citerioris, in insula Ceylani, regni cognominis caput, in meditullio ins. estque urbs ampla et totius insulae facilè primaria, 100. mill. pass. a Columbo in Boream, et 50. à Trinquimalia in occasum.

¶ Candelarus, *Candelaro*, fluvius Italiae et regni Neapolitani, in Capitanata provincia. Oritur ex Apennino monte, et in mare Adriaticum se exonerat prope Manfredoniam.

¶ Can-

¶ Candia, *la Candie*, iolula celeberrima matis Mediterranei, cum urbe primaria cognomine. Vide Creta.

¶ Candia, *Candia* Italis, *Candie Gallis*, urbs archiepiscopalis & primaria Cretæ insulæ, quæ ab ea nuoc denominatur Candia: urbs ipsa satis ampla est in ejus ora Boreali, atque permunita, utpote quæ ab aliquot annis Turcarum impetus fortiter sustinet, quamque validè tuentur Veneti. Portum habet commodum, arcem & armamentarium instructissimum. Distat à Rhitymna 35. milliaribus in ortum, & à Spinalunga 40, circiter in occasum, alias Matium dicta, teste Pineto. Vide Matium.

¶ Candia oova, *Candia nueva*, arx permunita Cretæ insulæ, à Turcis excitata a paucis annis, prope Candiam urbem insulæ primariam, ut facilius Venetos cocrcerent. Via 3. mill. distat a Candia. Nunc ferè diruta jacet ab aono & ultra.

Scrip. Brit. Candida casa, *With-hern*, urbs Albionis, in Scotia, episc. sub Archiep. Glasquensi, inde 30. mill. in occ. io Gallovidia reg. Vide Lucopibia. Appellarur etiam S. Ninianus de S. Niniani Episcopi sui nomine.

¶ Candida casa, *With hern*, distat à Glascoa 43. milliaribus Scoticis in austrum; estque in ora maris Hibernici, ea adverso Monae insulae, à qua 18. milliaribus Anglicis distat in Boream; gaudetque portu utcumque commodo.

Plin. Candidum, *Capo ferrato* Merc. prom. Africæ, Tretum Ptol. Tritum Strab. inter Collopem magnum & Collopem parvum, Rusicadæ opp. proximum.

Vet. Inscr. Candollica, Gaudalica Anton. *S. Vita*, seu, Germ. *S. Veit*, opp. Norici, in Carinthia præcipuum, inter Villacum 6. & Frisacum 4. leuc. à Clagenfurto 2. Aliis Canariaca lib. Not. dictum putatur. Sed hæc apud Judemburgum fuit, teste Lazio.

¶ Candollica nunc est Panum S. Viti, oppidum ex præcipuis Carinthiæ, ad confluentes fluv. *Volißz* & *Gun*, 3. leucis à Dravo fluvio in Boream, & 4. a Gurchio in austrum, dicta fuit etiam Norejo antiquitus, ut quidam existimant.

Ptol. Candys, urbs Mediç mediterr. quam Niger *Cremani* dici opinatur, apud Cadusios in Atropatia.

Ptol. Cane, *Cayem* in tab. recent. urbs & empor. Arabiæ fel. in ora maris rubri ad ortum, ab Arabiæ emporio (sive, ut nunc vocant, ab Aden) 93. leuc. Hisp. in Cæciam.

¶ Cane, oppidum Arabiae felicis, nunc *Canem* dicitur; estque in ora maris Arabici, 57. leucis Hispanicis à Fartachio urbe in occasum, & 70. ab Adena in ortum. Hinc Cane promontorium io ora viciniori.

¶ Canea, *la Canea*, urbs Cretae insulae, munita & episcopalis, in ora Boreali insulae, capta à Turcis aono 1646 Vide Cydonia.

Ptol. Canelate, *Scalla di Canella*, opp. Corsicae, in ora Boreali, quod nunc *lo Canelle* vicus aliis dicitur, in ora ortiva apud Sacrum prom. & Centurinum opp. Al. verò *Caneri* opp. inter Centurinum ad septentr. & Arcem S. Florentii in austrum, quod magis probo. Canelaten enim Ptol. post Sacrum prom. & Centurinum describit.

¶ Canelate, seu & Canelata, & Canellata, nunc est *S. Fiorenzo*, urbs Corsicae satis munita, in parte septentrionali ins. ad mare, in planitie. A Bastia distat 6. milliaribus io occasum, 18. à Sacro promontorio, testibus Sansone & Brietio, & 9. a *Capo tanela*, in austrum, & paulò minus à vico Caneri.

Canentelus, fluv. Aquitaniae. Vide Caranthonus.

Ptol. ¶ Canetum, *Caneto*, oppidulum Italiae, in Ducatu Mantuano, ubi Clusius in Ollium se exonerat; estque medium inter Mantuam & Cremonam, alias Bedriacus vicus.

Ptol. Canganorum, Cangorum Tac. *Gogarth*, teste Humfredo, & Lhuydo, sive *Gannock* eidem: Brittannicè *Diganwy*, promon. Albionis in Vvalliae orae occid. apud Caerdiganum opp. inter Arvoniam opp. ad ort. & Meneviam urb. ad occ. ad 20. mil. Al. legunt Ganganorum, casus est genit. plur. (Camdeo, incolis *Lhein* vocatur, in Arvonia Comitat. illa autem *Gogarth*, *Gannock*, & *Diganwy*.), de Dicto prom. Boreal. ejusd. reg. interpretatur.

¶ Canganorum promontorium, seu Cangaoum, promontorium est Angliae, in Vvallia & Arvonia provincia; Speedo teste, est *Braythypult point*, ad austrum dictæ provinciæ, ex adverso *Bardsey* insulae, quanquam alii credant esse *Penvoakele point*, 2. milliaribus a priori promontorio, non autem *Lhein*, ut Camdenus credit; & 24. milliaribus Anglicis distat ab Arvonia in austrum.

Scrip. Hisp. Canicae valles, *Cangas*, opp. Hisp. Tarracon. in finibus Asturum.

¶ Canigus moos, *Mont Canigo*, unus ex Pirenaeis, dictus etiam Candidus, inter Comitatum Ruscinonensem & Cataloniam, versus Confluentes.

Tac. Paterc. Caninefates, Cannunefates Plin. *Kennemerlands*, teste B. Rhenano, pop. Batavorum, io Hollandia, quorum tractus sic vocatur: in quo Goricum opp.

Marc. Canini, *Grisoni* Italis, *Graupundtner* Germanis, pop. Rhaetiae, quorum metrop. seu urbs primaria Curia ad Rhenum. Sic campi Canini dicitur tractus Rhaetorum.

Marc. Canisia, *Canissa*, & *Canisia*, *Canischa* Ortel. oppid. cum arce munitissima Pannoniae super. in Hungariae & Stiriæ conf. intra paludes, Christianis annis superioribus erepta, apud Olimacum opp. inter Warasdinum ad austrum, & castrum ferreum in Bor. 4. leuc. distitum, à Petovione 8. io ort.

¶ Canisia, *Canise* Gallis, Ducis Mercurii fortitudine alias celebris, arx est Turcarum in Hungaria prope confinia Stiriæ provinciç. 3. leucis Germanicis à Savo fluvio distat, 2. à Mura, & 22. ab Alba regali; estque intra paludes.

Liv. Plin. Cannæ, urbs (non vicus, ut in Thes. Ling. Lat.) Apuliæ Peucetiæ excisa apud Canusium & Aufidum fluv. a Barolo 6. mill. pass. in austrum distans, pugna inter Hannibalem & Romanos, ac Romanorum cæde memorabilis. Manet episcopatus, qui ab Archiep. Nazareno Baroli exercetur. Pop. Canneoles Plin. Cannarum mem. Luc. lib. 7.

Consulis, & Libyca succensae lampade Cannç.

Et Claud. de vict. Stil.

Et Trebiam savo geminassent funere Cannæ.

Fuit & Canna urbs Lycaoniæ episc. sub Archiep. Iconiensi.

¶ Cannæ urbecula fuit Italiæ, io Apulia Peucetia, ubi Romani victi ab Hannibale, 40. militum millia perdidere. Nunc ejus tantùm supersunt rudera; diciturque *Canna destrutta*. Est io agro Bariano, prope Aufidum fluvium, 5. milliaribus infra Canusium, & 6. tantùm ab ora maris Adriatici. Sed nullus ibi inest episcop.

Ant. Canobium opp: Insubriç est frequens gentis Borromaeae, io ora lacus Verbani, inter Pallantiam & Locarnum ad 25. mill. pass. distans.

¶ Canobium, *Canobio*, castrum est Ducatus Mediolanensis, in ora orientali lacus Verbani, in confinio Grisonum, 6. milliaribus a Pallantia in Boream, & totidem à Locarno in austrum.

Canonium, *Canondem*, teste * G. Camd. opp. olim nunc pag. Albionis, Angliæve mediterr. in Essexiç reg. à Londino 44. mill. pass. inter Cæsaromagum 12. & Camulodunum 9. (* Camden. vero est *Chelmerford* vel *Chensford*, oppid. Essexiæ ad Chelmerum fluv.

¶ Canonium & Canovium, oppidum Trinobantum, in Anglia, nunc vicus *Canwvidon*, in Essexiç Comit. ad amnem Crouchium, qui paulò infra in mare Britannicum se exonerat, 5. milliaribus a Ralegho in ortum, & totidem a Tamesi io Boream, 35. autem milliaribus Anglicis a Londino in ortum.

Hirt. Strab. Plin. & al. Canopus, apud al. Canobus, *Bochir* Zieglero, sive *Bichieri* al. urbs Ægypti olim episc. apud ostium Nili, ex ea Canopicum appelatum, Heracleoticum Ptol. Naucratium Plin. ab Alexandria 2. mill. pass. in ort. distans patria Claudiani Poetç. Mem. ejus inter alios Ovid. lib. 15. Metam. ad finem:

Servitura suo Capitolia nostra Canopo.

Juven. sat. 15.

Barbara famosa non cedit turba Canopo.

Canopus item, ins. parva ostio Canopico objecta.

Ptol. Canovaci, pop. Britanniæ 2. i. e. Scotiae, io ora occidua: quorum reg. ampla *Leanesia*, *Argadia*, & *Lorena*, *Lennox*, *Argib*, & *Lorne* putatur, teste Lhuydo. Sed apud Ptol. Carnonacae pop. leguntor, longè ab hoc situ distantes; nam post Epidios & Cerones eos locat, deinde Cornavios orientaliores describit.

¶ Canovaci, seu & Carnovacae, populi fuere Scotiæ, ubi nunc Rossia provincia, ad oram occidentalem, testibus Sansone & aliis.

¶ Canstatum, *Canstat*, urbecula Germaniae, in Ducatu Wirtembergico, ad Nicrum fluvium, prope Stugardiam, & vix una leuca infra Eslingam.

Cæs. Plin. Liv. & al. Cantabri, pop. Hisp. Tarracon. ad Oceanum Borealem, qui Cantabricus nominatur, incolentes inter Vardulos ad ort. & Astures ad occ. quorum reg. Cantabria Plin. *Biscaja*, seu *Biscaya* Aug. Cur. et al. de quibus Luc. lib. 6.

Cantaber exiguis, aut longis Teutonus armis.

Claud.

Claud. de laud. Serenæ:

Cantaber Oceanus vitino littore gemmas
Exspuit.

§ Cantabri erant inter Astures ad occasum & Antrigones ad ortum, & juxta Oceanum ubi nunc Biscaja pro majori parte, & pars Asturiæ Santillanæ. Hinc Cantabria, *la Biscaja*, quę cùm late sumitur, continet etiam Autrigones, Caristos, & Vardulos; & hinc etiam Oceanus Cantabricus. Eorum primaria fuit Juliobriga, ad Iberum fluvium.

§ Cantabriam urbem alias Cantabrorum primariam fuisse in Hispania Tarraconensi, ejusque etiamnum rudera conspici ad Iberum fluvium supra Logronnum urbem, in confinio Navarræ, pluries mihi narravit Sebastianus Mongelos vir doctissimus illius tractus. Sed de hac urbe magnum est silentium inter Scriptores illius temporis.

Beda. Cantabrigia, *Cambridge*, opp. & academia Angliæ præclara, à Londino 44. mill. pass. plùs minus in Bor. distans. Vide Camboricum.

§ Cantabrigiensis Comitatus, provincia Angliæ, vulgò *Cambridge Shire*, cujus caput Cantabrigia, est inter prov. Lincolniam, Norfolciam, & Suffolciam.

§ Cantazara, *Cantazaro*, urbs Italiæ & regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, versùs oram maris Jonii ad 4. milliar. Vide Caracium.

Ptol. * Canthapis, *Calecut*, teste Nigro, urbs Indiae citer. in ora occid. urbs ampla hodie Lusitanis vectigalis, cujus Rex olim omnibus Regibus Indiae predictae imperabat. (* manusc. Selden. Χαρδαπις.

§ Canthapis quid sit nunc, non bene constat. Calecutum enim est Musiris emporium.

Ptol. Canthi, *Golfo di Cambaja*, teste And. Rosend. sinus Indiae citer. apud ostium Indi fluv. orientale.

§ Canthi sinus, Sansone & aliis testibus, est nunc sinus Indicus, *Golfe de l'Inde*, Lusitanis *Golfo dello Indo*, quia in eum se exonerat Indus fluvius, in ditione Magni Mogolis; & a quibusdam dicitur etiam sinus Resbutarum a Resbutis populis in eo tractu degentibus; estque in regno Guzaratarum. Sed longè distat a Cambajae sino in occasum, qui alias Barigazenus dictus fuit.

Canticra, *Cantyr*, provincia Scotiae meridionalis, in modum peninsulæ extensa, & in mare Hibernicum excurreas, ubi Dunowettium oppidum praecipuum, & Tribartia etiam urbecula.

Ptol. Canticchis, *Amberg* ex P. App. conjectura, urbs Germ. in Nariscis, hoc est, in Nortgoja, reg. primaria, aliquando Principum sedes, ad Nabum fluv. à Ratispona 8. leuc. in Bor.

Cæs. *Ptol.* Cantium, Cantia Bedæ, *Kent*, reg. Albionis sive Angliae, in ora orientali, cum meridionali proxima, contra Galliam Belgic. inde Icio portu & Gesoriaco 30. mill. pass. distantem, porrecta, ubi Cantium promont. *Norsforeland*, teste Ortel. quod ab Antivestaeo Cornubiaa maximè occiduo 320. mill. pass. recedit in ort. Hujus reg. metrop. est Cantoaria urbs archiep. à Londino ad 45. mill. distans, in medio Roffa urb. sub qua metropoli 25. urbes episcopales continentur.

§ Cantium provincia est Angliae, aliàs regio titulo decorata. Habet a septentrione Essexiam, ab occidente Surriam, a meridie Sussexiam, & ab oriente Oceanum Germanicum. Ibi urbes Cantuaria, totius provinciae caput, Roffa, Dubris, Sandvicus, & Gravesinda.

§ Cantuaria, *Canterbury* Anglis, *Canterbery* Gallis, *Cantuaria* Italis, urbs est archiepiscopalis Angliae, in Cantio reg. ad Sturam fluvium, sub qua ar. Episcopi. Distat à mari 5. milliaribus Anglicis, & 15. a Dubris in occasum. Vide supra Cantium.

Ptol. Canuccis, *Sargel*, test. Marm. aliis *Cercel*, opp. Maurit. Caesariens. in ora littorea, inter Joliam Caesaream ad occ. & Apollinis prom. ad ort.

§ Caoom, *Cano*, regnum Africae, in Nigritia regione, cum urbe cognomine, non longe à Nigro fluvio. Sedet urbs ipsa juxta lacum, estque ea præcipuis totius regionis.

Cic. *Strab.* *Plin.* *& al.* Canusium, Cannusium Liv. *Canosa*, urbs Apuliae Peucetię, apud Aufidum fluv. à Cannis excisis, 3. mil. pass. distans, à Barolo 8. in austrum, episc. sub Archiepisc. Barensi, inter Barium ad ort. & Asculum ad occ. 35. mill. pass. circiter dissitum. Hinc Canusinus nom. gent. Mem. illius Hor. li. 1. serm.

Nam Canusi lapidosus ager, non ditior urna:
Qui locus à forti Diomede est conditus olim.

Martial. lib. 14. epigr. 115.

Hęc sibi turbato Canusina simillima mulso.

Hor. lib. 1. serm. sat. 10.

Verba foris malis, Canusini more bilinguis.

§ Canusium, *Canosa*, urbs alias Apuliae Peucetiae, nunc agri Bariani, 5. milliaribus a Cannis excisis, & 10. a Barulo in occasum. Sita est in colle, non procul à veteris loco. Ejus episcopatus unitus est Barensi Archiepiscopatui.

Capara Capera Plin. cui pop. Caperenses, *Caparra* teste Clus. urbs Hisp. Lusit. in Extremadura jacens, inter Emeritam & Placentiam in Bor. quasi media occurrens. *Ant.* *Ptol.*

Capedunum, *Capestria & Capfenberg*, teste Laz. opp. Scordiscorum, in Pannonia fuit, cujus adhuc maneot vestigia. *Strab.*

§ Capella, *la Capelle*, arx munita Galliae, in Picardia regione & Tiracia tractu, via una leuca ab Oesia fluvio, 4. leucis ab Avenna in austrum, & 5. à Guisia in ortum. Sedet in confinio Hannoniae, & erecta fuit ultimo seculo contra Belgas.

Cappellatium, quod & Palas, *Pfaltz*, reg. Germ. super. quae, teste Rhenano, Palatinatus nominatur, ab eoque denominatur Comes Palatinus unus ex 8. Imperii Electoribus. Metropolis est Heidelberga urb. & acad. à Spira 3. leuc. in ort. Al. est *Bergstrase* vel *Bergstras*, tractus inter Francofurtum & Heidelbergam, teste Munst. *Amm.*

Capena, Capinna Steph. *Canapina*, oppid. Hetruriæ, in mont. Cimino proxim. Viterbio ad 4. mill. pass. Caprarolam & Nepitam versùs. Quod Ortel. male in Latio apud Tiberim locat, & apud Apenninum mont. Pop. Capenates, & Capenus nom. gent. Virg. lib. 7. Æn. *Liv.* *Plin.*

Et Cymini cum monte lacum, lucosque Capenos.

§ Capena, *Canegina*, castrum est status Roniglionia, in ditione Pontificia, 32. milliaribus ab urbe Roma in Boream, & 7. circiter a Viterbio, quot a Caprarola.

Capena item, porta urbis Romae, *Porta di San Sebastiano*, sic dicta à Capena opp. excitio apud Lucum Feroniae, cujus pop. saepe a Liv. memorantur Capenates: Dicta est & Fontinalis a multitudine fontium. Ibi Capenas fluviolus à Sil. memoratus lib. 13. *Ovid.*

Et sacer humectat fluvialia rura Capenas.

Portae mem. Ovid. lib. 6. fast.

Appositum dextre porta Capena viæ.

Capet. Vide Capius.

Capernaom, Capharnaum in sac. liter. sic vulgò apud Europaeos, *Josferkin* Turcis, & *Reyme* incolis, teste Justo Gistello, urbs Palaestinae olim episc. in Galilaea ad oram Borealem lacus Genesarae, à Scythopoli urbe in ora ejusd. lacus australi 12. mill. pass. nunc prorsùs deserta. Mem. illius Juvanc. lib. 3. in finib. Zabulon & Nephtali. *Ptol.*

Inde Capharnaum gradiens pervenit ad oras.

Hinc Capharneus nom. gent. Sedul. lib. 4.

Jamque Capharnea synagogam intraverat urbis.

(* Manusc. Selden. K [illegible]

Caphereus, Caphareus Plin. & al. *Chimi* Soph. *Figera* Nigro, *Capo d'oro* al. prom. Eubœae insul. Carysto urbi proximum, ab Hellesponto 225. mill. pass. teste Plin. Hinc Caphareus nom. gent. quadrisyllabum. Caphareus autem mons trisyllabum est Poetis. Virgil. libr. 11. Æn.

Sidus, & Euboica cautes, ultorque Caphareus.

Prop. lib. 3. eleg. 5.

Saxa triumphales fregere Capharea puppes.

Caphareus excidio classis Argivae, quam Nauplius Palamedis pater in filii necis ultionem prorsùs (pyra in monte excitata) absumpsit, memorabilis effectus est, uti apud Sophoclem. *Ptol.* *Plin.* *Mel.*

§ Caphereus, seu, melius, Caphareus, *Capo dell'oro* promontorium est Eubœæ, orientalior. Distat 20. milliaribus à Scyro insula in austrum, 12. à Caristo, & 70. à Chalcide in ortum.

Caphrena, urbs Syriæ, in reg. Comagene, ad Euphratem, quae Zeugma vicina erat. *Plin.*

Capionis turris, & Capio, *Chipiona*, teste Clus. opp. Hisp. Bæt. in ora Vandalitię, ab ostio Bætis 12. mill. pass. in ortum distans, sed hodie minùs distare reperitur, cum inter Fanum Luciferi 5. & Rotam opp. ad ort. 3. leuc. dissitum sit. Turris Caepionis ex vet. inscript. locus in tribus mari irriguus, ac navigantibus instar Phari. *Strab.*

§ Capionis turris, quæ nunc *Chipiona*, Lusitanis *Chalpionha*,

pimba, Castrum est in colle, ad ostia Bætis, in ora Oceani, vix una leuca à Luciferi Fano in austrum, & 5. a porta S. Marię, estque nunc parvi momenti.

¶ Capitanata, *Capitanata*, provincia regni Neapolitani & pars Apuliae, quæ alias Apulia Daunia dicta fuit. Habet a septentrione & oriente mare Adriaticum, ab occidente Comitatum Molisinum, & a meridie Principatum ulteriorem, Basilicatam & Terram Barianam. Regio est fertilis admodum & rigua. Ibi urbes præcipuę Manfredonia, Asculum Apulum, Luceria Paganorum, Bovinum, & Troja.

Cic. Capitina, Capyrium Ptol. *Capizzi*, opp. Siciliæ ampium, apud Montes Aerios. Vide Capytium.

¶ Capitis viridis insulæ, *Isle du Cap Verd*, insulæ sunt Oceani Atlantici, ex adverso Capitis viridis, in Africa, a quo tamen 150. leucis distant in occasum. Alias Hesperides seu Gorgades dictæ sunt; suntque decem numero, nempe S. Jacobi, Ignium, Antonii, S. Vincentii, S. Luciæ, S. Nicolai, Salis, Boni visus, Maii, & Brava. Harum præcipua est S. Jacobi insula, cum urbe cognomine & episcopali, sub Lusitanis.

Varr. Festo. & al. Capitolia num. plur. Capitolinus mons, & Tarpejus, *Campidoglio*, unus ex 7. urbis Romæ collibus, ubi Capitolium; & Capitolia pro Curia & Senatu, qui ibi fiebat. Virg. lib. 8. Æn.

Hinc ad Tarpejam sedem, & Capitolia ducit,
Aurea nunc, olim sylvestribus horrida dumis.

Sunt, & Capitolia, seu Capitalia, montes Indiæ excelsi, teste Plin. lib. 6. apud Indum flov. auro & argento feracissimi.

Ant. Ptol. Capitolias, seu Capitolia alibi, *Sueto*, teste Masio, urbs Palæstinæ, media inter Hierosolymam & Damascum, utrinque 100. mill. pass. in Cœlesyria, a Scythopoli 32. in Cæc. Svitha Hebræis, ubi adhue Jub sepulchrum monstratur.

¶ Capitolias vix distat 60. milliaribus a Damasco in austrum, & a Philippo de Vico *Sueta* dicitur.

Strab. Plin. Capitulum opp. fuit Latii, in finibus Hernicorum, ultra Prænestę, apud Bovillas.

¶ Capitolum, teste Cluverio, oppidulum fuit versùs Fucinum lacum, ubi nunc forsan *Luco* vicus.

Capotes, mons Armen. majoris. Vide Aba.

Plin. Strab. Plin. Ptol. & al. Cappadocia, Asiae reg. ampla, mari Euxino exposita, inter Galatiam ad occ. & Armeniam ad ortum connexa, interius in austrum usque ad Ciliciae linea Tauro mont. dividente, extensa. In qua urbes olim celebres Trapezus, Comana Pontica, Comana Cappadociae, deinde Amasea, Caesarea, Tyana, & Sebaste, ac Satala. Nunc clarent Amasea, ea qua nomen reg. ad occ. quae *Amasia* nominatur, Trapezus, & Nicopolis, ex qua reg. ad ortum *Genech* dicitur, & Neocæsarea in medio, ex qua reg. *Toccato* vocatur Pop. Cappadoces, & nom. gent. Cappadocius. Claud. de equo Hon.

Seu te Cappadocum gelida sub valle natantem
Argæ lavere nives.

Urbes Cappadociae quae adhue dorant, cum aliquot Armeniae minoris.

* Amasea.	Mocalus.
Archalla.	* Neocæsarea.
Baratha.	Nazianzum.
Caesarea. Vide Mazaca.	Nyssa.
Comana Ponti.	Pharnacea.
Cerasus.	Pityula.
Cybistra.	Polemonium.
Derbe.	Rhizus, & Rhizæum.
Diocaesarea.	Satina.
* Iconium.	Sebaste, & Sebastia.
* Laranda.	* Sebastopolis.
Mazaca, postea Cæsarea.	* Trapezus.
* Melitene.	Tyana.

Proco. Capræ, *Capresi*, pag. Hetruriæ, apud mont. Alverniam, nec procul ab ortu Tiberis, ab Aretio urb. supra 12. mill. pass. in Boream, a Callio urbe Umbriæ 10. in occ. non longè a Clusio pag. ibi Totilas Gothorum Rex à Narsete superatus, interfectus est.

¶ Caprae aliis est *Caprile*, Magino teste; estque vicus agri Florentini, in conf. Ducatus Urbini, ad fontes Ariminii, prope Apenninum. Distat 5. milliaribus ab ortu Tiberis in ortum, 8. à Clusio, 18. ab Aretio, & à Callio 30. circiter in occasum.

¶ Capranica, *Capranica*, oppidum Italiae, alias amplum, in ditione Pontificia, in provincia Patrimonii D. Petri, 2. milliaribus à Sutrio, Vetrallam versùs, & 3. à Roncilione, Deficit in dies,

Ptol. Plin. Capraria Caprasia apud Varr. lib. 2. c. 3. *Capraja*, ins. maris Tyrrheni, in Ligustici conf. inter oram Thusciae & Corsicam ins. occurrens, cum opp. sive arce sub Genuensibus, circuitu 28. mill. pass. a portu Liburno 60. mill. pass. in merid. distans, a Corsicae littore propiore 25. De ea Rutil. lib. 2.

Processu pelagi jam se Capraria tollit.

Sic dicta a caprarum copia, teste Varr. lib. 2. cap. 3. & Plin.

¶ Capraria, *la Capraja*, insula est montuosa, cum castro contra Piratarum incursiones; estque satis culta, & 36. milliaribus à Liburno dissita.

¶ Capraria, *la Caprara*, insula est parva maris Adriatici; & una ex Tremitanis, quae aliàs Diomedeae dictae. Oblonga est atque deserta versùs oram Apuliae & montis Gargani; pendetque ea regno Neapolitano.

Plin. Capraria altera, ins. maris Iberici, sive Balearici, circa Baleares insulas, majori adjacens, ab ea 12. mill. pass. in austrum distans, vulgò *Cabrera*.

¶ Capraria, *Cabrera*, insula est Majoricae adjacens in austrum, vixque 2. leucis Hispanicis ab ea distans versùs prom. Salinarum; estque parvi circuitus.

Plin. Capraria item una ex ins. fortunatis, Casperia Ptol. vulgo *Forteventura*, teste Nigro a Canaria 10. leuc. dissita.

¶ Capraria, insula una ex Fortunatis seu Canariis, nunc est Palma insula, *la Palma*, circuitus 25. leucarum Gallicarum, cum urbe Palma, seu Fanum S. Crucis de Palma, 25. leucis distat a Gomera in circium. Forteventura autem insula alias Erbania dicta fuit. Vide ibi.

¶ Caprarola, *Caprarola*, Palatium superbissimum Ducis Parmensis, in Italia, & in ea parte ditionis Pontificiae, quę dicitur provincia Patrimonii D. Petri. Opus est Vignoli Architecti, & extructum fuit ab Alexandro Cardinale Farnesio, 26. milliaribus distat à Roma Viterbum versùs; estque in eo tractu Statu di Roncilione dicto.

Ant. Caprasiae, sive, ut alibi legitur, Caprasis, *Tarsia*, teste Barrio, opp. magnae Graeciae, in Calabria citer. à Consentia urb. ad 20. mill. pass. Thurio urb. excilae finitimum, à Summurano 20. ac medium ferè inter Roscianum & Cosanum in Bor. supra 10.

¶ Caprasae, & Caprasia, opp. Brutiorum, in Italia, nunc castrum *Tarsia* dictum, Principatus titulo clarum, in Calabria citer. medium ferme inter sinum Tarentinorum & mare Tirrhenum, 18. milliaribus à Rosciano in occatum, & 15. a Castano in austrum, in tractu valde riguo.

Plin. Caprasia, *Magna vacca*, teste Blondo, unum ex ostiis Padi fluv. cum vico, a Comaclo urbe 8. fere mill. pass. distans, Spinae prox. inter Ravennam ad merid. 19. & Volanen alterum ostium in Bor. 24. De eo lib. 3. itiour.

Inter Caprasias, eversaque mœnia Spinę.

Caprasia etiam ins. maris Tyrrheni apud Varr. lib. 2. cap. 3 eadem Capraria.

¶ Caprasia, *Porto di Magna vacca*, vicus est Ducatus Ferrariensis, in ditione Pontificia, cum castro & portu in ora maris Hadriatici, ubi stagnum Comaclium in mare se exonerat, 4. milliaribus distat a civ. Comaclo, & 10. ab ostiis Padi. Sed non censetur inter ipsa, quidquid dicant Ortelius & alii.

Tac. Plin. Ovid. & al. Capreae, Caprea Ptol. *Capri*, ins. cum urbe episc. (sub Archiep. Amalphitano) maris Tyrrheni, sive sin. Crateris, apud prom. Minervae, & Surrentum urb. inde 4. hinc, 8. mill. pass. à Neapoli verò 30. in austrum, circuitu 40. mill. pass. à Neapoli verò 30. in austrum circuitu 40. mill. insula Telonis Sil. dicta. De qua Ovid. lib. 15. Metam.

Inde legit Capreas, promontoriumque Minervæ.

Haec ins. in delitiis habita fuit Tiberio Aug. teste Sveton. & Tac. Abundat coturnicibus, ex quibus Episcopo reditus non modicus.

¶ Capreae, *l'isle de Capri*, insula est regni Neapolitani, Campaniae adjacens, in mari Tirrheno, 3. milliaribus a Minervae promontorio, & 24. a Neapoli, ambitus 22. milliar. cum civitate parva. Ibi coturnices bis in anno incredibili copia capiuntur.

Diod. Sic. Caprianus, mons Siciliae, apud Heracleam urbem eversam, in ora australi: qui Latinè nunc mons gemmarum dici putatur.

¶ Caprina Turris, *la Tour de Bouc*, arx Galliae, in insula parva, in ora Provinciae, & prope Maritimam, a qua una tantum leuca distat in occasum, media ferme inter Massiliam & ostium Rhodani,

Ca-

Prov. Rom. Caprulæ, *Caborle*, inf. parva maris Hadriatici, proxima littori oræ Venetæ, a Venetiis ad 40. mill. pass. in Bor. Aquilejam versùs, à Concordia supra 12. contra ostia Romatini fluv. cum urbe episc. sub Patriarch. Aquilejensi, inde ad 30. mill. in austrum. Hinc Caprulanus nom. gent.

¶ Caprulæ, *Caborle*, urbecula est parva in insula proxima littori Fori Julii, 40. circiter milliaribus a Venetia in Cœciam, & 4. tantùm ab ostio Romati fluvii. Episcopi modicus admodum est proventus, & Diœcesis non excedit civitatem, quę ęgrè inhabitatur propter æris gravitatem.

Plin. Caprus, fluv. Asiæ, ex Phrygia magna in Mæandrum cum Lyco influens, ac cum eodem & Asopo Laodiceam orb. alluens.

Lib. Conc. & Sal. Capsa, *Capi*, urbs Africæ olim episc. sub Archiep. Carthaginensi, (ubi erant thesauri Jugurthae) inter Tacapen ad occ. & Leptim magnam, sive Tripolim in ort. cujus Episc. Capsitanus.

§ Capsus sinus, *Golfo de Capes*, sinus maris Mediterranei, in Africa, & in ora regni Tunetani, olim dictus Syrtis minor. In eum influit Capsus fluvius, & sic dicitur ab urbe Capsa adjacente.

Cic. Liv. Plin. & al. Capua, *Capoa*, urbs archiep. Campaniæ, apud Vulturnum fluv. a veteri Capua, (quae nunc *S. Maria* ingens pagus nominatur) ad mont. Tifatę radices 2. mill. distans; media inter Suessam ad occ. & Neapolim ad ort. 16. mill. pass. a Capy Sylvio Rege albano, teste Virg. condita, sive ab Oscis teste Halycarn. a quibus Osca dicta fuit. Hæc Romanis, quod Hannibalem excepisset, invisa fuit, & a Genserico Rege Vandalorum excisa, cum à Narsete fuisset instaurata, rursus a Longobardis eversa fuit. Metropolim Jo. XIII. Pont. Max. effecit. Illam Auson. inter claras urbes reponit.

Nec Capuam pelago, cultuque penuque potentem,
Deliciis, opibus, famaque priore silebo.

Capua adeo olim arrogans & superba fuit, ut Romæ preferri voluerit: de qua re Cic. in orat. pro Roscio pluribus agit. Hinc ortum adagium *Campana arrogantia* de summa superbia. Et ipsa Capua superbiæ domicilium ab eodem Cic. ibidem nominatur. Hic Hannibal deliciis operam dans, effœminatus est.

¶ Capua, *Capoa*, Gallis *Capoue*, urbs est regni Neapolitani, in Campania felici, cum arce munita. Antiquitus Casilinum dicta fuit; & eo translata fuit Capua a Laudone Comite & Episcopo Landulpho, loco Capuae veteris; cum antea sępe ędificata in monte Pisitco, semper deflagrasset. Recens hęc Capua 2. milliaribus distat a veteri in Boream, & ipsa malè habita sensim deficit, & multum ab antiqua differt.

Prov. Rom. Caput aqueum, *Capaco*, & *Capaccio*, urbs Lucaniae, in ora sinus Pæstani, episc. sub Archiep. Salernitano, inde ad 25. mill. pass. distans in ortum Pæsto urbi in littore excisæ, cui in episcopatu successit, proxima, ad 3 mill. pass. recedens.

¶ Caput aqueum, *Capaccio* vulgò, urbs est Principatus citerioris, in regno Neapolitano, 3. milliaribus ab ora littorali. Dicitur etiam *Capaccio nuovo*, quia recens ędificata est in eo loco in planitie, cum antea esset in colle, qui nunc *Capaccio vecchio* dicitur. Distat 3, milliaribus a Pesto urbe excisa.

¶ Caput Istriæ, *Capo d'Istria*, urbs Italiæ, alias Ægida dicta, in Istria regione Venetorum, & in ora sinus Hadriatici, olim etiam Justinopolis dicta. Vide ibi.

Ptol. Caput Padi, sive Eridani, *Coderon*, pag. agri Ferrariensis, inter Ferrariam & Comaclum ad ortum.

¶ Caput Padi quid sit, non bene constat, nisi forsan *Cadegoro*, vicus agri Ferrariensis, juxta ramum Padi Volanæ dictum, inter Ariaoum & Comaclum. Sed nullus est lacus *Coderon* dictus in toto Ducatu Ferrariensi.

¶ Caput Acuum, *Cap des Aiguilles*, in Africa meridionali. Vide Acuum Caput.

¶ Capur Album, *Capo Bianco* Hispanis, promontorium Africę, aliis, Solventia extrema dictum à quibusdam, excurrit in Oceanum Atlanticum, in ora Nigritiae regionis, & in regno Gualatae, ubi Arguinum oppidum, inter ostium Zanaae & fluv. Senegenam.

¶ Caput Aniwa, *Cap Aniwa*, promontorium est Asię, in Tartaria & in regione *Yupi* dicta, 350. mill. pass. a parte Boreali Japoniae, & totidem a Terra Esonis in occasum. A Batavis detectum fuit.

¶ Caput Arenarum, *Cap de Sable*, promontorium Americae septentrionalis, in Nova Francia & prov. Acadia in austrum tenens, prope sinum Gallicum & Portum Regium.

¶ Caput Aromatum, *Cabo de Guadafui*, in Africa. Vide Aromata promuntorium.

¶ Caput *Bienyume*, *Cabo Bicayo*, promontorium Asiae, in Mindanoa insula una ex Philippinis in austrum & orientem maxime tendens.

¶ Caput bonæ Spei, *Cap de bonne Esperance* Gallis, *Cabo de Buena Speranca* Hispanis, promontorium est celeberrimum in parte australiori Africae, in Cafreria regione, primum detectum a Vasco Gama Lusitano anno 1498. & ita procellosum & nautis formidabile, ut idcirco tunc dictum fuerit Caput procellarum; sed ab Emanuele Lusitaniae Rege nomen ei fuit mutatum; & dictum Caput bonae Spei; quia eo detecto, facilius sperant nautae in Indiam pervenire. In austrum maximè tendit juxta Oceanum Æthiopicum.

¶ Caput Bonum, *Cap Bon* Gallis, *Cabo buono* Italis, promontorium est Africae, in regno Tunetano, in mare Mediterraneum valde protensum è regione Siciliae. 70. milliaribus à Tuncto distat in Boream, & 45. à Pantalatea insula. Alias Mercurii promontorium dictum fuit.

¶ Caput Boreale, *Noort Caep* Hollandis, *Nortkiin* incolis, promontorium est Nortvegiae, in Boream maximè tendens in septentr. parte Lapponiae, antiquitus dictum Rubeae promontorium. Vide ibi.

¶ Caput Boreale, *Cap de Nort* Gallis, *Cabo Race* Hispanis, promontorium est Americae meridionalis, in Guayana regione, prope ostium fluvii Amazonum septentrionem versùs, in mare Boreale excurrens.

Caput Britannicum, seu & Britonum, *Cap Breton*, promontorium & insula est Americae septentrionalis, in ora Novae Franciae, inter Accadiam & insulam Terrae Novae, in sinu S. Laurentii.

¶ Caput Candenoum, *Cap Candenos*, promontorium est Moscoviae, in parte Boreali insulae Candenoae, in Septentrion. Oceanum seu Petanricum mare excurrens, prope mare Album, è regione Lapponię regionis.

¶ Caput Cantinum, *Cabo Cantin*, promontorium Africæ, in ora Oceani Atlantici & in regno Marochi, prope Azafiam & ostium Tensifti fluvii, in provincia Duccala.

¶ Caput Comorinum, *Cabo Comorin*, promontorium est Asiæ, in parte australi peninsulæ Indiæ cis Gangem, in regione Malabarica. In Oceanum Indicum se extendit versus Maldivas insulas.

¶ Caput Corsum, *Cabo Corso*, promontorium est Africæ, in Guinea, cum arce probè munita, prope oppidum S. Georgii de Mina, & ab eo aliquot tantum leucis distat in ortum. Pluries capta fuit arx hisce ultimis temporibus a Danis, Svecis, Anglis, atque Batavis.

¶ Caput Crucis, *Cap de la Croix*, promontorium est Asiæ, in terra Esonis, prope fretum *Uriez*, & ex adverso insulæ Terræ Statuum dictae, nuper à Batavis detectum & denominatum.

¶ Caput Currentium, *Cabo das Corrientes*, promontorium African, in ora Cafreriae, alias Prassum dictum. In Oceanum Æthiopicum excurrit ex adverso insulae Madagascariae.

¶ Caput Farvelum, *Cap Farvel*, Gallis *Cap d'Adieu*, promontorium est Americae septentrionalis, in parte australi Gronelandiae regionis, ex adverso Estotilandiae & Terrae Laboradoris.

¶ Caput Finis terrae, *Cabo de Finis terra*, in Hispania. Vide Artabrum promontorium.

Caput Floridae, *Cabo de Florida*, promontoriom Americae septentrionalis, in parte australi Floridae regionis & in Tegesta provincia, in sinum Mexicanum valde protensum è regione Cubae insulae, à qua distat a 8. leucis Hispanicis.

¶ Caput Formosum, *Cabo Formoso*, promontorium Africae, in ora Guineae & regni Benini. 70. circiter leucis Hispanicis à Benino in austrum distans, & 50. ab insula Ferdinandi Pai in occasum, inter sinum Benini & sinum S. Thomae.

¶ Caput Henriceum, *Cap Henry*, promontorium Americae septentrionalis, in ora Virginiae regionis, ad sic cea sinus Chesapeaci, ab Anglis illius tractus incolis sic dictum in gratiam Henrici filii primogeniti Regis Jacobi.

¶ Caput Hornanum, *Cap de Hoorn*, promontorium Americae meridionalis, in Magellanica regione & in Terra Ignium maximè in austrum porrectum versùs mare Magellanicum. A Jacobo le Maire Batavo Hornano detectum fuit

fuit anno 1616. & ab ipso sic denominatum. A quibusdam vero Hispanis dictum fuit Caput S. Salvatoris.

¶ Caput Lupi Guodisalvi, *Cabodi Lope Gonsalves*, promontorium Africae, in ora Oceani Æthiopici, inter sinum S. Thomae & oram Congi.

¶ Caput Mendocinum, *Cabo Mendocino*, promontorium Americę septentrionalis, in Boreali parte insulae Californiae juxta mare Pacificum.

¶ Caput montia Leænæ, *Cabo de Sierra Liona*, promon. Africæ, aliter Caput Tagtionm, alias Hespericornu dictum, Sansone teste, in ora occidentali Goioeæ, juxta amnem cognominem, & in confinio Nigritię regionis.

¶ Caput Non seu Nzonia, *Cabo de Non*, promontorium Africae, in ora Oceani Atlantici, & in prov. *Sus* regni Marochi, sic dictum antea, quod esset ultima meta navigantium, ultra quam progredi posse non credebant.

¶ Caput Nigrum, *Cabo Negro*, promontorium Africæ in ora occidentali Calioroio, in regno Molemba, 140. circiter leucis Hispanicis distat ab urbe Loanda in austrum.

¶ Caput Palmarum, *Cabo das Palmas*, promontorium Africæ, in Guinea, ubi desioit in ora Malaghettae, & incipit ora littoralis Guineæ propriæ, in austium porrectum.

¶ Caput S. Aotonii, *Cabo de S. Antonio*, promontorium. Americę meridionalis, ad ostia fluvii Argentei, versùs austrum, in provincia Plata seu Argentea, in mare Magellaoicum eacorrit.

¶ Caput S. Antonii, *Cabo de S. Antonio*, promontorium Americæ septentrionali, in Cuba insula versùs occasum insulae, 55. leucis Hispanicis circiter distans à Jucarania provincis in Boream.

¶ Caput S. Augustini, *Cabo de S. Agostino*, promontorium Americae meridionalis, in Brasilia, cum valida arce, in Præfectura Peraambuei, 6. leucis Germanicis distat ab Olinda in austrum. Alias capta fuit ab Hollandis, sed postea recepta à Lusitania hisce posterioribus aonis.

¶ Caput S. Crucis, *Cabo de santa Cruz*, promontorium Americae septentrionalis, in Cuba insula versùs austum, è regione Jamaicæ insulę, à qua 20. leucis Hispanicis circiter distat.

¶ Caput S. Lucae, *Cabo de S. Lucas*, promontorium Americæ septentrionalis, in parte meridionali Californiæ insulæ, via 50. leucis Hispanicis distans à nova Hispania.

¶ Caput S. Sebastiani, *Cabo de S. Sebastian*, promontorium Africæ, in parte septentrionali Madagascariæ insulae, in mari Æthiopico.

¶ Caput S. Vincentii, *Cabo de S. Vincente*, promontorium Hispaniae, in Portugallia. Vide Sacrum promontorium.

¶ Caput Spartellum, *Cabo Spartel*, promontorium Africae, in Mauritania Tingitana, ad fretum Herculeum, Vide Cotes promontoriom.

¶ Caput trium furcarum, *Cabo de tres forcas*, promontorium Africae & regni Fezzæ, in ora littorali maris Mediterranei, è regione Alborani insulae, in provincia Gareta.

¶ Caput Victuriæ, *Cabo de la Vittoria*, promontorium Amaticae meridionalis, prope ostium freti Magellanici, io mare Pacificum, versus Boream, à Magellane dictum & detectom.

¶ Caput Virgineum, *Cabo de las Virgines*, promontorium Americę meridionalis, ad ostiom orientale freti Magellaniei, versùs mare Paraguajum, sic dictum à Magellone, quia ab eo primum detectum fuit die festo S. Ursulae.

¶ Caput Viride, *le Cap Verd* Gallis, *Cabo Verde* Hispanis, promontorium est Africae, in Nigritia regione, inter ostia fluvii Senegae. Io Oceanum Atlanticum maximè excurrit. Alias Arsinarium dictom fuit. Vide ibi.

Ptol. Capytinm, Capitina Cic. *Capizzi*, urbs Siciliae mediterrau. apud fontes Teriæ fluv. inter Trajanopolim & Amestratam ad occ. 10. mill. pass. circiter distans, ab Enna 30. Aerios montes versùs.

Tac. Caracates, pop. Germ. super. inter Triboccos & Vangiones Borealiores, in Alsatia: quorum nomen arx vulgò *Drackenfeld*, testo Rhenano, referre videtur.

Ptol. Caraccn, Characa Plutarcho, Arriaca fortè Anton. *Guadalajara*, teste Mor. urbs Hisp. Tarracon. in finibus Carpetanorum; seu in Castella nova, inter Secontiam ad Bor. 13. & Complutum ad austrum 4. leuc. à Medtito 10. io ortum. Al. *Caragosa* oppid. inter Guadalajaram & Molinam 6. leuc. apud Centum fontes oppid. quod verisimilius videtur. Caracca Varrerio fluv. est qui *Rio de Henares* dicitur.

¶ Carraca, seu Carracca, urbs est parva Castellae novæ, *Guadalaxara*, juata amnem *Henares*, 5. leucis Hispanicis à Compluto in ortom, in Algarria regiuncula.

Caracea altera. Vide Carraca.

Caracotioum. Vide Veneli, & Crociatonon.

¶ Caracotinum, Cluverio teste, est *le Crotoy*, opp. Galliæ, in Picardia, ad Somonae fluv. ostia, quod etiam Gravinom dicitur, quamquam alii credant fuisse ubi nunc portus Gratiae, ad ostia Sequanae in Caletensi tracto.

Caradrus, fluv. Vide Charadrus. Hirt.

Caralia, Carallia Ptol. Calaria Plin. & al. *Cagliari*, Liv. urbs archiep. Sardiniae primaria, in ora austral. contra Africam. Vide Calaris. Ab Aristęo Apollinis filio anno post diluviom 1434. post Noram 59. condita. Mem. illius Claud. lib. de bello Gildonico.

Tenditur in longum Caralis, tenuemque per undas
Obvia dimittit.

¶ Caramania, *Caramania*, regio Asię minoris, juxta mare Mediterraneum, ea adverso Cypri insulae. Alias dicta fuit Cilicia. Vide ibi.

¶ Carambice, fluvius Sarmatiae, qui & Carambucis, *Oby*, Cluver. teste. Europam ab Asia dividit. Footes habet in Tartaria deserta; & rigatis aliquot provinciis ditionis Muscovitæ, in Oceanum Sarmaticum, seu Chronium se exonerat, io Samojeda reg. & à Moscovitis *Obb reca* dicitur; estque fluvius amplissimus. Ad ejus ostia est Litarmis prom. quod nunc *Cap Oby* dicunt.

¶ Carambice insula creditur ea quae nunc *Nouvelle Zemble* dicitur, quasi nova terra. Vide nova Zembla.

Carambis, *Capo Pisello*, teste Soph. al. *Comane*, prom. Strab. Paphlagoniae, maximè io Pontum Euxinum contra Criu Plin. metopon. prom. Tauricae io Bor. 250. mill. pass. distans Ptol. excurrens, inter Cotyorum ad occ. & Sinopem urb. io ortum, ab ore Ponti Euxini 220. In ort. Memor. ejus Val. Flac. lib. 4. Argon.

Quid tibi umbifera surgentem rupe Carambin.

Hinc Carambiacus, a, um, Orph.

Alta Carambiaca tenuis confinia terrę.

Caranthonus, Canentelus Ptol. *la Charente*, fluv. Aquitaniæ, inter Engolismenses & Santonas, in Oceanum Gallicum inter Rupellam urbem & Tallemontium opp. influens. De quo Auson. in Mosell. Auson.

Santonico refluent non ipse Caranthonus æstu.

¶ Caranthonus fluv. oritur in confinio Lemovicensis prov. deinde per Pictavensem Comit. labitur; & rigatis Inculisma, Cososco, Mediolano Santonum, & Talleburgo, in Oceaoom Aquitanicum se exonerat infra Sobitœum oppid. ex adverso Uliari insulae, 2. leucis à Broagio, ann notem inter Rupellam & Tallemontium.

Caratae, pop. Norici, ad Danubium, in Austria; Lib. quorum opp. Vetus curia *Altenhofen* a Lentia supra 4. leuc. Not. in ortum, inter Anisum urb. & Grimam opp. 2. teste Laz.

¶ Caravacca, *Caravacca*, oppidulum Hispaniae, in regno Murciae, ubi servatur crux è cœlo delapsa Sacerdoti Sacra facturo coram Rege Mauro. Situm est intra montes, prope Seguram amnem, & versùs confinia Castellae novæ.

¶ Caravagium, *Caravaggio*, oppidum lautum Italiae, in Ducatu Mediolanensi, io confinio agri Bergomensis, notum Dominis suis & victoria Francisci Sforriae Mediolanensis coacta Venetos. Aliis est Carraca. Vide ibi.

Carax, *Caruci*, pag. Corsicae, apud Marianam urbem excisam, sub se plures vicos seu villas continens, Strab. sub episcopato Marianensi.

Carbantorigum, *Glencar*, teste * Camd. oppid. Albioo- Ptol. nia, in finibus Selgovarum, io Angliae ora orieotali, inter Abum & Vedram fluv. Sed Selgovae pop. sunt Scotiae, Loquabriis & Novantia finitimi, quorum opp. Carrictonium, vulgò *Carrik*, in Scotia. Vide ibi. (* Camdeno est *Caerlaverock* io Nidisdalia reg. Scotiae occident. huic etiam *Carrick* seu *Carrikt*, regionis nomen non oppidi.

¶ Carbantorigum oppidum fuit Selgovarum, in Albione ulterioni, nunc tantùm castrum *Carlawrock*, io Nidisdalia prov. Scotiae merid. in ora Oceani hibernici, prope littoram æstuarium & ostium Nidæ fluv. à Dunfreja 3. milliar. distans; fuitque antea munitum. Nunc sunt disjecti aggeres.

Carbonaria, *le Fornaci*, teste Leandro, unum ex 7. Plin. Padi ostiis, ab Hadria urb. 16. mill. pass. medium inter Segem, nunc Gorum, & Fossam Clodiam urb. 15.

¶ Carbonaria, *Porto di Goro*, unum ex duobus præcipuis ostiis Padi fluv. à quadam Turri ei adjacente sic

dictum, testibus Brietio, Sansone, & aliis, & ut egomet vidi. Alveus autem dicitur *Po di Ariano* ab opp. cognom. ei adjacente. Distat vix 8. milliar. in austr. ab alio ostio Padi; quod nunc *Porto Viero* dicitur, 20. mill. ab Hadria in ort. & a 5. à Fossa Clodia in austrum.

Aimo. Carbonarius saltus, *D'lant van Luyck*, teste Becano: aliis pars sylvæ Arduennae, in Leodiensi Diœc. Sunt qui sylvæ Hercyniæ partem faciant, & Sylvam nigram vocent: sed hæc in Germ. illa verò in Gallia.

¶ Carbonarius saltus pars fuit Arduennae sylvae, in ea provincia Belgii quae nunc Hannonia dicitur, inter fluvios Sabim, Scaldim, & Haynam, atque inter, Binchium & Quercetum, cujus etiamnum vestigia manent in Silva de *Mormanx* dicta.

¶ Carcanossia, *Carcanossi*, regio Africæ, in insula Madagascariæ, versùs oram australem, ubi aliquot coloniae & munitiones Gallorum à paucis annis, Regio est admodum pigua, fertilia, & culta.

¶ Carcaraona, *Carcarnana*, fluvius Americae merid. in Paraguaja. Oritur versùs Andes montes, & in fluv. Argenteum se exonerat.

Plin. Carcastum, Carcasn Ptol. Carcassio Procop. *Carcassone*, urbs Gall. Narbonensis, in Occitana reg. episc. sub Archiep. Narbonensi, inde 20. leuc. in occ. Tolosem versùs 14. urbs lanificio clara.

¶ Carcaslo urbs est triplex, ad Atacem fluv. media inter Perpinianum & Tolosam, 5. leuc. ab Alerna in austrum.

Polyb. Steph. Carchedon, Carthago Latinis. Vide ibi. Hinc Carchedonius carthagineos. apud. Plaut. in Pœnul. Nomen habet à conditore.

Strab. Plin. Mel. & al. Carcinites, *Golfo di Nigropoli*, teste Ortel. sinus Tauroscytharum, cum fluv. Carcinito apud Ptol. apud isthmum Tauricę Chersonesi, in Euxinum mare fluens ex adverso Byces paludis, ubi Carcina urb. volgò *Nigropoli*. In Thes. Ling. Lat. Carpineites pro Carcinites legitur: quod, ut error vitetur, admonemus.

¶ Carcinites sinus est medius inter ostia Boristhenis & Bosphorum cimmerium, in Scythia Europea. Dictus fuit etiam Tamyracea, teste Brietio. Ei adiacet Carcine urbs, juxta ostia Gerrhi & Carcinites seu Hippaciris. Quid sit nunc, non bene constat. Sed plurimis leuc. distat à Nigropoli in austrum. Sunt tamen qui credant nunc dici *Golfo de Moscovia*, ut narrant nautae qui illas oras lustrarunt a paucis annis. Sed regio adiacens in eius ora littorali pro maiori parte deserta est atque inculta.

Plin. Carcinum, Cocynthum Polyb. *Capo di Stilo*, teste celso citad. prom. magnae Graeciae, in Calabria ulteriore, ubi carcinum urbs Melæ, sive, ut alii legunt, Cæcinum, *Stilo*, à caulonia 10. mill. pass. in Bor. Vide cæcinum.

¶ Carcoviaca, *Kirkon*, urbecula Scotiae, Orcadum præcipua, in Mainlaudia insula, cum arce & portu sat capaci, in dominio Regis Scotiæ ab aliquot seculis jure pignoris, frustra reclamante Rege Daniae, qui illas insulas sibi vindicat, 20. circiter milliaribus Anglicis distat a Tarvedro prom. Borealiori Scotiae in septentr.

Carcuvium, *Caracuel*, teste Mariana, opp. seu pag. nunc Hisp. Tarracon. inter Mirobrigam 42. & vicum cuminarium in ort. 100. mill. pass. ab Emerita 54. in Bor. circa Placentiam urb.

¶ Carcuvium, teste Antonio, oppid. fuit Hispan. inter Emeritam & Cesaraugustam. Sed quid sit nunc ex locorum distantiis ipsi nesciunt indigenae.

Lib. Not. Cardabianca, *Friburg*, opp. Valeriae ripensis, in Stiriae & Hungariae confinio.

Herod. Strab. Ptol. Plin. Cardamyla, *Sapico*, teste Nig. opp. Peloponnesi, in Laconica reg. à littore 8. mill. pass. à Leuctris 60. Al. *Parama*. Cardamyle etiam ins. maris Ægei inter Chium ad merid. 20. & Lesbum ad septent. 30. mill. pass. *Cardamila* etiam nunc dicta.

¶ Cardamyla, & cardamile, opp. Peloponnesi in Laconia, trans Eurotam fluv. prope Messeniacum sinum, & 8. milliaribus a Leuctris in Boream.

Demost. Plut. Steph. Cardia, Cardiopolis Ptol. *Caridia*, teste Soph. urbs Chersonesi Thraciæ, ad Melanem sinum (qui ex ea *Golfo di Caridia*, nominatur,) quae Steph. Paus. eadem Lysimachiae & Hexamilio, vulgò *Hexamili*, esse videtur, urbs epis. olim sub Archiep. Heracleensis, postea metropolia effecta. Vide Lysimachia.

Cardia urbs fuit chersonesi Thraciae, quae a Ptolemaeo Cardiopolis dicta, ex cuius ruinis crevit Lisimachia in viciniis, nunc tantum oppidul. *Cardia*. Ab ea sinus adjacens maris Ægei cardiacus dictus fuit, 15. milliaribus distat a Callipoli in occasum.

¶ Cardiffa, *Cardiff*, urbs Angliae, in Vallia regione, in com. Glamorganensi, & ad ostia Taffi fluv. in Sabrinę æstuarium. Via uno milliari distat a Fano ad Taffum, olim quibusdam Ratostibius, 15. milliaribus distat a Bristolia, & totidem a Monumethia in occasum.

¶ Cardiganum, *Cardigan*, urbs & prov. Walliæ, in Anglia. Vide Cererica.

¶ Cardona, vulgò *Cardona*, Hispaniae oppidum, in Catalannia, Ducatus titulo clarum, ad amnem cognom. 3. leucis infra Solsonam, 8. a Monteferrato in austrum; estque sub dominio antiquae familiae *de Folch* dictæ. Ibi salis fodinae celebres.

Carelia, *la Carelie*, provincia Sveciæ, in Finlandia regione, incolis *Karelen*. Ejus pars pertinuit ad Moschos. Nunc autem subest tota Suecis, & pars extenditur ad sinum Finnicum. Ibi oppidum præcipuum, Viburgum.

Carembola, *Carembole*, regio insulae Madagascariae seu Delfinae, in Africa, in Oceano Æthiopico. versùs austr.

Careni, pop. Albionis, in Scotia, quorum reg. *Loghabria*, in ora occidua, contra Mulam ins. teste Lhuydo dicitur; juxta quam Evonium urbs, vulgo *Dunstaphag*. (* ... man. Seld.) *Ptol.*

¶ Carani, seu Carini, & Carini, populi fuere Albionis, in parte septentrionali Scotiae, quorum nomen remanet in prov. *Carbuee* dicta. Fuere omnium ultimi versùs Orcades, testibus Camdeno & aliis.

Carentani, pop. Germ. seu potiùs Norici, quorum reg. Carinthia, teste Laz. nominatur. *Sigeb. P. Dia.*

¶ Carantani pop. sunt Boiariis vicini Luitprando, Sigeberto, Ditmaro Aimoino, aliisque ejus seculi Scriptoribus. Carinthiae incolae sunt Cranzio, cui subscribit Lazius. Vide Carinthia.

Carentini, pop. apud Plin. Italiae in 4. regione.

¶ Carentonium, *Carentan*, oppidum Galliae, in Normannia prov. & Constantiensi tractu, ad amnem cognominem. 3. leucis distat ab ora maris Britannici, & 8. a Constantia, cum castro.

Carepula, *Bataglie*, & incolis *Giraffamar*, teste Jovio, Turcis verò *Carapula*, teste Marm. urbs Mauritan. Caesariens. in ora, inter Juliam Caesaream ad ort. & Quizam ad occ. à Canuccei x. leuc. *Ptol.*

Caretha, quae & Dionysia, *Gironda* Nig. ins. maris Lycii, apud Chelidonias ins. & ostia Limyri fluv. *Plin.*

Carfenniana, aliter Grafiniana, *Carfagnana*, regiuncula Italiae, intra montem Apenninum, in Hetruria. Vide Grafaiana.

¶ Cargapolia, *Kargapol*, provincia Moscoviae occidentalis, cum oppido cognomine, prope lacum Onegam, inter confinia Sueciae & Duinam fluv.

Caria, reg. Asiae, inter Joniam ad Bor. & Lyciam ad ort. (porrigitur enim inter oram occid. & meridionalem) mari Carpathio ad occ. Rhodio ad austrum terminata, *Aidinelle* & *Mentefeli* dicta: in qua olim Miletus, Myndus, Halycarnassus & Gnidus urbes in ora littorali clarae; nunc Myndus omnibus præstat. Pop. Cares & Leleges. De quibus Ovid. lib. 9. Metam. *Strab. Plin. Ptol.*

Caras, & armiferos Lelegas, Lyciamque pererrat,
Jam Cragon, & Lymiren, Xantique reliquerat undas,

De regione;

Arcades antiqui, celebrataque Caria fama.

Cares licet in rebus bellicis percellerent, ut *arma Carica & lorica Carica* in proverbio essent, viles tamen habiti sunt, quod mercede militarent, ac in prima acie locati, primos hostium impetus sustinentes, vitam suam nihili aestimarent. Unde adagium natum. *In Care periculum facere*, apud Plat. in Socrate, cum periculo exponitur res, cujus jactura gravis non sit. Illud quoque apud Diogen. *Cum Care Carissa*, hoc est, cum rustico rusticè agas; quod Cares inter agrestes & rusticos haberentur. *Cum Care Carica* apud Diogen. idem quod *cum Cretense Cretensis*. A Caria Caricum olim dicebatur quod vile, lugubre, et contemptibile erat; unde *Vinum Caricum* proverbio dicitur apud Suid. pro tenui; sicut & *Carica Musa* pro insuavi. *Caricus hircus* apud Diogen. uti proverbium est, in hominem vilem & contemptibilem, vel pro sacrificio vili, quod etiam *Caricum sacrificium* dictum est, quod Cares pro hirco canem immolarent. *Caricum* quoque *Schema* apud Hesych. pro modo congressus libidinosi spurco & turpi, qualem figurae Caricae ostendebant.

¶ Caria regio est Asię minoris, nunc *Aidinelli* dicta. Habet ab Oriente Lyciam, nunc *Mentefeli*, & ab Occid. mare Ægaeum, seu et Carpathium. Subest domi-

nio

nio Turcarum ab aliquot seculis; ibique sunt rarae urbes alicujus momenti.

Plin. Ant. Carieola, inf. & lac. Carie, apud Myndum urb.

Cariarra, *Carrara*, opp. Hetruriæ mediter. Massæ in ora opp. proximum, inde 4. mill. pass. in Bor. à Luna nota, sive Sarzana urbe 9. in ort. Marmorum copia & varietate clarum; sub Massano Principe.

¶ Cariara, quæ & Cararia, oppidum est Lunegianæ, ad radices montium. A paucis annis Principatus titulo gaudet, in ditione Ducis Massæ è gente Cibo, juxta amnem Lavenzam, 6. milliaribus à Sarzana, & totidem a Massa.

Strab. Cariata orbs fuit Bactrianae, ab Alex. Magn. eversa, teste Strab. lib. 11.

Lib. Reg. Cariathiarim, opp. Palestinę, in Judæa, eversum ab Hierosolymis 9. mill. pass. in occ. Lyddam versùs. Cariath verò Sepher urb. antiquissima fuit ejusdem reg. à Sem. teste D. Isidor. condita, ubi primum literis data est opera, quae in lib. Josue Dabir nominatur. Erat & Cariath urb. Moabitarum apud Medabam, teste D. Hieron.

Prov. Rom. Cariatum, *Cariati*, urbs magnæ Græciæ, in ora Calabriæ, inter Roscianum 24. & Crotonem 36. mill. pass. episc. sub Archiep. Siberenensi, inde ad 28. mil. in Bor. distans.

¶ Cariatum, *Cariati*, urbs est Calabriæ citerioris, in ora littorali maris Jonii. Gaudet titulo Principatus, & episc. est sub Archiep. S. Severinae. Distat à Crotone 26. milliaribus in Boream, & 20. a sancta Severina etiam in Bor., decem autem ab Umbriatico; estque satis parva.

¶ Caribæ, *les Caribes*, populi Americę septentr. qui alias occupabant omnes insulas Antillas, in mari Oceano Boreali sitas. Sed enim ab aliquot annis ab Europęis occupatae sint, ipsi pro majori parte in proximam continentem Americae merid. se receperunt, ubi Guajana regio.

Caridemum, promont. Hisp. Bæt. Vide Charidemum.

Plin. Carietes vel Carytę, pop. Hispan. Tarracon. in Conventu Cluniensi, quorum opp. *Cisia*, nunc pag. ex vet. inscript. teste Plin.

Sil. Carilla, opp. Picentinorum, ab Hannibale deletum, quòd partes Rom. sequeretur: de quo Sil. lib. 8.

Misit, & exhaustę mox Fama Marte Carilla.

Plin. Carina, mons Cretae 9. mill. pass. ambitu patens, in quo spatio muscae nullae reperiuntur, neque mel attingunt, teste Plin.

Ptol. Carine, *Cheolmas*, teste Nig. urbs Medię, à Tabresio in occid. distans. Carina autem P. Vict. vic. erat urbis Romæ apud ędem Pompeii: de quo Virg. lib. 8.

Romaneque foro, & lautis mugire Carinis.

¶ Carini, Germaniæ pop. Ptol. & Plin. ubi nunc pars Marchiæ Brandeburgicae & magnae Poloniae, Cluverio teste.

¶ Carinianum, *Carignano*, oppidum Italiae, in Pedemontio, cum arce & ponte ad Padum fluvium. Principatus titulo gaudet, 5. milliar. supra Taurinum in austrum, & paulò minùs à Carmaniola. A Gallis *Carignan* dicitur.

¶ Carinthia, *la Carinthie*, Germanis *Karnten*, provincia Germaniae, cum titulo Ducatus, cujus caput Villacum. Subest dominio Archiducum Austriaca habetque a Septentrione Diœcesim Salisburgensem, & Stiriam quam habet etiam ad ortum, & terminatur Carniola a merid. In duas quasi partes secatur Dravo fluv. estque Stiriae conjuncta.

Cedr. Cariopolis, *Clarioboli* Turcis, teste Leuncl. urbs Cariae episcop. sub Stauropolit. Archiep. à veteribus non memorata.

G. Thur. Caris, *Cher* fluv. Gall. Celt. per Bituriges & fines Turonum fluens, ac in Ligerim infra Ambosiam influens, rapidus, & inundans Avaricum, Pontem Soderae alluens. Aliis Carus Latinè, sive Charus.

¶ Caris fluv. *le Cher*, oritur in confinio Alverniae, dein per Bojos, Bituriges, & Turones labitur; & aliquot milliar. infra Cęsarodunum Turonum in Ligerim se exonerat tribus ostiis, sed non prope Ambasiam; neque etiam alluit Avaricum & Pontem Saldræ.

Carisa. Vide Carissa.

Ptol. Scrip. Gal. Carisiacum, non *Cieffi*, pag. Belgii apud Leodium urb. ut scribit P. Divaeus, inde 3. leucis (de qua re vide Caesesi) sed *Creffey* opp. Gall. Belg. geminum, unum in Valesia reg. à Meldis 3. leuc. versùs Fertilitatem Milonis 2. alterum in Picardia, inter Suessiones & Feram 4. leuc.

¶ Carisiacum ad Saram fluv. teste Labaeu, est *Creffy*

sur Serre, oppidul. Galliae, in Picardia prov. 4. leuc. à Fera in ort. & 3. a Laudano in Bor. à Suessione autem 10. leuc.

Carissa, *Cariffas*, teste Mol. cum al. orbs Galatiae, Claudiopoli seu Adrapae proxima, inter Rhastiam & Androsiam Borealiorem sita. Carissa quoque Ptol. opp. Hisp. Baet. Vide Aurelia. *Ptol.*

Carissanum, locus ubi Milo interfectus. Vide Cossanum.

Caristi, pop. Hisp. Tarracon. in ea reg. quae *Guipuscoa* nominatur, inter Autrigones ad occ. & Vascones ad ort. Per eos Deva fluv. decurrit, ubi Deva et Motricus oppida in ora. *Ptol.*

¶ Cariti pop. fuere sub Cantabris, ubi nunc pars Guipuscoae prov. & pars Orientalis Biscajae, inter Iberum fluv. et Oceanum Cantabricum.

Caritni, pop. Germ. quorum urb. *Wirtenberg* esse putatur, regionis ejusd. nomine caput.

¶ Caritni pop. fuere Germaniae, ubi nunc Wirtembergensis Ducatus, in Suevia prov. juxta Nicrum fluv. Ortelio & Sansone testibus.

Carleolum, *Carlile*, urbs Albionis, in Anglia, apud Scotiae limites, episc. sub Archiep. Eboracensi, inde 50 mill. distans in Circium. *Scrip. Brit.*

¶ Carleolum, *Carlisse*, urbs est munita ad Itunam fluv. 3. milliaribus à mari, et 6. à Scotia, in Cumbria prov. juxta ruinas muri Pictici. Distat à Lancastria 35. mill. 40. a Dunelmo, et 60. ab Eboraco; estque parvi circuitus. Luguvallum antiquorum Brigantum fuisse credit Camdenus, et alii post eum. Vide Luguvallum.

¶ Carlinfordia, *Carlingfard*, oppidulum munitum Hiberniae, in Ultonia provincia et Lugensi Comitatu. Portu gaudet utcunque capaci, 4. milliaribus a Dunkerano, et 22. a Duno in austrum.

Carman vel Acarman, *Amanfifodim* Mol. et al. urbs Arabiae fel. regia, in mediterr. *Ptol.*

¶ Carman opp. est Arabiae, ubi alias Minaei popul. Nunc est *Chaibar*, ad fluv. cognom. 70. leuc. Hispan. a Mecca in Boream; sed 160. leuc. simil. distat in Circium ab urbe *Aman Zerifdin* seu *Zifirdim*, quae ab antiquis Omanum dicta fuit.

Carmania, Asiae reg. gemina; una *Chirman*, à Carmana urbe illius primaria ac metrop. in regno Persarum: Altera Deserta cognomine, *Dulcindo*, teste Castal. et *Mingin*, teste Ortel. Prior Persidi haeret, ab ea in ortum recedens, sinum Persicum circa fauces illius Armuzo prom. contra Armuzam ins. et urbem attingens; Altera Oceano Indico adjacet, inter priorem Carmaniam ad occ. et Gedrosiam ad ort. perstricta. Tota Carmaniae ora 1250. mill. pass. patet ex Plin. ubi testudines plurimae et magnae. Urbes clarae prioris, Carmana, Armuza, et Samydace. Aliter eas Ptol. describit. Desertam enim in Bor. versùs Ariam et Parthiam, ac in occ. versùs Persidem extendit; alteram ad merid. et ort. Pop. Carmani. Luc. lib. 3. *Strab. Ptol. Plin. & al.*

Tunc furor extremos movit Romanus Orestas
Carmanosque Duces.

¶ Carmania, regio Asiae, in regno Persarum, inter Gedrosiam ad ortum, et Persidem propr. ad occasum, et versùs oram sinus Armusiani et Oceani Indi, nunc *Cherman*, prov. perampla, sic dicta ab urbe *Cherman*, quae alias etiam Carmania vocata; et sub hac regione continentur prov. *Guadel*, *Dulcinda*, et Armuza. Carmania autem deserta provincia erat Persidis satis parva, inter Parthiam et Carmaniam propriam, cujus verius pars, ubi nunc pars merid. prov. *Sablestan*, et desertum *Mingui* dictum, in Boreali parte Kermani, intra montes.

¶ Carmaniola, *Carmagnola*, urbs Italiae munita, alias sub Marchionibus Salutiarum, nunc in Pedemontio, vix 2. milliaribus à Padu fluv. et 9. a Taurino in austrum. Arcem habet et armamentarium, et à Gallis *Carmagnole* dicitur; paretque Duci Sabaudiae.

Carmelus, *Carmelo*, teste Postello, mons Palestinae, in ora, inter Sycaminum et Doram urbes proximas, in Phœnicis conf. cujus prom. *Capo Bianco* nominatur, teste Ort. inter Ptolemaidem ad ortum 30. et Caesaream ad occ. 20. mill. pass. Ad ejus radices versùs ort. Capha opp. a Ptolemaide 12. mill. Hinc Carmelitarum ordo nomen babet et originem. *Strab. Tac. Ptol. & al.*

¶ Carmelus *Mont Carmel* à Gallis dicitur, et ejus prom. *le cap de Carmel* à nautis, 10. milliarib. a prom. Albo in austrum, prope Porphirion et Caiphum.

Carmelus alter, mons Judaeae, apud oram Borealem

lacus Asphaltitis conspicitur. Non in Galilæa, ut in Thes. Ling. Lat. legitur.

P. Vi. Carmentalis, porta urbis Romæ, una ea tribus à Romulo effectis, inter Tiberim & Capitolium. Cujus mem. Virg. lib. 8. Æn.

Et Carmentalem Romano nomine portam.

Hæc etiam Scelerata dicta est, auctore Festo, quod Fabii per eam egressi adversùs Etroscos interfecti sint.

Strab. Ptol. Carmon, Charmonia Ptol. Carmo ea veter. inscript. *Carmona*, uppid. Hispan. Bæt. templum, in colle, apud Bætim fluv. inter Hispalim 6. & Cordubam 16. leuc. ab Alligi 8. in occ. Pop. Carmonenses Cæs. & Plin. in Vandalitia. Est & flumen Achajæ, mona in Pelopon. aemplum Apollinis in Laconia, & locus in Messenia apud Steph.

¶ Carmon, *Carmone*, seu & Carmone, opp. Turdetanorum, in Hisp. nunc in Vandalitia prov. 2. leuc. à Beti fluvio. Alias fuit amplum & probe munitum, nunc autem est parvi momenti, juxta Silicensem amnem.

Carna, urbs Arab. fel. mediterr. olim regia. Eò Moyses S. Antonii discipulus à Valentiniano Imper. missus, Maniam Saracenorum Reginam ad Christi Domini fidem convertit. Carna etiamnum dicitur. Carne etiam opp. fuit Phœniciae ad mont. Libanum.

¶ Carna, urbs Arabiæ felicis, in Minæis, quid sit nunc non constat, cum nullus locus sit in præsentia sic dictus. In illo tractu forsan erat, ubi nunc Medina Tanalbi seo Civitates Prophetæ, ubi natus Mahumetes Pseudopropheta.

¶ Carnarius sinus, *Golfo di Carnero*, sinus Italię, in Istria provincia. Vide Flanaticus.

Carnala, al. Cæsana, *Curden*, teste Merc. urbs Indię citer. ex levi conjectura.

¶ Carne oppidum fuit Phœniciæ, in ora littorali maris Mediterranei, prope Cassium montem & ostia Eleutheri fluvii, 8. milliaribus ab Antarado in Boream, & totidem à Palto in austrum.

Plin. Liv. & al. Carni, pop. Italiae, in Venetia reg. contenti, à reliquis Venetis Liquentia fluv. separati, in Boream vergentes & Cæc. qui & Forojulienses: quorum reg. non Carinthia, quæ in Norico est, sed Forum Julii German. *Friaul*, vulgò Friuli nominatur, à Norico Alpibus Juliis discreta. Cujus urbes, Concordia & Aquileja (olim metropolia Carnorum, & ex primis Italiaę) in ora excisæ: Tergestom, Noreja, Forum Julium, & Utinum; hodie regionis conventus juridicus. Patria etiam vulgò hæc regio nominatur.

¶ Carni populi fuere Italiae, ubi nunc pars Orientalis Foro Julii, & Comitatus Goritię, inter Liquentiam fluvium & Formionem, nunc vulgò *Friuli*, & *Patria del Friuli* quibusdam, Gallis *le Frioul*, provincia ampla, pro majori parte sub dominio Reipublicæ Venetæ, exceptis, Aquileja, Tergesto, & Goritia, quæ subsunt Imperatori, uti Archiduci Austrię.

Urbes Carnorum:

Aquileja, *Aquilegia*.	liquibus, *Pontafella*
Concordia, *Concordia*.	aliis.
Forum Julium, *Cividal di Friuli*.	Noreja, *Venzone*.
	Tergestum, *Trieste*.
Julium Carnicum, *Zuglio* a-	Utinom. Udine.

Plin. Carni Taurisci, pop. Alpini, inter Carnos & Noricos, vulgò *Krainer*, Italis reg. *il Cragno*, Latinè Carniola nominatur, Japodes etiam pop. complectens. Hic error in Thes. Ling. Lat. tollendus, ubi ait Ptol. locare Carinthiam supra Forum Julii & Concordiam, cum Ptol. nihil de Carinthia dicat.

¶ Carni Taurisci, populi Norici, versùs Alpes Julias, ubi nunc Carniola, *Krain* incolis, Italis *Cragno*, Gallis *Carniole*; sub qua tamen Japodes non comprehendebantur.

Ptol. Carnicum Julium, & Julium Carnicum Anton. *Zuglio*, teste Siml. olim urbs nunc pag. intra Alpes Julias, per quas ex Carnis ad Noricos transitur.

¶ Carnicum Julium urbs fuit Carnorum, in Italia, inter Alpes sita, nunc *Pontafella*, teste Lazin, id est, Pona ad Fellam amnem, opp. partim in Foro Julio & partim in Carinthia situm, 6. leuc. German. ab Utino in Bor. & 7. à Villaco in austr. ubi transitus; quanquam alii credunt Carnicum Julium esse ubi nunc pagus *Zoglio*, seu *Zuglio*, prope fontes Buti amnis & oppidul. Moscardum, ad pedes Alpium; 4. leucis Germanicis à Pontefella in occasom. Sed nulla ibi via strata.

¶ Caroioburgum, *Krainburg*, oppidum Germaniae, in Carniola superiori provincia, prope Savum fluv. 5. leucis Germanicis a Labaco in occasum, & 7. à Clagenfurto in austrum, quibusdam Carrodunum.

Carniola, sic etiam vulgò, & alicubi il *Cragno*, reg. Norici, inter Alpes Julias, mari Adriatico vicinas, & Saum fluv. quae reg. etiam Japodes Liburnis finitimos complectitor. Cujus metropolis Nauportus, sive, ut Lat. rec. vocant, Labacum est, à Villaco 12. leuc. in ortum distans. *P. Dia.*

¶ Carniola, *Krain*, regio est Germaniae, inter Carinthiam & Stiriam in Boream, & Foru Julium & Istriam ad Austrum, & Croatiam ad ortum, sub dominio Archiducum Austriae. Dividitur in super. & infer. & ejus caput est Lubiana seu Labacum.

Carodunum, opp. Vindeliciae excisum, nunc vicus *Ver.* Bavariae, ad Oenum fluv. apud Wasserburgum. *Inscr.*

Carnovacae, pop. Albionis, in Scotia; quorum reg. *Ptol.* Cathnesia, vulgò *Cathnes*, ab aliquibus putatur in ora orientali, versùs Tarvedum prom.

¶ Carnovacæ populi erant in ultimo recessu Scotiae Borealis, prope oram occidentalem, inter Creones & Carinos, ubi nunc pars occidentalis Stranaverniae provinciae, Brietio & Sansone testibus.

¶ Carnovia, *Jagerndorff*, oppidum Germaniae, in Silesia provincia, regiunculae cognominis caput, alias in familia Brandeburgica, ad Oppam fluvium. A Silesiis *Karnew* dicitur. Distat 3. leucis ab Oppavio, & 4. à Ratiboria. Castrum habet splendidum.

Carnovium, *Carnobio*, opp. olim, nunc pag. Hispan. Tarracon. in Vasconibus, sive in regno Navarrae. Vide Cugnonium.

¶ Carnovium, seu Curnonium, est *Estella*, urbs regni Navarrae, ad Egam amnem, & nullus usquam locus *Carnobio* dictus in toto illo tractu. Vide Curnonium.

Carnus, Carnuntum Plin. & Liv. ac Paterc. urbs o- *Ptol.*
lim Pannon. superior. ad Danubium, nunc pag. Austriae, in Hungariae confin. quæ, teste Laz. *S. Petronel* dicitur, ob cœnobium divæ Petronillae dicatum, apud Hamburgam urbem, à Potonio 4. leuc. in occ. Viennam versùs 6. De eo lib. 5. itiner.

Carnuntum veteres ubi monstrat grande ruinas,

In quibus urbs hodie tota sepulta jacet.

Carnutes, Carnuti Plin. Carnutae Ptol. Carnoti Ti- *Cæs.*
bullo & lib. Concil. *Chartres*, pop. & urbs Gall. Celt. à Parisiis 20. leuc. in occ. ad Auduram fluv. episc. sub Archiepiscop. Senonensi Reg. *Chartrain* a Gallis dicitur. Urbs Autricum Ptol. & Carnutum Zosimo etiam nominatur. Cujus mem. Tibull. lib. 1. eleg. 8.

Testis Arar, Rhodanusque celer, magnusque Garumna,

Carnuti & flavii cœrula lympha Liger.

Hic Basilica omnium totius Galliae augustissima, Virgini, cujus indusia ibidem adservantur, dicata.

¶ Carnutes populi fuere Galliae, quorum tractus nunc *le pais Chartrain* dicitur, in Belsia provincia. Horum caput est Carnutum seu Autricum Carnutum, urbs ampla, ab Eburam fluvium, vulgò *Chartres* Gallis, *Ciartres* Italis, episcopalia sub Archiepiscopo Senonensi antea, nunc sub Archiepiscopo Parisiensi ab anno 1621. Distat 18. leucis à Lutetia in Africum, & totidem ab Aurelianis in Boream. Vide Autricum.

¶ Caroburgus, *Cherbourg*, urbs Galliae, in Normannia provincia et in Constantiensi tractu, ad mare Britannicum, et sat munita, cum portu utcumque capaci, 15. leucis distat à Constantia in Boream, et 9. à Carentonio.

¶ Carolesium, *le Charolois*, regio parva Franciae, in Ducatu Burgundiae, cujus caput Caroliae, *Charolles*, urbecula lepida. ad amnem Reconsam, 6. leucis a Cluniaco in occasum, totidem à Ligeri fluvio, et 11. ab Augustoduni eratque antea sub utili dominio Regis Hispaniae.

¶ Carolumontium, *Charlemont*, oppidum Belgii cum arce anno 1555. à Carolo V. Imperatore exctata in monte, juxta Mosam fluvium, in Namurcensi Comitatu, medium inter Carolopolim et Namurcum, à Philippovilla autem 4. leucis in ortum, et 2. à Dinantio.

Carolopolis, opp. Gall. Vide Compendium.

¶ Carolopolis, *Charleville*, urbs nova et munita Galliæ, ad Mosam fluvium, in Retelensi agro, ubi antea pagus *Arches*. Exstructa fuit paucis abhinc annis a Duce Nivernensi prope Mesierias. Ei insidet ex altera parte fluvii Mons Olympus, arx munita; et distat 5. leucis à Sedano, et 3. a Rupe regia.

¶ Carnloregium, *Charleroy*, fortalitium Belgii, ab Hispanis excitatum anno 1666. in monte, prope Sabim fluvium,

vium, in Comitatu Namurcensi, & in confinio Hannoniæ, ubi aliàs vicus *le Charney* dictus, 6. leucis distat a Montibus in ortum, & 5. a Namurco in occasum: Captum fuit a Gallis anno 1667. ipsisque etiamnum subest pace ad Aquisgranum confecta.

¶ Carolostadium, *Carolstade* seu *Carlovitz*, urbs nova Germaniæ, & probè munita, in Vinidorum Marchia, ad confluentias fluviorum *Kulp* & *Meresvvitz*, a Carolo Archiduce Austriç condita, quod forsan meliùs. Distat a Metelinga 2. leucis in ortum, & 5. a Rudolfiverda.

¶ Carolostadium, *Carlestade*, oppidum Sueciæ, in ea parte Westrogothiæ provinciæ, quæ Wermelandia dicitur, loco Tingvallæ civitatis a Carolo IX. extructum, juxta Venerum lacum. Malè habitum fuit a Danis anno 1644. Distat 25. milliaribus a Philippostadio in occasum.

Ptol. Caronium, *Coranna*, urbs Hisp. Tarrac. in ora Gallæciæ Boreali, portum habens amplum, ac ab exteris frequentatum, à Compostella 10. leuc. ab Ulyssipone 100. in Bor. in Thes. Ling. Lat. *Cheroga* indigitatur: quod opp. longissimè distat à Caronio.

¶ Caronium quibusdam oppidum Callaicorum, nunc vicus Gallæciæ, aliquot leucis remotus ab ora. Coruna autem est ubi alias Flavium Brigantium, portus munitus & totius oræ capacissimus, inter promont. Artabrum & Trileucum. Vide Flavium Brigantium.

Carpasia, Carpasium Plin. urbs Cypri, in ora Boreali, apud oram orientalem, apud Clides prom. episc. sub Archiepisc. Salaminio olim, *Carpasso* vulgò.

Strab. Ptol. ¶ Carpasia, urbs insulę Cypri, in ora, inter Aphrodisium & Dinaretum prom. 28. milliaribus a Salamine in Boream, & paulù ampliùs a Clide. Ab ea dictæ fuerunt Carpasiæ insulae, in ora adjacente Cypri, inter Carpasiam & Dinaretum promont.

Carpasia item, ins. Ciliciæ, ante Sarpedonem prom. & ins. Cypri, in ora occidua, apud Drepanum prom. Acamantem versùs. Thes. Ling. Lat. confundit hanc insul. cum Carpatho ins. quo se Geographiæ ignarum ostendit.

Plin. Carpates (non Carpatus, ut in Thes. Ling. Lat.) Rupes Sarmaticæ, Sol. Sevo Plin. mons Sarmatiæ Europ. Moraviam, Poloniam, Russiamque ab Hungaria & Transylvania discludens, *Crapark* & aliis nominibus appellatus: Nam alibi *Tarczal*, alibi *Den Manch*, & alibi *Warzgarten*; ubi separat Russiam à Transylvania, *Biesscid*; ubi Poloniam ab Hungaria, *Tarczal*, ubi Moraviam ab Hungaria, *Schneberg*, teste Laz. De eo libro 7. itiner. sic.

Carpatas a nostro qua separat urbe Polonos.
Vertice contingens sydera celsa sac.

¶ Carpates ab accolis dicitur *Szepesi*, *Krapak*, & *Bieszstiady* à Russis, teste Cluverio, & Latinè etiam Carpathus. Pro varietate locorum & idiomatum varia sortitur nomina. Hujus altissima juga, quae Solino Sarmaticae rupes dicuntur, inquit Vaenheris, quæque sunt inter Moraviam & Hungariam, & Danubium attingunt, *Schneberg* Germanis & *Tarri* Slavorum lingua hodie vocantur.

Strab. Plin. & al. Carpathus, *Scarpanta* Soph. & al. insula maris Carpathii, una Sporadum, circuitu 25. mill. pass. inter Cretam 60. & Rhodum ad ortum 50. mill. a Calydna 25. in aust. Inde mare Carpathium, quod Telmessum usque extenditur, & Asiaticum quoque appellatur, teste Plin. Quod si verum esset, etiam mare Rhodium sive Rhodiense Carpathii pars erit. Mem. illius Ovid. lib. 15. Metam.

Donec Carpathius medio de gurgite vates.

Carpathius testem & Carpathius leporem apud Archilochum proverb. est in eum, qui testem in sui malum adducit, vel aliquid aliud in sui perniciem affert: uti qui lepores in Carpathon ins. deferunt, adeo excrescentes, ut fruges omnes dissipent maximo incolarum detrimento. Malè in Thes. Ling. Latin. locatur inter Ægyptum & Rhodum, cùm sit inter Rhodum & Cretam.

¶ Carpathus insula est Asiae, inter Cretam ad occasum & Rhodum ad ortum, Asię minori seu Doridi propior. Oppidum habuit Posidium, nunc etiam *Scarpanta* dictum; & ab ea dicitur mare Carpathium, quod extenditur a Creta Rhodum usque. Subest dominio Turcarum.

¶ Carpentaria, *Carpentaria*, & etiam *Carpenter landt*, regio seu pars terrę Australis, recens detecta, in intimo recessu Oceani Indici, & a Præfecto Carpentario Batavo, qui primus ejus oram lustravit, nomen sortita hisce ultimis temporibus.

Carpentoracte, *Carpentras*, urbs Gall. Narbonens. in Provincia, & Com. Venusino, episc. sub Archiep. Avenionensi, inde 4. leuc. in Bor. & Cæc. Arausioni, propior 2. leuc. distans. *Plin.*

¶ Carpentoracte caput est Comitatus Venoxini, in Provincia, sed in ditione Pontificia, 3. leucis distat ab Arausione, & 4. a Vasione in austrum.

Carpetani, pop. Hisp. Tarracon. circa umbilicum incolentes: quorum metrop. est Toletum, & reg. Castella nova, *Castiglia la nueva*, & *Regno di Toledo* nominatur. *Liv. Plin.*

¶ Carpetani populi fuere Hispaniae in eo tractu Castellae novae, ubi nunc pars Algarriae, & regionis *la Mancha* dicta, versùs Tagum & Anam; & eorum caput fuit Toletum, testibus Ortelio, Sansone, Brietio, & aliis.

¶ Carpiani populi fuere Sarmatiae Europaeae, gens Bastarnarum populorum, inter Carpatem montem & Vistulam fluvium. Dicti sunt etiam Carpi, teste Cluverio.

¶ Carpium, *Carpi*, urbs Italiae, in ditione Mutinensi, cum titulo Principatus, alias sub dominio Piorum, ad incile fin. Secii, vix, 4. milliaribus a Corregio, & 12. à Mutina in Boream. Arcem habet munitam & territorium sat amplum.

Carpis, *Carpen* Laz. opp. Pannoniae infer. in Hungaria, apud Danubium, inter Strigonium & Budam occurrens. *Ptol.*

Carpis item Ptol. olim urbs episc. sub Archiep. Carthaginensi, nunc pag. Africae, inter Maxulam & Clupeam, Tuneti urb. finitimus, *Carpi* adhuc.

Carpis etiam fluv. Mysiae, qui una cum Albi Istro miscetur, *Crapin*, qui & *Krappa*. Sed hic Colapis est, non in Mysia, sed in Liburnia, in Saum influens. *Hero.*

Carpudaemum, oppid. Thraciae mediterr. quod *Cappa* dici scruot, apud Molet. *Capsia*, inter Bizyam & Bergulas. *Ptol.*

Carraca, *Caravaggio*, opp. praeclarum Bechunorum, in Insubrum et Cenomanorum confinio, à Mediolano 24. mill. passibus Brixiam in ort. et Caec. versùs, proprio parens Marchioni, ex Ducum Mediolanensium stirpe. Hic Franciscus Sfortia Venetos ingenti strage prostravit. Aliis Carraca, *Cara*, pag. agri Mediolanensis esse videtur: sed situs apud Ptol. haud respondet. *Ptol.*

¶ Carraria, quae Carrea et Carrera, *Carrara*, Gallis *Carare*, urbecula Italiae, in Thuscia, nuper Principatus titulo insignita, in ditione Ducis Massae gentis Cibae. Vix 4. milliar. distat à mari Mediterraneo, et 6. a Sarsana in ortum. Vide Cariara.

Carrea, *Cairasco*, et *Cherasco*, opp. Liguriae amplum probeque munitum, in colle, apud Tanari et Sturae fluminum confluentiam, in Principatu Pedemontano, inter Albam Pompeiam 7. et Fossanum urb. 13. mill. pass. a Taurino ax. Clarascum Latin. rec. Hic Ortel. Carream cum Cariara oppid. Hetruriae confundit. *Plin.*

¶ Carrea, quae et Clarascum, Gallis *Quierasque*, oppidum est Italiae, in Pedemontio, ad Tanarum fluvium, ubi recipit Sturam fluv. medium inter Albam et Fossanum, 7. milliaribus ab utraque, et 13. à Carmaniola. Frustra tentatum fuit ab Hispanis ultimo bello; estque celebre pace ibi confecta anno 1631. in qua portio satis ampla Montisferrati accessit Pedemontio.

Carrhae, *Orfa*, urbs Mesopotamiae episcop. sub Archiepiscop. Edesseno, Edessae & Euphrati propinqua, ad 12. mill. pass. distans in ortum à Bithia 30. ab Hierapoli 84. Amidam versùs 150. in Caec. distantem, à Parthis condita, Crassi caede memorabilis, teste Lucan. lib. 1. *Plin. Ptol. & al.*

-miseranda funere Crassus
Assyrias Latio maculavit sanguine Carrhas.

¶ Carrhae, Nigro et Sansone testibus, nunc *Heren* dicitur. Sedet prope Chaboram fluvium 40. milliaribus ab Edessa, et 60. ab Euphrate in ortum; estque nunc in provincia *Diarbech* dicta, sub dominio Turcarum.

¶ Carricta, *Carrick*, provincia Scotiae meridionalis, in ora ad occasum, inter Gallovidiam et Covaliam prov. Ejus primarium oppidum est Berigonium, *Bargeny*, ad Lufium amnem, teste Brietio, 20. milliaribus Scoticis a Candida casa distans in Boream.

Carrina, *Carima*, et *Cadima*, pag. Lusitaniae, juxta Mundam fluv. in Dioecesi Conimbricensi, ubi duo fontes miri, unus omnia respuens, alter omnia absorbens, teste Plin. Locus absorbens *Fervenria* vulgò, teste And.

Refend. dicitur. Videtur legendum apud Plin. Carima.

¶ Carrina, *Cadima*, pagus est provinciæ Beiræ, in Comarca Conimbricensi, supra fontes amnis *Giraon*, una leuca Hispanica a castro Cantaneda, & 2. ab Oceano Lusitano, ut a Munda fluvio.

Ptol. Carrodunum, (non Carodunum, ut in Thes. Ling. Lat.) *Krakow*, teste Bonfinio, & *Cracow*, urbs Germ. ad Vistulam fluv. intermeantem, Poloniæ regia præclara, Graccopolis postea, & Cracovia dicta, à Vienna urbe Austriæ 43. leuc. in Bor. inter Pragam 48. & Vilnam Lituaniæ in Cęciam 80.

Carrodunum (non Carnodunum, ut in Thes. Ling. Lat.) alterum, *Krainburg* Pirchaimero, oppid. Vindeliciæ, in Bavaria, ad Oęnum fluv. (non ad Danubium, ut in eod. Thes.) inter Oeniponrem, sive Oetingam ad Bor. & Wasserburgum ad merid. 2. leuc. a Landshuta urb. 8. Salisburgum versus. Est & *Krainburg* opp. Rhætię, inter Brigantium 2. & Campodunum 3. leuc.

Carrodunum tertium, *Kharnburg*, sesin Ort. oppid. Pannon. super. in Stiriæ & Hung. conf. inter Silciam & Lentudum in Bor. Al. est *Craimbarb*, sive *Krainburg*, in Norico, ad Saum fluv. inter Villacum 8. & Labacum in ort. 4. leuc. Situs tamen Ptol. non respondet, cùm Carrodunum in Pannon. *Krainburg* verò in Norico sit.

¶ Carroduoum tertium oppidum fuit Pannoniæ, nunc Stiriæ, vulgò *Kerburg* dictum, ad Arrabonem fluvium, 3. leucis Germanicis a confin. Hungarię, & 6. a Græcio in ortum, 24. autem a Carnioburgo Carniolæ in ortum, estque nunc urbecula parvi momenti, 2. leucis a Racelburgo in Boream.

¶ Carrodunum quartum, Cluverio, Sansone, & aliis testibus, Peucinorum præcipua est Leopolis, Russiæ minoris seu Nigræ caput, *Lwow*, Germanis *Lemburg*, Palatinatus caput, justa amnem *Poltew*, qui cadit in Burgem fluvium.

Cedr. Carse, *Cars*, teste Leuncl. urbs Armen. maioris, inter Azirim ad occ. & Artaxata ad ort. occurrens, Chorsa Ptol. urbs sub Turcis probè munita.

¶ Carse, seu Chorsa, nunc *Care*, urbs est munita Asiæ, in Turcomannia, prope fontes Euphratis fluvii, & in ditione Turcarum à centum circiter annis.

Strab. Liv. Carseoli, & Carseola Liv., alibi *Carsoli*, colon. & opp. Latij, in finibus Æquicolarum, apud lacum Fucinum excisum, non longè a Taliacotio opp. (quod novum Carseoli dici potest) *Tagliacozzo*, inter urbem Romam 40. & Aquilam 28. mill. pass. ab Alba Marsorum 7. Pop. Carseolani Plin. Ovid. lib. 4. fast.

Frigida Carseolis, nec olivis apta ferendis.

Et mox eod. lib.

Nunc quoque lex vulpem Carseolana vetat.

¶ Carseoli oppidum fuit Æquorum, in Latio, in colle, nunc *Arsoli* castrum, 2. milliaribus distat ab Aniene fluv. & paulo ampliùs a confin. Aprutii. intra montes, 10. autem a Taliacotio in occasum, sed longiùs a Lacu Fucino, in ditione Pontificia.

Ptol. Carsidava, *Kuryma*, ut videtur Laz. opp. Daciæ in Valacchia.

¶ Casidava, oppidum Daciæ Alpestris, nunc tantùm vicus Kurima, in Valachia prop. versùs Moldaviam.

Strab. Carsuli, Carsula Ptol. *Carsola*, urbs olim Umbriæ episc. in via Flaminia, inter Narniam & Mevaniam occurrens, excisa, apud Aquam Spartam opp. à Narnia supra 8. mill. pass. Volaterr. & Leander *Cascina* opp. longè hinc distans esse putant.

Cartamitanum, seu Carthamitanum, *Cartama*, opp. Hisp. Bęt. apud Malacam urb: in Vandalitiæ & regni Granatensis conf. à Malaco 2. leuc. in occ. Arundam versùs, in valle.

¶ Cartamitanum municipium, seu & Cartima, *Cartama*, oppidum regni Granatensis, 3. leucis à Malaca in occasum, ad maximi montis radices situm, prope confin. Vandalitiæ, aliasque amplum & munitum, nunc autem deficit in dies.

Suid. Mel. * Cartennæ, *Mostagan* Marm. *Mazzagran* Cast. *Cirtelli* Jo. Etrobio, opp. Maurit. Cæsariens. in ora littor. Inter Arsenariam col. ad occ. & Carepulam ad ort. ad 18. mill. pass. à Quiza 58. in ort. Joliam Cæsaream versùs, ad Carteni fluv. ostia: qui *Xilef* Marm. dicitur, *Mina* Castal. (* Manuscr. Selden. *Kaprena*.

¶ Cartennae, nunc *Mostagan*, oppidum est Africae, in regno Algerii, cum portu capaci, & arce in ora littorali maris Mediterranei, ad ostia fluv. *Selef*. Distat 14. leucis Hispanicis ab Orano in ortum.

Carthago, Charchedon Ptol. & al. Græcis, urbs Africę quondam clarissima, Romæque æmula, in ora littorali, olim archiep. & ampla metrop. sub qua 125. episcopatus conveniebant, nunc ab Arabibus eversa, prorsùs jacens, *Bersak* incolis (de antiquo nomine Byrsæ, à Didone conditae) dicta & *Cartin*, & *Rocca de Mastinaces*, teste Marm. dicitur, *Almenara* Africanis. Abest à Tuneto 15. mill. pass. in occ. Uticam versùs 30. De qua Auson. in catal. urbium:

Constantinopoli adsurgit Carthago priori,
Non toto cessura gradu.
Accasat Carthago Deos jam plena pudoris.

¶ Carthago, orbs Africae, eversa fuit à Scipione Æmiliano post tertium bellum Punicum. Ejus Portus *Marcia* nunc dicitur, & mons, qui hac urbe cingebatur, hodie ab Africanis *Almenara* vocatur, & à Christianis *Rocca de Mastinaces*. Ea ejus ruinis Turetum urbs vicina erevit.

Carthago vetus, *Cantavieja* Ant. August. *Cantavilla*, testib. Vaterio & Beuthero, urbs olim Hisp. Tarracon. apud Iberum fluv. nunc vic. apud Villam Francam opp. in Catalaunię & Aragoniae conf. ab Hamilcare Carthaginensi condita, à Dertusa urbe 20. leuc. in Corum distans, Ilerdae propior. *Cic. Polyb. Plin. & al.*

¶ Carthago vetus urbs fuit Ilercaonum, in Hispania, nunc vicus *Cantavieja* dictus, in Aragoniae regno, versùs confinia Cataloniae & Valentiae, in colle, medius inter Terulum & Dertusam. Alii tamen credunt fuisse ad ostia Sicoris in Iberum, ubi nunc Mequinenca castrum Cataloniae.

Carthago nova, quae & Spartaria, à sparti copia cognominata, *Cartajena*, urbs Hisp. Tarracon. in ora Contestanorum, cum portu amplo, in regno Murciensi, à Murcia urbe 10. leuc. in ort. à Valentia 33. in merid. episc. sub Archiep. Toletano, ab Hasdrubale condita. Cujus mem. Ovid. in epist. 7. *Polyb. Plin. Liv. & al.*

Nec nova Carthago, nec te crescentia tangunt
Menia.

¶ Cartago nova, *Cartagena*, Gallis *Cartagene*, 6. leucis distat a Murcia in austrum, & totidem a Scombraria promontorio in occasum. Arcem habet permunitam & portum amplissimum et tutum. Ibidem et scombrorum piscatio opulenta, à quibus insula objecta, quae portum claudit, Scombraria dicitur; estque prope Virgitanum sinum.

¶ Cartago nova, et Cartagena nova, *Cartagena nueva*, orbs maritima Americae meridionalis, in novo regno Granatensi, episcopalis sub Archiepiscopo S. Fidei de Bogota. Gaudet porto tuto et capacissimo; estque permunita cum duobus fortalitiis, licet àliàs capta et devastata fuerit ab Anglis. Ab ipsa regio adjacens dicitur *Governacion de Cartagena*, Gubernium Cartaginis novae. *Cic. Plin. & al.*

Carthea, Cartaea Steph. Cartha Ovid. Carteja Melae, Ptol. et Plin. quae et Tartessus Plin. Strab. Melae et al. *Tariffa*, testibus Curione, Mariana, et Becano, *Algezira* Morali, cui magis fido, urbs Hisp. Baet. eversa, extra fauces freti Herculei, media inter Calpen ad ort. et Tariffam (quae nova Belo dici potest) ad occ. 2. leuc. cum dimidia. Haec caput Olcadum fuit, teste Liv. ab Arganthonio (qui annos 300. vixisse traditur) condita. Cum regia Maurorum esset, et quidem munitissima, ab Hispania obsessa anno sal. 1344. hostibus victis recuperata fuit, nunc protsùs jacens. Ejus mem. Ovid. lib. 10. Metam.

Namque sacer nymphis Carthea tenentibus arva.

Sil. lib. 3.

Arganthoniacos armat Carteja nepotes,

Fuit et Carteja Ptol. urbs Ceae ins. Ovid. lib. 7. Metam.

Transit & antiquę Carteja menia Cęa.

¶ Carteja, seu, et meliùs, Carteia, urbs Bastulorum, in Hispania ad fretum Herculeum, *Algezira*, urbs eversa, Morali et aliis testibus, quanquam non desint qui credant ipsam fuisse ubi nunc *Gibraltar*. Huius via supersunt rudera: portu tamen gaudet commodo et capaci intra fauces freti Herculei versùs ortum, 2. leucis a Calpe in occasum, et 4. a Tariffa in ortum. Alias regio titulo decorata fuit per aliquot tantum annos, dum in ea permaneret filius Miramolini seu Regis Marroci, et ad Cartejam caesus fuit Cnejus Pompejus Magni filius, et praelio ad Mundam profugus.

Carthesa urbs fuit episc. in Hisp. finib. Asturum, cujus S. Esychius Episcopus fuit. *Lib. Conc.*

Scrip. Gall. Carthusia, *la Chartreuse*, eremus Gall. Narbonensis, iu Delphinatu, intra montes, apud Granopolim urb. ubi cœnobium primum & clarissimum Carthusianorum, à S. Brunone Ordinis Carthusiani auctore ædificatum, unde toti Ordini nomen inditum.

¶ Carthusia, *la grande Chartreuse*, eremus est intra montes altissimos, 4. leucis à Gratianopoli in Boream, Cambetiacum versùs 5. prope confin. Sabaudiæ, ubi incunabula Carthusiani Ordinis, & in eo semper commoratur Prior Generalis Ordinis. Sic dicta fuit à Carthusia vico, *Chartrous*, ei adjacente,

Plin. Cartris, peninf. & prom. Cimbrorum, *Scagen*, opp. & prom Daniæ, contra Norvegiam.

Ptol. Caruancas, *Brenner*, teste Pyramio, mons Norici, iu Comit. Tirolensi. Al. est pars Alpium Juliarum, Japodes & mare attingens, apud Histriam.

Ant. Carou, *Grave*, opp. Germ. infer. ad Mosam fluv. in Geldriæ Duc. medium inter Genepiam & Megam 2. leuc. quot a Noviomago. Al. est *Carwehen* pag. inter Mosam & Rhenum, quod magis probatur. Caruonis aliis legunt.

¶ Carvonis Antonino, nunc *Grave*, oppidulum permunitum Belgii, in Brabantia, ad Mosam fluvium, Cuicanæ regiuncolę caput, 2. leucis a Genapia, & 5. a Boscoduco in ortum; subestque dominio Hollandurum, seu Belgii unitę a plurimis annis.

Strab. Carura opp. fuit Phrygiæ in conf. Cariæ, inter Ephesum ad occid. 740. & Holmos ad ort. 920. stad. teste Strab. Est & Carura urbs Paropanisadarum præcipua. Vide Ortospana.

Strab. Carystus, *Carysto* etiam hodie, teste Soph. urbs Euboeę littor. in ora australi, episc. sub Archiep. Atheniensi, inter Leonem prom. & Caphareum, a Chalcide urbe primaria ad 70. mill. pass. in Eurum, à Geræsto prom. 15. Hic Briareus gigas colebatur. (Titanes enim in Eubœa regnasse feruntur.) Marmore abundat, quod Carystium nominatur. Hinc Carystius nom. gent. De Carysto Luc. lib. 5.

Qua maris angustas fauces saxosa Carystos.

Carysteus etiam nom. gent. Ovid. lib. 4. fast.

Quaque Carysteis frangitur unda vadis,

Hic error insignis Thes. Ling. Lat. vitandus, Carystum ins. unam ex Cycladibus facientis.

Scrip. Scot. Casa candida, urbs Scotiae, quæ & S. Ninianus, & Lucopibia. Vide Candida casa.

Prov. Rom. Casale, & Casalensis urbs, olim Sedula ex urbis annalibus, urbs Liguriae, ad Padum fluv. episc. sub Archiep. Mediolanens. inde 40. mill. pass. cum arce firmissima, recens a Ducibus Mantuanis extructa, Montisferrati caput, & conventus juridicus, inter Ticinum & Taurinum 35. mill. pass. inter Alexandriam 16. & Vercellas propiores 20. vulgo *Casale*, & ad aliorum Casalium differentiam, *Casal di S. Vaso*, à D. Evasio ejus patrono cognominata, & episcopali sede à Sixto IV. Pont. Max. donata.

¶ Casale, *Casal*, urbs permunita Italiae, alias Bodincomagus dicta a Liguribus, & Industria a Romanis, ubi alias Veliates populi. Celebris facta est hisce ultimis temporibus obsidionibus suis & clade Hispanis illata anno 1640. a Gallis, Harcurio Duce; aegre habitata propter cœli inclementiam.

¶ Casale majus, *Casal maggiore*, oppidum amplum Italiæ, in Ducatu Mediolanensi & agro Laudensi, prope Padum fluvium, & in limite Ducatus Mantuani & agri Parmensis.

¶ Casale Pusturlengum, *Casal Pusturlengo*, oppidum amplum & cultum Italiae, in Ducatu Mediolanensi & agro Laudensi, medium ferme inter Laudem Pompejam & Placentiam.

Ptol. Casalus sinus, *Golfo di S. Fiorenzo*, Pineto teste, sinus Corsicę, in ora Boreali, sic ab arce S. Florentii (ubi sedes est Episcopi Nebiensis, Nebin urbe non longè excisa) ibi sita denominatos. Sed Casalus sinus non in ora Boreali, at in occidua apud Sagonam urbem eversam a Pt. describitur, & vulgò *Golfo di Sagarea* nominatur.

Casalus sinus Brietio est *Spiaggia de Corsari*, Magino autem est *Golfo di Calvi*, in parte occidentali insulae Corsicae, quod forsan probabilius, estque inter Sagonam & Nebium.

¶ Casanum, *Cazan*, urbs Tartarorum, in ditione Moscovitica, a Joanne Basilio capta, expulsis Regibus. Sedet ad Casanum, qui mox cadit in fluvium Volgam; estque primaria regni cognominis, inter Bulgariam & Ceremissos.

¶ Casbinum, *Casbin*, urbs Persiae, vetus Regum sedes, cultissima & perampla, in provincia *Ayrach*, 260. milliaribus distat ab Halpabamo in Boream versùs Caspium mare: & multi credunt fuisse Ecbatanam antiquorum. Vide ibi.

¶ Cascale, *Cascaes*, oppidum Lusitaniæ, in ora Oceani, cum arce satis munita, prope promontorium Lunæ, quod vulgò *Capo da Roca sintra*, ad ostium Tagi, 3. leuc. infra Ulisipponem in occasum.

Cascandrus apud Plin. ins. est deserta, magaritarum, piscatione celebris, sicuti & Tilos ins. Arabiae. *Plin.*

Cascantum, *Cascante*, opp. Hisp. Tarracon. apud Iberum fluv. in Navarræ regno, juxta Aragoniae fines, inter Cæsaraugustam ad ort. 12. & Calagurrim ad occ. 7. leuc. proximum Tutelae urbi, inter illam & Turiasonem 2. leuc. Pop. Cascantenses Plin. *Ant.*

¶ Cascentum, oppidulom parvum Navarrae, ad amnem *Qualles*, in Præfectura Tudelensi, & inter Tudelem & Turiasonem, vix 2. leucis ab Ibero fluvio.

¶ Cascia, *Cascia*, oppidum Italiae, in ditione Pontificia; in Umbria versùs Apenninum & confinia regni Neapolitani, inter Reate & Nursiam, intra colles.

¶ Caserta, *Caserta*, urbs est parva Italiae, in regno Neapolitano & Campania felici, prope Vulturnum fluv. Principatus titulo gaudet gentis Gaetanorum, ad radicibus montis Tifatæ, episcopalis sub Archiepiscopo Capuano, 6. milliaribus distat a Capua in ortum, & paulò minus à Calatia in austrum; estque parvi circuitus.

* Casilinum, & aliquibus Castilinum, *Castelluccio*, vel *Castelazzo*, Leandro & Sanfelicio testibus; colon. et opp. olim, nunc pag. Campaniae, ubi Casilinus fluv. in Vulturnum excipitur, a Capua 16. mill. pass. Sinuessam versùs in austr. distans. Apud Casilinum 30000. Gothorum à Narsete caesos Agathias lib. 2. scribit. Hinc Casilinus nom. gent. Sil. lib. 12. *Cic. Liv. Ptol.*

-atque aequavit mœnia terrę.

Post Casilina sibi, multum obluctatus iniquis.

(* Manusc. Seld. Κασίλινον.

¶ Casilinum hodie est Capua, testibus Sansone, Brietio, et aliis, urbs archiepiscopalis Campaniae, *Capua* vulgò, ad Vulturnum fluvium sita, cum arce munita, 2. milliaribus à veteri Capua distans. Casilinus etiam dictus fuit Vulturnus Vibio Sequestro. Sed quid sit pagus *Castellaccio* in illo tractu, neque ego potui scire ab incolis, cum illas partes lustrarem anno 1667. Vide Capua.

Casinomagum, seu Casinomagum ex al. cod. Salomscum Anton. teste Wellero, *Cansalion*, opp. Gall. Narbonensis in Lingua Occitana, inter Tolosam ad occ. et Pontiopolim ad ort. *Tab. Peut.*

¶ Casimomagum, seu Casinomagus Sansoni, fuit oppidum inter Tolosam et Lactoram, ubi nunc oppidum *Conlogne*, in Verdonensi regiuncula Vasconiae, 7. leucis a Tolosa in occasum.

Casinum, Cassinum Liv. et Columel. *Cassino*, colon. et urbs olim episc. Samnii, in Latii Campaniæque conf. ad montem Cassini radices (super quo clarissimum Benedictinorum cœnobium constructum est) excisa, apud Fanum San. Germani oppidum ex illius ruinis extructum, ubi multa manent suae magnitudinis vestigia, inter quae theatrum, inter urbem Romam 72. et Neapolim 48. mill. passibus occurrens, Aquino propinquum ad 5. mill. ad fluv. cognominem memor. Silio libro 12. *Plin. Liv. Sil. & al.*

Haud inamatus ager, nymphisque habitata Casinê
Rura evastantur.

¶ Casinum, *Monte Cassino & Cassinn*, Gallis *le Mont Cassin*, urbs fuit Volscorum in Latio, juxta confinia Campaniae, nunc autem in provincia Terrae Laboris in regno Neapolitano. Ex ejus ruinis crevit oppid. S. Germani, *S. Germano*. Ibi cœnobium quadratum pulcherrimum in colle, ubi incunabula Ordinis S. Benedicti, 6. milliaribus ab Aquino, 12. à ditione Pontificia in ortum, et 5. à Liri fluvio.

Casium, opp. apud mont. Casium Palæstinae, (non Arab. pet. ut in Thes. Ling. Lat.) ubi Pompeii sepulchrum: quod et Cassium apud Ant. scribitur gem. *s*, sicuti et Cassius mons, cujus incolae Cassiotae vafri et versuti habiti sunt, ut ex eis adagium ortum sit, *Cassioticus nodus*, apud Suid. et Diogenian.

¶ Casium, seu, et melius, Cassium, oppidum fuit Ægypti, prope confinia Palaestinae, in Augustamnica prima provincia, et ad radices montis Cassii, intra Ostracinam et Gerrhum, et in ora, ubi Sirbonis palus

in mare Mediter. se exonerat. 50. milliaribus distat à confinio Arabiæ; fuitque antea urbs episcopalis sub Patriarcha Alexandrino.

Hero. Plin. Strab. & al. Casius, mons Palæstinæ (non Arabiæ, ut in Thes. Ling. Lat.) in Ægypti conf. mons ingens apud Ostracinam urbem, a Pelusio urb. 300. stad. in Bor. distans, inter maris ostium & sinum Arabicum ad 225. mil. pass. extensus, ubi Pompeii magni ibi interfecti sepulchrum. Hinc Casiotis regiuncula, non Arabiæ petreæ, ut in Thes. Ling. Lat. sed Palæstinæ. Memor. illius Lucan. lib. 8.

Nec tenuit Casiam nocturno lumine montem.

Hic templum Jovis erat, ex quo Jupiter Casius cognominatus.

¶ Casius, qui & Cassius, mons est Ægypti, in ora littorali, in Augustamnica regione, prope Sirbonis paludem & confinia Palaestinae, 35. milliaribus a Pelusio in ortum; extenditurque versùs limites Arabiæ Petreæ. Ibi alias Casium urbs. Mons nunc *Lariffa* dicitur, Theveto teste.

Plin. Sol. Ptol. Casius alter, mons Syriae, mare Syrium inter Ciliciam & Phœnicem attingens, *Lisen* seu *Liza*, teste Nigro, Antiochiae urbi & Lydiae finitimus. Cujus summitas quo de viginti mill. pass. continet, ita ut ea vertice sol adhuc a. vigilia noctis oriens conspiciatur, ac eodem tempore dies sit ad ortum, nox ad occ. teste Plin. Ex eo Casiotis reg. nominatur, in qua urbes Antiochia, Seleucia, Lydia, & Epiphania, Marathus, Antaradus, & aliae.

Thuc. Hero. Casmene, *Comiso*, teste Aretio, opp. Siciliae mediterr. apud Acras, inter Syraculas urb. & Terram novam opp. in ora australi ad 25. mill. pass. distans, sed Faz. non longè hæc opp. jacere scribit.

¶ Casmene, & Casmera, oppidum Siciliae, aliàs à Syracusanis conditum, nunc *Scicali*, Briecio & aliis testibus; estque ad amnem cognominem, in valle Neetina, Magino autem est *Scieli*. Distat ab ora 10. milliaribus, & totidem a Neeto in occasum: & nunc fere in ruinis jacet.

Plin. Ptol. & al. Casos, & Casus, *Caso*, teste Soph. ins. maris Ægei, una Sporadum, teste Plin. inter Sammonium promont. Cretæ 30. & Carpathum ins. in Caec. vergentem ad 20. mill. pass. ut scribit idem Plin.

Virg. Sil. Seq. Casperia, *Aspra*, opp. olim, nunc pag. Sabinorum, apud ortum Himellae fluvii. Casperula Silio, à Narnia 12. mill. pass. ab Interamna fere totidem, inter Ocriculum & Reate 16. Ejus mem. Virg. lib. 7. Æn.

Casperiamque colunt, Foruloſque, & flumen Himellæ.

De Casperula Sil. Lib. 8.

Hunc Amiterna cohors, & Bellvis nomina ducens
Casperula.

Plin. Ptol. Caspiae portae, urbs Mediae, in Parthiae conf. illam ab hac separans, haud procul à Caspio mari, Caspia claustra Tac. a Rhagis diei itinere distans, teste Arriano, ab Ecbatanis 20. in ort. teste Plin. Hecatompylum versùs 245. mill. pass. Al. non urbs, sed angustia montis Tauri, per quam in ulteriorem Mediam transitus est.

¶ Caspiae portae sunt angustiae intra montes, ubi facilior transitus inter Mediam & Parthiam, in regno Persarum. Dicuntur *les portes de Teflis* a quibusdam.

Plin. Caspii, pop. Asiae, in Hyrcania, quorum reg. Caspiana Strab. dicitur, ubi canes saevissimi, teste Pomp. Mela, *Strama*, teste Castal. mare attingens, quod propterea Caspium dicitur. (Quod veteres Oceano Scythico communicare crediderunt. Sed Macrob. lib. 2. cap. 9. scribit illud ab Oceano non derivari, prout à recentioribus compertum.) Sunt & Caspii montes ejusd. reg. in Caspium mare desinentes. Strabo Caspios parentes cum annum 70. attingunt fame necare refert. Horum mem. Virg. lib. 6. Æn.

Hujus in adventu jam nunc & Caspia regna
Responsis horrent Divum.

Claud. lib. 3. de rap. Proserp.

Si tu sancta Ceres, & te non Caspia Tigris
Edidit.

¶ Caspii fuere populi in Hircania. Sunt & Caspii montes, à Septentrione in meridiem valde extensi, inter Armeniam majorem & Mediam.

Caspingium, oppidum Batavorum, prope Vahalim fluv. nunc castrum dictum *Gieffenburg*, teste Cluverio, inter Goricum & Dordracum, in Comitatu Hollandiae.

Ptol. Caspira, (non Caspirus, ut in Thes. Ling. Latin.) *Caspetir*, teste Mercat. urbs Indiae citer.

¶ Caspium mare nomen habet à Caspiis populis; dicitur etiam Hyrcanum ab Hyrcanis; aliasque in quatuor sinus distributum fuit, nempe in Scythicum, Albanum, Caspium, & Hyrcanum, nunc vulgò *mer Caspie*, seu etiam *mer de Sala* ab urbe *Salacinice* in ora, & *mer de Baca* ab urbe cognom. in Media, & *de Tabaresfan*. Ab Armenis dicitur *mer de Giorgiam*, à Persis *Karsum*, seu *Dario Gaeylani*, à Russis *mare Gualenskoi*, et ab Italis *mare Caspio, o di Baca*. In illud se exonerant plurima flumina, Rha, Jaxartes, Oxus, Cyrus, Araxes, in longitudinem ad 800. millia passuum extenditur. Latitudo autem via 650. passuum millia implet. Varia ejus nomina lege apud Texeiram, ubi notat hieme magna ex parte concrescere. Habet ad Boream Tartariam desertam, ab ortu Usbechiam seu *Mauralanhar*, ab occasu Georgiam, et ad meridiem regnum Persarum.

¶ Cassanda, *Cassandr*, et *Cassant*, insula Belgii in ora Flandriae et ex adverso Zelandiae et Flissingae urbis. Arcem habet cognominem et permunitam, captam à Batavis quibus etiamnum paret. Vix una leuca distat à Sluia, et 4. a Brugis in ortum.

Cassandrea, Ptol. simplici *s*. *Cassandria* adhuc, Soph. teste, dicta, prius Potidaea, teste Steph. urbs Macedon. marit. ad sin. Thermaicum, inter Thessalonicam et Canastraeum prom. olim episc. nunc metrop. Sic à Cassandra Priami filia dicta. De qua Virg. lib. 2. Æneidum. *Plin. Pauf. Ptol. & al.*

Tunc etiam fatis aperit Cassandra futuris.

Cassanum, *Cassano*, urbs magnae Graeciae, in Lucaniae conf. episc. inter oram Juror. et Summuranum, sive Castrovillarium 6. mill. pass. Vide Cosanum. *Prov. Rom.*

¶ Cassanum urbecula est regni Neapolitani, in Calabria citeriori, episcopalis sub Archiepiscopo Consentino, juxta amnem *Liaue*. Distat 20. milliaribus à Rossano in Boream; estque parvi circuitus.

¶ Cassanum, *Cassano*, oppidulum Italiae, in Ducatu Mediolanensi, ad Adduam fluvium, alias frequens, 15. milliaribus a Crema, et 24. à Bergomo.

¶ Cassella, *Cassel*, urbs Germaniae, in Franconia, Landgraviatus Hassiae caput. Vide Cassilia.

Cassentinum, sive Casuentinum, opp. olim et col. Hetruriae, excisum, cujus ager in territ. Aretino adhuc *Casentino* nominatur. *Front. Ces.*

Cassi, pop. Britanniae, apud Cattieuchlanos, *Gascevor* nunc Glateano, at * Camd. *Caishow*; sed *Caishow* Cattieuchlani esse videntur. (* Camden. ait in regiuncula *Caishow* servari nomen Cassiorum, quos etiam Cattieuchlanos vocat, vulgo *the Hundred of Caishow*, in Comit. Hertfordiensi. *Cit.*

Cassia via olim à Clusio Florentiam perducebat, uti ex antiquo marmore in urbe Mont. Politiani reperto legitur.

¶ Cassianum, *Cassian*, orbs ampla Persidis, in provincia *Hierach*. Distat circiter tridui itinere ab Halpahamo in Boream, versùs mare Caspium, estque in perpulchra planitie.

Cassilia, et Casella, *Cashel*, urbs Hiberniae archiep. et Momoniae reg. orae australis metropolis, inter Watersordiam, et Limericum umbilicum Hiberniae 25. mill. pass. sub qua episcopatus Lismorens. Limericens. Rossens. Corcagiens. Watersordiens. Aunensis sive Emiliens. et Clonens. numerantur. Scribitur etiam Cassilium: quo nomine etiam urbs Hassiae in German. primaria *Cassel* nominatur. Vide Stereontium. *Prov. Rom.*

¶ Cassilia urbs est Momoniae, ad Suiraum fluvium, in Comitatu Triperariensi. In colle sedet, estque ampla et culta, et Archiepiscopali dignitate exornata ab Eugenio Papa. Male habita fuit haec posterioribus temporibus ab Anglis.

¶ Cassilia, seu Cassella, *Cassel*, orbs est Germaniae probè munita, ad Fuldam fluvium, cum arce, ubi sedes Principis Landgravii Hasso-Castellani, 12. leucis distat à Marpurgo in Boream, et 12. a Paderborna in occasum. Dicta fuit etiam Castellum Cattorum et Stereontium. Vide ibi.

Cassiliacum, *Romakessel*, opp. olim, nunc pag. Rhaetiae, à Schonga opp. 3. leuc. in Bor. Augustam versùs S. a Lansberga 2. in via ab Augusta ad Oenipontem occurrens. Sic à B. Rhenano indigitatur. *Lib. Not.*

Cassinatium, Casini reperta, genit. est plur. pop. enim Casini Cassinates olim dicti sunt. *Vet. Insc.*

Cassinum, urbs Latii excisa. Vide Casinum. *Plin.*

Cassiope, *Jannina*, urbs in Thesprotia reg. olim episcop. sub Archiepisc. Naupactensi, *Cognina* Nigro. Sed *Ptol. & al.*

Leoni-

Leonico fides habenda, qui Cassiopejam vocat, eamque nunc *Joannina* dici testatur. Cassiope altera, opp. olim, nunc pag. Corcyrę inf. vulgò *S. Maria di Cassopo*, teste Soph. a Brundusio & Tarento urbibus Italię 1700. stad. distans, teste Strab. Pop. Cassiopani Plin. Hinc Cassiopejus. De Cassiope Prop. lib. 1. eleg. 17.

Nec mihi Cassiope solito visura carinam.

¶ Cassiope, *Cassopo*, urbecula est Epiri, in regiuncula Cassiopaea dicta, in montanis, versùs Macedoniam. Cassiope alia urbs Epiri, in Almena provincia, versùs oram littoralem. Nunc *Joannina* dicitur; estque alicujus momenti: ambę sub dominio Turcarum.

¶ Cassipa, *Cassipa*, lacus Americae meridionalis, in Paria regione. In fluvium Orenocum se exonerat; estque inter Orinocum & lacum Parime dictum.

Plin. Mel. Cassiterides, Cattiterides Strab. & Ptol. inf. Hispaniae Tarracon. Callaicis adjacentes, plumbo divites, quas scriptores varie indigitant. * G. Camd. nunc *Silly*, seu *Sorlings*; sed *Silly* Gallię, *Sorlings* Britanniæ potius adjacent. Olivar. *Bisargo*, al. *Zizarga*, quod magis probo; hæc enim à Caronia urbe Gallaeciae 7. tantum leuc. distat. De eis Poeta quidam lib. 7. itiner.

-Vena qua divite profert
Cassiteris nitidum plumbi non una metallum.

¶ * Camdeno *Silly & Sorlings* unum idemque sunt, sicut & aliis.

¶ Cassiterides Nonnio, Cluverio, & aliis sunt insulae quæ Trileuco promontorio Galaecię objacent, quarum una ad occasum *Zizarga*, alia ad ortum *Isla de S. Ciprian* dicta, in ora Boreali Gallaecię regni, & in Oceano Cantabrico. De Ipsis tamen magna quæstio inter Scriptores. Credit Camdenus Cassiterides esse inf. *Silly* seu *Sorlingues*, sed probabilius fuisse in ora Gallaeciae, ubi duae insulae praecipuae, & aliquot aliae minores, quae verius scopuli.

Cassium, *Caso*, opp. parvum Liguriae, in agro Tielnensi, inter Silvanum & Castrum novum oppida 2. mill. pass. à Ticino 18. a Dertona 7. Cassios autem Plin. fluv. Albaniæ.

¶ Cassovia, *Caschave* incolis, *Cassovie* Gallis, urbs Hungariæ superioris caput, & Comitatus Abanvivariensis præcipua, juxta rapidum fluvium Kunnertum sita, & probe munita, 4. milliaribus ab Eperia in austrum, & 11. ab Agria in Boream. Subest dominio Imperatoris tanquam Regis Hungariae. Est tamen libera, & sui pene juris, sex leucis distans à Monte Carpacho.

¶ Cassubia, regio Germanię, in Ducatu Pomeranię ulterioris, vulgò *Cassuben & Cassubie*, inter mare Balticum & Prussiam, ac inter Ducatus Stetinensem & Wendensem; gaudetque etiam titulo Ducali. Ibi urbes præcipuæ Colberga, Coslinum, & Belgardia. Eam possidet Elector Brandeburgicus ab aliquot annis.

Ptol. Plin. Castabala urbs fuit Ciliciae episc. sub Archiep. Anazarbeno, & Patriarch. Antiocheno, in mediterr. Mopsuestiæ finitima, in Syriae cont. Pop. Castabalenses, canes alentes ad bellum.

¶ Castabala, urbs Ciliciae Campestris, versùs oram littoralem sinus Issici, inter Anazarbum & Adanam.

Paus. & al. Castalius, fons & mons Phocidis, inter Delphos & Parnassum, mons celebris apud Poetas, pars Parnassi, fons musis sacer,) qui & Caballinus nomen habet) à Castalia virgine, quam fugientem Apollinem in fontem versam fabulantur, dictus. Hinc Castalius nom. gent. Virg. lib. 3. Georg.

Castaliam molli divertitur orbita clivo.

Castania, *Castellaneta*, urbs Lucaniae, in Salentinorum conf. episc. sub Archiep. Tarentino, media inter Mateolam ad occ. & Tarentum ad orr. 18. mill. pass. Motulae proxima ad 6.

¶ Castanovitium, *Castanovitz*, arx Croatiae in ditione Turcica, ad fluvium Unnam, 3. leucis a Siscia, & 4. à Petrina in ortum, versùs confinia Croatiae Austriacae.

Strab. Castaon, *Cazorla*, teste Mor. cum Gomesio, oppid. Hisp. Baet. inter Ubedam urb. et Seguram opp. ad ort. 6. leuc. Sed Henr. Coquo et Car. Clusio est *Villa nueva d'Alcaraz*, opp. amplum Hisp. Tarracon. haud procul a mont. ex quo Baetis fluv. profluit, inter Cyntiliam urb. 17. et Linares opp. 20. leuc. ubi plumbum proveniebat. Hinc opp. ubi plumbum effoditur in Thes. Ling. Lat. Carthagini novae, proximum dicitur, cùm inde maximè distet, in Baetica situm.

¶ Castaon, aliis Castulo, *Cazorla*, est ad Baetim fluv. in Dioecesi & regno Toletano, sed in confinio Vandalitiae, ubi alias Oretani populi. Vide Castulo.

¶ Castella, *la Castillo*, Hispanis *Castiglia*, regnum Hispaniae amplissimum, in duas partes divisum, in Castellam veterem, *Castiglia la vieja*, quae versùs Septentrionem, cujus caput Burgi, & in Castellam novam, *Castiglia la nueva*, seu regnum Toletanum; quae versùs Meridiem, cujus primaria alias Toletum, & nunc Madritum. Castella autem habet à Septentr. Asturias et Biscajam, ab Oriente regna Navarrae, Aragoniae, Valentiae, & Murciae, a Meridie Andaluziam, & ab Occidente Estremaduram & regnum Legionis.

¶ Urbes Castellae Veteris:

Abula, *Avila*.	Burgi, *Burgos*.
Calaguris, *Calahorra*.	Oxoma, *Osma*, quae & *Borgo d'Osma*.
Calciata, *la Calzada*, seu *S. Domingo de la Calzada*.	Segovia, *Segovia*.
	Vallisoletum, *Valladolid*.

Urbes Castellae novae:

Calatrava, Calatrava.	*Conca*, Cuenca.
Civitas Regium, Ciudad Real.	*Madritum*, Madrid.
	Seguntia, Siguenza.
Complutum, Alcala de Henarea.	*Toletum*, Tuledo.

¶ Castella aurea, *Castiglia de oro* Hispanis, *Castille d'or* Gallis, pars Americae meridionalis, inter Isthmum Panamae, Peruviam, & Venezuelam, à Castellanis antea detecta, & sic denominata. Nunc autem Terra firma dicitur, vulgò *Tirrra Frrma* dicta, Gallis *Terre ferme*. Subest dominio Hispanorum. Vide Terra firma.

¶ Castellana, *Castellane*, oppidum Galliae, in Provincia, ad Verdonem amnem, versùs montes, 2. leucis à Sanitio in austrum.

¶ Castellaneta, *Castellaneta*, urbs regni Neapolitani, episcopalis sub Archiepiscopo Tarentino, cum titulo Principitus, ad fluvium Talvum, in provincia Hydruntina. Distat 9. milliaribus ab ora sinus Tarentini. Vide Castania.

Castellani pop. Hisp. Tarracon. in Catalaunia, quorum tractus Ducatus est Cardonae, teste Varrerio cum Villan. est autem *Cardona* opp. inter Salsonam 2. & Minorisam urbem 3. leue. ab Ilerda 10. Bor. versùs, ubi mons est copia salis colorum varietare respersi celebris.

¶ Castellani populi fuere inter Ausetanos & Cerretanos, versùs Bellidam & Bergam oppida Cataloniae, ad radices Pyrenaeorum, & prope Cardonam etiam protendebantur.

¶ Castelletum, *le Catelet*, oppidulum Galliae probè munitum, in Picardia regione & in confinio Hannoniae & Cameracensis tractus, ad fontes Scaldis fluvii, 5. leucis distat à Perona, estque medium inter Cameracum & Fanum S. Quintini.

¶ Castellio, *Castillon*, oppidulum Galliae, in Petragoricensi provincia, ad fluvium Duranium, ubi Angli victi, & grandi clade affecti à Gallis anno 1451. sub Carolo VII Rege. Distat 3. leucis à Liburnia in ortum, & totidem à Fano S. Fidei in occasum.

¶ Castellio ad Lupiam, *Chastillon sur Loing*, oppidum lepidum Galliae, in Vastirio tractu, cum castro in colle, ad Lupiam amnem, & antea Ducatus titulo insignitum. 4. leucis supra Montargium in meridiem distat, et 6. à Ligeri fluvio.

¶ Castellio ad Matronam, *Chastillon sur Marne*, urbecula Franciae, in Campania superiori, ad Matronam fluvium sita, vix 3. leucis ab Epernaco in occasum, & 7. à Remis in austrum.

¶ Castellio ad Sequanam, *Chastillon sur Seine*, urbs Galliae satis culta, in Ducatu Burgundiae, ad Sequanam fluvium, 16. leucis a Divione in Boream, et 13. a Lingonibus in occasum.

¶ Castellionensis lacus, *Lago di Castiglione*, lacus est Hetruriae, in agro Senensi, sic dictus ab oppidulo ei adjacente, *Castiglione di Piscaria*, inter Grosserum et ditionem Plumbinensem. Paulo post in mare Mediterraneum se exonerat, sub dominio Magni Ducis Hetruriae.

¶ Castellodunum, *Chasteaudun*, urbs Galliae lepida et culta, ad Laedum fluvium, octo leucis supra Vindocinum. Sita est in Belsia provincia, in eo tractu qui ab ea *le Dunois* dicitur, in dominio Ducis Longovillae. Distat à Rothomago 28. leucis in austrum, et totidem a Lutetia in occasum.

Castel-

Castellum Aquarum, quod & Aquæ, & Thermæ superinres, *Baden*, *& Ober Baden*, urbs Helvetiorum inter Tigurum 2. & Basileam 6. leuc. Helveticis, ubi comitia haberi soleot Helvetiorom generalia.

¶ Castellum Aquarum, *Baden*, superius dictum, ad differeotiam alterius, oppidum est Helvetiorum, ad Limaguin amnem. Vide Aquæ Helvetiæ.

¶ Castellom Arianorum, seo Castelavium Auracium, *Castelnaudary*, oppidum Galliae, in Occitania, celebre pugna ibi commissa aonn 1632. Sedet in cole, 5. leucis à Carcassona, & 8. a Tholosa.

Ex Vet. Trad. Castellum Cattorum, *Cassel*, urbs Hassiæ primaria. Vide Stercontium.

¶ Castellum Durantinm, *Castel Durante*, oppidum alias Italiae, in Ducatu Urbini, ad Metaurum amnem, ubi antea delitiae Ducum, & palatium superbum. Sed ab Urbano VIII. Barberino Summo Pontifice facta fuit civitas anno 1632. & dicta Urbanea, *Urbanea* cujus episcopatus unitus est cum Diœcesi S. Angeli Vadani. Vide Urbanea.

¶ Castellum Holmium, *Castelholm*, oppidum Sveciæ, & Alandiae insulae praecipuum, in mari Baltico, ad fauces finus Bothnici, cum portu capaci.

Ptol. Amm. Castellum quoque Hunnorum, *Castellaun*, opp. Germ. sup. in Trevirensium ditione, a Simera opp. 2. leuc. in Bor. distans, a Treviris 9. in ort.

¶ Castellum Hunnorum, seu Castellaunum, oppidulum est tenue, in Palatinatu Rheni & in conf. Trevirensis ditionis, una leuca à Simmera, & 2. à Mosella fluvio.

Castellum Menapiorum, *Kessel*, teste Divæo, cum Hub. Leodio, *Kassel* vel *Cassel* aliis, opp. Belgii in Brabantia ad Mosam, in Geldriæ conf. inter Ruremundam & Venloam orbes Geldricas, inde supra 4. leuc. hinc ferè 2. dissitum, Hornę finitimum.

¶ Castellum Menapiorum, *Kessel*, oppidum est Gueldrię superioris, prope Mosam fluvium, & ab eo regio adjacens dicitur *T'landt van Kessel* incolis, *pais de Kessel* Gallis, inter Musam & paludes *Pee'e*, versùs Brabantiam. Oppidum autem 2. leucis distat ab Horna in Boream.

Ant. Castellum Morinorum, *Kassel*, teste P. Divæo, opp. Belgii, in Flandria, inter Audomarum urb. Artesiæ ad occ. 3. & Hypras urb. Flandricam ad ort. 5. leuc.

¶ Castellum Morinorum vulgo *Cassel* & *Mont Cassel* dicitur; estque lepidum oppidum in colle situm, 4. leucis ab Hypra, cum amplo territorio.

Vet. Inscr. Castelon, *Castel'on d'Ampurias*, opp. amplum Hisp. citer. in Catalaunia, apud Emporias urb. olim in ora littorali, nunc oppidulum inter Gerundam supra 5. & Helenam in Bor. supra 8. leuc. ab Emporiis fere 3.

¶ Castilio Stiveriorum, *Castiglione delle Stivere*, oppid. munitum Italiae, intra limites Duc. Mantuani Gaudet arce non temnenda, & titulo Principatus Gonzagiarum, cum regiuncula adjacente, quae proprio paret Principi, 12. milliar. distat a Piscaria; estque ferme medium inter Mantuam & Brixiam.

¶ Castilio Mantuanus, *Castiglione Mantuano*, oppidulum Italiæ, in Ducatu Maotuano, 15. milliar. a Mantua Veronam versùs.

Laoni Chal. cond. Castoria, Castoria castra Anton. etiam vulgò *Castoria*, urbs episc. Maced. sub Archiep. Acridensi, apud lacum Lychnidum, Prileppo & Acbridæ urbibus propinqua.

Ptol. Castra alata, *Edenburgh*, urbs Scotiae regia. Vide Alata castra.

Plin. Castra Caecilia, *Caceres*, opp. Lusit. pręclarum, in Extremadura, teste Mor. inter Emeritam & Placentiam ad Bor. 12. leuc. quod & Casa Ceteris, & Castra Caesaris alii interpretantur. Sed Varierio est *Guadalupe*, opp. ejusdem reg. cum cœnobio praeclaro, inter Talabricam Zephyram ferè 24. leuc. à Castris Juliis 8. Prior interpretatio magis probatur Marianae.

¶ Castra Caecilia, *Caceres*, castrum alias Lusitanorum, nunc provincia Estremadurę, inter Augustam Emeritam & Caurium, in ampla planitie, 3. leucis à Tago fluvio, & 16. a Placentia, uti ab oppidulo Guadalupia in occasum.

Castra Catulina, *Tuln* Laz. opp. Norici in Austria, ad Danubium, à Vienna 7. leuc. in occ.

Spart. ¶ Castra Catulina, *Tuln*, oppidum est Austriae inferioris, ad amnem cognominem, qui una leuca infra in Danubium se exonerat.

Amm. Castra Constantia. Vide Constantia castra.

Plin. Mel. Castra Cornelia, Corneliana castra Cæs. opp. Africae, erant in ora inter Carthaginem & Uticam.

Castra exploratorum, * *Burgh upon sands*, teste G. Camd. oppid. olim Britannię secundae, in Scotia, apud Edimburgum urb. (* Camden. ait probabiliter esse locum non procul à Carleolo in Cumbria reg. quem vulgus *old Carlile* appell. aliis autem (reclamante quamvis omnino distantia) *Drumbough* esse castrum ejusd. region. vicinum *Burgh upon sands*.

¶ Castra exploratorum, locus Brigantum. Camdeno & Speedo est *Burgh upon Sands*, id est, Burgus ad Sabulum, vicus Angliae, in Cumbria provincia, ad Itunae aestuarium, medius inter Carleolum & *Drumbourg*. In illo vico *Burg* obiit Eduardus primus Angliae Rex.

Castra Germanorum, *Brisca*, teste Mol. *Broxar* Marm. aliis *Boesak*, opp. Maurit. Caesarient. marit. inter Juliam Caesaream, & Apollinis prom. ad occ. *Ptol.*

Castra Hannibalis, *le Castelle*, pag. magnae Graeciae, in littore, inter Scyllacium urb. & Lacinium prom. a Scyllacio 24. mill. pass. in ort. Esulae urbi proximus & Lacinio. *Plin.*

Castra Herculis, *Erkelens*, & *Hercklens*, urbs Germ. infer. in Geldriae Duc. in conf. Ducat. Juliacensis, inter Nucium ad ort. & Ruremundam ad occ. paulo supra 4. leuc. à Colonia supra 5. *Amm.*

¶ Castra Herculis, *Erkelens*, oppidulum Gueldriae ditionis, insertum Ducatui Juliacensi, versùs Ruram amnem, 3. leucis à Juliaco in Boream, 7. à Colonia. A quibusdam dicitur Herculanium.

Castra Julia, *Trugillo*, urbs Hisp. Lusit. in Extremadura, inter Castra Caecilia & Guadalupam 8. leuc. Zephyrae propior, 5. leuc. distans ab Emerita 12. *Plin. Amm.*

Castra Jariana, *Camariano*, castrum insubriae, in agro Novariensi, a Novaria ad 5. mill. pass. Vercellas versùs: sed in vetustis monumentis hic locus Arcomarianum, quasi arcus Marianus nominatur. Vide ibi. *Tead. Anti.*

¶ Castra Mariana pagus est Ducatus Mediolani, in Italia, in planitie distatque 5. milliaribus à Novaria in occasum Bielam versùs.

Castra Metallina, *Medelin*, oppid. praeclarum Hisp. Lusit. in Estremadura, ad Anam fluv. ab Emerita 6. leuc. in ort. ubi Anas fluv. conditus emergit post 7. leuc. Metallinensis coloo. Plin. Metallinum. Anton. *Ver. Inf.*

¶ Castra Metallina, seu Metallinum, oppidum fuit Lusitanorum, nunc autem Extremadurę provinciae regni Legionis, ad Anam fluvium. Sed hic fluvius non ibi conditus emergit post septem leucas, neque in alia parte Extremadurae, ut nobis hactenus fabulati sunt Hispani, cum revera Anas tantum spatio unius leucae in terram se abscondat prope fontes, in agro Lamitano, in Castella nova, & 8. leucis supra oppidum Calatravam dictom. Vide Metallinum.

Castra Posthumiana, *Castro el Rio*, teste Moral. *Castro del Fiume* Marianae, opp. Hisp. Baeticae, in Vandalitia, apud Salsum fluv. à Corduba 24 mill. pass. Granatum versus in ort. apud Vacnam opp. 2. leuc. dissitum. *A. Hir.*

¶ Castra Posthumiana, vulgò *Castro el Rio*, oppidulum est Vandalitiae, 2. leucis à Vacoa in occasum, & 5. à Corduba in ortum.

Castra vetera, * Vetera Ptol. *Santen*, urbs Germ. infer. ad Rhenum, in Ducat. Clivensi, inter Wesaliam & Calcariam 2. leuc. à Clivia 4. in austrum. Vide Vetera, (* manusc. Selden. E''γιρ π.) *Tac.*

Castra Vecelliana, *Medelin*, testibus Moral. & Varrerio. Vide Castra Metallina. Ortel. in Hisp. Baetica reponit, cum in Lusit. sit. *Ver. Inf.*

Castra Ulpia, *Urpen*, sive *Alpen*, oppid. Germ. infer. in Ducat. Clivensi, apud Santhas & Bercam, inter Wesaliam ad ort. & Geldriam opp. ad occ. 2. leuc. Simlerus *Cleve* interpretatur, quae veterib. Clivensis ara, nunc Clivia, Ducatus Clivensis caput, à Noviomago urbe primaria Geldriae 3. leuc. in austrum. *Ant.*

Castrimonium, Castrimoniensea Plin. *Castro*, teste Ortel. opp. Latii, in finibus Hernicorum, quod Ortel. inter Ferentinum, Signiam, & Soram statuit, urbes Latii, quas tamen ipse Ortel. Campaniae attribuit: deinde Signia longius abest, cum inter illam & Ferentinum Anagnia occurrat. *Ver. Inf.*

¶ Castrimonium, oppidum Volscorum, in Latio, nunc forsan *Castro*, in Campania Romana, versùs Lirim fluvium et conf. regni Neapolitani, medium inter Aquinum et Pipernum, 12. milliaribus ab Alatrio, et totidem à Sora in austrum, 20. autem à Signa in ortum.

Castrum, *Castro*, urbs episc. gemina, una Hetruriae, *Prov.*

inter

Rim. inter Suanam ad occ. & Tuſcaniam ad ort. 12. mill. paſſ. Duc. Farneſiorom. Altera in Salentinis, ab Hydrunto 10. mill. paſſ. in auſt.

¶ Caſtrum, *Caſtro*, urbs fuit Hetrutiæ, Ducatus Caſtrenſis caput, Ducis Parmæ antea, munita, & epiſcopalis, ſed ab Innocentio X. Pontifice Maximo funditus everſa & deleta fuit anno 1646. & ejus epiſcopatus Aculam translatus, erat juxta amnem Olpitam, 13. milliaribus ab ora maris Tirrheni, & paulò minùs à Soanoa in auſtrum, oti à Tuſcania in occaſum. Ab ea regiuncula adjacens dicta fuit *Stato di Caſtro*; eſtque inter agros Senenſem ad occaſum, & Urbevetanum ad Boream, Patrimonium D. Petri ad ortum, & mare Mediterraneum in auſtrum; nunc in ditione Summi Pontificis. Altera autem urbs Caſtrum dicta, in Salentinis, eſt Caſtrum Minervæ. Vide ibi.

¶ Caſtrum, ſeu Caſtrum Albienſium, *Caſtres*, urbs Galliæ in Occitania, ad Acutum fluvium, epiſcopalis facta anno 1317. à Joanne XXII. ſub Archiepiſcopo Bituricenſi, 6. leucis diſtat à Carcaſſona in Boream Albigam versùs, à qua tot leucis diſtita, & 10. à Toloſa.

Diod. Caſtrum, urbs Siciliæ exciſa, apud Arcatam oppid. teſte Faz. ab Aluntio 25. mill. paſſ. in Cæc. Patria Epicharmi.

¶ Caſtrum ad Laedum, ſeu Caſtrum Lidiom, *Chaſteau de Loir*, oppidum Galliç, io Cenomanenſi provincia, ad Lædum fluvium. Sedet inter Turones ad 8. leucas, & Cenomanum ad 9. circiter, prope confinia Turonenſis agri.

Liv. Caſtrum album, *Caſtralla*, teſte Beuthero, opp. Hiſp. Tarrac. medium inter Saguntum ad merid. & Carthaginem veterem ad ſeptentr. cæde Amilcaris memorabile, io regno Valentiæ. Floriano autem eſt *Caſtel Beras*.

¶ Caſtrum Aragonenſe, *Caſtel Aragoneſe*, urbs Sardiniæ inſulæ, io parte Boreali, ſat ampla & culta, totiuſque inſulæ poſt Calarim prima, & probè munita, io ora littorali, prope oſtia fluvii Aragonenſis, cum portu ſatis capaci, 24. milliaribus diſtat à Saſſari in Boream, 80. ab Arborea, & 100. circiter à Calari pariter in Bor. Alias Tibula dicta fuit.

¶ Caſtrum Bononienſe, *Caſtel Bologneſe*, oppidulom Italiæ, io ditione Bononienſi, quanquam in Romandiola inſertum, in via Æmilia, inter Imolam & Faventiam, ſub dominio Summi Pontificis.

¶ Caſtrum Briandi, *Catteau Briant*, oppidum Galliæ in Britannia, versùs Andegavenſem provinciam, 10. leucis a Nannetis in Boream, cum caſtro antiquo.

Caſtrom Britonum, *Dumbritton*, opp. Scotiae, & emporium apud oſtia Glotæ fluv. ubi Levinum excipit, à Lomundo lac. & Grampio mont. 8. mill. a Glaſguo urb. 12. in occ.

Script. Stor. ¶ Caſtrum Britonum, *Dunbritton*, oppidum eſt Scotię, In Levinia provincia, cum arce munitiſſima, ubi Levinus fluvius cadit io Glottam fluvium. Diſtat 8. milliaribus à Glaſco. Vide Dumbretonium.

¶ Caſtrum Caledonium, *Dunke'den*, urbs eſt Scotiae, ad Tavum fluvium, in Perthia provincia, versùs Atholiam regionem, 10. milliaribus à Perthia urbe in Boream. Eſt epiſcopalis ſub Archiepiſcopo S. Andreae; fuitque male habita ab Anglis hiſce oltimis temporibus.

¶ Caſtrum Cameracenſe, *Catteau Cambreſis*, oppidulum Belgii, in agro Cameracenſi, bellis hiſce deformatum, 5. leucis diſtat a Cameraco in ortum, & 2. a Landrecejo, ad Sellam flovium.

¶ Caſtrum Francum, *Caſtel Franco*, oppidum Italiae, io ditione Pontificia & agro Bononienſi, & medium ferè inter Mutinam & Bononiam, prope Panarum amnem. Ei adjacet Arx Urbana, ab Urbano VIII. Pontifice Maximo extructa in tutelam confinii Status Eccleſiaſtici contra Mutinenſem Ducatum.

¶ Caſtrum Gandulphi, *Caſtel Candelfo*, oppidum Italię, in Latio. Vide Arx Gandulphi.

¶ Caſtrum Guelphum, *Caſtel Cuelfo*, oppidulum Italiæ in Ducatu Parmenſi & in via Æmilia. Paucis nunc conſtat incolis; eſtque prope Tarum amnem, & medium inter Parmam & Burgùm S. Domnini.

¶ Caſtrum Gonterii, *Catteau Gontier*, oppidum Galliæ, in Andegavenſi provincia, ad Meduanam fluvium, in limite Cenomanenſis provinciae, & medium ferme inter Andegavum & Lavallium.

¶ Caſtrum Heraldi, *Chaſtelleraut*, urbs Galliae, in Pictavienſi provincia, ad Vigennam fluvium, Ducatus titulo clara, 6. leucis infra Pictavium, versùs Turones.

Virgil. Caſtrum Inui oppid. erat Hetrutiae, inter Pyrgos & Centum cellas, inde 5. mill. paſſ.

¶ Caſtrum Inui erat oppidulum Rutolorum, in Latio, in ora littorali maris Tirrheni. Situm erat inter Antium & Aphrodiſium, teſte Brietio, non autem in Hetruria.

¶ Caſtrum Iphiom ſeu Taaiaonm, *Chaſteau d'If*, arx Galliæ io ſcopulo, io ora Provinciae, prope Maſſiliam urbem, undique mari cincta, parva, ſed munita.

Caſtrum Minervæ, poſtea Crypta aurea, *Grottaria*, opp. magnæ Græciæ, in Calabria ulter. inter Hieraeium ad merid. & Cauloniam ad Bor. 10. mill. paſſ. à Murgetia, ſive à Fano S. Georgii 6. quot à littore.

¶ Caſtrum Minervae, *Caſtro*, urbs fuit Salentinorum, *Varen.* nunc regni Neapolitani, in provincia Hydruntina, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Hydruntino, in ora littorali maris Jonii, alias malè habita à Turcis, nunc otcumque reparata & munita, 6. milliaribus diſtat ab Hydrunto in auſtrom, 9. ab Aleſano in Boream, & 16. à Japigio promontorio, centum autem & amplius a vico Grottaria dicto, in Calabria ulteriori.

¶ Caſtrum Nantonia, *Chaſteau Landon*, urbecula Galliç, in Inſula Franciæ & Vaſtinio agro, 2. leucis à Namurtio io meridiem, & 4. à Montargio, 20. autem à Lutetia.

Caſtrum novum geminum apud veteres, unum in Hetrutiae ora, col. & urb. quae periit, inter Pyrgos 8. & Centum cellas 5. mill. paſſ. Caſtrum Inui Virg. In Theſ. Ling. Lat. prox. Tiberi ſcribitur, & *Corneto* indigitatur: quae urbs longè abeſt ab oſtiis Tiberis. Alterum Piceni, in ora Aprutii, inter Truentum & Aternum flumina, *Flaviano*, nunc excitum, teſtibus Blondo & Leandro, inter Juliam nov. opp. & Atriam ad ort. 8. mill. paſſ. *Plin. Liv. & al.*

¶ Caſtrum novum in ora Hetruriae, locus provinciae Patrimonii S. Petri, in ora maris Tyrrheni, nunc Caſtrum *S. Marinella* dictum io ditione Barberinorum, ut ea conjectura liquet, & ex loci diſtantia inter Pirgos & Centomcellas, cum portu alias capaci, ſub dominio Summi Pontificis. Caſtrum novum alterum eſt in Aprotio ulteriori, in ora ſinus Adriatici, nuncque tantum ſuperſunt rudera *Calveno* dicta, ad oſtia Romani fluvii.

Caſtrum novum, *Caſtel Novo*, opp. amplum Liguriæ, ad Iriam, ſeu Scripiam fluv. inter Dertonam urb. 5. & Ticinom io Bor. 20. mill. paſſ. à Gothis, teſte Caſſiod. aedificatum.

¶ Caſtrum novum, vulgò *Caſtel novo Tortoneſe*, quia *Caſſio.* in Dertonenſi agro. Dicitur etiam ad differentiam aliorum *Caſtel novo de Srivia*; eſtque in Ducatu Mediolanenſi, 3. milliaribus a Pado fluvio.

Caſtrum novum item, urbs Dalmatiae, ad ſinum Rhizonicum, Aſcrivio urb. finitima, in ora: ubi ſedes eſt Epiſcopi Riſinienſis, nunc ſub Turcia. *Pet. inſ.*

¶ Caſtrum novum, *Caſtel novo*, oppidum eſt Turcarum probè munitum, aliaſque a Chriſtianis tentatum irrito conatu, diſtat 10. milliaribus à Cattaro in occaſum, & totidem a Rhizino, 22. autem à Budua in Boream.

¶ Caſtrum novum Grafinianum, *Caſtel novo di Carfagnana*, oppidum amplum Italiae, & caput Caferonianae ſeu Grafinianę regionis, ubi arx munita, dicta Mons Alphonſus. Subeſt Duci Mutinenſi; ſedetque versùs montem Apennini, et prope amnem Serciom, 20. milliaribus a Lucca in Boream.

Caſtrum Octavianum, *S. Locas*, teſte Moroli, pag. *Vet.* Hiſp. citer. apud Barcinonem urbem. *Trad.*

¶ Caſtrum Porciani, *Caſteau Porcien*, urbecola Franciae, io provincia Campaniae et Retelenſi agro, ad Axonam fluvium, Principatus titulo clara, via 2. leucis a Retelio io occaſum, et 8. a Remis io Boream.

¶ Caſtrum Reginaldi, *Chaſteau Regnault*, caſtrum munitum Franciae, io Retelenſi agro, in colle, cum titulo Principatus, ad Moſam fluvium, duabus leucis infra Carolopolim, in limite Leodienſis dominii.

¶ Caſtrum Roſum, *Catteau Roux*, oppidum Galliae, in provincia Bituricenſi, Ducatus titulo inſignitum, ad Ligerem fluvium, 7. leucis ab Exeloduno in auſtrum. Dicitur etiam, et forſam melius, Caſtrum Rodulphium.

¶ Caſtrum S. Angeli, *S. Angelo*, oppidum Italię, in Ducatu Mediolanenſi, non longè a Lambro fluvio, et 7. milliaribus a Laude Pompeia.

Caſtrum Stiliconis, *Caſtion*, teſte Merola, opp. Inſubr. In agro Mediolanenſi, à Mediolano, 25. mill. paſſ. Vareſium versùs 7. à Stilicone viro clariſſimo Honorii Aug. ſocero à Claudiano verſibus celebrato nominatom, prout alia caſtra, ſive opp. ejuſdem nominis non modò in Italia, ſed et in Galliis.

¶ Ca-

¶ Castrum Theodorici, *Chasteau Thierry*, urbs lepida Galliae, in Campania regione, ad Matronam fluvium. Ducatus titulo gaudet, 50. leucis distat a Meldis in ortum, et 12. a Remis.

Cic. App. Liv. Castrum Truentinum, opp. Piceni excilum, ad ostia Truenti fluv. Vide Truentum.

¶ Castrum Volpinum, *Chasteau Renard*, oppidulum Galliae, in insula Franciae et Vastinio agro, supra amnem Ovayne, 2. leucis a Montargio, et 27. a Lutetia in meridiem, sub dominio utili Principis Auraici.

Diod. Sil. Castula, *Castiglione*, opp. Hetturiae, inter Aretium 5. & Cortonam 10. mill. pass. non obscurum: nisi sit aliud ad lacum Trasimenum, à priore 20. mill. in merid. distans.

¶ Castula, seu Castellio, *Castiglione Aretino*, oppidum Hetruriæ, inter Aretium & Cortonam, medium ferè intra montes, 4. milliar. a Clani palude, sub dominio Magni Ducis Hetruriæ, 15. milliar. distat in Boream ab altero oppido Castellione dicto, *Castiglione del lago*, juxta lacum Trasimenum, in agro Perusino, & in ditione Pontificia.

Ptol. & al. Castulo, *Caslona*, urbs olim episc. nunc pag. Hisp. Tarracon. in conf. Bæticæ, intra montes, (qui saltus Castulonensis dicuntur) vulgò *Puerto di Muladar*, & *di S. Estevan*, Biatiæ urb. proximus, inter Gienium urb. 7. & Linares opp. 6. ante bellum Trojanum anno 100. teste Mariana, condit. Abest à Pyrenæis montibus ad 700. mill. pass. in austrum, quanta est Hisp. citer. longitudo. In saltu Castulonensi ubi Losa dicitur, ad 200. mill. Maurorum cæsa an. sal. 1212. Populi Castulonenses Plin. Castulonis mem. Sil. lib. 3.

Castulo Phœbei servat cognomina vatis.

Et paulo post:

Fulget præcipuis Parnasia Castulo signis.

¶ Castulo, *Caslona la vieja*, olim oppidum Oretanorum nunc tenuis vicus intra montes, ubi transitus *Puerto de Maradal* dictus, inter Castellam novam & Andaluziam.

Plin. Casuentum Basentium P. Diac. *Bassento & Bussento*, teste Mazz. & al. *Vasento*, fluv. magnæ Græciæ seu Lucaniæ per Basilicatam in sin. Tarentinum post Talandrum apud Metapontum urbem excisam exiens. Fuit & Casuentum municipium Umbriæ ex veteri inscriptione, cujus populi Casuentillani Plinio.

¶ Casuentum, *Basiento*, fluvius Lucaniae trans Apenninum, nunc Basilicatæ provinciæ, inter Bradanum & Acalandrum. In sinum Tarentinum se exonerat, 24. milliaribus a Taranto in occasum.

Ptol. Casurgis, *Chaurim*, urbs Germ. in Bohemia, teste Appiano, inter Pragam 4. & Cuthnas in ort. 6. leuc. Sed Pyrainius hanc Pragam esse contendit. Res adhuc dubia, cùm certa desint argumenta. Vide Marobudum.

¶ Casurgis, *Caurzim* nunc, Sanlone & Ortelio testibus, quamquam Brietius credat esse Pragam. Vide Caurzima.

Catabathmus, *Carto* Molet. *Capo d' Alber* Theveto, *Plin. Ant. Ptol. & al.* urbs olim, nunc pag. Marmaricæ littor. inter Cyrenen ad occ. 174. & Parætonium ad ort. 129. mill. pass. ex Anton. itin. medius inter Cyrenen & Alexandriam. finis Cyrenaicæ, teste Mela. Ejus mem. Salust. in libro de bello Jugurth.

Prov. Rom. Catacium, *Catanzaro*, urbs magnae Graeciae episc. sub Archiep. Rhegino, Calabriae ulterioris primaria, & sedes Praefecti, a Rhegio 100. mill. pass. distans in Bor. à Scyllacio 22. a Crotone 40. in occ. Consentiam versùs totidem.

¶ Catacium, *Catanzaro*, urbs est ampla Calabriae ulterioris, in regno Neapolitano, cujus episcopatui unitus est Tabernensis a Calixto II. 3. milliaribus tantum distat ab ora sinus Scyllacei, media inter Scyllaceum & Bellicastrum, 11. milliar. ab utroque, a Crotone 30. in occasum, & 80. a Rhegio in Boream.

Gr. D. Catacumbae, quae & Cœmeterium Callisti, locus urbis Romae, in via Appia ab urbe 3. mil. pass. distans, in quo innumera Martyrum corpora condita fuere: *le Catacumbe* etiam vulgò nominatur.

¶ Catacumbae sunt cœmeteria antiqua subterranea prope & extra muros urbis Romae, ad aliquot milliaria extensa a Christianis, ubi persaepe degebant tempore persecutionum. Talia sunt cœmeteria Calepodii, Callisti, Pretextati, Priscillae, & alia.

Plin. Amm. Catadupi, *Catadúi*, teste Jo. Bermudesio, pop. Æthiopiae, apud Catarractas Nili incolentes, unde ipsae Catarractae Catadupa à Macrobio lib. de somno Scip. appellantur, immenso fragore incolas afficientes.

¶ Cataja, *le Catay*, regio Asiae, in Tartaria, versùs ortum & Terram Esonis maximè extensa, inter Tartariam veram ad Boream, Sinas ad austrum, & Turchestaniam ad occatum. Ejus partes Europaeis notae sunt Tangutum, Tenducum, & Tainsujom; crediturque Serica antiquorum. Ibi primaria urbs est Cambalum, quae amplissima. A quibusdam confunditur cum Sinia.

Catalaunia, *Catalunna*, Hisp. & *Catalogna*, Italis reg. Hisp. citer. inter mare Mediterr. ad ort. & Aragoniam ad occ. ac mont. Pyrenaeum ad septentr. à Gallia Narbonensi separantem, & Iberum fluv. ad austrum a regno Valentiae ferè dividentem. In qua Barcino primaria urb. & Tarraco metrop. Sic a Catalanis pop. qui circa Tolosam Aquitaniae urbem olim incoluerunt, in eamque reg. trajecerunt, dicta. Catalonia aliis dicitur, ut lib. 2. itiner. *Scrip. Hisp.*

Ergo petens ampla Catalonia littora pompa.

¶ Catalaunia, quae & melius, Catalonia, Gallis *Catalogne*, Principatus titulo clara, alias parvis Comitibus Barcinonensibus, & deinde Regibus Aragoniae, & ideo etiam sub Corona Aragoniae generaliter sumpta continetur. Ejus autem pars, nempe Comitatus Ruscinonensis, Sceptro Gallico subest ab anno 1660. Regio est montuosa, sed ferax & valde rigua, cujus incolae valde libertatis amantes.

¶ Urbes Cataloniae:

Barcino, *Barcelona*.	Rhoda, *Roses*.
Cardona, *Cardona*,	Celsona, *Solsona*.
Dertusa, *Tortosa*.	Tarraco, *Tarragona*.
Gerunda, *Girona*.	Vicus, *Vich d' Ossona*.
Ilerda, *Lleyda*.	Urgela, *la Cen d'Urgel*.

Catalaunum, *Chalons*, urbs Gall. Belg. in Campania, ad Matronam fluv. episc. sub Archiep. Rhemensi, inde 20. leuc. in Eurum, Tullum urb. Austrasiae seu Lotharingiae versùs ad 30. Vide Cathelauni. *Lib. Prov.*

¶ Catalaunum, *Chaalons*, ubi etiam populi Catalauni, urbs est ampla Galliae & probè munita, 20. leucis distat a Trecis in Boream, & totidem a Verduno in Africum. Ab ea dicti sunt Catalaunici campi, ubi Attila devictus fuit a Francis & Romanis.

Catana, Catina Cic. *Catania*, urbs Siciliae, in ora orientali, inter Messanam ad Bor. 60. & Syracusas ad merid. 50. ex prion-totius insulae, episc. sub Archiep. Montis regalis, acad. mont. Ætnae finitima, inde in ort. 10. mill. pass. recedens. Pop. Catinenses Cic. Urbs à Chalcidensibus anno ab orbe condito 4462. 9. post Naxum condita traditur ab Eusebio; sed alii antiquiorem faciunt, conditam scilicet anno mundi 3469. post Romam 59. Vide Catina. Sil. lib. 15. *Diod. Strab. Flor.*

Tum Catana ardenti nimium vicina Typhæo.

¶ Catana urbs est Siciliae, in regione Valle Demona dicta, in ora littorali maris Jonii, ubi sinus Catanensis dictus. Hanc alluit Amenes fluviolus, nunc *Judicello*. A Carolo V. mœnibus & propugnaculis cincta fuit; estque prope radices Æthnae, montis, cujus crustatinnibus obnoxia est. Anno 1669. ejus incendiis deformata fuit, & in ipsius territorio plurima castra eversa sunt quatuor fluminibus igneis ipsius montis Æthnae, 40. milliaribus distat a Syracusis in Boream.

Catangius, *Golfo Castaccio*, teste Petr. Gyllio, sin. maris, apud Bosporum Thracium. *Dionys. Byzan.*

¶ Catanzara, *Catanzaro*, & Cantazaro, orbs regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, episcopalis sub Archiepiscopo Rhegiensi, sed unita cum Episcopatu Tabernensi. In colle sedet, Antiquitus fuit Catacium. Vide ibi.

Cataractonum, sive Cataracton, ut alii cod. habent, *Catterick*, teste Rob. Talboto, oppidulum Britanniae, in Scotia, ubi & diversorium *Camaricbridge*. Vide Caturactonium, seu Caturractonium, quod alii *Carlile* indigitant. (* Camden. habet *Catarrick*, & *Catarrick-bridge*. Angl. in Eborac. Comit. *Ant.*

Catarractes, *Cascata de Tivoli*, casus Aniensis fluv. apud Tybur urb. in Latii Sabinorumque confinio. *Strab.*

Catarractes Danubii, *Sevuruuffel*, teste Laz. locus Noxici in Austria, infra Lentiam urbem, ubi in Danubio navigia periclitantur. *Strab.*

Catarractus, *Arpadore* vel *Anpadore*, fluv. Cretae, in ora australi, inter Leonem prom. & Sacrum mont. apud Libenam opp. fluens. *Ptol. Suid.*

Catarractus alter, fluv. Pamphyliae, qui cum Melane *Ptol.*

Aspen-

Aspendum urb. præterfluit, in mare inter Attaliam & Magydou exiens, ex alta rupe ingentique strepitu descendens.

Gregoras, Glyca & al. Catelani, pop. ex Avarum stirpe, qui In Hisp. profecti, regioni nomen indiderunt. Vide Cathelauni, & Catalauni. Iidem enim videntur.

¶ Catelani, seu Catalani, aliter Gothalani populi, qui in Hispaniam profecti, regionem ab ipsis Catalauniam dictam occuparunt, ubi antea Lacetani, Cosetani, Laletani, Ausetani, Castellani, Cerretani, Indigetes, & Ilergetes populi, inter Pirenæos montes, Iberum & Cincam fluv. & mare Mediterraneum. Sed a campis Catalauniis non dicta est Catalaunia.

¶ Caterlogensis Comitatus, regio Hiberniæ, in Lagenia pruvincia, *Count Catarlagh* Anglis, inter Comitatus Vexfordiensem, Dubliaiensem, & Kilkenniensem.

¶ Caterlogum, urbs Hiberniæ, Comitatus cognominis capnt, vulgo *Caterlagh*, ad Brignm fluvium, & media inter Kildariam & Cellam S. Canici.

¶ Catbarnm, *Cattaro*, urbs munitissima Dalmatiæ, in ura sub Venetis, episcopalis sub Archiepiscopo Ragusinu. Vidn Ascrivium & Catara.

Lib. Prov. Cathelauni, al. Catalauni, pop. & urb. Call. Belg. in Campania, ad Matronam fluv. ubi campi Catalaunici, urbs verb Catalaunum lib. Prov. nominatur. Vide Catalaunum. Hic Ætius Rom. Dux Hunnos insigni clade affecit 180000. ipsorum cæsis, teste P. Diacono.

¶ Cathelauni, seu, & meliùs, Catalauni, populi Calliæ Belgicæ, quorum urbs præcipua Catalaunum. Campi autem adjacentes dicti sunt etiam Catalaunii & Catalaunici, ubi Attila victus fuit.

Amm. Cathelaunii campi, à quibus reg. Campaniæ dicta putatur, ubi Attila Hunnorum Rex victus est, uti aliquibus videtur, cum apud Jurnandem id apud Tolusam accidisse legatur, cui campi Catalaunici dicuntur. Catalaunii item campi apud Eutropium, ubi Tetricns ab Aurelia Imperat. prostratus. Inde Catalaunia, sive Cathelaunia Hisp. reg. dicta, quæ aliquibus Guthalania dicitur, quasi ex Gotbis & Alanis permixtis constans.

¶ Cathelaunii, seu Catalannii, & Catalaunici campi, sunt in Campania reg. Galliæ Belgicæ prope Catalannum: non autem in Occitania, prope Tolusam, ut aliqui crediderunt. Ibi Attila Hunnorum Dux victus & profligatus fuit insigni clade anno 453. à Meroveo Francorum Rege, & à Theodurico Gothorum Rege, atque ab Ætio Romanorum Duce.

Cathnesia, reg. Scotiæ, in ora urientali: cujus Episcopus sub Archiep. Andreapolitano Dunradi opp. commoratur.

Scrip. Scot. Cachnesia, *Cathnes*, provincia Scotiæ ultima & Septentrionalior, versus Oreades insulas, ubi alias Carini populi. Ibi tantum aliquot loca parvi momenti.

¶ Catbolica, *la Catolica*, vicus Italiæ & ditionis Pontificiæ, in Romandiola, medius fere inter Ariminum & Pisaurum, in colle, & in ura maris Adriatici, taberna tantum constans & turri.

¶ Cathulci, seu Cathulcones Ptol. populi Germaniæ, ad Albim fluvium. Erant clientes Cheruscorum, & ubi nunc Luneburgum, urbs ampla & probe munita, Ducatus cognominis caput, Cluverio teste.

Ptol. * Caticardamna, *Chiromandel* Petr. Appiano, urbs Indiæ citer. marit. apud Calaminam urb. ubi corpus D. Thomæ Apostuli inventum est, teste Maphaeo. (* manuscr. Selden. Χαττιγώρδαμμα.)

¶ Caticardamna quid sit, non constat. *Chiromandel* enim, seu, & meliùs, *Coromandel*, regiu est Asiae, in India cis Gangem, in ora sinus Cangetici, quae à quibusdam creditur Paodionis antiquorum. In ea urbs est Calamina, seu *Maliapur*, ubi corpus D. Thomæ Apostoli inventum est.

¶ Carisa, *El Catif*, uppidum Asiæ, in ora Arabiae felicis, juxta sinum Persicum, qui hinc etiam aliquando *Grisa del Catif* dicitur; habetque portum & arcem satis munitam; aliàs Gerra dictum fuit, Sansone teste. Vide ibi.

Vib. Seq. Catillus mons, *M. di Tivoli*, mons Latii, apud Tybur urb. & Anienem fluv. cujus inculae à Sil. lib. 4. vocantur.

Pomifera arva creant, Anianicolaque Catilli.

Cic. Catina, *Catania*, urbs episc. Siciliae praeclara, aliis Catana. Vide ibi. Pop. Catinenses Plin. Aus. in catal. urbinm;

Quis Catinam sileat? quis quadruplices Syracusas?

Catinae Cereris simulacbrum erat, quod a viris nec tangi nec adspici fas erat, ut Cic. scribit in act. 7. in Verr. Catina item opp. fuit Arcadię, teste Plin.

Catraleucos, Catraleucnm lib. Concil. ubi mentio Contraleucensis Episcop. *Guimaraner*, testu Mol. Lat. rec. Vimaranum, urbs ulim episc. nunc oppid. non obscurum Lusit. inter Lamacum & Bracaram, ab ea 5. leuc. *Ptol.*

¶ Catara, *Cataro*, urbs Dalmatiae, ad sinum Rizonieum, qui inde dicitur *Golfe de Cattaro*. Paret Venetis; estque permunita, cum arce in colle, & episcopalis sub Archiepiscopo Ragusino. Vide Ascrivium.

Catti, Chattae Ptol. pop. Cerm. hodie Hessi, à Druso domiti, quorum reg. Hessia sive Hassia *Hessen*, testib. Junio, Fabricio, cum Ort. Sed Willicbio illorum locus Marchio Badensis, & *Baden* Cattorum vicus. In Batavis etiam Cattorum vicus est *Catwyck* apud Lugdunum urbem. Horum memot. Mart. lib. 2. epygram. 2. *Corn. Tac.*

Frater Idumaeos meruit cum patre triumphos.
Qua datur ex Cattis laurea, tota tua est.

¶ Catti, populi Germaniæ Tacitu, Chatti Ptolemaeu, Chassi quibusdam, erant ubi nune Hassia, cum parte Turingiae, & Brunsvicensia Ducatus, testibus Ortelio, Cluverio, Brietio, & aliis; erantque prope Visurgim fluvium & Cheruscos populos. Eorum primaria erat Castellum Cattorum, nunc *Cassel*; eorum etiam pars Cattimelibocci, vulgò *Catzenellobogen*, in Landgraviatu Hassiae. Catti postea in insul. Batavorum transgressi sunt, auctore Tacito, ubi hodie harum nominis vestigia supersunt in duobus vicis cognominatis ad mare & ad Rhenum, *Catwick op Zee*, & *Catwick op den Rhein* vulgò dictis, in Hollandia, prope Lugdunum.

Cattigara, *Canton & Cantam*, urbs Sinarum, in ora littorali, sub Lusitanis, in Indiae ultra Gangem confinio, emporium frequens. *Ptol.*

¶ Cattigara quibusdam est *Xanton*, urbs Asiae sub Tartaris, in regno Sinae, in ora litturali sinus Nanquini. Fides sit penes ipsos.

Catti Meliboci, tractus Cattorum, in Hassia, ad mont. Melibocum, *Catzelnelebogen* vulgò, ubi opp. ejusd. nominis, inter Moguntiam 4. & Limburgum in Bor. 3. leuc.

¶ Catti Meliboci, populi Germaniae, qui pars Cattorum, vulgò *Catzenellebogen*, Comitatus Weteraviae, sub dominio Lantgravii Hasso Cassellani, cum oppido cognomine, vix 2. leucis à Nassavia in occasum.

Cattiterides, ins. Vide Cassiterides.

Catuaci, pop. Belgii, quorum urbs Duacum (quasi Catuacum) *Douay*, testibus Marl. & Cuiciard. urbs & academia Flandriae, in Artesiae & Hannoniae conf. ad Scarpum fluv. inter Atrebates 6. & Tornacum 8. leuc. a Cameraco 5. in Bor. ubi Petrus Divaeus Aduatici legendum putat. *Ptol. Cæs.*

¶ Catuaci, populi Galliae Belgicae, apud Caesarem, corruptè pro Aduaticis, qui fuere ubi nunc Namurcensis Comitatus, & eorum urbs Namurcum, ad confluentias Sabis in Mosam fluvium, Brietio, Sansone, & aliis testibus.

Catularia, porta urb. Romae, apud quam canes rufas immolabant flavescentibus frugibus, ut ad maturitatem perducerentur. *P. Vict.*

Catulina Castra, *Tuln* Lat. opp. Norici, in Austria, inter Viennam ad ort. 7. & Cremisium ad occ. 4. leuc. *Spart.*

¶ Catulina castra, *Tuln*, uppidulum Austriae inferioris, ad amnem cognominem, qui una leuca inferius in Danubium se exonerat, 5. leucis distat à Vienna in occasum; & 4. à Chremsia in ortum.

Caturigca, * Catiriges Ptol. Catoriges Strab. pop. Gall. Narbon. Alpini, in Delphinatu, quorum opp. Caturigae Anton. *Chorges*, teste Siml. inter Vapincum 12. & Ebredunum 16. mill. pass. (* Caturigidi forsan. *Cæs. Plin.*

¶ Caturiges, populi Galliae Narbonensis, versùs Druentiam fluvium; ubi nunc urbs Vapincum, in Delphinatu superiori. Eorum oppid. nunc *Chorges* dicitur, una leuca à Druentia fluvio versùs montes, medium inter Ebredunum & Vapincum, 2. leucis ab utroque.

Caturractonium, vel Caturactonium, sive Cataractonum Ant. *Carlile*, & Lat. rec. Carleolum, urbs Britanniae, in Anglia apud valium, & Scotiae conf. episc. sub *Ptol.*

Archiep.

Archiep. Eboracensi, inde 50. mill. in Circium. Aliis est *Allerton* opp. Comit. Eboracensis, ab Eboraco & Richmondia 20. mill. Dunelmum versùs.

¶ Cataruclonium, seu & Cataractoo, oppidum fuit Brigantum in Anglia, incensum & vastatum anno 769. ab Eanredo Northumbriæ Rege. Nunc viculus est *Catterick* dictus & *Catterickbridg*, in provincia Eboracensi, ad amnem Suvalam, 3. infra Richmondiam mill. pass. teste Camdeno, 7. ab oppidulo *Alverton*, & 30. ab Eboraco in Boream. Longè autem distat a Carleolo.

Ant. Catusiacum, vel Carsiacum, ut legit Petr. Divæus. Vide ibi.

Ptol. Dionys. Catyeuchlani, pop. Albionis, in Anglia: * quorum oppida Buckingama & Herfordia, testibus Lelando & Lhuioo, sunt. (* Camd. Buckingamiensl. Bedfordiensl. & Hertfordiensl. Comitatus sunt.

Prov. Rom. Cava, urbs episc. recens Picentinorum, inter Salernum & Nuceriam 4. mill. pass. ubi insigne Cœnobium Benedictinorum.

¶ Cava, *la Cava*, urbs est Principatus citerioris parvi circuitus, & paucis constans incolis, episcopalis sub Archiepiscopo Salernitano, via 4. milliar. à Salerno & ab ora sinus Salernitani.

Mel. Cavaræ, Cavares Plin. Cavari Ptol. pop. Gall. Narbonensis, apud Rhodanum fluv. *Gavera*, teste Dalechampio, inter Avenionem & Valentiam incolentes: quorum metrop. Acuio.

¶ Cavares, populi Galliæ Narbonensis, nunc in Provincia, in eo tractu ubi Comitatus Venuxinus & urbes Avenio, Arausio, Cabellio, & Carpentoracte, inter Rhodanum & Aptam Juliam.

App. Alex. Ptol. & al. Cauca, Caucia Liv. *Coca*, (non *Quenza*, ut in Thes. Ling. Lat. quæ Concha Latinè dicitur, longissima distans) teste Mor. opp. Hisp. Tarracon. in conventu Cluniensi, & in regno Castellæ vet. inter Segobiam 8. & Vallisoletum 9. leuc. Patria Theodosii senioris Imper. teste Zosimo. Pop. Caucenses Plin. Caucientes Liv.

Cauca, *Coca*, oppidulum Vaccæorum alias, nunc Castellae veteris, intra montes, inter Segobiam ad sex leucas, & Tagum fluvium totidem, & 12. à Valisoleto.

Plin. Caucana, *Scaramis*, portus Siciliae, apud Camarinam urb. excisam, in ora australi, Pachynum versùs.

Caucasiae portae, quae & Iberiae, *Demicarti*, seu *Themicurpi*, i. e. porta ferrea, uti ab Igelippo nominatur, & *Derbent*, urbs Iberiæ, in Albaniae conf. ubi angustia maxima est inter mont. Caucasum & mare Caspium 220. pass. nec alibi transitus ex Iberia in Albaniam conceditur, inter Cyropolim ad austrum 120. & Citracanum urbem Tartarorum in Bor. 252. mill. pass. ab Ecbatanis 20. dierum itinere in septentr. distita, cum por. & præsidium.

Ptol. ¶ Caucasiae portae, vel Pylae Iberiae, teste Ortel. fuere circa Harmalim urbem, in cujus rupe Cumania Castellum est, & quae magno errore Caspiae a multis dictæ fuere, ut tradit Plinius. Nunc ibi urbs est, quae *Derbent* vocatur ab exteris, quod angustias significet, & à Turcis *Demir* seu *Temir capi*, id est, ferreae portae, non quod ex ferro constet, sed quod locus adeo munitus sit, ut quemvis hostilem impetum facilè sustineat. Oppidum enim situm est inter angustias Caucasi montis & Hyrcani maris, ubi transitus duntaxat patet 300. passuum, prope Cyrum fluvium. Gaudet portu satis commodo, sub dominio Persarum. Deficit tamen in dies.

Ptol. Caucasii montes, a Caucaso (de quo mox) diversi, in Scythiae Indiaeque conf. ex quibus Indus & Oxus profluunt. Quorum mem. Ovid. lib. 3. de arte amandi:

Sed non Caucasia doceo de rupe puellas,
Quaeque bibunt undas Myse Caice tuas.

Plin. & al. Caucasus, *Creas & Cechias*, teste Haytono Armeno, *Albsor* Nig. *Adazar* Thevero, mons Asiae notissimus, inter mare Euxinum ad occ. & Caspium ad ort. altissimus, Heniochos & Coraxicos complectens, Caspius Eratosth. apud Strab. ex quo Cyrus fluv. maximus profluit. Cujus mem. Hor. lib. 1. carm. od. 22.

Sive facturus per inhospitalem
Caucasum, vel quæ loca fabulosus
Lambit Hydaspes.

Et Ovid. lib 2. Metam.

Nec prosunt Scythia sua frigora, Caucasus ardet.

Tanta hujus montis est altitudo, ut ad tertiam noctis partem vertices illius solis adhuc radiis illustrentur. De quo Aristot. lib. 1 Meteor. cap. 3. & Qu. Curt. lib. 7. Is scopulosus est adeo, ut *scopuli Caucasi* in Proverb. abierat. Medius inter duo maria, Hyrcanum & Euxinum extenditur, perpetuis nivibus rigens: in quo Prometheum vinctum, aquila jecur rostro depascente fabulantur.

Caucasus mons est Asiae altissimus, dictus à Circassis Salatto, versùs Mingreliam & Georgiam valde extentus, qui a quibusdam dicitur *Mont de Circassie*. Ejus pars à multis creditur mons Ararath, versùs Armeniam.

Cauchi, pop. Germ. Chauci Tac. Vide Cayci. *Ptol.*

¶ Cauchi populi fuere Germaniae, prope Oceanum, inter Frisios, Saxones, & Bructeros. Erant divisi in majores, & minores. Cauchi minores erant ubi nunc Frisia orientalis, seu Comitatus Embdanus, inter ostia Amasis & Visurgis fluminum. Cauchi verò majores erant ubi nunc Ducatus Bremensis, in Saxonia inferiori. Dicti sunt etiam Cayci. Vide ibi.

Caucoliberis, *Colibre*, & *Coliure*, opp. Hisp. citer. marit. in Gall. Narbonensis conf. inter Helenam ad Bor. 3. & Gerundam ad austrum 10. leuc. olim urbs episc. sub Archiep. Narbonensi, cui Helena successit. *Martyrol. Rom.*

¶ Caucoliberis aliis, & melius, est Illiberis, *Colliure* Hispanis, & *Collioure* Gallis, urbs Galliae Narbonensis probè munita, ad radices Pyrenaeorum, in Ruscinonensi Comitatu, antea Hispaniae annexa, sed ab ea demum avulsa, & Francico regno adjecta pace ad Pyreneos. Sedet in ora littorali maris Mediterranei & sinus Leonini; gaudetque portu commodo & peracapaci. Vide Illiberis.

Caucones, pop. Bithyniae, in ora Ponti Euxini, apud ostia Parthenii fluv. quorum opp. Tios, sive Tium Plin. inter Heracleam Ponti ad occ. 38. et Cytorum in ort. 63 mill. pass. *Strab. Ptol.*

Caudi, campi apud Padum et Vercellas, in quibus Cimbri à Mario victi referuntur à Flor. in epitome Liviana. Hinc Caudium opp. nunc *Candia*,) teste Alciato) Insubriae, in reg. Laumellina, inter Ticinum & Vercellas, hinc 10. inde 27. mill. pass. distans, Pado proximum, & Sartiranae opp. etiam frequenti. *Flor.*

Caudium opp. fuit Hirpinorum, nunc vicus *Arpaja*, teste Leand. Lat. rec. Harpadium, inter Capuam 20. & Beneventum 12. mill. pass. obliquo itinere intra montes, Abellae proxim. ad 4. mill. Mem. Hor. lib. 1. serm. sat. 5. *Liv. Ptol. & al.*

Hinc nos Coccei recipit plenissima villa:
*Qua super est * Claudi cauponas.*

(* *Claudi* alii libri.)

Hinc Caudinae fauces, Furcae Caudinae Liv. & Val. Max: Claudicum jugum Quinctiliano, *Stretto di Arpaja*, & *Gioga di S. Maria*, angustiae montium in valle Caudina, (quae vulgo *Val di Gardano* dicitur) per quas sub jugo Romani à Samnitibus transire coacti sunt, inter Abellam & Beneventum. De quib. Luc. lib. 2.

Romanaque Samnis
Ultra Caudinas speravit vulnera furcas.

¶ Caudium, oppidum Hirpinorum, in Italia, nunc *Arpaja*, vicus Principatus ulterioris, in regno Neapolitano, prope amnem Iselerum, in confinio Terræ Laboris, 4. milliaribus a S. Agatha in austrum, 7. à Nola in Boream, & 16. à Capua in ortum. Claudinæ Furcae sunt in viciniis; suntque duplices, inter quas medius campus satis amplus & fertilis. Hic Romani sub jugum turpissimè missi sunt, & coacti iniquissimam pacem, dictam Caudinam, inire; hodie locus *Stretto d'Arpaia*; inter Arpajam vicum & Airolam castrum, in Principatu citeriori.

Caudos, ins. Cretae adjacens ad occ. ubi onagri maximi sunt, teste Suid. *Suid.*

¶ Caudos ins. versùs oram occidentalem insulae Cretae, aliis est Claudos, nunc *Gozo*, è regione promontorii Arietis Frontis dicti. Vide Claudos.

¶ Caviones, populi Germaniae, ad Albim fluvium, ubi nunc Daneberga & Lavemburgum oppida sunt, testibus Cluverio, Sansone, & aliis.

Caulon, Caulonia Strab. Caulum Sil. *Castro vetero* vel *Castel vetere*, teste Barrio, opp. Magnae Graeciae in monte cognomine, in ora Calabriae ulter. inter Locros ad aust. & Scyllaceum ad Bor. juxta Cocynthum prom. inter Cryptam auream & Stylum 10. mill. pass. ab Hiesacio seu Locris 15. ab Achaeis conditum, olim urbs episc. sub Archiep. Rhegino. Ejus mem. Ovid. lib. 15. Metam. *Plin.*

Romechinmque legit, Caulonaque, Naritiamque.

Mons verò Caulon apud Cauloniam urbem adhuc *Caulo* dicitur.

Cau-

Liv. Caunus, mons Hisp. Tarracon. in Celtiberis, inter Iberum fluv. & Turiasonem urb. in Castellæ & Aragoniæ conf. *Moncayo* Moral. Gomesio & Marianæ; qui etiam Latine Cacus mons dicitur, inter Turiasonem & Mont. Acutum.

¶ Caunus mons, qui & Cacus quibusdam, mons est Aragoniæ, versùs Castellæ veteris confinia, sed non inter Iberam & Turiasonem, neque inter Turiasonem & montem Acutum, 2. leuc. distat à Turiasone in austrum, 3. à monte Acuto etiam in austrum, & 6. ab Ibero fluvio.

Strab. Plin. Ptol. Caunus, *la Rosa* Soph. urbs Cariæ maritima apud ostia Calbis flum. cœlo pestilenti ob pomorum copiam & calorem, teste Strab. unde Stratonicus citharœdus tales esse homines incolas, qualia sunt folia arborum, hoc est, pallidos, esse docebat, episcop. sub Archiepisc. Myrensi, in Lyciæ conf. sic à conditore dicta. De quo Ovid. lib. 9. Metamorph.

Byblida cum Cauno prolem est enixa gemellam.

Al. est *Magri*, sed hæc Macris est Strab. in Lycia. Hinc Caunius, a, um.

¶ Caunus, *la Rossa* nunc, teste Castaldo, urbs Cariæ maritimæ, prope ostia Calbis fluvii, versùs Glaucum sinum, & vix 50. milliaribus a Rhodo insula in Boream, sub dominio Turcarum cum toto illo tractu, 40. milliaribus distat à Macra in occasum; estque in ora sinus Macrensis dicti.

¶ Cavonium, *Cavan*, castrum Hiberniç, in Ultonia regione, Comitatus cognominis caput, juxta fluvium Aquam nigram dictum, in limite Connaciç, 8. milliaribus à Chilmoria in Boream.

¶ Cavortium, *Cavours*, oppidulum Italiç, in Pedemontio, ad radices Alpium, in colle, alias munitum, 6. milliaribus à Pinarolo in austrum. Sedet prope fluvium *Peles*, in confinio ditionis Francicae.

¶ Cautensis urbs, *Nueva Caures*, sita in Asia, in Insulis Philippinis, episcopalis sub Archiepiscopo Manilo. Paret Regi Hispaniae; estque in ora urientali insulae Cebu. Dicitur aliter Nomen Jesu, seu Villa Jesu.

Plin. Ptol. Cauria, quae & Caurium Ptol. *Coria*, urbs Hispan. Lusitan. in Extremadura reg. à Placentia 8. leuc. in occ. apud fines Portugalliei regni, Ægitam sive Igaeditam, seu Guardiam urb. versùs 14. urbs episc. olim sub Archiep. Emeritens. nunc sub Compostellano. Pop. Caurenses Plin.

¶ Cauria, *Coria*, sita est juxta fluvium Alagonem, qui 7. inde leucis cadit in Tagum; distatque 5. leucis à confinio Portugalliae, versùs montes, media ferme inter Mirobrigam & Alcantaram, 12. leucis a Placentia in occasum, & 17. a Guardia in ortum, estque in Extremadura provincia regni Legionis.

Plin. Cauros, ins. maris Ægæi, quae Andros vulgato nomine dicitur.

¶ Caurzima, *Caurzim*, oppidum est Bohemiae satis amplum, vix 2. milliaribus Germanicis ab Albi fluvio, & medium inter Pragam & Czaslaviam. Sanluni est Casurgis antiquorum.

Ant. Causennis, opp. Albionis, sive Angliae, excisum, in territ. Lincolniensi, a Lincolnia 25. mill. ex quo tractus adhuc * *Caysoven* dicitur, teste Talb. Al. est *Brig. Casterton*. (* Camden. *Kesteven*.

Scrip. Brit. Cauti, pop. Britanniç secund. i. e. Scotiæ, qui Moraviam & Rossiam regiones incolunt, teste Lhuydo.

¶ Canti, seu, & melius, Cantæ, populi fuere Scotiae, ubi nunc pars orientalis Rossiæ & Armanothiae, ubi promontorium *Tarbart*, inter Moraviam & Sutherlandiam.

Sex. Ruf. Cavyla, *Cavalla*, teste Leuncl urbs Maced. in ora proxima Philippis, in Thraciæ conf. Cabyle Ptol. vide ibi.

Cadro. ¶ Caxamalca, *Caxamalca*, locus Americae meridionalis, ubi Atabalipa Peruviæ Rex ab Hispanis profligatus & captus fuit. Est intra montes, prope amnem Vagnam, 30. leucis Hispanicis distans à littore maris Pacifici.

¶ Cayana, *la Cayenne*, insula Americae meridionalis, in Guajana regione, ad ostia Cayani fluvii, circuitus 18. leucarum, centum circiter à fluvio Amazonum in Boream. Ibi arx S. Michaelis Gallorum, cum aliquot colonis.

Claud. Cayci, pop. Germ. (Vide Caochi, sive Chauci)qui, teste Tac. in maiores & minores dividuntur: illi inter Albim & Visurgum fluv. locantur, eorumque metrop. est Brema, urbs in Saxonia, hi inter Visurgim & Amasium fluv. quorum urb. * Bidenburgum cum aliis, in Frisiæ & Westphaliae confiniis. Alii Caucos majores, ubi Luneburgenses sunt, statuunt. Mem. Caycorum Claud. de laud. Stilic. lib. 1.

Ut jam trans fluvium non indignante Cayco.

(* forsan Oldenburgum.)

Caycus, fluv. Vide Caicus.

Cayster, Caystrus Hor. Mel. Ptol. Plin. *Chyas* vel *Chiay*, fluv. Joniæ, ex Phrygia magna oriens, ac inter Ephesum & Colophonem in mare decurrens: super quo urbs ejusdem nominis erat, teste Xenoph. & al. Virg. lib. 1. Georg. *Strab.*

Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri.

Et alius:

Nomine Pirausa, non ille plura Cayster

Carmina cycnorum labentibus audit in undis.

Non longè à Sardibus fluit, & Asia palude, cycnis abundans.

¶ Cayster, seu, & melius, Caystrus, fluvius est Asiç minoris, nunc *Chiay* dictus. Fontes habet in Phrygia combusta, deinde per Lydiam labitur; & rigatis Philadelphia & aliis urbibus, per Jonam in sinum Jonium se exonerat.

¶ Cazanum, Cazan, regnum Moscoviae. Vide Casanum.

Cea, fluv. Hisp. per regnum Legionense fluens, apud opp. sancti Facundi. Vide Caea. *Mart.*

Cea, ins. maris Ægaei, *Zea* vel *Zia*, inter Cyclades, Graecis Hydrussa, Ceos Cic. Strab. à Ceo Titanis filio dicta, Cia Ptol. Helenae proxima, ab ea 5. mill. pass. in ort. distans, ab Andro 10 in austrum, * circuitu 80. propinqua EubϾ ins. cui olim juncta traditur, licèt Plin. ab ea 39. mill. distare scribat. Fortè pro stad. mill. scripta sunt. Vide in Caea carmen Ovidii, et Virg. in Georg. lib. 1. *Plin.*

Cui pinguia Cea

Tercentum nivei tondent dumeta juvenci.

Hinc Caeus, a, um, ut vestes Caeae, olim in pretio, apud Prop. lib. 1. el. 2.

Et tenues Coa veste movere sinus.

(* omnium antequam 4. eius partes è 5. ad Boream absorptae sunt, uti refert Plinius.

¶ Gea, seu Cia, *Zia*, dicta etiam Hydrusa, est insula Cycladum, prope Atticam regionem et Helenam insulam, ab Eubœa insula 20. milliar. in austrum, oti 30 ab Andro insula, viaque 30. milliar. habet in circuitu, ęgrè habitata, sub dominio Turcarum.

Ceada, fovea circa Spartam urb. Laconicae, in quam capitis damnati praecipitabantur. *Paus.*

Ceba, *Ceva*, opp. amplum Liguriae, ad Tanarum fluv. in principatu Pedemontano, inter Mont. Vici urb. 7. et Aquas Statiellas 25. circiter mill. pass. Caseum Cebanum Plin. commendat. Olim proprios habuit Marchiones. *Plin.*

Cebrina, et Cebrena, ac Cebrenia, reg. Troadis, per quam Cebrenus fluv. decurrit. Inde Cebrenis patron. De qua Ovid. lib. 11. Metam. *Strab. Steph.*

Adspicit Hesperien patria Cebrenida ripa.

Hinc Cebrenia opp. quod Scepsi proximum erat, quod et Cebrene à Cebrene fluv. Hinc Cebrenus et Cebrenius nom. gent. Auson. epist. 14.

Sic qui venalis tam longa aetate Cebrenus

Non habet emptorem.

¶ Cebus, *Cebu & Zebu*, insula Asiae, in mari Indico, et una ex Philippinis, satis culta, sed parva. Ibi anno 1520. occisus fuit Ferdinandus Magellanus celeberrimus ille Argonauta, qui primus eam detexit. Subest etiamnum dominio Hispanorum, et habet urbem Villam Jesu dictam.

¶ Cechiana, *Cechiam*, provincia regni Sinae, satis ampla, prope littus maris et sinum Nanchini, ea adverso regni Coreae.

Cecia, *Zeiffelmur*, opp. Norici, in Austria. Vide Cetium.

Cecilia Mellium, opp. Hisp. Lusit. in Extremadura, quod et Castra Vicelliana, et Metallinum, teste Ortel. Vide ibi. *Ptol.*

Ceciliana, *Agualva & Agua de Moura*, teste Vasconc. pag. cum fluv. cognomine Lusitan. in regno Portugallico, inter Cetobricam 3. et Salaciam 7. leuc. à Malceca 2.

¶ Ceciliana sunt ruinae inter amnes *Agualva* et *Agua de Moura*, qui ibi cadunt in fluvium *Cadaon*, vix 2. leucis à vico Marteca in occasum, in Extremadura Lusitanica. Sed nullus est pagus sic dictus in illo tractu.

Cecinna, non Cecina, (ut in Thes. Ling. Lat.) *Cecina*, *Plin.*

fluv.

fluv. Hetruriæ; inter Senas & Mallam oriens, & in mare Tyrrhenum ad Vada Volaterrana decurrens. Cecina apud Melam, sed opp. est inter Populoniam & Pisas, ad fluv. cognom. Vulgò non *Cosena* dicitur, ut in Thes. antedicto.

¶ Cccioна fluvius oritur inter Senas & Volaterras, longè a Massa civitate, & in regno Volaterrano, deinde auctus aliquot fluviis, in mare Mediterraneum se exonerat, 18. milliar. à Liburno in Eorum. Ab eo Vallis amœna & fertilissima nomen habet, in territorio Pisano. Sed nullus est vicus sic dictus.

Plin. Ceciuum, Cæcinum Mel. *Satriano*, teste Barrio, opp. magnæ Græciæ, ad fluv. cognominem, in Calabria ulter. a littore 4. mill. pass. distans, a Cocintho prom. 18. Scyllacium urb. versùs 10.

¶ Cecinum oppidum Magino & aliis est oppidulum *Stilo*, quod & Carcinum & Cocinthum, ad amnem cognominem, nunc *Cacina* dictum, in Calabria ult. 12. milliaribus a Cocintho promontorio in occasum, à Soriano 15. & a Mileto 22. in ortum distans.

Cecropia Plin. ara erat Athenis.

Ant. Cecropus, mons Atticæ, Athenis proximus, à Cecrope dictus, unde Cecropidæ Athenienses appellati sunt. De quibus Ovid. lib. 3. fast.

Pallana Cecropida, Minoia Creta Dianam.

Bibl. Cedar, Camela Joseph. oppid. Palaestinae, in Galilaea, in mont. inter Capharnaum 10. & Sidonem ad occ. 30. mill. pass. a Corozain 20. excisum. In Thes. Ling. Lat. dicitur reg. Arabiæ, quod vero haud consonum est.

¶ Cedar persaepe etiam pro Arabia sumebatur antiquitus. Arabia enim petrea Hebreis Cedar dicta fuit.

Bibl. Cedron, opp. seu pag. & vallis, & torrens Palaestinae, in Judæa, inter Hierosolymam & mont. Oliveti: ubi notandum Cedron esse casum obliquum, non rectum, i. torrens Cedrorum, uti apud D. Jo. Evang.

Cedropolis, & Cedreæ, Steph. opp. fuit Cariæ. Pop. Cedropolitæ eidem dicuntur.

Celalodium posterioib. *Cefala*, urbs Siciliae. Vide Cephaledis.

Steph. Cele, quae & Cela, opp. fuit Palaestinae, apud quod Michaeas Propheta sepultus fuit.

Strab. Celadon, fluv. Arcadiæ, in Peloponneso, qui, teste Strab. in Alpheum influit.

¶ Celadon fluvius quid sit, non constat; forsan tamen Ladon fluvius Peloponnesi, in Arcadia, in agro Clitoriorum exsiliens, ait Pausanias, & in Alpheum cadens. Ejus aqua ceteris Graeciae aquis praecellit.

Celadusae. Celadute Mel. *Lagusta*, teste Hermolao, Barb. ins. maris Hadriaci, inter Corcyram nigram &

Plin. Garganum mont. Epidauro urbi Illyricae subiecta, inde 90. mill. pass. distans, ab Epidauriis *Lastro* ab aliis *Imosipiria*, bobus & capris, teste Plin. abundans. Celadussa vero parva ins. Delo proxima Vide Rhene.

Ptol. Celaenae, Celenae Ovid. urbs Phrygiae magnae, in monte ejusdem nominis, juxta quas Marsyas fluv. decurrit, proximae Apameae urbi, quas alii confundunt, unam eandemque urbem Celaenas, Apamiam, & Ciboton facientes. Vide Galium fluv. qui juxta hanc urbem, cùm staret, decurrebat. Luc. ejus mem. l. 3.

Lagens damnata Phœbo victore Celena.

Fuit & Celena seu Celenna opp. Campaniae, Batulo proximum, cujus mem. Virg. 7. Æn. Junoni sacra. Hinc Celenaeus, a, um, adiect. Stat. lib. 2. Theb.

Fœda Colenaa committere prælia buxo.

Celama, *Nod Roma*, teste Marm. id est, nova Roma, opp. Maurit. Cæsariensis, in Tingit. conf. apud Magnum promont.

¶ Celama quibusdam est *Calama*, urbs Mauritaniae

Ptol. Cæsariensis, versus Malvam fluvium, 70. milliar. circiter ab ora maris Mediterranei, ad radices montium.

Celandus, qui & Alestes, *Rio Gretones*, teste Vaseonc.

Plin. fluv. Hisp. Lusit. inter Durium & Avum flum. in Oceanum apud Laeciam & Matosinos oppida decurrens. Clusio est is qui *Cavado* dicitur, Bracaram urb. alluens, sed fallitur.

¶ Celandus, seu Alestes, & Cavarus, est *Cavado*, fluvius Hispaniae Tarraconensis, in Callaicis, Bracaram Augustam alluit Cœliobrigamque & dein in Oceanum occidentalem se exonerat, 6. leucis distat à fluvio *Cresones* in Boream.

¶ Celebis, *Celebes*, insula ampla Asiae, in Archipelago Moluccarum, Aromatum copia dives, inter Borneum, Mindanaum, & Gilolum insulas. Ibi urbes præcipuæ Celebis, quae in ora occidentali ins. Bantachaia & Macassa e ad austrum: unde persæpe ab Europaeis *Macassar* dicitur. Vide ibi. Extenditur autem insula ad 200. leuc. in longitudinem, & ad 100. circiter in latitudinem. Sunt in ea sex regna, nempe *Macassar* praecipuum, *Cion*, *Sangain*, *Cauripana*, *Getigan*, *&* *Supar*; & aliquando etiam sub nomine Moluccarum comprehenditur.

Ptol. * Celemantia, opp. Germ. quod hodie *Kalmontz* appellatur, in Nariscis sive Bavaria Transdanubiana, ad Nabum fluv. ubi Wilsam excipit, à Ratispona, 3. leuc. in Bor. (*in manuscr. Seld. Κελαμαντι.)

Tac. ¶ Celemantia Cluverio & aliis est *Kalmintz*, vicus Austriæ, haud procul à Teyae fluvii fontibus, 30. mill. pass. supra *Zaaim* urbem, in confinio Moraviae; eratque alias Quadorum oppidum.

Celenderis, Colenderis Ptol. in Latin. codicib. *Palepoli* Nigro, *Cristnore* Mercat. *Canderolo* Mol. urbs Ciliciæ litur. in Pamphyliæ conf. episcop. sub Archiepisc. Seleuciensi, apud Sarpedonem prom. Celendrae Luc. lib. 8. Liv.

Ad profugum collecta Ducem, parvisque Celendris.

Celenæ Ovid. Vide Cælenæ. Ant.

Celetrum opp. fuit Maced. intra lacum, in penins. Orestidis reg. Ptol.

¶ Celeusum, oppidum Vindeliciae, ad confluentes Abusioi fluv. in Danubium, nunc *Neustat*, oppidum Bavariae superioris, medium ferme inter Ingolstadium & Ratisbonam, Cluverio & aliis testibus.

Celia, Celeja Plin. *Cylley*, urbs Norici, in Pannoniae Strab. conf. apud mont. Claudium, Comitat. caput, in Stiriae Ptol. Carololæqui conf. inter Labacum ad aust. & Graecium ad Bor. 10. leuc. à Pactovione 16. episc. sub Archiep. olim Laureseensi, nunc sub Salisburgensi.

¶ Celia urbs est Germaniae, in Ducatu Stiriae, ad Soanam fluvium, qui paulo infrà cadit in Savum, versùs confinia Carniolæ, & 7. leucis a confinio Pannoniae; estque caput Comitatus perampli, juris Austriaci: sed caret episcopatu, 10. leucis distat a Labaco in ortum, 8. a Plin. Petavione in austrum, & 13. a Graecio etiam in austrum, cum duplici arce; ibique multae sese antiquitates Romanae exhibent.

Celia quoque opp. Apuliae Peucetiae, *Coglie* vulgò, apud Barium urb. inter illam & Ballaonm opp. supra 3. mill. pass. Aquavivam versùs 12.

¶ Celidnus, fluvius Macedoniae, & ejus limes ab austro versùs Elymiotas populos nunc *Salnich* dicitur, in Albania regione; & in mare Adriaticum se exonerat in Boreali parte sinus Oeoei.

Celina, opp. Carnorum ad fluv. cognominem, qui *la Coline* nominatur, in mont. excisum, apud Avianum opp. ab Utino 23. mill. pass. in Africum: ibi nunc Maniacum pag. Pop. Celmenses.

¶ Celina, oppidum alias Carnorum, nunc vicus *Maniago*, in provincia Foro-Julii, ad amnem *Coline*, prope oppidum Montis regalis, 8. milliaribus ab Aviano in Boream.

¶ Celobriga Celerinorum, *Barselos*, oppidum Hispaniae, alias Callaicorum Braccarensium, nunc Portugalliae, ad Cælandum amnem, qui paulò infra cadit in Oceanum, teste Sanlone. Ducatus titulo insignitur.

Celiomons, *Kelmontz*; opp. Rhaetiae in Suevia. Vide Cæliomons. Ant.

Celium sive Caelium, *Colio & Coglio*, opp. amplum Strab. Salentinorum, sive Apuliae Peucet. in conf. ab Hostonio urb. 6. mill. Brundusium versùs, inter Tarentum & Monopolim medium, ad 20. mill. pass. distans.

¶ Celium, seu Cælium, est *Coglie*, oppidum alias Apuliae Peucetiae, nunc provinciae Hydruntinae, ad radices Ant. Apennini, 6. milliar. ab Hostunio Oriam versùs, à qua 10. milliaribus distat in Boream, ferè inter Tarentum ad 20. & Brundusium ad 18. milliar. sed non inter Tarentum & Monopolim.

Celiom, *Coico*, teste Varrerio, pag. Lusit. apud Tomarium opp. ubi Reges coronari solebant, inde 2. leuc. in austrum Leiriam urb. versùs.

¶ Celium quibusdam est Leira. Vide Cæliom.

¶ Cella, Zell, orbs Germaniae, in Ducatu Luneburgico, Ducum sedes, qui inde nomen habent. Sita est ad Aleram fluvium, cum arce eleganti & permunita, 6. leucis distat à Brunsvvico, & 7. ab Hildesheimio in Boream, 5. autem a Neostadio in ortum.

¶ Cella, *Zell* cognomento in *Hammerspach*, urbecula Ger-

Germanie, io Suevia, ad amnem Nagoltum, in Mortnaviae tractu; estque Imperialis, una leuca cum dimidia distans a Pforzemo in austrum, & 5. a Stugardia in occasum.

¶ Cella, Zell, urbs parva Germaniae, in Suevia, ad lacum cognominem, tribus leucis a Constantia, & in ditione Episcopi Constantiensis.

¶ Cella S. Canici, KilKenni, urbs ampla Hiberniae, in Tagenia provincia, & in Comitatu Kilkenniensi, ad Neorum fluvium. Vide Kilkennium.

Cella S. Iodoci, S. Iosse, pag. Belg. in Picardia, cum cœnobio, inter Monstrolium, & Stapulas oppida, teste Ort. licèt malè in Artesia illum reponat De eo in vita S. Iodoci.

Gall. ¶ Cellensis lacus, *Zelerfee* Germanis, *Lac. de Zell.* Gallis, aliàs Acronius. Per ipsum Rhenus fluvius decurrit a Constantia Basileam versùs; estque in Suevia & in confin. Helvetiorum.

Celnius, *killian*, fluv. Albionis, teste * Camd. in Angliae & Scotiae conf. apud Bervicium oppid. & Tuesim fluv. (* Camdeno est in Rossia Comitat. Scotiae Borealis.

¶ Celnius fluvius quibusdam est *Boggie*, in Buchania provincia Scotiae Transtaanae, versùs ortum.

Ptol. Celsa, quae Col. Iulia Celsa inscribitur. *Xelsa* teste Mor. opp. olim Ilergetum, nunc vic Hisp. Tarrac. apud Iberum fluv. in Aragonia, apud Vilillam opp. seu pag. 2. leuc. distans, à Caesaraugusta 13. Octogesam versùs in ortum.

Celsona, *Solsona*, urbs Hisp. citer in Catalaunia, episc. recens sub Archiep. Tarraconensi à Philippo II. Rege effecta, à Vico orb. 5. leuc. à Minorissa 6. Urgellam versùs, Cardonae proxima, 3. leuc. distans.

¶ Celsona, *Solsone* Callis, urbs est ampla Cataloniae, antea a Gallis munita, ad pedes montium. 11. leucis distat a Vico in occasum, 8 a Minorissa in Boream, & totidem ab Urgella in austrum; juxta amnem *Cardoner* dictum.

Celtae, pop. Gall. à qua una pars Celtica dicta est, quae
Strab. etiam Lugdunensis dicitur. Sunt etiam Plin. pop. Hisp.
Ptol. & Celti Strab. pop. Lusit. qui & Celtici.

¶ Celtae populi fuere Galliae, a quibus una pars Gallia Celtica dicta, quae olim amplissimis definiebatur terminis, teste Brietio. Nam praeter Lugdunensem & populos intra Ligerim & Garumnam fluvios, Massiliam usque atque Narbonem extendebatur, ut vult Strabo: postea tamen angustioribus restricta fuit limitibus, & vulgò Lugdunensis dicta fuit.

Celtiberi, pop. Hisp. Tarracon. in quibus magna pars
Scrip. Aragoniae trans Iberum fluv, cum parte Castellae est;
Hisp. De quibus Loc. lib. 4.

-profugique a gente vetusta
Gallorum Celtae miscentes nomen Iberis.

Hinc Celtiberius nom. gent. Catull. carm. 40.

Nunc Celtiber in Celtiberia terra.

Celtici, pop. Hisp. in Callaicis, qui à Plin. Neriae & Praesammarci cognominantur, circa Celticum prom. quod & Artabrum dicitur, teste Mela, incolentes.

Celtos, sivo Celtros, stagnum Mysiae infer. ad Euximum mare, circa ostia Istri, teste Ortel.

¶ Celtzene, urbs Asiae, in Armenia, dicta etiam Keltzene, olim episcopalis, postea verò archiepiscopalis sub Patriarcha Constantinopolitano.

Celurca, postea mons Rosarum, *Montrosse*, opp. Albionis, in Scotia, in Angusia reg. inter Brechinium orb. & Arbrotum prom. ad 5. mill.

¶ Celurca, *Monros* Scotis, *Montrosse* Gallis, oppidum est Scotiae, in ora littorali maris Germanici, ubi Horeste pop. alias. Distat 7. milliaribus Scoticis à Brechinio in ortum, & totidem ab Arbroto etiam in ortum, Sed non est inter ea. Vide Mons rosarum.

Ptol. Celydnus, *Salnich*, flov. Maced. in ora occidua, ultra Amantiam, juxta Epiri confinia fluens.

Plin. Cema mons, *Monte Camelione*, mons Alpium maritimarum, ex quo Varus flov. Italiam à Gallia separans, profluit, à Nicaea in Bor. ad 30. mill. pass. distans. Est & amnis ex Cemeno mont. ibidem profluens, auctore Plin. lib. 3. c. 4.

¶ Cema mons, aliter Cemenus dictus, *monte Camelione*, mons Italiae & Alpium, in Comitato Nicaensi in Vicariatu S. Stephani, prope castrum S. Stephani, & juxta fontes Tineae fluvij. Varus fluvius oritur etiam in eo tractu: & in illo monte ostenduntur rudera magna urbis, vulgò *Camelion* seu *Camella*, teste Brietio, alias Cemenelio seu Camenaeum. Mons autem Acema dictus fuit antiquitus.

Cemandri, pop. Illyriei, seu potiùs Norici, apud Pannon. & Illyrici conf. Quorum opp. Martena, vulgo *Marburg* & *Margburg*, ad Saum fluv. ubi Lavantum excipit. Al. in Stiria, ad Dravum fluv. inter Draborgum ad occ. 4. & Paetovium ad ort. 6. leuc. à Graecio 7. in merid.

Cemeneleum, Cemelion Plin. Cemela lib. Not. & Ptol.
Cemelaoensium civitas, urbs Gall. Narbonensis, excisa, apud Nicaeam; locus adhuc *Cimies* nominatur, ubi Ecclesia, quae *S. Mariae di Cimies* dicitur. Rob. Cœnal. *Senes* vel *Senez* interpretatur. Sed *Senes* est Sanicium Ptol. urbs episc. sub Archiep. Ebrodunensi, inter Diniam & Regium ad occ. 6. leuc. cujus manet Episcopatus. In Thes. Ling. Lat. *Camelio* indigitatur: quod nomen haud reperitur in eo tractu.

¶ Cemeneleum urbs fuit Galliae Narbonensis, nunc viculus tantùm in Comitatu Nicaeensi, vulgo *Cimies*, sex milliaribus a Nicea in Boream, & totidem ab ora littorali maris Mediterranei, quamquam alij credant fuisse in monte Acena, 30. hinc miliaribus in Boream versùs fontes Vari fluvij.

Cemmenus mons, Gabenna Caes. Plin. & Aus. qui & Strab.
Cebennae & Gebennae num. plur. mons maximus Gall. Ptol.
à Rhodano Garumnam usque in Aquitaniam extensus, apud Lugdunum initium sumens, Galliamque Narbonens. trans Rhodanum à Celtica & Aquitanica separans. Qui varia habet nomina, *Tarara* circa Lugdunum, *Montaignes d' Auvergne* circa Arvernos, *de Cevennes* circa Occitanam reg. Cemenus verò unico & est mons Gall. Narbonensis, apud Varum, ex quo Cema fluv, teste Plin.

¶ Cemmenus, mons Galliae, in Aquitania, versùs Galliam Narbonensem, & inter Volcas, Arecomicos, Helvios Velaunos, Habalos, & Ruthenos, per 30. leucas circiter in longum protensus, nunc vulgò *les Sevennes*. Initium habet versùs fontes Ligeris, in Vivariensi provincia superiori; extenditurque per Occitaniam provinciam Lutevam usque. Sed longè distat a monte Tararae, in Lugdunensi tractu, uti & a montibus Alverniae; neque extenditur a Rhodano ad Garumnam fluvium, cùm ab ijs longè sit dissitus. Dicitur etiam *les montagnes des Sevennes*, ubi quamplurima castra, oppida, & urbes alicujus momenti, & sub Cemenio tractu comprehenduntur prov. Vivariensis superior & Gabalium, cum parte Ruthenorum.

Cempsi, pop. Hisp. citer. ad mont. Pyrenaei radices in- Diony
colentes, in regno Aragonio: quorum opp. *Venasque*, ab Osca ad 12. leuc. intra montes distans.

¶ Cempsi, populi Hispaniae, ubi fuerint non bene constat. Credunt tamen aliqui fuisse in eo tractu Aragoniae, ubi Venasca urbecula, ad amnem Esseram, ad radices Pyrenaeorum, montium, in limite Calliae, 13. leucis a Iacca in ortum, & totidem ab Osca.

Cenaeum, *Capo Litar.* Soph. *Canaia* Nigro, prom.
cum opp. cognom. Euboeae, in ora Bor. contra Opun- Strab.
tem urbem Boeotiae, & Thermopylas urbem Phthioti- Ptol.
dis, inde 70. stad. mari, Caeneum Plin. ubi fanum erat Iovis, ex quo Iupiter Caeneus dictus. Ovid. l. 9. Metam.

Victor ab Oechalia Cenaeo sacra parabat
Vota Iovi.

Nomen à Cenaeo, seu Caeneo quodam invicto, quem invulnerabilem munere Neptuni fabulantur, (unde adagium *Invulnerabilior Cenao* apud Graecos) obtinuisse creditur.

¶ Cenaeum, promontorium Euboeae Insulae, in occasum maximè porrectum, prope Malliacum sinum, contra Opuntem & Locros Epienemidios. Nunc *Capo Litar* vulgo dicitur.

Cenchreae, *Cenchrea*, pag. & navale Corinthiorum, Plin.
in ora sin. Saronici, ad isthmum, contra Lecheum; al- Ptol.
terum navale, in ora sin. Corinthiaci, à quo 12. stad. ab- Strab.
est in ortum, (tanta est isthmi ibi latitudo) à Corintho 70. teste Strab. Mem. Stat. lib. 4. Theb.

It comes Inoas Ephyre solata querelas.
Cenchraeque manet,

Cenchrius fluv. est Asiae, per Ioniam apud Ephesum Tac.
fluens, haud procul à Caystro, per Ortygiam locum, ubi Latonam ab Ortygia nutrice educatam fabulantur.

Cendevia, palus Palaestinae, in Galilaeae & Samariae Plin.

conf.

conf. apud mont. Carmeli radices, unde Belna fluv. effluit.

¶ Cenebum, seu Genebum, *Gennep*, urbs permunita Germaniæ, ad Mosam fluvium, in Ducatu Cliviensi, in ditione tamen Hollandorum à multis annis. Est in confinio Gueldriæ, media ferè inter Vvesaliam ad ortum, & Boscum Ducis ad occasum. Vide Genepum.

Ptol. Cenestum, *Corte* Castal. opp. Corsicæ, apud Rhotanum fluv. circa totius ins. umbilicum, post Bastiam primaria, ab Aleria 30. mill. pass. in Africum, a Niolo 12.

Ven. ¶ Ceocstum alia urbs erat Corsicæ alias episcopalia, quæ nunc quibusdam *S. Lucia*, vicus prope Rhotanum fluvium, ubi etiamnum multa sunt rudera, inter Curiam & Aleriam. Aliis est ipsa Curia, *Corte*, saxo undique prærupto imposita, prope Cenum lacum.

Fort. Ceneta, Ceneda Agathiæ, *Ceneda* nunc quoque, urbs Venetiç episcop. sub Patriarcha Aquiliensi, in Marchia Tarvisina, ad montium radices, inter Anassum & Liquentiam fluv. ac inter Tervisium & Belunum 20. mill. pass. quot ab Opitergio, cui in episcopatu successit, Feltriam versus 15. Acedum olim. Vide ibi. Episcopus Seravalli opp. proximo ad 2. mill. pass. moratur. De qua Fortum, in vita S. Martini l. 4.

Per Cenetam gradiens & amices Duplavenenses.

¶ Ceneta distat 13. milliaribus a Belluno, totidem ab Opitergio, & 35. à Tarvisio; subestque Reipublicæ Venetæ, quamvis dicant aliqui eam esse in ditione Summi Pontificis. Est prope fontes amnis Mottegani.

¶ Cenetum, oppidum regni Neapolitani, in quo Episcopus Telesinus solet residere. Sed aliis est Cerritum, vulgò *Cerrito*, in provincia Terræ Laboris, & in confin. Principatus citerioris, 5. milliaribus a Telesio in Circium.

Cæs. Cenimagni, pop. Albionis, in ora Angliæ orientali, qui & Iceni dici putantur Camden. quorum opp. *Kunman*, teste Glareano, nominatur.

Cenimagni, populi Angliç Caesari, Ab aliis Simeni & Iceni dicti fuere, inter Trinobantes, Catieuchlanos, & mare Germanicum, ubi postea, East-Anglia & nunc Sutfolcia Norfolcia, & Cantabrigiensis Comitatus. Vide Iceni.

Festr. *Pomp.* Cenina urbs fuit Latii, proxima Romæ, à Canire condita, ut auctor est Festus lib. 3. cujus hodie nullum exstat vestigium. Pop. Ceninenses. Scribitur etiam Çenina.

Plin. Cenion, Albionis flum. in ora austral. Corinubiae, in mare apud Fanum S. Manditi opp. exiens, *Vale*, teste Ortel.

¶ Cenisius mons, *le mont Cenis*, aliter M. Cinereus, mons Italiae Traspadanae, & ex Alpibus Cottis, sub Segusinis, & in limite Galliae; Italis *monte Cenisio*, inter Sabaudiam & Pedemontium, prope Maurianam vallem & agrum Segusinum.

Cæs. *Plin.* *Ptol.* Cenomani, *Pays du Maine*, pop. & urb. Gall. Celt. episc. sub Archiepisc. Turonensi, ad Sartam fluv. inter Carnutes ad ort. & Rhedones ad occ. supra 20. leuc. quot ab Andegavis in Bor. & Caec. à Turonibus 22. in Bor. Quorum reg. *le Maine* Comit. nominatur, & urbs *le Maine*. (* manuscr. Seld.)

¶ Cenomani, populi Galliae Lugdunensis, qui & Anlerci Cenomani, inter Rhedones, Andegavos, Carnutes, & Sessuos. Horum tractus nunc *le Maine* dicitur; estque provincis amplis & admodum rigua, inter Normanniam ad Boream, Belsiam ad ortum, Britanniam ad occasum, & Andegavensem provinciam cum parte Turonensia prov. ad austr. Hujus provinciae caput Subdinum, seu Vindunum, aliter Cenomanum, *le Mans*. Aliae urbes sunt Meduana, Bellomontium, Lavalium, Firmitas Bernardi, Sabolium, & Castrum ad Laedum.

Strab. *Plin.* *Ptol.* Cenomani, pop. Gall. Cisalpinae seu Transpadanae, in Venetia & Longobardia Transpadana; quorum urbes Bergomum, Brixia, Tridentum, Verona, Mantua, Cremona, & Crema. Horum durat pagus in agro Bergomensi, *Cenum*, quasi Cenomanum, dictus.

Cenomani populi fuere Galliae Transpadanae, habebantque à Septentrione, Euganeos, ab Oriente Venetos a Meridie Padum fluvium, & ab Occidente Insubres; ubi nunc agri Veronensis, Mantuanus, Cremonensis, & Brixianus, pro majori parte sub dominio Venetorum.

Urbes Cenomanorum Italia.

Bergomum, *Bergamo*.	Brixia, *Brescia*.
	Crema, *Crema*.
Cremona, *Cremona*.	Tridentum, *Trento*.
Mantua, *Mantova*.	Verona, *Verona*.

¶ Cenomanum, *le Mans*, urbs Galliae, alias Subdinum & Vindinum dicta, Cenomanensis provinciæ caput, ad Sartam fluvium, ubi recipit Huisnam, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi, 10. leucis distat ab Alenconio in Austrum, 16. à Turonibus, 30. a Rhedonibus, & totidem a Carnuto.

Cenophrurium. Vide Cænophrurium.

* Centa, *Benibubalul*, teste Marm. opp. Maurit. Tingit. mediterr. inter Molochath & Bocanum Hemerum, sive, ut nunc vocant, Marochium, (* manusc. Seld.) *Ant.* *Ptol.*

¶ Centale, *Centale*, oppidulum Italiæ, in Pedemontio recens munitum, ad amnem Maleam, & prope Marchionatum Salutiarum, cujus etiam pars fuerat antea; estque ferè medium inter Cuneum & Saviliaoum.

Centuaropolis urbs fuit Thessaliæ, apud Tempe, in mont. Ossa: cujus mem. Procop. *Proco.*

Centrites, fluv. Asiæ, inter Mediam & Armeniam fluens, ac Carduchos pop. ab Armeniis separans. *Xenop.*

Centrones, pop. Belgii, quorum opp. *S. Truyen*, vel *Truydom*, teste H. Leodio, à Tungris 3. leuc. à Leodio 6. in occ. in medio, inter illud & Lovanium, Reg. nunc Haspania Latine nominatur, *Haspergauw* vulgo. Sed Becanus putat opp. Centronum esse Corteriacum, vulgò *Corryck*, in Flandria, inter Aldenardum & Tornacum 5. leuc. Prior sententia verior. *Diod.* *Cæs.* *Plin.* *& al.*

¶ Centrones populi fuere Belgii, in Morinis, in eo tractu ubi nunc Corteriacum, *Courtray* Gallis, Belgis, *Cortryck*, urbs Flandriç, ad Lisam fluv. cum arce permunita, sub dominio Gallorum ab anno 1657. inter Aldenardum & Ipras, non autem inter Aldenardum & Tornacum.

Centrones alii, pop. Gall. Narbonensis, in Sabaudia, juxta Alpes Grajas. Quorum reg. & urb. (quæ metropolis sive archiep. est) Tarantasia, vulgò *Tarentaise*, testibus Marliano, Vigenereo & Scudo, ubi Centronum pag. vulgò *Sentron*, inter Augustam Prætoriam 22. & Genevam 14. leuc. visitur. *Cæs.* *Strab.* *Ant.*

¶ Centrones, populi fuere Galliæ Narbonensia, nunc autem in Sabaudia, versùs Alpes, quorum regio *la Tarantaise* vulgò nominatur, cujus primaria Forum Claudii, *Moustier en Tarantaise* urbs archiepiscopalis ad Isaram fluvium.

Centula, *S. Riquier*, pag. cum cœnobio Gall. Belg. in Picardia Pontiviæ reg. apud Abbatisvillam opp. inde 2. leuc. in ort. distans. Cujus fit mentio in vita sancti Richarii. *Martyr*

Centum, *Cento*, oppidum Italiæ sat cultum, & alias munitum, in Ducatu Ferrariensi, in confinio ditionis Mutinensis, 18. milliaribus distat à Bononia Mirandulam versùs, prope Rhenum amnem, sub dominio Summi Pontificis.

Centum cellç, *Cincelle*, urbs olim episc. Hetruriæ in ora australi, apud Castrum novum, à Pyrgis 13. mill. pass. ab urbe Roma paulo supra 40. excisa à Saracenis; ex cujus ruinis Urbs vetus opp. (& port.) vicinum exstructum est, quod Centum cellæ novæ dici potest ex inscriptione marmorea ibi à Sixto V. Pontif. Max. posita. Earum mentio fit in lib. 3. itin. *Plin.* *Ant.* *Amm.* *Pater.*

Ad Centum cellas forti deflEximus austro:
Tranquilla puppes in statione sedent.

¶ Centuncellç, *Civitavecchia*, oppidum Hetruriae, in ora littorali maris Tyrrheni, Diœcesis Viterbiensis, recens munitum à Summis Pontificibus, & praesertim ab Urbano VIII. cum portu tantisper capaci & castro. Sex milliaribus distat à Castro novo in occasum, 40. à Roma in occasum, 9. à Cornueto in austrum; sedetque in planitie.

Centum colles, *Hunderthuhel*, & Hungaricè *Zaxhalon*, teste Joan. Sanbuco, opp. Pannoniae infer. in Hungaria, inter Budam & Albam Regalem ad 4. leuc. inter colles, à quibus nomen accepit. Sunt & Centum colles opp. Daciae, in Transylvania, inter Cibinium & Coronam urbes, ad 9. leuc. dissidens. *Scrip.* *Hung.*

Centurinum, *Centuri*, opp. Corsicæ, in ora Boreali, apud Sacrum prom. & Canelatam, à Bastia ubi Praefectus degit, ad 30. mill. pass. ab arce S. Florentii 25.

¶ Centurinum, *Centuri*, castrum Corsicae, cui adjacet ab occasu insula Centurina. Distat à Bastia 20. milliaribus in Boream, & 18. ab arce S. Florentii.

Centuripae, Centuripa Strab. *Centorvi*, urbs olim maxima Siciliae, à Federico II. Augusto excisa, ad Ætnae radices, ab Agyra urbe 20. mill. pass. in

Ce-

Cæciam, inter Catinam ad ort. & Trainopolim ad occ. ferè 28. Pop. Centuripini Plin. Mem. illius Sil. lib. 14.

Centuripe, largoque virens Entella Lyæo,

¶ Centuripe, *Centorbi*, oppidum est Siciliæ insulæ, in Valle Dæmona, prope Adranum fluvium, 12. milliaribus à Paterno.

Cic. Solin. Ceos, Cea Plin. Cia Ptol. *Zea*, inf. maris Ægæi, una Cycladum. Vide Cea.

Cephalas, *Capo Mesurata*, teste Faz. prom. Africæ ad initium Syrtis magnæ; Cephalæ Ptol. ultra Trierorum promont. Calumacumam villam versùs.

Plin. Strab. & al. Cic. Cephaledis, Cephalœdis Plin. Ptol. Cephalodium Strab. Cephalodium lib. Concil. *Cefalu & Cifalu*, urbs Siciliæ marit., in ora occid. & Bor. inter Halesam ad Cæc. 28. & Thermas Himeras ad Africum 24. mil. pass. à Panormo 62. Messanam versùs in Cæc. olim episc. sub Archiep. Messanensi, nunc sub Archiepisc. Mont. Regalis. Pop. Cephaleditani Cic. al. Cephalodienses, Sil. lib. 14.

Quaque procella Cephaledias ora profundo.

¶ Cephaledis, & Cephaledum, *Cifalu*, urbs est munita in ora Boreali insulæ, cum portu versùs mare Tyrrhenum, & in modum promontorij in mare excurrens 49. miliar. distat à Panormo in ortum, & 90. à Messana Episcopalis est sub Archiepiscopo Messanensi etiamnum.

Ptol. Plin. & al. Cephalenia. Cephallenia Strab. & Steph. *Cefalonia*, Insula maris Ionii, (cum urbe ejusd. nominis, episc. sub Archiepiscop. Corcyrensi) olim Samos, & Same Homero, circuitu 44. mill. pass. inter Leucadem ad Bor. 12. & Zacynthum ad austrum 30. mill. pass. à propiore littore Peloponnesi, ubi Chelonites, prom. & Cyllene urbs apud Araxum prom. 120. stad. in occ. Ithacæ etiam inf. proxima. Pop. Cephalenes; & Cephalenij. Sil. lib. 15.

Saxa Cephalenum, & scopulosis Neriton arvis.

A copia cephalorum piscium nomen habere traditur.

¶ Cephalenia, *Cefalonia* Italis, *Cefalogne* Gallis, insula est maris Ionii, circuitus circiter 120. miliariom, sub dominio Venetorum à quamplurimis annis, cum urbe permunita in colle versùs austrum insulæ. Ibi incolæ Græcos ritus servant. Vix distat à Zacintho viginti milliaribus & paulò amplius ab ora littorali Peloponnesi: Olim quatuor habuit urbes, nunc tantum villas & pagos, cum portu *Argostoli* dicto ad austrum insulæ, 6. milliaribus ab urbe Cephalenia.

Plin. Ptol. Amm. Cephalonnesus, *Rubea*, teste Pineto, inf. sinus Carcinitis, apud Tauricam Chersonesum, cum urbe cognomine.

¶ Cephalonnesus, Insula parva & oblonga Carcinitis sinus, ubi in Pontum Euxinum se exonerat, in Hylæa regione, prope Tamiracam portum, & ex adverso Tauricæ Chersonesi, ab ea 30. circiter milliaribus distans in occasum.

Lib. Iosue Cephira, seu Caphara, & Caphera Josepho, opp. olim Judææ, Hierosolymis proximum.

Pauf. Cephisia, regiuncula Atticæ, per quam Cephisus labitur, & in qua fons ejusdem nominis, teste Plin.

Plin. Cephisis lacus est juxta mare Atlanticum, quem Mauri Electrum vocant, quod sole calefactus electrum è limo det: Plin. lib. 37. cap. 2.

Strab. Polyæn & al. Cephissus, Cephisus Ovid. *Cefiso*, fluv. Bœotiæ, apud Lilæam urbem Phocidis oriens, & apud Delphos fluens. Parnassum mont. ab Ædylio separans, nom. antiq. ret. Ovid. lib. 7. Metam.

Cephison procul hinc defluentem fata nepotis
Adspicit.

Et lib. 3. Metam.

Implicuit, clausoque fuit Cephisus in undis
Vim tulit.

¶ Cephissus, *Cefisso*, fluvius Græcie. Oritur in Derlde, prope Lilæam urbem; dein auctus Mela fluvio, Elatæam Phocidis urbem rigat, postea per Cherroneam in Bæotiam labitur, & cadit in Copaidem lacum, qui ab eo Cephissides dictus fuit aliquando; mox per cuniculum existens, in Euripum se exonerat prope Larimam oppidum; estque Inundationibus admodum obnoxius. Sed per Delphos non labitur.

Strab Cephissus alter, fluv. Atticæ, juxta Athenas fluens, ac in mare contra Eleusinam inf. exiens. Unde Cephisius nom. gent. Cephisias Patronym. Ovid. lib. 7. Metam. & Cephisin ipsa reg. appellata, ubi & fons ejusd. nominis Plin.

Vidit & immitem Cephisias ora Procrusten.

¶ Cephissus alter, amnis Atticæ. Iuxta Athenas fluit ad occasum, deinde in sinum Saronicum se exonerat prope Pyræum portum.

Cephissus item Pauf. fluv. Argiæ reg. in Peloponneso modicus.

Cepiane, opp. Lusit. in regno Portugallico mediterr. in Castellæ conf. Mirobrigæ finitimum, quod nunc *Pignell & Pinhel* dici ferunt, inter urb. Rodrigensem & Trancosiom opp. 10. leuc. ac inter Guardensem urb. 6. & Almendrum opp. 4. *Ptol.*

Cepiana, oppidum Lusitaniæ quibusdam, est in Provincia, intra Tagum & Anam fluv. Alia est Pinelum, *Pinhel* oppidum Portugalliae, in Transmontana provincia, juxta amnem cognominem, vix 4. leucis à conf. regni Legionis in occasum, totidem à Durio fluv. in austrum, à Trancosio autem 5. in ort.

Cepœ, opp. Sarm. Asianae, apud Bosphorum Cimmerinum, *Copa* nunc ex tab. recent. ad fluv. cognom. apud Hermonassam urb. de quo Plin. liber 6. capitolo 6. *Plin.*

¶ Cepe, seu Cœpae, & Cepi Milesiorum, oppidum fuit Asiae, juxta Corocondamim Lacum seu paludem, in regno Bosphorano, inter Phanagoriam & Tyrambim, in Eione Insula. Vix decem milliaribus distat à Bosphoro Cimmerio in ortum.

¶ Cepusiensis Comitatus, provincia regni Hungariae septentrionalis, versùs montem Carpatum & confinia Poloniæ, *Cepusz* dicta, cuius pars subest etiam dominio Poloniæ à tribus seculis. Ibi oppidum præcipuum *Leutsch*, in ditione Imperatoris, uti Regis Hungariæ, cum parte australi Comitatus.

Ceramea, *Kerames*, teste Leuncl. apud Turcas, opp. Ponti. *Cedr.*

Ceramum, *Ceram*, insula ampla & oblonga maris Indici, in Arcipelago Moluccarum, in Asia, inter Gilolum, Moluccas, Bandam, & Amboinam insulas, bene culta, & Aromatum proventu dives.

Ceramus, urbs Cariæ littoralis, inter Halicarnassum & Gnidum, à qua sin. Ceramicus, episc. sub Archiep. Stauropolit. Quæ an perduret hac tempestate, non legi. *Plin. Ptol. & al.*

Cerasus, *Cherasonda*, vel *Chirisonda*, urbs Cappadociæ marit. quæ & Pharnacea, licet apud Ptol. sit diversa, inter Hermonassam ad occ. & Trapezuntem ad ort. quasi media, inter Polemonium & Trapezunta 30. mill. pass. dissita, olim episc. sub Archiep. Neocæsariensi, postea metrop. effecta. Hinc cerasa primum in Italiam delata, teste Athenæo. *Strab Plin. Arria & al.*

Cerasus, quæ nunc *Chirissonda* dicitur, urbs Asiæ minoris, in Ponto Polemoniaco, in ora littorali Ponti Euxini. Differt à Pharnacea, utpote quæ ab ea distat 25 milliaribus in occasum, inter Hermonassum ad 36. milliar. & Trapezuntem ad 65. uti a Polemonio 80 in ortum. Nunc paucis constat incolis, in Amasia regione, sub Turcis.

Ceratæ, vel Cereatæ, ut alibi legitur, *Cereto*, teste Leandro, opp. Sabinorum, seu potius Umbriæ, intra montes, non in Latio, ut scribit Ortel. à Spoletio 15. mill. pass. à Cassia opp. 9. Nursiam versùs Ceretom Plin. ut videtur Casaubono. Pop. Ceretani. Sed apud Plin. Cernetani legitur, unde opp. Cernetum, quod in Latio, non in Sabinis est, Ceratæ autem pop. Sabini vel Umbriæ sunt, qui vagantes vulgos arte decipiunt, vulgò *Ciarlatani*. *Strab*

Ceratę, vel Cereatæ, oppidum Latii, testibus Ortelio, Cluverio, & aliis in colle, & inter Sublacum, & lacum Fucinum, in confin. Aprutii ulterioris. Ceratę etiam seu Ceretum, *Cereto*, castrum est Umbriæ, ad Neram amnem, ad pedes Apennini, & versùs Marchiam Anconitanam, 12. milliaribus à Cascia, & 15. a Nursia in occasum, sub dominio Summi Pontificis.

Ceratus, *Fiume di Ginosa*, fluv. Cretæ, praeter Gnossum urb. eversam fluens, quae etiam de nomine fluvii dicta est, teste Strab. Cuius mem. Virg. in Ceir. *Hesyc. Callimac.*

Carpathium fugiens, & flumina Ceratea.

Ceraunia, vel Ceronia, Cirynia Plin. cui etiam Carynia, & Cerinium, teste Ortel. cum hujusmodi nomina praeter Cirynin non legantur apud Plin. *Cerines*, urbs Cypri, in ora Boreali, inter Carpasiam & Lapithum ad occ. episc. sub Archiep. Nicosiensi. *Polyb. Ptol.*

Ceraunii, qui Acroceraunii, & Ceraunia, *Monti della Chimera*, & *Chimarioti*, montes Epiri, in ora *Mel. Apoll.*

occid. à Macedonia separantes, à Japygio Saleatinorum prom. 100. mill. pass. à mari in ort. distantes, quot ferè à Corcyra in Bor. à sinu Ambracio, ubi Nicopolis 1300. stad. Vide Acroceraunia. Super illis Chimera urbs sita est. Hos auctor Thes. Ling. Lat. Ambraciæ urbi vicinos facit: à qua ferè 100. mil. pass. distant. Sunt & Ceraunii montes Albaniæ, Caucasi mont. pars, de quibus Ptol. Ceraunioruum Epiri memor. Ovid. lib. 15. Metam.

Saxu fugit; dextru prarupta Ceraunia parte.

¶ Ceraunii montes, seu Acroceraunia juga, sic dicta, quod sæpe fulmine percellantur, montes sunt Epiri, in Chaonia regione, versùs Oceanum sinum. Nunc à Chimera oppido dicuntur *Monti di Chimera* ab Italis, eorum autem incolæ *Chimerioti*; suntque ab occaso in ortum exteosi, inter Albaniam & Epirum. Vix 50. milliar. distant a Corcyra insula in Boream.

Cerbalus *Cervaria*, teste Nig. fluv. Apuliæ Dauniae parvus.

¶ Cerbalus, *Cervaro*, fluvius Italiç, in regno Neapolitano, & in provincia Capitanata. Oritur ex Apennino monte, & prope Bovinum urbem labitur, deinde, in Candelarum fluvium se exonerat prope Sipuntum.

Lycop. Ptol. Cercaphus, mons Joniç, Colophoni imminens.

* Cerceticus, sin. maris Euxini, in Sarm. Asiana, ubi Taxus urbs, vulgò *Golfo di Susaco* de urbis nomine, teste Mol. dictus a Cercetis pop. à Ptol. ibi memoratis, (* manusc. Seld.)

Dion. Cercetii, pop. in ora ejusdem Sarm, * Cercetae Ptol. & Plin. à Dionys. Afro memorantur, qui nunc *Circassi* nominatur.

Post hos Cercetii, juxta quos Axenus altis
Fluctuat aequoribus,

(* manusc. Seld.)

Plin. Cercetius, mons Sami ins. juxta Ampelum mont. & prom. Sunt & Cercotii montes in Thessalia, teste Plin. non Cercetii, ut in Thes. Ling. Lat.

Ptol. Strab. Her. Mel. * Cercina, & Cercinna, *Querquene* Mercat. *Churranu* Faz. ins. maris Africi, à Tacapis fere 80. mill. pass. Carthaginem versùs in occ. à Lotophagite 100. à Lopadusa 30. longa 25. Quam Mela una cum Meninge ante prom. Syrtis parvae collocat. Ejus memor. Dionys. de situ urb.

Et Cercina simul, Libycu statione patentes.

Hic etiam Cercinitis insula parva, Cercinae juncta ponte Carthaginem versùs, teste Plin. cujus etiam mem. Strabo lib. ultimo, (* manusc. Seld.)

¶ Cercina, quæ & Cercinna, *Chercora* Italis, *Cercore* Gallis, insula est parva maris Mediterranei, in ora Africae & regni Tunetani, prope Sirtim minorem. Ei adjacet ad austrum alia insula parva, Gamera dicta, quę fortan alias Cercinna minor. Distat ab Adrumeto in ortum 25. milliar., à Tapacis 100. circiter in Boream, 90. à Lopadusa, & 50. a Lottophagite seu Meningo insula in Boream; estque parvi circuitus, & ægrè à pauceis habitata.

Arrian. Cercinites, lacus Macedoniæ, in Thraciæ conf. ad quem Cireinium opp. fuit, teste Liv.

¶ Cercinites quid sit, non constat. Sed est mons Cercina in Tracia, versùs Macedoniam, qui Sinthos & Pæones populos conjungit, in Dantheletica regione.

Cercopes, pop. ins. Pithecusę, in simias mutati, ut fabulatur Ovid. lib. 14. Metamor.

& perjuria quondam
Cercopum exosus, gentisque admissa dolosa,
In deforme viros animal mutavit.

Ptol. Cercopia, *Arcobia* ex tab. recent. urbs Phrygię magnae, inter Lysiadem & Eucarpiam proximas urbes.

Cercopia, urbs Asiae, in Phrygia majori, versùs Lydiam, juxta Cryam amnem, qui paulò infra cadit in Hermum. Nunc *Arcobia* dicitur à Castaldo. Prope Eucarpiam sedet, sed paulò remotior à Lysiade.

Diony. Cercyręi (qui Corcyraei Latinis dicuntur) à Cercyra insula, (quae & Corcyra) cum seditionibus agitarentur, solebant flagra ingentia gestare ansis eburneis ornata: ex quo adagium natum est, *Cercyrae scutica*, sive *Cercyraum flagrum*, de supervacaneo cultu, ut apud Plutar. in vit. decem rhet.

Cere, *Ceri*, opp. Hetrutiae. Vide Caere. Sic Sil. lib. 8.

Lector Cere viros, lectos Cortona superbi.

Ceredanum, *Cerano*, pag. agri Novariens. inter Tercatum & Viglebanum, à Tarcato supra 2. mill. pass. in litteris Pontif. memoratus, ac à B. Pacifico, qui ibi colitur, illustratus.

¶ Ceremissi, seu Cremissi, *Czeremissi*, populi Moschoviæ orientalis, discreti in cis Volganos & trans Volganos, Brietio & aliis testibus; hique dicuntur *Nogorney* hoc est, montani. Extenduntur ad montes Riphæos, habitantque in sylvis, inter Novogardiam inferiorem & Casanum.

Ceressus, opp. Hisp. Tarracon. in Jaccetanis, quod aliquibus *Cerena* esse videtur, inter Buytragum 5. & Arandam ad Durium fluv. in Bor. 9. leuc. Sed hoc in Castella vetere est. Ceressus autem à Ptol. in regno Aragonio, ubi Jacetani pop. describitur. *Ptol.*

¶ Ceressus oppidum Jacetanorum populorum à multis creditur fuisse, ubi postea Celsona urbs, *Selsona*, in Catalonia provincia, Brietio teste. Vide Celsona.

* Cerctanum, *Ceretana*, opp. Siciliae mediterr. apud Bizinm opp. & fontes Motychani fluv. inter Mont. Rubeum castrum 3. & Bucherium opp. 4. mill. pass. à Syracusis fere 28. in occ. sive Circ. Ceretani verò pop. Vide Cerretani. *Cic.*

¶ Ceretanum castrum est Siciliae, in colle, in valle Neaetins, ad radices montis Hiblae, prope oppidulum montem Rubeum dictum, 25. milliar. distat à Leontinis in austrum.

¶ Ceretica, provincia Valliç meridionalis, in Anglia *Cardiganshire*, juxta oram maris Hibernici, cum urbe cognomine, *Cardigan*, ad ostis fluvii Tivii, olim Tnerobius, 34. milliar. distat à Mariduno, & 17. à Menevia. Ibi alias fuere Demetae populi.

¶ Ceretum, *Ceret*, oppidulum satis amœnum in Ruscinonibus, in confinio Galliae Narbonensis, haud procul à Teco flumine, 16. milliar. pass. a Perpiniano, in extremis ferme Comitatus Ruscinonensis finibus. Memorabilis est locus ob colloquium illic habitum anno 1660. inter Delegatos Regum Galliae & Hispaniae, ad figendos regnorum limites in ea Pyrenaeorum montium parte.

Cerevia, *Cervia*, urbs Æmiliae Galliaeve Tog. in ora Bojorum, episc. sub Archiep. Ravennate, inde 12. mil. pass. Ariminum in ort. versùs totidem à Cesena; quae & Phycocle, ubi maxima salis copia coquitur, propterea aegrè habitata & parva. *Vet. In.*

Cerilli, non Cerillum, ut scribit Ortel. *Cirellu*, teste Barrio, opp. Brutiorum, in ora littor. Calabriae citer. ultra Laum fluv. à Scalia 20. mill. pass. Blandam versùs 18. in ort. Adamante opp. in medio, à Thuriis 37. teste Strab. Talai sinus terminus. Hic saccari ingens copia. *Strab.*

¶ Cerilli, *Cirellu*, castrum est Calabriae citerioris, in ora maris Tyrrheni, prope Laum sinum, 8. milliar. a Scalia in austrum, 3. ab Adamante, & 30. à Thuriis in occasum; nuncque paucis tantum constat incolis.

Cerinthus, *Ellopiu*, teste Molet. opp. Eubœae ins. litorale, in ora orientali, haud longe à Fano Dianae. Imò *Ellopia* Ellopia est Strab. (Vide Ellopia) cui Cerinthus erat proxima. *Strab. App.*

¶ Cerintus, oppidum Eubœae insulae, situm in littore maris Ægaei, non longè ab ostiis Budori fluvii. Eustathius putat dictum Ellopiam; & ad Telethriom montem collocatur à Strabone. Nunc in vicum redactum est.

¶ Cerisolae, *Cerisoles*, vicus Italiae, in colle, in Pedemontio, celebris victoria Gallorum, Duce Anguiano, contra Hispanos, quorum exercitum delevit magna clade anno 1544. sub Henrico II. Rege, 5. milliar. distat ad Alba. & 4. à Clarisco, Carmaniolam versùs.

Cerne ins. maris Atlantici, contra Atlantem mont. quae, teste Ortel. *Porto Santo* nominatur. *Plin. Ptol.*

¶ Cerne Atlantica Petro du Val est Madera, *Madera* insula maris Atlantici, quae etiam Ombrie dicta fuit; estque ad Boream Fortunatarum, 200. milliar. circiter, & prope Aprusiton insulam, seu inaccessibilem, quae nunc *Porta Santo* dicitur, in occasum, Sansone & aliis testibus. Subest dominio Regis Portugalliae. Vide Madera.

Cerne altera, quae *Crutiosa*, teste Marm. dicitur sed Rhamusio potiùs *Argiu* esse videtur, in ora occidua Libyae interioris, contra Nigritis flum. ostia. *Ptol.*

Cerne item ins. Oceani Æthiopici ad ortum, maxima omnium Africae insularum, à littore 60. leucis in ortum distans, *Madagascar* Mercat. & al. ab Hispanis ins. sancti Laurentii appellata. De ea Plin. Ptol. Menuthias est. *Plin. Ptol.*

¶ Cerne Æthiopica, quae & Menuthias, insula est Africae, *Madagascar* dicta, ab incolis *Madecase*, & à Lusitanis

sitanis

fitanie *Ilha de S. Lorenzo*, feu S. Laurentii infula, quia ab ipfis detecta enno 1504. die S. Laurentio facra, à Gallis verò *l'isle de Madagascar*, & *l'isle Dauphine*, perlæpe ab Europæis luftrata, & nunc à Francia iohabirata, præfertim versùs partem auftralem, in Carcanoffia provinuia, ubi Are Delphina, fortalitium præcipuum. Infula eft ampliffima & cultiffima; & eam accurratè defcripfit Stephanus Flacurtius à paucis annis. Vide Delphina infula, & Madagafcaria.

Plin. Cernetum opp. fuit Latii, Inter Bovillas & Caffinum. Pop. Ceruetani à Plin. memorati. Ex quo errare deprehenduntur qui illud *Cereto* oppid. Sabinorum effe putant.

¶ Cernetum, aliter Ceratę, opp. Latii. Vidu Ceratę.

Ptol. * Cerones, pop. Albioois, quorum tractus *Assinshire* tefte Camd. vel *Strashnavern*, in Scotia, apud Epidios, (* manofc. Seld. χρωνς.)

Plin. Strab. Cerretani, Ceretani Sil. pop. Hifp. Tarracon. ad mont. Pyrenæi radices, in finibus Vafconum. Quorum reg. *el contado de cerdanna* dicitur, io Catalaunia opp. vero Jugum Cerretanorum, *Puig de Cerdan & Puigcerda*, inter Perpinianum 12. & Urgellam 7. & Cerretanum *Cerda*, à Vico orb. 3. leuc. Jugum Cerretanorum versùs, à Rippollenfe opp. 2. Hi pop. Aufetanis & Ilergetibus finitimi funt. De quibus Sil. lib. 3.

Nec Ceretani quondam Tirynthia caftra.
Nec Vafco infuetus galea, ferre arma morati.

¶ Cerretaoi, populi Hifpaniæ, quorum regio Cerretania, *la Cerdanna* iocolis, vulgò dicitur. Pars erat antea Cataloniæ; fed nunc media ejus pare fubeft Gallis eftqoe Intra montes Pyreneos & fontes Sicoris fluvii. Oppidum verò Jugum Cerretanorum eft, *Puicerda*, Gallis *Puicerdan*, intra montes, in colle, prope Sicorim fluvium, & una cantùm leuca à Julia Libyca; eftque caput Cerretaniæ. Cerretanom autem aliis eft vicus *Torre de Cerdana*, in valle Cerolina, versùs Pyrenæos, 2. leucis à Jugo Cerretanorum in Boream. Sed Cerretania, quau à Gallis *la Cerdagne* dicitur, eft provincia inter Occitaniam & Cataloniam. Jugum autem Cerretaonrum diftat 7. leucie ab Urgella in ortum, & 15. à Perpiniano in occafum.

Cerretanorum Jugum. Vide fuprà Cerretani.

Ptol. Cerfunum, *Nebbio*, tefte Pineto, urbs Corficae epifc. fub Archiep. Genuenfi, excifa, iu ura Bor. apud arcem S. Florentii, ubi Epifcopus Nebienfie moratur, à Baftie paulò fupra 10. mill. paff. in occ.

¶ Cerfunom Cluverio & aliis fuit oppidum io parte Boreali Corficae, obi poftea Nebbium, *Nebbio*, urbs ampla, quae nunc diruta jacet, & ejus ruinae nuoc *Rofoli* dicuntur. Ex ejus ruinis viderur effe excitatum Fanum S. Florentii, à quo diftat 7. milliaribus in auftrom, 11. à Marianae ruinis, & 26. à Sacru promontorio pariter in auftrum.

Mel. Cervaria, *Corbiere*, tefto Jo. Poldu, oppid. Gall. Narboneufis, in ora, & conf. Gall. praedictae & Hifp. Corbaria Aimoino fcribenti Karolum Mag. Saracenos ibi fuperaffe, inter mont. Pyrenaeos & Birfam fluv. Eft & Cervaria *Cervera*, opp. Hifp. citur. io Cetalaunia apud Tarragam opp. 2. leuc. diftans, ux primis regionis, iu via obvia inter Barcinonem & Ilerdam. Sed hoc Servaria Latinè dicitur ab Hifpanie.

¶ Cervaria, oppidom Galliae Narbonenfis, nunc eft vicus *Cervera* dictus, juxta Pyrenaeos montes, in ora maris Mediterranei & finus Leonini, in Cetalouia provinuia, & in coufinio Comitatus Rofcinonenfis, inter Caucoliberim In Boream 2. leucis, & Rhodam io auftrum 8. leucis diftans.

Ptol. Cervaria, *Cerveru*, Mol, opp. Hifp. Tarracon. io Oretanorum & Baftetanorum conf. circa Mentifam ut Biatiam. Sed ibi *Cervera* nulla eft, fed inter Concham urb. 9. et Alcaffarum Confaburi 24. apud Hiftonium, à Toleto 18. in ort.

¶ Cervaria, *Cervera*, oppidum fuit Oretanorum, ounc caftrum Caftellae novae, intra montes, In eo tractu qui vulgo *la Sierra* dicitur, verfus fontee Anafluvii.

¶ Cervia, *Cervia*, urbs Italiau, in ora Romandiolae, falinis fuis celebrie, fed agrè habitata propter aeris ioclementiam. Subeft Romano Pontifici. Alias Ficode diftat fuit, 12. milliaribus à Ravenna, et 15. ab Arimino, eftque inter oftia Sapis et Rabiconis fluv. Vide Cerevia et Ficode.

Ptol. Cervini, *Cervlani*, pop. et opp. Corficae mediterr. circa medium illius, licet elibi à Ptollocentur.

¶ Cervix Africae, *Cap. de bonne Esperance*, Caput bonae Spei, io Africae, parte meridionali, & in Cafreria regione, promontorium in auftrum maximè extenfum. Vide Caput bonae Spei.

Ant. Celata, Cefada Ptol. *Hita*, tefte Varrerio, opp. Hifp. Tarracon. in Celtiberis, et in Caftella oova, inter Sconciam 9. & Guadalajaram 5. leuc.

Svid. Cefcus apud Svid. urbs erat Ciliciae, In Pamphyliae coofinio, cui ab aliie attribuitur: juxta quam fluviua Anus, id eft amens, decurrit; ex quo adagium apud Zenodot, *Cefcon*, *habitas*, in bardum, ftultum, aut vecordem dici folitum.

Lib. Jofue. Cefelech, vic. Palaeftinae in Galilaea, apud mont. Thabor, *Cafalua* poftea dictus.

Plin. Cefena, fic vulgò, urbs Gall. Tog. in Æmilia, ad Sapim fluv. inter Forum Livii 10. et Ariminum in oct. 20. mill. paff. Vide Caefena; variè enim fcribitur.

¶ Cefius mons, *Kalenberg* mons Germaniae, in Auftria provincia, longiffimus, et a Danubio ufque ad Savum fluvium excurrens per varias flexiones. Aliie eft Çetius mons. Vide ibi.

Plin. Ptol. Ceftero, Caefiro Anton. *Caftres*, tefte Jo. Poldo, urbs Gall. Narbonenfis, ad Araurium fluv. inter Tolofam ad occ. 12. & Lutevam ad ort. et Caec. 12. leuc. à Vaurino 6. five inter Carcafonem 7. et Albigam in Bor. 9. epifc. fub Archiep. Bituricenfi. At Varrerio *Tubery* vel *Tibery*, opp. potius videtur inter Mont. Pefiulanam 8, & Narbonem 6. leuc. occurrens, è Biteris 3. quod magis probatur. Nam ex itin. Anton. Aug. Caefaris in via inter Nemaufum & Narbonem occurrit, io Thef. Ling. Lat. ad Carpentoractem ponitur: quau urbs longè a Cefferone abeft.

¶ Ceftero Sanfoni et aliis eft *S. Tubery*, oppidulum Occitaniae inferioris, ad Araurarim fluvium, inter Agatham ad auftrum & Pifcenas ad Boream, 2. leucia ab utraque, 3. à Bliterris in ortum, & 5. a Luteva in auftrum. Diftat autum a Ceftro 12. leucia circiter; eftque in via inter Tolofam & Nemaufum, uti etiam inter Nasbonem et Nemaufum.

P. Vill. Ceftiue pone, unus ex urbis Romæ pontibue, qui tefte Marl. *Ponte di S. Bartolomeo* nominatur, io inf. Lycaonia, quam Tiberis in duos divifne alios efficit.

¶ Ceftria, urbs Angliæ, vulgo *Chefter* dicta, in Comitatu Ceftrienfi, ad Deam fluv. qui ibi portum præbet commodum, in limite Vvalliæ. Vide Deva.

Plin. Ceftria, *Sopoto*, teftu Pimet. opp. Epiri, in Thefprotia reg. quæ fic etiam Paufaniæ dicitur, Ceftrinia Steph. apud Chimæram: quod tamen Hecatompedum Ptol. dici videtur aliis. Pop. Ceftrini Plin.

¶ Ceftria, oppidum Epiri, eft prope Tbianim fluvium, ad pedes montis Acroceraunii, & à Stephano Cemmania vocator.

Strab. Nican. & al. Ceftrus flov. Pamphyliæ, in afperæ Ciliciæ conf. inter Magydum & Sidam poft Catarractum in mare defcendens.

¶ Ceftrus, feu Ceftrius, fluvius Afiæ minoris. Oritur in Pifidia provincia, versùs confin. Ifaurię, & deinde per Carbaliam in Pamphiliam labitur, ubi justa Magedim oppidum io mare Mediteraneum & finom Attalicum fe exonerat, 25. milliaribus a Sida in occafum.

Ptol. Cetaria, *Scopello*, tefte Faz. opp. Siciliau, in ora, Bor. & occid. excifum, inter Panormum & Drepanum, apud Segeftanum empor. Aretiu videtur effe *Carini* opp. magie Panormo propinquum, inde 18. mil. paff. à Segeftano empor. 24. Sed Faz. uti indigenae magis fidendom.

¶ Cetaria, *Scopello*, vicus eft Siciliae, in valle Mazare, 4. milliaribus a Segeftanorum, emporio, 35. a Panormo io auftrum, & 18. a Drepanu.

Ant. Cetium, Cecia vet. infcript. *Seiffelmaur & Zeiffelmur*, tefte Laz. opp. Norici, in Auftria, praecipuum, apud Danubium & fines Pannoniae, ubi Cetius mons Noricos à Pannoniis difleparans, inter Viennam ad ort. 4. & Fanum S. Leopoldi in occ. 5. leuc. à Neoburgo 2.

¶ Cetium, *Czeiffmaur*, pagus eft Auftriae inferioris, ad Danubium fluvium, ubi recipit *Antzefpach* amnem; ibique incipit Cetius mons. Vix 2. leucie diftat a Neoburgo in occafom, 4. a Vienna etiam In occafum, longu autem à Fano S. Leopoldi.

Liv. Ptol. Cetius mons, terminue Norici ad ortum, unde Pannonia incipit, varie ab incolis nominatus; nam alibi *Kalemberg* vel *Malamberg*, alibi *Schneberg*, alibi *Deuu-*

berg, *alibi* Heriaberg, *alicubi* Hengsterberg, *alicubi* Semering, *ab opp. & Plaitz*.

¶ Cetius, seu Cesius, mons Germaniæ, *Kaleberga* vulgo dictus, excurrens à Danubio fluvio per varias flexiones usque ad Savum fluvium, Cluverio & aliis testibus. Secundum regiones diversa sortitur nomina ab incolis. Oritur in Austria inferiori, prope Viennam, & per Stiriam & Carinthiam protenditur.

Plin. Catius item, fluv. Mysiæ, in Asia, ex Pindaso monte profluens, ac juxta Pergamum urbem decurrens, ex urbe nomen habens. De monte in lib. 5. itinerar.

Perpetuntur iter. Jam vertice Cetius alto
Apparet.

Plin. Ant. Cetobrica, Cętobrix Ptol. *Setuval*, teste Resend. opp. Lusit. marit. in regno Portugalliæ, ab Ulyssipone 7. leuc. in austrum. Nigro est *Almadas* oppid. in ostio Tagi. Resendio & Vasconcello locorum peritis & indigenis subscribo.

¶ Cetobrica, *Setuval*, Belgis *S. Ubes*, urbs est permunita Portugalliæ, cum portu admodum frequenti & arce, in Estremadura provincia, ad ostia fluvii *Cadaon*; ibique sunt salinę magni proventus, 6. leuc. distat ab Ulyssippone in austrum, totidem à Barbario promontorio in ortum, & 16. ab Ebora in occasum.

¶ Cevaum, *Ceva*, oppidum Italiæ, in Pedemontio, cum castro & regiuncula cognomine, ad Tanarum fluvium, versus Apenninum montem & Ducatum Montisferrati; habuitque olim Marchiones proprios magni nominis. Vide Ceba.

¶ Ceylanum, *Ceylan*, Insula perampla Asię, in India citeriori, quę antiquorum Taprobana creditur. Ab Indis *Tenarisin* dicitur, id est, terra delitiarum, & ab Arabibus *Seylam Dive*, seu Ceylanum ins. Vix 60. leucis distat à promontorio Comorini in ortum. Circuitus est 250. leucarum circiter; continetque plura regna, nempe Candeæ, quod est præcipuum, Columbi, Chilai, Ceitavacae, Jalae, Batticalae, & Jafanapatani. Sed Colombi arx & aliquot aliae in littore subsunt dominio Hollandorum a paucis annis. Vide Taprobana.

Ptol. Chaberis, *Maber* Nig. *Calapato* Castal. urbs Indiae citer. in ora occid. Uterque videtur divinare.

Ptol. Chaboras, Chobar apud Ezech. Proph. fluv. & mons Mesopotamiae, fluv. *Cinlap*, mons *Capusco*, testibus Castal. & Ortel. qui fluv. in Euphratem infra Chaboram urbem quam alluit (quae & ipsa *Cinlap*, nominatur incolis) inter Nicephorium ad occ. & Aphphadanam ad ort. fluit. Mons ex quo fluv. profluit Masius Ptol. dicitur.

¶ Chaboras, *Chabur* fluvius est Asiae. Oritur in confinio Armeniae majoris ex Monte Masio, & per Mesopotamiam labitur; ubi auctus aliquot fluviis, in Euphratem fluvium se exonerat infra Tapsacum urbem, prope Circesium oppidum, e regione Arabiae desertae, 30. milliaribus infra Nicephorium.

Chabrius, *Cilabro* Molet. fluv. Maced. in sin. Thermaicum apud Hegonis prom. inter Thessalonicam & Cassandream influens.

Ptol. ¶ Chabrius, qui Brietio est *Chabria*, fluvius Macedoniae. Oritur in Bisaltia è regione; deinde rigatis Amphaxiti & Paraxia regiunculis, & auctus aliquot fluviis, in sinum Thermaicum se exonerat ex adverso Pydnae.

Ptol. Chadeni, pop. Scandinaviae, sive Scandiae, quos Ortel. *Norwegger* sive *Finmarcker* esse putat. Sed neutrum ea verbis Ptol. elicitur.

¶ Chadeni, seu Cadeni Brietio, populi Scandiae erant, in parte Boreali Norvegiae, ubi nunc praefectura Vardhusiana, prope promontorium Boreale.

Plin. Steph. Chadisia, Phadisana Arriano, *Phadisa* Mercat. oppid. Cappadociae marit. in finibus Leucosyrorum, in Themiscyra reg. seu prope, ad fluv. cognominem.

¶ Chadisia, quae Chadista quibusdam, oppidum est Asiae minoris in Paphlagonia provincia, & in confinio Cappadociae, in ora Ponti Euxini & sinus Amaseni, inter Amasum ad occasum, & ostia Iridis fluvii ad ortum, 50. autem milliaribus à Themiscyra in occasum, Petro à Vico teste.

Pauf. Ptol. Steph. Chaeronaea, urbs Bœotiae, in Phocidis conf. patria Plutarchi, qui inde Chaeronaeus dicitur, hoc tempore jacens, & nomen antiquum adhuc retinens, Coroneae finitima, ab ea in Caeciam recedens, clade & caede Atheniensium memorabilis.

¶ Chaeronaea, seu Cherronea, urbs Graeciae, in Bœotia, ad Cephissum fluvium, ubi Graeci victi per Philippum, & Mithridates à Sylla superatus. Vix ejus supersunt rudera, 22. milliaribus distabat a Coronea & à lacu Copaide in occasum.

Chaetae, pop. Scythiae, qui, teste Nigro *Chataini* nostratibus dicuntur: reg. verò *Catay & Caraja*, ubi Scythae sive Tartari Seribus proximi longè latèque dominantur. *Ptol.*

¶ Chetae, populi Scythiae extra Imaum, inter Issedones & Massagetas, versùs Auzacum montem & Chitacum lacum. Alii sunt Chitae & Gitae, utrique in eo tractu ubi nunc pars Borealis Turchestaniae. Sed longè distant a Cataya regione in occasum.

Chalastra, *Cavalla*, ut aliquibus videtur, urbs Macedoniae littoralis, ad sinum Thermaeum, hac tempestate clara, proxima Philippis, ad 20. mill. pass. distans. *Plin. Steph.*

¶ Chalastra urbs fuit Macedoniae, in Bottiaea regione, prope sinum Thermaicum ad occasum, uti etiam 20. milliaribus à Thessalonica, sed 90. circiter milliaribus à Philippis in occasum distans. Quid sit in praesentia, non constat: & *Cavalla* est Bucephala antiquorum, longè ab ea in ortum prope sinum Strymoniacum.

Chalcedon, Chalcedonia Liv. urbs antiqua, anno post Romam 148. condita, *Calcidonia* nostris, Turcis verò *Calcicia*, aliis *Scutar*, & *Scutari*, urbs archiepisc. Bithyniae, in ora, ex adverso Byzantii, minus milliario distans, Bosporo intercedente; quae, teste Plin. urbs Caecorum dicta, quod tam vicina Byzantio constructa fuerit. Hinc Chalcedonius nom. gent. Claud. de 4. cons. Hon. *Polyb. Ptol. Strab. Plin. & al.*

Bosporus adversam patitur Chalcedona terui.

Idem lib. 2. in Ruf.

Et Chalcedonias contra despectus arenas.

Sunt qui an. 69. post Romam conditam scribant.

Chalcia, (non Chalce, ut in Thes. Ling. Lat.) *Charci*, teste Nig. ins. maris Rhodii, à Rhodo & Telo 50. mill. pass. distans in occ. à Nisyro supra 7. à Carpatho verò ad 50. in Caec. fertilissima. Hinc Chalcaeus & Chalcites nom. gent. *Strab. Plin.*

Chalcidicus, mons Siciliae, vulgò *S. Rizi*, teste Faz. vel *S. Rici*. *Polyb.*

Chalcis, *Negroponte*, urbs Eubœae ins. primaria ad Euripum; ubi tanta est maris angustia, ut urbs continenti Achajae ponte conjungatur, urbs olim episc. sub Archiep. Atheniensi, postea metrop. effecta, urbs munitissima, ubi residet Praefectus Turcarum, à quibus *Egribis* dicitur, teste Leuncl. ab Athenis supra 30. mill. pass. a Thebis 24. Aulidi proxima, Euripo tantùm intercedente. Mem. Luc. lib. 2. *Strab. Plin. Pauf. & al.*

Arctior Euboica, qua Chalcida verberat unda.

Chalcideates Eubœæ malè audiebant, quod essent fœdi puerorum amatores: unde *Chalcidissare*, teste Hesych. loco adagii habebantur. Hinc Chalcidicus, a, um.

¶ Chalcis, *Negroponte* Italis, *Negropont* Gallis, urbs est Graeciae permunita, cum castro duplici, ad Euripum, ubi hic nunc ponte ligneo jungitur. Portu gaudet satis capaci. Erepta fuit Venetis a Mahumete secundo Turcarum domino, & Turcis etiamnum paret cum tota insula, quæ ab urbe primaria nunc *l'isle de Negropont* dicitur. Distat urbs ipsa 30. milliaribus à Thebis in ortum.

Chalcis altera, urbs Ætoliæ, ad Evenum fluv. inter Calydonem urb. ad austrum, & Callidromum mont. in Bor. *Jamboli*, teste Castal. quo nomine etiam reg. Chalcidia appellatur, teste Leuncl. *Strab. Ptol. & al.*

¶ Chalcis, urbs Græcię, in Ætolia provincia, prope fontes Eveni fluvii, versùs Athamaniam, quę etiam Hypochalcis dicta fuit alias Strabone teste. Quid sit nunc, non constat. Sed longè distat à provincia *Jamboli* dicta, quae pars est Macedoniae, versus Thraciam.

Chalcis item, urbs Syriae, Chalcidicae reg. caput, vulgo *Chinserin*, teste Leonardo Episcopo Sidon. episc. sub Patr. Antiocheno, inter Berthœam 28. & Arcam 20. mill. pass. ab Apamea 45. Chalcidicus nom. gent. ab his urbibus, Virg. lib. 6. Æn. *Plin. Strab. Ptol.*

Chalcidicaque levis tandem super adstitit arce.

¶ Chalcis urbs est Syriae, ad Belum amnem, media inter Chelibonem & Antiochiam, à qua 35. milliaribus distat in ortum.

Chalcitis, *Chalcis*, ins. Propontidis, cum urbe episc. sub Archiep. Heracleensi, contra Rhyndaci fluv. ostia. Vide Demonesus. *Plin.*

Chaldaei, pop. Babyloniae reg. quorum reg. Chaldaea, vulgò *Caldar* vel *Kaldar*, & Turcis *Curdistan*, teste Jo. Leuncl. pars Babyloniae vergens in austrum, *Strab. Plin. & al.*

Ara-

Arabiam attingens desertam & sin. Persicum. Mem. Claud. de 6. cons. Honor.

Pagna fuit, Chaldea mago seu carmina rita
Armavere Deos.

¶ Chaldei Populi, & Chaldæa, regio Asiæ, nunc *Irack* & *Chaldar* etiam dicitur, antea sub imperio Persarum, nunc autem ferè tota Turcis subest. Ibi Euphrates & Tigris conjunguntur: & ejus urbes præcipuæ sunt Bagdatum, Balsera, Cufa, & Vualetum. Alias etiam Babylonia dicta fuit.

Plin. Chaldaici lacus, *Alarch*, teste Pinet. stagna Chaldææ reg. in quæ Tigris effusus rursus egreditur.

Chaldone; prom. Arabiæ, ad ostia Euphratis fluv.

Ptol. Plin. Chalicos, Chalaeon Plin. & Steph. *Aspropiti*, teste Soph. opp. Locrorum Ozolorum, in Achaja, ad sin. Corinthiae. inter Naupactum ad occ. & Cyrrham ad ort. etiam *Caleos* vulgò Græcis.

Ptol. Chalosus, *Dravenna* Althamero & Pirchaimero testibus, fluv. Germ. Saxoniam ad Holsatia divideos, ad Lubecam orb. mari Baltico exceptus, cum oppid. cognomine, ubi & opp. *Chlus* vulgo, ex quo ager *Chlaserort*.

¶ Chalosus est Germaniæ fluvius Ptolemæo. Quibusdam est Dravenna fluvius, *Trave*. Aliis est *Eyder*, in Dimarsia provincia. Credit Ortelius esse Varnam fluvium, qui ad Rostochium in mare Balticum se exonerat. Sed David Chytræus non solum affirmat Chalusum esse Dravennam, sed etiam, esse circa ipsam tractum *Chlusereort*, & oppidum *Chlus* nomine.

Xenoph. Strab. & al. Chalybes, pop. Cappad. in Ponto, circa Thermodontem fluv. incolentes, inter Tibarenos ad occ. & Molynos ad ortum ex Xenoph. Mem. Virgil. lib. 1. Georg.

At Chalybes nudi ferrum, virosaque Pontus
Castorea.

Hinc chalybs pro ferro, ex quo enses & gladii fiunt, & falces.

¶ Chalybes, seu Calibes, populi fuere Asiæ minoris, in Cappadocia regione, versùs confinia Armeniæ minoris, inter Polemonium & Trapezuntem.

Ptol. Chalyboo, *Halep*, sive *Aleppo*, teste Ravvolfio cum Postello, urbs Syriæ archiep. sub Patriarch. Antiocheno, hac tempestate primaria, & ex maximis totius Imper. Turcici. Abest a Damasco in Bor. itinere 10. dierum, ab Antiochia itinere tridui. Ab aliis Berrhœa, ab aliis Hierapolis esse putatur.

¶ Chalybon, seu Calybon, quæ & Callecoma, quibusdam est *Naaria*, oppidum Syriæ, inter Marsiam fluvium & Euphratem, 90. milliar. distat in occasum à Berrhœa, quæ nunc vulgo *Alep* dicitur, & 40. à Chalcide urbe.

Justin. Chalybs, *Cabe*, teste Clus. fluv. Hisp. in Callaicis, qui ferro temperando aptissimus est.

Chalybs item, fluv. Cappad. per * Byros & Paphlagonas ex monte tauro in mare Euxinum fluens, (* forsan Syros, i. e. Leuco-syros.

Tac. Amm. Chamavi, Camaves Auson. Camani Ptol. pop. Germ. quorum urbs Caminum est in Pomerania, teste Althamero, in ora littorali, à Stetino 10. leuc. Sed H. Junio est *Campen*, urbs Transisalanæ ad ostium Rheni oriental. à Daventria urb. 5. leuc. in Bor. Voleshoviam versùs 2. in cont. Frisiæ. Chytræo autem est *Chamen*, urbs Westphaliae, in Comitatu Marchiae, inter Dortmaniam & Hamum 1. leuc. a Monasterio 5. in austr. quod magis probatur. Mem. horum Auson. in Mosell.

Accedant vires, quas Francia, quasque Camaves.

¶ Chamavi populi fuere Germaniae, versus Cauchos minores, qui, Cluverio & aliis testibus, habitabant ubi nunc pars Dioec. Monasteriensis & Paderboro. & alii Comitatus in viciniis, prope Amisiam fluvium, uti credit etiam Brietius.

¶ Chamum, *Chamb*, urbs est Germaniæ, in Palatinatu superiori, ad amnem Nigrum, & versùs confinia Bohemiæ. Sed cum adjacente regiuncula peculiarem Comitatum constituit. Distat 7. milliaribus Germanicis à Ratisbona, fuitque alias sub dominio Electoris Palatini; nunc autem subest Duci Bavariae, pace ad Monasterium confecta.

Chana Galilaeae. Vide Cana. Chanan Juven. lib. 2.

Interea thalamis connubia festa parabant
In regione Chanaa.

¶ Chanoricum, *Chanonry*, urbs Scotiae Borealis & sedes Episcopi Rossensis, in Rossia provincia, juxta aestuarium *Maray Firth*, in ora orientali Scotiae, ex adverso Moraviae provinciae, 4. milliaribus Scoticis distat ab Innernio, & 6. à Cromartin in austrum.

Plin. Strab. Chaones, pop. Epiri, quorum reg. Chaonia, olim Molossia, *Canina* vulgò, sic ab orbe primaria, in qua Praefectus morator, incolis dicta, teste Cast. in Macedoniae cons. Vide Elyma. Hinc Chaonius nom. geor. Virg. lib. 1. Georg.

Chaoniam pingui glandem mutavit arista.

Haec reg. montuosa est, Epiri medium attingens. Ibi sylva Chaonia columbis abundans, teste Ovid. lib. 2. de arte amandi:

Quàsque colat turres Chaonis ales habet.

¶ Chaones, populi Epiri, à quibus Chaonia, nunc dicta *Canina* à castro cognomine intra montes. Extenditur ab Onco sinu Buthrotum usque versùs oram maris Jonii; sub estque dominio Turcarum.

Bibl. Chaphar, vicus Palaestinae, apud Eleuteropolim, patria Zachariae Proph. teste Sozom.

Paus. Charadrus, fluv. Phocidis, Charadram urbem Lilacae proximam alluens, & in Cephisum influens brevis decursus. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb.

Inachus, advolvensque natantia saxa Charadrus.

Est & fluv. Ciliciae, cum lacu cognom. cujus aqua mares gignere facit, ut tradunt. Ubi opp. etiam ejusd. nominis Plin. sed in ora Syriae, non Ciciliae.

¶ Charadrus oppidum fuit Asiae minoris, in Cilicia aspera, in ora littorali, 20. milliaribus ab Antiochia ad Tragum in ortum, & 30. ab Anemurio promontorio in occasum, ex adverso insulae Cypri.

Ptol. Charax, *Cacagioni* Merc. *Ciracanda* verò Nigro, opp. Tauricae Chersonesi, in ora australi, inter Frontem Arietis prom. ad occ. & Lagyram urb. ad ortum.

Plin. Ptol. Charaa alterum, *Carmon*, teste Pinero, urbs Susianae, ad sinum Persicum, inter ostia Euphratis & Eulaei, in cont. sinus Persici & Arabiae, quae inde incipit, ab ostio Oroatidis fluv. Susianam à Perside terminantis 240. mill. pass. in occ. Pop. Characeni Plin. Trallis etiam urbs Cariae Charax dicta est, teste Steph.

¶ Charax alterum, quibusdam *Camata* nunc, urbs Susianae in Perside, quae à Petro de Via vicus Pelleus seu Vallum Prasines dicta. Erat inter Teredontem & Museum fluvium, ex adverso Arabiae, & ab ipsa regio adjacens Characene dicta fuit.

¶ Charcae, *los Charcas* populi Americae meridionalis, in parte Australi regni Peruviae, versùs mare Pacificum & regnum Chiles, infra montes; subjuntque dominio Hispanorum.

Bibl. Charchsmis, Charchabaresi Josepho, *Karkessa*, teste Beniamio, opp. Arabiae desertae, in Syriae conf. ad Euphratem fluv.

Charchamis, aliis Charcumis & Charmande, erat oppidum Arabiae desertae, in confinio Chaldeae, prope montes Babylonios, sed multis miliar. dissitum ab Euphrate fluvio.

Scrip. Gall. Charento, *Charenton*, pag. Gall. ad Matronam fluv. apud Parisios, inde 2. leuc. in Bor. distans; echo celebris, quae ibi duodecies redditur.

¶ Charento, seu & Carento, *Charenton*, burgus est cultissimus, cum ponte ad Matronam fluvium, qui paulò infra in Sequanam se exonerat, 2. leucis supra Lutetiam in ortum, in agro Parisino.

Lib. Conc. Chariatom, *Cariati*, urbs episc. magnae Graeciae, in ora Calabriae, inter Roscianum ad occ. & Crimissam ad ort. unde 12. mill. pass. recedit. Cujus fit mentio in Concil. Rom. sub Symmacho Pontif. Max. Vide Cariatum.

¶ Chariatum, *Cariati*, urbs est parva Calabriae citerioris, in regno Neapolitano, & in ora sinus Tarentini. Dicitur, & melius, Cariatum. Vide ibi.

Ptol. Charidemum, (non Caridemum, ut in Thes. Ling. Lat.) *Cabo de Gates*, teste Floriano, prom. Hisp. Tarrac. in Baeticae conf. sic appellatum ab achate lapide, qui ibi reperitur, ab Almeria urb. 5. leuc. in ort. Vergi versùs in ort. 10. Dicitur etiam *Cabo di Carbonero*, teste Olivario.

Plin. Charini, pop. Germ. apud Plin. non Carioi, ut in Thes. Ling. Lat.

¶ Charioi, seu, et melius, Carini, populi fuere Germaniae, et pars Vindilorum. Horum, meminere Plinius & Ptolemaeus. Habitabant inter Rugios, Sidinos, & Gythones, ubi nunc pars Borealis Marchiae Brandeburgicae.

Cedr. & Cunop. Chariopolis, *Cheropoli*, teste Leunel. urbs Peloponnesi, in Laconia, episc. sub Archiep. Spartano. Errat Ortel. illam in Thraciæ & Maced. conf. describens.

Ptol. * Charispa, Plin. & Strab. Zariaspa, quæ & Bactra, *Asigias*, teste Castal. urbs Bactrianæ regia. Vide Bactra. (* manusc. Seldeo. Ζαριάσπα.)

¶ Charispa, urbs Asiæ, & Bactrianæ regia, ad Oxum fluvium. Vide Zariaspa.

Ptol. Charistua, Charus Strab. Chariens Plin. *Tamasa*, teste Nig. fluv. Colchorum, in Euxinum mare inter Æapolim ad merid. & Phasim ad Bor. exiens.

¶ Charistus, fluvius Colchorum, nunc Mingreliæ, in mare Euxinum se exonerans, inter Æapolim ad Boream. & Phasim ad meridiem, Charion à Plinio dictus.

¶ Charitas, *la Charitè*, oppidum Galliæ, in Nivernensi provincia, cum ponte lapideo ad Ligerim fluvium, & Prioratu ditissimo Ordinis Cluoiaceosis, 6. leucis infra Nivernum in Boream.

Ptol. Charitni, pop. Germ. quorum reg. Ducat. *Vvirtemberg*, in qua Stutgardia urbs primaria, & Ducum sedes, ac Tubinga gymnasio celebris, ad Nicrum Sueviæ fluv. Vide Catitni.

Herod. Charitum, id est, gratiarum, mons in Africa, ex quo Cinyphius fluv. oritur.

Strab. Charonia, locus Asiæ pestilens, apud Hierapolim urb. Phrygiæ magnę, & Mæandrum fluv, aves exhalatione excæcans. Alter hujuscemodi apud Magnesiam urbem reperitur, qui Plutonia à Cic. nominatur.

Charpote, Carpete Coropal. castrum Mesopotamiae.

Cedr. Ven. Fort. Charus, *Cher*, fluv. Gall. Celt. per fines Biturigum fluens. Avaricumque alluens, ac in Soderam fluv. influens. De quo Fort. lib. 7.

Isura, Sara, Charus, Schaldis, Saba, Somena, Sura.

Videris Caris.

¶ Charus fluvius, qui & Carus & Caris, *le Cher*, fluvius est Galliç, qui per Biturigea & Turones labitur, & in Ligerim se exonerat paulo infra Caesarodunum. Vide Caris.

Strab. Plin. & al. Charybdis, *Galofaro*, teste Faz. mare Siciliae verticosum, ad fretum Siculum, ex adverso Scyllæ scopuli, inde 15. mill. pass. apud Messanam urb. naves absorbens. Unde adagium.

Incidit in Scyllam, cupiens vitare Charybdim.

De quo præter Virg. & al. Ovid. lib. 13 Metam.

Scylla latus dextrum, lævum irrequieta Charybdis.

Charybdis à Cherybdi scorto infami voracitate & rapacitate nomen habere traditur; quod cum boves Herculis rapuisset, a Jove fulmine ictam in hoc mare praecipitatum Poetae fabulantur. Vide apud Hor. pro meretrice voraci & avida proverbialiter accipitur.

¶ Charybdis, seu Charibdis, nunc *Capo di faro & Cato faro* dicitur, à Pharo illic excitata, juxta Pelorum Promontorium ex adverso Scyllę, & prope Messanam in Boream.

Strab. Charybdis altera, in Syria, inter Apameam & Antiochiam, ubi Orontes fluv. à terra absorptus post 40. stadia rursus emergit, teste Strab. Quod & Anae fluv. Hisp. accidit, cum sub terra ad 7. leuc. decurrit, ad Metallinum opp. emergens.

¶ Charybdis altera, est in Syria, inter Emesiam & Apameam, ubi Orontes fluvius a terra absorptus rursus emergit. Sed id non accidit Anae fluvio ad Metallinum oppidum, neque per septem leucas sub terra decurrit, ut supra demonstravimus in voce Anae.

Tac. Chasuarii, *Thuringer*, teste Althamero, pop. Germ. circa umbilicum, quorum reg. Thuringia, urbibus & oppidis frequens; in quibus Erfordia ex maximis Germ. Casuarii Ptol. & Chattuarii Strab. dicuntur.

¶ Chasuarii populi foere Germanię & pars Istaevonum. Cluverius & alii credunt eos habitasse inter Amasium & Visurgim fluvios, ubi nunc Dioceses Monasteriensis & Osnabrugensis ex parte, erantque clientes Cheruscorum, & in eorum confinio, sed longè remoti à Turingia.

¶ Chatiganum, *Catigan*, urbs Asiae, sita in India extra Gangem, & in Imperio Magni Mogolis, in regno Bengalae & infra ipsam urbem cognominem, ad Cosmimum fluvium.

Ptol. * Chatrachatta, *Chiorrachar*, teste Cast. urbs Bactrianæ, apud Oxum fluv. à Bactris in occ. distans. (* Seld. manusc. habet Χαρ-ραχάρτα.)

Strab. Plin. Chauci, Caochi Ptol. & Paterc. Cayci Claud. pop. Germ. gemini, majores & minores: maiores inter Albim & Visurgim, putantur Bremenses, Hamburgenses, et Luneburgenses in Saxonia; minores inter Visurgim Amasium, *Oostfriesen*, teste Leuncl. quorum reg. plerisque Frisia orientalis putatur. Vide Cayci.

¶ Chauci, populi Germaniae. Vide Cauchi & Cayci.

Chauci alii inter Ælium & Flevum sinus, in extremis Hollandiae finibus, *Geestlanders*, teste H. Junio.

¶ Chauci, populi alii prope Flevum sinum, in Hollandia, teste Plinio: quod tamen negat Cluverius re diligenter excussa. *Plin.*

Chaon, mons Peloponnesi, in Argia reg. ex quo Erasinus fluv. teste Paus. effluit. *Pauf.*

Chaunaria extrema, *Capo di Non* Maffaeo & Marianae, prom. Libiae inter. in ora occid. maris Atlantici. *Ptol.*

Chaurana, *Cardandan* Mercat. *Camul* Castal. urbs Scythiae ulterioris, sive extra Imaum mont. (quae Scythia, nunc *Catay*, magna ex parte dicitur) sed hi mihi videntur divinare. *Ptol.*

¶ Chaxumum, *Chaxumo*, urbs Africae, in Æthiopia seu Abyssinia, in regno *Tigre*, inter insulam Meroe & mare Ærithraeum; estque ex praecipuis totius tractis. A multis creditur Auxuma antiquorum. Vide Isaacum Vossium.

Chelae, seu Chele, *Scalae*, teste P. Gyllin, locus apud Byzantium. *Diony. Byza.*

Chelidoniae, insulae parvae, seu potiùs scopuli tres maris Phamphylii contra Chelidonium prom. Tauri mont (vulgo *Capo delle Correnti*, & *delle Chelidonie*, sic enim & ipsae vulgò dicuntur) Lyciae adiacentes, *le Corrente* Cast. *Caprose* Plin. & quae in medio *Castello*, *Rozo* teste Nig. *Strab. Dion. Ptol.*

¶ Chelidoniae, insulae parvae in mari Pamphylio, sunt prope Sacrum promontorium, pars Tauri, in fine sinus Attalici; et in ora Lyciae exterioris, versus Crambusam insulam. Chelidonium autem promontorium ab aliis dicitur Sacrum promontorium.

Chelidonium verò prom. Plin. est pars Tauri mont. in mare Pamphylium prominens.

Chelma, *Chelm*, & *Chielmnick*, urbs Ruthenorum, in regno Polonico, episc. sub Archiep. Leopolitano, à Lublino 7. leuc. in ortum, a Praemislia 10. in Bor. *Prov. Rom.*

¶ Chelma urbs est Russiae nigrae, et caput Palatinatus cognominis, sed parvi circuitus, cum arce lignea. Miserè vastata fuit à Moschis et a Tartaris hisce ultimis temporibus; et sedes episcopalis translata fuit Cranostaviam, inde 5. leucis dissitam. Distat autem Chelma, 10. leucis à Lublino, 22. à Premislia, et 15. à Bella in Boream. Sed longè distat à Chielmnico oppido in occasum.

Chelonatea, seu Chelonites Ptol. et Paul. *Castel Tornese*, teste Soph. prom. cum opp. Peloponnesi in ora occidua Elidis, (non Achaiae, ut in Thes. Ling. Lat.) inter ostia Alphei et Penei flum. contra Cephaleneo ins. inde 10. mill. pass. in ort. Est et sinus Ptol. inter prom. praedictum et Ichthym prom. sequens ad austrum, *Golfo di castel Tornese*. *Strab. Ptol.*

¶ Chelonates, seu Chelonites, promontorium est Elidis, contra Zacynthum insulam, inde 5. milliat. distantem, et 25. à Cephalenia.

Chelydonius, mons Arcadiae, Cyllenio mont. attiguus. *Pauf.*

¶ Chemnicium, *Kemnitz*, oppidum Germaniae, in Misnia, ad amnem cognominem, in ditione Electoris Saxoniae, 6. leucis Germanicis distat à Misnia in austrum, et 5. ab Altenburgo in ortum. Arcem habet Augustoburgum dictam.

Chemnis, ins. Ægypti, quam natare feruot, cum luco et templo Apoll. apud Sebennyticum ostium Nili, et Sebennytim urb. teste Herod. et Diod. Siculo, eadem cum Pano. *Hero. Mel.*

Chenoboscia, Chenoboscium Anton. opp. Ægypti infer. ad Nilum in ulteriore ripa, a Copto 40. mill. pass. in Bor. distans.

¶ Chepstovium, *Chepstovv*, oppidum Angliae, in Vvallia, et in Comitatu Monumetheosi, prope ostia Vagae et aestuarium Sabrinae, 8. milliar. Anglicis à Monumetia in austrum. Vide Strigulis.

¶ Cherium, *Chieri*, Gallis *Quiers*, oppidum Italiae, in Pedemontio, hisce ultimis bellis notum, 6. milliar. distat a Taurino in ortum; fuitque olim urbs potens, ampla, et sui juris.

Cherronesus, *Peniscla*, vel *Peniscola*, oppid. Hispan. Tarracon. in ora orientali regni Valentiae, in Catalauniae confinio, Latinè etiam Peninsula, à Dertusa urbe Catalauniae ad Bor. apud ostia Iberi 6. leuc. in merid. Valentiam versùs, Beoicarlo et Vinerosin opp. propinquum. *Ptol.*

¶ Cher-

¶ Cherronesus, seu Chersonesus, oppidum fuit Illercaonum, in Hispania, nunc arx *Peniscola* dicta, in colle, prope Tenebrium promontorium, ubi alias latibulum Petri a Luna dicti Benedicti XIII. Locus est munitus, distatque 8. leucis a Dertusa, & 13. a Valentia in Boream.

Cherronesus, Chersonesus Ptol. *Cherso* & *Kersos* Nigr. & al. urbs Tauricæ, in ora inter occ. & austr. inter Parthenium & Criumetopon prom. à Taphris in isthmo 60. stadiis à Parthenio 100. distans, D. Clementis Papæ exilio & morte celebris. Cherso etiam a Procopio nominatur, olim episcopalis nunc inter metropoles habita.

¶ Cherronesus, seu, & meliùs, Chersonesus, urbs Tauricæ Chersonesi, ad ostia sinus Carcinitis. Nunc *Tuperorkan* dicitur, Sansone teste, distatque 50. mille pass. a promontorio Fronte Arietis dicto in Boream, & 70. a Carcine urbe in austrum, prope Parthenium promontorium, aliasq; Heraclea dicta fuit, 700. stadiis distans a Taphris.

Ptol. Chersonesus, *Chirronisi*, urbs Cretę littoralis, in ora Bor. apud Cyteum, episc. à Mario metropoli ad 80. mill. pass. in ort. Est & al. Chersonesus Ptol. in ora occidentali.

¶ Chersonesus, Cretæ urbs, aliis nunc *Spinalonga*, arx probè munita, cum portu capacissimo, inter Matium & Cytaeum.

Ptol. Chersonesus, Plin. Cherronesus peninsula Thraciae, ad Hellespontum, inter illum ad ort. & Melanem sin. ad occ. in mare Ægaeum excurrens. In qua urbes Callipolis, Cardia, seu Hexamilium, Sestos & Madytos. Olim primariæ apud Ptol. fuere Sestos & Elæus. Reliquæ Chersonesi celebres sunt Aurea in India, Taurica in Sarmatia, & Cimbrica in Germania.

¶ Chersonesus, quae & Thracica Chersonesus, pars est Thracię, juxta Hellespontum, à Meridie in Boream extensa, ubi alias Crusæi & Scæi populi, & urbes Sestus, Elæus, Callipolis, Cardia, Cissa, & Chrythea. Dicitur a Svida Hellespontiaca Chersonesus.

¶ Chersonesus Aurea, regio Asiæ, in Indiis extra Gangem, in modum peninsulae versus austrum & ins. Sindæ maximè extensa; ubi nunc regnum Malaccæ & pars meridionalis regni Siami.

¶ Chersonesus Cimbrica, *Jutlandt*, pars regni Daniae. Vide Cimbrica Chersonesus.

¶ Chersonesus Taurica. Vide Taurica Chersonesus.

Ptol. Chersonesus magna, *Raxiltin*, teste Marm. urbs Marmaricæ, in ora littorali, apud Cyrenaicę fines. Ibi prom. quod *Capo di Raxiltin* nominatur.

¶ Chersonesus magna, alias urbs Marmaricae in Africa, nunc vicus tantùm *Rasetin & Rasaxtin* dictus, cum promontorio cognomine in ora maris Lybici, vix quatridui itinere a Cyrene in ortum.

Ptol. Chersonesus parva, urbs Ægypti maritima, Alexandriæ finitima, quæ, teste Jo. Leone, *Bosiro* nominatur; sed hæc potiùs Busiris veterib. esse videtur: utcumque sit, Chersonesus parva ab Alexandria in occ. recedit Marmaricam versùs.

Ptol. Chersonesus, prom. Siciliae, cum portu in ora ortiva, inter Catanam & Syracusas, ubi nunc *Augusta* opp. teste Faz. circa Megaram.

Chersonesus, prom. alterum Siciliae, apud Mylen opp. *Capo di Milazzo* hodie dictum.

Ptol. Chertobalus, *Charlbarg* Laz. opp. Pannoniæ super. in Austria, apud Danubium, nunc pag. inter Viennam ad occ. & Posonium urb. Hungariæ in ort. ad 5. leuc.

Cherusci, pop. Germ. Cherusci Ptol. Cherucae Claud. In nonnullis exemplar. qui *Mansfelders* Ortel. sunt. Alchamerus addit *Thuringer*. Horum mem. Claud. de bello Getico.

Quoque domans Scimbor, immansuetosque Cheracae.

¶ Cherusci, populi Germaniae, versùs Visurgim fluvium & Meliboccum montem, Cluverio teste, habitabant ubi nunc Ducatus Brunsvicensis & Luneburgensis, Marchia antiqua, Diœceses Halberstadiensis & Hildesheimiensis, & pars Magdeburgensis, cum quadam parte Thuringiae.

¶ Chesapeacus sinus *Chesapeack bay*, sinus parvus Americæ septentrionalis cum fluvio cognomine, in Virginia regione, ubi plurimę coloniae Anglorum.

Ptol. * Chesinus, fluv. Sarmatiæ Europ. in sinum Venedicum sese exonerans, variè indigitatus, ab Ortel. *Narva*, apud Narvam opp. in conf. Livoniae & Russiæ albae. Al. *Dolna* per Livoniam & Rigam illius metrop. in dictum sin. influens. Al. *Cang.* (* manusc. Seld. Χέσινος.)

¶ Chesinus, qui & Chessinus, & Chersinos, fluvius est Sarmatiae Europeæ, Cluverio & Sansone testibus, inter Aorsios & Veltas populos; nuncque *Lowat* a Russis dicitur, antequam lacum *Ilmen* intret, in magno Ducatu Moscoviæ: quamquam Ortelius credat eum in sinum Livonicum se exonerare prope Narvam urbem.

Chesius, fluv. Sami ins. apud Chesium prom. fluens, à Callimacho memoratum. Plin.

¶ Chestochova, *Czenstokovv*, oppidum Coloniae majoris, ad Wartam. Vide Czestochuva.

Chetim, sive Cetim, reg. Europae, quam alii Græciam, alii Macedoniam, alii Italiam interpretantur. Dani. Proph.

Chettaea, *Carto* Castal. opp. Marmaricae marit. inter Catabathmum & Paraetonium. Ptol.

¶ Chiamsia, *Chiamsi*, una ex 15. provinciis regni Sinarum versùs Austrum.

¶ Chiapa, *Chiapa*, provincia Americae septentrionalis, in Nova Hispania, inter Guaxacam & Jucataniam provincias. Gaudet dignitate episcopali sub Archiepiscopo Mexicano. Urbs autem regionis primaria dicitur Civitas regia, *Ciudad real*. Hujus urbis Episcopus fuit Bartholomaeus Casaus sub Carolo V. Imperatore.

Chiodorus, fluv. Maced. Vide Echedorus. Herod.

Chiemium, *Chiempsee*, urbs Norici intra lacum, episc. sub Archiep. Salisburgensi, inde 7. leuc. in austrum. Prov.

¶ Chiemium urbs est parva Bavariae superioris. Distat a Salisburgo 7. leucis Germanicis in occasum, & 10. a Monachio, 5 autem a Burchusia. Ejus Episcopatum instituit Eberhardus Salisburgensis Archiepiscopus anno 1214. Ideirco Episcopatum confert Archiepiscopus Salisburgensis pro tempore.

¶ Chile, *Chili*, regnum Americae meridionalis. Vide Cilc.

¶ Chilmoris, *Kilmore*, urbecula Hiberniae, in Ultoniis provincia & Comitatu Cavonensi juxta fluvium Aquam nigram dictum: estque sub Archiepiscopo Armachano. Distat a Cavonio 8. milliaribus Anglicis in ortum, prope confinia Connachtiae.

¶ Chiloa, *Chiloe*, oppidum Americę meridionalis, in regno Chiles, & in insula maris Pacifici, à qua sinus adjacens dicitur Archipelagus Chiluensis, seu etiam Chiloensis, *Archipelago di Chiloe*, seu *de Ancud*, a multitudine insularum. Proprios incolas habet dominos.

¶ Chilonium, *Kiel*, urbs Daniæ, in Ducatu Holsatiae. Duci paret, & portu gaudet satis commodo in recessu maris, ad ostia fluvii Suentini ex Plœnensi palude elabentis, cum emporio satis frequenti, & arce loco editiori imposita. Ibi Ducatus Holsatiae comitia celebrari solent singulis annis. Malè habita fuit a Suecis hisce posterioribus temporibus; estque media inter Lubeccum & Flensburgum, 4. leucis a Rensburgo in ortum.

Chimaera, *la Cimera*, vel *Chimera*, urbs Epiri, in Maced. conf. intra montes Ceraunios, qui propterea *Monti della Cimera* nominantur à nostratibus, apud oram littor. cum portu, munitissima, inter Aulonam ad Bor. & Corcyram ad merid. 30. mill. pass. episc. sub Archiep. Naupactensi. Plin. Tac.

Chimaera, mons Lyciae ignivomus, cujus pars Cragus appellatur. A Bellerophonte habitabilis redditus traditur, unde illum monstrum triforme interfecisse fabulati sunt Poetae, cùm priùs inhabitabilis esset, ob leones, serpentes, & ignes. Ignis illius aqua accenditur, extinguitur terra vel fœno, teste Ctesia apud Plin. De eo Ovid. lib. 9. Metam. Strab. Plin. & al.

Quoque Chimæra jugo mediis in partibus ignem.

Hinc fabula, Chimęram monstrum esse caput & pectus leonis habens ventrem caprae, & caudam draconis. Lucret. lib. 5.

Prima leo, postrema draco, media ipsa Chimæra.

¶ Chimaeum, *Chimay*, oppidum Belgii, cum castro, in Hannonia, Principatus titulo clarum, 2. leucis a Marięburgo distat, & 4. à Rupe regia versùs Arduennam Sylvam & confinia Campaniae prov.. Ad fluviol. Album sedet, 5. leucis ab Avenna.

Chimo, *Carobario*, teste Ortel. pag. Ægypti sive Marmaricae, in ora maris Mediterr. inter Paraetonium Ptol. & Alexandriam, Thev. locus Turris Arabum Latin. dicitur.

¶ China, *la Chine*, regnum amplissimum Asiae. Vide Sinę.

Chinaphal, *Celof & Acafra*, teste Mar. fluv. Maurit. Caesariens. apud Juliam Caesaream fluens, ab ea in occ. distans. Ptol.

¶ Chinonium, *Chinon*, urbs Galliae lepida, in Turonensi provincia, ad Vigennam fluvium. Vide Caino.

Cic. Strab. Plin. & al. Chios, *Scio*, insula maris Icarii, Joniæ adjacens, ab Argeno prom. (juxta quod Clazomene & Teos, cum Erythria urbes sunt) via 8. mill. pass. in occ. recedens, circuitu 125. patens, inter Samum ad austrum, & Lesbum ad Bor. 50. mill. a Delo in ort. ad 90. Sola mastichen inter insulas gignit, vino etiam abundat optimo, à Turcis superioribus annis occupata. Urbs ejusdem nominis episc. erat sub Archiep. Rhodiensi, nunc & ipsa metrop. est. Hinc Chius nom. gent. Pectunculus Chius ab Aul. Gell. commendatur. Tellus Chia Ovid. lib. 3. Met.

Forte petens Delon, Chiæ telluris ad oras
Applicor.

In ea mons Pellenaeus, & Arvisium vino celebre & marmore. *Chius risus* apud Diog. loco proverbii affertur de lascivo luxu, cujus Chii in veteri comœdia notantur. A quibus alterum adagium *Chius dominum emit*, in eos qui sibi mali sui causa sunt: quod Chii a Mithridate victi servis suis in alienas regiones exportandi traditi sint, ut Athen. lib. 6. Dipnosoph.

¶ Chios, & Chius, *Scio* nunc, insula Asiæ in mari Ægeo & Icario 40. milliaribus distat a Samo, & totidem a Lesbo. Dividitur in duas partes, nempe in superiorem seu Apanomeream, & inferiorem seu Catomeream. Tota ferè montana est. Urbem habet cognominem in ora orientali insulae, ex adverso Joniae, cum portu capaci & tuto, & arce munita. Suberat antea dominio Justinianorum Genuensium ex dono Andronici Paleologi Imperatoris Constantinopolitani; sed a Turcis occupata contra fidem anno 1565. ipsis etiamnum paret. Eam pluribus descripsit Thomas Porcaccius.

¶ Chiovia, *Kiow*, urbs Poloniæ, in Volhinia ad Boristenem fluvium, quae alias Amadoca. Pluries capta & recepta fuit hisce ultimis temporibus. Nunc subest magno Duci Moscoviae.

¶ Chitor, *Chitor*, provincia Indiae cis Gangem, in Imperio Magni Mogolis, in montanis, cum urbe primaria cognomine, quæ itinere quatridui distat ab Amedabato Agram versùs; fuitque alias regio titulo clara.

Plin. Chlorus, fluv. Syriæ, inter Alexandriam & Ægas oppid. Cilic. in sinum Issicum influens.

Chmielnicum, *Chmielnick*, oppidum Poloniae, in superiori Podolia, in paludibus, ad Hypanim fluvium, *Bog.* 9. leucis a Baro in Boream, & 14. à Braclavia etiam in Boream distat.

Ptol. Choana, Chaona Diod. urbs Mediæ, *Com* hodie, teste Becono ultra Tabresium.

Hered. Plin. Choaspes, fluv. Susianae, in Media oriens, Susamque urbem primariam alluens, ac in Tigrim influens apud Ctesiphontem; sic ab aquarum dulcedine dictus: ex quo Reges Persarum bibere solebant. Ejus mem. Dion. de situ orbis, & Tibull. lib. 4. carm. 1.

Nec qua vel Nilus, vel regia lympha Choaspis
Profluit.

¶ Choaspes, fluvius Susianae, qui & Eulaeus dictus fuit, nunc *Tirtiri* dictus, Sansone teste, & etiam *Zeymara* aliquando. Susam urbem, Susianae caput & Assueri regiam, rigat; deinde auctus aliis fluviis, post longum decursum in sinum Persicum se exonerat, 50. leucis Hispanicis à Balsera in ortum, non autem in Tigrim neque apud Ctesiphontem.

Choaspe etiam fluv. Indiæ, in Indum influens: cujus mem. Strab.

Q. Cu. Ezech. Chobar, fluv. Mesopot. Vide Chaboras.

Strab. Chœrades scopuli, *los Puercos* Hisp. & *la Roche de la Tonye* Gallis, teste Ortel. ad fretum Gaditanum, teste Strab. Sunt & scopuli hujus nominis ante Caphareum prom. Eubœæ.

Chærobacchi, *Chirabarchi*, teste Curopalate, locus Thraciae, apud Melam fluv.

Choma, *Com* ex tab. Geograh. recent. urbs Lyciæ episc. sub Archiep. Myrensi, in mediterr. Chomatis; cujus in lib. Concilior. fit mentio.

Lib. Conc. Chonae, Colossæ Strabon. & aliis, urbs Phrygiæ magnæ olim episc. sub Archiep. Synnadensi, postea, teste Niceta, metrop. effecta, *Cona* etiam vulgò dicta, olim terræ motibus concussa, media inter Laodiceam & Hierapolim, 20. mill. pass. distans. Vide Colossæ.

Licop. Chonia, Chonis Strab. *Belcastro*, teste Bastio, urbs magnae Graeciae, in Calab. a Scyllacio 12. mill. pass. inter Tabernam 10. & Sibernam ad ort. 14. episc. sub Archiepisc. Siberenensi. Pop. Chones ad Syrium fluv.

¶ Chonia, *Belcastro* quibusdam. Alii autem credunt Bellicastrum esse Peteliam antiquorum in Brutiis, aut ex ejus ruinis crevisse. 21. milliaribus distat a Taberna in ortum, totidem ab Umbriatico, & 20. a Scyllacio.

Plin. Chopes, opp. Arachosiae, à Semiramide conditum, ad flum. cognom. in Indum labentem. Vide Cophe; sic enim in aliis edit. scribitur.

¶ Chorasanum, *Chorasan*, regio Persiae perampla, versùs Tartariam extensa; respondetque veterum Ariae. Extenditur usque ad Oxum fluvium; & habet urbes præcipuas Mexatum & Heratum in regionis meditullio, ubi alias Ariæ & Paropamisus regiones.

Athen. Ptol. Chorasmi, pop. Asiæ, ad utramque Oxi fluv. ripam incolentes, in Sogdianae & Bactrianae conf. quorum reg. hodie *Corassan* in tab. recent. nominatur: Chorasmii Pl. Chorasmiani St. Horum reg. Dion. Afer memorat.

Hos juxta Boream vergit Chorasmia tellus.

Ptol. Choroane, *Balassan*, teste Nig. reg. Parthiæ, in Hyrcaniae conf.

Ptol. Chorsa, *Chars*, urbs Armeniae majoris, teste Ortel. Episc. probeq; munita, cum Turcarum præsidio, in itinere inter Trapezuntem ad occ. & Tabresium regiam Persarum in ort. occurrens, a Rivano postrema Mediae urbe 30. leuc. in occ. distans.

¶ Chorsa, urbs Armeniae majoris versùs fontes Euphratis, in Arsia regiuncula alias, nunc in Turcomania regione, sub imperio Turcarum, in confin. Georgiæ, cum arce permunita. Dicitur etiam a quibusdam *Chisari*, & distat ab urbe *Erzeroum* quatridui itinere in ortum.

Ptol. Chorseus, fluv. Palæstinæ, juxta Phœnicis confinia, in mare Syrium apud Doram opp. inter mont. Carmelum & Cæsaream urbem excelsam sese exonerans, *Corso* vulgò & *Chison*, Hebræis Cison.

¶ *Chrembsa*, *Chrembs*, urbecula Germaniae, in Austria inferiori, ad Danubium. Vide Cremia.

Chrimissa. Vide Crimisa.

¶ Christiana, *Christiana*, seu *Christianstadt*, urbs Norvegiae, quae aliter Anslöga dicitur post ejus incendium, a Christiano IV. Daniae Rege reparata & denominata. Sedet juxta fluvium *Bedon*, & a Gallis *Ansloye* dicitur, a Belgis *Anslon*, & ab incolis *Opslo*. Vide Ansloga.

¶ Christiani munitio, *Christian preis*, arx Daniæ, in Jutia, erecta a Christiano IV. Allidit maria Balthici æstuario, quod se inter Slesvicensem Ducatum & Holsatiam ingerens, Chilonium urbem petit. Varie habita fuit a Suecis hisce ultimis temporibus. Distat 2. leucis a Chilonio.

Ptol. Christianopolis, *Leontari*, urbs Peloponnesi, olim Megalopolis, a Sparta supra 40. mill. pass. in Bor. distans, olim episc. sub Archiep. Corinthio, nunc metrop. Vide Megalopolis.

Cristianopolis, *Christianopel*, oppidum regni Sveciae permunitum, in Blekingia provincia, a Christiano IV. Rege Daniae conditum, in limite Ostro Gotthiae, & ora maris baltici, cum portu sat tuto. Subest dominio Suecorum ab anno 1659. & distat a Calmaria 4. leucis Danicis, & 3. ab ora Oelandiae insulae in occasum.

¶ Christianostadium, *Christianstadt*, oppidum alias Daniæ, nunc regni Sueciae, in Blekingia provincia, estructum a Christiano IV. Rege, ex adverso Scaniae, cum portu capaci prope mare Balticum, una leuca ab oppido Aahusio in Boream, estque medium ferè inter Hafniam & Christianopolim.

¶ Christina, *Christina*, oppidum novum Americae septentrionalis, a Suecis recens extructum in honorem Christinae Reginae, in ea regione quae ab ipsis nova Suecia dicta fuit; estque ad ostia fluvii Austrini, cum portu sat capaci. Sed postea Suecis ereptum fuit à Batavis, qui inde etiam ejecti sunt ab Anglis, quibus etiamnum paret cum toto tractu.

¶ Christburgum, *Christbourg* oppidum amplum Poloniæ, in Prussia regia, in colle, ad Sirgunum amnem, & prope Drausium lacum, 3. leucis Germanicis, a Mariaeburgo, & 4. ab Elbinga in austrum.

Cadr. Steph. Christopolis, urbs Macedon. in Thraciae conf. episcop. olim sub Archiep. Philippensi, nunc metrop. quae eadem putatur cum Amphipoli.

Chrobatae, *Krabaton*, teste Xylandro, pop. Illyrici, in Liburniae ora occidua, quae reg. Croatia Latino rec. nominatur.

Chromii, montes Peloponnesi, circa Arethyream, ex quibus Asopus fluv. oritur.

¶ Chronium mare, *mer de Moscovie*, pars Oceani Borealis, & Glacialis. Porrigitur a fluvio Paropamiso ad Rubeam promont. vulgò *Northin*, ex Plinii mente. Dictum

ctum fuit etiam Saturnium, nunc *Mirmanskon More* lingua Russica.

Ptol. * Chronus, *Memel* Germanis, *Niemen*, Sclavis, testib. Cromero & Decio, fluv. Sarmatię,. ex Lithuania inter Prussiam & Samogitiam in mare Balticum delabens. Al. ut Richaymero & Erasmo Stellę, *Pergel*, per Prussiam decurrens. Sed ego potiùs Cromero uti indigenæ assentior. (* Sel. manusc. Χρονος in genitvo.

¶ Chronus, fluvius alias Venedorum, in Sarmatia, nunc in regno Poloniae. Fontes habet in Lithuania provincia, versus urbem *Slusko*; deinde auctus fluviis Berezina, Zezara, Merescio, & Vilia, & rigat ia Grodno & Kouno oppid. Lithuaniae, per Samogitiam labitur, postea verò per Prussiam Brandeburgicam, ubi mutato nomine, & dictus *Russ* ab oppido cognomine iu ejus ostiis, in Curonium lacum & cum ipso in mare Balthicum se exonerat ad Memelium oppidum.

¶ Chrudima, *Chrudim*, oppidum Bohemiæ amplum, Chrudimcam emnem, 4. leucis distat a Czaslavia in ortum, una eb Albi fluvio, & 6. à confinio Moravię io occasum.

Cic. Chrysæ sanum locus erat Siciliae in vie inter Ennam & Assorum occurrens.

Steph. Chrysaorus, fluv. Lydiae Mastauram urbem alluens.

Chrysas, *Fiume d'Assoro*, teste Faz. *Veria* Leandro, *Dittaino* Aretio, fluv. Siciliae, qui per fines Assorinarum fluens, Terisu commiscetur. Alter Chrysas ex monte Albano in mare exit ad Agathyrium prom. qui *Virias* seu *Veria* nominatur.

Cic. Chryse, *Mar della China* & *Mare Cin*, teste Mercat. Magnus sin. Ptol. sinus Eoi maris. Insula verò ejusdem sin. ac ejusdem nominis, cujue Steph. & Capla meminere, *Japan*, sivu *Giapan* esse putatur. Fuit & Chryse oppid. Phrygiae minoris, proximum Cillae, cujus mem. Ovid. lib. 13. Metam. in quo delubrum Apollinis, erat Sminthei, testu Strab. proximum Tenedo, & epud Ovid. Vide in Cilla.

¶ Chryse insula est Asiae in mari Eoo, quae a Mercatore & Brietio dicitur nunc *le Japon* Gallis, *Giapan* Lusitanis, & *Giapone* Italis, insule perampla in Oceano Sinico, ad ortum regni Sioarum. Credit tamen Sanson Japoniam esse Jabadii insulam Ptolemaei, quam Marcus Polus Venetus *Zipangri* vocat. Vide Japonia.

Plin. Chrysites, locus Macedoniae, qui *Siderocapsa* dicitur, teste Bellonio. Aliis Chrysitis legitur, & Scydra Ptol. dici videtur, à Thessalonica ad 40. mill. pass. Athon mont. versùs.

Liv. Chrysius, *Keureux* incolis, & *Kraiss* Germ. testu Joan. Sambuco, fluv. Daciae, per Transilvaniam fluens, ac in Tibiseum definens. Est autem gemioos fluv. hujus nominis in dicta reg. quorum alter Aqua uigra à Jornande nominatur: unus ex agro Albae Juliae, alter ex agro Claudiopolitano oriens, & in uaum confluentes.

¶ Chrysius, fluvius Hungariçu duplex. Uterque fontes habet in Transylvauia, unus propo Abruchaniam ortus, dicitur *Fekierkeres*, Juliam rigat, & per lacum *Saread* labitur, et se exenerat in alium *Sebeskeres* dictum, qui oritur ex monte Kalota, io agro Claudiopolitano. Varadinum magnum rigat, recipitque aliquot amnes, cum supra dicto *Fekieskeres* & Berethonio; quibus auctus, in Tibiscum se exonerat supra Zongradium, in Comit. Orodiensi, in superiori Hungaria.

Chrysina alter, fluv. Hispan. Tarraconens. à Bætica dividens, ux Orospeda monte manaos, & iu mare Ibericum immittens; *Guadiare* vulgò, aliis Guadalintiu.

¶ Chrysiua, fluvius Hispanię, nunc *Guadalentin* dictus. Pro parte Baeticam dividit à Tarraconensi, et iu sinum Virgitanum se exonerat 7. leuc. à Carthagine novę iu occasum.

Solin. Chrysoceras, *Pera*, suburbium Byzantii, quod et Cornu Byzantii Latinè dicitur, à Byzantio portu et sinu maris divisum, ubi Christiani omnes habitant, *Galata* à Graecis & Turcis dictum. Ubi etiam prom. hujus nominis: de quo Plin.

Xenoph. *Suid.* Chrysopolis, prom. Asiae, in Bithynia, cum arce apud Chalcedonem, contra Byzantium. *Scutari*, testu P. Gyllio. Hanc sic dictam volunt, quòd in ea Persae tributa exigerent, Steph.

Nacis. Chrysopolis, urbs Macedon. apud ostium Strymonis fluv. excisa, olim episc. sub Archiep. Philippensi, Christopoli propioqua.

Chrysopolis etiam ex lib. Conc. urbs fuit sepic. Cœlesyriae sub Archiep. Bostrensi.

Chrysorrhoas, Pharphar Hebraeis, fluv. Syriae, per Damascum & ejus egrum fluens, oec ad marc perveuieus, in plura loca derivatus, *Adegele*, teste Bellonio, al. *Farfar*, & *Ferne*, teste Gistello. Sed *Farfar* idem cum Oroote, qui Farfarus etiam veteribus dictus est. Sic & Pactolus dictos veteribus, ob arenas eureas quas defert. Sunt alij duo Plin. hujus nominis, uous in Bithynia, alter in Themiscyra reg. *Ptol.*

Chrysus, fluv. Hisp. per Baeticam & Vandalitiem fluens. *Ser. Avien*

¶ Chulmia, Zachlumia, et Chalmum, teste Jo. Luciu, ust regio seu provincia Serviae, quae nunc *Herzegovina* dicitur, cujus partem maritimam olim incoluerunt Varalii, deinde eum proximis ins. Narentani, qui et Arentani et Pagani Porphirogenetae.

¶ Chuquamia, *Chuquam*, una ex 15. provinciis regni Sinarum, iu mediterraneis sita, inter *Honam* & *Chiamsi* provincias. Sed de ejus urbibus praecipuis variè varia cunt, uti et de aliis ejusdem regni partibus.

¶ Chusistaoia, *Chusistan*, provincia regni Persiae, versùs austrum et juxta sinum Persicum eateosa, ubi aliàs Susiana regio. Ejus urbs praecipua *Souster*, aliàs Susa dicta, ubi regia Assueri, ad Eulaeum fluvium seu Choaspem.

Chuzica Laura cœnobium erat celebre iu Palestina, inter Hierosolymam et Hierichontem, *Callist.*

Chyda, fluv. Sicil. Chrysa Diod. *Rosmarino*, teste Faz. iuter Aluntium et Calactam sive upp. S. Marci mari exceptus, ex montibus Acreis oriens. *Ptol.*

Chyda quoque urbs Lyciae marit. *Giva*, teste Soph. apud Cragum mont. Sed * Chydna in cod. Graeco legitur. (* forsan Lydae.) *Ptol.*

Chylemath, *Mina*, teste Marm. et Mauris, *Rio de Cena*, fluv. Maurit. Cesariens. ioter Quizam urb. et Portum maguum pelago exceptus. *Ptol.*

Chyretiae, *Malcolari*, teste Soph. urbs Macedoniae medit. Metropoli propinqua. *Ptol.*

Chytros, Chytri Plin. urbs olim episc. nunc pag. Cypri mediterr. epud Famaugustam, *Chitri* etiamoum dictus. *Ptol.*

Cia, ins. maris Cretici, contra Matium Cretae urbem: et Cia vel Cea ins. maris Myrtoi, apud Eubœam. Cij pop. à lasciviis et voluptatibus alieoi fuisse feruntur; cùm apud eos nec tibicines nec meretrices essent. Contra Chij malè tanquam effeminati audiebant. Unde adagium apud Athen. l. 13. emersit. *Non Chius, sed Cius* de rebus valde discrepantibus. Quod adagium aliter apud Aristarchum legitur, *Non Chius, sed Cous*; quia Chius dicitur jactus taxillorum habeus unum, Cous verò habens sex, dieiturque du fortunatiore. Vide Cea. *Plin.* *Ptol.*

* Ciabrus, Ciambua io Græc. cod. Cebrus Ant. & lib. Not. Cius Herod. *Mosava* Merc. *Suceva* Ortel. flum. Mysiæ sup. eam ab infer. dividens, ex Æmo moute in Danubium influens. Hunc Ort., malè io Hungaria reponit (* Κιαμβρο in man. Seld.) *Ptol.*

* Ciagesi, pop. Daciæ, quorum arx *Cioxo* nomen antiq. redolens adhuc visitur, teste Laz. (* Κιαγισοι in manusc. Seld.) *Ptol.*

¶ Ciampa, *Chiampaa*, regnum Asiæ, in India ulteriori, inter Cocinchinam, regnum Cambojæ, & mare Sinicum.

Ciamum, prom. Cretæ, lu ora Boreali, ubi occid. incipit, *Capo Chesimi*; al. *Capo Spada*, inter Cydonem urb. ad ort. & Dictamnum ad occ. propius, Ibi Cisamus urbs non procul. Vide Cyamum. *Ptol.*

¶ Ciamum, promontorium Cretæ, nunc est *Capo Spada* Sophiano & aliis. In mare Ægæum maximè excurrit versùs Cytheram iusulam & Peloponnesum, nunc in territorio Caneæ.

Ciana, Zey, fluviolus Germ. sup. iu Rheuum apud Moguntiam influens. *Trith.*

Cibalis, Cibalæ Amm. Eutrop. & P. Diec. *Palma* vel *Palyna* Laz. urbs Panoon. infer. olim episc. inter Saum & Draum flum. quæ & Bubalis, teste Laz. unde reg. Bubalia dicta, inter Sirmium ad austr. & Mursam ad Bor. ac inter Mursam 22. & Ulmos 24. mill. pass. distans ex Anton. itin. Patria fuit Valentiniani Imp. Al. putatur esse quæ nunc *Berocolo* dicitur. *Ptol.* *Zosim.*

¶ Cibalis, quibusda est *Palyna*, urbecula Hungariae, ad amnem Bozuetham prope Almum montem, & in Valkonensi Comitatu, inter Mursam minorem ad Boream, & Sir-

Sirmium ad austrum. Aliis autem, & forsan melius, ex Lazii conjectura est *Walma*, oppidum seu vicus *Szabos*, in viciniis, ed amnem Bieckium, in Raicia regione Hungariæ, vix una leuca à Savu fluvio in Boream, & paulò amplius ab Archiu, inter Posegam ad occasum, Sirmium ad ortum.

Ado. C.benoica juga, *Moncenis*, & Latino rec. mons Cinetum, & mons Cinesus, pars Alpium Cottiarum; nisi Gebenoica legendum sit, pars excelsior Gebennae, seu Cemmenu mont. apud Asvernos.

Pirp. Rom. Cibinium, sive Hesmannopolis, *Czeben* & *Seben* Hungaris *Hermanstadt* German. urbs Daciæ, in Traosylvania, nd fluv. cognominem, ab Alba Julia 7. leuc. io ort. Tergovistam urbem Valacchorum versùs, episc. sub Archiep. Colocensi.

¶ Cibininm, *Hermanstat*, caput est Transylvaniæ, orbs maxima & perelegans, egregiè munita, & potens; illiusque incolæ sunt Saxones. Sedet juxta Cibinium amnem, qui paulo iotrà cadit in Aluiham fluvium, Distat 15. leucis Germanicis à Claudiopoli in ortum; estque versùs consinia Walacchiæ. In ea persæpe commoratur Princeps Transylvaniae.

Strab. Cibotus, (vide Apamea, urbs Phrygię. In Thes. Ling. Lat. Ciboton gen. neutr. ex Plin. legitur; sed Ciboton apud Plin. est cas. accus. non nominat.

Cic. Strab. Cibyra, *Burnz* Leuncl. urbs Phrygiæ mag. in Cariæ conf. apud Mæandrum flum. cognomento magna, episcop. sub Archiepiscop. Stauropolitano. Popul. Cibyrates Ciceron.

¶ Cibyra, urbs Asiæ minoris, in Phrygia magna, teste Ptolemæo, aut in Caria, ut Plinio placet, in confinio Lyciæ, intra montes, media inter Alabandam ad occasum, & Antiochiam Pisidie ad ortum, prope fontes Xanthi fluvii. Sed longè à Maeandro fluvio distat.

Plin. Ptol. * Cibyra altera, urbs Ciliciae, ad Cragum mont. Antiochiae urbi propinqua, ubi juga Cibyritica à Plin. memorata, quam interiisse scribit Thevetus. (* man, Seld. κιβύρα.

¶ Cibyra urbecola fuit Ciliciae asperae, versùs Pamphyliam, vix 10. milliaribus ab ora maris Cilicii, & totidem ab Antiochia nd Tragum in occasum, dicta minor, ad alterius differentiam.

Plin. Cicae, ins. parvae Callaicorum ante Bajonam opp. non longe distantes, ab ostio Minii fluv. 4. leuc. in Bor. *Cize* vulgò, teste Moral.

¶ Cicae insulae, in ora Gallaeciae, *Islas de Bayona*, dicuntus, & melius, Deorum insulae. Vide ibi.

Plin. Ciceronis aquae, *Bagni di Chierono*, *& Bagni di Britolino*, teste Pighio, locus Caton. vicinus proximo.

Ciceronis aquae sunt *Bagni di Tritolino*, Balnea Campaniae, pròpe Bajas & lacum Avernum, in colle, ex adverso Poteoli, ut ego vidi plories. De his consule antiquitates Puteolanas & Itinerarium Italiae Scotti.

Sueto. Ciceronis villa, *Ciceroniano*, locus Campaniae, apud Puteolos & Bajas, ad lacum Avernum, à Putcolis 3. mill. pass. Baiis propior. Academia Plin. dictus.

Cæs. Ciceronis castra, *Vecsfeck*, pag. Belgii apud Gandavum urb. Flandriae, inde ad 3. leuc. circiter distans, teste Ortelio.

Prov. Rom. Cicestria, olim Neomagos Ptol. urbs Albinnis, in ora Angliae nostrali, juxta Vectim ins. & Antonam op. ab eo in ortum 20. mill. pass. distans, à Londino 50. episc. sub Archiep. Cantuariensi, *Chichester* volgò. Vide Neomagus.

¶ Cicestria sita est in Sossexia provincia Angliae versùs austrum, 40. milliaribus Anglicis à Loodino in austrum, 55. à Vecti insula, & 18. à Vintooia urbe distat; sedetque juxta amnem *Lavant*, 4. milliaribus ab ora maris Britannici, & totidem à confinio Hantooiae provinciae. Sed 30. milliaribus distat a Neomago in austrum.

Orph. Plin. & al. Cicerones, pop. Thraciae, ad Ismarum mont. & lacum Bistonidem incolentes: quorum urbs Porum, *Pora & Bira*, episc. sub Archiep. Trajanopolitano, Horom mem. Ovid. lib. 15. Metam.

Plumea habeat Cicones, quod potum saxea reddit
Viscera.

Dont. Byzan. Ciconium prom. *Cornio*, prom. Asiae, in Bithynia, ad Bosphorum Thracium, teste Gyllio.

Propert. Ciconum mons, idem Ismaro putatur. Vide ibi. Pop. lib. 3. eleg. 8.

Castra decem annorum, & Ciconum mons, Ismara, Calpe

¶ Ciculi, populi Transylvaniae, vulgò *les Cicules* in septem sedes seu regiones divisi, praecipue versùs montem Carpathum & consin. Puloniae. Eorum sedes sunt Novomarchia, Maros, Girgiom, Cziikom, Kisdium, Orbenm, & Aranias. Parent autem Principi Transylvaniae.

Scrip. Lus. Cicus, mons Hisp. Lusit. nb ostio Anae fluv. in oram occiduam protensus, & ad opp. Aliamurum desinens, Turdetanos sive Algarbios proscindens, *Cico* vulgò, teste Resendio.

¶ Cicus mons Lusiteniae quid sit, non constat. Nullus enim est mons *Cico* nunc dictus, sed tantum mons vulgò *Sierra de Monchico*, in Algarbia, in ora Oceani Atlantici, versùs confinia Portugalliae, aliquot milliaribus à Silvs in Boream, à vico *Monchiquo* nomen habens.

Plin. Mel. Cicynethus, *Poutico*, teste Soph. ins. Macedon. ad sin. Pagasaeum, sive Pelasgicum, ante Demetriadem urb. parum ab ea recedens.

¶ Cicynethus insula est parva maris Ægei, in ora Macedoniae, io sinu Pelasgico, media inter Demetriadem, à qua 20. milliaribus distat, & oram Borealem Eubœae iosulae.

Ensta. Cilbianum, urbs Asiae, ed Caystrum fluv. in Lydia, quae & Valentinianopolis in lib. Concil. appellatur, episcop. sub Archiepiscop. Ephesino. Pop. Cilbiani Plin. & Campus Cilbianus apud Tmolum mont. Cilbiani quoque agri apud Ephesum.

¶ Cile, pars American meridionalis, vulgò *Chili* dicta, juxta mare Pacificum, in longum porrecta versùs occasum. A Septentrione habet Peruviam, ab Oriente Andes montes, & à Meridie Terram Magellanicam. Ejus primaria est Faoum S. Jacobi. Subest autem regio pro majori parte dominio Hispanorum versùs Boream.

Urbes praecipue Ciles.

Araucum, *Arauco*.	Civitas Conceptionis, *Ciudad de la Concettion*.
Chilos, *Chiloe*.	Imperialis, *Imperial*.
Fanum S. Jacobi, *Sant Iago*, totius regionis primaria:	Osormum, *Osorno*.
Fenum S. Joannis de confinio, *S. Ioan de la frontera*.	Serena. seu Coquimba, *la Serena*, *ò Coquimbo*.
	Urbs dives, *Villa ricca*.
	Valdivia, *Valdivia*.

Ant. Cilicenm, *Zopd*, teste Siml. olim, opp. nunc pag. Pannoniæ infer. in Hungarie, ubi pop. Gepidæ.

Strab. Plin. & al. Cilicie, à Cilice Rheg filio nomen habens, reg. Asiae notissima, inter Pamphyliam ad occ. Syriam nd ort. ac inter Taurum mont. nd Bor. à Cappadocie separantem, & pelagus Cilicium ad merid. contenta, *Caraman* & *Caramania* vulgò, non *Turcomania*, ut scribit Ortel. Cilicia croco maximè abundat, præsertim apud Coricum, ut propterea in adagio sit *Crocum in Ciliciam* apud Svid. simile illi *Noctuas Athenas*, in eos qui merces eo deferunt ubi maxima illarum copie sit. Pop. Cilices Cic. & al. Cilices mendaces in agendo habiti sunt; à quibus adagium ortum, *Cilices non facilè verum dicunt*, apud Dionys. in epist. nd Rusum in lucri cupidos magis quam veri. Urbes quondam claræ Selinus, Pompeiopolis, Mallos, & intus Tarsus, Anazarbus. & Adaoa. Hinc Cilicus nom. gent. Claud. lib. 2. in Eotrop.

Sunt qui per Cilicas rupto descendere Tauro
Adventare ferant.

¶ Cilicie regio est Asiæ minoris, ab occasu in ortum extensa, juxta mare Siculum ad austrum, divisa in Asperam, quæ ad occasum, & in Campestrem, quæ io ortum. Habet à septentrione, partim Cappadociam & partim Armeniam minorem versùs montem Taurum Cilicium. Nunc tota subest domiolo Turcarum; diciturque vulgu Caramania proprie, *la Caramanie*. Caramania enim latè sumpta complectitur Ciliciam, Pamphiliam, Pisidiam & partem meridionalem Cappadociæ. Longè autem distat à Turcomaoia regione.

Urbes Ciliciæ nd hæc tempora extantes.

* Adaua.	Corycus.
Anaearba, quę & Anazarbus.	Dioc esarea.
Anemurium.	Domitiopolis.
Antiochia soper Trago, vel Crago.	Flavias & Flaviopolis.
Augusta.	* Issus.
* Caesarea penes Anazarbum, sedes Satrapae.	Lamus.
Celenderis.	Mallus.
	Mopsuestia.
	Nicopolia.
	Olbasa.
	Philadelphia.

Pom-

Pompejopolis, seu Soli.	Seliuns.
Sebaste.	* Tarsus,
* Seleucia aspera,	Thebe,

Ptol. Ciliciæ Pylæ, seu portæ. Vide Amanicę portæ, *

Strab. Cilimbesij, pop. Corsicę, qui Neblenses a Leandro esse putantur. (* manuscr, Seld. Καλη?ισιοι.

Strab. Ovid. Cilla, quæ & Cylla scribitur, urbs olim Troadis. Chrysæ & Adramyttio urb. propinqua, Apollini sacra. Ovid. lib 13. Metam.

Me Tenedon, Chrysenque, & Cillam Apollinis urbes
Et Syron cepisse.

In Thes. Ling. Lat. prope Thebas scribitur fuisse, sed prope Theben scribendum est.

¶ Cilla urbs fuit Troadis, in regiuncula Ciliciæ Thebaica dicta, Sansone teste, ad amnem Cilleum, 5. milliaribus ab ora sinus Adramyteni, 22. ab Adramyttio in Boream, & 9. à Thebe in occasum.

¶ Cilleja, *Cilley*, urbs Germaniae, in Stiria, ad Sanam fluvium, qui pauld infra influit in Savum. Vide Celia,

Lib. Nor. Cilurnum, opp. Albionis, in Northumbria, *Collerton*, sive * *Collerford*, teste G. Camd. (* Camden. potius autumat vel *Walwik* vel *Scilicester* esse ad Murum.

¶ Cilurnum oppidum fuit Ottadinorum, in Anglis, ubi nunc pagus *Collerton*, cum ponte ad Tinam Borealem fluvium, prope Murum Severi; aut saltem vicus proximus *Scillcester* in muru dictus.

Strab. Cimarua, mons & prom. Cretæ, in ora occid. & Boreali, contra Maleam prom. Peloponnesi, *Cape Chesine* seu *Chesimi*, teste Metellio. Cyamum, ut videtur Ptol.

¶ Cimarus, mons & promontorium Cretę, prope occidentem ins. in territorio Caneæ, nunc quibusdam *Capo Cisamo*, medium inter Cyamum promonturium in ortum, & portum Grabusium dictum in occasum; quanquam Sophianus credat Cimarum esse Cyamum promontorium.

Plin. Tac. Cimbri, pop. Germ, extremi ad Boream, quorum reg. & peninsula Cimbrica Chersunesus à Ptol. appellatur, in 4. partes divisa, Holsatiam ad meridiem Saxonię attiguam, Ditmarsiam ad occ. in ora Albis circa ostia, & Oceani, Jutlandiam ad septent. & Ducat. Slesvicensem in medio inter Holsatiam & Jutlandiam, in regno Danico contentas. Hinc Cimbrica nom. gent. Claud. de bello Getico.

Hinc Cimbros, fortesque Getas Stilicone peremptos.

Et paulu antè:

Cimbrica tempestas altasque immissa per Alpes.

Lib. Nor. Ptol. Cimbrisnum, Cimbriana Anton. *Brynbida*, teste Laz. opp. Mysiæ infer. quasi Brionum pons.

Cimbrica Chersunesus, peniusula Ger. in septentr. inter mare Cimbricum ad occ. & Balticum excurrens *Denemarck* vel *Danemarck*, Angl. *Denmark*, Latinae Dania, ubi pop. Dani, in 4. regiones divisa. Tametsi Danis magis patet, nam Cimbricam & insulas ei ad ortum adjacentes complectitur, In quibus Silandia in qua Hafnia urbs regia. Vide Cimbri, ubi illa in Holsatiam, Ditmarsiam, Jutlandiam & Duc. Slesvicensem divisa est.

¶ Cimbrica Chersonesus peninsula est perampla Germaniae, à Septentrione In Meridiem extensa, inter Cimbricum mare, & Svevicum mare, seu Codanum sinum Para est regni Daniæ, & nunc Jutia dicitur, *Jutland*, dividiturque in Jutiam Septentriunalem, *Nort Jutland*, sub qua quatuor Diœceses, seu provinciæ, Alburgensis scilicet, Arhusiensia, Wiburgensis, & Ripensis, & in Jutiam Meridionalem, *Sud Jutland*, ubi Ducatus Slesvicensis, & Holsatia, sub qua Ditmarsia, Stormaria, Holsatia propria, & Wagria, Habet à Meridie Saxoniam inferiurem, & fretu *Middelfart Sund* dicta separatur à Fiunia insula. Dicta fuit etiam alias Cartris, Plinio teste.

Plin. Cimbrorum prom. *Skagen* Mercat. prom. Cimbricæ Borealissimum, à proximo Scandinaviæ litture 20. leuc. tanta est latitudo freti Cimbrici, in ore maris Baltici, à Bergis urbe regia Norvegiae 60. In Eurum.

¶ Cimbrorum promontorium, vulgè *Skager Rif* dictum, est prope Castrum *Scawn*, in parte Boreali Diœcesis Alburgensis, in Jutia septentrionali, 20. leucis distat à proximiori littore Norvegiae in occasum,) tanta est enim sinus Codani latitudo prope fauces) 22. ab Alburgo in Bor. & 40. à Bergis in austr,

Ufnar Cimela, sive Cimella, ut aliqui scribunt, urbs Ligurię excisa, apud Varum fluv. & Nicaeam urb. Locus adhuc *S. Maria di Cimies* nominatur, à sacra æda Virgini dedicata. Cemeocleum Ptol. Cemelion Plin..

¶ Cimela, urbs excisa Italiae, prope Alpes & Nicæam urbem, in confinio Galliæ Narbonensis. Via una leuca a mari Mediterraneo distabat, Vide Cemenceleum.

Strab. Ciminius lacus, *Lago di Vico*, teste Fabricio cum Leandro, exiguus lacus ad mont. Cimini radicem, inter Viterbium orb. & Ronciléonem opp. 5. mill. pass. Elbii lacus Anton, Sic Ciminia sylva apud Plin. in qua depacta terræ non extrahuntur.

Liv. Vib.Se. & al. Ciminus mons, *Montagna di Viterbo*, mons Hetruriæ, usque ad Faliscos in ortum extensus; ad cujus radices in planitiae Viterbium urbs sita est. Cimina ibi sylva sive saltus Ciminus Liv. olim usque ad Umbros pertingens. Lacus etiam Ciminus apud Virg. lib. 7. Æneid.

Et Cimini cum monte lacum, lucosque Capenos.

Strab. Plin. & al. Cimmerii, pop. Asiæ gemini; alii Sarmatiæ, circa Mæoticam pal. ad Bosphurum, ab ipsis Cimmerium appelatum, incolentes; alii Inter Colchos & Iberos, quorum reg. *Havessen* Ant. Curchinio in Georgianis appellatur. Illorum mem. Cic. & Ovid. locum eorum domum somni vocans, quod multa caligine suffusi, solem rarò adspiciant, Haytone Armeno referente Ovid. lib. 11, Metam.

Est prope Cimmerios longo spelunca recessu.

Alius item;

Cimmeriumque domus, Superis incognita tellus,

Cimmerię tenebræ apud Lactant. lib. 4. institut. proverbiu dicuntur de multa animi obscuritate aut caligine, O cęcum pectus, inquit. O mentem Cimmeriis, ut ajunt, tenebris atriorem.

¶ Cimmerii, populi Asiæ, circa Bosphorum, ab Ipsis Cimmerium dictum, incolentes, in Taurica Chersonesu quæ cum tractu adjacente ab ipsis aliquando Cimmeria dicta fuit, uti postea Scythia Europaea, seu parva Scythia, nunc autem Tartaria minor, seu Precopensis & populi *les petits Tartares* vulgo dicti.

¶ Cimmerii item, populi Asiae, circa Colchidem, in Scytharum regione. Plinius horum meminit cum Georgianis, juxta Caspium mare. Horum regionem, ex Antonii Curchinii seu Haithonis descriptione, *Havessen* nominari credit Ortelius. Sed quid sit nunc, ex relationibus illius non constat, neque ego facilè conjicere possum.

Strab. Plin. Liv. & al, Cimmerii item, pop. Campaniae, apud Bajas & Jacum Avernum, quorum opp. Cimmerium fuit, ubi antrum Sibyllae, *la grotta della Sibilla*, à Baiis 2. à Puteolis 3. mill. pass,

Plin. Ptol. Cimmerium prom. *Capo di S. Croce*, prom. cum opp. cognomine Asianae Sarmat. ad Bosphorum Cimmerium, e regione Panticapaeae urbis Tauricae, à Tyrambe oppid. 25. mill, pass, in austrum Corocundamen versus 30.

¶ Cimmerium, promuntorium est Asiae, in tractu Bosphorano, & juxta Bosphorum Cimmerium, à parte Asiae, & prope paludem Maeotidem. Dictum etiam Cerberion, Sansone teste, vix 4. milliaribus distat à Parthenio in ort. 25. à Panticapea in Bor.

¶ Cimmerium oppidum fuit Tauricae Chersunesi, in ora Ponti Euxini, prope fauces Bosphori Cimmerii, 25. milliaribus à Corocondama in occasum, & totidem à Panticapaeo in austrum,

Strab. Mel. Cimolis, Cimolis Arriano, *Quinoli* Mercat; (non Cinopolis, ut in Thes. Ling. Lat.) opp. Paphlag. in ora maris Euxini, inter Carambim prom. ad occ. & Sinopen urb. ad ortum, Hanc urb. Thes. Ling. Lat. repetit, illam urb, Galatiae faciens, quasi haec à Cimoli urbe Paphlagoniae diversi sit.

¶ Cimolis *Ginopoli* nunc dicitur, Castaldo teste; estque parvi momenti, et deficit in dies.

Plin. Cimolus, Cimolis Ptol. Cimolia Obsequenti, *Pelino*, teste Nigro, ins. maris Cretici, proxima Melo et Polyaegu, inde 5. hinc 3. mill. pass. distans, circuitu 10. Hinc Cimolius nom. gent. Mem. illius Ovid. lib. 7. Metamor.

Hinc humilem Myconen, cretosaque rura Cimoli

Ptol. Cinaedocolpitarum mons, *Porta di Ferro*, ut videtur Ortel. ex tab. Geograph. recentior. mons Arabiae fel. ad sinum Arabicum, ubi Cinaedocolpitae pop. incolebant.

Cinae-

Cinędopolis Plin, lib. 5. c. 31. inf. est sin. Ceramici, in qua Alexand. Magnus probrosos reliquit.

¶ Cinędopolis insula est Asiæ minoris & Doridis regionis, in sinu Ceramico, paulò à continente distans, versùs Halicarnassum.

Halic. Cinętius, Onugnathos Ptol. i. e. Maxilla asini, prom. Peloponnesi, contra Cytheram ins. vicinam, *Xili*, teste Nigro, apud Maleam prom. Alii *Capo di Maluasia*, sic a monembasia urbe propinqua.

¶ Cinætius, seu Onugnathos, nunc *Xili*, promontorium Peloponnesi, in Laconia provincia, ex adverso Cytheræ insulae, medium inter Maleam promontorium ad ortum, & Cyparissiam ad occasum.

Liv. Ciniciæ, ins. 2. Callaicorum, apud Bajonam opp. Vide Cicæ.

Plin. Cincomagus, Sciognmagus Strab. *Sesane* vel *Sezane* opp. Gall. Narbonens. in Taurinorum seu Segusiorum, confin. intra Alpes Cottias, inter Segusium 4. leucis & Ebredunum urb. Delphinatus 8. in occid. seu in Africum.

¶ Cincomagus, seu Siogomagus, *Sezanne*, oppidum olim, nunc pagus in Delphinato; 2. leucis à Brigantio in ortum, prope Matronam montem. Vide Sincomagus.

Plin. Ciocum, *Chinchon*, oppid. Hispan. Tarracon. inter Concham urb. & Madritum sedem Regum occurrens, Comitat. apud Complutum, ab eo x. leuc. distans, a Toleto 11. Pop. Cincenses Plin.

¶ Cincum, *Chinchon*, castrum Castellae novæ, 6. leucis distat à Compluto Concham versùs, prope amnem Tajunam, in Algarria tractu.

¶ Cinesius, *Mont Cenis*, pars Alpium Cottiarum, inter Sabaudiam & Pedemontium, in via Segusio Maurianam versùs, in ipsa Sabaudia, sed in cont. Pedemontii, Vide Cenisius mons.

Cæsar. Cioga, *Senga* fluv. Hisp. citer. per Ilergetes fluens ac Aragoniam a Catalaunia ferè separans, Sicorique amni paulò infra Ilerdam urb. congrediens, ac cum eo in Iberum influens. Cujus mem. Luc. lib. 1.

Stridentes acuere tubæ: quæ Cinga pererrat
Gurgite.

Idem lib. 4.

Cinga rapax, vetitus fluctus, & littora cursu.

¶ Cinga, *Cinca*, fluvius Hispaniæ, in regno Aragoniæ. Oritur ex Pyrenæis montibus, supra Bielsam, in confin. Galliæ. Deinde auctus Ellera & aliis fluviis, rigat urbes Ainsam, Barbastrum, Montionem, & Fragam, & in Sicorim se exonerat, & cum ipso postea in *Gaſ. Cer.* Iberum fluvium, ad Mequinentiam, in limite Cataloniæ.

Cingulum, *Cingoli*, olim urbs episc. nunc opp. minimè obscurum Piceni, in colle, inter Auximum ad Bor. Septempedam ad austrum 12. mill. pass. ab Æsio 8. Pop. Cingulani Plin. qui mulos Cingulanos in pretios fuisse scribit.

¶ Cingulum oppidulum est Piceni, inter Æsim ad Boream, & Septempedam ad austrum, 12. milliaribus ab Auximo in occasum, juxta Musonem amnem, in ditione Summi Pontificis.

Cinipbii. Vide Cinyphii infrà in Cinyphus.

Cinium, *Cala lenga*, teste Pincia, opp. olim, nunc pag. majoris Balearis, in ora littorali.

¶ Cinium, *Cinea*, vicus Majoricae insulæ, cum portu tantisper capaci, 5. leucis a Majorica urbe in ortum ut pluribus me docuit Joannes Paulus Ferragutius vir doctissimus, cui ut indigenae fides adhibenda est.

Ptol. Cinna, *Ginzalup*, oppid. Hisp. Tarracon. in Jaccetanis non in regno Castellae, ut in Thes. Ling. Lat. legitur.

Lib. Conc. Cinna quoque, urbs Galatiae episc. sub Archiep. Ancyrano, inde in austrum recedens.

¶ Cinna, urbs Galatiae meridionalis, prope Ascanium lacum, & in limite Phrigiæ, longè ab Ancyra in austrum, Synnadæ propior, in Asia minori.

Ant. Val. Max. Ptol. Cinniana, *Sitania*, teste Emmanuele Barbosa, opp. exesium Hisp. in regno Portugallico, inter Bracatam urb. & Araducam 6. leuc. in ort. distans.

Ciosternæ, *Gar*, teste Marm. opp. Africæ, in ora inter Leptim magnam ad occ. & Trieron prom. ad ort. ultra Cinyphum fluv.

¶ Cinsternae, aliis Cisterna, oppidum alias Africæ, nunc vicus tenuis regni Tripolitani, in ora maris Mediterranei, contra promontorium Mezratam dictum, & Syrtim majorem.

Plin. Ciothus, mons Deli tantae celsitudinis, ut mare Ægæum quoquè versùs contegat. Vide Cynthos, sic enim scribitur.

Cintylia, seu Cyntilia, *Chinchilla*, urbs Hisp. Tarracon. in nova Castella, inter Toletum 34. & Alonem 04. leuc. dissita. *Scrip. Hisp.*

¶ Cyotilia oppid. est parvum intra montes, 5. leucis à Sucrone fluvio, & paulo minùs à confinio regni Murciæ.

Cinyphus, Cinyps Plin. & Melę, *Magra* Marm. fluv. Africę, ex Libyæ inter. desertis oriens, & post longum decursum in Syrtim parvam apud Tripolim urb. inter illam & Barathiam opp. in ort. distans influens. *Herod. Ptol.*

Cinyps etiam Poetis. Claud. de laudib. Stilicon. lib. 1.

Quae vagus humectat Cinyps, & proximus hortis
Hesperidum Triton.

Hinc Cinyphius, *a*, um. Virg. lib. 3. Georg.

Cinyphii tondent hirci.

Hirci enim magni juxta hujus amnis ripas fiunt, quales non alibi, teste Plin.

¶ Cinyphus, nunc Macer fluvius, *Macres*, oritur in regione Biledulgerid, in Fezzeno deserto, & in mare Mediterraneum se exonerat, in regno Tripolitano & provincia Ezzaba, inter Tripolim novam & promontorium Mezratam, prope Leptim.

Cinyria, *Gendinar*, teste Lusignano, opp. olim, nunc pag. Cypri mediterr. *Plin.*

Cios & Cius Plin. fluv. & opp. & emp. Phrygiæ fuit, de quo Palaemon. ex Dionys.

Qua Cius egregiae decurrens murmurat undas.

Circæi, & Circeii, Circaeum Cic. Circejum Strab. urbs olim Latii, inter Asturam & Tarracinam, in ora littorali, à Tarracina 12. mill. pass. in merid. sive in Afr. Antium versùs 36. Locus nunc *Città Vecchia*, apud castrum S. Felicitatis nominatur. A Circe Oetae Regis filia, et Medeæ sorore, sic dicta. Hic Ulysses ab ea detentus, sociis in bruta conversis, legitur. *Plin. & al.*

¶ Cincęi urbs fuit Volscorum, in Latio, inter Asturam & Terracinam, in ora littorali maris Tyrrheni. Nunc autem diruta jacet propter paludes Pomptinas. In ejus ruderibus est pagus S. *Felice* dictus, cum Turri, ad radices Circaei montis, 10. milliaribus distat à Terracina in occasum.

Circacum, et Circeum, mons & prom. *Monte Circello*, mons Latii, (non Campan. ut in Thes. Ling. Lat.) ad cujus radices Circaeum urbs, constructa erat. Unde Circaea tellus. Ovid. lib. 15. Metam. *Plin. Mel. & al.*

Et tellus Circaea, & spissi littoris antrum.

Littus Circaeum ostreis abundat, ut quidam Poeta ait:

Ostrea Circęis, Miseno oriuntur echini.

¶ Circæum, seu Circæus mons, *Monte Circello*, promontorium & mons alias Latii, nunc Campaniae Romanae, in mare Tyrrhenum excurrens, prope Circaei rudera, cum uno aut altero vico tantùm, propter cęli gravitatem & paludes Pomptinas, quibus circumcingitur versùs Boream, ita ut a longe appareat in modum insulae.

¶ Circassi, *les Circassiens*, populi Tartariae, in Asia, juxta mare Caspium. Persaepe in sylvis degunt & predas agunt. Eos pluribus descripsit Olearius in Itinere Persico, uti & Herbertus: habitantque inter Caspium mare & fluv. Rham & Tanaim ex parte. Proprios habent Principes; sed subsunt dominio Magni Ducis Moscoviae; & eorum urbs praecipua *Terki* dicitur; ibique alias Albania quibusdam.

Circesium, Circejum Capitol. Circusium Ammian. oppid. fuit Orhoenae reg. in Mesopotamia, ad Euphratem fluv. ubi Aborras amnis in illum influit Gordiani Imperat. tumulus. *Eutr.*

¶ Circesium, seu & Constantina, oppidum fuit Mesopotamiae, ad confluentes Chabore in Euphratem fluvium, 20. circiter milliaribus infra Tapsacum, è regione Arabiae desertae. A quibusdam nunc *Alchabur* dicitur.

¶ Circestria, *Cirrester*, & *Cirencester*, oppidum Angliae, in Comitatu Glocestriae, 10. milliaribus a Glocestria in ortum, juxta amnem Corinum.

Circi urbis Romae Maximus, in valle inter Palatinum & Aventinum colles, apud Velabrum, de quo Ovid. lib. fastorum 6. *P. Vict.*

Qua Velabra solent in Circum ducere pompas.

Item lib. 2.

Quaque jacent valles Maxime Circe tuæ.

Flaminius, ubi nunc aedes sanctae Catharinae, & ubi

funes

funes fiunt ; al., *Piazza Navona*; à Flaminio Conf. ab Hannibale ad Thrasimenum lacum victo constructus. Agonis, circa medium urbis locus etiam vulgò *Agone* & *Piazza d'Agona* nominatur, & *Piazza Navona*. Heronis apud Vaticanum, ubi obeliscus erectus conspicitur vulgò *l'Agulia di S. Pietro*.

¶ Circus Flaminius Romæ erat, In ea parte ubi nunc Palatium Mathæorum & monasterium sanctæ Catherinæ, vulgò *Santa Catarina de Funari*, Capitolioque proximus. Fuit dictus Flaminius, quod esset in Campo flaminio. Circus Agonalis erat ubi nunc *Piazza Navona*. Gallis, *la Place Navone*, platea Romæ, pulcherrima & oblonga in meditullio urbis: Circus autem Neronis erat ad radices montis Vaticani, ubi nunc platea S. Petri, *Piazza di S.* Pietro, ante Basilicam S. Petri, ubi obeliscus *la Guglia* dictus, uti & in aliis urbis locis. De his consule Romam antiquam Famiani Nardini, recens il lucem editam.

Ptol. Circidius, *Pianollie* vel *Bovona*, testo Leandro, fluv. Corsice, apud urbem Adiacensem fluvia in ora occid. & in Casalum sin. Influens.

¶ Circidius, fluvius Corsicæ, nunc *le Ripe* dicitur. Oritur prope Cruzanum vicum, & in mare Mediterraneum se exonerat juxta Sipeum, & inter Calvium ad Boream, & Sagonae rudera ad austrum, versùs Casalum sinum. Sed 25. milliaribus distat ab Adiacio in septentrionem.

Circius apud Tes. Ling. Lat. inf. Mysiæ, pro Cyzicus scribitur.

Zytop. Ciris. *Caldana*, teste Barrio, fluv. Brutiorum in Calabria. Vide Cyris; nam utriumque legitur. Hic apud Arponium opp. ortum ducit, & in sin. Tarentinum brevi cursu desinit.

¶ Ciris, seu, & melius, Siris, fluvius Lucaniæ, trans Appeninum, testibus Cluverio, Brietio, & Sansone. Nunc *Sino* dicitur, in pruvincia Capitanatæ. Oritur ex Apennino monte, & paulò infra Torsiam urbem in sinum Tarentinum se exonerat. Distat autem 24. milliaribus in Boream ab amne Caldana. Ad ejus ostia fuit etiam antiquitus oppidum Siris dictum, ubi nunc turris S. Basilij, *Torre di S. Basilio* incolis.

Plin. *Liv.* Cirtha, * Cyrrha Ptol. *As propiti*, testibus Zardo & Nardo, opp. Phocidis marit. ad Parnassi mont. radices, Delphorum navale ad sinum Crisseum, à Delphis 60. strad. in austrum distans. Luc. lib. 3.

Phocaicas Amphissa manus, scopulosaque Cyrrha.

Hinc Cirrhæus nom. gent. & Apollinis cognomen Claud. lib. 2. de rap. Proserpin.

Cirrhaique Dei quamvis despexeris artes.

(* in manusc. Seld.)

¶ Cirrha urbs est Græciæ, in Phocide, quam aliqui cum Crisla confundunt. Sed eas Strabo & Ptolemæus distingunt. Sita est in ora sinus Corinthiaci, qui etiam ab ea dictus est sinus Cirrhæus, nunc *Golfo de Lepante*, distat 38. milliaribus ab ora proximiori Peloponnesi in Boream.

Tmea Cirrheatum, villa in agro Arpinate, ubi Marc. Crassus natus & educatus est.

Cirrhum. Vide Cyrrhus.

Mel. *Strab.* *& al.* Cirtha, ac Cirta, ut apud Cæs. Liv. & Plin. *Constantina*, urbs Africæ olim archiep. & metrop. apud Ampsagam fluv. & fines Maugit. Cæsarens. regia quondam Massinissæ, à Cullu urbe marit. 48. mill. pass. in austrum, à Carthagine, 332.

¶ Cirrha, & Cirta urbs Africæ, in Numidia regione, sed longè à Mauritania Cæsariensi in ortum, nunc vulgò *Constantina* Europæis, *Cosantina* Arabibus, juxta Ampsagam fluvium. 60. milliaribus distat ab ora maris Mediterranei, 70. à Cullu in austrum, vix 300. à Carthagine in occasum, & 250. à Julia Cæsaream in ortum estque nunc totius illius tractus regia, & sedes Principis.

Ant. *Ptol.* Cirtisa, & Certissa, *Osech*; aliquibus videtur, opp. Pannon. infer. in Hungaris, à Cibali 24. mill. pass. Serbinum versùs.

¶ Cirtisa, seu Certissa, Brietio & aliis est castrum *Czernick*, in colle, juxta amnem cognominem, inter Gradischiam & Posegam urbes recentes, in Sclavonia, 7. milliaribus à Savo fluvio in Boream; quanquam alij credant esse vicum *Brach*, inter Posegam & Savum. Subest dominio Turcarum.

Ptol. Cisamus, *Chisamopoli* Soph. al. *Chisamo*, urbs episc. Cretæ. in ora littorea Boreali, apud oram. occid. penè deserta, ab Apteria 40. stad. à Cydone ferè 20. mill. pass. in occ. Non longè abest Ciamum Prom. Psacum Ptol. Vulgò *Capo Chimisi*.

Cisamus, *Chisamo*, castrum est Cretæ Insulæ, in ora Boreali versùs occasum, prope Cimarum promontorium, quod etiam *Capo Chisamo* dicitur. Distat 20. milliaribus in occasum à Ciamo promontorio, & totidem à Celio prom. *Capo Baso* dicto.

Cissa, *Quisbo* vel *Quissa* ex tab. recent. flum. Cappad. inter Xylinam & Apiarum oppida fluens, apud limites Colchorum. Cissa quoque Plin. ins. parva est ante ostia Timavi fluv. quæ malè in Thes. Ling. Lat. in Mœsia locatur, calidorum fontium. *Ptol.*

Cisse, *Cissi* adhuc, teste Molet. opp. Maurit. Cæsariens. in ora, inter Ruscoviam ad occ. & Ruscurium ad ort. apud Serberis fluv. ostium. *Polyb.* *Ptol.*

Cissus, opp. Thraciæ geminum, unum apud Tauruulum. urb. *Kesse* dictum: alterum in conf. Maced. vel in Macedonia, apud Amphipolim & Serras urb. *Cis*, teste Leuncl. *Hesyh.*

Cistussa, fons Bœotiæ, inter Thebas & Haliartum ubi Bacchum educatum fabulantur. *Plata.*

Cistero, urbs episc. Gall. Narbonensis. Vide Segesterorum orbs. *Prov.*

Cistertium, *Cisteaux*, pag. cum cœnobio, in Burgundia & territ. Cabillonensi: unde cœpit Ordo Cistereiensium. *Rom.*

¶ Cistertium, seu Cistercium, *Cisteaux*, situm est in territorio Divionensi, 5. leucis à Divione in austrum, & totidem à Belna, 2. autem ab Arari fluvio, & à Fano S. Ioannis de Ladona. Est Abbatia regularis celeberrima. cujus Abbas est Præpositus generalis totius Ordinis Cisterciensis. *Martyrol.* *Rom.*

Citarini, pop. Siciliae a Cicerone in orat. in Verrem memorati; quorum opp. Citaria, seu Citaria Ptol. excisum in ora occid. inter Drepanum & Panormum. *Cic.*

Citarius mons, Titarus Strab. *Xerolibado* Soph. mons Maced. Bermio monti contiguus. *Ptol.*

Cithaeron. *M. di Stives*, mons Bœotiæ clarissimus Musis sacer, ex quo Asopus fluv. profluit, inter Pindum ad occ. & Hymettum ad Eurum, Parnasso finitimus, ab eo ad 30. mill. pass. Thebas usque perductus. De quo Ovid. lib. 2. Metam. *Plin.* *Strab.* *Ptol.* *& al.*

-sed ipse

Vadit ubi electas facienda ad sacra Citharon.

¶ Cithaeron, mons Graeciae, in Bœotia, pars Pharnassi, ut putat Servius. Nunc etiam dicitur *Citherone*, Brietio teste, inter lacum Copaidem, Megaram, & Thebas, versùs confin. Atticae.

Citharistes. Citarista Anton. *Cap. de Carcel*, teste Belleforestio, al. *Cap. de S. Sigo*, prom. Gall. Narbonensis, in ora Provinciae, inter Telonem 42. & Massiliam 30. mill. pass. ex itin. Anton. Ubi numeri distantiae depravati, cùm inter Massiliam & Telonem vix 12. leuc. hoc est, mill. pass. 36. numerentur. *Plin.* *Mel.* *Ptol.*

¶ Citharistes, seu Cilarista, urbecula fuit Calliae Narbonensis, in Provincia, media inter Massiliam & Telonem, 18. milliaribus ab utraque, nunc pagus Ceireste dictus, *prope* Aranum amnem, una leuca ab ora maris Mediterranei, & ab urbe Civitate dicta, *la Ciutat*, quę crevit ex ipsius ruinis, ut auctor mihi est Hon. Bou. & ut didici ab incolis illius tractus, dum illas partes lustrarem. Promontorium autem Citharistes in eo tractu est *Cap. de Laigle*, prope Civitatem.

Cithrum, Citron Strab. *Chitro* Soph. sed Leuncl. *Zetrivar*, opp. geminum; unum in Thessalia *Zetrivar*, alterum in Maced. *Citro*, quod & Pydna, urbs episc. olim sub Archiep. Thessalonicensi, nunc metrop. in ora, à Thessalonica, ad 40. mill. pass. in meridiem distans. *Theop.*

Citium, Cittium Plin. urbs olim Cypri episc. In ora australi, inter Amathuntem ad occ. & Thronos ad ortum adhuc *Chite* dicta, nunc pag. Cetium Strab. scribitur, & Cytium, & Cythium. *Plata* *Ptol.*

Citinm quoque urbs est Misniæ, *Ceitz* vulgò, quæ & Mamilla, episc. sub Archiep. Magdeburgensi, prox. Naumburgn urbi, inde 2 leuc. Aldemburgum versùs distans. Cujus mem. Poeta Germ. lib. 4. itiner. *Script.* *Germ.*

A dextra Citium linquentes, fortè subimus
Inde Pegam.

Vide Citizum.

Citizum, quod & Cecia apud script. Germ. olim Ma-

Rom. Mamilla, *Critz*, urbs Germ. apud Elsteram fluv. in Milniae & Thuringiæ conf. episc. sub Archiep. Magdeburgensi. ab Othone Imper. ædificata, sedèque episc. a Joanne XIII. Pontif. Max. donata, quasi media inter Nanmburgum urb. Thuringiæ & Aldemburgum urb. Misniæ ferè 3. leuc. dissita. Vulgo *Czeirz*.

Citizum, *Zeitz*, urbs est Saannię superioris in Mesnia provincia, olim sede episcopali decorata, quæ postea Naamburgum transiata fuit; estque sub dominio Episcopi Naumburgensis. 5. leucis Germanicis distat a Lipsia in austrum.

Cittadella, *Cittadelli*, urbecula Hispanię, Minoricę insulę præcipua. Vide Iamna.

Ptol. Cituorum insula, *Citnaris* Hungaris, *Schut* Germanis, inf. Danubij, in Pannonia super. longa 8. leuc. Hungaricis, inter Posonium urbem ad occ. & Ciumerum arcem firmissimam contra Turcas ad ort. in qua Samaria opp. amplum, & pagi 60.

Cituorum ins. in Pannonia, nunc insula Danubij peramplа, in Hungaria, inter Posonium ad Boream, & Arrabonem ad austrum. Gemina est; maior & præcipua, quæ versùs Boream & ortum, vulgò *isse de Schut* dicitur. Circuitus est 20. leucarum circiter, longa 9. leucis & lata 4. Ibi arx Komara permunita, cum valido præsidio contra Turcas, in austrum inf. & Sumaria, *Summarein*, oppidum versùs Posonium. Minor autem inf. vulgo *le petit Schut*, est versùs austrum, & è regione Atemburgi & Arrabonis urbium ubi Danubius recipit Arrabonem; estque oblonga, lata autem vix 2. leucis. Dicitur aliter Schutia inf.

Citus, *Zittinar*, teste Leuncl. apud Turcas, opp. Thessalię, sic apud Ortel. in Thes. Geograph. ubi Citus scribit pro Citrum, & *Zettivar* pro *Zettinar*, è contra, nisi error in Leuncl. cod. sit.

Cic. Civaro, *Chambery*, teste Cœnali, urbs Allobrogum, Sabaudiè caput, & conventus reg. juridicus, media inter Maurianam urb. & Lugdunum paulò supra 15. leu. propior Granopoli, à Feneta 18. Quæ etiam Camerinm Latinè dicitur, teste Paradino; & Cambericum.

Civaro, *Chambery*, urbs est Allobrogum, Sabaudię caput, in planitie, ad amnem *Laise* dictum, inter Montem Melianum ad 3. leucas in austrum, & lacum Burgetium in Boreàm ad 2. leucas. 3. leucis distat à confinio Franciae versùs artem Barranam, 18. à Lugduno in ortum, 24. à Fano S. Joannis in Mauriana Valle; & 9. à Gratianopoli in Boream.

Givitas, *la Citat*, urbecula Galliae, in Provincia. cuius vina commendantur. Gaudet Portu commodo & capaci in ora maris Mediterranei: unde multi nautae periti: estque media inter Messiliam & Telonem. Vix uno milliari distat à Citarista antiqua, nunc *Ceireste*, & ex eius crevit.

Civitas Castellana. Vide Fescennium.

Civitas Castelli. Vide Tifernum.

Civitas Ducalis, sic vulgo in Aprutin, episc. inter Reaten 3. & Aquilam ort. 20. mill. pass.

Civitas Ducalis urbs est Aprutil ulterioris, juxta Vilium fluvium, nunc vulgò *Civita Ducale*, episcopalis sub Archiepiscopo Theatino, in regno Neapolitano, 7. milliaribus à Reate in ortem, & 15. ab Aquila t estque parvi circuitus, in confinio ditionis Pontificiae.

Civitas Legionum, urbs Albionis gumina. una, quae Ant. & Divana, postea Cestria, *Chester*, in ora Vualliae, ad ostia Divae fluv. Altera in Vveilia ad occ. à Landava urbe 10. mill. in Cacciam, *Caerleon*, vulgo, in agro Monumetensi.

Civitas legionum in Albione duplex est, una, quae & Deva, seu Cestria, Legio xx. victrix, *Chester*. Vide Deva. Alia, quae Isca Silurum, Legio 11. Augusta *Caerleon*. Vide Isca Silurum.

Civitas nova, Neustat, urbs Noricì, in Austria, episc. Prov. sub Archiep. Salisburgensi à Vienna 8. leuc. in au- Rom. strum Gracium. Altera in ora Histriae, Vide Æmonia.

Civitas nova, *Neustat*, urbs Germaniae, in Austria episcopalis sub Archiepiscopo Salisburgensi ab anno 1468 Sedet ad amnen *Biseaw*, 6. leucis à Vienna in meridiem & 12. ab Arrabone in occasum. Vide Neostadium.

Civitas nova, *Civita nova*, oppidum amplium, Italiae, in Marchia Anconitana, in monte, non procul a mari Adriatico: estque Ducatus titulo insignitum Caesarinorum. 6. milliaribus distat a Laureoto Firmum versùs; à quo 9. milliaribus tantum abest.

Civitas Plebis, *Cittadella Pieve*, urbs Italiae, in ditione Pontificia, & in agro Perusino, 5. milliaribus a Clusio in ortum, 6. a laco Trabmeno, & 16. a Perusia. Paucis constat incolis; estque parvi circuitus.

Civitas Regalis, *Civita Reale*, urbs regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, prope fontes Velini fluvii, quatuor milliaribus a confinio ditionis Pontificiae, s. autem ab Aquila urbe, ad radices Apennine montis.

Civitas Regia. *Ciudad Reale*, urbs ampla Hispaniae, in Castella nova, probe Anam fluvium, in Campo Calatravae dicto. Deficit tamen in dies. Distat a Calatrava 3. leucis in austrum.

Civitas Regum, *los Reyes*, alio nomine *Lima*: urbs Americae meridionalis, caput Peruviae, archiepiscopalis facta anno 1557. Condita autem fuit a Francisco Pizarro anno 1535. in Limana Valle, via uno milliari ab ora maris Pacifici, ubi portum habet munitum, *Callo* dictum. In ea degit Prorex Peruviae nomine Regis Hispaniae, distatque centum circiter leucis Hispanicis a Cusco urbe in occasum. Vide Lima.

Civitas Roderici, *Ciudad Rodrigo*, urbs Hispaniae. Vide Mirobriga.

Civitas Solis *Citta del Sole*. urbs Italiae munita in ea parte Romandiolae quae magno Duci Hetruriae paret, ad amnem *Fagnone*, in limite Romandiae Pontificiae, 4. milliaribus a Foro-Livio, & 8. a Britimonio in occasum, 40. autem a Florentia versùs Boream & Ravenna, a qua distat tantum 16. milliaribus.

Civitas vetus, *Civitavecchia*, oppidum Italiae, in ditione Pontificia, 40. milliaribus a Roma, in ora maris Mediterranei. Vide Centumcellae.

Civitas vetus, *Città vecchia*, seu *Medina* incolis, urbs Africae, Melitae insulae alias praecipua, & in meditullio insulae, in colle probè munita ae Equibus Melitensibus, & alias obsessa a Turcis irrita conatu.

Cius, *Ischia*. teste Ortel, fluv. Thraciae, seu Mysiae Plin. infer. in conf. ex Rhodope monte manans, ac per My- & al. siam in Danubium influens: ad quem & Cium opp. teste Anton. Sed Cium apud Anton ultra Dorostorum & Axiopolim erat. Cuius item Plin. fluv. & opp. phrigiae. Vide Cios.

Cius, allis *Cio* dictus, fluvius est Bulgariae. Oritur ex Rhodope monte, & in Danubium influit prope Durostorum oppidum.

Ciraza castellum erat paphlagoniae apud Amisum urb. Stiphanae paludi, impositum.

Cladaus, Cladeus Pans. fluv. Elidis, in Peloponneso, Strab. qui apud Alren in Alpheum labitur.

Claeon fons est phrigiae, apud Celaenas, saxa egerens, ut scribit Plin. lib. 32. c. 2.

Clagenfurtum, *Clagenfurt*, oppidum amplum Ger- P.Vill. maniae in Carinthia provincia, 2. milliaribus à Savo fluvio. Quod aliis est Claudia, aliis autem longè differt.

Clameciacum, *Clamecu*, oppidum Galliae, in Niver- nensi provincia, ad Icaunam fluvium, 9. leucis ab Plin. Altissiodoro in austrum, & toridem circiter à Cha- Stran ritate in ortum: ibique residet Episcopus Bethleemensis dictus.

Clampetia, *lo Cetraro*, opp. Brutiorum, in ora litor. citer. Calabriae. Vidu Lampetia.

Clands, *Glan*, testu Laz. fluv. Vindelicorum, in Bavaria, in Danubium decurrens, non in Istrum, ut in Dhes. Ling. Lat.

Clanis *le Clain*, fluvius Galliae, in Pictavensi regione. Pictavium rigat, & postea in Vigennam se exonerat paulò supra Castrum Geraldi. Dicitur etiam Steph. Clanius à quibusdam.

Clanis, Clanis Plin. *la China*, fluv. & palus Hetruriae, ex agro Aretino in Tiberim unà cum Pelia, cui commiscetur, paulò supra Oropitum urb. infra eaudem urbem influens. Huius mem. Sil. lib. 8.

Et Clanis, & Rubico, & Senonum de nomine Sena.

Clanis palus, *le Chiane*, palus oblunga; & per aliquot milliaria extensa, inter ditionem Summi Pontificis & Hetruriam; cuius pars australis versùs Clusium & Civitatem plebis efficit amnem Clanim, *Chiane*, qui in peliam fluvium se exonerat paulo supra Herbanum, in ditione Summi Pontificis. Pars autem Borealis, quae & maior, versus montem Politianum, & Aretinm in Arnum fluvium labitur, in ditione magni Ducis Hetruriæ.

Cla-

Virg. Clanius, *l'Agno*, teste Amat. Leone, fluv. campaniæ, ex mont. Tiphata oriens, ac juxta Acerras, et Atellam sivu Aversam, urbes, ac Linternum decurrens, Liuternamque creans paludem in ora littorali. De quo Virg. lib. 2. Georg.

-Vicina Vesevo
Aus. *Ora jugo, & vacuis Clanius non æquus Acerris.*

Clanum, opp. Gall. Narbon. Vide Clanum.

¶ Clara, *Clare*, oppidum Angliæ, in Suffolcis comitatu prope fluvium, et comitatum Essexiæ, 13 milliaribus a cantabrigia. Quod ab aliis clarentia dicitur; estque Ducatus titulo insignitum.

¶ Clara, urbs Hiberniæ, comitatus cognominis caput, in connacia regione, in recessu Sinei flavij. Distat 18. milliaribus a Limerico in occasum.

¶ Clarascum, *Chierasco*, Gallis *Quierasque*, oppidum munitum Italiæ, in Pedemontio, notam pace ibi confecta anno 1631. Sedet ad Tanarum fluvium, ubi recipit Sturam. Aliis est carrea, vide ibi.

Clara vallis *Clevaulx*, et Italis *Chiaravalle*, upp. Call. celt. in Burgundiæ, Duc. apud Albam fluvium, et finis Lingonum. Alterum In Burgundiæ com. in Sequania, ad Mubim. fluv. inter Vesuntionem metrop. S. et Mont. Bellicardam in Bor. vergentem 4 leuc.

¶ Claravallia, *Clairvaux*, monasterium celeberrimum Ordinis cisterciensi, S. Bernardi pietate clarum in campania provincia, ad Albulam fluvium, 3. leucis a confinio Burgundiæ, medium inter calvomontium ad ortum, et Barium ad Sequanam in occasum, 2 autem a Bario, ad Albulam in meridiem, in valle quæ antea Vallis Absinthi dicta fuerat.

¶ Clarenna, oppidum vindeliciæ, nunc *Rain*, prope confluentes Lici in Danubium, in Ducatu Bataviæ inter Donaverdam, et Nuvoburgum, antea a Suecis malè habitom.

Scrib. Clarentia, *Clarence*. Albionis, ac comitis titul. Angliæ, in Suthfolcia reg. juxta Essexiæ confinia, ad clareotium fluvium fere medium inter Londinum et Norvicam, ad 45 mill. distans utrinque.

¶ Camden. et aliis idem cum *Clare* upt. ad Sturam fluv.

Clareunzia, *Clarenza*, urbs Græciæ, in Peloponeso, Ducatus titulo alias clara, et nunc regiunculæ caput, ad mare Jonium, alias Dyme dicta, vide ibi.

Clariacum, *Clery*, Pag. Aurelianensis agri, ab Aurelianis 4. leucis. Blesas versùs in occ. cujus fit mentio in vita S. Liphardi Abb.

¶ Clariacum oppidum est Galliæ, in provincia Aurelianensi, inter Aurelias ad ortum, et Balgentiacum ad occasum, celebris æde beatæ Mariæ Virgini sacra & miraculis clara, ubi sepultus Ludovicus XI. Francorum Rex.

¶ Clariacum, *Clerac*, urbs Galliæ, olim munita, in Aquitania, & Aginnensi tracto, ad Oldum fluvium.
Scrip. qui paulu intra cadit in Garumnam, 4 leucis ab Agiono & 3 a Neraco. Ibi Abbatia celebris Canonicis Lateranensibus assignata ab Henrico IV. Francorum Rege.

Clarinea, postea Gandavum, *Gent*, vel *Gendt*, urbs Belgii, in Flandria, maxima urbium Belgicarum, vide Gandavum.

Claritas Iulia, opp. Hisp. Bæt. apud Aspaviam, vide Attubi.

¶ Claromons, *Chiaramonte*, oppidum Siciliæ sat lautum, intra montes, in Valle Neætiana, olim Galphia dictam, 15 milliaribus a Terra nova in ortum, & totidem a Camarana in Boream.

¶ Claromontium, & Clarus, *Clement*, urbs Galliæ, Alverniæ Provinciæ primaria, et episcopalis sub Ar-
Plin. chiepiscopo Bituriensi, ampla, & bene culta. Sedet in colle, ad radices montium, in tractu Limania dicto, ad amnem *Artier*, qui postea in Elaverim se exonerat. Vix uno milliari distat a Monferrantio, & fere a leucis à Rigodunu, 24 autem a Lugduno in occ. Crevit ex ruinis Gergoviæ. Ibi Concilium celebratum fuit an. 1095 ab Urbano II. Vide Gergovia.

¶ Claromontium, Clermont cognomento *en Beauvoisis*, oppidum Galliæ, in Bellovacensi agro, comitatus titulo celebre 5 leucis distat a Bellovaco in ortum, & totidem a Silvanecto in Bream, 7. autem à Compendio.

¶ Claromontium Lutevense, *Clermont de Lodeve*, urbs parva Galliæ, in Occitania inferiori, cum castro ad amnem *Lergue*, inter Piscenas, & Lutevam.

¶ Claromontium, *Clemont* cognomento *en Argonne* urbecula Galliæ, alias munita, in Ducatu Barensi, & Comitatus cognominis caput, in colle, nunc eius mœnia sunt disiecta. Distat 6 leucis à Virduno in occasom, & 3 à Fano D. Menehildis. Sedet iuxta amnem *Ayr*, & eius ditio annexa fuit regno Franciæ hisce ultimis temporibus.

Glaros, & Clarus, *Calamo* Soph. & Nig. ins. maris Myrtoi, inter Coon & Leron proximas, a Coo 13. *Strab.*
mill. pass. in occ. à Delo 60 in ort. ipsa 40 circuitu. *Plin.*
Ex ea Chios longè distans in Bor. conspicitur. *& al.*

Claros etiam (non Clarium, ut Thes. Ling. Latina) opp. fuit Ioniæ, cum monte & luco Apollini sacro, qui propterea Clarinæus cognominatus est, apud Colophonem urbem, teste Æliano cum Paus. Cujus mem. Ovid. lib. 1. Metam.

Et Claros, & Tenedos, Patareaque regia servit.

Clarus Fons, *Shirburn*, opp. Albionis, in Anglia, in * Somersettensi Com. a Sarisburia urbe 12 mill. past. in occ. Bathoniæ urbi propior. Ubi olim sedes fuit Sarisbotiensis Episcopi. (* al. in agro Dorsettensi, & ad maiorem utrinque distantiam.

¶ Clarus Funs, *Shirburn*: seu etiam *Sherborne*, op- *Strab.*
pidum est Comitatus, Dorcestriæ, ad funtes amnis *Il*, in confinio Somersetensi provinciæ 12 milliaribus Anglicis distat a Dorcestria in Boream, & 24 a Bathonia in austrum.

Classis opp. fuit Æmiliæ, apud Ravennam urb. ubi nunc *S. Apollinare* cœnobium, teste Hieron. Rubeo licet Blondo *Cardinno* lacus; nunc dici ab omnibus videatur.

¶ Classis, locus Æmiliæ, nunc etiam *Classe* dicitur, ubi superest tantum cœnobium D. Apollinari dicatum; ibique *Candano* amnis in mare Adriaticum se exonerat, vix 3. milliaribus a Ravenna in austr.

Clastidium, *Chiastezo*, vel *Chiasteggio*, opp. Gall. Cispadanæ, in Liguria, & agro Ticinensi, a Ticino 12 mill. pass. distans, inter Placentiam 24 a Dertonam 16 in via quæ Genoam ducit & Alexandriam.

Claston; *Anduiar*, teste Clusio, urbs Hisp. Bæt. ad *Patero.*
Bætim fluv. in Vandalitia, inter Cordubam ad occ. & Ubedam ad ort. 12 leue. Sed *Anduiar* al. Illiturgi esse videtur, vel locus non longè distans.

¶ Claston, oppidum Hispaniæ, quid sit, non bene *Aur.*
constat; forsan Castulo antiquorum, vide ibi.

Claterna, Cliterna Plin. *Quaderna*, opp. fuit Æmiliæ, medium ferè inter Bononiam & Forum Cornelij, u- *Priov.*
bi adhuc fluviolus & locus nomen retinet: sic enim prædium cœnobii ord. Servorum Bononiæ appellatur. Mela Claternam in Piceno describit. Claterna sub Gratiano Imperatore eversa traditor. *Cic.*

Claterna, opp. olim Apuliæ Dauniæ, nunc *Campo* *Virg.*
Marino locus appellatur, teste Nig. De priore Mantuan. in villa refriger.

Qua mentana jugis undam Claterna sonantem
Elicit.

In Thes. Ling. Lat. malè ex Mela in Piceno locatur, & *Flaviano* indigitatur, cum sit in Apulia, apud fines Frentanorum.

¶ Claterna, quæ nunc *Campo marino*, vicus Apuliæ, ad ostia Fortoris fluvij, in provincia Capitanata, & in confinio Aprutii citerioris. Dicitur, & melius, Cliternia; distatque n milliaribus ab ora maris Adriatici.

¶ Clavasium, *Chivane*, Gallis *Chivas*, oppidum Italiæ sat munitum, in Pedemontio, iuxta Padum fluvium ubi recipit Orcom, 12 milliaribus infra Turinum; et *Plin.*
13 ab Eropeam austrum.

Claudia, *klagenfurt*, teste Laz. urbs Norici, in Carintia primaria, a Villaco 4 leucis Vitopoli propior, in- *Polyb.*
de 2 distans.

¶ Claudia est *Clauson*, vicus haud procul ab oppido Marquartestein *in Bavaria*, *& lacu* Chiemsee, & forsan idem quod Claudium Ptol. Clurein teste. *Ptol.*

Claudia, & Claudia castra, *Glocester*, urbs Albionis, in Anglia, ad Sabriam fluv. ab Herefordia urbe 23. mill. in ort. Oxonium versùs, episc. sub Archiepisc. *Mel.*
Cantuariensi.

¶ Claucia & Claudiocestria, *Glocester*, aliis est Clevum, vide ibi.

Claudia via, quæ a Milvio ponte inchoata, Fla-

miniæ jongebatur, Cujus mem. Ovid. lib. a. de Ponto, eleg. 9.

Sueto. *Spectat Flaminia Claudia juncta via*

Claudiæ aquæ, fontes duo apud urbem Romam, unus Cæruleus, alter Curtius.

Fort. Claudiomagus vicus erat Gall. Celt. in finibus Biturigum, apud Turonum confinia: de quo Fort. in vita S. Mart. l. 3.

Inco'a quem vicum vocitavit Claudiomagum.

Ptol. Claudiomerium, *Cermes* teste Mol. opp. olim, nunc pag. Hisp. in Gallæcia, in finibus Attabrorum.

¶ Claudiomerium, oppidum Callaicorum Lucensium quibusdam est *Brandomil.* vicus Gallecíæ, ad Lezarum amnem: aliis autem est *Muros*, oppidum illius provinciæ, ad ostium Tamaræ fluvii, 6. leucis a Compostella in occasum, & 8. a promontorio Finis terræ in austrum.

Ptol. Claudiopolis, *Castamena*, & *Castromena*, urbs Bithyniæ archiep. in mediterr. apud Sangarium fluv. sub qua metrop. erant Heraclea Ponti, Tium, Prusia, Flaviopolis, & Hadrianopolis. Sed illi Heraclea metrop. effecta successit. Thev. est *Conique*, urbs inter Castamonam & Sinopen; sed hæc in Paphlagonia.

¶ Claudiopolis urbs fuit Ponti, ad Elatam fluvium Dicta fuit etiam Bithynium, *Castomena*, nunc Castaldo. Sed longè distat a Sangario fluvio in ort. 30. autem milliaribus ab ora Ponti Euxini, & paulo amplius ab Heraclea Ponti in austrum.

Pauf. Ptol & al. Claudiopolis etiam in Isauria, quæ & Isaura apud Ammian. & in Cilicia, episc. sub Archiep. Seleuciensi, & nova Claudiopolis in Galatia, quæ an eadem mihi incompertum est.

¶ Claudiopolis etiam urbs Asiæ minoris in Cilicia ad radices Tauri montis, inter Comanam urbem & Cydnum fluvium. Sed quid sit nunc, non constat.

Vet in Claudiopolis, *Klausemburg* Germania, & *kolosvvar* Hungaris, urbs Daciæ, in Transylvania, media ferè inter Albam Juliam, & Bistritiam in Bor. distantem 6. leuc.

¶ Claudiopolis distat 14. milliaribus Germanicis a Varadino in ortum; estque urbs perampla & celebris, cum arce vetusta. Ibi omnes Transylvaniæ conventus & judicia provincialia a Principe exercentur. Sedet ad amnem Klein Samos dictum, seu parvum Samum. Caput est Comitatus Clocensis 9. leucis distat ab Alba Julia Boream versùs, & totidem a Bistricia.

Ptol. Claudivium, sive, ut alii legunt, Claudionum *Ens* teste Albamero, urbs Norici, in austria, ad Danubium, ubi is Anisum fluv. excipit, a Lentia 4. leuc. in ort. apud Laureacum. Villanov. est *klosterneuvburg*, urbs Austriæ, ad Danubium, proxima Viennæ, ab ea 2. leuc. in occ. distans, Pyramio est *Metek*, opp. ad Danubium, fere medium inter Lentiam & Viennam supra 13. leuc. Lazio vero *klagenfurt*, de quo in Claudia: quod magis probo.

Plin. Claudias, mons Pannoniæ super à Celeiensibus in Stilia in ortum protentus, variè ab incolis nominatus in Stiria enim ad occ. *Vogel & Rochitzemberg*, ac *im Zagor*, ad ort. in Hungaria *Motay*, *Monoczle*, *kisdarnoca*, & *Verenecze*, teste Laz. nominatur.

Ptol. Claudus, ins. maris Cretici, contra Criumetopon prom. Vide Caudo.

Ant. ¶ Claudus, insula maris Cretici, contra Criumetopon promontorium Cretæ in austrum. Dicitur etiam Claudos, nunc autem *Gozo*; estque parvi circuitus.

Clavena, & Clavcona P. Diac. *Chiavenna*, Italia, *Claven* vel *Cleven* Germ. opp. Rhætorum, haud procul à Lario lacu, ab eo 26. mill. pass. in Bor. medium ferè inter Comum & Curiam Rhætiæ urbem 53. mill. pass.

Clavenna, *Chiavenne* Gallis, caput Comitatus cognominis. Sedet ad amnem Mairam, & ab ea dicitur etiam lacus Clavennæ, inde vix 5. milliaribus distans qui postea cum Adda fluvio in Larium lacum se exonerat. Urbs autem distat 46. milliaribus à Como, 38. a Curia, & 58. a Rheno fluvio.

Claverium, seu Clavarum, *Chiavari*, oppidum Italliæ lătis cultum, in ora Genuensi orientali, & parum à mari dissitum, ad ostia fluvii Anthellæ, vulgò *Lavagna*, in planitie, 25. milliaribus á Genua, & 5. a Rapallo in ortum. Antea dictum fuit Burgus longus, ut ego pluribus didici a Philippo Maria Bonino viro doctissimo, cui ut indigenæ fides adhibenda est, Civem, habuit Innocentium III. Pontificem Maximum.

¶ Clausa, sive Covelιacum, Tirolensis Comitatus castrum, in alta rupe excissum volgo *Clausen*, ad Eysocum amnem, inter Bolsanum & Brixinonem.

Clausentum, *Sonthampton*, teste Camd. opp. Albionis apud Ventam Belgarum, inter illam 10. & Regnum 20. mill. pass. ex Itin. Anton. *Ant.*

¶ Clausentum, urbs Angliæ, in littore, ad Trisantonis fluvii ostia. Media est inter Ventam Belgarum ad Boream, & Vectim insulam, in Antonia provincia; gaudetque portu percelebri & capacissimo in ora maris Britannici, 20. milliaribus Anglicis a Regno seu Cicestria in occasum, ad ostia fluvii Antonis, nunc *Test* dicti.

Claustrini, pop. Daciæ Ripensis, quorum opp. Ortel. dubitat an sit *Glausenburg*, cùm hoc longe distet à Ripensi Dacia. *Lib. Not.*

Clazomenæ, Clazomene Plin. patria Anaxagoræ Cryna prius dicta, unde Apollo Grynæus appellatus, *Griome*, teste Thev. al. *Urla*, urbs Joniæ marit. episc. sub Archiep. Smyrnensi, inter Smyrnam & Erythras proximas urbes. Ejus mem. Aus. epigr. 123. *Strab. Ptol. & al.*

Et teris inclusas punica Clazomenas.

Non longè Clazomenia ins. quæ & Maratussa; ubi primum Clazomenii habitarunt.

¶ Clazomenæ urbs fuit Asiæ minoris, in Ionia, & in ora maris Ægæi & sinus Smyrnæi, media inter Smyrnam ad ortum, & Chium ad occasum.

Clene, fons Mysiæ Asiat. ubi Rheæ Deæ sacra fiebant. Cujus mem. Orph. in Argon.

E mediis manat; fontem vocat incola Clenen.

Clenus, *le Clain & Clin*, fluv. Gall. ex montibus Lemovicum oriens, ac per Pictavos fluens, in Vigennam fluv. Pictaviensis reg. labens, qui & Clitis appellatur.

¶ Clenus fluvius, *le Clain*. oritur in confinio provinciæ Marchiæ Lemovicensis, Pictavium urbem alluit, & postea in Vigennam cadit paulò supra Castrum Heraldi. Dicitur etiam Clanis, & a quibusdam Clitis, sed impropriè. *Tuan.*

Cleon, fons in Phrygia, apud Celænas, saxa egerens. Vide Cluon.

Cleonæ, Cleona Melæ, Cleone Plin. *Sanvasili*, teste Nigro, opp. olim, nunc pag. Argiæ reg. in Peloponneso, inter Corinthum 10. & Argos 15. mill. pass. Mantineæ ubi finitimum. Cujus mem. Ovid. lib. 6. Metam. *Plin.* *Strab. Pauf. Ptol. & al.*

Messeneque ferax, Patræque, humilesque Kleona.

Hinc Cleonæus nem. geot. Claud. lib. 1. in Rufin.

Una Cleonæum pascebat sylva leonem.

Fuit & Cleone, op. Maced. inter Athon mont. & Palleneo.

Cleopatris quæ & Arsinoe. *Sues*, teste P. Gyllio, *Bataru* al, urbs Ægypti, in intimo sinus Arabici recessu, a Pelusio 125. mill. pass. in ort. distans. *Strab.*

¶ Cleopatris, seu, & melius, Arsinoe, *Suez*, oppidum maritimum Ægypti, in recessu sinus Arabici seu maris Rubri. Gaudet portu percommodo. Arabicè *Bavaara* dicitur; & distat 125. milliaribus a Pelusio in austrum. Sunt tamen qui credont Arsinoen nunc *Azirut* dici, & distare 70. milliaribus a *Suez* in austrum.

¶ Clepidava, oppidum Bastarnarum, *kamieniec* teste Cluverio, urbs Podoliæ munitissima, in edito saxo, in regno Poloniæ. Vide Camenecia.

Clepsydra, fons Ithomæ mont. apud Messenem urb. Peloponnesi, urbi imminentis. *Pauf.*

Clesis apud neotericos, *Chiese*, Closius veterib. fluv Cenomanorum, per agrum Brixiensem fluens: De quo Bapt. Mantuan. *Mant.*

Pauperiore Vado Clesis mœtanne ab orta.

¶ Clesis, *Chiese*, fluvius Italiæ. Vide Clausius.

Cleta, *Pietramala & Petramala*, teste Barr. castellum Brutiorum, in Calabria citer. ad sin Terinæum, & ad ostium Sabbati fluv. inter Mamertum sive Martoranum orb. unde 4. mill. abest, & Noceriam sive Terinam in aust. al. 4. mill. *Lycop.*

Clevum *Glouceſter*, teste Camd. urbs Britanniæ, sive Angliæ, ad Sabrinam fluv. episc. sub Archiep. Cantuariensi, quæ & Claudia, & Glovernia dicitur, à Londino 80. mill. in occ. distans Herefordiam versùs. Sed potius opp. excisum est apud Glocestriam, & locus adhuc *Clev*, dicitur, *Ant.*

¶ Ci-

¶ Clevom . *Glocaster* vulgò, urbs Dobuoorum, in Anglia, Ducatus titulo iosignita, & caput regionis eogominis. Dicta fuit etiam Claudia, nuoe Glocestria, & a Britaonis *Caer Glovi*, teste Camdeno. Episcopalis facta fuit Heurico octavo Regæ. Distat 18. milliaribus à Vigornia io austrum, & 26. à Bathonia in Boream; estque ampla & elegans.

Plin. Clibanus, M. *Visardo*, teste Barrio, mons magnæ Græciæ, in Calabria ulter. apud Siberenam urb. inter illam & Petiliam. Al, vero apud Lacinium prom. Sed Celso Cittad. *Il Ballenri di Sulano* dicitur, in summitate mont. Apennini, inter Colentiam & Rhegium occurrens. Fuit & opp. Isauriæ, teste Plin.

Plin. *Ptol.* Clides, *Capo di S. Andrea* prom. Cypri, in ora orientali, ubi 4. iosulæ parvæ ejusdem nominis suot, teste Thev. In Thes. Liog. Lat. ponuatur aote Asiam cum scribeodum esset ante Cyprum.

¶ Cilipenus sinus, *Golfe de Livonie*, sinus maris Baltici, inter provioeias Livoniam & Curlandiam excurrens, ad Rigam; onde dicitur etiam hodie *Golfe de Rigo*, *&* recipit fluviom Duinam.

Strab. Climax, mons Phœnicis, apud Byblum urb. à Tyro 200. stad. distans, *Passo di Cane* incolis dictus, teste Nig. Climax quoque apud Strab. Augustia est mont. Tauri, apud Selgam urb. Pisidiæ. Est & mons Pamphyliæ, teste Strab. nisi sit idem cum superiore,

¶ Clissa, *Clissa*, arx Dalmatiæ, io monre, valde muoita, Slavè *Klis*, olim Audetrium, ut opinatur Ioannes Lucius eui ut indigenæ fides magis adhibenda est Distat 10. milliaribus à Spalato in Boream, & totidem ab ora maris Adriatici. Aote aliquot aonos à Venetis capta, ipsis etiamnum subest,

Ptol. Citernum, *Celano*, teste Molet opp. Latii, in Marsis, apud lacrum Fucinum, inde ad 3. mill. pass. quod alii io ipsa lacus ripa interiisse scribunt, in finibus non Marsorum, sed Æqu.colarum, in Thes. Liog. Lat. Citeroia dicitur ex Pomp. Mela, Citernini pop. Plin.

¶ Citernum Cluverio fuit oppidum Marsorum, prope Apenninum, & longè a lacu Fucino: Sansoni aotem oppidum Æquorum, versùs Aoieoem. Sed quid sit nunc, non constat,

Sidon. Clitis, *Clain*, fluv. Pictavorum, eum Vigenna in Ligerim, influens, qui & Cleous Turon. Vide ibi. De eo Sidon, io paneg. Majorano, ubi Clinis legendom videtur.

Clitis, Elaris, Atax, Vahalis, Ligerique bipenni
Excisum.

¶ Clitis, fluvius Galliæ, *le Clain*. Pictavinm rigat Vide Clunis.

Strab. *Ptol.* Clitor, Cletor Xenoph. Clitorium Plin, Clitore Liv. *Clitorio* adhuc & *Gardichi* Nigro, opp. Peloponnesi, in Arcadia cum Clitorio fonte & flu. Srymphalo Mantiniæque finitimum, Stat. lib. 4. Theb.

Et rapidus Clitor, & qui tibi Phytie Ludon.

Aqua Clutorij fontis pota vini gustum aufert, teste Ovid. lib. 15. Metam.

Clitorio quicunque sitim de fonte levarit,
Vina fugit; gaudetque meris abstemius undis.

Plin. De qua re Plin. lib. 31. c. 2,

Sueton & al. Clitumous, *le Vene*, fluv. Umbriæ, (noo Mevaoiæ. ut in Thes. Ling. Lat. ubi Mevaoia cum sit opp. ponitor reg. Umbriæ (apud Trebiam exoriens, statimque totius emergens, juxta Mevaoiam decurreos, ac in Tiberim labens. Boves epotus candidos facit, teste Plin. Mem. illius Proper. lib. 2. eleg. 15.

Qua formosa suo Clitumnus flumina luco
Integit.

Claud. de vict. Stilic.

Quin & Clitumni sacras victoribus undas,
Candida qua Latiis prabent armenta triumphis.

¶ Clitumnus, *Clitunno* etiam oune dictus, fluvius est Italiæ, io Umbria. Oritur in loco dicto *Vene* ex tribus fontibus in clivo, insra vicum *Campello* dictum, 2. milliaribus à Trebia Spoletum versùs, ut ego pluries vidi. Mevavium rigat, & io Tineam fluvium seu Topioum se exonerat, & cum ipso postea in Tiberim labitur.

¶ Clivensis Ducatus, *t' lands van Cleef* incolis, *pais de Cleves* Gallis, regio Germaniæ à Rheno fluvio bipartita. A Rhinoberga ad Mosam & Vahalim usque extenditur; subestque dominio Elect--is Brandeburgici Ibi urbes præcipua sunt Clivia, caput provinciæ, Wesalia, Calcaria, Emmericum, Geneppum, & Duisburgum.

Clivia, Cleve, urbs Germ. infer. inter Mosam & Rhenum, Cliviensis Duc. capur. Arx Clivensis ex antiq. inscrip. ibi reperta, à clivo, in quo à Cæs. condita fertur, sic dicta; peodet enim versùs Rhenum iostar clivi. Abest a Col. Agripp. 16. leuc. io Bor. à Noviomago urbe primaria Geldriæ Duc. 5. Eumenius Rhetor Augusto clivenses hic loci memorat. *Eumn.*

Clivis Scauri, locus Romæ, ubi templum S. Andreæ Apostoli. *Priov.*

Clidus cucumeris, locos urbis Romæ. *Rom.*

Clocheria, *Clogher*, urbs Hiberniæ episc. in Ultonia reg. sub Archiep. Armacano. *Martyrol.*

¶ Clotheria, seu Clogeria, sita est in Comitatu Monaghano in colle, juxta amnem *Blakvvater*, 20. milliaribus Anglicis ab Armacho. Paucis nunc constat incolis. *Plin.*

Clodia Fossa, postea Clugia. *Chioza*, urbs Venetiæ marit. episc. sub Patriarcha Veneto, inter Venetias & Hadriam urb. 25. mill. pass. ad ostium Bachilioois fluv. & Brondulum portum.

¶ Clodia Fossa seu Fossa Clodia, urbs est ditionis Venetæ, & in insula parva maris Adriatici, cum porto, 25. milliaribus à Venetiis Loredum versùs, & prope Brendulum iosulam. Crevit ex ruinis Metamauci; fuitque celebris victoria Genuensium aono 1380. *Mel.* *Ptol.*

Clodianus, *Fluvian*, testibus Flor. & Varrerio, fluv. Hisp. citer. in Catalaunia, inter Emporias & Rhodam opp. mari exceptus. *Prov.*

¶ Clodianus est *Llobregat*, annis Cataloniæ, testibus Sansobe & Brietio. Oritur ex Pirenæis montibus prope Iuncariam oppidum, & in mare Mediterraneum se exonerat prope Rhodam arcem. *Rom.*

Clona, *Clon*, urbs Hiberniæ episc. sub Archiep. Cassiliensi, in ora australi Momoniæ reg. marit. à Corcagia urbe 10. mill. pass. in merid. totidem à Lismora.

¶ Clona, *Cloney*, urbecula Hiberniæ, in Momonia provincia & Comitatu Corcagiensi, 4. milliaribus a littore maris Vergivij, 15. a Lismora in austrum, & totidem à Corcagia in ortum.

¶ Clonfertia, *Clonfert*, urbs Hiberniæ episcopalis sub Archiepiscopo Tuamensi. Sedet in Connacia provincia & Comitatu Gallivensi, ad Sineum fluvium, qui paulo supra recipit SuKiom fluvium. Distat 28. milliaribus Anglicis à Galliva in ortum, & 9. ab Atlona.

Clostra Romana opp. suit Latii, in ora, apud Circeios & Nymphæum fluv. *Plin.*

Cleta, Glota Tac. postea Cluda, *Cluid & Clyd.* teste Hect. Boetho, fluv. Britaniæ secundæ, hocest, Scotiæ, ex Grampio monte in occ. per Glasquum urb. fluens. *Ptol.*

¶ Clota, *Clyd*, seo *Cluyd*, oritur io Cludesdalia provincia, ubi Glascoviam rigat, deinde inter Lenoxiam & Cuologhamiam provincias labitur, & in mare Hibernicom se exonerat ad Clotæ seu Glottæ æstuarium.

Cluanum, *Kileen*, urbs Hiberniæ episc. sub Archiep. Armacano, in Connacia reg. potius *Clon* esse videtur sub Archiep. Cassiliensi, in Momooia, Clona etiam Latinè dicta, ut suprà suo loco. *Script. Brit.*

¶ Cluda, *Cluyd.* fluvius Scotiæ meridionalis. Cludesdaliam provinciam bisariam secat, Glascoviumque rigat, & dein in æstuarium Glottæ. *Frithef Clyd* ab eo dictum se exonerat. Aliis est Glotta & Clota. Vide ibi.

¶ Cludesdalia, aliis Glottiana, *Cluydesdale*, proviocia Scotiæ meridionalis io mediterraneis, Ili urbs præcipua Glascoviom, archiepiscopalis, ad Cludam fluvium.

Clugia, urbs Venetiæ littorea. Vide Clodia Fossa.

¶ Cludera, *Clundert*, oppidum Belgij permuoitum, in Brabantia, io ditione Hollandorum. Vix una leuca distat à mari & à Guillelmistadio, & 2. tantùm à Breda io occasum; estque in iosula Rogeniilensi.

Clunia, *Corunna del Conde* Clus. & Flor. urbs olim præcipuas ac conventus juridicus Hisp. Tarracon. in Arevacis, ouoe pag. apud Durium fluv. Arandæ opp. finitimus. Licet Ambr. Mor. nunc *Ciudad de Castro*, & alibi *Culaberza* locum indigitet, Prior sententia probabilior est. *Plin. Liv. Plutio & al.*

Cluniacum, *Clugny*, pag. Gall. Celt. cum cœnobio, in Burgundiæ Duc. apud Matisconam urb. inde Augusto unom versùs 5. leuc. sive apud Augustodunum, à quo 2. leuc. abest, Tiourtium versùs 18. *Martirol.*

¶ Cluoiacum Abbatia est percelebris, & caput Ordiois Cluniacensis, io Matis coocnsi agro, ad amoem *Grosne*, 4. leucis a Matiscone io occasum, 13. ab Augustoduno in austrum, & 6. a Carolits, quot a Tiuurtio circiter.

Clupea * Clypea Ptol. Quipia, teste Marm. urbs *Plin.*

Solin. Africæ marit. apud Hermeam prom. olim episc. sub Archiep. Carthaginensi, à Siculis condita, teste Sol. à Carthagine 85. mill. pass. in ortum. Luc. lib. 4.

Et Clupeam, tenuit stationis littora nota.

Hic scorpiones, sicuti nec in Galata ins. non vivunt (* manusc. Seld.)

Her. Clusini fontes. *Bagni di S. Cassiano*, teste And. Bacio, balnea Tusciæ, in territ. Clusino, inter Aquulam opp. & Clusium urb. ad 6. mill. pass.

Polyb. Clusium, *Chiusi*, urbs Hetruriæ antiquissima, ac ex *Strab.* primis Tuscorum coloniis, Porsennæque Regis sedes, *& al.* nunc penè ob aeris insalubritatem deserta, in colle, apud Clanim fluv. non longè decurrentem, episc. sub Archiep. Senensi, inde 40. mill. pass. a monte Politiano 12. in ort. Hinc Clusinus nom. gent. Sil. lib. 5.

Hinc Clusina petat, postrema ad mœnia Romæ.

¶ Clusium sedet prope Clanim paludem, in dominio magni Ducis Hetruriæ, sed in confinio ditionis Pontificiæ & agri Perusini. 5. milliaribus distat a Civitate Plebis, & 20. a Perusia in occasum, 30. autem a lacu Trasimeno; estque in ea regiuncula quæ *Val de Chiana* dicitur a Clani palude ei adjacente.

Plin. Clusium novum, *Chiusi*, opp. sive castrum Hetruriæ, in agro Aretino, ubi & Clusinus ager vulgo il Casentino, apud montem Alvernum.

¶ Clusium novum, *Chiusi*, castrum est Hetruriæ, ad radices appenini, prope fontes Tiberis fluvij, & 4. milliaribus tantum ab Arno, in colle.

Polyb. Clusius, *Chiesa*, flu. Cenomanorum, in Venetia reg. per agrum Brixianum ex lacu Idrio in Olim fluv. influens. Hic Clesis à recentioribus nominatur Vide ibi.

Ptol. ¶ Clusius, fluvius Italiæ, ortus in Tridentina regio-*Patavi.* ne, per Edrinum lacum & Brixianum agrum fluit; ubi rigaris aliquot locis minoris notæ, in Ollium fluv. labitur juxta Canetum oppidum ditionis Mantuanæ, quod alias Bedriacum dictum.

¶ Clydesdalia, *Cluydesdale*, provincia Scotiæ meridionalis, à Clyda fluvio quasi bifariam secta. Ibi urbs Glascovium, totius tractus primaria. Vide Cludesdalia.

Plin. Clylipenus sinus, Venedicus, Ptol. maris Baltici pars Prussiam Livoniamque alluens, quod Cramanni *Frischaff.* teste Ortel. appellatur, vel *Pantzerwick* al.

* Clylipenus sinus, *Golfo de Riga* Cluverio. Vide Clilipenus.

Clyzomene, *Tegiur Zair*, teste Leuncl. opp. Bithy-*Lib.* niæ, inter Nicæam & Nicomediam situm.

Conr. Cnacalous, mons Laconicæ, apud Gythium opp. in ora: qui & Cnacadium.

Pauf. Cnemis, Cnemides Melæ & Ptol. opp. Bœotiæ cum monte cognomine, in ora, Oponti finitimum, ex quo Locri Epicnemidij cognominati. *Erelia* hodie nonnul-*Plin.* lis est.

Strab. Cnidus, Gnidus Plin. & al *Stadia*; *Capo Crio* teste Soph. *Chio* al. urbs Cariæ, & prom. quod inter oram australem & occiduam in mare velut peninsula pro-*Strab.* currit contra Nisyrum ins. urbs episc. sub Archiepisc. *Pauf.* Stauropolitano, olim ex primis, nunc *Stadia*. Ejus *& al.* mem. Ovid. lib. 10. Metam.

Piscosamque Cnidon, gravidamque Amathunta metallis.

Hic erat Veneris imago, opus Praxitelis inæstimabile, ubi & ipsa Venus colebatur.

¶ Cnidus, urbs Doridis, in Caria, nunc *Gnida*, cum promontorio cognomine in peninsula, inter Ceramicum sinum & mare Carpathium. 70. milliaribus distat ab Halicarnasso in occasum. Vide Gnidus.

Cnolos, urbs Cretæ excisa. Vide Gnossus. Unde Cnosius nom. gent. Virg. lib. 3. Æn.

Placemus, ventis & Cnosia regna petamus.

¶ Coama, *Cuama & Cuame*, fluvius Africæ meridionalis, in regno Monomotapæ, ex lacu *Zachaf*, & in Oceanum Æthiopicum se exonerat prope Zofalam urbem in Cafreria regione.

¶ Coanze, *Coanza*, fluvius Africæ, in parte meridionali regni Congi, versùs regnum Angolæ. Exit ex lacu *Zaire*, & in Oceanum Æthiopicum se exonerat prope urbem S. Pauli de Loanda.

Coatræ, seu Coactræ (non Coastræ, ut in Thes. *Luc.* Ling. Lat.) apud Luc. pop. Choatram mont. inter Assyriam & Mediam (non in India, ut in Thes.) incolentes, Luc. lib. 3.

Æthera tangentes sylvas liquere Coatræ,

Sunt qui sylvas tangentes æthera ob maximam arborum proceritatem accipiant. Alij verò ad mont. Choatram id referunt, quod verisimilius est.

Cobiomagum locus erat inter Narbonem & Tolosam, in Gall. Narbonensi. *Cic.*

¶ Cobiomagum, locus, nunc *Cabaignac* dictus; estque prope fontes amnis *Girou*, in Occitania, inter Tolosam & Carcassonem, in Auraciensi tractu, 3. leucis à Pontiupoli in occasum.

¶ Coburgum, *Coburg*, oppidum Germaniæ, Ducatus titulo clarum, in Franconia, & in dominio Principum ex familia Saxonica. 6. leucis distat a Babenga in Borea, eratque olim pars Comitatus Hennebergensis. Vide Melocabus.

Cocanicus, lacus Siciliæ, in ora australi, apud o-*Plin.* stium Drilli fluv. inter Camarinam & Heracleam, cujus aquæ circa ripas æstate in salem convertuntur teste Faz. Sicque etiam hodie nominatur.

Cocrygius, mons Argiæ, in Pelopon. ad Inachum fluv. qui & Dycejus, teste Plut. *Plut.*

Coccyum, *Cockle*, teste Camd. opp. Britanniæ, in *Ant.* Anglis, in Duc. Lancastrensi.

Cocconagra, *Ciangaour*, teste Mercat. urbs Sinarum marit. *Ptol.*

¶ Cocionagora, Sansone teste, fuit urbs Indiæ extra Gangem, ubi nunc forsan *Arrhem*, urbs insulæ Sumatræ præcipua in ora Boreali.

¶ Cocermutium, *Cokermouth*, oppidulum Angliæ, in Cumbria provincia, ad Coceram amnem, 5. milliaribus Angelicis ab ora maris Hibernici.

¶ Cochinum, *Cochin*, urbs Asiæ, in India, episcopalis sub Archiepiscopo Goano. Dicitur etiam Colchi, & Cotsiara, Vide ibi, Est caput regni, in ora Malabarica, alias sub dominio Lusitanorum; sed recens capta à Batavis; ipsis etiamnum subest.

¶ Cocincbina, *Cochinchine*, regnum Asiæ, in India ulteriori, ubi alias Sindi populi, juxta sinum magnum qui nunc ab ea dicitur sinus Cocinchinæ. Habet ab oriente sinum prædictum, à meridie regnum Ciampæ, ab occidente Cambojam & Laos populos, & a septentrione regnum Tunchini. Dividitur in sex provincias & aliquando Cocinchina cum Tunchino dicitur uno vocabulo regnum Annaum seu Annamiticum.

Cocinthum, & Cocynthum, *Capo di Stilo*, prom. ma-*Plin.* gnæ Græciæ, Siculum ab Jonio mari disseparans teste Plin. à Scylacio urbe 22. mill. pass. distans Vide Carcinum. Hinc Cocynthius nom. gent. Ovid. lib. 15. Met.

*Saxa fugit: dextra prærupta * Cocynthia parte.*

(* ubi tamen vulgaris exemplaria habent *Ceraunia*.)

Cocytus, fluv. Campaniæ exiguus, in Lucrinum la-*Ant.* cum influens; qui à Poetis fluv. Inferorum nominatur *Sil.* seu fingitur. De quo Virg. lib. 6. Æn.

Cocytusque sinu labens circumfluit atro.

Est & Cocythus fluv. Epiri. Hinc Cocythia sacra, quæ Proserpinæ apud inferos fiebant.

Codania, *Copenhagen*, urbs Daniæ regia, in Silandia ins. quæ etiam Gaphnia Latinè nominatur, à Luceba urbe Saxoniæ 35. leuc. in Cæc.

¶ Codania, *Copenhagen*, urbs Daniæ. Vide Haphnia.

Codanonia, *Zeelandt*, Ins. maris Baltici, in regno Da-*Virg.* niæ, teste Ortel. quæ & Silandia dicitur, in sinu Codano, à quo nomen accepit, Vide Hemodes.

¶ Codanonia, Ins. sinus Codani, nunc Zelandia insula, *Zeeland* incolis, totius Daniæ præcipua, inter Scaniam ad ortum, & Fioniam insulam ad occasum, ubi Haphnia totius Daniæ primaria, juxta Sundicum fretum. Vide Zelandia & Seladia.

Codanus sinus, mare quod ex Oceano Germanico terras ingreditur, inter Cimbricam Chersonesum & *Mel.* Scandinaviam, longèque & latè inter ipsam Scandinaviam ad Bor. & Germaniam ad merid. diffunditur, appellaturque ab alijs Balticum, vulgò *Cualth*. Alij *der Sundt* indigitant.

¶ Codanus sinus, mare quod inter Scandinaviam & Cimbricam Chersonesum longè lateque terras subit ad instar ingentis sinus, rigatque etiam oram littoralem Germaniæ & Poloniæ. Dicitur aliter Suevicum mare seu Balticum *die Belth* seu *Oostzee* Belgis, *la mer Baltique* Gallis, *Warszkovie mora* Rossis: cujus partes sunt Botnicus sinus, & Finnicus sinus; quanquam sint qui credant Codanum sinum esse tantùm illam partem maris Baltici quæ est inter Jutiam, Scaniam, & Norvegiam, ubi insula Codanonia.

Coddura, *Gandavart*, teste Cast. qui multoties divi-*Ptol.* nare videtur, urbs Indiæ citer. in ora littorea.

¶ Cod-

¶ Coddura, urbs Indiæ intra Gangem, veraùs oram finus Gangetici, nunc forsao *Condur*, uppidum regni Bisuagaria, aliquot milliaribus distans ob ora.

Liv. Codropolis opp. fuit io conf. Illyrici & Macedoniæ, apud Lisium urb. terminus) teste App.) Imperij ioter Augustum & Marc. Antonium divisi.

¶ Codropolia, testis Joanne Lucin, locus in Carnis, qui nunc *Codrispò*, in Foro Julij, juata amnem Stellam 28. milliaribus a Palma Nova in occasum, & 22. ab Utina.

Cœle, angustiæ sive fauces montium Thessaliæ, & Epiti, citca Pindum & Oeten.

* Cœlemba, urbs Gedrosiæ, in Indiæ couf. *Campaia* hodie dici videtur. (* lib. Græc. habetur Palat. Seld. manusc.

Ptol. Cœlesyria, i. e. Cava Syria, pars Palæstinæ, in qua Damascus, Cæsatea Philippi, Heliopolia, & aliæ urbes continentur. *Beca & Becalbalbec*, teste Pastello; sic à *Balbec* urbe, quæ & Heliopolis à veteribus dicitur. Aliæ item urbes in Cœlesyria, ut pars est Syriæ, locantur; uti Antiochia, Hierapolis, Apamea, Laodicea & Palmira.

¶ Cœlesyria pars est Syrie, inter Syriam propr. Phœniciam, & Palestinam, quæ nunc simul cum Syria *Souristan* dicitur ab indigenis, & *Sourie* ab Europæis; ubi Damascus, Cæsarea Philippi, & Heliopolia. Sed Antiochia, Apamea, Laodicea, & Palmira sunt iu Syria propria, & longè à Cœlesytia in Boream.

Cœliobriga, urbs Cœlerinorum, iu Hisp. Tarrac. *Berganza* Coquo.

Strab. Plin. & al. ¶ Cœliobriga Celerinorum, *Barcelos*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, & alias Callaicorum Braccariorum nunc oppidum Portugalliæ, Ducatus titulo insignitum, ad Cavadum fluvium, medium inter Braccaram Augustam & Oceanum Occident.

¶ Cœliomons, seu Cœlius mons, urbs Vindeliciæ olim, nunc vicus *Kelmunts*, haud procol à fluvio Ilaro, & oppido *Munchrot*, in Suevia provincia Germaniæ, teste Cluverio. Tribus leucis distat à Meminga in Boream Ulmam versùs.

Ptol. Cœliomontana porta, *Porta di S. Giovanni*, una ex portis urbis Romæ, quæ & porta Latina nominatur, teste Marliano; unde via Latina inchoabat.

Cœlius, *M. di S. Giovanni Laterano*, unus ex 7. urbis Romæ collibus, in quo basilica Lateranensis eastructa est. De quo Ovid. lib. 3. fast.

Cœlius ex alto qua mons descendit in æquum.

Plin. Cœlos, Cœla Amm. urbs Chersonesi Thraciæ, inter Cardiam & Elæam, sive Elæum, ubi Lacedæmonij ab Atheniensibus mari superati, insigni clade affecti sunt.

¶ Cœlos portus oppidum fo t Chersonesi Thraciæ, ubi postea oppidum Alopeconnesus, prope insulam Alope connesum, in ora maris Ægæi.

Cœlossa Strab, mons apud Phliuntem opp.

Strab. Martyrol. Rom. Cœmeteria urbs Romæ plura fuere: in quibus 1, Calepodij, via Aurelia, apud S. Pancratij templum 2, Commodillæ, via Ostiensi, apud basilicam S. Pauli 3, Domitillæ, via Ardeatina, apud Ecclesiam sanctæ Petronillæ. 4. Priscillæ, in eadem via, ubi etiam cœmeterium Basilei 5. Balbinæ quoque in eademmet via. 6. Prætexti, iu via Appia, upud S. Januarium. 7. Callisti, eatra portam Capenam, ad basilicam S. Sebastiani. 8, Cyriacæ, via Tiburtina, upud basilicam S. Laurentij eatra muros. 9. Praxedis, via Salaria, apud sacram ædem S. Sylvestri. 10. Inter duas lauros, via Lavicana, apud sanctæ Balbinæ, cœmeterium ad Ursum pileatum dicebatur. 11. Ad Insalatas quoque via Portuensi, apud Ecclesiam S. Felicis. (*Vide Catacumbe*.

¶ Cœnica, regio Thraciæ cis Rhodopen, sic dicta à Cœnis populis. Aliis est Cænica.

Ptol. Cœnoneum *Laubenburg*, sive *Lauven urg*, teste Villanov. urbs Germ. iu Saxonia, ad Albim fluv. Ducat. tit. ornata, inter Luneburgum 4. & Lubecam 8. leuc. in Bor.

¶ Cœnoenum urbs fuit Germaniæ & Augilorum, sub Vindilis, quæ etiam Laciburgium dicta fuit, teste Brietio, nunc *Lauvembourg*, ut aliqui opinaotur, urbs ad Albim, & Ducatus caput, in Saxonia inferiori, 8. leucis ab Hamburgo in ortom.

Ant. Coequosa opp. fuit Gall. Aquitanicæ, ab Aquis Tarbellicis 16. mill. pass. Burdigalam versùs 18. ex itin. Anton.

¶ Coequosa Sansoni est Tasta, seu Datii, ad Aturum fluvium, vulgò *Acq.* unde populi Cocosates.

Cogamus, fluv. Lydiæ, ad Tmoli mont. radices decurrens. De quo Plin. lib. 5. c. 29. *Plin.*

Cogedus, *Rio di Codos*, teste Aria Mont. sed Varrerio *Congedo*, fluv. Hisp. Tarrac. iu Aragonia, apud Bilbilim urb. in Salonem iofluens. Cujus mem. Mart. lib. 1. *Mar.*

Tepidi natabis lina Cogedi vadum.

Cogientes pop. Venetiæ, quorum opp. *Coneglian* vel *Conegiam* amplum, quasi Cogiuin, & Latino rec. Coneglaoum, medium inter Tarvisium urb. & Sacillum opp. quoque amplum 12. mill. pass. *Plin.*

Cogienses, populi Italiæ, sub Venetia, quorum oppidum Conelianuio, *Conegliano*, iu Marchia Tarvisina, juata amnem Muttecam, 6. milliaribus a Ceueta Tarvisium versùs.

¶ Coguretum, *Cogoreto*, seu, ut pronuntiant Genuenses, *Coguroo*, vicus Italiæ, in ora occidentali Genuensi, celebris patria Christophori Columbi, qui primos Europæorum Novum orbem seu Americam deteait anno 1492. Decem milliaribus distut a Savona iu ortum Genuam versùs.

Cojanca, *Valentia*, teste Mariana, opp. olim nunc pag. Hisp. Tarracon. in finibus Asturum, apud Ovetum urb. in ejus agro.

¶ Cola, *Kola*, urbs & emporium Russiæ, ad mare Septentrionale. Fluvium habet cognominem & lacum in Lappia Moscovitica, inter Wardhusium & mare album.

¶ Cols, seu Colena, *Colyland*, iosula parva & oblonga maris Scotici, iuter Æbudas, & prope Mulam insolam.

Colaicum, quod Cory & Calligicum Ptol. *Capo Comorin*, testibus Barrio ac Garcia, prom. australissimum Indiæ citer. contra Taprobanam int. quod potiùs est Comaria apud Ptol. ab ostio Indi, sive à Diu urbe 270. leuc. in merid. distans. Mercator *Capo di Colle* interpretatur Colaicom. (* manusc. Seld. *Plin.* *Ptol.*

¶ Colaicum promontorium quid sit, non constat. Promontorium enim Comorinum dicitur, Comaria, & Comaria eatrema Ptolomæo. Sunt qui credont Colaicum seu Bosi esse Malaccam urbem Aoreæ Chersonesi, versùs Sindas iosulas.

Colancorum. *Fridvvalde*, teste Villanov. ex ejus conjectura, urbs Germ. in Marchia nova Brandeburgensi, ab Angermunda 4. leuc. in austrum Francofurtum versùs ad Oderam fluv. quæ & *Freienvvalde*.

¶ Colancorum, Sansone teste, oppidum fuit Langobardorum Suevorum, sub Vindilis, obi nunc forsao Berlinum. *Ptol.*

¶ Berlin, ad Havelam fluvium, in media Marchia Brandeburgica, & totius regionis præcipua, cujus suburbium *Coln.* etiamnom dicitur. Vide Berlinum.

Colania, & Coldana posterioris. *Coldingham*, teste Camd. opp. Albionis, in finibus Damniorum seu in * Cornubia reg. citatur Ptol, apud quem non reperio hujusmodi opp. (* Mercia reg. Scotiæ. *Plin.*

¶ Colania, oppidum Damniorum, nunc in meridionali parte regni Scotiæ, inter Tinnæ & Tuvæ fluviorum ostia, io Marchia provincia.

Colapiani, pop. Pannoniæ super iu Liburniæ conf. per quos Saus & Colapis amnes fluunt. *Korbaten* reg. teste Nig. dicitur. Latinè verò Corbavia, Croatiæ finitima, vel eadem alia.

Colapis, qui & Calapis alienbi legitur, *Culp*, & *Krup*. teste Laz. ac etiam *Cu'pa*, fluv. Liburniæ, in Saum fluv. ad Segesticam ins. ubi Siscia urbs antiq. & Zagabria, quæ illi successit in episcopatu, iofluens. *Strab. Plin.*

Colarni, pop. Hisp. Lusit. juata Tagum fluv. iocolentes, in Eatremadura reg. quorom opp. Colarnum apud Ptol. interiit. *Plin.*

¶ Colatio locus fuit io Norico, ad Sanam fluvium, prope Celejam, inter vicos *Altenburg* & *Presberg*, teste Cluverio, & supra, iu superiori Carniola. Ejus vix supersunt rudera.

¶ Colberga, *Colberg*, urbs Germaniæ, in Ducatu Pomeraniæ ulterioris, & in ora maris Baltici, cum arce munita, sub dominio Electoris Brandeburgici, & antea Episcupi Camineosis, in Cassubia regione ad ostia fluvij Persanti. Distat 6. leucis a Coslino io occasum, & 3. a Treptavia in ortum. Capta fuit anno 1641. a Suecia post longam obsidionem, sed postea reddita pace ad Monasterium, & prupter salis cocturam paulo infra urbem valde celebratur.

¶ Colcestris, *Colchester*, urbs Angliæ, in Esseaia provincia, ad amnem *Colne*, 6. milliaribus Anglicis ab ora

matis Germanici. Urbe est a npla, nota elade ipsi illata hisce ultimis temporibus, & natalitiis divæ Heleon Antea Colonia dicta fuit. Ptol.

Colchi, *Canantina* Castal. al. *Cochin*, urbs & empor. Indiæ citer. in ora urbs regia sub Lusitanis, inter Calecutum ad Bor. 19. & Cory prom. ad austr. 36 leuc.

Colchi urbs Indiæ intra Gangem videtur esse, *Cochin* urbs munita & caput regni cognominis, in ora Malabarie 25 leucis Hispanicis e Calecuto in austrum, & 44. à promontorio Comorino in Boream, antea sub dominio Lusitanorum, nunc autem a paucis annis capta à Batavis, ipsis etiamnum paret. Duplex est, superior & inferior, quæ ad mare. Dicitur etiam Cochinum.

Colchi item, pop. Asiæ, *Mengrelie*, oram maris Euxini orientalem incolentes, quorum reg. Colchis. Ovid. lib. 2. trist.

Iazyges, & Colchi, Metereaque turba, Getaque.

Colchus item in sing. apud Hor. in Poet.

Colchus, an Assyrius, Thebis nutritus, an Argis.

Ch. Strab. & al. Unde & Colcha littora apud Flacc. & domus Colcha apud Ovid. 4. fast.

Colchis, reg. Asiæ, ad oram maris Euxini orientalem, inter Cappadociam ad austrum, & Sarmatiam ad Bor. Iberiæ & Albaniæ finitima ad ortum; *Mengrelia* nunc à Mantalis pop. & Turcis *Caracomulis*, teste Leuncl. cujus urbes olim primariæ, Phasis, & Dioscurias. Est & Colchis urbs Arm. majoris proxima Thospitæ, vulgò *Calpurt*, teste Mol.

Colchis, regio Asiæ, inter Pontum Euxinum ad occasum, & Iberiam ad ortum, a qua separatur Caucaso monte. Nunc dicitur *Mengrelie*; estque pars Georgiæ regionis. Ibi incolæ pro majori parte sunt Christiani, & subsunt dominio proprii Principis, quanquam alias sub clientela Turcarum. Habet Armeniam ad austrum. Sed longè distat ab Albania. Strab. Ptol.

Coldinga, *koldinguen*, urbs Daniæ, in Iutiæ meridionali cum arcu *Arnsbourg* dicta, & portu in recessu maris. Via duabus leucis Germanicis distat à Fionia insula, & 4 ab Haderslebia. Est ibi vectigal regium propter equos & boves, qui maxime numero per pontem in Holsatiam & ad Albim aguntur.

Strab. Colduli, pop. Germ. quorum opp. *Holetal* dicitur, teste Laz. in Bohemia.

Coletiani, pop. Pannoniæ, quorum urbs Colocia est, teste Ranzano, vulgò *Colox*, archiep. ad ulteriorem Danubij ripam, à Buda 14. leuc. in Eurum. Vide ad Statuas Colussas. Sed Coletiani a Ptol. in Pannon. super describuntur: Colocia verò in inferiore sita est. Ptol.

Coletiani populi fuere Pannoniæ superioris, qui & aliis Coletani dicti, medij inter Vindobonam ad Boream & Pœtovionem ad austrum, ad pedes montium, & versùs fontes Arrabonis fluvij, ubi nunc confinia Austriæ & Stiriæ.

Colias prom. est Atticæ, apud Phalerum vicum, & navale.

Herod. Polyb. Pauf. & al. Colicaria, *Calacari*, teste Mutiano, vicus Galliæ Togatæ in via inter Bononiam & Veronam occurrens, inter Mutinam urb. & Hostiliam opp. ad Padum 25. mil. pass. dissitus, apud Gabellum fluv. à Mirandula ad 8 mill. plus minus.

Colippo urbs Lusitaniæ, apud oram inter Vlyssiponem ad austrum, & Conimbricam ad Bor. excisa, locus nunc *S. Sebastian*, teste Gasp. Varrerio nominatur apud Leiram urb. quæ illi in episcopatu successit, (unde nove Colippo dici potest) ab Vlyssipone 51 leuc.

Collatia urbs fuit Latij, in Sabinorum conf. ab urbe Romana 40 stadiis distans, ubi Lucretia matrona à Tarquinio Superbo per vim stuprata legitur. Nom. gent. Collatius, a, um. ut Collatius venter apud Plaut. in Curcul. pro magno & turgido in quem omnia edulia congeruntur. Sic enim ipsa urbs Sollatia dicta putatur, quod ad eam instaurandam pecuniæ vicinarum urbium conferrentur. Hinc porta Collatina, quæ nunc *Pinciana* dicitur. Cujus mem. Ovid. l. 2. fast. Plin.

Accipit arata juvenem Collatia porta.

Fuit & Collatina urbs Siciliæ à Decelia post reditum ab exilio exstructa: cujus nullum cernitur vestigium hodie.

Strab. Plin. Liv. & al. Collatia oppidum fuit Latij, ad Anienem fluvium, in via Tiburtina, prope confin. Sabinæ, cujus vix apparent rudera. Erat forsan ubi nunc Casale, dictum *Corvaro*, aut in viciniis.

Colleutum, ins. Illyrici, quæ & Scardone nominatur a Ptol. & op. ejusdem ins. cujus pop. Collentini Plin. scribitur & Colentum unico *l*. ut in Thes. Ling. Lat. Plin.

Collentum, urbs Dalmatiæ, versùs oram maris Adriatici. Nunc *Varcevo* dicitur, eaque fere media inter Iaderam ad occasum, & Scardonam ad ortum, sub dominio Venetorum.

Collina porta, quæ & Quirinalis & Salaria dicta est, una est Romæ portis: vulgo etiam *Salara*. Mem. Ovid. lib. 4 fast. P. Vict.

Tempora frequentari Collina proxima porta.

Collis, *Colle*, urbs Hetruriæ episc. recens in colle, à Sena metropoli 12. mill. pass. Volaterras versùs.

Collis, *Colle*, urbs Thusciæ. 15 milliaribus distat à Sena, & 4 a Poggio Bonitij, in collu, prope fontes Elsæ fluvij, in agro Florentino sub dominio magni Ducis; estque parvi circuitus. Prov. Rom.

Collonia, & Golvansa quibusdam, *Colonsa*, insula maris Scotici, inter Æbulas, & prope Ylam insulam.

Collops geminus magnus & parvus, urbs Africæ littor. in Maurit. conf. Magnus idem cum Cullu. Vide ibi. Parvus opp. est orientalius, nunc *Larobo*, teste Mol.

Colma, *la Colme*, fluvius Belgij, in Comitatu Flandriæ. Pars est Agnionis fluvij, & per Vinocilorgam oppidum labitur, deinde in Oceanum Germanicum se exonerat.

Colmaria, *Colmar*, urbs Germaniæ, in Alsatia provincia, ad Hellelum fluvium, sub dominio Regis Galliæ, vide Columbaria. Ptol.

Colmartium, *Colmars*, oppidum Galliæ, in Provincia, satis munitum, ad Verdonem fluvium, versùs Alpes, & confinia Comitatus Niciensis. Distat 6. leucis à Dinia in ort. & totidem à Sanilio in Bor.

Colocia, *Colocz*, Colossæ statuæ Anton. urbs archiep. Pannoniæ infer. ad ulteriorem Danubii ripam, à Buda 24 mill. Hungaricis in Eurum Taurunum versùs.

Colocia; seu Coloza, *Colocz*, antea ad Statuas Colossas dicta, urbs est archiepiscopalis Hungariæ, cui subsunt octo Episcopi. Sedet Danubium, infra Vriam insulam dictam sub dominio Turcarum. Deficit in dies 6 leucis distat à Quinque Ecclesiis. Vide ad Statuas Colossas.

Coloe, *Barcena* Mercatori, *Barva* Rhamusio, palus Æthiopiæ, ex qua Astapus fluv. qui cum Astabora & Nilo Meroen insulam efficit, effluit.

Coloma, *Colomey*, urbs Poloniæ, in Russia nigra, & regiuncula Pocutia, ad amnem *Prut*, versus confinia Moldaviæ, & 6 leucis ab Halicia in austrum, ad pedes montium. Male habita fuit a Colaccis paucis abhinc annis. Prov. Rom.

Colomeriæ, *Colomiers*, oppidum Galliæ, in Bria regione, ad Morinum amnem, cum palatio Ducis Longovillani 6. leucis distat à Meldis in austrum, Provinum versùs.

Colone, *Griso* Soph. & Nig. opp. Peloponnensi, in Messenia reg. Ptol.

Colone, scopulus Thraciæ, ad Bosporum Thracium *Cromnion*, teste P. Gyllio.

Colonia, *Taxata*: urbs Cappadociæ, in Arm. minoris conf. episc. sub Archiep. Sebastiensi.

Colonia Archelais, urbs Cappadociæ episc. sub Archiep. Mocissio inter Parnasum ad occ. 62 & Sasima ad ort. 49 mill. pass. ex Anton. itin.

Colonia, *Colona*, opp. Hetruriæ parvum, apud lacum Prilem, Roseto urbi finitimum. Est & Colonia, vulgò *Cologna*, opp. amplum Venetiæ, in agro Veronensi, à Vicentia urbe 10 vel 12 mill. pass. in merid. Ptol. Apoll.

Colonia item, *Colne* Talboto *Colchester* Camd. opp. Albionis, in Essexia Angliæ reg. Al. *Sudbury*. Sed Camd. & Talboto fides esto. Lib. Conc. Ant.

Colonia urbs fuit Trinobantum in Anglia, quæ nunc *Colchester* dicitur, Camdeno teste; ubi natam fuisse sanctam Helenam Constantini matrem affirmant cives. Gaudet castro antiquo; estque ad amnem *Colne* dictum, in Essexiæ provinciæ, 5 milliaribus tantùm à Suffolcia provincia, & 35 à Londino in Cœciam. Vide Colcestria. Fron.

Colonia, *Coulonge*, urbs alias Allobrogum, nunc vicus Galliæ, ad Rhodanum fluvium, in Bressia provincia & Gessia regiuncula, ad radices Iuressi montis, prope Clausulas e regione Sabaudiæ, & 5 leucis infra Genovam, quam credunt aliqui fuisse alias Coloniam Allobrogum. Ant.

Col Agrippina, *Coeln* & *Coln* Germanicis, *Cologne* Gallis, *Cologna* Italis, urbs libera Germ. infer. ad Rhenum, amplissima, archiep. (cujus Archiepiscopus unus est ex Imperij Electoribus) ab Agrippina Neronis matre nominata, media ferè inter Magontiam ad Plin. Tac. Ptol.

eustrum

auftrum, & Trajectum inferius ad Bor. 25. leuc. circiter.

¶ Colonis Agrippina urbs eft Imperialis & Anseatica, fui juris. 8. leucis Germanicis diftat ab Aquifgrano in ortum, 18. à Magontia, & 16. à Treveri in Boream, 5. autem a Juliaco in urtum; eftque omnium orbium Germanicarum maxima. Habuit alias pontem ad Rheuum. Regio adjacens cis Rhenum dicitur *Stift van. Coln.* incolis, *Diocese de Cologne* Galliis, cujus caput Bonna; fubeftque tota domioio Archiepifcopi. Vide Agrippina Colonia.

¶ Colonia Allobrogum, *Geneve*, urbs eft Galliæ Narbonenfis, quæ Geneva, & alias etiam Genavæ dicta fuit. Sedet juxta fluvium Rhodanum è lacu Lemano erumpentem. Vide Geneva.

Colonis Flavia, Vide Cæfarea Palæftinæ.

Colonia Trajana, *Keyferfeaverd*, opp. amplum Germ. infer. ad Rhenum inter Nuefium, & Teutoburgium 2. leuc. à Col. Agripp. fupra 6. in Bor.

¶ Colonia Trajana, & Colonia Ulpia Trajana, uunc teftu Cluverio, vicus eft Clivenfia Ducatus, *kellen* dictus, mill. paff. diftaus ab oppido Cliviu, Emmericum verfuis, & uno milliari a Rheno fluvio 10. leucis Germanicis infra *keiferswwert* oppidum in Boream.

Colonia Romana in Italia quo tempore deducta funt. Excifis præponitur.

¶ Antennæ in Sabinis.
¶ Cænina iu Latio.
¶ Cruftumerium iu Sabinis.

Deducta fub Romulo anno urbis condita 4.

¶ Medullia in Latio.
Colonia.
¶ Cameria prope Albam in Latio.

Deducta an. 5.

¶ Fidenæ iu Latio an. 13.
¶ Oftia iu Latio.
¶ Circæi in Latio.
Signia in Latio.

Deducta fub Anco Marcio au. 259.

Velitræ lu Latio an. 260.
¶ Corba io Latio an. 262.
¶ Antium in Latio an. 268.
¶ Vittellia iu Latio an. 295.
¶ Ardea in Latio an. 312.
Lavicum vel Labici in Latio an. 336.
¶ Satricom in Latio an. 370.
Sutrium iu Tufcia an. 381.
Nepeta in Tufcia an. 420.
Cales io Campaoia an. 420.
Tarracina vel Anxur in Latio an. 425.
Fregellæ in Latio an. 426.
Luceria iu Apulia an. 440.
Sueffa in Campania.
¶ Saticula in Samniu.
Pontia iu iufula cognom. Latij.

Deducta an. 441.

Interamna iu Latio, vel Samnio.
¶ Cafinum iu Samnio.

Deducta an. 442.

Sora in Latiu.
Alba iu Latio.

Deducta an. 452.

Carfeoli in Latio an. 452.
Narnia iu Umbria an. 455.
¶ Siuueffa in Campania.
¶ Mioturnæ in Latio novo.

Deducta an. 458.

Venufia iu Apulia an. 465.
Sena in Semnonibus in Umbria.
Hadria in Piceno.
Firmum io Piceno.

Deducta an. 465.

¶ Coffa iu Tufcia.
¶ Pæftum feu Pofidouium in Lucania.
Ariminum iu Æmilia.
Beneveutum in Hirpinis, vel Samuio.

Deducta an. 481.

¶ Caftrum novum iu Tufcia an. 489.
Efernia in Samnio an. 491.
Alfium in Tufcia.
¶ Æfulum in Latio.

Deducta an. 507.

¶ Fregenæ iu Tufcia an. 508.

Brundifium in Salentiuis an. 510.
Spoletium in Umbria an. 513.
¶ Valentia iu Brutiis an. 515.
Placentia in Gallia togata.
Cremona in Cenomania.

Deducta an. 536.

Puteoli in Campania.
Salernum iu Picentibus.
¶ Buxentum iu Lucauia.
Vulturuum iu Campania.
¶ Linternum in Campania.
¶ Sipoutum iu Apulia.
¶ Tempfa iu Brutiis.
Croton iu magna Græcia.
¶ Pyrgi in Tufcia.

Deducta an. 560.

Bononia in Æmilia an. 565.
Pifaurum iu Semnonibus vel Umbria.
¶ Potentia iu Piceno.

Deducta an. 570.

Mutina in Gallia Togata.
Parma in Æmilia.

Deducta an. 571.

¶ Saturnis in Hetruria.
¶ Aquileia iu Carnia.

Deducta an. 573.

¶ Gravifcæ in Tufcia.
Pifæ in Hetruria.

Deducta an. 574.

Luca iu Tufcia.
Auximom in Piceno.

Deducta an. 577.

¶ Fabrateria lu Latiu.
Tarentum in magna Græcia.
Scylacium in magna Græcia.
¶ Neptunia in magna Græcia.
Certona iu Liguria.

Deducta an. 630.

Nola iu Campania an. 651.
Aricia in Latio.
Lavinium iu Latio.
Abellinum iu Hirpinis.
Ferentinum in Hernicis.
¶ Tarquinij iu Tufcia excif. io bello Marfico.
Eporedia iu Salaffis.

Deducta an. 656.

Alba Pompeja in Liguria an. 664.
Verona in Cenomanis.
A tefte iu Venetia.
Brixia in Cenomanis.
Comum lu Infubria.
Laus Pompeja iu Infubria.

Deducta fub Pompejo Strabone.

Aretium in Hetruria.
¶ Fefulæ in Hetruria.
Bovillæ in Latio.
¶ Sueffula in Campania.
¶ Pompeij in Campania.

Deducta fub Sylla.

Capua in Campania an. 695.
Bovianum in Samuio.
¶ Veij iu Tufcia.
Aufidena in Aprutio.
Cafilinum in Campania.
¶ Calatia iu Campania.
¶ Lanuvium in Latio.
Forum Iulii iu Carnis.
Hifpellum in Umbria.

Deducta fub Cæfare Dictatore.

Pola in Iftria.
¶ Aquinum in Latio.
Falifca in Hetruria.
Florentia iu Hetruria.
¶ Formiæ in Latio.
¶ Telefia in Samnio.
Tuder in Umbria.
Venafrum in Samniu.
¶ Aquaviv. in Samnio, vel Campania.
Volaterræ in Tufcia.
¶ Vlubræ in Latio.

Deducta fub Triumviris.

Rhegium iu Brutiis.
Acerræ in Campania.

¶ Alatritum in Latio.
¶ Atella in Campania.
Augusta Taurinorum in Gallia sub Alpina,
¶ Thurii in magna Græcia,
Fanum Fortunæ in Umbria.
Nuceria in Piceno.
Privernum in Latio.
Ravenna in Æmilia.
¶ Tergeste in Carnis.
Teanum Sidicinum in Campania.

Deducta ab Augusto.

Atina in Latio, *à Merana Claudia.*
Anagnia in Latio, *a Druso.*
Abella in Campania.
Æsis in Piceno.
Ancona in Piceno.
Asculum in Piceno.

Deducta a Vespasiano.

¶ Capitulum in Latio.
Asta Pompeja in Liguria.

Deducta a Tito.

Brixellum in Gallia Togata.
¶ Concordia in Carnis.
¶ Gabij in Latio.
Histonium in Frentanis.
¶ Lucis Feroniæ in Hetruria.
¶ Lupiæ in Salentinis.
Neapolis in Campania.
Preneste in Latio.

Deducta sub Hadriano.

Regium Lepidi in Æmilia, *a Lepido.*
¶ Rusellæ in Tuscia.
¶ Castentinum in Hetruria.
Sæpinum in Samnio.

Deducta sub Claudio Nerone

¶ Salpis in Hetruria.
Sena in Thuscia.
Tolentinum in Piceno.
Verulæ in Latio.

Deducta sub Nerva.

Colonia Romana extra Italiam ordine regionum

In Britannia,
Camalodunum.
Devana.
Eboracum.
Londinum.

In Lusitanica.
Augusta Emerita.
Metallinum.
Pax gemina, Julia, & Augusta.
Norba Cæsarea.
Scalabis.
Ulyssipo.

In Betica.
Aeci.
¶ Asta Regia.
Astigi.
¶ Atubi.
Corduba.
Hispalis.
¶ Italica.
¶ Ituci,
Marcia.
Tucci.
Urso.

In Taraconensi,
Asturica.
Cabellio,
Forum Julii.
Maritima.
Narbo.
Nemausum,
¶ Ruscino,
Barcino.
Cæsaraugusta.
Carthago nova,
Celsa.
¶ Clunia.
Emporiæ.
Gracchuris.
¶ Juliobrica.
Salaria.
Taracu.
Valentia.

In Aquitania.
Lugdunum.
¶ Lutarburgium.

In Belgica.
¶ Augusta Rauricorum.
Augusta Trevirorum.
Equestris.
Juponum.
Trajana colonia.

In Narbonensi.
Acusio.
Aquæ Sextiæ.
Arusio.
Arelate.
Avenio.
Biteræ.
Patræ.
Apros.

In Thracia,
Delvetus.
Flaviopolis.

In Asia minore.
Tolosa.
Valentia.
Vienna.

In Celtica,
Cabilonum.
Lugdunum.

In Corsica,
¶ Aleria.
¶ Mariana

In Sardinia
¶ Turris Libyssonis,

In Sicilia.
Catina.
Syracusæ.
Tauromenium,
Thermæ.
¶ Tyndaris

In Rhætia & Vindel.
¶ Augusta Quintanor.
Augusta Rhætorum, quæ & Augusta Vindelicorum.
Augusta Tiberij.
Augusta Vindelicorum.
¶ Constantia.
¶ Curia.

In Norico.
Æmunia, *Iapodum.*
¶ Aurelianum,
Celeia.
¶ Laureacensis,
Ovilabis.
¶ Solva.

In Pannonia.
¶ Aquavia.
¶ Carnutum,
Mursia.
Pœtovio.
Sabatia.
¶ Sirmium.
¶ Siscia.

In Dacia.
Apulum.
(Perendanesit.
Ulpia Trajana.
¶ Zamitegethusa.

In Illyrico & Dalmatia.
Æquum.
Epidaurus,
Iadera.
Narona,
¶ Salonæ.

In Macedonia.
¶ Bullis prope Aulonam,
Callandrea.
Dyrracæjum.
¶ Orelias,
Pella.
¶ Philippi.

In Epiro.
Buthrotum.
Nicopolis.

In Græcia.
Corinthus.
¶ Dyme.
Megara,
Rutuccoræ.
Saldæ.
Sige.
¶ Sitifi,
¶ Succubar,
Tipasa.

In Africa proprie dicta.
Admederam, vel Ammapara.
Adramyttium.
Alexandria Troas,
Ancyra.
Antigonia Troas,
Antiochi Pisidiæ,
Apamea.
Archelais,
Cremna.
Germs.
Melitene,
Parium.
¶ Selinus, quæ Trajanop.
¶ Sinis.
Sinope.
Troas, quæ Alexandria & Antigonia.

In Syria & Palestina.
Ælia Capitolina.
Antiochia.
Berytus.
¶ Cæsarea, quæ Turris Stratonis.
Damascus.
Emisa,
¶ Germanicia.
Heliopolis.
Laodicea.
Palmyra.
¶ Ptolemæis.
¶ Sebaste.
¶ Sidon.
¶ Turris Stratonis, quæ Cæsarea.
¶ Tyrus.

In Mesopotamia.
Nisibis.

In Arabia.
Bostra.

In Ægypto.
Heliopolis.
Pharos.

In Mauritania Tingitana:
Abyle,
Babba.
Banasa,
Lixos,
Rusardir,
¶ Silda.
Tingi,
Zilis,

In Mauritania Cæsariensi.
¶ Aquæ calidæ.
Arsenatia,
¶ Bida.
Cartennæ,
Gilva,
Gunugi,
Icosium,
Igilgili.
Iol, quæ Julia Cesarea.
Oppidum novum.
Quiza.
Rusazus.
Rusconia,
Maanla.
Neapolis.
¶ Ocea sive Oia,
Pontenita.
Rusicada.
Sabrata.
¶ Sicca.
¶ Simitu.
Tabrace.
Adrumetum.
Aphrodisium,
¶ Carthago.
Cirtha.
Cuina.
Culcua,
Cullu,
Giti.
Hippon regius.
¶ Lares.
¶ Leptis magna,
Tacape,
Tebesta,
* Thænæ,
* Thysdrus.
* Tiba.
* Tuburbis,
Tuburnica.
Tynndrumum,
* Uthina,
Zama.

Colonia Romana in Italia ordine Alphabetico, signo ¶ non exstantibus præfixo) ex Livio, Paterculo, Frontino, & aliis. De quibus vide Lexicon nostrum Geographicum & Epitomen Geographicam, si situm & uberiorem explicationem desideras, uti & in aliis additionibus.

Abella in Campania.
Abellinum in Hirpinis.

Acerræ in Campania.
Æſernia in Samnio.
Æſis in Piceno.
¶ Æſulum in Latio.
¶ Alatrium in Latio, dicitur & Aletrium.
Alba in Latio, quando Sora.
Alba Marſorum.
Alba Pompeja in Ligoria.
Albingaunum Liguriæ.
Albintemelium Liguriæ.
Alſium in Hetruria.
Anagnia in Latin à Druſo.
Ancona in Piceno.
¶ Antennæ in Sabinis.
¶ Antium in Latio.
Anxur in Latio.
¶ Apuleſium.
¶ Aquaviva in Samnio.
¶ Aquileja in Carnis.
¶ Aquinum in Latio.
Ardea in Latin.
Aretium in Hetruria.
Aricia in Latio.
Ariminum in Æmilia.
Arunca. Vida Sueſſa.
Aſculum in Piceno.
Aſta in Ligoria.
¶ Atella in Campania.
Ateſte in Venetia, quando Verona.
Atina in Latin.
Atria. Vide Hadria.
Aufidena in Samnio, vel Caracenis.
Auguſta Prætoria in Gall. Subalpina.
Auguſta Taurinorum in Gall, Subalpina,
Auximum in Piceno.
Beneventum in Samnin.
Bononia in Æmilia.
Bovianum in Samnio.
Bovillæ in Latio.
Brixellum in Gall. Togata.
Brixia in Cenomanis, quando Ateſte.
Brundiſium in Salentinis, cum Fregenis.
¶ Buxentum in Lucania, cum Puteolis,
¶ Cæditia in Latio, cum Sinueſſa,
¶ Cænina in Latio.
¶ Calatia in Camp.
Cales in Camp.
¶ Cameria in Latio.
¶ Capis in Latio.
¶ Capitulum in Latio.
Capua in Camp.
¶ Carſeoli in Latio.
Caſilinum in Camp.
¶ Caſinum in Samnin, quando Interamna.
¶ Caſſentinum in Hetruria.
¶ Caſtrum novum in Hetruria.
¶ Celena in Sabinis.
¶ Circæi in Latio.
Colonia.
Compſa in Lucania.
Comum in Inſubria.
¶ Concordis in Carnis.
Cortona in Hetruria.
Coſa in Lucania.
¶ Coſſa in Hetruria.
Cremona in Cenomanis, cum Placentia.
Croton in magna Græcia, cum Siponto & Tempſa,
I Cruſtomerium in Sabinis,
¶ Cumæ in Camp.
Dertona in Liguris.
¶ Ecetræ in Latio.
Eporedia in Gall. Subalpina.
Eſernia. Vide Æſernia,
¶ Fabrateria in Latio.
¶ Fæſulæ in Hetruria.
Faliſca in Hetruria.
Fanum Fortunæ in Umbria, quæ Colon. Faneſtris.
Ferentinum in Latio.
¶ Ferentinum in Hetruria.
¶ Fidenæ in Latio.
Ficentia in Æmilia à Tiberio, quæ Col. Iul. Fidentia ſcribitur.
Firmum in Piceno, quæ Col. Aug. Firmanorum ſcribitur,
Florentia in Hetruria.
¶ Fœdatura, quando Florentia.
¶ Formiæ in Latio.
Forum Julium in Carnis.
Fregellæ in Latio.
¶ Fregenæ in Hetruria, quando Oſtia,
¶ Gabij in Latio.
¶ Graviſcæ in Hetruria.
Hadria in Piceno, quando Sena.
¶ Helvia Ricina in Piceno.
Hiſpella in Umbria.
Interamna in Samnio, ſeu in Latio.
Iſtonium in Frentanis.
Julia Fidentia, Vide Fidentia.
¶ Lanuvium in Latio.
Lavicum vel Labici in Latio.
Lavinium in Latio.
¶ Laorovinium in Latin.
Laos Pompeja in inſubria.
¶ Linternum in Camp. quando Vulturnum.
Luca in Hetruria.
Luceria in Apulia.
¶ Lucus Feroniæ in Hetruria.
¶ Lupia in Salentinis.
¶ Medullia in Latio.
¶ Minervium, quando Scyllacium in mag. Græcia.
¶ Minturnæ in Latio novn, quando Sinueſſa.
Mutina in Gall. Togat. quando Parma.
Narnia in Umbria.
Neapolis in Camp.
Nepeta in Hetruria.
¶ Neptunia in magna Græcia.
Nola in Camp.
¶ Norba in Latin, cum Setia & Priverno.
Novocomum in Inſubria.
Nuceria Picentinorum.
Nuceria in Umbria.
¶ Orentum.
¶ Oſtia in Latio, à Martio Rege, cum Fregenis, Caſtro novo, Pyrgis, Antio, Tarracina, Minturnis, & Sinueſſa.
¶ Pæſtum, ſeu Poſidonia, in Lucania, quando Coſſa.
¶ Pampia in Latio.
Parma in Æmilia, quando Mutina.
Piſæ in Hetruria.
Piſaurum in Umbria.
Placentia in Gallia Togata.
Pola in Iſtria, & quæ Pietas Julia.
¶ Pompeij in Campania.
Pontia in Latio, cum Sueſſa.
¶ Potentia in Piceno, cum Piſauro.
Præneſte in Latin.
Privernum in Latio.
Puteoli in Camp.
¶ Pyrgi in Hetruria, quando Antium & Caſtrum novum.
Ravenna in Æmilia.
Regium Lepidi in Æmilia.
Rhegium Julium in Brutiis.
¶ Ruſellana in Tuſcia.
Sæpinum in Samnio.
Salernum in Picentibus.
¶ Salpis in Hetruria.
¶ Saticula in Samnio, cum Sueſſa.
¶ Satricum in Latio.
¶ Saturnia in Hetruria.
Scyllacium in mag. Græcia.
Sena in Hetruria.
Sena in Umbria, apud Senones.
¶ Senviſſa in Latio.
Setia in Latio.
Sidicinum. Vide Teanum.
Signia in Latio, a Tarquinio, cum Circæis.
¶ Sinueſſa in Campania.
¶ Sipontum in Apulia, cum Buxento.
Sora in Latio.
Spoletium in Umbria, poſt Brunduſium.
Sueſſa in Campania, cum Pontia.
¶ Sueſſula in Camp.
Sutrium in Hetruria.
Tarentum in magna Græcia, quando Capua.

¶ Tar-

¶ Tarquinii in Tuſcia.
Tarracina. Vide Anxur.
Teanum Sidicinum in Camp.
¶ Teleſia in Samnio.
¶ Temeſa in Brutiis, quando Sipontum.
¶ Tergeſte in Carnis.
Thurii in magna Græcia.
Tuder in Umbriâ.
¶ Veij in Tuſcia.
Velitre in Latio.
Venafrum in Samnio.
Venuſia in Apulia.
Verona in Cenomanis.
Verulæ in Latio.
¶ Vibo Valeotia in Brutiis.
¶ Vitellia, in Æquis Latu.
¶ Ulubræ in Latio.
Volaterræ, in Tuſcia.
Vulturnum in Camp.

Coloniæ Rom. extra Italiam ordine Alphabetico.

Abyle & Abyla, poſtea Septa, Maurit. Tingitanæ.
Acci, Hiſp. Bæticæ.
Acuſiu, Gall. Narbonenſis.
Aſmedera & Ammædara, Africæ.
Adramyttium, Phrygiæ.
Adrumentum & Hadrumentum, Africæ.
Ælia Capitolina Palæſlioæ, quæ Hieroſolyma:
Ælia Capitolina Palæſtinæ, quæ Hieroſolyma.
Æmonia. Iapodum.
Æquum, Dalmatiæ.
Agrippina Ubiorum, in Germ. inſ.
Ala Flaviana Norici, in conſ. Pannoniæ,
¶ Aleria, Corſicæ.
Alexandria, quæ & Troas & Antigoniæ, Phrygi.
Ammædara. Vide Admedera.
Ancyra, Galatiæ.
Antigonia. Vide Alexandria.
Antiochia, Piſidiæ.
Antiochia, Syriæ ad Orontem.
Antipolis, Gall. Narbonenſis.
Apamea, Bithyniæ.
Aphrodiſium, in Africa apud Hipponem.
Apollonia Macedoniæ.
Apros, Thraciæ.
Apulum, Daciæ.
¶ Aquaviva, in Pannonia.
¶ Aquæ, Calidæ, in Maurit. Cæſarienſi.
¶ Aquæ Regiæ, Africæ.
Aquæ Sextiæ, in Gall. Narbon.
Arauſio, Galliæ Narbonenſis.
Archelais Cappad.
Arelatæ, Gall. Narbonenſis.
Arſenaria, Maurit. Cæſar.
¶ Aſta Regia, Hiſp. B æticæ.
Aſtigi & Aſtigis, Hiſp. Bæticæ.
Aſturica, Hiſp. Tarraconenſis.
¶ Atubi, quæ & Claritas Julia. Hiſp. Bæticæ.
Avenio, Gall. Narbonenſis.
Aventicum, Gall. Belg.
Auguſta Aſturica. Vide Aſturica.
Auguſta Bracarum. Vide Bracara.
Auguſta Emerita, Hiſpaniæ Luſitaniæ.
Auguſta Firma. Vide Aſtigi.
Auguſta Gemella. Vide Tucci.
¶ Auguſta Quintanorum, Vindeliciæ.
¶ Auguſta Rauracorum, Germ. ſuper.
Auguſta Rhætorum. Vide Vindelicorum.
Auguſta Tiberij. Vindeliciæ.
Auguſta Trevirorum. Germ. ſuper.
Auguſta Vindelicorum, Rhætiæ.
¶ Aurelianum Norici, apud Lentiam.
Babba, quæ & Julia Campeſtris, Mauritaniæ Cæſarienſis.
Banaſa, quæ & Valentia, Maurit. Tingitanæ.
Barcino, Hiſp. Tarraconenſis.
Berytus Phœnicis.
¶ Bida, Maurit. Cæſar.
Biteræ, Gall. Narbonenſis.
Boſtra, Arabiæ petrææ.
Bracara, Luſitaniæ.
¶ Bullis, Maced.
Buthrotum, Epiri.
Cabellio, Gall. Narbonenſis.
Cabilonum, Gall. Celtic.
Cæſarauguſta, Hiſpan. Tarraconenſis.
¶ Cæſarea, quæ Turris Stratonis, Palæſtinæ.
Cæſarea Philippi, quæ & Paneas.
Camalodunum, Britanniæ.
¶ Capitulum, in Syria.
¶ Carnuntum, Pann. ſuper.
Cartennæ, Maurit. Cæſ.
¶ Carthago magna, Africæ.
Carthago nova, Hiſpaniæ Tarraconenſis.
Caſſandrea, Maced.
Catina, Siciliæ.
Celeja, Norici.
Celſa Hiſp. Taraconenſis.
Cirta, Africæ.
¶ Clunia, Hiſp. Tarraconenſis.
Conſtantia, Meſopotamiæ.
Conſtantia, Rhætiæ.
Conſtantia, Zili. Vide Zilia
Corduba, Hiſpaniæ Bæticæ.
Corinthus, Peloponneſi.
Cremna, Pamphiliæ.
Cuina, Africæ.
Culcua, Africæ.
Cullu, Africæ.
¶ Curia, Rhætiæ.
Cyrene, Cyrenaicæ.
Damaſcus Cœleſyriæ.
Devana Britanniæ.
Develtus Thraciæ.
¶ Dyma ſeu Dyme Achajæ in Peloponneſo.
Dyrrachium Macedoniæ.
Eboracum Britanniæ.
Emerita. Vide Aug. Emerita.
Emeſa & Emiſa, Syriæ.
Emporiæ, Hiſp. Tarraconenſis.
Epidamus. Vide Dyrrachium.
Epidaurus, Dalmatiæ.
Equeſtris, Gall. Belg. in Sequanis.
Felicitas Julia. Vide Olyſſipo.
Flavia. Vide Cæſarea Philippi.
Flaviopolis, Thraciæ.
Forum Julii, Galliæ Narbon.
Genua Urbanorum. Vide Urſo.
Germa, Galatiæ.
¶ Germanicia Syriæ ex nummo, quæ & Auguſta.
Gilva, Maurit. Cæſ.
Giti, Africæ.
Gracchuris, Hiſp. Tarracon.
Gunugi, Mauritaniæ Cæſarienſis.
Hadrumetum, Africæ.
Heliopolis, Ægypti.
Heliopolis altera, Syriæ ex num. argenteo.
Hippon Regius, Africæ.
Hiſpalis, quæ & Romulenſis, Hiſp. Bæt.
Iadera, Liburniæ.
Icoſium, Maurit. Cæſ.
Igilgili, Maurit. Cæſ.
Illici. Hiſp. Tarracon.
¶ Indicia, Cyrenes.
Jol, & Julia Cæſarea, Maurit. Cæſ.
¶ Italica, Hiſp. Bæt.
¶ Itaci, quæ & Virtus Julia, Hiſp. Bæt.
Juhonum, Gall. Belgicæ.
¶ Juliobrica Flavia, Hiſp. Tarracon.
Julium præſidium Hiſp. Luſit.
Laodicea, Syriæ.
¶ Lares, Africæ.
¶ Laureacum, in Norico.
¶ Leptis magna, Africæ.
Lixus, Maurit. Tingitanæ.
Lugdinium, Britanniæ.
Lugdunum, Aquitaniæ.
Lugdunum, Gall. Celt.
Lutarbugium, Tarbellorum.
Murcia, Hiſp. Bæt.
¶ Mariana, Corſicæ.
Maritima, Gall. Narbonenſis.
Maxula, Africæ.
Megara, Atticæ.
Melitene, Arm. min.
Metallinenſis, Hiſp. Luſit.

¶ Miſe-

¶ Misenum, in Syria.
Mursia, Pannoniæ.
¶ Narconensis, in Syria.
Narbo Martius, Gall. Narbon.
Narona, Illyrici.
Neapolis in Africa.'
Nemausus. Galliæ Narbon.
Nicopolis, Epiri.
Nisibis, Mesopot.
Norba Cæsarea, Hisp. Lusit.
¶ Ocea, Africæ.
Olyssipo, Hisp. Lusit.
Oppidum novum. Maurit. Cæs.
¶ Orestias, Macedoniæ.
Ovilabis, quæ & Aurelia Antoniniana, Norici.
Pacensis, seu Pax Augusta, Hisp. Lusit.
Palmyra, Syriæ.
Parium, Hellesponti.
Patræ, Achaiæ Peloppoanesi.
Pella, Maced.
¶ Perendanesij, in Dacia.
Petovio, seu Pætovio, Pann.
Pharos, Ægypti.
¶ Philippi, Macedoniæ.
Pontezita, Africæ.
¶ Ptolemais, Phœniciæ.
Qoiza, Maurit. Cæs.
Rusardir, & Ryssadirum, Maurit. Tingit.
Rusæus, Maurit. Cæs.
¶ Ruscino, Gall. Narbonensis.
Rusconia, Maurit. Cæs.
Ruficada, Africæ.
Rusuccoræ, Maurit. Cæs.
Ryssadrium. Vide Rusardir.
Sarabia, Pann.
Sabrata, Africæ.
Salaria, Hisp. Tarracon.
Saldæ, Maurit. Cæsariensis.
¶ Salonæ, Illyrici.
Scalabris. Hisp. Lusit.
¶ Sebaste, quæ & Samaria, Palæstinæ.
¶ Selinus, quæ & Traianopolis, Ciliciæ.
¶ Sicca, In Numidia.
¶ Sidon, Phœniciæ.
Siga, Maurit. Cæs.
¶ Silda, Maurit. cæs.
¶ Simitteu, Maurit. cæs.
Sinope, Paphlag.
¶ Sinis Armeniæ min.
¶ Sirmium, Pann.
¶ Siscia, Pannon.
¶ Sitifi, Maurit. cæsar.
¶ Sittici seu Sittianorum col. Maurit. cæs.
¶ Solva & Solvensis col. Norici.
¶ Succubar, Maurit. cæs.
Syracosæ, Siciliæ.
Tabraca, Africæ.
Tacape, Africæ.
Tarraco, Hisp. Tarracon.
Tauromenium, Siciliæ.
Tebessa, Africæ.
¶ Thenæ, Africæ.
¶ Thermæ, Siciliæ.
¶ Thysdrus, Africæ.
¶ Tiba, Africæ.
Tingi, Maurit. Tingitanæ.
Tipa, Maurit. cæs.
Toletum. Hisp. Tarracon.
Tolosa, Gall. Narbonensis.
Trajana colonia, Belgij.
Troas. Vide Alexandria.
¶ Tuburbis Africæ.
Tuburnica, Africæ.
Tucci, Aug. Gemella, Hisp. Bæt.
¶ Turris Libyssonia, Sardiniæ.
¶ Tyndaris, Siciliæ.
Tynudrumum, Africæ.
¶ Tyrus, Phœniciæ.
Valentia, Gall. Narbonensis.
Valentia, Hisp. Tarracon.
Vienna, Gall. Narbonensis.
Ulpia Trajana, In Dacia.
Ulyssipo. Vide Olyssipo.

Volubilis, Maurit. Tingitanæ.
Urso, Hisp. Bæt.
Usellis, Sardiniæ.
¶ Uthina, Africæ.
Utica, Africæ.
Zama. Africæ.
¶ Zarmisegethusa, Daciæ.
Zilis, quæ & Aug. Constantia, Maurit. Tingitanæ.

¶ Si quæ in his Catalogis minùs vel inter se, vel ipsi Lexico, Coloniarum præsertim deductionis aut excisionis nomine, videantur convenire, nulli auctoria hujus incogitantiæ imputandum hoc erit, verùm scriptorum dissonantiæ, quos in hoc opere variè, dum præ oculis posuit, secutus est.

¶ Colonia Braudeburgica, *Coln*, oppidum Germaniæ, in Media Marchia Brandeburgica, ad Spreham fluvium ex adverso Berlini, cujus verius pars est, seu suburbium amplum ad austrum.

Colophon, *Altobosco* Alex. Zardo, sed Nig. *Belvedere*, urbs Ioniæ marit. episc. sub Archiepisc. Ephesino, inter Smyrnam et Ephesum ad 20 mill. pass. vel 15. terra. Hinc Colophonius nom. gent. Ovid. lib. 6 Metam. ad initium. *Ptol. Mel.*

Clara, sed arte fuit; pater huic Colophonius Idmon.

Colophonium aurum pro auro probatissimo in proverbio fuit apud Aristoph. ut Zenod. refert; quod aurum apud Colophonios optimum proveniret. *Calceamentum* verò *Colophonium* (quod erat sola infimam pedis partem tantùm tegens) in stolidum, & incompositum, ac rusticum proferri solet, qui per lutum tali utitur calceamento, quali colophonij utebantur. *Colophonium suffragium* adagium est ex epist. Plat. ad Dionys. de suffragio alicuius in re aliqua plurimum valentis, a colophoniis ortum, quod penes illos esset victoria quibus colophonii opem tulissent. Item *Colophonem addere*, pro summam rei manum imponere: quasi olim sine colophoniis negotia non conficerentur.

Colops, opp. Zeugitanæ prov. quondam urbs regia. Nunc *Giger* dicitur.

Colossæ, *Chone*, teste Porhyrog. urbs Phrygiæ mag. olim episc. sub Sardibus, nunc metrop. ad Lycum fluv. ubi in Meandrum influit, inter Leodiceam & Hierapolim ab mill. Pass. ultra Sardes 160 stad. in ort. teste Xenoph. cis Celænas 960. Hinc colossenses, ad quos D. Paul. Apost. Epistolam scripsit. *Strab.*

Colossæ urbs Phrygiæ erat, in confinio Gariæ, media inter Sardes et cabiram, 60. milliaribus ab Apamea in occasum. *Plin.*

Colous lacus. (Vide Gygæus) à Sardibus 40 stad. distans.

¶ Colranum, *Colraine*, castrum Hiberniæ, Ultonia, comitatus cognominis caput, ad fluvium Bannum, 24. milliaribus Anglicis ab Antrimo in Boream, et 40 a mari. Paucis constat incolis.

Colobraria, *Moncolober*, teste Ambr. Mor. sed Clusio *Dragonera*, ins. maris Balearici, apud majorem Balearem, cui velut scopulus adjacet. Ante ostia Sucronis fluvii conspicitur. Nomen habet a copia colubrorum. Aliis est eadem Ophiusæ, Ebuso, et Carthagini novæ propinquæ, vulgo *Formentera* Plin. lib. 3 cap. 5. *Volli- chin.*

¶ Colubraria vulgò *Mont Colibre* dicitur, estque Insula parva Hispaniæ in mari Mediterraneo, quæ velut scopolis jacet inter Maioricam seu majorem Balearem insulam et oram Cataloniæ, 7 leucis Hispanicis ab ostio Iberi fluvij in austrum, et 17 ab ostio Sucronis in ortum.

Columbaria, *Colmar*, urbs libera Germ. super. in Alsatia, inter Basileam 5 et Argentoratum in Bor. distantem 9 leucis.

¶ Columbaria, *Colmar*, urbs est Imperialis et libera Alsatiæ, ad Hellelum fluvium, aliàs Argentuaria dicta, media ferme inter Argentoratum, et Basileam, 3. leucis a Brisaco in occasum. Subest dominio Regis Franciæ ab anno 1548 pace ad Monasterium confecta. Vide Argentuaria.

¶ Columbum, *Colombo*, urbes Indiæ citerioris cum arce probè munita, in insula Ceylani, antea a Lusitanis exstructa; nunc autem sub dominio Hollandorum a paucis annis. Sedet in parte occidentali insulæ, 28 leucis a Candena urbe, in Africum, et 43 a Commaria promontorium in ortum.

Columella, quæ et columna regia, seu Rhegina, opp.

opp. olim, nunc vicus Bratiorum, in ora littorali Calabriæ, ad fretum Siculum, inter Cænidem prom. & opp. ac Rhegium urbem 4. mill. pass. valgo *la Cathona*: unde solvitur in Siciliam.

Liv. Columen, postea Columna, *Colonna*, opp. olim Latii, apud Algidum, & Tusculum, ab urbe Roma paulò supra 12 mill. pass. Prænestè versùs, eacisam. Hinc nobilissima Colomnensium familia profecta traditur.

Columna, *kolom*, urbs Moscoviæ episcopalis sub Archiepiscopo Moscoviensi. Distat ab urbe Moscua 38 mill. pass. in ortum, ad confluentes Moscuæ fluvij in Occam.

Strab. Plin. Mel. Columnæ Herculis sunt duo montes, unus Hisp. Bæticæ, maximè in austrum procurrens, Calpe dictus, alter Mauritaniæ Tingit. qui Abyle & Alybe nominatur; inter quos fretum est supra 7. mil. pass. mare Mediterr. Oceano adnectens. Hos Herculem, tanquam metas itinerum, & orbis terminos, instar columnarum potuisse fabulantur. Hinc adagium; *Ad Herculis columnas*, apud Pind. & Aristoph. de eo qui ad summam sapientiam pervenit; uti apud Nazianz. in Monodia de D. Basilio.

Columnæ Herculis sunt duo montes inter Hispaniam Beticam; & Mauritaniam, inter quos est Fretum Gaditanum, dictum ab ipsis etiam Herculeum: cuius latitudo est quatuor leucarum Hispanicarum inter Calpem & Abylam, longitudo autem ab oriente in occidentem est 12 leucarum similium ab Abyla ad Cotem promontorium. Hispani tamen credunt Columnas Herculis fuisse in Gaditana insula, ubi etiamnum ostendunt turres duas dictas *Torres de Hercole*, prope Gades.

Colonium seu Harlecum oppidum est Angliæ, in Vallia regione, & Mervinia provincia, ad æstuarium maius *Thuvith Maur*, in ora maris Hibernici, ubi alias Ordovices pop. Brietio teste. Vide Harlecum.

Comacina, ins. lacus Comaceni. Vide Larius. *Isola*
P. Dia. *Comacina* etiam vulgò, intra lacum Larium, non valdè à Como distans, apud Sourium, & Stabium pagos.

Comaculu, al. Comaclum, *Cumachio*, urbs Gall. Togatæ, in Romandiola, intra paludes, apud Caprasiam
Regin. ostium Padi, inter Ravennam 25 & Volanem alterum Padi ostium 19. mill. pass. & Ferraria supra 30. in ort. ubi anguillarum, & aliorum piscium maxima copia, episc. sub Archiep. Ravennate.

Comacula, seu Comaclum, *Comacchio*, urbs est Italiæ, in Ducatu Ferrariensi, & in ditione Pontificia intra paludes, quæ ab ipsa dicuntur *Valli di Comacchio*. Distat 3. milliaribus ab ora littorali maris Adriatici 16 à Ravenna in Boream, 12 à Volana in austrum. Est parvi circuitus, & deficit in dies ob cœli gravitatem, à paucis, iisque pro maiori parte piscatoribus, inhabitata.

Comagena, locus Norici, nunc vicus *Langenlaber* ad Confluentes amniculi *Anzespach* in Danubium in Austria, teste Cluverio.

Comagene, Euphratesia Procop. Syriæ reg. juxta Eu-
Strab. Plin. phratem fluv. inter Ciliciam ad occ. & Mesopotamiam ad ort. Armeniæ minori ad arctos finitima, ubi Augusta Euphratesia urbs illius caput, *Azar* teste Nigro. Hinc Comagenus nom. gent. Iuvenal. sat. 6.

Tractato, Armenius, vel Comagenus aruspex.

Hic enim aruspices florebant.

Comagenum, *Hyburg*, teste Lazio, *Haimburg*, aliis, opp. Pannoniæ super, in Austriæ & Hungariæ confinio ad Danubium, ubi Comagenus mons, *kaunberg*, teste eodem Lazio, Oppidum Hamburga Lat. rec. nominatur, à Posonio urbe Hungarica 2. leuc. in occ. Viennam versùs 8.

Ant. Lib. Comagenum, *Haynbourg*, oppidulum alias Pannoniæ superiores, nunc Austriæ inferioris, ad Danubium fluvium, in confinio Hungariæ. 3. leucis distat a Posonio, & 6. à Vienna in ortum, & è regione Morava fluvius in Danubium labitur.

Comana, Pontica cognomine, num. plur. *Com*, & incolis *Tabachzan*, teste Nig. urbs Cappadociæ episcop. sub Archiep. Neocæsariensi, ad Irim fluv. Neocæsareæ finitima, ab ea in ortum recedens, sive in Eurum.

Comana Pontica urbs fuit Cappadociæ, a qua regio adiacens Commanena dicta, ad Sarum fluvium, ubi Irim se ezcenerat, 45 milliaribus a Neocæsarea in Africum, & 70 à Sebastia in Circium, teste Philippo à Via.

Comana altera, Cappadociæ (ad alterius differentiam) dicta, *Arminacha*, urbs Armeniæ mio; in Cappadociæ, *Strab. Plin. Ptol. & al.*
Ciciliæque conf. ad Sarum fluv. episc. sub Archiepisc. Meitensi, inter Cæsaream ad Bor. 175 & Larandam ad austrum ad montes Taurum 65 mill. pass. ex itin. Anton. à Cœcuso supra 60 Hic Bellona Dea colebatur.

Comanæ, Cappadociæ urbs, sedet juxta fontes Sari fluvii, diciturque aliter Comana Crusa, versùs montem Taurum Cilicium, à quo distat circiter 26 milliaribus in Boream, & paulò amplius à confinio Cappadociæ à Cæsarea 8. circiter in Eurum.

Comania, *Comania*, Alaæ regio, inter Georgiam, & *Her.*
Taniam fluvium, ubi etiam Carcassi populi sui pene juris, quidam tamen clientela Tartarum, & alii sub dominio Maschorum.

Comara, *komare*, & *komore*, urbs est munitissima Hungariæ, in extrema parte insulæ Danubianæ, *Schut* *Plot.*
cum arce triangulari, quæ alias Brigecin dicta fuit, in Pannonia superiori. Caput est Comitatus cognominis. 4 leucis Germanicis distat a Javarino in ortum, & 2 tantum à Neuheselio seu Nuvoselio in austrum, 5. supra Strigonium.

Comaria, *Cape Comerin*, teste Barrio, prom. Indiæ citer, australe, a Cambaia urbe apud ostia Indi fluv. *Mel.*
290 leue. in merid. Goa Lusitanorum regia media. *Pil.*

Comaria. *Cape de Comerin*, promontorium est Indiæ, in Malabria regione, Maldicas insulas respiciens, & Taprobanam, a qua tantùm 40 leucis abest in occa- *Ptol.*
sum, 45 a Cochino in austrum, & 260 circiter etiam in austrum à Cambaia urbe, quæ longè distat ab ostiis Indi fluvii.

Comata Gallia, *la Francia*. Vide Gallia, Sic ea in Celtica dicitur. Cujus Luc. lib. 1. mem.

Crinibus effusis toti prælate Comata. *Juven.*

Comba, urbs Lybiæ mediter, episc. sub Archiepisc. Myrensi, *Comba* adhuc.

Comba, urbs Lyciæ, 20 milliaribus distat ab ora littorali Glauci sinus versùs confinia Cariæ, 70 à Myra in occasum. *Ant.*

Combos, Ombos Anton. Ombri Ptol. *Chana*, teste Leone Afric. urbs Ægypti super, ad Nilum fluv. inter Syenen ad merid. & Thmuum ad arctos 24. mill. pass. *Chana*, sive *Cana* al. est Copeus. Pop. Combith, *Plin.*
qui, ut Steph. scribit, crocodilum venerabantur, sicuti Lycopolitæ lupum. Vide Ombri.

Combos, urbs Ægypti. Vide Ombos.

Combretonum, *Bretenham* Camd. opp. Albionis, in Suffolcia Angliæ reg. inter Camulodunum & Sitomagnum 22. mill. pass. à Londino supra 74.

Combretonium oppidum fuit Icenorum, nunc pagus Bretenbam. Distat 15 milliaribus Anglicis à Sitomago *Liv.*
in austrum, & 50 circiter à Londino in Cæciam.

Comedia & Tragedia villæ duæ erant Plinii ad lacum Larium, sic à comœdiis, & tragœdiis quæ ibi recitabantur, dictæ, apud Bellasium pag. & prom. quarum prior apud radices prom. adhuc *Lenno* vulgò dicitur; altera non longè in monte non exstat.

Comensis lacus, *Lago di Como*, in Italia, vide Larius.

Comidava, *Dees*, teste Laz. opp. Daciæ, in Transylvania. (manuscr. Seld.) *Bel. inf.*

Cominum, *Comino*, opp. Caracenorum, in Samnio, Aquiloniæ finitimum, excisum. Locus seu vicus adhuc *Comino*, teste Scip. Maaz. nominatur, inter Soram, Atinam, & lacum Fucinum.

Commercium, *Labathlan*, teste Laz. pag. Pannoniæ super, apud Strigonium urbem, inde 1. leuca distans.

Commercium, *Commercy*, urbecula Galliæ, in Barensi Ducatu, ad Mosam fluvium, via 3. leucis supra *Scrip.*
Fanum D. Michaelis, & 5. a Tullio in ortum. *Gall.*

Commoni, populi Galliæ Narbonensis, in Provincia, juxta littus maris Mediterranei, olimque para Salzorum, ubi urbes Massilia, Telo Martius, Olbia, & Forum Iulii.

Compendium, *Compiegne*, opp. Gall. Belg. clarum in Vallesia reg. primarium, ad Æsiam fluv. inter Sylvanectum ejusdem, reg. urbem 6. & Noviomum urbem Picardiæ 5. leuc.

Compendium urbs est satis ampla & culta, in provincia Insulæ Franciæ, ad Oesiam fluvium, ubi recipit Axonam, & in Valesia regione. Distat 8. leucis à Silvanecto, 18 à Lutetia in Boream, & 5 à Novioduno in austrum

ctrum, gaudetque aliquando Regis secessu.

Itin. Antiq. Compita, *S. Archangelo*, vel *Savignano*, castrum Æmiliæ, in Romandiola, medio itinere inter Cesena, & Ariminum urbes occurrens.

Ant. Compitum, pag. excisus Latii, in Hernicis, inter Pictas, & Ferentinum, ubi viæ Latina, & Lavicana coeunt. Caupona nunc sub Anagnio, teste Celso Cittad. *Osteria d'Anagni*.

Ptol. Complutica, *Complude*, teste Mor. olim opp. nunc vic. Hisp. Tarraconensis, in finibus Callaicorum. (man. Seld.)

Ant. Ptol. Complutum. *Alcana de Henares*, opp. præclarum & acad. ex vet. inscript. Hisp. Tarracon. in regno Castellæ novæ, ad Caraccam fluv. Madrito finitimum, inde 6 leuc. olim urbs episc. sub Archiep. Toletano, à Toleto 15 leuc. Secontiam, & Cæsaraugustam versùs. De quo Prudent. in peristeph. de sanctis Iustin, & Pastore loci tutelaribus, in hymno 4.

Ferre Computum gremio juvabit
Membra duorum.

Complutum urbs est in planitie sita, cum academia à Francisco Ximenio Cardinali erecta.

Compostella, *Compostella* incolis, *Compostelle* Gallis, urbs primaria Gallæciæ, in Hispania Tarraconensi. Archiepiscopalis facta fuit à Calixto II, Papa loco Emeritæ Augustæ. Ibi requiescit corpus D. Jacobi Apostoli. Crevit ex ruinis Iriæ Flaviæ 9 leucis distat à Dorunia in austrum, & 13 à promontorio Finis-terræ in ortum, prope amnem Sarelam dictum.

Compostella, *Compostella*, urbs nova Americæ septentrionalis, in nova Hispania & provincia Xalisci, non longè à mari Austrino, & 100 circiter milliaribus ab urbe Guadalazara in occasum.

Compsa, Cossa Cæs. Consa Liv. *Conza*, vel *Consa*, urbs Hirpinorum (Lucanorum Ptol.) archiep. inter Aquamvivam 12 & Melphim 8 mill. pass. dissita, à Neapoli ad 80 in via quæ Tarentum ducit, à Benevento supra 40 in ort. Populi Compsani Plin. Non procul ab Aufido fluv. in tumulo.

Ptol. Paterc. Compsa, *Conza*, urbs alias Hirpinorum, nunc regni Neapolitani, in provincia Principatus ulterioris, prope fontes Aufidi fluvii, & ad radices montis Apennini, in confinio Principatus citerioris 18 milliaribus distat à Melphi in occasum, 55. à Neapoli in ortum, & 26 a Salerno, totidemque a Benevento. Est parva, & sensim deficit.

Herod. Compsatus, fluv. parvus Thraciæ, apud Abderam urbem in lacum Bistonidem influens.

Strab. Plin. Ptol. & al. Comum, quod instauratum Novocomum dictum est, *Como*, colon. & urbs insubriæ, ad lacum Karium a Mediolano 25 mill. pass. in Bor. Curiam versùs urbem Rhætorum, episc. sub Patr. Aquileiensi. Pop. Comenses Liv. A Gallis cum Mediolano, Bergamo, Brixia, Tridento, Verona, & Vicentia conditum, teste Pomp. Trogo. Mem. novi Comi Catull. carm. 35.

Veronam venias, novi relinquens
Comi mœnia, Lariumque littus.

(in man. Sel.)

Comum, *Com*, oppidum amplum Persiæ, in provincia *Hierach*, medium ferme inter Haspahamum, & Casbinum.

Conacum, *Cognac*, urbs Galliæ, in Aquitania, & provincia Inculismensi, ad Carentonum fluvium, Francisci primi natalibus clara, quibusdam Campinacum dicta.

Conadium, *Conad*, urbs regni Hungariæ episcopalis. Vide Conadinum.

Comcangium, *kendal*, teste Camd. opp. Britanniæ, in Anglia, quod al. est *the Barony of Kendale* (Camdeni verba sunt, Concangios olim de Candalia in Westmaria loquens stationem fuisse opinatus sum, sed jam rectiùs docuit dies. Alibi autem de *Hauston* verba habens, oppid. in confinio Cestrens. & Lancastrens. Comitat. ait. Nec ego alibi quærere ausim quàm in hoc tractu stationem illam Concangios, ubi Numerus vigilum, &c.

Concani, pop. Hisp. Tarracon. quorum opp. fuit Concana, a Ptol. memoratum, in finitibus Asturum. Horum mem. Sil. lib. 3.

Nec qui Massagetem monstrans feritate parentem
Cornipedis fusa satiaris Concane vena.

Hor. Sil. Concani populi fuere pars Cantabrorum, & eorum oppidum Boncana nunc videtur *Santillana*, urbs Asturiæ versùs oram littoralem, & ex primis regionis. 15 milliaribus distat a confiniis Briscaiæ, testibus Brietio & Sansone.

Concarneum, *Concarneau*, oppidum Galliæ cum arce, in Britannia minori, & in Cornubiæ tractu, 4 leucis distat à Corisopico in ortum.

Conceptio, seu Civitas Conceptionis, *la Conception* urbs est Americæ meridionalis, in ora maris Pacifici, cum portu capaci, ipsa totius Giles ex primis; est probè munita, quanquam varias experta fuerit vices ab Araucanis, & aliis Gilensibus; paretque Hispanis.

Conceptio, *la Conception*, oppidum Americæ meridionalis, in Paraguaia regione, ubi amnis Vruaigus in Argenteum fluvium se exonerat, in ditione Hispanorum.

Concha, *Cuenca*, urbs Hisp. Tarracon. in Castella nova, episc. sub Archiepiscop. Toletano, inde 29. leuc. in ort. Valentiam versùs, quasi in medio, à Valeria olim urbe cui successit 7. leuc. à Gothis condita, & sede episcop. exornata, ab Hispanis an. sal. 1177. unà cum Alarconia opp. victis Mauris recuperata.

Concha sita est in Montana regione, vulgò *la Sierra*, cuins caput existit ad Sucronem fluvium, vix 10 leucis à confinio Aragoniæ in occasum, 9 a Tago fluvio, & totidem ab alarcooia in Boream. Sedet in colle inter duo flumina & montes. *Lib. Conc.*

Concha, *Conca*, urbs fuit Italiæ, in Romandiola, & in ora maris adriatici, ab aliquot seculis aquis obruta atque sepulta, ita ut neque ejus appareant vestigia.

Conchus, *Conches*, oppidum Galliæ, in Normannia provincia. Quatuor leucis distat ab Ebroicis in occasum in eo tractu qui vulgò *Ouche* dicitur. Ejus suburbium vulgo Castellionum etiamnum dicitur, ubi albatia celebris.

Concia, *Miranda*, teste Iacob. Vasconc. urbs Hisp. Tarracon. in finibus Vectorum, ad Durium fluv. in regno Portugallico, in Castellæ vet. conf. iotur Zamoram ab ort. & Brigantiam ad occ. 8 leuc. *Strab.*

Concordia, *Concordia*, orbs Carnorum, ad Romatinum fluv. apud oram Venetiæ reg. excisa: cujus Episcopus in proximo opp. cui Romatibus portus, *Porto Cruaro*, nomen est, residet. episcop. sub Patr. Aquilejensi, media fere inter Aguileiam, & altinum ad 30 mill. pass. ab Hunnis cum prædictis urbibus eversa. Eius mem. Venan. Fortun. in vita S. Martini lib. 4 *Plin. Mel. Ptol. & al.*

Si petis illud iter, qua se Concordia cingit.

Concordia altera, *kocherberg*, testibus Siml. & Rhenano, opp. Germ. super in alsatia, inter Argentoratum & Tabernam alsaticam, inde 3 huic 2 leuc. distans. *Ant. Amm.*

Concordia, Cluverio teste, est *Drusenheim*, oppidum ad confluentes Moterniamnis in Rhenum, in Alsatia inferiori. 2 leucis ab Hagenoa in ortum, et 3 infra argentinam.

Concordia item, pag. Gall. Togatæ, in Æmilia apud Mirandulam opp. inde 3 mill. pass.

Concordia, oppidulum Italiæ, et alias Galliæ Cispadanæ, nunc Longobardiæ, vulgò *Concordia*. Comitatus sub Duce Mirandulano, prope Secium amnem 6 milliaribus, distat in occasum a Mirandula. *Sil.*

Concordiæ regio. *t'land van Eendracht* Batavis, *pais de Concorde* Gallis, pars terræ australis, in ultima parte Oceani Indici, recens detecta a Batavis fortuito dum in Moluccas tenderent anno 1618 et ab ipsis sic dicta: ovamque littoralem lustrarant, sed in regionem ipsam non penetrarunt.

Concordiæ templum, in urbe Roma a Livia extructum in suo porticu tradit Sueton. Cuius mem. Ovid. lib. 6 fast.

Te quoque magnifica Concordia dedicat æde.

Condæum, *Condè sur Noireau*, sic dictum, quia ad Norallum amnem sedet, oppidum est Galliæ, in Normannia provincia et Baiocensi tractu, inter Falesam et Viram.

Condapolis, *Condapoli*, urbs est Asiæ, in India et in regno Golcondæ, cum arce permunita, in summo monte, 20 leucis circiter distat ab urbe Golconda in ortum et 26 a sinu Bengale in occasum.

Condate, *Rennes*, vel *Rennes*, urbs Gall. in Britannia minore primaria. Vide Rhedones. Sunt qui *Rheden* opp. finitimum interpretentur. *P. Vill.*

Condate, *Condè*, opp. Belgij, in Hannonia, ad Scaldim fluv. apud Valenceonas orbem, 2 leucis inde, Tornacum urbem Flandricam versus 5 quot a Montibus.

Condancitem, *Congleton*, testibus Camd. et Talboto. opp.

to, opp. Britanniæ in Anglia, reg. Lancastrensi, inter Mancunium et Mediolanum 18 mill. pass. Al. est in Com. Eboracensi.

Tura. Condate, oppidum Cornaviorum, nunc *Congleton* oppidum Cellriæ Comitatus, ad amnem Danum, in limite Comitatus Staffordiensi, in Anglia. Distat ab milliaribus a Bestria urbe in ortum, et 16 a Stafordia in Boream.

Prov. Rom. Condate, *S. Martin*, pag. Gall. Celticæ, in agro et Diœcesi Turonensi, apud Blalaxopp. inter Aurelianos et Turones, ubi D. Martinus decessit.

Condate quid sit, non constat, forsan pro Condacensi vico, juxta Ligerim fluvium, ubi D. Martinus decessit, Gregorio Turonensi et aliis testibus, in confinio Turonum et Andegavensium; sed longe a Blesis in occasum, vide Candacensis.

Condates portus Aquitaniæ, ad Duranium fluv. apud Liburniam opp. Portus adhuc nomen durat.

Strab. Hisp. Condatum, *Condè*, oppidum Belgii, in Hannonia, ad Scaldim fluvium; unde dicti Principes Borbonij, vide Condate.

Condercum, *Chester upon the Street*, teste Camd. opp. Albionis, in Angliæ, et Scotiæ conf. apud Valium; sive potius apud Vedram fluv. in episcopatu Dunelmensi.

Condercum, oppidum aliàs Brigantium, nunc Diœcesis Dunelmensis, in Anglia Boreali, *Chester upon the Street*, id est, urbecula ad viam publicam. Ad Vedram fluvium sedet, media inter Dunelmum, et novum Castrum, 6 milliaribus Anglicis ab ora littorali et a Valo, 33 autem a confinio Scotiæ.

Condiojanus pons, candidius Cassiod, locus erat inter Ravennam, et Classem, teste Rubeo. Ortel. putat nomen esse fluvij, qui *Candiano* nominatur, sed hinc in Umbria est longè à Ravenna distans.

Condivincum, urbs et emporium Galliæ Lugdunensis, ad Ligerim fluvium versùs ostia, a quibus distat 55 leucis in ortum, et 18 ab Andegavo in occasum, Nannetarum primaria, vulgò *Nantes*, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi. Est ampla et munita, cum castro, in Britannia minori. Vide Nannetæ.

Froiss. Condomum, seu Condomus, *Condom*, urbs Aquitaniæ non admodum antiqua, episc. sub Archiep. Burdigalensi, inter Vasatas, et Auscios, Agenno finitima, ad 4. leuc. distans.

Plin. Condonum sedet juxta Balsam fluvium, a leucis a Neraco, et 4. a Garumna fluvio, 3. a Lacturio, et 6 ab Auscis in boream; estque caput agri Condomensis inter Vasatensem tractum et Comitatum Arminiacum.

Condora, *Condore*, provincia Moscoviæ, in Orientem extensa versùs Periscoram, et Tartariam desertam ibi nullæ, urbes alicujus momenti, et regio tota sylvis obsita.

Condriacum, seu Condrievium, *Condrieu*, oppidum est lepidum Galliæ, ad radices collis, in provincia Lugdunensi, ad Rhodanum fluvium, duabus leucis infra Viennam, et septem a Lugduno in meridiem, estque vino suo celebre.

Condrusi, pop. Belgij circa Mosam incolentes; quorum reg. *Condrotz* dicitur, nomen antiquum redolens, et urbs Huum, vel Hoium, *Huye*, *Huy*, et *Hoey*, inter Leodium et Namurcum 6 leuc. distans, teste P. Divæo.

Ptol. Cone, Ins. Sarmatiæ, seu Mysiæ, ad ostia Istri, cujus mem. Luc. lib. 3

& barbara Cone.
Sarmatias ubi perdit aquas.

Coneria, *Coner*, urbs Hiberniæ episcopalis sub Archiepiscopo Armachano, in Ultonia provincia et comitatu Dunensi, ad lacum *Cone*, nunc in vicum redacta.

Confluentes, *Coblentz*, sive *Cobolentz*, urbs Germ. super. infer. confinium inde incipientis; ad Mosellæ cum Rheno confluentiam, unde nomen accepit, media inter Bodobrigam et Antenacum 3 leuc. distans colon. Agrippinam versùs, sub Trevirensibus, a quibus 13 leuc. obest in ortum.

Strab. Ptol. Confluentes, alterum opp. Helvetiorum, ubi Rhenus Arulam fluv. excipit, medium ferè inter Basileam et Constantiam supra 7 leuc. Helveticas proximum Aquis duris et Badæ, et ipsum *Cobolentz* vulgò dictum.

Confluentes, *le Confluens*, tractus comitatus Ruscinonensi, versùs montes Pyrenæos, et Ceretaniam, alias Hispaniæ, nunc Galliæ accensitus, ubi oppidum præcipuum Villafranca, ad amnem Techim, 10 leucis à Perpiniano in occasum. *Lib. Not.*

Coagavata, *Rose-Castle*, teste Camd. opp. vel castrum Albionis, in finibus Brigantium, apud *Candebec*, juxta Carleolum in Cumbria regione.

Ant. Congedus, fluv. Hisp. Vide cogedus. Variè enim legitur.

Congum, *Congo*, pars Africæ, in Æthiopia inferiori versus occasum & oceanum Æthiopicum. Fuit antea regnum valde protensum; nunc autem angustioribus restringitur limitibus, inter fluvium *Zaire* ad Boream, et regnum Angolæ ad austrum. Qui sint termini ad ortum, non satis constat. Ibi Rex Christianus habitat in urbe Banzo, quæ a Lusitanis dicitur urbs S. Salvatoris, *S. Salvador*. Regnum dividitur in sex provincias. Sunt autem hæ, *Sonde*, *Launda*, *Pango* versùs Boream et fluvium *Zaire* dictum, & *Bamba*, *Pemba*, *Batta* versùs austrum, ubi aliquot urbes subsunt dominio Lusitanorum, uti Loanda seu Civitas S. Pauli, Benguela, et Embaca juxta Coanzam fluvium.

Conimbrica, Conimbrica Plin. *Coimbra*, ut plerisque videtur, urbs Lusitaniæ episc. sub Archiep. Bracarensi, acad. insignis, ad Mundam fluv. inter Ulyssiponem ad merid. et Bracaram ad Bor. 17. leuc. Est autem gemina, vetus, et nova. Vetus *Condexa la vieja* nominatur, pag. nunc, a nova 2. leuc. distans. De ea Poeta Lusitanus sic.

Transit ubi virides excelsa Conimbrica campos
Respicit.

¶ Conimbrica, *Condexa la vieja*, oppidum olim Lusitanorum, in Hispania, nunc vicus Portugalliæ, in provincia inter Durium et Tagum, et ex ejus ruinis, at 3. ab ea leucis crevit Conimbrica nova, *Coimbra*, urbs ampla ad Mundam fluvium, 32 leucis distans ab Ulyssipone in Boream, et 6 ab ora Oceani occidentalis.

Conitia, *Konit*, urbs Poloniæ, in Prussia Regia, ad amnem *Bro*. Dicitur etiam, *Chognicze*; estque prope desertum *Waldovv*, in confinio Pomeraniæ, 8. leucis a Culmia in occasum.

¶ Conium, *Cosne*, oppidum lepidum Galliæ, in Nivernensi provincia; prope Ligerim fluvium, 12 leucis infra Nivernum, et 6 infra Charitatem in Boream.

¶ Connacia, *Connaught*; provincia regni Hiberniæ in occidentali parte insulæ, in sex regiunculas seu Comitatus divisa, habens ab oriente Lageniam, à septentrione Ultoniam, et a meridie Momoniam. Ibi urbs præcipua Galliva.

¶ Connacum, *Cognac*, oppidum Galliæ, in Aquitania, et Inculismensi agro, ad Carentonium fluvium, hisce temporibus celebre propter obsidionem et natalitia Francisci primi Francorum Regis. Dicitur aliter Cuoacum et Campinacum, vide ibi.

Conopeum, portus Paphlagoniæ, juxta Halys fluv. ostium. Fuit & opp. ad Mæotidem, ubi lupos pisces ajunt prædæ parte conductos piscatorum retia asservare; mercede vero fraudatos, retia et prædam populari, teste Steph.

Conopon, quod et Diabasis, ins. parva Mysiæ infer. ad ostium Istri Pseudostomum, apud Peucen insulam.

Conovium, *Convvey*, et *Aber Convvey*, et *Caerhean* Britannicè, opp. Albionis, in Cambria; sive in wallia, cum fluv. cognomine, ad ejus ostium, medium inter Asaphopolim, et Bangorium 10 mill. distans, apud Dictum opp.

¶ Conovium oppidum fuit Ordovicum, in Anglia, quod nunc prostratum jacet; et inter ejus rudera est tenus viculus *Caerhean* dictus, id est, urbs antiqua ad Conovium, 4 milliaribus Anglicis ab ora maris Hibernici, in Arvonia Comitatu. Ex ejus ruinis crevit oppidum in viciniis, 4 milliaribus infra dictum *Aber Convvey*, id est, Conovij ostium: quia ad ostium Conovij fluvij sedet, in ora ejusdem Arvoniæ provinciæ, seu Comitatus Valliæ, 8 milliaribus a Bangorio in ortum, et 16 ab Asapholi in occasum. *Plin. Ant.*

¶ Conquestus, *le Conquet*, portus Galliæ in Britannia minore et in intimo ejus recessu, cum urbecula sat culta, prope Fanum S. Matthæi in Finibus terræ dictum 5 leucis a Bresto in occasum.

Consa, vide Compsa. Pop. Consanici Cic.

Consaburum, et Consabrum, *Consuegra*, opp. Hisp.

Tar-

Tarracon. io Caſtella nova, ioter Toletum & Almagrum, ad 10. leuc. utriumque. Pop. conſaburenſes Plin.

¶ Conſaburum, & Conſaburus oppidulum eſt Caſtellæ novæ, 7. leucis ab Ana fluvio diſtans, & 4. a Xiguela amne; eſtque caput Prioratus Caſtellæ Ordinis S. Joannis Hieroſolymitani ſeu Equitum Melitenſium, ſub quo tredecim ſunt municipia.

Ant. Conſedie, ſive, us alij legunt, Coſedia, *Cuſſy*, teſtu Sim. opp. Duc. Lucemburgenſis, vel *Bevillon*, teſte Ortel. quod Lat. cec. Bulloniom dicitur, iu confinio dicti Ducat. à Lucemburgo 14. leuc. in occ. Eſt & Conſedie in Gall. Lugdununſi, in tab. Peutingeriauis.

¶ Conſediæ, ſeo Coſedia, Sanſone & Brietio teſtibus, eſt Conſtantia, urbs Galliæ Lugduneoſis, uunc *Concances*, in Normannia provincia. Vide Conſtantia caſtra.

Plin. Ptol. Conſentia, *Coſenza*, urbs Brutiorum archiep. Calabriæ citer. metropolis, ad Buſentum fluv. ab Auſoniis ante Oenotrorum adventum condita, inter Neapolim 160. & Rhegium ſupra 80. mil. paſſ.

¶ Conſentia, quæ & Coſentia, *Coſenza*, urbs, Brutiurum alias caput, uunc Calabriæ, in regno Neapolitano, & ex præcipuis regni. Caſtrom habet muoitom juxta Cratidem fluvium, obi cecipit Buſeotum. Ibi obiit Alaricus Vviſigothorum Rex. 12. milliaribus diſtat ab ora maris Tyrrheni, & 30. circiter à Roſſana versùs auſtrom.

Lib. Nor. Conſilinum, *Styls*, teſte G. Barrio, opp. mag. Græciæ macir. inter Locros & Scyllacium, à Caulonia 10. mill. paſſ. in Bor. à Hieraciu 28.

Plin. Conſorauni, Conſuarani Plio. *Conſerans* vel *Coſerans*, pop. & ucbs Aquitauiæ, apud ortum Garumnæ, & Pyrenæi montis radices, à Toloſa 15. leuc. in auſtrum quot ferè à Parpiniano io occ.] epiſcop. ſub Archiep. Auſcenſi, indu ſupra 16. leuc. diſtans.

¶ Conſoraol, populi Galliæ, quorum regio *Conſerans* dicitur in Vaſconia, junta Sallam fluvium, & io confinio Occitaniæ; extenditurque ad montes Pirenæos, prope Aragoniam & fontes Garumnæ. Ibi urbs præcipua; Fanum S. Licerii, dicta *S. Liser*, 12. luucis à Tholoſa, totidem ab Auſciis, 25. autem à Perpiniano. Vide Fanum S. Licerii.

Conſtaotia, *Conſtantz*, & Italis *Conſtanza*, urbs Germ. libera, in Suevia, ad lacum Vunetum, io Helvetiorum (quibus eſt fœderata) confinio, iotec Coriam Rhætorum ad Merid. 13. & Baſileam ad Bor. 15. leue. ab Ulma 12. Epiſc. ſub Archiep. Moguntino. Dicta priùs Ganodurum, (vide ibi) non Canodurum, ut in Theſaur. Ling. Lat. De ea lib. 6. itinec. ſic;

Et Conſtantina incolumes adlabimur urbi;
Quæ ſita in Helvetico littore tota iacet,

¶ Conſtantia, *Coſtance* Gallis, urbs Germaniæ libera, ſub clientela tameo domus Auſtriacæ. Eſt probe munita, ad lacum Conſtantienſem ſeu Venetum, ubi Rheuus ab eo effluit versùs Acronium lacum. Obſeſſa fuit à Suecia anno 1634. irrito conatu, 15. leucis diſtat ab Ulma in auſtrum, 18. à Baſilea in ortum, uti etiam 7. a Scaphuſia; aliaſque fuit ſub dominio Epiſcopi. Io ea celebrasum fuit Conſtautienſe Concilium Oecumenium 16. anno 1414. & quatuot ſequentibus pro pace Eccleſiæ reddenda.

Conſtantia urbs fuit Cœleſyriæ epiſc. ſub Archiep. Boſtrenſi.

Conſtantia Caſtra, *Conſtance*, vel *Conſtances*, urbs Gal. Celt. io Normania, apud oram litturalem, Abrincis finitima, priùs Auguſta, teſte Polyd. Virg. dicta, epiſc. ſub Archiep. Rothomagenſi, inde 42. leuc. io occaſum.

¶ Conſtantia caſtra, quæ & Coſediæ, nunc *Coutances*, urbs eſt Normanniæ, cujus ager *le Coutantin* dicitur, nbi alias Unelli populi. Sedet juxta amnem Bardum, 2. leutis ab ora maris Britannici, 8. ab Abringis in Boream, & 20. a Cadomo in occaſum.

¶ Conſtantienſia lacus, *Lac de Conſtante* Gallis, *Bodenzee* Germanis, *Lago di Coſtenza* Italis, laçus maximus inter Suuviam & Helvetios, a Conſtantia urbe, quam rigat, nomen trahens. Per eum labitur Rheuus fluvius. Longitudinis eſt 40. mill. paſſ. Dictus fuit antea Brigantiuus, Venetus, & Podamicus; & rigat urbes Lindavium, Uberlingam, Buchocoiam, Brigantium, & Merſoburgum.

Conſtantina, priùs Cirta, urbs Africæ mediter. apud Ampſagam fluv. in Maurit. confin. à Cullu 48. mill. paſſ. vulgò *Conſtantina*. Eſt & Conſtantina opp. Hiſp. Bæt. ab Hiſpali 12. leuc. Emeritam versùs in Bor. in Extremaduræ confinio.

¶ Conſtantina, *Conſtantine*, Gallis, urbs eſt Barbariæ, iu mediterraneis & regni cognominis caput, unde etiam montes Conſtantine io illo tractu. Ab Arabibus Coſantina dicitor; diſtatque 70. milliaribus a Cullu in auſtrum, & centum circiter a Bugia in ortum.

¶ Conſtantina, *Conſtantina*, oppidulam eſt Hiſpaniæ iu Vandalitia regione, prope montes Marianos, 12. leucis ab Hiſpali versùs Calatravam in Cæciam, & totidem a Corduba in occaſum.

Conſtantinopolis, priùs Byzantium, à Conſtaotino Mag. inſtaurata, & Imperij, ſedes conſtituta, nova Roma dicta fuit, & provincia iu qua eſt, id eſt, Thracia, Romania à Græcis uſque in præſentem diem dicta; ſedes etiam Patriarchalis. Hæc an. ſal. 1453. Pio II. Pont. Max. à Turcis capta, regia ipſorum effecta eſt, maxima urbium omnium Europæarum, media ferè inter Veoetias ad occ. & Tabreſium Perſarum regiam ad ortom, ad mill. paſſ. 1390. utrioque diſtans. Ejus mem. Auſon. catalog. urbium.

Prima urbes inter, Divum domus, aurea Roma.
Conſtantinopoli aſſurgit Carthago priori.

¶ Conſtantinopolis, Turcis *Stamboul*, Gallis *Conſtantinople*, Italis *Conſtantinopoli*, Germanis *Conſtantinopel*, Thraciæ caput fuit, & cum prius a Severo Imperatore direpta fuiſſet, a Conſtantino reſtaurata, ampliata, & abſoluta ſuis mirabili murorum artificio & ſumptuoſiſſimorum ædificiorum ſtructura. Ita Romanorum Imperatorum fuit ſedes, mox Græcorum poſt Imperii diviſionem, poſtremò poſt captam ipſam urbem u Mahumete ſecundo, Turcarum Imperatorem eam ſibi regiam conſtituerunt: unde nunc opulentiſſima, frequentiſſima, & populo numeroſiſſima eſt; ita ut ſit omnium Europæarum urbium maxima poſt Lutetiam Pariſiorum. Amplitudo urbis 14. milliaria complectitur, & utriuſque ſexus 700. hominum millia ferè numerantur. Portum habet commodiſſimum. Urbs eſt triangularis, viæ anguſtæ & inæquales. Septem colles includit. Palatium Principis vulgò *le Serrail* dicitur: ſedetque ipſa urbs prope Propontidem & Boſphorum Thracium, ex adverſo Aſiæ minoris. Galata autem ſeu Pera quaſi ultra æſtuarium potiùs eſt ſuburbium Conſtaotinopoleos, ubi Latini ferè omnes commorantur. Eam accuratè deſcripſit Bellonius, uti & Petrus Gilius. Ei adjacet ex parte Aſiæ *Scutaret*, alias Chryſopolis. Conſtantinopoli habita ſunt quatuor Concilia generalia, primum nempe ſub Damaſo Papa primo anno 381. ſecondum ſub Vigilio Papa anno 553. tertium ſub Agathone Papa anno 680. quartum ſub Hadriano ſecundo Papa anno 689.

¶ Conſtaotinovia, *Conſtantinovv*, oppidum Poloniæ, in Volhinia ſuperiori, ad fluvium Scullum, versùs Podoliam, 5. leucis à Zaſlavia in auſtrum. Malè habitum fuit a Coſaccis hiſce ultimis temporibus.

Conſuanetes, Conſuaute Ptol. pop. Vindeliciæ: quorum locus in Bavaria, ad Iſaram fluv. *Schvvindavv*, teſte Siml. nominatur. Aliis tractus illorum inter Landshutum urb. ipſorum, & Waſſerburgum & Pataviam urbes Bavariæ eſſe videtur. Plin.

Conſuarani. Vide Conſoranoi.

Conteſtani, pop. Hiſp. Tarracon. in ora orientali: quorum reg. Conteſtania Plin. dicitur, & opp. Conteſtania quoque, vulgò *Concentayna*, teſtibus Cluſio & Benthero, in ora littorea regni Valentiæ, ab ea 14. leuc. in auſt. Alonas versùs, quaſi in medio, a Sætabi orbe 5. Plin. Ptol.

¶ Conteſtani populi fuere Hiſpaniæ, ubi nunc maxima pars regni Valentiæ, inter Turiam fluvium & Illicitanum ſinum: obi urbes Carthago nova, Illicis, Alona, Setabis, Valentia, & Dianium, versùs oram littoralem maris Mediterranei. Eorom veſtigiom manere io oppido *Concentayna*, in regno Valentino ſubdubitat Bentherus.

¶ Contiacum, *Conty*, municipium Galliæ, iu Picardia & Ambianenſi agro, Principatus titolo clarum: hinc Condæorum Principum ſtripis dicta. 4. leucis diſtat ab Ambiano io auſtrum.

Continuſa. Vide Cotynuſa. Sic enim ſcribitur. Unde malè io Theſ. Ling. Lat. Contiouſa ſcriptum eſt. Ptol.

Con-

Strab. Contributa opp. erat Hispan. ad Anam fluv. Eboræ vicinum, Contrebis forsan Livio.

Strab. Plin. Convenæ, *Comingeois*, pop. & urbs Gall. Aquitan, apud Pyrenæorum montium radices: quorum reg. *Cominges* nominatur, urbs verò *S. Bertrand*, de S. Bertrandi Episcopi urbis tutelaris nomine, episc. sub Archiep. Auscensi, a Tolosa 10. leuc. in merid. & Libonotum.

¶ Convenæ, populi ad fontes Garumnæ fluvii, quorum præcipua urbs Lugdunum Convenarum, nunc Fanum *S. Bertrandi de Comminges*, urbs episcopalis tractus 16. leucis a Tholosa, 12. ab Ausciis, in colle. Vide Fanum sancti Bertrandi.

Convennos, *Sheppey*, vel *Shepey*, insul. Albionis, Cantio adjacens, apud Thamisis flum. ostia, Vide Connos.

Script. Conventria, *Coventry*, urbs Albiona episc. sub Archiep. Cantuariensi circa Angliæ umbilicum, à Lichfeldia urbe ad occ. cui sedes episc. ipsius juncta fuit, 30. mill. in ort. Londinum versùs 74. distans.

¶ Conventria, *Coventre*, sita est in Comitatu Warvicensi, 20. milliaribus a Lichfeldia, & 6. a Warvico in Boream.

Convarsanum, *Conversano*, urbs Italiæ, in regno Neapolitano & provincia Bariana, episcopalis sub Archiepiscopo Barensi. Gaudet titulo Comitatus Gentis Aquavivæ, 5. milliaribus distans ab ora maris Adriatici, & 14. a Bario in ortum Monopolim versùs, a qua distat tantum 8. milliaribus; atque parvi circuitus.

Coos, Cos Strab. Ptol. ins. magis Ægæi, Cariæ adjacens, *Lango* vulgò. Unde Cous nom. gent. Prop. lib. 2. eleg. 2.

Quid juvat ornato procedere, vita, capillo;
Et tenues Coa veste movere sinus?

¶ Coos, *Lango*, insula est Asiæ minoris in mari Ægæo, versùs oram littoralem Cariæ, ab ea via 20. milliaribus distans in occasum. Parva est & oblonga. Alias suberat dominio Equitum Rhodiorum, seu S. Joannis Hierosolymitani. Sed a Turcis expugnata, ipsis etiamnum subest. Urbeculam habet cognominem versùs ortum.

Strab. Copæ, *Stivo* Cast. opp. Bœotiæ ad lacum, Aliarto, Orchomeno, & Lebadiæ proximum, (licèt Ortel. Copa pro Copæ scripserit) apud Cephisum fluv.

Strab. Copais, *Lago Stivo*, lacus Bœotiæ, à Copis opp. nomen habens, ac ab aliis opp. circumstantibus aliter nominatus; nam ab Aliarto Aliartus, à Leuconia Leuconis dicitur: anguillis optimis abundans.

Plin. Cophantis, mons Bactrianæ semper ardens: de quo Plin. lib. 2. cap. 106.

Strab. Cophes, fluv. Indiæ citer. in Indum fluv. influens, Coas Ptol. qui potiùs in Arachosia, quam in India locatur, cùm fontes illius occidentaliores Indi fontibus sint. *Sim.* cum opp. dicitur. Dionys. Afer.

Tertius hos sequitur splendenti gurgite Cophes.

Steph. Copiæ, *Cupe*, teste Liporio, opp. fuit magnæ Græciæ, in ora sinus Tarantini, apud Thurios, nunc vicus.

¶ Copispum, *Copiapo*, oppidum Americæ meridionalis, ad ostia fluvii cognominis, in Chilensi agro & juxta confinia Peruviæ, cum portu utcumque capaci, sub dominio Hispanorum.

¶ Copranitza, *Copronicza*, urbs Sclavoniæ, non arce munita, sub dominio Austriacorum, via duabus leucis a Savo fluvio, & 5. à Canisia in austrum.

Steph. Palut. Ptol. Coptos, *Cana*, teste Rhamusio, urbs & empor. Ægypti sive Thebaidis ad Nilum, quò merces ex India per sinum Arabicum advectæ terra jumentis deferebantur, à Thebis 44. mill. pass. in Bor. Babylonem versùs, à Berenicè urbe ad sinum Arabicum 258. ab Alexandria verò supra 300. ubi smaragdi inveniuntur, Mem. illius Stat. lib. 1. Theb.

Coptos, & arifoni lugentia flumina Nili.

¶ Coqueda, *Coket-Island*, insula parva, in ora Angliæ, & in littore provinciæ Northumbriæ, opposita fluvio Coquedo, *Cokes*; qui aliquot auctus rivulis, ibi ex adverso in mare Germanicum se exonerat juxta Warvvorth oppidum.

Strab. Cora, opp. Latij, in finibus Volscorum, antiquissimum, ante urbem Romam à Dardanis conditum, & de Coræ, Catilli, & Tyburti fratris nomine dictum; *Cori* etiam hodie dictum, inter Valitras & Setiam, à Valitris 5. mill. pass. Pop. Corani Plin. quorum mem. Luc. lib. 7. ad solitudinem redacti.

Fabula nomen erit: Gabios, Veiosque, Coramque,
Pulvere vix tecta poterunt monstrare ruina.

¶ Cora, *Cori*, oppidulum Volscorum, in Latio, nunc in Campania Romana, ad pedes collis, sub dominio utili populi Romani. 6. milliaribus distat à Velitria in ortum, versùs Anagniam.

Coracesium, Coracensium Ptol. *Scandiloro*, teste Nig. urbi Pamphyliæ littoralis, quæ a Ptol. & Liv. Ciliciæ asperæ tribuitur, inter Olbiam ad occ. 70. & Anamurium ad ort. supra 100. mill. pass. distans, * manusc. Seldeo. *Strab.*

Coracesius, mons ibi, pars Tauri dicitur.

Coracium, mons Joniæ, Colophoni imminens, nunc ab ipsa urbe nominatus.

Coraconasus, locus Arcadiæ, ubi Ladon fluv. in Alpheum excipitur.

Coralius, fluv. Phrygiæ magnæ. Vide Sangarius.

Coralli, pop. Mysiæ infer, in ora maris Euxini, circa Istri ostia incolentes, ut quibusdam videtur; sed ex Ovidio longiùs aberant ab Istro in arctos: ob frigus pellibus tecti, insignes immanitate. De quibus lib. 4. de Ponto eleg. 8. *Strab.*

Littora pellitis nimium subjecta Corallis,

Coras, mons apud Tybur urb. de Coræ fratris Tyburti nomine dictus.

¶ Coras, *Lac de Coras*, lacus Asiæ, in Tartaria vera, versùs partem Borealiorem, in regione *Mongul* dicta. Recipit Tartarum fluvium; estque valde extensus, ut tradunt nonnulli.

Corasiæ, Corassiæ Strab. *Crassie*, teste Nig. insulæ parvæ maris Ægei inter Icariam & Pathmon proximas, ab Icaria in occ. parum distantes. *Plin.*

Corasius, mons Antiochiæ, in Syria, urbi magnæ imminens.

Corax, *Coraxas* in tab. recent. mons Ætoliæ inter Naupactum & Callipolim ad occ. consistens. *Strab.*

Corax alter, mons Sarmatiæ, in Asia, cum fluv. ejusd. nom. in finib. Colchorum: ubi pop. Coraxi, & montes Coraxici, qui Caucasi pars sunt, & Heniochij etiam apud Plin. appellantur, Cyrum fluv. fundentes.

¶ Corax, *Algiery*, urbs Sardiniæ insulæ, cùjus portus olim Carcacodes dictus, seu Caracodes, atque peramplus in ora occidentali insulæ seu in parte Boreali. Parva urbs est, sed satis culta, & in loco peramœno sita. Gaudet sede episcopali sub Archiepiscopo Turritano, 16. milliaribus distat a Sassari in austrum, & totidem a Bosa in Boream. Dicitur Algara a recentioribus.

Coraxi, pop. Colchidis, circa Coracem mont. incolentes, seu Coraxicos montes habitantes: quorum urbs Dioscurias. *Plin.*

¶ Corbacum, *Corbach*, oppidum Germaniæ, in Hassia, caput Comitatus Valdeccii, medium ferè inter Paderbornam & Marpurgum, 6. leucis Germanicis a Cassula in occasum, & ferè 3. Valdecco.

Corbaria valles, *Corbiere*, locus Gall. Narbon. inter montes Pyrenæos & Birtam fluv. ubi Carolus Mag. Saracenos magna clade affecit. Vide Cervaria. *Arm.*

¶ Corbaria vallis, aliter Cervaria, *Cervera*, oppidulum alias Galliæ Narbonensis, nunc Cataloniæ, ad radices Pirenæorum & in ipso confinio Comitatus Ruscinonensis, in ora littorali maris Mediterranei, 2. leucis ab Illibori in austrum Rhodam versus. Vide Cervaria.

¶ Corbeja, *Corbie*, urbecula Galliæ, in Picardia regione, parva, sed munita, ad Somonam fluvium cum Abbatia celebri. 4. leucis distat ab Ambiano in ortum, & 8. a Perona. Capta fuit ab Hispanis anno 1637. Sed paulò post fortiter recepta Gallis.

¶ Corbeja, *Corvey* incolis, *Corbie* Gallis, urbecula Germaniæ, in Westphalia regione, ad Visurgim fluvium, cum Abbatia celebri fundata per Ludovicum pium Imperatorem. Distat 9. leucis a Paderbona in ortum, & 7. a Cassula in Boream, jurisdictionem habens satis amplam.

Corbilum, urbs & empor. Gall. Celticæ, ad Ligerim, quæ Ortel. *Nantes*, urbs episc. Britanniæ minoris esse videtur. Forte *Croisic* opp. apud ostia Ligaris. In Thes. Ling. Lat. Corbilo legitur. *Petit. Strab.*

¶ Corbilum, seu, & melius, Corbilo, urbs fuit

Gai-

Galliæ Lugdunensis, ad Ligerim fluvium, Strabone teste, quæ a multis creditur Condivincum, nunc *Nantes* in Britannia minori; sed non bene constat.

Liv. Corbiu, uppidum Hisp. Tarracon. in Suessetanis; quod Ambrosio Mor. *Vique* esse videtur, in Catalaunia; sed puto exstinctum esse, ut alia pleraque.

Corbio, opp. alterum Italiæ, in finibus Æquorum, in Latio, quod Ortel. *Carboniano* castrum apud Sorianum opp. dici putat. Sed Sorianum opp. non in Latio, sed in Hetruria est, in Faliscorum conf.

Diarf. ¶ Corbio, Brietio teste, oppidum fuit Æquorum populorum, in Latio, supra Algidum, 15. milliaribus a Roma in ortum: & dirutum fuit a M. Horatio Pulvillo. Sed longè distabat a Carboniano, quod est in Hetruria.

¶ Corbolium, *Corbeil*, oppidum Galliæ, in Insula Franciæ, cum ponte ad Sequanam fluvium, 7. leucis supra Lutetiam. Vide Josedum.

Corbulo, opp. Hisp. Bæticæ: quod aliquibus *Carpio* est, in Vandalia: inter Cordubam 5. & Illiturgim 7. leuc. dissitum.

¶ Corbulonis Fossa, in Batavia, quæ a Lugduno Batavorum Delphos defertur, atque inde ad vicum *Sluys* Mosæ jungitur. Vulgò *de Fliet*, Cluverio & aliis testibus

Corcagia, *CorcK*, urbs Hiberniæ, in Momonia, non obscura, episc. sub Archiep. Cassiliensi, cujus Episc. Cloonensi propinquo junctus traditur; a Cassilia ad 30. mil. in merid. Clonæ, & Rossæ finitima, ad 12. mil. distans.

Script. Brit. ¶ Corcagia, caput Comitatus seu provinciæ cognominis, sedet ad fluvium Savernum, cum portu capaci, & commodo, quanquam aliquot milliaribus distet a mari; estque parva, sed munita, 18. milliaribus a Rossia, & 10. a Kinsalia tantum. Malè habita fuit ab Anglis paucis abhinc annis. Ab Anglis *korKe* dicitur, & *Koreach* indigenis.

Corcoras, *Gurek* fluv. Japodum, in Carniolæ, & Croatiæ conf. non longè ab Æmonia, apud Nauportum oriens, & in Saum ad Collem opp quod *Rain* nominatur, influens.

¶ Corcoras, *Gurek*, fluvius Japodum, ubi Latobici populi. Oritur supra Lugeam paludem in Carniola, aliquot leucis a Nauporto. Prætorium & Rudolphsverdam rigat, deinde in Savum fluvium labitur ad Noviodu-

Strab. num oppidum, ubi nunc Carniolam a Croatia separat.

Corcyra, quæ & Phæacia Poetis, *Corfu*, ins. notissima maris Jonij, Epiro adjacens, inde vix 12. mill. pass. distans, inter Ceraunios sive Acroceraunios montes ad arctor, & Leucadem ad merid. 50. mill. pass. distans, à Japygio Salentinorum & Italiæ prom. propiore 70. cum urbe archiep. anno ab urbe condita 50. a Corinthiis colon. effecta, cum arce firmissima, sub Venetis, Longa est inter Bor. & austrum 83. mill. pass. Pop. Corcycæi. Mem. illius Luc. lib. 2.

-seu vela ferantur

Plin. *In portus Corcyra tuos, seu læva petatur*

Strab. *Illyris Jonias vergens Epidamnus in undas.*

& al. Corcyra libera in proverbium abiit. Tanta enim Corcyræis libertas fuit, ut dicere solerent, *Caca ubi libet*. Hæc urb. al. scribunt an. Christum natum 702. conditam, quo Capitolium Romæ.

¶ Corcyra insula, *Corfu*, Gallis *Corfou*, vix 6. milliaribus distat ab ora Epiri, a parte Boreali, & 90. circiter a Lapigio promontorio Italiæ in Eurum. Ejus longitudo est 45. mill. Porcaccio teste, & dividitur in quatuor partes Urbem habet cognominem promunitam, cum duplici arce in colle, armamentario, & portu capacissimo, Chersonesi; subestque dominio Venetorum ab anno 1382.

Corcyra Melana, id. e. nigra, *Carzola* Soph. & al. ins. maris Hadriatici, Illyrico sive Dalmatiæ adjacens, non longè ab Œneo opp. & prom. Dalmatiæ, a Pharia ins. 22. mill. pass. in ortum distans Melitam versus longa 30. cum urbe ejusd. nom. episc. sub Archiep. Epidaurio.

¶ Corcyra Melana Slavè dicitur *Karkar*, teste Joanne Lucio.

Plin. Ptol. Corduba, colon cognomento Patricia *Cordova*, urbs Hisp. Bæt. clarissima ad Bætim fluv. episc. sub Archiep. Hispalensi, in Vandalia, media fere inter Hispalim & Granatum 22. leuc. Astigi finitima, 8. distans, an sal. 1092. ab Hispanis cum Hispali, victis & ejectis Mauris, recuperata. Patria fuit Senecæ & Lucani. Ejus mem. Auson. in catal. urbium.

Cordubanon, non arte potens tibi Tarraco certat.

Et Sil. lib. 3.

Nec decus aurifera cessavit Corduba terra.

Corduba item, mons Lusitaniæ, in regno Portugallico, & agro Portuensi, qui *Corvan* vulgò dicitur, teste Andr. Resendio. Cujus fit mentio in vita S. Rodesindi.

Cordueni, Carduchi Xenoph. *Curdi* pop. Asiæ, inter Armeniam, Mesopotamiam, & Mediam, Taurum mont. ubi is Niphates inter Armeniam majorem & Mesopotamiam dicitur, incolentes, armigeri, (Gordene, vel Cordune Ptol. regio ita sita, & posita. *Gef.*

Cordulæ, Cordula Ptol. & Arrian, *S. Foca*, teste Nig. & al. opp. & portus Cappadociæ paulò ultra Trapezuntem urbem. *Script.*

¶ Cordulæ, portus Colchidis ad mare Euxinum, circa Ceresum oppidum, teste Ortelio. Aliis autem est oppidulum Heniochorum, ad Pritanis fluvii ostia, 10. milliaribus ab Athenarum promontorio in ortum, & 25. ab Apsorri ostiis in occasum, Sansone teste, 100. autem milliaribus ultra Trapezuntem.

¶ Corea, seu *Corey*, regio est ampla & oblonga, cum regno cognomino, in Oceano Sinensi, in Asia, inter oram orientalem Sinarum, & Japoniam. Eam multi regno Sinarum tribuunt, & peninsulam faciunt. Sed vix ullam de ea habemus notitiam. De ea lego Martinum Martinium.

Corestus, *Coriderez*, teste Jo. Leuncl. mons Joniæ excelsus, cum opp. cognomine, apud Ephesum urb. ab ea 5. mill. pass. in ort. distans. *Xenop.*

¶ Coretus sinus pars Mæotidis paludis, prope Zenonis Chersonesum, in Taurica regione, & Bugem lacum, in Sarmatia Europæa. *Cel. Strab.*

¶ Corsinianum, *Pienza*, urbs Tusciæ, in Senensi territorio, dicta Pientia a Pio secundo Pontifice Maximo, quòd illic natus esset patre exulante, & ab ipso etiam sede episcopali donata fuit sub Archiepiscopo Senensi. 9. milliaribus distat ab Ilcinio in ortum, & 3. a monte Politiano, estque parva, in colle.

Corfinium *S. Pelino*, urbs olim Pelignorum episc. in Aprutio, Sulmoni urbi proxima, 7. mill. pass. distans, nunc pag. seu vicus parvus. Pop. Corfinienses Plin. Mem. illius Luc. lib. 2. *Ptol.*

At te Corfini validis circumdata muris,

Tecta tenent.

¶ Confinium aliis est *Pentina*, vicus Aprutij citerioris, inter Sulmonem & Populium, quod crevit ex ejus ruinis, prope Appeninum montem. *Ptol.*

Corindius, *Caribider*, ut Castal. videtur, urbs Indiæ citer. in ora littorea.

Corinium, *Caer Cory* Britannicè, & Anglicè *Cicestre*, teste Lhuydo, urbs Albionis, in Anglia. Sed Camd. scribitur *Cirencester & Cicester*, opp. apud Glocestriam urb.

¶ Corinium, oppidum Dobunorum alias, nunc *Cirencester*, Glocestriensis Comitatus, in Anglia. Dictum fuit Durocornovium Antonino, id est, Cornovium aqua, exactè ad 15. a Glocestria lapidem in ortum. Mœnium ruinæ peramplum fuisse declarant; quæ duo utique milliaria in ambitu collegerunt. Nunc ægrè inhabitatur. Alluitur fluvio Corino, nunc *Churne* & 22. milliaribus distat ab Oxonio in occasum. Dicitur aliter Circestria. Vide ibi.

Corinium alterum, *Carino* nunc ex tab. recent. vel *Glinba* Nigro, opp. Illyrici, in Liburnia, proximum Enonæ & Vegiæ urbibus. In Thes. Ling. Lat. pro Liburnia Dalmatia posita est.

¶ Corinium, *Cori*, Slavi *karin*, teste Joanne Lucio viro doctissimo, oppidulum est Dalmatiæ, in ditione Turcica, in monte, milliaribus a Novigrado in ortum uti & 20. mill. a Jadera, & 6. a Nadino, longius ab Enona, inter Nadium & Obrovacium.

Corinthus, *Corintho*, vel *Corinto*, & *Corento*, a Turcis *Corome*, teste Leuncl. urbs Peloponnesi notissima, ad isthmum, archiep. & metrop. præclara quondam Respubl. ab Alethe Instatore anno ab orbe condito 3066. quo & alba Longa in Latio, ædificata, ab Argis 45. mil. pass. a Patris 78. in ort. a Lacedæmone 90. in Bor. ab Athenis 45. in Africum. Ephyre priùs dicta, a fronte. Pop. Corinthii Cic. Liv. Xenoph. & al. Hinc Corin- *Ptol.*

thius, & Corinthiseus nomeo gentile ; ut Corinthiacus sinus, vulgò *Golfo di Patras*, & *Golfo di Lepanto*, & *Ripa de Ostria*, Crissæus etiam & Halcyonius a veteribus dictus. Mem. Coriothi Ovid. sppellans eam bimarem, quòd sit inter duo maris, Jonium ad occ. & Ægæum ad ort. lib. 4. fast.

Adriacumque patens latè, bimaremque Corinthon.
Et lib. 15. Metam
Jamque Corinthiaci carpebam littora ponti.

Corinthii, adeo scortationibus & lenociniis dediti fuere, ut meretricibus maximum haberent honorem ; cùm in publicis precibus Venerem orarent, ut meretrices augens servaret, auctore Athen. Unde proverbium ortum, *Corinthiari*, in eos qui vitam impudicam ducunt : & de muliere prostituta dici solitum erat, *Corinthia videris*. Corinthi Lais nobile scortum fuit, quo uti absque ingenti pretio non licebat. Unde adagium apud Hor. & alios, *Non omnibus licet adire Corinthum*. Hæc cùm à Demostene 10000. drachmas posceret, respondit ille, *Non emo tanti poenitere*.

¶ Corinthus, *Corante*, urbs Peloponnesi, in ea parte quæ ab ea Corinthia dicta fuit, & nunc *Duchè de Clarenze*. Sita est in medio Isthmi Corinthiaci ab ipsa dicti, habebatque Acracorinthum arcem in scopolo, & navalia duo, nempe Lecheum in sinu Corinthiaco, & Cenchreas in Sarano sinu, 40. stadiis à Lecheo, nunc etiam satis ampla, sed sine muris. Paruit antea Venetis ea concessione Despotarum. Sed eis erepta fuit a Mahumete secundo Turcarum domino anno 1458. ipsisque Turcis etiamnum subest cum tota regione.

Hali. Coriola, seu Coriolls, Corioli Liv. opp. erat Latii, in finibus Vulscorum, apud Tarracinam, cujus nunc nullum extat vestigium. Pop. Coriolani Plin. Corioli pro Coriola in Thes. Ling. Lat, scriptum est.

Coriolanum, *Corigliano*, opp. præclarum magnæ Græciæ, in Calabria citer. apud uram sin. Tarentini, inter Roscianum, & Thurium, inde 6. hinc 8. mill. pass.

Ant. Coriovallum. *Valckenburg*, teste Siml. opp. Germ. infer in Belgio, inter Juliacum, & Trajectum, à quo 2. leuc. abest, ab Aquisgrano 3.

¶ Corinvallum, oppidum Eburonum, in Germania Inferiori, & in Ducatu Limburgensi, Dicit *Falckenburg*, Gallis *Fauquemont* ; subestque dominio Batavorum ab aliquot annis.

Prov. Rom. Corisopitom, Curisolitæ Cæs. *Cornevaille*, urbs Gall. Celticæ, in ora Britanniæ minoris, inter Venetos ad merid. & Brivatem ad Bor. inde 23. leuc. a Rhedonibus totidem in Natolibycum, episc. sub Archiep. Turonensi, cujus Episcopus Quinpercorcotini opp. vicin. resider.

¶ Corisopitum, *Quimper*, urbs est Galliæ, in parte occidentali Britanniæ minoris, quæ Cornubis dicitur ; unde sæpe urbs ipsa *Cornevaille* vocatur, aliquando etiam *Quimpercorentin* a S. Corentino illius Episcopo. Seder ad Oderam amnem, 3. leucis ab Oceano, inter Brivatem seu Brustum ad Boream 12. leucis, & Venetos ad ortum 23. à Rhedonibus autem abest 40, leucis circiter occasum versùs.

Ptol. Coritavi, Coritani, pop. Albionis, in Anglia ; quos Lhuydus Lincolnienses esse autumat. (Camdeno Coritani plures Comitatus, Vide catalogum populorum Britanniæ.

¶ Curitani populi fuere Angliæ, inter Brigantes ad Boream, Cornavios ad occasum, Catieuchlanos & Icenos ad austrum, & Oceanum Germanicum ad ortum, qui longissimè per mediterraneam insulæ partem diffusi, habitabant in illis regionibus, quæ nunc Northantonia Licestris, Rorlandis, Lincolnia, Nottinghamis, & Darbis vocantur. Horum præcipua Lindum.

Halic. Coritus, *Monte Corvo*, teste Leandro, mons Umbriæ, in Sabinorum conf. apud Cassiam opp. Est & Coritus apud Caton, lib. de orig. mons Hetruriæ, pars Cimini montis.

Virg. Coritus, urbs. Vide Cortona, & Corytus.

¶ Coriundi populi Hiberniæ, ubi nunc pars Comitatos *Caterlog*. & agri Kilkenniensis pars non minima, atque etiam ubi tractus Ossiriæ superioris & Ormondia, in Lagenia provincia, Camdeno teste.

¶ Corlinum, *Corlin*, urbs Germaniæ, in Pomerania ulteriori, cum arce, alias sub dominio Episcopi Caminensis, nunc autem subest Electori Brandeburgico, pace ad Monasterium. Sita est ad amnem Persantam, & 3. milliaribus distat à Coslino in occasum, & paulo minus à Colberga in austrum.

Cornabui, pop. Albionis, in Scotia : quorum reg. *Cathnes* & *Sutherland*, teste Lhuydo. Illorum vestigium *Cornico* vel *Gornico* arx est, teste Buchanano Scoto scriptore. (Camdeno sunt *Strah Narvern*. Ptol.

¶ Cornabuj, seu & Cornabii, populi fuere Scotiæ, in parte septentrionaliori regionis, versùs Tarvedium promontorium & Orcades insulas ; ubi nunc pars Borealis Comitatuum *Strathnauern* & *Cathnes* teste Camdeno.

* Cornacum, *karoson* Laz. *Batha* Siml. opp. Pannoniæ infer. ad Danubium, inter Budam & Bononiam Lazio magis fido. (* Manusc. Seld.

¶ Cornacum, *Zatha* Sansone teste, oppidum Pannoniæ inferioris, ad Danubium fluvium, ubi recipit Valponem amnem paulò infra confluentes Dravi in Danubium, inter Teutoburgium & Bononiam, 5. leucis Germanici ab Esekio in ortum, sub dominio Turcarum. Ant. Ptol.

Cornavii, pop. Albionis ad occ. in regno Angliæ, à Cornabuis, qui fuot in Scotia : quorum reg. *Cornvvall* & Britannicè *Cernuu*, vel *kernavv*, uti Camden. & Latino rec. Cornubia dicitur, teste Lhuydo, ultra Damnonios. Illorum metrop. Exonia urbs. Ptol.

¶ Cornavii populi foere Albionis in meditullio ferme Angliæ, inter Brigantes ad Bor. Catieuchlanos ad ort. Dobunos ad austrum, & Ordovices ad occasum, teste Ptolemæo. Habitabant ubi nunc Comitatus Warvicensis, Vigorniensis. Staffordiensis, Salopiensis, & Cestriensis, teste Camdeno. Longè autem distabant à Cornubia in Boream.

Cornelia, *Vvimpfen*, urbs Germ. in Suevis, inter liberas, teste Munstero cum Bruschio ; media inter Hallam & Heidelbergam 5. leuc. à Spira 6. in ort. proxima Helprunæ, Vvimpius Latino rec. dicta, ad Nicrum fluvium. Per. Inf.

Cornelia, *Imola*, urbs Aemiliæ. Vide Forum Cornelii. Phleg. Trallian.

¶ Cornetum, *Corneto*. Vide Cornuetum.

Corniculum opp. fuit Latii, ad Corniculos montes, apud Tybur urbem. Kalic.

Cornu Byzantii, seu Byzantiorum, quod & Chrysoceras Plin. & Sol. *Pera* nostratibus, *Galata* Turcis, suburbium Constantinopoleos, ab eo portu sive sinu maris angusto divisum : ubi Christiani, quibus in urbe habitare concessum non est, morantur, Vide Chrysoceras. Dionys. Strab. Plin.

¶ Cornu Bissantinrum, teste Petro Gillio, est sinus parvus maris, seu potius pars Bosphori Thracii, inter Constantinopolim & Galatam se se extendens ubi regium navale Turcarum à parte Galatæ. Dicitur aliter Chrysoceras, & in eum se exonerant Barbyses & Cydaris fluvij.

Cornubis, *Cornvvall*, reg. Britanniæ sive Albionis in Angliæ regno, occidentalissima, in qua Exonia, sive Isca, urbs metrop. & caput est. Vide Cornavij. Scrip. Brit.

¶ Cornubia, *Corn oval* Anglis, *Cornuvaille* Gallis, provincia, Angliæ meridionalis, in occasum maxime extensa, inter Oceanum Britannicum & Oceanum Virginium versùs Antivestem in promontorium, ubi alias major pars Damnoniorum ; populor. habetque ad ortum Devoniam provinciam. Ibi tantum aliquot oppida parvi momenti. Pastovis Bodmania, Fanum S. Stephani. Uaella, & portos Volemutbom dictus.

¶ Coroubia, *Cornevaille*, regio Galliæ, in Britannia minore versùs occasum, cujus caput Corisopitum. Vide ibi.

Cornuetum, *Corneto*, urbs Hetruriæ episc. in colle, apud oram littoralem, à qua 3. mill. pass. in arctos recedit, Graviscis finitima, ab eis 10. mill. in ort. Romam versùs 50. à Viterbio & Monte Physcone (cuius episcopatui Cornuetanus copulatus est) 20. in merid. Sunt qui Corytum à Virgilio dictam volunt, sed Corytus est Corton : & qui Castrum Inui esse putent ; sed Castrum Invi sive Castrum nov. interiit, prout ex Anton. Aug. itiner. apertè colligitur. Est itaque urbs inter recentes, quæ Tarquiniis urbi extinctæ successit ; sed egrè habitata, ob austros spirantes & insalubres. Prov. Rom.

¶ Cornuetum, *Corneto*, urbs est Italiæ, sub dominio Summi Pontificis, in ea parte Hetruriæ quæ dicitur provincia Patrimonii D. Petri, ad Martam fluvium, inter

ter rudera Tarqoinii & Graviscæ urbium vicinarum, & prope limites Ducatus Castrensis.

Strab. Ptol. Corocondame, (non Corocondames, ut in Thes. Ling. Lat.) *Coletmacerca* Mol. opp. Sarm. Asianæ, ad Bosporum Cimmerium, inter Phanagoriam, & Hermonassam, ac inter Cimmerium prom. 460. & Sindiacum portom ad ort. 530. stad. à Phaside orbe Colchorum 4000. io occ. tanta ferè est ora Sarmatiæ inter ort. & occ.

¶ Corocondame, quæ & Corocondama, oppidum est ad fauces Bosphori Cimmerij, & prope Hermonassam, in ora Ponti Euaini. Ab ea lacos adjacens dicitur Corocondamus lacus seu palus; effluitque ibi in Euainum, 30. stadiis a Phanageria in austrum, & 150. à Sindiaco portu in occasum, Sansone teste.

Ptol. Corodamum, *Capo Rizalgate*, prom. Arabiæ fel. in ora ortiva, inter Syagrum ad Libonot. 70. & Asadonem io Cæc. 82. leuc. Hisp. ab Armoza ins. & urbe ad 90. recedens.

¶ Corodamum, promontorium Arabiæ, vulgò *Cap de Razalgate* dicitur, distatque 150. leucis Hispanicis a Syagro promontorio.

¶ Coromandela, *Cormandel*, regio Indiæ citerioris, in regno Bisnagaris, juxta sioum Gangeticum, versùs Narsingam & Negspatanum, & è regione Taprobanæ insulæ, ubi quædam coloniæ & fortalitia Anglorum & Batavorum in ora littorali.

Ptol. Coromanis, Coromane Steph. *Carmon*, sive *Corman*, teste Molet. & io tab. recent. urbs Arab. fel. ad sinum Persicum, in iotimo illius recessu ad occ.

Corona, *Cronstat*, seu *Kronstadt*, & incolis *Brassovv*, urbs Daciæ, ad Alutham fluv. io Traosylvania, iuxta limites Moldaviæ, ad Alba Julia 18. leuc. in Cæciam; quæ & Stephanopolis appellatur, vide ibi.

Script. Hung. ¶ Corona, urbs Daciæ mediterranea, quæ Patruissa antiquorum eaistimatur a Brietio. Nunc urbs est Transylvaniæ ad Burciam amnem. Dicitur etiam Stephanopolis, & Brassovia, Germanicè *kronstadt*. Urbs est munita in regiuncula, qoam Burczam vocaot, vulgò *Bruczland*, ubi tria suborbia, quorum unum Bulgari, aliud Hongari, tertium Saxooes incolunt, 12. leucis germaoicis distat a Cibinio in ortum.

¶ Corona, *la Corunna*, capacissimus portus Hispaniæ in Gallæcia provincia, vide Caronium.

¶ Coronæborgom, *Cronenborg*, arx permnoita Daniæ regni, io Zelandia insula, juxta Helsingoram urbem, com palatio superbissimo, in angustiis Sundici freti, ex adversò Helsinburgi Scaniæ. Illic penditur Regi Daniæ vectigal in singules malos. Capta fuit a Rege Sveciæ anno 1659. sed postea Danis reddita. Exstructa fuit a Friderico II. anno 1577.

Strab. Plin. & al. Corone, (non Coronæ, ut in Thes. Ling. Latin.) *Coron*, urbs Peloponnesi, in ora Messeniæ, inter Metonem ad Bor. & Messenen ad austrum, a Methone, 12. mill. pass. olim episc. sub Archiep. Patreosi, nunc metropolis, quondam Pedosum, & Æpea vocata. Hic error in Thes. Ling. Lat. tollendus; nam Coronen, à qua sin. Coronæus, in Achaia locat, eum sit in Messeoia.

¶ Corone, urbs Peloponnesi, sita sub Thermatio monte, olim colonia Thebanorum, in ora sious Messaniei, nunc episcopalis sub Archiepiscopo Patraceosi, in provincia *Belvedere* dicta, egregiè munita, eum portu capaci. Alias paruit Venetis. Sed capta fuit a Balazete secundo, a quo tempore Turcarum dominio subest.

Coronea, Coronia Ptol. nunc qooque *Coronea* vulgò, urbs Bœotiæ, apud Heliconem mont. ioter Thespias, & Lebadeam, Orchomeno propior, episc. sub Archiepisc. Atheniensi. Hic talpæ haud vivunt; cum io tota Bœotia reperiantur, Maaimè in agro Orchomenio, ut Plin. scribit lib. 8. cap. 58.

Plin. Strab. ¶ Coronea, urbs Græciæ, in Beotia, loco ædita sita prope lacum Copaidem, ubi Cephissum fluvium recipit, inter Cherroneas ad occasum, & Copas ad ortum, 20. milliaribus a Thespiis in Boream, & 10. ab Orchomeno In aostrum. Nunc est pauci momenti, sub Tureis, sed non inter Thespias, & Lebadeam.

¶ Cornnia, *Landfcron*, urbs alias Daniæ, nunc Sveciæ, in Scania provincia, & io ora littorali freti Sundici cum porto è regione Huenæ insulæ.

Ptol. Coronus, *Rasaras*, teste Castal. moos Asiæ, pars Tauri, ioter Mediam ad occ. & Partiam ad ort. situs.

¶ Corepa, *Corepa*, provincia Americæ meridionalis, in Guaiana regione, inter lacum Parymeum & fluvium, Amazooum, prope fluvium Compstubam.

Coropassus urbs fuit Lycaoniæ, inter Philomelium Phrygiæ ad occ. 840. & Mayacam ad ort. 800. stadiis. *Strab.*

Corozaio, opp. Palestinæ, io ora lacus Genesaræ ad ortum, inter Capharnaum & Cedar 12. mill. pass. a Scythopili verò 8. io Cæc. ægrè habitatum. *Bibl.*

¶ Corregium, *Corregio*, oppidum Italiæ sat amplum & eultum, io Longobardia, cum arce munita. Alias habuit Principes proprios; sed ounc subest dominio Ducis Mutinæ cum eius ditione, inserta agro Regiensi, 10. milliaribus distat a Regio Carpium versùs, 13. a Mutina in occasum. *Strab. Steph.*

Corsiæ, sive Corsiæ, insulæ parvæ Joniæ adiacentes; cootra Samum ins. quas etiam Plin. Corseas vocat, a Corasiis diversas.

Corsica, Cyrnus etiam Ptol. & Strab. a Cyrno Herculis filio nominata, teste D. Isid. lib. 14. etymol. Corsis Steph. *Corsica* vulgò, ins. maris Ligustici, & Tyrrheni, proaima Sardiniæ, freto 9. mill. pass. dumtaxat divisa, ab esque in Bor. recedens, a Populonio 60. mill. pass. in merid. a Vadis Volaterraois 62. a Liburno portu 70. longa 150. lata 30. circuitu 322. sub Genuensibus. Urbes in ea quondam claræ, & col. Rom. ouoc eacisæ, Mariaoa, & Aleria. Hic estochites lapis, corporibus qoibus admovetur firmiter adhæreos; teste Sol. Melle abundat, Matt. lib. 9. epig. 26. *Strab. Plin. & al.*

Hyblais apibus Corsica mella dabit

¶ Corsica, Cyrnus antea dicta, *Corsica* Italis, *la Corse* Gallis, insula est Italiæ, in mari Tyrrheno, sub dominio Reipoblicæ Genuensis. Separatur a Sardinia freto Taphros dicto, 6. mille passuum. Distat a Genua 100. circiter milliaribus io austrom, & 30. a Liburno. Longa est 105. mill. pass. lata 50. & eius ambitos est 300. milliarium. Dividitur insula io qoatuor partes, suotque pars Cismontana, seu Borealis, pars Oricotalis, seu latus interius, pars Ultramontana seu Meridionalis, et pars Occidentalis, seu latus eaterius.

Corsica urbes præcipua.

Adjaeium, *Aiazzo*.	Calvium, *Calvi*.
Bastia, *Bastia*, caput insulæ.	Curia, *Corte*.
Bonifacium, *Bonifasio*.	Faoum S. Florentii, *S. Fiorenzo*.

Corsiacum, *Pienza*, urbs Thusciæ recens episc. sub Archiepisc. Seneosi, inter Mont. Politianum et Mont. Ilcinum proaimas urbes 6. mill. pass. a Sena 22. circiter distans, a Pio II. Pont. Max. episc. sede ornata, de qua suo nomine dicta.

¶ Corsianum aliis omnibus Corsinianum, in agro Senensi Incolle sub dominio magni Ducis Hetruriæ 26. milliaribus distat a Senis, & 10 a monte Ilcino in ortum. *Volat.*

¶ Corsoa, *Korsör*, urbecula Daniæ, in ora occidentali Zeglandiæ iosulæ, que primum appulit cum classe Rex Succiæ Carolus Gustavus aono 1658. Sedet iuxta fretum Balteum, vulgò *die Blet* dictum, ex adversò Fioniæ insulæ & Neobergi urbis; gaudetque arce satis munita.

Corstopitom, **Morpis*, teste Camd. opp. seu pag. nunc Albionis, in Anglia, ad Tinam fluv. in Northumbria. Talboto est *Corbridge*: sed Camdeno magis fidimus. (*Camdeno videtur *Corbridge* super Tinam, cui *Morpeth*, vel *Morpet* est ad fluv. *Vvansbeck*.

¶ Corstopitum, *Morpit*, & *Morpeth*, oppidum Ottadinorom, in Anglia, quod fortao Morstopitum dictum fuit, ut opinatur Camdenus, nunc castrum est in Northumbria, ad amnem *Wansbeck*, qui 5. milliaribus Anglicis infra io Oceanum Germanicum se exonerat, & 10. milliaribus distat a Novo Castro in Boream Bervicum versus. *Ant.*

* Cortaeha, *Tarthao*, teste Mercat. urbs Indiæ ulterioris sive extra Gangem ad sinum magnum, * Gr. cod. & Seld. manusc. *Ptol.*

Cortenæum, *Courtenal*, urbecula Galliæ, in provincia Iosulæ Franciæ, & in Vastiniensi tractu; inter Senones & Mootargiom. Hinc dicti Principes noti in historiis Galliæ, ex quibus etiam Imperatores Constantinopolitani, eatitere.

¶ Cortereslis ora, *la coste de Corterenl*, pars Americæ septentrionalis, quę aliter *Terre de Labrador* dicitur. Vocatur etiam Nova Brittannia, extenditorque ad arctos ioter oovam Franciam & Fretum Hudsooium, io ora littorali maris Borealis, vide Estotilandia & nova Brittannia. *Lib. Not.*

Cortetiacum, *Cortryck*, Gallicè *Coutray*, urbs Bel-

gii, io Plandria, ad Legiam fluv. inter Adenardem, & Hypras ad merid. 5. leuc. a Sornaco 6. io Bor. a Gandavo 8. in occ. sive Africum. Corteriacenses populi.

Ptol. ¶ Corteriacum urbs est permunita, cum arce 5. leuc. ab Iusulis. Capta foit a Gallis anno 1646. & iterum auno 1667. Ipsis etiamnum subest. Territorium habet satis amplum, & versùs Gandavum extensum.

Corticata, opp. Hisp. Bær. in Vandaliæ & Extremaduræ conf. quod *Guadacanal* esse putatur aliquibus, inter Elerenam, & Cazallam 3. leuc. apud montes Marianos. Sed, teste Morali, cui fides habetur, *Guadacanal*, non corticata; at Sisapone veteribus dictum fuit.

Ptol. *Liv.* ¶ Corticata, oppidulum Hispaniæ, in Andalusia; versùs montes. Nunc *Cortegana* dicitur, ut nonnulli opinantur, io confinio Extremaduræ, & versùs fontes fluvij *Odier*. Distat tantum sex leucis a confinio Portugalliæ, 14. autem a *Guadacanal* in occasum.

Cortina in Thes. Ling. Lat. pro Gortyna malè scribitur.

(Cortiza urbs est Russiæ magnæ seu Moscoviæ.)

Ptol. Corton, orbs Thessaliæ, a Cratone 100. stad. teste Steph.

Cortona, Virg. coritus, quas corytona, urbs Hetruriæ antiquiq. ex primis Tuscorum, col. inter Aretium 15. & Perusiam 25. mill. pass. episcop. sub Archiep. Florentino, inde 30. mill. io monte excelso constructa. Pop. cortonenses Plin. ejus mem. Sil. lib. 8.

Strab. *Lectos Coro viros, lectos Cortona superbi.*
Tarchontis domus, & veteres misere Gravisca.

Cortona, *Cortona*, urbs est in dominio Magni Ducis, in confinio ditionis Pontificiæ, & agri Perusini. Distat 22. milliaribus a perusia in occasum, 8. a clani palude, & 4. a lacu Trasimeno, usque satis monita, ab antiquitibus Græcis croto dicta, cyatonium Polybio, a Pelasgis erepta Umaris. Utrum autem dicta fuit coritus, aut corithum, non constat. Vide de his pluribus clariora. Ei Episcopum dedit Joannes XXII. sub Archiepiscopo Flurentino.

Prov. (Cortracum, urbs Flandriæ. Vide Corteriacum.)

Corula, *Corolan*, vel *Coloran*, teste Castal. urbs Indiæ citerioris.

¶ Corum. *Coro*, urbs Americæ meridionalis, episcopalis sub Archiepiscopo S. Dominici. Est primaria provinciæ Venezuelæ, a qua etiam dicitur persæpe Venezuela. Sed prope litturalem Oceani Borealis, fuitque alias misere devastata, nunc autem utrumque reparata. Subest dominio Hispanorum.

Steph. Cory, ins. maris Indici; io sinu Argarico, quæ *Nicovar* esse, teste Merc. videtur.

Cory quoque, prom. Indiæ citer. Australissimum quod colaicum etiam Plin. dicitur, & Calligicum Ptol, vide Colaicum.

Corybantes, qui & Curetes, pop. cretæ, Idam mont. incolentes, nec non apud Achelonum fluv. in Acarnania, Iovem educasse traduntur. Hinc corybantius

Strab. nom. gent. Virg. lib. 3. Æn.

Hinc mater cultrix Cybele, Corybantiaque ara.

Corycium antrum, Corycius specus Melæ horrendum prom. Ciliciæ: juxta quod Corycus urbs *Coruch* Nig. *Carachisar* Turcicè, teste Leuncl. Ibi crocum optimum Provenit, Hinc corycius, ut quidam.

Corycium vidisse senem, qui pauca relicti
Jugera ruris erant.

Antri meminit Lucan. lib. 3.

Corysiumque patens exesis rupibus antrum.

In Thes. Ling. Lat. Coryceon prom. Ioniæ ex Plin. lib. 5. cap. 29. scribitur, sed corycium prom. ciliciæ scribendum videtur.

Corycos, *Corcur*, *Curch*, & *Curcho* Nig. Chamusiu, & aliis, orbs ciliciæ, non Pamphyliæ, ut io Thes. Ling. Lat. io ora, inter Zephyrium prom. ad occasum & Sebasten urb. ad ort. episc. sub Archiepiscopo Seleuciensi, inde 18. mill. pass io austrom, a Tarso 30. io occ. *Carachisar* à Turcis dicta. Ibi mons eiusdem nominis, optimom & plurium crocum gignens, teste Strabone.

¶ Corycus, seu Corycum, urbs ciliciæ nunc *Churca* dicta, Rhamusio & castaldo testibus io caramania regione, prope promontoriom cognomine, 5 milliaribus distat a Tarso, 25. a Pompeiopoli, io occasum ex adverso Cypri. Subest dominio Turcarum, gaudetque portu capaci,

Corycus item, mons & prom. cretæ, inter Cisamum, & Phalasarnam ad occid. *Cornico* ex tab. recent. cum cognomine: sed iu ora *Cambrusio* dicitur Nigro, *Cambrasia* pineto. Mons etiam est Ioniæ, apud Teon *Plin.* *Ptol.* urbem. Corycæi Coryci urbis, & montis incolæ malè audiebant, quod merces mercatorum in eorum portus advenientium explorarent, & piratis nunciarent; quod mercatores reicientes, dicebant sibi mutuò loquentes *Corycæus auscultavit*; propterea cavendum esse. Idque in adagium transiit, teste Suida.

¶ Corycus mons est & promontorium cretæ insulæ, in parte occidentali, & in territorio caneæ. A quibusdam dicitur *Cornico*, uti & oppidum io vicinis eum portum ei adiacente sunt tamen qui credant osse portum dictum *delle Garabuse*, prope Cisamopolim, in ora Boreali; obi & corycæ insulæ. Brietio teste, aliquot milliaribus ab ora, cum arce munita, sub dominio Turcarum a paucis aunis.

Polib. * Coryne, *Antilodum*, teste Nig. upp. Peloponnesi in Elide. (Cman. Seldeni.)

Coryphasium, *Capo Zunchi*, teste Nigr. prom. Messeniæ, apud Pylum. Ibi etiam upp. fuit ejusdem nominis; cujus mem. Plin. in Thes. Ling. Lat. est regio Laconiæ, ex Stephano.

Pauf. *Palut.* ¶ Coryphasium promontorium peloponnesius est, in ora sinus cyparissij, prope pylum Messenicam, & è regione Sphalerræ insulæ, medium inter Electam fluvium & Methonem. Plinio est etiam urbs Argiæ regionis, quam alias Inachiam appellatam ait.

Corypho, moos Ioniæ, circa Smyrnam urbem, & alter iu Syria, inter Antiochiam & cerrhœam occurrens, qui à polyb. coryphæos appellator.

Corytus, urbs, vide Cortona, & curouetum. De ea Sil. lib. 5.

Areti Muros, Coryti unne dirnas arcem.

Ex quo loco liquet corytum esse cortonam urbem, Aretio proximam, non corouetum.

Cos Coos Cic. & al. *Lanco* Soph. teste, ins. maris carpathii, cariæ adiacens, ab Gelicarnasso urbe 15. mill. pass. in occ. recedens propior Myndo urbi, inter alam 5. & Nisysan. ins. ad 7. mill. inter Rhodum, & chium in Bor. distantem ad 80. mill. circuitu 100. *Stanco* à Turcis dicta, cum episc. sua Archiepiscopo Rhodiensi, patria Apellis pictoris. Hinc cous nom. gent. Ovid. lib. 3. de arte amandi:

Si Venerem Cous nunquam pinxisset Apelles,
Illa sub æquoreis mersa lateret aquis.

Plin. Cos adeo ferax & pecoribus abundans est, ut proverbio diceretur, teste Eustach. lib. 14. Iliad. *Quem Cos non nutrit, hunc neque Ægyptus*, io eos qui nec plusquam mediocri fortuna sunt contenti. Coi diserti fuere: chii verò loquaces: unde adagium *Chius Coum loqui non finit*, in eos qui moltiloquio alios impediunt obstrepentes.

¶ Cos, *Lango*, insula, Asiæ, versùs oram littoralem cariæ, 70. milliaribus distat ab Halicarnasso, paulo minos a Myndo, cnido autem propior ad 30. milliaria, & 100. milliaribus a Rhodo. Oppidum habet cognomine quod etiam *Langa* dicitur: paruitque olim insula Equitibus Rhodiis; sed a Corsiis occupata, ipsis etiamnum subest.

Cosa, vide cosanum, *Cosano*, seu *Cassuna*, colon. & urbs Mag. Græciæ, in calab. citer. episcop. sub Archiep. Rosciano, inde supra 20. mill. pass. in Bor. inter castrovillasium & uram sin. Tarentini 6. mill. à Thurio novo 8.

Martyrol. *Liv.* *& al.* ¶ Cosa, teste Gabriele Barrio, est *Cassano*, urbs regni Neapolitani in calabria, io regione aspera, sub ditione Principis Altoiani, eius Episcopus suffragatur Archiepisc. consentino 6. milliaribus distat ab ora sinus Tarentini io occasum, & totidem a confinio Basilicatæ. Dicitur etiam cassanum.

Cosa altera, urbs Hetruriæ, quæ cossa Strab. Plin. & cossæ Ptol. cosæ vero Virg. lib. 10. Æn.

Ant. *Quique urbem liquere Cosas, quis tela, sagitta.*

Hæc à murium è terra erumpentium multitudine delera traditur.

¶ Cosaci, *Cosacki*, Gallis *Cosaques*, popoli Poloniæ regni; qui, primum exisse dicitur ex insula Boristenis fluvij, in eu us etiam ustiis hodie vivunt, Turcis terribiles sub nomine Rossonum. Ducem habent proprium, seu capitaneum generalem, sub dominio Regis Poloniæ Habitant io Volhinia inferiori, quæ aliter Veraiua dicatur eorumque pars nunc est sub clientela magni Ducis

Mos-

Moſcoviæ. Ritus Græcos ſervant, & nomen habent a voce Rutheuica *Coſac*, quæ ſignificat militem vagum. *Ptol.* Noti fuere hiſce ultimis temporibus ob frequentes ipſorum rebelliones contra Polonos.

Coſamba, *Sangan*; teſte Caſtal. urbs Indiæ citer. ſed divinat. ad oſtium Gangis occid. ab orientali 80. leuc. Hiſp. diſtans.

Coſanom *Caſſano.* urbs epiſc. mag. Græc. in confin. *Strab.* Lucaniæ, & calabriæ, vide Coſa.

Coſas, *Piſta*, teſte Leand. flav. Hernicorum, in Latio apud Fruſinonem decurrens, & in Lirim prolabens. Sed *Coſa* adhuc nominatur, uti ab iocolis audivi, ac etiam teſte Celſo cittad. In Theſ. Ling. Lat. apud Foſinum, pro Fruſinonem legitur.

Coſedis, vide conſedie.

Ant. ¶ Coſfetdia, *Coesfelde*, urbs germaniæ parva, ſed munita, in weſtphalia, & agro Monaſterienſi, ad fontes Borchelii, fluvij; ubi perſæpe commoratur Epiſcopus Monaſterienſis, diſtat a Monaſtetio 7. leucis, & totidem a confinio Belgij, & Comitatus Zotahania in ortum.

Coſilinum. Vide conſilium.

¶ Coſtiacum, *Coſſiaco*, uppidum Italiæ, in Iſtria provincia, & ſub dominio Auſtriacorum, quod a germanis *karſchen* dicitur, ad lacum cognominem, qui Arſiam fluvium effundit 2. leucis diſtat in Boream a Pætina, 3. autem a Vitnpoli in occaſum.

¶ Coſlinum, *Coslin*, urbs eſt germaniæ, in Ducatu Pometaniæ olterioris, & in caſtubia tractu, in ditione Electoris Brandeburgici, & antea ſub dominio Epiſcopi caminenſi, qui inibi ſedem babebat 2. leucis diſtat a mari Baltico, & 4. a Belgardia in ortum.

¶ Coſmopolis, vide Argous portus. Ibi enim Por-*Leand.* caccius & Maginus ſuam coſmopolim finxere, in Ilva inſula Italiæ.

Coſobus, qui & caſſovius, & campus Merulæ, *Amelsfelde* germanis, & *Coſſovvopolie* Sclavis, campus latiſſimus Pannoniæ, in Hungaria, apud Saum fluviom.

Coſſa, coſſæ Ptol. coſa Ant. coſæ Virg. col. & urbs Hetruriæ, (non Umbriæ, ut in Theſ. Ling Lat.) exciſa, apud Urbatellum opp. a porta Herculis 2. mil. paſſ. circiter diſtans. Locus adhuc nom. antiq. reti-*Strab.* net, teſte Cittadino, licet Leander *Aſidania* dici velit *Plin.* a Tarquiniis urbe etiam exciſa 15. mill. paſſ. in occ. ab urbe Roma 60.

¶ Coſſa, & Coſæ, urbs fuit Hetruriæ, ex cuius ruinis crevit Anſedonia, *Anſedonia* vulgò, quæ a Carolo Magno Imperatore everſa, nunc diruta jacet, & in vicum redacta eſt in agro Senenſi, ſub dominio magni Ducis Hetruriæ, in maritimo tractu, in colle, prope oram littoralem & oſtia peſciæ fluvij. 6. milliaribus diſtat ab Urbatello in ortum, & paulo minus a porto Herculis 28. a Tarquiniis in occaſum, uti 70. a Roma, in confinio ditionis Summi Pontificis.

Plin. Coſſetania, reg. Hiſp. Tarracon. pop. coſetani Ptol. in catalaunia, quorum metrop. eſt Tarraco. Reg. *Campo di Tarragona* nominatur.

Ælia. Coſſinitus, fluv. Thraciæ, per agrum Abderitanum in ſtagnum Biſtonium influens.

Coſſium, *Bazas*, urbs Aquitaniæ epiſc. ſub Archiep. Auſcenſi, a Burdigala urbe 10. leucis Auſcos verſus Vaſates Auſon. & Vaſſei Plin. Vide ibi.

Ptol. Auſon. ¶ Coſſium, ſeu & Coſſio, urbs eſt Galliæ Aquitanicæ, Vaſatum primaria: unde recenti vocabulo dicitur Vaſatum, ſeu Vaſatium, *Bazas*. Sedet iuxta amnem *Lavaſane* 3. leuc. a Garumna fluvio in auſtrum, & 12. a Nerano. Ab ea regio adjacens dicitur *le Bazadois*, vaſatenſis tractus, in vaſconia provincia.

Coſſyra, Coſſura Melæ, & Flacco, coſyra Plin. coſura Strab. cui alibi coſſura, & cotſura, *Pantalerea*, teſte Thoma Faz. inſ. maris Africi, una ex pelagiis, inter Siciliam, & Africam, a Lilybæo prom. 280. ſtad. a clopea opp. Africæ 190. Strabo ſcribit illam a Melita inſ. diſtare 500. ſtad. ab oſtio Selinuntis fluv. Siciliæ 600. Media eſt inter Lilybæum Siciliæ, & Hermæam Africæ prom. 60. mill. paſſ. utrinque diſtans, Mem. illius Ovid. lib. 3. faſt.

Fertilis eſt Melite ſterili vicina Coſyræ.

¶ Coſſyra, *Pantalarèe*, inſ. eſt Africæ, in mari Mediterraneo, verſùs Hermææ promontoriam, a quo diſtat 45. milliaribus in ortum, a Sicilia autem 90. in auſtrum circuitus eſt 25. mill. paſſuum circiter. Urbeculam habet & caſtrum, cum portu ſatis tuto. Pendet in præſenti a Sicilia, cum alias fuerit ſub dominio Regis Tunetani.

Cotyrus, inſ. Siciliæ, iuxta oſtium Selinuntis fluv. ubi nunc tres parvæ inſulæ conſpiciontur, *Tre Fontane* dictæ.

Cotæna, *Cotona* adhuc ex tab. rec. opp. Armeniæ *Cic. Front.* minoris, in conf. Cappadociæ.

¶ Cothuſium, *Cothus*, oppidum germaniæ, in Luſatia inferiori provincia, ad Suevum ſeu Spicham flovium, ſub dominio Electoris Brandeburgici, dicitur aliter *Corvvitz*, eſtque ferè medium inter Dreſdam & Francofurtum ad Oderam.

Cotes, *Eſparto* Marmol. & *Spartelle* Caſtal. opp. & prom. Maurit. Tingit. apud fretum Herculeum, paulò extra columnas, Ampeluſiæ prom. vicinum, Cottes Ptol. quod *Cabo Eſparto* Hiſpanis, & al. *Capo Spartello* nominatur. In Theſ. Ling. Lat. nunc Tingi eſſe dicitur; cum diverſa ſint loca apud omnes.

¶ Cotes promontorium eſt Atticæ, in Mauritania *Strab.* Tingitana, nunc *Cap Spartel* dictum, Hiſpaniæ obver-*Mel.* ſum & iuxta Fretum Herculeum, 5. leucis Hiſpanicis *Ptol.* a Tingi in occaſum, prope Oceanum Atlanticum, ubi major eſt Freti latitudo.

Cothon, ſive cathon, uti alii legunt, inſ. parva ſin. Laconici, apud Cytheram inſulam.

Cotia, ſylva Gall. apud Compendium opp. iuxta Iſa-*Strab. Ptol.* ram, ſive fluvium.

Cotia ſylva *la Foreſt de Villes Coverez* nunc dicitur a Villerio caſtro ſuperbo illic excitato, eſtque inter creſpiacum Valeſium & Sueſſiones, ſeu in valeſin tractu, & verſùs Firmitatem Milonis. Sed aliquot leucis diſtat a compendio & ab Oeſia fluvio, Britto teſte. Lubinus tamen & quidam alii ex ſcriptis Gregorii Turonenſis credunt Cotiam ſylvam eſſe in eo tractu ubi nunc vicus *Seſſo*, ad Axonam fluviom, ubi influit in Oeſiam, pro-*Plin. Pal. & al.* pe compendium.

Cotiæ Alpes, vide Cottiæ.

Cotilæ lacus apud Feſtum. Vide Cutiliæ.

Cotoneum, *Codegno*, opp. Inſubriæ amplum, licet ſine mœnibus in agro Laudenſi, inter Laudem Pompeiam 13. & Placentiam 7. mill. paſſ. ſoli ubertate præditum.

¶ Cotoneom, *Codegno*, ſitum eſt in Ducatu Mediolanenſi & in limite agri Placentini; gaudetque titulo Comitatus Trivultiorum.

Liv. Ant. & al. Cottiæ Alpes, *Monzenis* Leandro, & *Mont Genebre* Iovio, montes excelſi, inter Galliam & Italiam divortia facientes, ac Taurinos ab Allobrogibus, ſeu a Delphinatu potius ſeparantes. Has P. Diac. Dertonam, & Bobium uſque extendit, partemque illas Apennini facit. Has Theſ. Ling. Lat. cum Graiis & Pœninis confundit; cùm manifeſtò ſint diverſæ.

¶ Cottiæ Alpes, ſeu Alpes Cottiæ, montes ſunt excelſi, Delphinatum a Pedemontio ſeparantes. Extenduntur a monte Veſulo ad montem Ceniſium. Harum præcipui montes ſunt Genebra, *le mont Geneure*, Ceniſius *le mont Cenis*, Veſulus, *le mont Viſo*, habentque, ad auſtrum Alpes maritimas, & ad Boream Alpes Graias. *Strab.* Sed longe diſtat a Dertona & Bobio in occaſum.

Cottiæ, *Cazzo* pag. Inſub. in agro Ticinenſi, Candiæ opp. vicinus, a Ticino 28. mill. paſſ. diſtans, Caſalenſem urb. verſùs, inde vix 10. mill.

¶ Cotitæ, *Cozzo*, pagus eſt Ducatus Mediolanenſis, in agro vigevanenſi 2. mill. diſtans a Seſia fluvio, & in confinio Montisferrati. Dicitur etiam Cutiæ quibuſdam.

Cottiara, *Cochin*, teſte Caſt. urbs Indiæ citer. regia, in ora littorali, Luſit. ſubiecta, a Cory prom. Auſtrali 26. leuc. Hiſp. in Bor. Goam verſùs. Alius eſt *Calecut*, urbs ejuſd. oræ regia Luſitaniſque vectigalis, prædicta Borealior, media ferè inter Goam regiam Luſitanorum, & Coty prom. quaſi 60. leuc. utrinque recedens.

¶ Cottiaria, urbs Indiæ citerioris, in ora, nunc forſan *Travancor*, ut videre eſt ex poſitione Ptolemæi. Diſtat 27. leucis Hiſpanicis in auſtrum a Cocino urbe, quæ alias Colchi dicta, et vix 20. leuc. ſimilibus a promontorio *Cory* ſeu Comorino in Boream, longius autem a Caleſuto in meridiem.

Cotuantij, pop. Rhætiæ, quorum tractus *kesting*, teſte Laz. nominatur; licet alibi eos *karchavu* dici e-*Plin.* tiam patet.

Ptol. * Cotyæum, *Cutaye*, teſte Leuncl. *Cute* Turcis, urbs Phrygiæ, in Galatiæ conf. archiep. et regionis primaria apud montis Olympi radices, quaſi ex adverſo Pruſæ urbi Bithyniæ, a Nicea 40. mill. paſſ. in Eurum

cum Iuliopolim versùs distans, sedes Præfecti (* manuscr. Sel.)

¶ Cotyæum, nunc *Cutaige* seu *Chiutaie*, urbs Asiæ minoris, in Phrygia magna, et Bithyniæ confiniu, longè autem a galatia, nunc ex primis totius regionis, et sedes Præfecti Turcarum. Distat 65 milliaribus a Prusa in ortum, et 70. Ab Adramyto.

Strab. Cotylum, seu Cotylus, mons Phrygiæ minoris parvus, instar collis, ab Idæ muntis iugu 120. stad. distans ex quo Granicus, Æsapus, et Scamander effluunt, a Scepsi 15 mill. pass. distans.

Cotynusa, vel Continusa ins. vide gades.

Dionys. Xenop. Cotyora, Cotyorum Plin. quæ et cytorum, *Castello*, teste Nig. urbs Paphlagoniæ marit. in ora maris Euxini, iu Bithyniæ conf. iotar Amastrim urb. ad occasum ut cerraben prom. ad ort. ab eo 15. mill. pass. in occ. Tium versùs 48. Ibi mons cytorus, vide cytorum.

¶ Covalia, *kile*, provincia Scotiæ meridionalis, inter carrictam, cuniophamiam, et eludesdaliam provincias, ubi Aerea urbs primaria, mercibus affluens, et cum portu sat commodo.

¶ Coubela, *Coubles*, arx Asiæ, in India' orientali, et in iosula Amboina, una ex Maluccis, in ditione Hollaudorum.

¶ Concum, *Couco*, reguum parvum Africæ, in Barbaria regione, cum urbe cognomine, lorra montes, et iu mediterraneis, 60. circiter milliaribua ab ora maris Africi, et inter regna Algerii et Bugiæ.

¶ Coveliacæ, locus Vindeliciæ, vulgo *kochel*, in Bavaria superiori, non longè ab Isaro flavio, Cluverio teste, 8. leucis germanicis distat a Monaceio in meridiem, et 6. a Schonga in ortom.

Lib. Dom. Coventria, *Coventry*, urbs Britanniæ sive Albionis (vide Çonventria) media ioter Herefordiam et Lincolniam ad 50. mill. a Tigoruis 20. Londinum versùs.

¶ Coveutria, *Coventry* et *Coventre*, urbs Angliæ, et iu comitatu Warcicensi. 6. milliaribus Anglicis a varvico in Boream. Dicitur melius cunventria, vide ibi.

¶ Coulanum, *Coulan*, urbs Indiæ citerioria, in ura Malabaria, ubi alias forsan Elancorum. Regem habet proprium, cui subest etiam regnum Travancoria iu illo tractu. Ibi arx et emporium celebre, cum portu, 18. leucis Hispanicis infra cocinum in meridiem, et 24. a comorino promontorio io Boream.

Ptol. Counos, *Canvey*, teste Camd. licet al. *Shepey* ins. Albionis Tuliapi ins. proxima, contra Thamisis fluv. ostia, a Londino regia Angliæ supra 50. mill. in ortum.

¶ Counos, seu et convenos ut vult cadenus, iosula est *Canvey* dicta, in provincia Essexia, ad Tamesis æstuarium in Boream, ubi pars Trinobantum alias. Vix 20. milliaribus Anglicis distat a Londino in ortum, et 7. a Rossa seu Rocestria in Boream.

¶ Covordia, *Coeforden*, oppidum Belgij permunitum in Transisalauia provincia, caput Drantiæ tractus, iu dominio Batavorum. Alias varias expertum est vices, Situm est prope paludes, in confinio westphaliæ, et ditionia Monasteriensis, 15. leucis a Groninga iu austrum 11. ab Oldesalia io Boream, et totidem a Zuvolia in ortum.

¶ Covuna, *kowune*, urbs Poloniæ in Lithuaniæ Ducatu, ad flovium chronum, ubi recipit Vsliam, in confinio Samogitiæ, ut iu palatinatu Trocensi. 8. leucis distat a Troca, et 65 a Vilna in occasum,

Cic. Front. Crasira, *la Marana*, et *Maranella*, testa Luca Peto, fluviolus territorii Romani, non lungè ab urbe decurrens.

¶ Crabra, seu Aqua crabra, vulgò *la Marrana* dicitur. Oritur in Latio ex agro Tusculano paulò supra criptam Ferratam, et postea iu duo brachia partitur. Pars major in Anienem se exonerat, vix 2. milliaribus a Ruma: pars minor per urbem Romam labitur, et ibi iu Tiberim se exonerat.

Script. Polon. Cracovia, quasi Gracchopolis a Graccho conditore, *Cracovv*, urbs germ. Poloniæ regia, amplissima, ad Vistulam fluv. tribus urbibus constans, episc. sub Archiepisc. Gnesneusi, a Praga Bohemiæ 48. leuc. in ort. a vienna 44. in Boream.

¶ Cracovia, regni Poluniæ caput, novem leucis distat a confinio Silesiæ io ortum, 11. a confinio Hungariæ in Boream, 44. a vienna in cæciam, 56. ab Uratislavia, 23. a Sandomiria in occasum, ut 40. a varsaviam in austram, gaodet arce permunita; estque iu ea parte Poloniæ quæ proprie Major Polonia dicitur,

Strab. Mel. Ptol. Cragus mons Lycie, in oru, ubi et chimera mons ignivomus, & unde Taurus maximus Asiæ mons usque Seias extremos pop. ad ortom perductus initium sumit, cui mons oppositus Anticragus nominatur, apud Limyrum fluv. & Andriacam urbem, *Monte di Gerange*, inter alia nomina, dictus. Ei Pinara, olim maxima, urbs subiacet. De quo Ovid. lib. 9. Metam.

Iam Cragon, & Lymiren, Xanthique reliquerat undas

Vide Chimæra, & Taurus.

Strab. Ptol. Crambusa *Grambussa* adhuc dicta ex tab. recent. ins. Ciliciæ, apud Coracum prom. & Calycadni fluvij ostia.

¶ Cranganora, *Cranganor*, urbs Asiæ, in India citeriori, regionis coguuminis caput, cum portu io ora Malabarica, 25. milliaribus à Cochino Calecutum versùs, in dominio Hollandorum. Ibi persæpe commoratur Archiepiscopus Angamalæ.

Plin. Val. & al. Cranon, Crannon Liv. *Cores*, teste Bellonio, urbs Thessaliæ, iu Macedoniæ conf. à Cratone 100. stad. distans,

¶ Cranostavia, *Kranostavv*, urbs Poloniæ parva, sed munita, in Russia oigra, ad amnem *Wiepsz*, ubi stagnum efficit. Eò translata ust sedes episcopalis Chelmensis, Distat a Chelma 9. leucis, & totidem a Lublino.

Crastus upp. fuit Siciliæ, apud Sybarim, patria Epirharmi: ex quo intelligitur Stephanum bic nomine Siciliæ magnam Græciam intelligere, cum Sybaris ibi sit, non io Sicilia.

Plin. Crateia, *Fiumara de Moro*, fluv. Brutiorum, iu Calabria ulteriore, in Scyllam apud Scyllæum opp. exiens. Sic à Cænide opp. (*Fiumara de Moro* etiam dicto) quod alluit, nominatus. Ejus mem. Virg. in Ciri; scribitur enim & cum diphtongu.

Ipsi seu Lamia mater sit, sive Crataie.

Strab. Crater, *Golfo di Napoli*, sinus Campaniæ, inter Misenum & prom. Minerve conclusus, qui & sin. Puteolanus nominatus, in cojus intimu recessu Neapolis est De quo lib. 3. itin.

Tandem ad Craterem fessi devenimus, unde &c.

Strab. Plin. Theor. Crathis, *Cratti* fluv. Calabriæ, in Brutiis ortus; & per eos & magnam Græciam fluens in sinum Tarentinum, apud Thurios desinens; per agrum enim consentinum & Thurinum decurrit. Cujus aquæ multis morborum generibus prosunt, & hominum capillos molles candidosque efficiunt, sicuti aquæ Sybaris fluv. proximi crispos & duriores. Ortel. Crathim cum Cratæi confundit, non absque manifesto errore. De Crathi & Sybari Ovid. lib. 15. Metam.

Crathis, & hinc Sybaris nostris conterminus oris,
Electro similes faciunt auroque capillos.

¶ Crathis, seu Cratia fluvius, vulgò *Crate*, Magino teste, fluvius est Calabriæ citerioris, in regno Neapolitanu. Consentiam rigat, & prope Bisinianum labitur. Hinc auctus fluvius Buseneo, Turbido, Cotili, & aliquot aliis minoribus, iu sinum Tarentinum se exonerat.

Strab. Pauf. Crathis etiam, fluv. Peloponnesi, per Achajam fluens & mons Arcadiæ, ex quo amnis hic profluit, ac iu sinum Corinthiacum juxta Ægas opp. insluit.

Cratia, urbs Bithyniæ. Vide Flaviopolis.

Ptol. Craton, mons Siciliæ, qui & Nebrodes. Vide ibi.

Ptol. ¶ Cratumnum, *Craon*, urbecula Galliæ, in provincia Andegavensi, prælio suo memorabilis. Sita est ad amnem Oudonem, in limite Britanniæ minoris & Cenomanensis provinciæ, 10. leucis ab Andegavu in Boream.

Plin. Craugiæ, insulæ duæ parvæ, seu veriùs scopuli, Peloponnesi, in ora orientali apud Spiræum prom. & apud Epidaurum urbem Argiæ reg.

Jorn. Cresennæ, Scritifini Procop, Scritofinni P. Diac. *Scrickfinner*, pop. Scandinaviæ Boreales; quorum reg. *Scrickfinia* Lat. utiam nominatur.

Script. Ital. Crema, urbs Cænomanorum, iu Gallia Transpadana ac iu Insubrum conf. episc. recens sub Archiep. Bononiensi, Laudi Pompejæ finitima, inde 10. mill. pass. Brixiam versùs distans, urbs Venetorum munitissima.

¶ Crema, vulgò etiam *Cremu* dicta, alluitur Serio fluvio; estqua caput Cremensis agri, *Cremasco*, sub dominio Reipublicæ Venetæ, cum olim fuerit Ducum Mediolanensium. Urbs ipsa distat à Cremona 24. milliaribus in occasum, & totidem circiter à Brescia distat.

Creme urbs fuit Ponti. Unde apud Steph. nom. gent. Cremesius.

¶ Cremenecum, *Kremieniec*, urbs Poloniæ, il Vulhinia superiori, in colle, ad amnem *Ikuam*, 8. leucis a Luceo-

cebris in austrum, versùs Russiam nigram, Malè babita fuit a Tartaris hisce temporibus.

Ziv. Halic. Cremera, fluv Tusciæ, cum pago castrove parvo cognomine, in Tiberim (ex lacu apud Baccanas ortus) influens, ab urbe Roma 5. mill. pass. ot aliquibus videtur; sed eùm cremeram castrum adluat io finibus Veientum, nomenque retineat antiquum, longiùs ab urbe in Tiberim labitur. Fabiorum cæde, et nulla alia re memorabilis. De quo Ovid. lib. 2. fast.

Ut celeri passa Cremeram tetigere rapacem.

Cremera nunc *la Varca* seu *la Valca* dicitur; estque rivus parvus, qui io Tiberim fluvium se exonerat 5. milliaribus supra Romam, prope vicum *la Valca* dictum, ex adverso castri Jubilei. Dicitur etiam *Baccane* a quibusdam.

Polib. Plin. & al. Cremona, col. et urbs antiqua Cenomanorum episc. sub Archiep. Mediolanensi, ac in Duc. Mediolanensi, apud Padum fluv. urbs ampla et bellicosa, media inter Ticicum ad occ. & Mantuam ad ort. 40. mill. pass. a Mediolano 50. Placentiæ propior, inde 18. Brixiam versùs 30. anno ab orbe condito 3905. urbis verò Romæ 545. ædificata, & col. Rom. effecta sub T. Sempron. et Cornelio, Consl. eversa an. 285. a sua conditione, cujus mem. Virg. io Bucol.

Mantua væ miseræ nimiùm vicina Cremonæ.

Est & Cremona opp. carnorum, vulgò *Cermons*, Noreiæ ubi proximum.

Proco, Cremone, *Grone*, teste Laz. opp. Illyrici, apud Salonas urb. excisam.

¶ Crepa, *Crempen*, urbecula monita Daniæ regni, in Hollatiæ Docatu et Stormaria regione, prope Storam fluvium, et vix ono milliari Germanico ab Albi fluvio, & paulò amplius a Glustadio, sub dominio Regia Daniæ.

Sccip. Germ. Cremsa, et Cremisium, *Krems*, urbs Austriæ, ad Danubium, ubi ponte trajicitur, apud Medelieum urb. inde 2. leuc. Viennam versùs 11. De ea lib. 5. itio.

Provehimur Stemmum, quo Cremsa jungitur urbi,
Istram per medium pons ubi prabet iter.

Ovid. Cremyon, opp. Peloponnensi, io agro corinthiaco, ubi Theseus suem ingentem occidit, vide cromyon.

¶ Creolium, *Creil*, orbecula Galliæ, in *Valesia* regione ad Osiam fluvio, cum ponte, vix 2. leucis a Silvanecto, & 5. a Claromontio in austrum, prope tractum Bellovacensem.

Polb. Creonium opp. fuit Maced. apud Lycbnidum lacum & urbem.

¶ Crepacorium, *Crevacore*, oppidulum Italiæ sat munitum, in Vercellensi agro, & sub dominio Principia Masseraoi, cum arce.

¶ Crepiacum, *Crespy*, oppidum Galliæ, Valesiæ regionis primarium in provincia Insulæ Franciæ. 13. leucis distat a Lutetia in Cæciam, 7 a Meldis in Boream, & 5 a compendio in meridiem.

Ptol. Crepsa, Crexa Plin. *Cherso* ins. maris Hadriatici, una Absyrtidum, Absoro juncta ponte, Liburniæ adiacens.

Ptol. Cresa, Cressa Plin. *Porto Malfetan* Soph. opp. Cariæ(non Paphlagoniæ, ut in Thes. Ling. Latin.) marit. contra Rhodum ins. inde 20. mill. pass. in merid. recentem, ioter Lorymam ad occ. et Phoscam ad ortum.

¶ Creseotium, *Crescentino*, oppidulum Italiæ, in Pedemontio, aliasque munitum, prope Padum fluvium, & è regione Verrucæ, 20 milliaribus iosra Taurinum.

Script. Gall. Cresciacum, *Cressy*, oppidum Gall, Belg. in Picardia, inter Suessiones, et Laudunum ad 5. mill. Gall. ubi Galli ab Anglis ad 13. mill. cæsi.

¶ Cressiacum, *Cressy sur Serre*, oppidum est Picardiæ, in Tirascia regione, ad Serram amnem, 2. leucis a Lauduno in Boream, et 3. a Fara in ortum; non autem inter Suessiones & Laudunum, neque ibi Franci alias ab Anglis victi, sed in alio vico, Cressiaco dicto, *Cressy*, in Pontivio tractu Picardiæ, mediæ ioter Abbavillam, & Hedinum, sub Philippo Valesio anno 1346.

¶ Cressiacum, *Cressy*, oppidum Galliæ, io Bria regione, ad Morinum amnem, Vix 3. leucis distat a Meldis in aostrum, et 4. a Latinaco.

Cressæa, teste Herodoto regio parva Macedoniæ est, sinui Thermaico et Pallenæ proxima.

¶ Crestidium, et Grestum, *le Crest*, urbs Galliæ, ad amnem cognominem in Delphinatu et agro Valentino, 5. leucis distat a Valentia, et totidem a Montilio Audomari, 6. aotem a Dia io occasom. Dicitur aliter Crista Arnaldi.

Strab. Plin. & al. Creta, à Crete Rege dicta, *Candia*, ins. maris cretici maxima; multis, teste Sol. nominibus appellata, Aeria, Curetis, Hecatompolis, Marcatos, & Macaronesos. Longa 270. mill. pass. lata 50. à Sicilia 562. io ort. à Malea prom. Peloponnesi 80. à Phycunte prom. Cyrenes 225. in Bor. Venetis, quamvis ab eis remotissima, paret. Nullum animal noxium præter phalaogium auctore Plin. gignit. Caret & cervis, apris, & erinaceis, sicuti Africa cervis & ursis, & Arabia suibus. Urbes olim claræ Gnossus, & Gortyoa: inde Cydon, Lyctos, Lycastos, Phæstos, Dictynoa. Nunc Matinm primaria, Cydoo, & Rbitymna. Urbes 12. habuit episcopales, ex quibus manent, præter tres memoratas, Milopotamos, Cytæum, Chersonesus. A centum urbibus olim Hecatompolis dicta. De ea Virg. lib. 3. Æn.

Creta Jovis magni medio jacet insula ponto.

Ejus etiam mem. Luc. lib. 3.

Jam dilecta Jovi centenis venit in arma.
Creta vetus populis, Gnossusque agitare pharetras.

Hinc Cretæus, & Creteusis nom. gent. & Creticus. Pop. Cretes apud Poetas, qui & Cres habent in numero singulari.

Phœbo gratissima dona
Cres tulit.

Cretani apud Plaut. in Curcul. & Cretenses. Cressius & Cressus nom. gent. apud Poetas, idem quod Cretæos & Cretentis: Virg. lib. 8. Æn.

-Tu Cressia mactas
Prodigia.

Cretenses tanquam perfidi habiti sunt, locumque adagio dedere, ut quoties improbum eum improbo agere videmus, dici soleat, *Cretensis cum Cretensi*, vel *Cretensis cum Ægiata*. Unde illud, *Cum Cretensi Cretiza* simile illi, *Cum Care Cariza*, apod Plutarch. io Lysandro, & apud Diogen. non absimile ei, quod dicimus *Cum vulpe vulpizandum*, hoc est; mendaciis cum mendacibus utendum, &c.

¶ Creta, insula maris Mediterranei, nunc Candia, Gallis *Candie*. Olim Constantinopolitanis Imperatoribus paruit, ex quibus Balduinus Flandriæ Comes eam dedit Marchioni Montisferrati. Ab isto vendita est Venetis anno 1194. magno auri pretio; quorumque hodiè imperium agnoscit ea parte, Sed ab aono 1645. a Turcis bello tanta, ipsis paret pro majori parte a Venetis ægrè Candiam metropolim & aliquot fortalia littoralia servantibus.

Urbes Cretæ hujus temporis:

Agium, cujus sedes Cydoniensis juncta est.	Lappa.
Arcadia,	Ledrensis urbs. Vide Matium.
Camera, (*Camera.*)	* Matium, quæ Ledreosis urbs, (*Candia*)
(Castrum vetus, *Paleocastro*,	Milopotamos, olim Pantomatrium, (*Milopotamo.*)
Cherionesus, (*Spignalonga.*	* Rbitymna, (*Retimo.*)
Cilamus, (*Cisamopoli.*)	Subrita.
* Cydon, (*la Canea.*)	(Suda arx, *la Suda.*)
Cytæum, (*Sitia.*	
Hierapetra, (*Gierapetra.*)	

Pagi potius sont, exceptis tribus asterismo signatis. Interiere Gnosos, Gortyna, & aliæ complures.

¶ Crevantium, *Crevant*, oppidum Galliæ tepidum, in Burgundiæ Ducatu & Autissiodoreosi tractu, ad Icaunam fluvium, 4. leucis supra Antissiodorum. Ibi acriter pugnatum fuit inter Gallos & Anglos anno 1423.

Creusa, Creusa Strab. Creusis Steph. *Livadia*, teste Nig. opp. & navale Thelpiensium, in Bœotia, sic dicta a Creusa filia Creontis Corinthiorum Regis Cujus mem. Ovid. 10 epist. Medeæ Jasoni. *Liv. Ptol.*

Quam tibi tam longè regnum dotale Creusa;

Est autem in conf. Locrentium.

¶ Creusa oppidum est Bœotiæ, in ora littorali sinus Corinthiaci, in confinio Megaridis, 20. milliaribus circiter distat à Thespiis io austrum, & 30. a Megara in occasum, ioter Bulim & Ægirusam.

Crexa. Vide Crepsa.

¶ Crimæa, quæ Tartaria minor dicitur, *la petite Tartarie*, sic nominatur ab urbe *krim.* in Taurica Chersoneso. Aliter dicitur *Tartarie da Crim.* seo & *Crimski* ab accolis, continetque totam Tauricam. Chersonesum, Ibi urbes præcipuæ Theodosia, Chersonesus, Crimæa, Precopia, & Baciasaraum. Dicitur ab aliis regio Tartaniæ Præcopensis: estque partim sub dominio Turcarum versùs meridiem, partimque ipsis tributaria. *Plin.*

¶ Crimæa, *Krim*, urbs est Tauricæ Chersonesi seu Tartariæ minoris, quæ totius Tartariæ minoris præcipua creditur.

Strab. Steph. Crimisa, Csimissa Lycoph *lo Ciro*, teste Barrio, opp. Oenotriorum, in magna Græcia, in ora Calabriæ inter Crotonem & Thuros, à Crotone 26. mill. pass. in Bor. Ibi etiam Crimissa fluv. juxta opp. decurrens; qui vulgò, teste eodem Barrio, *Fiumica* numinatur. Inde Crimisæus apud Strab.

¶ Crimisa, oppidum alias magnæ Græciæ, nunc vicus *lo Ziro* dictus, in ora Calabriæ citerioris. 45. milliaribus distat à Thuriis, 10. a Cariathl in austrum, & 6. a Strongylo in Boream. Ei adjacet ad duo milliaria promontorium Crimissa dictum, *Capo dell' Alice*, in sinum Tarentinum excurrens, 4. milliaribus à Japigio promontorio in occasum; estque etiam in illo tractu Crimisus amnis *Fiumica*, qui in sinum supradictum se exoneras aliquot milliaribus à Crimisa.

Diod. Pluta Crinisus, Crinissus Thucyd. & Æm. Probo, *Fiume di S. Bartolomeo*, ac etiam *Freddo*, teste Faz. fluv. Siciliæ, per oram occid. & Boream apud Segestam urb. excisam, & Segestanum emptor. fluens. Hic Græci Timoleonte Duce insignem de Carthaginensibus victoriam reportarunt. Crinisi mem. Virg. lib. 5. Æn.

Troja Crimise conceptum flumine mater
Quem genuit.

¶ Crinisus, seu & melius, Crimisus, fluvius Siciliæ, in parte occidentali insulæ, & in valle Mazare, nunc *Belici destro*, teste Cluverio. Oritur circiter 25. milliaribus à Panormo in meridiem; & aliquot auctus fluviis, in mare Africum se exonerat in ora littorali insulæ, inter Mazaram & Saccam. Fluvius autem S. Bartholomæi nunc dictus ullas fuit Scamander.

Lycop. Crista *Rocha d' Angitola*, sic à fluv. Angitula, teste Bar. opp. Brutiorum, in Calabria ulteriore, inter Hipponium 5. & Laconiam 3. mill. pass.

Strab. Ptol. Crissa, vel Crisa, *Claves* ex tab. recent. opp. Phocidis, ad sinum Corinthiacum, qui ex eo ibi Crissæus nominatur, inter Cirrham & Anticirrham oppida propinqua, à Thermopylis ad sin. Oetæum 62. mill. pass. in austrum recedens. Nomen habet a conditore, id est à Crisso filio Phoci.

Ptol. Cirthea, *Critia* etiam vulgò, teste Nigro, opp. Chersonesi Thraciæ, in mediterr. apud Madyton urbem, à Cardia 80. stadiis distans.

Mel. Ptol. Plin. Criumetopon, id est, frons arietis prom. geminum Unum Cretæ, in ora australi, ubi occid. desinit, *Capo S. Ioni* Nigro, *Capo Leone* Pineto, a Phycunte prom. Cyrenes 225. mill. pass. in Bor. Nigro subscribo. Alterum Tauricæ Chersonesi, in ora meridionali, Carambi prom. Paphlagoniæ oppositum, ab eo 250. mill. pass. distans, inter Chersonesum urbem ad occ. 43. & Theodosiam in ort. 122. teste Plinio.

¶ Criumetopon, Cretæ promontorium, nunc *Capo Crio* dicitur, ut didici ex ultimis relationibus. Ei adjacet vicus, *S. Gio: de Capo Crio* dictus; sicque forsan convenit Nigro. 40. milliaribus distat à Cydonia in austrum.

¶ Criumetopon, alterum Tauricæ Chersonesi promontorium, in Pontum Euxinum excurrens. Nunc *Inkermen* dicitur, Sansone teste. Distat centum ferme milliaribus à Theodosia, & 120. à Carcina urbe in austrum.

Pausf. Crius, fluv. Achajæ Peloponnesiacæ, ex montibus supra Pellenem oriens, & sese in sinum Corinthiacum apud Ægyras exonerans.

Ant. Crixia, *Crofetta*, & *Crofora*, pag. Liguriæ, inter Aquas Statiellas urb. Mont. Ferrati, & Albingaunum urb. oræ Ligusticæ occurrens, teste Siml. ab Aquis 20. mill. pass.

¶ Crixia, oppidulum Italiæ, in Liguria, nunc pagus Montisferrati, *Cosseria* dictus, prope fontes Bormiæ minoris fluvii, & ad radices Apennini, in confinio ditionis Genuensis. 2. milliaribus à Millesimo, & 10. à Savona in Boream distat.

¶ Croatia, veteribus Liburnia, nunc *la Croace* & *Croatie*, cujus populi a Germanis *Krabatten* dicuntur, provincia est antiqui regni Hungariæ, seu verius Sclavoniæ. Dividitur in Austriacam & Turcicam. Turcicæ præcipua est Vihitza, Austriacæ Fanum S. Viti. Alias Croatiæ, seu regnum Croatorum, extendebatur a flumine Dravo usque ad mare Dalmaticum, dividebaturque in tres partes. Prima Croatia Savia sive Interamnensis dicta, inter flumina Dravum, Savum, & Danubium, aliquando etiam Græco dicta, ut Nicætas scribit, id est, Francorum regio, nunc Sclavonia. Secunda inter fluvios Savum & Bosnam, & inter montes Bebium & Albium, quæ Croatiæ nomen retinet. Tertia maritima, intra montes prædictos & mare Hadriaticum, quæ nunc in Dalmatia includitur, teste Joanne Lucio.

Croca pro Cracovia à Poetis Polonis usurpatur, ut lib. 7. itin. *Steph. Polon.*

Pandit, & celsis ubi Croca vertis
Regia surgit.

Crociatonon, vel Crociatonum, Catacotinum Anton. teste Wellero, opp. Gall. Celt. in Normannia, seu in Perticensi Com. *Chedover* vulgò, teste Cœnali. Crociatonon verò Ptol. opp. est Venelorum, in ora littorali, Cataroti num Ant. in ora à Juliobona 20. mill. pass. in occ. ex itin. *Ptol.*

¶ Crociatonon, seu Crociatonum, oppidum fuit Unellorum, nunc forsan *Carentan*, oppidum Normanniæ, in Constantiensi territorio, ut Sansoni & Brietio placet. Vide Carentonium. Distat à Bajocis 15. leucis in occasum.

¶ Crociliacum, *le Croisil*, oppidulum in Galliæ, in Britannia superiori, cum portu capaci & tuto, prope Guerandam urbem & ostia Ligeris fluvii, 6. leucis a Venetiis in meridiem.

Crocolana, quæ & alibi Crorolana legitur, *Ancaster* teste Camp. opp. Albionis; in territorio Lincolniensi. *Ant.*

Crocodilopolis, seu Crocodilorum urbs Ægypti super. sive Thebaidis, ad Nilum, inter Lycopolim & Ptolemaidem Hermii. Fuit & opp. Phœnicis, in Palæstinæ conf. apud Carmelum mont. & prom. plin. lib. 5. cap. 19. *Strab. Ptol.*

Crocodilus, mons & prom. Ciliciæ *Caibo* Incolis, teste Nig. dictus. De eo Plin. lib. 5. cap. 27. *Plin.*

Croja, olim Eribœa, urbs Macedoniæ, Albaniæ quondam regia, episc. sub Arrbiep. Dyrrhachino, inde 50. mill. pass. distans. Vide Eribœa. *Prov. Rom.*

Croja, olim Antigonia, seu ut alii malunt, Eriboea Albaniæ caput. Sedet juxta Lisanam fluvium. Cruam vocat Calcondylus, *Croie* Gallis *Croia* Italia. Erat antea permunita, in qua Georgius Castriotus dictus Scanderbegus Turcarum potentiam retudit. Sed post ejus obitum a Turcis capta, ipsis etiamnum subest cum toto tractu. Vix 35. milliaribus distat à Dirrachio, & 25. ab ora proximiori maris Adriatici in ortum.

¶ Cromartium, *Cromarty*, oppidum Scotiæ Borealis, in Rossia provincia cum portu commodo & sinu cognomine, Distat. 6. milliaribus a Chanorico, & 8. a Dunrodono.

* Crommyum, *Cornacchietto* Mercat. seu *Capo Cornacchetto* al. prom. Cypri, in ora Boreali, inter Lapithum & Solos, ab Anemurio prom. & urbe Ciliciæ 4. mill. pass. in austrum distans. Ibi opp. sive pag. ejusdem nominis. (* man. Seld habet mediam syllab. cum *i*. *Strab. Cic. Ptol.*

¶ Commyum, promontorium Cypri, distat 64. milliaribus in austrum ab Anemurio promontorio Ciliciæ, 50. autem a proximiori littore ejusdem regionis.

Cromna, Crummum Xenoph. opp. fuit Peloponnesi, apud Megalopolim urbem Arcadiæ. Est & opp. Paphlag. littorale Cytoro finitimum: de quo Val. Flac. lib. 5. *Steph.*

¶ Mox etiam Cromnam, atque jugo pallente Cytoron. Comana *nunc*, *teste Olivario*.

¶ Cromna urbecula fuit Asiæ minoris, in Bithynia & in confinio Paphlagoniæ, vix 10. milliaribus a Cytoro in occasum Sesamum versùs, teste Petro a Via.

Cromnyon, & Crommyon, Cromyon Ovid. locus erat Atticæ, sive ager illius: de quo Ovid. lib. 7. Metam. *Strab. Pausf.*

Quodque suam securus arat Cremyona colonus.

Ubi alii Cremyona legunt, & opp. Peloponnesi fuisse ajunt, apud Corinthum, ubi Theseus ingentem suem agros vastantem interfecit, ut Ovid. supra narrat.

Cronium, *Gravenes*, teste Nig. mons Peloponesi, prius Cturos Plutarchæ, cum urbe cognomine in Elide. *Ptol.*

Cronium quod & Saturnium, Sarmaticum Ovid. & Ptol. Scythicum Melæ, mare Asiam ad septentriones alluens, *Orph. Diony*

alluens, *Crebasaf*, teste Cast. dictum. Sed apud Plinium Cronium est mare glaciale ultra Thulen ins.

¶ Cronium, seu Chronium mare, pars Oceani septentrionalis, intet Rubeam promontorium & Scythiam veram, & fluvium Paropamisum, ea Plinii mente; estque etiam pars maris Concreti seu Glacialis, supra Asiam. Nunc antem Perzoricom mare, *de Pezozorke*, seu Tranquillum, *Niaren more* vulgò dicitur.

¶ Cronus, *Niemen*, fluvius Poloniæ, in Lithuaniæ Ducatu. Vide Chronius fluvius.

¶ Crosna, *Crosno*, urbs Poloniæ, in Russia nigra, in Castellania Premistiensi, juata fluvios Iasioldam & Vislocam, versùs Carpathos montes, in confinio Poloniæ majoris. Ab aliis *Crosno* dicitur.

¶ Crossa, *Crossen*, urbs Germaniæ, in Silesia provincia, Duratus cognominis capur, in ditione Electoris Brandeburgici a multis annis, juata Oderam fluvium sedet, ubi recipir Boberam, 5. leucia supra Francofurtum in austtum, & totidem infra Saganum in Boream, 3. antem à Guba Arcem habet elegantem & forum amplissimum.

Plin. Crotalus, fluv. mag. Græciæ, in Calabria ulter, ex Apennino monte in sinum Scyllaceum apud Scylletium urb. influens, *Coraci* incolis, teste Barrio, dictus, navigabilis.

¶ Crotalus fluvius, seu Coraa, *Corace*, in sinum Scyllaceum, se exonerat 4. milliaribus à Scyllatio in Boream oriturque ex Apennino monte, in confinio Calabriæ citeriotia. Sed Scylletium noo rigat.

Strab. Plin. Croton, Croto Cic. Liv. *Crotone*, urbs magnæ Græciæ, in ora Calabriæ ulterioris, apud Lacinium prom. ab eo 22. mill. pass. in Bor. recedens, olim potentissima, quæ cum Rheginis, Locrensibus, Thurinis & Tarentinis maximè effulsir. epise. sub Archiep. Sibereno, unde 12. mill. pass. abest in ort. à Scylletio, & Cathacio 40. Pop. Crotoniatæ. Hic Ortel. Crotonem cum Cortona orbe Hetrupiæ confundit. Memin Crotonis Ovid. lib. 15. Metam.

Invenit Æsarei fatalia fluminis ora,
Nec procul hinc tumulum, sub quo sacrata Crotonis
Ossa tegebat humus.

A Micello anno urbis conditæ 80. ædificata. Crotone tanta olim aeris salubritas fuit, ut in proverbium cesserit, *Crotone salubrius*, cum quid saluberrimum dicere volumus, apud Zenod. Tametsi id alii de crotone muscæ genere, alii de gummi quodam, quod crotonem vocant, teste Plin. dici volunt. Apud Crotonem luporum copiam reperiri, & ab illis Milonem Crotoniatem devoratum, testatut Cælius Rhodig. in var. lect.

Croton, seu Crotona, urbs alias Brutiorum, in magna Græcia: & in ora maris Jonii, 6. milliaribus à Latino promontorio. Olim fuit perampla, Livio teste, circuitus nempe 12. milliar. Flumine media eluebatur, & arce munita erat. Hinc oobiles Athletæ & pugiles, inter quos excelluir Milo, inde dictus. Nunc civitas est ampla, cum arce valida, ad ostia Æsari fluvii, 7. milliaribus à Neetu fluvio & à confinio Calabriæ citerioris, 12. autem à Strongilo in meridiem.

Annal. Franc. Cruciniacum, quod & Stauronesus, *Kreutznach*, al *Crutznach*, opp. Germ. super. in Palatinatu, apud Bingium, inde 2. leuc. a Moguntia verò 5. in Africum.

¶ Cruciniacum, *Creutznack* oppidum est Germaniæ in Palatinatu Rheni, ad Nabum seu Navam fluvium, cum castro satis munito, ferè 8. leucis a Vormatia in occasum.

¶ Crumaviæ, *Crumavv*, vel etiam *Crumlavv*, urbs est Germaniæ, in Moravia provincia, cum arce splendida Ducarus titulo insignita. 3. leucis distat a Brina in austrum, & totidem à Znoimo in Boream.

Ant. Crumerum Asaum, quod & Legio prima Adjutrix, *Comaro*, seu *komar* Germ. opp. cum arce firmissima Pannoniæ super. in Hungaria, in extremo insulæ Citoorum ad ortum, adversùs Turcas, inter Posonium ad occ. 8. & Strigonium ad ort. 6. leuc. dissitum, Gemorra Latinè nunc, ut lib. 5. itin.

Ille Gomerrae præfecturam arcis habebat,
Strab. *Cernere quam nobis luce sequente licet.*

¶ Crucimerium quid sit, non constat. Comaria enim urbs superioris Hungariæ alias Brigæcio dicta fuit.

Cruci, Gruno Paul. opp. Peloponnesi, cum fluvio cognomine, inter Pyium & Chaldim. Est & Crunos urbs Thraciæ marit. cum portu, in Mysiæ inter. conf. Vide Dionysiopolis. Sic dicta ab aquis salientibus. De ea Mel. lib. 2.

Crusa, *Crusia*, ins. parva Cariæ, in sinu Ceramico, Plin.
adjacens Pharmacusæ, & Lypso vicina, à Minya & Co 25. mill. pass. in Bor. distans.

Crustumeria, Crustumerium Plin. quod & Crustu- Liv.
mium, col. & opp. Sabinorum, apud Tiberim, contra Vejos col. Albanorum ante urbem Romam conditam, *Palumbara* nunc, ut multis videtur, a Tibure 6. mill. pas. in occ. recedens. Aliis est *M. Ritondo*: quod plerisque Eretum est opp. Sabinorum, apud Tiberim, ab urbe Roma 15. mill. pass. Pop. Crustumeri Virg. Crustumeri Halicarn. Crustimini Liv. Sed Crustuminum apud Plin. opp. est Thusciæ, non Sabinorum ex quo videtur Crustiminum à Crustumerio diversum. Virg. lib. 7. Æn.

Antrea, Crustumerique, & turrigera Antenna,

¶ Crustumeria, & Crustumerium, oppidum Sabinorum, prope Tiberim fluvium, ubi recipit Alliam. Nunc vicus *Marcigliano vecchio* dicitur 9. milliaribus distat à Roma in Boream Eretum versùs, a quo vix 4. milliaribus distat. Crustuminum autem oppidum Thusciæ, quid sit, non mihi constat.

Crustumium, opp. & fluv. Umbriæ Opp. excisum est, Plin.
mora maris Hadriatici, in via Flaminia, inter Ariminum 15. & Pisaurum ad ort. 10. mill. pass. occurrens, nunc vic. *la Catholica* dictus, fluv. verò *Conca* nominatur, ea Appennino monte profluens, & ad vicum prædictum mari exceptus. Hinc Crustumius nom. gent. ut Crustumia pyra præstantia apud Plin. & Colum. Virg. lib. 2. Georg.

Crustumiis Syriisque pyris.

Crustumii verò fluv. mem. Luc. lib. 2.

Crustuminumque rapax, & junctus Sapis Isauro.

¶ Crustumium seu Crustumus, & Crustumenius, Conca fluvius est Italiæ. Fontes habet in Ducatu Urbini, prope Fanum S. Leonis, & aliquot auctus rivis, per Romandiolam labitur, ubi in mare Adriaticum se exonerat, 6. milliaribus ab Arimino in ortum, & 4. à vico *Catholica* dicto. Credunt quidam Crustumenium fuisse oppidum ad ejus ostia, quod forsan *Conca*, urbs aquis absorpta.

Cryon, fluv. Asiæ propriæ per Lydiam in Hermum Plin.
influens.

Crypta aurea, Grottaria, opp. mag. Græciæ. Vide Castrum Minervæ.

Crypta Neapolitana. *la Grotta di Napoli*, specus sub Strab.
monte Pausilypo, apud Neapolim, per quod Puteolos, via compendiosa itur, mill. pass. longa, lata, altaque 12. pass. ad cujus initium Virgilii sepulchrum marmoreum cernitur. Est & Crypta Ferrata, *Grotta Ferrata*, cœnobium, sive abbatia insignis, apud Tusculum.

¶ Crypta Ferrata. *Grotta Ferrata*, cœnobium percelebre Italiæ, in ditione Pontificia, & in Latio, 15. milliaribus a Roma, prope Tusculum. Antea villa Luculli dicta fuit; estque juxta aquam Crabram.

Ctemenæ. *Grisano* Soph. opp. Maced. in Estiotide Ptol.
reg. cujus incolæ Dolopes ab Hom. teste Steph. nomi- Steph.
nantur.

Ctenos, *Saline* Nigro, portus Tauricæ Chersonesi, Strab.
ubi olim salinæ fuerunt, teste Strab. inter Chersone- Ptol.
sum urbem ad occ. & Criumetopon prom. ad ort. Aliis *Zebibana* dicitur.

¶ Ctenos, seu Ctenus, aliis fuit Eupatorium, portus Tauricæ Chersonesi, prope Chersonesum, in ora sinus Carcinitis, 40. mill. pass. a Criumetopon. promontorio, & 25. a Dandaca, Sansonæ teste.

Ctesiphon pagus fuit Assyriæ amplissimus, in Ti- Plin.
gridis altera ripa, è regione Seleuciæ urbis, à Par- Ptol.
this in odium Seleuciæ eastructus, ab ea 3. mill. pass. tantùm distans olim urbs ep. a Parthis Regibus habitatus, teste Pl.

¶ Cuba, *Cuba*, insula Americæ septentrionalis in longum valde extensa, in sinu Mexicano, & ex præcipuis totius Americæ, ad austrum Floridæ, & sub dominio Hispanorum a 170. annis circiter. Est in mari Boreali; habetque ad ortum Hispaniolam insulam, a qua 14. leucis distat & ad austrum Jamaicam, a qua 19. leucis distat. Illius urbes primariæ sunt Havana, cum portu capacissimo, in parte septentrionali insu-

insulæ, è regione Floridæ, & Fanum S. Jacobi, in parte australi, cum quatuor aliis coloniis Hispanorum. Ejus longitudo est 200. leucarum Hispanicarum ab ortu in occasum; latitudo autem vix 20. leucarum ubi magis lata. Alias Ferdinanda dicta fuit à Christophoro Columbo, qui primus eam detexit; estque montibus ut plurimum aspera.

Cubi, pop. Gall. Aquitan. Vide Bituriges.

Plin. Cubus Canopi, *Agia parasceve* Græcis, teste P. Gyllio, suburbium olim Byzantii, & locus delitiarum de quo Dionys. Byzant.

¶ Cubus Canopi vicus fuit prope Constantinopolim & è regione trans Chrysoceram sinum, juxta amnem Cilon, qui postea dictus fuit S. Laurentii Fanum nunc autem Agios Parasceve, ut colligitur ex indagationibus Petri Gillii.

Ant. Cucci, Cuccæ lib. Not. opp. Pannoniæ infer. apud Danubium, in Hungaria, *Curusca*, teste Siml. inter Bononiam & Cornacum 3. leu. Sad Laz. Cornacum est *Curnika*.

¶ Cucci, seu Cuccium, oppidum fuit Pannoniæ inferioris, & Scordiscorum populorum, in Savia regione, prope Danubium fluvium; quod nunc vulgo *kerofka* dicitur, sub dominio Turcarum.

¶ Cuculli, & Cuculæ, *kuchel*, oppidum Norici, ad fluvium Jovauum, & 14. mill. pass. supra oppidum Jovauum in austrum; nunc vicus in ditione Salisburgensi, inter Gollingam & Hellelum oppida, teste Cluverio.

Strab. Cuculum, *Scutula*, teste Leand. opp. Marsorum, in Latio, nunc in Aprutio, apud Albam Marsorum, Taliequirium versùs.

Cucusus, Cocusum Anton. Cocussa D. Athanasio, Culum Amm. urbs olim episc. in Armenia minore, in Ciliciæ Cappadociæ conf. a Laranda 18. mill. pass. in Bor. Cæsaream versùs sup. 100. à Comanis 39. in via inter Cæsaream & Anazarbum, D. Joannis Chrisostomi exilio clara.

Cuda, *Coa*, fluv. Lusit. in regno Portugallico, per agrum Ægitanum, sive Guardiensem, in Durium fluv. apud Almeudram pag. influens. Populi Cudani.

Cusa, *Cufa*, urbs est Asiæ, in Chaldæa provincia, seu *Teruch*, ad Euphratem fluvium sita, antea sub dominio Persarum, nunc autem paret Turcis. Est in confinio Arabiæ desertæ, 60. milliaribus à Baldata in occasum, fuitque alias ampla, & aliquando etiam Califarum sedes.

Scrip. Cujavia, urbs episc. Poloniæ, in Prussiæ seu Massoviæ conf. ad Vistulam fluv. sub Archiep. Gnesnensi. Vide Vladislavia; eadem enim est.

¶ Cujavia, *Cujawic*, provincia est regni Poloniæ inter Prussiam ad Bor. & Poloniam inferiorem ad merid. in qua urbes Vladislavia & Brellia. Vide ibi.

Steph. Plin. Cularo, Cularona lib. Not. al. etiam Calarona legentibus, opp. fuit Gall. Celt. cum fluv. cognomine in agro Lugdunensi.

¶ Curalo aliis est *Grenoble*, quæ & Gratianopolis postea dicta fuit, ad Isaram fluvium, estque Delphinatus primaria, in Gallia Narbonensi. Vide Gratianopolis.

Culcua, *Cucutina*, teste Mar. op. Africæ med. in Numinia.

¶ Culembachium, *Culembach*, oppidum Germaniæ, in Franconia, ad Mænum fluvium, qui paulò supra oritur. Arcem habet *Blassenburg* dictam, & territorium satis amplum Marchionis è familia Brandeburgica. Distat 6. leucis a Bamberga in ortum, & paulò minùs a Coburgo.

¶ Culemburgum, *Culembourg*, oppidum amplum Belgii, cum arce, in Ducatu Gheldriæ, ad sinistram Leccæ ripam, sub dominio utili sui Comitis; & in tres partes divisum est, in ditione tamen Hollandorum. Una leuca tantùm à Burat distat.

¶ Culiacanum, *Culiacan*, oppidum Americæ septentrionalis, cum provincia cognomine, in nova Hispania, versùs mare Austrinum & novum regnum Mexicanum, sub dominio Hispanorum.

Ptol. Cullu, quæ & Collops magnus Ptol. *Col* Marm. *Alcol* Cast. & *Collo* Nig. urbs Africæ olim episc. sub Archiep. Carthaginensi, marit. apud ostia Amplagæ & Mauritaniæ Cæsariensis confinia, ex præcipuis olim Numidiæ purpura celebris, teste Sol. a Cirtha 48. mill. pass. in Bor. inter Rusicadam ad occ. 43. & Hipponem Regium in ort. 75. mill.

¶ Cullu, seu Cullus, *Collo*, urbs Africæ, in Numidia, ad amnem cognominem, in confinio Mauritaniæ Sitifensis, & in ora littorali maris Mediterranei, Gaudet portu capaci, & ab ea sinus parvus ei adjacens dicitur *Colfo de Collo*. Sita est nunc in regno Bugiæ, 40. milliaribus distat ab ostio Amplagæ fluvii in ortum, & 60. & ab Igilgili.

Culmia, *Culm*, urbs Massoviæ, in regno Polonico ad Vistulam fluv. satrapia, & episc. sub Archiep. Gnesnensi, à Torunia urbe 3. leuc. in Bor. Danticum versùs: olim sub Archiep. Rigensi.

¶ Culmia, *Culm*, urbs est Poloniæ, in Prussia regia provincia, 5. leucis Polonicis a Torunia urbe in Boream, & paulo minùs a Graudentio. Malè habita fuit hisce posterioribus temporibus, & deficit in dies. Ideo sedes episcopalis translata fuit Colmensium oppidum, 4. inde leucis distitum. A Culmia nomen habet Culmigeria tractus adjacens, vulgo *Colmischland* ab incolis dictus. *Script. Polib.*

Cumacatum, urbs Arabiæ fel. apud Syagrum prom. Vide Metacum. *Ptol.*

Cumæ, *Cuma*, col. & urbs episc. Campaniæ in ora littorali, inter Linternum ad occ. 5. & Misenum ad ort. 3. mill. pass. urbes escitas, prorsùs eversa. Non longè Cumanum, villa à Cic. commemorata, & antrum Cumanæ Sibyllæ, quæ & Cumæa à Virg. dicitur. Ab Euboeensibus condita, & à Saracenis excisa Episcopatus ejus Averlano copulatus est. Hinc Cumanus nom. gent. & Cumæus, Mem. Virg. lib. 6. Æneidos. *Strab. Plin. Liv. & al.*

Et tandem Euboicis Cumarum allabitur oris.

Idem in eclog.

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Plin. Cumæ alteræ, Cyma Liv. Cume Ptol. Cyme Melæ, *Castri*, teste Soph. sed Nig. *Foja nova*, urbs Æolidis marit. inter Myrinam & Phocæam urbes finitimas, à Pelope unà cum Magnesia anno mundi 3150. condita, teste Isid. episc. sub Archiep. Ephesino. Cumani Asiæ inter insulsos & stupidos habiti sunt, auctore Strab. Cùm enim pecunia mutuò accepta porticum construxissent, nec illam ad præscriptam diem reddidissent, à deambulatione sub porticu prohibiti sunt. Cùm autem plueret, præcone à creditoribus misso, ut porticum subirent admoniti sunt. Unde in illos ortum adagium, *Cumani serò sapiunt*, cùm non nisi post pluviam portum subiissent. Simile illi, *Serò sapiunt Phryges*.

¶ Cumæ, seu Cuma, urbs Asiæ minoris, in Æolide, & in ora sinus Smyrnæi. Nunc *Foja nuova* dicitur, gaudetque portu capaci, cum arce. 26. milliaribus distat a Pergamo, & 34. a Smyrna in Boream, ibique malè habiti fuere Turcæ a Venetis, Duce Jacobo Riva, anno 1650.

Cumbria, *Cumberland*, regio Albionis, in regno Anglico, in ora occidua, inter Walliam ad merid. & Scotiam ad Boream. *Script.*

¶ Cumbria est Comitatus seu provincia Angliæ, in confinio Scotiæ, quæ ei insidet a septentrione, ab oriente habet Westmariam provinciam, ab occidente verò & meridie alluitur mari Hibernico. Ibi primaria urbs Carleolum.

Cumerum, *Monte Sant*, & *Monte Guasco*, prom. Anconæ urbis, in Piceno. Sic à Cæsare Guasco Præfecto nominatum, & arte munitum à Pio urb. Pont. Max. *Plin.*

¶ Cumerum, seu & Cymorium quibusdam, promontorium est & mons supra Anconam in mare Adriaticum excurrens, nunc *monte S. Ciriaco* dictum, ut ego didici ab incolis, dum illam urbem lustrarem, non autem *monte Guasco*, ut quidem malè crediderunt. Arcem habet satis munitam a Pio V. Pontifice Maximo exstructam.

Cumillomagum, sive, ut al. legunt, Camillomagum *Cigognola*, castrum sive pag. agri Ticinensis, apud Blandinonam & Sellam opp. à Papia 12. ferè mill. pass. quæ olim iter erat. *Ant.*

¶ Cuminum, *Comino*, insula est parva maris Siculi inter Melitam & Gaulum ins. sub dominio Equitum Melitensium, ubi arx excitata a Vignacurtio Gallo magno Magistro.

Cunasa, locus Assyriæ, ubi inter Artaxerxem Regem & Cyrum ejus fratrem dimicatum est à Babylone 500. stad.

Cune-

Cunetio, *Marlborovv*, testibus Camd. & Lhuydo, vel *kennet*, opp. Albionis, in Anglia cum fluv. cognomine, qui in Tamisium labitur.

¶ Cunetio, *Marleborovv*, seu *Marlingesbyrovv*, urbecula Belgarum, in Anglia & in Viltonia provincia, in colle declivi, cum fluvio cognomine, *kennet* vulgò 20. milliaribus a Versluccione, 24. ab Oxonia distans in austrum, teste Speedo.

¶ Cuneum, *Coni*, urbs Italiæ probè munita, in colle, in Pedemontio, ad confluentias Gesæ in Sturam fluvium. Fortiter capta fuit a Gallis anno 1641. Duce Harcurtio. Subest dominio Ducis Sabaudiæ. 11. milliaribus distat a Fussano in austrum, & totidem a Salutiis.

Strab. Liv. Hali. Cuneus reg. Strab. prom. Plin. Mel. ager in ora Lusit. meridionali, inter ostia Anæ fluv. & Sacrum prom. ubi Pharus urbs episc. *Faro*, teste Clus. inter Balsam 4. & Ossonabam ad occ. 8. leuc. Prom. *Capo di S. Maria* appellatur. In agros tres urbes sunt, teste Mela, Myttilis, Balsa & Ossonaba adeo patens erat.

¶ Cuneus ager erat in ea parte Lusitaniæ meridionalis, ubi nunc Algarbia, *Algarve*: tractus satis parvus, regio titulo insignitus; sub dominio tamen Regis Portugalliæ, inter Portugalliam & provinciam inter Tagum & Anam dictam ad Boream, Anam fluvium & Oceanum Atlanticum, ubi nunc urbes Silvis. *Silves*. Pharus, *Faro* Lagium, *Lagos*, & Tavira, *Tavia*. Cuneum autem promontorium est *Capo de S. Maria*, in eadem Algarbia, prope Farum urbem.

App. Cunei, vel Cunei, pop. Hisp. Bæt. quorum urbs Cunistorgis fuit Conistorsis Strab. qui a Plin. Geltici Mirobrigenses dicuntur, Celtici Bætici Ptol. circa Nieblam opp. teste Mor.

Plin. Cuniculariæ. *Sanguinares* Pineto (sed Dalechampio videtur altera *Bizza*, altera *Speragia*) ins. duæ Sardiniæ, inter illam & Corsicam.

¶ Cuniculariæ insulæ Cluverio & Brietio sunt *Isole del Pullo*, in ora orientali Sardiniæ, versùs mare Tyrrhenum, in parte australi sinus Calaritani. Ibi etiam est Cunicularium promontorium corruptè, Cunium vulgò, *Capo del Pullo*, in parte orientali insulæ Sardaniæ, 16. milliaribus a Calari in austrum.

¶ Cuningbamia, *Cuningham*, provinciæ Scotiæ meridionalis inter Covaliam & Leviniam, in ora Glottæ æstuarii, ubi *Reinfrew* & Irvvinum oppida præcipua.

Ptol. * Cunion charion, *Capo Ferrato*, teste Nigro, prom. Sardiniæ, in ora meridionali, versùs ort. apud Caralim urbem, ab ea in Eurum distans. (* Vide man. Seld.

¶ Cunion Charion, promontorium Sardiniæ, vulgò *Capo del Pullo*, & *Capo Pullo*. Vide Cunicularia supra.

Cunistorgis. Vide Cuni.

Coperium *Cupri* vel *Tzupri*, teste Leuncl. locus Thraciç, apud Byzantium.

Prov Rom. Cupersanum, *Conversano*, urbs Apuliæ Peucetiæ, episc. sub Archiep. Barensi, inde 15. mil. pass. & totidem versùs Monopolim in ort.

¶ Cupersanum, *Conversano*, urbs est nunc agri Bariani, in regno Neapolitano, dorso montis affisa, 9. milliaribus a Monopoli in occasum, 5. ab ora maris Hadriatici, sub dominio nobilis gentis Aquæ vivæ. Dicitur etiam sæpiùs Conversanum Vide ibi.

Cupra gemina in Piceno: una maritima, nunc *la Grotte* vel *Gritte*, pag. in ora littorali, cis ostia Truenti fluv. teste Leandro, vel S. *Benedetto*, pag. vicinus, inter Firmum urbem ad occ. & Truentum ad ort. Altera montana, *Ripa Transona*, urbs recens episc. sub Archiep. Firmano, inter Firmum & Asculum ad 12. mill. pass. à priore Cupra 3. in meridiem.

¶ Cuprimontium, *kopersberg*, oppidum Sueciæ, jure municipii donatum. Cupri fodinas habet præstantissimas & magnæ utilitatis. Situm est non longè à lacu, in Gestricia provincia, 30. milliaribus à Gevalia urbe in occasum, & paulò ampliùs à mari Baltico.

Ptol. * Cuqueni, pop. Gall. Aquitanicæ, ad montium Pyrenæorum radices; quos Io. Villano vanus *Bearnenses* interpretatur. (* man. Seld.)

¶ Cuqueni populi ab aliis dicuntur Convenæ, *Comminges*, in Aquitania, versùs montes Pyrenæos & fontes Garumnæ. Vide Convenæ.

Ptol. Curalonenses, vel, ut legit Belsforestius, Cularonenses, pop. inter Allobroges, qui Gratianopolitani putantur, ob veterem inscriptionem marmoream Gratianopoli repertam.

Curassos, *Curacao* Hispanis, *Curassavv* Hollandis, insula Americæ meridionalis, in ora litturali Venezuelæ, alias in ditione Hispanorum. Sed capta fuit anno 1632. ab Hollandis, qui ea etiamnum potiuntur.

Curcum, *Cruch*, teste Nig. cum aliis, opp. Liburniæ mediterr. Vegiæ tamen in ora, & Argyrunto finitimum.

¶ Curdi, populi Asiæ pro majori parte, sub dominio Turcarum, & in confinio Persiæ. Eorum regio vulgò *Churdistan* dicitur; estque amplam admodum & fertilis.

Strab. Liv. Mali. Cures, urbs olim Sabinorum, Numæ Pompilii patria, à Medio Fidio Sabinorum Deo condita, nunc pag. *Torre* vel *Turre*, teste Leandro dictus, ad Himellam fluv. à Reate 10. mill. pass. in occ. à Tybure supra 20. in arctos, Interamnam versùs suprà 16. Al. est *Curese* pag. ejusd. reg. apud cœnobium Farsense. Pop. Curenses Plin. Horum mem. Virg. lib. 6. Æneidos.

Fundabit, Curibus parvis, & paupere terra,

Et Ovid. lib. 6. fast.

Nomina ternus fero, sic voluere Cures.

¶ Cures aliis est *Vescovio*, urbs primaria, Sabinæ antea, nunc oppidum, ubi etiam fuit episcopatus Sabinensis Manleanum translatus. Sita est prope Himellam amnem, 3. milliaribus à Rheate in occasum, & 21. ab Interamnia in austrum in ditione Pontificia.

Curetes, pop. Cretæ & Ætoliæ, Jovis educatores. Vide Corybantes. Cureti à Dionysio Halicarn. Unde Curetis terra Ovid. lib. 8. Metam.

*Solvit, & egressus ratibus * Curetida terrem*
Contigit.

Mem. & Virg. lib. 3. Æneidos.

Et tandem antiquis Curetum allabimur oris.

(* Alii libri *Creteida*.

Ant. Curia, & Italis *Coria* vel *Caira*, urbs Rhætiæ primaria, ad Rhenum fluv. præterfluentem, inter Clavennam 11. & Brigantium ad Bor. 6. leuc. à Tiguro urbe Helvetiorum 9. in ort. a Constantia orbe Suevica 12. in Eurum, episc. sub Archie. Moguntino, De ea lib. 6. itic. sic.

Interea famulus, Rhætorum missus ad urbem,
Pontificemque, redit, Curia prisca, tuum.

¶ Curia, *Chur*, Gallis *Coire*, Italis *Coira*, sita est prope Rhenum fluvium, inter Clavennam 4. leucis Helveticis ad merid. Brigantium 6. ab Bor. & Constantiam 8. distatque 8. leucis à Tiguro in Eurum.

Ptol. Curia altera, *Corbridge* Camd. opp. Albionis, in Anglia, ac in Northumbria reg.

¶ Curia, oppidum Ottadinorum, in Anglia nunc est, *Corbridge* dicitur, in Northumbria provincia, ad Tinam fluvium, in confinio Diœcesis Dunelmensis, aliquot milliaribus supra Novum Castrum in occasum.

Curia item, urbs Livoniæ, Curlandiæ reg. caput, episc. sub Archiep. Rigensi, antequam Livonia in Polonorum potestatem veniret, qui episcopatus omnes, excepto Venedensi, extinxere.

¶ Curia, Curlandiæ urbs primaria, quænam sit, non mihi constat. Curlandiæ enim caput est Goldinga; neque ulla est urbs Curia dicta in toto illo tractu. Vide Curlandia.

¶ Curia, *Corte*, urbs Italiæ, in meditullio Corsicæ insulæ, satis culta, & saxo imposita, prope Golum fluvium: ubi persæpe commoratur Episcopus Aleriensis. 18. milliaribus ab Aleriæ ruinis in occasum, & 25. à Calvio in ortum distat.

Plin. Curia picta, *Carbetta*, pag. agri Mediolanensis, in Insubria, teste Alajato, à Mediolano 12. mill. pass. Novariam versùs, Abiato proximus.

Curianum, prom. Gall. Aquitan. apud ostia Garumnæ, in merid. recedens, variè indigitatum; ab Helia Veneto *Cap. de Cordan* vel *Gordan*, à Scalig. *Cap. de Buzz*, a Bellefor. *Cap. S. Marie*, à Mercatore *Sellae* Veneti magis arridet.

Ptol. ¶ Curianum, promontorium Aquitaniæ, Brietio & Sansoni est *Cap. de Buch*, in illa parte Aquitaniæ, quæ nunc

nunc Gujenna propriè dicitur, in ora Oceani Aquitanica, 15. leucis ab ostio Garumnæ in austrum, & 12. à Burdegala in occasum: quanquam multi sint qui credant esse *La poute d'Arcachon*, ad ostium sinus Arcassonii, 4. leucis à Buzio in occasum, in ora Oceani.

Ptol. Curicta, Curictæ Plin. ins. maris Hadriatici, in Liburnico sinu littori proxima, quæ teste Hermol. *Vegia* dicitur, 100. mill. pass. ferè ambitu patens, inter Absyrtides ad austrum, & oram Liburniæ ad Bor. ferè uno extremo Velceram opp. ad occ. altero Seniam urb. ad ort. attingens vix 6. mill. pass. distans, cum urbe episc. Aliis verò *Pago* est, inter Arbam ad occ. & Jadetam ad ort. quod tamen Plin. & Strab. descriptioni adversari videtur. De hac lib. 2. item.

Hinc Caristia brevis, sterilis Cardona minaxq; &c.

¶ Curricta, *Vegia*, insula est in intimo recessu sinus Flanatici, paucis tantùm milliaribus distans ab ora littorali Liburniæ. Circuitus est 55. milliar. circiter, 5. milliar. à Senia urbe in occasum distat; habetque Absytides insulas in occasum, & Arbam in austrum. Ejus primaria urbs est Curictum, *Veglia*, in parte occidentali insulæ. Alia loca sunt *Volka*, *Boscha & Verbenico*. Subest dominio Venetorum a multis annis. Dicitur etiam *Veglia* aliquando, & meliùs.

Ptol. Curieum, urbs Curictæ ins. episc. in ora ejusd. australi, quæ vulgò *Veggia*, sicuti & insula vocatur, *Vegia* Germ. sub Archiep. Iaderensi, quæ etiam Vegia Latinè nominatur.

¶ Curicum, seu Curictum; Curictæ insulæ urbs primaria *Vegia* vulgo, in ora occidentali insulæ, contra Absorum, ab ea 4. leucis Germanicis in ortum Seniam versùs, a qua totidem leucis distat. Gaudet arce & portu, sub Venetis.

Plin. Curiga, (Vide Uculiniacum) opp. Hisp. Bæticæ.

Curiosulitæ, *Cornouaille*, teste Marliano, pop. & urbs Gall. Celticæ, inter civitates Aremoricas, in Britanniæ minoris ora, inter Venetos ad austrum, & Gobæum prom. ad Bor. episc. sub Archiep. Turonensi, à Rhedonibus 23. leuc. in Africum. Vide Corisopitum.

¶ Curiosulitæ, populi Britanniæ, minoris, quorum tractus *Cornouaille*, & urbs Corisopitum, *Quimper*, caput inferioris Britanniæ, versùs oram. Sedet inter Gobæum promontorium ad Boream, & Venetos ad ortum, a Rhedonibus autem 40. leucis distat in occasum.

Plin. Curium, *Episcopia*, teste Steph. Lusignano, *Carmia* Nig. urbs Cypri, in ora australi, inter Paphum & Amathuntem; quæ & Curias Plin. licèt Curias apud Ptol. & Strab. prom. sit Curio, ubi propinquum, *Capo dell' Gatto* dictum. Urbs episc. est apud Græcos, a Thronis 70. stad. in occ. recedens.

¶ Curium, urbs Cypri, in ora occidentali insulæ ubi in austrum tendit, nunc *Audimo*. 9. milliaribus a promont: Albo in austr. distat, 16. autem a Curia promontorio, quod nunc *Capo delle Gatte*, Gallis *Cap des Chattes*, in austrum maximè tendens, versùs Ægyptum. Distat autem Curium ferè 50. milliaribus à Piscupia in occasum.

¶ Curlandia, *Kurland*, & *Curlande*, Ducatus, olim Livoniæ pars, nunc sui juris. Proprio Duci paret, estque inter Livoniam ad Boream, & Samogitiam ad meridiem. Ejus præcipua urbs est Goldinga. Habet ab occidente mare Balticum, à septentrione sinum Rigensem, ab oriente Semigalliam, quæ eodem Duci Curlandiæ paret, & à meridie Samogitiam provinciam Poloniæ, in feudum tamen regni Poloniæ.

Ptol. Curnonium, * Carnauium lib. Nur. *Carnobio*, opp. Hisp. Tarraconensis, in regni Navarræ ac Aragoniæ confinio. Tametsi non desunt, qui *Zaora* opp. à Cæsaraugusta 5. leuc. Oscam versùs indigitent. (*Carnuntum forsan.

¶ Curnonium, seu Curnovium, oppidum Vasconum in Hispania Brietio & aliis est nunc *Estella*, urbs regni Navarræ, ad Egam fluvium, 5. leucis ab Ibero fluvio & a confinio Castellæ, 12. a confinio Aragoniæ, & 7. a Pompelone in occasum.

Ptol. Curobis, Curubis Plin. Ant. & D. August. *Calibia*, teste Marm. urbs olim episc. sub Carthag. Archiepis. in ora Africæ inter Clupeam & Hermæam prom. Pop. Curubitani, & Episcopatus Curubitanus.

¶ Curonensis lacus, *Curisch Haff*, lacus Poloniæ, in Prussia Ducali, in lungum protensus, juxta mare Balticum, ubi se exonerat, prope Memeliam arcem, recipitque Rusoam & alios minores fluvios.

¶ Curretia, vel Currezia, *Courezes*, fluvius Lemovicum, in Gallia. Oritur decimo milliari ab urbe Tutelensi, & irrigato statim oppidulo Curretia; dein Tutelam prælabens, Brivam quoque præterfluit, quæ ob hoc Briva Curretia dicitur a Gregorio Turonensi. Demum in Veseram fluvium se exonerat.

¶ Cursulium, *Cursol*, oppidulum Galliæ, in Vivariensi provincia, cum castro nunc disjecto, juxta Rhodanum fluvium, vix una leuca infra Valentiam. Dicitur ab aliis Crussulium, quod forsan rectiùs.

Cursula opp. Sabinorum, ad montem Coretum, à Reate urbe 80. stad. distans, quod *Cassia* seu *Cassi* nunc dici videtur, teste Leandro, opp. amplum, Nursiæ finitimum, inde 7. mill. pass. distans, licèt multò plus à Reate recedat. Ortel. hic Cursulam cum Carsula urbe Umbriæ, inter Narniam & Mevania excisa, confundit. *Hali.*

Curta, *Cuota* adhuc, pag. Pannoniæ infer. in Hungaria, ad Danubium fluv. medius inter Crumerum ad occ. & Stringunium ad ort. 3. leuc. Al. Budam urb. regiam non sine manifesto errore interpretantur: nisi Curiam pro Curta accipiant; Curia enim *Hoffen* sive *Off* Germanis est, quo nomine Buda appellatur vulgo. *Ant.*

Curubis. Vide Curobis.

Cusa, *Vmarabea* Marm. & al. *Omirabi*, fluv. Mauritan. Tingit, inter Atlantem minorem & Rutubim portum in oceanum Atlanticum sese exonerans. *Plin. Ptol.*

¶ Cuscum, *Cusco*, urbs ampla Americæ meridionalis, & episcopalis sub Archiepiscopo Limensi, aliasque totius Peruviæ primaria & regia sedes, in planitie, prope colles, cum palatio superbissimo. Nunc autem sensim deficit; & malè habita fuit a terræ motu hisce posterioribus annis. Paret autem Regi Hispaniæ; estque inter fluvios Incaynum & Apurimam.

Cusi, *Cadelaff*, teste Siml. pag. Pannoniæ infer. in Hungaria, ad Danubium, inter Bononiam 16. & Acumincum in Eurum 30. mill. pass. *Ant.*

¶ Custrinum, *Custrin*, oppidum Germaniæ permunitum, in nova Marchia Brandeburgica, cum arce intra paludes ad Oderam fluv. ubi recipit Uvartam. Vix 4. leucis distat a Francofurto in Boream, & paulò plus a Lausperga in occasum.

Cusus, Chrysius Jurnandi, teste Rhenano, *Keres*, teste Laz. & al. *keoreus* fluv. Daciæ, per Transylvaniam in Tibiscum fluens. Vide Chrysius. *Tac.*

¶ Cusus, Cluverio teste, est fluvius *Wag*. in Danubium se exonerans supra Comaram arcem. Saosoni autem est *Sebes Keres*, fluvius Transylvaniæ, qui fontes habet versùs Claudiopolim, rigatque Varadinum: deinde auctus aliquot fluminibus, in Tibiscum labitur ad Czongradam oppidum, 4. leucis supra Segedinum.

Cutiliæ, & Cutilia, *Lago di Contigliano*, lacus Sabinorum in agro Reatino, Cotilia Festo, cum opp. cognomine, quod *Contigliano* nominatur, à Reate 8. mill. pass. distans. In hoc lacu Macrob. lib. 1. Saturnal. cap. 7. insulam esse scribit, quæ sylvosa innatat, nunquam in eodem loco permanens, teste Plin. lib. 2. cap. 95. *Pliu.*

Cutilium, opp. Sabinorum, apud Cutilias aquas (sic enim lacus à Livio appellatur) *Contigliano* castrum, à Reate 70. stad. quod Cotilia Festo dicitur. *Liv.*

¶ Cutracum, *Coutrar*, oppidulum Galliæ, in Aquitania & Petrocoriensi agro, ad confluentes Ellæ & Dramæ fluviorum prælio suo memorabile inter Gallos an. 1587. Distat 4. leucis a Liburnia in arctos, & 9. a Burdegala in Cæciam.

¶ Cuya, *Cuya*, provincia est Americæ meridionalis inter Chilem & Paraguayam regiones in longum extensa, prope montes Andium, in ditione Hispanorum. ibi oppidum præcipuum Mendosa. A quibusdam hæc provincia dicitur alio nomine *Chuquito*.

* Cyamon, *Capo Spada* Soph. *Chesim* Mercat. prom. Cretæ, in ora Boreali apud occid. inter Cydonem urbem ad ort. & Dictymusam ad occ. Vide Ciamum, sic enim etiam legitur. (* manus. Seldeni.

¶ Cyamon, promontorium Cretæ, nunc *Capo Spada*, maximè in arctos porrectum, versùs Peloponnesum. Vide Ciamum promontorium.

Cyane, Cyanes Sil. fons agri Syracusani, in Sicilia,

apud

Plin. apud urbem Syracusas, *Pisma Sirini* vulgò, teste Faz. in quam nympham conversam fabulatur Ovid. lib. 5. Metam.

Inter Sicelides Cyane pulcherrima nymphas,

De qua Sil. lib. 14.

Et Cyanes, & Anapus, & Ortygia Arethusa.

Strab. Est & opp. Lyciæ apud Plin. lib. 5. cap. 27.

Plin. Cyaneæ, quæ & Symplegades, *le Pavonare* nautis,
Ptol. inf. duæ parvæ Thraciæ, apud os Bosphori Thracij, quæ Planeræ ab Herodoto, Syndromades à Theocrito, quod loco moveri putantur, appellatæ, ab incolis *Jarcanas* dictæ. Harum mem. Ovid. lib. 1. trist. eleg. 9.

Transeat instabiles strenua Cyanias.

¶ Cyaneæ insulæ duæ, seu verius scopulis, ad os Bosphori Thracii, prope Pontum Euxinum, una Europæ, in Thracia, juxta Punium promontorium; altera Asiæ, in littore Bithyniæ, prope Ancyræum prom.

Ptol. Cyanæus, Cyanos Plin. qui & Glaucus, *Cicabo*, teste Nig. cum al. fluv. Colchorum, ex magnis amnibus ejus reg. ex montibus Coraxicis in Phasidem influens.

Cybele, & Cybala Apollod. urbs Phrygiæ magnæ apud Celænas, ubi Cybele Dea colebatur.

Cybria, urbs Phrygiæ magnæ. Vide Cibyra. Est & opp. Lycaoniæ, non procul à Mæandro fluv. ut in Thes. Ling. Lat. Sed hic fluv. non est in ea reg.

Cybistra, *Arminacha*, urbs Armeniæ minoris, episc.
Strab. sub Archiep. Tyanæo, à Tyanis haud valde distans, ad Tauri montis radices, in Ciliciæ conf. apud Cic. num. plur.

¶ Cybistra, seu Cibistra aliis, urbs fuit Cappadociæ versùs confinia Armeniæ minoris, aliquot milliaribus a Cæsarea Mezaca in austrum.

Plin. Cyclades, insulæ maris Ægæi numero 50. sic quasi circulum facientes inter se dictæ, teste Isid. al. 54. quæ unà cum Sporadibus *l' Isole dell' Arcipelago* à nostratibus dicuntur. Ovid. lib. 1. de trist. eleg. 9.

Cycladas Ægeas obstupuisse puto.

(*Insulæ præcipue Cyclades.*

Andros, Andro,	*Paros*, Pario.
Cia, Zea.	*Rhenia*, *Delo conjuncta*.
Delos, Sdille.	*Seriphus*, Serphone.
Micone, Micoli.	*Ciphnus*, Siphano.
Naxos, Naxia;	*Siros*, Siro.
Oliaros, Quiniminia.	*Tinos*, Tine.

Cyclaminus sinus, *Golfo di Soltania*, sinus ad Bosphorum Thracium, teste P. Gyllio.

Cycloboros, apud Steph. amnis sive torrens Atticæ, adeo ob anfractus crebros strepitans, ut *Cyclobori vox* in adagio contra clamosos & obstreperos esset.

Cyclopum scopuli, *Faraglioni*, teste Faz. tres sco-
Plin. puli Siciliæ. Cyclopes autem pop. primi Siciliæ, teste Diod. habitatores fuere. De quibus Ovid. lib. 14. Metam.

Arvaque Cyclopum, quid rastra, quis usus aratri.

Hos Vulcani ministros fuisse unoculos, & Jovi fulmina fabricasse fabulantur. *Cyclopum vita* ex Hom. lib. 9. Odyss. ubi proverbium usurpatur, ubi de vita prorsùs barbara, ac sine ullis legibus disciplinaque sermo est, apud Strab. lib. 1. Sic *Cyclopis domum* apud Lucian. de munere tyranni, aut latronis; quod solent hi aut minùs aut sero lædere.

¶ Cyclopum scopuli, *li Faraglioni*, scopuli sunt parvi admodum, in ora orientali Siciliæ & Vallis Demonæ, 12. milliaribus a Catana in ortum.

Cycones, Odrysiis finitimi; quorum urbs Maro-
Plin. nia.
Solin. Cydaças, Plin. lib. 6. c. 22. est fluv. Taprobanæ in-
Ptol. sulæ.

Cydarus, *Machlesia*, fluv. Thraciæ, apud Byzantium, in Ceratinum sinum influens.

¶ Cydarus, seu Cydaris fluvius, hodie *Machlena*, simul cum Barbysso fluvio in sinum Chrysoceram se exonerat paulò supra Constantinopolim, teste Petro Gyllio.

Cydnus, *Carasu*, teste Leuncl. quod habeat aquas nigras, fluv. Ciliciæ Tarsum urbem præterfluens, in quo lavit Alexander, teste Curtio. De quo Ovid. lib. 3. de arte amandi.

Vel Prope te nato Judice Cydne, croco.

Et Tibull. lib. 1. eleg. 8.

At te Cydne canam, tacitis qui leniter undis

Cæruleas placidis per vada serpis aquis.

Cydon, Cydonia Strab. Cydonis Ptol. *la Canea* Soph. & al. urbs Cretæ episc. ex primis illius, in ora Bo- *Strab.*
reali, à Gortyna & Gnosso 7. mill. pass. in Corum *Plin.*
distans, inter Rhitymnam ad ort. & Cisamum ad occ. Hinc Cydonius nom. gentis, Ovid. lib 8. Metam.

Armaque, equosq, habitusq, Cydoneasque pharetras Noveras.

¶ Cydon, seu & sæpius Cydonia, *Canea*, Gallis *la Canee*, antiquissimis temporibus dicta Apollonia, urbs est quadrata, & ex quatuor præcipuis Cretæ insulæ, quæ in occasum tendit, licèt ipsa sit in ora Boreali insulæ, cum portu capaci. Est probè munita, antea- que sub dominio Venetorum ab aliquot seculis, sed a Turcis obsessa & capta anno 1645. ipsis etiamnum paret cum majori parte Cretæ insulæ. Ab ipsa pars occidentalis Cretæ dicta est territorium Caneæ. 80. milliaribus distat a Gortina, & 100. circiter à Gnosso.

Cydonea, inf. ante Lesbum, cum fonte calido, qui *Ptol.*
verè tantùm fluit, teste Plin. lib. 2. cap. 103.

Cygnea, *Zwvickavv*, urbs Misniæ libera, & præclara, à Cygno Herculis filio, ut dictitant, appellata inter Curiam urbem Voitlandiæ primam, & Lipsiam Misniæ, inde 7. hinc 8. leucis distans a Plavia 4.

¶ Cygnea, *Zavickavv*, urbs Germaniæ, in ea parte Misniæ provinciæ; quæ Voitlandia dicitur, ad Muldam amnem. Quatuor leucis distat ab Altenburgo in austrum, & 10. a Lipsia.

Cygnum: opp. Colchidis interius intra montes, cir- *Cic.*
ca ort. Phasidis fluv. ex monte Moschico. *Strab.*

Cylarabis gymnasium erat Lacedæmoniorum, à La- *Plin.*
cedæmone vix. 300. pass. distans. *& al.*

Cylistarnus, *Racanello*, teste Barrio, fluv. magnæ Græciæ, per agrum Cosanum in sinum Tarentinum influens, in Calabria citeriori.

¶ Cylistarnus, *Racanello*, fluvius est Calabriæ citerioris, in regno Neapolitano. Prope Castanum labitur, & in sinum Tarentinum versùs Thurios se exonerat.

Cyllene, *Chiarenza* Soph. urbs Elidis, in ora occidua Peloponnesi, apud Araxum prom. inter illud & Chelonatam, apud ostia Penei fluv. in monte ejusdem nominis, ab Elide urbe 720. stad. ortu Mercurij clara.

¶ Cyllene, urbs Elidis, in Peloponneso, *Antravida* Nigro. Sophianus credit esse nunc *Chiarenza*. Sed Clarentia magis est versùs arctos, ubi alias Dyme, Gaudet Cyllene portu satis capaci & commodo unde sinus nomen habet apud Plinium. Celebris *est* apud Melam, ob genitum ibi Mercurium, quem tamen alii tribuunt Cyllenio monti Arcadiæ; estque prope Selleim fluvium, longiùs a Peneo, 9. milliaribus ab Araxo promontorio in austrum 120. stadiis ab Elide urbe, & 300. stad à Chelonate promontorio in Boream.

Cyllene item, mons excelsus Arcadiæ, in quo cy- *Strab.*
pressi abundè proveniunt, & ubi Mercurium natum tradunt. Ovid. lib. 5. fast.

Hac enixa jugo cupressifero Cyllenes.

Et Virg. lib. 8. Æn.

Quem candida Maja

Cyllenes gelido conceptum in vertice fudit.

Hinc Cyllenius nom. gent.

Cyme. Vide Cumæ.

Cyminus, mons Thusciæ, *Montagna di Viterbo*. Virg. lib. 7. Æn.

Et Cymini cum monte lacum, lucosque Capenos.

Vide Cimions, variè enim scribitur.

Cynara, *Zenara* Nig. insula maris Ægæi, inter Spo- *Plin.*
rades. Unde Cynaneus nom. gent. Stat. lib. 6. sylvarum. carm. 2.

Coricyaque coma, Cynareiaque germina, & altis.

Cynyphes, fluv. Scythiæ Europææ, qui in Euxinum *Ovid.*
mare labitur.

Cynips, fluv. Africæ. Vide Cinyphus. De quo Claud. lib. 1. de laude Stiliconis.

Quos vagat humelias Cynips, & proximus hortis Hesperidum Triton.

Juxta hunc fluv. capræ inusitatæ sunt magnitudinis, *Strab.*
auctore Plin. sicut & hirci, teste Virg. in Georg.

Cynocephali, pop. Indiæ, in montibus degentes, quos capita canina habere fabulantur, teste Aul. Gell. lib. 9. cap. 4.

Cy-

Polib. Ptol. Cynopolis, & Cynospolis, id est, urbs canum, urbs Ægypti, ad Nilum fluv. inter Osyrinchon & Hermopolim, non permanens.

Cynosarges apud Steph. locus erat Atticæ, sed apud *Treg. Pomp.* Sudam erat gymnasium, in quo apud Athenas, extra portam nothi & spurij exercebantur: de quo Plutarcha in vita Themistoclis, qui spurius fuit. Inde adagium *Ad Cynosarges*, quo dicto quis notabatur esse nothus. Reliqua duo gymnasia erant Lycæum, & Academia intra urbem.

Cynossema, prom. Chersonesi Thraciæ, apud Se- *Ptol.* stum, oppositum Abydo urbi Asiaticæ, ubi Hecubæ sepulchrum monstrabatur: quasi canis (in quam versam Hecubam fabulantur) sepultura. Vide non rectè in Thes. Ling. Lat. in Troade hic locus locatur.

Cynosura, Doriscum Plin. prom. Achajæ, in ora Atticæ, apud Asopi fluvij ostium, *Capo Sidro* ex tab. recent. cujus inter alios mem. Stat. lib. 4. Theb.

Dives, & Orchomenos pecorum, & Cynosura ferarum.

Sed hæc Cynosura, de qua Stat. cum Orchomeno in Peloponneso apud Tegeam, & Erymanthum esse videtur.

Cynthos, mons Deli insulæ, in illius umbilico, valde excelsus: in quo Dianam venari Poetæ fabulantur, in quo etiam illa & Apollo nati feruntur. Virg. lib. 1. Æneidos.

Qualis in Eurota ripis, aut per juga Cinthi.
Exercet Diana choros.

Inde Cynthius nom. gent. Idem 3. Georg.

Nomina, Trosque parens, & Troja Cynthius auctor.

Cyntilia, (vide Cintylia) *Chinchilla*, urbs Hisp. *Ptol.* Tarraconensis.

Cynus urbs erat & emporium Locridis reg. in Achaia, navale Opuntiorum, apud Boagrij fluvij ostium. Scribitur & Cynos: quo nomine & fluv. apud Plin. lib. 6. cap. 28.

¶ Cynus urbs erat Greciæ & Locrorum Opuntiorum, cum promontorio cognomine, juxta Euripum, inter Cnemides & Atalantam insulam. Illic habitavit Deucalion.

Cyparissi, Cyparissia Strab. Cyparissus Hom. *Arcadia* teste Soph. urbs Peloponnesi, in ora Messeniæ littorea (non in Achaja, in Thes. Ling. Lat.) ad ostia Cyparisseidis amnis, probè munita, a Messeno 30. mill. pass. in Bor. Patras versùs. Al. est *Biesrza*, opp. proximum. Hinc Cyparissius sinus Melæ, *Golfo di Arcadia*.

¶ Cyparissi, seu Cyparissiæ, *Arcadia*, 35. milliaribus distat à Messene in occasum; estque inter ostia Electiæ & Nedæ fluviorum.

Cyparissium, prom. non longè ab urbe Cyparissia, *Ptol.* *Capo Conello* Soph. seu *Capo S. Elia* Nigro. Mem. Cyparissi Stat. lib. Theb. 7.

-veteremque revolvas
Phocida? quis Panopen? quis Aulida? quis Cyparisson?

Plin. Pausf. Cyphanta, opp. & portus Laconicæ, (non Achaiæ ut in Thes. Ling. Lat.) in Peloponneso, in ora ad ortum, proxim. Zaraci inde 6. tantùm stad. distans, *Eriches*, & portus *Porto dello botto* Nig. sed Soph. *Stilo* nominatur.

¶ Cyphanta, portus Peloponnesi in ora Argolici sinus, nunc *Stilo* dicitur, Sophiano teste; estque in Laconiacis Eurotam fluvium. Urbs autem Cyphanis in illo tractu, sed in mediterraneis, *Eriches* dicitur, ut multi estimant. Distat à Sparte 28. milliaribus in ortum.

Cic. Strab. Plin. & al. Cyprus, insula notissima maris Syrij, multis olim nominibus appellata, teste Plin. Acamantis, Cerastis, Amathusia, Aspelia, Macaria, Cryptos, & Colinia; longa 170. mill. pass. inter Acamantem prom. occid. & Clides prom. orientale, circuitu 430. Ciliciæ propior, ab Anemurio prom. via. 50. mill. recedens, a Joppe urbe Palæstinæ excisa ferè 200. diù sub Venetia, nunc Turcis parens, *Cipro* Italis, *Cupros* Turcis. Hinc Cyprius nom. gent. Ejus mem. Virg. lib. 1. Æneidos:

-tum Belus opimam
Vastabat Cyprum, & victor ditione tenebat.

Urbes 10 ea Episcopales, post Leucosiam metropolim, Salamis, Paphos, Curium, Amathus, & Ceraunia, ritus Latini; Græci verò, Soli, Arzus, Leuca, & Carpasium. In quibus olim claræ Amathus, Salamis, & Paphos.

Urbes Cypri episcopales.

Amathus	mochostus.
Arzus.	Leuca.
Capasium.	* Leucosia.
* Ceraunia.	Paphos vetus & nova.
Curium.	Soli, nunc pagus, ut ceteræ asterismo carentes.
* Fama Augusta, olim Hamacollos & Am-	

Duas habet metrop. sive archiepisc. secundùm alios, unam Græcorum, quæ olim Salamis, seu Salamina, postea Constantia dicta est: cui Episcopi subsunt 14. Leucosia, Citium, Tremitus sive Trimithus, Tamassus, Paphos, Amathus, Carpasium, Cirynia seu Cyrenea, Solea sive Soloe, Arsinoe, Neapolis Nemesi, Curias sive Cureum, Cythera, Lapithus: Alteram Latinorum, quæ Leucosia nominatur, cui parent Hamacostos, Paphos, & Neapolis, episcopatus Latini. Quanquam, exceptis Leucosia, Hamacosto, Cirynia, & Carpasio, potiùs pagi quam urbis speciem præ se ferant.

¶ Cyprus, *Cypre* Gallis, insula est Asiæ, in mari Mediterraneo, & inter mare Syriacum & mare Cilicium ab ortu in occasum extensa, vix 60. milliaribus distans ab ora Syriæ, & circuitus 350. mill. pass. circiter. Divisa fuit alias in quatuor partes, nempe in Salaminam ad ortum, Paphiam ad occasum, Lapithiam in Boream, & Amathusiam ad austrum. Insula post divisum Imperium Romanum Græcis paruit. Sed anno 1182. Richardus Angliæ Rex, cùm copias contra Sarracenos ducens, tempestate ad insulam dejiceretur, insulani verò non admitterent, vi & armis eam occupavit, & cuidam Gallo Guidoni de Lusignano dicto dedit in regnum. Huic Reges successerunt continua serie, usque dum in Genuensium clientelam pervenit. Deinde Veneti ex donatione Catharinæ Corneliæ eam rexerunt ab anno 1472. ad annum 1570. quo Turca Selimus, Venetos bello agressus, Cyprum ipsis eripuit anno sequenti. Ab illo tempore subest dominio Turcarum; & ab ipsis in undecim partes dividitur. Caput regni est Nicosia, *Nicosie*, in medio insulæ, ferè rotunda; secunda ab hac Famagusta, *Famagouste*, urbs permunita in ora orientali, cum portu capaci, tertia Cerannia, *Cerines*; quarta Paphos, *Basso*, in ora occidentali. Reliquæ sunt parvi momenti. *Plin.*

Mel. & al. Cypsella, Cypsala Anton. Cypselos Strab. *Chipsala* Soph. *Ipsala* verò In. Leuncl. & *Chapsilar* Bellon. urbs Thraciæ mediterr. olim episc. sub Archiep. Trajanopolitano, nunc metropolis, inter Trajanopolim ad occ. 29. & Apros ad ort. mill. pass. apud Doriscum, & Serrhium mont. teste Liv. A Cypselo Ixionis filio. Unde Cypselidæ pop. unico *l.* Virg. in Ceiri.

Cypselida magna florentia regna Corinthi.

¶ Cypsella, urbs Thraciæ, in illa regione, quæ antea Sapacia, & postea Europa dicta fuit, juxta Melam fluvium, nunc *Ipsala*, 14. milliaribus supra Apros in Boream versùs montes.

Cyptasia, *Carsa* Mol. & Thev. opp. Galatiæ, in *Ptol.* Paphlagonia, Sinopæ urbi propinquum, seu finitimum.

¶ Cyptosia oppidum est Asiæ minoris, in Paphlagonia regione, in ora littorali Ponti Euxini, prope ostia Zalisci fluvii, & 20. milliaribus à Sinope in Eurum, nunc *Caresa*, Castaldo teste. *Trop.*

Cyra, mons Cyrenæ orbi imminens, teste Tro- *Pom.* go, unde urbi nomen videtur derivatum, M. *di Corsne*.

¶ Cyra, mons Africæ, Cyrenæ urbi imminens, nunc *Monte di Cairon* dicitur, Castaldo & aliis testi- *Ptol.* bus.

Cyreniaca, reg. Africæ, mari Mediterr. Africo exposita inter Africam propriè dictam ad occ. & Marmaricam ad ort. quæ incipit à Syrti magna, & in Barbaria comprehenditur. In ea Pentapolis reg. quinque urbibus constans; quarum præcipua Cyrene. Hic basiliscus serpens generatur, de quo plura habet Sol.

¶ Cyrenaica, regio Africæ, in Libya exteriorà, inter regionem Tripolitam ad occasum, & Marmaricam ad ortum, nunc in ea parte Barbariæ quæ dicitur regnum Barcæ. In ea est Pentapolis provincia, quæ nunc *Mesrata*; ubi Cyrene totius tractus primaria,

¶ *Urbes Cyrenaicæ & Marmaricæ:*

Apollonia, Bonandrea, *portus*.
Aptuchum, Laugifaria, *portus*,
Arsinoe. *Vide Turchira*.
Berenice, Bernicho.
Cyrene, Cairoan.
Darnis, Doera.
Hammon, *seu Ammon*, *ubi Jovis Ammonis O-raculum*, *Marmarica*,
Canzaron di Mahoma.
Oasis magna, Gademez.
Oasis parva, Azagar.
Parentonium, *Marmarica*, Alberton, *portus*.
Ptolemais, *quæ & Barce*, Barca.
Teuchira, *quæ & Arsinoe*, Trocbara.

Strab. Plin. Ptol. & al. Cyrene, *Corene* Villanov. & al. urbs Cyreniacæ reg. archiep. & primaria, apud oram litteream, & Phycountem prom. à littore 12. mill. pass. à Ptolemaido urbe ad occ. 84. mill. pass. ab Hammonis Oraculo 400. in Bor. sic à Regina, quæ illam condidit, nominata: vel, ex aliorum sententia, à Batto Rege anno mundi 3560. urbis verò Romæ 143. Olympiade 45. condita, & à Cyrene, Penei amnis filia, quam Apollos, amore ejus captus, in eam Libyæ partem transtulit, nominata. De fluvio Virg. 4. Geor.

Mater Cyrene, *mater*, *quæ gurgitis hujus Jam tenes*,

De urbe verò Luc. lib. 9.

Africa Cyrenæ etiam nunc bruma vigebat.

Hic laserpitiom herba provenit; unde Cyrenæ laserpitiferæ vocantur à Cat. Cyrenæi ad cœnam vocati solebant non solùm ipsi venire, sed & alium secum ducebant: unde proverbium apud Athen. lib. 12. *Cyrenens videris*; solùm de voluptuosis in conviviis, sed etiam de studiosis in edendis libris nunquam satoris. Hos curribus usos potissimum scribit Stephanus.

¶ Cyrene nunc *Cairoan* vulgò dicitur; estque in regno Barcæ, versùs Syrtim magnam: Sedet ad Doerum fluv. 10. leucis ab ora maris Mediter. in aostr. 25. leucis Gallicis a Barce in ortum, 375. mill. pass. ab Ammonis templo in occasum, licèt Plinio sint 400. milliar. & 90. milliaribus a Phycunte promontorio in aostrum. Sedet in colle, & deficit in dies Regio adjacens *Mesrata* dicitur a quibusdam.

Lycoph. Cyris, *Caldana*, teste Barrio, fluv. Magnæ Græciæ, in Calabria citer. apud Arponium opp. oriens, & in sinum Tarentinum influens. Vide Ciris.

Plin. Cyrno, *Sirna* ex tab. Geograph. recent. insula maris Ægæi, inter Sporades, à Gyaro 80. mill. pass. in aostrum teste Plin. Apud Virg. in eclog. 9.

Sic tua Cyrneas fugiant examina taxos.

Steph. Cyrnos etiam, ins. est Japygiæ. Cyrnius nom. gent. Unde *Terra Cyrnia* apud Zenod. in proverbium abiit in eos, qui vitam insamem latrociniis transigunt, quales olim Cyrnienses fuisse feruntur: vel de reg. latrociniis infami; sic *Cyrnia jactura* de magnis dispendiis. Cyrnus melle maximè abundans, olim propter latrones erat in accessa. De qua insula Stephanus.

Polib. Strab. Ptol. Cyrnus, ins. maris Ligustici, sic a Cyrno Herculis filio dicta; unde Cyrnæus nom. gent. Vide Corsica, Claud. de laudibus Stilic. lib. 3.

Cyrnais, *Siculisque jugis venata virago*.

Ptol. Cyropolis, *Sammachi*, vel *Summachi*, & Persis *Circumbate*, Arabibus *Chyseleth*, urbs ampla ac præclara Mediæ Atropatiæ, inter Artaxata 200. & Portas Ferreas 120. mill. pass. Vide Portas Caucasias.

Claud. Cyriæi, pop. Æthiopiæ, juxta Nilum incolentes, quorum mem. Claud. loquens de Nilo in epigram.

Hunc bibit effrænis Garamas, *domitorque ferarum Cyrraus*.

Ptol. * Cyrrha, urbs Phocidis. Vide Cirrha. Unde Cyrrhæi campi, & Cyrrhæi scopuli, ac antra Cyrrhæa, necnon & fontes Cyrrhæi. Mar. epigr. 76. lib. 1.

Quid tibi sum Cyrrha? quid cum Permesside nuda?

Ptol. (* Manusc. Seld.

* Cyrrbus, Cyrus Plinio, Strab. fluv. Albaniæ, provinciæ Asiaticæ, ingens, per illam & Mediam Atropatiam in mare Caspium fluens, variè indigitatus, *Cirech* Pineto, *Cur* Nigro, *Elcur* Rhamusio, *Ser & Chiur* Theveto & Thom. Minadoi, ex montibus Coraxicis, teste Mela ac Plin. oriens, ac cum Cambyse fluens. (* msn. Seld. Apud Ptolem, verò Cyrrbus & Cyrus diversi sunt fluvij; unus Albaniæ, alter Mediæ.

¶ Cyrrhus, seu, & melius, Cyrus, postea Cyrnus, *korr* vulgò, fluvius est Asiæ, in Iberia. Oritur in confinio Armeniæ majoris ex Moschicis montibus, & per Iberiam labitur, ubi recipit Iberum & Aragom fluvios, deinde & per Albaniam; ubi auctus Alazonio fluvio, in mare Caspium se exonerat, 50. milliaribus ab Albana urbe in austrum, longiùs autem à Media Atropatia.

Ant. Steph. Cyrrbus & Cyrrhum, *Quars* hodie, & al *Corlo*, urbs Syriæ in Cyrrhestica reg. episc. sub Patriarcha Antiocheno.

Proce. Cyrus, orbs Syriæ archiep. à Cyro Rege conditore nomen habens, ab Antiochia magna 60. mill. pass. in Eurum & ort. eadem cum Cyrrho apud Ptol. ut videtur.

¶ Cyrus, urbs Syriæ, quæ aliter Cyrrhus & Cyrros est juxta fluvium Marsiam. 40. milliaribus distat a Zeugma & totidem ab Euphrate fluvio ad occasum, 25. milliaribus infra Berroeam seu Alepum in austrum.

Strab. Cyrus, fluv. Persidis, in sin. Persicum persicum per Pasagardas urbem decurrens. Est & Cyrus Plin. fluv. Albaniæ. Vide Cyrrhus.

¶ Cyrus, fluvius Persidis, dictus etiam Bagradas seu Agradatus, nunc *Tisindon*, Sansone teste alluit urbes Lirgiam, Larium, & Darabegerrum, seu Pasagardam antiquorum; & post longum cursum in mare Persicum & in sinum Armuzianum se exonerat, 30. circiter leucis Hispanicis ab Armuzio in ortum.

Liv. Cyssum, *Sisse*, opp. olim Hisp. Tarracon. in finibus Ilergetum, apud Ilerdam urbem.

¶ Cissum, seu Cissa, oppidum Lacetanorum, in Hispania Tarraconensi, nunc, ut multi existimant; est *Camarasa*, oppidum Cataloniæ, ad Secorim fluvium, 2. leucis Hispanicis supra Bergusiam, & 6. supra Ilerdam in ortum.

Steph. Cyta urbs fuit Colchorum, patria Medeæ, teste Steph. quæ propterea Cytæis cognominata est: unde pop. Cytei vel Cytæi, Val. Flac. lib. 6. Argon.

Talia certatim Minyæ sparsique Cytæi
Funera miscebant.

Plin. Ptol. & al. Cytæum, *Candia* Jovio, Nig. & plerisque al, urbs Cretæ archiep. & metrop. præclara, in ora Boreali, optimè contra Turcas munita, sub Venetis. Sed Bellonio est *Sitia* vel *Citie*, opp. & Nicol. Soph. *Phrastia*, oppidulum in eadem ora.

¶ Cytæum, Brietio & aliis testibus est *Sitia*, urbs episcopalis Cretæ, in ora Boreali, 60. circiter milliaribus a Matio in ortum, & ex præcipuis insulæ: unde tractus adjacens dicitur territorium Sitiæ, *territorio di Sitia* Urbs est probè munita, antea sub dominio Venetorum; sed à Turcia capta ante aliquot annos, ipsa etiamnum subest cum tota regione; adjacente.

Cyteorum. Vide Cytorum, vel Cytorus.

Steph. Cyterium, *Crisano*, teste Barrio, opp. Oenotriorum in Brutiis, & Calabria citer. in agro Consentino, apud Pandosiam urbem excisam, ab ipsa Consentia 6. mill. pass. distans, apud montis radices.

Strab. Plin. & al. Cythera, *Cerigo*, ins. maris Ægæi ultra sinum Laconicum, contra Maleam prom. cum urbe episc. sub Venetis, inter Maleam Peloponnesi prom. & Cretam ad 30. mill. pass. licèt ex Plin. à Malea tantùm 5. recedat, circuitu 160. à Phalasarna opp. Cretæ 40. De qua Virg. lib. 10. Æneidos:

Est Amathus, *est celsa mihi Paphos*, *atque Cythera*,

Ovid. lib. 4. fast.

Deserit, *& Veneri sacra Cythera petit*.

ubi num. plur. Cythera usurpatur. Hinc Cytheriacus nom. gent. ut apud Mart. lib. 14. epig. 205.

Sume Cytheriacum medicatum nectare ceston.

¶ Cythera, *Cerigo*, Gallis *Cerigoes*, Insula est Græciæ, in ora Peloponnesi, cum urbecula cognomine, in colle sita. Est prima Archipelagi insula versùs occasum: subestque dominio Venetorum ab aliquot seculis. Circuitus est 60. milliarium circiter, teste Tomasu Porcaccio. Portum habet Delphinum dictum, in parte australi. Distat 5. milliaribus à Malea promontorio Peloponnesi, 15. ab Ægialia, & 45. ab ora proximiori Cretæ insulæ.

Hesiod. Cythera quoque olim opp. nunc pagus Cypri, *Conucha*, teste Steph. Lusignano.

Lib. Conc. Cythera etiam num. plur. ex lib. Conc. est urbs episc. Cypri sub Archiep. Constantiæ, inter Illam & Cyrenejam, inde 10. hinc 6. leucis, in ora Boreali, *Cithira* vulgò, nunc pagus.

Plin. Tac. & al. Cythnus, *Cithno*, teste Soph. etiam vulgò dicta ins. maris Ægæi seu Myrtoi, apud Atticam & Eubœam

prius

prius Ophiusa & Dryopia dicta, teste Steph. De qua Ovid. lib. 5. Metam.

Deserit, à dextra Cynthon Gyaroque relictis.

Hęc insula ab Amphitryone adeo afflicta fertur, auctore Steph. ut in proverbium abierit apud Zenodot. *Cythaica* enim *calamitates* nou usu de magnis cladibus dicuntur.

¶ Cythnus, *Citaa*, insula maris Mirtoi, & una Cycladum, in mari Ægæo, versùs oram Atticæ, & inter Ciam & Seriphum insulas, Tota montuosa est, & rarus habet accolas, sub dominio Turcarum.

Plin. Solin. Cytorum, Cotyora Xenophonti, Cyteorum Ptol. urbs & mons Galatiæ, in ora Paphlagoniæ, ad mare Euxinum. Urbs sic a Cyturo Phryxi filio coudirora dicta. Mons 63. mill. pass. teste Solino, uatenditur. *Castele*, urbs hodie, teste Nig. nuninatur, inter Amallrim ad occ. & Garambim prom. ad ort. à Tio urbe 63. mill. pass. Vide Gonyora. Buxo abondat. Iode Cytoriacus oom. gent. Mem. Virg. lib. 2. Georg.

Et juvat undantem buxo spectare Cytorum.

Ovid. lib. 6. Metam.

Inqua Cytoriaca radium de monte tenebat.

Cic. Plin. & al. Cyzicus, *Cizico* Soph. urbs Mysiæ, in Asia, archiep. ad Propontidem & Ælapi fluv. ostium. *Spiga* etiam nominatur, iu ins. penè continenti juncta, urbs antiqua, an. orbis conditi 5933. post Romam verò 70. ædificata cum Mileto. Thevetus ait appellari *Zelia* antiquo nomine; cum Zelia fuerit diversa a Cyzico teste Strab. inde 12. mill. pass. distans. De Cyzico, Ovid. lib. 1. tristium.

Hinque Propontiacis haerentem Cyzicon oris,
Cyzicon Amonia, nobiles gentis opus.

Cyziceni apud vet. timiditatis & mollitiei notautur: unde *Tiallusa Cyzicena* proverbio dicitur apud Zenod. & alios, in eos qui aliquid indecorum metu faciuut. *Cyziceni statores* quoque apud Suid. iu proverbio sunt, pro re sculpta diligenter, sicuti fuerunt oummi Cyzicení.

¶ Czaslavia, *Czaslavv*, urbs *Bohemiæ* satis ampla ad amnem Crudimcam, iu qua sepultus fuit Joannes Zisca Hussitarum Dux. 3. leucis Germaoicis distat à Caurzima, & 4. à Chrudima.

¶ Czenstochova, *Czenstochovv*, uppidom Poloniæ superioris, ad Wartam fluvium, in colle, satis muoitum, cum monasterio, & fortitur propugnatum contra Suecos hisce ultimis temporibus. Est in ipso confinio Silesiæ, & medium ferè inter Cracoviam & Siradiam.

¶ Czeriuum, *Czehrin*: oppidum permunitum Poloniæ, in Ucrania seu Volhinia inferiori, ad amnem Tatminum, vix 2. leucis à Borissthene fluvio, & 7. a Czyrcassia iu austrum. Malè habitum fuit à Tartaris paucis ab hinc annis.

¶ Czernibovia, *Czernikovv*, urbs Poloniæ muuita, iu Lithuania & Severieosi Ducatu, uunc sub dominio Moscorum, ad Desznam flov. vix 2. leucis a limite Volhiniæ, & 5. à Borissthene fluvio: & iu ea tractus adjaceus dicitur etiam sæpe Ducatus Czernihoviensis.

¶ Czernobela, *Czernobel*, oppidum Poloniæ, io Ucrania, seu Volhinia iofetiori, ad amnem Uszam, qui paulò infra cadit in Pripetium, 18. leucis à Czernibovia io occasum, 12. à Raecoica in meridiem, & 2. a Borissheoe fluvio.

¶ Czerschia, *Czersko*, urbs parva Poloniæ, ad Vistulam fluv. Palatinatus caput, in Masovia prov. 10. leucis supra warsaviam in austrum. Hinc aliquando Masovia dicitur etiam Palatinatus Czerschiensis.

¶ Czyrcassia, *Czyrkassi*, urbs munita Poloniæ, ad Borissthenem fluvium, iu Ucrania seu Volhinia inferiori. Varias capta est vices hisce ultimis temporibus, tam à Moscovitis quam à Cosaccis & Tartaris. Distat 7. leucis à Czerino in Boream, & 18. à Bialaceria io ortum.

D.

Ptol. DAÆ, Dahæ Plinio & aliis, Dai Herod. pop. Asiæ, iu Scythia, apud Caspium mare incolentes, Massagetis finitimi: de quib. Luc. lib. 2.

O superi, motura Daas ut clade Getasque.

Virg. lib. 8. Æneidos:

Indomitique Daa, & pontem indignatus Araxes.

Dabrona, *Aven mor*, teste Mol. fluv. Hiberniæ, in Momonia reg. per Lismoreosem agrum non procul ab urbe influens. (Camdeno Dabrona per Corcagiensem agrum fluit, per Lismorensem, verò *Broaduvater* nunc, olim *Aven more*, id est, flumen magnum, dictus. *Ptol.*

¶ Babrona flovios, seu & Daurona, fluvius Momoniæ, alias *Avenmore* dictus, ounc *Broaduvater*. Oritur io coufinio Desmoniæ Comitatus, & per Corcagieosem Comitatum fluens, Lismoriam rigat, & deinde in mare Vergivium se exonerat juxta Jogalliam, teste Saosone. Credit tameo Camdenus Dabrunam nunc esse *Saveron* fluvium, & Corcagiam urbem alluere, quæ a quibusdam Dabrona utiam dicitur.

¶ Dabulum, *Dabul*, urbs munita Asiæ, in India citeriori, in regno Decani, ad ostia fluv. *Alevacho*, & io confioio regni Guzzaratæ. Gaudet portu capaci, io ora Oceaai Iodici, sob domioio Lusitanorum; estque media inter Damanum ad Boream, & Goam ad austrum.

Dacæ, pop. Europæ, quorum reg. Dacia. Vide Daci qui & Davi. Hinc euim Davi genus servorum ..ant. *Virg.*

Dachinabades, *Indostan*, teste Ortel. seu potius, ut alna vidarus. *Malabar*, reg. indiæ citer ab ostio Indi fluvii in austrum extansa. *Arria.*

Daci, pop. qui & Dacæ, ipsi *Transylvani*, *Moldavi*, & *Valacchi* sunt. Hinc Dacicus, & Dacus nom. gent. Horum meminit Virgilius libro 8. Æneidos: *Virg. Stat.*

*Indomitique * Daci, & pontem indignatus Araxes.*

Et Stat. lib. 4. sylvat. carm. 2.

Cum modò Germanas acies, modò Daca sonantem Prælia.

Iuvenal. sat. 6.

Dacicus, & scripta radiat Germanicus auro.

(* Ita in nonnullis exemplaribus, io aliis Daæ.

Dacia, reg. Europæ ingens, quæ Danubio ad austrum & ortoio, Carpate monte ad Bor. & Tibisco fluv. ad occ. continetur, in tres regiones divisa, in *Transylvaniam Moldaviam*, & *Valacchiam*, Aluta fluvio Transylvaniam a reliquis separante. Urbes olim claræ, Salinæ, & Zarmigethosa. *Ptol.*

Dacia mediterranea est ipsa *Transilvania*, quæ *Sidenbargen* Germanicè, à septem urbibus, appellatur, inter Hungariam Transdanubianam ad occ. & meridiem ac Moldaviam & Valacchiam ad ortum, sita. *Europ. & al.*

Dacia Ripensis, quæ & Pannodacia, *Erdel*, reg. inter Alpes, à Transylvania separante, ad arctos, & Danubium fluv. ad austrum contenta. *Lib. Not.*

Dacia Alpestris est ipsa *Valacchia*, cujus metrop. est Tergoviscia sive Tergovista, vulgò *Tervvisch*. Al. verò est tractus Daciæ, qui *Vascapa* dicitur, & inter Hungariam ad meridiem & occ. ac Transylvaniam intercedit.

(*Urbes clariores Daciæ.*

Acmonia.	*Phrateria.*
Alba Julia.	*Ramidava.*
Angustia.	*Tiriscum, seu Tares.*
Marcodava.	*Zamisegetusa.*
Napuca.	*Zeugma.*
Nrandava.	*Zurobara.*
Patraissa.	*Zazudava.*

¶ Dacia antiqua ultra Istrum fuit, quam Trajanus Imperator in provinciam redegit, Aurelianus autem habitatores ejus Istrum transtulit, & inter Mœsias collocavit. Hæcque Dacia cis-Istriana dividebatur in Daciam Ripensem & Meditarraneam, ut in notitia utriusque Imperii videre est; nisi hæc distinctio adhibeatur, summa sæpe ambiguitas sequitur.

Dactonium, *Ribadeo*, teste Hen. Coquo, opp. eum Hisp. Tarrac. io ora Boreali, in Gallæcia, in Calaicorum & Asturum confinio, à Mindonensi urbe 5. leuc. io ortum æstivum. *Ptol.*

¶ Dactouium, uppidum Callaicorum Lucensium in Hispaoia Tarraconensi, uunc est *Monforte de Lemos*, oppidum Gallæciæ, ad fluvium *Cabe*, Brietio & Saosone testibus. 20. leucis distat à coufinio Asturiarum io occasum, totidem à limite Portugalliæ in Boream & 16. à Ripavia io austrum.

Dada, Adada etiam Latini Ptol. Adadata Strab. urbs ulim Pisidiæ episc. sub Archiep. Autiocbeuo Antiochiæ finitima. *Ptol. Lib. Conc.*

Dadastana opp. erat Asiæ iu Bithyniæ Galatiæque con-

Ant. Ptol. confinio, ab Ancyra 90. mill. pass. io occ. distans, Joviniani Imperat. morte memorabilis, totidem fere à Nicæa recedens in ortum.

Daddala. Vidu Dædala, num. plur.

Ptol. Liv. Plin. Dædala, *Urlis*, mons & opp. Lyciæ, inter Telmessum & Cryam. Sed opp. excisum est, nomen à Dædalo ibi sepulto habens, quod *Macri* dicitur Molet, sed malè: com Macris ins. proxima sit. Hinc Dædalus nom. gent. Lucret. l. 1. statim ab initio:

Adventumque tuum tibi suavis Dædala tellus.

Oros. Dædali, montes Indiæ citer. supra Nysam urbem, apud Indum fluv. *Amy*, teste Boccatio.

¶ Daghestania, *Daghestan*, provincia Asiæ, prope mare Caspium, cujus incolæ sunt Tartari. Proprios habent Principes, inter ditiones Regis Persiæ & magni Ducis Moscoviæ. Regio extenditur ad 40. leucas Germanicas; estque pars Albaniæ antiquæ: Et ejus primaria urbs dicitur *Tarku*, Oleario teste.

¶ Daghoa, *Dagho*, insula Livoniæ, in mari Baltico, prope Osilam, cui adiacet ad Boream, ad ostium sinus Rigensis, ubi oppida *Paden* & *Dageroort*, io parte australi, sub dominio Regis Sveciæ.

¶ Daleburgum, *Daleborg*, oppidum Sveciæ, in Westrogothia regionu, & in Dalia provincia, juxta wenerum lacum, in ora occidentali lacus. 11. leucis Germanicis distat à Babusio in Cæciam.

¶ Dalecarlia, *Dalecarle*, provincia ust regni Sveciæ, ampla. Habet ab occasu & septentrione Norvegiam, ab orto Helsingium, & à meridie Vermelandiam; estque versùs montes extensa. Sed in ea nulla sunt oppida alicujus momenti.

¶ Dalemum, *Dalem*, oppidum munitum Belgii, cum castro, in Ducatu Limburgensi, ad Bervinam amnem, sub dominio Hollandorum. 2. leucis distat à Leodio in Cæciam, 3. à Falcnmonte in meridiem, & totidem ab Aquisgrano.

¶ Dalia, *Dalia*, provincia Sveciæ, in Westrogothia regione, inter Babosiani præfecturam & wenerum lacum; ubi oppidum præcipuum Daleburgum. Alias contermina fuit Norvegiæ; nunc ejus limites sunt aliquanto remotiores.

Ptol. Dalisandos urbs fuit Ciliciæ episc. sub Archiep. Seleuciensi, Claudiopoli finitima.

Cassio. Dalmana *Damna* Volaterrano, opp. Illyrici mediter. in Dalmatia. (Vide Delminium.)

Strab. Plin. Ptol. & al. Dalmatia, regio Europæ, Illyrici pars major ad ortum, inter Liburniam alteram Illyrici partem ad occ. Titio fluv. disteparante, & Macedoniam, Mysiamque superiorem ad ortum. Drilonu fluv. dividentu, ad austrum mari Hadriatico sive Illyrico terminante, ad Boream verò montibus à Pannonia discriminantibus: quæ vulgò magna ex parte *Schiavonia* dicitur: & apud litteratos *Dalmatia*, auro olim sub Neronis principatu abundans. Urbes ejus olim claræ, Salona, Scardona, & Narona; nunc Epidaurus, Aserivium, & Scodra. Pop. Dalmatæ Plin. Liv. & al. Mare Dalmaticum Tac. & Illyricum. Hinc Dalmaticus & Dalmatius nom. gent. uti apud Stat. lib. 1. sylv. carm. 2.

Robora Dalmatico fulgent satiata metallo.

Claud. de 3. cons. Hon.

Sanguine, * *Dalmatiae pariter prostravimus alas.*

(* *Alii libri* Sarmaticas.)

¶ Dalmatia à Dalmio, vel Delmatia à Delminio civitate Illyrica, dicta fuit. Cum enim regnante Gentio Illyriorum Rege, Dalmitani se in libertatem vindicassent, vigintique oppida in ditione sua haberent, ei regioni Dalmatiæ nomen imposuerunt: Deinde aliis sexaginta sibi ascitis, cum ad mare pervenissent Dalmatæ, Traguriniſque & Epetinis infesti evasissent, id occasionem præbuit primi belli Dalmatici. Et tunc Dalmatia in provinciam redacta fuit à Romanis. Sed postea Dalmatæ Liburnis ab Occidente agrum ademerunt, Romanis verò Illyricum proprium; ita ut à Titio fluvio usque ad Drilonem fines suos protulerint; & Liburnia etiam in Dalmatia inclusa fuit. Postea dilatata fuit post Imperii declinationem ab Ichia Dyrrachium usque; posterioribus autem temporibus à parte orientali restricta ad flumen Bolianam: talesque fines nunc servat, teste Joanne Lucio viro doctissimo, cui ut indigenæ fides adhibenda est.

Ptol. Dalminium in Thes. Ling. Lat. Vide Delminium, uti scribitur.

¶ Damanum, *Daman*, urbs munita Asiæ; in India citeriori, in regno Guzaratæ, in ora littorali sinus Cambaiæ. 20. leucis Gallicis circiter distat à Sorata in occasum, & 25. à Basaimo in Boream, in ditione Lusitanorum, cum portu commodo. *Strab. Plin. Ptol.*

& al. Damascus, *Damasco* Europæis, *Sciam*, testu Mirad. (qui ait Turcas eo nomine aliquando totam Syriam designare) *Scham*, teste Leuncl. apud Turcas, urbs Syriæ archiep. in Cœlesyria clarissima, ubi Turcarum Satrapa sedem habet, ad Chrysorrhoam fluv. intermeantem, inter Hierosolymam 180. & Chalybonem sive Hierapolim, vel, ut nunc vocant, alteram Syriæ urbem maximam, Haleppum ad Bor. 300. mill. pass. dissita, à Beryto 60. in ortum, à servo Abraham condita. De qua Luc. lib. 3.

Et felix, sic fama, Ninos, ventosa Damascus.

Hinc Damascenus nom. gent. & Damascenæ reg.

¶ Damascus, *Damas* Gallis, urbs fuit clarissima & ex antiquioribus Asiæ. Nunc inhabitatur à paucis incolis, qui eam *Scham* vocant; subestque dominio Turcarum à 150. annis, cum antea pareret Sultano Ægyptiaco. Est media inter Hierusalem ad austrum, & Antiochiam ad Boream. 240. milliaribus distat ab Aleppo in austrum; estque urbs archiepiscopalis sub Patriarcha Antiocheno.

Damascenus ager Cypri ab Ovid. lib. 10. Metam. memoratus:

Est ager, indigenæ Damascum nomine dicunt. *Strab.*

Damasia, *Diessen*, teste Lazio, oppidum Rhætiæ in Vindelicorum ac Licatiorum finibus, in Bavaria, apud Lansbergam opp. inde paulò supra leuc. 1. in ortum distans ab Augusta 7. in meridiem, Schongam versùs ferè 6. recedentem, à Monachio 6.

¶ Damasia arx fuit Lycatiorum, quæ Cluverio, Brietio, Sansone testibus, fuit in Vindelicia, ad Lycum fluvium, ubi postea Augusta Vindelicorum, *Ausbourg* vulgò, urbs ampla & Imperialis Germaniæ. *Diessen* autem oppidum antea pontes tesseniſ dicebatur. Vide Augusta Vindelicorum.

¶ Dambea regnum est Africæ, in Abyssinia, juxta lacum cognominem teste Isaaco Vossio, versùs fonte Nili fluvii & Agaos populos.

¶ Dambea, *Dambea*, lacus Africæ, in Abyssinia, valde extensus & celebris, sic dictus, quod in regno Dambeæ situs sit: undequaque montibus cinctus, ex quibus innumeri rivi & amnes labuntur. Ex his lacus ille Dambeæ formatur; estque longitudinis 22. leuc. Germ. & latitudinis 15. & insulas 21. continet, quarum præcipua appellatur *Dek*, quæ justæ est magnitudinis. Septem quoque sunt aliæ, magnificis Religiosorum cœnobiis olim exornatæ; & per eum labitur Nilus fluvius, qui fontes habet in vicinia, teste Isaaco Vossio.

¶ Damiata, *Damiete*, urbs archiepiscopalis Ægypti, in ora maris Mediterranei, & ad ostium rami orientalioris Nili fluvii; alias Pelosium, ut multi autumant seu, et meliùs, Thamiatis ex adverso Pelusii, ex cujus ruinis crevit. Vide Thamiatis.

Damoia, regio Arabiæ.

Plin. Ptol. Damnii, *Vuestmerlaad*, teste Lhuydo, pop. Albionis, in Angliæ regno, in septentrione, apud Scotiæ fines, & ad occ. incolentes, à Damnoniis, quos alii confundunt, diversi.

¶ Damnii populi fuere Scotiæ australis, ubi nunc provinciæ *Sterling*. *Menteith*, & *Cluydesdale*, Camdeno teste; longè autem a Vestmaria in Boream.

Ptol. Damnonii, vel Dumnonii, pop. Albionis in occ. vergentes: quorum reg. gemina; Devonia, quasi Damnonia, vulgò *Devonshire* Com. & Cornubia occidentalior, *Cornwall*, teste G. Camdeno, est, qui Damnonis habet. Tametsi Cornubia Cornaviorum regio, & Devonia Damnoniorum duntaxat esse aliis videtur. Horum urbs Exonia. Sed ex Ptolomæo liquet Cornubiam quoque regionem Damnoniorum esse, cùm Damnonium promontorium in illa describat.

¶ Damnonii populi fuere Albionis, ubi nunc provinciæ Devonia, *Devonshire*, seu & *Denshire*, & Cornubia, quæ nunc *CornWal*, Gallis *Cornouaille*. Sed longe distabant a Cornaviis populis. Eorum urbes fuere Isca, Voliba, & Uxella

Damnonium prom. *Cap. de S. Michel*, & *Cap. de S. Justin*, prom. Cornubiæ ad occ. quod & Ocrinum nominatur; ubi opp. divi Michaelis, à Cantio prom. orientàli 320. mill. Anglicis recedens; tanta est Anglici regni longitudo inter ortum & occasum. (Camdeno est *the Lizard point*, in parte australi Cornubiæ.)

¶ Damnonium promontorium, quod & Ocrinum, *nunc*

Lozard point dicitur ab Anglis, *Cap. de Lezard* à Gallis, estque pars promontorii in occasum vergena; quæ enim in orieutem tendit, *The Manacles-Point* dicitur; estque promontorium Cornubiæ iu aostrum extensum, 32. miliaribus Anglicis à Muute & arce divi Michaelis in austrum, & 27. à Bolerio promontorio in Eurum.)

Liv. Dampetia, *Tormue*, teste Barr. oppidum Brutiorum, su Calabria citeriori, Balbiæ proximum, & Rogiano inde 2. mill. pass. iuter Templam seu Malvitum 7. & Besidianum 10. quod & Dapetia legitur, Clampetia, ut videtur Plinio, & Lampetia Stephano.

¶ Dampetia, oppidum Brutiorum, iu Calabria. Vide Clampetia.)

¶ Damvillerium; *Damvilliers*, oppidom monitum Belgii & Ducatus Lucemburgici, iosertum Lothariugiæ, 5. leucis a Virduno in arctos Maimedium versùs, à quo 4. leucis distat. Captum fuit à Francis anno 1637. & postea ipsis remansit, paee ad Pyrenæos confecta.)

¶ Damom, *Dam*, oppidum permanitum Belgii, iu Comitatu Flandriæ, recens exstructum ad tutelam Brugarum. Vna leoca à Brugis distat Clansulas versùs, & in confinio ditionis Hollandicæ, sub potestate Hispanorom.)

¶ Damum, *Dam*, oppidom muttitum Germaniæ, in Pomeraniæ Ducatu, ad Oderam fluvium, è regione Stetioi, à quu una leuca distat in ortum; subestqoe dominio Regis Sveciæ.)

¶ Damutum, regnom Africæ, iu Æthiopia soperiuri, alias sub dominio Regis Abyssinorum, uunc aotem ab eius imperio avulsum; ut tradit Vossius; estqoe inter Gafates & regnom Naream.)

Lib. Reg. Dan, *Belenas*, teste Breitenbachio, opp. Palæstinæ, in Cœlesyria, ad fontem Jordanis fluv. minorem, à Ptolemaide 14. mill. pass. à Paneade quarta milliarii parte distans.

¶ Dan, quæ & Laisa, & Paoias, & Cæsarea Philippi, erat in Tribu Nephthalim; & 35. milliaribus ab ora maris Mediterranæi & à Tyro in ortum, via autem 8. a monte Libano.)

¶ Dan, Tribus Judææ in ora littorali maris Mediterranei. Habet ad ortum Trib. Judam, & ad austrum Tribum Simeonis, Ejus præcipua urbs est Joppe in ora littorali.)

Danai spud Poetas pro Græcis, à Danao Rege oomen habentes, postea Argivi. Virgilius lib. 2. Æneidos:

Sæpe fugam Danai Troja cupiere relicta.

¶ Dancalum, *Dancali*, reguum Africæ, in Æthiopia superiori, iu ora maris Rubri, è regiooe Ariæ, & versùs fretum *Babel mandel* dictum.)

¶ Dandarii, populi Asiæ, Mæotarum pars, & juxta paludem Mœotidem, Guillelmo Sansone teste.)

¶ Daneberga, *Daneberg*, oppidum Germauiæ, in Ducatu Luneburgensi, Comitatos cognomioia caput, ad Tetzam amnem, una leuca ab Albi fluvio, uti à Dumitio iu occasum. Arcem babet munitam. Distat 5. leucis ab Viiza in ortum, & 7. à Luneburgo in Eurum.)

Plin. Daneon, portos sinus Arabici, spud Arsinoen & Heroum urbem, ex quo Sesostris Rex Ægypti alveum ad Nilum usque navigabilem perducere tentavit.

Fou. Fert. Jorn. Dani *Danamareker*, populi Germaniæ, ad septentriones, iu Cimbrica Chersoneso & propinquis insulis incolentes, qui & Nortmaoni sb Eginartho vocantur; quorum regio Dania, *Deuamarek*, regnum in prædicta Chersoneso & circumjacentibus insulis contentom, nomioatur, Danos cum Dacis Thesauros Linguæ Latinæ oou sine errore manifesto confuadit. Cujus urbes, Haphnia regia & Roschildia episcop. in Silandia, Lundis metrop. in Scaudia, Othoola in Fionia, Slesuicum, Ripæ, Viborgia, & Athusia in Cimbrica, primariæ continentur. For. lib. 7.

Saxonis & Dani gens cito victa probat.

Ex lib. 6. Itiner.

Indigena quotquot Dania fortis habet.

¶ Daui populi fuere alias valde eatensi, utpotè qui Angliam & Scotiam pluries devastarunt, & etism ipsis potiti fuut per aliquot annos. Eorum regnum nunc Dauiu dicitor; eratque divisum antea in tres partes, nempe in Cimbricam Chersonesum, ubi Jutia septentrionalis, Iutia meridionalis, & Holsatia, provinciæ satis amplæ, iu Insolas, ubi Zelandia, Fionia, Lalandis, Falstria, Langelandia, Boringia, & aliquot aliæ minoris notæ; & in Scauiam, ubi provinciæ Scaniu propria, Blekingis, & Hallandia, Nunc antem angustioribus restringitur limitibus, cum Scania, Blekingia, & Hallandia iu Svecorum potestatem devenerint ante paucos annos. Habet ad austrum Germaniam versùs Holsatiam; sed in aliis partibus circumcingitur mari Germauico & mari Baltico. Ejus primaria urbs & regia est Haphnia, ad Sundicum fretum sita. Subsunt etiam Regi Daniæ regnum Norvegiæ, Islandia insula, Schetlandicæ iusulæ, & ora littoralis Croenlandiæ.)

Urbes Daniæ clariores:

Aelborgum Cimbricæ, *Aelbourg*.
Arbusia Cimbricæ, *Arnsen*.
Calmaria Scaniæ, *Calmar*, (*nunc Svecia*.)
Coldinga Cimbricæ, *Keldingen*.
* Corona Scaniæ, *Landskroon*, (*nunc Svecia*.)
* Elsenoria Silandiæ, *Elsenour*.
* Elsingoburgum Scaniæ, *Elsinburg*, (*nunc Svecia*.)
Hadersiebia Cimbricæ, *Hadersleben*.
* Haphnia acad. & regia Silandiæ, *Copenhagen*.
* Lundi Scaniæ, *Lunden*, *Luud*, (*nunc Svecia*.)
Malmogia Scaniæ, *Elbogeu*, (*nunc Svecia*.)
Nicopia Cimbricæ, *Nicoping*.
* Ottouium Fioniæ, *Odensée*.
Ripæ Cimbricæ, *Ripen*.
Ricopinga Cimbricæ, *Rincoping*.
* Roschildia Silandiæ, *Roschilt*.
* Slesvicum, olim Heideba, Cimbricæ, *Schlesvvich*.
Varemburgum Silandiæ, *Uvarburg*.
Uvensi sa Cimbricæ, *Vvensyssel*.
* Viburgia Cimbricæ, *Vviburg*.

¶ Dania, regnum Europæ, Danemarek. Vide Dani.)

¶ Dania nova, *nievv. Danemarek*, regio Americæ recens detecta, versùs terras Arcticas, a Munchio Dano. Vide Nova Dania.)

Danica sylva, *Andresu valdt* Anglicè, *Coed Andres* Britannicè, teste Lhuydu, sylva Albionis, iu Anglia, inter Glocestriam & Bristoliom urbes. Quæ aliis *Deuu Forest* nominatur, nomen aotiquum redolens. Scrip. Brit.

¶ Danica sylva uunc vulgò *Deau Forest* dicitur ab Anglis, *la Forest de* Deane à Callis: & ante aliquot annos malè habita & vastata, deficit in dies.)

Dantiscum, *Dautzh & Dantzich*, urbs & emporium Prussiæ ad ostia Vistulæ, celeberrimum. Vide Gedaoum. Malè in Thesuro Linguæ Latinæ in Polonia locatur. Scrip. Germ.

Danubius, *Donavv*, & *Tonavv* Germanis, *Danubio* Italicis, fluv. Germaniæ notissimus & maximus, per Svevos, Vindelicos, Noricos, Pannouios, Mysosque in Euxinum mare delatus ac Ister ab Axiopoli urbe Mysiæ appellatus, in ortum ferè semper fluens 60. amnibus navigabilibus, teste Plinio, auctus, Cujus mem. Flacc. lib. 8. Polib. Strab. Plin. & al.

ostia donec
Danubii, viridemque vident ante ostia Peucen.

Auson. quoque in epigram. 3.

Illyricis regnator aquis, tibi, Nile, secundus,
Danubius latum prefero fonte caput.

¶ Danobius fluvis, *le Dunube* Gallis, *Danubio* Italis & Hispanis, *Donavv* Germauis, oritur ex montu Abnoba, in Sylva nigra, & iu comitatu *Bar* dicto, prope Villingam oppidum Sueviæ. Deinde rigat Dutlingam, Fridingsm, Ehiogam, Vlmam urbem, ubi recipit Ileram fluviom ab austro, uti & Mindelam paulò supra Dilingam & Bernicum ad Dunavertam; postea relicta Svevia, per Bavariam labitur, ubi primum Licus fluvios in eum se exonerat juxta locum *Lechmund* dictum. Inda juxta Neoburgom & Ingolstadium floit; & aucta fluviis Almono juata vicum *Kelheim*, Nabo, & Regno, ad Ratisbonam, rigat Straubingam, & recipit Isaram fluvium rapidum ad *Deckendorf*, uti etiam Oenum fluvium magnum ad Pstaviom. Ibi relicta Bavaria & rigato Lintiu Austriæ urbe, auctus fluviis Iizu, Taraona, Enezo, & aliquot aliis minoribus, juxta Viennam urbem mauitissimam labitur. Delude recepto Murava fluvio, in Hungariam tendit; ubi uctus Leitha, VVagu, Arrabone, & Grana, rigat urbes Posouiom, Arrabonem, Komariam, Strigonium; & mutato cursu, à septentrione iu muridiem fluit. Hinc juxta Vacciam, Budam Hungariæ regiam, & Coloczam labens. Dravum fluvlom recipit, uti etiam Tibiscum, & Savum, qui juata Taurunum seu Albam Græcam Danubio miscetor. Deinde relicta Hungaria, jam Ister dictos, & in ortum tendens, recipit fluvios Moschum Aintam, Ciabrum, & Hierassum, quibuscum auctus & aliis plurimis, inter Valachiam, Moldaviam & Bulgariam la-

labitur ; & demum versùs Bessarabiam se in Pontum Euxinum exonerat per sex ostia : quorum nomina sunt Thiagola, Boreum, Falsum, Pulchrum, Narecium, & Sacrum, uti ab antiquis dicta fuere. Sed ex his ostiis duo tantùm sunt navigabilia, aliis sensim oblimatis aut arena oppletis.)

Danvibus in num. Trajani legitur pro Danubius.

Ant. Danum, *Doncaster* Camd. & al. opp. Albionia, in Anglia, inter Lindum 35. & Eboracum 37. mil. pass. ex itiner. Antonini.

¶ Danum, oppidum Brigantum, ad Danum fluvium, nunc est *Doncaster* oppidum, quod Scoti *Doncastel* vocant, in Eboracensi provincia. Distat 19. milliaribus Anglicis ab Eboraco in austrum, & 22. à Lindo in Circium. Nunc paucis constat incolis.)

¶ Danus, *Dun*, fluvius Eboracensis provinciæ. Danum oppidum rigat, & postea in Humbrom se exonerat.)

Daona, *Done*; teste Mercat. urbs Indiæ extra Gangem, sed Dasana habet textus Græcus. Pop. Daonæ vel Doanæ Ptol. & Daones Steph. quorum urbs Daona est.

Ptol. ¶ Daona forsan est *Keccio*, urbs regni Tunchini, & Daonæ populi, ubi nunc Tunchinum regnum, juxta sinum magnum, inter Sinas & Cocinsinam, ut ex positione conjicere licet. Sed nullum est oppidum *Done* in illo tractu.)

¶ Daorizi, populi illyriei, in Dalmatia, inter Ceraunios & Vardiæos.)

Strab. & al. Daphne (non Daphnes, ut in Thes. Ling. Lat.) suburbium erat amœnum valde, cupressis consitum Antiochiæ magnæ, in Syria, super Orontem fluv. ab urbe 20. stad. distans; Licèt Liv. scribat 40. apud quàm Daphnes scribitur.

Herod. Steph. Daphne quoque, oppidum Ægypti apud Pelusium, inde 16. mill. pass. distans ex Antonini Itiner. apud quem Daphnus legitur. Daphne etiam regiuncula Thessaliæ, per quam Peneus fluvius labitur, ubi Daphne nympha à Phœbo adamata. Ovidius lib. 1. Metamorphoseon :

Primus amor Phœbi Daphne Peneja, quem non
Sors ignara tulit.

Plin. Daphnusa ins. parva maria Ægæi, inter Samum & Lesbum sita, quæ & Thalusa.

Plin. Ptol. Dara, & Daras *Drat* ex tab. recent. fluv. Carmaniæ qui in Bagradam fluvium Persidis labitur. Est & fluvius insulæ Cascandri, apud Armuzios populos Plinio.

Strab. Val. Darabes, populi Bactrianæ provinciæ, Gangaridis finitimi : quorum urbs Darapla. Eorum meminit Valerius Flaccus lib. 6.

Misit in arma Darabs, atque quem maria circum
Gangaridum.

Ptol. Daradi, populi Libyæ interioris, circa Darat fluvium incolentes, qui Daratitæ à Plinio nominantur.

Daradus apud Ptolemæum est fluvius idem qui à Plinio darat nominatur.

Ptol. Daranissa, urbs Armeniæ majoris Zogocaræ finitima, & Artaxatia, quam Ortelius Analibam dici ab Antonio Aug. scribit : cùm Analiba sit urbs armeniæ minoris, inter Satala & Meliteneo occurrens.

Darantasia. Vide Tarantasia.

Darapla. Vide Drepsa.

Ant. Plin. Darat, Daradus, ac Daratua Ptolemæo, *Cunaga* Joan. Barrosio, *Zanaga* Maphæo, fluvius Libyæ interioria pars Nigritis fluvii maximi, apud Hesperium promont. (quod Caput Viride dicitur) in Oceanum Atlanticum exiens, inter illud 30. & Caput Album 380. mill. ultra Canarias, insulas 250. In eo Crocodili generantur.

¶ Dara seu Daradus fluvius, nunc *Senega* dicitur ; estque pars fluvii Nigri magis in Boream extensa. In Oceanum Atlanticum se exonerat, 60. milliaribus ab Hesperio promontorio in septentrionem. Hinc regio adjacens inter fluvium Gambeam & ipsum dicitur regnum Senegæ, Royaume de Senega, ubi populi *jalofes* dicti, Nigritia regione.

¶ Darbia, *Darbishire*, Comitatux seu provincia Angliæ in eo tractu ibi aliàs Coritani populi pro parte stabant inter provincias Nottingamiam ad ortum, Staffordiam ad occasum, Licestriam ad meridiem, & Eboracensem ad septentrionem.)

Darbia, *Darby*, urbs Angliæ, Comitatua Darbiæ caput ad fluvium Derventionem, 10. milliaribus Anglicis à Nottingamia in occasum, 17. à Licestria in Boream, 22. autem à Staffordia in ortum, estque satis parva.)

Steph. Plin. Dardæ, Derdæ Strab. pop. Indiæ citer circa loca in di fluv. superiora intra montes; Dardanes a Dionysio Afro dicti; ubi aurifodinæ, teste Plin. & argentifodinæ.

¶ Dardanellæ, *les Dardanelles*, arces sunt firmissimæ Turcarum, juxta Hellespontum, olim Sestos & Abydos dictæ, nunc *Sesta & Avido*, mille passibus à se invicem discretæ, in quibus tormenta inusitatæ amplitudinis & magnitudinis, mare ablergentia. Quæcunque navis invitis custodibus illac transit, dubio procul evertitur. Ex his Sestos est in Europa & Abydos in Asia, habentque validum Turcarum præsidium.)

¶ Dardanellæ aliæ, *les Dardanales de Lepante* sunt arces duæ probè munitæ, ad fauces sinus Corinthiaci, prope Patras, sic dictæ à situ, quia sunt ex utraque parte freti, uti Dardanellæ Hellesponti ; subsuntque dominio Turcarum. Dicuntur aliter *les Chasteaux de Lepante* ab urbe in viciniis, & sunt ubi alias Rhium promontorium & Anti-Rhium.)

Cas. Strab. Plid. & al. Dardani, Dardanii Strab. pop. Mysiæ super. quorum regio Dardania *Bossen*, teste Laz. *Rascia & Servia* ex parte, teste Soph. cum Cuspiniano, & Volaterr. quod probabilius est. Dardani etiam, & Dardanidæ apud Virg. Trojani appellantur. Hinc Dardanus & Dardanius nom. gent. Virg. lib. 2. Æneidos,

Danais animos, viresque secundas
Sufficit ; ipse Deos in Dardana suscitat arma.

Ovid. lib. 1. de tristib. eleg. 9.

Dardaniamque petit auctoris nomen habentem.

¶ Dardania pars fuit Mœsiæ superioris, ubi postea Dacia mediterranea, & nunc Servia versùs austrum, & Herzegovina. Ejus urbes præcipuæ fuerunt. Nessus & Scupia. Sed distat à Rascia provincia in austrum. Hinc Dardani populi dicti fuere in illo tractu.

Plin. Mel. Dardanium, & Dardania, Dardanum Ptol. urbs Episc. olim Troadis littor à Rhœteo 70. stad. distans, apud Abydum, nunc arx contra Sestum, quæ *Dardanello* nominatur, firmissima, ad arcendas eum adversa arce classes à Propontide inter ostia Simoentis & Scamandri fluminum, inter Abydum ad Bor. & Sigæum ad merid. 80. stad. teste Strab. *Dardaniæ artes*, adagium apud Colum. lib. 10. pro magicis artibus. De qua re Plin. lib. 30. col. 1. & Apul. ac Euseb. Sed hoc proverbium à Dardano quodam mago, non à Dardanis pop. ortum est. Est & Dardania ins. quæ postea Samothracia dicta fuit teste Plin. ex Callim.

¶ Dardania, regiuncula Asiæ, in Trojano regno ad Boream Troadis, inter Hellespontum & fontes Granici fluvii, ubi alias Dardania vetus, oppidum ad fontes Simoois 12. milliaribus a Troja in Boream, & Dardanium promontorium, medium inter Trojam & Abydum, Sed aliquantulum distat ab Abydo, nec ab ea Dardanellæ dictæ sunt.

Ptol. * Daretis, *Adilbegian*, teste Castel. reg. Mediæ, in Assyriæ conf. ubi Daritæ pop. Herod. (* manusc. Seld. Δαρῖται.)

Ptol. Dargomanes, fluv. Bactrianæ. Vide Dorgamanes.

¶ Darha, *Darha* provincia Asiæ in regione Biledulgerid dicta, cum urbe primaria cognomine & fluvio etiam Darha dicto, inter Segelmessam regionem & regnum Maroci, sub dominio Regis Tafiletæ.

Procop. Daria, postea Anastasia, & Anastasiopolis, sic ab Anastasio Imperator. nomata, urbs episc. Mesopotamiæ proxima Nisibi, ab ea 15. mill. pass. distans, ab Amida 60. in ort. quæ Daras ab Amm. Marcell. nominatur.

G. Tyr. Daria, & Daras, vicus Syriæ seu Cœlesyriæ, apud Damascum, inde 5. mill. pass. *Taures* nunc, teste Jo. Lydo, dictus.

¶ Dariene, *Darien* urbs Americæ meridionalis, in provincia Terræ firmæ juxta sinum Urabæ & mare Boreale, alias munita ab Hispanis. Nunc paucis constat incolis.

¶ Darini, seu Darnii, populi fuere Hiberniæ, versùs Scotiam extensi, inter Robogdios ad Boream, & Voluntios ad austrum & occasum, in ora littorali maris Ivernici, ubi nunc Comitatus Dunensis, in Vultonia. Vide & Darinum.)

Darium, *Esanford*, opp. Hiberniæ, in ora Boreali Ultoniæ, apud Rhobogdium prom. (Darnii Ptol. & in cod. Palat. Darini, sunt pop. Hiberniæ Boreales, juxta Rhobogdios, quorum forsan opp. *Strangford* hodie, port. in Comit. Dunensi.)

Ptol. Dariorigum, *Vannes*, teste Cœnali, urbs Galliæ Celticæ in ora littor. Britanniæ minoris, Veneti Plin. Ve-

netia Cæſ. à Nannetibus in Bor. & Rbedonibus in nec. 16. leuc. Vide Veneti.

¶ Dariorigum, ſeu Veneti, *Vannes*, urbs Galliæ Celticæ, in Britannia minori, & in ora Oceani Aquitanici epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Turnnenſi. Diſtat 24. leucis à Nanneribus in occaſum & à Rhedonibus io Aſtieum, 10. autem ab oſtio Ligeris.)

¶ Darmſtadium, *Darmſtad*, oppidum Germaniæ, in Palatinatu inſeriori, & io Strada montana, 2. leucis à Rbeno flnvio, & 3 à Francoforto ad Mœnom in auſtrum ſub dominio proprii Principis, qui iode dicitur Lantgravius Haſſo-Darmſtadienſis. Caſtrum babet ſatis munitum, & caput eſt regiunculæ adjacentis.)

Darnis. Vide Xephyrium.

¶ Daroca. *Daroca*, oppidum Hiſpaniæ, in Aragoniæ regno, ad fluvium Xilocam, ubi ſacra Corporalia. 5. leucis diſtat à Bilbili in auſtrum, & 12. à Cæſarauguſta ia occaſum.)

Ptol. Darvernum, ſeu Durovernum, ut alibi legitur, ſed in cod. Græco Darrenum, *Dover*, opp. & port. Albionis in Caotin, contra Icium portum (*Calais* vulgò vocant) urbem Galliæ Belgicæ, inde mari 30. mill. paſſ. diſtans licèt multi inter quos Camden. Cantuariam urb. inde 12. mill. diſtantem eſſe putent.

¶ Darvernum, ſeu, & meliùs, Durovernum Camdeno, Sanſoni, Brietio, & aliis, eſt Cantuaria, *Canterbery*. Anglis *Canterbury*, urbs Archiepiſcopalis Angliæ, in Cantio, ad Stouram amnem, 6. milliaribus Anglicicis ab ora littorali, & 12. milliar. à Dubri portu, qui vulgò *Douvre* dicitur. Vide Durovernum.)

Ptol. Darus, fluv. Pannoniæ ſup. (non infer ut quidam ſcribunt) per Stiriam fluens, qui vulgò *Maer* dici putatur, non *Mora*, ut in Theſ. Ling. Lat. Sed Daros potiùs Draua eſt. Vide ibi.

Plin. Daſcula, & Daſcuta, urbs Armeniæ majoris in Cappadociæ conſ. ad Euphratem fluv. à Simyra (ab ortu Euphratis 12. mill. paſſ. diſtante) 75. teſte Plinio.

Ant. *Ptol.* Daſcula altera urbs Armeniæ minoris (non inf. ut in Theſ. Ling. Lat.) ad Euphratem fluv. inter Zimaram ad Bor. 60. & Melitenen ad merid. 50. mil. paſſ. *Arſingan*, teſte P. Gyll. cum aliis Aziris urbs eiuſd. reg. ad Euphratem ſit, Arſingan.

¶ Daſcuſa, ſeu & Daſuuſa, urbs Armeniæ minoris in confinio majoris, ad Euphratem fluvium, media inter Zimaram & Melitenem, quæ nunc *Arſingan* dicitur, Petro Gyllio & aliis teſtibus. Azitis autem; quæ longiùs diſtat ad Boream, nunc *Erzerum* nomen babet, & 170. milliaribus diſtat à fontibus Euphratis fluvii. Sed quæ ſit Daſcuſa altera, urbs Armeniæ majoris, difficile eſt dictu.

Strab. *Plin.* Daſcylium, daſcylos Plin. *Deſquillo*, *Diaſquillo*, vel *Diaſchillo* Villan. & al. urbs Bithyniæ marit. ad Propontidem, inter Nicomediam ad arctos, & Apameam ad auſtrum ſibi proximam, epiſc. ſub Archiep. Apameno. Ibi lacus daſcylicus, ſeu daſcyliticus, Strabonius.

Bib. Daſem, ubi alii legunt Reſem ſeu Reſen, *Gebiagan* teſte Beniamin. Tudelenſi, urbs Babyloniæ inter Ninivem & Chale.

Plin. *Mel.* Daſſaretæ, Daſſaritæ Daſſareni, & Daſſaritii, Steph. * Daſſaretii Ptol. Dallarenſes Liv. pop. Illyrici, ſive Macedoniæ, in Illyric. conſ. ex Plin. & Ptol. (non Thraciæ, ut in Theſ. Ling. Lat.) ad Lycum fluv. Horum urbs Lychnidus. (* mao Seldeni Δασσαρητιοι.)

¶ Daſſaretæ populi habitarunt circa lacum Lychnidem & Drilonum fluenta, intra Scardi montis juga, ut Livius ſcribit.)

Calin. & Sanson. Daſſaretes lacus, *Lago de l'Ochrida*, in Maced. vel io Illyrico; pars enim Macedoniæ io Illyrico apud Liv. & alios computatur. Vide Lychnidus; eſt enim nomen lacus & urbis.

Regin. Datalaria, & Patalatia, *Pantalarea*, inſ. maris Africi, inter Siciliam & Africam. Quæ aliis eſt Coſſyra, & aliis Paconia. Vide ibi.

Suid. Dathus, ſive Datus, ut apud Suid. legitur, urbs fuit Maced. ſeu Traciæ, juxtà Strymonem fluv. Thaſiorum colonia ditiſſima ob venas auri, ut proverbio diceretur *Dathus bonorum*, pro magna rerum opulentia.

Ptol. Datii, populi Aquitaniæ, quorum urbs *Dax*, epiſc. ſub Archiep. Auſcenſi, inde 25. leuc. Bajonam versùs propiorem, vix dimidio dicti intervalli diſtantem, quæ Aquæ Tarbellicæ nominatur.

¶ Datii populi fuere Galliæ, in Aquitania, quorum urbs Taſta, *Dax*, dicitur, ad Aturum fluvium, 25. leucis Vaſconicis diſtat ab Auſcia in occaſum, & 10. à Bajona ortum versùs. Dicitur etiam à quibuſdam Aquæ Tarbellicæ.)

.Daventria, & Davontria, *Deventer*, urbs Germ. inf. ad Iſalam fluv. Tranſiſalanæ reg. caput, epiſc. ſub Archiep. Trajectenſi, inter Zutphenum urbem Geldricam ad occ. 2. & Suolim ad ort. 4. leuc. De ea lib. 4. Itinerarii.

En illis etiam vicina Daventria ripis
Oſtentare domos, & turres incipit altas.

¶ Daventria urbs eſt Germaniæ inferioris ſeu Belgii, intra Zutphaniam ad auſtrum, & Zuvoliam ad Bor. & 20. leucis ab Ultrajecto in ortum. Subeſt dominio Batavorum cum tota provincia ab anno 1591. eſtque probè munita, & in confinio Gueldriæ inferioris.)

Daulia, *Eladaſagai*, teſte Mol. urbs Maced. mediterr. Scampi finitima, ab ea in auſtrum parum diſtans. *Ptol.*

Daulis, Daula etiam Strab. & Liv. *Daulia*, urbs Phocidis, io Achaja, inter Delphos & Buliam, à Delphis 40. mill. paſſ. diſtans, introrſum epiſc. ſub Archiep. Athenienſi. Hinc Daulius nom. gent. Ovid. lib. 5. metam. *Ptol.*

Daulia Threicio Phoceaque milite rura
Ceperat.

Daulia cornix apud Zenodot. proverbialiter dicta de valde garrulo. Putatur autem idem Daulia cornix, quod philomela: apud Daulidem enim Phocidis ferunt Philomelam in avem mutatam, ac inde ortum adagium. Hinc Daulias Ovid. in epiſt. ad Liviam:

Deflet Threicium Daulias ales Itim.

Hic hirundines non nidificant, nec luſciniæ pariunt.

Daunia, quæ & Apulia Daunia, *Puglia piana*, & *Capitanata*, provincia regni Neapolitani, inter Aprutium ad occ. & Apuliam Peucetiam ad ortum, Aufido fluv. diviſam, ad Bor. pelago Jonio, vel Hadriatico ad auſtrum Apennino monte definita: de qua Virg. lib. 8. Æneidos: *Polib. Strab. & al.*

Gens eadem, quæ te, crudeli Daunia bello
Inſequitur.

Hinc Daunius nom. gentis.

¶ Daunia, ſeu Apuli Daunii, & Apulia Daunia, dicta fuit *Puglia piana* incolis, *la plaine de la Pouille* Gallis, nunc autem *la Capitanata*. Ejus limites fuere ab occidente Frento fluvius, quo dividebatur à Frentanis, & mons Apenninus ab Hirpinis, a meridie Aufidus, fluvius, quo dividebatur a Peucetiis; à ſeptentrione verò & oriente mari Supero ſeu Adriatico alluebatur.)

Urbes & loca hujus temporis Apuliæ Dauniæ:
Apeneſtæ, poſtea Veſta *Vieſte*.
Aſculum, *Aſcoli*.
Bovinum, *Bovino*.
Larinum, *Larina*, vel *Larino*.
Leſina, *Leſina*.
Manfredonia, *Manfredonia*. Vide Sipontum.
Mons Corvinus, *Monte Corvino*.
Mons Garganus, *Monte Gargano*, vel *Monte di S. Angelo*.
Salapia, *Salpe*, (*nunc vicus*.)
Severopolis, *San Severo*.
Sipontum, *Siponte*, (*diruta jacet*.)
Thermulæ, *Termole*.
Troja, olim Ecæ *Troja*.
Vultura, & Vultuaria, *Volturara*.
Interiere Sipontum, Salpia, Argyripa, & Teanum, cum Herdonia.

Dautona, *Tiſer*, ſive *Rhain*, oppidum Pannoniæ ſuper. ad Savum fluv. ubi Corcoam excipit, in Croatiæ Carniolæque confinio. Andautonium a Ptolemæo dici autumat Lazius. *Ant.*

¶ Dautona, ſeu Andautonium, oppidum Saviæ, in Pannonia inferiori, unde Andiantes populi. Diſtat 10. milliaribus à Savo fluvio in Boream, in eo tractu ubi nunc *Chaſina* oppidum, versùs Colapis in Savum confluentias, in Sclavonia. Sed 9. leucis Germanicis diſtat ab oppido *Rain*, quod antiquitus Noviodunum dictum credit Sanſon.) *Ant.*

Dea, Die lib. Conc. *Die*, urbs Galliæ Narbonenſis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Aquenſi, in Delphinatu, & finibus Vocontiorum, inter Vapingum 12. & Valentiam ad occaſum 10. leucis, cujus epiſcopatus Valentino nunc conjunctus eſt.

¶ Dea, *Die*, urbs eſt epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Vienenſi, ubi aliàs Vocontii populi. Hinc Dea Vocontiorum dicta fuit ab Antonino, & Dea Auguſta. Versùs montes ſedet ad amnem dromam, 15. leucis a Gratianopoli in auſtrum.)

Dea

Dea quoque flovius Albionis. Vide Deuva.

Debæ, populi Arabiæ, proximi Sabæis, ex genere Nomadum, per quos labitur flumen auri ftrigilem defereos, auctore Strabono lib. 16. Qui a Propertio Debatæ nominaatur, ut lib. 4. eleg.

Plin. *Si te Eoa juvat, Debatarumque aurea ripa, &c.*

Debba, *Dunstaburg*, sic a S. Dunstano Episcopo dictum, oppidum Albionis, in Northumbria, in ora, inter Bervacium ad Boream, & Tinnemuthum ad meridiam, Camden, *dunstaburg*, Bebbam ita enim melius scribitur aliqui falsò suspicati sunt, quæ superius sedet, & pro *Bebbanburg* nunc *Bamberrovv* vocant.

Plut. * Deboma, *Dardassi*, tello Mol. opp. Macedoniæ, Scampis & Dauliæ finitimum, vide msnusc. Seldeni.

Deboros, *dibrii* Soph. urbs Macedoniæ mediter. in Pæonia regione, ab Antigonia sive Groja 70. mill. pass. distans, in Albania. Populi Dobetienses Plinio.

Debtis, Bediron ptol. oppidum Garaioentam, in Libya, ubi fons interdiu frigens noctu fervens testibus Plinio & Solino.

Ptol ¶ Dæcanum, *Decan*, regoum Asiæ satis amplum, in India citeriori, Habet ad occasum Oceanom Indicum, ac Boream regnum Guzaratæ ad ortum Golcondæ, & ad meridiem regnum Bisnagaris, & eius Rex dicitur *Idalcan* Regoi Primaria antea fuit Goa, emporium celebesrimum, in ora littorali, & urbs Archiepiscopalis, quæ à 160. aonis subest dominio Lusitanarum.

Decapolis, regio Palæstinæ, in qua com parte Galileæ urbes hæ sunt Damascus, Scythopolis, Gadara, Philadelphia Rapharnaum. Ex quo liqaore potest non esse eandem cum Cœlesyria, sed partum Cœlesyriæ sub hau contineri. Sie dicta a decem utbibus quibus constabat, sic ab Hebræis enumeratis, Sephet, Tiberias, Nephta-
Strab. li Aior, Cæsarea Philippi, Capharosom, Bethsaida,
Liv. Corozain, Bethlau, & Iotapata, hac tempestate iacen-
Plut. tes.

Decastidium, *S. Anna*, pagus Brutiorum, taste Barrio, in Calabria ulteriore, inter Hipporum 25. & Regium 20. mill. pass. ex Itines. Antonini.

Deceates & Deceites, deciates Plinio & Melæ non Deciæ, ut in Thesauro Linguæ Latioæ populi Galliæ Narbonensis, quorum oppidum *Dragniaiea* vel *Dragnigana*, in Provincis, teste Cænali, non obscurum apud
Strab. Grinacum, hoc est, Grassam nrbem, inde Reginm versus 7. leucis, a Nicæa 12. in Corum. Quod a Sthephano Decretum, quasi Deciatum appellatur. Alii Itorum opp. seu pag. *le Bour de Duysans* esse malunt.

¶ Deceates, qui Datiatii quibusdam populi fuere Galliæ, in Provincia, versùs oram maris Mediterranei,
Ptol. ubi nunc Diœcesis Grassensis, in parte orientali Provinciæ, eorum primaria erat Antipolis. Aliquantulum autem distabant a Draguignano in ortum, longius autem e vico *le bourg d Oysans* dicto in Delphinato.

Decempagi, *dnose*, sive *dieuze* Silm. opp. Germaniæ super. sive Galliæ Belgicæ; in Alsatiæ & Lotharingiæ confinio, inter Tabernas & Divodnrum 20. mill. pass. ex Itiner. Antonini, cùm multò plura intersint: nam abest a Narceio 7. leucis, a Metis 9. Sarreponte 5. Narceium versùs, ad lacum: quod etiam Duodeciacum nunc
Strab. dicitur.
Ptol. ¶ Decempagi, *Dieuse*, oppidum Galliæ Belgicæ in
& al. Lotharingia, ad fluvium Selnam, ubi exit e lacu Duodeciaco, vulgo *le lac ou l'estang de Lindre*. Urbs est parva & male habita hisce temporibus 10. leucis distat e limite Alsatiæ in occasum, & totidem a Metis in Eurum 7. autem a Nanceio in ortum.

Decentium, civitas Vienaensis, provinciæ, in Galliam; *die* Cænali, decia etiam dicitur.

Decetia, *decise*, oppidum Galliæ Celticæ, apud Ligerim fluvium, inter Molinum & Nivernas, a quibas 16. mill. pass. abest in meridiem, ex Itiner. Antonini.

¶ Decetia, *Decize*, oppidum Vadicassium, in Gallia, nunc provinciæ Nivernensis, ubi amnis *arron* in Ligerim
Ant. se exonerat 7. leucis distat a Molino urbe in Boream, & 8. a Niverno in Eurum. A Ligeri flavio pro maiori parte cingitur, cum ponte lapideo.

Decimum, locus Latij sic dictus, quod 10. mill. pass. ab urbe Roma distet via Lavicana, qua Roma Beneventum itur: qui locus adhuc *decimo* dicitur.

Deconus, fluvius Colchoram, qui ex Caucaso monte emanans, in phasidem fluvium maiorem excipitur.

Decumani populi, Galliæ Narbonensis, quorum urbs est Narbona: unde *le Pais de Narbonne* diel vulgò possunt.

Decumates agri, regio germaniæ, ubi nunc ducatus Wirtembergensis est teste wollichio, in Suevia.

¶ Deinsa, *deinse*, oppidulam Belgij, in Flandriæ Scrip.
Comitatu, & Correriacensi tractu, ad Legiam flavium Brit.
2. leucis a Gandaoo in occasum: subestque dominio Plin.
Francorum ab anno 1667. & al.

Delas, fluvius Babyloniæ, qui Apameam urbem unà cum Tigride circumfluit.

Delcos, delta Xenophonti, urbs Thraciæ episcopalis olim sub Archiepiscopo Heracliensi, *dercon* nunc dicitur, teste Petro Gyllio, a Byzantico 30. milliar. pass. distans.

¶ Delcos, seu delta: urbs Thraciæ, in Urbana regione, versùs oram littoralem Ponti Euxini 30. milliaribus a Byzantio in Circium: hinc lacus delcos adjacens & fluvius cognominis.

¶ Delfzilliam, arx ad Amisiæ fluvij ostium, in dominio Groningensi, quæ Provinciarum fœderatarum una, in Belgio. Dicitur & delfzilia, vide Arx delfzilia.

Delgovitia, *Godmundingham*, vel *Godmanham* teste Camdeno pagus hodie Angliæ, in agro Eboracensi, inter Derventionem 13. & prætorium ad occ. 25. mill. pass. ab Eboraco 20.

Delioli, *Poggio Reale* teste Fabricio horti amœni, prope Neapolim urbem Campaniæ ubi palæpolis erat.

Delium oppidulum fuit Bæotiæ, in ora contra Chalcidem, apud Tanagram urbem ab ea 5. mill. pass. ubi Athenienses a Thebanis victi.

¶ Delium oppidulam fuit græciæ in Bœotia, iuxta Euripum medium inter Chalcidem ad Boream & Tanagram ad austrum, versùs ostia fluvij Alopi. Nunc in ruinis iacet.

Delliam *delly* urbs ampla Indiæ orientalis in Imperio magni Mogolis, regni cognominis caput, ad amnem geminum 100. milliaribus citeiter ab Agra in Boream Laboriam versùs.

Delmata, & delmatia apud Ovidium in epistola ad Liv.

Armeniusque fugax, & tandem delmata supplex. Strab.

pro dalmata non sit error codicis.

¶ Delmenborstiam *delmenorst* oppidum & Comitatus germaniæ in ditione Comitis Oldenburgensis antea a nunc autem subest Regi Daniæ ab obitu ultimi Comitis Oldenburgensis. Sedet ad delmam amnem, qui paulo infra cadit in Visurgim 3 leucis a Brema in occasum & 4. ab Oldenburgo in ortam.

Delminium & dalminium *deona* teste Sophiano *danna* Volaterrano *damnie* Nigro oppidam dalmatiæ mediterraneum Æquo proximum; quod dimala polybio & dalmana Cassiodoro dici videtur. Sunt quibus delminiam Almissa urbs episcopalis, apud oram littoream Vida Peguntiam.

¶ Delminium teste Joanne Lucio viro doctissimo est
nunc *dnmno*. Sunt qui credant esse Almissam, quod Scla- Plin.
vè *Omi* dicitur. Et est maritimam. sed errant, quia Ant.
Delminium est mediterraneum.

Delos *Sdiles* teste Sophiano, insula maris Ægei notissima & clarissima, ac prima inter cyclades oraculo Apollinis quondam frequens multis olim nominibus appellata, Asteria, Ortygia midia & Cynthon teste Plinio. Sic a manifestatione dicta quod in diluvio Ogygis tempore quod Deucalionis 600. annis præcessit prima inter alias ab aquis emerserit. In ea erat Ptol.
ædes Providentiæ sacra teste Macrobio lib. 5. Saturnal. In Delo, nec parere nec defunctos sepelire neque canem alere fas erat teste Thucydide lib. 4. Hinc Delius, & Deliacus, nomen gentis. Abest ab Eubæa 30. mill. pass. in ortum. Ejus meminit Ovidius lib. 2. de arte amandi:

Jam Samos a lævo fuerant Naxosque relictæ
Et Paros, & Clario delos amata Deo.

Virg. lib. 6. Æneidos.

Delius inspirat vates, aperitque futura.

¶ Delos, hodie *Sdille*, totius Græciæ emporium erat, & ærarium græcorum. Ibi oppidum præcipuum Delos, postea novæ Athenæ Hadrianæ nunc *Sdilles*. Insula nihil habet celebre præter antiquum nomen. Videtur hodie gemina, ob Rheniam ei conjunctam & pars quæ olim Rhenia erat. *Fermene* vocatur ab indigenis. Ins. est parvi circuitus sub dominio Turcarum & 60. milliaribus distat ab Eubæa

tici. Aliis vero videtur *la punta di Lopez Gonzales*.

¶ Deorum currus, Sansone teste, est nunc promontorium Palmarum, *Capo das Palmas* Lusitanis, in ora occidentali Guineæ regionis, in Africa.

Ptol. Deorum insulæ, Cicæ Plinio, ut videtur Ortel. *Islas de Baina*, teste Mor. ins. Hispaniæ, in Gallæcia; haud procul ab ostiis Minii fluvii. Sed Cicæ diversæ ab his nomen suum retinent. *Cica* dictæ, teste Morali. Vide ibi.

Scrip. Brit. ¶ Deorum ins. Hispaniæ, nunc *Isles de Bayonne* Gallis, sunt in Oceano occidentali, in ora Gallæciæ, ante Baionam urbem munitam, 5. leucis ab ostio Minii fluvii in Boream.

Deorum portus, *Mazzagran*, & Arabicè *Boreyia*, teste Marm. Portus divini Ant. teste Simlero, opp. Mauritaniæ Cæsariensis (non Tingitanæ, ut habet Ortelius) inter Quizam sive Aoranum, & Arsinariam.

¶ Deppa, *Dieppe*; urbs Galliæ probè munita, in Normannia provincia, cum portu capaci, in ora littorali maris Britannici, ad Acri fluvii ostia, in Baletensi tractu 10. leucis distat a Rothomago in Boream, & 18. a Portu Gratiæ in ortum; estque emporium celebre.

Scrip. Brit. Deranga, in Thesauro Linguæ Latinæ, populi ex Plinio lib. 6. cap. 20 pro Erangæ, vide ibi.

Derbe derbia etiam Stephano, *Dervbse*, teste Leunclavio, urbs olim episc. Lycaoniæ, in Pisidiæ confinio, inter Antiochiam metrop. ad occasum, & Iconium ad ortum, proxima Lystis: quam iacere Andreas Thevetus testatur. In Thesauro Linguæ Latinæ ponitur castellum, & portus Isauriæ; cum Isaria mare non attingat.

Strab. Plin. ¶ Derbe, urbs Asiæ minoris in Lycaonia, in Pisidiæ & Cappadociæ confinio, versùs montes, 40. mill. ab Iconio in austrum, & 30. ab Isauria in ortum, ut 80. ab Antiochia Pisidiæ. Sed quid sit nunc non constat.

Derbices; populi Asiæ, ad fauces maris Caspii, ut Strabo scribit; ad Oxum fluvium, teste Plinio, incolentes. Sunt & populi Libyæ interioris, à Ptolomæo memorari. Derbicum Caufiasi incolarum mores miros Strabo libro 11. refere. Nam Stoicos sequentes, delicta quamquis levia pœna capitis puniunt, terram venerantur, animal femineum non odunt, nequn sacrificant; maiores annis 70. iugulant, cognatos vorant obeuntus ultra id tempus, anus strangulant.

Lib. Cos. Derce fons, vide pircenga. Derce prodirce in Thesauro Linguæ Latinæ, vide Dirce.

Ptol. Durcos, *Delcon*, urbs Thraciæ episcopalis olim nunc metròp. sub Patriarcha Constantinopolitano. Vide delta.

Dere, dire Straboni, *Zeila* Mel. & aliis, urbs & emporiam Æthiopiæ in prom. haud procul ab Angustiis sinus Arabici, promontorium verò *Capo Caiffin*, dicitur, teste Ortelio.

Ceremistæ populi Illyriei mediterranei, quorum urbs *Drivasto* putatur, a scodra 7. mil. pass. distaos in austrum.

Plin. ¶ Deria, seu Derria, *Derry*, urbs parva Hiberniæ et Ultroniæ regionis, in insula *Inis Owen*, in Comitatu Terconeliæ, episc. sub Archiepiscopo Armachano.

¶ Derpatum, seu Torpatum, *dorpt*, urbs Livoniæ episcopalis sub Archiepiscopo Rigensi, ad fluvium Beccum, *Emberk*, cum arce munita, in regiuncula Oldeopoa dicta inter lacus Werzerum, & Peibum, versùs Moscoviam. Parat Succis multis ab hinc annis: estque munita.

Ptol. Derra, Derris Ptolemæo, *deterra* hodie ex tabulis recent. urbs Macedoniæ, ad sinum Toronaicum, Toronæ vicina inde in Bor. positæ.

Derrhis, *derons*, teste Marmolio, promon. Marmaricæ. inter Parætonium & Alesandriam, derris etiam Melæ urbs Macedoniæ, inter Axium & Peneum flumina, in ora.

Dertona, Derton Stephano, derthon, & darthon Straboni, *Tortona*, colonia & urbs Liguriæ, (non Taurinorum, ut in Thesauro Linguæ Latinæ, cum a Taurinis supra 50. mill. pass. distet) ad Iriam fluvium non longè decurrentem, episcopalis sub Archiepiscopo, & Duce Mediolanensi, inter Ticinum 25. et Henuam ad meridiem 40. mill. pass. media inter Placentiam & Genuam, proxima Alexandriæ, ab ea 10. mill. in ortum. A Friderico Ænobardo Imperatore eversa, a Mediolanensibus instaurata, nunquam ad pristinam rediit magnitudinem, dicitur et Terdona.

¶ Dertona, *Tortone* Gallis, urbs est probè munita, sub dominio Hispanorum, 8 milliaribus distat a confinio ditionis Genuensis in Boream, & 45. a Placentia in occasum. Sed non est media inter Genuam et Placentiam. Capta fuit a Gallis anno 1642. sed postea recepta ab Hispanis anno sequenti. Arcem habet validam.

Dertosa, Dertossa Straboni, Dertusa Plinio, *Tortosa*, Catalaunia, apud Valantiæ regni conf. episcopalis sub Archiepiscopo Tarraconensi, unde 11. leucis in occasum Valentiam versùs 27. recedit. Populi dertusani Plinio. *Ptol. Strab.*

¶ Dertosa, *Tortose* Gallis, urbs alias Illercaonum, nunc Cataloniæ, satis munita, iuxta Iberum fluvium, qui 4. leucis Hispanicis infra in mare Mediterraneum se exonerat. Distat 4. leucis a confinio regni Valentiæ, et 14. ab Ilerda in austrum. Capta fuit a Gallis. anno 1649 sed postea recepta ab Hispanis. Castrum habet satis firmum cum ponte ad Iberum fluvium. Sed deficit in dies. *Ant.*

Derventio, oppidum & fluvius Albionis, in Anglia: fluvius *dervvent* adhuc nominatur Anglicè, Britannicè *Dorgvvyn*, et in Treotam funditur; oppidum vero *derby*, præclarum, Comitatus Derbiensis metropolis, inter Linconiam ad ortum 35. & Salopiam ad occasum 47. mill. Liechfeldiæ urbi finitimum, inde 24. mill. recedens in ortum. Fluv. alluit Margidum & Agelocum oppida, et in Abum excipitur. (Camdeno derventio est, oppidum in orientali parte Eboracensis Comitatus, nunc *Auldby*, ad fluvium etiam Derventionem.

¶ Derventio, *darvvent*, fluvius Angliæ, in Eboracensi provincia. In Oesam fluvium effluit et cum ipso postea in Abum æstuarium cadit. Derventio autem oppidum Parisiorum in illo tractu nunc *Auldby* dicitur, id est, antiqua habitatio, teste Camdeon. Est vicus duntaxat, et duobus milliaribus infra, nempe ad locum *Stanfordbridge*, Haraldus Angliæ Rex Haraldum Norvvegum qui 200. navibus Anglicam infestabat, marna danorum strage interfecit, et hoc prælium vix novem dies ante Guillelmi Normanni adventum confectum est. Derventio autem locus distat 50. milliaribus Anglicis a darbia in Boream. *Strab. Plin.*

¶ Delensanum, *densenzano*, oppidum Italiæ in dominio Veneto et in agro Brixiano in ora lacus Benaci, 10. milliaribus distat a Piscaria in occasum et 18. a Brixia in ortum; estque lepidum et cultum, in Planitie.

Deserta Boiorum. *Wienervvaldt*, teste Laylo, tractus Noriei, olim a Vindelicis per Noricos Pannoniam usque protensus, teste Strabono. *Mel.*

¶ Desiderata, *la desirade* Francis, *la desoada* Hispanois, insula Americæ Septentrionalis et una ea Antillis. Sic dicta fuit a Christophoro Columbo qui primus eam detexit cum iterum in Americam tenderet. Subest Franceis; distatque 10. leucis ab insula Guadalupia in orientem. Est parva, sed fertilis et probè culta cum aliquot colonis Francorum.

¶ Desitiates populi fuere Illyriei in dalmatia teste Sansone. *Ptol.*

¶ Desmonia; *desmound Countie* provincia Hiberniæ in Momonia regione in austrum maximè excurrens Alluitur Oceano ab Occidente et meridiem ad ortum habet Corcagiensem Comitatum et ad septentrionem Keriensem Comitatum. Ibi alias Iverni populi.

¶ Dessavia; *dessavv* oppidum munitum Germaniæ in Saxonia superiori; Principatus Anhaltini caput ad Albim fluvium: ubi recipit Muluem medium inter Vitebergam ad ortum et Nagdeburgum ad Boream 4. leucis a Bernaburgo in ortum. Arcem habet nobilem.

Deva, *deva* etiamnum fluvius Hispaniæ Tarraconensis per Valdulos in Oceanum Cantabricum ad oppidum cognomen fluens regione Guipuscoa irrigata. *Ant.*

Deva fluvius Albionis per walliam in Berram fluens. *dysy* teste Lhuydo. Britannicè; *doa* vel *dea* vero Anglicè ad Cestriam urbem quæ ea eo devana nominator mari exceptus. Incolis dicitur etiam *dyffyrdvvy*.

Deva, quæ & Legio xxrri. (in aliis codicibus xx. Victria) et devana, & urbs Legionum et tandem Lat. recenti Cestria *Cherleon & Cester* Anglice et *Legancester*; teslo Lhuydo urbs Albionis ad ostia Deæ fluvii; in Angliæ Cambriæque confinio es præcipuis Anglici regni; episc. sub Archiepiscopo Cantuariensi a Conventria in medio Angliæ 60. mill. in occasum Asaphopolim versùs 21. Salopiæ proprior, (Camdeno vocatur Britannicè *Caer Legien*, *Caer-Leon Vaur*, *Caer-Leon ar Dufyr*, vel *Dvvy*, maioribus nostris legea-

cester, hodie Chester, & westchester.

¶ Deva, *Chester*, urbs ampla Cornasiorum, in Anglia. Est emporium celebre, ad æstuarium Devæ fluvij, in limite walliæ Borealis. Portu gaudet commodo. Urbs ipsa quadrata, castrum habet muaitum, & 14. mill. Anglicis distat ab ora maris Hibernici in austrum.

Ptol. Devana, *Aberdene*, teste Camdeno, & *Aberdeen*, urbs Britanniæ secundæ, in ora Scotiæ orientali, episcop. sub Archiepisc. Andreapolitano, in Boream ad 60. mill. recedens, ad Deæ fluvii ostia, emporium regni & academia.

Ptol. ¶ Devana *Aberdeen* incolis, *Aberdon* Gallis, urbs alias Veroicorum populorum, in Albione ulteriori, nunc Scotiæ, in Marria provincia, ad ostia fluvij Divæ. Dicta fuit etiam Divana, teste Camdeno. Vide Aberdonia.

Devana altera, seu Deunana, vel ex aotiqua inscriptione, Divana legio xx. Victrix, colonia & urbs Albionis, in Bornaviis, quam Guill. Camdenus cum Deva (quæ Cestria est) confundit: *Doncastre* oppidum Villanovano, cui non satis fido, vide Deva.

Ptol. ¶ Devana, seu Divano, orbs Cornaviorum, eadem est quæ Deva, *Chester*. Vide Deva.

Plin. * Deucaledonius Oceanus, seu, ut in codice Græco legitur, Duecaledonius, *Mar-kalender*, mare Caledonium; quod Scotiam alluit. Vide manuscr. Seldeni.

Develton stagnum, *Stagnara*, teste Nigro stagnum seu palus, apud Develtum urbem.

Ptol. Develtus, Develtou Plinio, Debeliom, sive Deseltum Antonio, Dibaltum Amm. *Develto* Græcis, teste Sophiano, & *Zagaria* Bulgaris, teste Curopalate, urbs Chaciæ archiepisc. mediterranea, ab Aochialo in ora 24. mill. pass. Hadrianopolim in meridiem versùs supra 60. a Bergolis fere 100. in Boriam, olim episcopalis sub Archiep. Hadrianupulitano.

Script. Brit. Devia, seu Desvia, *Bladnoch*; fluvius Albionis in Scotia, apud Leucophibiam oppidum (quod nunc *whitheru*, Lat. Candida Casa urbs dicitur) in mare labeos ad occasum.

Devonia, *Neumarkt*, urbs Germaniæ, teste P. Appiano, in Nortgoia regione, ioter Ratisbonam 7. & Noribergam 5. leucis, totidem ab Amberga in urbe in occa. distans.

Ptol. Devonia, *Devonshire*, regio & Comitatus Albionis in regno Anglico, inter Angliam & Cornubiam ad occ. Vide damnonii.

¶ Devonia provincia est in parte meridionali, Angliæ ioter Cornubiam ad occasum, & dorsetiam ad ortum; ubi alias pars occidentalis damnoniurum. Ejus præcipua urbs est Eaonia, versùs oram Oceaui Britannici.

Script. Brit. Deuriopum, deuriupus Straboni, duriopos Stephano, regia & oppidum fuit Macedoniæ, in Pæonia, ad Erigonem fluvium.

Devsa, sive etiam Deva, *Dee*, fluvius Scotiæ, in ora occidua, apud Carbantorigum oppidum (quod *Freis-Castle* vocant) sese exonerans, mari exceptus.

Liv. ¶ Deva. *Dee*, fluvius Scotiæ meridionalis, in provincia Gallovidia. In mare Hiberoicum labitur, 16. milliaribus Anglicis a Modæa iasula in Boream, totidem a Carbantorigo in occ. & 12. a Leucopibia in ortum.

Devus, *Dysi*, vel *Dovy*, fluvius Albionis, in wallia, cujus ostia ad Aberdysum vel Aberdovum oppidum.

Strab. Dia, *Standia* Sophiano, insula maris Cretici, ante Marium, ab ea in Boream ad 20. mill. pass. recedens.
Ptol. Dia quoque apud Stephanum opp. fuit Thessaliæ mediterraneum, cujus populi dienses a Plinio dicuntur. Dia item in libro Coac. *Die*, urbs Galliæ Narbonensis episc. in Delph. Vide Dea. Hic Ortelius citat Plinium, apud quem Dia non legitur, nec Dea in Gallia.

Diabate; Diabete Stephano, *Asinara*, teste Leandro al. *la Zanara*, insula parva Sardiniæ, in ora occidua, apud Gorditanum promontorium, & Tttinm oppidum.

Ptol. ¶ Diabate, insula Sardiniæ, prope Hermæum promontorium, parva admodum. *Falugra* dicitur, Brietio & aliis testibus 20. milliaribus distat a Tilie in austrum, 15. a Gordiano promontorio etiam in austrum, uti & 18. ab Herculis insola, quæ nunc *Zanara* dicitur.

Cæs. Diablintres, diablindi Plinio, Diaulitæ Ptolemæo, populi Galliæ Celticæ, in Armoricis, seu in Britannia minore: quorum tractus hodie *Diablerrs*, apud oram Borealem, teste Bertrando, nominatur: licèt Marlianus illorum oppidum esse *Leondoul* scribat: cum *Leondoul* potius divisim legendum sit. *Leon Doul*, quasi Leona, & Dula sint urbes horum populorum. Sunt qui Diablintres apud Cæsarem in Belgio reponant; quorum adhuc vestigium manet *Linter* pag. in Brabantia, teste Becano, ad Getam fluvium. Locus Cæs. libro 3. de bello Gallico ambiguus est; nam post Nannetes, Ossismos, Ambiliares, Leaobios, Morinos, etiam Diablintres & Menapios recenset: ex quo aliquoi videri potest hos populos posse inter Celtas & inter Belgas censeri.

¶ Diablintres populi fuere Galliæ Lugdunensis, qui & Aulerci Diablintres dicti, quorum tractus seu provincia nunc *le Perche* vocatur, inter Belsiam ad ortum & Cenomanensem proviaciam. Eorum caput est Noviodunum: vulgo *Nogent le Rotrou*. Sunt tamen qui credunt Diablintes, seu Diablintres fuisse in Britannia minori, prope Dolam urbem *Col*, ubi aliquot agri *les Diableres* dicti, & familiæ *les Ciables*; quidquid scribat Marlianus eos fuisse iuxta Fanum S. Pauli, urbem Britanniæ minoris, vulgo *S. Paol de Leon*, quæ etiam *Leondoul* dicitur ab incolis.

Diachersis, *Carcoru*, teste Marmolio, oppidum Cyrenaicæ regionis, in ora littorea ad boream, apud boreum prom. & Bereuicem urbem. *Ptol.*

Diacopena, & Domolisena, vel Pimulisena, regionculæ Cappadociæ, inter Halym & Irim flumina.

Diagon, fluvius Peloponuesi, qui Pisæam regionem ab Arcadia dividens, & in meridiem decurrens, Alpheo excipitur. *Strab.*

Dianæ fanum, *Scutari*, oppidum, & prom. Bithyniæ, ad Bosphorum Thracium, Chalcedoni urbi proximum, ab ea in Boream paululum recedens, teste Sophiano.

¶ Dianæ Fanum, oppidum Bithyniæ, in Asia minori, quod postea Chrysopolis, nunc *Scutari*, e regione Constantinopoleos, ex altera parte Bosphori Thracii. *Pauf.*

Dianæ fons, *Thomiso*, teste Faz. pagus Siciliæ, apud Camarinam urbem excisam, seu *Paradiso* fons ipse hodie, teste Aretio, dicitur, apud pagum prædictum, Huios fontis aqua vino non miscetur, teste Solino.

Dianæ oraculum, *Curiale*, teste Mol. urbs Arabiæ felicis, in ora orientali, ioter Didymos montes ad meridiem, & Corodamum prom. ad Boream.

Dianæ portus, *Stagno de Diana*, teste Moleto locus Corsicæ, in ora orientali, inter Marianam, & Aleriam urbes excisas, ad 15. mill. pass. distans. *Ptol.*

¶ Dianæ portus, *Stagno di Diana* incolis, *l'Estang de Diane* Gallis, stagnum est, seu potius lacus, prope Aleriæ urbis rudera; sed longe à Mariana in austrum, juxta oram orientalem, ubi in mare Tuscum se exonerat: Caret autem portum præsentia; estque aeris gravioris. *Sol.* *Ptol.*

* Diaoium, Artemisium Strab. oppid. Hispaniæ Tarraconensis, in ora litturali, apud prom. cognomine, (quod Ferraria à Mela appellatur) *Denia*, in regno Valentiæ, ab oa 13. leucis in merid. Aloœm versùs distans, olim urbs episc. sub Archiep. Toletano. Promontorium verò *Atemuz*, cum pag. quod Artemisium veteribus dictum est, teste Beurh. Gandiæ oppido proximum. Dianium vero urbs antiquissima traditur, a Phocensibus aono 1800. post diluvium condita. Vide manusc. Seldeni. *Ptol.*

¶ Dianium, oppidum Contestanorum, in ora maris Mediterranei & sinus Sucronensis, cum portu cognomine. Est medium inter ostia Sucronis fluvii & Artemisium promontorium, quod ab ipso Dianium promontorium dicitur; distatque 4. leucis in austrum ab oppido Dianio, oppidum verò 8. leucis distat a Sætabi in ortum, 9. ab Alone, & 5. a Gandia, sub dominio utili Ducis Gandiæ, è gente Borgia. Dianium vero promontorium; quod & Ferraria & Artemisium dicitur, nunc *Cabo Martin*, seu etiam *Punta del Emperador*, in mare Mediterraneum excurrit, inter sinus Sucronensem & Illicitanum, 9. leucis ab Alone in ortum, contra Ebusum insulam, a qua distat 10. leucis in occasum; estque in regno Valentiæ. *Cic.* *Plin.* *Ptol.*

Dianum, *Giannti*, teste Nigro, insula maris Tyrrheni, inter Cursicam & Cosanum littus, seu Argentarium montem, parva, & ob piratas deserta, a monte Argentario & ab Ægilio insula 10. mill. pass. recedens, quasi trigonum æquilaterum faciens. Est & Dianium, seu Diana, *Diano*, castrum oræ Liguisticæ, inter Albiogaunum 11. & Albiutemelium 31. mill. pass. olei ferax. Dianium, vel Dianum, item oppidum Lucaniæ præcipuum, in Principatu citeriori, *Diano* vulgò, à *Plin.*

Sa-

Salerno 36. mill. pass. in ortum, inter Polam & Padulam oppida 8. sive 7. mill. Et Dianium aut Dianum *Diano*, oppidulum Liguriæ, in monte, apud Albam Pompejam, ab ea 2. mill. pass. vino abundans.

¶ Dianium insula est in ora Tosciæ, satis montuosa, ditionis Senensis, *&* sub dominio magni Ducis. 9. circiter milliaribus distat ab Ægilio in ortum, *&* 6. tantum à monte Argentario in austrum.

¶ Diarbecbia, *Diarbeck*, provincia Asiæ, inter Euphratem & Tigrim fluvios comprehensa, ubi alias Mesopotamia; subestque dominio Turcarum à plurimis annis. Vide Mesopotamia.

Ptol. Diarrhœa, *Zanara* Marmolio, portus Cyrenaicæ, apud Syrtes & Africæ confinia, inter Drepanum & Boreum promontoria.

Lib. Cons. Diaulia, Daulis Ptol. urbs Phocidis mediterranea, Delphis finitima, ab eis in ortum recedens, episcopalis sub Archiep. Atheniensi. Vide Daulis.

Ptol. Diaulitæ, populi Galliæ Celticæ, in Britannia minore. Vide Diablintres.

Steph. Dicæa, Dicæ archia Plinio, Dicarchia vel Dicarchea Sil. Vide Puteoli. De ea Sil. lib. 13.

Forte Dicarchaa juvenis confodit in urbe Scipio.

Hinc Dicarchejus, nomen gentis. Sil. lib. 8.

Prole Dicarcheja, multo suum milite Graja.

Lucilius.

Inde Dicaarchum populos, Delumque minorem.

Ubi Delus minor sumitur pro Puteolana urbe. Est & Dicæa Plinio oppid. Thraciæ, apud Bistonidem lacum & aliud apud Thermæum sinum in Macedonia.

Ptol. Dictamnum, Dictynna Strab. *Dittana*, teste Pineto oppidum Cretæ, in ora Boreali, inter Cydonem ad ortum & Cisamum ad occasum, apud prom. quod *Capo Spada* dicunt, à Phalasarma 60. stadiis. Ibi mons Dictynnæus, & Dictynnæum prom. Straboni.

¶ Dictamnum oppidum Cretæ, nunc *Dictamo* dicitur, Brietio & aliis testibus, estque in territorio Cydoniæ & sub dominio Turcarum ab aliquot annis.

Strab. Ptol. Dicte, qui & Dictæus mons Plinio, *Labirinto*, teste Sophiano, sed Bellon. *Lasthi*, *&* *Sethia*, mons Cretæ, in longum extensus, inter Idam ad occasum, & Samonium ad ortum, ad Ida 525. a Samonio 12. mill. pass. teste Strabone, qui alibi scribit illum ab Ida 35. mill. pass. distare, quod verius est. Hinc Dictæus, nom. gentis, Ovid. lib. 3. Metamorph.

Se confessus erat, Dictaque rura tenebat.

Illic Jovem, nutritum ferunt, qui propterea Dictæus cognominatur: Sic Dictæa nimpha.

¶ Dicte, seu Dictæus mons, *Lasthi* seu *Lassiti* nunc dicitur; estque in parte orientali Cretæ insulæ, inter Gnossum ad occasum, & Samonium promontorium ad ortum, nunc sub dominio Turcarum cum toto illo tractu à paucis annis. Dividitur in duo brachia, quorum alterum procurrit ad promontorium Samonium, aliud ad promontorium Siderum in Boream.

Lib. Not. Dictum, *Diganwy*, teste Camdeno, opp. Albionis, in ora walliæ littorali, apud Conovium oppidum & ostia fluvii Conovii, inter Asaphopolim & Bangorum ad occ. 10. mill. distans plus minus.

¶ Dictum, *Diganwy*, oppidum fuit Comitatus Denbighensis, in ora littorali Uvalliæ, quod ante aliquot secula fulminis ictu deflagravit, & via ejus cernuntur ruvera, teste Speedo.

Strab. Dictynna, oppidum Cretæ, unde Dictynnæus, a, um, uti mons Dictynnæus. Vide Dictamnum.

¶ Didaci Roi insula, *isla de Diego Roiz* Lusitanis, *isle de Digarois* Gallis, insula est Africæ, in mari Æthiopico, versùs Mauritiam insulam, & ad ortum Madagascariæ, à Didaco *Coiz* Lusitano, qui primus eam detexit, nomen sortita.

Ptol. Didattium, Ditatium, *Tachsfelden*, teste Rhenano *Talenberg* Lazio, *Hasenburg* Villanovan & aliis, *Dosle* nunc Dola Latino recenti, urbs Sequanorum, in Burgundiæ Comitatu, regionis conventus, inter Vesuntionem ad ortum 7. & Divionem ad occ. 9. leucis distans. Hic mihi videntur divinare.

¶ Didatium, urbs Sequanorum, quid sit nunc, non constat. Dola enim quibusdam est Crusioi antiquorum *&* nullus est locus dictus *Tachsfelden* seu *Talenberg*, seu *Hasenburg* in toto Comitatu Burgundiæ.

Ptol. * Didaucana, *Candrin*, teste Leunclavio, oppidum bithyniæ mediterraneum. (* Seldeni man.)

Didyma, Didymæ Ovid. insula maris Ægæi, inter Cycladas, Scyro, Andro, Oliaroque finitima. Ovid. lib. 7. Metamorph. *Steph.*

At non Oliaros, Didymaque, & Tenos, & Andros. *Ant.*

Didyme, *Saline*, teste Fazello, (cui magis fido quam Leandro, qui *Panaro* indigitat) insula Siciliæ, una Æoliarum, circuitu 55. mill. pass. à Lipara 4. distans in Boream, vini & aluminis ferax, de qua Ovidius lib. 4. fast. *Ptol.*

Himeraque & Didymen Agrigentaque Tauromenonque.

Didyme quoque oppidum erat insulæ Gaditanæ, ab urbe 20. stadiis distans, teste Strabone. *Strab.*

Didymotychos, prom. Thraciæ, quod Hebrus fluvius ambit, *Dimotuc* hodie, teste Leunclavio. Ibi urbs olim episc. sub Archiep. Trajanopolitano, nunc & ipsa inter metropoles, ejusdem nominis. *Lacai*

Didymus, mons Phrygiæ. Vide Dindymus.

¶ Diemeni regio, *Terre de Diemens* Gallis, *s' landt van Diemens* Batavis, pars terræ Australis recens detecta hisce ultimis temporibus, & ab Antonio Dimene Batavo qui primus eam lustravit, nomen sortita, Sed utrum sit insula aut continens, nondum constat. Dicitur etiam Antoni Diemeni regio. *Ptol.*

¶ Diepholtia, *Diepholt*, oppidum Germaniæ, in Uvestphalia regione, ditionis adjacentis, seu Diepholtiensia Comitatus caput, sub dominio Ducis Brunsvicensis, ad Huntiom amnem, cum exit ex Dummera lacu, estque medium inter Bremam & Osnabrucum. Sed malè habitum fuit ultimo bello Germanico.

Dierna, *Torrenburg* Germanis, *Torda* Hungaris, teste Lazio, opp. præclarum Daciæ, in Transylvania, inter Albam Juliam 4. & Claudiopolim 3. leucis occurens: quod malè Nig. *Chele* interpretatur. *Ptol.*

¶ Dierna, *Torda* incolis, *Thur* Germanis, oppidulum est nunc Transylvaniæ, ad amnem *Aranyos*. 3. leucis Germanicis à Claudiopoli in ortum, *&* 6. ab Alba Julia in Boream distat.

¶ Diesta, *Diest*, oppidum Belgii, in Brabantia, ad fluvium Demeram, in confinio ditionis Leodiensis. 4. leucis à Lovanio in ortum distat, 2. ab Arscotio, sub dominio utili Principis Auriaci, in ditione tamen Hispanorum; fuitque alias munitum.

Digentia, *Rio del Sole*, teste Blondo, fluvius parvus Sabinorum, in agro Reatino oriens, ac in Tiberim per Fabarim & Fanum Dacunæ fluens. De quo Horatius lib. 1. epist. 18. *Hor.*

Me quoties reficit frigidus Digentia rivus. *Ant.*

Dila, portus Galliæ Narbonensis, in Provincia, inter Massiliam 20. & Fossas Marianas 52. mill. pass. ex Itinerario Antonini, cum multo major distantia inter Massiliam & Fossas prædictas sit.

¶ Dila, seu & Dilis, portus est Galliæ, in Provincia, in ora littorali maris Mediterranei, qui nunc *Port de Verdon* dicitur, teste Honor. Bov. in eo tractu, ubi alias Desuviates populi.

¶ Dilinga, *Dilinghen*, urbs est Germaniæ, in Suevia provincia, ad Danubium fluvium, cum academia in ditione Episcopi augustani, via 4. leucis supra Donavertiam in occasum Ulmam versùs, & 3. à Burgovia in Boream. Parva est & malè culta.

¶ Dillemburgum, *Dillenburg*, oppidum Germaniæ, in Franconia, & in Uveteravia regione, ad Dillam fluvium cum castro munito. Hinc Comites Dillemburgici dicti è gente Nassovia, 5. leucis distat a Marpurgo in occasum, & 4. à Vetzlaria in septentrionem.

Dimassus, mons Myconi insulæ maris Ægæi. *Plin.*

¶ Dinantium, *Dinant*, oppidum Galliæ, in Britannia minori, ad Rinctum fluvium, alias munitum. 5. leucis à Maclovíopoli in austrum distat.

¶ Dinantium, *Dinant*, oppidum Belgii, in ditione Leodiensi, ad Mosam fluvium, cum ponte, pluries captum & dirutum, nunc autem reparatum, in confinio Namurcensis Comitatus. 12. leucis à Leodio, 2. à Carolomontium in Boream, *&* 4. ferè à Namurco in austrum distat.

Dinaretum, *Capo di S. Andrea*, prom. Cypri maxime orientale, Clides Ptolemæo dictum, quod Clides parvæ insulæ circumstant. Inter hoc, & Acamantem ad occasum Cypri longitudo continetur.

¶ Dinchespila, seu Dinkelspula. *Dinkelspihel*, urbs Germaniæ, in Suevia provincia, juxta Vernitium amnem.

nem. Imperialis est & libera, sed parva. Vix 4. leucis Germanicis distat à Nerolinga in Boream: & pluries capta fuit ultimo bello à Suecis, & etiam à Gallis, sed postea reddita.

Strab. Lib. & al. Dindyma, Dindymus Plinio & aliis, mons Troadis seu Mysiæ, Cyzico urbi imminens, *Monte di Chizdea* vulgò.

Strab. Dindyma, vel Didyma, mons Thessaliæ, in quo Magnetes populi habitarunt, apud Magnesiam promontorium.

Herod. Arria & al. Dindymus, Dindyma num. plurali, montes Phrygiæ magnæ, ex quibus Sangarius, & Hermus, & Gallus; diversis tamen in locis profluunt, Cybelus Diodoro, Adoreus Livio, in quibus Cybele mater deorum, Dindymene dicta, colebatur. Ovidus libro 4. Fast.

Dindymon, & Cybelen & amœnam frondibus Idam.

¶ Dingia, *dingle*, urbs Hiberniæ, in Momonia & Comitatu Kerryensis, cum portu; unde & sinus *Bay of Dingle*, in quem cadit Mangus fluvius. 7. milliaribus distat à Coreagia in occasum, & 25. ab Ardato in austrum.

Plin. Ptol. Dinia, *Digne*, urbs Galliæ Narbonensis in Provincia apud fines delphinatus & Ebroduntiorum, episcopalis sub Archiep. Ebroduneosi inde 10. leucis in meridiem, inter Regium & Sanitium urbes propriores.

¶ Dinia, *Digna*, urbs Sontionum, in Gallia Narbonensi, nunc in Provincia, ad amnem *Bisane*. 7. leucis distat à Segusterone in ortum, & a confinio Delphinatus, 9. à Regio in Boream uti 3. a Sanitio, versùs montes.

Ptol. Dinogetia. Dinogutia, diniguttia Antonino, *Danlgo* ex tab. recent. urbs olim, nunc oppidum Mysiæ inferioris, in Bessarabia, Nigro *Drimago*: quæ interpretatio aliis non probatur.

¶ Dinogetia, oppidum Mœsiæ inferioris, seu Scythiæ inferioris, nunc in Bulgaria, *drimago* dictum, ad Istrum fluvium, 25. milliaribus a Succidava in ortum, & 90. ab ostiis Istri in occasum.

Plin. Ptol. Diocæsarea, *Tisaria* hodie ex tabulis recentibus, urbs Cappadociæ mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Cæsariensi, inde 45. mill. pass. distans. Dio cæsarea altera Ptol. urbs Ciliciæ episcopalis sub Archiepiscopo Seleciensi, cui urbi est finitima.

¶ Diocæsarea urbs fuit Asiæ minoris, in Cappadocia, versùs Lycaoniam, 50. milliaribus ab Iconia in Cæciam, & 65. à Cæsarea in occasum. Nunc paucis constat incolis, sub dominio Turcarum, in Caramania regione.

¶ Diocæsarea altera urbs fuit Ciliciæ Asperæ, inter Philadelphiam & Aphrodisiam, 20. milliaribus ab ora maris Mediterranei in Boream, & 10. à Seleucia in occasum.

¶ Diocæsarea item, urbs Asiæ minoris, in Phrygia combusta, 20. milliaribus ab Apamea in Boream.

Dioclea, (vide doclea) urbs Illyrici, in Dalmatia.

Ptol. Dioclia quoque vel docela, urbs Phrygiæ magnæ episcopalis sub Archiepiscopo Laodiceno, urbi Laodiceæ proxima, Midajo, & Amorio. (* sicut & in man. Seldeni.

Ant. Diocletianopolis urbs fuit Macedoniæ mediterranea, inter Edessam & Thessalonicam, ferè in medio, ad 30. mill. pass. distans utrinque. Fuit etiam Diocletianopolis urbs Palæstinæ episc. sub Patriarcha Hierosolymitano, cujus fit mentio in libro Conciliorum.

¶ Diocletianopolis, quæ & Baschat, urbs fuit Palæstinæ, inter Hierosolymam ad Boream, & Hebron ad austrum. Nunc in ruinia jacet.

Arria. Diodori insula, *Balmendol*, teste Rhamusio, in ora Arabici, quæ *Primera* Belleforestio dicitur. Diodori item Ins. apud Plin. & Ptol. intra sinum Arabicum Æthiopiæ adjacens, nisi sit eadem cum priore, quæ ab Adena Arabiæ emporio 30. leucis abest, media inter Arabiam & Æthiopiam, 5. leucis distans.

Diomedæa Stephano, major Diomedearum, (vide Tremerus & Trimerus. (*S. Maria de Tremiti*, à Gargano monte 15. mill. pass. al. 30.

Arist. Strab. Diomedeæ, insulæ quinque maria Hadriatici, Apuliæa dicantes, ante Garganum montem, quarum nomina sunt 1. *S. Maria de Tremiti*. 2. *S. Comino*. 3. *Gatixzo*. 4. *Caprara*. 5. *Credanzi*, in quarum prima, quæ Trematus Tacito dicitur, cœnobium Canonicorum, seu Clericorum regularium, qui insulis bis potiuntur; insigne. In Thesauro Linguæ Latinæ duæ tantum ex Plinio recensentur. *Ptol. & al.*

¶ Diomedæ insulæ, *Isole di Tremiti*, tres sunt præcipuæ, nempe *Santo Nicola di Tremiti*, ubi cœnobium Canonicorum regularium Lateranensium, cum arce probè munita: 2. est *San Domino*, oblonga, cum aliquot villis 3. *la Caprara*, incolis caret. 4. Additur, quæ dicitur *il Credascio*, sed potius est scopulus parvus, inter Tremitum, & San Domino, uti; & scopulus *Vecchia* dictus. Illæ insulæ pendent à regno Neapolitano. Vide de his Ortelium.

Diomedis templum, *S. Giovanni*, non *Belforte*, ut Ortelius scribit, pagus Carnorum, apud Ortum Timavi fluvij, ab Aquileja 7. mill. pass. Tergellæ in ortum versùs. *Theop. Strab.*

¶ Diomedis promontorium; vel Sirtis nunc *Planca*, Italis *Pianca*, Slavè *Plocca*, teste Joanne Lucio, est prope promontorium peninsulæ Hyllidis, in Illyrico: pro quo falsò ponit Niger Cavocestam. Vide Hierasiamnæ.

Dion, *Capo della Fraschea*, promontorium Cretæ, in ora Boreali, inter Cyteum ad ortum & Pandomatrium ad occasum, urbes propinquas, cum urbe olim ejusdem nominis, nunc pago. *Plin. Ptol.*

¶ Dion, promontorium Cretæ, nunc *Capo Sassosa* dicitur, & maximè in Boream excurrit, inter Matium ad ortum, & Rythimnam ad occasum. 5. milliaribus distat in Circium a promontorio *della Fraschia* dicto.

Dionysia, insula maris Lycii Tide Caretha. Dionysia vero Ætoliæ adjacens. *Plin.*

Dionysiades, *Dionyssadas*, teste Ortelio, insulæ parvæ Cretæ, oræ orientali adjacentes.

¶ Dionisiades tres insulæ sunt inter partem orientalem Cretæ & Carpathum insulam, satis parvi circuitus. Dicuntur autem *Dionissades*, *Caxncai*, & *Paxum ad ochen*. A paucis inhabitantur, sub dominio Turcarum, propter piratarum frequentes excursiones. *Plin. Eustat.*

Dionysias insula maris Ægæi. Vide Donysia.

Dionysii columnæ, locus Asiæ, ad Emodum montem, ubi terminus fuit peregrinationis Bacchi.

Dionysiopolis, quæ & Negara, & Nyssa Iustino, urbs Indiæ citerioris, apud Indum fluvium, inter illum & Cophen, *Nerg* hodie dicta ex tabulis recentioribus.

¶ Dionysiopolis, *S. Denys*, urbs est parva Galliæ, prope Lutetiam, in provincia Insulæ Franciæ. Vide Fanum S. Dionysii.

Plin. Ptol. Dionysiopolis altera, *Varna*, urbs Mysiæ inferioris, maritima, episcop. apud Thraciæ fines, inter Odessum & Timogittiam 24. mill. pass. ex Antonini Itin. paulò ultra Mesembriam urbem extremam Thraciæ, à Byzantio 250. mill. in Boream, antea Crunos, teste Plinio, appellata.

¶ Dionysiopolis. *Varna* nunc, urbs est Bulgariæ, ad amnem Zyram, vulgò *Varne* dictum versùs oram litoralem Ponti Euxini, celebris Hungarorum versùs infelici pugna, ubi & cæsus Hungariæ Rex à Turcis anno 1444. Paucis leucis distat a confinio Thraciæ, in Boream, sed 180 milliaribus distat à Byzantio in Circium.

Ptol. Dioscoridis insula, *Zocotora*, insula maris Azanii, teste Joanne Barrio, *Curia Muria* Rhamusio, aliis *Abba Caria*, a Syagro promon. Arabiæ felicis 280. mill. pass. à propiore continenti Æthiopiæ & Arabiæ 200. circuitu verò 600. ubi aloes ingens copia.

¶ Dioscoridis Insula, *Zocotora*, insula Africæ, in mari Azanio, ubi desinit Eritbræum. 100. circiter milliaribus distat à promontorio: Aromatum in ortum habetque in longitud. 80. milliaria 26. autem in latitud. Subest dominio proprii Principis, eique adjacet altera insula minor, dicta *Abbadal Curia* ab Incolis, sed parvi momenti.

Plin. Dioscoros, *Dioscori*, insula parva magnæ Græciæ, cum Calypso ante Lacinium promont. non Locrorum ut ait Ortelius, sed Crotoniatarum, inde 10. mill. pass. distans. Unde Lacinium promontorium Dioscoriadis à Diodoro Siculo nominatur.

Plin. Ptol. Dioscurias, quæ & Sebastopolis Ptol. *Savatopoli*, urbs Colchorum, maritima, ab aurigis Castoris & Pol-

lucis

lucis condita, deque illorum nominu dicta, teste D. Isidoro lib. 15. orig. à Phaside primaria Coschidis urbe 80. mill. pass. in Bor. recedens, olim admodum clara, cum 300. colonias diversæ linguæ emiserit; clara et. iam sub Romaois.

¶ Dioscurias, urbs Colchidis, ad ostia Coraxi, ubi Ponti Euxini intimus recessus, inter Phasianum mare & Caucascum, prope Abascios populos, 9. milliaribus ab ostiis Phasi fluvii in Boream. Sed aute paucos annos ab aquis absorpta perit; eratque episcopalis.

Ant. Ptol. Steph. Diosopolis, urbs gemina, una Ægypti superioris, ad Nilum fluvium, in Thebaide magna, inter Abydum & Tentyram ad austrum 28. mill. pass. non longè, parva, Altera Palæstinæ, quæ & Lydda, vulgò *Rhama*, episc. sub Patriarcha Hierosolymitano, inde 30. mill. pass. in occasum, Ioppe 20. inter Cæsaream ad Bor. 40. & Ascalonem ad merid. 32.

Ptol. Diospolis item, oppid. Bithyniæ, ad Pontum Euxinum & ostia Sangarii fluvii, & Heracleam ad ort. *Porto Hallis*, teste Theveto, sed Nigro *Chio*, seu *Clo* quod mihi potius Hium quam Diospolis esse videtur.

¶ Diospolis, oppidum Bithyniæ, prope Heracleam Ponti, juxta sinum Mariandinum, 30. milliaribus distat ab ostiis Sangarii fluvii in Boream.

Plin. Diostecnosia, fons mirus Andri insulæ, in templo Liberi partis, qui nonis Januarii semper saporem vini redolebat, teste Plinio lib. 20. cap. 103.

Cedr. Dipotamum, *Mesanacta*, & Toscicè *Cipnanos*, teste Leuoclavio, castrum Asiæ, in Phrygia.

Luc. Dipson fluvius est Ciliciæ, ex Tauro monte in mare Cilicium fluens: de quo Luchanus lib. 8.

*Tauroque videt * Dipsonta Cadentem*,

(Alii libri *Dipsanta*.

Eurip. Strab. Pauf. & al. Dircefons Bœotiæ, & fluvius, Thebas alluens, ac in Ismenium fluvium influens. Hine dircæus nom. gentia De dirce Ovid. lib. 2. Metamorph.

Desiemere comis: qualis Bœotia Dircen.

Dircenna, fons Hispaniæ gelidissimus, apud Bilbilem urbem, in Salonem fluvium labens. De quo Martialis lib. 1. epig. 49.

Avidam rigens Dircenna placabit sitim.

¶ Dirchovia, *Dirschovv*, oppidum Poloniæ, in Prussia Regia, ad fluvium Vistulam, 3. leucis Polonicis à Mariæburgo in occasum, & 6. à Gedano in meridiem. Dicitur etiam Polonicè *Tsczovv* : fuitque aliàs munitum, sed nunc disjectæ sunt ejus munitiones. Quibusdam est Dirsavia.

¶ Dirgus, *Lough Dirgh*, lacus Hiberniæ, in Ultonia, & in Comitatu Dungalensi. In ejus insula est locus dictus *S. Patrike Purgatory*, id est, Purgatorium S. Patricii: de quo mira narrant indigenæ.

Turo. Dispargum, *Duysoburg*, urbs Germaniæ inferioris, ad Rhenum, inter Dusseldorpium & Wesaliam, à Colonia Agrip. 7. leucis in Boream, in Ducatu Bergensi.

¶ Dispargum, sive & Disporum, urbs Toncterorum ad Rhenum fluvium. Quibusdam est *Duysbourg*, aliis est *Dusseldorp*, urbs Ducatus Bergensis primaria, in Germania.

Ptol. Diva, *Dee*, fluv. Britanniæ, in Scotia, per oram ad ortum fluens, & in mare ad Aberdoniam urbem desinens, ubi alter fluvius Donus nomine (ex quo nomen est Aberdoniæ urbi) confluit.

Divana leg. xx. victrix. Vide Devana.

Vet. Turon. Divionum, Divie, *Dijon*, urbs Galliæ Celticæ, Burgundiæ Ducatus hac tempestate primaria, & conventus juridicus, inter Lugdunum 38. & Senonas in Bor. seu Circ. 30. leucis, à Dola conventu Burgundiæ Comitatus 9. in occasum, Augustoduno 12. circa annum sal. 220. condita traditur. Hic in basilica augustissima hostia sacra à Judæo cultro percussa, sanguine conspersa monstratur.

¶ Divionum, *Dijon*, urbs aliàs Lingonum, nunc Burgundiæ caput & Parlamenti sedes, ad fluvium *Ouche*, quà postea in Ararim se exonerat. Urbs est ampla, cum castro munito, 14. leucis ab Augustoduno in Cæciam, & totidem à Lingonibus in austrum.

Amm. Divitenses, & Divitense monimentum ex veteri inscriptione, Tuitium Ruperto abbati loci, *Deutsch*, pagus Germ. infer. cum cœnobio ad Rhenum, & adversio Coloniæ Agrippinæ.

Dium, *Stadia*, teste Nardo, urbs Macedoniæ marit. in Pieria reg. inter ostia Haliacmonis & Pharybi. Est & promont. Cretæ, apud Cyteum urbem, *Capo Fraschea* vulgò, in ora Boreali. Vide Dion. *Liv.*

¶ Dium, urbs Macedoniæ, ad ostia Milis amnis, in ora littorali sinus Thermaici. 15. milliaribus à Pydna urbe distat in austrum. Fuit aliàs probè munita: ejus incolæ Dienses dicti.

¶ Dium, *Diu*, urbs est Asiæ permunita & maritima, cum emporio, in insula parva regni Cambaiæ, 60. leucis distat à Surata in occasum; estque ad fauces sinus Cambaiæ, in ditione Lusitanorum a centum quinquaginta annis circiter.

Divodurum, *Metz*, urbs Galliæ Belgicæ, in Austrasia seu Lotharingia, ad Mosellam, munitissima, Cæs. Mediomatrices, episc. sub Archiep. Trevirensi, inde 13. leuc. Nancejum versùs in merid. 12. Aliis est *Thionville*. Vide Theodonis villa, & Metæ. *Ptol.*

¶ Divodurum Mediomatricum, *Metz*, urbs est ampla, intra fines Lotharingiæ comprehensa, Metæ dicta a recentioribus, 10. leucis distat à Viroduno in ortum, 12. a Tullo in Boream, et 5. a Theodonis villa in austrum. Urbs ipsa ampla et dives, sita est ad Mosellam fluvium, ubi recipit Selnam; frustra obsessa a Carolo V. Imperatore anno 1552. subestque dominio Regiæ Franciæ ab eodem anno, cùm antea esset civitas libera. Arcem habet validam; habuitque olim Reges proprios sub prima stirpe Regum Franciæ. Nunc Parlamenti sedes est in hoc tractu. Regio adjacens dicitur *lepais Messin*, Metensis tractus.

Divona, *Divice*, teste Vineto, fons urbis Burdigalæ, in Aquitanuis. Sed alii legunt Dujona. Auson. de claribus urb. *Ptol.*

Dujona Cellarum lingua fons addite Divis.

Diur, Vior Plinio, fluv. Mauritaniæ Tingitanæ in mare Atlanticum apud Mont. Solis urbem exiens, incolis *Tecules*, ut videtur Marmolio.

¶ Dixmuda, *Dixmude*, oppidum munitum Belgii, in Comitatu Flandriæ et in regiuncula Franconatu dicta, ad Imperiam fluvium, medium ferme inter Ipras et Ostendam, sub dominio Hispanorum, quanquam pluries captum à Francis hisce ultimis temporibus. 3. leucis distat a Novo portu in austrum Ipras versùs, in ipso limite ditionis Francicæ.

Doberus, urbs Macedoniæ, intra montes, in Pannoniæ seu Mysiæ confinio, quæ Deborus Ptol. dici videtur. *Thuc.*

¶ Dobrinum, Dobricinum, & Dobrizinum *Dobrzin*, oppidum est Poloniæ majoris, Dobrinensis terræ caput, in Palatinatu Plocensi, scopulo impositum, ad Vistulam fluvium, et medium inter Plociam et Uladislaviam.

Dobuni, Boduni Dinui, ut videtur, populi Alcionis, quorum urbs Claudia, vulgo *Gloucestre*, teste Lelando, et aliis, ab Herefordia 20. mill. in ort. quot a Vigornia in austrum Bristolium versùs, regio *Glocestershire*. Sed apud Ptolemæum horum urbs est Corinium. (Regio Camdeno est *Glocestershire & Oxfordshire*. *Ant.*

¶ Dobuni, populi Angliæ, versùs Sabrinam fluvium et fontes Tamesis, ubi nunc Comitatus Glocestriensis, et pars Comitatus Oxoniensis. Habebant ad ortum Catieuchlanos, ad Boream Cornavios, ad occasum Siluros, et ad austrum Belgas et Atrebates. Eorum urbes fuere Clevum et Corinium.

Docimæum, quod et Docimia, et Docioium in libro Conciliorum, *Docimi*, urbs Phrygiæ magnæ, inter Synnadam et Eucarpiam proximas urbes, episcopalis sub Amoriensi Archiep. Abest à Synnada 60. stadiis claret marmore, quod et Docimæum et Synnadicum nominatur. *Plin.*

¶ Docimæum, urbs Phrygiæ magnæ, ad fontes Hermi et Sangarii fluviorum, 40. milliaribus a Synnada in Circium, et 30. ab Eucarpis distans.

Docirava, et, ut alij codices habent, Doc irana, *Rana*, teste Lazio, opp. Daciæ. *Ant.*

¶ Docirava Lazio est *Rana*, oppidum Hungariæ superioris, prope fontes Tibisci, et versus montes Carpathos: aliis autem est *Zatmarbania*, oppidum Transylvaniæ, ad fluvium *Zamosch*, versùs montes, et in ipso limite Hungariæ, vix 5. leucis Germanicis a *Rana* in austrum, et 13. a Claudiopoli in Boream.

Doclea, Dioclea Aurelio Victori, Diocletianos Cedre- *Ptol.*

dreno, *Antivari*, urbs archiep. Illyrici, in ora Dalmatiæ, (non Liburniæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) à Drivasto 10. mill. duplo ferè a Scodro in austrum, ut aliquibus videtur. Sed, Nigro teste, est *Meden*, oppidum ejusdem tractus. Dioclea verò, patria Diocletiani Imperatoris, diversa à Doclea videtur, cùm opp. fuerit Dalmatiæ apud Salonas urbem hinc longè distantem. Populi Docleates Plinio. Doclea verò urbs archiep. fuit; sed eversa, dignitas Ragusæ recepta est anno salutis 990.

¶ Doclea, seu Dioclea, urbs episcopalis Illyrici, quæ quibusdam est *Antivari*, Sansoni autem est *Cataro*, ad Rhyzonicum sinum.

Tac. Dodona urbs fuit Epiri episc. in Molossia regione, seu teste Strabone, in Thesprotia, in Thessaliæ confinio, ea qua Thessalica cognominabatur, sic a Dodone fluvio & fonte dicta, ubi ingens sylva, & templum Jovis, & fons Joves faces extinctas accendens, & accensas extinguens, qui propterea Dodonæus cognominatus est. Populi Dodonæi Plinio, & nomen gentis Dodonæus, & Dodonæjus, Poetis, & Dodonius apud Claud. Hoc tempore prorsùs eversa, ut ne locus quidem indicari queat. Ovid. lib. 8. Metamorph.

Contremuit, gemitumque dedit Dodonia quercus. *Dodonæum æs* proverbio dicitur apud Zenodotum de homine importunæ loquacitatis, à pelvi ærea Dodonæ in columna sublimi, quam flagellum in manu pueri in altera columna proxima vento agitatum sæpius percutiebat, fiebatque tinnitus importunus. Dodonis patron. apud Valer. Flaccum lib. 2.

Dodonida quercum.

¶ Dodona, seu, & melius, Dodone, urbs Græciæ in Epiro, & in regiuncula Molossia, juxta fluvium Dodone, qui postea cadit in Acheloum. 20. milliaribus distat ab Ambracio sinu in ortum. Sed quid sit nunc, non constat.

¶ Doesburgus, seu Duspurgus, *Doesbork*, oppidum est munitum Belgii uniti, in Comitatu Zutphaniensi, ad Isalam fluvium, via 3. leucis ab Arenaco in ortum, & totidem à Zutphania in austrum, sub dominio Batavorum.

Greg. Dolensis urbs, & Dols. *Col*, urbs Galliæ Celticæ, in Britannia minore, episc. sub Archiepisc. Turonensi, exempta, tamen Pallij usu donata. Neodunum, teste Roberto Cœnali, veteribus dicta, à Rhedonibus 10. leucis in Boream distans. Est & Dola, *Dolo*, urbs Sequanorum, conventus juridicus, & academia, de qua in libro 7. Itinerarij:

Ut sileam tibi, quos tribuit vel Dola magistros,

¶ Dola, *Dol*, urbs aliàs Rhedonum, in Armorica, nunc in Britannia minori, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi; sed non exempta. Duabus leucis distat a littore Oceani Britannici; estque in locis paludosis, parvi circuitus, cum castro 4. leucis distat a Maclopoli in ortum, & 10. a Rhedonibus in Boream.

¶ Dola Sequanorum, *Dole*, urbs est Comitatus Burgundiæ, antea primaria, & Senatus provinciæ sedes alias, valdeque munita, ad fluvium Dubim. Sed cùm expugnata fuit a Rege Franciæ anno 1668. paulò post ejus munitiones omnino dirutæ fuerunt a Gallis. Distat 9. leucis a Divione in ortum, & 10. a Vesuntione in occasum.

Ptol. * Doliche, *Tochala*, teste Mercatore, *Alchria* verò Villanov. opp. Macedoniæ, in Thessaliæ confinio, apud Pytheum & Azorum; quæ tria oppida, cùm sint proxima, Tripolim faciunt, teste Livio. (* manusc. Seldeni. Vide.

¶ Doliche, urbs Pelagoniæ præcipua, in Macedonia, versùs montes Cambuvios, hodie *Tochala* dicitur teste Brietio; sensimque deficit. 10. milliaribus distat ab Azoro in Boream.

Plin. Doliche, etiam Macris, & Ichthyoessa, insula est maris Ægæi, à Naxo 17. mill. pass. distans, *Nicaro*.

Ant. Ptol. Steph. Dolicha altera, urbs Syriæ, in Comagene regione, apud Euphratem fluv. inter Germaniciam 30. & Zeugma 22. mill. pass. ex itin. Antonini, episc. olim sub Archiep. Hieropolitano, nunc sub Archiepisc. Edesseno, nomen antiquum servans. Dolicha quoque Straboni insula est, quæ & Dulichium. Vide ibi.

¶ Dolicha aliis urbs est ad Marsyam fluvium, qui postea cadit in Euphratem, 20. milliaribus a Zeugma in occasum Antiochiam versùs, & totidem a Germanicia in ortum.

Dolichiste, insula Lyciæ, contra Chimæram montem. Plin.

Doliolum, *Monte testaccio*, teste Nigro, tumulus in extremo montis Aventini, apud mœnia, urbis Romæ.

¶ Dollarius sinus, *Dollaert*, pars Oceani Germanicis, inter dominium Groningæ & Frisiam orientalem extensus, ad ostia Amasis fluvii, & prope Embdam urbem, ubi anno 1277. maris inundationis triginta tres pagi periere.

Doloncæ, Dolonci Stephano, populi Thraciæ, circa Hebrum fluvium incolentes.

Dolopes, populi Thessaliæ, in Epiri confinio, seu in Epiro, teste Ptol. quorum regio Dolopia Strab. & Thucyd. *Oneblacha*, teste Ortelio, inter Peneum ad ortum, & Acheloum ad meridiem. Virg. lib. 2. Æneidos: Strab. Plin. Liv. & al.

Myrmidonum, Dolopumve, aut duri miles Ulyssis.

Hinc Dolopejus, a, um, adject. ut apud Valerium Flaccum lib. 2.

Vidisse putant Dolopeja busta.

¶ Dombensis tractus, *le pais de Dombes*, regiuncula Galliæ, inter Bressiam provinciam & Ararim fluvium seu inter Matisconem & Lugdunum, Principatus titulo gaudens, & proprio Domino parens è familia Borbonia. Parva est, sed fertilis; & ejus caput est Trevoltium, 5. leucis supra Lugdunum in Boream.

Dometiopolis, *domenopoli*, urbs Isauriæ episc. sub Archiep. Seleuciensi, quæ & Domitiopolis appellatur, & Titopolis, in Ciliciæ asperæ confinio. Steph.

Dominæ, *Duenas*, opp. amplum Hispaniæ Tarraconensis, in Vaccæis, ad Pisoracam fluv. inter Palentiam 2. & Valisoletum in meridiem 6. leucis, in Castella veteri. Script. Hisp.

¶ Dominica, *la Dominique*, insula Americæ septentrionalis, & una ex Antillis, sub potestate Caribarum, sic dicta, quia primùm detecta fuit alias die Dominica ab Hispanis. Circuitus est 20. circiter leucarum; sedetque inter Guadalupiam ad Boream, & Martinicam ad Austrum, a qua via distat 8. leucis; estque fertilis & rigua.

¶ Dominicopolis, sive S. Dominici civitas, *S. Dominge*, urbs Americæ septentrionalis, in Hispaniola insula. Archiepiscopalis facta a Paulo III. anno 1547. Sedet in parte australi insulæ; gaudetque portu commodo & arce munita. Exstructa fuit a Cristophoro Columbo anno 1494. ad ostium fluvii *Ozama*; captaque fuit ab Anglis, Duce Francisco Draco, anno 1586. sed paulò post ab ipsis derelicta. Ab ipsa Hispaniola Insula dicitur persæpe a Francis & Anglis, *l'isle S. Domingue*, subestque dominio Hispanorum.

Domitiana via, in Campania, à via Appia apud Casilinum incipiens, inter Vulturnum & Puteolos per Linternum 20. mill. pass. extensa, teste Cello Cittadino. Stat.

¶ Domitium, *Domitz*, oppidum permunitum Germaniæ, in Ducatu Megalopolitano, ad Albim fluvium ubi recipit Eldam amnem. Via una leuca distat a Danneberga 8. leucis supra Lavemburgum.

Domocus, & Demonicus, *Domochi*, urbs Thessaliæ priùs episc. sub Archiep. Larissæo, postea cum Demetriade & Thebis metropolis effecta, Lormiæ urbi finitissima, & Pharsalo. Lib. Conc.

¶ Donavertia, seu Vertia, *Donavuert*, urbs Germaniæ, in Suevia provincia, cum ponte ad Danubium fluvium, ubi recipit Vernitium. Imperialis est, & alias libera; sed a plurimis annis subest Duci Bavariæ.

¶ Doncanonium, *Dovvncanon*, seu *Dunkanon*, castrum Hiberniæ, in Lagenia provincia & Comitatus Veafordiensi infra Suirii & Byrgi confluentes, via 6. milliaribus a Waterfordia in ortum.

¶ Doncheriacum *Donchery*, oppidum munitum Galliæ, in Campania provincia & Retelensi tractu, ad Mosam fluvium, in confinio Ducatus Luxemburgici.

¶ Dongum, *Dongo*, oppidum Asiæ, in Japonia, in ora littorali illius partis, quæ dicitur *Xiroto*, in occasum, Brietio teste.

¶ Donlusa, *Dunluce*, castrum probè munitum Hiberniæ, in parte Boreali Ultoniæ regionis in Antrimensi Comitatu, in rupe, ad oram littoralem, & fossa a continente separatum, ad ostia amnis *Boyess*.

¶ Donum Dei, *Dundee*; urbs Scotiæ Borealis, in Au-

Angusia provincia, ad Tavi æstuarium. 6. milliaribus distat ab Andreapoli in Boream, & 12. a Perthia in ortum; estque facti monita.)

Virg. Donysa, Donyssa Melæ, Donusa Tacito, insula parva maris Ægæi, inter Icariam & Gyarium, marmore viridi abondans, neque ulla alia re memorabilis, *Donussa* vulgò. Ejus meminit Virg. lib. 3. Æneidos:

Bacchantamque jugis Naxon, viridemque Donysan.

Ptol. Joseph. Dora, Doros Steph. Doron Plinio, Dor, Hebræis, *Doriaite*, teste Ravvolfio, opp. Palæstinæ, in Phœniciæ conf. littorale, ad montis Carmeli radices, inter Ptolemaidem ad Boream, & Cæsaream ad meridiem.

¶ Dora, seu Dor, urbs fuit Terræ sanctæ, in Tribu Manasse, in ora littorali, 5. milliaribus a Cæsarea in Boream, nune diruta jacet.)

Mel. Dorcades, ins. maris Atlantici. Vide Gorgones.

Beda. Dorcestria *Dorchester*, oppidum geminum Albionis in Anglia: unum apud oram australem, inter Vvintoniam ad ortum, & Exoniam ad occ. supra 30. mill. distantem, Comitatus, qui *Dorsetshire* vocatur, caput, ubi olim Durotriges populi, à Shireburna urbe 8. mill. in meridiem. Alterum *Dorchester* apud Oxonium, inde 7. mill. in ortum Londinum versùs, ad Isis & Tamæ amnium confluentiam, olim Episcopi sedes, quæ Lincolniam translata fertur.

¶ Dorcestria, quæ & Donovaria, & Durnovaria, & Dorum, urbs Durotrigum, in parte Australi Angliæ, nunc *Dorchester*, urbs Dorcetiæ Comitatus primaria, ad fluvium Varum Frome. 4. milliaribus Anglicis distat ab ora maris Britannici, & 40. a Vintonia in occasum, 30. autem à Vecti insula etiam in occasum.)

¶ Dorcestria, *Dorcester*, urbs aliàs, nunc vicus Angliæ, in Oxoniæ Comitatu, 9. milliaribus ab Oxonio in austrum, & totidem a Readingo in Boream, 2. milliaribus tantum supra Callevam Atrebatum.

Greg. Tur. Dorderacum, & Dordracum, *Dort*, & *Dordrecht*, urbs Batavorum, in Hollandia, ad ostia Mosæ & Rheni, ea primis, emporium celebre, à Lugduno 5. leucis in occ.

¶ Dorderacum, *Dordrecht*, urbs est Hollandiæ præcipua, & insula aquarum inundatione anno 1421. a reliqua insula separata fuit. 7. leucis distat a Lugduno Batavorum in austrum, 3. a Roterodamo in Eurum, & 5. a Breda in Boream.)

Ptol. Dordomana, *Deinor*, teste Andrea Theveto, & *Rezer* aliis, apud Persas, urbs Parthiæ.

Dordonia, fluvius Galliæ Aquitanicæ, *Dordonne*. Vide Duranus.

Dores, populi (à Doro Neptuni filio, teste Isidoro lib. orig.) gemini. Alii Cariæ, in Asia, in ora littorea ad occasum, quorum regio Doris, & urbes Halicarnassus, Ceramus, & Gnidus. Alii in Achaja, quorum regio Phocidi & Bœotiæ confinis est. In qua urbes Lilæa, Bion, Cytinium, & Erineus. Vulgò *Val Livadia*, teste Nardo. Sunt & Dores populi, & Doris reg. apud Herod. Liv. & Melam in Thessalia, per quam Sperchius fluvius decurrit, quæ eadem videtur Doridi prædictæ in Achaja. Hinc Doriensis, & Doricus, nomen gentis: Lucanus lib. 9.

Dorida tunc Maleam, & apertam Tænaron umbris.

Virg. lib. 2. Æneidos:

Panduntur portæ, juvat ire, & Dorica castra.

Ptol. Dores solebant, præsertim virgines, discinctæ & sine tunica quandoque interdiu incedere; unde proverbium, *Doricè incedere*, in eos qui depositis vestibus magna ex parte nudi incedunt. Sic apud Pausaniam & Ælium Dionys. Iidem erant natura loquaces. Unde apud Theocritum. *Doribus Doricè loqui* adagium est in eos quorum oratio moribus & ingenio respondet, vel in loquaces natura.

¶ Dores populi fuere Achajæ in Græcia; unde regio Doris dicta fuit inter Phocidem ad ortum, & Epirum ad occasum, versùs montes & fontes Cephisi fluvii. Dicta fuit etiam Tetrapolis, teste Brietio, a quatuor urbibus, nempe Pindo, Erineo, Cytinio, & Bojo, quibus adjectæ fuerunt Lilæa & Sperchium.)

Ant. Ptol. Steph. * Dorgomanes, Orgomanes Marcell. *Obengir* ex tabulis recent. & Castaldo, fluv. ingens Bactrianorum, ex Paropamiso monte profluens, Ochoque) non Oxo ut scribit Ortelius (congrediens, qui Dargomanes in codice Græco legitur. (* in man Seldeni, Δαργομάνης Δαρμανης, & alibi

Dorion oppidum fuit Magnesiæ, in Thessalia, apud quod Thamyras citharœdus musas ad certamen provocasse fertur. Luc. lib. 6.

Ptaleos & Dorion ira
Flebile Pieridum.

Licèt in Thesauro Linguæ Latinæ, in Peloponneso, citato Plinio, ponatur, lib. 4. cap. 5. ubi nihil de eo, & Dorion alibi dicatur in eodem Thesauro.

Doris regio. Vide Dores. Hinc Dorii, & Dorienses, & Dorios, nom. gentile apud Horatium lib. epod. ode 9. *Ptol.*

Hac Dorium, illis barbarum.

Doricus nomen gentis. Unde *Doricamusa* proverb. apud Aristoph. in Cleonem, qui non aliud genus harmoniæ didicerat præter Doricæ, alludens ad, Δωρις quod munus significat, eum munerum avidum denotans. Aliud adagium est, *Doricè Concinere*, apud Plat. in Lachete, in eos qui aliud verbis, aliud factis faciunt. In Thesauro Linguæ Latinæ scribitur juxta Maliacum sin. Sed Doris Achajæ regio mediterranea est.

Doriscum, Drosica Ptol. locus vel præfectura Thraciæ, in ora, apud Hebrum fluv. inter Cypsellam urbem & ostia. Serrio monti proximus, ubi Xerxes Rex Persarum exercitum, qui 170. myriadibus constabat, hoc est, decies septies centenis millibus militum, recensuit. Est & promontorium Atticæ, à Piræo 42. mill. pass. recedens.

Dorios, fluv. Hispaniæ (vide Durius) apud Plinium (non Turius, ut in Thes. Linguæ Latinæ.) *Virgil.*

Dorostorus. Vide Durostolon.

Doroverum. Vide Darvernum.

¶ Dorsetia, *Dorsetshire*, provincia seu Comitatus Angliæ australis, versùs oram maris Britannici, inter Devoniam ad occasum, & Hantoniam ad ortum, à Borea autem habet Somersetiam. Ibi alias Durotriges populi Provincia nunc primaria est Dorcestria.)

Dorsta, *Dorsten*, urbs Germaniæ, in Westphaliæ provincia, ad Luppiam fluvium, in ditione Archiepiscopi Coloniensis, & satis munita, in confinia Diœcesis Monasteriensis & Ducatus Clivii. 5. leucis Germanicis distat à Vesalia in ortum; pluriesque capta fuit hoc ultimo bello ab Hassis & Suecis.)

Dorventani, populi Albionis, qui, teste Lhuydo *Stat.* Derbienses, *the people of Derbyeshire*, sunt, quasi Derventani; tametsi diversi videntur; hi a Derventione, illi à Dorvento deducti.

Dorylæum, Dorylæum Straboni, Dorylaum Plinio. *Liv. & al.*

¶ Dorylæum, seu Dorylaum, urbs Asiæ minoris, in Phrygia magna, in confinio Bithyniæ, & inter Agrilium & Midajum, prope fontes Ascanii fluvii.)

* Doryleum Ptol. *Eskishehr*, teste Leunclavio, urbs Phrygiæ Pacatianæ episc. sub Archiep. Synadensi, inter Synaum & Midaium propinquas urbes, ad fluvium cognomen (man. Seldeni [illegible].)

Dothaim opp. fuit Palæstinæ, nunc pagus seu vicus Galileæ, à Naason 9. mill. pass. distans, in Samariæ confinio, Bethuliæque finitimum, à Samaria urbe 12. mill. in Boream recedens.

¶ Dothaim oppidum fuit Tribus Zabulon, 5. milliaribus a Bethulia in Boream, & 12. a mari Tiberiadis in occasum, 30. autem a Samaria in Boream. *Serier. Hisp.*

¶ Doræum, seu Duræum, *Doué*, oppidum Galliæ, in Andegavensi provincia, trans Ligerim, ubi amphitheatrum penè integrum. 3. leucis distat a Salmurio in austrum, & 7. ab Andegavo in Eurum, prope amnem *Layon* dictum.)

¶ Dorvarnena, *Douarnenez*, oppidum Galliæ munitum in inferiori Britannia, in Cornubia tractu versùs occasum, a quo sinus adjacens dicitur *Baye de Douarnenez*, gaudetque portu capaci. 4. leucis à Corisopito in Circium, versùs Gobæum promontorium, a quo 9. leucis distat in Eurum.)

* Doveona seu Dueona, non Doveana, ut legit M. *Joseph.* Welserus, *Dove* vel *Douve*, (nun *Cahors*, urbs Cadurcorum, ut Pinetus interpretatur) pagus Aquitaniæ, inter Pictavos, & Andegavos, teste Lipsio, à Ligeri fluvio 25. mill. pass. distans: quod tamen non probo. Nam Doveona a Ptol. in Aquitania & Cadurcis describitur, longè a Ligeri & Andegavis distantibus. quare vel est ipsa Cadurcorum urbs, ut Pinetus scribit vel locus aliquis vicinus. (* Seldeni manuscrit. [illegible])

¶ Dovcona, seu Deveona, & Diolindum urbs Galliæ Aquitanicæ, in Cadurcis, quæ nunc *Cahors* dicitur Brietio & aliis testibus. Vinctus tamen negat Deveonam seu Doveonam esse Cadurcum, *Cahors*, sed potius

tiua pagum viciuum *Donvelle* dictum una leura iufra ad occaſom. Loogiſſimè antem diſtat ab Andegavis & à Ligeri fluvio in auſtrum.)

Bold. Drabua, fluvius Noriei. Vide Draur. Hie auctor Theſauri Liognæ Larioæ errotem Straboois ſecutus ſcribit Draum in Saum iufluere, cùm in Danubium exoneretur.

Men. Drachonua ſive Drahuous, ut alii codices habeot, *Draum*, fluvius Galliæ Belgicæ per Auſtraſiam ſive Lotharingiam in Moſellam fluens: cujus memiuit Auſonius edyl. 10.

Protrree exilem Leſuram tenuemque Druchonum.

¶ Draconus, ſeu Dracon, nuue *Traen* dicitur Cluverio & aliis; eſtque amois parvus agri Trevirenſis, qui elapſis, aliquot milliaribus, in Moſellam ſe exonerat, juata Noviomagum, *Mumngru*, vieum, 3. leucis Germanicis iofra Treviros.

Drachonua item, fluvius Aoſtriæ, cum oppido cognomine, *Draun*. Vide Derua.

Procop. Dracon, fluviolus Campaniæ, in Picentium coofinio, ex monte Veſuvio oriens, ac ioxta Noceriam urbem flueos in Ssrnum, *Dragone*.

Strab. Theoc. Draconon, oppidum & mooa Icariæ iuſulæ. Sed Plinio eſt iuſula maris Ægæi, deſerta.

Ptol. Dracuina, *Tauburg*, teſte Lazio, oppidum Rhætiæ, in Svevia Ciſdauubiania. Sed aliis eſt *Ebingeu*, oppidum Sueviæ, apud Danubium, medium ferè inter Ulmam ad urtum, & Redlingam ad occaſum 3. leucia. Sed hoc non in Rhætia, ſed in Germaoia eſt, cum ad ulteriorem Dsnubii ripam ſitom ſit. Lazio itaque ſubſcribo, cum & nomeo vulgare arrideat.

¶ Dracunia, oppidum Rhetiæ iu Vindelicia, nunc *Ebingru* dieitur, ſeu locua in ſuborbiis ex altera parte Danubii; eſtque oppidulum nullioa momeuti io Suev. provincia Germaniæ, 3. leucis ſupra Ulmam iu occaſum.

Steph. Dracunteus, ſive Dracuotus, Drscontius Ptolemæo, *Cholbi*, teſte Nigru, inſula maria Africi, Africæ propriè dictæ adjacena.

¶ Dracunreus ſeu Dracontius, inſula parva Africæ, io mari Mediterraneo, nunc *Galutu* dicta. 30. milliaribus diſtat ab ora regni Tunetani io Boream, & pauld ampliùs à Tabraca inſula. *Cholbi* autem ſeu *Chirbi* ſuor quatuor ſcopuli parvi admodum, longius in Boream versùs Bonum caput, à quo diſtant 45. milliaribus io Circium.)

Dragamutina, *Travemund*, teſte Orteliu, oppidum Germaniæ, iu Saxoniæ Holſatiæque confiniu, ad Trevæ fluvii oſtium, Lobecæ urbi proximum, Treva Ptolemæo.

Aimt. ¶ Dragamutina, Slavorum urbs in Germania; quæ nooc *Travemund*, ſeo Travæ fluv. oſtium, ubi in mare Balticum ſe eaonerar. Ara eſt Holſatiæ in Vagria regiuncula, in cofioio Ducatus Megslopolitaui, 2. leucia a Lubeca iu ortum. Dicitur etiam Treva.

¶ Draguiniaunm, *Draguinam*, urbs Galliæ, iu Proviucia, veraùs montes, 5. leucia ab ora littorali maria Mediterranei io Boream, & totidem à Forojulio in occaſum, 7. antem à Fano S. Eutropii iu Boream.

Lib. Conc. Drama, urbs Thraciæ, in Macedoniæ confioio, ſic vulgò, priùs epiſcop. ſub Archiep. Philippenſi, poſteà & ipſa merropolia effecta, apod Philippos & Chriſtopolium, teſte Curopalate.

Strab. Curt. & al. Drangæ, populi Aſiæ, quorum regio Drangiana Ptol. *Sigiſtin* Mercat. & Caſtaldo: in qua urbea olim claiæ, Prophthaſia & Ariaſpe. Vide Prophthaſia à qua hodie nomen eſt regioni.

¶ Dravoburgnm *Drnburg*, oppidum Germaoiæ in Carinthia inferiori, ad Dravum fluviom, in cuufinio Stiriæ, 10. leucia a Labaco in Boream)

¶ Diauſenua, *Drauſen*, lacus Polooiæ io Pruſſia regia propè Elbiogam orbem, & 3. leucis a Mariæburgo in ortum, parvua, ſed oblongus. Sorgam amnem recipit, & poſtea in ſioum *Friſche Huff* ſe eaonerat.

Plin. Draus, Dravus Melæ, Drabus Straboni, Darus Ptolemæo, *Dra*, & Italis *la Drava*, fluvius Noriei ingens, qui ex montibus in tractu Salisburgeuſi oriens, longo tractu per Noricum, Carinthiam, & Stiriam intermeana, & per Pannoniam fluens, Danobium ad Teutoburgium ingreditur. De quo Venantius Fortunatus in vita S. Martini lib. 4.

Per Draum itur iter, qua ſe caſtella ſupinnut.

¶ Dravus fluvius, *Dravn* incolis, *le Drave* Gallis, fluvius Germaoiæ. Oritor ea Alpibus, in confinio Tirolla & Diœceſis Salisburgenſia, juxta vicum *Innichen* dictum; deiudè in Carinthia auctus fluviis Geyia, Lavanto & Mora, inter Stiriam & Hungariam fluit; ubi Sala & allis minoris notæ receptia, in Danubium labitur paulò infià Elechium, ad oppidum *Ervvdy*, alias Teutoburgium; diciturque *Trub* ab Hungsris.)

Drauſi, ſeu Thrauſi, populi Thraciæ: quos Herodotus libro 5. filios primum editos vehementer flere, tanquam varias calamitates perpeſſuros; morientes verò, tanqoam his malis liberatos, cum gaudio ſepelire, refert. *Herod.*

Dreutia, *Drour*, regiuncula Belgii, in parte ſeptentrionali Tranſiſalaniæ provinciæ, ſubeſt dominio Hollandorum, ioter Friſiam occidentalem & inferiorem partem Diœceſis Monaſterienſis, ubi concordia, urbs iu limite Germaniæ.

Drepanæ, iuſulæ doæ parvæ Maris Ægæi, apud Lebinthum inſolam. *Steph.*

Drepanum, *Trupuni*, urba Siciliæ maritima, cum portu io ora ad Boream & occaſum, à Lilybæo 18. mill. paſſ. io Bor Panormum versùs 77. Eryci monti & urbi proaima ad 2. mill. paſſ. Ortelius loco urbis prom. nominat. Coralium ibi optimum piſcantur. Populi Drepanitani. Ejus meminit Virgilius lib. 3. Æneidos: *Ptol.*

Hic Drepani me portus, & illætabilis ora
Accipit.

Sic à curvitate in modum falcis dicta, ut Ovidius lib. 4. faſt.

Quinque locus curvæ nomina falcis habet.

¶ Drepanum urbs eſt Siciliæ, in valle Mazarana, ad radices montis S. Juliani, permunita, com arce valida, la *Columburn* dicta, & portu capaciſſimo, cum alias fuerit io moute Eryce, ubi ouoc viſuntur rodera dicta *Trupuno del monte o vecchio*. 12. milliaribus diſtat à Lilybæo promontorio, & 60. a Panormo io auſtrum, uti & 22. a Mazara iu Boream.

Drepanum, urbs alters io Bithynia, ad ſinom Aſtacenum, poſtea Helenopolis io honorem Helenæ Conſtantini magni matris appellsra, epiſc. ſub Archiepiſcopo Nicomedienſi, media ferè inter Nicomediam ad Bor, & Nicæam ad meridem. *Amm. Nicep.*

Drepauum, promontoriom tergeminum. Vnum in Cyrenaica regione, in illiua & Africæ confioio, ad Syrtim magnam, apud Automalam oppidum, *Puntu Sabia* teſte Marmolio. Alterum Cretæ in ora Boreali, inter Sydonem & ſinum Amphimalim. *Capo Molechia* Molet. & aliis, apud Apteram urbem. Reliquum in ora Cypri occidua, apud Paphum urbem, *Capo* di Baſſo. *Ptol.*

Dreſpa, Darapia Straboni, Panda Plinio, urbs Sogdianæ regia quæ nunc *Mergiau* dici traditur, teſte Caſtaldo. *Ptol.*

Dreſds, *Dreſen*, vel Dreſden, urbs Germaniæ, Miſniæ primaria, & ſedes Principis, apud Albim fluvium, inter Pragam ad meridiem 16. & Vitembergam ad Boream 13. leucis. De Dreſda ſic iu libro 5. Itinerarii: *Scrip. Germ.*

Progredimur tandem Dreſdam, poſt otia longa,
Pons ubi cum pulchro ſaxeus arcu jacet.

¶ Dreſda, *Dreſden* incolis, *Dreſde* Gallis, & *Dreſda* Italis, urbs eſt Germaniæ, Miſniæ provinciæ caput, ad Albim fluvium, à quo in duas partes ſecatur, & ſedes Ducis Electoris Saxoniæ. Arcem habet munitiſſimam, & armamentarium amplum, 3. leucis ſupra Miſnam in ortum, & 5. à confinio Bohemiæ.

Drillæ, populi Cappadociæ, io ora maris Euxini, inter Trapezuntios & Colchos, Macronibus finitimi, teſte Arriano in Periplo. Sed apud Xenophontem, inter Ceraſuntem & Trapezuntem urbes. *Xenop.*

* Drilo, *Lodrino*, teſte Sophiano, *Drinax* Nigro, aliis *Drino*, aliis *la Brjana*, fluvius Macedoniam ab Illyrico dividens, ex cardo monte fluens, Dardanos attingens, ac iu mare Hadriaticum apud Liſſom orbem immittens, oec longè à Scodra urbe decurrens. In Theſauro Liogvæ Latinæ Dalmatiæ attribuitur. (Seldeui manuſcr. Δρυνον.) *Strab. Plin. Ptol.*

¶ Drilo, fluvius Illyriei, nunc *Drino*. Duo ſunt Drilones, alter qui ex Scardo monte ortus, Albus dicitur; *Drino Bianco*; alter verò qui ex Lichnide palude Niger dicitur, *Drino Nero*: qui ſimul cocuntes, antequam ad mare perveniant, iterùm ſe dividentes inſulam efficiunt, & duobus oſtiis propè Liſſum urbem,

A'ɛʃ-

Alessio, in mare Adriaticum exeuat, Joanne Lucio & aliis testibus. Hinc sinus Illyricus dictus fuit sinus Drilonis à modernis, le *Golphe du Drin* à Gallis *Golfe dello Drino* ab Italia, quanquam aliqui imperiti dixerint illum *Golfe di Lodrino*, & ineptius finxerint ibi Lodrinum urbem, *Lodrino*, in eodem loco ubi Lissus orbs.)

Procop. Drinopolis, *Drinovvar*, urbs Mysiæ superioris, in Servia, episc. olim, nunc metropolis, ad Drinum fluvium.

Strab. *Theat.* Drinopolis, seu ad Drinum, quæ fortè & Sidrona *Drinavvar*, urbs alias Illyrici, nunc Serviæ regionis; ad Drinum fluvium, & in confinio Bosniæ. 20. milliaribus distat a Savo fluvio in austrum, & 26. a Sarajo in ortum; subestque dominio Turcarum.)

Steph. Drinus, Dirinius Plinio & Vib. Sequest. fluvius geminus, ut videtur: unus Macedoniæ, (idem Driloni, ut aliquibus placet) ex Lychnido lacu emanans, & oblique fluens, in mare ad Lissum urbem labens, *Beliann* Dalmatis dictus, teste Nigro. Alter ex monte Scardo inter Illyricum & Mysiam superiorem in Saum fluvium delatus, *Drino, In Drino, & Caradrino* appellatus.

¶ Drinus, fluvius Illyrici, *Drino*, ex Scardo monte ortus, & auctus aliquot fluminibus, Drinopolim rigat, & Bosnam a Servia disterminat, & deinde in Savum fluvium se exonerat 15. leucis Germanicis supra Taorunum.)

¶ Drinus, seu Drinaius, *kiri* ab accolis dictus, potiùs rivulus, quàm fluvius fluit, ex orientali parte civitatis Scodræ; estque Clausula Livii, teste Joanne Lucio; quamvis Coriolanus Cippicus & Marianus Barletius ibi Drilonem olim fluxisse & Alveum mutasse scribant.)

Lib. *Conc.* Driste, urbs Mysiæ Inferioris, in Bolgaria. Vide Tiristia.

¶ Drivastum, seu Trivastum, *Drivaste*, urbs Albaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Antibarensi. Subjacet Turcis, & paucis constat incolis, iuxta Labeatis paludem, 15. milliaribus a Scodra.)

Drocum, *Dreux*, quasi Druides, oppidum amplum Galliæ Celticæ, in finibus Carnutum, e Carnutensi urbe 7. leucis in Boream, ad Auram fluvium a Parisiis 16. Comitatus. Vide Druides.

¶ Drocum, *Dreux*, urbs est Galliæ in Belsia provincia & in Carnotensi tractu, ad amnem *Blaise*, qui paulò infrà cadit in Eburam. Castrum habet in colle antea munitum, nunc semidirutum. Ibi alias Druide, & Druides, & quibusdam etiam Durocasses.)

¶ Drogheda, *Droghdagh*, seu *& Tredagh* quibusdam, urbs Hiberniæ, in Ultonia provincia & Lugeasi Comitatu, ad Buvindam fluvium, versùs eius ostia, vix uno aut altero milliari à mari Hibernico, cum portu satis capaci.)

Dromoria, *Dromore*, urbs Hiberniæ in Vultonia regione, episcopalis sub Archiepiscopo Armachano.

Strab. *Curt.* *& al.* ¶ Dromoria urbs est Vltoniæ in Comitatu Dunensi, ad fluvium Laganum, 25. milliaribus ab Armacu in ortum, & 18. ab Antrimo in austrum.

Dromos Achillis, insula maris Euxini, sive potiùs peninsula Sarmatiæ, apud ostia Borísthenis fluvii, inter illa & sinum Carcinitem, ad 80. mill. pass. in longum extensum, ab Achillea ins. 25. mill. pass. *Fidonisi* Nigro, Castaldo & aliis.

Drosica. Vide Doriscum.

Liv. Druentius, Druentia Livio, Plinio, & aliis, *Durance*, & *Durenza* Italis, fluv. rapidus Galliæ Narbonensis, ex Alpibus ex adverso Padi oriens, ac per Delphinatum & Provinciam in Rhodanum labens. De quo Sil. lib. 3.

Turbidus hic truncis, saxisque Druentia latum,
Ductoris vastavit iter.

¶ Druentius fluvius, seu, et meliùs, Druentia la *Durance*, fluvius rapidissimus Galliæ. Oritur in Delphinatu, ubi Ebrodunum rigat, & versùs Vapiacum labitur; deinde per Provinciam fluens, & rigatis Sisterone, Manosca, Cabellione, et auctus aliquot aliis fluminibus, in Rhodanum se exonerat una leuca infra Avenionem in austrum. Sed propter rapiditatem non est navigabilis, & pontibus caret.

Herod. Druides, qui & Druidæ Strab. populi Galliæ Celticæ in finibus Carnutum, quorum oppid. *Dreux*, ad Anduram fluv. à Carnutibus 6. mill. Gallicis in Bor. à Parisiis 16. anno post diluvium 410. conditum. De quibus Luc. lib. 1.

Sacrorum Druidæ positis repetistis ab armis.

Fuere etiam Druides in Mona insula Britaniæ. Hi apud Gallos & Britannos, magi & sacerdotes. De quibus Cicero lib. 1. de natura Deorum, & Cæs. in Commentar. 6. de bello Gallico.

¶ Druides, seu Druidæ, populi Galliæ & pars Carnutum, ubi nunc Comitatus Drocensis, in Belsia, *le Comtè de Dreux*: quorum oppidum primarium Drocum, ad amnem *Blaise*, 7. leucis a Carnuto. Fuere etiam Magi seu Sacerdotes, & sæpissime sacrificia habebant in roboribus sacris, ubi nunc vicus *Revures* dictus seu de Roboribus, ad Vegram amnem, dimidia leues ab Ebura fluvio, & 3. leucis a Droco in Boream, 14. autem à Lutetia in occasum.)

Druna, *Drone*, vel *Drosne*, teste Iolio Scaligero, fluv. Galliæ Narbonensis, ex Alpibus per Delphinatum fluens & in Rhodanum apud Valentiam urbem exceptus, ab ea 3. leucis. Auson in Mosellan. *Steph.*

Te Druna, te sparsis incerta Druentia ripis.

Vbi Drumma aliqui legunt.

¶ Druna, seu, & melius, Druma, *le Drome*, fluv. est Galliæ, in provincia Delphinatus. Oritur longè ab Alpibus, & 7. leucis à Vapinco in occasum; rigatisque Dia & Crestidio urbibus, in Rhodanum fluvium cadit 3. leucis infra Valentiam in austrum.

Drusi Monumentum, *Eychelstin*, moles testacea, in suburbio Moguntiæ urbis, ad Rhenum, in Germania superiori. *Ptol.*

Drusiana fossa, pars Rheni post eius scissionem in Germaniæ Inferiori deducta, *Yssel* nunc dicta, incipiens apud arcem Drusianam, vulgò *Doesburg*. *Ptol.*

Drusipara, Drisipara Antonino urbs Thraciæ episcopalis sub Archiepis. Hadrianopolitano, inter Bergulas, & Perinthum ad ortum, inde 16. hinc 34. mill. pass. *Misini* hodie, teste Sophiano.

Drusomagus, *Memmingen* ex antiqua inscript. (licèt Irenicus *kempten* esse velit) urbs Germ. in Svetia, libera, inter Augustam & Lindavium 8. leuc. Lazius etiam *Augsburg* interpretatur. Sed vetus inscriptio argumentum magis certum. Hic optima conficitur charta. In Thes. Linguæ Latinæ *kempten* (quod Campidona est) indigitatur: quod minus probatur. *Ptol.*

Dryas, fluvius Thessaliæ, apud Anticyram insulam in mare influens & apud Sperchium fluvium 20. stad. tantum distans. *Germ.*

Drymæa, oppidum Phocidis Daulidi finitimum, cujus regio etiam Drymea à Plinio nominatur. *X. nop.*

¶ Drymæa, oppidulum Achajæ, in Phocide mediterranea, in tumulo versùs montes, 20. milliaribus a Daulide in Boream, & 6. a Cephisso fluvio. Sed quid sit nunc, ignorant ipsi indigenæ.

* Drymussa, insula parva Joniæ Clazomenis urbi objecta, & vicina. *Plin.* *Ptol.*

Drynopolis, *Drinovvar*, urbs episcopalis Mysiæ. Vide Drinopolis.

Dryope, oppidum Peloponnesi, in Agria, apud Hermionem, quod hac tempestate minimè extat.

Dryopes, populi Epiri, teste Plinio, quorum regio *Aldradina*, teste Pineto, dicitur; seu Phocidis juxta Parnassum montem, teste Apollonio; & in Thessalia juxta Oeten montem, teste Strabone Virg. lib. 4. Æneidos:

Cretesque, Dryopesque fremunt, pictique Agathyrsi.

Dryopis, regio Tetrapolis dicta.

Drys, locus in suburbio Chalcedonis urbis, *Rufiniane*. Teste Cedreno, dictus.

Dryusa, insula. Vide Samos.

Duacum, *Douay*, urbs permunita Belgii, in Flandriæ Comitatu, ad fluvium Scarpam. Habet academiam anno 1562. institutam. Capta fuit à Ludovico XIV. Francorum Rege anno 1667. & ipsi etiamnum paret pace ad Aquisgranum confecta. 5. leucis distat e Cameraco & totidem a Lendio.

Duæ Columnæ, *Gambulo* vel *Gambolo*, teste Gaud. Merula, opp. haud obscurum Insubriæ in agro Ticinensi, apud Viglebanum urbem, ab ea 3. mill. pass. Laumellum versùs distans: quod & Gambolatum Latino recenti dicitur. *Amm.*

Dubis, Alduasdubis Cæsari, & Alduabis, (variè enim legitur) *le Doux*, fluvius Galliæ Belgicæ, ex Jura monte per Sequanos, hoc est per Comit. Burgondiæ in occasum in Ararim fluv. fluens. Ortelius malè fluvium Galliæ Narbonensis illum scribit. *Ptol.*

¶ Du-

¶ Dubis *le Doux*, fluv. aliàs Galliæ Lugdunensis, nunc in Comitatu Burgundiæ. Oritur in limite Helvetiorum ea Jura monte; Deinde rigatis Vesuntione & Dola, in Ararim se exonerat prope Virdunum oppidum.

¶ Dubliniensis comitatus, *Countye Dublin*, provincia Hiberniæ in Lagenia ragione, juxta oram littoralem maris Hibernici. Eius primaria urbs Dublinum, *Dublin*, in ora, totius insulæ caput.

Dublinum *Dublin*, urbs Hiberniæ archiep. Laginiæ primaria, & caput accademia, ab Eugenio III. Pontifice Maximo metrop. effecta. Vide Eblana.

Auson. ¶ Dublinum, *Doblin*, urbs Curlandiæ seu Semigalliæ Ducatus; in Polonia & in confinio Samogitiæ. Dicitur etiam *Dobelen*; distatque 6. leucis Germanicis à Mittavia in Africum.

Dubris, *Dover*, oppidum & portus Albionis in ora Cantii, è regione Icii portus, urbis Gallicæ, à Cantoaria Angliæ metropoli 12. mill. distans. Vide Darvernum. *Ant.*

Ducæ, populi Mauritaniæ Cæsariensis, circa ortum Ampsagæ fluminis incolentes.

Ptol. ¶ Ducaledonii populi fuere Britanniæ magnæ, ubi nunc pars Scotiæ, versùs Tavum. Vide Caledony.

¶ Ducaledonius Oceanus. Vide Duecalidonius & Deucaledonus.

Duccala, *Duccala*, provincia regni Marroci, in ora littorali Oceani Atlantici, inter ostia Ommirabihi & Tensifti fluvii, versùs Caput Cantinum. Ejus urbes præcipuæ sunt Azafia & Azamorium.

Ducona in Thes. Linguæ Latinæ ex Ptolemæo legitur: Sed apud Ptol. Dovenna scribitur. Vide ibi.

¶ Duderstadium, *Duderstadt*, oppidum Germaniæ, ad amnem VVipper, caput regiunculæ Eischfeldiæ, inter Thuringiam et Ducatum Brunsvicensem, sub dominio Electoris Moguntini.

Plin. Dudini, populi Illyrici, quorum oppid. *Nadin* Pineto videtur, in Liburnia: Sed hoc Nedinum est Ptolemæi, apud Oporum.

Ptol. * Duecaledonius Oceanus, et Duecaledonium mare, (vide Deucaledonium) mare quod Scotiam alluit. (* man Seldeni [illegible].)

¶ Duellium, *Hohentwiel*, ars Germaniæ probè munita, in monte arduo posita, in Svevia provincia, in ditione Ducis VVirtembergensis, pluries obsessa ab Austriacis hisce ultimis temporibus, irrito tamen conatu.

Ducona. Vide Dovena.

Duglasium, *Duglas*, Gallis *Douglas*; castrum Scotiæ, in Lothiana provincia, in confinio Marchiæ, & versùs oram littoralem maris Germanici.

¶ Duglastium, *Douglas*, castrum Monædæ insulæ Angliæ, in mari Hibernico, in parte orientali insulæ, versùs Cumbriam.

¶ Duina, *Duna*, fluvius Poloniæ; dictus aliter *Davina*. Oritur in Moscovia regione, prope Volgam lacum: deinde per Lithuaniam labitur: ubi auctus aliis fluviis, Witebsciam & Polotzam urbes rigat, postea Dunoeburgum alluit in Livonia, & Rigam urbem regionis primariam, infra quam in mare Balticum & sinum Rigensem se exonerat ad arcem Dunemundam. A quibusdam creditur Rubo fluvius Antiquorum.

¶ Duina, DWina, provincia Moscoviæ, septentrionalis; versùs ostia fluvii Duinæ, ubi urbs præcipua Arcangelopolis, emporium celebre, prope mare Album.

¶ Duina fluvius, *DWina*, ex præcipuis Moscoviæ regionis. Oritur in Wulogda provincia & supra urbem Wologdam, quam rigat: & post longum cursum auctus plurimis fluminibus, duplici ostio in mare Album se exonerat paulo infra Arcangelupolim. *Auso.*

Dujona, fons urbis Burdigalensis, in Aquitania. Cujus meminit Ausonius de claris urbibus.

Dujona Celtarum lingua fons addite Divis.

Vide Divona; varie enim legitur. Miror quosdam Duionam *Cahors* urbem, id est, Cadurcum, interpretari.

¶ Duisburgum, *Duisbourg*, urbs Germaniæ, in Ducatu Clivensi, ad Roeram fluvium, qui paulù infra cadit in Rhenum, antea libera & Imperialis, nunc sub dominio Electoris Brandeburgici. 4. leucis distat a Vesalia in austrum, & tondem a Doseldorpio in Boream.

¶ Dulcinium, *Dulcigno*, urbs Illyrici, in ora maris Adriatici, sub dominio Turcarum. Vide Olcinium.

¶ Dulendium, *Doulens* urbs Galliæ, in Picardia provincia, & in limite Artesiæ, ad Altiliam fluvium, probè munita, 6. leucis ab Ambiano in Boream, & 7. ab Atrebato in occasum distat. *Ptol.*

Dulgibini, Dulgumnii Ptol. populi Germaniæ, quorum urbs *Gottingen* esse videtur Althamero in Hassiæ & Saxoniæ confinio, à Casella 5. leucis Brunopolim versus. *Tacit.*

¶ Dulgibini, populi Germaniæ, inter Viadrum & Amasiam fluvi erant, ubi nunc Comit. Oldenburgensis, Hoyensis, Lingensis, & pars Diœces. Monasteriensis & Mindensis, in Westphalia, teste Cluverio.

Dulichium, insula maris Jonii, una Echinadum, contra ostia Acheloi fluvii, ab eis 15. stadiis, ab Araxo verò Peloponnesi prom. 100. Ithacæ propior. Hinc Dulichius nomen gentis. Virg. eclog. 6. *Strab. Plin.*

Dulichias vexasse rates, & gurgite in alto.

Et Ovidius lib. 1. trist. eleg. 4.

Nec mihi Dulichium domus est, Ithaceve Sameve.

Hic Ulysses habitasse, vel imperasse fertur: unde Dulichius cognominatus. *Plin.*

Dulopolis hoc est, urbs Servorum, quæ & Acanthus, teste Plinio, opp. Cariæ, in ora, contra Rhodum insulam; quodam extet hoc tempore incertum. Vrbs item ad Indum fluvium, nomine Acanthus. Prior non Lydiæ, ut in Thes. Linguæ Latinæ, sed Cariæ, urbs est.

Dumbarum (quasi castrum Baræ; seu Varæ, quæ æstuarium est) oppid. Albionis, seu Britanniæ 2. idest, Scotiæ, in ora orientali, ad ostia Loxæ fluvii, inter Bervicium ad meridiem, & Andreapolim ad Boream supra 22. mil. ab Edimburgo 20. in ortum. Vide Bara, & Vara. *Script.*

¶ Dumbarum, *Dunbar*, castrum est Scotiæ, in Lothiana provincia, in ora maris Germanici, ubi Scoti grandi cæde affecti ab Anglis anno 1650. die 23. Septembris.

Dumblanum, *Dunblain*, urbs Scotiæ episc. sub Archiepiscopo Andreapolitano, inde 25. mill. in occasum, Glasquum versùs 25. *Ptol.*

¶ Dumblanum, *Domblain*, urbs Scotiæ meridionalis, in Taighia provincia, *Monteith*, ad Taichum fluvium, qui paulo infra in Fortham cadit. 20. milliaribus distat ab Edimburgo in occasum.

Dumium pagus erat cum cœnobio, apud Bracaram urbem archiep. Hispaniæ (cujus Abbas etiam Episcopus erat in Tegis curia, teste Morali,) a D. Martino Episc. an. sal. 565. condito: qui episcop. Bracarensi unitus est. *Ptol.*

¶ Dummera, *Dummer Zee*, lacus Germaniæ, in Westphalia provincia. 4. ditiones attingit, nempe Monasteriensem, Osnabrucensem, Mindensem, & Diepholtensem, quæ subsunt dominio Ducum Brunsvicensium. Hic lacus oppidum Diepholtiam rigat, & per ipsum labitur Hunta fluvios.

Dumna, *Hoy*, insula Scotiæ adjacens, contra Orcada promont. Norvegiam versùs. (Camdeno potiùs *Fair Isle*, videtur, ubi oppidum *Dume*.)

¶ Dumna insula Scotiæ Boreali ferè adjacens, nunc *Hoy*, una Orcadum, juxta Picticum Fretum, & ad austrum Pomoniæ insulæ, quidquid garriant alii in contrarium.

Dumnissus, *Domnissan*, locus Austrasiæ, sive in Lothasingia, apud Mosellam, ab Ausonio in sua Mosellana memoratus.

Prætereo ardentem sitientibus undique terras
Dumnissum.

¶ Dumnissus est *Denson*, vicus infra oppidum *Kirchperg*. 7. mill. pass. supra arcem Dumnum, in ditione Palatini Rheni, in Boream, & paulò ampliùs à Mosella in ortum, in confinio ditionis Trevirensis, teste Cluverio.

Dumnitonus, locus Aquitaniæ, apud Garumnam fluvium & Blaviam oppidum, teste Vineto, qui *Domnissan* nominari scribit; sed Scaligero est circa Caput Bojatum in Medulis.

Dumnonii, populi Albionis, in regno Angliæ ad occ. Vide Damnonii, qui tamen diversi sunt: Dumnonii enim occidentalissimi sunt, quorum regio est Cornubia, & urbes Isca, Voliba, Vaela, Tamara.

¶ Dumnonii, populi Albionis, Vide Damnonii.

¶ Dumnotirum, *Dumnotyr*, castrom permunitum Scotiæ Borealis, in Marnia provincia, & in ora Oceani Germanici, 20. milliaribus Scoticis infra Aberdoniam in austrum, & 25. à Brechinia in ortum.

¶ Dumnus, *Thaun*, arx Germaniæ, ad Navæ Simeræque confluentes, in Palatinatu Rheni. Distat 16. mill. pass. a Bingio in occasum, teste Cluverio.

Du-

Ptol. Duna, mons Thraciæ, pars Rhodopes excelsior: quæ Livio Donuca appellatur.

¶ Dunbritonium, *Dunbriton*, castrum permunitum Scotiæ, quod & *Dunbarto* dicitor, in Levinia provincia, ad confluentes Levinii & Glottæ. 7. milliaribus distat à Glasco in occasum, & paulò amplius à Glottæ æstuario.

Strab. Doncheldinum, *DunKelden*, quasi castrum Caledonium, urbs Scotiæ episc. sub Archiepisc. Andreapolitano, inde 22. mill. plùs minùs distans, ad Taum fluvium, Pertho finitima, ad 6. mill. distans. Vide Caledonia.

¶ Duneburgum, *Dunenburg*, arx permunita Livoniæ, ad Duinam fluvium, anteà sub Polonis. Sed capta hisce posterioribus annis a Svecis, ipsis etiamnum subest. Sedet in limite Semigalliæ, via 6. leucis Polonicis à confinio Lithuaniæ in Boream.

Script. Scot. Dunelmum, *Durham*, & *Duresme*, urbs Albionis episcopalis sub Archiepisc. Eboracensi, inde ad 50. mill. in Boream Bervicium versùs, opp. in ora Scotiæ, & Neocastrum urbem Northumbriæ regionis caput, apud oram, à Cestria opp. ubi priùs erat sedes Episcopi Lindisfarnensis ex Bebba, sive Dunstaburgo, (olim Northumbriæ regia, & primaria Lindisfarnæ insulæ) eò, & tandem Dunelmum translats, 6. mill. distans.

¶ Dunelmum, *Durham*, urbs Angliæ sepentrionalis, ad Vedriam fluvium. 6. milliaribus Anglicis distat ab Oceano Germanico in occasum, & 10. a Neocastro in austrum; & ab ea regio adjacens dicitur Episcopatus Dunelmensis, *The BishoprisK of Durham* ab incolis. Propè Dunelmum acerrimè pugnatum fuit inter Anglos & Scotos, ubi David Scotiæ Rex captus fuit à Philippe conjuge Eduardi III. die 20. Octobris anno 1346.

¶ Dunemunda, *Dunemund*, arx permunita, in Livonia ad ostia fluvii Dunæ, 2. lapide à Riga, iuxta sinum Rigensem, sub dominio Svecorum.

¶ Dunensis Comitatus, *Dovvne contie*, provincia Ultoniæ, in Hibernia, versùs oram orientalem, & ea adverso Scotiæ, ubi urbs primaria Dunum.

¶ Dunfreja, *Dunfreis*, urbs Scotiæ meridionalis in Nithia provincia, ad fluvium Niddam, via 3. milliaribus Anglicis ab ora Oceani Hibernici & æstuarii Ituna.

Ivoni. Dunga *Dabul*, ut Castaldo videtur, urbs Indiæ citerioris, in ora littorea, à *Chaul* 25. leucis Goam versùs, sub Lusitanis.

¶ Dunga, urbs Indiæ citerioris, juxta Barigazenum sinum, est *Goga*, urbecula regni Guzaratæ, in ditione Magni Mogolis, ut colligitur ex situ; & 60. leucis Hispanicis distat à Dabulo in Boream.

¶ Dungalis, *Dunghall*, urbs Hiberniæ, in Ultonia, in ora littorali provinciæ versùs occasum, cum porto percapaci. Ab ea regio adiacens dicitur *Countie Dunghall or Tyrconele*, Comitatus Dungalensis, seu Tyrconensis.

¶ Dungarvanum, *Dungarvan*, oppidum Hiberniæ permunitum, cum portu, in Vaterfordiensi Comitatu Lageniæ in ora littorali, 18. mill. pass. à Vaterfodia in occasum.

Ptol. Dunium, *Dorchester*, urbs Albionis, in Anglia, in finibus Durotrigum, apud oram australem, inter Wintoniam ad ortum, & Iscam sive Exoniam ad occasum ad 36. mill. dissita. Guil. Camdenus Durnium legendum monet, cùm codex Ptolemæi Græcus Dunium habeat. Videtur Durnovaria dici apud Antoninum aliquibus, sed est altera Dorcestria apud Oxonium.

¶ Dunium, seu Duraium, urbs Dorotrigum, nunc *Dorchester*, urbs Angliæ, in Dorsetiæ Comitatu. Dicitur etiam Durnovaria, Saxone teste.

¶ Dunkeranum, *Dundalk* urbs Hiberniæ, in Ultonia regione & in Lugensi Comitatu, cum portu capaci in ora maris Hibernici, ubi recipit Ressanum amnem.

¶ Dunovertium *Dunoverti*, castrum probè munitum Scotiæ meridionalis, in Cantieræ peninsulæ australi recessu quod ab indigenis *Dunnoverty* dicitur, ex adverso Hiberniæ, à qua tantùm 14. milliaribus distat in Cæciam.

¶ Dunquerca *DuinkerKe* incolis, *Dunquerque* Gallis, *Duncherca* Italis, urbs permunita Belgii, in Comitatu Flandriæ, cùm portu capaci in ora littorali Oceani Germanici, 6. leucis à Caleto, & 3. à Gravelina in ortum, 5. à Novoporto, & 12. à Brugis in occasum, Bis capta à Gallis, ipsis etiamnum subest à paucis annis. Ibi Hispani, Duce Joanne Austriaco, ingenti prælio victi & fusi à Gallis anno 1658. Duce Turenio. Arcem habet capacem.

¶ Duarodunum, *Dornok*, urbs Scotiæ septentrionalis in Suterlandia provincia, in ora orientali Oceani Scotici, ubi æstuarium *Fyrth of Dornok* dictum. 8. milliabus distat à Cromartio in Boream; gaudetque portu capaci, & est episcopalis sub Archiepiscopo Sanctandreano.

¶ Dunstaburgum, seu Bebba, *Dunstaburg*, castrum Angliæ septentrionalis, in ora Oceani Germanici, in Northumbria provincia, 58. milliaribus Anglicis à Bervico in austrum, & 22. à Novocastro in arctos.

Dunum, *Dovvn*, teste Camdeno, urbs Hiberniæ episcopalis, sub Armachano Archiep. inde non valdè ad oram orientalem recedens, à Connertho 15. mill. in Ultonia regione, Joannis Scoti viri doctissimi Ordinis Minorum patria. Hic corpora SS. Patritii Episcopi, Columbæ Abbatis, & Brigitæ Virginis condita sunt: qua de re distichon erat hujuscemodi. *Ptol.*

Hi tres in Duno tumulo tumulantur in uno,
Brigita, Patricius, atque Columba pius.

Dunum, *Chasteaudun*, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Carnutum, non obscurum, inter Carnutes ad ortum 15. & Vindocinum ad occasum 11. leucis. *G. Turon.*

Dunum, *the creek at Dunesbay*, teste Camdeno, sinus Albionis, in ora Angliæ, Comitatus Northumbriæ ad ortum, apud ostium Vedræ fluvii, à Dunelmo 10. mill. distans, (* Camdeno est in Comitatu Eboracensi, juxta *Whitby* & viculum *Dunesley*.) *Ptol.*

¶ Dunum sinus parvus est admodum in Eboracensi provincia, ad ostia fluvii *Tese*, prope castrum *Whitbye* & viculum *Dunsley* dictum, versùs consinia Diœcesis Dunelmensis.

Duodeciacum, *Deuze*, oppid. Austrasiæ in Alsatiæ confinio, (vide Decempagi) *Dieuze* etiam incolis, ad Selnam fluv. & Lindrum lacum. *Freer.*

¶ Duodeciacum, *Dieuze*, oppidum Lotharingiæ, aliàs munitum. Distat 7. leucis à confinio Alsatiæ in occasum. Quibusdam Duodeciacum seu ad Duodecimum est oppidulum Lotharingiæ, *Delme* dictum, medium inter Decempagos & Mediomatrices. Aliis est Duziacum; *Doux*, vicus Galliæ, prope Sedanum, in Campania.

Duplavonenses, seu Duplavenenses, Duplabilis Rhegin. Duplabilis Paulo Diacono, locus nativus ipsius Venantii Fortunati, in Venetis, apud Cenetam urbem. *Ptol.*

Dur, *Ledung*, fluv. Hiberniæ, in ora occidua, apud Traylium oppidum fluens, (Anonymum esse ait Camdenus.) *Ptol.*

Duraba, *Der*, teste Moletio, urbs Babyloniæ regionis, ad Euphratem fluvium, cis Babylonem. *Strab.*

Duracii, & Duracium, *Duras*, arx Aquitaniæ, apud Burdigalam urbem, inde 2. leucis. *Herod.*

¶ Duracii, seu Duracium aliis, est *Duras*, castrum Galliæ, in Aquitania & Agennensi provincia, cis Garumnam, ad Drotium amnem, Ducali dignitate nuper insignitum.

¶ Duracium, *Thoars*, urbs Galliæ, in Pictavensi provincia, ad amnem *Tove*, Ducatus titulo insignitum, cum recenti castro superbissimo Tremolliæ Ducis. 6. leucis distat à Salmurio in austrum Rupellam versùs, in confinio Andegavensis provinciæ.

¶ Durangum, *Durango*, oppidum Hispaniæ. in Biscaja satis cultum, 4. leucis à Bilbao in ortum Placentiam versùs à qua 6. leucis distat, uti & 3. ab ora Oceani Aquitanici.

¶ Durangum, *Durango*, urbs Americæ septentrionalis in nova Biscaja provincia novæ Hispaniæ versùs Zacatecas, ad radices montium; & nuper episcopali dignitate donata fuit, sub Archiepiscopo Mexicano.

Duranus, & Duranius, ut alii codices habent, Dordonia Aimonio, *la Dordogne*, fluv. Galliæ Aquitanicæ, ex montibus Arvernorum, ac ex Dor & Donia fontibus scatens, ac in Garumnam fluvium apud Liburnam oppidum influens. De quo Ausonius in edyllio 10. *Prov. Rom.*

Concedes gelido Durani de monte volutus
Amnis.

¶ Duranius, *la Dordogne*, fluvius, fontes habet in Alvernia provincia. Uni nomen est *Dor*, alteri *Dogne*, uterque in monte Dorio, *Mont d'or*: Excipit verò Durantus post leucas aliquot ex eadem Alvernis amnem *Serre*,

qui rigat Orilliacum ; indè Lemovicea ingreditur & Petrocorios, ubi recipit Vezeram & Coserim, rigatque Martellum, Limolium, & Bergeracum, deinde Liburoiam oppidum & Franciacum, inter quæ recipit Illam fluviom, & prope Burgum ad mare in Guienna propria in Garumnam flovium labitur è regione rostri Amborum, *bec, d'Ambez*, & cùm ipsa Girundam æstuarium efficit usque ad ejos ostia in Oceanum Aquitanicum, ubi Cordnenna torris, aliàs Andros insula. *Steph.*

Duras, *Draun*, fluvius Norici, ex lacu in tractu Salisburgensi effluens, ac per Austriam in Boream fluens, in Danubium inter Lentiam & Anisum urbes labens. *Mei.*

Durbeta, *Dedu*, ut aliquibus videtur, oppidum Mesopotamiæ, apud Tigrim fluvium, ab Amida urbe ad 30. mill. pass. in ortum distans. Aliis *Mosul* urbs. Sed hæc plerique Seleucia magna putatur.

¶ Durdanum, *Dourdan*, oppidom Galliæ, in Insula Franciæ, & in Hurepoesio tractu, ad amnem *Orge*. 53. leucis distat à Lotetia Aurelias versùs, & vix 3. à Stampis in occasum.

¶ Doremom, *Duren*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Julisceusi, ad Roeram amnem, celebre obsidione Caroli V. Vix 2. leucis distat à Juliaco in meridiem; olimque Marcodurum dictum fuit, ut Brietius opinatur.

¶ Durestallum, *Duretail*, oppidum Galliæ, in provincia Andegavensi, ad Lædom fluvium, 4. leucis à Flexia in ortum, & 7. ab Andegavo in Cæciam.

Thut. Duris, Doria Ptol. fluv. Gall. Subalpinæ, in Pedemontana regione, geminus: unus per Salassos in Padum fluv. apud Crescentium opp. influens: alter per Segosium & Taurinos decurrens, in eundem Padum exiens. Uterque vulgò *Doria*, & *Doira* nominatur; prior ex Graiis, alter ex Cottiis Alpibus profluens.

¶ Duris, seu Doria, *Doria* Gallis *la Doire*, fluvius geminus Pedemontii, major,qui,& *Doria Baltea* dicitur, oritur ex Alpibus Penninis, deinde Augustam Prætoriam rigat & Eporediam, & paulò infra vicum *Rivarotta* in Padum se exonerat inter Clavasium ad occasum, & Crescentinum ad ortum. 3. leucis Gallicis ab utraque. Duris verò minor oritur ex Alpibus Cottiis, deinde Segusium rigat & Avilianam, & vix dimidio milliari infra Taurinum in Padum fluvium cadit.

Strab. Duris, *Dorfetshire*, regio Albionis, in Angliæ regno, in * Cornubia, sic à Durio fluvio dicta. (* latè sumpta.)

¶ Duria, Angliæ provincia, quid sit, non constat, & *Dorfetshire* dicitur Dursetia à modernis scriptoribus, ab antiquis autem Durotriges, & recedit à Cornubia in ortum.

Plin. Durias, Turia Salustio & Vibio Sequest. Turium Photo, teste Ortelio, qui tamen fallitur, *Guadalaviar*, teste Clusio, fluv. Hispaniæ Tarraconensis, per regnum Valentiæ (quam urbem alluit) in sinum Sucronensem fluens, Turolis Ptolem. Hic Ortelius fluv. hunc cum urbe quæ *Guadalajara* nominatur confundit. Tametsi quidam hanc urbem Turiam ex veteri inscriptione vocent. Vide Caracca.

Ptol. Duris, *Dorno*, pagus Insubrum, in Agro Ticinensi, inter Ticinum 12. & Laumellum oppidum 8. mill. pass. obvium.

Plin Durion, sive Durrum, (non Duriu, vt legit Ortelius) *Doyre*, teste Jo. Poldo, pagos Galliæ Narbonensis, apud Rhodanum flu. & Valentiam urbem, in Delphinatu, ubi Isara Rhodano miscetur. Aliis *Donzere*, castrum Episcopi Vivariensis.

¶ Durion, seu Durin, Sansoni & Brietio est *Sisteron*, Segustero, urbs Galliæ, in Provincia ad Druentiam fluvium. Vide Segustero.

Ptol. Durius, Durias alibi Straboni, Doria Ptolemæo, Dorios Appiano Alexan. Duria Claudiano *Duero*, fluvius maximus Hispaniæ, in Pelendonibus, apud Numantiam urbem excisam oriens, per Vaccæos in occasum, Astures à Vettonibus, & Calaicos a Lusitanis disjungens, in Oceanum occident. ad Portum urbem delatus. Cujus decursus 120. leucarum est. De quo Claud. de laud. Serenæ:

Floribus, & roseis formosus Duria ripis.

Quod alii de Duria seu Turia fluvio Valentiæ accipiunt.

¶ Durius fluvius, *Duero* ab Hispanis, *Douro* à Lusitanis dictus, oritur in Castella veteri, versùs confinia Aragoniæ, ex monte Idubeda. Urbes alluit Oxomam, Arandam in Castella, Septimancas, Taurum, & Senticam in regno Legionis, uti & Mirandam, Lamecam, & Portum, in Lusitania; & auctus fluviis Pisoraca, Esla, Agoada, & Tormi, cùm aliquot aliis minoris notæ in Oceanum Atlanticum labitur paolò infra Portum urbem.

Durlacum, *Durlach*, urbs Germaniæ, in Marchia Badensi, inter Badam ad meridiem 5. & Heidelbergam ad Boream 3. leuc. distans. Ibi sedes Marchionum. *Arist.* *Ælia.*

¶ Durlacum, urbs Germaniæ culta, ad radices montis, ubi nobile palatiom. Caput est Marchionatus Badensis, familiæ Durlacensis. 2. leucis distat à Rheno fluvio in ortum, 4. à Bada in Boream, totidem à Philippoburgo in austrum, uti 5. à Spira, & 8. ab Heidelberga.

Durnomagum, sive Durnomagus, *Durnomagen*, pagus Germaniæ inferioris, ad Rhenum, apud Sunicos, medius inter Coloniam Agrippinam & Dusseldorpium, vel Nuesium, supra 2. leucis utrinque distans.

Dornovaria, & Dornovaria, *Dorchester*, urbs Albionis, in Anglia, Oxonio finitima, ab altera Dorcestria urbe, quæ Dunium Ptolemæo putatur, in Devonis regione longè diversa, olim episc. Vide Dorcestria.

Durnovaris, *Dorchester*, urbs est Angliæ, quæ etiam Dunium dicitur, alias Durotrigum primaria, nunc Dorsetiæ Comitatus caput, versùs oram littoralem maris Britannici, quæ recenti nomine Dorcestria dicitur, ad Variam fluvium. Longè autem distat à Dorcestria Oxoniensis Comitatus, quæ nunquam dicta fuit Durnovaria.

Durobris, vel Durobrus. Vide infra Durobrivæ. *Ant.*

Durobrivæ, & Durocobrivæ, ut alibi legitur, vel etiam Durobrovæ, *Heriford*, teste Camdeno, opp. Albionis, in Anglia, inter Durolipontem 35. & Lindum 56. mill. pass. vel, teste eodem Cand. *Dornford*, quod magis probo. Talboto verò est *Stanford*, oppidum ejusdem tractus. Hic apud scriptores hæc loca confunduntur, Durocobrivæ, Dorobrivæ, Durobrua & Dorobruvæ. Sed Durobrivæ & Durocobrivæ idem sunt *Dornford*, Durobrovæ *Dornester* vel *Caster*, teste Lhuydo, apud *Wandlesford*, Durobrus verò, teste Camdeno, *Rochester*, hoc est, Rossa Latino recenti, urbs episcopalis inter Londinum & Cantuariam, ad 25. mill. distans. Licèt Talbotus *Maidston* esse contendat. (* Camdeno Durobrivæ *Dornford* & *Caster* duo viculi, non procul à *Wandlesford* vel *wans ford*, in confinio Comitatus Northamptoniæ & Huntingtoniæ, Durocobrivæ juxta *Flamstead & Redburn* in Comitatu Hertfordiensi.) Durobrus vero & Durobrovæ, *Rochester*, urbs Cantii. *Ant.*

¶ Durobrivæ, seu Durocobrivæ Trinobantum, nunc est urbs *Hartford* dicta, ad Leam fluvium, & in Comitatu Harfordiensi, 25. milliaribus à Londino in Boream.

¶ Durobrivæ Catyeuchlanorum, oppidum, ad Avonam fluviom. Nunc omnino dirutum jacet. Locus ejus nunc ostenditur inter vicos *Caster*, Nortantoniæ Comitatus, & *Chesterton* Huntingdoniensis Comitatus, 3. milliaribus à Petriburgo in occasum, & 12. milliaribus Anglicis à Durolipont in Boream Lindum versùs.

¶ Durobrus, seu Durobrovæ, & Durobrivis, urbs Angliæ meridionalis, nunc *Rochester*, Latino recenti Rossa, urbs ampla & episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi, in Cantio provincia, ad Medvveagum fluvium. 5. milliaribus Anglicis distat ab æstuario Tamesis in austrum; estque media fermè inter Cantuariam ad ortum, & Londinum ad occasum. Vide Rossa. *Ant.*

Durocastes, oppidum Galliæ Celticæ, apud Drocas esse videtur. Vide Drocum, & Druides. *Ant.*

Durocatalaunum. Vide Catalaunum. *Anton.*

Durocornovium, Corinium Ptol. *Circester*, teste Camd. oppidum Albionis, in Anglia, medium inter Callevam & Atrebonium 30. mill. pass. ex Antonini Itinerario, à Clevo sive Glocestria 14.

¶ Durocornovium seu Corinium, *Cirencester* corru-

ptè,

cè, *Cirecester*, urbs aliàs Dobonorum, in Anglia, nunc Comitatus Glocestriæ, prope fontes Tamesis fluvii. Vide Corinium.

Ptol. Durocottorum, Durocortom Cæsari. Vide Rhemi.

Ant. Durolevum, *Lenebam* teste Camdeno, *Charing* Talboto, opp. Albionis, in Cantio, inter Durobrim seu Roffam, & Daverourn 12. mill. pass.

Ant. Durolipons, *Hunington*, teste Talboto, oppidum Angliæ, inter Camboricum 25. & Durobrivas in Boream 35. mill. pass. Sed Camdeno est *Gormonsester*, pagus vicinus, qui & *Godmanchester* scribitur.

¶ Durolipons, seu potiùs Durosipons, urbs fuit Catyeuchlanorum, in Anglia, quæ nunc est pagus *Godmanchester* dictus, ad Usam fluvium, ex adverso Huntingdoniæ urbis, & in Comitatu cognomine; estque ferme media inter Camboricum & Durobrivam.

Ant. Durolitom, *Leiton* Camdeno, pagus Angliæ, inter Londinum & Cæsaromagnum 15. mill. pass. Sed aliis est *Oldford*, opp. Essexiæ regionis.

Tab. Peuti. Durostadiom, *Duerstede*, oppidum Germaniæ inferioris, in Geldriæ Ducatu. Vide Batavodurom.

Ptol. Durostolon, Dorostorns Amm. Dorostorom libro Concil. Dorostena Jornandi, *Dora*, teste Lazio, urbs Mysiæ inferioris, episc. olim, nunc pagus Bulgariæ, ab Anipoli 30. mill. pass. distans ex Antonini Itinerario.

¶ Durostolon, seu Durastotus, urbs Mœsiæ inferioris ad Istrum fluvium. Nunc *Duroste* dicitur à multis, ut colligitur ex relationibus.

Ptol. Durotriges, *Durnguair*, vel *DWr GWyr*, ut Camdenus, & Anglicè *Dorsetshiremen*, teste Lhuydo, populi Albionis, in ora Angliæ australi, inter Wintoniam & Exoniam, quorum urbs Dunium, seu Dorcestria. Vide ibi.

¶ Durotriges populi fuere Angliæ, in ora meridionali, versùs Oceanom Britannicum; quorum tractus nunc Dorsetia provincia. *Dur-gweir* à Britannis, *Dorsesthire* ab Anglis dicitur. Habebant ad ortum & Boream Belgas & ad occasum Damnonios. Eorum primaria Dunum seu Durnovaria. Nunc Dorcestria dicitur.

Ant. ¶ Durovernum, Darvenum Ptol. Durorvernum, & Darverourn aliis, variè enim legitur, urbs Albionis, in Cantio, quam pleriqoe Cantuarium metropolim à Londino 45. mill. Anglicis distantem in Cantio esse volunt, vulgò *Caer-grant*, vel, ut Camdenus, *Caer Kent*, & *Cantevuarberi*, & *Cantebury*. Vide Darvernum.

¶ Duroveruom, urbs Angliæ in Cantio, nunc Cantuaria, urbs ampla & Archiepiscopalis, ad Storam fluvium, *Cantebury* incolis, *Canterbery* Gallis, & *Cantuaria* Italis, *Cant Warabyrig* Saxonibos anteà dicta. 12. milliaribos Anglicis distat à Dobri in Circium, & 5. à mari Germanico in austrum. Vide Cantuaria.

Ptol. Duracium, *Durazzo*, urbs Macedoniæ. Vide Dyrrachiom.

¶ Dusseldorpium, *Dusseldorp*, urbs Germaniæ, ad Rhenum fluvium, Ducatus Montensis primaria, & Ducis Neoburgensis, qui Ducatum hunc cum Juliacensi tenet, sedes, 5. leucis Germanicis insra Coloniam Agrippinam in Boream, & totidem à Juliaco in Cæciam; estque munita & culta.

Plin. Polyb. Strab. Plin. & al. Dya, insola. Vide Naxos.

Dyme, *Dima* adhuc dicta, urbs Peloponnesi, in Achaja excisa, inter Patras ad Boream 15. & Araxum prom. olim Stratos, & Cauconia, à Caucone; teste Strabone proxima Oleno, ab ea 5. mill. in austrum. Populi Dymenses Polybio. Est & Dymæ Ptol. Dime Antonino oppid. Thraciæ, a Traianopoli urbe 16. mill. pass. quod nunc jacet. De Dyma Stat. lib. 4. Theb.

Cælis: at Ætnæ Cereri negat avia Dyme.

¶ Dymæ, urbs Peloponnesi, nunc *Clarenza* dicitur; Brietio & aliis testibus, prope ostia Acheloi fluvii, & versùs mare Jonium; fuitque antea magni nominis & regionis caput, quæ ab ipsa Ducatus Clarentiæ dicta fuit *le Duchè de Clarence* Gallis, cum Peloponnesus Principes haberet proprios; gaudetque portu commodo, nunc autem sub Turcis sensim deficit, & à paucis inhabitatur. Castrum habet satis munitum.

Ptol. Dymethus, *Torre*, teste Aret. & Pineto, seu *Torre dell' Oliveta*, oppid. olim, nunc pagus Siciliæ in mediterraneis.

Ptol. Dyos, *Guir*, teste Marmolio, fluv. Mauritaniæ Tingitanæ, per regnum Marochinum in Oceanum Atlanticum apud Atlantem montem minorem, inter Salam & Casam amnes, sese exonerans.

Herod. Strab. Dyra, fluvius Trachiniæ regionis, inter Achaiam & Thessaliam, à Sperchio fluvio 20. stadiis distans, ubi Herculem seipsum vivum accenso rogo concremasse ferunt.

Ovid. Dyraspes, fluvius Scythiæ Europææ, in Pontum Euxinum labens cum Borysthene. De quo Ovidius lib. 4. de Ponto, eleg. 10.

Cùmque Borysthenio liquidissimus amne Dyraspes.

Cæsar. Cic. Ptol. & al. * Dyrrachium, quod & Epidamnus, *Durazzo*, & *Drazzi* Turcis, urbs clarissima Macedoniæ, archiepisc. in ora occidua maris Jonii, inter Brundisiom urbem Italiæ ad occ. 220. & Thessalonicam urbem Macedoniæ ad ortum, in ora maris Ægæi 280. mill. pass. tanta est Macedoniæ longitudo, ab Hydrunto 170. à Scodra 50. in austrum, anno mundi 3526. à capta Troja 226. una cum Lipara, Epidauro, & Sinope condita. Hinc Dyrrachinus adiect. apud Ciceronem in epist. ad Attic. Ejus mem. Luc. lib. 6.

Dyrrachii præceps rapiendas tendit ad arces.

Dyrrachium exilii locum sibi Cicero elegit, ut ad Terentium lib. 14. epist. scribit. (* manusc. Seldeni Δυρράχιον.)

¶ Dyrrachium, Gallis *Duras*, urbs est ampla, & olim pulcherrima Albaniæ maritimæ, ad ostia fluvii *Argentaro* in mare Adriaticum. Hinc Principes Dyrrachini dicti Carlovitii, ex sanguine Regum Franciæ. Portu gaudet capaci. 45. milliaribus distat à Lisso in austrum, 70. ab Aulone in Boream, uti & 150. & Brundusio in ortum, & 220. à Thessalonica in occasum.

Ant. Dysis, *Duasse*, teste Leonardo Aretino, pagus Piceni, apud Anconam urbem.

Dysporum, *Duysburg*, urbs Germaniæ inferioris, apud Rhenum, inter Vesaliam & Dusseldorpium urbes. Vide Dispargum.

E

Ptol. EBA, *Pitigliano*, ut nonnullis, cum Blondo videtur, oppidum præclarum Hetruriæ Comitatus, apud Suanam urbem, inter illam & Castrum ad meridiem 6. mill. pass. plus minùs distans.

¶ Eba aliis est *Monte Merano*, castrum Thusciæ, in agro Senensi, versùs Albaniam fluvium, ut ex situ colligitur.

Cear. Ebdomom, suburbium Byzantii, à septenario numero dictum.

Ant. Ebelianum, *Ayerbe*, teste Hieronymo Zurita, oppidum clarum Hispaniæ, ad Gallicum fluv. in Aragonia, à Cæsaraugusta 13. leuc. in Boream, proprius Oscæ, inde in occasum ad 5. recedens. Al. *Biel* est oppid. ejusdem tractus, à Cæsaraugusta tantundem fermè distans; quod magis probatur. Abest ab Osca ferè 8. leucis in occ. Ibi ars ferraria exercetur.

¶ Ebellanum, oppidum Vasconum, nunc est *Biel*, oppidulum Aragoniæ, ad amnem cognomen, versùs montes, & in Diœcesi Pampilonensi. 6. leucis distat à Jacca in occasum, 9. ab Osca, & 12. à Cæsaraugusta in austrum. Dicitur etiam Ebellinum à quibusdam.

Ptol. Eblana, *Dublin*, teste Stanihurstio, urbs Hiberniæ archiepiscopalis, in ora orientali, Lagıniæ, regionis caput, & totius ins. academia, inter Manapiam seu Watersordiam ad meridiem, & Armacanam ad Boream ad 60. mill.

¶ Eblana, *Dublin*, urbs est primaria Hiberniæ in Comitatu cognomine, ad ostia fluvii Lisnii, cum portu commodo & castro permunito; estque emporium celebre. 55. milliaribus distat à Drogheda in austrum. Ab ea populi vicini dicti fuere Eblanii. Vide Dublinium.

Haïe. Ebodia, *Alderney*, & aliis *Ornay*, Camdeno *Alderney* & *Aurney*, insula Oceani Britannici, ante Sequanæ fluminis ostia, à quibus 30. leucis recedit in Boream, Albionem versùs. Auriniaca etiam dicitur. Ibi Charybdis quædam, & aquarum vertigo navigia absorbens.

¶ Ebodia, *Ornay*; insula parva maris Britannici, versùs oram Normanniæ & tractum Coustantiensem. Via distat 2. leucis à promontorio Haguæ in occasum; estque longitudinis duarum leucarum circiter. Dicitur etiam *Alderney* à quibusdam, & fretum inter ipsam & proximam Galliæ continentem vocatur à nautis *le ras de*

Blanquets. Distat 5. leucis à Sarnia insula in Boream, & 30. ab ostio Sequanæ in occasum; diciturque ab aliis Riduna insula.

Strab. Plin. & al. Ebolum, *Eboli* vel *Evoli*, opp. amplum Lucaniæ, in Principatu citeriore, ultra Silarum fluv. à Salerno 18. mill. pass. in ortum distans, Campaniam urbem versùs, 4. mill. inde distantem. Ortelius citat Ptolemæum, apud quem non reperitur.

¶ Ebolum aliis est Eburi, *Evoli*, oppidum aliàs Picentinorum; nunc regni Neapolitani, in provincia Principatus citerioris, Ducatus titulo clarum. 6. milliaribus distat ab ora littorali sinus Salernitani in ortum, & 15. à Salerno etiam in ortum.

Cel. Eboniæ. Vide Ebudæ.

Ebora, Ebura Ptol. quæ & Liberalitas Julia à Plinio nominatur, *Ebora* vel *Evora*, urbs Lusitaniæ archiepisc. & academia, in Portugalliæ regno, post Ulyssiponem præcipua, inde 20. leucis à Pace Augusta & Julia ro. olim episcopalis, sub Archiep. Emeritensi, postea sub Archiepiscopo Compostellano, demùm à Paulo III. Pontifice Maximo metropolis effecta. Hic error occurrit non dissimulandus Thes. Linguæ Latinæ locantis Eboram urbem Lusitaniæ in Latio ex Plinio, cùm Plinius loquatur de Latio quoad privilegia, non quoad situm.

¶ Ebora, *Evora* vulgò, urbs est ampla Portugalliæ, provinciæ inter Tagum & Anam caput, intra colles. Academiam habet ab Henrico Cardinali, postea Rege, institutam. 16. leucis distat à Pace-Augusta in occasum, 20. ab Ulyssippone in ortum, & 8. ab Ana fluvio. Anno 1663. ipsa urbs espugnata à Joanne Austrio, fortiter recepta fuit à Lusitanis intra paucos dies.

¶ Ebora alta, *Evora monte*, castrum Lusitaniæ, in provincia inter Tagum & Anam fluvios dicta, in colle situm, 5. leucis ab urbe Ebora in ortum, & 2. ab Eaeremis. Ibi Hispani grandi clade affecti fuere à Lusitanis anno 1663.

Ptol. Ebora, Ebura Straboni, *Rotta* Mol. & aliis, opp. Hispaniæ Bæticæ, in Turdulis, apud oram, inter ostia Bætis & Menesthei portum, Xeræ urbi finitima. De Ebora orbe Poeta quidam Lusitanus.

Quid tibi felices Ebora, Rex maxime, cives,
Et validas memorem gentes?

¶ Ebora, seu Ebura, oppidum Hispaniæ Bæticæ, ad ostia Bætis fluvil. Nunc est *S. Lucar de Barameda*, Luciferi Fanum, oppidum celebre Hispaniæ, in Vandalitia, cum portu capaci. 3. leucis distat à Xera in occasum, 6. à Gadibus in Boream, & 15. ab Hispali in Africum.

Autor. Eboracum, Eburacum Ptol. & Eboracum, *YorK*, & *Caer frocK*, vel *Caer-Effroc*, ut Camdenus, Britannicè, urbs archiepiscopalis Albionis, caput Brigantium, media fermè inter Londinum regiam Angliæ ad meridiem, & Edimburgum regiam Scotiæ ad Boream, 150. mill. Anglicis distans. Ab Honorio Pontifice Maximo metropolis ereata, illi Dunelmo, Carleolo, Cestriaque subjectis.

¶ Eboracum urbs est ampla Angliæ septentrionalis, provinciæ Eboracensis caput, & totius regni secunda, ad Urum amnem, *Ouse*; ubi fuit aliàs Legio sexta Victrix. Ducatus titulo gaudet. Hinc Eboracensis Duces è domo Regia, in historiis celebres. Distat 130. milliaribus Anglicis à Londino, & paulò minùs ad Edimburgo 27. ab ora littorali Oceani Germanici, 35. a Lincolnia in Boream, & 40. à Dunelmo in austrum, teste Joanne Speedo.

¶ Eboracensis Comitatus, *YorKshire* provincia Angliæ septentrionalis, inter mare Germanicum ad ortum, Lancastriam provinciam ad occasum, Durbium & Lincolnensem Provincias ad meridiem; & Diœcesim Dunelmensem ad Boream. Dividitur in tres partes, nempè in Occidentalem seu *Westriding*, in Orientalem, seu *Eastriding*, & in Septentrionalem, seu *Northriding*; ibique fuerunt alias Brigantes populi pro majori parte, & Parisii, teste Camdeno.

Ptol. Ebores, populi Galliæ Celticæ. Vide Eburovices.

Eborodunum, Ebredunum Ant. & Eburodunum, Ebrodunum lib. Concilior. *Embrun* vel *Ambrun*, urbs Galliæ Narbonensis archiep. in Delphinatu, in finibus Caturigum, ferè media inter Brigantium & Vapingum, 7. leucis circiter distans à Gratianopoli 23. à Vienna & Lugduno 37. Populi Ebroduntii Plinio.

¶ Eborodunum, seu, & meliùs, Ebrodurum, *Ambrun*, urbs & Delphinatus juxta Druentiam fluvium, versùs montes & confinia Provinciæ. 34. leucis distat à Vienna in Eurum, & 8. à limite Pedemontii in occasum, estque probè munita, in colle.

Ebrodunum alterum, *Yverdon*, oppidum clarum Helvetiorum, in finibus Bernensium ad lacum Neoburgensem, in Equestrium & Sequanorum confinio, sub Friburgo orbe, à qua 3. leucis in occasum, à Lausonio ferè 4. in Boream versùs Montem Bellicardum.

¶ Ebrodunum, *Yverdon*, urbs fuit Verbigeni pagus, alias ampla, nunc oppidum satis tenue Bernensis pagi, ad lacum Novicastri, ubi recipit Orbam fluvium, 3. leucis distat à confinio Comitatus Burgundiæ, in ortum.

¶ Ebrodunum, & Eburodunum, seu Robodunum, urbs est celebris & munita Germaniæ, in Moravia provincia, *Brin* dicta, ad fluvium *Swartzaho*, Cluverio teste. Vide Robodunum.

Ebroicæ, & Ebroici, Eburaici, & Eburovices Cæsari & Plin. populi Galliæ Celticæ, quorum urbs *Evreux*, episc. sub Archiep. Rothomagensi, inde supra 8. leucis in austrum Parisios versùs, ad Andoram fluvium, in Normannia. *Liv. Prov.*

¶ Ebroicæ, seu Eburaici, & Ebroici, & Aulerci, Eburovices, populi Galliæ Lugdunensis; nunc Normanniæ: quorum urbs Mediolanum Eburovicum, nunc *Evreux*, urbs episcopalis, ad Iturium fluvium, qui paulo infrà cadit in Eburam. Vide Eburovices.

Ebromagum, Hebromagum, & Hebromanum Auson. *Brau*, pagus Aquitaniæ. Aliis *Bourg* oppidum. Crediderim Ebromagum esse *Bourg*, opp. inter Burdigalam & Blaviam, Hebromanum verò Ausonio esse *Brau* sive *Brau*, pagus apud Liburnam opp. inde 3. leucis, à Burdigala 6. distans. Vide Hebromagum. *Paulin.*

¶ Ebromagum quid sit, non constat. *Bourg* enim est Noviomagos antiquorum, & *Brane* est pagus Aquitaniæ ad Garumnam fluvium, una leuca supra Liburniam, & 6. à Burdegala in ortum, in Vazatensi tractu.

Ebron. Vide Hebron, & Eleutheropolis urbs episcopalis Palæstinæ, in Judæa, sub Patriarcha Hierosolymitano, inde 20. mill. pass. excisa. In Thesauro Linguæ Latinæ pro urbe mons ponitur.

¶ Ebron, seu, & meliùs, Hebron, urbs est Palæstinæ 20. milliaribus ab Hierosolymis in austrum; sed non eadem est cum Eleutheropoli, teste Philippo de Via & aliis. Vide Hebron.

Ebrus fluvius Thessaliæ, apud Larissam urbem decurrens. *Ptol.*

Ebudæ, Æbudæ Steph. Hebudes Plin. Hebrides, & Eboniæ aliis, insulæ quinque Scotiæ ad occasum adjacentes: quarum duæ Ebudæ propriè nominantur, una *Eust*, & altera *Levis*, teste Mercatore, 3. Ricina, & Richnea Plinio, *Argisti*, teste Nigro, cui 4. *Lendrosia* Latino recenti, & 5. *Leeder* (Sed, ut mihi videtur Lendrosia est quæ vulgò *Leeder* appellatur) 4. apud Ptolemæum Maleos, nunc *Mula*, 5. Epidium, vulgò *Yla*, sive *Ila*. Sunt qui Ebudam insul. Hiberniæ dicant & *Selungiam* vocent. (Camdeno Ricina *Racline*, Epidiom *Ila*, Maleos *Mula*, Ebuda orientalis *SKye*, occidentalis *Levves*.) *Ptol. Steph.*

¶ Ebudè seu Ebudes insulæ, quæ quibusdam Hebrides versùs occasum Scotiæ, nunc *Inch Galles*, seu *Westernes* dictæ, idest, occiduæ. Quadraginta quatuor vulgus numerat, ex quibus decem tantum præcipuæ, reliquæ aut parvi momenti, aut veriùs scopuli, ut liquet ex descriptione Thimothei Pont. suntque Ricina, *Raglins*, versùs Hiberniam, Epidum, *Ilo*, Jona, Jura, Maleos, *Mul*, Ebuda orientalior, *Skye*, Ebuda occidentalior, *Levvis*, deinde *Eust*, *Tyrif*, *Col*, *Colonsa*, & aliæ aliquot minoris momenti, quas alias à Norvegis coemerunt Scoti. quibus etiamnum subsunt.

Ebora, Libora Ptol. Elbora libro Concilior. *Talavera*, urbs olim episc. Hispaniæ Tarraconensis, sub Gothis, ad Tagum fluv. in Castella nova, a Toleto 12. leucis in occasum Ulyssiponem versùs, teste Mariana. Malè in Thesauro Linguæ Latinæ scriptum est, quod hodiè *Ebora* dicitur. *Liv.*

¶ Ebura, quæ & Libora, oppidum Carpetanorum aliàs, nunc *Tala vera la Reyna* dicitur, ad Tagum, ubi recipit fluvium *Alberche*. Distat 6. leucis ab Escalona; in austrum, & 12. à Placentia. Vide Libora.

¶ Ebura, *Eure*, fluvius Galliæ. Oritur in Perticensi provincia, è sylva Logniaca; deinde per Belsiam labens Autricum Carnutum rigat, Novigentum regium, Juræum, uti & Paciacum & Louerias; & po-

& postea in Sequanam se exonerat supra pontem Arcuensem.

Ptol. Eburiaci, sive Aulerci Eburaici, populi & urbs Galliæ Celticæ, *Evreux*, Normannia a Rothomago & Lexoviis 8. leucis. Vide Ebroicæ.

¶ Eburaici, seu Aulerci Eburovices, populi Galliæ Lugdunensis, quorum urbs mediolaoum Eburovicum, nunc *Evreux*, in Normannia provincia. Vide Eburovices & Ebroicæ.

Eburobritium, *Evera de Alcobaca*, teste Varrerio, & Vasconcello, opp. Hispaniæ, Lensitanicæ, in regno Portugallico, apud Colliponem, seu Leyriam urbem, Ulyssiponem versùs.

Plin. ¶ Eburobritum aliis est *Alcobaca*, vicus nunc cum percelebri cœnobio Ordinis S. Benedicti, à Regibus Portugalliæ excirato in memoriam insiguis victoriæ, quam Joannes primus de Castellaois retulit ad Adjubarotam vicum, in viciniis. Vix 4. leucis distat à Leyria.

¶ Eburoduoum, *Yverdau*, oppidum Helveriorum, ad lacum Novinburgiensem, 7. mil. pass. ab Urba distaus. Vide Ebrodunum.

Eburones, populi Belgii, Trevirorum clieotes olim, qui nunc Leodienses sunt, quorum urba hodie Leodium, seu Ligia, *Liege*, & Germ. *LuycK* sive *Luttich* ad Mosam, inter Colon. Agrippinam, & Bruxellas ad occasum 16. leucis sita.

Cæs. Strab. ¶ Eboroones populi fuere Germaniæ inferioris ioxta Mosam flovium, inter Ubios & Meoapios; dictique postea Tungri. Vide ibi.

Eburonia, *Bury* sive *Beury*, urbs olim ex veteri inscriptione, Augusta etiam Eburonum dicta, cui Leodium (quæ nova Augusta Eburonum dici potest) successit, nunc pagus ad Vrtrim floviolum, à Leodio vix milliario in anstrum distans.

Dion. ¶ Eburonia urbs fuit Germaniæ inferioris, teste Abrahamo Ortelio, Cluverius tameo libro 2. capite 15. putat Eburoniam non fuisse locum particularem; sed universam Eburoaum regionem.

Eburovices, populi & urbs Galliæ Celticæ, quorum urbs *Evreux*, (vide Ebroicæ) & oppida, *Vernon*, *l' Aigle*, *Passy*, *Ingler*, *Tilliers*, *Conches*, *Bretevil*, *Rugles*, *Beaumont* le *Roger*, *&* *Vernevil*, Io Thesauro Linguæ Latinæ Eburouices pro Eburovices, fortè errore Typographi, legitur.

Gesi ¶ Eburovices, seu Aulerci Eburovices, populi fuere Galliæ, ubi nunc *le Diocese d' Evreux*, in Normannia; habebantque ad Boream Velocasles, ad occasum Leaovios, ad aostrum Aulercos Diablintes. & ad ortum Carnutes. Eorum caput Mediolanum Eburovicum, nunc *Evereux* dicitur.

Eborum, *Olmutz*, teste Pyramio cum Appiano, & *Olmuntz*, urbs Germaniæ episc. olim sub Archiep. Maguntino, nunc sub Pragensi, unde 28. leucis abest in ortum, urbs Moraviæ primaria, a Vienna 16. in Circium. Aliis est *Bria*, urbs eiusdem regionis, post Olmucium præcipua, ioter illam & Snoimam ad meridiem 5. leucis, ex aliqua nominis allusione. Sed potiùs est *Barovva*, oppid. Bohemiæ, teste Lazin, *Olmutz* autem Olomucium & Olomuncium Latino rec. nominatur. Unde Thesaurus Linguæ Latinæ hic cum aliis corrigendus est.

¶ Eburum, urbs Quadrorum, in Germania, nonc *Olmutz* dicitur; estque Moraviæ primaria, ad Moravum fluvium, permunita, & aute à Svecis eapugnata. 6. leucis distat a Bruna versùs austrum, 20. a Vienna in Boream, & totidem à coofinio Poloniæ.

Strab. Plin. Liv. & al. Ebusus, Ebussus, sive Ebyssus Potolemæo, Ebosia Statio, olim Pityusa, *Yviza* vel *Yvica*, insula maris Balearici, oræ Hispaniæ Tarraconensis ad ortum adjacens, cum oppido eiusdem nominis, inter Carthaginem novam & Baleares ad 50. mill. pass. à Dianio promontorio 57. licet Strabo eam à Ballearibus & à Diaoio 700. stadiis distare scribat, circuitu 42. Hic multus salis proveotus, & ficus optima, nec ullum animal noxium reperitur opp. antiquum valde, à Maharbalu Carthaginensi, teste Beuthero, conditum. Meminit Ebusi Silius lib. 3.

Jamque Ebusum Phœnissa movet, movet Artabras arma.

In Thes. Linguæ Latinæ pro *Yviza*, *Biza* malè legitur.

¶ Ebusus insula est Hispaniæ, & una ex duabus Pityusia, io mari Mediterraneo, versùs oram regni Valentiæ & Dianium promoutontorium, à quo 10. leucis Hispanicis distat in ortum, Maioricum, versùs, à qua etiam pari spatio distat in occasum. Dicitur ab Hispanis *Yvica*, a Pallis *Evisse*, & ab Italis *Evissa*. Castrum habet etiam *Yvica* dictum, in parte australi insulæ cum aliquot villis, sub dominio Regis Hispaniæ.

Ecæ, Ecana Alphano, *Troia*, urbs Apuliæ Dauniæ, *Ant.* episcopalis sub Archiep. Beneveotano, inde 36. mil. pass. in Boream, Sipontum versùs 30. ioter Luceriam ad occ. & Asculum io ortum 18. Hic Ortelius Ecanam cum Æquana, quæ in Picentibus est, longè hinc distans, confundit.

¶ Ecæ, seu Ecana, quibusdam est, *Troja*, urbs provinciæ Capitanatæ, ad Chilonium fluvium, ad radices Apennioi. 25. milliaribus distat à Benevento in ortum, 8. à Luceria in austrum, & 18. ab Asculo in Circium.

* Ecbatana, *Tauris* And. Masio, Nigro, Castaldo, *Plin. Strab. Ptol. & al.* & aliis, *Achatana Esbahan* incolis, urbs archiepisc. Mediæ, regia hac tempestate Persarum, quam illi à Turcis, occupatam superioribus Anois recuperarunt, inter Byzantiom ad occasum, ferè 1400. & Alexandriam Ariæ in ortum 720. mill. pass. à Susis 450. in Boream à Seleucia magna 750. teste Plinio, licet oun plura intersint quàm à Susis imò pauciora intercedere videntur. (* *Aussamex* in manuscr. Seldeni.)

¶ Echatana quibusdam est *Casbin*, urbs ampla in provincia *Ayrach* dicta, & antea Persiæ regia post captum à Turcis Taurisium, à quo distat 250. milliaribus ortum versùs, uti & à mari Caspio in austrum, 320. à Susis, & 450. à Seleucia magna in Cæciam. Sed multùm deficit à paucis aonis.

Ecdippa, *Scandalie*, vel *Sandalie* Masio & Nigro, *Ptol.* *Castel Lamberte* Pistello, (quod Masio est Castrum Peregrioorum) oppidum Palæstinæ, seu Phœnicis, in ora, inter Tyrum & Ptolemaidem.

¶ Ecdippa, seu Ecdippos, Achazib, & Acziba, oppidum Tribus Azer, via 10. milliaribus a Ptolemaide in Boream, nuncque *Castel Lamberte* dicitur.

Ecelesta vel Etelesta, ut habet codex Græcus, *Medi-* *Ptol.* *na Celi*, teste Clusio ex veteri inscriptione, opp. Hispaniæ Tarraconeasis, in Castella nuova, apud veteris & Aragooiæ confioia, ducali honore insigne, inter Bilbilim 12 & Secontiam 4. leucis, in via quæ à Cæsar augusta Toletum & Madritum ducit, occurreus, Eclaste (ut videtur) Plinio.

¶ Ecelesta, oppidum Celtiberorum, nunc *Medina celi*, oppidum Castellæ veteris, versùs fontes Salonis fluvii, & 4. leucis à confinio regni Aragoniæ, uti & Castellæ novæ ad radices Montiom. Ab aliis Erelesta dicitur, sed forsan malè. Erelesta eoim fuit oppidum Carpetanorum, ut quibusdam placet.

Echedorus, Chidorus Herodoto, *Calico* Sophiano, *Granea* Nigro, & *Veratasar* Castaldo, nec mirum, cum idem locus plura habeat nomina, fluvius Macedoniæ, in sinum Thermaicum apud Thessalonicam urbem influens, qui, teste Herodoto, ab exercitu Xerais cum aliis amnibus exsiccatus est, ut ad bibendum non suffecerant.

Echetta, Ecetra Livio, urbs Latii, olim caput Volscorum: cujus hodie ne locus quidem indicari valet. *Halic.*

Echinades, *le Curzolari*, vel *Cozzulari* Sophiano & aliis, iosulæ quinque maris Juoii parvæ, aute os sinus Corinthiaci, inter ostia Acheloi fluvii Acarnaniæ, & Araxom promont. Peloponnesi, à Cephaleoia 22. mill. pass. *Strab. Plin. & al.* in ortum distantes, apud quas Turcæ à Christianis victi ingenti clade classe amissa affecti sunt, Pio V. Pontifice Max. Harum una Dulichium, alia Same nominatur. Echidnæ à Seneca, Echinæ à Stephano appellantur. Quanquam Echidnæ apud Ovidium diversæ ab Echinadibus videntur. De quibus lib. 8. Metamorph.

In totidem mediis, quot cernis Echinadas undis.

In Thes. Linguæ Latinæ contra sinum Ambracium statuuntur: cum potiùs contra sinom Corinthiacum sint, ab Ambracio procul.

Echinus, urbs Phthiotidis maritima, in Thessaliæ & *Polyb. Plin. & al.* Achajæ confinio, olim episc. sub Archiepiscopo Atheniensi, ad sioum Pagasæum, inter Larissam ad Boream, & Sperchiam ad meridiem, quæ Sophiano *Scarfia* nominatur, sed Scarphia, teste Ptol. in Achaja ad ostium Boagrii fluvii nomen suum adhuc retinet. Hinc Echionius quidam nomeo gentis derivant, sed malè. Est & Echinus oppidum Epiri, in finibus Acarnaoum, quod *Tolgas* à Pineto dici putatur; de quo Polyb. Livius, & alii.

Echinnii dicuntur Thebani, ab Echione Cadmi socio. Ovid. lib. 5. de trist. elegia 3.

Victor Echionias si vir penetrasset in arces,

Ant. Eelanum, Æculanum Appiano Alexandrino, *Laeoniano*, teste Leandro, opp. Hirpinorum, in Principatu ulteriori, regni Neapolitani, ab Equotutico 25. mill. pass. ex Itinerario Antonini distans. Vide Æculanum.

¶ Eelanum, seu & meliùs, Æculanum, nunc est *Friento*, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Beneventano, non procul à Tripalto fluvio, 15. milliaribus à Beneventu in ortum, & 12. à Compsa in Boream.

Plutn. Diod. Ecnomus, *Poggio Muciacce* Thomæ Fazello, propugnaculum in ora Siciliæ, ad austrum, apud Gelam urbem, ubi & Phalarium alterum propugnaculum.

¶ Ecnomus, mons Siciliæ , ora maris Afriel , ad ustia fluvii Himeræ, ad quem Dædalium Phalaridis castellum, ubi bos æneus servabatur. Hodie *Monte d'Alicata* dicitur, in valle Neætina & limite vallis Mauaræ, teste Fazello; estque medius inter Gelam ad ortum, & Agrigentum ad occasum, 25. milliaribus ab utraque.

Ectodurum, *Ecthal*, teste Lazio, opp. Rhætiæ, inter Campodunum, & Curiam ad meridiem, in Svevia, à Campoduno 3. leucis, à Curia 7.

Pto. ¶ Ectodurum, Sansone teste, est *LeutKirch*, urbs Imperialis & libera Germaniæ, in Svevia, ad amnem *Eschaeh* qui paulò infra cadit in Ilarum fluvium. 3. leucis distat à Memminga in austrum, & 6. à lacu Brigantino in ortum.

Edelberga apud literatos, & Poetas, Germanis *Heydelberg* , urbs Palatinatos caput. Vide Bodoris.

¶ Edelberga, Heidelberga scribitur ab aliis, & meliùs. Vide ibi.

Eden, insula Tigridis fluvii, infra Seleuciam magnam *Mos. Mard.* Mesopotamiæ urbem, 22. mill. pass. distans, circuitu ro. *Gezerta*, teste Masio, dicta.

¶ Edenburgum, *Edembourg*, regni Scotiæ urbs regia itemque Senatus sedes. Vide Alata castra.

Plin. Ptol. & al. * Edessa Edesa Strab. olim Antiochia Osrhoenorum, Callirrhoe à fonte dicta, teste Procopio, & postea Justinopolis, urbs archiepisc. Syriæ, ad lævam Euphratis ripam, (ex quo etiam Mesopotamiæ tribuitur) *Rhoas & Rhoasse*, ac etiam *Rhoa* Nigro , *Orfa* Petro Gyllio & plerisque aliis dicta, (variè enim nominatur) proxima Samosatis, à quibus 12. mill.pass. recedit, à Zeugmate 45. in meridiem , à Hierapoli 42. in ortum , antiquissima, à Nembroth, teste D. Isidoro lib. 15. etymol. condita. De qua Venantius Fortunatus lib. 8.

Lata suis votis Hierapolis alma Philippum,
Producens Thomam munus Edessa pium.

(* man. Seldeni habet ᵛEdessa.)

¶ Edessa, urbs ampla Mesopotamiæ, ad fluvium Chaboram, nunc *Orfa*, seu *& Rohai*. *& Orrhoai* Arab. media est inter Aleppum ad occasum, & Amidam ad ortum, longè ab Euphrate fluvio in ortum. 40. milliaribus distat à Samosatha in ortum, uti & 45. ab Hierapoli. Urbs est etiamnum ampla & elegans, & ea præcipuis Diarbechiæ, sub dominio Turcarum.

Bibl. ¶ Edetani, populi Hispaniæ Tarraconensis, circa sinum Sucronensem, ubi nunc pars septentrionalis regni Valentiæ.

Plin. Edom, Idumæa Plinio, Ptol. & aliis, regio Palestinæ ad meridiem, inter Judæam & Ægyptum, finis terræ Chanaan, quæ incolis *Daron*, teste Guil. Tyrio, dicitur.

Edonus, mons Thraciæ Edon Virg. 12. Æn.

At velut Edoni Boreæ cùm spiritus alto
Insonat Ægeo.

Ptol. Edron, *Porto Sabione*, teste Nigro, portus Venetiæ, apud Fossam Clandiam urbem, non apud Padum fluvium, ut malè in Thes. Linguæ Latinæ legitur.

Ptol. Euros, insula Hiberniæ, (vide Hedros) *Berdsey* Camdeno, inter Angliam & Hiberniam.

¶ Edros, seu Edri, nunc *Bardesey* dicitur, id est, avium insula. Angliæ adjacet, in ora littorali Valliæ Borealis & Arvoniæ Comitatus, viu 3. milliaribus Anglicis à Ganganoro promontorio, & 40. ab ora Hiberniæ in ortum. Est parvi circuitus.

Ptol. Edulius mons, *Moncayo*, teste Hieronymo Girava, mons Hispaniæ Tarraconensis, in Celtiberis, ac in Aragoniæ & Castellæ veteris confinio, apud Montem Acutum oppidum.

¶ Edulius mons ab aliis Medulius dicitur. Durio fluvio imminet, & *Mandaria* ab accolis dicitur, teste Garibajo. Longè autem distat a *Moncaio*, qui Latinè Caunus mons dicitur. Sunt tamen qui credant Edulium montem esse *Montferrat*, in Catalonia, prope Rubricatum fluvium.

Edus: *Sudodela*, teste Augustino Justiniano, fluviolus Liguriæ, in finibus Genuensium, in Portiferam fluv. influens apud Pontemdecimum. *Vet. In*

Efflui, *Liiflanders*, populi Sarmatiæ Europeæ, ad sinum Venedicum: quos Latino recenti Livones appellamus, & quorum regio Livonia dicitur, teste Willichio. *Tac.*

¶ Ega, *Ega*, fluvium Hispaniæ. Oritur in Alava provincia, deinde per Navarram labitur ubi Estellam rigat, & in Iberum fluvium se exonerat è regione Calagurria.

¶ Egabro, vel Ægabro, *Cabra*, oppidum est Hispaniæ alias urbs episcopalis sub Hispalensi Archiepiscopo. *Lib.*

Egara, *Terrassa*, urbs olim epis. Hispaniæ Tarraconensis sub Archiep. Tarraconensi , nunc opp. Catalauniæ, inter Barcinonem & Minorissam, & Barcinone 4. leucjs, cujus urbis extant aliquot vestigia, & *S. Petro de Tarrassa* locus nominatur : ejusque episcopatus Barcinensi copulatus est. *Dont.*

¶ Egrara urbs fuit aliàs Laletanorum, nunc oppidulum Cataloniæ, *Terrassa* dictum, versùs montes. Distat 6. leucis à Barcinone in Boream, & totidem à Minorissa in Eurum, 3. autem a Rubricato fluvio in ortum. De ea fusè tractavit Stephanus Baluzius in Dissertatione ad Labbæum.

Egates, insula maris Libyci ante portum Carginens. quæ & Egatis, & Ægates, sive Ægathes, variè enim scribitur, *Gothum* vulgò. Vide Ægathas. De qua Sil. lib. 1. *Sil. Plin.*

Egatis, Libyaque procul fluitantia membra.

Hic sal cæditur globis translucentibus, teste Plinio libro 31. cap. 7.

Egelaste, *Yniesta* Clusio & Gomesio, oppid. Hispaniæ Tarraconensis, in nova Castella, inter Concham urbem & Moyam opp. 8. leucis. Quod alius videtur idem cum Etelesta Ptolomæo. *Strab. Plin.*

Egelidus, *Freddano*, teste Leandro cum Annio, fluvius Thusciæ: de quo Virg. lib. 8. Æn.

Ut procul egelido secretam flumine vidit. *Virg.*

Sed errant, nam Egelido haud nomen proprium est amnis sed è præpositio est, et gelido adjectivum nomen.

Egeria, Egeriæ Livio, lucus erat et fons prope Romam, extra portam Capenam, in via versùs Ariciam ubi Camœnæ qui hodie non extat. Scribitur etiam cum diphthongo Ægeria. Virg. lib. 7. Æn. *Virg. Ovid.*

Eductam Egeria lucis Hymettia circum.

Sic ab Egeria nympha, de qua Ovid. lib. 15. Metam. *Thucy.*

Egesta, Ægesta Straboni ab Egesto Trojano condita, Acesta Virgilio, Segesta Ciceroni, Plinio, Ptolemæo, et aliis, urbs Siciliæ excisa, ad locum seu pagum, qui nunc *Barbara* nominatur, teste Faz. in ora occidentali inter Drapanum 35. et Panormum 42. mill. pass. ab Elyma urbe etiam excisa 12. mill. in meridiem. Non longè in littore Egestanum, seu Segestanum emporium nunc *Castel a mar*, teste Aret. cum Fazello. *Fest.*

Eggyna urbs fuit Siciliæ: cujus meminit Cicero in oratione in Verrem. Fortè Engyna ab Engyon dicta, de quo vide suo loco. *Cic. Regie.*

Egidona, *Eyder* ex tabulis Geographicis, fluv. Cimbricæ Chersonesi , Hulsatiam a Jutia et Slesvicensi Ducatu separans. (*Vide Eidera.*)

Egilium, *il Giglio*, insula maris Thyrreni, apud Cosanum littus, ab Argentario monte 12. mill. pass. recedens, quot à Diamo insula, quæ et Ægilium, & Igilium, et Iginium nominatur, penè ob piratas deserta. Vide Igilium. *Plin.*

¶ Egilium, seu Ægilium, insula est parva maris Tyrrheni, aliàs sub dominio Senensium, nunc autem subest magno Duci Hetruriæ, vulgo *il Giglio*, seu *Isola del Giglio*. Castrum habet cognomine satis munitum contra piratas, cum oppidulo. Vix 10. milliaribus distat à monte Argentario et ab ora Hetruriæ . Tota est montuosa, et circiter complectitur 18. milliaria ; pendetque in spiritualibus ab Abbate Trium Fontium, prope et extra mures Romæ. A Gallis autem *l' isle du Lys* dicitur.

Egircios, sive Egirtius, ut alibi legitur, Egirsiuset Ægirsius Sidonio Apollinari. *Gers*, *& l'Egers*, fluvius Aquitaniæ, in Garumnam fluv. paolò supra Agennum urbem influens, inter illam et Burgundigalensem agrum. De quo Fortun. lib. 1. *Ven. fere*

Lubricat hic quoniam tenuato, Egirtius haustu.

¶ Egirsius, seu et Gersius, *le Gers* fluvius Galliæ in

Aqui-

Aquitania. Fontes habet in superiori Arminiaco tractu, deinde Auscios cigat & Lactorium, & paulò infra in Garumnam labitur è cegione Agenni.

Lib. Conc. Egita, *Gaimaranes*, teste Joanne Mariana, urbs olim Lusitaniæ, nunc opp. regni Portugallici, inter Bracaram & Lamacum, à Bracara 3. leucis, Damasi Papæ patria, quem alii Tarracone natum tradunt. Scribitur & Ægita, quam alii eandem cum Igædita faciunt.

Plin. Mel. & al. Egoatia, Ignatia Strab. *Gnazzi* hodie, & *Nazzi*, urbs olim episcopalis Apuliæ Peucetiæ, in ora, exstiacta, apud Monopolim urbem quæ illi successit, media ferè inter Barium ad occasum, & Brundusium ad ortum, ad 35. mill. pass. Falluntur, qui Egnatiam hodie *Iovenatiam* dici scribunt, velnti auctor Thesauri Linguæ Latinæ, eum Olivario, cùm hæ orbes maximè intec se distent lib. Prov.

¶ Egnatis, seu Gnatia, urbs Apuliæ Peucetiæ, in ora Maris Hadriatici, nunc vicus tantum cegni Neapolitani in provincis Bariana, *Torre 'Anasso* vulgò. 5. milliaribus à Monopoli in ortum, & 30. à Btundusio in Citcium distat.

Liv. Prov. Egolisma, Engollisma Gregocio Turronensi, Iculisma, seu Inculisma, ut alli legunt, apud Ausonium, *Angoulesme*, urbs Galliæ Aquit. episc. sub Archiepisc. Bucdigalensi, inter Burdigalam & Pictavos ad Boream 22. leucis, ac intec Santonas & Lemovicos ad ortum 11.

Liv. Prov. ¶ Egolisma, sen, & melins, Engolisma, caput est regions adjacentis, quæ vulgò dicitur Engolismensis tractus, *l' Angoumois*. Sedet justa Carentonium fluvium, estque Dneatus titulo insignita. 14. leucis distar à Mediolano Santorum in ortum, & 22. à Lemovico in occasnm. Vide Engolisma & Inculisma.

Polib. Egonum, Vicus, *Vicovenza* pagus agri Ferrariensis, inde 16. mil. pass.

Ant. Egocigium Legio XII. vicus Germaniæ inferiotis erat inter Col. Agrippinam & Treviros.

Ptol. ¶ Egorigium nuoc est vicus *Rao*, ad Gelbim fluvium, in ditione Trevirensi, versùs confinia Ducatus Juliacensis, teste Cluverio, 8. leucis à Treviris in Boream, & totidem à Colonia Agrippina in austrum.

Egosa, opp. olim Hispaniæ citerioris, in Catalaunia, nunc pagus *Gandesa*, teste Mol.

¶ Egoia, oppidum Castellanorum aliàs, nunc est *Castel follit*, oppidulum munitum Cataloniæ, in colle, juxta Fluvianum amnem. 6. leucis Hispanicis distat à Vico io Boream, & paulò ampliùs a Gerunda in Circium.

¶ Egra, seu Oegra, *Heb.* Bohemis, *Egra* Germanis, urbs permunita Germaniæ, in Bohemiæ regno juxta confinia Franconiæ, ad Egram amnem, pluries expugnata bello Germanico, & in ejus arce occisus fuit Valsternus Fridlandiæ Dux. 20. leucis distat à Praga in occasum, & 12. a Pilsena.

Ptol. Egurri, Egovarti Plin. populi Hispaniæ Tarraconensis, Asturibus finitimi, quorum oppidum Forum Egurrorum, *Medina de Rio secco*, teste Vasæo. Vide Forum.

¶ Egurri, seu Forum Egurrorum, aliis est *Montefavado*, oppidum Gallaciæ, ad Burniam, fluvium longe a merhimna sicca in occasum.

Polyb. Egnsa, (vide Ægusa) Insula maris Africi inter Siciliam & Africam.

¶ Eidera, *Eyder*, flnvius Daniæ, qui à Reginone Epidora dicitur. Oritur supra Rensburgum, et Holsatiam Dithmarsiamque dividit à Slesvicensi Ducatu; deinde infra Tonningam in mare Germanicum se eaonerat. Hinc regiuncula adjacens intec Tonningam et Huisemum *Eiderstede* dicitur, sub dominio Ducis Slesvicensis.

Thuc. Herod. & Demosth. Eion, urbs et emptor. Thraciæ sive Macedoniæ, in coofinio, ad ostia Strymonis fluvii, postea *Rendina* à Græcis recent. dicta, episc. alias, nunc metropolis ab Amphipoli urbe 25. stadiis in austrum distans. Ea qua urbe Strymon fluvius Eionæus apud Plutarchum denominatuc.

Ejone, *Eion* Stephsno, *Panta di Motriga*, et Pineto *Capo di Croce*, pcomontorinm Sarmariæ Asianæ apud Cosocondamen oppidum, ad Bosporum Cimmerium.

¶ Eischfeldia, *Eischvelt*, tractus Germaniæ in Thnringia, snb domioio Electoris Moguntini, juxta Ducatum Brunsvicensem. Ibi oppidum præcipuum Duderstadium.

¶ Eisenacum, seu Isenacum, *Eisenach*, oppidum Germaniæ, in Tburingia provincia ad Nessam amnem Ducatns titulo iosignitum, snb dominio Ducum Saxoniæ Veimatiensium, cum arce, 4. leucis a Mulhusa in austrum et 7. ab Erphordia in occasum. Regiunculam adjacentem habet subiectam.

¶ Eisseba, *Eisseben*, nrbs est parva Germaniæ, in Saxooia superiori & in Comitatu Mansfeldiensi, ubi natus Martinus Lutherus unus ea Protestantium Doctoribus, qui ibidem etiam obiit. Una lenca cum dimidia distat a Mansfeldia oppido in Eurum, et 4. ab Halla in occasum.

Eistatum, sive Eichstadium, *Eychstat*, quasi Quercopolis, urbs Germaniæ episc. sub Archiep. Moguntino, in Bavaria trans Dannbium, Iogolstadio ad 3. leucas finitima. Vide Aureatum. *Prov. Rom.*

¶ Eistatum, *Eychstat*, seu *Aichstet*, urbs est in Bavaria superiori, ad Allemannum fluvium, sub dominio proprii Episcopi. 4. leucis distat à Donaverra in ortum, 2. a Neoburgo in Boream, & 8. Norimberga in austrum.

¶ Ekelenfordis, *Ekelenborg*, urbs Daniæ, in Ducatu Slesvicensi. Nomen sibi adicivit à diruta arce veteri *Ekelenforde*, es cujus ruderibus surrexit, ad brachium maris Baltici, hic in terram immissum sedens, cum portu capaci. Sed mari cingitur pro maiori patte; estque ferè media inter Slesvicum et Chilonium.

¶ EKesium, *Ekesio*, urbs est Sveciæ, in Smalandis provincia, versùs Ostrogotiam. 5. leucia Svecicis a Vetern lacu in ortum distat.

Elea, *l' Alea* Mol. & tabulis Chorographicis, urbs Æolidis, in ora maritima, Pergamenorum portus, inter Pitanen & Myrinam ad merid. apud ostia Caici fluvii, inde 12. stadiis, à Pergamo verò 120., à Pitane 42. a Teuthrania 70. ea Strabone patria Zenonis et Parmenidis. *Ptol. Mel. Steph.*

¶ Elæa & Elea, urbs Asiæ minoris, in Mysia maiori, 25. milliaribus à Pergamo in occasum. Hinc mare inter ipsam & Lesbum iosulam dicitur sinus Elaiticus, Philippo à Via teste; 20. milliaribus distat à Mytilene in ortum, in confinio Æolidis; cum ab aliis in ipsa Æolide ponatur.

Elæa quoque, promontorium Cypri, in ora ad ortum, inter Salamina & Carpassum, nuoc *Riso Carpasso* teste Lusignano. *Ptol.*

Elææ, portus Epiri, inter ostia Acherontis fluvii & Nicopolim urbem, *Parga*, teste Mol. *Ptol.*

¶ Elææ portus quid sit nunc, non constat; eratque prope ostia Acherontis fluvii in austrum. Sed non est Perga, a qua distar circiter 20. milliaribus in meridem.

Elæon, mons Judææ, Hierosolymis immineus, inde stadia distans, qui et mons Olivarum, & mons Olivetus in Evangelio apud Joannem & Matthæum dicitur. *Joseph.*

* Elæos, *Critea*, teste Nigro, opp. Thraciæ, in Chersoneso, in ora australi, apud Mastusiam prom. contra Sigæum Asiæ. Sed fallitur Niger; nam *Critea* Critbea est apud eundem Ptol. ab Elæo oppido diversum, licèt proximum. (Hæc man. Seldeni.) *Strab. Ptol. Sand.*

Elæus item, *Dorna* Moler. opp. Epiri mediterraneum, in Chaonia regione, Hecatompedo finitimum. *Ptol.*

Elæusa, insula gemina Asiæ parva, una Ioniæ, ante Smyrnam urbem, altera Ciliciæ, ante Corycum promontorium et urbem. Vide Eleusa; nam & sic legitur. *Plin.*

Elamitæ, pop Arabiæ felicis, cum oppido cognomine apud oram maritimam. *Plin.*

Elana, Ælana, ac Læna Plinio, Ilana Iosepho, *Aila* teste Nigro, urbs Arabiæ petrææ, ad sinum Arabicum unde sinus ibi Elaniticus à Plinio nominatur, et Ælaniticus, *Golfo di Eltor*, apud montis Sinay radices, ab Arsinoe, urbe in intimo sinus Arabici recessu supra 90. mill. pass. in Thes. Ling. Elaniticus sinus apud Gazam ponitur, cum Gaza sit in ora maris Syrii, opposita sinui Arabico. *Ptol.*

¶ Elana, seu, & melius, Ælana, nunc *Aila*, seu et *Eylan* quibusdam, urbs cum portu, ad sinum Arabicum sub dominio Turcarum. Distat 120. milliaribus ab Arsinoe in ortum, & via 30. ab urbe *Eltor* dicta in Boream. Villanovanus tamen credit esse *Eltor* urbem in austrum.

Elaphites *Isole di Mezzo* ea tabulis Geographicis, insulæ tres parvæ maris Hadriatici, sive Illyrici, apud Melitam, ab ea 12. mill. pass. distantes, à quibus non longè Chis insula parva, Melitæ propior, ab ea 3. mill. distans. De quibus vide Plinium. Harum prima *Calamota*, altera *Isola di mezzo*, reliqua *Guippana*. *Plin.*

Elaphonesus, *Marmora* teste Curopalate, ob marmoris copiam, insula Propontidis, quæ & Neuris & Pro- *Plin.*

Proconnesus, teste Plinio, dicitur, apud Cyzicum urbem. Vide Proconnesus.

Arist. Ælian. Elaphus, Elatus Plinio, mons Asiæ propriæ, apud Arginusam, apud quem Alcibiades obiit, & cervæ abscissa, aure reperiuntur; & fluvius Arcadiæ est Pausaniæ.

Plin. Elaphusa, insula parva maris Jonii, apud Corcyram ita parva, ut hodie nomine carere videatur.

Ptol. Elatas, *Lime* Mol. & Theveto, fluvius Bithyniæ inter Hippium fluvium & Heracleam Ponticam ad ortum, in mare Euxinum sese exonerans. Hinc Elatæus nomen gentis. Ovidius lib. 12. Metamorphoseon:

Clara decoro fuit proles Elateja Cenis.

Plin. Elatium, Elath Josepho, oppidum Arabiæ, seu Syriæ in confinio, inter Damascum, & Petram urbem Arabiæ Petrææ metropolim.

¶ Elatium, urbs Decapolis, inter Iordanem fluvium ad occasum, & Philadelphiam ad ortum, a qua via 15. milliaribus distat, estque versùs confinia Arabiæ desertæ, 90. milliaribus a Damasco in austrum, & totidem à Petra in Boream.

Strab. Elatria, oppidum Epiri, in Thesprotia regione, ad fauces montium, quibus ad Tempe Thessaliæ transitur, teste Livio.

Plin. Elatus, mons Asiæ. Vide Elaphus. Est, & mons Zacyothi Plinio.

Elaver, *Allier*, fluvius Galliæ Celticæ, ex montibus Arvernorum erumpens, ac non longè à Claromonte urbe decurrens, & ad Nivernas in Ligerim influens.

¶ Elaver fluvius, *l' Allier*, oritur in Diœcesi Mimatensi, seu in Occitania, è vico Gendresio, in radicibus Loseræ altissimi montis Gabalorum, deinde inter Gabalos & Velaunos labens; Alverniam provinciam rigat & bifariam secat, uti & postea Borboniensem provinciam, ubi juxta Molinum labitur, & tandem paulò infra Nivernas & in Hivernensi provincia ad locum *Bec d' Allier* dictum in Ligerim fluvium cadit.

Ptol. Elbii vicus, *Vico*, vicus parvus, apud lacum Ciminium inter Viterbium 8. & Roncilonem oppidum, in via quæ Romam ducit 2. mill. pass. occurrens.

¶ Elbinga, *Elbing*, urbs est munita Poloniæ, in Prussia regia. HocKerlaodiæ tractus caput, emporium celebre, non longè à mari Baltico, & in Hanzeatico fœdere prope lacum Drausonum, ubi in sinum *Frisch haff* dictum se exonerat ad Elbingam fluvium, in amœno situ. Pulchra est & elegans, dupleaque, nempe nova & vetus. Anno 1239. hæc urbs condita fuit, & anno 1454. cum Gedano ab ordine Teutonico defecit, ac dejecta arce, Polonorum tutelæ se commisit, ibi Academia erecta fuit anno 1542. ab Alberto Brandeburgensi Prussiæ Duce. Capta fuit a Svecis anno 1629. uti etiam 1655. sed postea reddita fuit Regi Poloniæ.

Ant. Elbora, *Talavara*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, ad Tagum fluvium. Vide Ebura.

¶ Elbovium, *Elbeuf*, oppidulum Galliæ, in Normannia provincia, Ducatus titulo insignitum, ad Sequanam fluvium. 3. leucis supra Rothomagum in austrum distat.

Ant. Elcebus, *Schlestat* Villanovano & aliis, urbs Germaniæ superioris, in Alsatia, libera apud Rhenum, inter Colmariam 3. & Argentoratum 6. leucis, à Basilea 8. Selestadum Latino recenti.

¶ Elcebus, seu Helellus, oppidum Triboccorum, est nunc vicus *Ello*, in Alsatia inferiori; ab Ellum seu Helellum fluvium, vix uno milliari à Benefelda, 2. leucis Germanicis a Selestadio in Boream, 3. ab Argentina in austrum, & 4. ab Argentovaria & a Brisiaco in Boream.

Ptol. Eldana, *Duennas*, teste Goropio, oppidum amplum Hispaniæ Tarraconensis, in Castella veteri, inter Palentiam 2. & Vallisoletum in austrum 6. leucis à Burgis 25. in occasum. Sunt quibus & Donea Latinè dicatur.

Elea, quæ & Cauconia, cujus populi Caucones Straboni, Elis Ptolemæo, regio Peloponnesi, inter Arcadiam & mare Ionium ad occasum, in qua Elis urbs, *Belvedere* Mol. & aliis Populi Elienses Polybio. Hinc Elæus nomen gentis Propertius libro 3. elegia 7. (*Vide Elis.*)

Sunt quibus Elea concurrit palma quadriga.

Tab. Peuti. Ptol. Electra, fortè, ut videtur. Leuctrum Ptolemeo. *Ischia*, oppidum Peloponnesi, in ora Messeniæ, cum fluvio cognomine, apud Laconiæ confinia.

¶ Electra oppidum fuit Peloponnesi, in Messenia provincia, ad amnem cognominem. 15. milliaribus distat ab ora sinus Cyparissii, & totidem à confinio Elidis & Arcadiæ & 30. ferme a Laconia regione in occasum. Sed differt à Leuctro seu Leuctra oppido Laconiæ.

Electrides, quæ & Glessariæ, insulæ maris Germanici ex adverso Scotiæ, tres, quarum una *Hetlant*, altera *Scotlant* vel *Schetland*, reliqua *Fare*, teste Ortelio, nominantur. Vide Glessariæ Glessaria. In Thesaur. Linguæ Latinæ insulæ maris Adriatici dicuntur, cum apud Plinium maris Germanici sint. *Ant.*

Electris, insula parva apud Tarentum urbem Magnæ Græciæ, quæ & Febra, teste Servio. Hic Ortelius Virgilium citat: apud quem non reperitur Electris: sed Electra filia Atlantis. *Ant.*

¶ Electris insula est sinus Tarentini, in regno Neapolitano, quæ nunc vulgò *Monte Sardo* dicitur; estque parva & montuosa, cum turri tantum & aliquot ædibus. 30. milliaribus distat a Taranto in austrum.

Elees, fluvius Lucaniæ in mare Tyrrhenum apud Veliam urbem excisam labens, *Evoli*, teste Nigro, sic ad oppidum, quod præterfluit dictus: longè tamen abest Ebolum oppidum de Velia.

¶ Elees, seu Elea, fluvius Lucaniæ, cis Apenninum montem. Nunc *Pisciota* dicitur, ad Veliam urbem, cui & nomen postea dedit, teste Brietio. In mare Tyrrhenum se exonerat prope promontorium Palinurum, id principatu interiori: hinc Eleates sinus & portus, qui & Velious. *Ant.*

Elephantina, & Elephantis, insula Ægypti; intra Nilum fluvium, cum urbe cognomine, quæ & Tabenna nominatur. *Ant.*

Elephas, *Fellas*, teste Castaldo, mons Æthiopiæ, sub Ægypto, apud sinum Avalitem. In Thes. Ling. Latin. pro Æthiopiæ Arabiæ legitur.

Elephus, mons Asiæ, contra Lesbum insulam, qui & Elatus ubi Alcibiades obiit, & cervæ aurum scissam habent.

Elepla, *Niebla*, teste Joanne Mariana, oppidum Hispaniæ Bæticæ apud oram Vandalitiæ, ab Hispali 9. leucis in occ. & Africum, olim sub Gothis, urbs episcopalis. Vide Ilipa.

Eleus, insula parva Ioniæ, apud Miletum urbem. *Ptol.*

Eleus, eontis apud Plinium, & Elæus Stephano, urbs Thraciæ ad Propontidem in Cherronneso, Callipoli proxima, cujus incolæ Eleuntii dicuntur.

¶ Eleus, urbs Thraciæ, in intimo recessu Thraeicæ Chersonesi in austrum, prope Eolium promontorium, nunc *Critea*, versùs ostium Hellesponti. Sed 30. milliar. à Propontide & à Gallipoli in austrum distat, uti 55. à Sexto in austrum pariter, & totidem a Sigejo promontorio in occasum. Dicitur etiam Elæus. Vide ibi.

Eleusa, *Elesa* Sophiano, *Coreu* Nigro, insula parva Ciliciæ, ante Corycum promontorium a quo nomen accipit. Elæussa Stephano, & Eleusin Hegesippo. *Ant.*

Eleusa altera, insula sinus Saronici inter Peloponnesum & Atticam, ante Spiræum promontorium Salamini proxima, ad 2. stadia distans. Vide Eleusis.

Eleusa item, insula Lyciæ, inter Rhodum insulam & Phœnicem montem Lyciæ a Rhodo. 120. tantum stadiis distans, *Simie*, ut scribit Benedictus Bordonius, quam circiter 30. mill. passib. à Rhodo distare scribit. Ex quo errare Bordonius deprehenditur; nam Syme est, quæ *Simie*, vulgò dicitur. *Ptol.*

¶ Eleusa quibusdam eadem est quæ Syme, insula Asiæ minoris & maris Lycii, in ora, inter Rhodum ad austrum & Lyciam ad Boream.

Eleusina, pagus Ægypti, in ora, apud Alexandriam à qua 4. mill. pass. aberat, teste Livio, Canopicam fossam versùs, cui Leusina scribitur. *Plin. Polyb. Strab.*

Eleusis, Eleusin Ciceroni & Straboni, *Lepsina* Sophiano, oppidum Atticæ maritimum, inter Megaram, seu Nyssæam, urbem, & Piræum portum Atheniensium: unde sinus Eleusinius, qui & Saronicus. De quo Ovidius lib. 4. fast. *Plin. & al.*

Fors sua cuique loco est: qui nunc Cerealis Eleusis,

Elusina Atticæ sacrarium appellatur ab Apulejo, ob religiosissimum Cereris fanum, ubi plurima sacrorum ornamenta, quæ divisim & diversis temporibus ostendebantur. Unde proverbium apud Senecam, *Eleusina servat quod ostendat*, contra eos, qui in una epistola aut oratione omne quod sciunt efficiunt. Eleusina sacra apud Pausaniam, Stephanum, & alios Athenis magno concursu & celebritate Cereri fiebant, in quibus matronæ in curribus per jocum sibi mutuo & liberè convitiari solebant; ut propterea inde illud emanarit adagium, *Ptol.*

De

De plaustro loqui, pro liberè quemlibet taxare. Quod alii ad poetas comicos referunt; qui de plaustro personati non solum in alios comicos, sed etiam in potentiores, atque in deos ipsos dicebant quæ vellent. pro libitu. Hinc Eleusinus, & Eleusinius a, um. ut Eleusina Ceres, Eleusina sacra, Eleusinum templum.

Eleutheræ Eleutheinæ Plinio, urbs fuit Cretæ mediterranea, proxima Gortynæ. *Ovid.*

Eleutheropolis, quæ & Hebion Judæis, urbs Palæstinæ episcopalis, penè cacisa, inter Hierosolymam 20. & Ascalonem 24. mill. pass. a Lydda 18. in austrum.

¶ Eleutheropolis, urbs Palæstinæ, differt ab Hebron, à qua distat 8. milliaribus in occasum, uti & 20. ab Hierosolyma Gazam versùs.

Eleutherus, *Valania*, teste Pineto & Postelo, fluvius Phœnicia, apud Balaneas, à quibus nomen accipit, inter ipsas & Orthosiam in mare decurrens.

¶ Eleutherus, fluvius Syriæ, oritur ex Libano monte, teste Philippo de Via, & post longum cursum in mare Phœnicium se exonerat ad Balaneas, 30. milliaribus ab Orthosia in Boream, & 25. à Laodicea in austrum.

Eleutherus alter, Siciliæ fluvius, *Admirati* Fazello, qui Orethus Vibio Sequestri dici videtur, Panormi urbis mœnis lambens.

¶ Eleotherus, fluvius Siciliæ, nunc *Bajaria* dicitur, Cluverio, Sansone, & aliis testibus, & in mare Tyrrhenum se exonerat, milliaribus in ortum à Panormo & ab Oreto fluvio, qui nunc etiam *Oreto* dicitur.

Plin. Eleuthiæ, pagus Bœotiæ, apud Plateas urbem, ubi Maedonius Dux Persarum à Græcis prælio soperatus est, 30000. militum cæsis. Scribitur & Eleutheiæ.

Plin. Elgis, *Elgin*, urbs Scotiæ episcopalis, Moraviæ regionis caput; ad ostium Speæ fluvii, in ora orientali, inter Vervedum & Tarvedum promontoria, ab Aberdonis 27. mill. in Boream.

¶ Elgis, seu Elgia, *Elgin*, urbs parva Scotiæ septentrionalis, versùs oram maris Germanici, & 3. milliaribus à littore, ad fluvium Loxiam, *Lossye*. 6. milliaribus Scoticis distat ab ostio Speæ fluvii in occasum, uti 35. à Taxalo promontorio, & 42. à Beruvio promontorio in austrum.

Ptol. Elgovæ, populi Albionis, quorum regio, teste Blacuodæo, Elgovia, & Lennoaia Latino recenti, vulgò *Lennox*, dicitur, in Scotia; in qua Lomundus lacus est ad Grampii montis radices. Hos alibi Ptolemæus Selgovas appellare videtur, quorum urbes Carbantorigum, Uxelum, Corda, Trimontium, Novantis finitimos.

(*Camdeno sunt magis ad austrum, ubi hodie* Lidesdale, Lusdale, EsKdale, Annandale & Nididale.)

¶ Elgovæ aliis sunt Selgovæ, populi Scotiæ meridionalis ubi nunc provinciæ Nididalia, EsKia, & Anaodia, versùs confinis regni Angliæ. Vide Selgovæ.

¶ Elia, *Ely*, urbs est episcopalis Angliæ sub Archiepiscopo Cantuariensi, in Cantabrigiæ Comitatu & in insula cognomine, ad Usam fluvium. Vide Elys.

Mel. Eliberri, Illiberis Plinio, Illiberis Livio, *Colibre* seu *Collivre*, oppidum Hispaniæ citerioris, in ora littorali Catalanoiæ, seu Comitatus Ruscinonensis, in Galliæ Narbonensis (in quà à Plinio locatur) confinio, ad ostia fluvii cognominis, qui à Ptolemæo Illeris, à Strabone Illybirris appellatur. Olim urbs episcopalis apud Helenam urbem, quæ illi successit. 2. leucis in meridiem distans. Hic Ortelius Ptolemæum citat, apud quem hæc urbs * non legitur: quæ enim Illiberis ab eo nominatur, in Bætica est, Eliberi autem urbs apud Plinium ea est, quæ Illiberis Ptolemæo dicitur, urbs olim archiepiscopalis apud Granatum (quod illi successit) eacita, *Elvire*, vulgò. (* Reperitur in Ptolemæo etiam Illiberis in Gallia Narbonensi.)

¶ Eliberia, urbs Turdulorum in Hispania Bætica, ad Singilim fluvium; quæ ab aliis Illiberis dicitur, nunc vicus *Elvire* dictus, in regno Granatensi, prope urbem Granatum, *Granada*, quæ crevit ex ejus ruinis. Ibi Concilium Eliberitanum celebratum anno 305. Eliberis item, seu, & melius Illiberis, quæ & Caucoliberis, urbs est etiam Galliæ Narbonensis, in ora littorali maris Mediterranei & sinus Leonini, vulgò *Collivre*, Gallis *Collioure*, parva, sed munita, cum portu capaci, in Comitatu Ruscinenensi & in confinio Cataloniæ, antea Hispaniæ annexa; sed ab anno 1641. quo a Gallis capta fuit, subest dominio Regis Galliæ.

Eliocrata, vel Eliocroca, *Lorca*, teste Clusio & Mariana, urbs Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Bastetanorum, sive in regno Murciensi, à Carthagine nova 25. mill. pass. ex Antonini Itinerario, sed 12. revera leucia, à Murcia 14. versùs Basti, olim episcopalis sub Archiepiscopo Toletano; sed sedes Carthaginensi unita est.

¶ Eliocrata, quæ & Ilorcis, nunc *Lorca*, ad fluvium Guadalentinum, in confinio regni Granatensis. 10. leucis Hispanicis distat ab ora maris Mediterranei & sinus Vergitani in Boream, & 10. à Basti in ortum; estque satis parva.

Elipa, quæ Ilipa Plinio dici videtur, & Elepla in veteri inscriptione, urbs olim Bæticæ episcopalis sub Archiepiscopo Hispalensi. Vide Elepha. *Lib. Conc.*

Elis regio Peloponnesi inter Arcadiam & Achajam, mareque Ionium ad occasum, quæ & Elea Polybio & Straboni, & Cauconia dicta est; cum urbe ejusdem nominis, hoc est, quæ Elis appellatur, *Belvedere* Nardo & Pineto, ubi byssus multa provenit, teste Pausania, tenuitate Judaica præstantior: regio verò *Ialea*. De qua Ovidius lib. 15. Metamorphoseon: *Strab. Ptol. Pauf.*

Pisa mihi patria est; & ab Elide ducimus ortus.

Patria fuit Phodonis Philosophi Platonis amicissimi, teste Gellio lib. 2. cap. 18. Elis item equis abundans fuit, teste Propertio lib. 1. eleg. 8. *Bibl.*

Et quas Elis opes ante pararat equis.

Eleus nomen gentis, ab Elide vel Elea regione deductum, uti apud Ovidium lib. 5. Metamorphoseon: *Pauf. Ptol.*

Tunc caput Elois Alphejus extulit undis.

Et Elæus, a, um adiect. Ovidius in epistola Leand. Heroni. *Strap.*

Ut celer Elæ carcere missus equus. *Step.*

¶ Elis regio est Peloponnesi, quæ nunc *Belvedere dicitur* ab urbe primaria cognomine, sed latius patet; continet enim Elidem & Messeniam, Brietio & aliis testibus: subestque tota dominio Turcarum à ducentis fere annis. Elis autem urbs, Elidis primaria, ad Peneum fluvium, nunc etiam *Belvedere* dicitur; estque ampla, probè culta, & in loco peramœno sita, Calloscopium Græcis 15. milliaribus distat ab ora maris Jonii in occasum, & 24. à Dyme seu Clarentia in austrum.

Elis item, sive Helis, locus Palæstinæ, ubi Moses 12. fontes invenit, *Bebbu* nunc, teste Postello, & *Belbee*. Sed *Belbes* aut *Pelbes* Pelusium est, urbs Ægypti. *Heveal.*

Elissus, Ilissus Plin. & aliis, fluvius Achajæ, per Atticam fluens, ac in mare ad Piræum portum exiens. Fluvius etiam Sicyoniæ regionis est, ex Arcadia oriens ubi Megalopolim urbem adluit, & in Alpheum decurrens. Vide Ilissus. *Scrip. Cal.*

¶ Elistus, fluvius Atticæ. Dicitur ab aliis Ilissus. Vidæ ibi.

Elixus, fluvius Ceæ insulæ, apud Caressum fluens.

Ellopia, locus Eubææ insulæ, ad Telethrium montem, ubi Hellopiæ aquæ calidæ Plinio & Solino, nunc pagus *Ellopia* etiamnum in tabulis Chorographicis dictus, in ora ad ortum, apud Cerinthum. *Scrip. Belg.*

Ellus, fluvius Phrygiæ magnæ, maximus omnium qui in Hermum influunt, Hyllus ab Homero & Strabone dictus, per Lydiam fluens. Est & Ellus fluvius Allatiæ, à quo illa *Elsat* nominatur, sed nomen est recens. *Strab.*

¶ Ellus, fluvius Asiæ minoris, in Lydia. Dicitur ab aliis Hyllus, & paulò infra Tyatum seu Tyathiram in fluvium Hermum labitur. Vide Hyllus.

¶ Ellus, fluvius Germaniæ, dicitur, & melius, Hellus Ill. Oritur in Suntgovia prope Ferretam oppidum, deinde per Alsatiam provinciam labitur, ubi Mulhusiam rigat, Ensisheimum, Colmariam, Selestadium, & Benofeldam postea etiam Argentinam, & paulò infrà in Rhenum fluvium, se exonerat.

Elna, fluvius Galliæ Belgicæ, per Picardiam apud Bononiam urbem fluens: cujus in vita S. Audomari Episcopi fit mentio. *Plin. Sol.*

¶ Elna, fluvius parvus Galliæ Belgicæ, aliter Liana dictus, *Lianne*. Oritur in confinio Artesiæ, & juxta Bononiam in mare Britanicum se exonerat.

Elno S. *Amand*, pagus Belgii, in Hannonia, ad Scarpum fluvium, inter Valencenas 3. & Tornacum 4. leucis, ubi Elnonense monasterium, abbatia præcipua. De eo in vita S. Amandi. *Lib. Prov.*

¶ Elno, *S. Amand* oppidum est Comitatus Flandriæ, ad fluvium Scarpam, qui paulò infra cadit in Scaldim; estque in confinio Hannoniæ, sub dominio Regis Franciæ

ciæ ab anno 1667. Fuit aliàs munitum, sed postea ejus munitiones disjectæ fuere.

Eleone, oppidum, Macedoniæ in Perrhæbia regione, in Thessaliæ confinio; ad montis Olympi radices, & Eurotam fluvium.

Elongosine, locus Armeniæ majoris, in monte, ad ortum Tigridis fluvii.

Elorona, & Eloronensium urbs, Illuro Antonino, Oluronensis urbs Sidonio Apollinari, *Oleron*, teste Cœnali eum alila, urbs Aquitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Auscensi, inde ad 12. leucas in austrum recedens, intra Pyrenæi montis radices, à Tarba urbe 4. in Bearnensi Principatu, Lapurdo & Epauno finitima.

¶ Elorona, seu Illuro, urbs Tarbellorum, in Aquitania ad Gabarum fluvium, in Beatuia provincia, ad radices Pyrenæorum. 4. leucis distat a Palo in occasum, 6. à confinio regni Navarræ, 20. ab Ausciis in Afrieum, & rr. a Tarba in occasum.

Plin. Elorum, Elorus Vibio Sequestri, Helorus Silio, fluvius Siciliæ, per oram ad uttam inter Syracusas & Pachynum promontorium fluens, qui intus *Atellari* & circa ostium *Abyso*, teste Fazello, nominatur. Elorum verò vel Elorus, oppidum ad ostium amnis, excisum jacet; manet turris, quæ *Stu in pace* dicitur, teste Fazello, inter Syracusas 24. & Pachynum 16. mill. pass. Fluvius apud ostia stagnat ad mille passus, & orta in mare (forsan tempestate) ita intumescit, ut agros in morem Nili exundet. Populi Elorini Ciceroni. Silius libro 14.

Sidonia & Drepane, atque undis clamosus Helorus.

Hinc Elorius nomen gentis, & Elorinus Ovidius 4. fast.

Hinc Camarinam adiit, Thapsònque, & Elorin.

Tempe.

Elorina autem stagna, ubi, teste Solino, pisces mansuescunt, ut etiam cibos de manibus hominum capiant, sunt inter Elorum & Pachynum, apud Machatam urbem eversam: duo sunt, quorum unum *Lago di Lupo*; alterum *Ravetsi* apud Fazellum dicitur.

¶ Elorum, seu Elorus, *Acellara* nunc dicitur; estque fluvius Siciliæ, in valle Netina. Modicam rigat, & prope Netum labitur, & paulò post in mare Jonium se exonerat, juxta rudera Elori urbis, 10. milliaribus a promontorio Pachino in Boream, & 30. a Syracusis in austrum.

Plin. Elpenoris Tumulus, in Latio apud Circæios, in monte, ubi nunc pagus, seu vicus, & sacra Ædes S. Felici dicata.

¶ Elsenora, *Elsenor*, urbs regni Daniæ, in Zeelandia Insula, prope Sundicum fretum & arcem Coronæburgum, cum portu capaci, è regione Scaniæ & urbis Helsingoburgi.

¶ Elteri, & Elterium, *Alterderhum*, teste Jacobo Delgado, cum Jacobo Vasconcello, pagus Lusitaniæ, in regno Portugallico, apud Amæam urbem ad 2. leucas distans, a Monte Albano 8. Eboram versùs 20.

¶ Elteri, seu Abelteris, & Turres Albæ, oppidum alias Lusitaniæ, in Scalabitano conventu, nunc *Alter* dicitur, seu *a Aerra*, ut quibusdam placet; estque vicus tantùm Extremaduræ Lusitanicæ, ad amnem *Zatas* dictum, medius inter Ulyssiponem & Portum alacrem.

¶ Elvanga, *El'Wang*, urbs Germaniæ, in Suevia regione, ad fluvium Jaxtum, ubi Præpositura nobilis, *la Prevostè d' Elwang*, cujus dominus Imperii Princeps. 5. milliaribus Germanicis distat à Nerolinga in Boream & 2. à Dinchelspila in occasum.

Ptol. Elusa, *Elensa* apud Mol. urbs Palæstinæ mediterranea, in Idumæa, olim episcopali sede ornata.

Scrip. Elvva, postea urbs S. Asaphi sive Asaphopolis, *S. Asaph*, urbs Albionis, in ora Walliæ littorali ad Boream, inter Cestriam ad ortum, & Bangorium ad occasum, inde 30. hinc 28. mill. distans, episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi.

¶ Elvva, seu Asaphopolis, *S. Asaph*, urbs est Valliæ Borealis, in Comitatu Flintensi, sic dicta, quia ibi Elvus fluviolus in Cluidam se exonerat. 16. milliaribus Anglicis distat a Cestria in occasum, & 20. a Bangorio in ortum. Vide Asaphopolis & Fanum S. Asaphi.

Amm. Eluaa, Elusa Sulpitio, Elusates Cæsari, Elusaberria Melæ, urbs Elusatium libro Provin. Eluso Paulino, Helusa Sidonio, *Eusa*, *Eause*, & *Euse*, *Elsa* Scaligero urbs Aquitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Auscensi, licèt episcopatus nunc Auscensi sit copulatus inter Auscos 7. & Vazatas ad occasum 9. leuc. Cœnalis non rectè Lascutram urbem interpretatur. In Thesauro Linguæ Latinæ ex Olivario *Aux* malè indigitatur pro *Elsa*.

¶ Elusa, *Eause*, urbs Galliæ, in Aquitania, nunc in Arminiaco Comitatu & in confinio Condomensis tractus, ad Gelisam amnem, alias ampla & episcopalis, nunc parva & obscura, & antiquitate tantùm celebris, inter Vazates ad Boream & Auscios ad Eurum, 5. leucis a Condomio in occasum. Hinc populi adjacentes Elusates dicti.

Elyma, *Canina* Sophiano, urbs Macedoniæ episcopalis, in Epiri confinio & Elymiotarum finibus, in Chaoniæ regionis, quoque confinio, ab Aulone & Chimæra ad 25. mill. passus in ortum distans. Ptol.

¶ Ellyma, seu Elymæa, urbs Macedoniæ, Elymiotarum caput, ad Celydnum fluvium, in Albania meridionali.

Elyma quoque, urbs Siciliæ, in ora Boreali & occidua, excisa, à Segesta 12. mill. pass. in septentrionem distans, Panormum versùs 30. *Palymita* nunc locus, teste Fazello, nominatur. Sic ab Elymo Trojano conditore dicta, eodem tempore quo Segesta ædificata.

Elymmais, regio; & Elymæi populi Livio, pars Persidis ad occasum, in Susianæ regionis confinio, inter sinum Persicum ad meridiem, & Mediam ad Boream extensa. Pli.

Elymiotæ, populi Macedoniæ: quorum regio *Placani*, teste Castaldo, nominatur.

¶ Elymiotæ populi fuere Macedoniæ, versùs occasum & mare Adriaticum, prope Taulantios. Ibi nunc pars australis Albaniæ propriæ. Eorum primaria erat Elyma seu Elymæa, urbs mediterranea ad Celydnum fluvium, quæ nunc *Canina* dicitur.

Elys, *Ely*, insula Albionis, in Anglia, inter duo flumina, circuitu 80. mill. pass. cum urbe episcopali sub Archiepiscopo Cantuariensi, Cantabrigiæ urbi & academiæ proxima, olim Anglorum orientalium sedes regia. Scrip. Call.

¶ Elys, seu, Elis, *Ely*, urbs est parva Angliæ, ad Usam fluvium, in loco parum salubri, in Comitatu Cantabrigiæ, 14. milliaribus Anglicis ab Huntingdonia in ortum & 10. à Cantabrigia in Boream. Ab ea regio adjacens inter fluvios Avonam & Usam, ac inter paludes *Whittlesey Mere* & *Rumsey Mere*, & partem Oceani Germanici, alias Metaris æstuarium, dicitur Eliensis insula, *The yle of Ely*, ubi aliàs Girvii populi. De ea plura habet Camdenus.

Elysii, populi Germaniæ, quorum regio *Lausnitz*, & Latinè recenti Lusatia, teste Petro Nivemontio. Sed Andreæ Velleio *Alsen* insula Daniæ esse videtur. At plerique priori adhærent sententiæ. Sunt etiam quibus Slesii esse videntur, & regio Slesia. Tacit.

¶ Elysii, qui & Lugii Elysii, populi Germaniæ versùs Sarmaticos montes, ubi nunc pars australis parvæ Poloniæ, versùs Vistulæ fontes. Eorum caput erat Carrodunum, nunc Cracovia, Poloniæ primaria longè antem a Lusatis in ortum protensi erant, testibus Sansone, Brietio, & aliis. Plin.

Elysii quoque campi apud inferos à Poetis ficti. Virgilius lib. 1. Georgic.

Quamvis Elysios miretur Græcia campos.

Emathia, regio Macedoniæ ad ortum, mare Ægæum attingens, inter Mygdoniam ad Boream & Pieriam ad meridiem, in qua Pella, Berrhœa, Ædessa, aliæque urbes complures. Sed aliquando pro tota accipitur Macedonia, præsertim apud Poetas. In priori acceptione *Pieriotidis* à Lazio indigitatur. Sed hæc potius Phthiotis videtur regio Thessaliæ. Hinc Emathius nomen gentis. Lucanus lib. 1. Liv.

Bella per Emathios plusquam civilia campos.

Virgilius lib. 1. Georgic.

Nec fuit indignum superis, bis sanguine nostro
Emathiam & latos Æmi pinguescere campos.

¶ Emathia, seu Æmathia, provincia est Macedoniæ, quæ etiam propria Macedonia dicitur. Habet ab austro Thessaliam ab ortu Pieriam & sinum Thermaicum, & à septentrione Pelagoniam & Mygdoniam. Ejus primaria est Ædessa.

¶ Embda, *Embden*, urbs Germaniæ munita, & emporium celebre ad fluvii Amisiæ ostia, Frisiæ occidentalis caput, aliàs sub dominio proprii Comitis, nunc in ditione Batavorum. 6. milliaribus Germanicis distat a Groninga in ortum, & 15. à Brema in occasum.

Emelia, *Emeley*, urbs Hiberniæ episcopalis sub Archie-

chiepiscopo Casiliensi, in Momonia regione, Lismorensi urbi finitima.

¶ Emelia urbs est Hiberniæ, vulgò *Emmeley*, in Comitatu Tiperariensi, ad amnem *Broodvater*, 15. milliaribus à Casilia in occasum. Paucis constat incolis, & sensim deficit.

Plin. Ptol. & al. Emerita, quæ & Augusta Emerita, *Merida*, urbs Lusitaniæ, olim ampla, archiepiscopalis, & conventus Juridicus multarum urbium, ad Anam fluvium, in Extremadura; nunc penè deserta, sede archiepiscopali Compostellam urbem Gallæciæ translata; inter Metallinum 6. & Pacem Augustam 9. leucis dissita, ab Augusto condita, & Emerita dicta, veteranis militibus & emeritis ad incolendum tradita, teste D. Isidoro libro 15. etymolog. Hæc anno salutis 1230. unà cum Pace Augusta, Castris Cæciliis, & aliis oppidis ab Hispanis, Mauris victis & ejectis, recuperata fuit. De ea Ausonius in catalogo orbium:

Jure mihi post has memorabere nomen Iberum
Emerita.

Hic granum rubrum provenit, quo vellera tinguntur, Tyrio splendori neutiquàm cedente, teste Plin. lib. 9. cap. 41.

¶ Emeritæ nihil superest hodie præter ruinas & magna antiquitatis vestigia. Subest Equitibus S. Jacobi *de Spatha* dictis; estque tantùm urbecula tenuis, tantisper munita hisce ultimis annis propter metum Lusitanorum.

¶ Emerita, *Merida*, urbs nova Americæ septentrionalis, in nova Hispania & in provincia Jucatania, versùs Boream & sinum Mexicanum, sub Hispanis, episcopalis sub Archiepiscopo Mexicano.

Eusch. Steph. Emisa, * Emissa Ptolemæo, Hemesa Plinio, *Hamsa* & Turcis *Human*, teste Bellonio, *Chemps* Postello & Ioannis kydo, *Camela* Nigro, urbs Syriæ archiepiscopalis sub Patriarcha Antiocheno, inter Arethusam & Laodiceam 16. mill. pass. inter Antiochiam verò 34. & Damasc. cum 19. ab Apamia 40. (habet * manuscript. Seldeni *Emesa*.)

¶ Emisa, seu Emessa, vulgò *Hems*, urbs Syriæ, ad Orontem fluvium, inter Laodiceam ad austrum & Arethusam ad Boream. Distat 43. milliaribus à Damasco in Boream, totidem ab Apamea in austrum, sicuti 80. ab Antiochia, & 60. à Palmyra in occasum.

Luc. Evang. Emmaus, quæ & Nicopolis, *Nicopol* adhuc dicta, teste Postello, *Gera* à Turcis & Arabibus appellata, teste Ravvolfio, urbs Palæstinæ episcopalis, in Iudæa, sub Patriarcha Hierosolymitano, ab Hierosolymis supra 7. mill. pass. Ioppen versùs 33. in occasum. In Thesauro Linguæ Latinæ Emaus pro Emmaus legitur.

¶ Emmericum, *Emmerik*, urbs munita Germaniæ, in Clivensi Ducatu, ampla & dives, ad Rhenum fluvium, una leuca à SchencKia arce in ortum, & paulò ampliùs à Clivia. Juris est Brandeburgici, sed præsidium habet Batavorum.

Strab. Emodus, Hemodus Ptolemæo, Emodi numero plurali Plinio, *Meghali*, teste Castaldo, *Iethra* Iudæis, & *Ceraseth* Mengreliis, teste Theveto, mons maximus Asiæ, Tauri pars, Indiam à Scythia disterminans.

¶ Emodus mons, seu Emodi montes, nunc *Dalanguer* aliis. Vide Taurus.

Plin. Emona. Vide Æmonia.

Script. Brit. Emonia, *Maid*, teste Ortelio cum aliis, insula Scotiæ ad ortum adjacens. (forsan *the May*, in freto Edinburgensi.)

Lib. Cane. Emporiæ *Castel Aragonese*, urbs Sardiniæ marit. in ora occidua apud Borealem, episcopalis sub Archiepiscopo Turritano, sive, ut nunc vocant, Sassarensi, à Sassari & Algario 18. mill. pass.

¶ Emporiæ, aliàs Tibula, *Castel Aragonese*, urbs est munita Sardiniæ insulæ & prima ab Aragoniis occupata, prope ostia Termi fluvii, ab ea *Aragonese* etiam dicti 30. milliaribus distat in austrum ab ora proximiori Corsicæ insulæ, 28. à Sassari in Boream, & 34. ab Algario pariter in Boream, cum arce, & portu capaci.

[illegible] alib. Feal. Emporiæ, Emporium Straboni & Stephano, *Ampurias*, urbs olim maxima & episcopalis sub Archiepiscopo Tarraconensi, nunc oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora littorea Catalauniæ, inter Barcinonem ad meridiem 8. & Gerundam ad arctos 6. ferà leucis: cujus meminit Silius lib. 3.

Phocaica dant Emporia, dat Tarraco pubem.

¶ Emporiæ, urbs alias Indigetanorum, nunc oppidum Cataloniæ, in ora littorali maris Mediterranei, Paucis constat incolis. 3. leucis distat à Rhoda in austrum, 6. à Gerunda in ortum, & 20. à Barcinone in Cæciam, non autem inter Barcinonem & Gerundam. Ab ea regiuncula adjacens l' *Ampurdan* vulgo dicitur.

Emporicus sinus, *Golfo di Sella*, in Mauritania Tingitana, inter ostia Subur fluvii & Atlantem minorem ubi Sala fluvius & urbs. *Ptol.*

¶ Emporicus sinus aliis est *Golfo de Sala* Hispanis; *Golfe de Salé* Gallis, ubi Sala urbs & emporium *Salé*, *in regno Fezzano.*

Emporium, *Empoli*, oppidum præclarum Thusciæ *Script. Etrus.* medium inter Florentiam & Pisas, 20. mill. pass. utrinque distans, haud procul ab Arno fluvio.

¶ Emporium seu Empoliæ aliis, *Empoli*, oppidum est agri Florentini, ad Arnum fluvium. 20. milliaribus distat à Florentia in occasum, & 30. à Pisis in ortum, sub dominio magni Ducis Hetruriæ.

Emporium, *Ponte Nura*, ut videtur ex Livii verbis *Liv.* colligi, pagus Æmiliæ, apud Piacentiam, ad 5. mil. pass. Parmam versùs in ortum distans, (*ad Nuram fluvium.*)

Emporia hujus temporis clara:

(*Agra Indiæ citerioris*, Agra.
Alba Græca Hungaria, Belgrade.
Aleppum Syriæ, Alep.)
Alexandria Ægypti, (*Alexandrie.*)
Amsterodamum Hollandiæ, (*Amsterdam.*)
Antuerpia Brabantiæ, (*Anvers.*)
Arabia Arabiæ felicis, (*Laghi.*)
(*Arcangelopolis Moscovia*, l' Arcangel.
Argentina Germania, Strasbourg.
Armuzia Carmaniæ, (*Ormuz.*)
(*Aspahanum Persia*, Hispaham.
Astracanum Moscovia Astracan.
Augusta Vindelicorum Germania, Augsbourg.
Bantanum India, Bantam.
Barcino Hispania, Barcelone.)
Bardum Pomeraniæ, (*Bardt.*)
(*Basilea Germania*, Basle.
Batavia India, Batavia.)
Bergæ Norvegiæ, (*Bergues.*)
Boceaum Comit. Tirolensis, (*Bolzan.*)
(*Brema*, *Germania* Bremen.
Bristollum Anglia, Bristol.
Bruga Belgii Bruges.
Burdegala Gallia, Bordeaux.
Calecutum India citerioris, Calecut.
Caletum Gallia, Calais.
Calmaria Svecia, Calmar.
Cambaia India citerioris, Cambaia.)
Cantanum, olim Cattigara, Sinarum (*Canton.*)
Carmana Carmaniæ, (*Cherman.*)
(*Cartagena nova Hispania nova*, Cartagena nuova.
Cartago nova Hispania, Cartagena.)
Catiganum Indiæ cit. (*Chatigan.*)
(*Cestria Anglia*, Chester.
Colonia Germania, Cologne.
Constantinopolis Thracia, Constantinople.
Damascus Cœlesyriæ, (*Damas.*)
Dantiscum Prussiæ. (*Dantziok.*)
(*Deppa Gallia*, Dieppe.
Dominicopolis America, S. Domingo.
Dublinium Hibernia, Dublin.
Dunquerca Gallia, Dunquerque.
Edimburgum Scotia, Edimbourg.)
Elbinga Prussiæ, (*Elbing.*)
(*Embda Germania*, Embden.)
Epidaurus Dalmatiæ, (*Ragusa.*)
Essedon Scythiæ, (*Chialis.*)
Francphordia Franconiæ, (*Francfort sur le Main.*)
(*Gades Hispania*, Cadis.
Gedanum Polonia. Vide Dantiscum.)
Genua Liguriæ, (*Genes.*)
(*Glucstadium Holsatia*, Gluekstaldt.
Goa India citerioris, Goa.)
Gripsvvaldum Pomeraniæ, (*Gripswaldt.*)
(*Hafnia Dania*, Coppenhagen.
Havana Dania septentrionalis, la Havana.
Hamburgum Saxoniæ, *Hambourg.*)
Hadrianopolis Thraciæ, (*Adrinople.*)
(*Holmia Svecia*, Stockholm.)
Hierapolis Syriæ. (*Vide Aleppum.*)
Hispalis Hisp. Bæticæ, (*Seville.*)

Ico-

Iconium Lycaoniæ, (*Cogni.*)
(*Insula Belgii*, l'Isle.)
Issedon. Vide Essedon.
(*Julia Cæsarea*, *seu Rusucurum*, *Africa*, Alger.
(*Leodium Germania*, Liege.)
Liburnus Italiæ, Livourne.
Lima seu Civitas Regnum Peravia, Lima ò los. Reyes.)
Lipsia Misnio, (*Leipsik.*)
Leopolis Ruthenorum, (*Lembourg.*)
(*Loanda Africa*, S. Paol. de Loanda.)
Londinum Angliæ, (*Londres.*)
Lubecum Saxoniæ, (*Lubek.*)
Lugdunum Galliæ, (*Lyon.*)
(Lutetia Galliæ, Paris.)
Macassaria in insulis Moluccis, Macassar.
Macaum Sinarum; Macao.
Maclovieopolio Gallia, S. Maln.)
Malacca Indiæ ulter. (*Malacca.*)
(*Manilla in insulis Philippinis*, Manilla.
Marochium Africa, Maroc.
Massilia Gallia, Maseille.
Meacum Japonia, Meaco.)
Messana Siciliæ, (*Messine.*)
Mediolanum Insubriæ, (*Milan.*)
Metelburgum Zelandiæ, (*Midelbourg.*)
Methymna Campestris Hisp. (*Medina del Campo.*)
(*Mexicum America septentrionalis*, Mexico.
Moscua Moscovia, Moscov.
Mozambicum Africæ, Mozambique.
Nangazachium Japonia Nangazachi.
Nannetæ Galliæ, Nantes.
Nanquinum Sinarum, Nanquin.
Neapolis Campaniæ, (*Naples.*)
(*Nidrosia Norvegiæ*; Drontheim.)
Noriberga Germ. (*Nuremberg.*
Olysippo Lusit. (*Lisbone.*)
(*Panama America*, Panama.
Panormus Sicilia, Palerme.
Portus Portugallia, Porto.)
Prusa Mysiæ Asiaticæ, (*Bursia.*)
(*Quebecum nova Francia*, Quebec.
Regiomons Prussia, Konigsberg.
Revalia Livoniæ, Revel.
Rhodus Asia minoris, Rhodes.)
Riga Livoniæ, (*Riga.*)
Rostochium Ducat. Magnopolitani. (*Rostock.*)
(*Roterodamum Hollandia*, Roterdam.
Rothomagum Gallia, Roven.
Rupella Gallia la Rochelle.
Sala Mauritana Tingitana, Salè.
Sancti Salvatoris Fanum, *seu sinus omnium Sanctorum Brasilia*, la Bahya de todos os Sanctos.)
Satiganum Indiæ citer. (*Chatigan.*)
(*Siamum*, *India ulterioris*, Siam.
Smirna Asia minoris, Smirne.)
Sundis Pomeraniæ, (*Stralsund.*)
(*Surata India citerioris*, Surate.)
Tanais Sarmatiæ, (*Asac*)
Teredon Babyloniæ, (*Bassora.*)
Theodosia Tauricæ, (*Caffa.*)
Thessalonica Maced. (*Salonichi*,)
Tolosa Gallia, Toulouse.
Trapezus, *Asia minoris*, Trebizonde.)
Tripolis Syriæ, (*Tripoli de Serie.*)
(*Valentia Hispania*, Valence.
Venetia Italiæ, (*Venise.*
Ulma Sveviæ. (*Ulme.*)
(*Ulissinga Belgii*, (Flessingue.)
Wismaria Duc. Magnopolit. (*Vismar.*)

Liv. Empulum, *S. Lupedio*, vel *S. Elpidia*, oppidum amplum Piceni, apud oram, a Firmo urbe 6. mill. pass. in occasum Lauretum versùs. Sed Francisco Pamphilio est castrum ejusdem oræ, *Clavello* dictum.

Enarginum, *Orgon*, oppidum Galliæ Narbonensis, in Provincia, ad Druentiam fluvium, apud Cabellionem a. leucia Tarasconem versùs 4. ab Aquis Sextiis 7.

¶ Enarginum, seu Urgonium, *Orgon.*, oppidum est Galliæ, in Provincia, cum castro aliàs munito, nunc disjecto, in colle. a. leucis distat à Cabellione versùs Aquas Sextias in ortum, & 6. à Tarascone etiam in ortum, uti 7. ab Arelate. Orph.

Enaulus, fluvius Thraciæ, in Euxinum mare apud

Anchialum urbem fluens; quem Ortelius in Thessalia describit pro Anauro. De eo sic Orpheus: Plin.
Plena quoque Anchialos, & aquis prosalsas Enaulus.

Enchelea, Encheli Straboni, populi Illyrici, quorum oppidum & regionem *Etescium* vocat Pinetus. Ibi Cadmum cum uxore in serpentem versum fabulantur. Encheliæ Lucanus lib. 3.

nomine prisco
Enchelia versi testantes funera Cadmi.

¶ Enchusa, *Enchuysen*, urbs munita Belgii uniti, in Hollandia, in ora littorali sinus Austrini, cum portu commodo: hinc optimi Naucleri. Via distat 3. leucis ab Horna in ortum, uti 5. ab Alcmaria, 4. ab ora proximiori Frisiæ, 6. autem ab Amsterodamo in Boream.

Enderum, *Ender* adhuc Castaldo, oppidum Illyrici, Ptol. in Dalmatia, quod Nigro *Drivasto* dicitur: sed situs non congruit. Unde Enedeudini populi Dalmatiæ, non Liburniæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ.

¶ Endetum est *Endero*, oppidum Dalmatiæ, in mediterraneis, versùs Scardum montem, 50. milliaribus à Lisso in Boream. Brietin & Sansone testibus.

Endideum, *Neumarckt*, teste Simlero, oppidum Ant. Rhætiæ, in Svevia.

¶ Endidejum, seu Endida, quibusdam est Neomark, ad Athesim fluvium, in Comitatu Tirolensi. Aliis autem est Bolzanum, *Bolzano*, urbs Comitatus Tirolensis, ad fluvium Eisocum, qui mox cadit in Athesim, & media inter Tridentum & Brixinonem.

Endigetes, Indigeti Sexto Avieno, Populi Hispaniæ Ptol. citerioris, in ora Catalauniæ orientali, ubi Emriæ & Rhoda oppida.

¶ Endigetes, populi Hispaniæ Tarraconensis. Ab aliis Indigetes dicuntur. Vide ibi.

¶ Enecopia, *Enkoping.* oppidum Sveciæ, in Uplandia provincia, prope lacum Melerum. 4. leucis Sveciæis distat ab Upsalia in austrum, & 7. ab Holmia in occasum, versùs Arosiam. Ptol.

* Engada, Engadida Plinio, oppidum fuit Judææ, Steph. in Palæstina, proximum Sodomis, apud lacum Asphaltitem, ab Hierosolymis 300. stadiis, teste Josepho, distans (* manuscripto Seldeni, ηγαδδα.)

Engeriscum, quod & Angeriacum Toronensi, *S.* Scrip. *Jean d'Angely*, oppidum Aquitaniæ præclarum, in fini- Gall. bus Santonium, a Santonis 5. leucis in Boream & Cæciam, à Rupella 11. in ortum.

¶ Engeriacum, *S. Jean d'Angely*, oppidum Santoniæ, ad Voltumnum fluvium, *la Boutonne*, alias à Reformatis munitum, sed à Ludovico XIII. Rege ejus propugnacula disjecta fuere 2. leucis distat à confinio Pictavensis provinciæ.

Engolisma, urbs Aquitaniæ episcopalis sub Archie- Tarar. piscopo Bordigalensi, inde 22. leucis in Boream, (vide Egolisma) apud Charantonum fluvium Ibi, non longe, fons copiam aquarum in morem fluvii emittens, maximamque truttarum copiam gignens.

¶ Engolisma, seu Inculisma, *Angoulesme*, urbs est Aquitaniæ, aliter Ratiastum dicta a quibusdam. Ab ea regio adjacens dicitur Engolismensis provincia, *l'Angoumois*, ubi aliàs Agesinates. 22. leucis distat à Mediolano Santonum in ortum, & 16. a Lemovico in occasum. Habet castrum munitum, & gaudet titulo Ducatus.

(Engolismensis ager, *l'Angoumois*, provincia Galliæ, in Aquitania, prope Carentonum fluvium inter Marchiam Lemovicensem ad ortum & Santoniam ad occasum. Urbem habet primariam Encolismam.

Engyum, Engion Silio, *Gange* Aretio, *Lognina* Fa- Diod. zello, oppidum Siciliæ, in finibus Catanensium, inter Ptol. Acim & Portum Ulyssis. Sed eum ex Diodoro Engyum, ubi erat templum Dearum, ab Argyra 32. mill. pass. distaret; non est in ora littorali, sed potiùs est *Gange*, pagus in mediterraneis, à Cretensibus conditus post Minois discessum è Sicilia. Populi Enguini Ciceroni. Aliis videtur *Enguni*, emporium frumenti, in ora Leontinorum, quod Fazellus non reprobat. De eo Silius lib. 14.

Romana petivit.
Pœdera Callipolis, lapidosique Engion arvus.

¶ Enheimum, *Ehenheim*, urbs Germaniæ, In Alsatia inferiori, parva, sed libera & Imperialis, ad amnem *Ergal* dictum, 3. leucis ab Argentina in Africum, sub clientela Regis Francorum, pace Monasteriensi.

Enienses, populi Phthiotidis in Thessaliæ Græciæ- Herod.
que

que confinio, per quos Sperchius fluvius labitur.

Eningia, *Finlandt*, teste Joanne Gotho, & Zieglero insula maris Septentrionalis, teste Plinio, (qua in re Plinius deceptus est, cùm Scandinaviam & Eningiam insulas facit) seu veriùs pars Scandinaviæ, in ortum & Boream vergent; Latino recenti Finlandia.

¶ Eningia, seu meliùs Feningia, & Fiunigia, pars Scandinaviæ, nunc provincia est regni Sveciæ, Finnia dicta *Finland*, inter Bothuicum Finnicumque sinus posita. Vide Feningia & Finnia, seu Finlandia.

Strab. Lib. App. & al. Enipeus, fluvius Thessaliæ parvus, ex Olympo monte profluens, Pharsalumque urbem adluens, ac in Peneum Apidano miatus delabens, quem *Titareso* indigitant sed malè; nam Titaresua fluvius est ab Enipeo diversus. Hic Pompejus à Cæsare victus. Lucanus lib. 6.

Apidanus, nunquamque celer, nisi mixtus, Enipeus.

Ovidius lib. 3. amor. elegia 6.

Siccine at amplecti Salmonida possit Enipeus.

Est & Enipeus fluvius Peloponnesi, in Alpheum labens: Enipheua Straboni, qui ejus tempore Barnichius appellatur. Uterque apud Poetas trisyllabus.

Ptol. Enisipia *Isola de Colombi*, teste Mercatore, insula maris Africi, Ægypto seu Marmaricæ adjacens. Sed apud Ptolemæum non Enisipia, ut scribit Ortelius, sed * Ænesippa, & apud Strabonem Ænesipasta legitur. (* Seldeni manuscriptum Αινεσιππα.)

Thuc. Enisis, *Nisi* Fazello, fluvius Siciliæ in ora ad ortum, inter Messanam & Argenum promontorium magi exceptus, utrinque 12. mill. pass. distans; qui etiam à Græcis Chrysorrhoas appellatur, quod aurum deferat. Ibi oppidum coguomen, *Nisa* vulgò, olim sic naturà munitum, ut ab Atheniensibus expugnari non potuerit, teste Thucidide.

¶ Enisis amnis est parvus Siciliæ, in Valle Demonæ. In fretum Siculum cadit ex adverso promontorii Leucopetræ Aretio & Fazello testibus. Vetusti vocabuli nescio quis auctor est, quamvis Thucydidi hoc tribuat Fazellus.

Strab. Enispe oppidum fuit Peloponnesi, Lycæo monti & Rhipæ finitimum; de quo Statius lib. 4. Thebaid.

Rhipaque & Stratia, ventosaque donat Enispe,

Cic. Liv. Strab. & al. Enna, *Castro Joanni*, teste Fazello cum aliis, urbs Siciliæ, in monte, in insulæ umbilico, inter Leondinos ad ortum 48. & Panormum ad occasum 70. mill. pass. templo olim Cereris clara, ab Enno Syracusano condita. Populi Ennenses Ciceroni. Ejus meminit Ovidius lib. 4. fast.

Grata domus Cereri, multas ea possidet urbes,
In quibus est culto fertilis Enna solo.

Hinc Ennea nomen gentis, ut Ennea virgo pro Proserpina. Silius lib. 14.

Tum rapta præceps Ennæa virgine flexit.

¶ Enna oppidum est Siciliæ, in valle Neætina. Illic Proserpinam raptam fabulantur. Ejus ara etiamnum extat, & in ea diù hæsit Fedricus secundus. Ei adjacet lacus cognominis.

Ptol. Enona, *Nona*, urbs Liburniæ episcopalis sub Jaderensi Archiepiscopo, 22. mill. pass. in occasum. Seniam versùs 45. ab ea in occasum distantem, in ora littorali, cui Gissa insula objacet. In Thesauro Linguæ Latinæ in Dalmatia, à quà longissimè abest, collocatur. De Enona in 2. lib. Itinerarii sic:

Jam procul ex oculis longèque recessit Enona;
Tam Flanona potens.

¶ Enona, seu, & meliùs Ænona*, urbs aliàs Liburnorum, nunc in Dalmatia, in ora littorali, probè munita, & ondique mari cincta, sub dominio Venetorum. 9. milliaribus distat à Jadera in Boream, & 4. à Gissa insula. Vide Ænona.

Strab. Plin. Enope. Vide Gerenia.

Enosis, insula Sardiniæ contra Sulci portum & urbem excisam, *Isola di S. Pietro*, teste Plinio.

¶ Enosis, insula parva & oblonga, in ora australi Sardiniæ, quæ etiam Sulcitana dicta; nunc est *Isola di S. Antioco* incolis, S. Antiochi insula Cluverio, & aliis: habetque in ambitu 25. millia passuum, sed cum una aut altera villula tantùm, propter piratas. 4. milliaribus distat ab ora proximiori Sardiniæ, & 12. in ortum ab insula S. Petri, quæ aliàs Hieracum seu Accipitrum insula dicta fuit.

¶ Ensishemum, *Ensisheim*, urbs Germaniæ, in Alsatia provincia, ad Hellelum fluvium. Vix 2. leucis distat a Neoburgo in occasum, totidem à Mulhusia in Boream, & 3. à Brisiaco in austrum, subestque dominio Francorum pace Monasteriensi. Erat olim caput Lantgraviatus Alsatiæ superioris, ubi camera & sedes juridica Brisigaviæ & Sundgaviæ.

Entella urbs Siciliæ extincta à Federico Augusto II. ab Entello Trojano Æneæ comite condita in monte, apud Castrum Veteranum, à Iato oppido 12. mill. pass. à Panormo 27. à Thermis urbe in ora australi 20. in Boream Jatum versùs, mediaque inter Salemium ad occasum & Julianam ad ortum 22. mill. nomen adhuc retinens. Silius lib. 14. *Diod. Steph. Sil.*

Entella Hectoreo dilectum nomen Acestæ. *Ptol.*

Entella quoque, fluvius Liguriæ, *Lavagna*, cum oppido cognomine, in ora Ligustica, in Genuam & Segestam Tiguliorum, apud Clavarum oppidum amplum 2. mill. pass. distans, à portu Delphini 9. Populi Entellini.

¶ Entella, fluvius Italiæ, in Liguria, oritur ex monte Apennino, via 10. milliaribus a Genua; recipitque amnem *Graaveglia* dictum, & postea in mare Mediterraneum cadit inter Clavarum & Lavaniam, in ora orientali Genuensi. Dicitur etiamnum persæpe *Entella*, ut mihi pluribus significavit Philippus Maria Boninus vir indigena.

Eoa, Oea Plinio & Melæ, oppidum Africæ, in ora littorali, apud Tripolim (ut vocant) Barbariæ, *Lepide*, teste Marmolio, sed fallitur: nam *Lepide* est Leptis, proxima Tripoli. *Ptol.*

Eordeæ, Eordi (Leordi etiam scribitur) Straboni, Heordæ Livio, Heordenses Plinio, Eordetes Ptolemæo populi Macedoniæ, in Mygdonia: quorum urbes Scampis & Daulia. (Seldeni Manuscripit. Εορδαιοι.) *Steph.*

¶ Eordæa urbs fuit Macedoniæ, in Mygdonia provincia, unde regiunculæ nomen, quæ, teste Brietio, nequaquam est cum Thracica confundenda; eratque prope Axium fluvium.

¶ Eordæi populi fuere Macedoniæ occidentalis, qui & Eordeatæ dicti. Eorum urbes Scampis, Lycus, & Daulia, versùs Aoum fluvium. Habitabant ubi nunc pars Albaniæ mediterraneæ, quæ *Tamoriza* dicitur, teste Joanne Laurenbergio.

Eous nomen gentis, apud Poetas præsertim, pro orientali, sicuti Hesperius pro occidentali. Propertius lib. 2. elegia 3.

Sive illam Hesperiis, sive illam ostendet Eois,

Ovidius lib. 2. amor. elegia 6.

Psittacus, Eois alee mihi missus ab Indis;

Eous Oceanus, Indicus Dionisio, orientalis Orosio, qui Asiam ab oriente adluit, *Mar del Zur & Mare Pacifico.* *Plin. Mel.*

¶ Eous Oceanus seu Orientalis, vulgò *Ocean Oriental* seu *Indien*, aliter *mer de la Chine & du Jappon*, pars est Oceani versùs ortum Asiæ, prope Sinas, Japoniam, & insulas Philippinas. Sed longè distat in occasum à mari Pacifico & à mari Austrino, *del Zur* dicto. *Lib.*

Epaunum, unde Epaunense Concilium, *Pau*, urbs Aquitaniæ, ad montis Pyrenæi radices, Bearniæ Principatus conventus juridicus, inter Eloronam & Lascuram propinquas urbes ad 4. leucas, Ortelius Apamiam (quæ *Pamiers* vulgò dicitur) urbem indigitat, Palum quoque Latinè *Pau* appellatur. *Conc.*

¶ Epaunum, urbs Galliæ, quid sit non constat. Sed non est *Pau*, urbs Benearniæ primaria, quæ Palum dicitur. Sunt qui credunt esse Apamiam, *Pamiers*, in Occitania. Labbæus autem existimat esse *Ienne*, vicum Sabaudiæ, ad Rhodanum fluvium, 2. leucis à Bellico in austrum: & id probare nititur multis argumentis.

Epea oppidum fuit Peloponnesi, cujus populi Epei Straboni dicti sunt: contra quos Nestor bellum gessit.

¶ Eperiæ, *Eperies*, urbs munita Hungariæ ad Tarezam fluvium, versùs montem Carpathum & confinia Poloniæ, sub dominio Imperatoris, uti Regis Hungariæ, in Sariensi Comitatu, 6. leucis Germanicis distat à Cassovia in Boream.

Epetium, *Spezza* Sophiano, oppidum Illyrici, in ora Dalmatiæ littorali, inter Salonas & Peguntium Epidaurum versùs, nunc pagus apud Spalatum urbem (quod quidam ipsum Epetium esse putant ob vicinitatem, cum a Salonis 13. mill. pass. absit.) Populi Epetini Plinio. In Thes. Ling. Lat. in Liburnia malè loquatur. *Ptol.*

¶ Epetium nunc *Zarnounica* dicitur, teste Joanne Lucio; estque ad ostia fluminis cognominis. Fuit civitas prope Spalatum, ut ex tabulis Peutingerianis colligitur; cujus rudera adhuc cernuntur.

Ephe-

Diony. Ephesiorum Portus, *Aphosiatin*, teste Gyllio, ad Bosporum Thracium, prope Byzantium.

Strab. Plin. Ptol. & al. Ephesus, *Efeso* Sophiano, & *Figena* Turcis, urbs Joniæ maritima, archiepiscopalis & metropolis ampissima, sub qua 26. urbes episcopales sunt, ab Amazonibus anno 40. à capta Troja condita, cujus Templum Dianæ sacrum anno ab urbe condita 385. incensum est, quo die Alexander Magnus natus est, ab Herostrato, ne hoc facinore famam sibi compararet, Strabone lib. 14. auctore, olim clarissima, & conventus juridicus Joniæ ac Lydiæ, nunc vilis effecta, inter Smyrnam ad Boream & Miletum ad meridiem 30. mill. pass. circiter distans. Hinc Ephesius, & Ephesinus nomen gentis. De hac Lucanus libro 8.

Ipse per Icaria scopulos, Ephesùmque relinquens
Et placidi Colophona maris.

Ephesios notis quibusdam magicis, seu litteris usos, eisdem quibus Crœsus usus est, quòd vellene solitos consequi, tradit Eustathius. Unde adagium natum apud Diogenianum, *Ephesia littera*, de iis qui mira fælicitate gaudent, quæcunque optant consequentes. Hic templum Dianæ fuit toto orbe celeberrimum.

¶ Ephesus, *Efeso*, Gallis *Ephese*, adhuc urbs Asiæ minoris, in Jonia, in ora littorali maris Ægæi & sinus Jonii versùs ostia Caystri fluvii. Portu gaudet commodo & arce munita, 25. milliaribus distat à Samo insula in ortum, 20. à Colophone in meridiem, & 40. à Smirna in austrum; subestque nunc dominio Turcarum. Ibi celebratum fuit Concilium generale tertium anno 431. sub S. Celestino primo Pontifice Maximo contra Nestorium.

Bibl. Ephraim, *Gibel Ephra*, teste Gistello, mons (cum urbe, quæ nunc *Hapharcan*, teste Masio, dicitur) in Palæstina, Samariam separans à Galilæa.

¶ Ephraim, Tribus Judææ seu Terræ promissæ, & una ex duodecim, inter Tribum Beniamin ad austrum & Tribum Manasses ad Boream, ad occasum terminatur mari Syriaco, & ad ortum fluvio Joardane.

Bibl. Ephrata, urbs Judææ, eadem cum Betbleem.

Plin. Steph. Ephyra, insula sinus Argolici, cum oppido cognomine; quam Stephanus proximam Melo facit: sed hæc ab illa diversa est.

Strab. & Pau. Ephyre, Corinthus urbs, sic à nympha dicta est. Et Ephyre pagus Sicyoniæ, ad Sellejntem fluvium. Et alia ad Cyllenen montem, vicina Oenoæ ab Elide 120. stadiis, teste Strabone. Meminit Ephyres Ovidius lib. 2. Metamorph.

Argos Amymonen, Ephyre Pyrenidas undas.

Hinc Ephyteua, & Ephyrejus nomen gentis. Virgilius libro 2. Georgicorum:

Illusas auro vestes Ephyrejaque æra.

Ephyris, opp. Laconiæ, teste Herodoto.

Ptol. Epiacum, *Papcastle*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Cumbria regione regni Anglici, in finibus Brigantum.

¶ Epiacum, oppidulum aliàs Brigantum, nunc Cumbriæ provinciæ. Sedet ad fluvium Derventionem. 3. milliaribus ab ora littorali maris Hibernici distat, 16. à Carleolo in occasum, & totidem ferè à proximiori littore Scotiæ, in austrum.

Ptol. Epicaria, *Papadaros* apud Galesium in suo Dictionario, oppidum Dalmatiæ mediterraneum, apud fines Scodrensium.

¶ Epicaria aliis est oppidum Albaniæ, medium inter Lissum ad Boream & Dyrrachium ad austrum.

Thucy. Plin. & al. Epidamnus, quæ & Dyrrachium, *Durazzo*, urbs archiepiscopalis Macedoniæ maritima, post Trojæ excidium anno 130. condita. Miror in Thesauro Linguæ Latinæ Siciliæ appellari. Vide Dyracchium. Lucanus libro 10.

Ad campos, Epidamne, tuos, ubi solus apertis
Obsedit muris,

Populi Epidamnii Planto, Epidamnensis nomen gentis, apud Plaut. in Menæch. & Epidamneus. A damno hanc urbem dictam scribit Plautus ibidem.

Plin. Epidaphne cognominata est Antiochia magna, urbs Syriæ ad Orontem fluvium, à Daphne illius suburbio.

Plin. Epidarum, oppidum Cypri mediterraneum, quod nunc *Pitarevil* pagum dici testatur Stephanus Lusignanus.

Ptol. Mel. & al. Epidaurus, Epidaurum Plinio, *Ragusa*, vel *Ragusi*, & Turcis *Dobronicha*, urbs Dalmatiæ maritimæ, archiepiscopalis & libera, emporium, cujus cives mercaturam in longinquas terras mari exercent, media inter Naronem ad occasum & Lissum ad ortum, 100, mil. pass. utrinque distans, à Jadera 250. in ortum, inter Venetias 570. & Byzantium in ortum 822. eodem anno quo Dyrrachium condita. Lucanus lib. 2.

-Seu læva putatur
Illyris Jonias vergens Epidaurus in undas.

Hæc circa annum salutis 990. ob excidium Docleæ metropolis effecta est.

¶ Epidaurus, *Raguse* Gallis, urbs est sui juris & Reipublicæ caput, ritus Latini, in ora Dalmatiæ, ad mare Adriaticum, cum portu capaci. Probè munita est, cum arce valida S. Laurentii dicta; estque Turcis tributaria. Mirè conquassata fuit & desolata horrendo terræ motu anno 1667. die 6. Aprilis, quo maxima pars civitatis periit 200. milliaribus distat à Jadera in ortum 50. à Narone in Austrum, vix 450. à Venetiis in ortum, & 700. à Byzantio circiter in occasum. Reipublicæ Ragusinæ subsunt urbes Stagnum, Stabium, Tribinium, & Merca in viciniis, cum insulis Melita, Augusta, & aliquot aliis parvi momenti, in mari Adriatico.

Epidaurus altera, postea Monembasia, *Malvasia*, urbs archiepiscopalis Peloponnesi, in Laconia, ad initium sinus Argolici, cum insula cognomine, teste Plinio, propinqua, à Malea promontorio 30. mill. pass. in Boream, à Sparta ad 60. in ortum. Thucy. Ptol. & al.

¶ Epidaurus Limera, nunc *Malvasia*, ubi nobile vinum crescit. Portum habet capacem & munitum. Subest dominio Turcarum, & distat vix 50. milliaribus à Sparta & 65. à Scyllæo promontorio in austrum.

Epidaurus item, urbs Peloponnesi, in ora Argiæ ad ortum, in littore, apud Spiræum promontorium & sinum Saronicum, *Esculapio* nunc Sophiano, sic ab Æsculapii Fano dicta, *Pigiada* Nigro, & *Cherronisi* Sophiano. Aliis Limera. Mirus error in Thesauro Linguæ Latinæ, hoc oppidum *Ragusi* indigitante. Sed *Cherronisi* Cherronesus est oppidulum vicinum, de quo Ptolemæus. Hinc Epidaurius nomen gentis. Ovidius lib. 7. Metamorphoseon. Strab. Plin. Mel. & al.

-tellus Epidauria per te
Clavigeram vidit Vulcani occumbere prolem,

Hinc Æsculapius, Epidaurius cognominatus est. Ovidius lib. 5. de Ponto, elegia 4.

Afferat ipse licet sacras Epidaurius herbas,

¶ Epidii populi fuere Albionis, in Scotia meridionali, versùs Hiberniam, ubi nunc *Cantyr* provincia, propè Clotæ æstuarium.

¶ Epidium, Insula Albionis, in ora occidentali Scotiæ, & una Ebudarum, vulgò *Ila* dicitur. Habet duo castra & decem vicos; estque circuitus 24. milliarium Scoticorum. 20. milliaribus distat à littore Hiberniæ in Boream & 13. à proximiori ora Scotiæ in occasum.

Epidium, promontorium Albionis, in ora Scotiæ occidua, quod & Caledonium, *Cantire* Mercatori, ante quod Epidium insula est, una Ebudarum, quæ *Ila*, teste Camdeno, nominatur. Promontorium verò etiam *The mul of Cantire* ab incolis, teste eodem Camdeno, dicitur. Ptol.

¶ Epidium promontorium *The mul of Cantyr* dicitur estque australissimum Scotiæ, in Cantira provincia. 10. milliaribus Scoticis distat ab ora proximiori, Hiberniæ in Cæciam.

Epiphania, *Mapia*, teste Cuspiniano, sed Nigro *Aman* esse videtur, urbs Syriæ episcopalis sub Patriarcha Antiocheno, ad Orontem fluvium, inter Antiochiam & Damascum, à quo 154. mill. pass. recedit, Arethusæ finitima, 16. mill. distans, inter Emesam 32. & Chalcidem 59. ex Antonini Itinerario, proxima Larissæ, & Seleuciæ ad Belum. Ant. Ptol. & al.

¶ Epiphania, urbs Syriæ, media est inter Antiochiam ad Boream & Damascum ad austrum, 80. milliaribus utrinque, uti 18. à Larissa in austrum, & 70. Seleucia ad Belum.

Epirus, Europæ, provincia, inter mare Jonium ad occasum & Thessaliam ad ortum, ac inter Macedoniam ad Boream & Achaiam ad ortum & meridiem. In Chaoniam, Thesprotiam, Acarnaniam, & Ætoliam (quæ potiùs Achaiæ regio est) regiones divisa; quæ non unum habet nomen, alicubi enim *Larta*, & alicubi *Janna* nominatur. Falluntur qui Albaniam dici scribunt: cum Albania sit Macedoniæ regio ad occasum. In qua Apollonia, Dyrrachium, Lissus, & Scodra, ac Eribœa. Unde error tollendus in Thesauro Linguæ Latinæ. Illam à Pyrrho Achillis filio nominatam scribit Isidorus libro 14. Etymol. Urbes olim claræ, Nicopolis, Cic. Liv. & al.

Am-

Ambracia, Corcyra. Nunc præstat Joanna, quæ Cassiope veteribus dicta putatur, sedes Satrapæ Turcarum. Populi Epirotæ. Hinc Epiroticus nomen gentis. Meminit Epiri Virg. lib. 3. Georgicorum:

Et patriam Epirum referat, fortesque Mycenas.

Ovid. lib. 13. Metamorphoseon:

Rura petunt. Epiros ab his, regnataque vati
Buthrotos Phrygio.

¶ Epirus regio Græciæ, quæ antea Reges habuerat proprios, postea Macedoniæ annexa fuit. Ejus partes fuere Chaonia, Thesprotia, Cassiopæa, Acarnania, Amphilochia, Athamania, Dolopia, & Molossia, teste Brietio. Nunc sunt *Chimera* & *Larta*, non autem *Janna*, quæ est Thessalia. Tota autem regio persæpe dicitur Albania inferior à multis, ad differentiam superioris, quæ propria est; subestque tota dominio Turcarum, exceptis Corcyra insula & Parga oppido in continenti Torone alias dicto, quæ subsunt Venetis à quamplurimis annis.

Urbes Epiri hæ censentur.

Acheloum,	Chimæra, (*Chimera.*)
Actium, olim colon. (*Capo Figalo.*)	* Corcyra insula & urbs, (*Corfu.*)
* Ambracia, (*Larta.*)	Dodona.
Anactoria, (*Vodiza.*)	Evoria, (*S. Donato.*)
Antigonia, (*Argyro castro.*)	* Joanna, & Joannina, metropolis & caput regionis, (*Joannina.*)
Argos, (*periit.*)	* Leucas insula & urbs metropolis, (*S. Maura.*)
Bothrotum, (*Butrinto.*)	* Nicopolis, (*Preveza.*)
Cassiope. Vide Joannina, seu Joanna.	

Xenop. Strab. & al. Epitalium, Thryon Homero, & Thryoessa, teste Strabone, *Zuachio*, teste Nigro, opp. Peloponnesi, in ora Messeniæ, apud Arpheum fluvium: quod Xenophon lib. 3. non Messeniæ, sed Elidi tribuit. In Thesauro Linguæ Latinæ pro Messeniæ, Mastitiæ legitur.

Exod. Plin. Xenop. Ptol. Epium, oppidum Peloponnesi, in Arcadiæ regione, quæ Triphylia nominatus, inter Macistum & Heræam, teste Plinio; quæ oppida exstare non credo.

Epla, *Levo*, teste Nigro, insula parva sinus Laconici.

Ant. Epoissius, Eposium Gregorio Turonensi, Epusum lib. Notit. *Ivois*, teste Ortelio, vel *Tuoix*, oppidum Belgii, in Ducatu Lucemburgensi, ad Cherium fluvium non longè in Mosam influentem, à Maceriis urbe Gallica ad Mosam leucis 4. distans, à Bullonio oppido 4. in meridiem, à Lucemburgo urbe 12. in occasum. Ivodium Latino recenti.

¶ Epoissus, seu Ivodium, *Yvoix*, oppidum Ducatus Luxemburgensis, in ipso confinio Campaniæ. Fuit alias permunitum, sed ejus mœnia disjecta fuere ab Henrico secundo Rege Galliæ; deinde cum tantisper restituta essent ab Hispanis, captum fuit à Gallis anno 1640. & ipsis etiamnum subest, pace ad Pyrenæos sancita. Una leuca distat à Mosomio in ortum, ferè tribus à Stenæo in Boream, 3. à Malmedio in occasum, & 8. à Maceriis in ortum, & Ducatus Carignani Gallici titulo nuper insignitum fuit.

Strab. Epomeus, Epopos Plinio, *Monte di S. Nicola*, teste Julio Jazzolino, mons Pithecusæ insulæ sinus Puteolani in Campania.

Vet. In Epona, nunc Epinaburgum, *Pinburg*, teste Aventino. *Eponburg* aliis, seu *Eiburg*, oppidum fuit, nunc vicus Vindeliciæ, in Bavaria. Apud Novam Civitatem, leuca 1. distans in ortum, Abusinam propius accedens. Sed Marcus Welserus ait id esse nomen Deæ, quæ ibi colebatur: cum utrumque possit esse verum, ut locus de Deæ nomine vocatus sit. Non longè Artobrigæ rudera, inter Abusinam & Kelhemium, in altera Danubii ripa, oppida, conspiciuntur.

Vet. Inf. Epora, Ripepora Plinio, *Montoro*, teste Morali, oppidum Hispaniæ Bæticæ, à Corduba 10. leucis distans, apud Lucenam.

¶ Epora aliis est *Aldea del Rio*, oppidulum Vandalitiæ, ad fluvium Bætim, 8. leucis à Corduba in ortum distans.

Ptol. & al. * Eporedia, Eporredia Plinio, Eporadia Straboni, Eporædia Antonino, *Iurea* seu *Hiurea* (non *Hiaaren*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) ubi non ut vocalis, sed ut consonans profertur, urbs Galliæ Subalpinæ, in finibus Salassorum, ad Duriam fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Taurinensi, inde 25. mill. pass. Augustam Prætoriam versùs 30. inde in Circium distantem, à Vercellis quoque 25. mill. recedens. (* Exepid'ia habet manuscrip. Seldeni.)

Epy. Vide Æpy. Statius lib. 4. Theb.

-Et summis ingestum montibus Epy.

Equabona, *Conna*, teste Gasparo Varrerio, cum Montano, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandalitia, à Corduba 12. mill. pass. ex Antonini Itinerario. Sed errant; nisi geminum sit hujus nominis oppidum. Nam Equabona, quæ *Conna* nunc dicitur, pagus est Lusitaniæ, inter Ulyssiponem & Cetobricam, ad 3. leucis dissitum. *Ant.*

¶ Equabona, aliis Æquabona, oppidum fuit Lusitaniæ, nunc vicus *Conna* dictus. Vix 3. leucis Hispanicis distat ab Ulyssippone in austrum Cætobrigam versùs, à qua pari spatio distat. Sed quid sit Equabona Bæticæ, non constat.

Equestris Colonia, *Colognn*, & Gallis *Coloigne* oppidum Galliæ Belgicæ, in finibus Sequanorum, inter Allobroges sive Sabaudiam, & Sequanos seu Burgundiam Comitatum, à Geneva 4. leucis distans, ab Orgelio urbe Burgundica 5. Aliis est *Donoy*, in Sabaudia, in regione quæ *Chabeul* seu *Chablais* dicitur. Sed errant. Nam in Sequanis est, non in Allobrogibus. *Plin. Ptol. Ant.*

¶ Equestris Colonia, oppidum Sequanorum, variè ponitur. Cluverio enim & Brietio est *Nyon*, oppidum Lemano lacui adp. situm, in Romana ditione Bernensis pagi, à Geneva 4. leucis in ortum Lausanam versùs, quod Nevidunum dicitur; estque in Gallia Lugdunensi. Aliis autem est *Coulonges*, burgus Bressiæ provinciæ, in Gessia regiuncula, ad Rhodanum fluvium prope Clausulas, *le Fort de l'Escluse*, ex adverso Sabaudiæ, 4. leucis à Geneva in occasum Lugdunum versùs, & 5. ab Orgeleto seu Orgetio in austrum: quod magis probatur.

Equilium, *Jesol*, teste Julio Faroldo, cum aliis, urbs Venetiæ episcopalis jam sub Patriarcha Aquilejensi, in ora litrorali, ad ostium Anassi fluvii, ab Altinatibus, seu ab Heracliensibus condita, excisa verò ab Hunnis sub Berengario. Cui Urbs Nova suffecta est, inde 4. mill. pass. in ortum, à Venetiis verò 58. *Lib. Conc.*

¶ Equilium, seu Æquilium, oppidum Venetorum, nunc viculus Marchiæ Tarvisinæ, *Jesol distrutto*, ubi tantum rudera visuntur, ad ostia Planis fluvii, inter paludes, 4. milliaribus à vico Civitate nova dicto in austrum, & 30. ab ostiis Anassi fluvii in occasum.

Equotuticum, *Foggia* Celso Cittadino, oppidum non obscurum Apuliæ Dauniæ, inter Luceriam ad meridiem & Sipontum ad Boream 18. mill. pass. Arpis orbi excisæ proximum. Cujus meminit Horatius lib. 1. serm. sat. 5.

Mansuri oppidulo, quod versu dicere non est.

¶ Equoturicum, seu Equus Tuticus, oppidum fuit Hirpinorum, nunc Arianum, *Ariano*, urbs regni Neapolitani, in Principatu ulteriori, in colle, ad radices Apennini montis, & 12. milliaribus à Benevento in ortum, Sansone & Brietio testibus, quidquid dicat in contrarium Celsus Cittadinus.

Eraconium Fluvium oppidum Hispaniæ Tarraconensis fuit, in Callaicis, ab Asturica 30. mill. pass. *Strab. Paus. Senec. & al.*

¶ Eractum, seu Heractum, oppidum Bastarnarum, in Germano-Sarmatia, teste Ptolomæo, nunc *Rovo*, oppidum Poloniæ, in Podolia provincia, ad amnem *Mornvven* in Tyrum delabentem, teste Cluverio.

Erasinus *Rasino*, fluvius Peloponnesi, à Poetis memoratus, in Argia regione; (non in Achaja, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) per quam ex Stymphalide palude in sinum Argolicum decurrens, alicubi sub terram conditus, rursus, Plinio teste, emergit. Est & alter hujus nominis fluvius, teste Strabone, in Arcadia oriens, ac in sinum Corinthiacum apud Buram oppidum influens. De priore Ovidius lib. 15. Metamorphoseon:

Redditur Argolicis ingens Erasinus in agris,

Alius item Straboni in Eubœa, apud Eretriam fluens.

¶ Erasinus, fluvius Argiæ versùs fontes Stymphalus dictus, posteàquam cuniculo haustus est, rediens dicitur Erasinus, *Erasino* hodie; deinde in Inachum fluvium cadit, & cum ipso in Argolicum sinum.

Erbessus. Vide Herbessus, oppidum Siciliæ, olim Romanorum granarium. *Ptol. Polyb.*

Erbita, *Nicosia* Aretio & aliis, urbs non obscura Siciliæ, ab Enna paulò suprà 12. mill. pass. distans in occasum & Circium, quot ferè à Troianopoli in austrum, Sed Fazello est *Cittadella*, oppidum, ab Enna, *Cic. Plin. Ptol. & al.*

ad

ad 12. mill. pass. in austrum Plutiam versùs. Nigro verò est *Chiazza* oppidum, à Cittadella 6. mill. aliis *Piazza*. Cùm tamen *Piazza* Pautia veteribus dicta sit. Scribitur & Herbita cum aspirat. Populi Herbitenses Ciceroni.

¶ Erbita, seu, & meliùs, Herbita, nunc *Nicosia*, Cluverio ex Diodori Siculi situ, oppidulum Siciliæ, in colle, in provincia seu Valle Dæmone dicta, prope Simethum fluvium & Hæreos montes.

Pauf. Ereyna, fluvius Bœotiæ, juxta Lebadeam urbem fluens.

Plata. Pauf. Tac. Ercynia, sylva ingens Germaniæ. Vide Hercynia. Ercyna à Claudiano causa metri dicta in 4. cons. Honorii:

Basterna venere Duces; venis accola sylva
Bructerus Ercyna.

¶ Erdini populi fuere Hiberniæ, in parte Boreali, ubi nunc Comitatus Cavonensis & Fermanagensis, in Ultonia; ubi etiam Erdinus lacus, *Long Erne*, ex regione feraci factus.

Ptol. Erdonia, Herdonia Strabone, & in aliis libris Cerdonis, *Herdogna*, oppidum Apuliæ Dauniæ excisum, diversorium nunc nomen antiquum conservans, inter Asculum urbem & Ceriniulam oppidum 10. mill. pass. occurrens. Miror in re tam manifesta errare Marium nigrum & Celsum Cittadinum, quorum prior Erdoniam *Cerignola*, alter *la Cedogna* indigitat. Locus, inter Æcas ad occasum 18. & Canusium ad ortum 26. mill. distat. Vide Herdunis.

¶ Erdonia, seu Ardonea, oppidum aliàs Apuliæ Dauniæ, nunc vicus est provinciæ Capitanatæ, ad Cerbalum fluvium 10. milliaribus à Bovino in ortum, 8. ab Asculo in Boream, & 15. à Cidiniola in occasum.

Virgil. Erebus, fluvius inferorum, de quo Virgilius libro 6. Æneidos:

Erebi tranabimus amnem.

Tac. Ptol. Eremus Helvetiorum, *Klechgow*, teste Ægidio Scudo tractus Germaniæ superioris, in territorio Basileensi, in Alsatiæ confinio.

Thuc. Strab. Mel. Eressus, *Cidonia*, teste Nigro, urbs Lesbi insulæ, episcopalis sub Archiepiscopo Mitylenensi, quæ adhue à Græcis *Erissi* nominatur, patria Theophrasti.

Eli. Eretænus, *Rerone*, teste Leandro, fluvius Venetiæ, per agrum Vicentinum fluens, ac ad Vincentiam urbem Medoaco minori, seu Baechilioni congrediens, optimasque anguillas gignens.

Polyb. Liv. & al. Eretria, * Eretriæ Ptol. *Varia* ex tabulis recentibus oppidum Thessaliæ, in Phthiotide, Heracleæ, seu Trachini proximum. Est & Eretris urbs, olim clara & episcopalis Eubœæ, in ora, contra Oropum oppidum Atticæ, nunc *Rocho* Moletio, à Chalcide 20. mill. pass. in meridiem. Ab Eretrio Phaetotis filio, unoque ex Titanibus nomen habet. (*, *Ἐρετρίας*, in manuscripto Seldeni.)

Strab. Malm. Ant. & al. Eretum (non Eratum, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) *Monte Ritondo* Volaterrano & Hermolao, oppidum Sabinorum, apud Tiberim, in via Salaria, ubi ea Nomentanæ conjungitur, ab urbe Roma 18. mill. pass. Cujus meminit Virgilius lib. 7. Æneidos:

Ereti manus omnis, oliviferæque Mutuscæ.

¶ Eretum, *monte Ritondo*, castrum Sabinorum, in Italia, in ditione Pontificia, in colle, 2. milliaribus à Tiberi fluvio, & 22. à Roma in Boream. Palatium habet splendidum, estque Ducatus titulo insignitum Maphæi Barberini Principis Prænestes.

Erfordia. Vide Erphordia, quæ & Erfurtum dicitur. De ea libro 4. Itinerarii Germaniæ:

Orta dies, adeò validas Erfordia muros
Ostentat, spatii qua tantùm amplectitur una,
Quantum vicinis non in regionibus ulla.

Galen. Ergasteria, vicus Troadis, in finibus Pergamenorum inter Pergamum & Cyzicum, inde 55. mil. pas. teste Galen.

Ptol. Ergravia *Ygualada*, teste Marineo Siculo, oppidum amplum Hispaniæ citerioris, in Catalaunia, à Barcinone 9. leucis, inter Minorissam & Ilerdam, à Monte Serato 3. à Servaria 7. Licèt Ptolemæus illud cum Terraga in finibus Vasconum describat.

¶ Ergavia, oppidum Lacetanorum, quibusdam est *Ygualada*, oppidum Cataloniæ, quod ab aliis Anabis dicitur, 12. leucis à Barcinone Ilerdam versùs. Quidam autem Ergaviam cum Ergavica confundunt.

Liv. Ptol. Ergavica, *Alcaniz* Moletio & aliis, oppidum amplum Hispaniæ Tarraconensis, in Celtiberis & regno Aragonico, à Cæsaraugusta 16. leucis, olim urbs episcopalis sub Archiepiscopo Tarraconensi. Sed Morali est pagus *Penna escritta*, vel *Santaver*, in Regno Toletano.

Erginus, fluvius Thraciæ, in Propontidem inter Athyram & Bathinium amnes influens. *Plin. Mel. Ptol.*

* Eribœa, *Croja* Muletio & aliis, urbs Macedoniæ Archiepiscopalis & Albaniæ regia sive caput, in Parthinis, cum monte cognomine, inter Dyrrachium, & Deborum (nunc Dibrim) in ortum vergentem ad 50. mill. pass. Aliis *Prespa* dici putatur. (*, *Erybia* in Seldeni manuscripto.) *Polyb.*

Ericis portus l' *Erick*, & *Lerice*, oppidum Liguriæ, in ora, ad ortum postremum, ad portum Lunæ; ab ipsa Luna urbe apud ostia Macræ excisa 3. mill. pass. quot à Sarzana urbe, quæ Lunæ successit, à Spetia 5. è regione Portus Veneris, à quo 3. mill. versùs Lunam in ortum abest, à Genua verò 60. in Thesauro Linguæ Latinæ cum Delphini Portu confunditur, ab hoc longè diversus & distans. *Ptol. Anto.*

¶ Ericis portus, *Lerice*, castrum est cum portu in ora orientali sinus Spetiæ, in ora orientali Genuensi, 4. milliaribus ab arce S. Mariæ in ortum, uti 45. à Portu Delphini distans.

Ericusa, Ericodes Ptolemæo. Ericussa Stephano, *Alicur* Leandro & aliis, insola Siciliæ, una Æoliarum, à Lipara 15. mill. pass. in occasum, circuitu minor, à Phœnicusa 5. *Strab. Plin. & al.*

¶ Ericusa, insula maris Tyrrheni versùs Siciliam, 20. milliaribus distat à Lipara, & 7. à Phœnicusa in occasum, 30. autem ab Ustica in ortum. Habet tantùm aliquot tuguria.

Ericusa altera, insola parva maris Jonii, apud Paxas, Corcyræ proxima. Cujus meminit Poeta quidam lib. 2. Itinerarii: *Plin.*

Assidue collisa vadis Ericusa marinis.

¶ Ericusa est insula maris Jonii, quæ nunc *Pachsu* dicitur, seu Paxa major, ad austrum Corcyræ insulæ, & via 12. milliaribus ab ora littorali Epiri in occasum, sub dominio Venetorum, à quibus concessa fuit Pargensibus Epirotis, ut in iis armenta sua nutrirent. *Polyb.*

Eridanus Græcis, Latinis Padus, fluvius Italiæ maximus, ex Vesulo monte in Alpibus Cottiis oriens, ac per Galliam Cisalpinam, eam in Cispadanam & Transpadanam dividens, longo tractu fluens, in mare Adriaticum 7. ostiis exonerat. De quo Ovidius libr. 2. Metamorphoseon: *Plin. & al.*

Excipit Eridanus, fumantiaque abluit ora,

Virgilius in Georgicis lib. 1.

Fluviorum Rex Eridanus, camposque per omnes.

¶ Eridanus, *Radaun*, amnis Poloniæ, in Prussia Regia, ex lacu exoriens 23. mille pass. supra Dantiscum: ibi in Vistulam fluvium cadit, & deindè paulò post cum ipso in mare Balticum labitur, Cluverio & aliis testibus.

Erigonus, Frigon Straboni, *Vistrizza* Sophiano, fluvius Macedoniæ ex Illyricis montibus profluens, ac per Pæoniam fluens, in Axium fluvium excipitur. *Liv. Ptol.*

¶ Erigonus, seu Erigon fluvius, oritur in Pæonia supra Deborum, deinde per Dessaretios, Deuriopes, & Emathiam fluens, auctus Rhœdia & aliis multis fluviolis, infra Ædessam in Axium cadit.

Erimom, sive, ut alii codices habent, Erinum, *Regian* teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, medium inter Consentiam & Besidianum, ad 10. mill. pass. dissidens. Vide Herioum. *Steph.*

Erineus Erinæus Diodoro, una ex 4. urbibus Doridis, in Achaja, sub monte Parnasso. Cæteræ Bœon. Cytinion metropolis & Lilæa.

Erineus, Orinus Ptolemæo *Miranda* Fazello & Aretio, & intus *Fiume di Noti*, fluvius Siciliæ, per Neetum & illius agrum fluens, ac in mare inter Syracusas & Pachynum apud Longum promontorium exiens. *Plin. Ptol. Pauf. & al.*

¶ Erineus, *Miranda*, amnis est parvus Siciliæ, in valle Neætina. In mare Jonium se exonerat, 12. milliaribus à Neæto in Boream. *Thuc.*

Eris fluvius Brutiorum, qui apud Terinam oppidum in Terinæum sinum influit. Vide Ocinarus. *Lycop.*

Erithini, sive Erythini, scopuli Ponti Euxini, apud oram Bithyniæ, in Paphlagoniæ confinio, qui *Farnasu* nunc, teste Bordonio, dicuntur. *Strab. Ptol. Steph.*

Ermæa, sive Hermæa, insula parva Sardiniæ, in ora orien- *Ptol.*

orientali, quæ *Molara* Pineto, & aliis *Telara* nominatur.

Ermæa, seu, & meliùs, Hermæa insula, quæ & Mercurii insula, nunc *la Tavolara* dicitur; estque in ora orientali, ubi incipit Borealis, prope Columbarium promontorium. Satis est fertilis, sed incolis caret propter frequentes piratarum excursiones.

Plin. Ermione, Hermionu Straboni & Thucydidi, *Castri* Sophiano, aliis *Maria*, oppidum Peloponnesi, in ora Argiæ, ad sinum Argolicum, inter Naupliam urbem & Scyllæum promontorium. Virgilius in Ceiri.

Hinc sinus, hinc spatio contra patet Ermionea.

Vide Hermione.

¶ Eruo, *Lough Earne*, lacus Hiberniæ, in Vltonia & in Comitatu Fermanagensi, qui ab antiquis Erdinus dictus fuit; estque duplex, & in confinio Connaciæ regionis.

Ant. Ernodorum oppidum fuit Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum, (non Carnutum, ut scribit Ortelius) inter Avaricum 13. & Argentomagum 27. mill. pass. ex Antonini Itinerario.

¶ Ernodorum quibusdam est *Issoudun*, urbs Galliæ, in provincia Bituricensi, quæ Latino recenti Exelodunum dicitur.

¶ Ernolatia, oppidum Norici, ubi nunc vicus *Hall*, in Austria superiori, ad fluvium *krems* dictum teste Cluverio. 6. leucis Germanicis distat a Lentia in austrum.

Joseph. Eroge, locus Judææ circa Hierosolymam, ubi mons scissus est, & ad 4. stadia loco dimotus, teste Iosepho.

¶ Erpachium, *Erpach*, castrum Germaniæ, in Francunia & in tractu dicto Othonis sylva; unde regiuncula adiacens dicitur Comitatus Erpachiensis, proprio parens Comiti, & ferè medium inter Rhænum, Mœnum & Necarum fluvios.

Erphordia, & Hercinophordia, *Erfurdt*, urbs maxima Germaniæ, Thuringiæ caput. Vide Bicurgium.

¶ Erphordia, seu Erfordia, *Erfurdt* incolis, *Erford* Gallis, urbs ampla & munita Germaniæ, ad fluvium *Ieram*, & regiunculæ ad instar, nunc Mergisburgum dictum à Meroveo Francorum Rege, Academia sua illustris & arce S. Ciriaci dicta, *Cirsaxburg*, antea sui pene juris; sed ab Electore Mogontino vindicata, ipsi subest ab anno 1664. ope Gallorum. Vix 3. leucis distat a Vimaria in occasum, uti 5. ab Iena, 3. à Gotha in ortum, & 14. à Lipsia in occasum.

Erpis, *Macarmeda*, teste Marmolio, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ mediterraneum.

Ptol. Erpis seu Herpis, oppidulum nunc est regni Fezzæ, In Errifis provincia, juxta fluvium Nocor dictum, ad pedes montium; & *Merulsa* a quibusdam vocatur. *Macarmeda* autem est alius oppidum Fezzanæ provinciæ, 6. leucis à Fezza in Cæciam.

¶ Erquicum, *Erquico* seu *Ercoco*, urbs Africæ munita, in Abassinia, in ora littorali maris Erithræi, cum portu capacissimo & admodum frequenti, 100. circiter leucis Gallicis à Suacheno in austrum; estque totius illius oræ emporium. Dicitur etiam ab aliis Arquicum, & aliàs Adulis dicta fuit.

¶ Errifis, *Errif*, provincia regni Fezzæ; in Africa, versùs oram maris Mediterranei, inter Hasbatam provinciam ad occasum & Garetam ad ortum. Ibi urbes alicujus notæ Gomera, Velitiaa, & Mezemma, in ora maris Mediterranei.

Ant. Erroris Insula, *Alboran*, sive *Albasama*, teste Ortelio, insula maris Africi, inter Carthaginem novam & oram Mauritaniæ Cæsariensis.

¶ Erroris insula, *Alboran* Europæis, insula parva & oblonga Africæ, in ora regni Fezzæ & provincia Garretæ, ex adverso promontorii Trium Furcarum, a quo vix distat 2. leucis in Boream, habetque tantùm aliquot vicos cum castro contra piratas.

Auso. Erubris, sive, ut alii codices habent, Erobrus, *Rober*, teste Ortelio, fluvius Germaniæ superioris, seu Galliæ Belgicæ, per Lotharingiam in Mosellam influens. Ausonius edyl. 10.

Te rapidus Gelbis, te clarus marmore Erubris.

Plin. Eryannus, qui & Eryanos legitur, fluvius Troadis, unus ex iis qui ex monte Ida profluunt.

Plin. Pausan. & al. Erymanthus, *Dimizana*, teste Nigro, fluvius, mons, & oppidum Arcadiæ, in Peloponneso. Oppidum Tegeæ finitimum, mons cupressis abundat, fluvius ex monte scatens, in Alpheum defertur. De eo Virgilius libro 5 Æneidos:

Concidit, ut quondam cava concidit aut Erymantho,
Aut Ida in magna radicibus eruta pinus.

Mons apris abundat: ubi Hercules aprum illum immanem & furiosum interfecit.

Erythea sive Erythria. Vide Gades.

Erythiæ, *Barlinguas* Henrico Coquo, insulæ Lusitaniæ, in ora occidua, inter ostia Tagi & Mundæ fluminum, 12. leucis utrinque, quas Mela Geryonem habitasse refert. *Strab. Plin. Dionys. Mel.*

¶ Erythiæ quid sic, non constat *Barlinga* enim alias Londobris dicta fuit. Vide ibi.

Erythræ, *Colire* Nigro, *Stolar* aliis, urbs Ioniæ episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino, apud Argenum promontorium, inter Clazomenas & Teon proximas urbes Erythræa Stephano, Sibylla Erythræa celebris. Statius lib. 6. Theb. *Strab. Plin. Ptol.*

Talis erat: dites petrum comitantur Erythra.

Hinc Erythræus nomen gentis Claudianus in 6. cons. Honorii:

Inter Erythraeos surgentia colla smaragdos.

Fuerunt & Erythreæ oppidum Achaiæ, in Bæotia, ad Cithæronem montem & oppidum Thessaliæ, ad Peneum fluvium: de quibus Strabo, Plinius, Thucydides.

Erythræum mare, quod Arabiam felicem ad ortum, inter duos sinus, Arabicum & Persicum, alluit, Rubrum à Latinis dictum: ab Erythro Rege Persei filio nomen habens. In eo gemmæ leguntur prætiosæ. Tibullus libro 3. elegia 3.

Quidve in Erythræo legitur, quæ littore concha.

¶ Erythræum mare seu Rubrum, aliter Arabicus sinus, Asiam ab Africa separat, & extenditur inter Arabiam ad ortum, & Troglodyticam & Ægyptum ad occasum, nunc vulgò *mer Rouge & mer de la Mecque* Gallis, *mare Rosso* Italis: Arabes vocant *Bahar Corzum*. Aliis autem Erythræum mare est pars Oceani, inter oram Carmaniæ & Aromata promontorium, inter sinum Persicum & sinum Arabicum; diciturque nunc Oceanus Arabicus, *mer d' Arabie*. *Strab. Arria.*

Erythron *Furelli*, teste Marmolio, pagus Cyrenaicæ, in ora, inter Apolloniam ad occasum & Dardanidem ad ortum. *Ptol.*

Erythros, locus apud Tybur urbem Latii, qui & Rubra saxa nominatur, teste Strabone. *Strab.*

Eryx, *monte di S. Galiano*, mons & urbs Siciliæ à conditore paulò ante Dædali adventum in Siciliam nomen habens, in ora Boreali & occidentali, apud Drepanum urbem, ab ea 2. mill. pass. distans sorrorsum. Ibi templum erat Veneris Erycinæ celeberrimum. Populi Erycini Ciceroni. Virgilius libro 5. Æneidos: *Polyb. Strab. Thuc. & al.*

Tunc vicina astris Erycino in vertice sedes,
Fundatur Veneri Idaliæ.

¶ Eryx oppidum fuit Siciliæ, nunc vicus vallis Mazaræ, *Trapano del monte* dictus, ab incolis Drepanum translato, à quo vix 3. milliaribus distat in ortum. Mons autem cui insidet *monte di S. Juliano* dicitur.

Esapus, fluvius Asiæ. Vide Æsapus. Unde Esapius nomen gentis, uti apud Valerium Flaccum libro 3. Argon.

Ampycides petit adversis Esapia sylvis.

Esar, sive Eser Ptolemæo, fluvius Meroes insulæ Æthiopiæ sub Ægypto. *Plin. Ptol.*

* Esbus, *Sabosant*, ut nonnullis videtur, oppidum Judææ, inter Sabasten urbem Samariæ, & Emmaum urbem Judææ propiorem. Vide Esebon; nam videtur idem. *Esbas* adhuc Masiu. (* In manuscripto Seldeni Ἐσβοῦ.) *Ptol.*

Escamus, *Iskar*, fluvius Mysiæ superioris, in inferioris confinio, in Istrum per Bulgariam influens. *Plin.*

¶ Esco, *Sconga*, oppidum Vindeliciæ, in Germania, ad Lichum fluvium, 22. mill. pass. a Campoduno nunc in Bavariæ Ducatu, 9. leucis Germanicis ab Augusta in austrum, & totidem a Monachio in Africum distat.

Escua, * Esbua fortè Ptolemæo, vel Osca (quod magis probatur) *Huesca*, *Huescar*, & *Gauscar*, urbs Hispaniæ Bæticæ, & in regno Granatensi, apud fines Murciensis regni, inter Basti ad meridiem & Ventam Moralem ad Boream 7. leucis, ab Aceis 11. in Thesauro Linguæ Latinæ non bene in Hispania Tarraconensi reponitur. (* In Latino codice Escua, in Palatino * Ἔσκουα, quod in Seldeni manuscripto * Ἔσκουα.)

¶ Escua, seu, & meliùs, Osca, oppidum aliàs, Hispaniæ Tarraconensis, in Bastitanis, in confinio Bæticæ nunc *Huesca* dictum, in regno Granatensi, in confinio Castellæ novæ & Murciæ, inter Bastim in Africum & Carcam seu Caravacum in Cæciam. Paucis constat incolis, ad pedes montis Orospedæ,

¶ Escurisle, seu Escuriacum, *l'Escurial*, vicus Hispaniæ, in Castella nova. 7. leucis à Madrito, ubi Philippus secundus Hispaniæ Rex magnificentissimum monasterium excitavit cum insigni Ecclesia, S. Laurentio sacra, quod die S. Laurentii anno 1557. Gallos ad Fanum S. Quintini vicisset aperto marte. Usus est opera Ludovici de Funio Parisiensis Architecti eruditissimi, & in eo nihil ad divitias, ad splendorem, & ad ornamentum deest. Ibi etiam inest Regum Hispaniæ recentiorum Mausolæum in sumptuosa Capella Pantheon dicta; ita ut ædificium illud ab Hispanis dicatur octavum orbis miraculum. Quod si Reges Galliæ toties splendidissima ædificia excitassent, quoties Hispanos & alios prælio superarunt & insigni clade affecerunt, quot miracula orbis essent in Gallia.

Bibl. Esdrelon, *Campo di Faba*, teste Brochardo cum Petro Lajestainio, campus Palæstinæ, cujus Planicies longa est 30. mill. pass. lata 18. Circumstant illum Samaria ad austrum cum monte Ephraim, ad ortum lacus Cenesara, ad occasum mons Carmelus, ad arctos mons Libanus.

Holst. *Bibl.* Esebon, fluvius Moabitarum, in Palæstinæ & Arabiæ Petrææ confinio, & urbs Amorrhæorum, Esbuta Ptolemæo, ut aliquibus videtur, *Esbus* nunc, teste Andrea Masio. Sed hæc Esbus est Ptolemæi.

Cic. *Liv.* *Plin.* Esernia, Æsernia Ptolemæo, *Sernia*, Colonia Samnii, orbs episcopalis sub Archiepiscopo Capuano, inde sup. 40. mill. pass. in Comitatu Molisino, inter Venafrum ad occasum 10. & Bojanum ad ortum 20. à Telesia fere totidem in Boream. Vide Æsernia. De ea Silius libro 8.

Et quos aut Rufræ, aut quos Esernia, quosve
Obscura incultis Herdonia misit ab agris.

¶ Esguillonium, *Eguilon* seu *Aiguillon*, quod forsan melius, oppidum est Galliæ, in Aquitania & in Agenensi provincia, Ducatus titulo insignitum, ad confluentes Oldi in Garumnam, 4. leucis infra Aginnum. Vide Aguillionum.

Esia, (vide Æsia) *Oyse*, fluvius Galliæ Belgicæ.

Ant. Esigus, *Lalise* Mercatori, oppidum Africæ, in Mauritania Cæsariensi, inter Tipasam & Cirtam ad 30. mill. pass. Sed Sigus habent alii codices.

Plin. *Mel.* Esis (vide Æsis, sic enim scribitur aliis.) Hic fluvius apud Ravennam (à qua plurimùm distat) malè in Thesauro Linguæ Latinæ locatur

Eskia, *EsKdale*, regiuncula Scotiæ, in confinio Angliæ, à fluvio Eska sic dicta, prope Cumbriam provinciam, & inter Anandiam ad occasum & Lidesdaliam ad ortum.

¶ Eslinga, *Esling*, urbs est Germaniæ Imperialis & libera, ad Neccarum fluvium, in Ducatu Wirtembergensi una leuca a Stugardia in ortum. Est parvi circuitus & malè habita fuit ultimo bello Germanico. Dicitur etiam Ezelinga. Vide ibi.

Strab. Esopis, supercilium montis, in quo Locri urbs magnæ Græciæ constructa erat.

P. Vict. Esquiliæ, & Esquilinus mons, *monte di S. Maria maggiore*, teste Marliano cum aliis, unus ex 7. urbis Romæ collibus. Vide Exquiliæ: nam utroque modo apud Ovidium & alios auctores veteres scribitur & legitur. Ovidius lib. 6. fast.

Ipse sub Esquiliis, ubi erat sua regia, cæsus.

Proc. Esquilina Porta, *Porta di S. Lorenzo*, teste Marliano cum Andrea Fluvio & aliis, una ex portis urbis Romæ, quæ & Prænestina nominatur, quod ab urbe Roma Præneste urbem usque deducit. Appellatur etiam *Porta Maggiore*.

¶ Esquilina, porta Romæ, nunc clausa est, teste Famiano Nardino; eratque inter Portam S. Laurentii & Portam Maiorem in Exquiliis.

Plin. *Mel.* *Ptol.* Essedones, qui & Issedones, populi Scythiæ extra Imaum montem. Vide Issedon: quæ est metropolis ipsorum. Hi cadavera Parentum dilcerpunt & aliis casnibus permista comedunt: ossibus serò capitum auro ornatis pro poculis utuntur, teste Solino. Illos Mela inter Mæotim paludem & Arimaspos longo tractu incolentes locat. (* Iosdones in manuscripto Seldeni.)

¶ Essequebia, *EsseKebe*, flovius Americæ meridionalis, & ex præcipuis Guianæ regionis. Oritur versùs lacum Parimæum; & auctus plurimis fluminibus, in mare Boreale, se exonerat in Caribana regione, & ad ortum Orenoci fluvii. Dicitur *Esquib* ab Hollandis, qui aliquot Colonias habent in eo tractu.

Essui, populi Galliæ Celticæ, quos variè indigitant: Alii *Bessin*, in Normannia, alii *Seez*, urbem eiusdem regionis, alii *Eu*, oppidum Comitatus Picardiæ, alii *Aeth*, oppidum Hannoniæ. *Sed Aeth & Eu* cum sint in Gallia Belgica, Essui verò in Celtica proximi Armoricis à Cæsare describantur, nulla ratione Essui dici possunt: sicuti nec *Rotelois*, Comitatus in Campania. *Cæs.*

¶ Essui populi Galliæ, qui & meliùs Sessui, populi fuere ubi Vagositum, nunc Sagium, *Seez*, in Ducatu Normanniæ. Vide Sessui.

Estella, Estella, urbs parva Hispaniæ, in regno Navarræ, cum castro, ad Egam fluvium, ubi recipit Urederum amnem. Ab ea regiuncula adjacens dicitur *Merindada de Estella*. 7. leucis distat à Calaguri in Boream & 6. à Pompejopoli in occasum. Dicitur etiam Stella. Vide ibi.

¶ Esthonia, *Esten*, Livoniæ pars Septent. in Sveciæ Regno à plurimis annis. Eius partes sunt Esthonia propria, Vicheslandia, Alentakia, Viria, Haria, Jervia, & Oldenpoa. Eius urbes Præcipuæ sunt Fellinum, Revalia Pirnavia, Torpatum, Hapselia, & Lehalium. *Strab.*

Estiones, vel Hestiones, *Esnig*, & *Eschenloch*, vel *Escenlog*, teste Lazio, populi Helvetiorum, quos Ægidius Scudus *Essenaberger* interpretatur: cui tanquam indigenæ magis fidendum videtur.

Estiones fuere populi Vindeliciæ, in valle Ilarl fluvii, inter Brigantios & Licatios, quod verisimilius, teste Cluverio, nunc ubi pars Sveviæ, versùs lacum Brigantinum.

Estula, *Esla*, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, ex montibus Asturum in meridiem per Legionem urbem fluens, ac in Durium apud Mirandam urbem Portugallicam immittens. *Scrip.* *Hisp.*

¶ Estola fluvius oritur in confinio Austriæ, deinde Legionem rigat & Beneventum; & postea aliquot auctus rivulis, in Durium se exonerat inter Senticam & Mirandam.

¶ Estotilandia, *Estotilande*, regio perampla Americæ septentrionalis, versùs terras Arcticas & Fretum Hudsonium ad Boream Novæ Franciæ. Dicitur aliter Terra Laboratoris, *Terra do Labrador*, seu nova Britannia ab Anglis; estque tantùm detecta versùs oram littoralem.

Esulæ, Æsulum Paterculo, locus apud Tybur urbem in Latio, teste Acrone, inter illud & Tusculum. Est & Esula, quæ etiam Asyla apud Græcos, vulgò *Isola*, urbs magnæ Græciæ littoralis, in ora Calabriæ ulterioris, episcopalis sub Archiepiscopo Siberenensi, inde 12. mill. pass. inter Crotonem & Lacinium promontorium, à Crotone 8. mill. in austrum. De Esulis Horatius libro 3. carm. 29. *Hor.*

Ne semper udum Tybur, & Esulæ
Declive contempleris arvum, &

Esuris, *Xeres*, teste Andrea Resendio, olim oppidum, nunc pagus Hispaniæ Lusitanicæ, in Bæticæ confinio, apud ostia Anæ fluvii, à Balsa urbe 4. leucis in ortum, apud Ayamontem oppidum. *Ant.*

¶ Esuris quibusdam est *Faro*, urbs munita Hispaniæ, in Algarbia, cum portu, prope Cuneum promontorium, 9. leucis Hispanicis ab ostio Anæ in occasum distans.

Etelesta, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Carpetanis. Vide Ecelesta, & Egelasto. *Ptol.*

Eteonos, oppidum Bœotiæ, apud ostia Asopi fluvii quod & Scarphia, uti et hodie nominatur, Statius libro 7. Theb. *Strab.*

Quis Scolon, densamque jugis Eteonon iniquis.

Fteta, fortè Egera Ammiano, *Rocana* nunc, teste Nigro, oppidum Mysiæ superioris, in inferioris confinio. *Ptol.*

Etheleum, Æthalois Straboni, fluvius Asiæ, terminus Mysiæ et Troadis. *Plin.*

Etocetum, *Vitokoester*, vel *Vicester*, teste * Camdeno, oppidum Albionis in Anglia, à Benaventa 45. mill. pass. apud Staffordiam oppidum. (Camdenus de *Vicester* errasse se fatetur, et tandem invenisse Etocetum esse locum iuxta Lichfeldiam, quem *the Wall* vulgariter vocant, à mœnium reliquiis ibi repertis.) *Ant.*

Etriculum, *Lataraco*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, inter Lampetiam et Dampetiam, et 6. mill. pass. quot à Marcopoli. Vide Hetriculum. *Liv.*

Etruria, Hetruria Plinio, Melæ, et aliis, quæ & Thuscia sive Tuscia, (utroque enim modo scribitur apud

apud veteres) provincia Italiæ notissima, & clarissima; longa inter Macram à Liguris disterminantem ad occasum, & Tiberim fluvium ad ortum, à Latio, Sabinis & Umbria dividentem, 284. mill. pass. teste Plinio, lata inter Apenninum montem, à Gallia Togata, sive Æmilia, ad Boream distinguentem, & Tyrrhenum pelagus ad meridiem terminantem, vix 100. mill. ubi maximè Apenninus à littore recedit. De ea Virgilius libro 8. Æneidos:

Ergo omnis furiis surrexit Etruria justis.

¶ Etruria, quæ Hetruria, & Tuscia, *Toscana*, Gallis *la Toscane*, pars est Italiæ. Subest pro majori parte dominio magni Ducis Etruriæ, ubi agri Florentinus, Senensis, & Pisanus. Eius caput est Florentia ad Arnum fluvium; & anno 1569. ex Duce Florentiæ & Senarum creatus fuit magnus Dux Etruriæ, primus Cosmus Medices à Pio Papa quinto. Pars autem minor subest dominio Summi Pontificis, ubi provincia Patrimonii S. Petri, Ducatus Castrensis, ager Orvietanus, & ager Perusinus. Dicitur meliùs Hetruria. Vide ibi.

Tac. Etruriæ promontorium, Etruriæ caput Catoni, Argentarius mons Rutilio, *Monte Argentario*, mons Thusciæ, in mare inter Portum Herculis & Telamonis contra Igilium & Dianium insulas maximè porrectus, apud Cosam urbem excisam.

Liv. Etrusci, Hetrusci Plinio, populi Etruriæ, iidem Tuscis, & Etruscus nomen gentis. Virgilius libr. 8. Æneidos:

Externos optate Duces. Tum Etrusca resedit,
Hoc acies campo.

Liv. Etrusci campi, *Prato Magno*, ut Ortelius refert, tractus Tusciæ fertilis, inter Fæsulas & Aretium, juxta Arnum fluvium.

Ioseph. Errau, locus Palæstinæ, Hierosolymis proximus, inde 2. schœnis recedens, teste Iosepho.

Paus. Eva pagus erat Peloponnesi, in Argia regione, maximus, in Arcadiæ confinio, in qua à Stephano locatur. Est & montis nomen ad Pamisum fluvium.

Pig.? Evandria, Evandriana Antonino, *Olivenza*, oppidum Hispaniæ Lusitanicæ, in regno Portugallico, ad Anam fluvium, Paci Augustæ finitimum. Sed Iacobo Vasconcello est *Talavervela*, oppidum Lusitaniæ, in Extremadura, ab Emerita supra 8. leuc. Eboram versùs.

¶ Evandriana est *Talavervelha*, oppidum aliàs Lusitaniæ, nunc Extremaduræ, Castellanæ, ad Anam fluvium, 8. leucis ab Emerita in occasum, versùs Eboram & Pacem Augustam.

Clav. Evandrius mons urbis Romæ, idem cum Palatino.

Steph. Evarchus, fluvius Asiæ, in Pontum Euxinum fluens, ac Cappadociam à Paphlagonia dirimens, apud Irim fluvium: cuius meminit Valerius Flaccus libro 6. Argon:

Quosque Tarna, niveumque ferax, Evarchus olorum.

Sed apud Flaccum fluvius Scythiæ esse videtur, seu Sarmatiæ. In Thesauro Linguæ Latinæ Scythiæ Asianæ tribuitur.

Strab. Plin. & al. Eubœa, quæ & Chalcis, & apud Poetas Abantis, *Negroponte*, insula Græciæ ingens, Achaiæ ad ortum adjacens, ab ea angusto freto divisa, inter austrum & Boream in longum 150. mill. pass. extensa, lata inter ortum & occasum 40. circuitu 365. Vrbes quondam primariæ, Chalcis illius caput, Carystus, & Eretria. Hinc Euboicus nomen gentis. Virgilius libro 6. Æneidos:

Et tandem Euboicis Cumarum allabitur oris.

¶ Eubœa, *Negroponte* Italis, *Negrepont* Gallis, insula est Græciæ Achaiæ ad Boream adiacens, ab ea angusto freto Euripo dicto divisa. Longitudinis est 130. milliarium circiter ab ortu in occasum, latitudinis autem 30. & circuitus 300. Ejus urbs primaria Chalcis, *Negropont*, Ponte jungitur continenti Achaiæ. Hæc insula diu Venetis paruit, quibus assignata fuerat à Rabanio Carcerio ejus Duce, ne à Turcis occuparetur, à quibus tamen anno 1470. subacta est per Mahumetem secundum, qui in eam atrocissimè desævit, & ab eo tempore subest dominio Turcarum. Habet arcem permunitam & armamentarium instructissimum.

Urbes Eubœ; adhuc extantes:

Carystus, (*Caristo.*)	Eretrea, quondam clara, (*Eretria.*)
Chalcis, metropolis & caput, (*Negroponte.*)	Oreum, (*l' Oreo.*)
	Porthmos, (*Portimo.*)

Eubœa quoque oppidum fuit Siciliæ, in ora australi, apud Pachynum promontorium, locus *Castellazio*, teste Fazell. (quod aliis *Castellaxo* & *Castelluxo*) dicitur. Aliis *Terra nova*; quæ potius Callipolis est, inter Camarinam & Gelam. *Strab.*

Euboicum mare, Euboicus sinus Livio, Oetæus sinus Ptolemæo, Opuntius sinus Melæ, *Golfo di Negroponte*, teste Ortelio.

Eubonia, Monsœda à Ptolemæo, Monapia Plinio, Menavia Bedæ, *Man* vel *the isle of Man* Anglicè, *Menavu* Britannicè, incolis *Maning*, ins. Albionis, inter Walliam & Scotiam, ac inter Cumbriam & Hiberniam. *Gilda.*

¶ Eubonia insula, Gildæ, ab aliis Monœda seu Mona dicitur, l' *Isle de Man*; estque insula oblonga Angliæ, aliàs regio titulo clara. Vide Monœda.

Eucapia, urbs Phrygiæ magnæ, episcopalis sub Archiepiscopo Synnadensi, apud Synnadam, inter Docimæum & Lysiadem, ubi racemi uvarum & magnitudine & feracitate spectabiles, unde urbi nomen esse videtur. *Strab. Ptol. Steph.*

¶ Eucarpia urbs est Asiæ minoris, in Phrygia magna, ad Hermum fluvium, versùs confinia Lydiæ, 50. circiter milliaribus à Synnada in occasum, 30. à Docimæo in austrum, & 40. à Lysiade. Sed non inter ipsas urbes. Quid sit nunc, non constat.

Euchaita, numero plurali, urbs archiepiscopalis Ponti Helenopolitani, seu Paphlagoniæ, in mediterraneis, olim episcopalis sub Archiepiscopo Gangrensi. *Nicep. Callist.*

Eudæmon Arabia, quæ Latinis Felix, *Ayman*, *Ayaman*, provincia amplissima Asiæ. Vide Arabia felix. *Nicep. Callist.*

Eudoses, populi Germaniæ, qui Altamero Misnenses putantur. *Mel.*

¶ Eudoses populi fuere ubi nunc pars Pomeraniæ citerioris & urbes Sundis & Barduin, Cluvetio teste. *Thuc.*

Eudoxiopolis, urbs archiepiscopalis Thraciæ, eadem Selymbriæ, sic in Eudoxiæ Augustæ honorem dicta. *Socr.*

Evenus, qui & Lycormas, teste Strabone, *Fidari* vel *Phidari* Nigro, fluvius Ætoliæ, ex Callidromo monte scaturiens, ac inter Ætolos & Locros mare Jonium petens, haud procul ab ora sinus Corinthiaci, Calydonem urbem interluens. Ostia inter Actium 670. & Molycriam urbem Ætoliæ 120. stad. Ovid. libr. 9. Metamorphoseon: *Strab. Plin. Ptol. & al.*

Venerat Eveni rapidas Iove natus ad undas.

Euganei, populi Venetiæ, quorum regio *la Marcha Trevisana & Trevigiana* nominatur, tametsi hæc magis pateat. Euganei verò colles in agro Patavino *li Monti di Padoa* dicuntur, apud Areste. Euganeus quoque nomen gentis. Silius libr. 8. *Plin.*

Tum Trojana manus, tellure antiquitus orti,
Euganea profugique sacris Antenoris oris.

¶ Euganei populi fuere Galliæ Transpadanæ, in Italia: qui, teste Brietio, habitabant ubi nunc agri Bergomensis & Brixiensis inter lacus Larium & Benacum; & habebant ad austrum Cenomanos. Alii tamen credunt eos fuisse versùs Athesim fluvium & Vicentiam.

Eugeon, *Oggion*, oppidum Insubriæ, à fertilitate, seu generositate dictum. Vide Oglonium.

Eugubium, *Gubbio*, *Cubio*, *Eugubio*, urbs Umbriæ episcopalis sub Archiepiscopo Urbinate, inde 25. mil. pass. ad montis Appennini radices, in Ducatu Vrbinate, à Perusia ad 20. mill. pass. in Cæciam, quot à Tiferno in ortum. Iguvium veteribus. *Lib. Conc.*

¶ Eugubium, *Gubio*, urbs est Ducatus Urbini, in ditione Pontificia, ad radices Apennini montis, prope fontes Chiaseri fluvii, 15. milliaribus distat à Perusia, & paulò minus ab Assisio in Boream; estque in confinio Marchiæ Anconitanæ: & malè dicitur *Eugubio* à quibusdam.

Evila, *Aila*, oppidum Arabiæ petrææ, ad sinum Arabicum & montem Sinai, & regio, quam Physon fluvius è Paradiso egrediens irrigare traditur, & in qua aurum purissimum, & gemmæ pretiosissimæ nasci feruntur. *Bibl.*

¶ Evila quid sit, non constat inter auctores. *Aila*, enim oppidum Arabiæ, seu *Ailan*, est Ælana antiquorum, aliis Evila seu Hevila est pars Arabiæ felicis. *Plin. Ptol.*

Eulæus *Tiritiri*, teste Ortelio, & in tabulis Geographicis, fluvius Susianæ, Susa urbem regiam præterfluens ac ex Mediæ montibus oriens, per Susianam regionem, quam ab Elymaide dividit, in sinum Persicum defertur. Ulai apud Danielem. *Strab.*

Eumenis, *Esmalhisar*, Leunclavio, urbs Phrygiæ magnæ episcopalis sub Archiepiscopo Laodiceno, Syn- *Ptol. & al.*

nadæ finitima, ab Eumene Ruge condita anno urbis conditæ 556, & nominata. Eumenla quoque pagus est frequeus & magnus agri Novarienfis, fupra Ripariam & Hortam, vulgò *Omegna*, in calce laeus Hortæ ab Horta 7. mill. Olcelam versùs.

Scrips. Belg. Euoeno, *Aa*, teste Ortelio, fluvios Bulgll, per Flandriam fluens, ac in mare apud Graveliogam oppidum sese exonerans, cujus in vita S. Bertolphi fit mentio.

¶ Euneno, seu Agmn, *Aa*, fluvius Belgii. Oritur in agrn Bonomiensi, deinde per Artesiam provinciam labitur: ubi Audomaropolim rigat, & postea ad Gravelingam arcem Flandriæ in Ocesnum Germanicum se exonerat.

Scrip. Scot. Evonium, *Dunstaphag*, oppidum Scotiæ non obscurum, in Loquhabria (vel potius Lornia) regione, iu ora occidua, à Dumblaaa urbe ad 30. mill, io Corum, à Lorna oppido 12. De quo Hect. Boetius.

¶ Evonium, postea Stephsoodinum, *Dunstafag*, urbs est Scotiæ munita, in Lornia provincia, Regum antiqua sedes, cum portu capaci in ora occidentali, versùs Ebudas. Vix 5. milliaribus Scoticis distat à Mola insula in ortum, 55. à Dumblana io occasum, & 14. à Chilmoria in Boteam.

Ptol. Evonymus, insula Siciliæ, una Woliarum, *Strombeli* Nigro. Sed fallitur, quia *Stromboli* est quæ Strongile Ptolemæo nominstur. Potius est *Vulcanetto*, iosuls proxima, igaivoma. Strongyle verò à Lipara 10. mill. pass. abest in ortum, circuitu tetidem. In Thesauro Lioguæ Latinæ malè l' *Ysbega* indigitstur.

¶ Evnnymos insula quænam sit, non constat. Sunt qui credant esse *Lisca Bianca*; aliis autem, & forsan melius, est *Paro vetto*, insula satis parva, inter Liparam ad austrum & Strongylem ad Boream, in mari Thyrrheno, eum paucis iacolis,

Gem. Evosium, *Yvoix* oppidum Belgii, Ducatus Lucemburgensis, ad Charum fluvium, idem quod Ivodium. Vide Epoissiua,

Plin. App. Strab. & al. Eupatoria, urbs Paphlagoniæ episcopalis, & Mithridatis regia, ab eo condita, postea eo victo à Pompeio magno, Pompeiopolis, teste Plioin, dicta, Amisoque adjuncta: quam eversam jacere Andreas Thevetus refert.

Cic. Polib. Strab. Plin. Euphrares, *Frat* Nicolajo & alils, fluvius Asiæ notissimus, ex muntibus Armeoiæ majoria orieos, ac Mesopotamiam provinciam ad occasum & meridiem pertingens, eandem Tigri ad ortum ciogente; cui commixtus, sinum Persicum insra Teredonam urbem petit, Sic ab ubertate, teste Isidorn, nominatus: Eadem incrementa, quæ Nilus, habens, ac regiones ioandsns, teste Solino, oisi ubi angustiis Tauri muntis prohibetur. Ovidius libro 1. du arte amandi:

Hic est Euphrates præcinctus arundine frontem:
Cui coma dependet cærula, Tigris erit.

¶ Euphrates, fluvius Asiæ, ortus in Armenia majori, paulò post recipit Harpagum & Arsametem, deinde à septeotrione in meridiem tendens, Armeniam majorem à minori separans, alluit urbes Azirim, Zimaram, Melitenem, & recipit Arsaniam & Melam fluvios; postea Syriam & Arabiam regiones, à Mesopotamia divideos, & rigatis Ssmosatha, Zeugmate, & aliis iooumeris, auctus fluviis Marsia, Chabora, & aliquot aliis, iufra Seleuciam & prope Ctesiphoatem in Tigrim cadit, & eum ipso paulò post in sinum Persicum se exonerat.

Procs. Eophratesia, Enphrantensis Marcelllòo, regio Syriæ, ad citeriorem Euphratis ripam; quæ & Comagene. Vide ibi.

Plin. Eupilis, *Laro di Pasiano*, lacus Iosubriæ, per quem Lambrus fluvius transit, non emistus ab eo, ut scribit Plinius, eom pago ejusdem nominis, à Mediolano 28. mill. pass. Leocum versùs io Boream.

Stat. Euplæa, *Gajola*, Iasula parva Campaniæ, iu sinu Puteolano, inter Neapolim & Puteolos, haod procul à Margellenn, juxta Pausilypom promontorium seu montem. Statius libr. 2. syl. carm. 2.

Inde vagis omen felix Euplæa carinis.

Script. Gall. Ptol. Eura, *Auron*, fluvius Galliæ Celticæ, per Bituriges, ac Bituricas urbem floens, & in Ligerim labens.

Euria sive Evoria, quæ apud Ptolemæum citatum ab Ortelio noo reperitur, lu libro tameo Conciliorum memorata, urbs Epiri olim episcopalis, mediterranea, uune pagus, vulgo S. *Donati* dictus. Vnde Donatiana apud Nicephorum Callistum nominstur.

Busa. Euripus Chalcidicus, & Euboicus, *Stretto di Negroponte*, angustia maris inter Achaiam & Eubœam, quæ tanta est, ut illa hoie ad Chalcidem usbem ponte jungatur. Accipitur autem in libro Conoiliorum Euripus pro ipsa urbe Chalcide. Abest à Thermopylis 530. stadiis, teste Strabone, in austrum: cujos meminit Lucaous libro 5.

Euripusque trahit, cursum mutantibus undis,
Chalcidicas puppes ad iniquam classibus Aulim.

Euripus Tauromiaitanus sæpius reciprocans est, sed Euripus Eubœæ septies in die ac nocte quovis tempore reciprocare traditor, auctore Plinio, ita ut ventus ac navigia velis plenis frustretur, teste Mela. Ex quo in proverbiom abiit, *Euripus homo*, in inconstantes, & lu varias fortunæ vices. Unde Græci Euripistas hominem incertæ fidei vocaot. In Thesauro Lioguæ Latinæ in dictione Salganeus, Euripus pro fluvio accipitur, quod hic monere visum fuit.

Europa, tertia pars orbia, ab Asia in occasom & ab Africa io septentrionem recedens: ab illa Tanai fluvio, Euxino mare, & Ægeo pelagn divisa; ab hac mari Mediterraneo, Africo, Sardoo, & Iberico. Popoli Eoropæi, qui *Glaver* à Turcis, *Alfrangues* ab Æthiopibus nominaotor. De qua Ovidius libro 2. amor. elegia 12.

-nisi rapta fuisset
Tyndaris, Europæ pax, Asiæque foret.

¶ Europa, una ex tribus terræ partibus veteribus cognitis. Mioor est omnium, sed præcipua, vel ob solis nobilitatem, vel ob frequentiam incolarum, vel ob præclara facinora eorum qui eam hacteous tenuere. Ejus incolæ Eornpæi ab omoibus Asiaticis *Franki* dicuntur, seu & *Alfrangars*; & Europa, seu Christianorum regio, ab eis *Frankia* vocatur, propter præclara gesta à Francis iu illis partibus. Quidam autem addunt Europæos à Turcis *Giaour* dici, sed erraot. Est enim iajuriosum nomeo apud illns, quod infidelem significat. Europa habet à septentrione & ab occidente Oceanum, à meridie mare Mediterraneum, & ab oriente Asiam. Quibus limitibus Eoropa ab Asia separatur, inter veteres scriptores non satis coovenit. Sed hæc pauca à Cluverio accipe. Ut habeas, inqoit, verom Europæ & Asiæ terminum, statue post mare Ægæum, Hellesporum, Propontidem, Bosphorum Thracium, Pontum Euxinum, Bosphorum Cimmerium, paludemque Mœotin, primùm Tanais fluenta donec adverso amne ad flexum ejus oppidumque *Tuia* perveoias, quà Volgæ fluminis dextræ ripæ appropinquat, inde transversum jugum, quod inter utrumqnu flumen ex septentrione in meridiem protensom, vulgari vocabulo dicitur *Perevvlok* à Volgæ læva ripa, Rhyminlcos montes, ad oppida *Veliki Tumen* & *Lepsin*, proximamque Obii fluminis ripam, hinc ipsom flumen Obium sd Oceanum usque Scythicum & promontorium Lytarmio. Hæc illu Europa à Gallis *l' Europe* dicitur, *Europa* ab Italis & Hispanis. Divisa fuit olim io varias gentes regionesque. Hodie dividitur in complura regna & Principatus.

Europæ regiones ordine Alphabetico.

Achaja.	Helvetia.
Albion. Vide Britannia.	Hibernia.
Britaonia I.	Hispania citerior.
Britannia II.	Hispaoia ulterior, seu
Cimbrica Chersonesus.	Hispania Tarraconensis.
(Corsica.)	Hispania Bætica.
(Creta,)	Hispania Lusitanica.
Dacia.	Illyricum.
Dalmatia.	Iazyges.
Daoia.	Italia.
Epirus.	Liburnia.
Eubœa.	Macedonia.
Frisia.	Mysia seu Mæsia superior.
(Gallia Aquitanica.)	Mysia inferior.
(Gallia Belgica.)	Noricum.
(Gallia Celtica, seu Lugdunensis.)	Pannonia superior & inferior.
(Gallia Cispada.)	Peloponnesus.
(Gallia Narbonensis.)	Rhætia I.
(Gallia Traospadana.)	Rhetia II.
Germania magna.	Sarmatia Europæa.
Germaoia soperior.	Scandinavia.
Germania Iaferior.	Scythia Europæa.
Græcia. Vide Achaja.	Tracia.
Hellas. Vide Achaja.	Thule.

Er-

Regiones Europæ alio ordine.

Extrema marique attingentes.	
Hispania.	Mysia inferior.
Gallia.	Thracia.
Belgium.	Macedonia ad Ægæum mare.
Germania.	Thessalia.
Scandinavia.	Achaia.
Sarmatia.	Peloponnesus,
Macedonia ad Mare Jonium.	Epirus.
Dalmatia.	Vindelicia.
Liburnia.	Noricum.
Italia.	Pannonia superior.
Interiores.	Pannonia inferior,
Rhætia.	Iazyges.
	Dacia.
	Mysia superior.

¶ Europæ regna præcipua sunt, Francia, *la France*, Hispania, l' *Espagne*, Anglia *l' Angleterre*, Scotia, *l' Ecosse*, Hibernia, l' *Irlande*, Norvegia, *la Norvege*, Dania, *le Danemark*, Svecia, *la Suede*, Germania, *l' Allemagne*, Portugallia, *le Portugal*, Polonia *la Pologne*, Hungaria *la Hongrie*, Bohemia, *la Boheme*, Bosnia, *la Bosnie*, Bulgaria *la Bulgarie*, regnum Neapolitanum, *le royaume de Naples*, Sicilia, *la Sicilie*, Sardinia *la Sardigne*, Russia, seu magnus Ducatus Moscoviæ, *la Russie, ou le grand Duché de Moscovie*, Turcarum imperium cis Hellespontum, *l' Empire des Turcs en Europe en deçà les Dardanelles*, & Tartaria *Minor*, *la petite Tartarie*.

¶ Europæ Respublicæ præcipuæ sunt, Venetiæ, *la Republique de Venise*, Genua, *la Republique de Gennes*, uti Status Belgii uniti, *les Provinces unies du Pais-Bas*, & Helvetii, *les Suisses*. Insulæ sunt Corsica, *la Corse*, Creta *l' isle de Candie*, Islandia, *l' islande*, & Eubœa, *le Negrepont*. Supersunt ditio Pontificia, *l' Estat de l' Eglise*, Ducatus Sabaudiæ, *les Estats du Duc de Savoye*, Ducatus Mediolanensis, *le Duché de Milan*, ditio magni Ducis Hetruriæ, *l' Estat du grand Duch. de Toscane*, aliique Principatus, & Ducatus innumeri in aliis Europæ partibus, quos propriis in locis describemus. De his pluribus vide Reges & regna Europæ.

Europæ urbes præcipuæ:

Adrianopolis, Adrinople & Endrem, *in Turcica ditione.*
Amsterodamum, Amsterdam, *Hollandia.*
Antuerpia, Anvers, *Brabantia.*
Argentoratum, Strasbourg, *Germania.*
Augusta Vindelicorum, Aogsbourg, *Germania*,
Barcino, Barcelone, *Hispania.*
Belgradum, Belgrade, *Hungaria.*
Berga, Berghen. *Norvegia.*
Berna, Berne, *Helvetia.*
Bononia, Bologna, *Italia.*
Bristolium, Bristol, *Anglia.*
Bruxellæ, Bruxelles, *Brabantia.*
Buda Bude & Offen. *Hungaria.*
Burdegala, Bordeaux, *Gallia.*
Calaris, Cagliari, *Sardinia.*
Cæsaraugusta, Caragoza, *Hispania.*
Colonia Agrippina, Cologne & Coln, *Germania.*
Constantinopolis, Stamboul & Constantinople, *in Turcica ditione.*
Cracovia, Cracovv. *Polonia.*
Dublinum, Dublin, *Hibernia.*
Edimburgum, Edimburg, *Scotia.*
Florentia, Fiorenza, *Italia.*
Gedanum, , *Dantzick*, Poloniæ.
Geneva, Geneve, *Allobrogum.*
Genua, Genoa & Genes, *Italia.*
Hafnia, Koppenhagen, *Dania.*
Hamburgum, Hambourg. *Germania*,
Hispalis, Sevilla, *Hispania.*
Holmia, Stockholm. *Svecia.*
Londinum, London & Londres, *Anglia.*
Lubeca, Lubeck, *Germania.*
Lugdunum, Lyon *Gallia.*
Lutetia, Paris, *Gallia.*
Madritum, Madrid, *Hispania.*
Massilia, Marseille, *Gallia.*
Mediolanum, Milano, *Italia.*
Messana, Messina, *Sicilia.*
Moscovia, Moscovv, *Moscovia*,
Neapolis, Napoli *Italia.*

Pars Prima.

Norimberga, Nuremberg. *Germaniæ.*
Novogardia magna, Novogrod Veliki, *Moscovia*,
Olysippo, Lisboa, & *Lisbone Portugallia.*
Panormus, Palermo, *Sicilia.*
Praga, Prague & Prag, *Bohemia.*
Riga, Riig. & Rige, *Livoniæ.*
Roma, Roma, *Italia.*
Rothomagus, Roven. *Gallia.*
Sophia, Sofie *Bulgariæ.*
Taurinum, Torino *Italia.*
Thessalonica, Salonichi, *Turcicæ ditionis.*
Tigurum, Zurich, *Helvetiæ*,
Toletum, Toledo *Hispania.*
Tolosa, Toulouse, *Galliæ.*
Varsovia, Warsavv, *Polonia.*
Vienna, Wien & Vienne, *Germaniæ.*
Venetiæ, Venetia *Italiæ.*
Vilna, Vilna, *Poloniæ.*
Uratislavia, Breslavv. *Germaniæ.*

¶ Europa, provincia Illyrici Orientis, versùs Constantinopolim & Propontidem, ubi aliàs pars orientalis Thraciæ regionis, inter Pontum Euxinum ad Boream & Melanem sinum maris Ægæi ad meridiem extensa. Ejus urbes erant Constantinopolis, Selymbria, Rhodostos, Callipolis, Apri, & Perynthus.

Europum, Europus, Ptolemæo, urbs Syriæ, ad Euphratem fluvium, quæ & Amphipolis, & Thapsacum, teste Plinio, dicta fuit. Fuit & oppidum Macedoniæ, ad Axium fluvium, apud Apsalum, in finibus Almoporum cujus etiam Plinius meminit. Item Europus apud Ptolemæum urbs Mediæ præclara, Rhages in libro Tobiæ apellata, vulgò *Casan*, teste Castaldo, ultra Taresium in ortum, ab Armuza 200. leucis Hispanicis per Persepolim. *Plin. Ptol. Gic.*

Eurotas, *Basilipotamo*, hoc est, fluvius regius, fluvius Peloponnesi, per Laconicam in meridiem fluens, Lacedæmonemque urbem alluens, lautis abundans, cujus ortus est in Arcadia ex Stymphalo monte. De quo Ovidius libr. 2. amor. elegia 17. *Strab. Plin. & al.*

Frigidus Eurotas, populiferque Padus.

¶ Eurotas, fluvius Laconiæ. Oritur in Arcadia regione non procul ab Alpheo, in vico Asca, prope Megalopolim, longè à Stymphalo monte in austrum. Dictus est etiam Hymetus, & Marathon, & Neris, & in sinum Laconicum se exonerat.

Euryalus, *Belvedere*, locus Siciliæ amœnus, apud Syracusas, sic hodie, teste Aretio, nominatus. *Liv. Diod.*

Eurymedon, *Jercon & Zarath*, teste Theveto, fluvius Pamphyliæ, Aspendum urbem interluens, ad quem usque Cimon Atheniensium Dux Xerxem Regem Persarum fugientem classe persecutus est, teste Mela. De quo Dionysius Afer: *Strab. Plin. & al.*

Illic adspicies Aspendum, mœnia cujus
Eurymedon lavat amnis.

A Tauri montis jugo defluit, ac in mare magna vi aquarum labitur.

Eutane, vel Euthane Melæ, oppidum fuit Cariæ, ad sinum Ceramicum. *Plin. Mel.*

Eutropius, locus Bithyniæ, apud Chalcedonem, ubi Mauricius Imperator à Phoca occisus est. *Proco.*

Euxinum mare, & Euxinus Pontus, *Mar Maggiore*, & *Mar Negro*, in longitudinem 5. millibus stad. in latitudinem 3. ambitu 25. patens. Ovidius libro 5. elegia 10. de tristitia:

Ut sumus in Ponto ter frigore constitit Ister,
Facta est Euxini dura ter unda maris.

Exampæus fons Scythiæ Europææ, in quem Hypanis fluvius influit apud mare Euxinum, amarus, qui Sacræ Viæ à Græcis appellatur. De eo Herodotus plura lib. 4. *Herod. Mel. Sol.*

¶ Exampeus, seu Amaxampeus locus, fons & fluvius, qui amaras suas aquas in Hypanam evomit, fluviumque dulcissimum sui dissimillimum reddit; estque in Germano Sarmatia, in Bastarnis.

¶ Exeloduoum, seu Exsoldunum, *Issoudun*, urbs est Galliæ, in provincia Bituricensi, ad amnem *Thiols*, 7. leucis à Biturico in occasum, diciturque à quibusdam Ernodurus. *Ptol.*

* Exilissa, postea Septa, *Zeuta*, vel *Ceuta*, urbs Mauritaniæ Tingitanæ, in ora, contra Calpen. sic à 7. montibus, qui ob æqualitatem Septem Fratres appellatur, dicta, episcopalis sub Archiepiscopo Eborensi. Abest à Calpe freto intercidente 9. mill. pass. in meridiem. (* manuscript, Seldeni Ἐξίλισσα.)

¶ Exilissa, seu Lissa, *Ceuta* Hispanis, *Ciete* Gallis, urbs est Africæ, in Mauritania Tingitana, probè munita, & cum portu, sub dominio Regum Hispaniæ; cum aliàs pareret Regibus Portugalliæ, à quibus expugnata fuerat. Sedet ad fretum Herculeum. Vide Septa.

Strab. Eaitani, Heai Melæ, *Velez Malaga*, urbs Hispaniæ Bæticæ, in regno Granatensi, proxima Malacæ urbi, à qua 5. leucis in ortum recedit. Aliis est *Almunnecar*, urbs ejusdem oræ littoralis, a Valetio 8 leucis in ortum. Carolus Clusius *Salobreann* indigitat; sed hæc Selambina est Ptolemæi. Vide Sexitani.

¶ Eaitani, oppidum Bæticæ, quibusdam est Sexitanum, quod forsan meliùs: ubi nunc *Adra*, urbeculæ regni Granatæ, in ora maris Mediterranei. Vide Sextani.

Exolidunum, *Yssonldan*, oppidum præclarum Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum, ab Avarico oppido 4. leucis in occasum distans: quod quidam Uxellodunum à Cæsare appellari non bene autumant.

Val. Flac. ¶ Exolidunum, *Issondun*, urbs Galliæ. Vide Exolodunum.

Eaomatæ, Jaxamatæ, Melæ, Ixomatæ Polyæno, populi Sarmatiæ Asiaticæ. Ortelius putat eosdem populos esse Jaxamatas, & Eaomatas; sed apud Valer. Flaccum sunt diversi, qui Eaomatarum meminit lib. 6. Argon.

Exomatæ, Torinique, & flavi crine Satharcha.

¶ Eaonaba, fortè Ossonoba, urbs olim episcopalis Lusitaniæ, Ossonoba quibusdam nunc *Stembar*, vicus in Algarbia. Aliis est *Silves*, cui subest Ossonobensis Ecclesia.

Script. Brit. Exonia, olim Isca, *Excester*, urbs episcopalis Albionis, in Cornubia regione, (latè sumpta) caput illius, ad Isacam fluvium, ab Antivestæo promontorio occidentali 79. mill. pass. in ortum Wintoniam versùs.

Exonia, olim Isca Damnuniorum, urbs est Angliæ, in Devoniæ provincia, ad Iscam fluvium, & aliquot tantùm milliaribus ab ora maris Britannici distat. Vide Isca.

Ptol. Expolis, *Bezazar*, sive *Bozagar*, teste Moletin, urbs Sarmatiæ, ad Tanaim fluvium, ab ostiis in septentriones paulùm recedens.

Vill. Exquiliæ, mons Romæ, unus ex 7. collibus: qui & Exquilius mons. Vide Esquiliæ; utroque enim modo apud Ovidium legitur. De quo lib. 6. fast.

Jamque per Exquilias Romanam intraverat urbem.

Idem libro 3.

Qui nunc Exquilias nomina collis habet.

Sic ab excubiis, quæ ibi fiebant, dictus, teste Ovidio.

Ptol. Script. Brit. Extensio, Exoche in Græco codice, *Easton-nesse* Camdeno, promontorium Albionis sive Angliæ, in ora Suffolciæ regionis.

¶ Extrema, *Extremoz*, oppidum munitum Hispaniæ, in Portugallia provincia, inter Tagum & Anam, ad amnem Terram. 8. leucis ab Ebora in ortum, & totidem ab Helvis in occasum distat.

¶ Extremadura, *Extremadura* Hispanis, *Extremadoure* Gallis, provincia est Hispaniæ, & regni Legionis pars, cui adjacet versùs Boream. A meridie habet Andaluziam, ab occasu Portugalliam, & ab ortu Castellam novam. Urbes habet præcipuas Pacem Augustam, Placentiam, Cauriam & Emeritam.

¶ Extremadura, seu Estremadura Portugalliæ, *Extremadura*, provincia est etiam Hispaniæ, in regno Portugalliæ, versùs ostia Tagi fluvii, cujus urbs primaria Ulysipo, totius etiam regni caput. Dicitur à Gallis *Extremadoure Portugaise*.

¶ Extuca, *Exnea*, provinciæ est regni Marroci, in ora Oceani Atlantici, versùs Atlantem montem & confinia Biledulgeridiæ; estque pars regionis Sus dictæ.

Zeigl. Exelinga, *Eslingen*, urbs Germaniæ, in Svevia, libera, apud Necarum fluvium, Stutgardiæ urbi primariæ Ducatus Wirtemburgensis & Canstadio proxima, inde 2., hinc 5. leuc. distans, inter Ulmam 10. & Heydelbergam 13. mill. Germanicis.

Eaerus, quæ Bœbe à Strabone dicta putatur, *Ezero* vulgò, urbs Græciæ, in Thessaliæ & Achajæ confinio, episcopalis sub Archiepiscopo Larissæ. Vide Bœbe.

F

Plin. FABARIA, quæ & Burchana, *Borkum*, teste Guillelmo Camdeno, insula Frisiæ, in mari Germanico, contra ostium Amasii fluvii. In Thesauro Linguæ Latinæ apud Cimbricam Chersonesum statuitur, sed inde longè abest. Sic dicta à copia fabarum.

Fabaris, qui & Farfarus Ovidio *Farfaro*, fluvius Sabinorum, teste Servio, qui ex Severo monte ortum ducens, in meridiem fluit juxta Farfense cœnobium, ac in Tiberim ad Felicianum oppidulum & montem Faliscorum labitur. *Vir. Siden.*

¶ Fabaris, seu Farfarus amnis, nunc *Farfa* dicitur. Oritur prope Mompeum, in eo loco qui dicitur *Capo Farfa*, & in Tiberim labitur, inter Castra Felicianum & Fianum.

Fabianus, pagus agri Sulmonensis, ubi cum arva rigantur, herbæ aqua necantur, & fruges aluntur, teste Plinio libr. 17. cap. 26. *Plin.*

¶ Fabiranum, *Bremen*, urbs archiepiscopalis Germaniæ, Anseatica atque libera, ad Visurgim fluvium, Ducatus titulo decorata ab anno 1648. & tota adjacens ditio juris Sveciei effecta est pace Monasteriensi. Vide Phabiranum.

Fabrateria, *Favateria*, Colonia & oppidum olim, nunc pagus Latii, inter Aquinum & Fregellas, ab Aquino 8. mill. pass. distans. In Thesauro Linguæ Latinæ malè in Campania locatur. Populi Fabraterni Plinio, Silius libro 8. *Strab. Ant. Patec.*

Hic Fabrateria vulgus: nec monte nivoso

Descendens Atina aberat.

¶ Fabrateria, nunc *Falvaterra*, pagus Volscorum, in Latio, prope Lirim fluvium, in ditione Pontificia, & in ipso confinio regni Neapolitani, 8. milliaribus distat ab Aquino in occasum.

Fabrianum, *Fabriano*, oppidum amplissimum Piceni, ex maximis Italiæ, Sentino urbi excisæ & Matellicatibus propinquum ad 6. mill. pass. à Camerino 14. Æsiom versùs 30. Hic optima charta.

¶ Fabrianum oppidum est, & unum ex 4. castellis Italiæ, in ditione Pontificia & in Marchia Anconitana, ad radices Apennini montis, in limite Ducatus Urbini, inter Sentini rudera ad occasum, & Matelicam ad ortum, 14. milliaribus à Camerino in Boream. *Mart. Rom.*

Fabricus pons, *Ponte di quattro Capi*, teste Andrea Fulvio, unus ex pontibus urbis Romæ, à Fabricio Consule extructus. De quo Horatius libr. 2. satira 3. *Hor. Vill.*

Atque à Fabricio non tristem ponte reverti.

Fagophagi, populi Germaniæ, Thuringis, & Hassis, seu Cattis finitimi, necnon Franconiæ: quorum regio *Buchavu*, cujus caput est Fulda, urbs inter Herbipolim 13. & Casellam 10. leuc. *Script. Germ.*

¶ Fajalis, *Faial*, insulæ maris Atlantici, & una ex Azoribus seu Tertiariis, satis parvæ, sed fertilis & bene culta, sub dominio Regis Portugalliæ cum aliquot pagis & castris, 30. leucis Gallicis à Tertiaria distat in occasum.

Falacrinum, vicus Sabinorum, locus nativus Vespasiani Imperatoris. Vide Phalacrinum. *Ant.*

Falacrium, *Rasocolmo*, teste Fazello, promontorium Siciliæ, inter Pelorum promont. 12. & Mylas oppidum in austrum & Africum 24. mill. pass. in Thesauro Linguæ Latinæ *Melazzo* pro *Cappo di Melazzo* indigitatur; sed malè, cùm adeo à Mylis distet. *Ptol.*

¶ Falæza, *Falaise*, oppidum Galliæ, in Normannia provincia, ad Antam amnem. 7. leucis à Cadomo in austrum distat, & 9. à Sagio in Circium. Juxta est Gibræum, *In Guibray*, suburbium nundinis suis celebre.

Falarienses, populi Piceni, quorum oppidum Falaria excisum, quod adhuc *Falerione* nominatur, teste Pamphilo, apud Tignium oppidum, inter Firmum & Fanum S. Genesii. *Plin.*

Falciana, *wels*, teste Lazio oppidum Norici, in Austria, ad Dravum fluvium, non ad Danubium, ut scribit Ortelius, à Lintio urbe 4. leucis Salisburgum versùs. Vide Locus felix. *Lib. Not.*

¶ Falciana, seu Locus felix, oppidum Norici. Nunc *Walse* dicitur; estque vicus Austriæ ad Danubium fluvium, 5. leucis infra Lentium in ortum; & differt ab oppido *Wels*, qui ad amnem *Traun* sedet, estque Ovilabis antiquorum. 3. leucis à Lentio in austrum.

Falconis mons, Vallatum Anton. *Valckenburg*, oppidum Belgii, inter Aquisgranum & Trajectum ad Mosam, à quo 2. leucis in ortum abest. *Sigeb.*

¶ Falconis mons, *Fauquemont* Gallis, oppidum est Ducatus Limburgensis satis munitum, in ditione Hollandorum.

rum. 4. leucis distat ab Aquisgrano in occasum, juxtà amnem *Genl* dictum.

¶ Falcopinga, *Fallekoping*, oppidum Sveciæ, in Westrogothia provincia, 5. milliaribus Germanicis à Scara urbe in austrum, & 8. à Wenero lacu.

Liv. Rut. Ant. Faleria, Falerii Livio, urbs olim episcopalis excisa Hetruriæ, in Faliscorum finibus, apud Fescennium, seu urbem Castellanam, a qua ad 7. mill. passus Viterbium versùs abest. Locus cum aliquot ædibus *Falere*: & Leandro *Falare*, adhuc dicitur. Scribitur & Phaleria, à Strabone & Ptolemæo Phalerium, & Phalaris Catoni, à Phalerio Argivo condita.

¶ Faleris, seu meliùs Falaris, urbs Hetruriæ olim fuit in eo situ ubi nunc civitas Castellana, *civita Castellana*. Postea uno milliari cum dimidio ab eo loco in planitie nova civitas condita fuit, ubi etiam hoc tempore ruinæ & vestigia maxima visuntur, quæ Falaris adhuc nomen retinent; *Falere*; & fortè destructa veteri civitate, remansit ibidem templum Junonis Faliscæ, cum luco; quò destructis postea Falaris illis novis incolas iterum se recepisse crediderim tanquam ad validum castellum; atque inde civitatis Castellanæ nomen loco indidisse, teste etiam Luca Holstenio.

Falernus, mons, & ager Campaniæ, inter Caleaum & Sinuessam, maximæ fertilitatis; ager enim frumenti, mons vini generosissimi ferax est, Massico junctus. Tametsi sunt qui Falernum montem Puteolis proximum faciant, & nomen antiquum retinere scribant. Hinc Falernus nomen gentis. Virgilius libr. 2. Georgicorum:

& quo te carmine dicam
Rhætica? nec cellis ideo contende Falernis.

Vini Falerni meminit Martialis libr. 13. ep. 105.

Attica nectareum turbatis mella Falernum.

Polyb. & al. Falisca, Faliscum Diodoro & Stephano, *Galese* nunc, Colonia & urbs episcopalis Hetruriæ, Faliscorum metropolis, apud Tiberim fluvium, inter Fescenniam, seu urbem Castellanam, & Hortam ad 4. mill. pass. Ortelius non sine manifesto errore *Monte Fiascone* indigitat; quæ urbs Mons Physcon appellatur, à finibus Faliscorum longè distans.

Plin. Liv. Strab. & al. Falisci, Phalisci Ovidio, populi Hetruriæ, inter Ciminum montem & Tiberim fluvium incolentes: quorum urbes Falisca, Faleria, Fescennia, & Horta. Quos memorat Virgilius libro 7. Æneidos:

Hi Fescenninas acies, æquosque Faliscos.

In Faliscis fluvius est, qui boves candidos facit, teste Plinio libr. 2. cap. 103.

Caton. Faliscorum mons, & Soractes, mons Hetruriæ, in Faliscorum finibus, ad Tiberim fluvium, *Monte Sant' Oreste*, & *Monte di S. Silvestro*, non *Monte Fiascone*, ut Thesaurus Linguæ Latinæ, & quidam, vocis similitudine decepti, scribunt.

¶ Faliscorum mons quibusdam est Soractes, nunc *monte S. Oreste* dictus. Ibi oppidum *S. Oreste* dictum, ad Tiberim fluvium in provincia Patrimonii S. Petri, & è regione Sabinæ provinciæ, 8. milliaribus à civitate Castellana in austrum Romam versùs. Aliis autem, forsan, est urbs Mons Phisco dicta, *Montefiascone*, ad lacum Vulsinium.

¶ Falmutum, *Folmouth*, portus Angliæ capacissimus in ora australi Cornubiæ provinciæ, & in intimo ejus secessu, prope arcem *Pendenie* dictam. A quibusdam Volemuthum dicitur; & 30. milliaribus Anglicis distat à Plimuto in occasum.

¶ Falstria, *Falster* insula Daniæ, in mari Baltico, inter Lalandiam & Monam insulas, ad austrum Zeelandiæ, à qua separatur tantùm angusto freto Viridi dicto, vulgo *Grone Sund*. Ibi oppidum *Nikoping*, cum arce munita. Subest dominio Regis Daniæ.

¶ Famaugusta, *Famagosta*, urbs permunita Cypri insulæ, episcopalis sub Archiepiscopo Nicosiensi, à Turcis expugnata anno 1570. olim Arsinoe dicta. Vide ibi.

¶ Fanestria, *Fanestria*, vicus ditionis Pontificiæ, in Romandiola provincia, aliàs urbs episcopalis, nunc ferè in ruinis jacet.

¶ Fanshera, *Fanshere*, fluvius Africæ, in insula Madagascaria, in Carcanossia tractu. In Oceanum se exonerat in parte australi prope arcem Delphinam, teste Flacurtio. Ei adjacet vicus *Fanshere* dictus, in mediterraneis.

¶ Fantinum, *Fantin*, regnum parvum Africæ, in Guinea regione & in ora aurea, ubi Cormentinum & aliquot arces Anglorum & Batavorum.

Fanum, vel Cella Canici, *Kilkenny*, urbs Hiberniæ episc. sub Archiepiscopo Dubliniensi, inde supra 30. mill. distans, Leighlino & Osleriæ propinqua, academia.

¶ Fanum Canici, seu Kilkennium, urbs ampla Hiberniæ in Lagenia provincia, ad Neorum fluvium, Comitatus cognominis caput, versùs Momoniam. 50. ferè mill. pass. distat à Dublino in Africum, estque ferè media inter Cassiliam & Caterlogum: Vide Kilkennium.

Fanum Fortunæ, Fanum simpliciter Cæsari, Colonia Fanestris Melæ, *Fano*, urbs Umbriæ, in ora Semnonum littorea, episcopalis, inter Pisaurum ad occasum 5. & Senogalliam in ortum 15. mill. pass. dissita, in Ducatu Urbinate, licèt ditionis Ecclesiasticæ sit. *Plin.*

Fanum Luciferi. Vide Luciferi Fanum.

¶ Fanum Luciferi, *S. Lucar de Barameda*, oppidum munitum Hispaniæ, cum portu, in Vandalitia provincia, ad ostia Bætis fluvii. 6. leucis distat à Gadibus in Boream, & 15. ab Hispali in Africum.

Fanum Martis, *Mars*, vel *Marche en Famine*, oppidum olim, nunc pagus Belgii, in Lucemburgensi Ducatu & Leodiensis episcopatus confinio, inter Confediam 32. & ad Fines 27. mill. pass. ex Antonini Itinerario. Aliis pagus *S. Salvii*, in Hannoniæ & episcopatus Leodiensis confinio. *Ant.*

¶ Fanum Martis oppidum fuit Nerviorum, in Belgio, ubi nunc vicus *Fan*, in Hannonia, [illegible]. mill. pass. à Valentinianis, Cluverio teste. Aliis autem est vicus *Famars*, una leuca à Valentinianis in austrum.

¶ Fanum S. Ægydii, *S. Gilles*, oppidum Galliæ, in Occitania provincia, ubi S. Ægidius Eremiticam vitam duxit. Vix una leuca à Rodano fluvio in occasum distat, & tribus ab Arelate; estque in dominio utili Equitum Melitensium.

¶ *Fanum* S. Agathæ Gothorum, *S. Agata de Goti*, urbs est parva Italiæ, in regno Neapolitano, & in Principatu citeriori; episcopalis sub Archiepiscopo Beneventano, in confinio Terræ Laboris, & media ferè inter Beneventum ad ortum & Capuam ad occasum.

¶ Fanum S. Albani, *S. Albans*, oppidum Angliæ, in Comitatu Harfordiensi. Distat 6. milliaribus Anglicis ab Harfordia in occasum, & 15. à Londino in Boream; estque Verolamium antiquorum. Vide ibi.

¶ Fanum S. Albini, *S. Aubin du Cormier*, oppidulum est Galliæ, in Britannia minori, prælio suo memorabile, prope fluvium *Couesnon* dictum. 5. leucis distat à Rhedonibus in Boream, & totidem à confinio Normanniæ in austrum.

¶ Fanum S. Amandi, *S. Amand*, oppidum Belgii aliàs munitum, in Comitatu Flandriæ, & in Tornacensi agro, cum Abbatia celebri, ad Scarpam fluvium 2. leucis distat à Valentinianis in Boream, & 3. à Tornaco in austrum; subestque dominio Francorum ab anno 1667. Dicitur etiam Elno à quibusdam. Vide ibi.

¶ Fanum S. Andreæ, *S. Andrew*, urbs Scotiæ archiepiscopalis, in Fifa provincia & in ora Oceani Germanici, cum arce aliàs permunita. Vide Andreapolis.

¶ Faaum S. Andreæ, *S. Andero*, urbs ampla & munita Hispaniæ, in Biscaja provincia, cum arce & portu percapaci in ora littorali Oceani Aquitanici. 15. leucis Hispanicis distat à Bilbao in occasum, & 7. à Santillana in ortum. Aliàs Flavinnavia dicta fuit. Vide ibi.

¶ Fanum S. Angeli Longobardorum, *S. Angelo de Longobardi*, urbs est Italiæ, in regno Neapolitano & in provincia Principatus ulterioris, ad radices Apennini montis, episcopalis sub Archiepiscopo Compsano. 7. milliaribus distat à Compsa in Boream, & 20. à Benevento in Circium. Urbs est parva, & sensim deficit.

¶ Fanum S. Angeli in Vado, *S. Angelo in Vado*, urbs Italiæ, & ditionis Pontificiæ, in Ducatu Urbinate, juxta Metaurum fluvium, ad radices Apennini montis, episcopalis sub Archiepiscopo Urbini, sed unita est cum Urbania. Est in confinio ditionis Florentinæ, & 15. milliaribus distat ab Urbino in occasum.

¶ Fanum S. Asaphi, *S. Asaph*, urbs Angliæ, in Vallia Boreali & in Comitatu Fliatensi, ad amnem *Cluyd*. Episcopalis est sub Archiepiscopo Cantuariensi. Distat 3. milliaribus Anglicis à Denbighia in Boream, 5. ab ora maris Hibernici in austrum, & 8. à Flinto in occasum.

¶ Faoum S. Audomari, *S. Omer*, urbs Belgii, in Comitatu Artesiæ, probè munita, ad Agnionem fluvium.

Episcopalis est sub Archiepiscopo Cameracensi. Vide Audomaropolis.

¶ Fanum S. Bertrandi, *S. Bertrand*, urbs Galliæ, in Aquitania, ad Garumnam fluvium, Convenarum caput, & ad radices Pirenæorum montium, episcopalis sub Archiepiscopo Auxitano; & alias Lugdunum Convenarum dicta fuit. Vide ibi.

¶ Fanum S. Brioci, *S. Brien*, urbs Galliæ, in minori Britannia, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi, in ora Boreali, cum portu in sinu maris Britannici. 16. leucis distat à Macloviopoli in occasum, 10. à Trecorio in ortum, 20. autem à Rhedonibus; estque satis munita.

¶ Fanum S. Christinæ, *S. Christina*, oppidulum Hispaniæ in regno Aragoniæ & ad fontes Aragonii fluvii, ad pedes Pyrenæorum & in confinio Galliæ. 4. leucis distat à Jacca in Boream.

¶ Fanum S. Christophori, *S. Christophle en Touraine* oppidum Galliæ, in Toronensi provincia, ad pedes collis, in confinio Andegavensis & Genomanensis provinciarum, 6. leucis distat à Turonibus in Boream.

Fanum S. Claudii, *S. Claude*, oppidum Sequanorum in Comitatu Burgundiæ, in limite Bressiæ provinciæ & Gessiæ tractus. 5. leucis distat à Geneva in occasum, & 3. à Rhodano fluvio. Hinc mons Jura adjacens dicitus etiam mons S. Claudii.

¶ Fanum S. Clodoaldi *S. Clou*, burgus cultissimus Galliæ, cum ponte lapideo ad Sequanam fluvium, & peramœno secessu Ducis Aurelianensis, duabus leucis infra Lutetiam in occasum. Ibi obiit Henricus tertius Francorum Rex.

¶ Fanum S. Columbæ, *Sainte Colombe*, oppidulum Galliæ, in Lugdunensi provincia, ad Rhodanum fluvium ex adverso Viennæ Delphinatus, cui ponte conjungitur. 5. leucis distat à Lugduno in austrum Condrievium versùs; estque veriùs Viennæ suburbium.

¶ Fanum S. Crucis, *Santa Cruz*, urbs munita Africæ in regno Marochii & in regione *Sus* dicta, in ora Oceani Atlantici, cum portu capaci. Dicitur aliter *Cap d' Agner* & à Maoris *Darrumia*; & excitata fuerat à Lusitanis. Sed anno 1536. capta fuit à Rege Marochii, cui etiamnum subest.

¶ Fanum S. Crucis de monte, *Santa Cruz de la Sierra* urbs recens Americæ meridionalis, in Peruvia regione in provincia dicta *la Sierra*. Episcopalis est sub Archiepiscopo civitatis *de la Plata* dictæ. Maximè in ortum tendit; estque ad radices collis, in confinio Paraguajæ regionis. 80. leucis Hispanicis distat ab urbs Argentea seu *de la Plata* in ortum, & 60. ab Argenteo fluvio in occasum, sub Hispanis.

¶ Fanum S. Desiderii, *S. Dizier*, urbs Galliæ munita in Campania provincia, ad Matronam fluvium, obsidione sua celebris. Sedet in limite Barrensis Ducatus. 6. leucis à Barro in occasum, & totidem à Victoriaco in ortum distat, 12. autem à Catalauno.

¶ Fanum S. Dionysii *S. Denys* cognomento *en France*, urbs est parva Galliæ in provincia Insulæ Franciæ. cum insigni Abbatia, in qua visuntur Regum Franciæ Mausolæa. Sedet ad amnem *la Cron*, qui paulò infrà cadit in Sequanam fluvium; distatque duabus leucis à Lutetia in Boream.

¶ Fanum S. Dominici, *S. Domingo*, urbs est ampla & archiepiscopalis Americæ septentrionalis, in parte australi Hispaniolæ insulæ, cum portu capaci. Vide Dominicopolis.

¶ Fanum S. Eutropii, *S. Tropez*, urbs munita Galliæ, in Provincia, cum portu capaci in ora littorali maris Mediterranei & sinus Grimaldini. 5. leucis distat a Foro-Julio versùs austrum, & 12. à Telone in ortum.

¶ Fanum S. Fidei de Bogota, *Santa Fè de Bogota* urbs est archiepiscopalis Americæ meridionalis, in novo regno Granatensi, prope fluvium *Pati* & lacum *Guatavita*, longè à mari remota, sub dominio Hispanorum, & ad radices montis Bogotæ.

Fanum S. Fidei, *Santa Fè*, oppidum Americæ septentrionalis, in novo regno Mexicano ante paucos annos ab Hispanis exstructum, juxta fluvium Borealem *de Nort*. Paucis constat incolis.

¶ Fanum S. Fidei, *Santa Fè*, urbs parva Americæ septentrionalis & novæ Hispaniæ, in provincia Vetragua, media inter utrumque mare Boreale & Australe, 12. leucis ab urbe Conceptionis, sub Hispania.

¶ Fanum S. Florentii, *S. Fiorenza*, urbs Italiæ, in ora Boreali Corsicæ insulæ, satis munita, cum portu & sinu parvo sub dominio Genuensium, Canelata antiquis dicta, ut quidam autumant. 20. milliaribus distat à Sacro promontorio in austrum.

¶ Fanum S. Flori, *S. Flour*, urbs est episcopalis Galliæ in Alvernia provincia. Vide Floriopolis.

¶ Fanum S. Galli, *S. Gal*, oppidum Helvetiorum, cum Abbatia insigni, cujus Abbas Imperii Princeps est, in Turgea tractu, & ex præcipuis Sociis Helvetiorum. Una leuca tantùm distat à lacu Constantiensi, & 4. à Lindavia in occasum.

¶ Fanum S. Germani, *San Germano*, oppidum Italiæ, in Pedemontio & in Vercellensi agro, alias munitum, 12. milliaribus distat à Vercellis in occasum, Taurinum versùs.

¶ Fanum S. Germani in Laya sylva, *S. Germain en Laye*, burgus amplus Galliæ, cum palatio superbissimo in colle, ad Sequanam fluvium ubi regius secessus. 4. leucis à Lutetia in occasum distat.

¶ Fanum S. Ghisleni, *S. Ghislain*, oppidum munitum Belgii, in Hannonia provincia, cum Abbatia, ad Haynam fluvium. Una leuca cum dimidia distat à Montibus in occasum, & 3. à Condato in ortum.

¶ Fanum S. Huberti, *S. Hubert*, oppidum Belgii, in Ducatu Luxemburgico, sub dominio tamen proprii Abbatis ad amnem *Homme* dictum. 4. leucis Belgicis distat à Bastonia in occasum.

¶ Fanum S. Jacobi, *S. Iago de Chile*, urbs Americæ meridionalis, regni Chiles primaria, in mediterraneis, & ad radices Andium, ab Hispanis exstructa, juxta fluvium Maipum. Episcopalis est sub Archiepiscopo *de la Plata* dicto. 15. leucis à mari Pacifico in ortum distat.

¶ Fanum S. Jacobi, *Sant Iago*, urbs Africæ insulæ cognominis caput, in Oceano Atlantico, in insulis Capitis viridis; estque munita & episcopalis sub dominio Regis Lusitaniæ. Capta fuerat & vastata à Francisco Draco Anglo anno 1585.

¶ Fanum S. Jacobi, *Sant Jago*, urbs Americæ septentrionalis, in ora australi Cubæ insulæ, cum portu capacissimo, episcopalis sub Archiepiscopo S. Dominici sub Hispanis; deficitque in dies.

¶ Fanum S. Iacobi de Estero, *Sant Iago del Estero*, urbs Americæ meridionalis, & Tucumaniæ regionis caput, atque episcopalis, sub Hispanis, iusta fluvium *Estera* dictum, 170. leucis Hispanicis à Potosio distans.

¶ Fanum S. Iacobi de Guatimala, *San Iago de Guatimala*, urbs Americæ septentrionalis, in nova Hispania, & in provincia Guatimala, episcopalis sub Archiepiscopo Mexicano. Vide Guatimala.

¶ Fanum S. Ioannis ad Tavum, *S. Iohnstowne*, urbs Scotiæ, aliàs Perthia dicta à provincia cognomine, in qua sedet, ad Tavum fluvium. 20. milliaribus Scoticis distat ab Edimburgo in Boream.

¶ Fanum S. Ioannis Angeriaci, *S. Iean d' Angely*, oppidum Galliæ, in Santonia provincia, aliàs munitum; sed ejus munitiones disjectæ fuerunt à Rege Ludovico XIII. Vide Angeriacum.

¶ Fanum S. Ioannis de Auro, *San Ivan del Oro* oppidum Americæ meridionalis, in Peruvia, intra montes, & in provincia Camata. 35. leucis Hispanicis distat à lacu Titicaca in ortum.

Fanum S. Ioannis de Portu divite, *San Ivan de Puerto rico*, urbs Americæ septentrionalis, insulæ Portus divitis in mari Boreali caput. Jacet ad septentrionalem partem insulæ, cum portu capaci & arcæ Hispanorum; estque episcopalis sub Archiepiscopo Dominicopolitano. Capta fuerat ab Anglis anno 1597. sed posteà ab ipsis derelicta & vastata.

¶ Fanum S. Ioannis de Ulva, *S. Ivan de Vlua*, arx triangularis Americæ septentrionalis, in ora littorali novæ Hispaniæ, in insula parva ei adjacente in mari Boreali, contra portum veræ Crucis, & ad ipsius tutelam, ab Hispanis exstructa. Distat 80. leucis Hispanicis ab urbe Mexico in ortum.

¶ Fanum S. Ioanni Laudonensis, *S. Iean de Laune*, oppidum Galliæ, in Ducatu Burgundiæ, ad Ararim fluvium, parvum, sed munitum, & frustra obsessum ab Hispanis anno 1637. Distat 3. leucis ab Auxona in austrum. Dicitur & Laudona.

¶ Fanum S. Ioannis Luzii, *S. Iean de Luz*, oppidum Galliæ, in Vascitania, in regiuncula *Terre de Labour* dicta, iuxta ostium amnis *Vrdacury*, ubi in Oceanum. Aqui-

Aquitanicum se exonerat, 2. leucis à confinio Hispaniæ & ab arce Fonte rapido in ortum. Ibi celebrata fuere anno 1660. sponsalia Ludovici XIV. Francorum Regis Christianissimi cum Maria Theresia Austriaca. Dicitur aliter Luisium. Vide ibi.

¶ Fanum S. Ioannis Maurianensis, *S. Jean de Maurienne*, seu, & melius, *S. Jean*, ut ipsi incolæ dicunt, urbs est satis culta Sabaudiæ, sine muris, in Mauriana valle, ad Arcum fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Viennensi. 3. leucis distat à confinio Delphinatus in Boream, 5. à Monasterio urbe Tarantasiæ in austrum, & decem à Gratianopoli in ortum.

¶ Fanum S. Ioannis Pedeportuensis, *S. Jean pied de port*, oppidum Galliæ permunitum, in Navarra inferiori, intra montes, ad amnem Nivum, vix una leuca à confinio Navarræ superioris & à montibus Pyrenæis, & 8. à Bajona in austrum.

¶ Fanum S. Iustæ, *S. Justa*, monasterium Hispaniæ, in Extremadura provincia, 7. leucis à Placentia, in valle fertilissima, ubi Carolus V. relicto Imperio, solitariam vitam duxit, ibique obiit anno 1558. die 21. Septembris.

¶ Fanum S. Leonis, *S. Leo*, urbs est Italiæ, in ditione Pontificis & Ducatu Urbini, episcopalis sub Archiepiscopo Urbinate. Ejus Episcopus dicitur etiam Monsferetranus à regiuncula adjacente. Urbs ipsa parva, sedet in colle, in limite Romandiolæ & Tusciæ, prope amnem Ariminum, 15. milliaribus à Sarsina in ortum, & 5. tantùm à Fano S. Marini in occasum.

¶ Fanum S. Licerii, *S. Lizer*, urbs Galliæ, in Aquitania. Vide Conserrani.

¶ Fanum S. Maclovii, S. *Malo*, urbs Galliæ, in Britannia minori, parva, sed munita & dives, cum portu capaci, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi. Vide Macloviopolis.

¶ Fanum S. Marci, *S. Marco*, urbecula Italiæ, in regno Neapolitano & in Calabria citeriori, episcopalis sub Archiepiscopo Cosentino. Vix 10. milliaribus distat à mari Tyrrheno in ortum, & 7. à Bisiniano, 16. autem à Cosentia in Boream.

Fanum S. Marini, *S. Marino*, oppidulum Italiæ; in monte excelso situm, sui juris, caput Reipublicæ cognominis, cui subsunt tantùm duodecim pagi seu villæ. Est inter Ducatum Urbini & Romandiolam versùs Ariminum amnem, 5. milliaribus distat à Fano S. Leonis in ortum, & 10. ab Arimino in austrum. Dicitur à quibusdam Acermons.

¶ Fanum S. Marthæ, *Santa Marta*, urbs Americæ meridionalis, regionis seu gubernii cognominis caput, in ora littorali maris Borealis, cum portu & arce valida Hispanorum. Episcopalis est sub Archiepiscopo S. Fidei; fuitque aliàs ab Anglis & Batavis expugnata & vastata.

¶ Fanum S. Mathæi, *S. Mahé*, in finibus terræ dictum oppidulum Galliæ, in Britannia minori, in intimo recessu ad occasum, cum promontorio cognomine. Vide Gobæum.

¶ Fanum S. Maximini, *S. Maximin*, oppidum Galliæ in Provincia, versùs montes & ad fontes amnis Argentei, 6. leucis ab Aquis Sextiis in ortum, & 8. à Telone in Boream.

¶ Fanum S. Menehildis, *Sainte Menhoeuld*, oppidum munitum Galliæ, in Campania provincia ad Axonam fluvium, 9. leucis à Catalauno in ortum, & totidem à Virduno in occasum. Bis expugnatum fuit hisce ultimis temporibus.

¶ Fanum S. Michaelis Archangeli, *l'Arcangel*, urbs & emporium celeberrimum Moscoviæ, ad ostia fluvii Duinæ in mare Album. Vide Arcangelopolis.

Fanum S. Michaelis, *S. Mihel*, urbs Lotharingiæ, ad Mosam fluvium, in Ducatu Barrensi, media inter Tullum ad austrum, & Virdunum ad Boream.

¶ Fanum S. Michaelis, *S. Miguel*, oppidum Americæ septentrionalis, in nova Hispania & provincia Mechoacana, 20. leucis Hispanicis distat à Mexico in occasum.

¶ Fanum S. Michaelis, *S. Miguel*, oppidum novum Americæ septentrionalis, in nova Hispania & in provincia Guatimala, in ora maris Austrini, & ad ostia fluvii Lempæ, sub Hispanis 60. leucis Hispanicis distat à Guatimala in ortum.

¶ Fanum S. Michaelis, S. *Miguel*, oppidum Americæ meridionalis, in novo regno Granatensi, versùs montes, in ditione Hispanorum. Paucis constat incolis,

¶ Fanum S. Michaelis, *S. Miguel de Tucuman*, urbs Americæ meridionalis, in Tucumania regione, ad radices montium. Subest Hispanis, & 28. leucis distat à Fano S. Iacobi de Estero.

¶ Fanum S. Miniati Teutonis, *S. Miniato al Tedesco*, urbs longa Italiæ, in Hetruria & in agro Florentino, in colle, prope Arnum fluvium, media inter Pisam ad occasum & Florentiam ad ortum, recens in episcopalem sedem erecta sub Archiepiscopo Pisano.

¶ Fanum S. Nicolai, *S. Nicolas*, burgus peramœnus Lotharingiæ, ad Murtam fluvium, duabus leucis supra Nancejum in austrum, devotione erga sanctum Nicolaum Mirensem Episcopum celebri.

¶ Fanum S. Papuli, *S. Papoul*, urbs parva Galliæ, in Occitania provincia, episcopalis sub Archiepiscopo Tolosano. Dicitur & San Papulum, 5. leucis distat à Carcassone in Circium Tolosam versùs, à qua 9. leucis distat.

Fanum S. Pauli Leonini, *S. Paul de Leon*, seu *Leon*, & *Leondoul*, urbs Galliæ, in Britannia minori & in ora littorali maris Britannici, Episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi. Vide Leonium & Staliocanus portus.

¶ Fanum S. Pauli Tricastinensis, S. *Paul Troischasteaux* urbs Galliæ, in provincia Delphinatus, Episcopalis sub Achiepiscopo Arelatensi. Vide Augusta Tricastinorum.

¶ Fanum S. Pontii Tomeriarum, *S. Pons de Tomires* urbs Galliæ, in Occitania parva, sed episcopalis. Vide Tomeriæ & Pontiopolis.

¶ Fanum S. Quintini, *S. Quentin*, urbs munita Galliæ in Picardia, in Veromanduis, ad Somonam fluvium. Vide Quintinopolis.

¶ Fanum S. Quirici, S. *Quirico*, oppidulum Italiæ in colle, in Hetruria & agro Senensi, prope Orciam amnem 3. milliaribus distat à Pientia in austrum, inter Radicofanum & Senam.

¶ Fanum S. Remigii, *S. Remo*, oppidum Italiæ, in ora occidentali Genuensi; estque lepidum & cultum, in valle feraci. 9. milliaribus distat ab Albintemelio in ortum; subestque dominio Genuensium.

¶ Fanum S. Salvatoris, *S. Salvador*, urbs ampla Americæ meridionalis, & Brasiliæ regionis primaria juxta sinum omnium Sanctorum, vulgò *Bahia de todos os santos*, à quo urbs ipsa dicitur etiam sæpe *la Bahia*. Portu gaudet percapaci & arce valida, in ora maris Brasilii; estque episcopalis sub Archiepiscopo Olisipponensi. Sedet in edito colle. Capta fuit à Batavis anno 1624. Sed postea recepta à Lusitanis anno sequenti, ipsis etiam subest.

¶ Fanum S. Sebastiani, *S. Sebastian*, Gallis *S. Sebastien*, urbs est Hispaniæ probè munita, in Guipuscoa provincia, cum arce & portu capaci, in ora littorali Oceani, ad ostia fluvii Menlasci. Vix tribus leucis distat à confinio Galliæ in occasum, & 12. à Pompejopoli in Boream.

¶ Fanum S. Sebastiani, *S. Sebastian*, urbs Americæ meridionalis, & Præfecturæ fluvii Jannarii caput, in Brasilia, cum portu capaci & duplici arce, sub Lusitanis.

¶ Fanum S. Stephani, *Kirkbysteven*, oppidulum Angliæ, in Westmaria provincia, ad Itunam fluvium, versùs montes, & in limite Eboracensis provinciæ.

¶ Fanum S. Stephani, *S. Estienne*, seu & *S. Estiende de Furans*, burgus amplissimus Galliæ, in Forensi provincia, ad radices collis, & juxta amnem Furanium 2. leucis distat à Ligeri fluvio, & decem à Lugduno in Africum; estque carbonis terrestris fodinis celebris. Vide Furanium.

¶ Fanum S. Venantii, *S. Venant*, oppidum Belgii, in Artesia Comitatu, ad Lisiam fluvium, satis munitum, duabus leucis ab Aria in ortum Armenteriam versùs. Subest dominio Francorum ab aliquot annis, pace ad Pyrenæos confecta.

¶ Fanum S. Vincentii, S. *Vincente*, oppidum Americæ meridionalis, in Brasilia & in ora australi maris Brasilii, cum portu capaci. Regio adiacens dicitur *Capitania di S. Vincente*, Gubernium S. Vincentii; subestque Regi Portugalliæ.

Fanum S. Viti, *S. Veit*, oppidum Germaniæ, in Carinthia superiori, ad confluentias amnium *Wolitz* & *Glac*. 2. leucis distat à Clagensurto GurKium versùs.

¶ Fanum S. Viti ad flumen, *S. Veit am Flaum*, oppidum Germaniæ, in Carniola inferiori, in ora maris Adriatici & sinus Carnarii, ad ostia fluvii Carnarii, sub Austriacis.

¶ Fanum S. Yvonis, *S. Yves*, antea *Slepe*, oppidum Angliæ, in Comitatu Huntingdonia, ad Usam fluvium, 2. milliaribus infra Huntingdoniam.

Fanum Saturni, Crooium, locus insulæ Gaditanæ, qui *Panta di S. Sebastiano*, teste Ortelio, nominatur.

Fanum Vacunæ, *Vocone*, pagus Sabioorum, inter Cures 4. & Mandellam 8. mill. pass. à Fabari (nuoc Farsa) & Nerulo 10.

¶ Fanum Vacunæ, *Vocone*, vicus est Sabinæ provinciæ io ditione Pontificia, intra montes, & in confinio Umbriæ, 10. milliaribus ab Interamnia in austrum, Cures versùs, 15. autem à Nerulo.

Liv. Fanom Voltumnæ, oppidum Hetruriæ; quod variè interpretantur: quidam nunc *Massa* urbem esse putant, inter Rosetum, & Populonium, cui successit, à Senis 40. mill. distana; alii ex eo, Longula, Vetulonio, & Turrena, oppidis vicinis, Viterbium urbem constructam tradunt.

¶ Fara, *la Fere*, urbs Galliæ permunita, in Picardia provincia, & in Tirascia tractu, ad Oesiam fluvium, undique paludibus cincta, aliàs fortiter expugnata ab Henrico IV. Rege. 5. leucis distat à Fano S. Quintini in austrum Suessiones versùs, & 4. à Lauduno in occasum.

¶ Fara, *The Faire Yle*, insula parva maris Caledooii, inter Orcades & Schetlandicas insulas medio cursu ioterjecta, ubi tantùm castrum *Damo* dictum.

¶ Fara Campaniæ, *la Fere Champenoise*, urbecula Galliæ, in Campania provincia, media inter Sequanam fluvium ad austrum & Matronam ad arctos, 8. leucis à Catalauno in meridiem.

¶ Farenses, *Isles de Fere* seu *de Farre*, insulæ Oceani Caledonii, supra Scotiam & Orcades versùs Circium, quindecim numero, quarum præcipua sunt, *Stremo*, *Sadro*, *Ostro*, *Borde* & *Sando*; ibique loca, *Lomen*, *Wage*, *Suvina*, & *Calforsgreve* dicta, sub dominio Regis Daniæ.

¶ Parsa, *Farfa*, castrum Italiæ, cum Abbatia percelebri, in ditione Pontificia, & in Sabina, ad Farfarum amnem, 20. milliaribus distat à Roma in septentrionem.

Ovid. Farsarus. Vide Paberis, fluvius Sabinorum, de quo Ovidius libro 15. Metamorphoseon:

Nare tulis praeceps, & opaca Farfarus nada.

¶ Parima, *Farima* urbs Asiæ, in ea parte Japoniæ quæ *Niphon* dicitur. 18. leucis Hispanicis à Meaco in occasum, cùm provincia cognomine; cùm antea habuerit Reges proprios.

¶ Farnia, *Farne*, insula parva Angliæ, in Oceano Germanico, in ora litrorali Northumbriæ provinciæ, vix 3. milliaribus Anglicis à Bambargo castro, 6. ab Insula Sacra io austrum. & 12. à Bervico.

Farsalus, Pharsalus Appiano, urbs Thessaliæ episc. olim sub Archiep. Larissæo, nunc metropolis, in mediterraneis. Vide Pharsalus.

¶ Fartachium, *Fartach*, urbs Asiæ, in Arabia feliei, quæ ab aliis *Hadramut* dicitur; estque capur regni cognominis. 40. mill. pass. distat ab ora Oceani Indiei, & 300. circiter à promontorio Aromatum in Boream.

Farvelum Caput, *Cap Farvvel*, promontorium Groenelandiæ australissimum, versùs novam Franciam maximè porrectum. 200. leucis Gallicis distat à Freto Forbisherii in meridiem. A Gallis dicitur *Cap d'Adieu*.

Suet. Farum, vel Pharum, Fanum Regis, ut codices aliqui habent, locus Belgii, in ora maris Britannici, in Picardia, apud Bononiam urbem, à Carolo magno instauratus, *Tour d'Ordre* Gallis, *Ouldeman* Anglis, teste Ortelio.

Sil. Fascellina oppidum fuit Siciliæ, io ora occideotali, apud Panormum, de quo Silius libro 14.

Mille Thoantea sedes Fascellina diva.

¶ Fatigara, *Fatigar*, vegnum Africæ, in Æthiopia, antea sub dominio Regis Abessinorum, nunc antem in ditione Galarnm, teste Vossio.

Plin. Fauces Laterræ, *la Crau près de Mauguoil*, teste Dalecharopio, locus Galliæ Narbonensis, ad Stagna Volcarum.

Liv. Plin. Ptol. & al. Faventia, *Faenza*, urbs Galliæ Togatæ, in Æmilia; episc. sub Archiepiscopo Ravennate, unde 20. mill. pass. abest, inter Forum Cornelii & Forum Livii media, 10. mill. distans; ubi vasa fiunt coctilia. Cujus meminit Silius libro 8.

Arva coronantem nutrire Faventia pinum.

¶ Faventia, *Faience*, urbecula Galliæ, in Provincia; cujus figlina laudantur, dicta vasa Faventina, *la vaisselle de Faience*. Sedet prope amnem Bensonem, distatque 5. leucis à Grassa in occasum, & totidem à Foro-Julio in Boream.

Capit. Faustinopolis, urbs Ciliciæ episc. sub Archiepiscopo Selucicosi, inde 18. mill. pass. distans. Vide Anchiale.

Lib. Not. Febiana Castra, Phæbiana, vel Phæniana Ptolemæo, *Bebenhausen*, teste Pyramio, oppidum Rhætiæ, in Svevia, inter Ulmam & Cau Bureniam 3. leucis. Alius est *Langing*, oppidom Sveviæ ad Danubium fluvium, inter Ulmam ad occasum 4. & Werdam ad ortum 3. Dillingæ proximum; sed hoc non est in Rhætia, quæ eis Danubium est.

¶ Feldkirkia, *Feldkirk*, seu & *Vildkirch*, urbs parva Germaoiæ, in Tirolensi tractu, Comitatus cognominis, caput, ad Illum fluvium, qui paulò infra cadit in Rhenum, sub dominio Austriacorum, & in confinio Helvetiorum. 2. leucis distat ab Abbatiscella io ortum, estque media inter Curiam ad austrum & lacom Brigantinum ad Boream.

Ant. Felicis Lacus in Norico, lacus Austriæ, *Gemundersèe* seu *Draunsèe*, teste Lazio, inter Salisburgum & Lentium, ex quo Drahonus fluvius egreditur. Sed Simlèro est *Nideren Vaulsèe*.

¶ Felicis lacus, seu lacus Fœlix, aliis est pagus Austriæ superioris, nunc *Walsèe* dictus, prope Danubium fluvium, 5. milliaribus Germanicis infra Liotium in ortum Viennam versùs; & a quibusdam dicitur locus Fœlix, quod forsan meliùs.

Ant. Felicis Lacus, seu locus, ut alii codices habeot, *Blindenburg*, oppidum Pannooiæ, in Hungaria, ad Danubium fluvium, inter Strigonium ad occasum & Budam ad ortum, inde 3. hinc 4. leucis, quod etiam Hungaricè *Visegrad* vel *Vizzegrad* appellatur, teste Simlero.

¶ Felinom, *Felin*, urbs Livoniæ, ad Felam fluvium, in Estonia Provincia, cum castro, ubi proditus à suis anno, 1560. Goillelmus Furstenbergius Magister Ordinis Teutonici. Nunc subest dominio Regis Sveciæ. 14. leucis distat à Revalia in austrum, & 15. à Pernavia.

Plin. Felsina, (vide Bononia) urbs Æmiliæ archiepiscopalis, & academia, totius Romaodiolæ maxima ac primaria, à Thuscis condita anno ab orbe condito 3287. ante urbem Romam.

Ant. Peltria, *Feltre*, urbs Venetiæ episcopalis sub Archiepiscopo Aquilejensi, intra Alpes Tridentinas, non Rhæticas, ut scribit Ortelius, à Ceneta & Beluno 15. mill. pass. inter Venetias 43. & Tridentum 50. Populi Feltrini Cassiodoro, Fertini Plinio. Sed codex videtur depravatus. De qua exstat distichon Julii Cæsaris:

Feltria, perpetuò nivium damnata rigore,
Atque mihi posthac haud adeunda, vale.

¶ Feltria, *Feltre*, urbs aliàs Venetiæ, nunc Marchiæ Tarvisinæ, in Italia, ad Asonem amnem, qui paulò infrà cadit in Anaxum. Subest dominio Reipublicæ Venetæ, & 10. milliaribus distat à confinio ditionis Tridentinæ in ortum & 50. à Venetiis in Circium; estque episcopalis sub Patriarcha Aquilejensi.

¶ Femera, *Fameren*, insula est parva Daniæ, in mari Baltico, in ora littorali Holsatiæ & wagriæ provinciæ, à qua tantùm 4. milliaribus distat. Dicitur etiam Fimeria. Vide ibi. Tac.

Fenni Phinni Ptolemæo, Finni Iornandi, *Fiinlanders*, populi Scaodinaviæ, quorum regio Finlandia in ortum vergens, in Suecorum Moschorumque confinio.

¶ Fenni, seu Finni, populi Scandinaviæ, quorom tractus nunc Finnia, seu Finlandia dicitur, *la Finlande*; populi autem *Finlandeer*, Gallis *Finlandois*, sub dominio Svecorum, & in Moschorum confinio. Vide Finnonia.

¶ Ferdinandi Noronæ insula, *Ilha do Fernando Noronha*, insula Americæ meridionalis, versùs oram orientalem Brasiliæ, à Lusitanis detecta & munita, ipsis etiamnum subest. Parva est & malè culta, & 70. leucis distat ab ora proximiori Brasiliæ. Ei adjacet altera insulula Ignium insula dicta.

¶ Ferdinandi Pai insula, *isle de Fernand Pao*, insola Africæ, in ora Guineæ & in sinu S. Thomæ, detecta à Lusitanis, quibus etiam patet.

Strab. Forentanum, quod & Frentanum, oppidum Ferentanorum, in Apulorum confinio, quod plerique Francam Villam oppidum Aprutii esse putaot, cùm hoc

in

in Marrucinorum ora sit, inter Aternum & Ortonem ferè 6. mill. pass. longè à finibus Frentanorum, & à Frentano, quod Teano Apulorum proximum erat distans. Frentanum videtur hodie non exstare. In Thesauro Linguæ Lat. Ferentum (quod in Thuscia erat; & quod est Apuliæ oppidum) malè in Sabinis locatur, nec inde Ferentani populi dicuntur.

Cic. Ptol. Liv. Ferentia, Ferentium Plinio & aliis, licèt alii codices Ferentinum habeant, Ferentonum Tacito & Straboni, *Ferento* etiamnum, urbs Hetruriæ olim episcopalis, excisa, cui Viterbium ad 5. mill. pass. distans successit in episcopali cathedra, a Viterbiensibus anno salutis 1074. ob hæresim eversa. Populi Ferentini Suetonio.

Ferentinum, *Fiorentino*, vel *Ferentino*, urbs Latii episcopalis, in finibus Herniorum, in colle, inter Anagniam 5. & Frusinonem ad ortum 6. mill. pass. occurrens. Populi Ferentinates Plinio, & Ferentini aliis. Quos Silius libro 8. memor.

Sylla Ferentinos, Privernatumque maniplos
Ducebat.

¶ Ferentinum, *Ferentino*, urbs est parva, in colle, 3. milliaribus ab Anagnia in ortum Verulum versùs, & 6. à Frusinone in Boream, 4. autem ab Alatro in occasum, sub dominio Summi Pontificis, & 8. milliaribus à confinio regni Neapolitani.

Ferentum, *Ferenzo*, oppidum Apuliæ, in Lucaniæ confinio, inter Venusiam & Acherontiam ad 9. mill. pass. dissitum, cujus meminit Horatius libro 3. carm. od. 4.

-& arvum
Pingue tenet humilis Ferenti.

Tac. ¶ Ferentum nunc *Ferenza* dicitur; estque tantùm castrum provinciæ Basilicatæ, in regno Neapolitano, ad radices Apennini, 4. milliaribus ab Acherontia in Boream Venusiam versùs, à qua 9. milliaribus distat in Eurum.

Feritor, *Bisagno* vel *Besagno*, fluvius parvus Liguriæ, ex proximis Apennini montibus per hortos juxtaque Genuæ mœnia in mare labens.

¶ Fermanagensis Comitatus in Hibernia, *Countis Fermanagh*, in Ultonia regione, versùs Connaciam, ubi lacus Erno, ex præcipuis insulæ, ad Slanam fluvium. Distat 12. milliaribus Anglicis à Veafordia in Boream.

¶ Fernæ, *Fernes*, urbs Hiberniæ insulæ, episcopalis sub Archiepiscopo Cassiliensi, aliis sub Dublinensi, in Lagenia provincia, & in Comitatu Veafordiensi.

Ant. Feronia, *Castel di S. Silvestro*, teste Andrea Massa, oppidum Hetruriæ, ad Soractem montem Faliscorum, ad urbe Roma ad 18. mill. pass.

Ptol. Feronia altera, Colonia & oppidum Hetruriæ fuit apud Capenates, in monte Cimino, ubi Lucus erat Feroniæ.

Hor. Feronia altera, oppidum Hetruriæ, in territorio Lucensi, inter Lucam & Lunam ad occasum Inde 14. hinc 26. mill. pass. nunc *Pietra Santa*, ubi templum erat Feroniæ; ex qua, regiuncula apud Apennini montis radices Carferoniana dicta videtur.

Plin. Feronia item oppidum fuit Latii, in agro Pometino, Tarracinæ proximum & Circæis, à Tarracina ad 3. mill. pass. distans, ubi lacus ab Horatio memoratus, *Lago di Ferona* adhuc dictus. De qua Horatius satyra 5. libr. 1.

Ora manusque tua lavimus, Feronia lympha.

Feronia præterea, oppidum olim, nunc pagus Sardiniæ, *Ferona* in ora australi, à Calari in occasum recedens.

¶ Ferrandina, *Ferrandina* oppidum Italiæ, in regno Neapolitano, & in provincia Basilicata, ad Basientum fluvium, Ducatus titulo insignitum. Crevit ex Veglianis ruderibus 12. milliaribus distat à Mateola in austrum, & 18. ab ora sinus Tarentini in occasum.

Strab. Ferraria, *Ferrara*, olim, ut aliquibus videtur, Forum Alieni, urbs Æmiliæ ad Padum, quæ sub Atestinis Principibus adeo crevit, & exculta fuit, ut inter præcipuas Italiæ urbes censeatur, ampla, probeque munita, & episcopalis, exempta, cum priùs sub Theodosio juniore Imperatore Ferrariola ob parvitatem diceretur, episcopalis sede à Vitiliano Pontifice Maximo exornata. De ea in libro 4. Itinerarii.

Cursùque secundo,
Conspicimus quas fortis habet Ferraria turres.

¶ Ferraria, *Ferrara*, Gallis *Ferrare*, urbs est ampla, ad ramum Padi minimum, qui dicitur *Po morto*, à quo ductum est incile per sex milliaria Francolinum usque, commercii causa. Arcem habet permunitam; sed deficit in dies, ex quo non habet Duces proprios. Subest Romano Pontifici ab anno 1598. cum tota provincia Ferrariensi. 28. milliaribus distat à Bononia in Boream Venetias versùs, estque media inter Mirandulam ad occasum & Comaclum ad ortum.

Tac. Ferraria quoque Hispaniæ promontorium, in ora littorali regni Valentini, apud Dianium, cum oppido, quod *Sigarra* vel *Segarra*, teste Floriano, nominatur.

¶ Ferraria promontorium, seu Dianium, nunc *Cabo Martin* dicitur, excurrens in mare Mediterraneum versùs Baleares insulas, inter sinum Sucronensem & Illicitanum. 3. leucis à Dianio in ortum, & totidem à *Sagra* vico distat.

Ptol. Ferraria etiam, prom. Sardiniæ, quod *Capo Ferrari* vel *Ferrato* nominatur, a Calari urbe 13. mill. pass. in ortum recedens, ubi pagus *Carbone* dictus. Hujus meminit Antoninus Augustus in Itinerario:

¶ Ferrariæ, *Ferrieres*, oppidum Galliæ, in Provincia, ad os sinus Astromelæ, prope Maritimam. 7. leucis distat ab Arelate Massiliam versùs.

Ferrariæ, *S. Pierre de Ferrieres*, teste Ortelio, pagus Galliæ, in finibus Senonum.

Ptol. ¶ Ferrariæ, *Ferrieres* pagus est Galliæ, cum cœnobio, in Vastiniensi tractu, in confinio Senonensis provinciæ, 2. leucis à Montargio in Boream, & 25. à Lutetia in austrum.

¶ Ferrarius portus, *Porto Ferraio*, portus Italiæ, in Ilva insula, in ora Tusciæ, sub dominio magni Ducis Hetruriæ. Vide Argous portus.

Ferratæ aquæ, *Ferrati* etiam vulgò, aquæ in Hetruria, apud Centum cellas, ex vicinis montibus profluentes, salubres, teste Mercuriali.

Ferrea Porta, quæ & Caucasiæ, ab aliis Ferreæ Portæ numero plural, *Derbent*, urbs præclara & emporium Albaniæ, ad Caspium mare. Vide Caucasiæ Portæ.

¶ Ferreta, *Ferrette*, urbs Germaniæ, in Alsatia, ad Hellelli fluvii fontes, caput Comitatus cognominis seu Sundgoviæ. Via 3. leucis distat à Basilea in occasum; subestque dominio Regis Francorum pace Monasteriensi. A Germanis *Pfirt* dicitur.

¶ Ferri insula, *isle de Fer* Gallis, *isla de Hierro* Hispanis, insula Africæ, in Oceano Atlantico, una ex Canariis, maxime in occasum extensa. Pluvialia alias dicta fuit. In ipsius parte occidentali Franci assignant primum Meridianum longitudinis ab anno 1634. jubente Ludovico XIII. cum peritissimos in hac arte adhibuisset consultores.

Euseb. Steph. Fertini populi, non in Istria, ut in Thesauro Linguæ Latinæ, sed in Venetia. Vide Feltria, quæ est illorum urbs.

Luc. Evang. Fescennia, Fescennium Solino, Phescennium Catoni, *Citta Castellana*, teste Erythræo, cum Lignrio, & aliis, urbs episcopalis Hetruriæ, Faleriæ Faliscæque urbibus finitima, inde 2. hinc 4. mill. pass. plus minus distans, ab urbe Roma 28. Ocriculum versùs. Hinc Fescenninus, a, um. Virgilius libro 7. Æneidos:

Hi Fescenninas acies, æquosque Faliscos.

Fescenninum oppidum Campaniæ legitur in Thesauro Linguæ Latinæ ex Servio, sed uterque decipitur.

¶ Fescennia est *Galese*, oppidulum provinciæ Patrimonii S. Petri, ad Tiberim fluvium, Ducatus titulo insignitum, medium inter Hortam ad Boream & civitatem Castellanam ad austrum, Brietio & aliis testibus. 25. milliaribus distat à Roma in Boream Tudertum versùs, 4. autem ab Ocriculo.

Scrib. Ptol. Fesulæ, Fesula Silio, Fæsula Ptolemæo, *Fiesoli*, Colonia & urbs episcopalis Hetruriæ, excisa, apud Florentiam, inde 2. mill. pass. in proximo colle, ubi manet Ecclesia cathedralis, cum aliquot ædibus & cœnobiis; una ex 12. primis Etruscorum Coloniis, à Gothis eversa. De qua Silius libr. 8.

Affuit & sacris interpres fulminis alis.
Fesula.

¶ Fetum, *Fetu*, regnum parvum Africæ, in Guinea regione, & in ora Aurea dicta, cum oppido cognomine, versùs promontorium Corsum.

¶ Fezza, *Fez*, Hispanis *Fezza*, urbs Africæ clarissima & perampla, regni Fezzani caput, in Barbaria, sub dominio Regis Marrochi. Sed deficit in dies à multis annis, Est in provincia Fezza dicta, Quibusdam

est

est Volubilis antiquorum, & paucis abhinc annis subest Regi Tafiletæ cum regnis *Feazæ* & Marochii.

¶ Feazanum regnum, *royaume de Fez*, regnum amplum Africæ, in Mauritania Tingitana, nunc in Barbaria regione Marochii regno unitum à quamplurimis annis, inter ipsum ad austrum & fretum Herculeum ad Boream. Ad occasum habet Oceanum Atlanticum, & ad ortum regnum Algerii. Eius provinciæ sunt Hasbata, Errifis, Gareta, Afgara, *Fezza*; Temesna, & Chaus; & regni primaria est *Feaza*. Urbes tamen littorales regni ad Oceanum & ad mare Mediterraneum pro maiori parte aliorum, subsunt dominio. Sed totum regnum simul cum regno Marochii à paucis annis subest Regi Tafiletæ.

¶ *Fezzena* regio, & Desertum Africæ; in tractu Biledulgeridis, vulgò *Fezzen*, cum oppido cognomine, Sanuto & aliis testibus, trans montes, & prope Gademessam regionem.

Sic. Fibrenus, *Fiume della Posta*, teste Sanfelicio, fluvius Latii, in Lirim infra Arpinum influens, post Interamnam castrum. De quo Silius libr, 8.

Atqui Fibreno miscentem flumina Lirim.

Ficana, quæ & Ficolnea, oppidum erat Latii ab urbe Roma 11. mill. pass. via Ostiensi distans.

Ficaria, *Serpentaria*, teste Leandro, insula parva Sardiniæ, oræ adiacens orientali, apud Carbonariam promontorium, à Calari urbe ad 30. mill. pass. in ortum distans, ubi ora in Boream flectitur.

¶ Ficaria insula quibusdam est *Serpentera*, Cluverio autem *Celtelaza*, in eodem tractu, utraque parva admodum, & 20. tantùm milliaribus à Calari in ortum.

Vet. Ficelia, qua & Vosavia, postea Wesalia, *Ober-Wesel*, teste Rhenano, oppidum Germaniæ superioris, ad Rhenum, medium inter Bingium & Bodobrigam, 3. leucis dissitum; à Moguntia 7. Est & altera Wesalia in Germania inferiori ad Rhenum, in Ducatu Clivensi, urbs libera & ampla, inter Dusseldorpium ad meridiem 6. & Arenacum ad Boream 7. leuc. à Colonia Agrippina fere 22. A Clivia 4.

Fichiena, *Fichien*, provincia regni Sinarum, in parte australi, versùs Oceanum Indicum & Cantaonam provinciam. Urbem habet primariam *Fuceu Fu* dictam, teste Martino.

Script. Etrusc. Ficole quæ & Phycocle, & ut plerique legunt, ac in Martyrologio Romano, Phicocle, *Cervia*, urbs Æmiliæ episc. sub Archiepiscopo Ravennate, inde in ora littorea 12. mill. pass. Ariminum versùs 23. in ortum recedens, ubi salis ingens proventus, ceterùm ob aeris insalubritatem à paucis habitata.

¶ Ficocle, *Cervia*, sedet in ora maris Hadriatici, inter ostia Savii fluvii & Rubiconis, 18. milliaribus à Foro Livii in ortum, & paulò minus à Sarsina in Boream; subestque dominio Summi Pontificis, in Romandiola provincia.

Liv. Fideræ, *Fidena* Juvenali, Fidene Livio, *Castel Iubileo* teste Nicolao Erythræo, Colonia & urbs olim Latii, ab Ascanio Æneæ filio condita, teste Solino, una cum Alba longa, & Antio sed à Marco Emilio, quod à Romanis rebellasset, funditus eversa, nunc exiguum castrum, ab urbe 40. stadiis, teste Halicarnasso, distans. Populi Fidenates Plino. Ejus meminit inter alios Virgilius libro 6. Æneidos:

Hi tibi Nomentum, Gabios, urbemque Fidenam.

Lib. Cont. In agro Fidenate non reperiri ciconias auctor est Plinius, quæ nec lacum Larium transvolvant.

¶ Fidenæ, seu Fidena, nunc *Castel Giubileo* dicitur; estque vicus tantùm Sabinæ provinciæ, ad Tiberim fluvium, paucis constans incolis, 5. milliaribus ab urbe Roma Eretum versùs.

Ertal. Mel. Fidentia, quæ & Julia, in martyrologio Romano & veteri inscriptione Julia Fidentia, *Borgo di S. Donnino* urbs Galliæ Togatæ, in Lombardia Cispadana, inter Placentiam 20. & Parmam ad ortum 25. mill. pass. diù sine Sede episcopali, quæ illi nostra tempestate restituta fuit sub Archiepiscopo Bononiensi, Fidentiola Livio, nunc in Ducatu Parmensi contenta. Populi Fidentini Plinio. De Fidentia libro 3. Itinerarii:

Utraque si memorant, olim Fidentia dicta.

Fidentiola verò, vulgò *Fiorenzuola* oppidum est inter Placentiam 22. & Fidentiam 8. mill. pass.

¶ Figeacum, *Figeac* urbs est parva Galliæ, in Aquitania, & in Cadurcensi provincia, ad amnem *Sele*, 9. leucis à Cadurco in ortum, in confinio Alverniæ.

Figulnensis Porta, quæ & Viminalis, *Porta di S. Agnese*, teste Marliano, & Fulvio, una ex urbis Romæ portis, per quam in Sabinos Nomentum usque ibatur: quæ & Ficulnensis. Ptol.

¶ Figulnensis porta, quæ & Numentana, nunc *Porta Pia* dicitur, seu etiam *Porta di S. Agnese*; estque in monte Quirinaldi, inter portam Salariam & Viminalem, Famiano Nardino, & aliis testibus & ut ego ipse sæpissime vidi. Dicitur melius Ficulnensis. Vide Numentana porta.

¶ Fillecom, *Fillek*, oppidum munitum Hungariæ Austriacæ, in confinio ditionis Turcicæ, 5. leucis ab Agria in Boream, & totidem à Cassovia in occasum, iuxta amnem Gaium.

¶ Fimæ, *Fismes*, oppidum Galliæ, in Campania provincia, iuxta Vidulam fluvium, ubi recipit Noram, amnem, in Rhemensi tractu, & in confinio Insulæ Franciæ, 5. leucis à Rhemis in ortum. Dicitur & ad Fines.

Fimeria, quæ & Cimbria parva apud Albertum Crantzium dicitur, *Femeren*, insula Holsatiæ, seu Cimbricæ peninsulæ ad ortum adiacens.

¶ Finalium, seu Finarium, *Finale*, oppidum Italiæ, in ora occidentali Genuensi, Marchionatus cognominis caput. Aliàs Marchiones habuit proprios è gente Carretorum; sed à 70. annis subest dominio Regis Hispaniæ. Arcem habet probe munitam cum duobus fortalitiis; estque medium iter Savonnam ad ortum & Albengam ad occasum.

¶ Finalium, *Finale* cognomento *de Medena*, oppidum Italiæ, in ditione Ducis Mutinæ, ad Panarum fluvium, in limite Ferrariensi, satis munitum. Distat tantùm 18. milliaribus à Ferraria in occasum.

Fines & ad fines, *Tuyn*, oppidum Belgii, ad Sabim fluvium, in ditione Leodiensi, in Namurcensi, & Hannoniæ Comitatuum confinio, inter Montes urbem Hannoniæ 4. & Carolomontium oppidum Namurcensis Comitatus 7. leucis. Est & oppidum Germaniæ superioris, in Helvetiis, quod *Pfin* nunc dicitur, pene jacens, apud Constantiam milliario Helvetico, Vitodurum versus 2. ad Durium vel Taurum fluvium. Fines quoque oppidum Pannoniæ superioris in Hungaria, quod *Samaguar*, teste Lazio, nominatur, à Vesprino & Alba Julia 6. leucis in meridiem, Comitat. Coppano proximum 2. distans. Ant.

Finni, populi Scandinaviæ, quorum regio Scrifinnia vel Scricfinnia, & Finlandia dicitur. Vide Fenni. Iorna.

¶ Finnicum mare, *Golfe de Finlande*, sive Finnicus sinus, à mari Baltico secedens, inter Finnoniam & Livoniam, per ducenta & quinquaginta millia passuum ad Orientem se se extendit.

¶ Finnonia, seu Finnia, *Finlande*, regnum olim fuit, nunc regni tantùm Svecici pars, iuxta mare Balticum & sinus Finnicum & Bothnicum. In plures provincias dividitur & partes, nempe in Finniam seu Finlandiam propriam, Cajaniam, Tavasthiam, Nylandiam, Careliam, & Savolaxiam. Finnia propria, quæ & nobilior & australior, dividitur in septentrionalem, cui caput Bierneburgum, ad sinum Bothnicum, & in meridionalem, cujus primaria uti & totius regionis est Abos, ad ostia fluvii *Aurojoki* in sinum Finnicum, & è regione Alandiæ insulæ.

¶ Fionia, *Fuinen*, insula Daniæ, in mari Baltico, inter Jutiam ad occasum, à qua separatur exiguo freto, *Middelfart* seu *Cleyne Belt* dicto, & Selandiam ad ortum, à quo etiam separatur freto *die Belt*. Ibi Otronia, *Odensée*, urbs primaria, & Neoburgum oppidum munitum, cum portu & arce. 4. milliaribus Germanicis à Selandia distat. Eius longitudo ab orto in occasum est 10. milliarium Germanicorum, latitudo tantùm octo; subestque Regi Daniæ. Sed antea male habita fuit à Svecis. A figura & situs amœnitate & elegantia nomen mutuatur. In ea cernuntur quatuor arces regiæ, *Neuburg*, *Hagenschovv*, *Hinsgagol*, & *Eschebarg*, pagi. 264. & cœnobia sex.

¶ Firæsi, populi, Scandinaviæ Ptolemæo. Eorum regio hodie dicitur *Fiering*, in regno Sveciæ teste Brietio.

¶ Firandum, oppidum Asiæ, in Iaponia insula, in ea parte quæ *Xime* dicitur, cum insula cognomine, in ora littorali in occasum & versùs Nangasacum, Brieto teste.

Fir-

Firmanorum Castellum, *Firmiano*, teste Francisco Pamphilo, castrum Piceni, Firmo urbi vicinum. Est & Firmanum, *Formiano* vel *Formignano*, oppidum Umbriæ apud Metaurum fluvium, à Foro Sempronii 8. mill. pass. in Ducatu Urbinate:

¶ Firmitas, ad Albulam, *la Ferè sur Anbè*, oppidum Galliæ, in Campania provincia, ad Albulam fluvium, vix 4. leucis supra Barium in aui...un, in confinio Burgundiæ.

¶ Firmitas Auculphi, seu subter Jotrum, *la Fer è sous Jovare*, oppidum Galliæ, in Bria regione, Campaniæ annexa, ad Matronam fluvium, medium inter Meldas ad occasum & Castrum Theodorici ad ortum.

¶ Firmitas Bernardi, *la Fertè Bernard*, oppidum Galliæ amplum, in Cenomanensi provincia, ad Huinam fluvium, versùs Perticensem tractum. 12. leucis à Cenomano in ortum.

¶ Firmitas Milonis, *la Fertè Milon*, urbs Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, inter Svessiones ad Boream & Meldas ad austrum ferè media.

Ptol. *Procop.* Firmium, Firmum Ciceroni, Strabooi, *Fermo*, Colonia & urbs archiepiscopalis Piceni, post Aocnnam in Marchia Anconitana urbs primaria, apud oram maris Hadriatici, media ferè inter Lauretum & Asculum ad 25. mill. pass. ab Ancona 40. in ortum & Eurum. Populi Firmaoi Plinio, Firmiani Livio. (Aliis idem est Firmum cum Firmanorum Castello.)

¶ Firmium, *Fermo*, urbs est Italiæ, in ditione Pontificia, & in Marchia Anconitana. 18. milliaribus distat à Laureto in austrum, & 25. ab Asculo in Boream, uti à Macerata in ortum.

Plin. Fiscellus mons, *Monte Fiscello* etiam vulgò, & *Monte di Norcia*, montis Appennini ramentum, in Umbria, juxta Piceni & Sabinorum confinia: ex quo Nar fluvius profluit, & ubi antrum Sibyllæ esse fertur, unde & *Monte di Sibilla* dicitur. Ejus meminit Silius lib. 8.

Qua Fiscelle tuas arces, Pinnamque virentem.

Ptol. * Fisera, *Figeri* seu *Figari* Pineto, oppidum olim nunc pagus Corsicæ, in ora occidua & australi, apud Marianum promontorium, inter Adiscium urbem & Bonifacium oppidum ad 30. mill. pass. inde in Boream. (* *ενρα* in manuscripto Seldeni.)

¶ Fifa, *Fife* provincia satis ampla Scotiæ meridionalis, inter æstuaria Tavi & Fortheam extensa versùs Oceanum Germanicum. Ibi urbs primaria Andreapolis seu Fanum S. Andreæ. Pars est veteris Otoliniæ, & olim dicta fuit Rossia, id est, peninsula. Ab occidente Ocellis montibus separatur à Laudonia provincia; ejusque circuitus est octunginta quatuor milliarium.

¶ Fisci campus, *Fescamp*, oppidum Galliæ, in Normannia provincia, & in Caletensi tractu, cum Abbatia & porto in ora littorali maris Britannici, inter Portum Gratiæ & Deppam.

Strab. Flamania Via, ab urbe Roma Ariminum usque perducta, per Otriculum, Narniam, Spolerium, Forum Flaminii, Heluillum, Callem, Forum Sempronii, Fanum Fortunæ, & Pisaurum ex Itinerario Antonini Augusti, à Flaminio Consule, qui ad lacum Trasimenum ab Hannibale cæsus est, strata. De qua Ovidius libro 4. de Ponto, elegia 9.

Spectat Flaminiæ Claudia juncta viæ.

Diac. Flaminia etiam, regno Galliæ Togatæ, sive Æmiliæ quæ nunc Romandiola, & vulgò *la Romagna* dicitur, à Paulo Diacono memorata, non apud veteres. Cujus metropolis Ravenna, & Bononia recens metropolis primaria.

Plin. Flanaticus Sinus, Flanonicus Stephano, Polaticus Melæ, Liburnicus Orosio, sinus maris Hadriatici, inter Istriam & Liburniam, *il Quarnero*, Populi Flanates Plinio.

¶ Flandria, *Vlaenderen* incolis, *Flandre* Gallis, *Flandes* Hispanis, & *Fiandra* Italis, provincia Belgii maxima & cultissima, Comitatus titulo insignita. Habet à septentr. Oceanum Germanicum & Zelandiam, ab oriente Brabantiam, ab occidente Picardiam & Artesiam, & à meridie Hannoniam; partiturque in tres partes, nempe in Flandriam Teutonicam seu propriam, quæ ad occasum, in Flandriam Gallicanam, quæ ad meridiem, & in Flandriam Imperialem, quæ ad orientem extenditur. Antea tota suberat dominio Regis Hispaniæ; sed à multo tempore pars Zelandiæ propinqua paret Hollandis, & media ferme pars totius provinciæ Regis Francorum agnoscit imperium à paucis annis, cum Flandria Gallicana. Totius regionis caput est Gandavum,

Flandriæ urbes præcipuæ.

Aldenarda, Oudenarde, *in ditione Francorum*.
Alostum, Aelst, *Gallis* Alost, *in ditione Hispanorum*.
Armentariæ, Armentiers, *Francorum*.
Axella, Axel, *Hollandorum*.
Bassea, la Basseè, *Francorum*.
Bruga, Brugea *Hispanorum*.
Burburgus, Bourbourg, *Francorum*.
Clausula, Sluys, *Gallis l'* Ecluse, *Hollandorum*.
Cortracum, Cortricht, *Gallis* Courtray, *Francorum*.
Dammum, Dam *Hispanorum*.
Dixmuda, Dixmude, Hispanorum.
Duacum, Douay, *Francorum*.
Dunquerca, Duinkerke, *Gallis* Dunquerque *Francorum*.
Furna, Veurnes, *Gallis* Furnes, *Francorum*.
Gandavum, Ghendt, *Gallis* Gand, *Hispanorum*.
Gerardimontium, Geertsberg. *Gallis* Grandmont, *Hispanorum*.
Gravelinga, Grevelinghen, *Gallis* Gravelines, *Francorum*.
Hulstum, Hulst, *Hollandorum*.
Insula, Rissel, *Gallis* Lille, *Francorum*,
Ipra, Iperen, *Gallis* Ipre *Hispanorum*.
Menina, Menin., *Francorum*.
Neoportus, Nieuport, *Hispanorum*.
Ostenda, Ostende *Hispanorum*.
Teneramunda, Dermonde, *Hispanorum*.
Tornacum, Dornick, *Gallis* Tournay, *Francorum*.
Vinobiberga, Vinoaberg. *Gallis* Bergues S. Vinoc, *Francorum*.

Flanona, & Flavona, ut alii habent codices, *Fiano-na* oppidum Istriæ, apud limites Liburniæ, ab Alvona oppido 4. mill. pass. in Boream, à Pola urbe 25. apud Arsiæ fluvii ostia.

¶ Flanona seu Flavona, oppidum aliàs Liburniæ, nunc Istriæ, in ora maris Adriatici & sinus Flanatici, sub dominio Venetorum, cum portu satis capaci, 22 milliaribus distat ab ostio Arsiæ fluvii in septentrionem.

Flavia, colonia & urbs Palæstinæ, eadem Neapoli *Justin.*
urbi Samariæ, patria Justini Philosophi & martyris. *Mart.*
Vide Neapolis. Aliis Cæsarea Palæstinæ esse putatur.

Flavia Æduorum, *Flavigny*, ut nonnullis videtur, *Script.*
oppidum Galliæ Celticæ, cum cœnobio, in Burgundiæ *Gall.*
Ducatu, non in Sequanis, ut scribit Ortelius apud Se- *Vet.*
murium 2. leucis distans. Sed Flavia ex panegyrico Con- *Inscr.*
stantini Magni est ipsa Æduorum urbs Augustodunum, teste Paradino; *Flavigny* verò Flavioiacum est, inter Divionem & Semurium.

Flavia Gallica, *Fraga*, teste Varrerio, oppidum *Ptol.*
Hisp. Tarraconensis, in Aragonia, à Montione 4. leucis, ab Ilerda 2. à Cæsaraugusta 22.

¶ Flavia Gallica seu Gallica Flavia, oppidum Illergetum, nunc *Fraga*, Gallis *Frugues*, oppidum munitum Aragoniæ, ad Cincam fluvium, in limite Cataloniæ. 3. leucis distat ab Ilerda in occasum, & 18. à Cæsaraugusta in ortum.

Flavia Lambris, *S. Maria Finis terra*, teste Tarapha, *Ptol.*
oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Gallæciæ, apud Nerium promontorium, à Compostella 16. leucis. Sed hoc oppidum littorale est; Flavia Lambria verò mediterraneum, quod aliis *Fuensria*, oppidum inter Villam Francam ad ortum 9. & Sarriam ad occasum 6 leuc. à Compostella ad 27. distans in ortum.

¶ Flavia Lambris Bædiorum, oppidum Callaicorum, quibusdam est *Fuensriu*, castrum versùs limites Asturiæ. Aliis autem est Rivadavia, oppidum ad Minium fluvium versùs confinia Portugalliæ, 8. leucis supra Tyde in ortum.

Flaviana ala, & Flavinna castra, ac Flavisnum, sic à
Flavio Tiberii Cæsaris præfecto *Wien* & Italis *Vienna*, *Script.*
teste Lazin, *Vienne* Gallis, urbs episcopalis Pannoniæ *Germ.*
superioris, ad Danubium, Austriæ metropolis clarissima, inter Pragam 36. & Budam in ortum 30. leucis. Vide Juliobona, & Vindobona.

Flavianum, quod & Flavinianum legitur, *Fojano*, *Cat.*
oppidulum Hetruriæ, ad Tiberim, in finibus Faliscorum ab urbe ad 24. mill. pass. Flavinium Virgilio lib. 7. Æneidos: unde Flavinius, a, um.

Hi Soractis habent arces, Flaviniaque arva.

Flavina apud Silium libr. 8.

Quique tuos Flavina Focos, Sabatia quique,

Fla-

Ptol. Flavias, quæ & Flaviopolis, *Fliopoli* ex tabulis recentibus, urbs Ciliciæ mediterranea, olim episc. sub Archiepiscopo Seleuciensi, nunc vicus. (* in Seldeni manuscripto [illegible].)

Flaviniacum, *Flavigny* oppidum Burgundiæ. Vide Flavia Æduorum.

Ptol. Flaviobriga, *Bermeo*, teste Morali, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, apud oram Oceani Cantabrici, ad Nervium fluvium, à littore 2. leuc. ubi Amanum portus Plinio. Sed aliis est *Bilbao*, quod à Bermeo 5. leucis in occasum distat, à Burgis 30. in Boream, à littore 2 urbs Cantabrorum primaria. Sed Bilbaum anno salutis 1298. ædificatum est, teste Joanne Mariana libro 15. cap. 3.

¶ Flaviobriga, urbs Autrigonum, in Cantabris quæ antea Portus Amanus: Nunc est *Bilbao*, urbs Biscajæ primaria, ad Nervam fluvium, qui 2. leucis infra in Oceanum Cantabricum se exonerat, estque ampla & elegans, emporiumque celebre, 24. leucis a fano S. Andreæ in ortum.

Ptol. Flavionavia, quod & Flavion Avia separatim scribitur, S. *Ander* Villanovano & Coquo oppidum præclarum Hispaniæ, in ora Cantabriæ, à Flaviobriga seu Bilbao 14. leuc. in occasum.

Ptol. Flaviopolis, quæ & Craria, urbs Bithyniæ, in ea parte quæ Honorias dicta est, episc. sub Archiepiscopo Gangrensi, vel, ut alii scribunt, sub Archiepiscopo Claudiopolitano. Sic etiam Zela urbs Thraciæ dicta est; teste Plinio.

Plin. Flavium S. *Andres*, teste Lazio, urbs Norici episc. sub Archiepiscopo Salisburgensi, quæ & Lavantum, *Levande*, ad fluvium cognominem, qui in Dravum labitur, inter Vacorium & Græcium ad ortum 10. leuc. à Claudia 6. Quæ urbs aliis Solva à Plinio dicta putatur; vel non procul certè abest; cum Solva, teste Lazio, jaceat.

¶ Flavium, *S. Andres*, urbs est Carinthiæ Ducatus, subest tamen Archiepiscopo Salisburgensi, ad Lavantum fluvium, qui duabus leucis infra in Dravum se exonerat, Distat 9. milliaribus Germanicis à Labaco in Boream, estque media inter Claudiam ad occasum & Græcium ad ortum.

Vet. Inscr. Flavium Arvense, *Alcolea*, teste Morali, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandalia, ab Hispali 8. leucis distans.

Vet. In. script. Flavium Axalitanum, quod & Aaalita, *Lora*, teste Morali, ac Clusio, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandalia, apud Bætim fluvium, inter Hispalim 9. & Cordubam 13. leucis, olim municipium.

Ptol. * Flavium Brigantium, Brigantium Antonino & Dioni, Brigantia Orosio, *Betanzos*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, in Callaicis, apud Caronium urbem, in ora, inde 3. leuc. distans, à Compostella 8. Sic Antoninus Beutherus, Henricus Coquus, & Joannes Mariana sentiunt. At Morali, Taraphæ, & Villanovano est ipsa Compostella urbs, vulgò *Sant Iago*, & *S. Iago di Compostella*, à Caronio 10. leucis ferè in austrum distans. Floriano verò est ipsum Caronium. Sed cum apud Ptolemæum urbes diversæ sint Caronium & Brigantium, non rectè sentit Florianus nisi sit ipsius Caronii portus: & quoniam ex Ptolemæi descriptione Flavium Brigantium parum ab ora littorea recedit, ipsique Caronio propinquum, priori sententiæ subscribo. Sic autem a Vespasiano Imperatore, qui Flavius cognominatus est, dictum putatur. (* in manuscripto Seldeni [illegible].)

Ptol. Flavona. Vide Flanona.

¶ Flensburgum, *Flensbourg*, urbs Daniæ. in Jutia & Ducatu Slesvicensi, ad sinum parvum cognominem cum portu capaci & castro, 4. leucis Germanicis ab Alsena insula in occasum, totidem à Slesvico ad Boream, & 9. ab Ottonia ad austrum; subestque Regi Daniæ.

¶ Flessinga; *Vlissinghen* incolis, *Flessingues* Gallis, urbs Belgii, in Zelandia provincia, & in Valachria insula, permunita, & cum portu commodo, in ditione Batavorum, & sub dominio utili Principis Arausicani. Via una leuca distat à Middelburgo in occasum, & 3. à Clausulis in ortum, 7. autem à Gandavo in Boream.

¶ Fletio, *Vleuten*, vicus, 5. mill. pass. ab oppido *Woerden*, in dominio Ultrajectensi, sub Batavis, medius ferè inter *Woerden* & Ultrajectum, teste Cluverio,

¶ Flevu, seu Fletio quibusdam, insula Frisiorum, in Flevo lacu, ubi nunc, Ortelio teste, insulæ *Eus & Urk*, in sinu *de Zuidersee*. Cluverius autem putat à mari absorptam fuisse, ubi sunt nunc Brevia *het Brede faat* dicta, inter Frisiam occidentalem & Vieringam insulam, quod forsan meliùs.

Mela. Flevo, insula Rheni, *t' Vlie*, & *Flie*, teste Ortelio, dicitur, in ostio ipsius Rheni, apud Hollandiam.

Plin. Mel. Flevum, Flevi lacus Tacito, *Sudersee*, & *Zuydersee*, sinus maris Germanici, inter Batavos & Frisios, in quem Rheni alveus orientalis cum Isula apud Campenam urbem, inter illam & Volenhoviam oppidum, influit. Sed Flevum Plinio est ipsius Rheni ostium orientale.

Tac. Flevum Castellum, *Vollenhove*, teste Cyro Spangebergio, oppidum Frisiæ occidentalis, ad Flevum lacum, à Campena urbe Transisalanæ 2. leucis in Boream, à Stenvico oppido totidem in occasum. Sed Becano est *Floderp*, oppidum ejusdem Frisiæ, in ora littorea ad Boream, apud Groningam urbem.

¶ Flevum Castellum aliis fuit, ubi nunc vicus *Oosteynde* dictus, in parte Boreali insulæ *Vlieland* dictæ, ad ostium flevi lacus, seu maris Austrini, propè Rheni ostium orientale, Flevum dictum, *het' Vlie*, via 3. leucis in occasum ab ora Frisiæ occidentalis, Sansone & aliis testibus.

Ant. Ptol. Lib. Not. * Fleaum, postea Posonium seu Pisonium, *Presburg* Lazio & aliis, urbs Pannoniæ superioris, in Hungaria, apud fines Austriæ, ad Danubium, conventus Hungarici regni post amissam Budam, inter Viennam ad occasum 10. & Budam, ad ortum 20. leuc. occurrens. (* [illegible] in manuscripto Seldeni.)

¶ Fleaum quibusdam est *Presbourg*, urbs Hungariæ Austriacæ primaria, cum arce, ubi nunc Reges Hungariæ inaugurantur. 3. leucis distat à confinio Austriæ, 7 à Vienna in ortum, & 56. à Buda in Circium. Aliis autem Fleaum est *Ovvar*, oppidum Hungariæ, quod à Germanis *Altenbourg* dicitur, ad ramum inferiorem Danubii, ubi Leitam amnem recipit prope Schutiam insulam, & 2. leucis à Posonio in austrum: quod meliùs.

Flintum, *Flint*, castrum Angliæ, in Walliæ Principatu, ad Deam æstuarium. Hinc regio adjacens dicitur Comitatus Flintensis, *Flintshire*. Distat autem 9. milliaribus Anglicis à Cestria in occasum. Ibi Rex Richardus secundus perfidia Henrici Percii Comitis Northumbriæ traditus, in manus Henrici Ducis Lancastriæ devenit; inde captivus Londinum deductus, è regali solio depulsus est.

Ptol. Ant. Florentia, *Fiorenza*, seu *Firenze*, ut ipsi Florentini scribunt, Gallicè & Anglicè *Florence*, Colonia & urbs archiepiscopalis, Hetruriæ, quæ magno Duci paret, caput, ampla, & elegantissima totius Italiæ, Arno fluvio divisa; olim libera, ac maximæ partis Hetruriæ domina, nunc vero Reipublicæ formam adhuc, sub magno tamen Duce ex Medicæa familia, servans. Populi Fluentini Plinio, Florentini Tacito. Florentia à Syllæ militibus anno ab urbe condita 645. ædificata: Colonia postea à Cæsare Augusto, Marco Antonio, & Marco Lepido eò deducta. A Martino V. Pontifice Maximo archiepiscopalis effecta; Synodo generali, in qua Græci Latini circa fidem consenserunt, sub Eugenio IV. Pontifice Maximo clara. De qua illud,

Nunc floret Florentia, quæ ante Fluentia dicta est.

Et libro 13. Itinerarii:

Quà trajecta, altas monstrat Florentia turres.
Hetruscis caput.

¶ Florentia urbs est Tusciæ primaria, duplici arce munita, cum palatio superbissimo, ubi persæpe magnus Dux commoratur; fuitque aliàs Reipublicæ peramplæ caput, donec tandem Mediceis urbis dominatus cessit auctoritate Caroli V. Imperatoris, qui anno 1530. Alexandrum Medicem generum suum primum Florentiæ Ducem creavit. Ditio Florentina est satis ampla, & juxta Arnum fluvium. A septentrione separatur à Bononiensi tractu monte Apennino. Ad meridiem habet Senensem agrum, ad orientem Romandiolam, & ad occidentem agros Pisanum & Lucensem. Florentiæ habitum fuit Concilium Oecumenicum sive universale anno 1438. à Papa Eugenio IV. præsente Joanne Palæologo Imperatore Constantinopolitano.

Ant. Florentiola, *Firenzuola*, & *Fiorenzuola*, oppidum geminum; unum in Thuscia, apud Vatrenum fluvium in-

intra montes, inter Bononiam 30. & Florentiam 24. mill. pass. alterum in Gallia Togata, inter Placentiam 12. & Parmam 13. mill. à Fidentia Julia 8. Placentiam versùs.

Turen. Floriacum, *Fleury*, pagus Galliæ Celticæ, in Burgundiæ Ducatu & territorio Divionensi. Floriacum alterum ad Ligerim fluvium, in agro Aurelianensi, pagus cum cœnobio, quod Floriacense nominatur, Blesis proximum.

¶ Floriacum, *Fleury*, oppidulum est Ducatus Burgundiæ, ad Uschum amnem, 3. leucis à Divione in occasum. Floriacum alterum, *Fleury*, pagus est, 7. leucis ab Aureliis in ortum distans ubi celebris Abbatia Floriacensis seu S. Benedicti, *S. Benoist sur Loire* dicta, 25. leucis à Blesis in ortum.

Ant. Floriana, oppidum Pannoniæ inferioris, nunc pagus, *S. Paul*, teste Lazio, apud Danubium fluvium & Budam urbem.

¶ Florida, *la Floride* Gallis, *Florida* Hispanis, regio perampla Americæ septentrionalis; ideo sic dicta, quia detecta fuit ab Hispanis die Dominica Palmarum; estque versùs sinum Mexicanum. Ibi Hispani possident arces S. Matthæi & S. Augustini, versùs oram littoralem, cum aliquot aliis parvi momenti. Angli verò à paucis annis occuparunt partem orientalem versùs montes Apalatæos & fluvium Maii; habentque multas colonias in illo tractu, teste Bristochio.

¶ Floripolis, seu Fanum S. Flori, *S. Fleur*, urbs Galliæ, in Alvernia provincia, in monte edito, episcopalis sub Archiepiscopo Bituricensi ab anno 1317. Quibusdam est Indiciacus antiquorum. Sedet ad radices montis le *Cantal* dicti, ad amnem *Larder*, versùs Gabalos, 15. leucis a Claromonte in austrum, & 13. ab Anicio in occasum.

Plin. Florius, *Ars*, teste Moletio, fluvius Hispaniæ, in Callaicis, apud Nerium promontorium, in Oceanum labens: qui Vir Ptolemæo dicitur.

¶ Florum insula, *Flores*, insula ampla Asiæ, in mari Indico, ab ortu in occasum extensa, inter Javam & Timoris insulas, 40. leucis Hispanicis à Macassaria insula in austrum, sui juris, & ab Europæis nomine tantùm nota, & versùs oram Borealem.

¶ Florum insula, *isla de Flores* Lusitanis, insula maris Atlantici, & una ex Assoribus seu Tertiariis, sed parva. 80. leucis Gallicis à Tertiariis in occasum distat, sub dominio Regis Portogalliæ.

Plin. Fluentini, populi Hetruriæ, Arno appositi: qui Florentini putantur. Unde & ipsa Florentia Fluentia dicta est.

Cæsar. Flustates, populi Aquitaniæ: quorum oppidum *Foix*, Fuxum Latino recenti, Comitatus insignis, inter Tolosam & Consorannos, inde 9. hinc 6. leucis dissitum. Sed sunt qui Elusates legendum velint: quorum urbs *Eause* nominatur.

¶ Flussates, populi Aquitaniæ, meliùs Elusates dicti, prope Elusam urbem, *Eause*. Vide Elusates.

Script. Bas. Focaris, *Monte di Pesaro*, teste Blondo, mons & promontorium Umbriæ, inter Pisaurum propinquum, & Fanum. Sic in antiquis Pisauri annalibus.

Plin. Focunates, *Fousigny*, vel *Fossigny*, teste Pingonio, populi & oppidum Sabaudiæ. Sed Simlero est vallis *Sulis* quæ & S. Bartholomæi nominatur, inter Tridentinos & Venetos. Illud manifestum, eos esse populos Alpinos, in Italia apud Plinium, non in Sabaudia quæ est in Galliæ & in Allobrogibus.

¶ Focunates populi sunt, quorum tractus Fossiniacum nunc dicitur, *le Faussigny*; in Ducatu Sabaudiæ, ad radices Alpium, & in confinio Valesiæ regionis. Ejus primaria est Clusæ.

¶ Foggia, *Foggia*, oppidum lepidum Italiæ, in regno Neapolitano, & in provincia Capitanata, tributo quod ibi solvitur celebre, vulgò *la Dogana di Foggia*, prope Cerbalum fluvium. Via 8. milliaribus ab ora maris Adriatici, & 10. à Manfredonia in ortum distat.

¶ Fons Æthiopis erat in via qua ab Jerusalem Gazam itur, nec longe ab Azoto, teste Sansone: & is est ad cujus aquas Eunuchum Candacis Reginæ Æthiopum baptizavit Philippus Diaconus, ut fidem faciunt sacræ paginæ Act. cap. 8.

¶ Fons Bellaqueus, seu Fons aquæ pulchræ, *Fontainebleau*, burgus cultissimus Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, & in Hurepesio tractu, cum palatio superbissimo, à Francisco I. & Henrico IV. Regibus exstructo ubi peramœnus Regis secessus, in medio sylvæ cognominis. Vix una leuca distat à fluvio Sequana, à Meloduno, & 14. à Parisiis in austrum.

¶ Fons Ebraldi *Fontevrault*, oppidulum Galliæ, in Andegavensi provincia, cum Abbatia percelebri Virginum, quarum Abbatissa etiam viris hujus Ordinis præest. Est in confinio Turonensis provinciæ. Vix una leuca distat à Ligeri fluvio, 3. à Salmurio in Eurum, & 5. à Chinonio in occasum. *Lib. Cant.*

Fons Hortorum, fluvius Adonis, qui *Canis* nominatur, teste Postello, qui per Phœniciam ex monte Libano, seu Antilibano, in mare Syrium apud Berytum decurrit.

¶ Fons Hortorum puteus est aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Monte Libano.

Fons Jovis apud Dodonem in Epiro mirus, faces exstinctas accendens, & accensas exstinguens. *Plin.*

Fons Rapidus, *Fuente rabia*, *Fonterabia*, oppidum cum arce finitissima adversùs Gallos Hispaniæ Tarraconensis, in ora Vardulorum, apud Olarsonem oppidum excisum, à Gothis anno salutis 625. conditum, inter Bajonem urbem Aquitaniæ, & Sebastianopolim oppidum 5. leucis dissitum. *Script. Hisp.*

Fons Rapidus, *Fontarabie* Gallis, oppidum est munitum Guipuscoæ provinciæ, in ora maris Aquitanici, ad ostia Bidassoæ fluvii, in ipso limite Galliæ. 3. leucis à Sebastianopoli in ortum; eratque antiquitus in Aquitania, ut multi opinantur.

Nomina fontium aliquot apud veteres:

Acidalia, Bœotiæ, apud Orchomenon.
Aganippe, Bœotiæ, ad Heliconem montem.
Albuneus, in Latio, apud Tybur.
Arethusa, apud Syracusas, in Sicilia.
Callirhoe, apud Athenas, in Attica.
Castalius, Phocidis, ad Parnassi montis radices.
Clitorius, apud Clitorium urbem Arcadiæ.
Crunos, Atticæ.
Cyane, apud Syracusas, in Sicilia.
Dirce, apud Thebas, Bœotiæ.
Dircenna, apud Bilbilim, Hispaniæ.
Gargaphie, apud Plateas, in Bœotia.
Hippocrene, ad Heliconem montem.
Libethros, Magnesiæ in Thessalia.
Liriope, apud Thespias, in Bœotia; ubi Narcissus puer suffocatus.
Magæa, apud Syracusas, in Sicilia.
Salmacis, Cariæ, apud Halicarnassum, qui & Salmax.
Virbius. Laconiæ, in Peloponneso.

Fontanella, pagus Galliæ Celticæ, ad Sequanam fluvium, in territorio Rothomagensi, cum cœnobio celeberrimo, à Rothomago 12. mill. pass. distans Parisios versus, *Fontanelle*. *Mart.*

Fontecli, *la Fondazza*, pagus olim Æmiliæ, nunc rus, cum castro parvo diruto, inter Placentiam & Parmam, à Placentia 13. mill. pass. post Florentiolam oppidum distans.

¶ Fontenæum, *Fontenay le Comte*, urbs Galliæ lepida, in Pictavensi provincia inferiori, ad radices collis ad amnem Vendeam, dives effecta ob nundinas, 5. leucis distat à Marano in Boream, & 3. à Malleaco, 7. autem ab ora Oceani Aquitanici.

Fontes, pagus Insubriæ, apud Aronam, qui & Fontanetum nunc dicitur, à multis fontibus ibi scatentibus dictus, ubi plures extant inscriptiones antiquæ marmoreæ.

Fontes Aponi, *Bagni d' Abano*, balnea cum vico, in agro Patavino, quæ Plinio Aquæ Patavinæ dicuntur. Vide Aponus. *Suet.*

¶ Forbisherii, fretum, in Gronelandis. Vide fretum Forbisherii.

¶ Forchena, *Forchaim*, oppidum Germaniæ, in Franconia, ad confluentes Wisenti & Regnitii fluviorum, ubi castrum permunitum, sub dominio Episcopi Bambergensis. 4. milliaribus Germanicis distat à Bamberga in meridiem Norimbergam versùs, à qua 5. leucis distat. Quibusdam est Trutavia.

Fordunum, *Fordon*, oppidum Scotiæ amplum, & Meroiæ regionis primarium, ubi corpus D. Palladii Scotorum Apostoli præcipuè colitur, ab Aberdonia 15 mil. distans in Africum. *Script. Scot.*

Forentani, populi Apuliæ, sive Lucaniæ in confinio, quorum oppidum Forentum, Ferentum, ut videtur *Plin.*

apud

apud Horatium *Forenae*, à Venusia 9. mill. in ortum Acherontiam versùs recedens. (*Vide Forentum*.)

Cic. Liv. Strab. Plin. Formiæ, quæ & Phormiæ, & Hormiæ Græcis, colonia & urbs episcopalis, antiqua Læstrygonum sedes, à Saracenis escisa, in Latio novo, nunc verò in Campaniæ ora littorali, inter Cajetam ad occasum 4. & Minturnas ad ortum 9. mill. pass. occurrens, ubi nunc *Mola* pagus elegans & amœnus, qui non ipsæ Formiæ, sed potiùs Molæ Formianæ à Cicerone memoratæ, est. Sedes hujus urbis, prorsùs eversæ apud Molam, episcopalis Cajetam translata est. Cavendus est error hic Strabonis. Formias à Tarracina 400. stadiis distare scribentis, cùm neque 200. distent. Hinc sinus Formianus, *Golfo di Gajetta*. Hujus urbis meminit Martialis lib. 10. epist. 30.

O temperate dulce Formia littus.

Cic. ubi Formiæ numero singulari.

Formianum villa Ciceronis erat, in agro Formiano: cujus locus adhuc vulgo *Ciceron*, teste Smetio, nominatur. Hinc Formianus, a, um. Horatius l. 1. carm. od. 20.

Temperant vites, neque Formiani
Pocula colles.

Ptol. Formio, *Risano*, teste Vergerio cum Leandro, fluvius Istriæ, in mare Hadriaticum inter Tergestum & Justinopolim influens: ostia à Tergesto 6. mill. pass. absunt.

¶ Formio amnis est parvus Istriæ, in mare Adriaticum & sinum Tergestinum cadens, 2. millistibus à Justinopoli in Boream, & 6. à Tergeste in austrum.

¶ Formosa, *Formosa*, Gallis *Belle Isle*, insula Asiæ in Oceano orientali Sinico, & inter Sinas & Lusonism insulam: cujus oppidum præcipuum est *Tayoan*, in ora. Ante aliquot annos tota paruit Hollandis, sed ab ipsa ejecti sunt à Sinis novissimè. Insula est probè culta & valde fertilis.

Foroaugustani, populi Hispaniæ Tarraconensis: quorum urbs Libisosa.

¶ Foro-Juliensis ager, seu Foro-Julium, *Friuli* Gallis *le Frioul*, provincia Italiæ, in dominio Veneto. Vide Forum Julium.

¶ Forteventura, *Forteventure*, insula Africæ, in mari Atlantico, & una ex Canariis, versùs ortum & oram Africæ, Oppidum habet cognomine in ora australi, aliasque Casperia dicta fuit. Subest Regi Hispaniæ cum aliis Canariis seu Fortunatis. 26. leucis Hispanicis distat ab ora Africæ.

Script. Scot. Forthea, *Fyrth*, vel *Frith*, fluvius ingens Scotiæ, Edimburgum regiam Scotorum præterluens, qui Losa Ptolemæo dicitur (ut nonnullis videtur) Vide Bodotria.

¶ Forthea, *Forth*, fluvius Scotiæ meridionalis. Oritur in confinio Lennoxiæ provinciæ, deinde Strivelinum urbem rigat, & paulò infra multis auctus fluviis, in æstuarium Bodotriam se exonerat, quod ab eo etiam Forthea dicitur, nunc *Fyrth of Forth*; extenditurque inter Fifam & Landoniam provincias. Non rigat Edimburgum; sed ab ea urbe distat tantùm una leuca in Boream Forthea æstuarium.

Lib. Not. Fortia Castra, *Sterzing*, teste Lazio, vel *Sterzingen*, oppidum Norici, in Rhætiæ confinio, in Comitatu Tyrolensi, non obscurum, inter Brixinonem 4. & Oenipontem ad arctos vergentem 6. leucis, quod & Stiriacum etiam Latinè dicitur.

¶ Fortunæ Divinæ insula, *Iland of Good Fortuya* Anglis, insula Americæ septentrionalis, versùs terras Arcticas, & ad ostium orientale Freti Hudsonis, detecta ab Anglis hisce ultimis temporibus.

Strab. Fortunæ templum erat in Campania, inter Cales & Teanum urbes propinquas, 4. tantùm inter se mill. pass. distantes.

Plin. Ptol. & al. Fortunatæ insulæ, maris Atlantici, quæ *Isole Canarie* hodie, & Hispanis *Islas de Canaria*, dicuntur. Quarum nomina apud Plinium sunt Ombrio, Junonia gemina, Capraria, Nivaria, & Canaria. Apud Ptolemæum vero Aprositos, Hera, Pluitalia, Casperia, Canaria, & Centuria. Absunt à Gadibus in Notolibycum 230. leucis Hispanicis, in navigatione ad orbem novum occurrentes, sub Hispanicis. Nunc 7. sunt, una earum in duas fortè maris æstu divisa,

¶ Fortunatæ insulæ, nunc Canariæ dictæ, *les Canaries*, Gallis, detectæ fuerunt a Joanne Betencurtio Gallo; & 20. aut 30. circiter leucis distant ab ora littorali Africæ, & regionis Biledulgerid. Earum orientalior est Forteventura; insula autem Ferri est occidentalior. Vide Canariæ insulæ.

Foruli, vicus Sabinorum, in rupe prærupta apud Marsorum confinia, adhuc vulgò *Forola* dictus, apud Himellæ fluvii ortum. Cujus meminit Virgilius libro 7. Æneidos: *Strab. Liv. & al.*

Casperiamque colunt, Forulosque, & flumen Himella.

¶ Forum Adriani nunc est *Woorburg*, vicus in Hollandia, Cluverio teste.

Forum Alieni, oppidum Æmiliæ, apud Padum fluvium, ubi nunc Ferraris urbs, *Ferrara*, teste Joanne Bocatio, cum aliis, inter Bononiam 32. & Patavium 10 Bor. 48. ac inter Mantuam & Ravennam 50. a Verona vero 60. mill. pass. *Tac.*

Forum Appii, urbs Latii, olim episcopalis, in finibus Volscorum, apud Pontinam paludem, inter Ariciam & Feroniam, ac inter tres Tabernas & Tarracinam, à qua 12. mill. pass. recedit, Romam versùs 48. prorsus excisa. Locus *Case nuove*, seu *Case nove* Cello Cittadino, aliis *li Maruti* diversorium: aliis verò ubi *Fossa nuova*, monasterium & abbatia: quæ loca omnia sunt proxima. Populi Foroappii Plinio. Meminit Horatius libro 1. serm. sat. 5. *Cic. Hor. Ant. Ptol. & al.*

inde Forum Appi
Differtum nautis, cauponibus atque malignis.

¶ Forum Appii, urbs Volscorum Cluverio, Brietio & aliis, est locus nunc *S. Donato* dictus, aliquot tantùm ædibus constans, intra paludes Pontinas, prope Asturam amnem, & 5. millisribus ab ora maris Mediterranei: quanquam aliqui credant fuisse ubi nunc *le Case nuove*, diversorum inter Privernum & Setiam, juxta Pontinas Paludes.

Forum Augustum, sive Forum Augusti, in urbe Roma, ab Ovidio lib. 5. fast. memor. *Ovid.*

Templaque in Augusto conspicienda Foro.

Vide infra, ubi fora urbis Romæ describuntur.

Forum Aurelii oppidum erat Hetruriæ, medium inter Centum Cellas & Cosam, 25. mill. pass. utrinque distans, in ora apud Graviscas, prorsùs extinctum. *Ant.*

Forum Bibalorum, *Fomillam*, teste Moletio, oppidum fuit Hispaniæ Tarraconensis, apud Aquiflavienses, nunc vicus in agro Aquarum Flaviarum, in regno Portugallico. *Ptol.*

Forum Calvisii, *Calvisano*, oppidum Cenomanorum in agro Brixiano, inter Brixiam 15. & Asulam 10. mill. pass. dissitum. *Pet. Ins.*

Forum Cassii, *S. Maria Forcassi*, urbs olim episcopalis Hetruriæ, apud Vetrallam oppidum, quod nonnulli ipsum Forum Cassii esse contendunt, inter Sutrium & Viterbium ad 7. mill. pass. *Ant.*

¶ Forum Cassii, *S. Maria Forcassi*, vicus est parvus prope Vettallam oppidum, in provincia Patrimonii S. Petri, in Hetruria, Summo Pontifici subdita. 7. milliaribus distat à Viterbo in austrum.

Forum Claudii, Clodii Plinio, *Tolfa nova*, oppidum Thusciæ mediterraneum, apud oram australem, inter Bracenum & Cernuetum, ab urbe Roma 38. mill. pass. in ortum, ubi aluminis minera. *Ant. Ptol.*

¶ Forum Claudii, oppidum Thusciæ fuit, nuncque in ejus vestigiis conspicitur *Oriolo*. castrum provinciæ Patrimonii S. Petri, teste Luca Holstenio. 4. milliaribus distat à lacu Sabatino in occasum, & 5. à Braciano in Circium; estque in Ducatu Braciani.

Forum Claudii alterum, *Tarantaise*, teste Cœnali, urbs archiepiscopalis apud Alpes Grajas, in finibus Allobrogum, seu in Sabaudia. Aliis est *Novalesa*, oppidum cum cœnobio apud Alpes Cottias, à Segusio 4. mill. pass. interius distans: quod magis probatur: hoc enim in Italia est, non in Gallia; & à Ptolemæo in Italia describitur.

¶ Forum Claudii urbs fuit Centronum, in Gallia Narbonensi, quæ nunc *Moustiere en Tarantaise*, urbs archiepiscopalis & Tarentasiæ caput, in Ducatu Sabaudiæ, ad Isaram fluvium. 4. leucis distat à Fano S. Joannis Maurianensis in Boream, & 8. à Camberiaco in ortum, Sansone, Brietio, & aliis testibus. *Plin.*

Forum Clodii. Vide Claudii. *Plin. Ant.*

Forum Cornelii, Cornelium Ciceroni, quod & Syllæ *Ptol. & al.*

Plin. Ant. Ptol. & al. læ Forum appellatur, *Imola*, urbs Æmiliæ seu Galliæ Togatæ, in Romandiola, apud Vatrenum fluvium, inter Bononiam 20. & Faventiam in ortum 10. mill. pass. episcopalis sub Archiepiscopo Raveonate, inde 24. mill. Bononiam versùs. Populi Forocornelienses Plinio, & Coroclienses aliis.

Forum Cornelii urbs fuit Lingonum, in Gallia Cispadana, *Imola*, nunc in Romandiola, in limite agri Bononiensis & Ducatus Ferrariensis, sub dominio Summi Pontificis; estque culta & elegans, 16. milliaribus a confinio ditionis Florentinæ in Boream.

Ptol. Forum Decii fuit oppidum Sabinorum, cujus hodie nullum prorsùs exstat vestigium.

Plin. Forum Dinguntorum, sive, ut habet textus Græcus, Juntuntorum, oppidum fuit Galliæ Transpadanæ: quod aliis est *Crema* urbs, aliis *Pizighitone*, oppidum cum arce firmissima, in finibus Cenomanorum, ad Adduam fluvium, à Cremona 12. mill. pass. in occasum Ticinum versùs.

¶ Forum Dinguntorum Cluverio, Sansoni, & aliis est *Crema*, urbs permunita Galliæ Transpadanæ, antea Ducatus Mediolanensis, nunc sub dominio Reipublicæ Venetæ, ad amnem Serium, episcopalis sub Archiepiscopo Bononiensi. Habet ab oriente Cremonensem agrum, uti ab occidente Laudensem. Vide Crema.

Ant. Forum Domitii, *Fabregas*, teste Varrerio, oppidum Galliæ Narbonensis, in Occitana regione, inter Nemausum 45. & Biteras 30. mill. pass. ex Itinerario Antonini, à Cæserone 12. in ortum.

¶ Forum Domitii quibusdam est *Fabregues*, oppidum ad Caulazonem amnem, in Occitania inferiori, 2. leucis à Monte Pessulano in occasum, & una tantùm à stagno Magalonensi in Boream, a Nemauso 30. mill. pass. in occasum. Aliis autem, & meliùs, est *Frontignan*, oppidum ejusdem tractus, ad stagnum Magalonense seu Lattaram, inter Biteras 30. mill. pass. & Nemausum 45 à Cæserone 20. in ortum, teste Sansone. Dicitur aliter Frontinianum; estque vino suo celebre.

Ptol. Forum Egurrurum, *Medina de Rio Seco* Villanovano & aliis, oppidum præclarum Hispaniæ Tarraconensis, in regno Legionensi, à Legione 15. leucis in austrum, à Vallisoleto 8. in Africum, Asturicam versùs 24. vel certè non longè.

¶ Forum Egurrunum, Sansone teste, erat oppidum Asturum, ubi nunc castrum *Monte Furado*, in Gallæcia, ad fluvium Burviam, 12. leucis à Luco Augusti in austrum Brigætium versùs.

Plin. Ptol. * Forum Flamii, *Forflamme*, urbs Umbriæ episcopalis, à Longubardis eversa: locus adhuc nomen antiquum retinet, à Fulginio, quod illi in episcopali honore successit, 3. mill. pass. Nuceriam versùs. Sunt qui Forum Flaminii nunc Fulginium dici putent, cum ex Plinio & libro Conciliorum urbes diversas esse constet quæ eodem tempore episcopalem sedem habuerunt. (* in manoscripto Seldeni Φόρος Φλαμίνιος.)

Plin. Forum Fulvii, quod & Valentinum, *Valenza*, oppidum amplum Liguriæ, impositum Pado fluvio, in Gallia Cispadana, ab Alexandria 7. mill. pass. in Boream Ticinum versùs, unde 27 abest.

¶ Forum Fulvii seu Valentinum, *Valenza*, Gallis *Valence*, oppidum est munitum Ducatus Mediolani, in colle ad Padum fluvium. Captum fuit à Gallis anno 1656. sed postea redditum pace ad Pyrenæos confecta; estque medium inter Casalem ad occasum & Dertonam ad ortum

Cic. App. Front. Forum Gallorum, *Castel Franco*, oppidulum Æmiliæ seu Galliæ Togatæ, in via Æmilia, inter Bononiam (in cujus agro est) 14. & Mutinam 6. mill. pass. occurrens.

¶ Forum Gallorum, *Castelfranco*, oppidulum est agri Bononiensis in ditione Pontificia, vix 2. milliaribus a confinio Mutinensi & à Scultenna fluvio, 8. autem à Mutina in ortum. Ei adjacet arx probè munita ab Urbano VIII. Barberino Pontifice Maximo extructa in tutelam illius tractus, & de ipsius nomine dicta arx Urbana, *Forte Urbano* vulgò, in ruderibus castri Leonis.

Ant. Forum Gallorum alterum, *Gurrea*, teste Hieronymo Zorita, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Aragonia, inter Cæsaraugustam 5. & Jacam in Boream 14. mill. Hispanicis distans.

¶ Forum Gallorum quibusdam est *Zuera*, oppidulum ad Gallegum fluvium, 5. leucis à Cæsaraugusta in Boream. Aliis autem est Luna, castrum ad amnem Belum, 8. leucis a Cæsaraugusta versùs Boream & confinia Navarræ, 6. a Jacca in Africum.

Plin. Strab. Ptol. Forum Julium, & Julii, *Frejus*, colonia Octavianorum Plinio, & urbs Galliæ Narbonensis, episcopalis sub Archiepiscopo Aquensi, unde & à Massilia 600. stadiis, teste Strabone, abest in ortum, in ora Provinciæ littorali, inter Nicæam & Telonem 10. & 12. leucis. Forum item Julium Tacito & Ptolemæo *Cividal d' Austria* alias, nunc *Cividal del Friuli*, teste Leandro, & Lazio, ac aliis, Colonia & urbs Carnorum, ab Utino 8. mill. pass. in Boream, ab Aquileja 22. in Circium, quod & Castrum Juliense Diacono dicitur. Forum præterea Julium Plinio, qui populos Forojulienses memorat, *Friuli*, & *Patria* à Venetis, quibus paret, *Friaul* Germanis, quæ & Carnia veteribus, regio est Italiæ, Venetiæ pars, inter Marchiam Tarvisinam, & Histriam, ac Noricum contenta. Cujus Utinum caput est, & conventus juridicus. Ejus meminit Fortunatus in vita S. Martini libro 4.

Inde Foro Juli de nomine Principis exi.

¶ Forum Julii, *Frejus*, urbs est Provinciæ in valle, intra paludes, dimidia leuca ab ora maris Mediterranei, 13. leucis à Telone in ortum, & 4. a Fano S. Eutropii in Boream, ad ostia fluvii Argentei.

¶ Forum Julii item, urbs Carnorum, nunc *Cividal di Friuli* dicitur, ad Natisonem fluvium, sub dominio Reipublicæ Venetæ, & in agro Forojuliensi ab ea dicto, 15. milliaribus à Goritia in occasum, & ad radices Alpium.

¶ Forum Julium autem, seu Forojuliensis provincia, pars est Italiæ, ubi aliàs Carni populi, nunc *Friuli*, & aliquando *Patria del Friuli*, Gallis *le Frioul*; totaque subest dominio Venetorum, exceptis Aquileja & Goritia, quæ parent Austriaco.

Polyb. Plin. Ptol. Forum Lebuorum, seu Lebevorum, aut Libyeorum & Lebetiorum, (variè enim, Leandro, & Ortelio testibus, legitur, qui Plinium & Ptolemæum citant, apud quos neque Lebui, neque Lebetii leguntur,) *Borgo Lavizaro*, teste Merula, & Leandro, oppidum Insubriæ, in agro Novariensi, à Novaria 5. mill. pass. distans, Casalensem urbem versùs. Fortè Forum Libicorum, quorum meminit Ptolemæus, vel Lebuorum, quos memor. Polybius.

¶ Forum Lebuorum, *Borgo Lavizaro*, vicus est Ducatus Mediolanensis, in agro Novariensi, & 5. milliaribus à Novaria in austrum Mortariam versùs distat.

¶ Forum Lepidi, urbs Italiæ, in Gallia Cisalpina, *Regio* nunc, sub dominio Ducis Mutinæ. Vide Regium Lepidi.

Plin. Forum Licinii, seu Liciniforum apud Plinium, *la Pieve d' Incino*, teste Leandro, oppidum olim Insubriæ nunc pagus agri Mediolanensis, à Mediolano 30. mill. pass. in Boream distans.

Ptol. Forum Limicorum, *Puente de Lima*, teste Florisno & *Ponte di Lima*, oppidum Hispaniæ, in finibus Bracarum, in regno Portugallico, ad Limium fluvium, à Bracara urbe 4. leucis in Boream distans.

Plin. Ant. Forum Livii, *Forli*, urbs Galliæ Togatæ, episcopalis sub Archiepiscopo Ravennate, unde 16. mill. pass. abest, in via Æmilia, media inter Faventiam & Cesenam urbes Romandiolæ, utrinque 10. mill. pass. distans. Populi Foroliviensis.

¶ Forum Livii, *Forli*, urbs est lepida, ditionis Pontificiæ, in Romandiola provincia, 12. milliaribus à Ravenna in austrum, 4. autem à Civitate Solis & à confinio Etruriæ in Boream. Alias Principes habuit proprios.

Ptol. Forum Narbasorum, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Asturum, excisum: locus *Arvas* hodie, teste Morali, nominatur, inter Legionem & Ovetum.

¶ Forum Narbasorum, oppidum Callaicorum, in confinio Lusitaniæ, ad Durium fluvium, nunc forte *Torre de Moncorvo*, in Portugallia, ut dignoscitur ex situ, Sansone & Brietio testibus, 9. leucis supra Lamecam in ortum. Sed longè ab Asturiis distat.

Ptol. Forum Neronis, urbs Galliæ Narbonensis, in Occitania, cujus populi Foroneronienses, & Lutevani Plinio dicuntur. Vide Luteva.

¶ Forum Neronis, aliis est oppidum Provinciæ, cis Druentiam fluvium: quod quibusdam est *Forcalquier*, Comitatus cognominis caput, in colle, medium inter

inter Segusteronem ad Cæciam & Aptam Iuliam ad Africum, 2. leucis à Druentia fluvio, iuxta rivum *Loye* dictum.

Plin. Forum novum urbs fuit Sabinorum, apud Oretum oppidum excisa. Est & Forum novum ex veteri inscriptione oppidum Galliæ Togatæ, seu in Gallia Cispadana, & in territorio Parmensi, ad Tarum fluvium, à Parma 10. mill. pass. *Fornovo* pagus.

¶ Forum novum urbs fuit Sabinorum, in eodem loco ubi nunc, urbe deleta, Ecclesia episcopalis superest, vulgò *Vescovojo* dicta, teste Luca Holstenio, & ut colligitur ex veteri inscriptione illius Ecclesiæ.

¶ Forum novum castrum est, 10. milliaribus à Parma in Africum. Dicitur vulgò à Gallis *Fornove*; estque locus memorabilis prælio Caroli VIII. Francorum Regis in confœderatos Italos, quos viribus longè impar devicit. Vix uno milliari distat à Taro fluvio. Alias Foronovanum dictum fuit.

Lin. Forum Popilii, vel Pompilii, *Forlimpopoli*, urbs olim episcopalis sub Archiepiscopo Ravennate, nunc oppidum (sede episcopali Britinorium proximam urbem translata) Æmiliæ, in Romandiola, inter Forum Livii 4. & Cesenam in ortum 6. mill. pass. occurrens. Populi Foropopilienses Plinio. Urbs a Grimoaldo Longobardorum Rege anno salutis 700. primùm, deinde ab Ægidio Cardinale Legato in Italia anno 1270. eversa est, sedesque episcopalis Britinorium recepta.

Ptol. Forum * Segusianorum, *Feurs*, testu Dalechampio, oppidum Galliæ Celticæ, Forestiæ regionis oppidum primarium, à Lugduno 8. leucis in occasum Arvernos versùs. Sunt qui etiam Forum Sebusianorum legunt, quod *Bourg en Bresse* esse dicunt, oppidum Galliæ Celticæ, inter Lugdunum, & Matisconam, cui propius est, regionis Brisiæ, inter Sabaudiam & Burgundiam, Comitatus caput. Sed apud Ptolemæum Forum Segusianorum duntaxat legitur. (* *Temosianõr* in manuscripto Seldeni.)

Forum Segusianorum est *Feurs*, oppidum, Forensis superioris caput, ad Ligerim fluvium, 6. leucis à Rodunna in austrum, & totidem à Fano S. Stephani in Boream. Errant autem qui illud *Bourg en Bresse* esse dicunt, cùm ab eo 15. leucis distet in Africum.

Strab. Plin. & al. Forum Sempronii, *Fossambron*, *Fossombrone*, *Fossenbrane*, urbs Umbriæ episcopalis sub Archiepiscopo Urbinate, inde 10. mill. pass. distans, ad Metaurum fluvium, in Ducatu Urbinate, inter Fanum 15. & Callium in austrum 20. mill. occurrens.

¶ Forum Sempronii, nunc *Fossombrona*, prope Metaurum fluvium sedet, 10. milliaribus ab Urbino in ortum. Brietius tamen credit Forum Sempronii 5. inde distasse milliaribus, & ex ejus ruinis excitatum Fossumbrunum.

Diat. Forum Statiellorum, *Villa de Fe*, oppidum olim, nunc pagus agri Alexandrini, in Liguria, inter Alexandriam 4. & Ovilias, patriam nostram, 2. mill. pass. distans, haud procul à Tanaro fluvio.

Ptol. Forum Tibereii, *Keyserstal*, teste Rhenano, oppidum Germaniæ superioris, ad Rhenum fluvium, in Helvetia inter Scaphusam 2. & Thermas superiores 1. leuca dissitum, à Basilea 10. in austrum, constantiam versùs, haud obscurum.

¶ Forum Tiberii *Keiserstul*, oppidulum est Helvetiorum & Episcopi Constantiensis, medium inter Basileam ad occasum & Constantiam ad ortum, 5. leucis Helveticis utrinque distans ad Rhenum fluvium.

Plin. Forum Truentinorum, oppidum Æmiliæ excisum, apud Britinorium & Forum Popilii, ab eo 3. mill. pass. distans, à Britinorio 1. Cujus locus adhuc *Tro* incolis nominatur.

Plin. Forum Valentinum. Vide Forum Fulvii.

Plin. Forum Vibii, oppidum Galliæ Subalpinæ, seu, ut scribit Plinius, Galliæ Transpadanæ, in cujus agro Padus fluvius conditus, rursus emergit, teste Plinio. Quod oppidum Leander non sine errore apertissimo *Villach* interpretatur, quæ urbs est Norici, in Carinthia. Est autem *Bibiena* nunc, oppidum Pedemontanæ regionis, à Taurinis ad 22. mill. pass. in occasum, Populi Forovibienses Plinio.

¶ Forum Vibii oppidum erat Taurinorum ad radices Alpium, nunc in Pedemontio. Quibusdam nunc est *Bubiena*, vicus in valle Losernæ, juxta Peleum amnem. Brietio est *Castel Fiori* aliis autem *Paisana*, vicus in eo tractu, ad Padum fluvium.

Forum Voconii, oppidum Galliæ Narbonensis, quod variè indigitant. Nam Pinetus illud *Chambery* urbem, caput Allobrogum, seu Sabaudiæ, interpretatur (quod potiùs est Civaro.) Alii *Frejus* urbem Provinciæ maritimam esse volunt. Sed ex Antonini Itinerario & ipso Plinio, neque *Chambery*, neque *Frejus*, esse potest, cum à Foro-Iulio 12. sive, ut alii codices habent, 22. mill. pass. ex Antonini Itinerario distet. Consulendi sunt in hac re regionis periti. *Plin. Ant.*

¶ Forum Voconii, oppidum Galliæ Narbonensis, in Provincia. Nunc est *Dragaignan*, urbs culta, intra montes, 4. leucis à Foro-Julio in occasum, & 6. à Fano S. Eutropii in Boream, Sansone teste. Hon. Bov. tamen existimat fuisse ubi nunc oppidum *le Luc*, in Provincia, 6. leucis à Fano S. Eutropii & à Foro-Iulio in occasum, 4. autem à Draguignano in Africum.

Forum Vulcani, Campi Phlegræi Plinio & Solino, *la Solfatara*, locus est Campaniæ, apud Puteolos, inde 2. mill. pass. Neapolim versùs distans, in morem ingentis theatri ignes perpetuos emittens, & sulphur gignens. *Strab.*

Fora Urbis Romæ ex P. Victore.

Forum Archimonii, ubi ædes S. Nicolai Archimonii.

Forum Augusti, ubi nunc templum S. Adriani, Romano vicinum.

Forum Boarium, ubi templum S. Georgii, inter Romanum & Tiberim.

Forum Cæsaris, ubi porticus est Faustinæ Augusti uxoris, Romano proximum; cuius meminit Ovidius lib. 3. tristi. elegia 1.

-hæc sunt fora Cæsaris, inquit.

Forum Nervæ, apud Capitolium, inter ædes S. Hadriani & S. Basilii.

Forum Olitorium, nunc *Piazza Montanara*, ad theatrum Marcelli, inter Capitolium & Tiberim.

Forum Palladium, apud Romanum, ubi ædes S. Andreæ in Pallata; cujus meminit Martialis libro 1. epist. 2.

Limina post pacis, Palladiumque Forum.

¶ Forum Palladium, Paovino & Famiano Nardino testibus, idem est atque Forum Nervæ.

Forum Piscarium, apud Tiberim fluvium, & theatrum Marcelli, inter Boarium & Olitorium.

Forum Romanum, apud porticum Faustinæ inter Capitolium & Palatinum, in quo Vestæ templum erat

Forum Sallustianum, apud hortos Sallustianos, inter ædem S. Susannæ & Sallariam portam.

Forum Suarium, apud vetus Columnensium Palatium & montem Quirinalem.

Forum Traiani, proximum Foro Nervæ, inter Capitolium & montem Quirinalem.

Fosi, populi Germaniæ, Cheruscis finitimi, *Dietmerseher*, teste Althamero, & regio *Dietmersch*. Sed aliis *Fossevoerde*, tractus Frisiæ occidentalis, ubi non longè Fossete insula, vulgò *Amelandt*, teste Hieronymo Vurturio. *Tac.*

¶ Fosi populi fuere Germaniæ, à solo Tacito memorati, suntque Saxones, ubi nunc Holsatiæ pars Ditmarsis dicta. Sed longè à Frisia in Cæciam distat.

Fossa Clodia, *Chioza*, urbs Venetiæ episcopalis sub Patriarcha Veneto, in ora, inter Hadriam & Venetias 25. mill. pass. vide Clodia Fossa: quæ & Clugia postea dicta est. De qua lib. 3. Itinerarii: *Plin.*

Inde sumus Clugiam vela remisque profecti,
In qua Fossa vetus mutavit Clodia nomen.

Fossa Corbulonis, *Leck* teste Ortelio, fluvius Batavorum, in Hollandia, à Corbulone ex Rheno derivatus, spatio 23. mill. pass. Mosæ congrediens ad Grimpam pagum. *Tac.*

Fossa Drusiana, *Ysel Yssel*, fluvius Germaniæ inferioris, in Ducatu Geldriæ, à Druso ex Rheno derivatus, & in Flevum sinum perductus per Transisalanam regionem. Seu veriùs pars Rheni, in Isalam, fluvium fossa deducta ad Drusoburgum oppidum quod *Doesburg* hodie dicitur. *Tac. Suet.*

Fossa Mariana, oppidum Galliæ Narbonensis, ad fossam quam Caius Marius ex Rhodano fluvio deduxit, excisum. Locus adhuc *Fas* nominatur: licèt Ortelius cum aliis plerisque *Aigues mortes* oppidum & alii *Camargue* oppidum, non sine errore interpretentur; sicuti & auctor Thesauri Linguæ Latinæ. *Plin. Mel. Anto*

¶ Fossa Mariana, oppidum ad Fossam cognominem, nunc vicus est *Fas* dictus, in Prov. in ora maris Mediterra-

uci,

nei, una leuca à Maritima, & sinu Astromela distans in occasum, versus ostia Rhodani fluvii, a quibus 3. leucis distat in ortum, prope campos lapideos.

Plin. Fossa Messanica, *Canal di S. Alberto*, locus quo naves ea Pado in mare Ravennam usque, per paludem Padusam, deducuntur.

Tac. Suet. Fossa Noronis, *Licola*, teste Sanfelicio, Fossa quam Nero ex sinu Baiano Hostiam usque perducere tentavit.

¶ Fossa nova, *Fossa Nova*, monasterium Ordinis Cisterciensis in Latio, 50. mill. pass. ab urbe Roma. In eo obiit S. Thomas Aquinas. Sedet in planitie, ad pedes montium. Vix 2. milliaribus à Priverno, & totidem à paludibus Pontinis distat, in via Roma Neapolim versùs; estque adhuc omnino integrum, ut ego ipse pluries vidi, cùm illas partes lustrarem.

Ptol. Fossæ * Papirianæ, *Fos-de-nove*, vel *Fossel-novo*, teste Leandro, oppidulum Hetruriæ clarum, apud Macram fluvium, inter Lunam & Apuam, à Sarzana urbe 7. mill. pass. ab Apua 28. à Massa 8. (* manuscripito Seldeni *Papiniani*.)

¶ Fossæ Papirianæ quibusdam est *Carrara*, oppidum Tusciæ, aliis *Viareggio*, in ora. Aliis autem, & meliùs est *Fosdinovo*, oppidum Tusciæ sub proprio Marchione 3. milliaribus à Macra fluvio, 4. à Sarzana in Cæciam & inter Apuam & Massam.

Plin. Fossæ Philistinæ, vel Fossiones Philistinæ, *Fossone*, teste Georgio Fabricio, unum ex Padi fluvii ostiis: quæ Fossæ, Tartares fluvius à Tacito nominatur, vulgò etiam *Tartaro* interiùs dictus; qui unà cum Athesi inter Carbonariam & Fossam Clodiam, 10. mill. pass. inter utramque, exit in mare.

Prov. Rom. Fossanum, *Fossano*, urbs Liguriæ episcopalis recens sub Archiepiscopo Taurinensi, in Pedemontana regione, inter Augustam Taurinorum 24. & Montem Vici 10. mill. pass. media inter Albam Pompeiam & Montem Vici.

¶ Fossano urbs est Pedemontii, ad Sturam amnem, media inter Salutium ad occasum & Montem Regalem ad Eurum, 9. milliaribus utrinque distans, 15. ab Alba in austrum, & 7. à Cuneo.

Vet. Inscr. Fossatum, *Fossato*, oppidum Umbriæ, inter Eugubium & Sanoferratum, ad 14. mill. pass. dissidens, inter Validum & Sigillum oppida proxima, à Nuceria 11. Fuit & locus Æmiliæ apud Ravennam, ubi Theodoricus Rex Odoacrem fugavit, qui *Fossato* adhuc appellatur.

¶ Fossatum oppidulum est ditionis Pontificiæ, in Marchia Anconitana, in monte Apennino, in confinio Ducatus Urbini, 22. milliaribus distas ab Eugubio in Eurum & 14. à Sanoferrato in austrum.

¶ Fossiniacensis tractus, *le Fossigny*, aliter *le Faucigny*, prov. Ducatus Sabaudiæ, ad radices Alpium, inter Valesiam & Genevensem tractum, ubi oppidum primarium Clausulæ. Ibi alias Foconates populi.

¶ Fraga, *Fraga*, Gallis *Fragnet*, oppidum Hispaniæ, in regno Aragoniæ, ad Cincam fluv. in limite Cataloniæ, & 4. leucis ab Ilerda in occ. cum castro satis munito. Vide Gallica Flavia, seu Flavia Gallica.

Amm. Eutrop. & al. Franci, populi Germaniæ, quorum regio Franconia, ampla, quæ & Francia orientalis, ad Gallicæ Franciæ discrimen, nominatur: qui in Galliam trajicentes, illi nomen Franciæ indiderunt, fueruntque propterea Galli deinceps *Francesi* dicti apud Italos & alios. Fuerunt & Franci in Germania inferiori, Sicambri, teste Orosio: quorum oppidum adhuc *Francker* in Ducatu Bergensi, seu durat in Comitatu Marchensi, teste Henrico Iuoio. In Frisia quoque habitasse Francos Procopius est testis, ubi *Franeker* urbs, apud oram illius Borealem, à Levardo urbe primaria 3. leucis distans. Horum meminit Claudianus de laudibus Stiliconis libro 2.

Qui mihi Germanos solus, Francósque subegit.

¶ Franci populi fuere Germaniæ, sub quibus comprehendebantur Bructeri, Chauci, Chamavi, Cherusci, Chatti, Ansivarii, Dulgibini, Chatsuarii, Angrivarii, Salii, Tencteri, & Usipii seu Usipetes, populi Germaniæ, teste Cluverio; occupaveruntque totum tractum à mari ad Rhenum, Imperio Romano jam præcipitante.

Ause. Francia occidentalis, (orientalis enim est provincia Germaniæ, & Franconia dicitur) pars Galliæ inter Ligerim & Sequanam, quæ propriè *la France* à Gallis nominatur, licèt apud Italos nomen Franciæ toti Galliæ, excepta magna Belgicæ parte, tribuatur.

¶ Francia, olim Gallia, regnum est Europæ potentissimum, vulgò la *France*, Hispanis & Italis *Francia*, Germanis *Frankreich* dicta: cujus incolæ *François* dicuntur, Hispanis *Franceses*, Germanis *Frankman*, & Italis *Francesi*. Franciæ longitudo est leucarum Francicarum 250. ab occidente in orientem. Latitudo autem est 237. leucarum similium à septentrione in meridiem, teste Brietio. Terminatur ab occidente Oceano Aquitanico, à meridie mari Mediterraneo & montibus Pyrenæis, quibus ab Hispania separatur. A septentrione habet mare Britannicum & partem Belgii Hispano subditam; & ab oriente separatur à Germania Rheno fluvio, & ab Italia Alpibus. Francia aliàs plura complexa est regna, nempè Lutetiæ Parisiorum, Suessionum, Aurelianense, & Metense, seu Austrasiæ, item regna Burgundiæ, Arelatense, Aquitaniæ, & Britanniæ minoris. Sed à pluribus sæculis omnia in unum coaluerunt. Dividitur nunc in 40. provincias, quæ ad duodecim Præfecturas generales reducuntur. Caput regni est Lutetia, *Paris*, totius Europæ, & forsan orbis populosissima & amplissima. Subsunt etiam Regi Franciæ Nova Francia, regio per ampla Americæ septentrionalis, & plurimæ insulæ ex Antillis in mari Boreali, cum aliquot locis in Africa & in Madagascaria insula, atque à paucis annis magna pars Flandriæ & Hannoniæ provinciarum Belgii Francico regno accessit, uti etiam pars meridionalis Luxemburgensis Ducatus.

Franciæ regni divisio per Præfecturas generales:

Prima Præfectura, *Francica seu Insula Francia*, l' Isle de France, *sub qua provincia Insula Franciæ & agri Bellovacensis*, le Beauvoisis, *Laudunensis*, le Laonois, *& Suessionensis*, le Soissonois.

Secunda, *Burgundica*, *continet Ducatum Burgundiæ*, la Bourgogne, & *Bressiam*, la Bresse.

Tertia, *Normannica*, *continet Normanniam*, la Normandie.

Quarta, *Aquitanica*, *continet Guiennam*, la Guienne, *Vasconiam*, la Gascogne, *provincias*, *Santoniam*, la Saintonge, *Petrocoricensem*, le Perigort, *Lemovicensem*, le Limosin, *Cadurcensem*, le Quercy & *Rutenensem*, le Rovergne.

Quinta, *Britannica*, *Aremoricam totam seu Britanniam minorem complectitur*, la Bretagne.

Sexta, *Campanica*, *continet Campaniam* la Champagne, *& Briam*, la Brie.

Septima, *Occitana*, *continet Occitaniam*, le Languedoc, & *provincias Vivariensem*, le Vivarais, *Gabalensem*, le Givaudan, *Velaunos*, le Velay, *& Comitatum Ruscinonensem*, le Roussillon.

Octava, *Picardica*, *sub qua Picardia*, la Picardie, *& Artesia*, l' Artois.

Nona, *Delphinatus*, *sub qua Delphinatus*, le Dauphiné.

Decima, *Provincia*, *sub qua Provincia*, la Provence.

Undecima Lugdunensis, *continet provincias Lugdunensem*, le Lyonnois, *Bellijocensem*, le Beaujolois, *Forensem*, le Forez, *Borbonicusem*, le Bourbonnois, *Alverniam*, l' Auvergne, *& Marchiam*, la Marche.

Duodecima, *Aurelianensis*, *complectitur provincias Aurelianensem*, l' Orleanois, *Blesensem*, le Blaisois, *Perticensem*, le Perche, *Belsiam*, la Beausse, *Cenomanensem* le Maine, *Andegavensem* l' Anjou, *Turonensem*, la Touraine, *Pictaviensem*, le Poictou, *Inculismensem*, l' Angoumois, *Bituricensem*, le Berry, *& Nivernensem*, le Nivernois.

Quibus addenda est decima tertia, *qua continet Lotharingiam Francicam*, la Lorraine Françoise, *& Alsatiam*, l' Alsace.

De urbibus Franciæ videbis in voce Gallia.

¶ Francia nova, *Nouvelle France*, regio perampla Americæ septentrionalis, a Francis detecta, juxta fluvium & sinum S. Laurentii. Vide Nova Francia.

¶ Francia propria, seu Insula Franciæ, *l' Isle de France*, provincia est regni Franciæ. Habet à septentrione Picardiam, ab oriente Campaniam, ab occidente Normanniam & à meridie Belsiam & Aurelianensem provinciam; continetq; Franciam regiunculam inter Lutetiam & Sylvanectum, agros Bellovacensem, Suessionensem, & Laudunensem, Valesiam, Vexinum Francicum & Hurepesium. Totius provinciæ facilè primaria est Lutetia, *Paris*, quæ & regni caput existit.

¶ Francia, *la France*, regiuncula est regni Franciæ sic dicta, in provincia Insulæ Franciæ, inter Lutetiam ad austrum & Sylvanectum ad Boream, versùs Fanum S. Dionysii, Monmorancium, & Gonessam; & extenditur tantùm ad aliquot leucas in illo tractu. Sed ejus periere limites.

Urbes Franciæ propriæ seu Insulæ Franciæ clariores:

Bellovacum, Beauvais.
Compendium, Campiegne.
Crepiacum, Crepy en Valois.
Fanum S. Dionysii, S. Denys.
Latiniacum, Lagny.
Laudunum, Laon.
Lutetia Parisiorum, Paris.
Meduata, Mante.
Meleduuum, Melun.
Nemosium, Nemours.
Noviodunum, Noyon.
Pisciacum, Poissy.
Pontisara, Pontoise.
Sylvanectum, Senlis.
Suessiones, Soissons.

¶ Francia parva, *Franza curta*, regiuncula Italiæ, in ditione Veneta & in agro Brixiano, sic dicta à Francis, qui illic consederunt post victum à Carolo Magno. Desiderium Longobardorum Regem.

¶ Franchendalia, *Franckendal*, urbs recens Germaniæ, probè munita, in Palatinatu inferiori. Via una leuca distat à Rheno, & 4. ab Heidelberga in occasum, uti & à Spira in Boream. Aliàs capta fuit ab Hispanis, sed postea reddita Electori Palatino pace Monasteriensi.

¶ Franciacum, *Fronsac*, castrum Galliæ, in Aquitania & in agro Burdegalensi, à Carolo Magno fundatum, & nunc Ducatus titulo insignitum, ad Duranium fluvium, paulò infra Liburnam, & vix 5. leucis à Burdegala in ortum.

¶ Francicus sinus seu Gallicus, *Baye de France*, sinus est parvus Africæ, in ora Guineæ, prope promontorium Leænæ, vulgò *Sierra Liona*; sic dictus à Gallis, qui primi illas oras lustrarunt & inhabitarunt, anno nempè 1384.

Script. Germ. Francofurtum, & Francphordia, Helenopolis olim ex veteri inscriptione, quasi Francorum traiectus, *FrancKford*, Francfort, vel *Franckfurt*, urbs Germaniæ magnæ clarissima, in Franconia, ad Mœnum fluvium, urbs libera & emporium celeberrimum, Moguntiæ finitimum, inde 4. leuc. in ortum. Est & Francfurtum ad Oderam *FrancKfurt*, urbs Germaniæ, in Marchia Brandeburgensi, gymnasio celebris, à Berlino, & Colonia, ubi sedes Principis, 10. leucis in ortum. De Francfordia priore quidam Poeta Germanus libr. 9. Itinerarii sic:

Mox turres offert Francofordia nobilis altas,
Urbs decus imperii, qua primos Cæsar honores
Accipit.

¶ Francofurtum ad Mœnum, Gallis *Francfort sur le Mein*, urbs est ampla & elegans, ubi Dietæ Imperiales celebrantur pro electione Imperatorum Romanorum. Eius suburbium ea adverso fluvii Saxonum domus dicitur, *Saxenhausen*. 2. leucis distat ab Hanovia in occasum, & 4. ab Asciburgo. Francofurtum autem ad Oderam *Francfurt am Oder*, urbs est mediæ Marchiæ Brandeburgicæ, in limite Silesiæ & Lusatiæ, 4. leucis a Crossa in Boream, & totidem à confinio Poloniæ, in occasum distans.

Cin. Francones, qui aliis, præsertim Claudiano, Franci dicuntur, populi Germaniæ magnæ: quorum regio Francia orientalis, & Franconia, & incolis *FrancKenlandt* appellatur.

¶ Franconia, regio Germaniæ, quæ antea dicta fuit Francia orientalis, Gallis *la Franconie*; estque in provincia ampla, circa Mœnum fluvium extensa. Habet à septentrione Saxoniam & Thuringiam, ab oriente Palatinatum superiorem, à meridie partem Bavariæ & Sveviam, & ab occidente Palatinatum inferiorem seu Rheni. Eius primaria est Herbipolis, *Wurtzbourg* ad Mœnum fluvium. Franconia autem est primus Imperii circulus, sub quo sunt episcopatus Herbipolitanus, Bambergensis, & Eichstetensis, Principatus Hennebergensis, Comitatus Holschiensis, Erbachius, Onoldinus, & Verthæmus, urbsque Norimberga cum aliis.

Urbes clariores Franconiæ.

Bamberga, *Bamberg*, episcopalis sub Archiepiscopo Moguntino.
Cocabus, *Coburg*, sedes Ducis, (*aliàs, nunc Altemburgensi Ducis.*)
Culmbachium, *Culmbach*.
Francphordia ad Mœnum, Helenopolis, *Franckford*, libera, & emporium.
Herbipolis, *VVirtzburg*, episcopalis & academia sub Archiepiscopo Moguntino, caput regionis.
Moguntia, veteribus Mocontiacum, *Meutz*, archiepiscopalis.
Noriberga, *Nurnberg*, in Nortgoiæ confinio, libera, & emporium.
Onolsbachium, *Onspach*.
Rotenburgum, à fluvio Tuberum etiam dictum, *Rotenburg*, libera.
Svemphordia, *Schvveinfurdt*, quasi Svevorum trajectus, libera.
Trutavia, *ForcKheim*, libera.
VVinshemium, *VVinsheim*, libera.

Sunt præter has, Karolostadium, Cronachium, Mergethum, Mons Regius, Ascheaburgum, & aliæ.

Francorum rivulus, *Refrancore*, vel *Rifranco*, pagus Diac. Ligoriæ, inter Alexandriam & Astam, à qua 6. mill. pass. abest, (*Casalem versùs, in agro Alexandrino.*)

¶ Franequera, *FraneKer*, urbs Belgii, in Frisia occidentali, ubi accademia. Ab aliis dicitur Franicherium. 2. leucis distat à Leonardia in occasum, & totidem ab Harlingua in ortum, & ab ora maris Germanici sub dominio Hollandorum.

¶ Frascata, *Frascati*, urbs episcopalis Italiæ, in ditione Pontificia, in Latio. 12. milliaribus à Roma in ortum: ubi aliquot palatia Principum. Dicitur aliter Tusculum. Hinc ejus Episcopus, qui semper est unus ex sex antiquioribus Cardinalibus S. R. E. dicitur Episcopus Tusculanus. Vide Tusculum

Frateria, seu Phrateria, *Broffa*, & Hungaricè *Zarkuara*, teste Lazio, oppidum Daciæ, in Transylvania, Ptol. ad Marysium fluvium.

Fratuertium, *Terza*, oppidum præclarum Apuliæ Peucetiæ, in Basilicatæ, seu Lucaniæ confinio, inter Plin. Materam ad occasum 12. & Castaniam ad ortum 6. mill. pass. In Thesauro Linguæ Latinæ proximum Hydrunto scribitur, à quo tamen longè distat, ferè 100 mill. pass.

¶ Fratuertium, *Terza*, seu, & meliùs, *la Terza*, vicus est Italiæ, in regno Neapolitano & provincia Hydruntina, medius inter Mateolam & sinum Tarentinum.

Fratuolum, *Palo*, teste Ortelio, oppidum Hirpinorum. Ptol.

¶ Fravenburgum, *Frauvemburg*, oppidum Poloniæ in Prussia regia & in littore Habi sinus, *Frisch Haff*, ubi recipit amnem *Schon*, cum portu capaci. Ibi Ecclesia Cathedralis Varmiensis monti insidet cum collegio Canonicorum: ibique obiit Nicolaus Copernicus Mathematicus celebris anno 1543. Vix quatuor milliaribus Germanicis distat ab Elbinga in Cæciam, Pilaviam versùs totidem.

Fraxinetum, *Frassineto*, oppidulum Liguriæ, ad Pa- Luitp. dum fluvium, inter Forum Fulvii & Casalensem urbes.

Fraxinum, *Fresno*, oppidum Hispaniæ geminum unum in Bætica, & Vandalia, à Corduba 8. leuc. in Boream; alterum in Tarraconensi, in Aragonia apud Bilbilim, inde 2. leucis, Cæsaraugustam versùs 12. Est & Fraxinum oppidum Hispaniæ, in Castella veteri, ab Uxama 4. leucis Madritum versùs; & alterum in eadem Castella, apud Carpium, inde leuca una recedens. Fraxinum præterea apud Antoninum opp. olim, nunc pagus Lusitaniæ, in regno Portugallico, *Alpabano*, seu *Gaviano*, teste Vasconcello, inter Tubucci, & Medobrigam supra 7. leuc. in via quæ Ulyssipone Emeritam ducit.

Fregellæ, *Ponto Corvo*, teste Carolo Sigonio cum aliis, Liv. colonia & urbs olim clara Latii, nunc oppidum in Cam- Strab. pania, apud Lirim fluvium, Aquino finitimum, ubi & al. Episcopus Aquinas residet, ab Aquino 8. mill. pass. inter Ceperanum 9. & Minturnas 20. licèt Aldus Manutius putet excisum esse, & ex ruinis Ceperanum conditum esse. Nam Fregellas à L. Opimio excisas an-

anno ab urbe condita 630. Livius refert. De qua urbe Silius libro 5

Strab. Plin. Pater. & al.

. hunc tristes luxere Fregellæ.

Fregenæ, Fregena Livio, colonia et oppidum Hetruriæ, in ora, inter Alsium et ostia Tiberina, excisum: locus nunc *Palo*, teste Leandro, dicitur, ab urbe Roma 26. mill. pass. distans, inter Pyrgas ad occ. 120. et ostia Tiberis ad ortum 240. stadiis, teste Strabone Thesaurus Linguæ Latinæ in tractu Vmbriæ illas locat; cum longissimà ab Vmbria distent.

¶ Fregenæ, oppidum Latii excisum, in ora maris Tyrrheni, erat ubi nunc *la Macarese*, villa Ducis Matheii cum stagno cognomine, inter Alsium et ostia Tiberina, quanquam alii credant fuisse ubi nunc turris S. Georgii, in ora littorali.

¶ Fremincuria, *Fremincourt*, castrum aliàs amplum Carnutum cum palatio Regum Galliæ primæ stirpis, ad Eburam fluvium, nunc vicus tantùm Belsiæ, una leuca à Droco in ortum; palatium autem dirutum iacet. Ibi aliàs altare Virgini pariturae dicatum, ubi sacrificia habebant Druidæ, ut narrant incolæ illius tractus.

Strab. Plin. Liv. & al.

Frentani & Ferantani, populi Italiæ, in ora, inter Marrocinos ad occasum & Apulos ad ortum, quarum urbs Frentanum, & Frentanum, Teano Apulorum proxima fuit, teste Strabone. Ex quo liquet eam non esse oppidum, quod nunc Francam Villam dicant, inter Ortonam & Areroom, uti plerisque videtur. Horum orbs est Anxanum. Meminit eorum Silius libro 8.

Marrucina simul Frentanis æmula pubes.

Hos proximos Daoniis & Pirentibus facit Thesaurus Linguæ Latinæ. Sed à Piceno longè distant, multis populis interstitis.

Plin. Frento, *Fortore*, teste Nigro, & Mazella, fluvius Frentanorum, illos ab Apulis Dauniis disterminans, ac Larinum orbem alluens.

Scrip. Frequentum, *Fricenti*, orbs Hipinorum episcopalis sub Archiepiscopo, Beneventano, inde 16. mill. pass. distans, paulò remotior ab Abellino, apud Jesualdum oppidum. Episcopatus ejus hodie Abellinati copulatus est. Populi Frequentinates Plinio. (*Vide Fricentum.*)

¶ Fretum Anisni, *Estrecho de Anian* Hispanis, *Destroit d'Anian* Gallis, fretum amplissimum Americæ septentrionalis, aliàs inter Tartariam & fictitiam illam novam Albionem creditum à multis; sed re diligenter excussa, compertum est Fretum Anianum esse inter terram Esonia & partem septentrionalem Californiæ insulæ; estque valdè latum.

¶ Fretum Babelmandelum, *Destroit de Babelmandel*, est ad fauces maris Rubri, inter Africam & Arabiam felicem. Nomen habet à fluvio cognomine à parte regni *Adel*. Dicitur etiam à quibusdam Fretum Meccæ; estque satis angustum.

¶ Fretum Balambuanum, *Destroit de Balambuan*, est in Oceano Indico, in Asia, inter insulam Baly & partem orientalem Iavæ insulæ, prope Balambuanum urbem.

Strab. Fretum Britannicum, Gallicum Solino, Marinorum Gratio, Oceani Tacito, Fretalis Oceanus Amm. mare inter Marinos & Britannos interfusum, 21. mill. pass. patens, *Pas de Calais*, Gallis, Belgis *De Hoofden* teste Ortelio, Anglis *the straight of Callis*.

Fretum maris Caspii, maris angustia ad ortum, in qua Oxus fluvius influit.

Fretum Cimmerium, *Stretto di Caffa*, teste Castaldo, angustia maris ad Bosporum Cimmerium.

¶ Fretum Constantinopolitanum, *les bouches de Constantinople*. Vide Bosphorus Thracius.

¶ Fretum Davisii, *Straet of Davis* Anglis, *Destroit de Davis* Gallis, fretum in terra Arctica, in ea parte Gronelandiæ quæ detecta fuit à Joanne Davisio Anglo anno 1585. à quo etiam nomen accepit.

¶ Fretum Esonis, *Destroit de Iesso*, fretum amplum inter Tartariam & terram Esonia interfusum, supra Sinarum regionem, & in littore Asiæ, recens detectum à Batavia.

Fretum Euripi. Vide Euripus Chalcidicus.

Liv. Fretum Forbischerii, *Straet of Forbischers* Anglis, *Destroit de Forbisher* Gallis, fretum terræ Arcticæ, versùs Gronlandiam, recens detectum, nempe anno 1577. à Martino Forbischero Anglo, & ab eo nomen sortitum.

¶ Fretum Gallicum, *Pas de Calais*, fretum inter Galliam & Angliam, 6. leucis patens, inter Dubrim & Iccium portum, nunc *Vissan*, & 7. inter Dubrim & Caletum. Dicitur etiam a quibusdam Fretum Britannicum.

¶ Fretum Gallipolitanum, *Destroit de Gallipoli*. Vide Hellespontus.

Fretum Herculeum & Gaditanum Porthmos Græcis, *Plin.* teste Plinio, & Limen maris interni, Fretum Columnarum Straboni, Fretum Oceani Livio, Ostium Oceani Floro, Fretum Iberum Ausonio, Fretum Hispanum Claudiano, Traiectum Au. Hirtio, *Estrecho de Gribraltar*, & *Stretto di Gibraltar*, maris angustia, inter Hispaniam & Mauritaniam Tingitanam 9. mill. pass. patens.

¶ Fretum Herculeum, *Destroit de Gibraltar* Gallis, *Stretto di Gibilterra* aliquando ab Italis dicitur; estq; inter Andaluziam provinciam Hispaniæ australiorem & Mauritaniam Tingitanam, seu regnum Fezzanum. Eius longitudo est 12. leucarum Hispanicarum, latitudo verò quinque circiter.

¶ Fretum Hudsonis, *Destroit de Hudsons*, fretum Americæ septentrionalis, inter terras arcticas ad *Boream* & Estotilandiam ad meridiem, ab Anglis detectum duce Henrico Hudsonio.

¶ Fretum Macreum, *Destroit de le Maire* Gallis, *Straet le Maire* Batavis, fretum Americæ meridionalis ad austrum terræ Ignium & freti Magellanici maximè extensum, à Iacobo *le Maire* Batavo detectum anno 1616. A quibusdam Hispanis dicitur Fretum S. Vincentii.

¶ Fretum Magellanicum, *Estrecho de Magellanes* Hispanis, *Destroit de Magellan* Gallis, fretum oblongum Americæ meridionalis, à Ferdinando Magellano Lusitano detectum anno 1520. inter terram ab ipso Magellanicam dictam & terram Ignium. Tres habet angustias, estque transitu difficilis. Illud Hispani claudere voluerunt Anglis & Batavis magnis impensis & arcibus in littore defixis, sed irrito conatu.

¶ Fretum Malacense, *Destroit de Malacca* Gallis, *Straet van Malacca* Batavis, fretum Oceani Indici interpositum inter urbem & regnum Malaccam, in parte australi peninsulæ Indiæ ultra Gangem & insulam Sumatram, oblongum & satis amplum, sic dictum ab urbe Malacca ei adiacente.

Fretum Mamertinum, Hadriaticum, Orosio, Siculum, *Strab* & Siciliæ Plinio, Ciceroni, Tacito, Rhegium etiam Straboni, Syllæum Athenæo, Traiectum Ausonio, angustia maris inter Italiam, & Siciliam quæ *Faro di Messina* nominatur.

¶ Fretum, Manarium, *Destroit de Manar* seu & *de Chilao*, fretum maris Indici inter Taprobanam seu Ceylanum insulam & oram Piscariæ, in parte australi peninsulæ Indiæ cis Gangem, satis latum, & à Manaria insula ei adiacente sic dictum, vel etiam à Chilao urbe Ceylani.

¶ Fretum Manilhæ, *Estreco de Manilha* Hispanis, fretum Oceani orientalis seu Indici in Philippinis insulis inter partem australem Lusoniæ insulæ & Tendajam insulam, ab urbe Manilha Lusoniæ, primaria sic dictum.

¶ Fretum Mindoræ, *Estrecho de Mindora* Hispanis, fretum Oceani orientalis seu Indici, in insulis Philippinis, inter partem occidentalem Lusoniæ, insulæ & Mindoram insulam & urbem.

Fretum Mosandani, *Destroit de Mosandan*, fretum ad fauces sinus Persici, contra Armusiam urbem & insulam, sic dictum à promontorio cognomine ei adiacente in littore Arabiæ; estque satis angustum.

¶ Fretum Picticum, *Pichtland* seu *Pentland Firth*, fretum inter Scotiam septentrionalem & Orcades insulas. Navigantibus est formidabile & periculosum, neque nisi statis temporibus, positis quanquam ventis, trajectui opportunum.

¶ Fretum Piecum, *Canal de Piecko*, fretum Asiæ, in Oceano Eoo, inter insulam terram Statuum dictam & partem terræ Esonis, ab Hollandis detectum hisce ultimis temporibus.

Fretum Ponticum: idem quod Bosporus Cimmerius.

¶ Fretum Sangaarium, *Destroit de Sangaar*, fretum supra partem Borealem Japoniæ, versùs terram Esonis, recens detectum. Dicitur *Zangaar* à quibusdam ab oppido adjacente, in Japonia.

Fretum Sicolum, *il Faro di Messina*, Siciliam à Calabria ulteriori dirimens. Vide fretum Mamertinum.

Fretum Sundæ, *Straet van Sunda* Batavis, *Destroit de la Sonde* Gallis, fretum est maris Indiei, prope Bantamum, Iovam infulam à Sumatra feparans.

¶ Fretum Sundicum *le Sund* Gallis, *de Sund* fen *Oresund* Daais, angustiæ maris Baltici, in Dania, inter Scaniam proviociam Sveciæ ad ortum & Zelandiam, infulam Daniæ ad occafom, ubi Regi Daniæ vectigal folvitur in fingulos malos.

¶ Fretum Taphros, *le Becche di Bonifacio* Italis, les *bouches de Bonifacio* Gallis, fretum inter Corficam & Sardioiam prope Bonifacium oppidum Corficæ. Dicitor etiam a Sardis & à Nautis tractus *le bocche di Boizenaire*. Vide Taphros.

¶ Fretum Vegatium, *Destroit de Weigats*, quod etiam *Destroit de Nassu* dicitur ab Hollandis, est inter Novam Zemlam ad Boream & partem fepteotrionalem Mofenviæ & provinciam Obdoram ad austrum, inter fluvios Petzoram & Obyum, & per illud diu quæfitus fuit tranfitus in Sinas & in Japooiam.

¶ Pretum Uriæ, *Destroit d' Vries*, fretum est Afiæ, in Oceano orientali, inter terram Elonis ad ortum & terram Statoum ad occ. recens detectum à Batavis.

¶ Friberga, *Friberg*, urbs Germaniæ, io Franconia & io tractu Veteravia, olim Imperialis, nunc fub dominioo Electoris Moguntini. Deficit in dies; distatque a. leueis à Francofurto in Boream Giessam versùs.

Friburgum, *Freiburg*, urbs gemina: una in Helvetiis, Bernæ finitima, paolò fupra 2. leucis io occafom distans à Salodoru in occafum, uunc ex 13. Helveticis conventibus: altera in Germania magna, in Brifgoja regione, academia, & fedes Epifcopi Bafilienfis, a Bafilia 7. leuc. in ortum distans, à Rotovilla 5. iu Bor. Alia item non obfcura iu Mifnia, Annabergæ finitima ut in libro 7. Itinerarii:

Accipior lauta Friburga; & luce fequenti
Occidua montem venimus, Anna, tuum.

¶ Friburgum, *Friburg*, urbs est Helvetiorum, ad Sanam fluvium. 4. leucis distat à Saloduro in austrum, & totidem à Laufana in Boream; estque conveotus Catholicus.

Stript. Germ. Friburgum alterum, *Friburg* cognomento *en Brifgaw*, urbs est Brifgaviæ primaria, io colle, 3. leucis a Brifaco in ortum distans, 8. ab Argentina in austrum, 7. à Bafilea io Boream, & totidem a Rotuila in occafum fub dominio Austriacum: ibique refidet Capitulum Bafileeofe, fed non Epifcopus. In Mifnia autem nullum ust Friburgum, fed tantùm Fridberga.

¶ Friceotum, *Fricento*, urbs parva Italiæ, in regao Neapolitano, & Principatu ulteriori, prope Tripaltum fluvium, upifcopalis fub Archiepifcopo Beneveotano, ad radices Apenoini, & media ferè inter Beneventum & Compfam. Vide Prequentum.

¶ Fridberga, *Fridberg*, oppidum Germaniæ in Saxonia fuperiori & in Mifnia provincia, ad Multam amoem, versùs montes Bohemiæ, 4. leucis à Mifna urbe io austrum. Frustra obfessum fuit à Svecis ultimo bello Germanico. Ibi fuot Maufolæa Ducum Electorum, Saxoniæ.

¶ Friderica, *FrideriKs*, & *Fridericka*, orbs munita Americæ meridionalis, in Brafilia regione, in ora Gubernii Paraibæ, vulgò *Capitana de Paraiba*, versùs ostia fluvii Paraibæ, antea ab Hollandis eastructa, & postea espugnata à Lufitanis, quibus etiamnum fubest cum toto tractu.

¶ Frydericoburgum, *Friderichsbourg*, castrum & palatium Regum Daniæ, in Zeelandia infula. Vix. 3. leucis Danieis distat à Coronæburgo in occafom, & 5. ab Hafnia in Circium, colloquio intor Reges Sveciæ & Daniæ eelebre hifce ultimis temporibus. Arx olim *Ebelholt* oomen gessit, mooasteriumque S. Spiritus fuit, cujus Joannes Parifienfis anno 1201. mortuus, & in Saoctorum numerum relatus, Abbas fuisse perhibetur. Fridericus II. Rex Daniæ arcem eastruxit, quam Christianus IV. eius filius statuis, picturis, fimilibusque artis operibus oaoruavit.

¶ Fridericoburgum, *Friderichsbourg*, toppidulum tenue, cum arce munita Danorum recens exstructa, in Guinea regione, & in ora Aurea, prope arcem Capitis Corfi. In cole fedet.

¶ Fridericostadium, *Friderikstadt*, urbs nova regni Norvegiæ, in ora finus Codani, in Præfectura Anslogana, & 30. leucis Germamcis ab Ansloga in austrum, fub dominio Regis Daniæ.

Frigidos, *Vipao*, fluvius Japodum, in Carniola regiooe, cum oppido cognomine, ioter Aquileiam 36. & Æmoniam in Boream & Cæciam 40. mill. pass. ubi Theodofius Imperator Eugenium tyrannum vicit. Frigidus alter, fluvius Thufciæ in agro Aretino, *Fredde* vulgò, à Tibullo memoratus libro 4. eleg. 8. Ant.

Atque Aretinæ Frigidus amnis agro.

Frioiana, *Frignana*, regiuncula Italiæ, in Ducatu Mutinenfi, ad radices Apeouini montis, ubi Sestola oppidum præcipuum.

¶ Prifia, *la Frise*, duplex est, una orieutalis, Germaniæ Comitatus infignis, qui & Embdanus à primaria orbe Embda dictus; alia occidentalis, Belgii coofœderati provincia, quæ & Frifia propriè dicitur.

Frifiabones, populi Germaniæ, inter Helium & Flevum ostia Rheni: quos *Waterlandt* partem Hollaodiæ Borealem Prifiis conterminam iocolere Ortelius non auder affirmare. Plin.

¶ Frifiabones populos fuisse in Hollandia Cloverius oegat, ereditque elle ipfos Frifios. Solus enim Plinius de his locutus est, & forfan errore Scriptoris. Plin.

Frifii, populi Germaoiæ, ad Oceaoum, ioter ostia Rheni, & Vifurgis fluviorum, incolentes; quorum alii maiores, alii minores appellantur. Illorum regio *Oostfriesen*, id est, Prifia orientalis, horum *Westfriesen* id est, Frifia occidentalis, dicitur. Frifiones Sigeberto & aliis posterioribus dicuntur. Plin. Tac. Ptol.

¶ Frifia occidentalis, feu, Frifia propria, vulgò *la Frise occidentale* Gallis, provincia est Belgii fœderati. A feptentrione habet mare Germaoicum, ab occideote feparatur ab Hollaodia mari Austiioo, ab oriunte habet dominium Groningenfe, quo feparatur a Frifia orieotali, & a meridie ei adiacet Drentia regiuocula, Transifalaniæ pars. Ejus primaria est Leovardia. Notandum est Groningam & Damum non effe in Frifia propria, fed in dominio, feu provincia Groningenfi.

¶ Frifia orientalis, *l. Ost Frise*, feu *la Frise orientale* feu etiam *le Comtè d' Embden* provincia est Germaniæ in Westphalia, fub dominio proprii Principis. Habet à feptentrione Oceaoum Germaoicom, à meridiu ab oriente Comitatum Oldenburgenfem, & ab occidente fepa- epifcopatum Monasterienfem, & ab occidente feparatur a dominio Groningenfi Dullartio fioo. Sedes Priocipis est Auricum, *Aurik*, eum Embda regionis primaria fit in domioio Hollandorum. Sed notabis Javeriam, Oldemburgum, Rhydam, & Ovelgunam non effe ampliùs fub domiolo Principis Frifiæ orieotalis, & Effenas, Ochtam, & Vitemundam uffe taotùm oppidula.

Urbs Frifia orientalis:

Auricum, *Aurik*.
Embda, *Embden*, emporium & caput regionis.
Efenæ, *Essens*.
Ieveria, *Iever*.
Norda, *Norden*.
Octha, *Orcht*.
Oldeoburgum, *Oldenburg*, Comitatus.
Ovelguna, *Ovvelgun*.
Rhyda, *Rhyde*.
Stichufa, *Stichusen*.
Vitemunda, *Witemundt*.

Urbes Frifia Occidentalis:

Bolfuardum, *Boisvvardt*.
Damum, *Dam*.
Docum, *Dorckum*.
Franicheria, *Franeker*.
* Groninga, *Groeningen*, epifcopalis fub Archiepifcopo Trajectino, primaria.
Harlinga, *Harlingen*.
* Leovardum feu Levardia, *Leeuvvarden*, epifcopalis, fub Archiepifcopo Traiectino, conventus juridicus.
Stauria, *Staveren*.
Præter has, Hendilopia, Illstum, Sneca, Slota, & Vorcum oppidula.

¶ Frifia occidentalis, *West Frise*, dicitur etiam perfæpe Hollandia feptentrionalis ab ipfis Batavis, ut liquet ex Guicciardino, Hondio, & aliis. Eius orbes funt Hornia regionis caput, Alcmaria, Edamum, Eochufa, Medemblicum, Munachodamum, & Purmerenda; estque inter Ocea-

Oceanom Germanicum, ad occasum & mare Austriaum ad ortom.

Frisinga, *Freising*, orbs Vindeliciæ, in Bavaria, episcopalis sub Archiepiscopo Salisborgeosi, inter Monachium 8. & Laodshutam in Græciam 6. leucis ab Augusta Vindelicorum paulò supra 8. in ortum, ad Mosacum flovium non longè in Hisaram labentem. Vide Fruxinum.

¶ Frisinga, *Freisingen*, urbs est Bavariæ superioris, 4. leucis à Monachio io Boream, & totidem à Landshuto. Africum, sub dominio proprii Episcopi.

¶ Fritlandism, *Frisland*, insulam esse peramplam Oceani septentrionalis, versùs Groenlandiam, quidam scripsere; sed quæ sit, à quibus detecta, & quo anno, cui subiaceat, & quas habeat urbes, neque constat inter ipsos qui de illa scripsere, ita ut comde ea nulla sie mentio inter recentes, nec quidquam dicant naotæ Angli, Batavi, Dani & Galli, melius est dicere nullam esse insulam Frislaodiam dictam.

¶ Frislasia, *Fritzlar*, orbs Germaniæ, in Hassia regione, ad Ederam fluvium, in ditione tamen Electoris Moguntini, 4. milliaribus à Cassella in austrum Marpurgum versùs, à qua 8. leucis distat, & 4. à Zigenhemo in septentrionem.

Mel. Frons Africæ, *Capo de Bona Speranza*, incolis *Zanguebar*, teste Marmolio. Verùm cum à Plinio & Mela post Cornu Hesperium in ora occidentali maris Atlantici describitur ab aliis *Capo verde*, incolis *Tagazza*, esse putatur. Priori tamen leotentiæ subscribo, quod caput bonæ spei revera Frons est Africæ, cum sit promootorium illius australissimum.

¶ Frons Africæ omnibus est Caput bonæ spei, *Cap de bonne esperance*, in Cafreria regione, non autem in Zanguebaria, quæ magis ad ortum extenditur.

Frons Asiæ, ora Asiæ orentalis, quæ Oceano Eoo alluitur.

Horat. Frons Galliæ, quæ Oceano ad occasum exposita est.

Mel. Frons Germaniæ, ea pars quæ Danubio adiacet.

Tac. Frons Hispaniæ, quæ Oceano occiduo obiecta est.

Plin. Frons Italiæ, ea para Italiæ, quæ ioter duo promontoria, Leocopetram, & Lacinium, in mare porrigitur.

Frontinianum, *Frontignan*, urbecula Galliæ, in Occitania provincia, ad lacum Lattaram, inter Agaram, & Montem Pessulanum, cuios vina laudantur, aliàs Forum Domitii dicta, ut quibusdam placet.

Liv. *Festo.* Frusino, Frusinum Straboni, Ptolemæo, & aliis, *Frasalone*, orbs Latii olim episcopalis, nunc oppidum in Hernicis, in colle, post Ferentinum 6. mill. past. ab urbe Roma Casinum proficiscentibus occurrens, apud Cosam fluvium, Verulo propinqua, Frusinona colonia à Frontino dicta. Meminit illius Silius libr. 8.

Saessa, atque à duro Frusino haud imbellis aratro.

Patria fuit Ormisdæ & Silverii Summorum Pontificum. Phrusino, uti apud Græcos, legitur apud Palaut. in Captiv.

Frusino *Frusilone* dicitur, estque oppidum parvum in Campaoia Romana, inter Privernum ad austrum & Alatrium ad Boream, 44. milliaribus à Roma distans, versùs confinia regni Neapolitani.

Script. Bav. Fruxinum *Freysingen*, teste Rhenano urbs Vindeliciæ, ad Hisaram fluvium, in Bavaria, inter Augustam ad occasum 8. & Landshutam ad ortum 6. ac inter Monachium ad austrum 8. & Ratisponam ad Boream 22. leucis, in colle, apud Mosaci flovii cum Hisara confluentiam.

Fruxinum, seu Frisinga, *Freisingen*, urbs est parva Bavariæ superioris, sed culta, ad Mosacum fluviolum 9. leucis distat à Ratisbona in austrum, & 4. à Monachio in Boream. Vide Frisinga.

Focechius, *Lago di Fucechio*, lacus parvus Italiæ in Hetruria & in agro Florentino. Acastro Fucecchio nomen habet. 5. milliaribus distat à Fano S. Miniati in Boream, & 10. à lacu Bientina in ortom.

Strab. Plin. & al. Fucinos, *Lago di Celano*, & *Lago di Marso*, ac etiam *di Taglliacozzo*, lacus Latii, in finibus Marsosorum, ab oppidis circumstaotibus nominatus. Hinc Aqua Martia Romam perducta. Eius meminit Virgilius libro 7 Æneidos:

Te nemus Anguitia, vitrea te Fucinus unda.

Diac. Sigon. Fulcheria iosula, *Ghiara d'Adda*, regiuncula Cenomanorum, Inter Abduam & Serium fluvios, apud Cremam urbem recentem, in Laudensi, Bergomeosis, & Cremonensis agri confinio.

¶ Fulcheria insula, *Ghiara d'Adda*, regiuncula Italiæ, in Ducatu Mediolanensi, inter Adduam fluvium ad occasum, & confinia territorii Bergomensis, & Seriom fluvium ad ortum, seu inter Castanum & Caravaggium oppida. Ibi Veneti insigni clade affecti foere à Ludovico XII. Fracorum Rege iuxta vicum *Agniadello* dictum. Vide Addua Glarea.

Fulda, *Fuld*, urbs Germaniæ, com flovio cognomine, *Script. Germ.* à quo orbs nomen habet, in Franconiæ Hassiæque confinio, inter Martisburgum ad occasum 8. & Coburgum ad ortum 7. leuc. Fagiæ regionis caput, ac Abbatis celebris. Templum insigne habet cum aurea rota, ot in libro 5. Itinerarii:

Nos Fuldam ingredimur, mirati templa rotamque
Auream, & Idea oeformatom sistra Cybeles.

Fulda, *Fuld* incolis, *Fulde* Gallis, urbs est lepida Germaniæ, in Franconia, & in Buchovia tractu. Hinc etiam aliquando Buchovia dicitur; estque sub dominio proprii Abbatis, qui Imperii est Princeps, & cui etiam subest tractus, adiacens fatis extensus, Buchovia dictus, *Stifft fuld*, ioter Francooiam, cuius pars est, Hassiam, & Thuringiam: ubi aliquot oppidula & plurimi pagi. Vrbs ipsa distat 12. milliaribus Germanicis à Coburgo in occasum & 10. à Cassela in aostrum. In ea inest Abbatia totius Europæ, nedum Germaniæ præstantissima.

¶ Fulgeriæ, seu Fulgerium *Fougeres* urbs Galliæ, in Britannia minori, ad amnem *Coesnon*, alias munita, versùs confinia Normanniæ. 8. leucis distat ab Abrincis in meridiem, & totidem a Dola.

Fulsinium, seu Fulcinium, ot alii legunt, oppidum *Ptol.* Corictæ, insulæ Liburniæ adiacentis. Populi Fulcinates seu Fulginates apud Plinium *Woloxa* dici videtur apud Vegiam, in ora australi.

Fulliniom, Fulcinium Appiano, Fulginia Silio, *Foligno* *Cel.* vel *Fuligno*, urbs Vmbriæ episcopalis ad Tiniam fluviom intermeantem, inter Perusiam ad occasum 18. & Spoletium in Eurum 25. mill. pass. licèt Appianus Aleaandrinus illam à Perusia 160. stadiis ultra scribit. Populi Fulginates Plinio. Dè ea Silius libr. 8.

Inginam, patulosque jacens sine moenibus arvos
Fulginia.

¶ Fullioium, seu Fulginiom, *Foligno*, urbs est Parva Umbriæ, sed culta, in valle, ad radices montis Apennini. 20. milliaribus distat a Perusia in ortum, & 30. ab Assisio; subestque dominio Pontificis.

Funchala, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Ulyssiponensi, cum prius esset metropolis Iunoniæ insulæ, quæ Madera nominatur.

¶ Funchala. *Funchal*, urbs est episcopalis & caput Maderæ insulæ Africæ, in Oceano Atlantico, in parte orientali insulæ, sub dominio Regis Portugalliæ, 140. leucis Hispanicis distat a Sacro promontorio in Africum & 90. ab ora Africæ in occasum.

Fundanus Lacus, *Lago di Fondi*, in Latio, apud Fun- *Plin.* dos urbem Tarracinam versus, ferè hoc tempore exsic- *Tac.* catus; ubi quoque mons Fondanus, *Montagna di Fondi*.

¶ Fundanus lacus satis imminutus ad quatuor milliaria extenditur versùs Fondos, & in mare Mediterraneum se exonerat prope confinia regni Neapolitani, ut ego pluries vidi dum illas partes lustrarem anno 1667. & persæpe non minùs ac Pomptinæ Paludes aquis restagnantibus & palustribus omnino repletor, ut ex summo monte Anxuris, nunc S. *Angelo*, iospicenti liquidò apparet.

Fundi, *Fondi*, colonia & urbs episcopalis Latii, in re- *Cic.* gni Neapolitani initio, primùm ex urbe Roma Nea- *Strab.* polim proficiscentibus occurrens, post Tarracinam 10. *Mel.* mill. pass. media inter illam & Formias. Hinc Fundanus nomen gentis, & Fundana vina. Hanc memorat Silius libro 8.

Fundique, & regnata Lamo Caieta, domusque.

¶ Fungeni, populi Africæ, in Æthiopia inferiori, versùs lacum *Zaire*. Subsunt imperio magni Macoci, teste Isaaco Vossio.

¶ Fungia, *Fungie*, regnum Africæ, in Nubia regione quod aliter Bugitiæ regnom dicitur, versùs Nilum fluvium, teste Vossio.

¶ Furanium, *S. Estienne de Furens*, burgus Galliæ amplissimus, in Lugdunensi Præfectura, & in Forensi tra-

ctu, ad Furanium amnem, ad radices collis, 2. leucis a Ligeri, & 10. à Lugduno in Africum distat. Illic eruitur maxima carbonis terrestris copia. Dicitur etiam Fanum S. Stephani.

Vtr. Inscri. Furconium, quasi Forum Conæ, & Avia Ptolemæo, *Forcone*, urbs Vestinorum olim episcopalis, excisa, ex cuius ruinis & Amiterni coaluit Aquila urbs, inde 8. mill. pass. distans.

Scrip. Bel. Furnæ, *worne*, oppidum Belgii, in Flandris, apud oram littoralem inter Neoportum 2. & Bergas 4. leuc. ab Hypris urbe episcopali 6. in Boream.

¶ Furnæ, *Furnes* Gallis, *Worne* Belgis, urbs Flandriæ parva, sed culta & munita, via una leuca ab ora littorali maris Germanici, amplam habens iurisdictionem. Ter capta à Gallis, tandem ipsis remansit pace ad Aquisgranum confecta. 3. leucis distat à Dunquerca in ortum, Neoportum versùs 2. & inter ipsam & Dunquercam victi fuere Hispani à Gallis anno 1658.

Plin. Fut, Phthut Ptolemæo, fluvius Mauritaniæ Tingitanæ, cum Phut oppido in ora littorali, inter Solis montem & Mysocaram portum in Oceanum Atlanticum sese exonerans,

¶ Fuxium, *Foix*, urbs Galliæ in Occitania, aliàs munita, ad amnem *Lauriegue* dictum ad radices Pyrenæorum montium. Ab ea regio adiacens dicta fuit Fuxiensis Comitatus, *le Comtè de Foix*; hinc etiam domus Fuxiensis percelebris. In eo Comitatu sunt etiam Apamæa, Tarasco, & Mirapincum. Vrbs ipsa Fuxium 6. leucis distat à confinio Galliæ & à montibus Pyrenæis in Boream vix 3. ab Apamæa, & 11. à Tolosa in austrum.

G

GAas mons videtur pars Tribus Ephraim, in tractu cognomine, in Palæstina, cum Torrente Saas dicto.

¶ Gaba, urbs, Palæstinæ in Tribu Zabulon, penes Carmelum montem, & prope fines Ptolemaidis, qua à Ptolemaide Cæsaream iter est. Gabala videtur Ptolemæi, & Gamala & Gaba Iosephi, teste Sansone.

Plin. Ptol. ¶ Gabaa, urbs Tribus Iudæ. In Palæstina describitur, inter Accaim & Thamna.

Strab. Ptol. Gabala, *Gibel*, teste Guillelmo Tyrio cum aliis, urbs Syriæ cavæ maritima, inter Laodiceam ad Boream 18. & Balaneas ad austrum 24. mill. pass. archiepiscopalis sub Antiocheno Patriarcha.

Gabales, Gabali Cæsari, populi & urbs Galliæ Aquitanicæ, Velaunis & Arvernis finitimi, quorum regio *Givaudan*, teste Poldo, vel *Givaudan*, & urbs Mimatum *Mande* dicitur, episc. sub Archiepiscopo Bituricensi, inter Velaunos ad ortum & Ruthenos ad occasum 5. leucis. * Gaballi Ptolemæo, Gabales vero Sidonio Apollinari carm. 24.

Tum terram Gabalum satis nivosam.

* (in manuscripto Seldeni Σταβαλοι.)

¶ Gabali populi fuere Galliæ, in Aquitania, nunc in Occitania, ubi provincia *le Givaudan* dicta, intra montes Cemenios, inter Velaunos & Helvios ad ortum, Ruthenos ad occasum, & Alvernos ad Boream. Ibi primaria urbs Mimate seu Anderitum, volgò *Mende*, ad Lotium amnem. 10. leucis distat à Fano S. Flori in austrum, 8. ab Anicio, & 13. à Rutena in ortum.

Plin. Gabalicus, pagus Galliæ Narbonensis, in territorio Nemausensi, *Bagnols* vel *Baignols* (non *Baulx*, ut apud Ortelium scribitur) inter Pontem S. Spiritus 4. & Nemausum 10. leucis.

¶ Gabalicus pagus, in Occitania quid sit, non constat. Quibusdam est oppidulum *Bagnols*, ad amnem *Cexe*, una leuca à Rhodano fluvio, 2. à Ponte S. Spiritus in austrum, & 8. à Nemauso in Boream. Sunt tamen qui credant Gabalicum pagum esse tractum seu provinciam *Givauden* dictam, in Occitania, ubi aliàs Gabali populi.

Sidon. Gabalus, quæ & Gavalis posterioribus, quibus etiam Gavalitana urbs & Mimatum, *Mande*, urbs episcopalis Galliæ Aquitanicæ, de qua supra (vide Gabales) inter S. Florum & Ruthenum urbes 5. leuc. cuius meminit Venantius libro 8.

Privatum Gabalus, Julianum Arvernus abundant.

Ubi Gabalus & Arvernus nomen gentis videntur.

Bibl. Gabaon, *Gabaa* etiam nunc, & *Garnandavid*, teste Beniamino Tudelensi, pagus Palæstinæ, in Tribu Beniamin, inter Hierosolymam & Machmes ad Boream, Saulis quoque à Saule Rege dictus. Meminit illius Sedul. libro 1.

Sol stetit ad Gabaon, mediique cacumine cæli.

¶ Gabaon urbs fuit Palæstinæ, in colle, in secunda parte Tribus Beniamin, aliàs ampla, & una ex civitatibus Regalibus.

Gabara oppidum fuit Palæstinæ, in Galilæa, amplum, teste Iosepho, apud Tiberiadem. Vereor ne pro Gadara Gabara scriptum sit. *Ioseph.*

¶ Gabarus, *le Gave*, fluvius Galliæ, in Aquitania & in Benearniæ Principatu. Duplex est Gabarus Palensis *le Gave de Pau*, oritur ex montibus Pyrenæis in Comitatu Bigerrensi; deinde per Benearnum labens, Palum & Ortesinum rigat, & in Aturum se exonerat 4. leucis supra Baionam. Gabarus autem Oloronensis, *le Grave di Oleron* ortus etiam ex Pyrenæis, Oloronem & Navarresinum rigat, deinde in Gabarum Palensem cadit, & cum ipso in Aturum fluit.

Gabe, Gabala Ptolomæo, urbs Phœnicis, inter Byblum & Cæsaream Philippi, quæ *Margath* à Tyrio nominatur: sed hæc Marathus esse videtur. Vide Marathus. *Plin.*

¶ Gabe, seu Gabala, urbs Syriæ, in ora littorali maris Syriaci, prope montem Anticassum. 40. milliaribus ab Antiochia in Africum, & totidem ab Antarado in Boream distat; sed longè à Cæsarea Philippi, teste Petro à Via.

Gabellus, posterioribus Siela, *Secchia*, teste Carolo Sigonio, fluvius Galliæ Togatæ, Æmiliam secans, inter Mutinam & Regium urbes, quasi in medio, apud Ruberiam arcem; ex Apennino monte in Padum influens, apud cœnobium S. Benedicti, agrum Mutinensem à Regiensi separat. *Plin.*

Gabellus, fluvius, *Secchia*, oritur ex monte Apennino, deinde Saxuolum rigat; & inter Mutinam ad ortum & Rubieram ad occasum labens, aliquot leucis infra in Padum se exonerat prope cœnobium S. Benedicti, in ditione Mantuana.

Gabieni, populi Liguriæ, quorum oppidum Gabienum, *Gabiano* apud Padum fluvium, Ducatu Montisferrati, inter Casalensem urbem & Vercellas apud Tridinum, inde 4. mill. pass. Taurinum versùs. Aliis *Gabiano* Castra Gabieni dicuntur. *Plin.*

¶ Gabieni populi fuere quorum oppidum Gabienum est *Gabiano*, in colle, 3. milliaribus infra Verrucam in ortum Tridinum versùs, à quo distat 7. milliaribus, estque in confinio Pedemontii, non autem inter Casalem & Vercellas.

Gabii colonia & urbs olim episcopalis Latii, antiqua, à Siculis condita, media inter urbem Romam & Præneste, ad 12. mill. pass. utrinque distans (non 70. ab urbe Roma, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) ubi Columna postea oppidum fuit: non *Gallicano*, ut multis videtur, Gallicanum enim Prænestæ proximum, non medium inter illam & Romam: neque *Zagarolo*, Gallicano proximum. Gabios urbs Ovidio, Gabini populi Plinio, Gabina via Livio. De Gabiis Horatius libro 2. epistola 1. *Plin. Liv.*

sanxerunt fœdera Regum

Vel Gabiis, vel cum rigidis æquata Sabinis.

Hinc Gabinus nomen gentis ut apud Virgilium libro 7. Æneidos:

quique arva Gabina

Junonis, gelidumque Anienem & roscida rivis

¶ Gabii urbs fuit Latii, 12. milliaribus à Roma in ortum; in via Prænestina, ubi nunc locus *Campo Sabio* dictus, cum aliquot ruinis inter Columnam & montem Portium, castra Campaniæ Romanæ. Credit tamen Holstenius Gabios fuisse haud longè a diversorio paludis circa Osam fluvium, in iis collibus ubi nunc Castelli S. Iuliani rudera conspiciuntur, ad sinistram viæ Prænestinæ Roma euntibus Prænestem.

¶ Gabinium, *Gabin*, urbs Poloniæ Inferioris, inter Vuladislaviam & Warsoviam, ad amnem Bsuram, in Palatinatu Ravæ, 3. leucis Polonicis à Plosco in austrum distat.

Gabiusa porta, quæ & Gabina, & Metrodii porta, una ex portis urbis Romæ, nunc clausa, inter Asinariam & Latinam. Gabinsa quoque aqua apud Romam & portam viamque Gabinsam quæ nunc *Marana*, teste Baccio, libro de thermis. *Liv. Vill.*

¶ Gabinsa porta urbis Romæ, quæ nunc clausa; erat inter Portam Viminalem & Portam inter aggeres, longè

gè à Latina & Afinaria, ut multis refert Famianus Nardinus, & ut ego pluries vidi.

Ptol. Gabrantonicorum portus, *Suarby*, teste Camdeno, portus, & oppidum Albionis, in ora Angliæ orientali, apud Ocellum promontorium, inter ostia Abi & Vedræ fluminum. Sed in codice Græco Ptolemæi Gabrantuicorum legitur.

Strab. Gabreta, Gabrita Ptolemæo, pars sylvæ Bohemicæ ad occasum, inter ipsam Bohemiam & Nortgojam divortia faciens, pars etiam Hercyniæ, sicuti & Bohemica, *Priesterwalde*, teste Lazio, inter Tetioam urbem Bohemiæ, & Sylvam Monachorum, oppidum Nortgojæ.

Lib. Not. Gabrosentum, *Gatesheed*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Angliæ regno, in agro Dunelmensi. (Camdeno est *Gatesheed & Newcastle*.)

Ant. Gabromagum, *Grebming*, teste Lazio, oppidum olim, nunc pagus Norici, in Austria, in Carinthiæ confinio inter Candollicam ad austrum & Laureacum ad Boream 76. mill. pass.

Gabrumagum, seu Gabromagus, oppidum Norici, nunc, teste Cluverio, est vicus *Heylige Kreutz* dictus, circa Caput fluvii *Krems*, in Austria inferiori, versùs montes.

Bibl. Gad, urbs Palæstinæ, in Tribu Gad, quæ *Niphas* hodie, teste Beniamino Tudelensi dicitur, excisa, ac nunc vicus.

¶ Gad, una ex duodecim Tribubus Judææ, trans Jordanem fluvium. Habet ad Boream dimidiam partem Tribus Manasse, & ad austrum Tribum Ruben.

Polib. Steph. Suid. Gadara, Gadora Ptolemæo, Gadaris Straboni, Gaddara Plinio, urbs Palæstinæ, in Cœlesyria, ad Genesaram lacum, qui ab ipsa Gadarenus nominatur, teste Strabone, proxima Tiberiadi, inde 60. stadiis, teste Josepho, à Scythopoli 16. mill. pass. distans: adhuc *Gadara* dicta, sed excisa, in ora lacus ad ortum.

¶ Gadara nunc *Gaddi* dicitur, sedetque prope Gadaram amnem, ubi in lacum Genesareth se exonerat, teste Petro de Via.

Strab. Gaddir. Vide Gades.

Gadelonitis, regiuncula Cappadociæ occidua, juxta *Strab.* Halya fluvii ostia.

¶ Gademesta, *Gademes*, regio Africæ, cum deserto cognomine, in tractu Biledulgeridis, inter Fezzenum desertum ad ortum & Guargalam ad occasum. Habet etiam oppidum *Gademes* dictum, ad fontes fluvii Capsi.

Cas. Plin. Mel. & al. Gadea, Gadira Ptolemæo, quæ & Erythia Straboni, & Gaddir, sive Gadir apud Pœnos, teste Plinio, Cotinusa olim, teste Dionysio, & Tartessos, teste Strabone, *Cadiz* (non *Calizo*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) insula Hispaniæ Bæticæ, proxima continenti, contra Cæsarianam & Portum Mnestheï, cum urbe episcopali ejusdem nominis sub Archiepiscopo Hispalensi, inde 19. leucis, à Tyriis condita, Colonia Romana, inter ostia Bætis & Calpen, inde 12. leuc. à Cæsariana 2. longa 12. mill. pass. lata 3. licèt multò longior & latior apud Plinium & Stabonem legatur, & 75. mill. pass. à Calpe distare à Plinio scriptum sit. De Gadibus Claudianus libro de victoria Stiliconis:

Secum cuncta trahens à Gadibus usque Britannum.

¶ Gades insula est parva Hispaniæ, in mari Oceano & in ora Andalusiæ, ab oriente in occidentem extensa per tres aut quatuor leucas, vulgò *Cadiz*, Anglis & Batavis *Calis Malis*, Italis autem *Cadice* dicta. Urbem habet cognominem parvam, sed munitam, in parte occidentali insulæ, cum arce, & portu capacissimo, ubi emporium celebre. 19. leucis Hispanicis distat ab Hispali in austrum, uti & 7 ab ostio Bætis fluvii, & 15. à Calpe in Circium. Insula autem jungitur continenti Ponte *la Puente de Suaco* dicto.

Plin. Gaditana Julia Colonia, ipsa Gadium urbs; hinc enim Gaditanus nomen gentis. Unde Gaditanus sinus, *Golfe de las Yeguas*, teste Ortelio, & Gaditanum fretum, idem cum freto Herculeo: (vide ibi) & Gaditana mores, Martialis, libro 6. epist. 71.

Et Gaditanis ludere docta modis.

Scripta Brit. Gadiva, *Aberfraw*, teste Camdeno, oppidum Monæ insulæ; olim regia, in ora, contra Northwalliam.

Ptol. Polib. Strab. & al. Gæa, Pontia, & Misunos, insulæ parvæ Africæ, ad Syrtim majorem, quæ *Selecho*, teste Ortelio dicuntur.

Gæsatæ, populi Galliæ Narbonensis, circa Rhodanum fluvium incolentes, qui cum Senonibus in Italiam advenientes, Romam oppugnarunt, & circa Padum in Æmilia seu in Romandiola consedere, teste G. Merula. In Pannoniam quoque profecti, nomen tractui cuidam *Gaysaw*, teste Lazio, reliquere.

Gæsum, fluvius, vel potiùs stagnum Joniæ, inter *Herod.* Prienen & Miletum, juxta Mæandrum fluvium, inter illum & Trogylium promontorium, Gessus Plinio & Melæ.

Gætuli, populi Libyæ interioris, vagi, nullo certo *Plin.* loco considentes, teste Silio, & Mela; qui propterea *Mel.* variis in locis describuntur. A Plinio in Cælatiensi *& al.* Mauritania, proximi Massæsylis, & alibi Autololes ab eo appellantur. Ptolemæus verò eos in Libya interiori apud Daras locat. Honorius inter Carthaginem, & Numidiam. Dionysius Afer inter Marmarides, & Nigretes. De quibus Lucanus libro 4.

Autololes, Numidæque vagi, semperque paratus
Incultus Getulus equo.

Scribuntur autem Gætuli & Getuli.

Gage, fluvius Lyciæ, ubi Gagates lapis, qui inde *Plin.* nomen accipit, invenitur, teste Plinio. In Thesauro Ling. Lat. etiam fluvius Gagates appellatur; quod tamen apud Plinium non habetur.

Gagecome, *Gaive*, teste Leunclavio, oppidum Phry- *Cedre* giæ magnæ.

¶ Gago, *Gago* regnum Africæ, in Nigritia regione inter Nigrum fluvium ad Boream, & Guineam ad austrum. Urbem primariam habet cognominem, sed malè cultam, ubi sedes Regis.

Gaja, fluviolus Hispaniæ Tarraconensis, cujus aqua *Liv.* a Scipionibus fossa spatio 16. mill. pass. perducta est, ut Livius testatur.

Gaitia, *Jaitza*, urbs Illyrici, Bosinæ primaria, ferè *Faten.* media inter Ostrovum Oppidum Liburniæ & Possegam urbem Bosinæ ultra Savum fluvium. 20. leucis à Bagnaluca, ubi sedes est Satrapæ Turcarum. 7. in Africum & Libonotum.

Gaitia meliùs dicitur Jaitio, *Jaiza*, & *Jayeza*, urbs Bosiniæ inferioris, ad fluvium Plenam, in monte, cum castro permunito, versùs confinia Croatiæ. Distat 7. leucis à Bagnaluca in occasum, & totidem à Vihitza in ortum. Vide Jairia.

Galactophagi, qui & Galactopotæ, populi Sarmatiæ, *Hom.* circa Mæoticam paludem, inter Nomades incolentes: *Colun.* sic à lacte, quo degunt, dicti.

Galacum, oppidum Albionis. Vide Calatum. *Ant.*

¶ Galæ, populi Africæ, in Æthiopia, majorem partem Abassiniæ occuparunt à centum propè annis; suntque inter regnum Abassenum & regnum Monomugiastensi. Eis subsunt provinciæ, *Bali*, *Fategar*, *Doaro*, *Ogge*, *Bizama*, *Oisate*, *Angote*, *Cambate*, & aliquot aliæ, quæ prius suberant imperio Abassinorum, teste Isaaco Vossio. Vocantur *Giaguae* à regni Congi incolis & à Lusitanis. Sed se ipsos vocant *Galas* seu *Imbangalas*; Regemque habent proprium, magnum Galam dictum, teste Andrea Batelo Anglo. Sed de ejus urbibus & oppidis nulla mentio inter Scriptores.

Galapha, *Galafa*, teste Marmolio, & *Garsis*, oppi- *Ptol.* dum Mauritaniæ, Tingitanæ, quod Gala Antonino dici videtur, seu Cala, à Rusuccuro urbe maritima Cæsariensi ad 394. mill. pass. interiùs distans.

Galatha, Calathe Ptolemæo, Calatha Antonino, sive *Plin.* Galata, insula maris Africi, à Tabraca urbe 32. mill. *Mel.* pass. cujus terra serpentes necat, teste Plinio, & scorpiones, nomen retinet antiquum. Vide Calathe.

Galata item, Calata Ciceroni, Galeata Antonica, *Plin.* *Galati*, urbs Siciliæ mediterranea, inter Pactensem urbem & Trajanopolim. Populi Galatani. Vide Calata.

¶ Galata, sive Pera, *Pera*, urbs Thraciæ, seu verius suburbium Constantinopoleos, ubi Latini ferè omnes commorantur, in Bosphori ripa, primum à Genuensibus culta.

Galathea, urbs Thraciæ, ubi tunica Domini nostri *Turo.* Jesu Christi diu asservata est, à Byzantio 150. mill. pass. distans, teste Gregorio Turonensi.

Galatia, urbs Campaniæ. (Vide Calatia) sic à Si- *Sil.* lio dicta libro 12.

Jamque Atella tuas, jamque & Galatia abegit.

Galatia, *Chiangare* Castaldo, & Turcicè *Gelas*, teste *Strab.* Leunclavio, provincia Asiæ, quæ & Gallogræcia sic *Plin.* à Gallis, (qui Galatæ a Græcis appellantur) eò pro- *Ptol.* fectis & commoratis, dicta, inter Bithyniam ad occa- *& al.*

sum

sum & Cappadociam ad ortum, cui Phrygia magna ad meridiem & Paphlagonia ad septentrionem hærent. Populi Galatæ, Gallogræci, Tectosagæ, & Tolistobogi, ac etiam Trocmi. Urbes olim claræ, Ancyra, quæ hodie etiam præ cæteris floret, Satrapæ regionis sedes, Germa, & Pessinus. De Galatia Claudianus libr. 2. in Eutropium:

In Galatas, modò Bithynis incumbere fertur.

Ant. Galava, *Kellenton* teste * Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, inter Clanoventam 18. & Galacum 22. mill. pass. Medinlamum versùs. (* Camdenus dicit Gallanam Antonini esse *Walvvick*, in Northumbria.)

Gesf. Galbæ Castra, *La Motte des Sarasins*, teste Gabriele Simeone, vicus seu pagus Veragrurum, inter Agunum & Vicum sancti Joannis, in Sabaudiæ & Valesiæ confinio.

Liv. Galeagra, *Grola*, *Scala Græca*, teste Aretio, locus Siciliæ apud Syracusas juxta Portum Trogilorum.

Diod. Sil. Galeria, sive Galaria, Galarina Stephano, Galetina Phavorino, *Gagliano*, teste Aretio, oppidum Siciliæ mediterraneum.

Liv. & Vib. Seq. Galesus, *Galeso*, fluvius magnæ Græciæ, per agrum Tarentinum fluens, ac in sinum Tarentinum à Tarento 5. mill. pass. desinens. Cujus meminit Virgilius libro 4. Georgicorum:

Qua piger humectat flaventia culta Galesus.

Galgala urbs fuit Palæstinæ, apud Jordanem fluvium, & Macherunta castrum, Hierichonti etiam propinqua, inde 4. mill. pass. recedens in ortum.

Bibl. ¶ Galgala locus erat Palæstinæ, prope Jordanem fluvium, & ubi post transitum Jordanis castramentati sunt Israelitæ & Josue, dum terram Chanaan sibi vindicant, postea in Tribu Beniamin.

¶ Galibi, *Galibis*, populi Americæ meridionalis, in Guajana regione, versùs oram littoralem maris Borealis, inter Cajanam insulam & fluvium Surinamum.

Strab. Plin. Galilæa, sic vulgò, regio Palæstinæ, inter oram maris Syrii ad occasum, & Genesaram lacum ad ortum, ac inter Samariam ad meridiem, & Cœlesyriam ad septentrionem contenta; sic à populis præ cæteris candore præditis dicta, teste divo Isidoro. De ea Sedul. lib. 4.

Cœperat interea Dominus, Galilæa per arva
Progrediens.

Et Jacobus Sannazarus libro 2.

Jam pridem, Galilæe, tuos emensus, & imas
Carmeli valles.

¶ Galilæa, regio celeberrima, & quæ septentrionalem obtinet totius Judææ partem, quatuor amplexa Tribus, Aser nempe, Nephthalim, Zabulon, & Issachar, quarum duæ primæ Phœnicibus & Syris intermixtæ, septentrioni etiam & Jordanis fontibus viciniores, sub Galilæa Gentium, seu, & meliùs, sub Galilæa superiori; reliquæ sub inferiori ut plurimum intelliguntur. Totius fines sunt à septentrione Syria sive Phœnicia, interjacente Libano, à meridie Samaria & Carmelus mons, ab oriente Jordanis fluvius, & ab occidente mare Magnum seu Mediterraneum. In ea Salvator noster Jesus Christus conceptus, educatus, & ut plurimum conversatus, innumera miracula patravit.

Ptol. Galindæ, *Galinde*; ut videtur, populi Sarmatiæ Europææ, in Prussia.

Plin. Gallæci, Callaici Straboni & Ptolemæo, Gallicii Eutropio, *Gallegos*, populi Hispaniæ Tarraconensis extremi ad occasum & Boream incolentes, quorum regio Gallæcia Plinio, *Gallicia* Italis & Hispanis: de qua Silius libro 3.

Flammarum, misit dives Gallæcia pubem.

Hi in Thesauro Linguæ Latinæ finitimi Gallis (à quibus maximè distant) scribuntur.

¶ Gallæcia, *Galicia* Hispanis, *Galice* Gallis, pars est Hispaniæ maximè in occasum extensa, aliasque titulo regni decorata. Habet ab occidente & septentrione Oceanum Atlanticum, à meridie Portugalliam, & ab oriente Asturias & regnum Legionis. Ejus primaria est Compostella, subestque tota dominio Regis Hispaniæ.

Urbes Gallæciæ.

Auria; *Orense.*	Flavium Brigantium, *Betanzos.*
Bajona, *Bajone.*	Igia Flavia, *Padron*,
Caronium, *Corunna*	Lucus, *Lugo*
Compostella & Compostellum, *Sant Jago*, (seu, & meliùs, *Compostella.*	Mindon, *Mondonnedo.*
	Tude, *Tuy.*

¶ Gallæcia nova, *nueva Galicia*, provincia novæ Hispaniæ, in America Septentrionali, versùs mare Australinum. Sub ipsa sunt provinciæ Xaliscum & Guadalaxara; & ejus primaria urbs Guadalaxara dicitur.

Gallera, sive Gallora, ut alii codices habent, locus seu vicus Thusciæ, inter urbem Romam & Braccenum occurrens, ad Galloram fluvium, ab urbe Roma ad 14. mill. pass. distans. Utrumque *Galera* dicitur. *Ant.*

Gallesium, *Galese*, olim Falisca, urbs episcopalis Hetruriæ, inter Fescennium & Hortam in Boream recedentem, ad 4. & 5. mill. pass. distans, apud Tiberim fluvium, cujus episcopatus episcopatui urbis Castellanæ hodie junctus est.

¶ Gallesium urbecula est provinciæ Patrimonii S. Petri, sub dominio pontificio. Ducatus titulo nobilis est, eoque gaudet familia Altemptiorum.

Galleti, populi Galliæ Celticæ, in ora maris Britannici, inter Normandiam & Picardiam incolentes. Vide Calletæ, seu Caletæ & Caleti, *le pais de Caula.* *Plin.*

Galleva Atrebatum, oppidum Albionis. Vide Caleva. *Ant.*

Galli, *François*, populi notissimi, *Francesi* Italis: Habitabant in ea regione ubi nunc regnum Franciæ. *Cæs. & al.*

¶ Galli, populi Europæ notissimi, nunc Franci dicti, vulgò *François*, Hispanis *Franceses*, Germanis *Franszman*, Italis *Francesi*, & Turcis *Alfranques*, quo nomine dicuntur etiam omnes Europæi in Asia.

Gallia, regio Europæ amplissima & notissima, Italis *Francia*, Anglis *France* appellata: quæ in duas primum dividitur, Cisalpinam, (quæ Italiæ pars est, & Gallia Italica, ac Italia Gallica Appiano, Gallia citerior à Cæsare, Sallustio, et Hirtio nominatur, inter Alpes, quibus à Transalpina discluditur, et mare Hadriaticum, quod inter Anconam et Timavum fluvium fluit, ac inter Apenninum montem et Alpes Rhæticas, et Julias seu Noricas contenta, ac in Cispadanam et Transpadanam apud Plinium divisa) et Transalpinam, quæ in 4. (non in 3. ut in Thesauro Linguæ Latinæ) provincias distribuitur, Aquitaniam, Galliam Narbonensem, Galliam Celticam sive Lugdunensem, et Galliam Belgicam. Aquitania apud Cæsarem Garumna fluvio à Narbonensi et Celtica dividitur, sed apud Plinium, Ptolemæum, et alios usque ad Ligerim extenditur, Garumna fluvio in duas divisa. *Cæs. Plin. & al. omnib.*

(Gallia regio est Europæ amplissima & notissima.
Duplex est, Cisalpina nempe & Transalpina.)

¶ Gallia Cisalpina, quæ et Togata dicta, divisa fuit in Cispadanam et Transpadanam. Gallia Cispadana vulgo nunc dicitur *Lombardia di qua del Po*, Italis, *Lombardie de deca le Po* Gallis, et Gallia Transpadana *Lombardia di la del Po*, Italis, *Lombardie de delà le Po* Gallis dicta. Dividuntur inter se flumine Pado. Galliæ Cispadanæ populi fuere Ligures, Anamani, Boii, Lingones, & Senones; Transpadanæ autem fuere Cenomani, Euganei, Insubres, Orobii, Lepontii, Salassi, Libicii, Lævi, Taurini, et Segusini. Histri verò, Carni, et Veneti populi à quibusdam Galliæ Transpadanæ accensentur, et ab aliis omnino ab ea excluduntur, teste Brietio. Est et Gallia Subalpina, quæ nunc Pedemontium dicitur, estque pars Galliæ Cisalpinæ.

¶ Gallia vero Transalpina, quæ et propriè et verè Gallia est, nunc Francia dicitur, vulgo *la France*, uti etiam ab Anglis dicitur, Hispanis, & Italis *Francia*, Germanis *Franckreich*, estque regnum Europæ potentissimum, de quo pluribus in voce Francia.

¶ Gallia Aquitanica continebat totum tractum, ubi nunc sunt Aquitania vera seu Guienna cis Garumnam, Vasconia, Benearnia, Pictavia, Santonia, Petrocorium, Ruthenensis provincia, Bituricensis, Lemovicensis, et Cadurcensis, cum Alvernia.

Urbes Galliæ Aquitanicæ clariores:

Aginnum, Agen, *in Aginensi provincia.*
Albiga, Alby *in Occitania superiori.*
Angeriacum, S. Jean d'Angely, *in Santonia.*
Anicium seu Podium, le Puy. *Vide Podium.*
Aquæ Tarbellicæ, Dax, *in Vasconia.*
Aturus, Ayre, *in Vasconia.*
Aureliacum, Orilhac, *in Alvernia.*
Auscii, Auch, *in Arminiaco tractu.*

Ba-

Bayonu, Bajone, *in Vasconia*.
Bergeracum, Bergerac, *in Petrocoriensi provincia*.
Biturix, Boürges, *in Bituricensi provincia*.
Blabia, Blaye, *in Guienna*.
Briva Curretia, Brivo, *in Lemovicis*.
Broagium, Brovage, *in Santonia*.
Burdigalu, Bordeaux, *in Aquitania propria seu Gujenna*.
Cadurcum, Cahors, *in Cadurcensi provincia*.
Castrum, *Heraldi*, Chastellerault, *in Pictavia*.
Claromons, Clermont, *in Alvernia*.
Condomum, Condom, *in Condomensi tractu*.
Conforaui, S. Licer de Conserans, *in tractu cognomine*.
Elusa, Eause, *in Arminiaco tractu*.
Engulesma, Angoulesme, *in Engolismensi provincia*.
Exoloduuum, Illoudun, *in Bituricensi provincia*.
Fanum S. Joannis Pedeportuensis, S. Iean Piedeport, *in Navarra inferiori*.
Figeacum, Figeac, *in Cadurcensi provincia*.
Floriopolis, S. Flnus, *in Alvernia*.
Fontenaum, Fontenay le Comte, *in Pictavia*.
Fuxium, Foix, *in Occitania*.
Cueretum, Guerer, *in Marchia*.
Issurin, Issuire, *in Alvernia*.
Lactorium, Lectoure, *in Arminiaco*.
Lascura, Lescar, *in Benearnia*.
Lemovices, Limoges, *in Lemovicensi provincia*.
Liburnia, Libousne, *in Gujenna propria*.
Loduuum, Loudun, *in Pictavia*.
Lumbarium, Lombez, (*in Convenis*.)
Lucionum, Lucon, *in Pictavia*.
Lugdunum Convenarum, S. Bertsand de Comminges, *in Convenis*.
Malleacum, Maillezais, *in Pictavia*.
Mimate, Mende, *in Gabalis*.
Mons Albanus, Montauben, *in Cardurcensi provincia*.
Mons Martiani, Mont de Marsan, *in Vasconia propria*.
Neracum, Nerae, in *Vazatensi provincia*.
Navarresium, Navarrins, *in Benearnia*.
Niortium, Niort, *in Pictavia*.
Olorona, Oleron, *in Benearnia*.
Palum, Pau, *in Benearnia*.
Pamia seu Apamia, Pamiers, *in Occitania*.
Petrocorium, Perigueux, *in Petrocoricensi tractu*.
Pictavium, Poictiers, *in Pictavia*.
Podium seu Anicium, le Puy, *in Velaunis*.
Portus Santonum. *Vide Rupella*.
Rigodunum, Riom, *in Alvernia*.
Rivi, Rieux, *in Occitania*.
Rupella, la Rochelle, *in Alnetensi tractu*.
Ruthena, Rhodez, *in Ruthenensi provincia*.
Santones, Saintea, *in Santonia*.
Sarlatum, Sarlat, *in Petrocoricensi provincia*.
Tarba, Tarbes, *in Bigerrensi regione*.
Tutela, Tulle, *in Lemovicensi provincia*.
Vabre, Vabres, *in Ruthenensi provincia*.
Vasatum, Bazas, *in Vazatensi provincia*.
Vaurum, Lavaur, *in Occitania*.
Verdunum ad Garumnam, Verdun, *in Gaurensi tractu*.
Villafranca Ruthenensis, Villefranche de Rovergne, *in Ruthenensi provincia*.
Usarchia, Userche, *in Lemovicensi provincia*.)

Celtica Ligeri, Sequana, Arari, fluviis, Oceanoque occiduo & Boreali terminatus, in 5. regiones partita; Burgundiam Ducatum, in qua Divio caput est; Franciam, in qua Lutetia; Normandiam, in qua Rothomagus; Britanniam minorem, in qua sunt Rhedones; & Belsiam geminam, cia Ligerim, in qua sunt Carnutes, Cenomani, & Andegavi, ac trans Ligerim, in qua Turones, Bitusiges, & Aureliani.

¶ Gallia Celtica seu Lugdunensis Ligeri, Sequana, Matrona, & Rhodano fluvius, & Vogeso monte præter propter definiit Augustus. Tres enim primi fluvii transcenduntur pluribus in locis, & Caletæ, Meldæ, Parisii, Tricasses, Lingones, Sequani fuere in Celtica, uti & Helvetii, sed non Bituriges. Ibi nunc sunt provinciæ Francia, Campania ex parte, Normannia, Britannia minor, Burgundia, Helvetii, Bressia, Lugdunensis, Nivernensis, Belsia, Andes, Cœnomani, & Turones, testibus Sansone & Brietio; quanquam Cluverius crediderit Helvetios fuisse in Gallia Belgica.

Urbes Galliæ Celticæ clariores:

Abrincæ, *Auranches*, (in Normannia.)
Alenconium, *Alencen*, (in Normannia.)
Ambasia, *Amboise*, (in Turonia.)
* Andegavi & Andes, *Angers*, (in Andegavia.)
Antisiodorum, *Auxerre*, (in Burgundia.)
Augustodunum, quod & Hedua, *Autun*, (in Burgundia.)
* Aureliæ, & Aureliani, *Orleans*, (in Aurelianensi provincia.)
(*Auxona*, Aussone, *in Burgundia Ducatu*.)
Bajocæ, olim Bajocasses, *Bayeux*, (in Normannia.)
(*Bellica*, Belay, *in Bressia*.)
Belna, *Beaulne*, (in Burgundia.)
Blesæ, *Blois*, (in Blesensi tractu.)
Briocum, *S. Brieu*, (in Britannia minori.)
Brivates, *Brest*, (in Britannia minori.)
(*Burgus*, Bourgen Bressa, *in Bressia*.)
Cabillonum, *Chalon sur Saone*, (in Burgundia.)
Cadomus, quasi domus Caii, *Caen*, (in Normannia.)
(*Calidobeccum*, Caudebec, *in Normannia*.)
Calvomontium, Chaumont en Bassigny (*in Campania*.)
Carnutes, *Chartres*, (in Belsia.)
(*Caroburgus*, Cherbourg, *in Normannia*.)
Castilio. Chastillon sur Seyne, *in Burgundia*.
Castrodunum, Chasteau Dun, (*in Belsia*.)
Cenomani, *le Mans*. (in Cenomania.)
Constantia Castra, *Constances*, (in Normannia.)
(*Corisopitum*, Quimper, *seu* Quimpercorentium, *in Britannia minori*.)
Deppa, Dieppe, (*in Normannia*)
Dinanium, *Dinan*, (in Britannia minori.)
* Divio, *Dijon*, (in Burgundia.)
(*Dola*, Dole, *in Comitatu Burgundiæ*.)
Dolus seu Dolis, *Dol*, (in Britannia minori.)
(*Drocum*, Dreua, *in Belsia*.)
Ebroicæ, olim Eburovices, *Evreux*, (in Normannia.)
Fallesia, & Promontoriola, *Falaise*, (in Normannia.)
(*Floxia* la Fleche, *in Andegavensi provincia*.)
Gisortium, Gisors, *in Normannia*.
Granum, Gray, *in Comitatu Burgundiæ*.
Juliobona, *l'Isle bonne*, (in Normannia.)
(*Latiniacum*, Lagny *in Bria*.)
Lausauna, Lausanne, *in Helvetiis*,
Leona, *S. Pol de Leon*, (in Britannia minori.)
Lexovii, *Lisieux*, (in Normannia.)
Lingonæ, veteribus Lingones, *Langres*, (in Campania.)
(*Lochia*, Loches, *in Turonensi provincia*.)
Lugdunum, *Lion*, (in Lugdunensi provincia.)
(*Lutetia*, Paris, *in provincia Insula Francia*.
Maclovium, priùs Aletha, *S. Malo*, (in Britannia minori.)
Matiscona, *Mascon*, (in Burgundia.)
Mauritania, *Mortaigne*, (in Perticensi provincia.)
(*Meduana*, Mayenne, *in Cenomanis*.)
Medunta, Mante, *in Insula Francia*.
Melda, Meaux, *in Bria*.
Melodunum, Melun, (*in Insula Francia*.)
Molinum, *Molins*, (in Borboniensi provincia.)
Mons Argus, *Montargis*, (in Vastinio tractu.)
Mons Brisonis, *Monbrisson*, (in Forensi provincia.)
* Nannetes, *Nantes*, (in Britannia minori.)
Nivernæ, & Nivernum, *Nevers*, (in Nivernensi provincia.)
(*Nongentum*, Nogent le Retrou, *in Perticensi provincia*.)
Osismi sive Osismii. Vide Trecosium.
Oximum *Hyesmes*, (in Normannia.)
(*Pons arcuensis*, Ponte de l'arche, *in Normannia*.)
Pontisara, Pontoise, *in provincia Insula Francia*.
Portus Gratia, Havre de Grace, (*in Normannia*.)
Quinpercorentinum, oppidum Britanniæ præcipuum Osismorum, Episcopi sedes, *Quimpercorentin*. (Vide Corisopitum.)
(*Remorentinum*, Remorentin, *in Solonia tractu Aurelianensis provinciæ*.)
* Rhedonæ, veteribus Rhedones, *Rennes*, (in Britannia minori.)
(*Rodumna*, Rouanne, *in Forensi provincia*.)
* Rothomagus, *Rouen*, (in Normannia.)
Sagium & Sajum, seu Saii, olim Sesuvii, *Seez*, (in Normannia.)

(*Sa-*

(*Salina*, Salins, *in Comitatu Burgundia.*
Salmurium, Saumur, *in Andegavensi provincia.*
Salodurum, Soleurre, *in Helvetiis.*
Senones, Sens, *in Burgundia.*
Tigurum, Zurich; *in Helvetiis.*
Treca, Troyes, *in Campania provincia.*)
Trecorium, olim Ofismi, *Tregnier*, (in Britannia minori.)
* Turonæ, veteribus Turones, *Tours*, (in Turonia.
Veneti, & Venetia, *Vannes*, (io Britaonia minori.)
(*Vernolium*, Vernevil, *in Normannia.*
Vernonium, Vernon, In *Normannia.*
Vesulum, Vesoul, *in Comitatu Burgundia.*
Vesuntio, Besancon, *in Comitatu Burgundia.*)
Vindocinom, *Vendesme*, (in Belsia.)
(*Vira*, Vire, *in Normannia.*)
Narbonensis, quæ & Braccata, in 4. etiam dispescitur; Occitanam, in qua Tolosa, Provinciam, in qua Aquæ Sextiæ, Delphinatum, in quo Granopolis, & Sabaudiam, in qua Cambericum.

Vrbes Gallia Narbonensis clariores:

Agatha & Agathopolis, *Agde*, (in Occitania.)
Alba Helviorum, quæ & Vivarin, *Viviers*, (in Vivariensi provincia.)
Aonessiacum, *Annesi*, (in Sabaudia.)
(*Annonaum*, Annonay, *in Vivariensi tractu.*
Antipolis, Antibes, *in Provincia.*)
(*Aqua mortua*, Aigues mortes, *in Occitania.*)
Apta, *Apte*, (io Provincia.)
* Aquæ Seatiæ, *Aix*, in Pruvincia.)
Arausin, *Orange*, (in Provincia.)
Arelate & Arelatum, *Arles*, (in Provincia.)
* Avenio, *Avignan*, (io Provincia.)
(*Belloquadrum*, Beaucaire, *in Occitania.*)
Biteræ, *Besiers*, (io Occitania inferiori.)
(*Briguntinum*, Briancon, *in Delphinatu.*)
Cabellio, *Cavaillon*, (in Proviocia.)
Carcaso, *Carcassone*, (in Occitania.)
Carpentoracte, *Carpentras*, (in Pruvincia.)
Castra, *Castres*, (in Occitania soperiori.)
(*Caneoliberis*, Collioure, in *Comitatu Ruscinonensi.*
Civaro, *Chambery*, (in Sabaudia.)
(*Civitas*, la Coutat, *in Provincia.*
Crestidinum, *seu Crista Arnaldi*, le Crest, *in Delphinatu.*)
Dea & Dia, *Die*, (in Delphinatu.)
Dinia, *Digne*, (in Pruvincia.)
(*Draguignunum*, Draguignan, *in Provincia.*)
Ebredunum, *Ambrun*, (in Delpbinatu.)
Electa, *Aleth*, (in Occitania.)
(*Fanum S. Entropii*, S. Tropea, *in Provincia.*)
Forum Jalium, *Frejus*, (in Pruviocia.)
(*Forum Neronis* Forcalquier, *in Provincia.*)
* Geneva, *Geneve*, (in confinio Sabaudiæ.)
Glandeva, *Glandeve*, (in Provincia.)
Granopolis & Gratianopolis, *Grenoble*, (in Delphinatu.)
Grassa, olim Griniacum, *Grasse*, (in Provincia.)
(*Helena*, Elne, *in Comitatu Ruscinonensi.*)
Helvii. Vide Alba Helviorum.
(*Limosium*, Limoux, *in Occitania.*)
Luteva, *Lodesve*, (in Occitania.)
Magalone, *Magnelone*, (io Occitania.)
(*Maritima*, Martueges, *in Provincia.*)
Massilia, *Marseille*, (in Proviocia)
Mauriana, S. *Jean de Maurienne*, (in Sabaudia.)
(*Monmelianum*, Muomelian, *in Sabaudia.*)
Mons Pessulanus, *Montpellier*, (io Occitania inferiori.)
(*Montilium Audemari*, Montelimart, *in Delphinatu.*)
* Narbo, *Narbonne*, (in Occitania.)
* Nemausus, *Nismes*, (in Occitania.)
Nicæa, *Nice en Provence*, (aliàs io Provincia.)
Papuli Fanum, S. *Papoul*, (io Occitania superiori.)
(*Perpianianum*, Perpignan, *in Comitatu Ruscinonensi.*
Piscena, Pezenas, *in Occitania inferiori.*)
Pons S. Spiritus, Pont S. Espirit, *in Occitania inferiori.*
Pontinpolis, olim Thermæ, *S. Pons de Tomiere*, (in Occitania inferiori.)
Regium, *Riez*, (in Provincia,)

(*Romanum*, Romans, *in Delphinatu.*)
Sanicium & Sanecia, *Senez*, (in Provincia.
Sistarica, *Cisteron*, (in Provincia.)
Tarantasia, *Moustier en Tarentaise*, (in Sabaudia.)
(*Tarasco*, Taralcoo, *in Provincia.*)
Telo & Telona, *Toulon*, (in Provincia.)
* Tolosa, *Tholouse*, (in Occitania superiori.)
Tricastra, *S. Paul de trois Chasteaux*, (in Delphinatu.)
(*Tunonium*, Tunoo, *in Sabaudia.*
Turnonium, Tournon, *in Vivariensi tractu.*
Valentia, Valence, *in Delphinatu.*)
Vapiogum, *Gap*, (in Delphinatu.
Vasio, *Vaison*, (in Provincia.)
Vencia, *Vence*, (io Provincia.)
(*Vienna*, Vienne, *in Delphinatu.*)
Vivarium, seu Alba Helviorum, *Viviers*, (io Vivariensi tractu.)
Vtica, *Usez*, (in Occitania.)
Belgica, cæteris major, Sequana, Arari, ad occasum ex parte, Rhodano ad meridiem, Rheno ad ortum, Oceano ad Boream terminata, in plures dividitur: Picardiam, Belgium, Austrasiam, Campaniam, Burgundiam Comitatum, Germaniam superiorem, in qua Helvetia, Alsaria, & Palatinarua, & Germaniam inferiorem, in qua Trevireoses, Colonieoses, Juliacenses, & Clivenses. Ex quibus Aquitania & Celtica in regoo Gallico totæ continentur; Narbanensis verò non tota, cum Comitatus Venusinus sive Aveninnensis Summo Pontifici, Priocipatus Aurasicensis sive Arausionensis proprio Principi, & Sabaudia proprie Duci pareaot. Belgicæ minor portio Galliæ Regi subjecta est, Picardia, & Campania. Belgium (in quo 27. regiones, numerantur) Regi Hispano subest, una cum Burgundiæ Comitatu. Austrasia proprium habet Ducem. Helvetia in 13. conventus liberos dividitur. Alsatia magna ex parte Austriacorum Principum est, ea parte libera, & ex parte Episcopi est Argentoratensis, Palatinatus Comitis Electoris est. Trevirenses sun subduntur Archiepiscopo. Colonienses suot liberi. Juliacenses & Clivenses proprio parent Duci. Leodienses, qui ad Belgium pertinent, multis oppidis proprium Episcopom dominum agnoscunt. In tota Gallia, quæ Regi Galliæ paret, archiepiscopatus 15. sunt, episcopatus 104.

¶ Gallia Belgica cæteris oon est major. Terminatur ab oriente Rheno fluvio, à septentrione partim Rheno, partim Oceano Germaoico, ab occasu mari Britannico & Gallia Celtica, à qua etiam terminatur in austrum. Nunc in plures provincias dividitur, nempe in Picardiam, Campaniam ex parte, Lotharingiam, Alsariam, Germaniam cis Rhenum, & partem australem Belgii, quæ partim Regi Franciæ, partim Regi Hispaniæ, subest. Belgium enim versùs Boream, fuit sub Germania comprehensum. Ex his partibus.

Gallia Aquitanica toti Regi Franciæ subest, uti & Gallia Narboneosis, excepta Sabaudia, & Gallia Celtica, seu Lugdunensis, exceptis Helvetiis & Sequanis; & ea Gallia Belgica, major pars ipsius imperio subest nempe Picardia, Campaoia, Alsatia, Artesia, pars Flandriæ, & Hannoniæ, cum parte Lotharingiæ. Colonieoses autem, Trevirenses, Cliveoses, Juliaceoses, & Leodienses sunt io Germania, & propriis parent Principibus; Altera verò pars Belgii australis Hispaoum agnoscit dominium, dempta tantùm aliqua parte, quæ subest dominio Hollandorum.

Vrbes Gallia Belgica, clariores nunc sunt:

(*Abbavilla*, Abbeville, *in Picardia.*)
Ambiani & Ambianum, *Amiens*, (io Picardia.)
(*Atrebatum*, Arras, *in Artesia.*
Avenna, Aveson, *in Hannonia.*)
Augusta Veromanduorum, olim episc. nunc Abbatia, *Vermand*, (in Picardia.)
(*Barrum Ducium*, Barle Duc, *in Barensi Ducatu.*)
* Bellovaci, *Beauvais*, (in insula Franciæ.)
(*Bethunia*, Bethune, *in Hannonia.*)
* Bononia, *Bologne*, (in Picardia.)
(*Caletum*, Calais, *in Picardia.*
Caropolis, Charleville, *in Campania.*)
Catalauni, *Chalons sur Marne*, (in Campaoia.)
Compendium, *Compiegne*, (in Insula Franciæ.)
(*Corbia*, Corbie, *in Picardia.*

Cor-

(*Corbia*, Corbie, in *Picardia*.
Cortracum, Courtray, *in Flandria*.
Duacum, Dovay, in *Flandria*.
Dunquerca, Dunquerque, *in Flandria*.)
Durocottorum. Vide Rhemi.
(*Furn*, la Fete, *in Picardia*.
Furna, Furnes, *in Flandria*.
Gravelinga, Gravelines, *in Flandria*.)
Guisia seu Gisia, *Guise*, (in Picardia.)
(*Hamum*, Ham, *in Picardia*.
Hedinum, Hedin, *in Artesia*.)
Ianvila, *Joinville*, (in Campania.)
(*Insula*, Lisle, *in Flandria*.)
Laudunum, *Laon*, (in Insula Franciæ.)
(*Maceria*, Maisieres, *in Campania*.
Marsalium, Marsal, *in Lotharingia*.)
* Metæ, olim Mediomatrices, *Metz*, (in Lotharingia.)
(*Mons S. Vinoci*, Vinoxbergue, *in Flandria*.
Monstrolium, Montrevil, in *Picardia*.
Mosomium, Monson, *in Campania*.)
* Nancæjum, *Nancy*, (in Lotharingia.)
Noviodunum & Noviomum, *Noyon*, (in provincia Insulæ Franciæ.)
(*Perona*, Peronn, *in Picardia*.)
Quinctinopulis, *S. Quentin*, (in Picardia.)
(*Retelium*, Retel, *in Campania*.)
* Rhemi, quæ & Durocottorum, *Reims*, (in Campania.)
Sedanum, *Sedan*, (in Campania.)
Silvanecti & Silvanectum, *Senlis*, (in Insula Franciæ.)
Suessionæ, veteribus Suessiones. *Soissons* (in Insula Franciæ.)
(*Theodonis villa*, Thionville, *in Ducatu Luxemburgico*.
Tornacum, Tournay, *in Flandria*.)
* Tullum, *Toul*, (in Lotharingia.)
Virodunum, *Verdun*, (in Lotharingia.)

Plin. (*Gallia Braccata eadem fuit quæ Narbonensis*.)

Mel. Gallia Comata, eadem cum Transalpina.

(*Gallia Comata in tres partes divisa fuit, in Aquitanicam, Belgicam, & Celticam*.)

Sex. Ruf. Gallia Novempopulana vel Novempopulonia, pars Aquitaniæ, inter Garumnam fluvium, montes Pyreneos & Oceanum contenta, sic à novem populis in illa *Plin.* præcipuis dicta, vulgò *la Guascogna Gascoigne*.

Gallia Subalpina, pars Cisalpinæ Alpibus subjecta, quæ regio Pedemontana, & principatus Pedemontanus dicitur, vulgò *Piedmont*; in qua Augusta Taurinorum, conventus juridicus, & sedes Principis, qui Sabaudiæ Dux est, ibi residens, cùm principatus longè major, magisque Sabaudia excultus sit.

Urbes Galliæ Subalpinæ, id est, principatus Pedemontani:

* Asta, *Asti*.	Eporedia, *Jurea*.
* Augusta Taurinorum, *Turino*.	Fossanum, *Fossano*.
	* Mons Vici, *Mondovi*.
Augusta Prætoria. *Aosta*.	Salutiæ, *Saluzzo*.
	* Vercellæ, *Vercelli*.

Plin. Caso Cic. Gallia Togata, pars Galliæ Cisalpinæ, à Placentia Anconam usque protensa, (licèt alii alios terminos faciant) in qua Emilia & pars Umbriæ, in ora Senonum, Hadriatico mari exposita, inter Apenninum montem ad meridiem & padum fluvium ad Boream perstricta. De Gallia inter alios Juvenalis satira 15.

Gallia causidicos docuit facunda Britannos.

Hinc Gallicus nomen gentis. Ovidius libro 4. fast.

Cur igitur Gallos, qui se excidere, vocamus,
Cum tantum à Phrygia Gallica distet humus?

Plin. Galliani saltus, qui & Aquinates, teste Plinio, *Galeata* pagus Æmiliæ, in agro Foroliviensi Meldulæ oppido & Civitellæ oppidulo ad 2. mill. pass. vicinus.

Gallica Flavia. Vide Flavia Gallica.

Ptol. Varro. Gallicæ paludes, quæ & Stagna Hadriatica, *Lagune di Venetia*, intimus maris Hadriatici recessus, apud Venetam urbem, quæ intra illas condita, ab omni hostili invasione tuta est.

Plut. Gallicanus mons, Gallicanus saltus Ciceroni, mons Campaniæ, idem cum Massico & Gauro, teste Blondo cum aliis, (cum pago, qui *Cascano* dicitur) Suessæ urbi finitimus, *Garro* hodie, inter Suessam, & Sinuessam urbes.

¶ Gallicum fretum, *pas de Calais* Gallis, *The streight of Calis* Anglis, *de Hoofden* Belgis, fretum est inter Galliam & Angliam, 6. leucis Gallicis latum, nempè inter Iccium portum, *Wissan*, & Dubrim. Dicitur etiam fretum Morinorum, & mare Germanicum separata à Britannico. Vide Fretum Gallicum.

Gallicum, oppidum & fluvius Hispaniæ Tarraconensis, in Aragonia, Oppidum idem est cum Gallica Flavia: fluvius *Gallego* nominatur, in Iberum influens inter Cæsaraugustam & Oscerdam. *Ant.*

¶ Gallicum oppidum quid sit, non constat: Si idem cum Gallica Flavia, est *Fraga*; si Forum Gallorum, est *Zuera* seu *Gurrea*, seu *Luna*. Vide ibi. Gallicus autem fluvius quibusdam est *Gallego*; qui ortus ex Pyrenæis montibus, in Iberim fluvium se exonerat juxta Cæsaraugustam.

Gallicum mare, quod Galliam Narbonensem alluit, inter Ibericum seu Balearicum, & Ligusticum, teste Plinio. *Plin.*

¶ Gallicum mare dicitur nunc sinus Leoninus seu Lugdunensis, *le Golfe de Lyon*, Italis *Golfo di Lione*; estque pars maris Mediterranei, inter Liguriam ad ortum & Cataloniam ad occasum, nautis formidabilis. Ejus autem pars orientalis dicitur *mer de Provence*, versùs oram littoralem provinciæ.

Gallicus Oceanus, mare quod Galliam Celticam & Aquitanicam alluit, inter Britanniam & Cantabricum, seu inter ostia Sequanæ, & Pyrenen promontorium. *Plin.*

Gallicus sinus, Salsus Melæ, mare inter Templum Veneris, sive Aphrodisium, Pyrenæi montis promontorium, in Hispaniæ Galliæque confinio & Narbonensis. *Strab.*

Gallinaria insula, *Isola d' Albenga*, insula parva Liguriæ, apud Albigaunum urbem maris Ligustici, non Tusci, ut malè scribit Ortelius. *Varr. Colu. & al.*

¶ Gallinaria insula, *l' Isoletto d' Albenga*, parva est admodum, & veriùs scopulus, in ora occidentali Liguriæ, prope & ante Albingaunum, cum turri tantùm, ut ego pluries vidi.

Gallinaria sylva, *la Pineta di Patria*, teste Sanfelicio, nemus Campaniæ apud Cumas, inter eas & Linternum: quam falsò quidam Triviæ lucum esse putant. *Cic. Strab.*

¶ Gallindæ, populi Germano-Sarmatiæ, & Venedorum pars, Sansone teste, inter Venedos proprios & Agathiseos. Aliis sunt Galindæ.

¶ Gallio, *Gaillon*, castrum Galliæ, in Normannia provincia, versus Sequanam fluvium, ubi Cartusia nobilis Borbonia dicta, & peramœnus Archiepiscopi Rothomagensis secessus, in castro splendido, à Georgio Cardinali Ambasiano excitato, ad radices collis, 5. leucis ab Ebroico in ortum & 7. supra Rothomagum in austrum.

Gallipidæ, populi Sarmatiæ, inter Hypanim & Borysthenem fluvios, in quibus Exampeus locus, fons & fluvius, qui amaras suas aquas in Hypanim evomit, fluviùmque dulcissimum reddit, teste Sansone.

Gallipolis, Callipolis Melæ, *Gallipoli*, urbs Salentinorum maritima, (non magnæ Græciæ, ut scribit Ortelius) episc. sub Archiepiscopo Hydruntino, inde 30. mill. pass. in Austro libycum, in ora, inter Tarentum 50. & Iapygium promontorium in ortum 30. in peninsula, munitissima, & ab aggressionibus tuta. *Plin. Mel.*

Gallitæ, *Ghilestre*, populi & oppidum Alpium maritimarum, ubi Cottiæ incipiunt, in Delphinatu, ad Druentiam fluvium, Ebreduno urbi finitimum 3. leuc. in ortum distans, à Brigantio 8. *Plin.*

¶ Galliva, seu Duaca, *Galvvay* Anglis, *Galliva* incolis, urbs Hiberniæ, in Connacia provincia, Comitatus Gallivensis caput, ad Ausobæ fluvii æstuarium *Bay of Galvvay*, ubi lacus *Garble* in illud se exonerat, estque satis munita, & emporium celebre.

¶ Galliveosis Comitatus pars est Connaciæ regionis Hiberniæ, in ejus parte occidentali, vulgò *Conatie of Galvvay*, habetque ad ortum Sineum fluvium, ad Septentrionem Majum Comitatum, ad austrum Comitatum Clarensem, ab occasu autem clauditur Oceano; estque mirè fertilis. Ejus caput est Galliva.

Gallogræci, populi Asiæ, qui Galatæ Græcis dicuntur: quorum regio Galatia, & Gallogræcia, eadem cum Galatia, teste Strabone. *Liv. Floro.*

Galloligures, populi Galliæ Narbonensis, quorum regio *la Provence* nominatur, qui inter Ligures vicinos sunt & Gallos. Tametsi Provincia magis pateat quam Galloligures,

Ptr. Trad. Gallorum Area, *Gallera*, & *Gallerate*, oppidum amplum Insubriæ, sine mœoibus, iu agro Mediolanensi, à Mediolano 24. mill. pass. Sextum versùs & egressum Ticini fluvii ex lacu Verbano, quod & Glareatum Larinè dicitur.

Script. Scot. Gallovidia, *Gallovvay*, regio Scotiæ, in ora occidua, ubi Victoria oppidum & Casa Candida urbs episcopalis.

¶ Gallovidia, seu Galdia *Gallovvay*, Provincia est Scotiæ, in ora occidua, ubi incipit meridionalis, è regione Hiberniæ & Monedæ insulæ, à quibus tantùm 15. milliaribus Scoticis distat. Ubi urbs præcipua Casa Caudida, *Wisbera*, & Wigthonium oppidum, & in eo tractu fuere antea Novantæ. Terminatur sutem à meridie mari Hibernico, ab occasu æstuario Glottæ, à septentrione Caricta & Kils, & ab orieuta Nithia; extenditurque ab ortu in occasum ad 60. mill. passius & ad occasum angusto Isthmo continenti adnectitur peninsula, quæ hodiè *The mull of Gallovvay*, hoc est, rostrum Gallovidiæ sppellatur, alias Novantum Chersonesus.

Strab. Gallus, *Garippe*, teste Plinio, fluvius Bithiniæ ingens ex Celænis montibus Phrigiæ magnæ oriens, Pessinuntemque urbem alluens, atque in Sangarium, teste Martiano Capella, labens. De quo Ovidius libro 4. fast.

Inter, ait, viridem Cybelen altasque Celanas,
Amnis it insana, nomine Gallus, aqua.

Illius aquæ largè potæ in furorem vertere feruntur; parcè vero sanitatem conferre.

Ptol. Galorum, *Garipo*, si fides est Moletio, oppidum Paphlagoniæ, in ora maris Euxini, inter Sinopen & Amisum, apud Halys fluvii ostia.

Plin. Steph. & al. Gamala, Gamela Josepho, quæ & Cedar, (quæ etiam Camela legitur) urbs fuit Palæstinæ, in Gaulanitide regione, ad lacum Senechonitidem, contra Tharichæas, à terra absorpta, teste Plinio.

Plin. Gamala altera, In Cælesyria. Vide Gabala, eadem enim putatur.

Ptol. * Gamanodurum, *Gamartingen*, teste Laziu, oppidum Norici, in Bavaria & tractu Salisburgensi. (* Ptolemæo Γαυαυοδυρον. In manuscripto Seldeni Γαυχυοδυρον.)

¶ Gamanodurum quibusdam est *Lamerding*, oppidulum Salisburgensis ditionis, ad fontes fluvii *Ens*, in confinio austriæ. Aliis est *Judenburg*, oppidum Stiriæ superioris, ad Muram amnem.

Script. Brit. Gamapius vicus, *Genape*, teste Ortelio, pagus Belgii, in Ducatu Brabantiæ, apud Nivigellam oppidum, inde leuca 1. Gamlacum versus 6. distans. De quo in vita S. Eligii Episcopi fit mentio.

Gamapius vicus, *Genape*, castrum est satis munitum Brabantiæ, ad fontes Dilæ fluvii, 2. leucis à Nivigella in ortum, & 3. à Gemblaco in occasum, 5. autem à Bruxellis in austrum; captumque fuit à Gallis anno 1668. sed postea redditum.

Aim. Gamaringa, *Gemar*, teste B. Rhenano, pagus Alsatiæ, in Germania superiori apud Selestadium urbem: cujus fit mentio in diplomate Caroli Magni.

¶ Gambia, *Gambia*, fluvius est notissimus Africæ, in Nigritia regione, seu verius unus ex tribus ramis præcipuis Nigri fluvii, versùs promontorium Viride in oceanum Atlanticum se exonerans. Ei adjacet regnum Gambea dictum, louge ab ora in ortum.

Tac. Gambrivii, Gamabrinni Straboni, populi Germaniæ, quorum urbs Hamburgum, teste Peucero cum Junio, est, urbs amplissima Saxoniæ, ad Albim fluvium, in Holsatiæ confinio, à Lubeca 10. leucis in occasum, altero Saxoniæ emporio. Sed id potiùs conjectura quam argumento certo asseritur.

Ver. Trad. Gamundium, quasi gaudium mundi, *Castellaccio*, teste Merula, vel *Castellazzo*, oppidum amplum Liguriæ, in agro Alexandrino, apud Bormiam fluvium, ab Alaxandria 4. mill. pass. distans, unus ex 4. locis ex quibus Alexandria urbs coaluit.

¶ Ganacia, *la Ganache*, oppidum Galliæ, in provincia Pictaviensi inferiori, in confinio Britanniæ minoris, & 3. leucis ab ora littorali Oceani, Aquitanici, distans in ortum.

Ganda, postea Gandavium, & olim ex veteri inscriptione Clarinex, *Gent*, & Italis *Gant*, urbs maxima Belgii, Flandriæ primaria, Lysa fluvio intermeante, Caroli V. Imperatoris natale solum, episcopalis sub Archiepiscopo Machliniensi, unde, & ab Antuerpia, & Bruxellis, & Metelburgo, 10. leucis abest, a littore 4. Populi Gordunt, teste Jacobo Meyero. 12. mill. pass. ambitu patet, 20. pontibus constans.

¶ Gandavum, vulgo *Ghendt*, Gallis *Gand*, Hispanis & Italis *Gante*, urbs est Flandriæ caput, ad Scaldim fluvium, qui imbi Lisam recipit. Urbs est amplissima sed immensa in urbe sunt spatia ædificiis & cultoribus vacua. Arcem habet munitam, cum Hispanorum præsidio, deficitque in dies. Ejus episcopatum instituit Paulus IV. anno 1559.

¶ Gandavensis Agger, *s' sas van Ghendt* incolis *le fas de Gand* Gallis, arx prubè munita Belgii, in Comitatu Flandriæ, ab Hispanis excitata, & ab Hollandis capta anno 1644. quibus etiam subest cum portu capaci, 4. leucis distat a Gandava in ortum.

¶ Gandia, *Gandia*, urbecula Hispaniæ, in regno Valentino cum Ducatu antiquo gentis Borgiæ, & academia in ora maris Mediterranei & sinus Valentini. Distat 8. leucis à Valentia in austrum, & 6. à Sativa in ortum.

¶ Gangani, populi Hiberniæ, fuere in parte occidentali insulæ, ubi nunc Comitatus Clarensis, in Connacia, Sansone teste. Brierius tamen & Camdenus credunt eos fuisse ubi nunc Comitatus kerriensis, in parte Occidentali Momoniæ, in confinio Connaciæ.

Ganganorum promontorium Albionis, in ora Walliæ occidua, inter Meneviam urbem, & *Abercouvey* oppidum, ubi Cardiganum & kilgarenum oppida. Vide Canganorum. *Ptol.*

¶ Ganganorum seu Canganorum promontorium quibusdam est *Lhein*, Speedo autem & aliis est *Braichypult point*, promontorium, in parte australi Arvoniæ provinciæ, in ora Walliæ, 35. milliaribus Auglicis à Conovio in Africum.

¶ Gangara, regum Africæ, in parte orientali Nigritiæ, versùs Nigrum fluvium & Bornum lacum, inter regnum Castenam ad occasum, & regnum Borui ad ortum. Urbem habet primariam cognominem, teste Joanne Leone.

* Gangara, urbs Albaniæ, in ora maris Caspii inter ostia Cyrrbi & Albani fluviorum; quæ Nigro est *Abachu* vel *Bachu*, mari nomen tribuens. Sed *Abachu* aliis est Albana urbs, à qua nomen est regioni. A Gangara Gangarides populi, quorum Valerius Flaccus libro 6. Argon. meminit: *Ptol.*

-acies quem Martia circum
Gangaridum, potaque Geras quos efferat unda.

Sunt & Gangaridæ populi Asiæ, inter indos, teste Quinto Curtio, apud Gangem. (* Γαιαρα in Seldeni manuscripto.)

Gange, Ganges Straboni, *Bengala* Castaldo, urbs Indiæ ulterioris, ad ostia Gangis fluvii, supra 50. mill. pass. distans, maxima, emporium, & regia, Gangi fluvio imposita. Non longè Gangarides populi, bello quondam clari, teste Isidoro, qui malè in Thesauro Linguæ Latinæ inter Assyrios & Indos collocantur; cum inter Indiæ populos numerantur. *Ptol.*

Ganges, *Ganga* Castaldo & aliis, fluvius maximus Indiæ ulterioris, illam à citeriori disterminans, (quarum citerior India intra Gangem à Ptolemæo appellatur, ulterior India extra Gangem) ex Emodis montibus profluens, ac in meridiem in Oceanum Indicum duobus ostiis extremis 80. leucis Hispanicis inter se distantibus exiens: ab Euphrate 5021. mill. pass. distans, teste Plinio. Physon in sacris litteris unus ex 4. fluviis qui ex Paradiso fluunt dicitur, teste D. Hieronymo & Isidoro. In eo anguillæ inusitatæ magnitudinis tricenorum pedum reperiri tradit Plinius libro 9. cap. 3. cum Solino. Cujus meminit Ovidius in Ibin. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

Dum tepidus Ganges, frigidus Ister erit.

Hinc Gangeticus nomen gentis, ut Gangetica tellus; quæ regio circa Gangem fluvium, nunc *Regna di Bengala*, Pontanus in libro Uraniæ:

Dona ferunt auro gravida, & Gangetica bacca.

Hinc Gangetides populi. Virgilius libro 3. Georgicorum:

Gangaridum faciam, victorisque arma Quirini.

¶ Ganges, *le Gange*, fluvius, oritur ex monte Imao, seu, ut placet quibusdam, ex monte *Dalanguer*, dicto, in confinio Tartariæ, & in tracto *Kakaker* dicto, deinde per ditiones Magni Mogolis labens, Prayam & Gourum urbes celebres rigat; & auctus fluviis kanda,

Per-

Perselio, Semena, & Taiotza, aliisque plurimis ditionis magni Mogolis, ibi in sinum ab eo Gangeticum dictum se exonerat quinque ostiis. Sed quid fuerit alias Physon, non constat inter auctores.

Ptol. Gangeticus sinus, *Golfo di Bengala*, sinus Indiæ, para sious magni, qui inter Indiam citeriorem & ulteriorem interlitus est, in longitudinem lupra 600. leucas Hispanicas, in latitndiuem 400.

Oros. Gangines, populi Æthiopes, ad occasum oram maris Atlantici incolentes: quorum regio *Guinea*, teste Ortelio, nominatur.

Strab. Plin. Steph. Gangra numero plurali, & Gangre, *Cangria*, teste Leunclavio, nunc urbs Paphlagoniæ archiepiscopalis, amplaque metropolis, io mediterraneis, *Kiengara* à Turcis, licèt Bellonius eam etiam *Tetia* appellari scribat, qosi Theodosia; io Concilio enim Ephesino Theodosia Graogrorum nominatur.

¶ Gangus sinus, *Gang Golfo*, sinua est magnus Oceaoi Eoi, in Asia, per Sinas latè extensus, inter provincias Nanchinam, Pecbinam, & Xantonam ad occasum, & regnum Coream ad ortum. Dicitur alirer *Enfoada de Nanquin* à Lusitanis, sinus Nanchinensis. Vide ibi.

¶ Ganoatum, seu Gannapum, *Ganuat*, oppidum Galliæ, in provincia Borbouia, ad amnem Anchalotum, in confioio Alverniæ, & una leuca à Moopensiero, medium ioter Claromontium ad austrum & Molioum ad Boream.

Lib. Cont. Gaunum, *Galno*, urbs Thraciæ littoralis, in ora Propontidis, inter Myriophytum ad austrum 10. & Redæstum ad Boream 25. mill. pass.

¶ Gannum, seu Ganos, urbs Thraciæ, io Corpialica provincia. Nuoc *Gonga*, dicitur Sansoni & aliis; estque inter Redæstum ad Boream 15. milliaribus, & Bisanthe ad austrum totidem.

Ptol. Ganodurom, postea Coostantia in Constantil Imperatoris booorem dicta, *Costnitz*, & Italis *Constanza*, urbs Germaniæ superioris, in Svevia, ad lacum Acronium, qui ex ipsa Constantiensis oominatur, episcopalia sub Archiepiscopo Moguntino, iu Helvetiorum, quibus est fœderata, confinio, cujus episcopatus maximè patet; inter Augustam ad ortum 18. & Basileam ad Circium 25. leuc. à Tiguro 6. Ulmam versùs 11. à Curis 13. Argentoratum ad Boream versùs 15.

¶ Ganodutum quid fuerit, noo coostat inter auctores. Quidam enim credunt esse Laufenbergam, ad Rhenum, supra Augustam Rauracorum. Alii autem existimant fuisse Constantiam, ad lacum Brigantinum, in Svevia, quæ 15. leucis distat à Basilea in ortum, 18. ab Augusta in Africum, uti ab Argentorato in Eurum.

¶ Gantum, *Gant*, oppidulum est Galliæ, in Benearno, quarto milliari ab urbe Palensi, in Diœcesi Lascurrensi, in quo natus est Petrus de Marca Archiepiscopus Parisiensis.

¶ Gaoga, *Gaoge*, quæ aliter *Kaugha*, teste Saouto, urbs Africæ, juxta lacum, regni & deserti Gaogæ caput, in Nigritia, inter Nubiam ad ortum & regnum Borno ad occasum.

Herod. Plin. Strab. & al. Garamantes, populi Libyæ interioris, à Garamante Apollinis filio, qui Garamam urbem condidit, dicti, teste Isidoro, circa ortum Ciuyphi fluvii incolentes, Syrtimque parvam attingentes: quorum regio longa 150. lata 25. mill. pass. teste Strabone, nunc *Gauuguara, Lempta, & Tharegan* appellatur, ab Hammonis oraculo itinere 15. dierum, teste Plinio, distans. Apud hos, Dipsades serpeores maximi reperiuntur, nullaque sont matrimonia, mulieres habeores communes teste Solino. Illorum metropolis est Garama urbs, apud ortum fluvii antedicti. Meminit ipsorum Virgilius libro 6. Æneidos:

-super & Garamantas & Indos
Proferet imperium.

Et Lucanus libro 9.

Syrtibus haud ultra Garamantidas attigit undas.

Vib. Seq. Garamas, mons Asiæ, pars Caucasi, in finibus Iberum, ex quo Phasis fluvius Colchorum effluit.

¶ Garazua, *Garazu*, oppidum Americæ meridionalis, in Brasilia regione & in Præfectura Paranambuci, 5. leucis Germanicis ab Olioda in Boream. Dicitur à quibusdam *Igurnzu*, sed malè.

¶ Garda, *Garde*, urbs fuit Gronelandiæ, alias episcopalis sub Archiepiscopo Nidrosiensi. Erat in ora littorali, & emporium celebre, in parte orieotali Gronelandiæ, sub dominio Regum Norvegiæ. Sed ab uno aut altero sæculo ejus etiam periere ruinæ.

¶ Gardeleba, *Gardeleben*, oppidum Germaniæ, in superiori Marchia Brandeburgica, ad amnem Meldam. 7. leucis distat à Magdeburgo in Boream, in confinio Ducatus Bronsvicensis.

Gareta, *Garet*, provincia regni Fezzæ, in Barbaria, in ora maris Mediterranei, versùs Mulviam fluvium, & in confinio regni Algerii, ubi etiam Gareti montes versùs austrum. Dividitur in tres partes, nempe in planitiem, ubi urbes & oppida, in montes, & in deserta. Ejus urbes præcipuæ sunt Tezzota, Meggea, Gasaza, & Melilla. Sed duæ ultimæ subsunt Hispanis.

Garganus mons, *Monte Gargano*, & *Monte di S. Angelo*, (quo nomine etiam urbs recens io eo significatur, à Siponto 5. mill. pass. distans) mons Apuliæ Dauniæ, ambitu, teste Plinio, 200. mill. ubi Garganum promontorium apud Strabonem, inter Sipontum & Hyrium. De quo Lucanus libro 5. *Plin. Strab. Ptol. & al.*

Apulus Hadriacas exit Garganus in undas.

¶ Gargaoua mons, Gallis, *le Mont Gargan* vel *S. Ange* dictus, vix habet 80. milliaria in circuitu, cum latè sumitur, id est, cum illa parte Apuliæ Dauniæ, quæ in Adriaticum mare excorrit. Sic dicitur ab apparitione S. Michaelis. Propriè autem mons S. Angeli est, in quo situm oppidum S. Angeli, *Monte S. Angelo*; distatque 5. milliaribus ab ora maris Adriatici, & totidem à Manfredonia urbe in Boream, 15. autem ab Hyrio in austrum.

Gargaphia vallis, & Gargaphius fons, ab Herodoto in Bœotia memoratur, circa Plateas urbem, ubi Actæon à canibus inter venandum laceratus fertur. Gargaphie fons Plinio oominatur. De qua Ovidius libro 3. Metamorphoseon:

Vallis erat piceis & acuta densa cupresso,
Nomine Gargaphie.

Apud Vibium Sequestrum malè legitur Garga foos Eubϙ: legendum enim est Gargaphia, in Bœotia. *Ovid.*

Gargara, mons & oppidum Troadis, in summitate montis Idæ, apud Ilium urbem, Pergamis proximum, ubi Planities maximæ ubertatis. De qua re Ovidius libro 1. de arte amaodi: *Stat. Strab. Plin.*

Gargara quot segetes, quot habet Methymna racemos
Æquore quot pisces, fronde teguntur aves.

De Gargaris vide Macrobium libro 5. Saturnal. cap. 20. Hinc Gargarius lacus, juxta Idam montem, unde Scamander & Simois effluunt. Gargara urbem agrum omnium frugum feracissimum habuisse ferunt, ut propterea, quoties immensam rerum copiam significari volumus, *Gargara* dicamus, uti apud Macrobium libro 5. Saturn. Significat & proverbialiter magnam hominum strepentium multitudioem, apud Cratinum & Suidam.

Gargetus, seu Gargettus, pagus Atticæ, apud Athenas, Epicuri patria, qui inde Gargetius appellatur, apud Ciceronem & alios. Ibi Gargetias fons. *Plutar.*

Garianonum, *Yarmouth*, teste *. Camdeno, oppidum Albionis, in ora Angliæ ad ortum, ad Garieni fluvii ostium, emporium Norvico urbi propinquom, à Loodino 97. mill. in Cæciam distans. (*. Camdenus putat potiùs fuisse ubi *Burgh Castle*, in altera ripa, 2. inde mill. pass. *Yarmouth* tameo ex Garianooi ruinis emersisse.) *Lib. Not.*

Garisina, locus Palæstinæ, apud Sepphorin oppidum, 20. stadiis inde recedens, qui Gariaim mons Samariæ excelsus esse videtur. *Josep.*

¶ Garizim, & Hebal, sive Gebal, montes sunt Palæstinæ, inter se vicini, prope Samariam, in Tribu Ephraim, teste Saosone.

Garites, populi Aquitaoiæ, circa Garomnam incolentes, quorum urbs Aginum, & regio *Agennois*, teste Orontio & Marliano. *Cæs.*

¶ Garites populi Galliæ in Aquitania fuere, teste Brietio, ubi nunc *le pais de Gaure*, ad Egirsinm amnem inter Auscios & Lactorium, aliquot leucis tantùm ab Aginno in austrum.

¶ Garnesia, *Garnesey*, iosula maris Britannici, versùs oram littoralem Galliæ & Ducatus Normanniæ, Anglici tamen juris. Vide Sarnia.

Garoceli, populi Galliæ Narboneosis, Alpini, quorum regio *la Val de Morienne* est Vigenereo, vel, teste

Mar-

Marliano, & Scudo, *Paesi di Mont Cenis*, hoc est, incolæ montis Cicerum.

Gas. ¶ Garoceli fuere inter Alpes, & inter Brigantium & Segusium, sub Brigantiis, ubi nunc mons Genebra, *le mont Ginevre*, in ultimo limite Delphinatus, versùs Italiam, teste Sansone, quanquam alii credant fuisse in Mauriana valle, ad radices montis Cenisii.

* Garryenus, *Yare & Gerne* Camdeno, fluvius Albionis, per oram Angliæ orientalem inter Abum & Jumanium fluens, ac in mare apud Norvicum urbem exiens: ad cujus ostium Garienonum, seu Garryenum oppidum & emporium, vulgò *Yarmouth*. Cujus Pontanus meminit sic: *Ptol.*

Albat, & incertas volvens Garienus arenas.

(* Seldeni manuscriptum habet Γαρίεννος.)

¶ Garryenus, *Yare* fluv. Icenorum, nunc Norfolciæ Comitatus, in Anglia. Norvicum urbem illius tractus primariam rigat; deinde auctus fluvio *Wavney*, in Oceanum Germanicum se exonerat 14. milliaribus infra Norvicum ad Garianonum oppidum.

Gasaura oppidum fuit Cappadociæ, inter Coropassum & Mazacam urbes occurrens, inde 120. hinc 680. stadiis distans. *Strab.*

¶ Gartia, *Gartz*, oppidulum Germaniæ, in Pomerania, ad Oderam fluvium, 3. leucis supra Stetinum in austrum, è regione Griffenhagæ, sub dominio Regis Sveciæ pace Monasteriensi. Aliàs munitum fuit, & pluries captum ultimo bello Germanico. Nunc ejus munitiones disjectæ sunt, & solo æquatæ ab anno 1638.

Garumna, *la Garonne*, fluvius Aquitaniæ maximus; ex Pyrenæis montibus oriens, ac regionem in duas dividens, primùm in Boream, inde in occasum cursum dirigens, Oceano infra Burdigalam urbem exceptus. Super quo Tolosa, Agennum, & Burdigala urbes præcipuæ sunt. Ejus meminit Claudianus libro 2. in Ruf. *Cæs. Plin. Mel. & al.*

Quosque rigat retro pernicior unda Garumna.

¶ Garumna, fluviorum qui è Pyræneo exeunt maximus, oritur in montibus Auræ, in confinio Aragoniæ, non procul ab oppidulo Salarda; deinde per Convenas fluens, Fanum S. Beati, Lugdunum Convanarum, Valentinam, & S. Gaudentium rigat, uti & postea Rivus, Muretum, & Tolosam urbem Occitaniæ primariam. Hinc auctus aliquot fluviis, Tarnum recipit infra Mussiacum, Ægirsium, è regione Agenol, prope quam urbem Aquitaniæ labitur. Ad Aguillionem recipit etiam Lotinm & Baisam ex adverso; inde rigatis Tonino, Marmanda, Regula, & Cadilliaco, prope Burdegalam labitur, & paulò post recipit Duranium fluvium, cum quo 15. leucis infra in Oceanum Aquitanicum se exonerat. Ejus ostium æstuarium magnum efficit inter Solacium Medulorum & Rojanum Santonum, ubi Andros insula alias, & nunc tantùm turris Corduenna seu Pharus, *la Tour de Cordovan*, inter quam & Santoniam est exitus, dictus Passus Asinasius.

Garumni, populi Aquitaniæ, circa Garumnam fluvium incolentes, in quibus præcipui sunt Tolosates, Aginates & Burdigalenses. *Cæs.*

Gasorus, Gazorus Stephano, *Lesterocori*, teste Moletio, urbs Macedoniæ, Amphipoli proxima, episcopalis sub Archiepiscopo Philippensi, quæ nunc Græcis Alectryopolis dicitur. *Ptol.*

¶ Gavanodurum, aliis Juvavum & Juvavia, *Saltzburg*, urbs archiepiscopalis Germaniæ quibusdam, aliis autem Gavanodurum & Gabanodurus idem est; estque *Lamerding*, oppidulum ditionis Salisburgensis, ad fontes fluvii *Ens*, in confinio Stiriæ & Austriæ superioris, seu, ut alii credunt, *Judenburg*, oppidum Stiriæ superioris, ad Muram fluvium.

Gaudianum, *Gozano*, pagus non incelebris agri Novariensis, apud Hortanum lacum, inter Novariam ad 20. mill. pass. & Hortam 4. circiter. Ibi corpus S. Juliani Diaconi, & sacra ædes ab eo exstructa. *Vita S. Julia.*

Gaudos, *Porto Gaboso*, teste Moletio, insula maris Cretici, apud oram Cretæ occiduam, parva, contra Hierapytnam. Est & Gaudos insula maris Africi, apud Melitam. Vide Gaulos. *Plin. Ptol.*

Gaugamela, urbs Persidis, teste Stephano, seu, teste Ptolemæo, & aliis, urbs Assyriæ, proxima Arbelis, teste Arriano, Gaugamela Straboni, *Plin. Plut. & al.*

¶ Gaviratium, *Ghivira*, oppidum Italiæ, in Ducatu Mediolanensi, via 6. milliaribus a lacu Verbano in ortum. Ei adjacet lacus parvus Gaviratius dictus, *Lago di Ghivira*, qui per Botiam fossam cadit in Verbanum.

Gavis colonia & oppidum fuit Sabinorum, ab urbe Roma 53. mill. pass. teste Frontino, quod Fluvius Cardulus apud Eretum fuisse testatur.

¶ Gavium *Gavi*, oppidum munitum Italiæ, in ditione Genuensi, intra montem Apenninum, juxta amnem Lemum, in limite Montisferrati & Ducatus Mediolanensis; estque medium ferè inter Genuam ad austrum & Dertonam ad Boream. *Front.*

Gaudales seu Galaules, populi Æthiopiæ, antè Auloles, teste Orosio, dicti, a Silio memorati.

Gaulos, Gaudos Straboni, *il Gozo*, teste Fazello cum aliis, insula maris Africi, apud Melitam, angusto freto ab ea divisa. 5. mill. pass. Siciliam versùs distans, circuitu 30. mill. patens. Ibi oppidum, in quo vetus inscriptio, Gaulitica plebs. Serpentes non fert, & pulvis etiam alibi injectus illos necat & fugat, teste Solino, quod & contra scorpios præstat. *Sil. Oros. Plin. Mel. & al.*

¶ Gaulos, *le Goze* Gallis, *Gaudisch* indigenis, & *Gaudisch* Arabibus, insula est Africæ, in mari Mediterraneo, ad occasum Melitæ, & prope ipsam, versùs promontorium Mercurii, satis parvi circuitus, ubi arx in monte edito, cui adjacet burgus amœnus; subestque dominio Equitum Melitensium, cum antiquitus penderet à regno Tunetano.

Gaumellum. Vide Laumellum. Tametsi quidam Gaumellum, *Biella*, oppidum amplum in Pedemontana regione, ab Eporedia 10. mill. pass. à Vercellis 25. distans, interpretantur. *Ptol.*

Gauni, ut quidam legunt, populi Alpini, in finibus Insubrum, *Val di Gana*. Vide Naunes.

Gaulennis. Vide Causennis.

Gaurium, Gaureleon Livio, portus Andri ins.

Gaurus, Gaurani montes Plinio, *Monte Barbaro*, teste Loffredo, mons Campaniæ, apud Puteolos urbem. Est & Gaurus mons Campaniæ, Massico, Gallicano, & Palerno junctus, *Gerro & Garro* incolis dictus in occasum vergens, Massico in ortum extenso, Falerno verò in Boream versùs Calenum. Hinc Gauranus nomen gentis. Lucanus libro 2. meminit Gauri montis apud Puteolos: *Xenop. Plin. Liv.*

...vel si convulso vertice Gaurus
Decidat in fundum penitus stagnantis Averni.

Et Statius libro 3. sylv. carm. 1.

Spectat ab Icario nemorosus palmite Gaurus.

Gaza, sic à Cambyse Rege Persarum dicta, quòd in Ægyptum proficiscens, thesaurum ibi seposuerit, urbs Palæstinæ olim episcopalis, una ex quinque urbibus Philistinorum, nunc *Azza*, & *Gazara*, Ascaloni proxima & oræ littorali, inde 16. mill. pass. Raphiam versùs 22. ab Ælana ad sinum Arabicum 150. à Bersabee 50. in occasum. De ea Lucanus l. 3. *Bibl. Ptol.*

Gazaque, & arbustis palmarum dives Idume.

Hinc Gazeticus, a, um: ut vina Gazetica apud Sidon.

Vina mihi non sunt Gazetica, Chia, Falerna.

¶ Gaza urbs fuit magna Palæstinæ, in Tribu Judæ & ex quinque Satrapiis Philistinorum Ægyptum versùs ultima. Hujus urbis ambas portæ fores abstulit, & in montem vicinum detulit Samson. Sed postea dolo victus, & oculis erutis, Gazam ductus, ibi concussis columnis domus, tria hominum millia secum oppressit. Nunc urbs *Gazere* dicitur à Gallis, & *Gaza* ab Italis; habetque Principem proprium sub clientela Turcarum. Sed parva est & malè culta.

Gaza item urbs Mediæ, quæ Agaza Ptolemæo; in Atropatia, olim regia, teste Strabone, ab Ecbatanis 450. stadiis, nunc *Oziar*, teste Moletio. *Strab.*

Gazæorum portus, *Porto Betto*, teste Moletio, qui & Majuma, à Constantino urbs episcopalis effecta, Constantiaque dicta, à Gaza 30. tantùm stadiis distans, post Ascalonem, & Anthedonem, in ora Palæstinæ, versùs Ægypti limites. *Ptol.*

Gazara, *Gazer*, urbs Palæstinæ, in Judæa, excisa, ab Hierosolymis 25. mill. pass. ab Emmao 20. in Boream Cæsaream versùs. *Bibl.*

Gaziura, *Gazura*, urbs Cappadociæ, in Paphlagoniæ, *Strab. Plin.*

niæ confinio, ad Irim fluvium, excisa, nomen tamen antiquum retinens, teste Theveto. *Ptol.*

Gazorus, *Carat*, teste Moletio, vel *Carat*, oppidum Palestinæ, apud Jordanem fluvium, Callirrhoæ, & Libiadi urbi olim episcopali finitima.

(*Gebenna urbs*, Geneve. *Vide Geneva*.

Plin. Cæs. Gebenna mons (non urbs, ut in Thesauro Linguæ Latinæ, ubi cum Geneva urbe confunditur, licèt alibi se corrigat) qui & Gebennici montes Melæ, Gebennæ Lucano, quo nomine etiam oppidum significat. Mons, qui Cemmenus Straboni variè nominatur: *Montagnes d'Auvergne* apud Arvernos, *Monte di Civennes* apud Helvios & Velaunos quos ab Arvernis separat, (licèt auctor Thesauri Linguæ Latinæ scribat pro Helviis Helvetios longissimè hinc distantes, idque in voce Genuva) aliàque habet nomina pro locorum diversitate in longum maximè extensus, inter Rhodanum & Garumnam flumina: oppidum verò etiam *Cevennes* dicitur, in Occitaniæ regionis confinio, ad montis Gebennæ radices, inter Lutevam & Ruthenos, inde 8. leuc. hinc supra 12. ab Vzetia supra 20. Montium meminit Ausonius in catalogo urbium:

Interiusque premunt Aquitanica rura Gebenna.

Oppidi Lucanus libro 1.

Gens habitat cana pendentes rupe Gebennas.

¶ Gebenna mons seu Cemmenius, & Gebenniel montes, vulgò *les Sevennes*, seu *& les monts des Sevennes*, montes Galliæ in longum protensi, inter Galliam Aquitanicam & Narbonensem, per triginta leucas, nempe à Luteva circiter usque ad fontes Ligeris fluvii, in Vivariensi tractu, in confinio Occitaniæ, Rutbenensis provinciæ, Gabalorum, Velauniorum, & Vivariensis. Sed non extenduntur usque ad Rhodanum fluvium, neque ad Garumnam aut ad Alverniam provinciam. Sunt autem hi montes fertiles & bene culti, ubi quamplurimi pagi & villæ & aliquot etiam oppida. Hinc dicitur Cemmenius tractus, *le pais de Sevennes*. Sed ubi sit oppidum *Sevennes* in illo tractu, neque ipsi norunt indigenæ.

Script. Ptol. Gedanum, *Dantzich & Danzig*, urbs & emporium Prussiæ, ad ostia Vistulæ. Vide Gythones.

¶ Gedanensis sinus, *Golfe des Dantzich*, pars est maris Baltici, versùs oram littoralem Prussiæ regionis Poloniæ, & Gedanum, ubi aliàs Venedicus sinus. Ejus pars est Pulcensis sinus, *Pautskervick* dictus. Vide Venedicus.

¶ Gedanum, seu Dantiscum quibusdam, *Dantzick* Germanis, *Gdansk* Polonis, urbs est Poloniæ, & Prussiæ regiæ caput, perampla & probè munita, ad Vistulam fluvium, qui una leuca infra in sinum Gedanensem, *Golfe de Dantzick*, & in mare Balticum se exonerat. Portu gaudet capaci & commodo; estque emporium celeberrimum. Urbs ipsa est Hanzeatica, & quamplurimis gaudet privilegiis. 5. leucis Germanicis distat à Marienburgo in Circium, 7. ab Elbinga in occasum, & 55. à Thorunio in Boream. Caput est Pomerelliæ tractus. Antea pagus erat, anno 1295. in urbem muratus à Primislao Polono. Hinc anno 1343. urbs mœnibus cincta fuit, teste Philippo Cluverio, & anno 1454. certis conditionibus se Casimiro Poloniæ Regi subjecit. Versùs meridiem & occasum cingitur aliquot montibus bellicis operibus munitis ab anno 1656. contra Svecos. Urbs ipsa irrigatur amnibus Rodauno & Motlava, estque duplex; nempe antiqua & nova.

Strab. Plin. Ptol. Gedrosia, *Circan* Castaldo, *Gest* Mercatori, *Guzarate* Moletio, provincia Asiæ, inter Carmaniam ad occasum & Indiam ad ortum, Arachosiæ, ad Septentrionem finitima, ad meridiem Oceano terminata, cujus urbes olim claræ Cuni, Mosarna, & Arbis. Populi Gedrosii Straboni, Gedrosi Plinio & Melæ; quos Nauraeos dici Maffæus tradit. Hos memor. Dionysius de situ orbis:

Gedrosi post hos tendunt orientis ad ignem.

¶ Gedrosia provincia fuit Persidis, ubi nunc *Circan & Macran*, provinciæ Persiæ, inter Carmaniam ad occasum, & confinia ditionis Magni Mogolis, & ostia Indi fluvii ad ortum, prope Oceanum Indicum. Ibi urbs præcipua *Macran* dicta, versùs oram littor.

¶ Gehon fluvius fuit, de quo mentio in sacris paginis. Credit Sanson eum esse in Armenia majori, & in mare Caspium se exonerare. Sed quid sit nunc, non constat. Credunt quidam esse Araxem.

-al. Gela, *Alicata*, teste Fazello, urbs Siciliæ olim episcopalis, in ora australi, ad Gelæ fluvii ostia, inter Agrigentum ad occasum 24. & Camerinam ad ortum 36. mill. pass. Populi Gelenses Ciceroni, Gelani Plinio, Geloi Virgilio. Apud Gelam stagnum tetro odore accedentes abigens; & fontes duo, unus fœcunditatem, alter sterilitatem, teste Solino, adducens. Post Syracusas à Rhodiis ædificata traditur, post Romam anno 61. Hinc Gelous nomen gentis. Virg. lib. 3. Æneid. *Thuc. Ptol. & al.*

Apparet Camerina procul, campique Geloi.

Ibidem de Gela:

Immanisque Gela fluvii de nomine dicta.

Gelæ, Geli Ptolemæo, *Gilan* Castaldo, populi Mediæ, in Parthiæ confinio: quorum urbs ea regni Persici præcipuis, quæ & *Gheilan*. *Plin.*

Gelas, Gela Virgilio & Ovidio, Himera, Ptolemæo, *Salso*, teste Fazello, fluvius Siciliæ maximus, ex Nebrodide monte apud Petram oppidum oriens, ac in meridiem ad Gelam urbem fluens in mare. Cujus meminit Claudianus de raptu Proserpinæ libro 2. *Plin. Diod.*

Pantagiam, nomenque Gelam qui præbuit urbi.

Et Virgilius:

Immanisque Gela fluvii cognomine dicta.

Gela autem, de qua supra, urbs ad ostia Gelæ fluvii, eversa est, ubi nunc *Alicata*, quæ ea illius ruinis constructa traditur, novaque Gela dici potest. Locus *Cherza* etiam appellatur.

¶ Gela urbs Siciliæ, Cluverio & aliis testibus, est Terranova, nunc *Terranuova*, urbecula latis culta, in valle Neætina, in ora littorali maris Africi, Ducatus titulo insignita, gentis Cordubæ, cum arce & portu latis tuto. 30. milliaribus distat ab Agrigento in ortum, & 35. à Syracusis in occasum, ad ostia fluvii Gelæ, qui ab ea dicitur *Fiume di Terranuova*, & fontes habet prope Pergulam lacum, longè à Nebrodide monte in Eurum. Ejus autem ostia distant in occasum 58. milliaribus ab ostiis fluvii Salsi, qui ab antiquis Himera dictus fuit.

Gelbis, fluvius Galliæ Belgicæ, *Kil*, teste Marliano, apud Treviros, in Mosellam contra Rigodulum pagum à Treviris 1. leuca distitum influens, apud Ockfam oriens, Croneburgum & Gerretlenium oppida ac Kylburgum alluens. De quo Ausonius in Mosellam: *Auson.*

Te rapidus Gelbis, te marmore clarus Erubris.

Gelboe, mons Palæstinæ, in Galilæa, in Samariæ confinio, inter Sebasten & Tiberiadem occurrens, situs inter Thabor montem ad occasum & Genesaram lacum ad ortum, adhuc nomen servans, & sterilitatem, a Scythopoli 6. mill. pass. distans, (*in Tribu Isachar.*) *Bibl.*

Gelduba, *Geldub*, teste Ortelio, oppidum olim Germaniæ inferioris, ad Rhenum, clarum, ubi Legio 9. nunc pagus obscurus apud Coloniam Trajanam & Novesium, à Colonia Agrippina 7. leucis in Boream. Sed Simlero est *Gelb*, pagus à Nuesio & Rheno fluvio 4. mill. pass. in occasum distans, ubi optimum siser, teste Plinio, provenit. Gelduba quoque apud Usuardum in martyrol. oppidum Mysiæ in confinio Thraciæ memoratur. *Plin. Ant.*

¶ Gelduba, oppidum Ubiorum, in Germania; nunc est vicus *Gelb*, in ditione Archiepiscopi Coloniensis, teste Cluverio: estque ad Rhenum 9. mill. pass. infra Novesium in Boream, & 2. mill. supra oppidum *Ordinghen* in austrum.

Gelisa, fluvius Aquitaniæ, Elusatium urbem alluens, teste Scaligero ex vita S. Paterculi. *Script. Aquit.*

Gellus, Vergellus Valerio Maximo, fluvius Apuliæ, super quo Hannibal pontem ex cadaveribus apud Cannas interfectorum fecit; ex quo illum non longè abesse liquet. *Floro.*

Gelon & Clæon, fontes duo vicini, apud montes Celænarum, in Phrygia magna. *Plin.*

Geloni, populi Mysiæ interioris, inter Thraces & Getas, seu potiùs in Scythia Europæa, apud Boristhenem fluvium incolentes, Neuris finitimi, à Gelono Herculis filio dicti, quos Mela proximos Turcis & Agathyrsis facit. De quibus multa apud Plinium & Solinum leguntur. Solebant se pingere, ut in prælio terribiliores apparerent; sanguinemque equinum potabant. Horum meminit Lucanus lib. 3. *Virgil. Sol. & al.*

Massagetes quo fugit equo, volucresque Gelonos.

Gelones apud Horatium libro 2. carm. ode 9.

Intraque præscriptum Gelones

Exiguis equitare campis.

Gelonium, stagnum Siciliæ, apud Gelam urbem, *Solin.*

odore suo tetro accedentea expellens, teste Solino. Apud Ambrosium Calepioum Geloum pro Geloniun legitur.

Steph. Gemblacom, seu Gemmelacum, ot alii legunt, *Gembloure*, oppidum Belgii, eum cœnobio præclaro, in Brabaotia, io Hasbaniæ confinio, inter Namorcum urbem 4. & Nivigellam oppidum 5. leuc. à Bruxellis 8. in ortum, quot a Lovaoio in meridiem. Geminiacum Antonioo.

Plin. Gemella Augusta, cujus populi Gemellenses Plioiu, oppidum Hispaniæ Bæticæ. Vide Tucci.

Script. Cal. Gementicum, & Gemeticensis saltus, ac Gemeticeose cœnobium, vicua Galliæ cum monasterio in Normannia, à Pauliaco 10. mill. pass. distans, ex vita S. Philiberti Abbatis.

¶ Gemeoticum, seu Gemeticum, est *Jamieges*, Abbatia percelebris ad Sequanam fluvium, 5. leucis infra Rothomagum in occasum, & 2. à Calidobecco io austrum.

Ant. Geminiacum. Vide Gemblacum, est enim idem, licèt aliis sit *Seigny*, oppidum Haononiæ, in Brabantiæ confinio, iuter Montes & Hallam 3. leucis.

Gemmious Lacus, *Germinage*, pagus agri Mediolanensis, apud Verbanum lacum, à Mediolano 38. a Lueano & Varesio oppidis 8.

¶ Gemunda, *Gemand*, oppidom Germaoiæ, in Franconia, ad Mœoum fluvium, ubi recipit, Salam, in ditione Episcopi Herbipolitani. Distat 4. leucis ab Herbipoli in Boream Fuldam versùs, & 5. à Schvvinfurto.

¶ Gemuoda, *Gmand*, oppidum Germaniæ, in Austria inferiori, ad lacum *Traun zee* dictum, in confiuio ditioois Salisburgensia, versùs montes.

Cæs. Genabum, Genabus Lucano, *Gyen*, oppidum, præclarum Galliæ Celticæ, io finibus Aurelianensium, ad Ligerim fluvium, ab Agendico oppido Senonum 2. castria, à Meloduoo 18. leucis, ab Aurelia totidem in ortum. Lucanus libro 1.

Inclyta Cæsareis Genabus dissolvitur alis.

¶ Genabum quibusdam est *Gien*, urbs cum ponte ad Ligerim fluvium, 12. leucis ab Aureliis in ortum, & 20. ab Agendico. Aliis aotem omnibus est *Orleans*, Aureliæ, urbs ampla & dives, ad Ligerim fluvium, 32. leucis à Lutetia in austrum, Aurelianensis Ducatus seu provinciæ caput, & episcopalis sub Archiepiscopo Parisiensi. Vide Aureliæ.

Hung. Genadium, quod & Cenadium, *Chenad*, & *Chzenad* Hungaris, *Tyagilch* Germanis, teste Lazio, urbs Hungariæ, in finibus Iaaygum, trans Danubium, Marysienæ regioois caput, non longè ab eo loco ubi Tibiscus Marysium fluvium excipit, inter Segedinum ad occasum 2. & Lippam ad ortum 8. leuc. quot a Temesvaria in Circium, a Taurino 14. in Boream, episcopalis sub Archiepiscopo Colocensi, iode 12. in ortum.

¶ Genadium, seu, & meliùs, Cenadium, *Chenad*, urba est Hungariæ, Comitatus Chonadiensis caput, ad Marysium fluvium, qui paulò infra cadit in Tibiscum, 3. leucis distat à confinio Transylvaniæ; subestque dominio Turcarum a multis annis.

Hor. Geouani, populi Vindeliciæ, sic ab Horatio libro 4. carm. Nauoes Plinio. Vide ibi: quorum fluvius *Glen* eum adjacente tractu, teste Aventino, dicitur. Vide Breuoi.

¶ Genehoa, *Genehoa*, regnum Africæ, in Nigritia, in ora Oceaoi Atlaotici, versùs ostia fluvii Senegæ & promootorium Arsinarium. Habet à septentriune regnum Gualatam, & ad ortum regnum Tombutum. Ejus primaria urbs Genehoa etiam dicitur; estque juxta fluvium Senegam, longè ab ora Oceani.

¶ Genepum, *Genep*, urbs parva Germaniæ, eum arce ferè adjacente & permuoita, in Ducatu Cliveosi, ad Mosam fluvium, ubi recipit Niersam. Aotea capta fuit ab Hispanis, sed postea recepta à Batavia auno 1641. Habet etiamnum præsidium Batavicum, quamquam juris sit Brandeburgici 2. leucis distat à Clivia jo occalum, & 6. à Vrsalia.

Plin. Genesara, *Genezareth*, prout ab Hebræis & io Evangelio dicitur, in quo & mare Tiberiadis, & mare Galilææ oomioatur, lacus Palæstinæ in fioibus Galilææ, in quem Jordanis fluvius ingreditur, apud Capharoaum, & apud * Bethsaidam egreditur, longus 16. mill. pass. latus 6. sic appellatos à Genesara oppido, quod postea Tiberias uppellatum est. Illum circumstant in ripa ad occasum Capharoaum, Tiberias, Scythopolis, & Bethsaida; in altera ad ortum Gadara, Gerasa, Corozain, & Cedar. Geocsar apud Sedulium libro 3.

Genesar inde soli Domino veniente coloni,
Infirmos traxere suos.

* Ferrario in Geographia Poetica apud Scythopolin (vel *Bethsan*) * Idem ibidem quod & Bethsaida.

¶ Genesara, seu Genesareth, lacus Palæstinæ, nunc *mer de Tabaire* dicitur, teste Philippo de Via. Genesareth autem oppidum nunc vicus est parvus, nomen antiquum servans.

Geneva, *Geneve*, & *Ginevra* Italis, *Genf*, urbs Allobrogum, juxta Sabaudiam, & Helvetiam ad egressum Rhodani fluvii ex lacu Lemanno; Urbs clara libera & Imperialis; olim episcopalis sub Archiepiscopo Viennensi, unde 29. leucis abest, inter Sedunum ad ortum 18. & Lugdunum ad occasum 23. De ea quidam Poeta sic: *Cæs.*

Geneva pulchra, potens, Geneva pulchra, sita.

¶ Geneva, vulgo *Geneve*, Germanis, *Genf*, urbs est Allobrogum, ad fines Sabaudiæ, satis ampla & probè munita, subiit olim domioio Episcoporum, sub Imperii Romaoi clientela, nunc libera & pagis Tigurinensi & Bernensi Helvetiorum primariis confœderata. Distat 15. leucis à Camberiaco, & 7. ab Aonecsaco ad Boream; & ab ea lacus Lemanus dicitur *Lac de Geneve*, lacus Genevensis. Ei adjacet ex altera parte fluvii Rhodani suburbium amplum, vulgò *S. Gervais*, quod vetiùs est pars urbis: ibique Rhodanus cum exit ex laco Lemanno, traiicitur duobus pontibus ligneis. Urbs ipsa sedet in planitie perampla, & gratissima.

Gennus, *Bayonne*, seu *Bajona* Italis, urbs Aquitaniæ maritimæ, in Hispaniæ confinio. Vide Aquæ Augustæ. *Vet. In.*

¶ Gentilliacum, *Gentilly*, vicus Galliæ, uno milliari distans à Lutetia: ubi quondam Concilium celebratum, anno nempe 767. sub Paulo primo Pontifice maximo.

Genua, Janua recentioribus, *Genova*, incolis *Zena* *Strab.* Gallis *Gennes*, urbs Liguriæ clarissima, archiepiscopalis emporium, & Respublica, totius oræ Ligusticæ & *Plin.* Corsicæ insulæ domina, ex primis Italiæ urbibus; cu- *Plin. & al.* jus cives ditissimi totius orbis sunt, urbes & oppida multa in alienis terris possidentes. Abest ab urbe Roma 245. mill. pass. in occalum, à Mediolano 85. à Venetiis 234. in meridiem, à Florentia 515. Excidium a Magone Carthaginensi anno urbis conditæ 549. passa, a Romanis instaurata est. Ab Inoocentio II. Pontifice Maximo metropolis effecta. Aliquando sub Ducibus Mediolani, postea in libertatem restituta, illam tuetur. Populi Genuenses, & Genuates ex veteri inscriptione ænea.

¶ Genua, *Genova* vulgò, etiam incolis, quanquam persæpe *Zena* pronuntient, urbs est perampla, & in modum Theatri leniter io collem assurgens, eam portu capaci, sed parum tuto. Crescit io dies: cujus cives ditissimi multa possident io Regno Neapolitano & in Hispania 300. ferè milliaribus distat a Roma, 160. à Florentia in occasum, uti & 234. à Venetiis etiam in occasum. Anno Christi 935. incensa fuit a Sarracenis, omnibus civibus aut jugulatis aut abductis. Sed reducti sunt ope Ducis Veneti, urbe magnificentiùs reparata. Viæ sunt angustæ & tenebrosæ. Portum ejus claudit moles 600. passuum, è cujus regione excurrit promontorium cui imposita Pharus operis elegantis, vulgò *la Lanterne*; ubi alias castrum permunitum nunc disjectum. Urbs ipsa à paucis annis probè munita est sed circuitus amplioris.

¶ Genuensis ditio, seu Genuensis Respublica, *Stata della Republica di Genova* incolis, *l' Estat de la Republique de Gennes* Gallis, regio est Italiæ; ubi alias major pars Liguriæ, versus oram littoralem maris Mediterranei, à qua terminatur ad austrum, uti ab oriente Hetruria, à septentrione Ducatibus Parmensi, Mediolanensi, & Montisferrati, ab occasu autem Nicæensi Comitatu. Ejus longitudo ab ortu in occasum est 140. milliarium, latitudo parva admodum & valdè angusta quamplurimis in locis. Dividitur in duas partes nempe in oram orientalem, *Riviera di Levante*, & io oram occidentalem, *Riviera di Ponente*; estque utraque ora littoralis mirè fertilis & culta accedente Incolarum industria; & cum tot villis magnificis, præsertim versùs Genuam, ut ferè una urbs dici queat. Ejus caput est Genoa. Subest etiam dominio Reipublicæ Genuensis Corsica insula, *In*

Cor-

Corse, uti & Capraria, *la Capraja*, insula maris Tyrrheni, de quibus vide suo loco.

Genuensis Reipublicæ urbes:

Albingaunum, Albenga.
Albintemelium, Vintimiglia.
Brugnetum, Brugneto.
Genua, Genoa, & Genova.
Naulum, Noli.
Savona, Savone.
Serezana, Sarzana.

[*Plin.*] Genua altera Hispaniæ Bæticæ. Vide Urso.

[*Pauf.*] Genunii, populi Britanniæ ad occasum, nunc *Northwales*, teste Camdeno, ex adverso Hiberniæ.

[*Cæſ. & al.*] Genusus, Genusuus Livio, fluvius Macedoniæ, in mare Jonium influens, inter Apolloniam & Dyrrachium, apud Apolloniam, qui *Vajussa* nonnullis esse videtur. De quo Lucanus libro 5.

Tellus quam volvitur Genusus, quam mollior Apsus.

[*Plin. Mel.*] Georgi, populi Asiæ, in Iberia, (qui & Sarmatiæ attribuuntur) *Giorgiani*, à quibus Iberia & magna pars Armeniæ *Giorginna* nominatur.

¶ Georgia, *la Georgie*, pars est Asiæ satis ampla, ab incolis *Gurgistan* dicta, inter Pontum Euxinum, & mare Caspium extensa, propriis parens Principibus, aliquando in clientela Persarum. Dividitur in tres partes, nempe in Georgiam propriam, Iberiam antiquis, nunc *Gurgistan*, ubi urbes *Cori*, *Bassuchine*, *Teflis*, & *Derbent*, in Mingreliam, *Mingrelie*, incolis *Odisci*, quæ antiquis, Colchis ubi Phasis urbs, *Fazzo*, & in Zuiriam, *la Zuirie*, quæ ab antiquis Albania dicta fuit, ubi urbes *Strana* & *Zitrach*, suntque Christiani pro majori partu in Mingrelia & in Georgia propria.

[*Ptol.*] Gephyra, *Sirmin*, teste Nigro, oppidum Syriæ, Antiochiæ magnæ finitimum, ab ea in ortum recedens.

[*Diac. Agat.*] Gepidæ, qui & Gepides, & Gepidi, populi Sarmatiæ Europææ, inter Getas & Dacos adnumerati: quorum regio Gepidia, in Dacia, à Jornande vocatur: sic à pugna pedestri, in qua exercebantur, teste Isidoro libro 9. etym. dicti.

[*Ptol.*] Geræa, oppidum Lusitaniæ, quod nonnulli *Caceres* oppidum amplum Estremaduræ, inter Emeritam & Placentiam urbes 22. leuc. dissitum, indigitant.

[*Strab. Ptol.*] * Geræstus, Gerestum Plinio, Geræstus Demostheni, oppidum Eubœæ, apud Gerestum promontorium & Carystum urbem: quod promontorium in ora meridionali & occidentali contra Atticam porrigitur, ab Andro 20. mill. pass. in occidentem recedens, inter Carystum ad occasum & Caphareum ad ortum: *Geresto* adhuc in tabulis recentibus (*Γερεττ's in manuscripto Seldeni.)

¶ Gerestus urbs est Eubœæ insulæ, in Græcia, in parte meridionali insulæ, ubi incipit orientalis. 15. milliaribus distat à Carysto in austrum, & 25. à Caphareo; sed non est inter utrumque.

[*Plin. Thuc. Pauf.*] Gerania, mons & promontorium Megaridis regionis Achajæ, inter Megara & Corinthum, locus olim Atheniensium, valde adversùs Corinthios, teste Thucydide, munitus.

¶ Gerardi mons, *Geerts berg* incolis, *Grandmont* Gallis, oppidum Belgii, in colle, in Flandria Imperiali, ad fluvium Teneram, 3. leucis ab Aldenarda, & 5. à Teneramunda. Pluries captum fuit à Gallis hisce ultimis temporibus.

[*Ptol. Josep.*] Gerasa, Galasa Plinio, urbs Cœlesyriæ apud ulteriorem lacus Genesaræ ripam, Gadaræ vicina, episcopalis olim sub Archiepiscopo Bostreosi, Philadelphiæ quoque finitima, nomen antiquum retinens, sed excisa. Populi Geraseni. De quibus Juvencus libro 2.

Jam meracenorum steterunt sub littore puppis.

¶ Geravia, *Geravv*, tractus Germaniæ, in Palatinatu Rheni, inter Rhenum & Mœnum fluvios, ubi Darmstadium oppidum, à quo hic tractus dicitur *le Lantgraviat de Darmstadt*, sub dominio proprii Principis è domo Hassica.

¶ Gerboredum, *Gerberoy*, oppidum Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ & in agro Bellovacensi, 5. leucis à Bellovaco in Circium, in confinio Picardiæ.

[*Strab. Ptol. Pauf.*] Gerenia, Gerania Plinio, *Pasava*, teste Nigro, oppidum Laconicæ, in Peloponneso, Cardamylæ proximum, quod & Enope Homero, Castaldo *Sidariso*, Moletio *Betunia*.

[*Polyb. Steph.*] Gerenia, quæ & Geruinum Stephano, oppidum fuit Apuliæ Dauniæ, apud Phiternum fluvium, inter Teanum & Larinum jacens, ad 8. mill. pass. distans. Locus adhuc *Cerione* nominatur. Vide Geryon. Nam Geruoium potiùs nunc *Cirignola* oppidum esse videtur.

[*Cæſ.*] Gergobia, & Gergovia, Gergon Livio, *Gergoye*, teste Gabriele Simenoe, oppidum Arvernorum excisum, in monte, ad Elaverem fluvium subtus fluentem, a Claromonte urbe 2. leucis in austrum distans.

Gergobia altera, quæ & Gergobina, *Molins*, teste Paradino, cum Belleforestio, oppidum Galliæ Celticæ præclarum, & Borbonii Ducatus Primarium & caput, ad Elaverem fluvium, inter Varennas 6. & Nivernas ad Boream 13. leucis. Sed Vigenereo est *Montlusson*, oppidum, vel *Nery*, pagus proximus, ubi thermæ.

¶ Gergolium, *Jargeau*, oppidum Galliæ aliàs munitum, ad Ligerim fluvium, cum ponte, in Aurelianensi provincia, 4. leucis supra Aurelias in ortum Floriacum versùs.

[*Pal. Flac.*] Geri, populi Albaniæ, in Asia, sic à Gero, vel Gertho (ut apud Ptolemæum) fluvio dicti.

[*Ant.*] Gerinæ, oppidum Æolidis mediterraneum, inter Pergamum 25. & Thyatiram 33. mill. pass. dissitum.

[*Ptol. Ant.*] Germa, *Girmasti*, teste Leunclavio, urbs Galatiæ archiepiscopalis, in Bithyniæ & Phrygiæ confinio, à Pessinunte 16. mill. pass. in ortum, Ancyram versùs 89. Sed hæc potiùs ad Caicum fluvium sita videtur, cui nomen tribuit, inter Pessinuntem ad ortum, & Pergamum ad occasum.

[*Cæſ. Plin. Strab. Ptol. & al. omnib.*] Germania, provincia Europæ maxima, cognomento Magna, ad aliarum Germaniarum (de quibus infrà) differentiam, Rheno fluvio, qui in Boream decurrit, à Gallia, Danubio, qui fluit in ortum, à Rhætia, Vindelicia, & Norico (quæ regiones hodiè in Germania computantur) montibus, qui Carpatis sunt pars, à Iazygibus Metanastis (quorum regio nunc Hungaria Transdanubiana dicitur) & à Sarmatia Vistula discreta; Oceano Germanico & mari Baltico cæterum ad Arctos definita. Ea dividitur in Moraviam, Bohemiam, Nortgojam, Sveviam, Franconiam, Hassiam, Westphaliam, Frisiam, Saxoniam, Holsatiam, (cui Jutia, sive Cimbrica Chersonesus ad Arctos adjungitur,) Megalopolitanum Ducatum, Pomeraniam, Poloniam majorem & minorem, (licèt hodiè non solùm ditione, sed & idiomate divisæ, extra Germaniam censeantur) provincias limitaneas: interiores autem, Silesiam, Marchiam Brandeburgensem, (quæ triplex est) Lusatiam, Misniam, Thuringiam, & Voitlandiam. Nostra verò tempestate plures alias regiones, quibus Germanica, lingua communis est, complectitur: hoc est, Geldriam, Cliviam, Juliam, Palatinatum Alsatiam, Helvetiam, Rhætiam Bavariam seu Vindeliciam, Noricum, hoc est Austriam, Stiriam, Carniolam, Carinthiam, & Tiroleosem Comitatum. Sunt in Germania archiepiscopatus 7. Coloniensis, Trevirensis, Moguntinus, Vesontinus, Salisburgensis, Pragensis, & Magdeburgensis, episcopatus 40. regna 2. Bohemiæ, & Daniæ; Ducatus 13. Austriæ Stiriæ, Bavariæ, Wirtenbergensis, Franconiæ, Voitlandiæ, Saxoniæ, Brunsvicensis, Lunæburgensis, Holsatiæ, Lavvenburgensis, Magnopolitanus, Pomeraniæ, Landgraviatus 2. Hassiæ, & Alsatiæ; Marchionatus 2. Brandeburgensis & Badensis, Comitatus magni 4. Palatinatus, Tiroleusis, Mansfeldensis & Oldenburgensis, *Germania & Alemagna* Italis, *Teutschlandt* Germanis, Anglis *Germany* dicta. Populi Germani, sic a mutua qua se prosequuntur benevolentia dicti, quasi fratres. Germaniæ meminit Virgilius eclog. 1.

Aut Ararim Parthus bibet, aut Germania Tigrim.

Germanorum Claudianus de laudibus Stiliconis libro 2.

Qui mihi Germanos solus, Francosque subegit.

¶ Germania, *l'Allemagne* Gallis, *Alemana* Hispanis, una ex præcipuis Europæ partibus. Antiquitus separata fuit à Gallia Rheno fluvio, à Norico & Vindelicis Danubio, à Sarmatia Vistula fluvio. Nunc autem valdè diversos habet limites. A septentrione habet mare Balticum & Jutiam meridionalem, ab oriente terminatur Hungaria, Prussia Regia, & Polonia superiori & inferiori, quæ pro majori parte sunt cis Vistulam fluvium: A meridie separatur ab Italia Alpibus, ab occidente Frisia occidentali, Gueldria, Transisalania, & Groningia, quæ anteaerant in Germania, & nunc sunt in Belgio. Sed vicissim ditiones Clivensis, Juliacensis, Leodiensis, Coloniensis, Trevirensis, Palatinatus Rheni pro parte, & Helvetia, quæ antiquitus erant in Gallia, nunc in Germania censentur, Alsatia nunc subest dominio Francorum. Bohe-

nia inserta est in Germania cum eius partibus Silesia & Moravia. Sed Polonia & Dania Reges habent proprios, neque ullo modo sub Germania continentur. Helvetii autem cum Rhætis sunt sui juris, nec Germanicum agnoscunt imperium. Eius longitudo à confinio Lotharingiæ usque ad limites Hungariæ est 120. milliarium Germanicorum, seu 180. leucarum Francicarum. Latitudo autem à mari Baltico usque ad Alpes in confinio Foro-Iulii est 126. milliarium Germanicorum, seu 190. leucarum Francicarum. Nunc tota Germania dividitur in regnum Bohemiæ & Circulos, suntque eo ordine:

Germaniæ Circuli:

Circulus Franconiæ, *le Cercle de Franconie*, sub quo Episcopatus Herbipolitanus, Bambergensis, & Eichstatensis, & tota Franconia comprehenduntur.

Circulus Bavariæ, *le Cercle de Baviere*, sub quo Bavariæ Ducatus, Palatinatus superior, & Archiepiscopatus Salisburgensis, cum Episcopatu Passaviensi & Ducatu Neoburgensi.

Circulus Austriacus, *l Cercle d' Austriche*, sub quo Austria, Stiria, Cariothia, Carniola, Comitatus Tirolensis, & Episcopatus Tridentinus cum annexis.

Circulus Svevicus, *le Cercle de Suabe*, ubi Svevia tota, Ducatus Virtembergensis, & Marchionatus Badensis & Burgoviæ.

Circulus Rhenanus, *le Cercle du haut Rhin*, in quo Alsatia, Ducatus Bipontinus, Hassia, & Episcopatus Spirensis, cum Abbatia Foldensi, Veteravia, & Comitatu Valdecensi.

Circulus Electorum Rheni, *le Cercle des quatre Electeurs du Rhein*, sub quo ditiones Electorum Moguntini, Trevirensis, Coloniensis, & Palatini Rheni.

Circulus VVestphaliæ, *le Cercle de VVestphalie*, sub quo Ducatus VVestphaliæ, Juliacensis, Clivensis & Montensis, Comitatus Marchiæ, Frisiæ orientalis, Oldenburgensis, & Hoyensis, & ditiones seu Episcopatus Monasteriensis, Leodiensis, Osnabrugensis, Paderborneosis, & Mindensis Principatus.

Circulus Saxoniæ superioris, *le Cercle de la haute Saxe*, in quo Ducatus Saxoniæ, Misnia, Thuringia Principatus Anhaltinus, Marchionatus Brandeburgicus, & Pumerania, cum Rugia insula.

Circulus Saxoniæ inferioris, *le Cercle de la basse Saxe*, sub quo Ducatus Brunsvicensis, Luneburgensis, Megalopolitanus, Bremensis, Magdeburgensis, Lavenburgicus, & Holsatiæ, Diœcesis, Hildeshemiensis, & Principatus Halberstadiensis & Verdensis; suntque hi omnes in Germania.

Circulus Burgundicus, *le Cercle de le Bourgne*, est extra Gurmaniam propriam, continetque Comitatum Burgundiæ & septemdecim provincias Belgii; habetque tantùm votum in dietis, cum agitur de rebus Imperii Germaniei. Vnde colliges regnum Bohemiæ non cumprehendi in Imperio, sed tantùm esse intra Germaniam, & vicissim Circulum Burgundicum comprehendi in Imperio Germanico, sed tamen esse extra Germaniam. Institutus autem fuit Circulus Burgundicus à Carolo V. Imperatore, ut sic ditiones suas Belgii & Comitatus Burgundiæ servaret auxilio Germanorum.

Germania Principes:

Imperator, sub quo nunc Regnum Bohemiæ cum annexis, Silesia, & Moravia. Eidem etiam subsunt Austria cum Stiria, Carinthia, Carniola, Comitatu Tirolis, Brisgovia, Burgovia, & annexis.

Archiepiscopus Elector Moguntinus, sub quo ditio Moguntina, Ersordia, & tractus Eisfeldia.

Archiepiscopus Elector Trevirensia, sub quo ditio Trevirensis.

Archiepiscopus Elector Coloniensis, sub quo ditio Coloniensis & Ducatus VVestphaliæ.

Dux Elector Bavariæ, sub quo Bavaria, cum Palatinato superiori.

Dux Elector Saxoniæ, sub quo Ducatus seu Electoratus Saxoniæ, cum Lusatia superiori & Misnia, cum Episcopatu Misnensi, & Comitatu Mansfeldiensi.

Dux Elector Brandeburgicus sub quo Marchia tota Brandeburgica, Ducatus Pomeraniæ ulterioris, Prussiæ, Madeburgicensis, Halberstadiensis, Mindensis, Clivensis, & Crossensis. Comitatusque Marchiæ & Ravensbergensis.

Princeps Elector Palatinus, sub quo Palatinatus inferior sive Rheni.

Archiepiscopus Salisburgensis, sub quo ditio Salisburgensis.

Episcopus Monasteriensis, sub quo ditio Monasteriensis,

Episcopus Leodiensis sub quo ditio Leodiensis.

Episcopus Herbipolitanus, qui & Franconiæ Dux, sub quo ditio Herbipolitana.

Episcopus Bambergensis, sub quo ditio Bambergensis

Episcopus Paderbornensis, sub quo ditio Paderbornensis.

Episcopus Osnabrucensis, sub quo ditio Osnabrucensis.

Sunt etiam Episcopi Aistetensis, Argentoratensis, Augustanus, Basileensis, Constantiensis, Passaviensis, Spirensis, & Vormaciensis, cum eorum ditionibus adiacentibus.

Duces Luneburgenses & Brunsvicenses, sub quibus Ducatus Brunsvicensis & Luneburgensis, Comitatusque Diepholiensis, Dauebergæ, & Hoyæ.

Dux VVirtembergensis, sub quo Ducatus VVirtembergensis.

Dux Neoburgensis sub quo Ducatus Neoburgensis, Juliacensis, & Montensis.

Lantgravius Hasso Cassellanus, sub quo maior pars Hassiæ, ditiones Marpurgensis, Heropheldia, Smalcaldia, & pars Comitatus Schaumburgensis.

Duces Megalopolitani duo, sub quibus Ducatus Megalopolitanus, & tractus Suerinensis & Ratzeburgensis.

Duces Holsatiæ plurimi, sub quibus maior pars Holsatiæ.

Principes Anhaltini quinque, sub quibus Principatus Anhaltinus.

Dux Bipontinus, sub quo Ducatus Bipontinus.

Princeps Frisiæ orientalis, sub quo Frisia orientalis.

Dux Saxoniæ Lavemburgensis, sub quo Ducatus Lavemburgensis.

Dux Saxoniæ Hallensis, sub quo Halla & pars ampla Thuringiæ.

Dux Saxoniæ Mersoburgensis, sub quo tractus Mersoburgensis et Lusatia inferior.

Dux Saxoniæ Naumburgensis, sub quo ditio Naumburgensis, maxima pars Voigtlandiæ, et Principatus Hennebergensis.

Dux Saxoniæ Alterburgensis, sub quo Ducatus Altemburgensis et Coburgensis.

Duces Saxoniæ Veimarienses, sub quibus Ducatus Veimariensis & Eysenaceosis.

Sunt etiam plurimi alii principes minores in Germania, de quibus suo loco dicemus. Insuper Rex Franciæ possidet in Germania Alsatiam cum Sundgovia, uti etiam Brisacum & Philippoburgum. Rex Sveriæ habet Pomeraniam citeriorem, Ducatus Bremensem & Verdensem, Rugiam insulam & Vismariam urbem. Rex autem Daniæ possidet magnam Holsatiæ partem & Comitatus Oldemburgensem & Delmenhorstensem à paucis annis.

Germania superior pars est Galliæ Belgicæ, à Magna Ptol.
Rheno discreta, in qua Helvetia, Hallaris, & Palatinatus continentur; ab inferiore (de qua mox) Mosella distincta, ad occasum Iura & Vogelo montibus à reliqua Gallia separata.

¶ Germania superior pars fuit Galliæ Belgicæ versùs Rhenum fluvium, ubi nunc Alsatia, Brisgovia & Palatinatus inferior, non autem Heluetia, quæ erat in Gallia Lugdunensi.

Germania inferior & ipsa Belgicæ Galliæ portio est, iuxtà Rhenum fluvium, à Mosella (qua a superiore dividitur) usque ad Oceanum in Arctos porrecta: in Ptol
qua ditio Trevirensis, Coloniensis, Iulia, Clivia, Geldriaque Ducatus, et Hollandia Comitatus computantur.

¶ Germania inferior antiquitus erat etiam Galliæ Belgicæ portio versùs Rhenum et Mosam fluvios, eo in tractu ubi nunc ditiones Coloniensis, Iuliacensis, Clivensis, Gueldria, et pars Orientalis et Borealis Brabantiæ et ditionis Leodiensis, non autem tractus Trevirensis.

¶ Germania inferior propriè dicta à recentioribus quæ aliter Belgium, Gallis, *le Pais Bas* incolis *nederlant* dicitur, & inea sunt 17. provinciæ. Ejus pars Borealis seu trans Rhenum erat aliàs in Germania, pars autem Australis et cis Rhenum erat portio Galliæ Belgicæ; nunc à Germania omnino separatur. Ex bis pars quæ in septentrionem tendit, subest Reipublicæ provinciarum, fœderatarum, nempè Groningia, Frisia occidentalis, Transisalana, Zutphania, Gueldria inferior, Ultraiectum, Hollandia, Zelandia, et maior pars Limburgi cum aliquot locis Flandriæ et Brabantiæ, pars autem Australis Belgii subest partim Regi Hisp. uti Brabantiæ maior pars, Flandriæ pars, Namurcensis Comitatus, Meclinia, Marchionatus S. Imp., Gueldriæ pars superior, Luxemburgensis Ducatus pro maiori parte, pars item Hannoniæ, & aliqua portio

Ar-

Artefiæ & Limburgi, & partim Regi Franciæ, oti media Flandria, pars Haononiæ & Luaemburgi & tota fere Artefia. De his pluribus fuo loco. Germania inferior, dicitur ab Hifpania *Paefes Baxes*, & ab Italis *Paefi Baffi*, uti & ipfius pars Septeorrionalior dicitur communiter la *Holande* à provincia præcipua, & pars meridionalior *la Flandre*, à provincis fic dicta.

Germania regionis per circuitum quę mare attigunt.

Pomerania, (*Pomeranie*, incolis, Pomern.)
Magalopolitana, (*Mecleboure*, incolis *MeKlenburg.*)
Saaonia ioferior, (*Baffe Saxe*, incolia *Nider Sachfen.*)
Frifia orientalis, (*Frife orientale*, incolis *Oeft Frifsen.*)

Mediterranea.

Clivia, (*Cleves*, incolis *Clef.*)
Iulia, (*Iuliers*, incolis *Gulick.*)
Eyfalia, (*Eisfald.*)
(Palatinatos inferior feu Rheoi, *Bas Palatinat*, incolis *die Pfaltz* feu *Nider Pfaltz of der Rhin.*)
Alfatia, (*Alface*, incolis *Elfaff.*)
Helveria, (*les Suiffes*, iocolis *Svvitzerlandr.*)
Rhætia, (*les Grifons*, incolis *Grauvvbuntenner.*)
Tirolenfis Comitatus, (*le Tirol.*)
Carinthia, (*la Carinthie*, incolis *Carnten.*)
Stiria, (*la Stirie, incolis Styer.*)
Auftria, (*l' Auftriche*, incolis *Oefterreich.*)
Moravia, (*la Moravie*, incolis *Mahren.*)
Silefia, (*la Silefie*, iocolis *Schlefien.*)
Marchia nova, (*la nouvelle Marche*, Incolis *nievv Marck.*)

Interiores.

Marchia media & vetua. (*moyenne Marche & vieille Marche*, Germanis Mirtel *MarcK & alt MarcK.*)
Lofatia, (*Lufaee*, incolis *Lausnitz.*)
Bohemia, (*la Boheme*, incolia *Boheim.*)
Bavaria, (*la Bavie e*, incolis *Bayern.*)
Nortgovia, (*Nortgovv.*)
Svevis, (*la Suaube*, incolis *Schuvaben.*)
Franconia, (*Franconie*, incolis *FrancKenland.*)
Haffis, (*la Heffe*, incolis *Heffen.*)
Weftphalia, *la weftphalie*, incolia *Weftphalen.*)
Saaonia fuperior, (*la haute Saxe*, incolis *ober Sachfen.*)
Mifnia, (*la Mifnie*, incolis *Meifsen.*)
(Thuringia, *la Thuringe*, incolis *Thuringen.*)
Saaonia inferior, (*la baffe Saxe*, incolis *Nider Sachfen.*)

(*Germania Inferioris Provincia.*

Artefia, l' Artois.
Brabantia, le Brabaot.
Flandria, la Flandre.
Frifia occidentalis feu propria, la Frife occidentale.
Groninga dominium, la Seigneurie de Groningue.
Gueldria, la Goeldre.
Hannonia, la Hainaut.
Hollandia, la Hollande.
Limburgicus Ducatus, le Duchè de Limbourg.
Luxemburgenfis Ducatus, le Luaembourg
Marchionatus S. Imperii, le Marquifat do S. Empire.
Mechlinia dominium, la Seigneurie de Malines.
Namurcenfis Comitatus, le Comtè de Namur.
Tranfifalana, l' Ouer Isler.
Vltraiecti dominium, la Seigneurie d' Vtrecht.
Zelandia, la Zelande.
Zutphania, le Camtè de Zutphen.)

Urbes Germania libera & Principum clariores, afterifmo majores indicanto.

Amberga, *Amberg*, (in Palatinatu Rheni.)
* Argentoratum, *Strasburg*, (in Alfatia inferiori.)
Augufta Tiberii. Vide Ratifpona.
* Augufta Vindelicorum, *Augfpurg*, (in Svevia.)
Bamberga, *Bamberg*, (in Franconia.)
* Bafilea, *Bafel*, *Basle*, (in Helvetiis.)
* Berlinum, *Berlin*, (in Marchia Brandeburgica.)
* Berna, *Bern*, (in Helvetiis.)
Bipontum, *Zuueibrucken*, (in Palatinatu inferiori.)
Borbetomagus. Vide VVormacia.
Brandeborgum, *Brandeburg*, (in Marchia Brandeburgica.)
Brema, olim Phabiranum, *Bremen*, (in Saxonia inferiori.)
(Brifacum, *Brifach*, in Brifgovia,)

* Bronopolis, *BraunfvvycK, vel Brunfuvick*, (in Duc. Brunfvicenfi.)
* Caffella, olim Stereontium, Hafiæ primaria, *Caffel.*
Coburgum, *Coburg*, (in Franconia.)
* Colonia Agrippina, *Coeln & Coln*, (in Diœcefi Colonienfi.)
Conftantia, *Coftantz & Coftnitz*, (in Svevia.)
Curis, *Chur & Coira*, (in Rhætia.)
Curia altera, *Hoff*, (in Voitlandia.)
* Drefda, *Drefden*, (in Mifnia.)
Durlacum, *Durlach*, (in Svevia.)
* Egra, *Eger*, (in Bohemia.)
Embda, *Embden*, (in Frifia orientali.)
* Erphordia, olim Bicurgium, *Erfurdt*, (in Thuringia.)
Fanum Galli, *S. Gal*, in Helvetiis.
Franephordia, *FrancKfort am oder*, (in Marchia Brandeburgica.)
Friburgum, *Freiburg*, (in Brifgovia.)
Glogavia magna, *Groff Glogavv*, (in Silefia.)
Gorlitium, *Gorlitz*, (in Lufatia.)
* Gryphualdum, *Gripfvvald*, (in Pomerania.)
Gofternvia, *Guftrovv*, (io Docatu Megalopolitano.)
Halberfladium, *Halberftat*, (in Saaonia inferiori,)
Halla, *Hall*, (in Saaonia fuperiori.)
* Humburgum, *Hamburg*, (in Saaonia, inferiori.)
* Heidelberga, olim Budoris, *Heidelberg*, (io Palatinatu Rheoi.)
Helenopolis, poftea Franephordia, emporium liberum Franconiæ, *Franckfort am Main*, (in Franconia.)
* Herbipolis, *VVirtzburg*, (in Franconia.)
Iena, & Ifenacum academiæ Thuriogiæ, *Iena*, & *Ifenach.*
Ingolfladium, aliquando Chryfopolis, *Ingolftadt*, (in Bavaria.)
Lipfia, olim Lupphurdum, *Leipfick*, (in Mifnia,)
* Lubeca, *Lubeck* (in Holfatia.)
Luneburgum, *Lunenburg*, (in Saxonia inferiori.)
* Magdeburgum, olim Parthenopolis, *Magdenburg*, *Meidenburg*, (in Saaonia inferiori.)
Mansfelnia, *Mansfelt*, (in Saxonia inferiori.)
* Martaburgum, olim Amafia, Haffiæ academia & primaria regionis, *Marpurg* (io Haffia.)
Mifna, *Meifsen*, (io Mifnia.)
* Mogootiacum, quæ & Magontia, ac Moguntia, *Mentz*, (io ditione Moguotina.)
* Monachium, *Munchen*, (in Bavaria.)
* Monafterium, olim Minigroda, *Munfter*,) Myningrode Munftern (*in VVefphalia.*
Neoburgum, *Nevvburg*, (to Brunfvicenfi Ducatu.)
* Neroberga, & Noriberga, & Norica, *Nurnberg*, (in Franconia.)
Nerolinga *Nordlingen* (In Svevia.)
Noriberga, & Norica. Vide Neroberga.
Olomuciom, Iulius mons aliquibus, *Olmutz*, (io Moravia.)
* Praga, olim Marobudum, ut creditur: *Prag*, (in Bohemia.)
* Ratifpona, & Reginopolis, *Regenfpurg*, (in Bavaria.)
Rhedopolis, poftea Roftochium, *Roftock* (in Ducatu Megalopolitano.)
Rotovilla, *Rotvveil*, (in Svevia.)
Salodorum, *Solothurn*, (in Helvetiis.)
* Spira olim Nemetes, & Neomagus, *Speyr*, (in Palatinato Rheni.)
* Stetinum, *Stetin*, (in Pomerania.)
Stutgardia, *Stutgard*, (in Svevia.)
Sundis, *Straelfundt*, (in Pomerania.)
Sufatum, *Soeft*, (in VVeftphalia.)
Suvenitium, *Shivveinitz* (in Silefis.)
Tigurum, *Zurick* (in Helvetiis.)
Tremonia, quæ & Dortmania, *Dortmund*, (in Vefphalia.)
Treviri, *Trier*, (in Trevirenfi ditione, (
Tubinga, aliquando Augufta *Tubingen*, (in Svevia.)
Vangiones. Vide VVormacia.
* Verona poftea Berna.
* Vefuntio, aliquando Chryfopolis, *Befanzon*, (in Comitatu Burgundiæ.) Hujus nempe Archiepifcopus eft Imperii Princeps. Miræus.
Vimaria, aliàs Vinaria, *Weimar*, (in Thuringia, (
* Vifmaria, *VVifmar*, (in Ducatu Megalopolitano (
* Vitemberga, quafi Vitarum mons, *Wittenberg.*, (in Saxonia inferiori.)

* Ulma, *Ulm*, (in Suevia.)
Volgastum, *Wolgast*, (in Pomerania.)
* Uratislavia, *Breslavv*, (in Silesia.)
Wormacia, *Worms*, (in Palatinatu inferiori.)
Zuica, olim Cygnea, *Zuvickaun*, (in Lusatia.)

Urbes Norici, Austriam, Stiriam, Carinthiam, Carniolam, partem Bavariæ & Comitatus Tirolensis continentis.

Andreapolis, quæ & Lavantum, *S. Andres*, (in Carinthia.)
Anisium, *Ens*, (in Austria superiori.)
Astaris, *Steyr* (in Austria superiori.)
Brixina, & Brixinum, *Brixiem*, (antea in Rhætia.)
Candolica. Vide Vitopolis.
Celeja, *Cilley*, (in Stiria.)
Cetium, *Zeiffelmar*, (in Austria.)
Chiema, *Chiemsèe*, (in Bavaria.)
* Claudia, *Clagenfurt*, (in Carinthia.)
Cremesium, *Krems*, (in Austria.)
Draburgum, *Draburg*, (in Carinthia.)
Fanum S. Viti. Vide Vitopolis.
* Flaviana, quæ & Juliobona, Vienna postea, *Wien*, Austriæ caput, Academia, & episcopatus sub Archiepiscopo Salisburgensi.
* Gracium, sive Græcium, olim Savaris, *Gratz*, (antea in Pannonia.)
Gurcum, *Curck*, (in Carinthia.)
Juliacum, olim Vacorium, *Villach*, (in Carinthia.)
Juvavia. Vide Salisburgum.
* Labacum, *Labach*, (in Carniola.)
Lavantum. Vide Andrespolis.
Leitæ pons, seu Lytipons, *Pruck*, (in Austria.)
* Lencia, *Lintz*, (in Austria.)
Medelicum, *Melck*, (in Austria.)
Muræpons, *PrucKlan der Muer*, (in Stiria.)
Neoburgum geminum, *Neuburg*, (in Bavaria.)
Nuva urbs, *Neustat*, (in Austria.)
* Oeni pons, *Inspruck*, (in Comitatu Tirolis.)
* Patavia, *Passavo* (in Bavaria.)
Petovio & Petovium, *Petauv*, (antea in Pannonia, nunc in Stiria.)
* Salisburgum, olim Juvavia, *Saltzburg*, (in ditione Salisburgensi.)
Secovia, *Seckaun*, (in Stiria.)
* Tridentum, *Trenta*, *Trent*, (antea in Rhætia, nunc in Tirolensi Comitatu.)
Vidonis Curia.
* Vienna *Wien*, (quæ antea erat in Pannonia.)
Vitopolis, *S. Veit*, (in Carinthia.)

¶ Ex his urbibus aliquot fuere aliàs in Rhætia, & quædam in Pannonia, sicque extra Noricum: nunc autem omnes in Germania censentur.

¶ Germania, urbs Mesiæ inferioris circa Thraciam, alias metropolis, & patria Belisarii.

Ptol. *Ant.* *& al.* * Germanicia, *Adata*, teste Manasse, urbs Syriæ, in Euphratesia regione, episcopalis sub Patriarcha Antiocheno, apud Amanum Montem, ab Edessa 84. mill. pass. in occasum per Zeugma, & Dolicham, à qua 27. abest. Quæ & *Mereex*, teste Leonardo Sidonita, appellatur. (* *Γερμανικεια* in Seldeni manuscripto.)

Plin. Germanicopolis, urbs Phrygiæ magnæ, Juliopoli finitima, episcopalis sub Archiepiscopo Seleuciensi.

Plin. Germanicum mare, Oceanus Germanicus, Ptolemæo mare occiduum quod Germaniam, alluit, inter ostia Rheni & Albis flum. in quo Glessariæ insulæ & Thule.

¶ Germanicum mare, seu Oceanus Germanicus, *mer d'Alemagne*, seu *l'Ocean Germanique*, variis iterum nominibus distinguitur. Nam Flandri septentrionalem Oceanum vocant *Noortzèe*, Dani in Cimbrica Chersoneso occidentalem *westzee*, qua effunditur in vastum sinum per Hollandiam, *Zuyderzèe* seu meridionalem. Jam verò à variis variè promovetur in Orientem & Boream. A quibusdam terminatur ad promontorium Schannvium. In septentrionem excurrit, ad promontorium Boreale, *Noort*, *caep*, atque hinc spargitur in oras Norvegicam & Anglicam.

¶ Germanicus, locus Germaniæ, nunc vicus *Foburg*, ad Danubium fluvium, ubi recipit Ilmium fluvium, in Bavaria, teste Cluverio.

Ptol. Germanopolis, *Cinopoli*, teste Moletio, urbs Paphlagoniæ episcopalis sub Archiepiscopo Gangrensi, quam quidam ac eandem Germanicopolim faciunt: sed illa in Phrygia ad meridiem, hæc ad septentriones vergit.

G E

¶ Germano-Sarmatia, regio Europæ, inter Sarmatiam Europæam ad ortum, Germaniam ad occasum, & Daciam ad meridiem, ubi hodiè regnum Poloniæ pro maxima parte. Vide Sarmatia.

Germia, *Krrmen*, teste Leunclavio, urbs Thraciæ, Hadrianopoli finitima, hac tempestate clara, & sedes Præfecti. *Leun.*

Gerne, lacus Apuliæ Dauniæ ingens, circuitu 30. mill. pass. patens, *Lago di Varano*, teste Mazzella, anguillis abundans, juxta quem Gapina & Ischitella oppida sunt. *Plin.*

¶ Gerne quibusdam est lacus Varani, in regno Neapolitano & provincia Capitanata, versùs montem Garganum ad Boream, & oram littoralem maris Adriatici. Circuitus est 56. milliar. circiter.

Geron, fluvius Peloponnesi, apud Pylum oppidum fluens. *Strab.*

¶ Gerra, *El Catif*, urbs Asiæ, in Arabis, & in ora sinus Persici. Hinc sinus urbi adjacens aliquando etiam sinus Geraicus dictus fuit.

Gerrba, & Gerrum, *Masoli*, teste Molerio cum Ortelio, urbs Ægypti maritima, apud Palæstinæ confinia, inter Cassium & Pelusium, propinquas urbes. *Strab.* *Plin.* *Ptol.*

Gerrhus, Gerus Valerio Flacco, fluvius Albaniæ, in Caspium mare influens, ubi Geri populi ultra Albanam urbem in Boream & Cæsii fluvii ostia. Cujus meminit Flaccus libro 6. Argon. *Ptol.*

Cargaridum, potàque Cerus quot efferat unda.

Est & Gerrus fluvius Sarmatiæ Europææ, in sinum Carcinitem influens, *Sem* Peucero. De quo Herodotus libro 4. Septimus est ab Istro.

Gertigos, *Vamba*, teste Morali, cum Beuthero, oppidum Hispaniæ, nunc pagus in regno Portugallico, & in Igeditania regione. *Script.* *Hisp.*

¶ Certrudeberga, seu S. Gertrudismons, *Certruydruberg* incolis, *mont Sainte Certrude*, Gallis, urbs Belgii permunita, in Hollandia meridionali & in ora Mervæ, in confinio Brabantiæ, 2. leucis à Breda in Boream, & vix 3. a Dordraco in Eurum sub Batavis. *Ptol.*

Gerva, (licèt codices Latini Terva habeant) *Trebilium*, *teste* Leunclavio, urbs Armeniæ majoris, Zurzuæ ac Marustanæ urbibus finitima.

¶ Gemlata, *Kerlburg*, oppidulum ad Danubii ripam, in Hungaria, tribus leucis a Posonio, teste Cluverio. *Plin.* *Ant.*

Gerunda, *Cirona*, urbs Hispaniæ citerioris, in Catalaunia, apud oram littoralem, media ferè inter Ruscinonem ad Boream & Barcinonem ad meridiem supra 13. leuc. distita, à Gerione anno post diluvium 513. una cum Colliberi condita, teste Beurbero, episcopalis sub Archiepiscopo Tarraconensi, inde 24. leuc. in Boream. De ea Prudentius in Peristeph. *Ptol.* *& al.*

Arnbus sacris locuples Gerunda.
Nostra gestabit Calagurris ambos.
Quos veneramur.

¶ Gerunda, *Girone* Gallis, urbs fuit Ausetanorum, in Hispania Tarraconensi, nunc Cataloniæ, ad amnem Sambrocam, *Ter*; estque dives & munita, & Ducatus titulo insignita, 7. leucis ab ora maris Mediterranei in occasum, & 8. à confinio Galliæ & Comitatus Ruscinonensis in austrum, 16. autem à Barcinone.

Gerunium, & Gerenia, *Cirignola*, ut plerisque videtur, oppidum Apuliæ Dauniæ, inter Asculum & Canusium, inde 21. hinc 14. mill. pass. distans, (ubi Galli ab Hispanis sub Ferdinando Rege anno salutis 5503. ingenti prælio superati sunt) apud Aufidum fluvium, a Luceria 200. stadiis, teste Polybio. Aliis jacere putatur inter Teanum & Larinum. Vide Gerenia. *Polyb.* *Steph.*

Gerusa, urbs Sarmatiæ littoralis, in Asia, quæ *S. Giorgio* nunc dici putatur. *Ptol.*

Geryon, urbs Apuliæ, apud Fiternum fluvium, inter Theanum & Larinum, excisa. *Liv.*

Geryonia oraculum, *S. Pietro*, locus apud Patavium, sic hodie, teste Scardioio. *Svet.*

Gesodunum, *Castental*, teste Lazio, oppidum Norici, in Austria, quod alii Ipsium indigitant, oppidum ad Danubium, inter Medelicum 3. & Anisum ad occasum 6. leuc. quod potiùs Usbium est. *Ptol.*

¶ Gosodunum quibusdam est Lentia, *Lintz*, oppidum cultum Austriæ superioris, ad Danubium fluvium, 6. leucis à Patavia in ortum Viennam versùs, & 8. supra Ipsium in occasum.

Geslaces, *Srhekel*, teste Lazio, mons Pannoniæ superioris, in Stiria, in Hungariæ confinio. *Trebe.* *Ptol.*

Gef-

Gessatæ, populi Galliæ Togatæ, in Æmilia, inter Rhenum fluvium & ora maris Hadriatici, qui & Boii, quorum regio nunc Romandiola est, non tamen tota: ubi Bononia, Forum Cornelii, Ravenna, & Comaclum. Vide Gælatæ.

¶ Gessenæ, *Gessins*, oppidulum aliàs Tricassium, in Gallia Lugdunensi, nunc vicus Campaniæ provinciæ, ad Albulam fluvium, 2. leucis infra Barium ad Albulam dictum in Boream, & 9. à Trecis in ortum.

Suet. Ant. Ptol. Gessoriacum, Geloriacum Antonino, * Gisoriacum Ptolemæo, olim navale Morinorum, nunc urbs Galliæ Belgicæ littoralis, in ora Picardiæ, episcopalis sub Archiepiscopo Remensi, ob excidium Tarvanæ, inde 6. leuc. in ortum distantis, effecta, à portu Icio (seu Calato, ut nunc vocant) 6. in austrum distans, *Bologne à la mer*, seu *Bologna al Mare*, ut vocant Itali. Tametsi, Marco Welsero teste, est Caletum, seu *Calais*; & aliis *Gravelinga*, oppidum à Caleto 3. leuc. in ortum. (*habet Seldeni manuscriptum Τισορ[γ]ιακον.)

Gessoriacum nunc est Bononia, *Boulogne*, quæ ad alterius differentiam dicitur *Bulogne sur mer*; estq; urbs permunita, & in duas partes divisa, cum portu capaci, ad ostium amnis Lianæ. Hinc regio adiacens dicta fuit Gesseriacum pagus, nunc Bononiensis tractus, *le Boulenois*. Vide Bononia.

Plin. Mel. Gessus, Gæsus Herodoto, fluvius Ioniæ, apud Trogylium promontorium mari exceptus.

¶ Gestricia, Sveciæ regni inter Nordlandias provincias una Ferri fodinis abundat, vulgò *Gestricia*. Habet ad occasum Dalecarliam, & ad ortum sinum Bothnicum. Ibi oppida, Gevalia in ora littorali, & Coperberga in mediterraneis.

Strab. Plin. Getæ populi Daciæ, (non Thraciæ, ut in thesauro Linguæ Latinæ) in Scythiæ confinio, qui & Daci, & Gothi, nunc *walacher*, teste Bonfinio: aliis potiùs *Moldavi*, hi enim Scythis magis propinquant. Thucydides autem illos Æmi montis in Mysia inferiori incolas facit. Hinc Geticus nomen gentis. Horum meminit Ovidius libro 4. trist. eleg. 10.

Iuncta pharetratis Sarmatis ora Getis.

Et libro 5. eleg. 12.

Nam didici Geticè Sarmaticèque loqui.

¶ Getara, Ptolemæo Gagara, urbs olim Albaniæ, nunc *Zitraen*, in Zoiria regione Georgiæ.

Bibl. Geth, Getta Plinio, *Thetim* Postello & Brochardo, urbs excisa Palæstinæ, una ex 5. urbibus Philistinorum, inter Ascalonem & Gazam à Joppe 12. mill. Accaron versùs: nunc pagus, olim episcopalis, & Diocæsarea dicta.

¶ Geth, urbs Palæstinæ, una ex quinque Satrapiis Philistinorum, in Tribu Iuda, & ex qua fuit Goliath, quem David funda percussit. In colle sedet, in ora maris Syriaci, & in confinio Tribus Dan, teste Sansone.

Bibl. Gethsemani, vicus Iudææ, apud Hierosolymam. Cujus Iuvencus meminit libro 4.

Nominis Hebræi sunt Gethsemaneida rura.

Leun. Getia, *Cozzaruck* Turcis, teste Leunclavio, oppidum Illyrici, in Albania, in Macedoniæ & Dalmatiæ confinio, circa Scodram urbem.

Virgil. Getuli, populi Africæ circa Syrtes, à Getia orti, teste Isidoro. Hinc Getulus a, um, adiect. uti apud Virgilium libro 4. Æneidos:

Hinc Getulæ urbes, genus insuperabile bello.

Vide Gætuli. Hinc & Getulicus, a, um, adiect. apud Iuvenalem satyra 8.

Agnosco procerem: salve, Getulice, seu tu.

¶ Gevalia, *Gevale*, urbs primaria Gestriciæ provinciæ, in Sveeia, ad ostium fluvii cognominis, in ora littorali sinus Bothnici, vix 4. leucis Germanicis à confinio Uplandiæ in arctos.

Gevini, populi Germano-Sarmatiæ, Bastarnorum pars, versùs Peucinos.

¶ Gezaira, *Ghezaira*, tractus Africæ, in Barbaria, & una ex tribus partibus præcipuis regni Algerii, inter Bugiæ provinciam ad ortum & Tenezam ad occasum. A septentrione clauditur mari Mediterraneo, & a meridie montibus, teste Ioanne Leone. Eius primaria est Algericum, quæ ab Arabibus Gezaira etiam dicitur.

¶ Ghamma *Ghammas*, fluvius peramplus Tartariæ magnæ, qui post longum cursum in mare Kaimschitarum dictum se exonerat, teste Sansone.

¶ Gibræum, *la Guibray*, suburbium urbis Falæsæ, nundinis celebratissimum, in Normannia inferiori, Vide Falæsa.

¶ Gibraltaria, *Gibraltar*, antea *Gibal Tarif*, urbs parva Hispaniæ, sed munita, sic dicta a Duce Mauro. Sedet ad Fretum Herculeum, quod ab ea vocatur nunc *Destroit de Gibraltar*. Antea dicta fuit Calpe, & 4. mill. pass. ab ea distant Heracleæ rudera, vulgò *Gibraltal Viejo*. Vide Calpe.

Ptol. Gichthis, Gita Antonino, *Gaffanacar*, teste Moletio, oppidum Africæ littorale, apud Tacapam urbem, in ora, contra Gilbam insulam.

Script. Hisp. Giennium, seu Gienoa, priùs Oningis *Iaen*, urbs Hispaniæ Bæticæ, in Vandalia, episc. sub Archiepiscopo Hispalensi, à Ferdinando Rege anno salutis 1243. deditione recepta, inter Cordubam ad occasum & Acci ortum 24. leuc. ab Vbeda 5. in meridiem, versùs Granatum 14.

¶ Giennium, seu Gienna, *Iaen*, urbs est Hispaniæ, in Vandalitia, ad amnem *Frio*. Sed quid fuerit antea non constat inter auctores ipsos Hispanos. 9. leucis distat à Granata in Boream.

¶ Giessa, *Giessen*, urbs parva Germaniæ, in Franconia & in Hassia regione, cum academia recenti, ad Lanum fluvium, sub dominio Landgravii Hasso Darmstadiensis, & partim etiam Landgravii Hasso Castelani. 4. leucis à Marpurgo in meridiem, & 2. à Vetzlaria in ortum distat.

Ptol. Giganeum, *Garbenda* Moletio, oppidum Colchidis, in ora, apud Cyaneum fluvium, *Savastopoli* Nigro. Sed hoc Sebastopolis est, à Giganeo diversa, & in Boream distans.

Strab. Gigartom, Gigarta Plinio, oppidum fuit Phœnicis, ad Libanum montem.

Steph. Gigas, mons seu promontorium Mysiæ, in Asia, apud Abydum & Dardanum.

Ptol. Gigia, *Gyon & Guyon*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Astorum, apud Trileucum promontorium inter Abulas ad occasum 5. & Vezum ad ortum 9. leuc. ab Oveto 6. in Boream.

¶ Gigia, *Gijon*, oppidulum est Hispaniæ, in Asturia, in ora Oceani Cantabrici, prope Scythicum promontorium, *Cabo de las Penas*, cum portu utcumque capacis & 18. leucis Hispanicis distat à Trileuca promontorio in ortum.

¶ Giblova, seu Iglava, *Iglaw*, urbs parva Germaniæ, in Moravia provincia, juxta confinia Bohemiæ, ad Giblovam seu Iglam amnem, 8. leucis à Znoimo in occasum, & 10. a Bruna.

¶ Gilania, *Gilan*, provincia regni Persiæ, in ora australi maris Caspii, quod ab ea persæpe dicitur *mer de Gilan*; ibique erat alias pars Hyrcaniæ. Ejus primaria urbs est Gilanum, *Gilan*, ad amnem Abisirvium, in mediterraneis.

Gilfil, *Geila*, teste Lazio, fluvius Daciæ, in Transylvania.

¶ Gilola, *Gilolo*, insula ampla Asiæ in mari Indico & in Archipelago Moluccarum, inter Macassariam insulam seu Celebes ad occasum, & Terram Papuorum ad ortum. Urbem habet primariam cognominem in ora occidentali, è cujus regione sunt quinque insulæ Moluccæ. Regem etiam habet proprium. Sed in illius ora occidentali sunt aliquot fortalitia Europæorum.

Iorna. Herod. Gindes, fluvius Albaniæ, in Asia, qui in Cyrum influit. Alter in Mesopotamia, qui ex Armeniæ montibus oriens, in Tigrim excurrit, teste Orosio, qui illum secundæ magnitudinis facit post Euphratem. Vide Gyndes, sic enim scribitur. Prioris meminit Tibullus libro 4. carm. 1.

Prosluit, aut rapidus Cyri dementia Gindes.

¶ Gingis, *Gingi*, urbs est ampla Peninsulæ Indiæ intra Gangem, provinciæ cognominis caput, alias sub Rege Bisnagariæ, nunc proprio Principi subest. Est permunita, cum arce in scopulo, 60. milliaribus à sinu Gangetico in occasum. Ab ea ditio adjacens dicitur *l'Estat du Naique de Gingi*; estque inter regnum Bisnagariæ ad Boream, sinum Gangeticum ad ortum, montes Malabariæ ad occasum, & ditionem *Tanjaor* ad meridiem.

Strab. Gingunum, seu Gingunus mons, *monte Corgnone*, teste Leandro, oppidum Umbriæ, in Ducatu Urbinate, inter Urbinum ad ortum 12. & Montem Ferettanum ad occasum 8. mill. pass. occurrens. Ortelius hic Gingunum scribit: sed Gingunus apud Strabonem legitur.

¶ Gingonum, *Monte Corugnone*, seu *Monte Cenagnone*, mons est parvus cum vico cognomine, 5. milliari-

bus a Fano S. Leonis, Urbinum versùs, in ditione Pontificia, & 6. à confinio ditionis magni Ducis Hetruriæ.

Ptol. Gir, fluvius Libyæ interioris, *Nigir* Mercatori, *Canaga & Gambea* Bartosin, *Gir* Marmolin, cui & *Zenega*, per terram Nigritarum fluens: qui potiùs Nigir est Ptolemæo, nomen antiquum retinens; Gir verò, etiamnum *Gir*, teste Marmolio, & Nigrite fluvio Borealior.

Ptol. Gira, urbs, & metropolis Libyæ interioris, per quam Gir fluvius fluit, quem Claudianus ditissimum vocat, quod aurum gignat, libro de laudibus Stiliconis:

Hesperidum Triton, & Gir ditissimus amnis.

Ant. Gitba, Lotophagitis Ptolemæo, Mirmex Polybio, Meoynx Straboni & Plinio, *le Gerbi*, teste Fazello, insula Africæ, apud Leptim, seu Tripolim urbem, cum urbe olim episcopali sub Archiepiscopo Carthaginensi, 4. tantùm mill. pass. à continenti Africæ.

¶ Gitba, *l'isle des Gerbes* Gallis, insula est parva Africæ, in mari Mediterraneo, ad os Syrtis minoris, seu sinus Capsi, longè à Tripoli seu Lepti in occasum; estque media ferè inter Adrumetum ad occasum & Zoaram ad ortum; fuit antea ab Hispanis occupata, & duplici arce munita; sed postea espugnata fuit à Turcis cum insigni clade Hispanorum. Dicta fuit aliàs Lothophagitis ab antiquis; estque in regno Tripolitano, & vix uno milliari à continenti Africæ, cui ponte jungitur

Girgium, seu Gieorgia, *Girgio*, urbs Ægypti superioris, iuxta Nilum fluvium, caput provinciæ, vulgò *Cassiles de Girgio* dictæ.

¶ Giringbomba, seu & Giribuma, regnum est Africæ in Æthiopia inferiori, cui subsunt quindecim regna; estq; iuxta flumen *Gingiro* seu *Giring*, & est conterminus regni Macoco, teste Isaaco Vossio.

Gisira, *One*, teste Castaldo, oppido Africæ mediter-*Ptol.* raneum, apud Ulixibtam urbem.

¶ Gisorium, *Gisors*, oppidum Galliæ, in Normannia, ad fluvium Eptam, 14. leucis à Lutetia in Circium distat. Dicitur & Cæsortium. Vide ibi.

Gissa, *Pago*, testibus Hermolao, Volaterrano, & aliis, insula maris Illyrici, Liburniæ adiacens, inter Ar-*Plin.* bam ad occasum & Enonam ad ortum, ab Arba 10. mill. pass. Enonæ propior, longa 25. mill. pass. cum oppido cognomine, & pago, qui adhuc *Gisse* dicitur.

¶ Gissa, *Pago*, insula est parva maris Adriatici, in sinu Fianatico, sub dominio Venetorum, in ora Liburniæ, à qua vix 3. milliaribus Italicis distat. Circuitus est ferè 60. milliarium, & 4. milliaribus tantùm ab Enona distat.

* Gitiui, Gilva Antonino, *Zenil*, & *Isli*, teste Mar-*Ptol.* molio, oppidum Mauritaniæ Cæsariensis mediterraneum, inter Victoriam & Vagas urbes, (* manuscriptum Seldeni habet ιελλοι.)

Gitta, Getta Plinio, Gittha Iosepho, pagus Palæstinæ, in Samaria, à Samaria urbe 6. schœnis distans, pa-*Strab.* tria Simonis Magi.

¶ Glamorgania, *Glamorganshire*, provincia Angliæ, in Vallia meridionali, iuxta Sabrinæ æstuarium. Ab aliis dicitur Morganutia. Habet ab oriente Monumethensem Comitatum, & ab occidente Maridnuensem Comitatum; eiusque primaria est Gardiffa.

Lib. Glaodata, & Glandatensis urbs, & Glandatena libro *Conc.* dignit. Glanatica libro provin. *Glandesve*, urbs Galliæ Narbonensis, in Provincia, excisa, cuius tamen manet episcopatus, in Alpibus maritimis, inter Sanicium ad ortum ac Diniam ad occasum 7. leuc.

¶ Glandata seu Glanteva Capillatorum, *Glandeves*, urbs fuit Galliæ Narbonensis, in Provincia, ad Varum fluvium, versùs Alpes & confinia ditionis Sabaudicæ. Nunc in ruinis jacet, manet tantùm castrum in colle. Episcopus autem, qui suffragatur Archiepiscopo Ebrodunensi, commoratur in oppido Intervaliin, *Entrevaux*, vix 2. milliaribus ab ea distante, in ipso limite Comitatus Nicææ.

Glaodomirum, *Mondonnedo*, teste Henrico Coquo & Villanovano, urbs Hispaniæ Tarraconnensis, in Callai-*Ptol.* cis, episc. sub Archiepiscopo Compostellano, à Caronio 12. leuc. in ortum, à Luco 9. Vide Mindon.

¶ Glandomirum, Sansone teste, est *Puente Brandomil* nunc, ad amnem Lezarum, in Gallæcia, vix 6. leucis Hispanicis ab Artabro promontorio in ortum, & 20. in occasum à Mindonia, *Mondonnedo*, quæ Ocelum antiquitus fuit dicta, Sansone, Brietio, & aliis testibus.

Glanicus, fluvius Campaniæ apud Acerras. Vide Cla-*Plin.* nius.

Glanis, *la Chiana*, fluvius & palus Hetruriæ. Vide Clanis. Eius meminit Silius libro 8. *Plin.*

Et Glanis, & Rubico, & Senonum de nomine Sena.

Sed plerique codices Glanis habent.

Glannibanta, Clanoventa Antonino, ut videtur non-*Lib. Not.* nullis, *Bainbrig*, teste Camdeno, oppidum Albionis olim, nunc pagus Comitatus Eboracensis. (Camdenus putat esse locum aliquem ad flumen *wentsbeck*, in Northumbria.)

Glanum, oppidum Galliæ Narbonensis, in Provincia *Plin.* inter Olbiam & Githaristen promontorium, teste Mela; *Ptol.* Glanum Livii cognominatum à Plinio, ex quo liquet *Mel.* errare Robertum Cænalem, illud *Lodesve* urbem (quæ extra Provinciam est in Occitania) indigitantem; multoque magis eos, qui *Gap* urbem Delphinatus esse affirmant, ut in Thesauro Linguæ Latinæ.

¶ Glanum aliis est *les Baux*, oppidulum cum castro in Provincia, 4. leucis ab Arelate Cabellionem versùs, Sansone & Hon. Bauch. testibus.

Glareatum, *Gallera*, oppidum amplum agri Mediola-*Merul.* nensis, in Insubria, absque mænibus, à Mediolano 24. mill. pass. Seatum & Angleriam versùs. Vide Gallorum area: nam variè hoc oppidum nominatur.

¶ Glarona, *Glaris*, oppidum Helvetiorum, & unus ex 13. pagis seu Cantonibus. Paucis constat incolis Catholicis & Reformatis, ad radices montium, & quatuor pagis se conjunxit anno 1351. Hinc regiuncula adjacens Glaronensis pagus, *le Canton de Glaris*, dicitur, & altissimis undique montibus cingitur, uti Limagn fluvio ad ortum, Rhætia ad meridiem, & pagis Sylvaniensi & Suitio ad occasum.

Glascinnia, *Glasenbury*, urbs olim Albionis, in An-*Script. Brit.* glia, nunc pagus cum cœnobio, teste Camdeno, in territorio Londinensi Cantuariam versùs & ostia Thamesis (Agri Somersettensis.) Vide Avalonia.

¶ Glasconia, *Glassenburye*, pagus est Comitatus Somersetensis, in Anglia meridionali. 10. milliaribus Anglicis distat ab æstuario Sabrinæ in ortum, 15. à Bathonia in Africum, & 20. à Dorcestria in Boream.

Glasquum, *Glascow*, urbs Scotiæ archiepiscopalis, ad *Script. Scot.* Glotam fluvium, ab Edimburgo regio 25. mill. in occasum, ab ora occidentali & ostia Glotæ 12.

¶ Glasquum, seu Glascoviam, *Glasco*, urbs est Scotiæ meridionalis, in Glotiana provincia. 16. milliaribus distat ab ora occidentali Scotiæ, & in limite Guninghamiæ regionis. Academiam habet anno 1454. institutam.

¶ Glatium *Glatz* Germanis, *Gladsco* Bohemis, urbs Germaniæ, in Bohemiæ regno, Comitatus Glatensis caput, inter Bohemiam propriam & Silesiam, cum arce munita, ad Nissam fluvium. 22. milliaribus Germanicis distat à Praga in ortum, & 12. ab Vratislavia in austrum.

Glauci insula Glauconensus Plinio, insula Bœotiæ, penè continenti illius iuncta, apud Anthedonem, patria *Pauſ.* Glauci bistrionis celebris.

* Glauconis, insula maris Africi, apud Melitam. Vi-*Ptol.* de Gaulos (eadem enim est.) Hæc tamen deest in codice Græco Ptolemæi, licèt illum Ortelius citet. (* Γλαυκωνις in manuscripto Seldeni.)

¶ Glaucus, sinus Asiæ minoris, in Caria, nunc *Golfo di Macre* dicitur Gastaldo & aliis.

Glaucus, fluvius Peloponnensi, penes Patras fluens, *Rio di Patrasso*. Glaucus item Straboni & Plinio fluvius *Pauſ.* Colchidis, *Ocabo*, teste Moletio. Vide Cyaneus, est enim idem.

Glaudiomagum, Claudiomagum, pagus Galliæ, in finibus Biturigum. Vide Claudiomagus.

Glemona, *Gemona*, oppidum amplum Carnorum, apud Norici confinia, ab Utino 15. mill. pass. in via quæ Villacum urbem Carinthiæ ducit. *Fortu*

¶ Glemona, *Gemona*, oppidulum est Italiæ, in Forojuliensi provincia, sub dominio Venetorum, prope Tiliaventum fluvium, & 2. milliaribus Germanicis ab Alpi-*Diac.* bus & à confinio Germaniæ.

¶ Glendelacum, *Glendalagh* seu *Glandelouro*, urbs fuit Hiberniæ episcopalis sub Archiepiscopo Dublinensi, nunc vicus Lageniæ, in Comitatu Dublinensi.

Glessaria, quæ & Austravia, peninsula Prussiæ, ad sinum Balticum, ubi Sambia regio & Sambiensis *Plin.*

Epi-

Episcopus, ac Mons Regius urbs præclarissima in Isthmo illius, à Dantisco ad 30. milliaria Germanica. Ea *Sudau*, teste Ireoico cum Erasmo Stella. Ibi olim Sudeni populi à Ptolemæo memorati. Aliis (quos inter Camdeous) Glessaria est *Lesse*, iusula apod Cimbriam Chersouesum, inter illam & Hoiaodiam. Ortelio videtuc *Ameren*, insula Oceani Germanici, ubi Electrides oræ Frisiæ orieutalis adjaceutes. Ego verba Plinii perpendens, nulla catione priorem senteutiam probo; alteram puto veram: uam Pliuius Glessariam & Electrides iu mari Germaoico, noo iu Baltico, ac intec Cimbricam & Britanoiam descsibit. Dicituc autem Glessaria, à glesso, quod socciuum significat; plumbom etiam uptimum & esystallum gigneus, testu Solino.

¶ Glessaria Insula, quæ & Austrauia, est insula *Strandt* dicta seu, & meliùs, *Nortstrandt*, ante littus Gimbrorum, in mari Germaoicu, teste Cloverio, prope *Hasum* urbem Ducatus Slesvicensis seu Jutiæ meridionalis. Via est circuitus 25. mill. pass. & io ea sunt tanrùm aliquor pagi.

Script. Brit. Glestoburgum, *Glessenburg*, oppidum Albionis, in Anglia. (Forsao *Glassenbury*, de quo supra.)

Herod. Strab. Pausi. Glisas vel Glissas, (variè enim scribitur) oppidum Bœotiæ, ad Thermodootem fluvium ioterluentem, Coronæ proaimum, vioo celebre.

Script. Brit. Glocestria, *Glocester*, urbs Albionis episcopalis, in Anglia. Vide Clevum, & Claudia eastra.

¶ *Glocestriensis* Comitatus, *Glocester Shire*, provincia Aogliæ, à Glocestria urbe primaria sic dicta, ad Sabrinam fluvium. Habet ab orieote Oxoniensem Comitatum & ab occideute Monometensem; ejusque circuitus ust 140. millisrium.

¶ Glogavia majoc, *Glogau* seu & *Gros Glogau*, urbs Germaoiæ, iu Silesia provincia, ad Oderam fluvium, probè munita, cum arce; estque Ducatus Glogavieosis caput. Vix 2. leucis distat à confinio Poloniæ, 13. ab Uratislavia Boream versùs, & a Sagavo.

¶ Glogavia minur, *Kleiu Glogavv* Germanis, *le petit Glogau* Gallis, oppidum Germaniæ, in Silesia superiori, io Ducatu Oppolieusi, 4. leucis ab Oppolio in austrum, & totidem a Nissa in Eurum distat.

Tac. Glota, Glota Ptolemæo, Gloda posterioribus, *Cluyd*, fluvius Scotiæ ingens, pec Glasquum urbem iu occasum fluens. Vide Clota.

Ant. Glota, *Arran*, teste Camdeno, insula Britanniæ, oræ Scoticæ ad occasum adjacens, cootra Rerigouium oppidum.

¶ Glota, insula Scotiæ meridionalis, nunc est *Arren*, iosula Glotæ æstuarii, u paucis anuis Ducatus titulo insignita. Oppidum haber *Arren* dictum; estque circoitus 28. milliasium Scoticorum, inter provincias Cantiram ad occasum, Guningbamiam ad ortum, & Argatuliam ad Boream, 28. milliasibus Scoticis à Rerigonio in Boream.

Glotiana, *Glydesdale*, provincia Scotiæ meridionalis, sic dicta à Gluta fluvio, qui eam mediam secat. Est inter Lothianam & Teviotiam ad ortum, inter Kiliam & Guniohgamiam ad occasum. Ibi Glasquum urbs primaria. Vide Cludeldslia.

Script. Brit. Glovernia, urbs Albionis. Vide Glevum.

¶ Glucstadium, *Gluckstadt*, oppidum Daniæ, io Holsatia, recens muuitum à Gbristiano IV. Regc anuo 1629. in Stormaria provincia, iu deatra Albis fluvii ripa ab iis qui secuodo fluminu descenduut, ubi is recipit amnem *Rhyu* dictum, 6. leucis infra Hamburgum in Circium, & 2. ab Itzehoa in austrum, è regione Ducatus Bremensis.

Strab. Gnatia, urbs Apuliæ Peucetiæ excisa. Vide Egnatia Sic Horatius libro 1. serm. sat. 5.

Bari mania piscosi, dehinc Gnatia lymphis.

Script. Ptol. Gnesna, urbs Poloniæ majoris archiepiscopalis, inter Posnaniam ad occasum 7. & Toruoiam ad ortum 22. leuc.

¶ Gnesna, *Gnesna* Polonis & Italis, *Gnisou* Germanis, *Guesne* Gallis, urbs est Poloniæ majoris seu inferioris, iu Palatinatu Calisiensi, ulim regia sedes & Poloniæ primaria. 7. leucis distat à Calisia iu Boream. Dicta foit aliàs Limiosaleum; eratque olim totios regionis caput, condita à Lecho Rege, inter paludes, 6. milliaribus Germanicis à warta fluvio iu Boream. Sed anno 1613. ferè tota civitas ingenti conflagravit incendio, deficitque in dies. Vide Limiosaleum.

Gnidos, urbs & promontorium Cariæ. Vide Cnidus. Sic Lucanus libro 8.

-spirat de littore Con

Aura fluens; Gnidon inde fugit, clarumqi relinquit.

Hinc Gnidius nomen gentis. Martialis libro 13. epist. 63.

Tradita si Gnidia sunt tibi sacra Deæ.

Gnossus, & Gnosos, & Cnossos Straboni, *Giuosa*, urbs Cretæ quondam primaria, & regia, apud Idam montum, episcopalis, uunc eacisa, & pagus inter Gortynam & Lyctum, à quo 120. stadiis abest, à littore 25. a Gortyna 100. Populi Gnossii. Hinc Gnossius nomen gentis, & Gnosius. Ovidius libro 3. Metamorphoseon: *Plin.*

Gnosius Ichnobates, Spartana gente Melampus.

Sic Gnosiacus, a, um. Vt Gnosiacum merum apud Lucanum.

¶ Goa, *Goa*, urbs Asiæ, in India citeriori, in insula parva cognomine, ad ostia fluvii *Mandova*, iu ura littorali. Archiepiscopalis facta à Paulo IV. Ibi degit Prorea Lusitanus; estque emporium celebre amplum & dives; & quanquam careat mœnibus, babet tamen aliquot arcus io iosula & quasi iu ejus suburbiis. Antea suberat dominio Regis Decani; sed ea quo expognata fuit sb Alfonso Albuquerquio, a Lusitanis fortiter servatuc. Alias Chersonesus dicta fuit, ut multi esistimant.

Gobæum, *Cap. S. Mahè* promontorium Galliæ Celticæ, iu ora Britanniæ occidentali, ubi ora Borealis iocipit, contra Senam insulam, inde 4. leucis in oceasum distantem. Non longè *le Four* oppidum, à Leona urbe in occasum 10. leucis distans: quod & Gobæum appellatur. *Ptol.*

¶ Gobæum promonturium, *S. Mahè*, seu & *Cap. S. Mahè*, ab Abbatia S. Matthæi. Dicitus etiam iu Finibus terræ. Distat 17. leucis à Leona urbe; estque prope Conquetum portum, *le Conquet*, 4. leucis a Brestio iu ortum, & 5. ab Uxantu iusula.

Gobanoium, *Abergevenny*, teste Camdenu, oppidum Albionis, iu Anglia & Walliæ confinio, ioter Iscam Legionem & Magnas 22. mill. pass. ea Antonini Itinerario.

Gobanium, *Albergevenny* & *Albergovenneru*, oppidulum est Angliæ, io Comitatu Monumetensi & in limite Walliæ, ad Iscam fluvium; fuitque alias oppidum Silurum. 15. milliaribus distat ab Isca Legionis io Boream. *Ant.*

¶ Gojamom, *Golame*, regnum Africæ, io Æthiopia superiori, versùs Nilum fluvium, è laco Dambeæ erumpeotem, ubi aliquot oppida parvi momeoti; estque intec regnu Biaamum & Bagamedrum, testu Isaaco Vossio. Subest dominio Regis Abassinorum.

¶ Golconda, *Golconda*, regnum Asiæ, in India citeriori, prope sinum Gangeticom. Habet à septentrionu Imperium Magni Mogolis, ab occasu regnum Decani, & à meridie regnum Bisnagariæ. Dicitur aliter regnum Oriaa; estque amplum, & extenditur ad 200. leucas Gallicas juata osam sious Gaogetici in ortum. Ejus primaria urbs & sedes regia est Golconda, *Golconde*, Persis *Hidraband*, urbs ampla & elegans, 60. leucis à portu Masulepatano in Boream, & 50. ab ora proaimiori siuus Gangetici io Circium. Aliæ urbes regni præcipuæ sunt Condapolis, Condavera, Oriaa, Masulepatanum & Narsingapatanom.

¶ Golnuvia, *Golnovv*, urbs Anseatica Germaniæ, in Pomeraniæ Ducatu, ad Ihuam amnem, alias amplu & probè culta, nunc autem incendiis miserè deformata & ultimo bello Germanico. A paucis iohabitatuc, sub dominio Svecorum pace Monasteriensi.

¶ Gomera, *l' Isle Gomere*, iusula Africæ, io mari Atlantico, & una ea Fortunatis insulis, inter Teneriffam & Ferri iusulas. Oppidum habet cognomine, cum portu capaci; aliasque Ibeode dicta fuit, Petro duval teste.

Gomorrha urbs fuit Iudææ, iu ora lacus Asphaltitis, Sodomis propinqua, una com illis de cœlo tacta, ac iu aquis submersa. Hine Gomorrbæus. De ea Sedulius: *Plin.*

Et facta immundas fœda Gomorrha cinis.

Gompbi, *Gonfi* ea tabulis recentibus, oppidum Thessaliæ, apod Episi confinia, primòque iode venientibus occurrens, Gonno finitimom, à Larissa supra 40. mill. pass. in occasum. Ejus meminit Statius libro 4. sylv. *Gas. Strab. Ptol.*

Et crebris iter allegare Gomphis.

Strab. Steph. Gonni, Gonnus Ptolemæo, *Goniga* Moletio & aliis, oppidum Macedoniæ, in Perrhæbia regione, inter Dolicham & Atracem, à Larissa supra 20. mill. pass. in occasum, Gonocondilos, ut videtur, Livio Gonos, & Gonussa Lycophroni: Sunt qui idem Gonoessam esse putent: sed hæc in Ætoliæ finibus erat, à Seneca in Troade memor.

An euros nunquam Gonoessa vento?

Ptol. Gontiana, *Gemaa*, teste Marmolio, aliis *Giumbn*, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ mediterraneum..

¶ Goplus, *Goplo*, lacus Poloniæ majoris, in Cujavia provincia. Vide Guplo.

¶ Gorcomium, *Gorcum*, urbs opulenta Hollandiæ & probè munita, in Belgio. Vide Gotichemum.

Ptol. Gordene, Gorduena Straboni, Plutarcho, Corduena Dioni, *Curdi*, teste Castaldo, regio Armeniæ majoris, in Mesopotamiæ confinio.

Godenia. Vide Gordynia.

Plin. Plin. Ptol. * Gordiæus mons, *Nimbaram* Petro Gyllio, *Gibel Noe* Theveto, *Weriphone* Georgianis, mons Armeniæ majoris excelsus, ex quo Tigris fluvius erumpit, & super quo arca Nohe quievit. (* in manuscripto Seldeni est Γορδυαια.)

Plin. Ptol. Gorditanum, *Capo Argentar* Nigro, *Capo Lugudori* Pineto, promontorium Sardiniæ, in ora Boreali, contra Corsicam.

¶ Gorditanum promontorium est, *Capo di Montefalcone*, in ora occidentali Sardiniæ versùs Boream, & Herculis insulam, vix 10. milliaribus à vico *Argentara* in Septentrionem, & 30. à Sassari in occasum.

Xenop. Gordium, urbs Phrygiæ magnæ, ad Sangarium fluvium, ubi Alexander Magnus Gordium nodum cum dissolvere non posset, discidit, oraculo eluso. *Gordius* autem *nodus* ut apud Plutarchum in Alexandro legitur, in proverbio habetur, quoties vinculum arctissimum & indissolubile significare volumus; simile illi, *Herculeus nodus* apud Senecam in epist. ad Lucenum.

Cæs. Gorduni, nunc Gandavenses, populi Belgii, quorum urbs Gandavum, *Gent*, Flandriæ atque totius Belgii maxima, ad Lysam fluvium, ab Antverpia 10. leucis in occasum.

¶ Gorduni, populi Galliæ Belgicæ, fuere sub Morinis, ad Legiam seu Lisam fluvium, ubi nunc Cortracum urbs Flandriæ, Sansone teste. Gandavenses autem sunt ubi alias fuere Centrones.

Strab. Gordus, Juliogordus Ptolemæo, Gordiu come & Juliopolis Plinio, urbs Phrygiæ magnæ, Gordio finitima.

Steph. Gordynia, Gordenia Plinio & Ptolemæo. Cordynia Melæ, *Gorza* Moletio, & *Gorza pasari*, oppidum Macedoniæ, in Æmathia, Ædessæ & Berrhœæ finitimum.

Rutil. Gorgon, Urgo Plinio & Melæ, *la Gorgona*, insula maris Tyrrheni, media ferè inter ostia Macræ, & Corsicam, 60. mill. pass. distans, Capratiæ proxima, à Portu Liburno 30. mill. recedens in meridiem, duplo à Portu Ericis, parva, circuitu 4. mill. penè ob piratas deserta, sub Genuensibus. Meminit illius Rutilius libro 2.

Assurgit ponti medio circumflua Gorgon.

¶ Gorgon, *la Gorgona*, insula est parva Italiæ, inter oram Thusciæ & Corsicam, aliàs sub dominio Pisanorum, nunc autem magno Duci Hetruriæ paret. In ea est tantùm vicus cum turri, 25. milliar. distat à Liburno in occasum, & 40. ab ostio Macræ in austrum; estque tota montuosa.

Strab. Mel. Gorgones, Gorgades Plinio, *Isole di Capo Verde*, vel *Islas de Cabo Verde* Mercatori, insulæ maris Atlantici, Libyæ interioris oræ occiduæ adjacentes, contra cornu Hesperii, à continenti bidui navigatione in occasum distantes, ab insulis Fortunatis ad 300. leucas in meridiem, sic à Gorgonibus, quæ illas inhabitasse feruntur, dictæ.

¶ Gorgones, seu Gorgades, & Hesperides insulæ dicuntur nunc insulæ Capitis viridis, *les isles du Cap Verd*, in mari Atlantico, versùs Africam & promontorium Viride. Subsunt nunc dominio Regis Portugalliæ; suntque decem numero. Vide Capitis viridis insulæ & Hesperides.

¶ Gorgonsola & Gorgongiola, *Gorgonzola*, oppidulum Italiæ, in Ducatu Mediolanensi, ad Incile *Marozann*, in dominio utili Principis Trivultii, 12. milliaribus à Mediolano in ortum.

¶ Gorichemum, *Gorkum*, urbs Belgii, in Hollandia meridionali, ad Molam fluvium, ubi recipit Lingam. Est probè munita, & aliàs fortiter expugnata fuit à Batavis, quibus etiamnum subest. Distat 3. leucis à Dordraco in ortum, & 2. à Viana in austrum.

¶ Goritia, *Goritz* Germanis, *Goritia* Italis, urbs munita Italiæ, in Foro-Julio, ad Sontium fluvium, Comitatus seu regiunculæ cognominis caput, sub dominio Austriacorum, & confinio Venetorum, inter Alpes & sinum Tergestinum, via 4. leucis Germanicis ab Aquileja in Boream, & totidem à Palma in ortum.

Gorlitium *Gorlitz*, urbs Germaniæ, Lusatiæ superioris caput, & permunita, inter paludes, antea sub dominio Regis Bohemiæ, nunc autem paret Electori Saxoniæ. Sedet juxta Nissam fluvium, 4. leucis à Budissina in ortum, & 2. à confinio Bohemiæ.

Gormanum, *Ganzer*, oppidulum Daciæ, in Transylvania, Claudiopoli urbi finitimum. *Ptol.*

¶ Gornacum, *Gournay*, oppidum Normaniæ, ad Eptam fluvium, 5. leucis supra Cæsortium, & una supra Novum Mercatum in Boream.

Gornacum, *Gournay*, oppidum Galliæ Belgicæ, in Picardia, Compendio propinquum, 4. leucis in Cæciam recedens, inter Bellovacos 10. & Noviomum ad ortum 6. *Ivoni.*

Gornacum, *Gournay* cognomento *sur Aronde* ab amne Aronda, ad alterius Normannici differentiam, oppidulum est provinciæ insulæ Franciæ, in confinio Picardiæ, 4. leucis à Compendio in Circium Ambianum versùs.

Gorsio, Gursio, ut alibi legitur, *Cork*, Lazio teste oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria, ad Zaruvicbium fluvium, inter Albam Regalem & Quinque Ecclesias ferè medium. *Ant.*

* Gortyna, *Gortyn* Sophiano & aliis, urbs Cretæ quondam clara & episcopalis, nunc exiguus pagus, Gnosso finitima, ab Ida monte 60. mill. pass. ab ora littorea 12. Hinc Gortyneus, & Gortyniacus nomina gentis. Meminit Lucanus libro 3. *Strab. Ptol.*

Docta, nec Eois pejor Gortyna sagittis.

Ovidius libro 7. Metamorphoseon:

Nec Gortyniaco calamus levis exit ab arcu.

(* in manuscripto Seldeni Γορτυνα.)

Gortyna altera oppidum fuit Arcadiæ, in Peloponneso ad Gortynium fluvium, teste Pausania. *Paus.*

Goslaria, *Goslar*, urbs Saxoniæ non ignobilis, libera, sive (ut ajunt) Imperialis, inter Halberstadium & Embeccam 6. leucis dissita, De qua libro 7. Itinerarii: *Script. Germ.*

Quaque scatet multis Goslaris clara metallis,
Embecca & Cereris pocula sana coquit.

¶ Goslaria urbs est Saxoniæ inferioris, in Ducatu Brunsvicensi, ad fontes Okeræ amnis, sui tamen juris. Vix 5. milliaribus Germanicis ab Hildesio in Eurum distat.

¶ Gostinia, *Gostinin*, urbs & Castellania Poloniæ majoris, in Palatinatu Ravensi. Nobilitatur carcere & morte Demetrii Suiscii magni Ducis Moscoviæ. 11. leucis distat à Vistula fluvio & à Plosco in austrum. Arcem habet satis munitam.

¶ Gota, *Goto*, insula Japoniæ, in Asia, cum urbe cognomine, in ora regionis *Ximo*, inter Coccam ad austrum, & Amacusam ad ortum.

Gotha, urbs Germaniæ, in Thuringia, ex præcipuis, à Gothis anno salutis 923. condita, ab Erphordia 4. leuc. in occasum. *Script. Germ.*

Gothæ, ara olim firmissima, solo nunc æquata cernitur. De illa mentio est in libro 5. Itinerarii Germanici:

Ni starent veteris proxima tecta Gotha.

¶ Gotha, *Gotha*, urbs est parva Germaniæ, in Thuringia, media ferè inter Erfordiam ad ortum & Eisenacum ad occasum, in ditione Ducis Weimariensis è Domo Saxonica. Ejus ara diruta fuit sub Ferdinando primo Imperatore.

¶ Gotheburgum, *Gotheborg* & *Gotembourg*, urbs Sveciæ permunita, cum portu, in Westrogothia provincia, & in ora maris Baltici, ubi obiit Carolus IX. Sveciæ Rex anno 1660. 3. milliaribus Germanicis à Bahusio in austrum distat.

¶ Gotheburgum, *Gotembourg*, oppidum Americæ septentrionalis, in nova Svecia, prope fluvium Austrinum, vix 10. milliaribus Germanicis ab ora maris Borea-

realis, antea à Svecis extructum, sed postea à Batavis captum & deinde ab Anglis expugnatum.

Steph. Diac. Gothi, & Gotthi (sic enim alicui legitur) *Polonis*, teste Matthæo Michoviensi, populi Sarmatiæ Europææ, Boreale latus maris Euxini incolentes, prius Getæ, teste D. Isidoro libro 9. orig. De quibus Ausonius. Horum metropolis & urbs archiepiscopalis Gothia, antequam à Turcis occuparetur. Ausonius ep. 3.

Hinc possem victos inde referre Gothos.

Regio Guthia nunc *Osia*, inter Tyram & Borysthenem.

Gotbia regio, pars Scandinaviæ, Daniæ (non Daciæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) & Sveciæ finitima.

¶ Gotbia, *la Gothie* seu *Gotland*, pars est australis regni Sveciæ, inter Sveciam propriam, Norvegiam, & Mare Balticum. Dividitur in tres partes, nempe in Occidentalem, *Westro gotland*, Orientalem, *Ostrogothland*, & Meridionalem, *Sudgotland*. Gothiæ Occidentalis provinciæ sunt Westrogothia, *Westrogothland*, Dalia, *Dalie*, & Vermelandia, *Vermeland*. Gothiæ Orientalis provinciæ sunt Ostrogothia. *Ostrogothland*, Smalandia, *Smaland*, Oelandia insula, *Oeland*, & Gotlandia insula, *Gothland*. Gothiæ autem meridionalis provinciæ sunt Scania, *Schonen*, Hallandia, *Halland*, & *Blekingia*, Bleking. Et hæ tres ultimæ provinciæ priùs erant Danici juris, nunc subsunt Dominio Regis Sveciæ.

Tac. Gothini, populi Germaniæ, terga Marcomannis vertentes, & ferrum effodientes. Horum urbs in Bohemia, *Kuttenberg*, Latino recenti Cutnæ, inter Pragam ad occasum & Littomelicum in ortum 8. leuc. distans, ubi aurifodinæ.

¶ Gothini populi fuere Germaniæ, versùs Viadrum fluvium & ad ortum Marcomannorum, ubi nunc pars Silesiæ provinciæ, propè Uratislaviam, testibus Sansone & Brietio.

Agat. Gothiscandia, *Gothlandt*, regio Scandinaviæ, in ora australi, in regno Svecorum olim, nunc ad Daniæ Regem spectans, inter Sveciam & Daniam.

¶ Gothiscandia, seu Gotlandia, pars regni Sveciæ ad austrum, quæ eadem est cum Gotbia. Vide ibi.

¶ Gothlandia, *Gothland*, insula est regni Svecici, in mari Balthico. 16. leucis distat ab ora littorali Ostrogothiæ in ortum. Ejus longitudo a septentrione in meridiem est 12. leucarum Svecicarum circiter, latitudo autem 5. leucarum ab ortu in occasum; ibique oppidum Visbia, *Wisby*, aliàs urbs ampla, & emporium celebre.

Claud. Gothunni, populi Sarmatiæ Europææ, ex Gothis & Hunnis permixtis nominati. Quorum meminit Claudianus libro 2. in Eutrop.

Est opus: Ostrogothis colitur, mixtisque Gothunnis.

¶ Gottinga, *Gottinghen*, urbs Germaniæ, in Ducatu Brunsvicensi, ad Leinam fluvium, 3. leucis à Duderstadio in occasum versùs Hassiam, & 10. ab Hildesheimo in austrum.

¶ Gottorpium, *Gottorp*, arx Daniæ valida, in Jutia, exiguo ab urbe Slesvvicensi intervallo, sedes Ducum Slesvvici & Holsatiæ, qui hinc Duces Gottorpienses persæpe dicuntur.

¶ Gouda, *Goude*, urbs Belgii uniti, in Hollandia, media fermè inter Ultrajectum ad ortum & Hagam ad occasum, 5. leucis utrinque, & 3. à Roterodamo.

¶ Goura, *Gourè*, arx est Africæ, in Nigritia regione, & in ora Oceani Atlantici, recens extructa & munita à Batavis, 3. leucis distans à promontorio viridi; estque in insula parva littori ferè juncta.

¶ Goutum, *Goure*, urbs Asiæ, in India, in regno Bengalæ, ad Gangem fluvium, 200. circiter milliaribus à Bengala urbe in Boream, & totidem à sinu Gangetico, sub dominio Magni Mogolis.

Goziura, urbs. Vide Gaziura.

Script. Ptol. Gracchopolis, posteà Cracovia, teste Antonio Bonfinio, *Crackovv*, urbs Poloniæ minoris, episcopalis & regia amplissima. Vide Carrodunum. Ejus mentio fit in libro 7. Itinerarii sic:

Hic ubi Sarmaticæ se jactat in orbe Vilisoum,
Millia quod Gracchi distat ab urbe duo,

Ptol. Gracuris, Gracchuris Festo, *Agreda*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis Castellæ veteris, in Aragoniæ confinio, teste Murale & Clusio, inter Turiasonem 4. & Soriam ad occasum 8. leuc. à Graccho post victos Celtiberos anno urbis 572, orbis verò 3939. ædificata, seu, auctore Festo, (qui Illurcim priùs dictam scribit) instaurata.

¶ Gracuris quibusdam est *Agreda*, oppidum Aragoniæ, ad amnem *Queiles*, & in ipso confinio Castellæ veteris. Sunt tamen qui credant Agredam esse Augustobrigam antiquorum, & Gracurim esse *Cagurria*, in Navarræ regno, propè Iberum fluvium & Vianam oppidum.

Gradisca, *Gradisck* Germanis, *Gradisca* Italis, arx permunita Italiæ, ad Sontium fluvium, in Foro-Julio & in Comitatu Goritiensi, sub dominio Austriacorum, & in confinio ditionis Venetæ, media fermè inter Aquilejam in austrum & Goritiam in Boream, 2. leucis a Palma in ortum.

¶ Gradiscia, *Gradisck*, urbs Pannoniæ probè munita, in Sclavonia, ad Savum fluvium, in ditione Turcarum, & in limite Croatiæ, 8. milliaribus Germanicis à Zagrabia in ortum. Antiquis fuit Servitium, Brietio & aliis testib.

Gradus, *Grado*, insula Venetiæ, seu Carnorum, apud Aquileam urbem, inde supra 6. mill. pass. distans in austrum, continenti proxima, cum urbe cognomine, ubi Patriarcha post excidium Aquilejæ sedem diù tenuit; cum autem Aquilejam rediisset, Gradenses sibi Patriarcham alterum, qui Gradensis dictus est, adscivere: cujus sedes postremò Venetias translata fuit. Sicque Patriarcham olim Gradensis nunc Venetus nominatur. *Regin. Egina. Diac.*

¶ Gradus, *Grado*, urbs Italiæ, in Foro-Julio, in insula parva sita, in ora littorali maris Adriatici. Ædificata fuit ab Aquilejensibus, unde Patriarchatus divisus fuit in Gradensem & Aquilejensem, & ille postea Venetias translatus fuit. 80. milliaribus distat a Venetiis in ortum, & 12. ab Aquileja in austrum. Urbs est parva admodum, subestque dominio Venetorum.

Grææ Alpes, Grajæ Plinio & aliis, Grajus mons Tacito & Senecæ, *Monte di S. Bernardo minore*, & *Monte di Giove*, teste Leandro, montes in finibus Salassorum quibus ex Italia in Centrones, & Allobroges in Gallia Narbonensi transitur. *Ptol.*

¶ Grææ Alpes, seu, & meliùs, Alpes Grajæ, sunt inter Sabaudiam & Pedemontium, versùs Augustam Prætoriam & Tarentasiam tractum, excurruntque à monte Cenisio usque ad Summum Penninum, vulgò *Monte Jove*, Gallis *Mont Joux*, aliter *le grand S. Bernard*, ubi incipiunt Penninæ.

Græca via, quæ & Herculea, teste Cicerone, in Campania apud lacum Lucrinum erat. *Cic.*

Græcia, quæ Achaja, & Hellas teste Plinio, *Rome obi* incolis Turcis, seu *Rumelia*, & *Horomeli*, teste Leunclavio, provincia ampla Europæ, Thessaliæ ad Boream, & Epiro ad occasum, Peloponneso ad austrum finitima, in plures regiones divisa, Atticam, Bœotiam, Phocidem, Doridem, Locros, & Megaridem. Populi Achæi, & Achivi, Argivi, Danai, Dolopes, Dores, Dryopes, Graii, Grajugenæ, Hellenes in universum, & Græci. Jones etiam, Myrmidones, & Pelasgi inter Græcos censentur. Meminit Græciæ Virgilius libro 11. Æneidos: *Plin. & al.*

Dardanus, & versis lugeret Græcia fatis.

¶ Græcia, *la Grece* Gallis, *Gracia* Hispania & Italis, cum latè sumitur, continet Græciam veram & Regnum Macedonicum, ubi Macedonia, Thessalia, & Epirus; sed strictè sumpta, continet tantùm Græciam veram seu propriam ubi Achaia, seu Hellas, Peloponnesus, & insulæ. Provinciæ Achaiæ fuere Ætolia, Attica Bœotia, Phocis, Doris, Locri, & Megaris. Provinciæ Peloponnesi fuere. Achaja propria, Arcadia, Argia, Corinthia, Elis, Laconia, Messenia, & Sicyonia. Insulæ Græciæ sunt Cephalenia, Corcyrus, Creta, Cyclades, Cythera, Delos, Eubœa, Zacynthus, & aliæ minores: & hæc de Græcia antiqua. Græcia autem recens subest dominio Turcarum, & ab ipsis *Rumeli* dicitur; estque valdè extensa. Continet enim Thraciam, vulgò *Romanie*, Macedoniam etiam sic dictam Livadiam, *la Livadie*, quæ est Achaia antiquorum, & Moream seu Peloponnesum, cum insulis supradictis.

Græcorum metropoles in Europa, antiquioribus & majoribus asterismo prænotatis.

* Achrida, (*Ochrida*, Macedoniæ.)
Aegina, Atticæ insula, (*Engia*.)
Ænos, (*Eno*, Thraciæ.)
Anchialus, (*Anchialo*, Thraciæ.)

Apros, (*Aprio*, Thraciæ.)
Archadiopolis, quæ & Bergulæ, Thraciæ, (*Bergas*,)
* Athenæ, (*Setines*, Atticæ.)
Athyra, (Thraciæ.)
Barna, Tiberiopoli juncta. Vide Varna.
Bergulæ, (*Bergas*, Thraciæ.)
Berrœa, (*Veria*, Macedoniæ.)
Bizya, (*Viza*, Thraciæ.)
Brysis, (Thraciæ.)
Bydena, (*Vidin*, Mœsiæ superioris.)
Byzantium. Vide Constantinopolis.
Chersona, (quid sit, non constat.)
Christianopolis, olim Megalopolis, Peloponnesi (*Leontari*.)
Christopolis, olim Neapolis, Macedoniæ, (*Christopoli*.)
* Constantinopolis, (*Stamboul*, Thraciæ.)
Corcyra, (*Corfou*, in ora Epiri.)
* Corinthus, (*Coranto*, in Peloponneso.)
Cypsella, (*Capsilar*, Thraciæ.)
Demetrias, (*Dimitriada*, Thessaliæ.)
Dercos, Thraciæ, (*Delcon*.)
Didymotichos, (*Dimotuc*, Thraciæ.)
Drusipara, (*Misini*, Thraciæ.)
Drystra, olim Tirista, (*Drista*.)
* Dyrachium, (*Durazzo*, Macedoniæ.)
Euripus, & Chalcis, (*Negrapont*, Eubœæ.)
Garella, & Gotthia, in Sarmatia, (quid sit non constat.)
Hadrianopolis, (*Andrinople*, Thraciæ.)
* Heraclea, seu Perinthos, (*Heraclea*, Thraciæ.)
Joannina, olim Gassiope, (*Joannina*, Epiri.)
Justiniana, (eadem quæ Achrida.)
Lacedæmon, (*Misithra*, Peloponnesi.)
* Larissa, (*Larizza*, Thessaliæ.)
Lemnos, (*Stalimini*, insulæ cognominis.)
Leucas, (*Santa Maura*, Epiri.)
Macræ, olim Panotmus, Macedoniæ, (*Macri*.)
Madita, (*Maiton*, Thraciæ.)
Maina, olim Tænarum, Laconicæ, (*Maina*.)
Maronea, (*Marogna*, Thraciæ.)
Megalopolis, seu postea Christianopolis, in Peloponneso, (*Leontari*.)
Mesembria, (*Mesember*, Thraciæ.)
Monembasia, olim Epidaurus, (*Malvasia*, Peloponnesi.)
* Naupactum, (*Lepanto*, Ætoliæ.)
Nauplia, (*Napoli de Romanie*, Peloponnesi.)
Nicu, priùs Nicæa, Macedoniæ, (*Nice*.)
Pagasæ, (*Vola*, Thessaliæ)
Paronasia, ex Paro & Naxo Insulis, (*Naxia*, maris Ægæi.)
* Patræ, (*Patras*, Peloponnesi.)
Pharsala, (*Farsa*, Thessaliæ.)
* Philippi, (*Filippo*, Macedoniæ.)
* Philippopolis, (*Filippopoli*, Thraciæ.)
Phalla, & Bulla, cum Sugdæa, in Mysia.
Rhosia, postea Leopolis, Russeniæ, (*Luvovu*.)
Rusium, olim Topiris, (*Rosio*, Thraciæ.)
Sardica, (*Sophie*, Thraciæ propriæ.)
Selymbria, (*Seliurea*, Thraciæ.)
Serræ, olim Apollonia, (*Serra*, Macedoniæ.)
* Sophia, (*Sophie*. Vide Sardica.)
(Scupia, *Scopia*, Mœsiæ superioris.)
Thebæ geminæ, una Bœotiæ, (*Stives*,) altera Thessaliæ, (*Zitun*.)
Theodosia, olim (Tazus, *S. Theodosio*, metropolis Tauricæ, (*Caffa*.)
* Thessalonica, (*Salonichi*, Macedoniæ.)
* Trajanopolis, (*Trajanopoli*, Thraciæ.)
Varna, olim Dionysiopolis, Mysiæ, (*Varne*.)
Xanthia, Thraciæ, antè sub Trajanopoli.
Zichnæ, Macedoniæ, antè sub Serris, (*Zichne*.)

Græci pessimè apud veteres audiunt, quasi perfidiæ notati, ut apud Euripidem in Iphigenia, *Græcia non novit fidem*. Apud Ausonium tamen *Græca fides* est in adagio pro certa & indubitata, cum ait epist. 20.

Non Pæna, sed Græca fide.

Sic apud Plautum in Asinar. act. 1. scen. 3.

Græca fide mercamur.

hoc est, præsente pecunia.

Strab. Plin. & al. Græcia Magna, regio Italiæ, apud oram sinus Scyllacii, & Tarentini, inter Brutios ad meridiem & Salentinos ad Boream, in longum extensa: cujus pars nunc in Calabria ulteriore, pars verò major in citeriore continentur. Ejus meminit Ovidius libro 4. fast.

Itala nam tellus Græcia major erat.

¶ Græcia magna pars fuit Italiæ meridionalis, sub qua Lucania, Messapia, & Brutii comprehendebantur, ubi nunc sunt Calabria citerior & ulterior, Basilicata, pars australis Principatus citerioris, terra Bariana, & terra Hydruntina, provinciæ regni Neapolitani, à mari Tyrrheno, usque ad Adriaticum.

¶ Græcium, seu Gracium, *Gratz*, urbs Germaniæ probè munita; Stiriæ Ducatus caput, ad Murum fluvium cum castro planè regio, ubi aliàs Archiducum sedes. 13. milliaribus Germanicis distat à Vienna in austrum, & 5. à Dravo fluvio. Vide Graiacum infra. Tuch.

Græi, populi Macedoniæ, in Mysiæ confinio, apud Strymonis fontes incolentes.

¶ Græum, *Gray*, urbs Burgundiæ Comitatus, ad Aratim fluvium, in tumulo, alias munitissima & Castro firmata. Sed capta fuit anno 1668. à Ludovico XIV. Regu Franciæ, & paulò post ejus munitiones disjectæ fuerunt, & Castrum ejus dirutum. 6. leucis distat à Dola in Boream, & 9. à Divione in ortum; estque parva, sed culta.

Gragus mons. Vide Cragos. Horatius libro 1. carm. ode 21.

Sylvis, aut viridis Gragi.

Lib. Not. Graiacum, *Graiz* seu *Gratz*, urbs Pannoniæ superioris, in Norici confinio, ad Savariam fluvium, quæ propterea Savaria veteribus dicta putatur, Stiriæ regionis caput, & sedes Principis, à Vienna in austrum, & Lentia in Eurum 27. leucis; trigonum enim æquilaterum hæ tres urbes faciunt. Appellatur etiam Græcium & Græcia, ut in libro 5. Itinerarii Germanici:

Mittit equis usque Græcia clara viros.

Graiæ Alpes. Vide Grææ, de quibus Petronius Poeta.

Alpibus aeriis, ubi Graio nomine pulsa.

Tac. Graius mons, *Monte di S. Bernardo*, sic à cœnobio opulento, in quo peregrini excipiuntur, dictus. Vide Alpes Graiæ & Grææ. Abest ab Augusta Prætoria supra 20. mill. pass.

Tac. Grampius mons, *Grantsbain* à Scotis dictus, mons Scotiæ ingens illam in citeriorem & ulteriorem dividens, inter ostia Deæ fluvii ad ortum, & Lomundum lacum ad occasum extensus.

Granata nova, seu novum regnum Granatense, *nuevo Reyno de Granada*, regio ampla Americæ meridionalis, in mediterraneis, inter Popajanum & Pariam, cujus caput Fanum S. Fidei de Bogota. Vide novum regnum Granatense.

¶ Granata nova, seu novum regnum Granatense vel Mexicanum, *nouveau royaume de Grenade*, regio Americæ septentrionalis sic dicta, & recens detecta. Vide nova Granata, & novum regnum Granatæ, seu novum regnum Mexicanum.

¶ Granata, *Grenade*, oppidum Galliæ, in Aquitania, ad Garumnam fluvium, in Gaurensi Comitatu, 3. leucis infra Tholosam in Boream Verdonum versùs.

¶ Granata, *Grenada*, urbs nova Americæ septentrionalis in Nicaragua provincia novæ Hispaniæ, versùs mare Austrinum, & juxta lacum Nicaraguam, sub Hispanis.

¶ Granata, *Granade*, insula Americæ septentrionalis, & una ex Antillis versùs austrum & Americam meridionalem tendens, ab Hispania aliàs sic dicta, inter insulam S. Vincentii ad Boream, & insulam Tabaci ad ortum, sub dominio Francorum à paucis annis. Ejus longitudo est 10. leucarum, & latitudo ferè totidem.

¶ Granatensis regnum *Reyno de Granada* Hispanis, pars Hispaniæ meridionalis, sic dicta à Granata urbe primaria, ubi reges Maurorum ultimi diù viguerunt: sed tandem ab eo regno dejecti fuere à Ferdinando primo; & postea omnes Mauri illius expulsi à Philippo III. ideòque totus hic tractus ferè desertus. Habet ab occidente & septentrione Vandalitiam, ab ortu regnum Murciæ; & à meridie mare Mediterraneum. Ejus urbes sunt Granatum, *Granada*, Acci, *Gandix*, Basti, *Baza*, Malaca, *Malaca*, Arunda, *Ronda*, & *Almeria*, Almeria.

Script. Hisp. Granatum, quod nova Illiberis dici potest, urbs Hispaniæ Bæticæ amplissima, apud Illiberim urbem excisam, archiepiscopalis, & regni Granatensis caput, ab Hispanis 36. leucis in ortum distans, anno salutis 1492. ab Hispanis, victis Mauris, recepta, ab Alexandro VI. Pontifice Maximo metropolis creata. Vide Illiberis. Academia

mia est, & conventus juridieus, inter alios secundum sibi locum vendicans.

¶ Granatum, seu Granata, *Granada* Hispanis, *Grenade* Gallis, urbs est perampla Hispaniæ, in regno cognomine, ad Darum fluvium; estque divisa in quatuor partes, quarum prima Granata, seconda Alhambra, ubi palatium regium, tertia Alvesim, & quarta est Antiquerula. Alias eius circuitus erat 12. mill. pass. eratque cultissima & populosissima. Sed deficit in dies, ex quo illinc ejecti sunt Mauri sub Philippo III. Rege Hispaniæ.

¶ Grandimontium seu Grandis mons, *Grandmont*, cænobium amplum Galliæ, in provincia Lemovicensi, caput Ordinis Grandimontensis, fundati à S. Stephano *Scrip. Gall.* Abbate, qui obiit anno 1056. Distat 6. leucis à Lemovicio in Cæciam.

Grandis, oppidum seu pagus Galliæ Belgicæ, in Lotharingia, circa Tullum urbem.

Script. Germ. Granduiens sinus, qui & Album mare, *witte Zee*, teste Ioanne Gotho, mare inter Corellios & Moschos: de quo Saxo Grammaticus.

Luit. Grani Paletium, & Grani Thermæ, & Grani Aquæ Regioni & aliis. Vide Aquisgranum.

Ptol. Graniacum promontorium, *Capo di Amante* Pineto & Moletio, promontorium Corsicæ, in ora Australi, inter Adiacium & Bonifacium.

¶ Graniacum, seu Granianum, *Capo d' Erbicara* dicitur nunc, teste Brietio; estque in ora orientali Corsicæ *Strab.* versùs austrum & prope Portum veterem, longè *Mel.* ab Adiacio in ortum, & 15. milliaribus à Bonifa*Q. Cu.* cio in Boream.

& al. Granicus, *Lazzara*, teste Nigro, fluvius Troadis, seu Phrygiæ minoris, ex Ida monte in Propontidem inter Parium & Lampsacum, influens, ab ortu Scamandri 20. stadiis, à Scepsi 120. Hic Primùm inter Alexandrum Magnum & Persas non procul à Cyzico à 32. mill. peditum, & equitum 400. Macedonum pugnatum est; & in ea pugna 600. millia Persarum cæsa sunt, testibus Plutarco & Iustino.

Granicus nunc *Granice* dicitur, Sansone & aliis testibus. In Propontidem se exonerat, medius inter Cy*Plin.* zicum ad ortum, & Lampsacum ad occasum.

Granius, Grunus Arriani, fluvius Susianæ, in si*Iorna.* num Persicum decurrens.

Granni, populi Pannoniæ superioris, juxta Granium fluvium incolentes, circa Strigonium urbem, quæ *Gran* *Sidon.* dicitur, accepto nomine vel à populo vel à fluvio.

Apol. Granopolis, Gratianopolis D. Augustino, Acusio Ptolemæo, *Grenoble*, colonia & urbs Galliæ Narbonensis, in Allobrogibus & Delphinatus, episcopalis sub Archiepiscopo Viennensi, inde 15. leucis, quot à Lugduno, distans, Delphinatus caput, & conventus juridicus, ad Isaram fluvium, à Gratiano Imperatore instauratore nominata. Fuit & Gratianopolis urbs Africæ episcopalis sub Archiepiscopo Carthaginensi, ex libro Conciliorum.

¶ Grannapolis, seu, & meliùs, Gratianopolis, *Grenoble*, sedet ad Isaram fluvium, ubi recipit Dracum amnem; estque probè munita, in Grisivodana valle, 23. leucis à Viennа in ortum, & 7. à Montmeliano in Africum, ad radices montium. Est parva, sed culta & elegans.

¶ Gransonium, *Granson*, oppidulum Helvetiorum, iuxta lacum Novi Castri. Subest Bernatibus & Friburgis, cum Præfectura adiacente. Ibi iterum victus Carolus Burgundiæ Dux ultimus. Una leuca distat à Novo Castro in austrum, & 3. à Friburgo in occasum.

Beda Granata, *Cambridge* Anglicè, *Caer-grant* Britannicè, teste Leandro cum aliis, urbs Albionis, in Anglia, academia præclara, à Londino 45. mill. in Boream, Eliæ proxima, 10. mill. distans: nunc Latinè Cantabrigia, Comitatus ab Oxonio altera Angliæ academia 45. mill. in ortum.

Script. Hisp. Granùa, *Gran*, fluvius Hungariæ Transdanubianæ, ex Quadorum finibus oriens, & in Danubium ex adverso Strigonii urb. cui nomen communicat, influens.

Prov. Rom. Grassa, *Grasse*, olim Grinnicum, urbs Galliæ Narbonensis, in Provincia, apud Antipolim, (cui in episcopali sede sub Archiepiscopo Ebredunensi successit) inde 3. leucis, à Nicæa 7. Deceatea versùs.

¶ Grassa, *Grasse*, urbs est Provinciæ, 3. leucis ab Antipoli in occasum, 2. ab ora maris Mediterranei, & 7. à Nicæa in occasum, distans. Erant alias in illo *Ant.* tractu Deceates populi.

Gratia, Cratia Ptolemæo videtur, urbs Bithyniæ mediterranea, episc. sub Archiepiscopo Claudiopolitano, inter illam ad occasum 24. & Ancyram ad ortum 116. mill. pass.

¶ Gratiæ Portus, *Havre de Grace*, urbs permunita cum valida arce, in Normannia. Vide Portus Gratiæ. *Proce.*

Gratiana, *Gradischa*, teste Lazio, vel *Gradiscia*, oppidum Pannoniæ Saviæ, in Bosinæ confinio, medium inter Zagabrim ad occasum & Possegum ad ortum 8. leucis Hungaricis. *D. Aur.*

Gratianopolis, *Grenoble*, urbs Galliæ Narbonensis. Vide Grannopolis. Apud hanc urbem fons est aquam copiosè, quando sterilitas imminet, emmittens. Apud Granopolim urbem Africæ fons accensas faces extinguit, & extinctas accendit, teste D. Augustino libro de civitate Dei.

¶ Gratianopolis, *Grenoble*, urbs Galliæ, Delphinatus caput, & Parlamenti sedes, ad Isaram fluvium, in valle, episcopalis sub Archiepiscopo Viennensi. Dicitur à quibusdam Granopolis. Vide ibi.

¶ Gratiosa, *Graciosa* Lusitanis, *la Graciense* Gallis, insula est maris Atlantici, & una ex Azoribus insulis, parva & culta. 15. leucis Gallicis distat à Tertiaria in Boream; subestque dominio Regis Portugalliæ.

¶ Graudentium, *Graudentz*, Prussiæ Polonicæ oppidum amœnum & munitum, ad Ossæ in Vistulam influentis ostium. Dicitur à Polonis *Gradzantz*. Distat 9. leucis à Tornaio in Boream, & 11. à Mariæburgo in austrum. Arcem habet; diciturque etiam Grudentum.

¶ Gravelina, *Gravelines* Gallis, *Grevelingen* Flandris, arx Flandriæ permunita, in ora littorali, & ad Agnionis fluvii ostia, medio itinere inter Caletum ad occasum & Dunquercam ad ortum, 3. leucis utrinque, & una à Burburgo. Capta fuit à Francis anno 1658. à quo tempore ipsis subest, pace ad Pyrenæos confecta.

¶ Gravesinda, *Gravesend*, oppidum Angliæ, in Cantio, cum castro & portu ad Tamesis æstuarium, 5. milliaribus Anglicis a Roffa, & 24. a Londino in ortum.

Gravia, *Grave*, urbs Belgii, in Ducatu Brabantiæ, ad Mosam fluvium, 2. leucis à Neomago in meridiem, & totidem à Gennepio in occasum, estque permunita, & sub dominio Hollandorum à plurimis annis, in confinio Gueldriæ; estque caput regiunculæ adiacentis, dictæ *le pais de Cuik* Gallis, *Kuickland* Belgis, Cuicana regiuncula. 4. leucis distat à Buscoduco in ortum.

Gravii, populi Hispaniæ Tarraconensis, in Callaicis: quorum urbs est Tyde, ad Minium fluvium. Vide Tyde Silius libro 3.

Et quos nunc Gravios violato nomine Graiam.

Gravina, sic vulgò, urbs Apuliæ Peucetiæ, in Lucaniæ confinio, episcopalis sub Matcolano Archiepiscopo, inde 12. mill. pass. Barium versùs 34. à Monte Pe- *Prov. Rom.* lusio 12. Ducatus.

Gravionarium, *Bamberg*, teste Petro Appiano, urbs Germaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Moguntino, in Franconia, ad Mœnum fluvium, ubi Rednitium excipit, à Noriberga 8. leucis in Boream, ab Herbipoli 9. in ortum, quasi Babenberga, à Baba filia Othonis Imperatoris, qui eam condidit, nomen habens, ex quo liquet Appianum errare, cum sit urbs recens. Scribitur & Pamberga.

Gravionarium, seu Bamberga, sedet ad Rednitium fluvium, qui paulò infra cadit in Mœnum, teste Brie- *Ptol.* tio; ibique fuerunt aliàs Hermaoduri populi.

Graviscæ, *Monte alto*, urbs olim & colonia Hetruriæ, teste Paterculo, nunc oppidulum inter Centum- *Ant.* cellas 15. & Portum Herculis supra 40. mill. pass. ex *Ptol.* Intinerario Antonini, à Pyrgis 180. stadiis in occasum, teste Strabone. Hic corallium piscari solebat. Populi Graviscani. De Graviscis Virgilius libro 10. Æneidos:

Æt Pyrgi veteres, intempestaque Gravisce.

¶ Graviscæ, urbs Hetruriæ excisa, ex cuius ruinis crevit Cornetum, *Corneto*, urbs in viciniis, in colle, in provincia Patrimonii S. Petri, ad Martam fluvium. qui paulò infrà in mare Mediterraneum se exonerat; estque episcopalis. Vide Cornuetum.

¶ Grima, *Grim*, oppidum Germaniæ, in Misnia provincia, ad Muldam fluvium. 3. leucis a Lipsia Misnam versùs distat, sub dominio Ducis Electoris Saxoniæ.

¶ Grinario, *Kaaringen*, oppidum Germaniæ, in Vindelicia, non longè à Danubio, in Marchionatu Burgaviæ, in Svevia, ad amnem *Gagalach*, vix uno milliari à Burgavia in occasum Ulmam versùs, teste Cluverio

Grin-

Tac. Grinnes, populi Germaniæ inferioris, in Batavis, quorum oppidum *Grin*, teste Rhenano. Sed Divæo, Iunio, & aliis *Rhenen* oppidum, ad Rhenum fluvium, in Hollandiæ Geldriæque confinio, inter Noviomagum 3. & Traiectum 4. leucis, à Batavoduro 2. in austrum.

Sidon. Grinnicensis urbs, & Grinnicenses populi, à Grinnico urbe Galliæ Narbonensis, nunc *Grassa*, teste Belleforestio, Antipoli vicina. Vide Grassa.

¶ Gripsovaldia, *Grispvvaldt*, urbs munita Germaniæ in Pomeraniæ Ducatu. Dimidia leuca à mari Baltico distat, cum portu satis commodo; estque media inter Sundam ad Boream, & Volgastiam ad ortum. Habet academiam anno 1456. à Wratislao IX. Pomeraniæ Duce fundatam, & post diuturnam obsidionem capta fuit anno 1631. à Svecis, quibus etiamnum subest pace Monasteriensi.

Grisones, *les Grisons*, populi Germaniæ, intra Alpes, & ad fontes Rheni & Oeni, ubi aliàs Rhæti Alpini dicti, in Rhœtia. Tota regio montibus horret. Sunt autem sui iuris, & post varia inter se fædera Grisones tandem omnes sociati sunt anno 1471. & cum omnibus Helvetiis perpetuum fædus percusserunt anno 1491. Grisones habent ad Boream partim Sveviam, & partim Helvetios, uti ad occasum, ad ortum Comitatum Tirolensem, & ad meridiem dominium Venetum & Ducatum Mediolanensem. Illius regionis sunt sex partes, nempè Fædus superius, *la Ligue Grise*, Germanicè *Oberpunt*; Fœdus Cathedrale seu domus Dei, *la Ligue de la maison de Dieu* vel *la Cadée*, Germanicè *Gotthespunt*, Fædus decem iuridictionum, *la Ligue des dix droitures*, Germanicè *Zehen Gerichtespunt*, & Grisonum subditi, nempe Vallis Tellina, *la Val Talina*, Comitatusque Clavennensis & Bormiensis, *les Comptez de Chiavenna & de Bormie*.

Grisonum urbes:

Bormium, Bormio.
Clavenna, Chiavenna.
Curia, Coire & Chur.
Magia, Meyenfeld.
Marbenium, Morbegno.
Sondrium, Sondrio.
Tiranum, Tirano.

¶ Grodna, *Gradna*, urbs est Poloniæ, in Lithuania & in Palatinatu Trocensi, ad Memelium fluvium, partim in colle, & partim in planitie sita, cum arce in editiori loco: ubi sæpe celebrantur comitia Lithuaniæ. Capta fuit à Moschis anno 1655. & ab ipsis misere vastata. 20. milliaribus Germanicis distat à Vilna in Africum, & 7. ab Augustovia; aliisque Ducatus titulo insignita.

Vet. Inscr. Groninga, sic lapis Romæ habet antiquus à Caroli Magni tempore, *Gruningen* & *Groeningen*, urbs clara Germaniæ, ac Frisiæ occidentalis primaria, episcopalis sub Archiepiscopo Traiectensi, sub Philippo II. Hispaniæ Rege & Belgii dominio effecta, inter Levvardiam alteram Frisiæ urbem præcipuam ad occasum, & Embdam urbem Frisiæ orientalis in ortum 7. leucis, à Monasterio urbe Westfalica 22. De ea libro 4. Itinerarii:

Non Amasis, quæ nomen habet, viridemque Groningam Dicimus, &c.

¶ Groeninga, *Groningue* Gallis, urbs est ampla Belgii, provinciæ dictæ dominii Groningensis caput, inter Frisiam orientalem ad ortum & Frisiam occidentalem ad occasum; sed non in Frisia provincia. Gaudet accademia paucis ab hinc annis instituta & subest dominio provinciarum confæderatarum Belgii, arcem habens permunitam.

¶ Grolla, *Grol* incolis, *Grolle* Gallis, urbs Belgii uniti, in Comitatu Zutphaniensi, parva sed permunita, ad Slincam fluvium, ab Hollandis expugnata anno 1617. ipsis etiamnum paret. Est in confinio Westphaliæ, & ditionis Monasteriensis. 4. leucis à Zutphania in ortum.

Groneburgum, *Groneburg*, nunc Tavastia, *Tavasthus*, locus præcipuus Tavastiæ provinciæ Finlandiæ, in Svecia, in mediterraneis. Vide Tavastia.

¶ Gronelandia, seu regio viridis, *Groenlandt*, pars est amplissima terræ Arcticæ supra Islandiam insulam, ab Enrico Ruso detecta anno 982. & postea à Norvegis & Danis persæpe lustrata versùs oram littoralem; unde & ipsis tributaria fuit. Episcopos etiam habuit aliquot per quatuor sæcula; sed posteà à Norvegia intermissa fuit navigatio. Nunc eius pars australis detecta fuit versùs oram tantùm à quibusdam nautis Baffinio, Forbishero, Munchio, & aliis. Sed nihil certi de ea dici potest.

Grossetum, urbs episcopalis Hetruriæ, in ditione Senensi, ad Vmbronem fluvium, ab ora littorali 7. mill. pass. Senas versus ad 40. Vide Rosetum. *Prov. Rom.*

¶ Grotkavia, *Grotkaun*, urbs Germaniæ, in Silesia superiori, Ducatus cognominis caput, media inter Nissam ad austrum, & Briegam ad Boream; estque satis parva.

Grotunni, populi septentrionales, quorum meminit Claudianus in 4. cons. Honorii: *Claud.*

Ausi Danubium quondam transnare Grotunni.

Sed puto Gothunni, seu Gotunni, legendum esse. Vide ibi.

¶ Grobenhaga, *Grubenhagen*, oppidum Germaniæ, in ditione Brunsvicensi, Ducatus titulo insignitum, versùs montes, & prope Leinam amnem, 3. leucis à Gottinga in Boream, & 4. à Corbia in ortum.

Grudii, populi Belgii, quorum urbs est Lovanium, *Cas.* teste Divæo, Leodin, cum aliis, *Loeven* incolis, urbs amplissima totius Brabantiæ, & accademia præclarissima, ad Dyliam fluvium, à Bruxellis 4. leucis in ortum, quot à Machlinia. Nam hæ tres urbes trigonum æquilaterum efficiunt, (aliis est *Brugga*, urbs Flandriæ.) De ea multa metricè apud Iacobum Sluperum. De populis libro 4. Itinerarii:

Finibus excedens Grudiis, mox imbra cadente
Excepit Bruxella, sacras ubi Cæsaris arces
Vidimus.

¶ Grudii populi Galliæ Belgicæ sub Morinis fuere, ubi nunc Brugenses, *ceux de Bruges*, in Comitatu Flandriæ.

Gromentum, urbs Lucaniæ mediterranea, excisa, *& al.* teste Barrio, Lagariæ urbi etiam excisæ propinqua, à *Liv.* Saponaria oppido haud valdè distans: ex quo errant, qui *Groppoli* Grumentum indigitant; cum *Groppoli* oppidulum sit in ora sinus Pæstani, Grumentum verò magis ad sinum Tarentinum, quam Pæstanum accedat.

¶ Grumentum urbs fuit episcopalis Lucaniæ, nunc castrum, *Agromento*, ad Acirim fluvium, paulò suprà *Torsi*, oppidum in Basilicata provincia regni Neapolitani, teste Luca Holstenio.

Grynia, Gryoium Xenophonti & Straboni, oppidum *Plin.* Æolidis, à Cyro Gongylo dono datum, ubi Apollo colebatur, inde Grynæus dictus.

Grynium, oppidum Phrygiæ, Alcibiadi à Pharna- *Diod.* bazo donatum. Idem videtur cum superiori. Hinc Grynæus nomen gentis. Virgilius libro 4. Æneidos:

Sed nunc Italiam magnam Grynæus Apollo.

Vide Clazomenæ.

¶ Guadalaxara, *Guadalaiara*, oppidum Hispaniæ, in Castella nova, Algarriæ tractus primarium, ad *Henares* amnem, leucis à Compluto in ortum, & 9. à Madrito.

¶ Guadalaxara, *Guadalaiara*, provincia Americæ septentrionalis, in nova Galitia parte novæ Hispaniæ, inter provincias Zacatecas ad Boream, Mechoacanum ad ortum, & Xaliscum ad occasum.

¶ Guadalaxara, *Guadaliara*, urbs ampla Americæ septentrionalis, in nova Hispania, in provincia Guadalaxara dicta. Est Iuridica sedes illius tractus, sub Hispanis. 40. leucis Hispanicis distat ab ora maris Austrini in Boream, prope lacum cognominem; estque episcopalis sub Archiepiscopo Mexicano.

¶ Guadalupia, *la Guadaloupe*, seu *la Gardaloupa*, insula Americæ septentrionalis, una ex Antillis, & ex præcipuis totius tractus, sub potestate Francorum ab anno 1635. Ibi multæ coloniæ & arces. Insula est valdè rigua & fertilis; habetque in circuitu 50. circiter leucas. Distat à Dominica 12. leucis in Boream, & 6. à Marigalanta, 15. autem ab Antiqua insula in meridiem. Ab antiquis illius tractus accolis vocabatur *Carucumeira*. Vrbem habet satis cultam & tres arces in ora littorali.

¶ Guadela, *Guadel*, urbs Asiæ, in Persia, in ora sinus Armuziani, cum portu frequenti & capaci, in provincia Kherman dicta.

¶ Guadicia, *Guadix*, urbs Hispaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Hispalensi. Vide Acci.

¶ Guaiaquilum, *Guayaquil*, oppidum Americæ meridionalis, in parte Boreali Peruviæ in ora littorali maris Pacifici, cum portu capaci è regione Punæ insulæ. 50 leucis Hispanicis distat à Quito in austrum.

¶ Guaira, *Guaira*, provincia Americæ meridionalis, quæ pars est paraguajæ regionis inter partem australem Brasiliæ ad ortum, et Paraguajam propriam ad occasum,

sum. Ejus primaria urbs dicitus etiam Guaira seu Civitas segia, *Guaira* seu *Ciudad real ò Olveres*. Sedet juata fluvium Paranam, sub dominio Hispanorum.

¶ Gualata, *Gualata*, regnum Africæ, in Nigritia, versùs Oceanum Atlanticum. Habet à septentrione Zanhagam desertum, ab ortu Tombutum regoum, & à meridie Geneboam regnum.

¶ Guamanga, *Guamanga*, urbs Americæ meridionalis, in Peruvia, media ioter Civitatem Regnum ad occasum & Cuscum ad ortum, episcopalis sub Archiepiscopo Limensi.

¶ Guanucum, *Guanuco*, oppidum Americæ merid. in Peruvia, versùs lacom Chineacocham & fontes fluvii Xauaæ, ad pedes montium, sub Hispaois.

Guardastallum, sive Guardistallum apud scriptores mediæ ætatis postea Vastalla, & Guastalla, uti & vulgò dicitur, oppidum Galliæ Cispadanæ, ad citeriorem Padi fluvii ripam, medium ioter Mantuam & Regium Lepidi, utsinque 18. mill. pass. distaos, elegans, & minimè obscurum, à Ferrando Gonzaga Principe, & primo illius Doce, nuper à Ferdinando II. imperatore creato, anctum, novisque mœoibus septum, ac aliquot cœnobiis (in quibus onum pro monialibus nuper magnificentissimè exstructum est, oaornatum, ita ut sola dignitas episcopalis propediem illi conferenda desideretur.) Hic sub Paschali II. Pootifice Masimo Concilium habitum est auno virginalis partus 1116. ut in a. P. Decretal. Gratiani capite 16. legitus.

Guasdia, urbs gemina: una Lusitaniæ, in regno Portugallico, episcopalis sub Archiepiscopo Vlyssiponensi igæditæ urbi eacisæ, cui successit, propioqua, inter Cauriam & Lamacum 14. leucis, Viseo propior, 10. distans vulgò *Guarda*: altera in Frentanis & Apiutio, sive in Comitatu Molisio, urbs episcopalis sub Archiepiscopo in Beneventaoo, Anxano urbi finitima, inde 8. mill. pass. in Eurom distans, Gardia Alferia cognomine. *Preu. Tnc.*

¶ Guardia, *lac de Guarde*, lacus Africæ in Nigritia per quem transit Niger fluvius, inter regna Gagum & Canum.

¶ Guargala, regnum & desertum Africæ, in regione Biledulgeridis, cum oppido cognomine, inter Gademessam ad urtum & Tegortinam ad occasum, versùs montes & Zaharam tractum.

¶ Guastum Amonium, *Guasto di Amone*, oppidum amplum Italiæ, in regru Neapolitano & in Aprutio eiteriori, in ora litrorali maris Adriatici. Vnde Marchiones *del Vasto* dicti, è gente Avalo, prope ostia flovii Trigni. Dicitur & Vastum Amonium.

¶ Guatimala, seu Fanum S. Jacobi de Guatimala, *Sant Iago de Guatimala*, urbs ampla Americæ septentrionalis, in nova Hispania & in provincia Guatimala dicta, ioxta fluvium Mitaraiam, ubi conventus iuridicus totius regionis, sub Hispanis, via 15. leucis Hispanicis ab ora maris Austrini; estque episcopalis sub Archiepiscopo Mexicano.

¶ Guatimala, *Guatimala*, provincia novæ Hispaniæ, io America septentrionali, iusta mare Austrioum ad meridiem, habet ad Boream Hondusam provinciam, ad ortum Nicaraguam, & ad occasum Soconuscum. Ejus primaria dicitur Goatimala, sub dominio Hispanorum.

¶ Guaxaca, *Guaxaca*, provincia novæ Hispaoiæ, in America septentrionali, à mari Boreali ad mare Austrinum eatensa, intes provincias Tlascalam ad occasum & Chiapam ad ortum. Ejus primaria urbs est Anticaria, sub Hispanis, episcopalis sub Archiepiscopo Meaicanu.

¶ Guba, *Guben*, oppidum Germaniæ, in Lusatia insesiori, ad fluvium Nissam, 5. leucis à Francosurto in austrum, & 4. à Cothusio, sub dominio Ducis Saxoniæ Merioburgensis.

¶ Guber, *Guber*, regoum Africæ, in Nigritia, cum urbe primaria cognomine, inter Guineam ad austrum, & Nigrum fluvium, & lacum Guardiæ ad Boream, teste Marmolio.

¶ Gueldria, *la Gueldre*, una ex septemdecim Germaniæ inferioris provinciis, Ducatus titulo clara, cujus pars septentrionalis seu inferior ad Batavos spectat, meridionalis vero seu superior, *le haut quartier de Gueldre*, ad Hispaoos, cum Gueldria urbe primaria; estque valde extensa à septeutrione osque in meridiem, nempe à mari Aostrino usque ad Ducatum Iuliacensem; sed non æquè lata: & ejus pars fuit aliàs Comitatus Zutphaniensis.

Gueldriæ urbes clariores:
Arenacum, Arnheim, *sub Batavis*.
Bommellia, Bommel, *sub Batavis*.
Elburgum, Elburg, *sub Batavis*.
Gueldria, Gueldre, *sub Hispanis*.
Haderuicum, Hardervick, *sub Batavis*.
Neomagus, Nimegue, *sub Batavis*.
Rursmunda, Ruremonde, *sub Hispanis*.
Venlea, Venlo, *sub Hispanis*.

¶ Gueldria, urbs Belgii; vulgò *Gueldre*, provincia cognominis primaria, ad Niersam amnem, media inter Rhinobergam ad ortum & Venloam ad occasum; estque egregiè munita, sub dominio Hispanorum, vulgò *Gelre* incolis; estque in Gueldria superiori.

¶ Gueldria, arx Asiæ, in ora sinus Bengalæ, in India citeriori & in ora Coromaodelis & regni Narsingæ, nuper ab Hollandis extracta & monita.

¶ Guenga, *Guenga*, fluvius Indiæ citerioris, oritur in regno Decani, versùs mootes Gatæ, deinde pes regnum Golconde labitur, & in sinum Gangeticum se exonerat.

¶ Gueranda, *Guerande*, urbs Galliæ, in Britannia minori, & in Comitatu Nannetensi, versùs oram littoralem Oceani Aquitanici, inter ostia Ligeris & Vidanæ fluviorum, ubi salinæ, prope Crociliacum portum, & 14. leucis iofra Nannetas io occasum.

¶ Gueretum, *Gueret*, urbs Galliæ, in Marchia Lemovicensi, ad fluvium Gattempam 12. leucis distat à Lemovico in ortum.

Gugerni, *Giuliers*, teste Rhenano, & Divæo, populi Germaniæ inferioris, quorum regio Iulia, Ducatus & urbs Iuliacum, inter Coloniam Agrippinam 6. & Trajectum ad Mosam 7. leucis. Vide ibi. *Plin. Tac.*

¶ Gugerni populi fuere iuxta Rhenum fluvium, infra Coloniam, postea Sicambri dicti, teste Cluverio; erantque ubi nunc Cliviæ Ducatus.

¶ Guiaoa, *Guiane*, provincia Americæ meridionalis, quæ a quibusdam Guaiana dicitur. Est in mediterraoeis, versùs lacum *Parime*, ad austrum provinciæ Caribanæ. Ibi nullæ Europæorum coloniæ. Sunt tamen qui illam eatendunt ad oram Caribarum iuxta mare Boreale, inter ostia fluviorum Amazooum & Orinoci, ubi quædam coloniæ.

¶ Guilielmi Sconteni insula, *Willem Schouten eylandt* insula Oceani orientalis seu Indici versùs austrum, in ora Boreali terræ Papuorum, sic dicta à Guillelmo Scouteno Batavo, qui primus eam detexit anno 1617.

Guimaranum, *Guimaranes*, oppidum Hispaniæ, in regno Portugalliæ, & in provincia inter Durium & Mioiom, Ducatus titulo insignitum, 4. leucis distat à Braccara in urtum, versùs montes.

Guina, *Guines*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia, & in recuperata ditione, ut vulgò ajunt, prope Caletum urbem, vix 2. leucis ab ea io austrum, & totidem ab ora Oceaoi; Comitatumque separatum facit. Est intra paludes.

Guinea *la Guinee*, regio Africæ perampla, inter Nigritiam ad Boream & mare Atlanticum ad Austrom, & inter regnum Congi ad ortum & montem Leooa ad occasum. Regio est abnodans & fertilis, ab ortu io occasum valde estensa, & ab Europæis admodum frequentata. Dividitur in tres partes, nempe in Guineam propriam, in Maleguetam, quæ ad occasum, & in regnum Benini ad ortum. In Guinea propria, quæ media est inter Malaguetam & Beninum, sunt quamplurima coloniæ Anglorum, Danurum, Hollandorum, & Svecorum, cum arcibus aliquot. Loca autem præcipua in ora sunt arx S. Georgii de Mina, arx Nassovia, arx Capitis Corsi, Commendum, Anta, Fetum, & Cormertinum. Guinea autem propria dividitur in oram Auream, *la Coste d'or*, oram Dentium, *la Coste des Dents*, & in oram Maleguettæ, *la Coste de Maleguette*. Vide ora Aurea. Detecta autem fuit Guinea primo anno 1365. a Gallis, qui in illius ora habuerunt aliquot colonias.

¶ Guinea nova, *nouvelle Guinée*, pars Asiæ recens detecta. Vide nova Guinea.

¶ Guipuscoa, *Guipuscoa*, quibusdam Ipuscoa, provincia est Hispaniæ, alias regno Navarræ annexa, sed à trecentis anois ab eo revulsa & Biscaiæ attributa, quam habet ad occasum, uti Alavam ad austrum, Oceaoum Aqoitanicum ad Boream, & Navarram ad ortum cum parte Galliæ, à qua separatur Bidassoa amne. In ea urbes præcipuæ sunt Tolosa, *Tolosa*, regionis caput,

Fa-

Fanum S. Sebaſtiani, *S. Sebaſtien*, & Fons rapidus, *Fontarabia*.

¶ Guiſe, *Guiſa*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia, & in Tiraſcia tractu, ſatis munitum, cum caſtro, ad Oeſiam fluvium, versùs confinia Hannoniæ. Fruſtra obſeſſum fuit ab Hiſpanis anno 1650. Hinc Duces Guiſii è domo Lotharingica.

Ptol. Gulus, fluvius Mauritaniæ Cæſarienſis, inter Igilgili & Aſarath oppida, in mare Africum exiens.

Ant. Lib. Not. Guntia, *Guntzberg*, teſte Rhenano, oppidum Rhætiæ, in Svevia, apud Danubium, ubi Guntiam fluvium, vulgò *Guntz*, excipit. Sed hæc *Guntzburg* eſt, ab Auguſta Vindelicorum 6. leucis, Gepingam versùs totidem: *Guntzberg* verò longè abeſt à Danubio, ad ortum Guntiæ fluvii, inter Auguſtam & Lindaviam 8. leucis.

Plin. Gunugi, Gunuæis Antonino Canuccis Ptolemæo, *Capo di Tenes* Moletio, oppidum Mauritaniæ Cæſarienſis, apud promontorium Apollinis & Caſtra Germanorum, inter Lat. Caſtellum, & Iuliam Cæſaream 24. mill. paſſ. ex Antonino à Iulia Cæſarea in occaſum.

¶ Guplo, *Gupla*, lacus parvus Poloniæ, in Palatinatu Breſtienſi, 6. leucis à Breſtia in occaſum, & 8. à Lancicia in Boream. Longitudinis eſt 6. leucarum circiter à ſeptentrione in meridiem, latitudinis autem dimidiæ leucæ; diciturque aliter Gophus. Ei adiacet Kruſvichia arx, ubi Popielus II. Poloniæ Princeps à muribus devoratus fuit.

Rom. Prov. Gurcum, *Gurck*, urbs Norici, in Carinthia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Salisburgenſi, ante annos 550. epiſcopali ſede exornata, à Villaco urbe 6. leucis in Cæciam diſtans.

Ptol. Gurulis, *Gurula*, oppidum olim Sardiniæ geminum, vetus & novum, circa inſulæ medium, utrumque excíſum. Sic Moletio & aliis.

¶ Guſtrovium, *Guſtrow*, urbs Germaniæ, in Ducatu Megapolitano, & Ducum ſedes, cum arce ſplendida. 7. leucis diſtat à Viſmaria in ortum, & 4. à Roſtochio in auſtrum.

Ptol. Gutæ, populi Germaniæ ſeptentrionales, quorum regio Gothia, *Gotlandt*, in regno Svecorum, ut Ortelio videtur: ſed hæc non in Germania, at in Scandanivia eſt. Fortè populi eò ex Germania traiecto mari demigrarunt.

Gutkovia, *Gutkow*, oppidum Germaniæ, in Pomerania citeriori, ad Penum fluvium, Comitatus cognominis caput. Vix 3. leucis diſtat à Griphiswaldia in auſtrum & 4. à Volgaſtia in occaſum, ſub dominio Svecorum.

Marty. Gutta iugiter manans, *le Tre Fontane*, teſte Marliano & Fulvio, Abbatia via Oſtienſi, ab urbe Roma 3. mill. paſſ. diſtans, apud cœnobium S. Pauli: qui locus etiam Aquæ Salviæ, teſte Baronio, nominatur.

¶ Gutta iugiter manans, locus uno milliari à S. Pauli cœnobio. Dicitur etiam Abbatia SS. Vincentii & Anaſtaſii, ſeu trium Fontium, ad Aquas Salvias, 2. mill. paſſ. ab urbe Roma, ubi S. Paulus Apoſtolus martyrio coronatus.

Plin. Guttalus, fluvius Germaniæ, Oceanum Germanicum exiens: quem variè indigitant. Althamero eſt *Oder*, per Sileſiam, Marchiam, & Pomeraniam, in Balticum fluens. Henrico Iunio eſt *Al*, fluvius Pruſſiæ, ad Montem Regium urbem, in mare labens. Sed cum Guttalus in Oceanum, non in Mediterraneum mare, quale Balticum eſt, deferatur, in errore verſantur manifeſto. Potiùs eſt qui Iadua Ptolemæo dicitur, vulgò *die Iade*; is enim in Oceanum, ſeu mare Germanicum inter Amaſium & Viſurgim fluvium exit. *Oder* verò Ptolemæo Viadrus dicitur.

Plin. Guttones, populi Germaniæ, qui iidem cum Gutis, ſeu Guttis, Ptolemæo eſſe videntur.

¶ Guzarata, *Guzarate*, regnum Aſiæ, in India intra Gangem. Alias Reges habuit proprios, nunc autem ſubeſt imperio Magni Mogolis. Dicitur etiam perſæpe regnum Cambaiæ a Cambaia urbe ipſius primaria; eſtque inter ſinum Indi fluvii ad Boream, & regnum Decani ad auſtrum, versùs oram Oceani Indici. Eius urbes præcipuæ ſunt Cambaia Sorrata, Amedebatum, Diom, & Damanum.

Strab. Plin. & al. Gyaros, *Iora* ex tabulis Geographicis, non *Stapodia* Nigro, nec *Stenoſa* Caſtaldo, (hæ enim longiùs diſtant) inſula maris Ægæi, una Cycladum, inter Ceam & Scyrum teſte Cicerone, occurrens. De qua Ovidius lib. 7. Metamorphoſeon:

Et Gyaros, nitidæque ferax Peparethus olivæ.

Gyaros inſula erat deſerta, ac prorsùs inculta, uti Cornelius Tacitus ex Tiberii perſona teſtatur: idcirco locum adagio præbuit, ut cum facinus aliquod pœna non mediocri dignum dicere volumus, *Gyaro dignum* dicamus; ut apud Iuvenalem ſatyra 1.

Aude aliquid brevibus Gyaris & carcere dignum.

Quia in eam inſulam facinoroſi deportabantur. Incolas huius inſulæ à muribus fugatos ſcribit Plinius, ſicuti & apud Troadem.

¶ Gyaros nunc *Caloiro* dicitur, teſte Andrea Theveto in opere manuſcripto de inſulis libro 4. cap. 41. ubi figuram eius exhibet: quam opinionem ſequitur Lucas Holſtenius ex tabulis Nauticis Batavorum.

Gyas, *la cava di Giorgia*, teſte Aretio, pars agri Syracuſani, in Sicilia. Pluta.

¶ Gyſhornia, *Gyſhorn*, urbs Germaniæ, in Ducatu Luneburgenſi, ad Alleram fluvium, 3. leucis à Brunſvico in Boream, & 5. à Cella in ortum.

Gygæus, lacus Lydiæ, qui & Coloe, apud Exuſtam & Sardes urbes, inde 40. ſtadiis diſtans: iuxta quem Halyattis erat ſepulchrum. Meminit illius Propertius libro 3. eleg. 20. Herod. Strab. & al.

Et qua Gigæi viſenda eſt ora Cayſtri.

¶ Gygarium, locus Ciciliæ, in Aſia minori, circa Pondadum, ad Amani montis anguſtias, videtur ex Curopalate. Sed quid ſit nunc, non conſtat.

Gygas, promontorium Phrygiæ, ſeu Troadis, apud Dardanum urbem. Strab.

Gymneſiæ, inſulæ maris Iberici, ſive Balearici quæ & Baleares. Vide ibi. Plin.

¶ Gymnetas vocat Crates Pergamenus Indos quoſdam, qui centenos annos excedant. Non pauci eos Macrobios appellant, teſte Plinio. Fuere etiam Gymnete in Hiſpania Taraconenſi, unde Gymneſiis inſulis nomen. Dioſ. Plin.

Gimnetes, populi Æthiopiæ, ſub Ægypto ſic dicti, quod nudi incedant, teſte Plinio.

Gymnoſophiſtæ *Leguas* vel *Iogues*, teſte Maphæo, populi Indiæ citerioris, qui *Nayri* etiam appellantur, in diverſis urbibus ſparſi In ſylvis habitabant, nudi incedentes, (unde nomen habent) à venere abſtinentes, & ſolem immotis oculis intuentes. De quibus Cicero libro 5. quæſtionum Tuſculan. & Plinius libro 7. cap. 2. Plin Sol.

Gynæcocratumeni, populi Sarmatiæ, circa Tanais oſtia incolentes, cum Amazonibus connubia certis pactis ineuntes, teſte Plinio, ut mares viris, fœminæ matribus cederent. Plin.

Gynæcopolis, urbs & nemus fuit Ægypti. Sic dicta, quod a mulieribus condita, vel inhabitata eſſet. Strab. Plin.

Gyndes, Gindes Tibullo, Senecæ, Orofio & Ammiano, fluvius Armeniæ, poſt Euphratem maximus, ex Mantienis montibus in Armenia profluens, & in Tigrim per Opin urbem influens. Vide Gindes. Illum Cyrus exercitum contra Babylonios retardantem multis foſſis imminuit. Hero.

Giolata, *Tardantes* Moletio, portus Mauritaniæ Cæſarienſis, inter Mega promontorium & Sigam urbem. Ptol.

Giras, mons Teni inſulæ maris Ægæi.

¶ Girei populi fuere Arabiæ felicis, teſte Plinio.

Gyriſoeni, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis in Bæticæ confinio, quorum urbs Giennium ſeu Gienne, vulgo *Iaen*, teſte Morali cum Mariana, urbs clara Vandaliæ, in Bætica, à Corduba 14. leucis in ortum, quot à Granato in Boream. Heſyc. Pinta.

Gyrton, Gyrtone Ptolemæo, Phlegyiæ olim Straboni & Andreis Pauſaniæ, *Tachi volicati*, teſte Nardo, urbs Macedoniæ, in Stymphalin regione, Lychoido finitima, inde in Eurum recedens. Plin. Liv. Steph.

Gyrus, mons Ætoliæ apud Acheloum fluvium, Calydoni urbi prominens, unde & ipſe Calydon, ſeu mons Calydonis nominatur. Plut.

Gythites, *Genamani*, teſte Ortelio, inſula oræ Æthiopiæ, ſub Ægypto, ad ortum adiacens. Xenop

Gythium, *Gythonn* Giceroni, *Paleapoli* Nigro & Theveto, oppidum Laconicæ, in ora, apud navale Lacedæmoniorum 40. ſtadiis diſtans, à Sparta verò urbe 240. in auſtrum, apud oſtia Eurotæ fluvii, unde ſinus Gytheates Plinio nominatur. Fuit & oppidum Macedoniæ, de quo Livius in bello Macedonico. Cuius incolæ Gytheatæ apud eundem Livium appellantur. Polyb. Ptol.

Gythones, populi Sarmatiæ Europeæ, apud oſtia Viſtulæ incolentes: quorum urbs Gedanum, *Danzick*, eſſe videtur, urbs clariſſima, & emporium celeberrimum Pruſſiæ, in regno Polonico, à Poſnania 34. leucis, à Ptol.

Cta-

Cracovia 80. in Boream, à Munte regio ad 30. in Africum.

Ptol. Gyzis, *Golfo degli Arabi*, teste Castaldo, portus Marmaricæ, in ora, inter Parætonium ad occasum & Alexandriam Ægypti ad ortum.

H

HAB Palæstinæ urbs, Guillelmo Tyrio teste.

¶ Habassia, seu Abassia, & Abassinia, *l'Abissinie*, seu *le pais des Abyssins*, regio est Africæ, ubi alias maxima pars Æthiopiæ superioris. Vide Abassinia.

Belg. Habor, *Chabor* teste Beniamino Tudelensi, fluvius Palæstinæ.

Ptol. ¶ Habus *Frich Haff*, sinus est parvus maris Baltici, per Prussiam extensus, inter Regiomontem ad ortum, & ostia Vistulæ Elbingamque ad occasum.

Habus, Humbrus posterioribus, fluvius maximus Albionis, per agrum Eboracensem fluens. Vide Abus.

Hacotina, Antunino teste, Armeniæ urbs, circa Euphratem fluvium, qua Taurum montem perlabitur. Simlerus tamen legit Locotena.

Hademarium, *Hademar*, oppidum Germaniæ, in Franconia pruvincia, & in regiuncula Weteravia, Principatus titulo insignitum, gentis Nassoviæ, prupe Lanum fluvium, 4. leucis a Confluentiis in ortum, & 7. à Moguntia in Boream.

¶ Haderslebia, *Haderfleben*, urbs Daniæ, in Jutia Boreali & in Ducatu Slesvicensi, versùs oram littoralem maris Baltici & Fionam insulam, cum portu satis capaci. Pluries capta fuit à Svecis ultimo bello Danico, sed postea reddita. Ei adiacet arx, Hansburga dicta, à Joanne Holsatiæ Duce extructa.

Sil. Hadranum, Adranum aliis, *Aderno*, oppidum Siciliæ clarum, ad montis Ætnæ radices, à Catina 16. mill. pass. distans. Vide Adranum. Populi Hadranitani Plinio. Meminit Hadrani Silius libro 14.

Hadranum Hergentumque simul, telaque superba
Lanigera Melite.

Liv. & al. Hadria, Adria Plinio, Melæ, Atria aliis, *Atri*, colonia & urbs Picenorum, in Aprutio, colli aspero imposita, episcopalis sub Archiepiscopo Teatino, Aterno in episcopali dignitate subiugata, Hadriani Imperatoris patria, nunc oppidum. Vide Atria. Altera Hadria, quæ & Atria & Adria, Atria Ptolemæo & Plinio, *Adri*, urbs Venetiæ mari absorpta (cum olim distaret à littore) à piscatoribus culta, episcopalis sub Archiep. Ravennate, ferè media inter Ravennam ad austrum & Venetias ad Boream 50. mill. pass. distans, quot à Ferraria. Episcopus in Rhodigii oppido residet. Hinc mari Hadriatico nomen. Vide Adria (variè enim scribitur) & Atria. Sumitur & pro mari. Lucanus libro 2.

... cùm totus adria vires.

Ubi animadverte Hadriam pro mari esse generis masculini, pro urbe feminini.

Vet. Insc ¶ Hadria, seu Adria, *Adria* vulgò, nunc oppidulum est tenue, ditionis Venetæ, in territorio Rhodigino, juxta fluvium Tartarum. 20. milliaribus distat a Rhodigio in ortum, 30. à Ferraria, et 50. à Ravenna in Boream. Ægre inhabitatur ob aeris gravitatem.

Proc. Hadrianç, *Elsopoli*, teste Ortelio, urbs Lyciæ mediterranea ex antiqua inscriptione; quam Aldus Manutius adfert.

Hadriani moles, & Hadriani sepulchrum, aut Mausolæum, *Castel S. Angelo*, locus Romæ, apud Tiberim fluvium, a Summis Pontificibus in arcem firmissimam conversus: in quem ex Vaticano via occulta per ædes intersitas itur.

¶ Hadriani moles, *le Chasteau S. Ange* Gallis, arx est permunita urbis Romæ, juxta Tiberim fluv. et Pontem Ælium, nunc S. Angeli dictum. Aliàs dicta fuit arx Crescentii, quod is eam tenuerit. His ultimis temporibus novis operibus bellicis munita fuit ab Urbano VIII. *Spart.* Pontifice Maximo, ad tutelam urbis.

Hadriani murus, Vallum Antonini, *The Wall of the Picts*, & *The Echotis BanK*, hoc est, Vallum Scotorum & Pictorum, murus ingens inter Britanniam. 1. & 2. hoc est, inter Angliam & Scotiam, ab Hadriano Imperatore ad barbaros arcendos, ne in primam Britanniam incurrerent, constructus.

¶ Hadriani murus per 80. millia passuum perductus fuit, ubi postea Carausius tempore Diocletiani novum reædificavit, septem Castellis munitum, inter Cludi & Caruni fluviorum ostia. Ejus reliquiæ visuntur in agro Sterlingensi, teste Speedo.

Ptol. Hadrianopolis, Oresta Lampridio, Uscudava seu Uscudama Ammiano *Andernopoli*, & Turcis, *Endren*, teste Busbequio, urbs Thraciæ maxima, Hebro fluvio divisa, Turcarum regia ante captam Constantinopolim, à qua 130. mill. pass. abest in occasum, Philippopolim versùs 50. à Cariopoli 60. à Turcis capta anno salutis 1402. sedesque regni electa, archiepiscopalis & metropolis sub Patriarcha Constatinopolitano. De ea in libro 2. Itinerarii:

Mansimus his una tantummodo nocte, futuro
Est Hadrianopolis clara petita die.

Fuere aliæ hujus nominis urbes: una in Ætolia, episcopalis sub Archiepiepiscopo Naupactensi, alia in Pisidia episcopali sub Archiepiscopo Antiocheno, & alia in Bithynia & Honoriade, episcopalis sub Archiepiscopo Claudiopolitano.

Hadriatica stagna, & Atrianorum paludes, *Stagni di Venetia*, paludes maris Hadriatici, (intra quas Veneta urbs, inter orbis miracula adnumeranda, constructa mirabiliter fuit) quæ Septem maria etiam dici putantur. *Cervi.*

¶ Hadriatica stagna prope Venetias, nunc *le Lagune di Venetia* dicuntur; suntque in intimo recessu maris Hadriatici, intra aliquot insulas & continentem; extenduntur que à septentrione in meridiem. Dicuntur etiam Gallicæ paludes ab antiquis. *Plin.*

Hadriaticum mare, quod & Atriaticum, & Superum Plinio, Hadrianum Lucano, Adriaticum Straboni, Tacito & Melæ, Hadriaticus sinus Plinio, Hadria quoque Poetis, & Adria, mare quod Picenum, Galliam Togatam sive Æmiliam, Venetiam, Carnos Istriam, & Illyricum alluit, Jonio Tyrrhenoque conterminum, *Golfo & Mare di Venetia*, quod à solis Venetis navigari solet, ipsi enim maris illius tenent imperium.

¶ Hadriaticum mare, seu sinus Venetus *le Golfe de Venise* Gallis, *Golfo di Venetia* Italis, pars est maris Mediterranei, inter Italiam & Illyricum. Ab omnibus navigari solet. Sed in illo Veneti non sinunt ulla navigia bellica præter sua. Dicitur etiam à Romanis *mare Adriatico*. Ejus partes sunt sinus Illyricus, *Golfo du Drin*, sinus Rhizonicus, *Gafe de Cattara*, sinus Carnarius seu Flanaticus, *Golfo de Carnario*, sinus Tergestinus, *Golfe de Trieste*, sinus Narunensis, *Golfe de Narenza*, sinus S. Crucis *Golfe de Sainte Croix*, & sinus Sipontinus, *Golfe de Siponte*; estque plurimis insulis refertum versùs oram littoralem Illyrici. Illud circumstant Albania, Dalmatia, Morlachia seu Croatia australis, pars Carniolæ, uti Istria, pruvincia Foro Julii, Marchia Tarvisina, Ducatus Venetus, peninsula Rhodigina, ditionis Venetæ, Ducatus Ferrariensis, Romandiola, Ducatus Urbinas, & Marchia Anconitana, ditionis Pontificiæ, Aprotium, Capitanata, ager Barianus & Ager Hydruntinus, provinciæ regni Neapolitani, atque inter Aulonem Albaniæ ad ortum & Hydruntum ad occasum mari Mediterraneo miscetur; ibique dicitur *Bocca del Golfa di Venetia*, seu os sinus Veneti, ubi ejus latitudo est tantùm 60. milliarium; sed extenditur à Circio in Eurum ferè ad 700. milliaria.

Hadrumetum, Hadrumentum Plinio & Tacito, urbs Africæ littoralis. Vide Adrumetum. *Mel.*

Habudæ, insula Albionis. Vide Ebudæ.

Hægalos, mons Atticæ sylvosus, Athenis proximus, Parnique monti vicinus: quos montes Statius libro 12. Theb. memor. *Pauf.*

Dives & Hegalos nemoram, Parnesque benignus. *Plata.*

Hæmimontum, regio Thraciæ, juxta Hæmum montem, cujus Hadrianopolis & Anchialus urbes præcipuæ. *Amm.*

Hæmon, fluviolus Bœotiæ, Chæroneam sive Coroneam urbem alluens, qui & Thermodon Plutarcho & Herodoto dicitur, in Cephissum influens. *Strab.*

Hæmus, mons Thraciæ maximus, illam à Mysia inferiori dividens, varia habens apud incolas nomina a Turcis *Balkan*, à Sclavis *Cumonica*, ab Italis *Catena del Mondo*, & *Monte Argentaro*, *krivicune* incolis, teste Lazio, & *Costegnazzo* alibi, teste Cuspiniano, *Prasobe* Laonico. Hujus pars Scombrus ab Aristotele & Scomius à Thucydide (unde Strymon, Nestus, & Hebrus flumina effluunt) appellatur. Adeò excelsus, ut ex jugis utrumque mare, Euxinum & Hadriaticum, conspiciatur; in longum protensus, & ad Melembriam *Plin. Mel. & al.*

urbem desinens. De eo Virgilius libro 2. Georgicorum:

Taygeta: O, qui me gelidis in vallibus Hæmi.

Horatius libro 1. car. ode 12.

Vib. *Aut super Pindo, gelidove in Hæmo.*

Hinc Hæmonia regio juxta montem. Vide Æmus.

Hæsusa, fluvius Macedoniæ, in Jonium mare apud *San.* Apolloniam influens. Fortè qui nunc *Vaiusea* dicitur.

Gram. Hafnia & Haphnia, *Koppenhagen*, & *Copenhagen* urbs Silandiæ insulæ maris Baltici, regia & academia Danici regni, à Rostochio urbe in ora Germaniæ 23. leucis in boream mari distans, à Lubeca urbe Saxoniæ 34. in Cæciam.

¶ Hafnia, *kiobenhaven* Danis *koppenhagen* Germanis, *Kopenhaven* Belgis, *Compenhage* Gallis, urbs est Daniæ regia, ampla, & permunita, cum arce recenti & portu capacissimo, juxta Oresundicum Fretum, *Oresund*, & è regione Scaniæ provinciæ. Frustra obsessa fuit à Rege Sveciæ hisce posterioribus annis. Habet academiam celebrem, & distat 4. leucis Danicis à Roschildia in ortum, 3. ab ora littorali Scaniæ & 4. à Coronæburgo. Caput est Selandiæ insulæ, teste Pontano, *Stagelburg* ab initio vocata fuit, postea *Axelhuys*; nomenque inusim mutatum fuit, in *kiobmanshaven*, quod portum mercatorum significat, anno circiter 1162. Ei adjacet ad ortum Amagria insula, cui ponte ligneo jungitur.

Haga, Batavorum pagus nobilissimus, de quo libro 4. Itinerarii Germanici:

Mox pagus multas superans splendoribus urbes.
Nobilis Haga subit: densum nemus imminet illi.

¶ Haga Comitis, *Sgraven hage* Batavis, *la Haye* Gallis, præcipuus totius Hollandiæ burgus, et urbis ad instar, ubi fieri solent comitia provinciæ, & etiam totius Belgii confœderati. Ibi palatium aliàs Comitis Hollandiæ, vix una leuca ab ora Oceani Germanici distat, inter Lugdunum Batavorum ad Boream et ostium Mosæ ad austrum.

¶ Haga Turonica, *la Haye en Touraine*, oppidum Galliæ, in Turonensi provincia, ad Crausiam amnem, in ipso confinio Pictaviensis provinciæ. Distat 10. leucis à Turon. in austrum, totidem à Pictavio in Cæciam, et 4. à Castro Heraldi.

Hagenoja, *Hagenavv*, urbs Germaniæ superioris, li- *Scrip. Germ.* bera, in Alsatia, inter Argentoratum ad meridiem et Sebusium ad Boream 4. leuc.

¶ Hagenoa, *Hagnenavv*, urbs Germaniæ libera et Imperialis, in Alsatia inferiori, ad amnem *Mater*, via duabus leuc. à Rheno fluvio, aliàs sub clientela domus Austriacæ, nunc Regis Francorum pace Monasteriensi. 3. leucis distat ab Argentina in Boream, et 4. a Tabernis in ortum. Muro cincta fuit anno 1164. à Friderico Ænobardo Imperatore, qui ibi etiam palatium Cæsareum condidit; estque ex quatuor Imperii pagis seu vicis.

Hagia, *Aialuni*, teste Leunclavio, sive *Aialuai*, id *Porphyr.* est, urbs S. Joannis, urbs Cariæ, juxta limites Lydiæ.

Hagnaus, *Hayne*, fluvius Hannoniæ, eujus fit mentio in vita S. Landelini Presbyteri.

¶ Hagnaus, seu, et meliùs, Henius, *Haisne*, fluvius parvus Belgii, in Comitatu Hannoniæ. Oritur in confinio Namurcensis tractus, deinde prope Binchium et Muntes labitur, ubi Trullam excipit, et postea ad Condatum in Scaldim se exonerat.

Hajalon, *Val de Luna*, teste Todelensi, pagus Palæs- *Bibl.* tinæ, juxta Nicopolim urbem.

¶ Hailbruna, *Hailbrun*, seu et *Hailbron*, urbs Germaniæ libera et Imperialis; in Ducatu Wirtembergensi, ad Necarum flu. Distat 3. leucis à Vimpsena in austrum, et 8. à Spira in ortum; estq; satis munita et culta.

¶ Hairum, *Hair* desertum Lybiæ, in regno Targa, et in ejus parte australi, versùs Nigritiam; extenditurque ad centum leucas circiter inter Ignidum desertum ad ortum et Zuenzigam regnum ad occasum.

Stript. Germ. Hala, *Hall*, urbs Saxoniæ clara, ubi sal fit, inter Torgam 7. et Lipsiam 5. leucis. De qua libro 5. Itinerarii:

Hala urbs est dollis, divitibusque potens.

Ptol. Halænus, fluvius Albionis, in ora Angliæ orientali, seu in Northumbria, inter Vedram & Boderiam fluvios, *Alne*, teste Camdeno, non *Avon*, ut scribit Ortelius, fluvius in ora australi, in Cornubia qui Alaunus dicitur Ptolemæo. (Videtur potiùs Halænus) in manuscripto Seldeni *αλαυνος* etiam) juxta Ptolemæum esse in ora australi et occidentali, inter Isacam et Magnum portum, Ortelio & aliis *Avon*; Alaunus autem in ora Boreali et orientali inter Vedram & Boderiam *Alne* Camdeno. Vide Alaunius & Alaunus.

Halale, vicus Ciliciæ, in radicibus Tauri montis, po- *Capit.* steà Faustinopolis dictus, et colonia effectus a Marco Aurelio Antonino Imperatore, ac de Faustinæ uxoris nomine, quæ ibi obiit, appellatus. Vide Faustinopolis. *Marc.*

Halani, populi Sarmatiæ, Persis finitimi, Ortelio referente. Fortè Alani, populi Sarmatiæ Europææ. Vide ibi.

¶ Halara, *Halar*, urbs Islandiæ insulæ, episcopalis sub Archiepiscopo Nidrosiensi, in parte Boreali insulæ, sed sine mœnibus, et paucis constans incolis, sub dominio Regis Daniæ. Dicitur ab aliis Hola. Vide ibi.

¶ Galberstadiensis Principatus, *Principautè de Halberstad* Gallis, *Furstenthamb Halberstad* Germanis tractus est parvus Germaniæ, in Saxonia inferiori, antea sub proprio Episcopo ex concessione Caroli Magni Imperatoris, qui episcopatum fundaverat, nunc sub electore Brandeburgico pace Monasteriensi. Terminatur à septentrione Ducatu Brunsvicensi, uti etiam Magdeburgensi, & à meridie Principatu Anhaitino; estque ab ortu in occasum extensus per 9. milliar. Germ. Ejus caput est Halberstadium.

Halberstatum, & Halberstadium olim Pheugarum Ptolemæo, teste Petro Appiano, *Halberstat*, urbs Germaniæ, in Saxonia, episcopalis sub Archiepiscopo Maguntino, media inter Brunopolim & Magdeburgum. 7. leucis utrinque distans, sede episcopali, quæ priùs erat Salingstadii, anno salutis 819. decorata. De ea libro 5. Itinerarii Germanici:

Post Halberstadium, nimis antiquissima sedes
Præsulis in magno frigore visa, pater.

¶ Halberstadium, quasi Alberti urbs *Halberstad*, urbs est in Saxonia inferiori, ad amnem *Hotheim*. 7. leucis distat à Magdeburgo in occasum, & 8. à Brunsvico in austrum. Olim suberat dominio proprii Episcopi; sed pace Monasteriensi episcopatus in Principatum mutatus est, sub dominio Electoris Brandeburgici, cui nunc paret cum tota ditione adjacente.

Halcyoniæ, insulæ duæ Macedoniæ, apud Pallenem peninsulam, quarum una Pallene, altera Phustonia à *Suid.* Suida & Stephano dicitur; vel circa Halcyonen, oppidum Thessaliæ, ad sinum Maliacum.

Halcyonium stagnum, & mare. Vide Alcyonium.

Hales, fluvius Joniæ frigidissimus, apud Colophonem *Pauf.* fluens; qui Halens Lycophroni, & Halesus Plinio dici videtur.

Halesia, urbs Siciliæ olim episcopalis sub Archiepiscopo *Cic.* Syracusano, in ora Boreali & occidentali, excisa, ubi *Plin.* nunc *Caronia* castrum, teste Fazello, inter Aluntium *Strab.* 12. & Cephaledium in austrum 30. mill. pass. Alæsa *& al.* Ptolomæo. Populi Halesini Ciceroni & Plinio. In agro Halesino fons erat ad sonum tibiarum exsultans, teste Solino. Ibi fluvius Halesus ex Haleso monte proximo Ænæ. Vide Alæsa. Cujus nominis & alius in Lydia, ea Tmolo monte penes Colophonem fluens: de quo Plinius. De Siculo Colum. libro 12.

Et quos Sicanis flores legistis Halesi.

Halesius, mons Arcadiæ, in Peloponneso, cum flu- *Strab.* vio cognomine. *Pauf.*

Haletes, fluvius Lucaniæ, juxta Veliam urbem fluens ab ea 3. mill. pass. in mare delabens.

¶ Hali Germani sunt apud Plinium libro 4. capite 12. *Thur.* in vetustioribus codicibus, teste Ortelio; in recentioribus autem pro eo. Alii legunt appellativè.

Halia oppidum erat Peloponnesi, in Argia regione, apud Trœzenen urbem.

Haliacmon, fluvius Macedoniæ. Vide Aliacmon. De quo Claudianus de Bello Getico:

Et frustra rapidum damnant Haliacmona Bessi.

Hujus aquæ pecora candida juxtà pascentia faciebant.

Haliartus, oppidum geminum: unum Peloponnesi, *Hom.* in ora occidentali, *Arcadia* hodiè: alterum Bœotiæ, *Liv.* juxta Copaidem lacum (vide Aliartus.) De quo Statius *Plut.* lib. 7. Theb. *& al.*

Gargaphie, quorumque novis Haliartus aristis
Invidet.

Halicarnassus, Halycarnessus Plinio, Halicarnesos *Cic.* Herodoto, *Messi*, vel *Messi*, Sophiano *Castel di S. Pietro* *Strab.* Nigro, urbs Cariæ maritima, ad sinum Ceramicum, *& al.* olim regia, & episcopalis, sub Archiepiscopo Stauropolitano, inter Jasum ad Boream, & Gnidum ad austrum, ferè 30. mill. pass. distans. Non longè Salmacis fons est, qui, auctore Ovidio libro 4. Metamorphoseon, bibentes molles & effeminatus redebat.

Ha-

Halicia, *Halitz*, oppidum Poloniæ, in Russia Nigra & in tractu Pocucia dicto, ad Tyram fluvium, cum arce munita. Aliàs urbs fuit magni nominis, & primaris regni Halicensis dicti. Postea etiam habuit Duces suos. Nunc deficit in dies.

Steph. Thuc. Halicyæ, urbs Siciliæ excisa, apud Rsyslbutum castrum, olim inter præcipuas urbes habita, à Centuripis 6. mill. pass. Populi Halicyenses Ciceroni & Plinio.

Script. Germ. Halla, seu Hala, *Hall*, urbs Germaniæ multiplex, à sale nomen habens. Una in Tirolensi Comitatu, ad Oenum fluvium, apud Oenipontem, via 2. leucis distans. Alia Sueviæ, urbs libera, inter Nordlingam & Wimpinam, inde 8. hinc 4. leuc. Alia Saxoniæ superioris, ad Salam fluvium, inter Torgam & Lipsiam, inde 7. hinc 5. leucis dissita. De ea libro 4. Itinerarii:

Hunc ubi transieram, fumantibus Hala salinis
Cernitur urbs oculis facta propinqua meis.

¶ Halla Sveviæ, *Schwabische Hall* Germanis, *Hall en Souabe* Gallis, urbs est parva Sveviæ, sed libera, ad Cockerum amnem, in confinio Ducatus Wirtembergensis. 8. leucis distat à Nerolinga in Circium, & 6. à Wimpina in ortum; pluriesque capta fuit hisce posterioribus temporibus. Sita est inter præruptos montes, & à salinis initium & nomen adepta est. Dividitur autem à Cockeru fluvio in duas partes, nimirum in urbem & suburbium, quæ ambæ ponte conjunguntur.

¶ Halla Saxoniæ superioris, *Hall*, urbs est satis culta, in Misnia, sub domino proprii Ducis. 5. leucis distat à Lipsia in Boream, uti 3. ferè à Merseburgo, & 10. à Magdeburgo in austrum; fuitque pluries capta & recepta ultimo bello Germanico. Ejus Dux, qui ideo Dux Saxoniæ Hallensis dicitur, possidet etiam territorium adjacens cum media parte Thuringiæ & aliquot locis in Ducatu Magdeburgensi: cujus pars etiam existit Halla Saxoniæ, quæ sic dicitur propter quatuor fontes salis qui in ea sunt; & pagus initio fuit *Dobreder* dictus, qui anno 981. ab Othone II. Imperatore in urbem conversus est.

¶ Hallandia, *Hallandt*, provincia antea regni Daniæ, nunc autem regni Sveciæ ab anno 1645. pace ad Bramsbroam. Habet ab oriente & septentrione Westrogothiam, ab occidente sinum Codanum, & à meridie Scaniam. Ibi urbes sunt Falcoburgum, *Falkenburg*, Helmostadium,, *Helmstad*, Laholmia, *Laholm*, & Varburgum, *Varburg*; estque pars Sub Gothiæ seu Gothiæ meridionalis. Extenditur autem à septentrione in meridiem per 600. millia passuum juxta sinum Codanum. Sed ejus latitudo ab ortu in occasum via est 15. mill. passuum.

Plin. Mela. Halmydessus, Almydissus Ptolemæo, Salmydissus Xenophonti, *Stagnara* Moletio, oppidum Thraciæ, in ora maris Euxini, inter Thiniæ & Philiæ promontoria, atque inter Byzantium & Apolloniam.

Plin. Call. Halmyris, *le Lac de nostre Dame du Danube*, teste Pineto, lacus Mysiæ interioris, quem efficit Danubius fluvius, inter Istropolim & ostia, ambitu 63. mill. pass.

Nicet. Halonæ, *Selbazar*, teste Leunclavio, à Turcis dictum, oppidum Joniæ, in Cariæ confinio, apud Mæandrum fluvium.

Plin. Halone, insula Propontidis, ante Cyzicum urbem, apud Proconnesum.

Plin. Halonnesus, insula maris Ægæi, inter Samothraciam ad occasum & Chersonesum Thraciæ ad ortum, 15. mill. pass. distans, parva. In ea olim solæ fœminæ, interfectis omnibus maribus, habitasse refert Pomponius Mela.

Strab. Halonnesos altera, insula maris Ægæi, Magnesiæ seu Joniæ adjacens, apud Erythras, inter Corycum & Argenum promontoria.

Cic. Haluntium, *S. Filadelfo*, oppidum Siciliæ quondam clarum, in ora ad occasum & Boream, excisum, cui oppidum S. Philadelphi suffectum est. Populi Haluntini Ciceroni. Vide Alontium.

Mela. Halycidon, *Pennais*, teste Poldo, portus Massiliensium, in ora Galliæ Narbonensis, sive ipsemet portus Massiliensis.

¶ Halycidon est ipsemet portus Massiliensis, *le port de Marseille*, teste Hen. Bouche. *Peccais* autem est arx cum Salinis magni proventus; ad ostia Rhodani, in Occitania, & in limite Provinciæ.

Strab. Plin. Ptol. Halys, *Lali* Nigro, *Casilirmar* Petro Gyllio, & interiùs *Osmaginebi*, & Turcis *Aytoxu*, teste Leunclavio, fluvius Asiæ ingens, ex Tauro monte profluens, Paphlagoniam à Cappadocia dirimens, & in Euxinum mare non longè ab Amiso se exonerans: Archelaidem urbem interluit. De quo Valerius Flaccus libro 5. Argon.

Transit Halys, longisque fluens anfractibus Iris.

Est & Halys fluvius Lydiæ, cujus meminit Herodotus & Ovidius libro 4. de Ponto eleg. 10.

Influit, & crebro vertice tortus Halys.

Hic Crœso fatalis fuit.

¶ Halys, qui Calis quibusdam, fluvius est Asiæ minoris. Fontes habet in Galatia, ubi juxta Gangre labitur; & rigatis aliquot urbibus tum Galatiæ tum Paphlagoniæ, ibi in sinum Amisenum cadit, 20. milliaribus ab Amiso in occasum.

Halyzia, Halyxea Ciceroni, Plinio, Alyzia Straboni, Axylis Ptolomæo, *Natalico* Sophiano, oppidum Epiri, in ora, inter Leucadem & Acheloum fluvium, à Leucade 15. mill. pass. teste Cicerone. Hic Lacedæmonii ab Atheniensibus navali pugna victi, teste Xenophonte. *Xeno.*

¶ Halyzia nunc, teste Luca Holstenio, est *Alcipo*, oppidum ad dextram Acheloi fluvii ripam; cùm omnes auctores id in Acarnania ponant, Natalico autem est ad ripam sinistram in Ætolia. Franciscus Saogallus *Trigordon* nunc vocari scribit, ubi magna supersunt antiquitatum vestigia.

Helyzones, populi Scythiæ Europææ (non Paphlagoniæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) qua & Halexones, sic dicti quòd undique mari circundentur, teste Herodoto libro 4. *Herod.*

Hamæ oppidum fuit Campaniæ, in monte, apud Cumas urbem excisam, ubi sylva adhuc nomen retinens, *Selva de Hami*, à lacu Tripergolino parum distans, à Cumis 3. mill. pass. *Liv.*

Hamænici, populi Sarmatiæ Europææ, in ora Mæoticæ paludis, inter ostia Borysthenis & Tanais incolentes (Forsan Hamaxici, quos ita positos habet.) *Strab.*

Hamaxobii, Hamaxobitæ Melæ, populi Scythiæ Europææ, circa Mæoticam paludem habitantes. Hamaxobitæ etiam dicuntur, quos Vadianus inter Moschos recenset. Hamaxobii sunt appellati, quòd vitam non in domibus, sed in plaustris degant, durè sordideque viventes, ut proverbio dici queant, qui vitam hujusmodi ducunt, *Hamaxobii*. Hamaxa enim apud Græcos plaustra significant: unde *Hamaxiaa* proverbialiter, quasi plaustralia Latinè dicuntur de rebus magnis & amplis, uti sunt plaustra. *Herod. Strab. Ptol.*

¶ Hamaxobii populi fuere Sarmatiæ Europææ versùs confinia parvæ Scythiæ, ubi nunc pars meridionalis Moscoviæ. Sed à palude Mæotide remoti erant.

Hamburgum, *Hambourg*, quasi Hammonia urbs, urbs amplissima, libera, & emporium celebre Germaniæ, in Saxonia, ad Albim fluvium, in Holsatiæ confinio, à Lubeca urbe 10. leucis in occasum, olim archiepiscopalis urbs; sed sedes Bremam, inde 20. leucis distantem, translata est, ab Hammone sive Hammane nomen habens, unde & Hammonopolis apud literatos dicitur. Unde in libro 4. Itinerarii Germanici sic: *Script. Sax.*

Hammonisque domos, non propugnacula Brema.

Sed apud alios alia est etymologia: ut in libro 7. Itinerarii:

Navigio Hamburgum teloque subivimus urbem:
Jupiter Hammonis calta hanc fuisse celebrem
Creditur; ast nomen dedit illi verius Hama.
Luctator terris longè notissimus illis.

¶ Hamburgum, *Hambourg* Gallis, urbs est præclara & munita Holsatiæ, atque ex præcipuis Hanseaticarum, 16. milliaribus Germanicis distat à Brema in Boream, & 6. à Stadia in ortum. Gaudet portu satis capaci, & huc usque navigia subvehuntur per Albis æstuarium. Ibi Alstera amnis in Albim cadit estque emporium celeberrimum, 18. milliaribus Germanicis distans ab Albis ostio in ortum. Crescit in dies amplitudine & numero civium; estque libera & sui ferè juris.

Hamela, *Arun*, fluvius Albionis, per oram Angliæ Australem apud Cicestriam urbem & Arundeliam oppidum influens. Est & urbs Germaniæ, in Saxonia, ad Visurgim fluvium, in Westphaliæ confinio *Hamelen*, inter Hildesiam 6. & Pederbornam 8. leuc. *Script. Brit.*

¶ Hamela, *Hamelen*, urbs est Saxoniæ inferioris, in Ducatu Brusvicensi, inter Hildesium ad ortum & Pa-

derbornam ad occasum. Ibi grandi clade affecti Austriaci à Svecis, sub dominio Ducis Hannoveriæ.

Hammæum littus, Ammonium Prolomæo, promontorium Arabiæ felicis: apud Arabiæ emporium, in ora maris Indici seu Rubri, *Capo d'Aden* Moletio. Ibi auri metalla, teste Plinio.

Plin. Solin. Hammanienses populi Africæ, inter Nasamones & Troglodytas: ubi domus ex sale fiunt, (tanta ibi salis est copia, & magnitudo) teste Solino, qui etiam ibi carbunculum gemmam reperiri testatur.

Prov. Rom. Hammaria, *Hammeren*, urbs Scandinaviæ, in Norvegia, episcopalis sub Archiepiscopo Nidrosiensi, à Bergis 30. leucis in ortum, Aslogam versùs 15. quæ & Hammaria & Hameria.

¶ Hammaris, *Hammer* seu *Lille Hammer*, urbecula est Norvegiæ, in Præfectura Aggerbusia, in confinio Dalecarliæ provinciæ Svecicæ. 31. leucis distat à Bergis in ortum, & 25. ab Asloga in Boream.

Plin. Hammonii, Ammonii Ptolemæo, populi Arabiæ fælicis, ad Ammonii sive Hammonium littus incolentes.

Plin. Hammonis fons, Viblo Sequestri lacus, noctu fervens, interdiu rigens, in Marmarica, apud Hammonis oraculum.

Hamptoni curia, *Hamptoncourt*, castrum Angliæ, In Midlesexia provincia, cum palatio superbissimo Regum Angliæ, à Thoma Cardinali Vollæo alias excitato, & ab Henrico VIII. perfecto, ad Tamesim fluvium, 8. milliaribus supra Londinum in occasum.

¶ Hamum, *Ham*, urbs Germaniæ, In Westphalia, ad Luppiam fluvium, in Comitatu Marchiæ, & in confinio Diœcesis Monasteriensis. 5. leucis Germanicis distat à Monasterio in austrum Arenbergam versùs, in dominio Electoris Brandeburgici. Dicitur etiam Hamma à quibusdam; estque urbs Hanseatica.

¶ Hamum, seu Hamrum, *Ham*, urbecula Galliæ permunita, in Picardia provincia, in Veromanduis, ad Somonam fluvium, media ferè inter Peronam ad Boream & Noviodunum ad austrum, 4. leucis à Quintinopoli.

¶ Hannebontum, *Hennebont*, oppidum Galliæ, In Britannia minori, aliàs permunitum, ad Blabiam fluvium, 4. leucis ab ora Oceani Aquitanici, & 3. a Blabia oppido In Boream.

Script. Bel. Hannonia, *Henault* vel *Hainault* Gallis, *Henegow* Germanis, regio & Comitatus Belgii, quam Scaldis fluvius interluit, olim Saltus Carbonarius; inter Artesiam ad occasum & Brabantiam ad ortum, ac inter Campaniam partemque Picardiæ ad austrum, & Flandriam ad Boream, ab Hania fluvio nomen habens. De ea libro 4 Itinerarii.

Hannonia tetigi fines, ubi Gallica lingua
Principium capit.

¶ Hannonia, *le Hainault* Gallis *Hannonnia* Hispanis & Italis, provincia est amplis Belgii, quam Scaldis fluvius alluit ex parte, & Henius amnis bifariam secat. Terminatur ab oriente partim Comitatu Namurcensi & partim Brabantia, a septentrione Flandria, ab occidente partim Flandris & partim Artesia, à meridie autem Picardia; subestque ex parte Regi Franciæ, & ea parte Regi Hispaniæ. Ejus primaria est Montes.

Urbes Hannoniæ:

Angianum, Angujen, *sub dominio Hispanorum.*
Athum, Ath, *sub dominio Francorum.*
Avenna, Avelnes, *Francorum.*
Binchium, Binche, *Francorum*,
Bochanium, Boochain, *Hispanorum.*
Condatum, Condè, *Hispanorum.*
Landrecium, Landrecies, *Francorum.*
Mariæburgum, Mariembourg, *Francorum*,
Malbodium, Maubeuge, *Hispanorum.*
Montes, Mons, *Hispanorum.*
Philippevilla, Philippeville, *Francorum.*
Quercetum, le Quesnoy, *Francorum.*
Valentiana, Valenciennes, *Hispanorum.*

¶ Hannovera, *Hannover*, urbs Germaniæ, in Ducatu Brunsvicensi, egregie munita, ad Leinum fluvium, & Ducum sedes, 3. leucis infra Hildesium in Boream Novostadium versùs, & 6. à Brunsvico in occasum. Ejus Princeps, qui Catholicus est & ex Ducibus Brunsvicensibus, possidet mediam partem Ducatus Brunsvicensis cum territoriis Calemburgico & Grubenhagensi, ubi urbes Hannovera, Hamela, Embeca, Neostadium, Gottinga, Northeimum, & Osteroda.

¶ Hanovia, *Hanaw*, oppidum permunitum Germaniæ, in Franconia, medium inter Francofurtum ad occasum & Ascibutgum ad ortum. Proprio Comiti paret. Sedet ad Kintium fluvium, qui paulò infra cadit in Mœnum; & varias hoc bello expertum est vices.

¶ Hantonia, *Hantshire*, provincia est seu Comitatus Angliæ meridionalis. Terminatur à meridie mari Britannico & Vecti insula, ab occasu Dorcestria & Viltonia, à septentrione Bercheria, & ab oriente Suffexia; estque satis ampla & culta. Ejus caput est Vintonia, *Winchester*, suntque etiam in ea Suthamptonia, *Santhampton*, oppidum lautum, Portus ostium, *Porthmouth*, & Rumsea, *Rumsey*, in mediterraneis.

Hanseaticæ seu Ansaticæ urbes, *les Villes Anzeatiques*, urbes sunt Germaniæ pro majori parte, quæ commercii causa convenerunt post piratica Danorum & Normannorum bella, fœdus inter se inierunt; collatisque pecuniis, etiam classes instruxerunt, & multa bella gesserunt. Sed nunc urbium illarum fama multùm imminuta est. Sic dictæ fuere aut à veteri voce Germanica Hansa, hoc est, *Assemblée*, aut à nomine Teutonico Hansa, hoc est, immunitas, quia illæ urbes multis privilegiis gaudebant. Porro in quatuor provincias distinguuntur, Lubecensem scilicet, Coloniensem, Brunsvicensem, & Gedanensem, habentque sibi sociatas urbes sexaginta quatuor, nimirum Vandalicas sex, Pomeranicas septem, Borussicas sex, Livonicas tres, Saxonicas tredecim, Westphalicas decem, Clivicas seu Marchicas sex, Transisalanas tres, Gueldricas septem, Frisicas tres. Lubeca, *Lubeck*, caput est totius Anzeatici fœderis. Habet autem junctas sibi civitates Vandalicas quinque, Hamburgum nempe, Rustochium, Wismariam, Stralsundam, & Luneburgum, ac præterea Pomeranicas, Stetinum, Anclamum, Golnoviam, Gripswaldiam, Colbergam, Stargardam, & Stolpam. Colonia Agrippina, *Cologne*, quæ anno 1481. Hanseaticarum urbium numerum auxit, primaria est secundæ regionis civitas; habetque sibi sociatas urbes Clivenses & Marchicas, Vesaliam, Duisburgum, Emericum, Warburgum, Unnam, Nammam; tum Westphalicas, Monasterium, Osnaburgum, Tremoniam, Susatum, Herfordiam, Paderborniam, Lemgoviam, Bilefeldiam, Lippiam, & Cosfeldiam; tum Goeldricas, Noviomagum, Zutphaniam, Ruremundam, Arenacum, Venloam, Elburgum, Hardervicum; & Transisalanas, Daventriam, Campos, Zuvollam; ac denique Frisicas, Groningam, Bolsverdiam & Staveram. Brunsvicum, *Brunswick*, primaria tertiæ provinciæ Hanzeaticæ civitas, habet sub se urbes Saxonicas, Magdeburgum, Goslariam, Embecam, Gottingam, Hildeshemium, Hannoveram, Ulam, Buxtehudam, Stadam, Bremam, Hammelam, & Mindam. Gedanum, *Dantzick*, primaria Prussiæ civitas, habet sub se Regiomontem, Colmariam, Torunium, Elbingam, Brunsbergam: Livonicas quoque urbes, Rigam, Dorpatum, & Revaliam. Est & in Norvegia Berga, *Berguee*, juris Hanzeatici.

¶ Hanax, *Hanax*, fluvius Africæ, oritur è vastis montibus in Abassinia, in confinio provinciarum Xaoæ & Oggeæ auctosque undis alterius fluminis dicti Machi, orientem versùs excurrit in regnum *Adel*, quod vulgò à Lusitanis appellatur regnum *Zeila*, cujus metropolim, dictam *Auca Gurrele*, præterlabitur. Dicitur hic aquarum mole nihilo minor esse Nilo, & 600. millia passuum cursu suo conficit: & quod Ægyptiis Nilus, id ipsum regno Adelis præstat fluvius Hanax, teste Isaaco Vossio.

Haphnia, *Copenhagen*, urbs Silandiæ primaria, Daniæ regia, & academia, à Vorburgo, urbe ejusdem insulæ, 15. leuc. Elsenorum urbem emporium ejusdem in ora versùs 6.

¶ Haphnia urbs est Selandiæ insulæ & Daniæ regni primaria. Distat 9. leucis a Varingburgo in Boream Elsenorum versùs; fuitque obsessa per aliquot menses à Rege Sveciæ hisce posterioribus annis, irrito tamen conatu. Dicitur etiam Hafnia. Vide ibi.

¶ Hapselia, *Hapsel*, urbs Livoniæ, in Estonia provincia & Vickeslandia regiuncula, ad sinum parvum cognominem in ora maris Baltici. Fuit antea episcopalis sub Archiepiscopo Rigensi. 2. leucis Svecicis distat a Lehalio in Boream, & 15. a Revalia in occasum; subestque Regi Sveciæ.

¶ Har-

¶ Harburgum, *Harbourg*, oppidum Germaniæ, io Ducatu Luneburgeusi, ad Albim fluvium, 2. leucis ab Hamburgo in austrum, & 6. à Luneburgo in occasum.

¶ Harcurtium, *Harcourt*, uppidulum Galliæ, cum castro, in Normaunia provincia & in Ebroicensi tractu, vix 5. leucis ab Ebroico in Circium, 2. à Bellomoutio in Boream. Hinc dicti Principes Lotharingi & Comes bello Percelebris hisce oltimis temporibus.

Tab. Peut. Hardebones, *Haedervvych*, oppidum Germauiæ inferioria, in Geldria, & ora sinus Flevi, inter Arenacum & Campenam 5. leuc.

¶ Hardervicum, *Haedervvyck*, urbs munita Belgii, in Gueldria Bataviea, & in Veluvia eractu, cum portu satis commodo ad ioteriorem sinum maris Austriui, & Anzeatica, cum academia, 7. leucia distat ab Vltraiecto in Cæciam, & 6. à Daventria in occasum. A quibusdam dicitur Hardebones. Vide ibi.

¶ Harflevium, *Harfleur*, oppidum Galliæ, in Normania provincia & in Caletensi tractu, ad Sequanæ æstuarium. 3. leucis distat ab Honflevio in Boream, & vix 2. à Portu Gratiæ in ortum.

¶ Harfordia, *Harford*, urbs Angliæ, ad Leam amnem, 15. milliaribus à Londino in Boream Cantabrigiam versùs. Ab ea regio adiacens dicitur Harfurdiensis Comitatus, *Harfordshire*, ioter Cantabrigrosem Comitatum ad Boream & Midelesexiam Comitatum ad austrum.

Ergi nat. Haristallium, *Herstel*, oppidum seu pagus Germaniæ, in Hassiæ & Thuriugiæ cousinio.

¶ Haristallium, seu Heristellium, locus celebris in Historia Caroli Magni, auctoribus Eginarto, Reginone, & Aimoino, qui eum ad Wiseram amnem describunt. Hodie adhuc locus *Heestel* superest ad Weseram seu Visurgim. Aliud Heristallium est apud scriprores ejusdem Caroli Magni in ripa Mosæ fluminis, nou procul à Leodiu. Hic hodie pagus est qui uomen quoque retiuet.

Scrip. Belg. Harlemum, *Haerlem*, urbs Batavorum, in Hullandia, Episcopalis sub Archiepiscopo Trajectensi, inde 9. leuc. in Bor. ab Amstelodamo 3. à Lugduno 8. in ortum, maxima urbs. De qua libro 4. Itinerarii: Nocte iterum pulsa, Harlemum contendimus: illic, &c.

¶ Harlemum, *Haerlem*, urbs est munita Belgii, in Hollandia Boreali, ad amuem Sparam, ubi ars Typographica putatur excogitata. Capta fuit & miserè devastata ub Hispania pimo bello Belgico, nunc autem subest Reipublicæ provinciarum unitarum. Distat 5. leucis à Lugduno Batavorum in Boream, 3. ab Amstelodamo in occasum, 2. ab ora maris Germanici, & 9 ab Vltrajecto in Circium. Ab ea lacus adiacens dicitur *Haarlemmermeer*, seu lacus Harlemi.

¶ Harlepolium, *Hartlepoole*, oppidum Angliæ Borealis, in ora littorali Diœcesis Dunelmensia, 10. milliari. Anglicis à Dunelmo in Eurum, & 5. à coufinio Eboracensis provinciæ in Boream.

Tab. Peut. Harlingi, *Haelingen*, oppidum Frisiæ occidentalis, in ora littorali, à Levvardia urbe 3. leue. in occasum.

¶ Harlingi, seu, & meliùs, Harlinga, urbs est Belgii & Frisiæ occidentalis, post Leovardiam primaria, munita, & expognatu difficilis, quia circumposita regio inundari potest. Gaudet portu satis capaci in ora maris Austrioi, & sub dominio provinciar. unitarum Belgii.

Bibl. Harma, sive Horma, *Ramar*, teste Tudelensi, oppidum Palæstinæ, in Tribu Iuda.

Steph. Harma, vicus erat Bœotiæ, in finibus Tanagræorum, id uominis sortitus à curru Amphiarai eo loci, excusso Amphiarao, inani delato. Alius ejusdem nominis fuit in Attica, ubi Adrastus curru confracto opera Arionis servatus est. Vnde, cum tribus ea eo loco observantibus fulgur, ut eo viso sacra Delphos mitterent, ortum est adagium, *Vbi per Harma fulgur*, de iis quæ serò & admodum rarò eveniunt. Auctor est Strabo libro 9.

¶ Harmastis, urbs Asiæ, in Iberia, quæ & Armactica dicta, est nunc *Cari*, ex præcipuis totius Georgiæ, teste Sansone.

Thuc. Harmatus, oppidum Troadis, in Æolidis coofinio, in ora, contra Methymnam urbem Lesbi. Populi Harmatopolitæ Plinio.

Harpadium, *Arpala*, oppidum Hirpinorum, in Campaniæ confinio, ubi Furcæ Caudinæ, (vide Hirpinum) Ab Avella 4. mill. pass. intra montes.

Thuc. Strab. Harpagia sive Harpagium, locus Mysiæ, in Asia, apud Cyzicum urbem, Pario propior, ubi Ganymedem à Jove raptum Poetæ fabulantur: sic à rapina dictus,

Harpasa, urbs Cariæ, ad Harpasum fluvium, apud Prienen & Mæandrum, episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano. Non procul cautes ingens, digito mobilis, immobilis verò toto corpore, teste Plinio libro 2. cap. 96. *Plin. Liv. Ptol.*

Harpinnates, fluvius Peloponnesi, per Elidem fluens & Harpinnum oppidum alluens. *Pauf.*

Harpis, *Licostomo*, teste Nigro, oppidum Mysiæ inferioris, ad Lycostomum Istri ostium. *Plin.*

Harponium oppidum Lucaniæ, apud Vicenumum. Vide Arponium; scribitur enim cum & sine aspiratione. *Dird.*

¶ Harria, *Harrie* seu *Harnland*, provincia Livoniæ, in Estonia, in ora littorali sinus Finnici, ubi Revalia, *Revel*, totius Estoniæ caput, sub dominio Svecorum.

¶ Hartzeroda, *Haertzerode*, castrum Germaniæ, in Saxonia superiori & in Principatu Anhaltino, ad Selkam amnem, 12. mill. pass. à Northusia in Cæciam Magdeburgum versùs, ubi sedes unius ex quinque Principibus Anhaltinis.

Harudes, populi Galliæ Transrhenani, Sequanis finitimi, quorum urbs *Costentz* à Cœnali putatur: cùm Constantia sit in Svevia, a Sequania longè distans. *Cæs.*

¶ Harvicum, *Harvich*, oppidum est munitum Angliæ, cum portu percapaci, in Essexia provincia, in ora Oceani Germanici, ubi Stura fluvius in eum se exonerat, prope confinia Suffolciæ.

Hasbania, *Haspengavv*, regio Brabantiæ, sub ditione Leodiensi: cujus caput est Fanum S. Trudonis, oppidum, *S. Truyen*. *Sieg.*

¶ Hasbata, *Hasbat*, provincia regni Fezzæ, in Africa, magis in Boream tendens versùs fretum Herculeum, ubi urbes Tingis, Cepta, & Arzilla.

¶ Hascora, quæ & Escura, *Hascoru*, provincia est regni Marocbii, inter provincias Ducalam ad Boream, Marochiam ad meridiem, & Tedlesam ad ortum. Ejus urbs præcipua Elmandina dicitur.

¶ Haspahamum, seu Aspahamum, *Hispaham* seu *Haspaham*, urbs Asiæ, Persiæ nunc præcipua, amplissima & splendida, cum superbissimo Palatio regio & tribus amplis suburbiis, in provincia *Hyerach* dicta. Ibi commoratur Persarum Rex; crescitque in dies. Sunt qui credant dictam fuisse Hecatompilon antiquitus: estque ferè media inter Tabrisium ad Boream & Armuzium ad austrum.

Hassi, seu Bassi, ut alii legunt, populi Belgii, quorum oppidum *la Bassée* dicitur, in Artesia, in Flandriæ confinio, ab Atrebatensi urbe 8. leucis in Boream, à Bethunia 3. in ortum. *Plin.*

¶ Hassi, seu Bassi, quibusdam sunt populi Belgii, ubi nunc oppidum *la Bassée*, in Flandriæ Comitatu et in confinio Artesiæ, alias munitum; 5. leucis ab Atrebato in Boream, sub dominium Regis Franciæ pace ab Aquisgranum sancita.

¶ Hassia, *Hessen* Germanis, *la Hesse* Gallis, provincia est Germaniæ, in Circulo Rheni, inter Weteraviam ad occasum et Westphaliam ad septentrionem, Franconiam ad meridiem, & Thuringiam ad ortum. Ejus Principes Lantgravii dicuntur, subestque autem tribus Principibus Lantgraviis, nempe Casselensi, Marpurgensi & Darmstadiensi. Sed deficiente Marpurgensi, sine prole, Casselensis majorem partem ditionis consecutus est, & Darmstadiensis minorem tantùm recepit.

¶ Hassiæ Casselensis Lantgravio subsunt Hassia propria ubi Cassela, Comitatus Zigenemensis, Abbatia Herosfeldensis, pars orientalis Comitatus Valdecensis, pars Borealis principatus Marpurgensis, quatuor Præfecturæ Comitatus Scaumburgensis in Westphalia, prope Mindam, & Smalcada urbs Principatus Hennebergensis, cum aliquot locis Veteraviæ.

Hassia Casselensis urbes:

Cassella, Cassel.
Escuvega, Eschvvege.
Herosfelda, Hirschfeldt.
Marpurgum, Marpurg.
Rotenburgum, Rotenburg.
Smalcalda, Smalkalden.
Waldecum, Valdek.
Zigenemium, Ziegenhaim.

¶ Hassiæ Darmstadiensis Lantgravio subsunt pars minor seu australis Principatus Marpurgensis, ubi Giessa & Butzbachium, & Geravia, ubi Darmostadium.

Hasta, urbs Liguriæ, ad Tanarum fluvium, episco-

palis sub Archiepiscopo Mediolanensi, (vide Asta) sic à Claudiano, de 6. cons. Honorii.

- nec plus Pallentia rebus

Contulit Ausonii aut manus vindicis Hasta.

Clau. ¶ Havana, *la Havana*, portus celeberrimus & capacissimus Americæ septentrionalis, in Cuba insula versùs Boream, & e regione Capitis Floridæ, ubi appulunt classes Hispaniæ. Oppidum ei adiacet permunitum, dictum *la Havana* seu *S. Cristoval de la Havana*, cum valido Hispanorum præsidio & arce.

Prov. Rom. Havelburgum, *Havelburg*, urbs Germaniæ, in Marchia Brandeburgensi, episcopalis sub Archiepiscopo Magdeburgensi, inde 10. leuc. in Cæciam, ad Havellam fluvium.

¶ Havelburgum, meliùs dicitur Havelberga, *Havelberg*, urbs episcopalis Germaniæ, in ditione Electoris Brandeburgici, ad Havelam fluvium, qui uno milliari infra cadit in Albim; estque 10. leucis infra Magdeburgum in Boream, & 8. à Brandeburgo in Circium.

Bede, Haugustaldium, Haugustaldia aliis, urbs olim episcopalis Angliæ, sub Archiepiscopo Eboracensi, nunc pagus agri * Ebor censis. Vide Augustaldia. (* Lindisfarna.)

Procop. Hebdomum suburbium erat Byzantii, ab eo 7. mill. pass. distans.

Bibl. Hebræi populi notissimi Palæstinæ, ab Heber pronepote Sem, teste D. Isidoro. Vide Iudæi. Statius libro 5. sylv. carm. 2.

Thura, Palæstini simul Hebraique liquores.

Script. Scot. Hebrides, insulæ Albionis, sive Scotiæ occiduæ adjacentes, * *Ilis* vulgò. Vide Ebudæ. Harum sedes episcopalis in oppido S. Columbi esse solet sub Archiepiscopo Glasquensi. (* *Ila* quidem vulgò dicitur Epidium, una Hebridum.)

Auson. Hebromagum, sive, ut aliis videtur, Hebromanum, pagus Aquitaniæ, *Embran* seu *Brau* Vineto, apud Blaviam oppidum, vel *Bourg*, teste Scaligero, oppidum à Burdigala, 4. leucis, ad Durani fluvii cum Garumna confluentiam, è regione Pauliaci Vide Ebromagum. Est autem Ebromagus sive Hebromagus pagus ab Hebromano diversus, in Gallia Narbonensi, inter Carcasonem 5. & Tolosam 10. leuc. occurrens. De Hebromano Ausonius epistola 24.

Hebromani jam tecta subis, jam prædia fratris.

Lib. Reg. Hebron, Eleutheropolis Antonino, *Cal'il*, teste Iusto Gystellio, incolis & aliis *Ebron*, urbs Palæstinæ olim episcopalis, nunc pagus ab Hierosolymis 20. mill. pass. in meridiem & Africum Ascalonem versùs.

¶ Hebron, urbs Palæstinæ, antea Cariath Arbe, id est civitas quatuor, quod quidam Græca voce Tetrapolim interpretati sunt: civitas antiquissima, 7. annis ante Tanim Ægypti condita, sub Chananæis, urbs regia, postea in Tribu Iuda, & Levitis data, totius Tribus maxima, & Davidis Regis per septem annos regia, tempore Christianorum episcopali sede insignita; qua tandem destructa, nova Hebron in vicino loco constructa est.

Strab. Plin. Mela, & al. Hebrus, *Mariza* Leunclavio & aliis, fluvius ingens Thraciæ, ex Hæmo monte oriens, ac in Ægæum mare Philippopoli, Hadrianopoli, & Traianopoli urbibus abluti, inter Maroniam & Ænon urbes, exiens. Virgilius libro 4. Georgicorum:

Gurgite cum medio portans Oeagrius Hebrus.

Hebudæ, insula Scotiæ. Vide Ebudæ.

Suid. Hecates insula parva maris Ægæi, apud Delum, quæ & Psammite; sic ab Hecate maga, ut videtur, dicta, de qua Ovidius libro 7. Metamorphoseon:

Ibat ad antiquas Hecates Perseidos aras.

Polyb. Hecatombæum, locus Achaiæ, in Peloponneso, circa Dymam urbem, ab hecatombe sacrificio.

Plut. a. Ptol. Hecatompedum, *Sopata* Sophiano, urbs Epiri, in Chaonia regione, Elymæ urbi finitima.

Eusta. Hecatompolis, Cretæ insula, sic dicta à centum urbibus quibus sub Minoe Rege constabat. Sicuti & Laconica, teste Strabone.

Polyb. Strab Plin. Q. C. & al. Hecatompylos, *Hispahan* Castaldo, *Ier* Thaveto, & *Iezdi*, urbs Parthiæ maxima & regia, a 100. portis dicta, inter Ecbatana ad occasum 150. & Alexandriam Ariæ in ortum 565. mill. pass. distans. Sic etiam Thebæ urbs Ægypti dicta, à numero portarum; sicuti Thebæ Bœotiæ Heptapylos à 7. portis.

Strab. Herod. Steph. Hecatonnesi, insulæ plures parvæ maris Ægæi, inter Lesbum & Troadis oram, numero 20. teste Strabone 40. apud Timosthenem, sed 100. nomen ipsum indicat; potiùs scopuli quam insulæ.

¶ Hecla, *Hecla*, mons Islandiæ peramplus & ignivomus, ex quo non tantùm ignes, sed etiam fulgura emicant permista quasi fulminibus. Est in parte meridionali insulæ, quæ ab indigenis *Sudlendingafiordung* dicitur, versùs urbem *Saalholt* episcopalem.

Hectodurum, *Ebbat*, teste Laaio, oppidum Rhætiæ, in Svevia, inter Campodunum 3. & Curiam in austrum 7. leucis. Vide Ectodurum; nam & sic scribitur. *Ptol.*

¶ Hectodurum, seu Ectodurus, alia est *LeurKirck*, oppidulum Sveviæ, 3. leucis à Campoduno in occasum, in ditione Austriacorum.

Hedena, *Hesdin*, oppidum cum arce permunita Belgii, in Artesia, in finibus Picardiæ, ab Attrebatibus 5. leucis in occasum, à Fano Divi Pauli 4.

¶ Hedena, *Hedin*, arx est permunita Artesiæ, ad Quantiam fluvium, in limite Picardiæ. Capta fuit anno 1639. à Rege Franciæ, cui etiamnum subest. Distat 7. leucis ab Abbavilla in Boream, & 4. à Monstrolio in ortum, intra paludes. Excitata fuerat alias ab Hispanis contra Gallos; à quibus pluries capta, tandem ipsis cessit pace ad Pyrenæos sancita.

Hedeta, quæ & Leria, *Liria*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in regno Valentiæ, ab ea 4. leucis in occasum, à Sagunto 2. Populi Hedetani & Sedetani Plinio & Livio. *Ptol.*

¶ Hedeta, seu Edeta, *Liria*. oppidum Celtiberorum aliàs, nunc castrum est regni Valentiæ, ad Turiam fluvium.

Hedimeles, mora Atticæ, cuius meminit Iuvenalis satyra 6. *Iuven.*

*Qua tener * Hemidales operam dedit, hoc tenet, hoc se Solatur.*

(* Nisi Hedimeles vel Hedymeles in hoc versu sit nomen citharœdi.)

Hedonacum, vicus Bœtiæ ubi, Narcissi fons qui & Donacum legitur. *Pausan.*

Hedones, regio Thraciæ, in Macedoniæ confinio, ubi Hedones populi Stephano. *Ptol.*

Hedres. Vide Edres. Andros Plinio, & Andium Antonino, insula Hiberniæ deserta, *Lister* incolis. Aliis e insula Oceani Britannici, *Enbly*, & Anglicè *Berdsey* teste Camdeno. *Ptol.*

¶ Hedros, seu Edros, & Adros, est *Berdsey*, insula parva Angliæ, in ora Walliæ Borealis & Arvoniæ provinciæ.

Hedua, quæ & Augusta Heduorum, & Augustodunum, *Autun*, urbs Galliæ Celticæ, episcopalis sub Archiepiscopo Lugdunensi, in Burgundiæ Ducatu. Populi Hedui Plinio, Ædui Cæsari. Hos Thesaurus Linguæ Latinæ Arvernis finitima non bene facit. Vide Augustodunum. De Heduis Andreas Alciatus in emblem. *Sidon.*

Bituricis vervex Heduis dat fuscula nomen.

Hedylium, mons Bœotiæ, a Parnasso Cephiso fluvio divisus. Hedylius Plutarcho. *Suid.*

¶ Hedyphon Straboni, Babyloniæ regionis fluvius, fortè Hedypnus Plinii, quem scribit in Eulæum recipi. *Steph.*

Hegaleos, mons Atticæ nemorosus, cuius meminit Statius in libro 12. Thebaidos:

Dives & Hegaleos nemorum, Parnesque benignus.

Hegetmatia, *Lignitz* Villanovano, urbs Germaniæ, in Slesia, ex primis post Vratislaviam, à qua 6. leucis in occasum recedit, Gorlitium versùs 9. *Ptol.*

Hegonis *Egospotamos* Nigro, aliis *Palnam*, promontorium Macedoniæ, inter Thessalonicam & Cassandream, apud ostia Chabrii fluvii, qui *Egospotamos* ibi dicitur. *Ptol.*

¶ Hegovia, *Hegow*, tractus est Germaniæ, in Svevia regione, inter lacum Celleorem ad ortum & Sylvam Nigram ad occasum, via ad 6. milliaria Germanica extensus, ubi sunt Lantgraviatus Nellemburgicus, sub Austriacis, cum oppido *Stotack* dicto, Duellium, *Hohent Wiel*, sub Duce Wirtembergico, & aliquot alia loca.

Hegua, Ægua Straboni, Ategua Cæsari & aliis, oppidum Hispaniæ Bæticæ. Vide Ategua. *Plin.*

Heideba, *Schleswick*, teste Crantzio, urbs Holsatiæ, seu Cimbricæ Chersonensi, in Holsatiæ & Iutiæ confinio, Ducatus, & urbs episcopalis anno salutis 948. sub Archiepiscopo Lundensi effecta, ad * Eydoram fluvium, ab Hamburgo & Lubeca, urbibus maximis Saxoniæ, 16. leucis in Boream distans (* potiùs ad Sliam fluvium.) *Sax.*

¶ Heideba, *Slesvvick*, Crantzio, urbs est Daniæ, in Iu- *Gram.*

tia

Gram. tia meridionali, Ducatus Slesvicensis caput, ad Sliam fluvium, qui in mare Balticum se exonerat aliquot leucis infra. 4. leucis distat à Rensburgo & a confinio Holsatiæ in Boream, totidem à Flensburgo in austrum, 5. autem ab Husumo in ortum. Ei adjacet Gottorpia arx, obi Ducum sedes è stirpe Regum Daniæ & Ducum Holsatiæ.

Script. Germ. Heidelberga, *Heidelberg*, urbs Germaniæ, in Svevia, apud Franconiæ limites, Palatinatus præcipua, & academia anno salutis 1346. erecta, intra montes, proxima Spiræ, inde 3. leucis in ortum distans.

¶ Heidelberga, *Heidelberg*, urbs est Germaniæ, in Circulo Rheni & Palatinatus inferioris, seu Rheni caput, ad Neccarum fluvium, in confinio Sveviæ, à qua vix 4. leucis distat. Castrum habet probè munitum in colle, ubi sedes est Principis Electoris. 3. leucis distat à Spira in Cæciam. Pluries capta & miserè devastata fuit ab Hispanis & aliis durante ultimo bello Germanico. Nunc autem reparatur in dies, estq; satis magnifica & elegans cum ponte ligneo ad Neccarum; ibique instituta fuit Academia anno 1346. à Roberto Comite Palatino.

¶ Heilsberga, *Heilsberg*, oppidum Poloniæ in Prussia regia, cum arce, ad fluvium *Alle*, in qua sedes Episcopi Varmiensis. Anno 1240. condita est, & 8. milliaribus Germanicis distat à Regio monte in meridiem.

¶ Hela, *Heila*, oppidulum est Poloniæ, in Prussia regia, ad apicem sinus *Pautzkervvick* dicti, & pro majori parte à mari Baltico circumdatur, anno 1572. hoc oppidulum incendio oborto conflagravit, postea utcumq; reparatum fuit. Distat 4. milliatibus Germanicis à Gedano in Boream.

Helectrides insulæ. Vide Electrides.

¶ Hellelus, *Ill*, fluvius Germaniæ, oritur propè Ferretam, in Sundgovia; deinde per Alsatiam superiorem labens. Mulhusium, Ensisheimum, Colmariam, Schlestadium, & Benofeldam, rigat, uti & Argentinam, infra quam Rheno miscetur.

Oros. Zos. Aur. vict. Helena, *Elna*, urbs Hispaniæ citerioris maritima, in Catalauniæ & Galliæ Narbonensis confinio, apud Ruscinonem, seu, ut nunc vocant, Parpinianum, 2. leucis distans, episcopalis sub Archiepiscopo Narbonensi, inde 11. leuc. in austrum Gerundam versùs totidem, apud Caucoliberim, cui in episcopali sede successit.

¶ Helena, *Elna*, Gallis *Elne*, urbs est parva Galliæ Narbonensis, & Comitatus Ruscinonensis, in colle, ad amnem *Tech*, antea sub dominio Regis Hispaniæ, nunc autem Franciæ adjecta ab anno 1640. Aliàs erat episcopalis, sed anno 1604. ejus Episcopatus Perpinianum translatus fuit à Clemente VIII. Via distat una leuca ab ora maris Mediterranei, & 3. leucis Gallicis à Perpiniano in austrum Caucoliberim versùs, à quo pari spatio distat.

Prot. Helena altera, quæ & Helenopolis, urbs Bithyniæ episcopalis sub Archiepiscopo Nicomediensi, apud oram Propontidis, & ostia Draconis fluvii, sic à Constantino Magno in Helenæ matris honorem dicta.

Strab. Plin. & al. Heleoe, quæ & Macris Steph. *Macronisi* Sophiano, insula maris Myrtoi, Eubœæ proxima, inter Sunium Atticæ promontorium ad occasum, & Ceam insulam ad ortum 5. mill. pass. sita, sic ab Helena ibi à Paride stuprata, teste Mela. Sed Macris ab Helena diversa 3. mill. pass. abest, à Sunio promontorio 7.

Eusta. Helenium, Helenios Stephano, insula parva Ægypti apud Canopum urbem.

Script. Germ. Helenopolis, *Franckfort*, teste Munstero, urbs Germaniæ clarissima, & emporium Germaniæ totius celeberrimum, urbs libera Franconiæ ab Mœnum fluvium, à Magontia urbe 4. leucis distans in ortum, à Spira 12. Helenopolis altera Bithyniæ. Vide Helena.

¶ Helenopolim olim dictam scribit Munsterus eam Germaniæ urbem, quam hodie *Francfurt am Main* appellant sed quando aut à quibus non addit. Urbs est ad Mœnum fluvium, eleganter exstructa, cum ponte lapideo insigni, cui ab altera fluminis ripa annexa est urbecula *Saxenhausen*, eidem obediens. Duabus hæc urbs in anno nundinis & Imperatorum electionibus nobilem se reddit. Vide Francofurtum.

In Antonic. Helenopontus & Hellenopontus, regio Bithyniæ quæ & Pontus dicitur Ptolemæo, inter Bithyniam & Paphlagoniam, mari Euxino opposita. Sed Helenopontus in libro Conciliorum magis patet, Paphlagoniam cum parte Cappadociæ complectens, cum Amasea metropolis in ea reponatur.

Ovid. Heletni lucus circa urbem Romam & Tiberim fluvium erat. Ovidius 6. fast.

Adjacet antiquus Tiberinæ lucus Heletni.

Cæs. Helenteri, populi Aquitaniæ, Cadurcis proximi, quorum oppidum *Orillac*, urbi S. Flori propinquum. Horum regio Vigeneren, *Vivaretz* dicitur. Sed hæc regio apud Rhodanum fluvium longè distat à Cadurcis (quibus hi populi ex Cæsare erant finitimi) Ruthenis & Velaunia intersitis.

¶ Heleutheri aliis populi erant ubi nunc Albigensis tractus, *l'Albigeois*, cujus urbs primaria Albiga, longè ab Oteliaco, in austrum distans, Brietio & Sansone testibus.

Plin. Helia, insula parva Siciliæ, apud Drepanum urbem, in ora occidua. Helia item Bedæ, & Elia, *Ely*, urbs episcopalis Angliæ, sic ab anguillis (quas Angli *Eeles* vocant) dicta, quarum ibi ingens copia, ob multas aquas, quibus uti insula continetur. Cantabrigiæ proxima.

Polib. Pauf. & al. Helice, *Niora* Moletio, oppidum Peloponnesi, in ora Achajæ, Buræ proximum, ab Ægio 40. stad. distans, aquis absorptum, teste Ovidio libro 15. Metamorphoseon:

Si quæras Helicen & Buram Achaidas urbes,
Invenies sub aquis.

Strab. Plin. Pauf. Helicon, & aliàs Helycon, *Helicona*, mons Bœotiæ, à Poetis decantatissimus, Musis sacer, Parnasso vicinus, inter illum & Thebas, qui incolis *Eialia* dicitur. Sed Helicon Thebas attingens locus est. Ejus meminit Ovidius libro 2. Metamorphoseon:

Virgineasque Helicon, & nondum Oeagrius Æmus.

Hinc Heliconius, a, um, adiect. & Heliconides, ac Heliconiades Musæ. Statius libro 7. Thebaid.

Horrent Tyrrhenos Heliconia plectra tumultus.

Pauf. Helicon item, fluvius Macedoniæ, Dium urbem præterfluens, qui Ptolemæo Pharybus, Libro Baphyrus, & Lycophro Bephyrus dici videtur, *Faribe*. Helicon quoque Ptolemæo fluvius Siciliæ, *Olivieri*, teste Fazello, vel *Oliverio*, inter Mylen & Tyndarium fluens.

Arri. Ptol. Heliopolis, quæ & Thebæ Diodoro Siculo, Solis oppidum Plinio, *Bethsemes*, & Arabicè *Bahalbeth*, urbs Ægypti episcopalis, teste Guillelmo Tyrio, apud Babylonem, ab Israelitis, cùm essent in Ægypto, condita, teste Divo Isidoro libro 5. etymolog. Hic Mithras Rex primus obeliscos erexit, Solique dicavit, auctore Plinio libro 36. capite 8. Fuit & * Heliopolis oppidum Ciliciæ, patria Chrysippi Philosophi, Solino. (* Sic vetera Solini exemplaria plerumque habent, at corruptè pro Soloe: in proclivi erat ut quis pro urbs Soloe legeret urbs Solis, hoc est, Heliopolis.)

Plin. Ptol. & al. Heliopolis altera, *Balbec* Postello, *Marbech* Leunclavio, urbs Phœnicis, ad Libanum montem, inter Laodiceam 60. & Damascum 70. mil. pass. ab Abyla 32. ex Itinerario Antonini, olim episcopalis, postea metropolis effecta sub Patriarcha Antiocheno.

¶ Heliopolis urbs fuit Asiæ minoris, in Phrygia, apud Michaelem Glycum 4. statuam hinc avexisse Constantinum Imperatorem & Constantinopoli columnæ imposuisse idem addit.

Heliopolis item, urbs Germaniæ, id est, Solis oppidum, Soltvedelia, nunc *Soltvvedel*, in Marchia, inter Gardilebiam 5. & Olzeniam 6. leuc. versùs Luneburgum.

Stat. Hilisus, fluvius Peloponnesi, sive Atticæ, ut aliis videtur, à Statio libro 4. Theb. memor.

Lambit, & anfractu riparum incurvus Helisos.

Cæs. Plin. Tac. Helium, *die Wael*, teste Ortelio, ostium Rheni occidentale, in quo Mosa cum Rheno in Oceanum effunditur. Sed *die Wael* Vahalis fluvius est pars Rheni, quæ Mosæ commiscetur.

¶ Helium, ostium Rheni, quod & Occidentale seu & Mosæ ostium, erat juxta Helium castrum, in parte australi Bataviæ, ubi Brilla urbs sita est; vocaturque nunc *Die Maes* incolis, *la Meuse* Gallis, teste Ortelio.

Strab. Hellas, oppidum Thessaliæ, inter Pharsalum & Melitæam. Est & regio eadem Græciæ apud Strabonem & Plinium. Populi Helenes, ab Hellene Deucalionis filio dicti.

¶ Hellas aliquando sumitur à quibusdam pro tota Græcia, veriùs autem fuit pars Græciæ, quæ aliter Achaja dicta fuit: sub qua fuere Attica, Megaris, Bœotia, Phocis, Locri, Ætolia, & Doris. Terminabatur à septentrione Macedonia & Thessalia, ab oriente mari Ægæo, ab occidente mari Jonio, & à meridie sinu Corinthiaco & si-

nu Saronico. Hæc regio nunc *Livadia* dicitur, subestque tota dominio Turcarum.

Vrbes Helladis, sive Achaja exstantes:

* Ægina, (*Eagia.*)
Aquila, olim Calydon, (*Aston.*)
Athenæ, (*Setines,*)
Aulis, (intercidit.)
Calydon. Vide Aquila.
Coronea, (*Corona.*)
Daulis, (*Daulia.*)
Delphi, postea Salona.
Elatia, olim episcopalis Phocidis,
Marathon, (*Marathona.*)
Megara, (*Megara.*)
* Naupactum, (*Lepante.*)
Opus, olim episcopalis cùm staret, (*in ruinis jacet.*)
Salona, olim Delphi, episcopalis Phocidis, sub Naupacto, (*Salona.*)
Tanagra Bœotiæ, olim episcopalis, (*Anatoria.*)
Thebæ, (*Stives.*)
Thermopylæ, (*non est urbs, sed locus,*)
Thespiæ, (*Tespe.*)

Strab. Hellenes *Pontevedra*, teste Mariana, populi & oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora occidentali Callaicorum, à Tyde urbe 8 leucis recedens.

Hellenopolis. Vide Helenopolis.

Xeno. Strab. Plin. Hellespontus, *Stretto di Gallipoli* Castaldo, *Braccio di San Giorgio* Volaterrano, angustia maris inter Sestum urbem Thraciæ in Europa, & Abydum urbem Phrygiæ in Asia, apud Xenophontem 8. stadiis, apud Plinium 7. tantùm distantes. Hujus & Propontidis longitudo 188. mill. pass. est, teste Plinio. Quod fretum variè nominatur. Sestiacum pelagus Ausonio, cui etiam Freta Abydi, Fretum Abydenum Appiano. Alexandrino, Pontus Phryxæus, Lucano. Phryxea æquora Valerio Flacco, Phryxi semita Statio, Athamantiticis fluentum Apollonio, Ægæum fretum Pacuvio. Nomen habet ab Helle filia Athamantis Regis Thebarum, quæ ibi decidens submersa est.

¶ Hellespontus, fretum seu angustiæ maris, inter Thraciam & Asiam minorem. Extenditur à septentrione in meridiem per 45. ferè milliaria, nempe à Propontide usque ad mare Aegæom. Maximè autem restringitur ad austrum inter Sestum & Abydum arces permunitas Turcarum, quæ vulgo *les Dardanelles* dicuntur. Fretum autem vocatur *Destroit de Gallipoli* ab urbe Gallipoli ei adiacente, seu etiam *le bras de S. George*, Belgis *S. Joris arm.* Dicitur adhuc aliquando *les bouches des Dardanelles* a quibusdam.

Ptol. Hellespontus quoque, regio Asiæ, pars Mysiæ, mari prædicto exposita: in qua urbes sunt Cyzicus, Parium, Lampsacus, Abydus, cum Dardano. Populi Hellespontii Plinio. Hinc Hellespontiacus, & Hellespontieus nomen gentis, ut Hellespontiaca Sibylla, quæ vixit Solonis, & Cyri temporibus, teste Lactantio. Ovidius libro 4. fast.

Perque urbes Asiæ longum petit Hellespontum.

Virgilius libro 4. Georgicorum:

Hellespontiaci servet tutela Priapi.

Plin. Helleviones, Helvæones Ptolemæo, sive, ut alii legunt, Æluæones, Hellusii Tacito. Helli Ammiano, populi Germaniæ, quorum locus *Heil*, in ora ad sinum Venedicum apud Dantiscum urbem, teste Willichio.

¶ Hellevionea, seu Hilleviones, populi fuere Scandinaviæ, Cluverio, Brietio, & aliis testibus, ubi nunc Hallandia provincia Sveciæ, prope fauces sinus Codani, longè a Dantisco in occasum. Ortelius eos putat quos Dalecarlos hodie vocant. Hilleviones enim Cimbrica lingua, quæ Scandinavica est, Monticolam significat. Habitant enim hi ad Sevonem montem, Riphæis non minorem, ut inquit Plinius.

Plin. Hellopes, *Lopesia*, teste Pineto, populi Epiri, circa Dodonem, quorum regio Hellopia Straboni, vulgo *Lopesia.*

Vet. In. Hellum, sic in codice Theodosiano, *Ell*, vicus Germaniæ superioris, in Alsatia, ad Hellum fluvium sive Ellum, apud Colmariam urbem, Elegia scriptoribus mediæ ætatis.

¶ Hellum aliis est Helellus & Elcebos, *Ell*. Vicus est Alsatiæ inferioris, versus Argentinam, uno milliari a Benofelda. Vide Elcebus.

Scrip. Germ. Helmesladium, *Helmstat*, urbs Germaniæ, & academia Saxoniæ, media inter Magdeburgum ad ortum & Brunopolim ad occasum, 6. ferè leucis dissidens, Halberstadio proprior: Hemopolis apud literatos.

¶ Helmestadium, *Helmstat* seu & *Halemstat*, urbecula est parva & vix alicujus nominis, alias sub proprio Abbate; nunc autem paret Duci Brunsvicensi ab anno 1490. estque in limite Ducatus Magdeburgensis, media inter Magdeburgum & Brunsvicum itinere.

¶ Helmestadium, *Helmstede*, urbs munita, cum portu, in Hallandia provincia, & in ora littorali sinus Codani, versùs limites Scaniæ. Subest dominio Regis Sveciæ ab anno 1645. pace ad Bromsbroam confecta.

Helorus, Elorus Athenæo, Eleiporus Polybio, Ellepores Æliano, fluvius parvus magnæ Greciæ, inter Cauloniam & Scyllacium fluens, ubi Græci à Dionysio victi.

Helorus, & Helorum, urbs Siciliæ eversa, cum fluvio cognomine. Vide Elorus. Sil.

Helos Ptelcon, & Dorion, tria oppidula Laconicæ, ad sinum Laconicum proxima, quorum meminit Statius libro 4. Thebaid. Strab. Pausan. Tac.

Quos Helos, & Ptelcon, Geticæ quos flebile vati Dorion.

¶ Helsingfordia, *Helsingfort*, urbecula Sveciæ, in Nylandia parte Finlandiæ, in ora littorali sinus Finnici, ubi recipit amnem Wandam. Gaudet portu utcumque capaci.

¶ Helsingia, *Helsingie*, provincia Sveciæ, inter Dalecarliam ad occasum, Jemptiam & Medelpadiam ad Boream, & sinum Bothnicum ad ortum, ubi oppidum præcipuum *Kuduuikfavalaia*.

¶ Helsingoburgum, *Elsinborch*, oppidum munitum Scaniæ provinciæ, cum portu in ora Sundicum fretum, & è regione Zeelandiæ insulæ & Ellenoræ urbis, antea sub dominio Regis Daniæ; sed ab anno 1660. factum est Svecici juris pace ad Roschildam.

Helvæ, *Elvas*, urbs Lusitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Eburensi, inde 8. leuc. in Boream, a Pace Augusta 3. in regno Portugallico.

Helvæ. *Elvas*, urbs est Hispaniæ, in Portugallia, quæ a Castellanis *Yelves* dicitur. Probè munita fuit hisce ultimis temporibus, & sedet juxta amnem Caiolam, una leuca tantùm ab Ana fluvio, in provincia intra Tagum & Anam. Frustra obsessa fuit anno 1659. ab Hispanis, qui ibi etiam grandi clade affecti fuere à Lusitanis. Dicitur & Elva; distatque 12. leucis ab Ebora in ortum. Tac.

Helvecones. Vide Ælvæones.

Helvetii, *Schvvitzer*, vel *Schvveitzer*, & Italis *Svizzeri*, populi Germaniæ superioris quorum regio ampla Helvetia, *Schvvitzerlandt*, Rheno fluvio circumfluente ad austrum & ortum, ac Jura monte à Sequanis disseparante, continetur, in 13. conventus juridicos divisa: qui sunt Tigurum, *Zurich*, Berna, *Bern*, Basilea, *Basel*, Schaphusia, *Schafhausen*, Tugium, *Zug*, Lucerna, *Lucern*, Salodurum, *Solothurn*, Friburgum, *Friburg*. Svitia, *Svvitz*, Uria, *Uri*, Transylvania, *Underwald*, Glarona, *Glaris*, & Abbatiscella, *Appenzell*: ex quibus 4. postremi potiùs pagi sunt quam urbes. Helvetiæ meminit Ludovicus Masurius in supplemento hodœporico: Cæs. Plin. Tac. & al.

Immanesque lacus, & quas Helvetia valles
Gens sub prærupta plurima rupe colit.

Et libro 4. Itinerarii:

Helvetios Italis dirimit mons asper ab oris,
Pare Adula, &c.

¶ Helvetii populi fuere Galliæ Lugdunensis, à qua postea decerpti fuere, & Germaniæ attributi. Divisi fuerant olim in Tigurinos, Tugenos, Ambrones, & Urbigenos. Ab his regio Helvetia dicta fuit. Habet ab oriente & septentrione lacum Brigantinum & Rhenum fluvium, quo separatur à reliqua Germania, ab occidente Comitatum Burgundiæ, & a meridie Lemanum lacum & Valesiam. Helvetii quanquam in Germania, sunt tamen sui juris, nec quicquam pendent ab Imperatore. Dicuntur *les Suisses* à Gallis, & eorum regio Helvetia, *la Suisse*; estque lacubus & montibus plena. Dividitur in tredecim conventus seu pagos, vulgo *les treize Cantons*, quorum septem habent urbes cognomines, nempe Tigurum, Berna, Basilea, Scaphusia, Lucerna, Salodurum, & Friburgum; Tugium autem, Glarona, Abbatiscella, & Svitia sunt vici, uti & Stantia, *Stantz*, in Undervaldiensi pago, & Altorfium, *Altorf*, in pago Uritano: Ex his verò pagis septem sunt Catholici, nempe

Lu-

Lucerna, Friburgum, Salodurum, Tugium, Urium, Undervaldium, & *Svitia*; quatuor Reformati, Tigurum scilicet, Berna, Basilea, & *Scaphusia*; *&* duo mixti, nimirum Glarona *&* Abbatiscella. Helvetiis confœderati sunt Rhæti, Valesii, Episcopi Constantiensis & Basileensis, Abbas S. Galli, cum aliquot aliis: Sed Rhæti & Valesii sunt extra Helvetiam.

Helvetii antea pro majori parte suberant Ducibus Austriæ; sed cum duriùs vexarentur ab Alberto Austrio Rodolphi Imperatoris filio, Svitii, Urii, & Undervaldii fœdus inter se inierunt anno 1308. uti postea in perpetuum anno 1315. dictique omnes Svitii à pago in quo primùm pro libertate pugnatum est. Iis junserunt se Lucernates anno 1332. Tigurini anno 1351. Glaronenses anno 1352. Tugii eodem anno 1352. Bernates, qui antea juris erant, aliis uniti fuerunt anno 1352. Friburgenses adscripti fuere fœderi anno 1481. unà cum Soloduriis. Basileenses se fœderi Helvetico conjunxere anno 1501. uti Scaphusianis demùmque Abbatiscellenses fœderi etiam juncti fuere anno 1513. Et hi omnes conficiunt tredecim pagos.

Helvetiorum autem socii sunt Rhæti seu Grisones *les Grisons* ab anno 1498. qui perpetuum fœdus cum omnibus Helvetiis percusserunt; Valesii, *ceux de Valais*, qui anno 1533 fœdus fecerunt cum septem pagis Catholicis, Abbas S. Galli fœderi accessit anno 1454. uti postea Constantiensis Episcopus, Mulhusium, *Mulhausen*, in Alsatia, anno 1515. omnibus pagis se conjunxit, uti Rotevilla, *Rotwell*, in Svevia anno 1519. Bienna, *Bienne*, recepta est ut fœderata anno 1547. Geneva, *Geneve*, primò cum Friburgensibus, deinde cum Bernatibus, & tandem cum Tigurinis Helvetiorum primariis, fœdus iniit; & Neocomium, *Neufchastel*, cum Bernatibus, Lucernatibus, & Friburgensibus.

¶ Helvetiorum dominio subsunt aliquot oppida seu ditiones, nempe Rapervilla, *Raperchswil*, quatuor minoribus pagis, Bada, *Baden*, Bremogarta, *Bremgarten*, Mellinga, *Mellingen*, & Surlejum, *Zurzach*, octo veteribus pagis; Turgea, *le Turgow*, Comitatus Rotensis, *le Comtè de Rewre*, & Sarunetes, *le Comtè de Sargans*, septem antiquiores pagos agnoscit dominos, uti Rheguści, *le Rhintal*, quibus etiam præsunt Abbatiscellenses, Bilitionum, *Belinzona*, ab Uriis, Svitiis, & Undervaldiis regitur. Quatuor autem Præfecturæ Italicæ, videlicet Lugaoensis, *de Lugano*, Locarnensis, *de Locarno*, Mendrisiana, *de Mendrisio*, & Madiana, *de Madia*, in potestatem Helvetiorum transierunt anno 1512. & his imperant omnes Helvetii, præter Abbatiscellenses, qui nondum uniti erant fœderi.

Urbs Helvetiis fœderata:

Constantia, *Costentz*, *Costaintz*.
Curia, *Chur*, *Coira*.
Geneva, *Geneve*, (*Genff*,)
Lausonium, *Losanne*.
Molhusia, *Molhausen*.
(Neocomum, *Neufchastel*.)
Rotovilla, *Rotwvil*.
Sedunum, *Sitten*, (*Sion*.)
Fanum S. Galli, *S. Gall*.

Ant. Helvetum, *Schlestadt*, teste B. Rhenano, cum Villanovano, urbs Germaniæ superioris libera, in Alsatia, inter Colmariam 3 & Argentoratum in Boream 6. leucis, Elcebus Ptolomæo, postea Selestadium.

¶ Helvia Recina, *Recina Rovinata*, urbs fuit Italiæ, in Piceno, cujus tantùm supersunt rudera, ad Potentiam fluvium erat, versùs Maceratam; & ea ejus ruinis crevit Recinetum urbs in viciniis.

Cas. Helvii, Helvi Plinio, Elvi Straboni, *Alby*, teste Orontio, populi & urbs Aquitaniæ, episcopalis sub Archiepiscopo Biturricensi, inter Tolosam 14. & Ruthenos 12. leuc. Elicoct Ptolemæo, posterioribus Albiga, aliquando Alba Helvorum, sive Helviorum.

¶ Helvii populi fuere Galliæ Narbonensis, ubi nunc Vivariensis provincia, *le Vivarais*: quorum caput Alba Augusta, seu Albs Hulviorum, nunc Vivario dicitur, *Viviers*, urbs episcopalis, ad Rhodanum fluvium, inter Valentiam ad Boream & Avenionem ad austrum, in Occitania, longè autem ab Albiga in ortum.

Helvillum, seu Helvillus, pagus Umbriæ, inter Forum Flaminii 27. & Callem. 23. mill, pass. Nuceriæ urbi proximus, qui hodie non extat,

Inv. Helvina, *Elvino*, fons Latii, in agro Aquinate, qui sic appellatur, teste Joanne Scopa,

Helvinum, *Piomba* Nigro & Leandro, fluvius Piceni, non Samnitum, ut scribit Ortelius, qui Matrinus Straboni & Ptolemæo dici videtur, inter Aternum & Vomanum fluens. *Plin.*

¶ Helvinum, seu Helvinus, nunc *Salinelli* dicitur, teste Brietio; estque in Aprutio ulteriori provincia regni Neapolitani In mare Hadriaticum se exonerat longè à Matrino fluvio, qui *Piomba* vulgò dicitur.

(*Hemasini, Dalmatia gens apud Plinium.*)

Hemoroscopium, *Cabo de S. Martin*, teste Mariana, promontorium Hispaniæ Tarraconensis, in regno Valentiæ, apud Dianum: sed Beuthero est *Atalaya de Sertorio*. *Strab.*

¶ Hemeroscopium promontorium, *Cabo Martin*, idem est quod Dianium Artemisium & Ferraria promontorium. Vide ibi. Ejus pars media & magis in ortum excurrens vulgò, *Punta del Emperador* dicitur.

Hemesa, urbs Syriæ episcopalis sub Patriarcha Antiocheno, ab Arethusa 16. mill. pass. Vide Emisa. *Plin.*

Hemichara, oppidum Siciliæ mediterraneum, quod *Nicosia* Nigro esse videtur. Sed *Macari* potiùs est urbs excisa. Vide Macara. *Ptol.*

¶ Hemichara, aliis Imacara, nunc est *Troina*, oppidum vallis Nemorensis, in Sicilia, in colle, testibus Cluverio, & Brietio.

Hemodes, Scandiæ Ptolemæo, insulæ 7. sinus Codani, Cimbricæ Chersoneso ad ortum adjacentes, quarum nomina sunt, *Seelandt*, *Fuyaen*, *Langlandt*, *Muen*, *Falster*, *Lalandt*, & *Femeren*: Quarum maxima Codanonia appellatur à Mela, & vulgo *Seelandt*, Scandia Ptolemæo, & Scandinavia Plinio, tametsi hæc non insula sed ingens peninsula, Norvegiam, Svediam, Finlandiam, & alias septentrionales regiones complectens, putatur. *Mel.*

¶ Hemodes insulæ, quæ Hemodæ, & Æmodæ etiam dicuntur, à quibusdam creduntur insulæ Daniæ intra fauces sinus Codani seu maris Baltici. Existimat autem Cluverius fuisse ubi nunc Schetlandia insula, *Schetlandt*, supra Scotiam & Orcades insulas ad Boream, quod etiam probat Sanso. Sunt septem, quarum præcipua Mainlandia dicitur, sub regno Daniæ, teste Golnitio. Vide Schetlaodia.

Hemodus, mons Indiæ. Vide Emodus.

Hemopluestia, Moplos Plinio, urbs Ciliciæ. Vide Mopsuestia. *Proco.*

Heneti, Eneti Stephano, populi Paphlagoniæ, in ora Boreali maris Euxini incolentes: à quibus Veneti populi Italiæ orti, & populi Germaniæ Herulis proximi, de quibus Poeta quidam Germanus libro 4. Itinerarii: *Strab.*

Nos ducibus, qui nunc Herulos Henetosque gubernant.

Heniochi, *Cairachi* ex tabulis recentibus, populi Sarmatiæ Asiaticæ, circa Coracem montem, Caucasi partem, & oram maris Euxini, post Colchos in occasum incolentes, à Lacedæmoniis oriundi; apud quos montes Heniochii, qui & Coraxici, teste Plinio, dicuntur, ex quibus Cyrus ingens fluvius per Albanos fluit. Hos memor. Valerius Flaccus libro 6. *Plin.* *Ptol.* *& al.*

Miserat ardentes (mox ipse secutus) Alanos,
Heniochosque truces.

¶ Heniochi populi fuere Asiæ, in ora Ponti Euxini, ubi hodie Avogasia, regio Circassiæ.

¶ Henius, *Haysne*, fluvius parvus Belgii, in Hannonia provincia. Oritur supra Binchium; deinde in occasum prope Montes labens, Fanum S. Ghisleni rigat, & ad Condatum in Scaldim influit; sicque Hannoniam bifariam secat.

¶ Henneberga, *Henneberg*, castrum Germaniæ, in Franconia, in colle situm, juxta amnem *Strevo*, à quo regio adjacens dicitur Principatus Hennebergensis. Distat 8. milliaribus Germanicis a Fulda in ortum, *&* 7. à Svinfurto in Boream; subestque dominio Ducis Saxoniæ Naumburgensis.

¶ Hennebergensis Principatus, *Furstenthumb Henneberg*, tractus est Germaniæ, in Franconia regione, inter Hassiam ad occasum, Thuringiam ad Boream, & ad ortum, ditionemque Herbipolitanam ad meridiem, ad novem milliaria Germanica extensus ab ortu in occasum. Ejus oppida præcipua sunt Mainunga, *Meiningen*, Smalcada, *Smalkalden*, & Themaria, *Themar*; aliasque Principes habuit proprios: sed deficiente mascula stirpe per obitum Georgii Ernesti ultimi Principis anno 1583. Principatus devolutus est ad Ducem Saxoniæ; nuncque

su-

subest Duci Saxoniæ Naumburgensi : sed Smalcalda & dominium Franchenstenisubiuot Lantgravio Hassio Cassellano.

Strab. Heorta, sive Eorta, *Hardberg*, teste Lazio, oppidum Pannoniæ inferioris, in Scordiscis.

Plin. &c. Hephæsti mons, & Hephæstium, oppidum Lyciæ, apud Chimæram montem, cujus terra tæda accensa tacta subitò flagrat, teste Plinio.

¶ Hephæsti, urbis episcopalis in Ægypto, meminit Concilium Ephesinum tertium.

Plin. Ptol. * Hephestias, *Cochino*, teste Hugone Favolio, oppidum Lemni insulæ maris Ægæi. (* Υφαιστιας in Seldeni manuscripto.)

Strab. Steph. Hepsacometæ, Mosynœci Straboni, Melæ, & Dionysio, Mosyni Orphen & Plinio, Byaeres etiam Stephano, populi Sarmatiæ Asianæ, inter Eusinum mare, Scythicum montem, seu Caucasum, ac Colchos habitantes.

Dioni. Heptapolis, & Heptanomos, regio Ægypti, quæ 7. urbibus seu nomis constabat.

Strab. Plin. Heptaporos, fluvius Troadis, ex Ida monte profluens, qui Dracon à Procopio dici videtur, teste Ortelio.

Halic. Heptaydaton, Septem aquæ Ciceroni, locus Latii, apud Fucinum lacum, & Maruvium oppidum, ab eo 40. stadiis distans.

Pauf. Hera, oppidum Æolidis, medium inter Erythras & Chium, quod Argenuum, à Ptolemæo dici autumat Ortelius. Sed hoc in Jonia est, non in Æolide.

Ptol. Heraclea, *Heraclia*, teste Bellonio, urbs Syriæ, ad Tauri montis radices & Ciliciæ confinia, ab Adana 60. mill. pass. ab Iconio 75. in ortum distans.

Strab. Plin. & al. Heraclea, *Policoro*, teste Pyrrho Ligorio, urbs excisa magnæ Græciæ, apud sinum Tarentinum, inter Thurios ad meridiem 21. & Tarentum in Boream 22. mill. pass. à Rosciano 56. à Cæliano 28. Hujus navale etiam Heraclea à Strabone vocatur, ab ipsa urbe 24. stadiis distans, hodie *Amendolara* oppidum, teste Barrio, dicitur.

¶ Heraclea, quæ & Siris antea, urbs fuit magnæ Græciæ, in Lucani, ad Aciris fluvii ostia. Ejus nunc vix supersunt rudera.

Xeno. Strab. Ptol. & al. Heraclea Ponti, *Penderachi*, urbs Bithyniæ regionis, Mariandynorum metropolis, ab Hercule, teste Mela, condita, in ora maris Euxini, ahore illius, sive a Bosporo Thracio 200. mill. pass. in ortum distans, teste Plinio, Sinopen versùs, ab ostio Sangarii fluvii 62.

¶ Heraclea Ponti, urbs Asiæ minoris, in Bithynia. Nunc subest dominio Turcarum; distatque tantùm 120. milliaribus à Bosphoro Thracio, & 40. ab ostio Sangarii fluvii in ortum.

Ptol. Amm. & al. Heraclea Thraciæ, quæ & Perinthus Ptolemæo, *Heraclia*, teste Leunclavio, & *Pantira*, urbs archiepiscopalis & metropolis amplissima, in ora Propontidis, inter Byzantium 64. & Callipolim in austrum ad 60. mill. pass. à Resisto 25. Herculea urbs à Claudiano libro 2. in Ruf.

Donec ad Herculei perventum nominis urbem,

De ea quidam Poeta :

- quæ magna Perinthus

Ante fuit, priscum mutavit Heraclea nomen.

Plin. Liv. Ptol. & al. Heraclea Macedoniæ, *Xevesna* Moletio & Nardo, urbs episcopalis, inter Lychnidum ad occasum 25. & Ædessam ad ortum 69. mill. pass. Est in Macedonia Heraclea altera, Sintica cognominis, a Ptolemæo memorata, orientalior & Borealior, quæ *Chesesia* seu *Chesia* Nigro nominatur.

Strab. Plin. Ptol. Heraclea Phthiotidis, quæ & Trachinia Plinio, *Comaro*, teste Pineto, urbs Trachiniæ regionis, in Phthiotidis & Thessaliæ confinio, apud oram littoream, inde 20. stadiis, & Thermopylas, ab eis 20. stadiis, ubi transitus in Thessaliam ex Græcia difficilis.

¶ Heraclea Phthiotidis urbs fuit regni Macedoniæ, in Thessalia & provincia Phthiotide, prope fluvium Asopum. Ad hanc se combussit Hercules, ut pluribus narrant historici.

Ptol. Strab. Plin. Heraclea ad Lathmon, quæ & Carica nominatur à Plinio, & Lathmus à Strabone, à vicino monte, *Palatia* Castaldo & Moletio, urbs Cariæ, *Ergel* à Turcis dicta, teste Leunclavio, episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano, inter Pyrrham & Miletum 12. mill. pass. apud ostia Mæandri fluvii. Apud Heracleam urbem Lydiæ, vel Joniæ, lapis ille, quo aurum & argentum probamus, gignitur, qui *Heraclius lapis* nominatur, estque in proverbio, cum aliquem acri ingenio præditum dicere volumus.

Heraclea ad Lathmon urbs fuit Cariæ, in ora littorali maris Ægæi & sinus Lathmiaci, inter Miletum & ostia Mæandri fluvii, 30. autem milliaribus ab Epheso in austrum. Ab aliis dicitur Heraclea ad Latinum*, in Sintica regione, & hodie *Bagna Bebusca*, seu *Bilibusca* vocatur; subestque Archiepiscopo Sardicensi, teste Luca Holstenio.

Heraclea Cretæ, Heraclium Straboni & Ptolemæo, *Mirabella*, teste Pineto, oppidum & navale Gnossiorum, in ora Boreali. Aliis est *Setia*, una ex 4. urbibus episcopalibus Cretæ: quæ potiùs Cytæum esse videtur quam Heraclea. *Plin.*

Heraclea Siciliæ, quæ & Minoa Livio, oppidum exstinctum, in ora Australi, medium inter Agrigentum, & Thermas ad occasum 20. mill. pass. Locus nunc *Capo bianco*, teste Fazello, dicitur. A Minoe Rege conditum, & a Carthaginensibus eversum. Aretius verò putat esse *Terram novam*, oppidum ejusdem oræ inter Gelam & Camarinam. Sed ea Livio & Ptolemæo situs repugnat: nam à Ptolemæo, inter ostia Hypsæ & Isburi fluviorum ab Agrigento in occasum distans describitur. Populi Heraclienses Ciceroni. *Cic. Liv. Ptol.*

Heraclea Galliæ, *S. Gilles*, teste Joanne Poldo, oppidum Galliæ Narbonensis, in Occitania regione, inter Arelate & Nemausum, 2. leucis ferè distans. Sed hoc adversatur Plinio, qui scribit illam exstinctam esse apud ostium Rhodani, & Fossas Marianas. *Plin. & Ant.*

¶ Heraclea, urbs Lybicorum, in Gallia Narbonensi, quibusdam est *S. Gilles*, in Occitania, inter Tarasconem & Aquas mortuas. Aliis autem est vicus *les Saintes Maries* dictus, ad ostia Rhodani fluvii.

Heraclea Tauricæ Chersonesi, Heracleum Straboni & Ptolemæo, urbs in ora Boreali, ad Mæoticam paludem, quæ adhuc *Heraclia*, teste Bonacciolo, nominatur. *Plin.*

Heraclea Syriæ, *Italica*, teste Bonacciolo, urbs in Cyrrhestica regione, Heraclium Straboni. *Ptol.*

Heraclea etiam urbs triplex in Ægypto. Una magna cognomine ad Nilum, quæ Herculis urbs magna appellatur à Ptolemæo, altera Herculis parva, apud Bubasticum fluv. & Bubastum urbem: tertia in ora apud Heracleoticum ostium Nili, ab ea sic appellatum, Canopo finitima. *Ptol.*

¶ Heraclea urbs fuit Hispaniæ Bæticæ, juxta Fretum Herculeum, & ad radices montis Calpe : cujus rudera nunc *Gibraltar viejo* dicuntur, cum portu satis capaci, 4. mill. pass. a Gibraltaria urbe.

Heraclea Italiæ, urbs olim episcopalis, in ora Venetiæ, à D. Magno Episcopo Opitergino exstructa, & ipsa excisa, cui urbs nova etiam eversa successit. *Dion.*

Heracleopolis, Heracleæ navale, oppidum magnæ Græciæ, in ora sinus Tarentini, ad Siris fluvii ostia, juxta Amigdalariam oppidum, *Amendolara*, ab Arce Imperiali oppido 12. à Tursio 20. mill. pass. Fuere aliæ hujus nominis urbes in Ægypto, ad Nilum fluvium, quarum una apud Pelusium, altera apud ostium Canobicum, tertia ad Nilum circa Delta. *Strab.*

Heracleum, *Capo di Limeo* Moletio, & aliis, promontorium Cappadociæ, apud Themiscyram urbem, inter illam & ostia Thermodontis. *Ptol.*

Heracleum, promontorium cum fluvio & oppido cognomine, *Cacari* Mercatori, in ora Colchorum, à Dioscuriade seu Sebastopoli 80. mill. pass. distans. *Plin.*

Heraclius, fluvius Phocidis, juxta Bulidem oppidum fluens, qui ex ea hodie nominatur, *Fiume di Bulia* dictus, ex tabulis recentibus. *Pauf.*

Heræa, *Raveli*, teste Moletio, oppidum Arcadiæ, in Peloponneso, Megalopoli propinquum, ad Alphæum fluvium. *Polyb. Pauf. Ptol.*

¶ Heræum oppidum fuit Sardiniæ, teste Ptolemæo. Heræum item urbs Thraciæ, testibus Pausania, & Stephano. Eam juxta Perinthum fuisse videtur ex Herodoto.

Heræus portus, *Calamolo* & *Molo di S. Giovanni Calamolo*, teste Petro Gyllio, portus Bithyniæ, ad Bosporum Thracium. *Proco.*

Heras & Heliu, id est, Junonia & Solis, insulæ duæ, quæ & Autolales Ptolemæo, in Oceano Atlantico, quarum una ex Fortunatis, *Madera* dicitur, ut videtur Ortelio, Plinio Junonia. (Ptolemæus habet Heras Helii quæ & Autolala.) *Ptol.*

Heratia, *Herachia* ex tabulis recentibus, insula ma- *Plin.*

ris Ægæi, una Sporadum, Schioussæ proxima, ab ea parum in ortum recedens.

[*Plin.*] Herbanum, *Orvieto*, urbs Hetruriæ episcopalis, in monte apud Peliæ & Glanis cum Tiberi confluentiam à Perusia 30. mill. pass. in meridiem, inter Tudertum, & Viterbium 20. ab urbe Roma 50. Vide Orupitum & Vrbs vetus.

¶ Herbanum *Orvieto*, urbs est episcopalis Hetruriæ, sub dominio Summi Pontificis, situ munitissima, quia undequaque rupibus & præcipitiis vallata est. Hinc regiuncula adiacens dicitur Ager Orvietanus, *Territorio d'Orvieto*. Sedet prope Peliam fluvium, ubi Clanim excipit, via 4. milliaribus e Tiberi fluvio, 22. ab Aquula & 18. circiter à Tuderto.

[*Plin.*] Herbessus, Erbessus Ptolemæo, Erbessum Polybio, *Grotte*, teste Fazello, Nigro *Bisari*, oppidum olim Siciliæ, nunc pagus, apud Suteram oppidum 8. mill. pass. distans, ab Agrigento 24. in Boream à Naro 18.

¶ Herbessus, nunc *le Grotte* vulgò, locus est parvus vallis Mazaræ, in Sicilia, prope Halicum amnem intra montes 25. mill. pass. à Biccaro in Eurum.

[*Polib. Liv. Ptol.*] Herbessus altera, urbs Siciliæ, & ipsa eversa, inter Syracusas & Leontinos: locus *Pantalica*, teste Fazello, à Syracusis 24. mill. pass. apud Settinum oppidum, inter Neetum ad meridiem & Leontinos ad Boream. Populi Herbessenses Plinio. Scribitur & Herbelus. Sil. lib. 14.

Non Herbesos iners, non Naulocha pigra pericli.

¶ Herbessus altera, in Sicilia, nunc *Palazzolo* dicitur, testibus Cluverio & Brietio; distatque 20. milliaribus à Syracusis in occasum, versùs montes, & 18. à Leontinis in austrum.

[*Script. Germ.*] Herbipolis, quasi Herebipolis, *wirtzburg*, quasi Mustopolis, olim Marcopolis, & Pæapolis, teste Irenico, & Artaunum Ptolemæo, teste Petro Appiano, urbs Germaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Moguntino, inde 19. leucis in ortum distans, accademia, & primaria urbs Franconiæ, ad Mœnum fluvium, e Bamberga 10. in occasum, inter Norimbergam 13. & Francphordiam 15.

Hi sunt, Herbipolis, qui te docuere magistri.

Es veteri inscriptione:

Deqa' Epe'o. Græco nomine dicta polis.

¶ Herbipolis, *Wurtzburg* incolæ, *Herbipoli* Italis, urbs est Germaniæ, Franconiæ præcipua, cum castro permunito ea adversa parte fluminis Mœni, *Marienberg* dicto. Eius Episcopus ditissimus est etiam Dux Franconiæ, & amplam habet iurisdictionem in regione adiacenti, iusta Mœnum fluvium. Vrbs autem ipsa amœna & populosa est, accademiæ quoque nomine celebris.

¶ Herbipolitanus Episcopatus, *Bisthamb Wurtzburg* incolis, *Evesché de Wurtzbourg* Gallis, provincia est Germaniæ, in Franconia regione, concessa Episcopo Herbipolitano una cum Ducatu Franconiæ a Carolo Magno. Mœno fluvio in duas partes scinditur, extenditurque per milliaria Germanica à septentrione in meridiem; sed non æque lata est ab ortu in occasum, visque aliquando ad 10. milliaria similia extenditur. Terminatur ab oriente episcopatu Bambergensi, ab occasu ditione Moguntina & Fuldensi Abbatia, à septentrione Principatu Hennebergensi, & à meridie ditione Anspachiensi. Eius urbes sunt Herbipolis, *Wrtzbourg*, tractus primaria, Ochsenfurtum, *Ochsenfurt*, Gamundia, *Gemand* Regis curia, *Konigshoven*, & Haesurtum, *Hasfurt*, ad Mœnum fluvium.

[*Cic.*] Herbita, *Cittadella*, teste Fazello, urbs Siciliæ excisa, inter Ennam 12. & Plutiam in Eurum 6. mill. pass. Populi Herbitenses Ciceroni. Sunt quibus *Nicosia* esse videtur, sed situs repugnat. In Thesauro Linguæ Latinæ pro *Nicosia* legitur *S. Nicolaus*.

¶ Herbita nunc est *Nicosia*, Cluverio teste: estque oppidulum intra montes, in valle Dæmone, 12. mill. pass. ab Enna in Boream, & 9. à Traina in occasum.

[*Plin. Mel.*] Herculaneum, Herculanum Ciceroni libro 7. epistol. ad Atticum, *Torre del Greco*, teste Sanfelicio, oppidum Campaniæ, in ora littorali, inter Neapolim 8. & Stabiæ 10. mill. pass. sed Pandulpho Collenucio est *la Torre de l' Annuntiata*, oppidum eiusdem oræ, à Neapoli remotius, hoc est, 12. mill. pass. Vrbs Herculea ab Ovidio libro 15. Metamorphoseon dicta:

Herculeamque urbem, Stabiasque, & in otia natam Parthenopen.

¶ Herculaneum, seu Herculanium, oppidum Campaniæ est *Torre del Greco*, vicus cum castro, in ora sinus Neapolitani, 5. milliaribus à Turrè Annunciatæ, quæ magis tendit ad austrum. Sed non est ipsa Turris Annunciatæ, testibus Brietio, Sansone, & aliis.

[*Front.*] Herculaneus vicus apud Sublacum, ab urbe Roma 62. mill. pass. (*Aliis est Herculaneus rivus.*)

[*Prop.*] Herculea via, in Campania, inter Avernum lacum & mare apud Puteolos.

Herculeum fretum, *destroit de Gibraltar* Gallis, *Estrecho de Gibraltar* Hispanis, *Stretto di Gibilterra* Italis, fretum est quo mare Mediterraneum Oceano iungitur inter Hispaniam ad Boream & Mauritaniam ad austrum, ubi ejus latitudo est quinque leucarum circiter, inter montes Calpen & Abylam, ubi magis restringitur: eiusautem longitudo ab ortu in occasum est 22. leucarum Hispanicarum. Illud circumstant a parte Hispaniæ Gibraltaria & Tariffa, a parte autem Mauritaniæ seu Africæ Septa, Alcasaria, & Tingis.

[*Strab.*] Herculeum promontorium, *Capo di Spartivento*, teste Barrio, promontorium Brutiorum, in Calabria ulteriore, inter Leucopetram 36. & Zephyrium in Boream versùs Locros 13. mill.

[*Ptol.*] Herculeum promontorium Albionis, in ora Cornubiæ Boreali, medium inter Bristolium urbem ad ortum & Bolerium promontorium ad occasum, ad 70. mill. *Hartland.* Vide Herculis promontorium.

¶ Herculeum promontorium, seu Herculis promontorium, in Anglia meridionali, nunc *Hartland point* dicitur: estque in Comitatu Devoniæ & in ora maris Vergivii, in limite Cornubiæ. 34. milliaribus Anglicis ab Exonia in Circium distat, teste Ioanne Speedo.

¶ Herculeum Tybur, *Tivoli*, urbe Italiæ, ad Anienem fluvium; ut ibi legitur ex inscriptione antiqua. Vide Tybur.

[*Diod.*] Herculeus lacus, *Lago di Leontini*, teste Fazello, lacus Siciliæ, apud Leontinos.

[*Ant.*] Herculia, *Altofen*, teste Lazio, vel *Alt Offen*, oppidum Pannoniæ inferioris, a Buda 2. leucis in occasum Strigonium versùs, ad Danubium fluvium.

[*marc.*] Herculis castra, *Erkelens*, oppidum Germaniæ inferioris, in Ducatu Geldriæ, in Iuliæ Ducatus confinio, inter Iuliacum 3. & Ruremundam urbem Geldriæ 4. leucis à Colonia Agrippina 8. Ruremundam versùs.

¶ Herculis castra, seu Herculeum, *Erkelens*, oppidum fuit Vbiorum, nunc autem Gheldriæ superioris, insertum tamen Ducatui Iuliacensi, alias munitum ab Hispanis. Sedet ad Ruram fluvium, vix tribus milliaribus Germanicis à Iuliaco in Boream, Gueldriam versùs sex.

¶ Herculis civitas, magna & parva cognominata, Ptolemæo, in Ægypto.

[*Tac.*] Herculis columnæ, locus Frisiæ citerioris, inter Groeningam & Covordiam ad occasum, *Duvelsenta*, teste Ortelio.

¶ Herculis columnae credunt Hispani fuisse in Gaditana insula Hispaniæ Bæticæ, & in eius parte occidentali, prope Gaditanam urbem, ubi etiamnum ostendunt duas turres *Colunnas de Hercoles* dictas.

[*Ptol.*] Herculis fanum, pagus Hetruriæ, in ora, inter ostia Arni fluvii, & Feroniæ Lucum ad occasum, *Librafatta*, teste Moletio.

¶ Herculis Fanum fuit in Hetruria, inter ostia Anseris fluvii, & Feroniæ lucum, ubi nunc pagus *Massaciuccoli*, in ora lacus cognominis; ibique visuntur ruinæ templi dicti *Tempio d'Ercole* etiamnum ab indigenis. Est in ditione Reipublicæ Lucensis, sed in limite territorii Pisani, 9. milliaribus à Luca in occasum, & 5. à pago *Librafatto* in Circium.

[*Strab.*] Herculis fanum, locus Gadium insulæ Hispaniæ Bæticæ, vulgò *Castillo*, teste Ortelio, in ora ad ortum.

[*Ptol.*] Herculis fanum, portus Melitæ insulæ, *Marzasirocco*, teste Q. Heduo.

[*Plin. Ptol.*] Herculis insula, *Asinara*, teste Ortelio, insula Sardiniæ, in ora occidua, ubi duas Herculis insulas Plinius habet. Ea *Linaria*, teste Francisco Fara, cui magis habenda fides tanquam indigenæ.

[*Plin. Ant.*] Herculis portus, Geminus: unus in Hetruria, oppidum cum arce & portu, *Porto Ercole vel Hercole*, apud montem Argentarium, & Cosam urbem exstinctam, ab Antonino Augusto in Itinerario memoratus à portu Telamonis 12. mill pass. alter pagus Brutiorum in ora Calabriæ ulterioris, a Plinio memoratus, *le Formicole*, teste Barrio, inter Vibonem, & Tropeam urbem.

¶ Herculis portus, *Porto Ercole*, oppidulum est agri Senen-

Seneosis, in Hetruria, cum arce, in ditione Hispanorum, io parte orientali montis Argentarii, 5. milliaribus ab Orbettello in austrum. Purtu gaudet utcunque capaci. Herculis autem portus in Bruttiis quibusdam est ipsa urbs Tropæa, in Calabria ulteriori, io ora maris Tyrrheni, Brietio & aliis testibus, seu, & meliùs, sub ipsa urbe Tropæa, testibus Cluverio & Luca Holstenio.

Herculis Monœci portus, oppidum cum arce firmissima, in oru Liguriæ, Nicææ finitimum, inde 7. mill. pass. in ortum distans, *Monaco* vulgò, proprio parens Principi, cum Hispano præsidio, Virgilio Arx Monœci libro 6. Æneidos;

-atque arce Monœci
Descendens.

¶ Herculis Monœci portus, *Monaco* Incolis, *Mourgues* Gallis, oppidum est parvum, sed permunitum, in rupe, proprio parens Principi, è gente Grimalda, qui inde eiectis Hispanis anno 1641. recepit præsidium Gallicum. Gaudet palatio superbissimo & portu capaci. Ditionem habet valde angustam in littore, ubi tantùm Mentonium, *Menton*, oppidulum, & vicus *Roccabruna* dictus.

Herculis promontorium, geminum: unum in Mauritania Tingitana, *Capo Cantin*, teste Mercatore, in Oceanum Atlanticum excurrens, inter Mysocaram portum & Tamusigam urbem: alterum Albionis, in Cornubiæ ora Boreali, *Hartland* vulgò & *Hartland point*. Vide Herculeum.

Herculis Pyrgos seu turris, *Camera Torre*, teste Marmolio, oppidum Cyrenaicæ maritimum, in ora, inter Drepanum & Boreum promontoria, apud Diarrhœam portum.

Herculius, fluvius Phocidis, juxta Bulim fluens. Vide Heraclius.

¶ Hercuniates, populi Pannoniæ inferioris, inter Dravum & Danubium fluvios.

Tac. Fro. Hercynia, Hercina Claudiano, sylva Germaniæ maxima, longa itinere 60. dierum, teste Mela, lata 9. teste Cæsare: cujus partes sunt Bacenis, Bohemica, Gabreta, Martiana, & Semana, multis in locis exesa, ubi urbes, & oppida, & pagi nunc sunt. Varia habet nomina pro locorum varietate. Nam in Brisgoja apud Friburgum, *Schwvartzvvaldt*, idest, sylva nigra appellatur; apud Heidelbergam, *Vleuvvalts* vel *Odevvaldt*, id est, Othonia sylva; inter Herbipolim & Bambergam, *Steygervvald*, *Stailgervvaldt*, id est, sylva regia; ad Confluentiam Loriæ cum Mœno, *Wvestervvalde*; circa Moguntiam, Francphordiam, & Asciburgium, *Spesbart*; in Thuringia juxta fines Franconiæ & Vnitlandiæ, *Thuringervvaldt*; in Comitatu Mansfeldensi in Saxoniæ faucibus, *Auff den Hartz*; in Bohemia, *Behemervvaldt*. Saltus Germanici in universum à Livio nominatur. De ea Claudianus de victoria Stiliconis sic:

Prominet Hercynia confinis Rhætia sylva.

Et de laudibus Stiliconis libr. 1

Ut procul Hercinia per vasta silentia sylva.

¶ Hercynia, sylva Germaniæ, aliàs amplissima fuit, nunc autem multò angustioribus restringitur limitibus, & Bohemiam propriam circumdat. Hinc hodie à Thuringis *Thuringervvaldt*, & à Bohemis *Behemervvalde* appellatur, a Gallis autem *Forest de Boheme*. Dicta fuit etiam Orcynium & Hercynium nemus, & ab ea montes adiacentes dicti fuere Hercynii montes qui & Sabdici.

Liv. Herdonia, oppidum Apuliæ excisum. Vide Erdonia. Populi Herdonenses Plinio. Ejus meminit Silius, lib. 8.

Obscura incultis Herdonia misit ab agris.

¶ Herdonia, urbs olim episcopalis Apuliæ, nunc oppidulum *Ardona*, inter Cerbalum & Carapellam fluvios, teste Luca Holstenio. Cluverius male Cedognam existimat.

Prov. Rem. Herefordia, *Hereford*, urbs Albionis, in Angliæ Walliæque confinio, trans Sabrinam, episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi, inter Londinum ad ortum 100. & Mevenam ad occasum supra 90. mill. ad Luguim fluvium (ad Vagam potiùs, vulgo *Wye*.) Olim Ariconium.

¶ Herefordiensis Comitatus, *Hereford Shire*, provincia Angliæ, sic dicta ab Herefordia urbe primaria, in confinio Walliæ meridionalis, quam habet ad occasum, uti Monumetiam ad austrum, Vigorniam ad ortum, & Salopiam Comitatum ad Boream; ibique aliàs fuere Catieuchiani populi ex parte.

Aut. Herenatium, oppidum Germaniæ inferioris, in Ducatu Geldrensi, vel in Clivensi, quod Ortelio *Goch* oppidum videtur, à Clivensi urbe ferè 2. leucis in austrum, à Calcaria paulò minùs in occasum recedens Genepiam versùs. Aliis videtur idem cum Arenaco urbe Geldrica. (*Vide Arenacum.*)

Vet. Itin. Herenopolis, urbs Ciliciæ, quæ & Neronias. Vide Irenopolis.

Vib. Seq. Hereus mons, *Artisinio*, teste Fazello, mons Siciliæ, qui & Tavis, ex quo Chrysas fluvius oritur, ab Enna in occasum & a Nicosia in austrum 20. mill. pass. distans.

¶ Herigem urbs fuit episcopalis sub metropoli Emissena, teste Guillelmo Tyrio.

Steph. Herinum, *Regina*, teste Barrio, oppidum Bruttiorum, in Oenotriis & Calabria citeriori, inter Consentiam & Besidianum medio occurens itinere. Alia est *Reina*, oppidum eiusdem Calabriæ, inter Consentiam 26. & Lampetiam 10. mill. pass. Quod magis probo.

Ptol. Herius, *Vilain*, teste Ortelio, fluvius Galliæ Celticæ, in Britannia minore, inter Rhedones, Nannetes, & Venetos fluens; qui Vigelania a Latinis recentibus vocatur.

¶ Herius, fluvius Galliæ Lugdunensis, quid sit non constat; & non temerè dubitat Ortelius utrum sit *la Vilaine*, fluvius parvus, qui ab aliis dicitur Vidana seu Vicenonia, alluitque Rhedones urbem Britaniæ minoris primariam.

Ptol. Hermæa, Mercurii promontorium Plinio & Livio, *Capo Bon* Mercatori, Fazello, Castaldo, & aliis, & *Capo di Nubia* Olivario, promontorium Africæ, in ora, inter Carthaginem & Hadrumetum, in mare valde contra Appollinis promontorium Sardiniæ porrectum, à Maritima insula Siliæ 700. stadiis distans, teste Antonino.

¶ Hermæa, seu Mercurii promontorium, nunc *Capo Bon* ab omnibus dicitur. In mare Mediterraneum versùs Pantalaream insulam maximè excurrit; distatque 70. circiter milliarium à Tuneto in Boream.

Sozo. Hermæum promontorium, *Neocastro* Petro Gyllio, *Geniebisar* Turcis teste Leunclavio, promontorium Thraciæ, ad Bosporum, ultra Byzantium. Est & promontorium Sardiniæ Ptolemæo, in ora occidentali, quod *Marasso* vulgò dicitur Hermæum apud Philostratum in Sophist. accipitur pro thesauro in ædificiis reperto, & pro lucro ingeniti & fortuitò invento.

¶ Hermæum, promontorium Sardiniæ insulæ, nunc *Capo della Cacca* dicitur à Magino & aliis; estque prope Algaram urbem in occasum.

Peyol Hermæum, locus Mysiæ, in Asia, ad Hellespontum, inter Parium ad Boream & Lampsacum ad meridiem, inde 70. hinc 200. stadiis distans.

Plin. Tac. Hermaoduri, Hermunduri Plinio, populi Germaniæ, qui à plerisque *Meisner* indigitantur, & quorum regio Misnia est, ad Saxoniæ Ducem spectans, inter Bohemiam ad austrum & Saxoniam ad Boream contenta.

¶ Hermanduri, populi Germaniæ, qui, & meliùs Hermunduri dicti, habitabant ubi nunc Voigtlandia pars australis Thuringiæ, & pars superior Franconiæ, testibus Sansone, Brietio, & aliis.

¶ Hermanni saxum, *Hermanstein*, seu etiam *Erenbreitstein*, ara Germaniæ firmissima, ad Rhenum fluvium, in colle, opposita Confluentiis, ubi Mosella in Rhenum labitur. 8. leucis distat à Moguntia in Circium, & 10. a Colonia in austrum, sub dominio Electoris Trevirensis, nota longa obsidione sua anno 1636. Dicitur etiam Hermanesteinum.

¶ Hermannopolis, *Hermanstadt*, urbs ampla Transylvaniæ. Vide Cibinium.

A. Her Herminius, Erminius Dioni, *Monte Arminio*, mons Lusitaniæ, teste Andrea Relendio, in quo Medobriga urbs excisa, Amæa, sive Portus Alacris, ut nunc vocant, urbes; Marvanum & Alacretum oppida. Aliis est *Monte della Strella*, in ora Lusitaniæ. Et Ioannes Mariana Herminios populos & montes inter Durium & Minium fluvios locat. Sed Relendio indigenæ magis fidimus.

Strab. Pauf. Polib. Hermione, *Maria*, teste Moletio, oppidum Peloponnesi, in ora Argiæ, inter Naupliam & Scyllæum promontorium, unde sinus Hermionicus apud Strabonem, qui & Saronicus, vulgò, *Golfo d' Eugia*. Ejus meminit Virgilius in Ciris.

Hinc sinus, hinc statio contra patet Hermiona.

¶ Hermione oppidum fuit in ora sinus Argolici qui ab

eo

ea aliquando sinus Hermimocus dictus fuit, vulgò *Golfe de Napli de Romanie*, sed dissitum à sino Saronico. Nunc *Plin.* dirutum jacet.

Hermione etiam vocabatur templum ibidem Cereri & Proserpinæ sacrum, ad quod confugientes tuti erant. Unde *Hermionis vice* apud Zenodotum proverbialiter pro asylo accipitur, ex Aristophane in Babyloniis.

Hermiones, populi Germaniæ (quos Mela ultra Cimbros & Teutonas describit, cùm ultra Cimbros nulli sint) qui, teste Tacito, multos sub se Germaniæ populos continebant, Svevos, Hermunduros, Cheruscos, Cattos, & Nariscos, cum aliis. Horum regio Pomeranis esse putatur à Vadiano: sed id Taciti verbis repugnat.

Herminnes populi fuere Germaniæ valde potentes, & ex quinque præcipuis populis illius regionis; habebantque sub se Cheruscos, Chattos, Hermunduros, Alemannos, Armalausios, Marcomannos, Quados, Gothinos, Osios, & Lugios. Sed longè distabant ab eo tractu ubi nunc Pomeraniæ Ducatus.

Bibl. Hermon, Hippos Ptolemæo, mons Palæstinæ geminus: major, qui pars est Libani orientalis, apud ortum Jordanis fluvii, alter minor, apud montem Gelboe, & Chisonium torrentem, teste Masio, qui etiam Sanir, & Seon appellatur, teste Postello, in Galilæa, ad cujus radices Naim orbs excisa, seu deserta, hodie sita visitur.

Plin. *Mel.* Hermonassa, Hermonactus Ptolemæo, *Moncastro*, teste Nigro, *Bialogrod* Moldavis, & *Beligrad* Turcis, urbs Mysiæ inferioris, ad ostium Istri Boreale, quæ etiam *Nester Alba* Turcis dicitur, teste Leunclavio, qui decipitur: nam *Nester Alba*, altera *Bialogrod*, (hoc est, castrum album) urbs est ad ostia Tyræ, quæ Turcis *Akerman* dicitur; sedes Præfecti regionis. Hermonassa altera Ptolemæi urbs est Sarmatiæ Asianæ, apud Cimmerium promont. & Bosphorum, *Madaque*, teste Moletio, *Matriga* Nigro dicta. Tertia apud Strabonem & Ptolemæum in ora Cappadociæ, in Ponto Polemoniaco, inter Polemonium ad occasum & Cerasuntem ad ortum, *Lavona* nunc, teste Nigro.

Strab. *Plin.* Hermopolis, *Benesnaif*, teste Joanne Leone, urbs Aegypti, ad Nilum fluvium, inter Cynopolim & Antinoum, orbs probè habitata, ubi lini optimi copia, a Babylone, sive Cayro (ut nunc vocant) 120. mill. pass. in meridiem distans; Hermetis urbs & Hermopolis Ptolemæo dicta. Hic Pan & Hircus colebantur. Meminit & Sozomenus in historia ecclesiastica.

Plin. Hermunduri. Vide Hermanduri.

Hero. *Strab.* Hermus, *Sarabat* Castaldo & aliis, fluvius Asiæ, per Lydiam & Æolidem ex Phrygia magna fluens, apud Docimæum, ac in Aegæum pelagus inter Phocæam & Smyrnam unà cum Pactolo labens, auro clarus. De quo Virgilius lib. 2. Georgicorum:

Nec pulcher Ganges, atque auro turbidus Hermus.

¶ Herndalia, *Herndall*, tractus Norvegiæ regni, cis Sevum montem, juxta Jemptiam provinciam, Svecis concessus à Daniæ Rege anno 1645. pace ad Bromsebroam confecta: & ea ea pendent adjacentes ditiones, scilicet Nomedalia, Hellegelandia, Frostena, Indera, Heroa, & aliæ, antea sub Præfectura Nidrosiana, nunc Svecici juris.

Strab. *Liv.* *& al.* Hernici populi, & Heroicus ager Plinio, Hernica terra Ovidio, Hernica saxa Virgilio, regio Latii (nunc Campaniæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) *Campagna di Roma*, teste Platina, sed nomen Campaniæ latiùs patet, plura alia loca complectens, ac ferè totum Latium. In Hernicis autem ea est pars Latii, in qua Anagnia, Ferentinum, Frosino, Verulum, Alatriom, cum aliquot aliis oppidis sunt. Hos a Pelasgis, quorum colonia fuerunt, ortos scribit Macrobius lib. 5. Saturnalium, ab Herno eorum Duce nomen habentes. Meminit præter Virgilium, Ovidium, & Silium, etiam Juvenalis satyra 14.

O pueri Marsus dicebat, & Hernicus olim,
Vestinusque senex,

Hernici a saxis dicuntur, teste Festo, Herna enim à Marsia saxa appellantur.

¶ Hernici populi fuere Italiæ, in Latio, versùs montes, & ad fontes Liris & Anienis, ubi urbes Anagnia, Alatrium, Verulæ, & Ferrentinum; erantque satis restricti inter Volscos, Æquos, & Marsos, ubi nunc pars Campaniæ Romanæ, sub dominio Summi Pontificis & in confinio regni Neapolitani.

Joseph. Herodium, castellum Judææ, inter Hierosolymam Hiericuntem, apud Thecoam oppidum, *Tharnab*, teste Postello, ab Hierosolymis 60. stadiis, teste Josepho.

¶ Herofelda, *Hersfeld*, oppidum Germaniæ, in Hassia provincia, ad Fuldam fluvium, antea Abbatia celebris, & sub dominio proprii Abbatis cum tractu adjacente, nunc ditione Lantgravii Hasso-Cassellani pace Monasteriensi. 5. milliaribus Germanicis distat à Fulda urbe in septentrionem, & 7. a Cassela in meridiem.

Heropolis, Heroum urbs Plinio, *Heron*, adbuc, orbs Ægypti ad intimum sinus Arabici recessum, apud Arsinoen urbem, à Pelusio urbe in ora Ægypti 125. mill. pass. in ortum. *Ptol.*

¶ Heropolis quibusdam est *Suez*, aliis autem, & meliùs, *Heron* seu *Herova*, oppidum prope oram sinus Arabici, 90. milliaribus à Pelusio in austrum. *Jorn.*

Herta turris, *Erdeuvdy*, teste Laxio, locus cum cœnobio, in Pannonia inferiori, in insula intra Danubium, apud rudera Teutoburgi urbis excisæ, inter Bathiam & Bononiam 5. leuc. à Mursa 3. in ortum, à Quinque Ecclesiis 10.

Amm. *Trib.* Heruli, populi quos Jornandes ex Scandinavia egressos ad Mœoticam habitasse scribit, posteaque Longobardos appellatos, teste Aimoinio, in Pannonia ac Norico, & demùm in Italia consedisse. Horum quoque regio Mechelburgis Ducatus putatur; ut in lib. 4. Itinerarii:

Nos Ducibus, qui nunc Herulos Henetosque gubernant.

¶ Hervordia, *Hervorden*, orbs est Imperialis & Hanzeatica Germaniæ, in Westphalia regione, & in Comitatu Ravensbergensis, sub dominio Electoris Brandeborgici, 10. milliaribus Germanicis à Monasterio in ortum Mindam versùs.

¶ Herzegovina, *Herzegovine*, provincia Dalmatiæ, antea Cholmia dicta, cujus caput est Naro, *Narenza*, pars est regni Serviæ. Subest tota dominio Turcarum, estque versùs sinum Naronensem.

Hesa, vel Hæsa, orbs fuit Siciliæ, de qua Silius lib. 14.

Venit ab amne trahens nomen Gela, venit & Hesa. *Virgil.*

Hor. Hesperia, Hispania & Italia a Poetis appellatur, ab Hespero Rege Atlantis fratre, vel ab Hespero stella Veneris: Græci enim sic Italiam vocant, quod illis sit ad occasum, Itali verò eadem de causa Hispaniam Hesperiam appellant. Virgilius Italiam magnam Hesperiam vocat. Horatius Hesperiam ultimam dicit Hispaniam. Hinc Hesperius nomen gentis. Ovid. l. 4. fast.

Nunc udis Hesperios, Rhenum, Rhodanumque, Padumque.

Virgilius lib. 3 Æneidos de Hesperia:

Epeiro Hesperia, quibus idem Dardanus auctor.

Hesperia etiam Meiæ urbs Cyrenaicæ, quæ & Berenice.

Plat. *Mel.* Hesperides, quæ & Gorgones, *Isole de Capo verde*; Insulæ maris Atlantici contra Hesperium cornu promontorium à Lusitania detectæ, & coli cœptæ: colonia deducta in urbe divi Jacobi, episcopalis sub Archiepiscopo Ulyssiponensi. Sed apud Divum Isidorum lib. 14. origin. diversæ sunt a Gorgonibus. Vide Gorgones. Virgilius lib. 8. Æneidos:

Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum.

Hesperides, quæ & Gorgades, vulgò *islas de Cabo Verde* Lusitanis, *les Isles du Cap Verd* Gallis, insulæ sunt Africæ, in Oceano Atlantico, 130. leucis distantes in occasum ab Arsinario promontorio seu Capite Viridi; suntque decem numero, omnes à Lusitanis detectæ, et sub dominio Regis Portugalliæ. Ibi maxima salis copia. Earum præcipua est S. Jacobi insula in ejus parte australi, et cum aliquot aliis oppidulis. Aliæ sunt insulæ Sanctæ Luciæ, *Santa Luzia*, probè culta et ampla, ad Boream S. Jacobi, S. Nicolai insula, *San Nicolao*, ampla etiam et culta, prope sanctam Luciam, insula S. Vincentii. *S. Vincente*, circuitus 90. mill. pass. uti insula S. Antonii, *isla de Sant Antonio*, utraque satis culta, Minores verò sunt insulæ Salis, *de Sal*, Boni visus, *de Boa vista*, Maii, *de Mayo*, Ignium, *de Fuego*, et Brava, *Brava*. Sunt autem qui credant Gorgades fuisse insulas Capitis Viridis, Hesperides autem fuisse quæ nunc Cuba Hispaniola, et aliæ insulæ in America septentrionali et in mari Boreali; versùs sinum Mexicanum, cùm dixerint antiqui Hesperides distare itinere 40. dierum ab ora Africæ. Sed de his nihil certi dici potest.

Plin. *Mel.* Hesperidum horti in Africa, quos Solinus (cum Virgilio et Plinio) apud Lixum urbem Mauritaniæ Tingitanæ, ubi fuerat Antæi regia, describit. Plinius verò alibi ad Syrtim magnam, et Tritonem fluvium, sicuti et Claudianus, Ptolemæus autem; etiam cum Plinio

ali-

Mela. Ptol. alibi, in Cyrenaica regione, apud Berenicem urbem. De quibus mira Poetæ fabulantur. Virgilius libro 4. Aeneidos.

Hesperidum templi custos, epulasque draconi.

* Hesperii, populi Æthiopiæ, in ora occidua, ubi Manicongum regnum, qui *Pangelongos* a Lusitanis, teste Barrosio, dicuntur, (* in manuscripto Seldeni Εσπέριοι.)

¶ Hesperii Æthiopes, populi Africæ, in Æthiopia Strab. Plin. inferiori fuere, ubi nunc regnum Congi, *Congo*, cum annexis regnis Loangi; & Anzicanorum in illo tractu, teste Sansone.

Plin. Mela. Hesperii alii, populi Libyæ, in ora, ad Oceanum Atlanticum, ad Lethæum fluvium, apud Hesperium promontorium, *Bisnegbe* & *Maudangan* a Lusitanis dictum.

Hesperium cornu, *Capo bianco* Mercatori, sed Hispanis, quibus magis credendum, quod locum pluries inviserint, *Cabo verde*, in ora maris Atlantici, contra Hesperides insulas, ultra ostia Nigritis fluvii ad 30. leucas Hispanicas distans in austrum.

¶ Hesperium cornu, Brietio & Sansone testibus, est Bibl. *le Cap de Sierra Liona*, 70. circiter leucis distans in austrum ab ostio meridionali Nigri fluvii, in parte orientali Guineæ regionis, ubi quædam coloniæ Europæorum.

Joseph. Hesion, quod & Hasor, *Antiopa*, teste Brochardo, oppidum Palæstinæ, in Judæa.

Liv. Hesseoi, populi Palæstinæ: apud quos mira est columbarum copia, teste Tibullo.

¶ Hetlandicæ insulæ, seu Schetlandicæ, *Schetland*, in Oceano Ducaledonio. Vide Schetlandicæ.

Polyb. Plin. Liv. & al. Hetriculum, *Latarato*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, apud Dampetiam, sive Toranum, ut nunc vocant, in S. Marci Diœcesi, à Marcopoli 6. mill. pass. quot à Torano, Lampetiam versùs totidem.

Hetruria, regio Italiæ præcipua. Vide Etruria, variè enim scribitur. De qua Cornelius Gallus elegia 1.

Ergo bis ornata est meritis Hetruria nostris.

¶ Hetruria, seu Etruria, pars est Italiæ satis ampla, inter mare Tyrrhenum ad occasum & meridiem, montem Apenninum ad septentrionem, & Tiberim fluvium ad ortum comprehensa. Ejus pars major, quæ ad occasum extenditur, nunc *la Toscana* dicitur, Gallis *la Toscane*: cujus partes sunt quatuor, nempe ditio Florentina *il Florentino*, ditio Pisana; *il Pisano*, ditio Senensis, *il Sanese*, quæ parent magno Duci Hetruriæ, & ditio Lucensis, *il Lucchese*, quæ Rempublicam separatam facit. Minor Hetruriæ portio, & quæ magis extenditur ad ortum, subest Summo Pontifici; & in ea sunt provincia Patrimonii S. Petri, *la provincia del Patrimonio*, Ducatus Castrensis *lo Stato di Castro*, territorium Urbevetanum, *l' Orvietano*, & territorium Perusinum, *il Perugino*.

Hetruriæ urbes nunc extantes:

Acula, Acquapendente, *in ditione Summi Pontificis*.
Aretium, Arezzo, *in ditione magni Ducis*.
Balneoregium, Bagnarea, *Summi Pontificis*.
Centumcellæ, Civitavecchia, *Summi Pontificis*.
Clusium, Chiusi, *magni Ducis*.
Collis, Colle, *magni Ducis*.
Cornetum, Corneto, *Summo Pontificis*.
Cortona, Cortona, *magni Ducis*.
Fæsulæ, Fiesoli, *magni Ducis, ferè in ruinis jacet*.
Falisca, *postea Galesium*.
Fescennia, Città Castellana *Summi Pontificis*.
Florentia, Fiorenza, & Firenze, *magni Duci sedes*.
Galesium, Galese, *oppidulum Summi Pontificis*.
Grossetum, Grosseto, *magni Ducis*.
Hortanum, Horta, *Summi Pontificis*.
Liburnus portus, Livorno, *magni Ducis*.
Luca, Lucca, *sui juris Respublica*.
Massa, Massa, *magni Ducis, episcopalis sub Archiepiscopo Senensi*.
Massa, Massa, *Ducis cognominis*.
Miniatopolis S. Miniato, *magni Ducis*.
Mons Ilcinus, Montalcino, *magni Ducis*.
Mons Physcon, Monte Fiascone, *Summi Pontificis*.
Mons Politianus, Monte Pulciano, *magni Ducis*.
Nepetu, Nepi, *Summi Pontificis*.
Oropitum, & *urbs vetus*, Orvieto, *Summi Pontificis*.
Perusia, Perugia, *academia ditionis Pontificiæ*.
Pientia, *ante Corsinianum*, Pienza, *magni Ducis*.
Pisæ, Pisa, *magni Ducis*.
Pistoria, Pistoria, *magni Ducis*.
Plebs, Città della Pieve, *Summi Pontificis urbecula*.
Plumbinum, Piombino, *Principis proprii*.
Radicofanum, Radicofani *magni Ducis*.
Sarsana, Sarzana, *ditionis Genuensis*.
Sena, Siena, *magni Ducis*.
Suana, Soana, *magni Ducis*.
Sutrium, Sutri, *Summi Pontificis*.
Tuscania, Toscanella, *Summi Pontificis*.
Viterbium, Viterbo, *Summi Pontificis*. Plin.
Volaterræ, Volterra, *magni Ducis*. Strab.
Urbetellum, Orbitello, *sub Hispanis*.

Hetrusci, populi Hetruriæ, qui & Tusci, sive Thusci. Virgilius libro 9. Æneidos:

-addant se protinus omnes Mela.
Hetrusci socios.

Qui Etrusci quoque scribuntur.

Hesi, Sexi Plinio, Sexi Ptolemæo, Sexitania Athenæo, *Velez Malaga*, teste Henrico Coquo cum aliis, urbs Hispaniæ Bæticæ, apud oram littoralem, inter Manobam & Selambinam oppida, à Malaca urbe 5. leuc. Illiberim sive Granatum versùs. Floriano autem Ptol. est *Motril*, oppidum apud Selambinam, inde leuc. 2. Lib. Malacam versùs recedens. Populi Exitani Straboni. Cene.

* Hexamilium, *Hexamili*, urbs Thraciæ episcopalis sub Archiepiscopo Heracliensi, ad Isthmum Chersonesi, contra Caridiam, quæ & Lysimachia, a Gallipoli urbe 6. mill. pass. in Boream distans. (* in Seldeni manuscripto Εξαμίλιον.)

Hexapylum, locus Siciliæ eminens apud Syracusas, Liv. qui hodie *Mongibellisi* teste Fazello, nominatur. Plut.

¶ Heylon, urbs episcopalis sub sede Bostrensi teste Guillelmo Tyrio.

¶ Heziongaber, in sacris literis, portus maris Rubri, in sinu Elanitico, quo Reges Hebræi utebantur ad navigationes, teste Divo Hieronymo, Essia dictus.

Hibernia, Juverna Melæ, Iverna Ptolemæo, Jerna Cæs. Straboni, & Stephano, ac Claudiano, Scotia Isidoro, Iris Diodoro, Insula ingens Oceani Britannici, ab Albione in occasum ad 20. mill. pass. recedens, *Irlande* Germanis, *Irlanda* Italis, *Ireland* Anglis, *Erin* Britannis, *Yverdhon* incolis. (Camdenus verò, incolis *Erin*, & Britannis *Yverdon*.) Et *Gwyddill*, non minor Anglia, cujus Regi paret, licèt diversis Comitibus, tanquam Regulis, sit subjecta. Urbes quondam claræ Iverinis & Rhæba. Nunc clarent Dublinium, Waterfordia, & Armacha. Ejus meminit Claudianus de laudibus Stiliconis libro 2.

Munivit Stilico, totam cum Scotus Iernam.

Ea in 4. regiones distribuitur, Lageniam ad ortum, in qua Dublinum metropolis, Momoniam ad meridiem, in qua Cassilia, Ultoniam ad Boream, in qua Armacha, & Connaciam ad occasum, cujus metropolis est Tuama. 30. olim episcopatus habuit, nunc ad 35. Hæc Hibernia ab hyberno tempore, quod ibi longum est, dicta putatur.

¶ Hibernia insula, *Irlande* à Gallis dicta, cujus incolæ *Irish* ab Anglis dicuntur, & *Irois* seu etiam *Irlandois* a Gallis: insula est ampla Europæ, in Oceano occidentali, prope Angliam & ad ejus occasum, sed multò minor ipsa. Protenditur à septentrione in meridiem; vixque 30. milliaribus Anglicis separatur ab Anglia seu à Vallia meridionali mari Vergivio, 15. autem à Scotia australi. Subest ab aliquot sæculis Regibus Angliæ, qui dicti fuerunt Hiberniæ domini jam inde ab Henrico secundo usque ad Henricum octavum, qui primus Hiberniæ Rex dictus est. Dividitur in quatuor partes, sub qua sunt triginta tres Comitatus seu regiunculæ. In Momonia regione, *Mounster*, sunt Comitatus Limericensis, *de Limerick*, Kerriensis, *de Kerry*, Corcagiensis, *de Cork*, Waterfordiensis, *de Waterford*, Desmoniensis, *de Desmond*, & Typerariensis, seu S. Crucis, *de Typerari* seu *Holy Croff* In Lagenia regione, *Leinster* sunt Comitatus Midia orientalis, *d' East Meath*, Midia occidentalis, *de west Meath*, Kilkenniensis, *de Kilkenny*, Catherloghensis, *de Caterlogh*, Comitatus Regis, *Kings Countie*, Comitatus Reginæ, *Queenes Countie*, Kildariensis, *de Kildare*, Vexfordiensis, *de Vexford*, & Dubliniensis, *de Dublin*. In Connaccia regione, *Connaught* sunt Comitatus Claræ, *de Clare*, Galvvajensis, *de Galway*, Maii, *de Maio*, Slegi, *de Slego*, Letrimensis, *de Letrim*, Roscomensis, *de Roscomen*, & Longfordiensis, *de Longford*, In Ultonia regione, *Ulster*, sunt Comitatus Dunga-

galiæ five Tyrconellensis, *De Denghal* aut *de Tyrconell*, Tyronensis superior, *Upper Tyrone*, Tyronensis interior, *Nether Tyrone*, Fermanagheosis, *de Fermanagh*, Cavanensis, *de Cavan*, Colranensis, *de Colrane*, Monaghanus, *de Managhan*, Auttrimeosis, *d'Antrim*, Dunensis, *de Devvne*, Luthensis, *de Louth*, & Armachanus, *d'Armagh*. Hiberuia multò minor est Anglia; extenditurque à septentrione in meridiem per 250. mill. pass. sed ab ortu in occasum nou excedit 120. mill. pass. ubi magis lata. Totius regni præcipua orbs est Dubliaum, *Dublin*, io ora orientali iusulæ. Alluitur Hiberoia ab occaso mari Occiduo, à septentrione mari Deocaledonio, & à meridie mari Vergioio. Dicta fuit etiam à Ptolemæo Britanoia minor, & Isidorus atque Beda Scotiam eam appellarunt à Scotis illius incolis, unde & Scotiæ nomen cum Scotis ipsis io Britaoniam penetrasse voluot. Hiberni autem pessimè habiti suot hisce ultimis temporibus ab Aoglis, qui totam insulam ferro flammaque devastarunt, & maiorem incolarum partem io Virginiam Americę septentrionalis regioœm trasportarunt.

Urbes Hiberniæ insulæ (olim 50.) episcopales.

Achara, episcopalis, Connaciæ, sub Atchiepiscopo Tuamensi, (*Achonry*, waræo.) Semidiruta.
Alachda, Episcopalis, Connaciæ, sub Archiepiscopo Tuamensi, (*Kill-alla* eidem.)
Ardacba, episcopalis, Ultoniæ, sub Archiepiscope Armachano, *Ardagh*.
* Armacba, arcbiepiscopalis, Ultoniæ *Armagh*.
(Atlona, *Atlone*, io Connacia.)
* Castilia, arcbiepiscopalis, Momoniæ, *Cashel*.
Clocherium, *Clogher*, (Vltoniæ.)
* Clona, Episcopalis, Momoniæ, sub Archiepiscopo Cassilieosi, *Cloney*.
Clonfertum, episcopalis, Connaciæ, sub Atchiepiscopo Toamensi, *Clonefert*.
Cluaoum, *Kiloom*, (Lageniæ.)
Connercum, Episcopalis, Ultoniæ, sub Archiepiscopo Armac bano, *Conner*.
* Corcagia, *Cork*, (Momoniæ.)
* Deræ, episcopalis, Ultoniæ, sob Archiepiscopo Armachano, *Derry*.
(Diogheda, *Drogbdagh*, in Ultonia.)
Dromora, episcopalis, Ultooiæ, lub Archiepiscopo Armachano, *Dromore*.
* Duacum, *Kilmacogh* Watæo, aliis *Galuvay*, Connaciæ.
* Dubliuum, olim Eblana, *Dublin*, (Langeoiæ.)
* Dumbrosa, Connaciæ.
* Duncheranum, olim Ivernis, emporium Momoniæ, *Dunkeron*.
* Dundalcum, episcopalis Ultoniæ, sub Archiepiscopo Armacbano *Dundalk*.
* Dungallum, Comitatus Ultoniæ, *Donegall*.
* Dunum, *Dovvne*, (Vltoniæ.)
Emelia, *Emeley*, vel *Avvn*, (Momoniæ.)
Fernom, episcopalis, Lageniæ, sub Archiepiscopo Dublinensi, *Fernes*,
Glaodelacum, *Glandilaugh*, (Lageniæ.)
Kilmora, episcopalis, Ultoniæ, sub Atchiepiscopo Armachano, *Kilmore*.
Kilchennium, episcopalis & academia, Laginiæ, sub Archiepiscopo Dublineosi, *Kilcenny*.
* Kildaria, *Kildare*, (Lageniæ.)
* Kilmalocum, episcopalis, Momoniæ, sub Archiepiscopo Castilicosi. *Kilmalock*.
* Langliuum, *Leighlin*, (Lageniæ.)
* Limericum, & Lubricom, *Limerick*, (Momoniæ.)
Lismora, episcopalis, Momoniæ, sub Archiepiscopo Cassiliæ, *Lismore*.
Media, Comitatos, *Methe*, sedes Episcopi *Navan*.
* Olfinum, episcopalis, Connaciæ, sub Archiepiscopo Tuamensi, aliis Helsenia, *Elphen*.
Offetia, *Offery*, (Lageniæ.)
Rapotom, *Robogh*, (Ultoniæ.)
Roscomis, *Roscomen*, (Connaciæ.)
* Rossa, episcopalis, Momoniæ, sub Archiepiscopo Cassilieosi, *Rosse*.
(Rupes Fergosii, Knock *fergus*, in Ultonis.)
Tuama, *Toam*, (Connaciæ.)
* Waterfordia, olim Manapia, episcopalis, Momoniæ, sub Archiepiscopo Cassiliensi, *Waterford*.
(Veufordia, *Vexford*, io Lagenia.)

¶ Sed notandum ex his urbibus Achadam, Alachdam, Clocherium, Cloniertum, Cluaoum, Connertum, Dumbrosam, Emelism, Glandelacum, Ossetiam, Rapotum, & Toamam esse tantùm minuta oppidula & castra à plurimis aonis.

¶ Hielmerus, *Hielmer*, lacus Sveciæ, inter Sudermanniam & Noriciam provincias, seu inter Orebrum & Torsiliam orbes.

¶ Hieuipa, Hispaniæ Bæticæ oppidom, oonc vulgò *Alcala de Guadaria* dicitor, teste Rodetico Caro in antiquitate Hispalis.

Hiers, Latioè Sacra, insola Siciliæ, una ex 7. Æoliis, *Vulcano*, teste Fazello, ignes emittens, Liparæ vicina, ab ea 4. mill. pass. recedens, priùs Therasia, teste Pliniu, dicta. *Plin.* *Mela.*

Hiera altera, quæ ab Antouino Maritima dicitur, vulgò *Maretamo*, insula Siciliæ contra Drepanum urbem ab ea iu occcasum ad 30. mill. pass. distans. Thymo abundant. *Ptol.*

Hiera item, *Giera* vulgò, iosula maris Cretici, seu Myrtoi, quam Plinius inter Theram & Therasiam emersisse scribit. Noonullis *Suda* dici putator; sed hæc Cretæ proptior est. *Plin.*

Hiera, *Capo delle Chelidonie*, promontorium Lyciæ, inter Antiphellum & Andriacam urbes, contra Chelidonias insulas tres parvas, à quibus denominationem habet. *Strab.*

Hiera, fluvius Bitbyniæ, illam à Galatia secerneras: qui & Hierus. Cujos meminit Virgilius libro 9. Æneidos: *Plin.*

Quos Jovis eduxit luco sylvestris Hiera.

Hiera petta, Hierapytna Straboni & Plinio, Hierapydna Dionysio, *Gierapetra* Sophiano, urbs Cretæ in ora Australi, ioter Hieronoros, id est, Sacrum montem & Erytbræum promontorium. Sed Hierapytna apud colleio Idæ, nomine Pytoam, teste Strabone. Plinius verò illam statuit io ora occidentali, contra Gauloo insulam. *Ptol.*

¶ Hiera pietta, seu Sacra petra, *Giera petra*, urbs est parva Cretæ insulæ, cum portu io ora australi insulæ, & in territorio Sitiæ, cum promnotorio cognomine, 20. milliatibus distat à Sitia io Africum, & 60. ab orbe Candia io Eorum; estque episcopalis. Sed a paucis annis subest dominio Turcarum cum tota ferè Cretu insula.

Hieracium, *Gierasi*, utbs magnæ Græciæ. Vide Locri.

Hieracum Insula, *S. Pietro*, teste Leaodro, iosula Sardiniæ, Plumbeæ proxima, contra Sulci urbem excisam, ac Sulcitanæ insulæ fiuitima. *Ptol.*

Hierapolis, quæ & Bambyca, urbs Syriæ archiepiscopalis sob Patriarcha Antiocheno, in Cyrrestica seregione, quæ *Haleppo*, teste Bellonio cum aliis, dicitur urbs maxima, ex primis Turcici Imperii, à Damasco itinere 10. dierum distans io Boream, ab Edessa 50. mill. pass. De Haleppo diversa est sententis. Alii enim Hierapolim esse scribunt: alii Berrhœam, inter Antiochiam & Hierapolim 30. mill. pass. dissitam; quæ sententia Cedreni & Zonaræ testimonio nititur: alii Chalybonem, vocis allusione ducti, in quibus Postellus & Ravvolfius, esse putant: quam urbem Ptolemæus Borealiorem facit Hierapoli & Berrhœa, ac aliquanto orientaliorem. Quòd si Haleppum triduo ab Antiochia in ortum recedit ut Bellonius testatur, potiùs Chalybon erit quàm Hierapolis, aut Berrhœa, quæ Antiochiæ propriot est. Sed Cedreni & Zonaræ, qui sub Imperatoribus Græcis scripsere, auctoritas me movet. Si distantiarum oumeri apud Antoninum Augustum in Itiuerario certi essent, facilè lis hæc habita distantiæ ratione tolleretur. *Strab* *Plin.* *Ptol.*

¶ Hierapolis, quæ & Bambyce, nunc *Alep* dicitur, Italis *Aleppo*, Sansone & Brietio testibus; estque urbs Syriæ maxima & emporiom celeberrimum; in quod quotidiè confluot mercatores ex tota Europa: quamquam multi credant Aleppom esse ubi aliàs Berrhœa ad Marsyam fluvium, & Hierapolim fuisse obi nunc *Tedith*, oppidum illius tractus. Sed de bis non est facilè statuere. *Strab.* *Plin.* *Ptol.*

Hierapolis altera, Pbrygiæ magnæ orbs archiepiscopalis sub Patriarcha Constantinopolitano, proximæ Laodiceæ, ab ea 6. mill. pass. Tripolim versùs 12. distans, à Philadelphia orbe Lydiæ 45. in meridiem. quæ *Seidescheher* à Turcis, teste Crusio cum Leunclavio, nominatur, Ibi puetus amplus nebulas noxias exhalaus,

laos, teste Strabone, Populi Hierapolitæ Plinio. Hujus meminit Venantius Fortunatus lib. 8.

Lata fuit votis Hierapolis alma Philippum,
Producens.

¶ Hierasson, urbs episcopalis Arabiæ, sub Becerra teste Guillelmo Tyrio.

Ptol. Hierasus, Geraeus Ammiano, *Prutb* Martino Cromero, & Mercatori, *Seret* Lazio, (cui subscribendum puto; nam qui *Prutb* nunc dicitur, Porata Herodoto est) fluvius Daciæ, per Moldaviam in Istrum fluens, sicuti & Porata 20. mill. pass. circiter distans.

Strab. Plin. Ptol. Hiericus, Hierico in sacris literis, urbs Palæstinæ, in Judæa, à Jehosæis condita, & à Jesu Nevo eversa, adhuc nomen antiquum servans, Palmis abundans, ab Hierosolymis 20. mill. pass. in ortum recedens versùs Jordanem fluvium, à quo 6. mill. abest.

¶ Hiericus, *Hierico & Irico*, civitas est Palæstinæ notissima in veteri Testamento, quòd Josue eam septies circumiens cum arca Domini, muri ejus firmissimi corruerint, et urbs diruta fuerit. Erat in Tribu Beniamin, 150. stadiis ab Hierosolymis in ortum Jordanem fluvium versùs sexaginta, teste Sansone.

Ptol. Hierocæsarea urbs fuit Lydiæ episcopalis sub Archiepiscopo Sardiano.

Strab. Plin. Hierocepia, *Bourg de Hierochipe*, teste Stephano Lusignano, oppidum Cypri excisum, in ora occidentali, inter Paphum & Acamantem, quam Plinius insulam facit contra Paphum novam.

Hierogerma, *Girmasti* ex tabulis Geographicis, urbs Phrygiæ minoris inter Scepsim & Ilium, episcopalis sub Archiepiscopo Cyziceno, quæ & Germa in libris Conciliorum nominatur. Ἱερὰ Γέρμη Ptolemæo.

Plin. Hieromiace, fluvius Cœlesyriæ, Gadaram urbem præterfluens & in Genesaram lacum excurrens.

Ptol. Hieron Oros, *Monte Sacro*, teste Pineto, promontorium Cretæ, in ora australi, apud Hierapytnam.

Plin. Hieron Stoma, hoc est, Sacrum ostium, unum ex ostiis Istri, in Mysia inferiori australi, apud Peucen insulam.

Polib. Plin. Hieronesus, insula Siciliæ, eadem Hieræ, ut videtur.

¶ Hieros, sinus Asiæ, juxta Aradi urbem, teste Stephano.

Strab. Plin. Liv. & al. Hierosolyma, urbs Palæstinæ, in Judæa, notissima, olimque clarissima, teste Plinio inter urbes orientales, à Joppe & littore maris Syrii in ortum 40. mill. pass. recedens, inter Damascum & Babylonem Ægypti, inde 160. mill. pass. hinc 300. ab Alexandria 400. *Gierusalem* Italis, *Gots* Turcis, teste Leunclavio, seu *Cucumobarech*, *Gedz* Minados, *Jerusalem* Anglis, olim urbs archiepiscopalis, postea patriarchalis effecta quinque Archiepiscopis sibi contributis Tyrio, Cæsarensi, Nazareno, bostrensi, & Petrensi. Vetus urbs prorsus jacet; nova nulla alia re, quam Domini nostri Jesu Christi sepulchro (quod olim extra urbem erat) memorabilis, a Turcis mœnibus ad arcendos Arabes cincta. Apud Poetas Solyma nominatur. Vide ibi.

¶ Hierosolyma et Jerusalem, Jebus urbi nomen fuit, cum Israelitæ terram promissam ingrederentur, eamque in Tribuum descriptione ponit Josue in Tribu Beniamin. Obsoleto Jebus nomine postea Jerusalem ab Israelitis dicitur, & a Græcis Jerosolyma, quæ totius Judææ metropolis munitissima est Straboni, longè clarissima urbium Orientis, non Judææ modo. A Tito Imperatore Romano eversa fuit; deinde ab Ælio Adriano Imperatore restaurata. Ælia etiam dicta fuit a quibusdam, nunc *Jerusalem* Gallis, *Chuts* Turcis; estque Terræ sanctæ præcipua. Subest dominio Turcarum à 160. annis, cum antea pareret Soldano Ægypti. Sed parvi est circuitus, vix decem mille incolas continens; deficitque in dies propter incursiones Arabum.

Ptol. Hierus, *Orbo*, teste Ortelio, fluvius Corsicæ, in ora ad orientem, cum pago cognomine, & stagno in ore apud Aleriam urbem excisam. Sed Moletio *Salesante* fluvius vicinus nominatur.

¶ Hierus seu Sacer, fluvius parvus Corsicæ, qui nunc *Orbo* dicitur, in mare Tuscum labitur, 22. milliaribus ab Aleria in austrum.

Strab. Higoatia via, quæ & Egnatia, Via militaris Ciceroni, à mari Jonio ad Hellespontum usque per Macedoniam perducens longa 530 mill. pass. teste Strabone, tantùm est intervallum inter Dyrrachium ad occasum & Calipolim urbem Thraciæ in ora Hellesponti ad ortum.

Hii, Insula Scotiæ adjacens ad occasum, quæ *Iona* hodie, teste Camdeno, nominatur. Populi Hienses. Bede.

Hilata, *Iler*, fluvius Rhætiæ, in Svevia juxta Memingam urbem fluens, ac in Danubium apud Ulmam urbem labens. Scrip. Germ.

¶ Hilarense oppidum fuit in Africa propria, versùs Carthaginem, teste Divo Augustino epist. 262.

¶ Hildeshemiensis Episcopatus, *Bisthumb Hildesheim* incolis, *Evesché d'Hildesheim* Gallis, tractus est Saxoniæ inferioris, sub dominio proprii Episcopi, qui solus Catholicus in tota Saxonia. Fundatus fuit Episcopatus à Ludovico Pio Imperatore; habebatque antea jurisdictionem majorem, nunc multùm imminutam pro majori parte Ducatu Brunsvicensi cinctam; sed ad ortum terminatur Principatu Halberstadiensi, & à septentrione Ducatu Luneburgensi. Extenditur ab ortu in occasum ad 10. milliaria Germanica; & ejus urbes sunt Hildeshemium, tractus caput, Peina, Poppenberga, & Vinthuira.

Hildesia, *Hildesheim*, urbs Germaniæ, in Saxonia, episcopalis sub Archiepiscopo Moguntino, à Brunopoli 6. leucis in occasum distans, episcopali sede donata sub Ludovico Pio Imperatore, Ascalingium Ptolemæo dicta, teste Petro Appiano, levi tamen conjectura. Scrip. Germ.

¶ Hildesia, *Hildesheim*, urbs est Saxoniæ inferioris, ad amnem *Innerste*, sub dominio proprii Episcopi. 7. leucis distat a Zella in austrum, & 6. ab Hamela in ortum. Ejus Episcopus solus est Catholicus in tota Saxonia. Dicitur etiam Hildeshemium & vix 6. mill. pass. distat a confinio ditionis Brunsvicensis.

Himba apud scriptores Scotiæ insula est maris Hibernici, una Acmodum, (de quibus, ubi sint, & qui hac tempestate vocentur, non una est scriptorum sententia) Ilonæ finitima, ab ea 10. mill. pass. recedens.

Himella, *Aggia*, teste Ligorio, ac etiam *Himella*, fluvius Sabinorum, ex Severo monte per Cures fluens, ac in Tiberim apud Ocriculum, ab eo 3. mill. pass. ferè Manlianam versus prolabens. De quo Virgilius lib. 7. Æneidos: Vib. seq.

Casperiamque colunt Forulosque, & flumen Himella.
Et Tyberim, Fabarimque bibunt.

¶ Himella, fluvius parvus Sabinæ. In Tiberim labitur 6. milliaribus infra Maglianum.

Himera, Gelas Plinio & Diodoro, *Salso*, fluvius Siciliæ, ex præcipuis, qui ex Nebrodide monte apud Petram oppidum oriens, in austrum fluit, mareque apud Gelam urbem subit. Sic vulgo dicitur, quod salsas aquas habet, sicut alter sequens dulces. Strab. Liv. Mel.

Himera alter, non longè a priore ex eodem monte manans, in occasum & Boream decurrens, & ad Thermas Himeræ in mare sese exonerans, & ipse ingens, qui propterea *Fiume grande* vulgò, teste Fazello, nominatur, & in ora apud ostia, *Termine*, nomine a Thermis urbe accepto. Solinus hunc dulcem, alterum amarum haustu esse testatur. Ejus meminit Silius libro 14.

Armavere suos, qua mergitur Himera ponto.

¶ Himera, fluvius Siciliæ, nunc *Termini* dicitur. Vallem Dæmone separat à Valle Mazaræ, & in mare Tyrrhenum se exonerat ferè 25. milliaribus à Panormo in ortum. Cicer. Steph.

Himera, urbs Siciliæ, apud ostia Himeræ fluvii & Thermas, extincta, a Zanclæis condita, & ab Hannibale Carthaginensi eversa, patria Stesichori Poetæ; ex qua Thermæ urbs vicina cognominatur. Himeræus Crison cursor adeò celebris est apud Platonem in Socrate, ut in proverbio fuerit, *Crisonem Himeraum præcurrere*, quoties de maximo cursore sermo erat.

¶ Himeria urbs fuit episcopalis Mesopotamiæ, in Osrhoena regione, & sub Archiepiscopo Edisseno, teste Guillelmo Tyrio.

¶ Hippadia pelagus, pars Oceani Æthiopici, versùs Africam, inter Dioscoridis insulam & Aromata promontorium ad Boream, & Menuthiam insulam ad austrum: et vulgò *mer d'Ethiopie* dicitur, seu etiam *mer de Zanguebar* a regione adjacente.

Hiolcca. Vide Jolcos.

Hinna, *Chilca*, insula Scotiæ, oræ occiduæ adjacens una Hebridum, sive Ebudarum, clarissima, in qua Sodora urbs episcopalis cæterarum, in qua cœnobium Benedictinorum, Regum sepultura insigne, à littore in occasum 22. mill. distans. (Vide Hii, nam idem videntur esse.) Scrip. Sax.

¶ Hip-

¶ Hippanis, *Bog*, fluvius Poloniæ. Vide Hypanis.

Pind. Hipparis, Iporus Ptolemæo, *Camarina*, teste Fazello, nomine ab urbe quam alluit accepto, fluvius Siciliæ, per oram australem fluens.

Ptol. Hippi, *Capo di Sorta*, teste Marmolio, promontorium Africæ, ad Syrtim magnam, apud Villam Philæni, in Cyrenaicæ confinio.

Hippi, insulæ 4. parvæ, velut scopuli, Ioniæ apud Erythras urbem adjacentes.

Hippici, montes Sarmatiæ Asianæ, Tauri montis portio, *Mazarisci* incolis Mercatori.

Hippius, mons Phrygiæ minoris, apud Ilium.

Servio. Plin. Plut. Mel. Hippo, quæ et Vibo, Hipponium Straboni, cui et Vibo Valentia, Vion Valentia Ptolomæo, Vibon, et Valentia Stephano, *Monte Leone*, teste Barrio, cum aliis, colonia et urbs Brutiorum, in Calabria ulteriore, apud sinum Hipponiatem, inter Consentiam 38. et Rhegium 50. mill. pass. Nigro est *Bivona*, oppidulum in ora sinus propinquum, quod Hippo vetus dici potest, & *Monte Leone*, Hippo nova, vel Hipponium novum, in colle vicino exstructum; olim urbs episcopalis sub Archiepiscopo Rhugino, sede episcopali Militum urbem proximam ad 5. mill. pass. translata.

¶ Hippo, nunc *Monte Leone*, urbs est in colle, 4. milliaribus ab ora maris Tyrrhæni & sinus Hipponiatis; paucisque nunc constat incolis. Ejus navale Bevona dicebatur, uti et hodie. Sed non potest dici Hippo vetus. 50. milliaribus distat à mari Ionio in occasum.

Plin. Pers. Hippocrene, fons Bœotiæ, apud Heliconem montem, qui et Caballinus apud Persium dicitur, haud procul à Thebis. De qua plura apud Plinium, & Solinum, Ovidius libro 5. fast.

Dicite, quæ fontes Aganippides Hippocrenes.

Sic dictus, quòd ab ungula Pegasi equi productus traditur.

Ptol. Hippocura, urbs Indiæ citerioris maritima, quæ *Onor*, urbs regia, sub Lusitania, in ora, inter Siotacorum et Cory promont.

¶ Hippocura aliis ex conjectura est *Lispor*, oppidum munitum Indiæ cis Gangem, in regno Decani et in tractu *Balagate*, in mediterraneis, 70. leucis Hispanicis ab ora littorali maris Indici in ortum, versùs sinum Gangeticum 60. tantùm.

Strab. Hippola, teste Pausania, urbs fuit Laconica, mari proxima, olim, ob portus commoditatem, mercimonio pollens, unde ortum adagium, *Nos navigamus ad Hippolaitas*, in eos qui parvos mercando quæstus faciunt, seu in pauperes mercatores.

¶ Hippola urbs fuit Peloponnesi, in Laconia, in ora littorali sinus Messeniaci, et ad radices Taygeti montis 12. milliaribus à Tænario promontorio in occasum. Jam diruta erat tempore Pausaniæ.

Hom. Hippomolgi, populi Thraciæ, teste Theodoreto: sed, teste Eustathio, Sarmatiæ Europææ, qui et Galactophagi dicuntur.

Strab. Plin. Mel. & al. Hippon Regius cognomine, *Bona*, urbs Africæ maritima, olim episcopalis, cui Divus Augustinus Episcopus præfuit, inter Aphrodisium coloniam et Tabracam, à Carthagine 228. mill. pass. in occidentem, à Cirtha 94. in Boream et Cæciam, à Tabraca supra 100. in occasum, Cullu versùs 76. hodie quoque non obscura. Ejus meminit Silius libro 3.

Tam Vaga, & antiquis dilectus regibus Hippon.

¶ Hippon seu Hipporegius, Gallis *Bone*, etiamnum urbs est munita, cum sinu parvo cognomine et portu capaci, in ora regni Constantinæ; sicque sub dominio Regum Algerii. Parva est et malè culta, arcem habens in colle; et ab Africanis *Bened el Vgneb* dicitur, teste Marmolio.

Ptol. Ant. Hippon quoque Diarrhytos cognomine, altera ejusdem oræ urbs, inter Tabracam ad occasum et Uticam ad ortum, inde 60. hinc 36. mill. pass. ab Hippone Regio ad 1600. in ortum, quæ à nonnullis *Biserta* nunc dici putatur, ab Utica in occasum 36. mill. pass. distans. Hæc Vaga à Silio dici videtur in prius citato versu.

¶ Hippon Diarrhytos urbs fuit Africæ, nunc castrum regni Tunetani, in Africa et in ora maris Mediterranei, cum portu percommodo; quod à quibusdam *Biserta vecchia* dicitur, ab aliis autem *Razamilara*, in ora inter Uticam seu Bisertam ad ortum, et Tabracam ad occasum; paucisque constat incolis.

Plin. Hipponiates sinus, qui et Napitinus, et Terinæus Plinio et Thucydidi dicitur, sinus Brutiorum, in Calabria inter citeriorem et ulteriorem intercedens, sic ab Hipponio urbe dictus, vulgò *Golfo di S. Eufemia*. Appellatur etiam Vibonensis à Plinio. *Strab. Ptol.*

Lycop. Hipponium, promontorium Brutiorum, ad Hipponiatem sinum, & apud Hipponium urbem, de qua vide Hippo. *Salebron*, teste Barrio. De urbe Ovidius lib. 15. Metamorphoseon:

* *Hipponidaque domos regis, Temesesque metalla.*

(* alii codices habent *Hippotadaque*, Æolum intelligentes.)

¶ Hipponon, Ægypti urbs Antonino, quæ forte Hippon in libro Notitiarum.

Mel. Sol. Hippopodes, populi septentrionales, sic dicti, quòd pedes habeant equinos, ut Solinus fabulatur, insulas quasdam incolentes. De quibus & Plinius lib. 4. cap. 13.

¶ Hipporeæ, populi Æthiopiæ, sub Ægypto, apud Plinium.

Ant. Hipporum, *Folo*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria ulteriore, ab Altano 10. mill. pass. distans apud Scunnum, seu Rosarnum oppidum.

Ptol. Hippos, Hippon Plinio, urbs fuit Cœlesyriæ, apud Dion, episcopalis sub Patriarcha Hierosolymitano, haud procul à lacu Genesara.

Plin. Mel. Hippuris, insula una Cycladum. Vide Anaphe, cui eadem est.

Hom. ¶ Hippuriscum, Cariæ insula, teste Stephano.

Hira oppidum fuit Peloponnesi, Pylo proximum. Est & mons Messeniæ Stephano et Suidæ.

Plin. Hirminius, et Hirminium, fluvius Siciliæ, in oram fluens australem, qui *Meuli*, ac etiam *Raguse*, (ab oppido quod alluit) teste Fazello, dicitur.

¶ Hirminius, fluvius Siciliæ. Ab anonymo non impetito vocatur *Magnoi*, teste Ortelio.

Strab. Plin. & al. Hirpini, *Principato ultra*, teste Leandro, populi et regio Italiæ, in regno Neapolitano, inter Samnites; quorum caput est et metropolis Beneventum; ceteræ urbes, Compsa, Abellinum, Trequentum, aliæque plures recentes. Horum meminit Silius libro 8.

Lucanis excita pagis, Hirpinaq; ie pubes.

Cel. Hirpinum, sive Irpinum, (utroque enim modo scribitur) oppidum, Hirpinorum, quod postea Harpadium appellatum fuit, nunc *Arpaja* vel *Harpaja* excisum, teste Volaterrano cum Biondo, in monte, apud Abellam oppidum, apudque Caudinam vallem.

¶ Hirri populi Germaniæ, qui Cluverio teste, habitabant ubi nunc Dorpatum Livoniæ. Aliis autem videtur habitasse ubi Helsingia hodie, in Finlandia provincia Sveciæ. Horum tantùm Plinius meminit.

Script. Scot. Hirtha, quasi Hircha, insula Scotiæ, una Hebridum, extrema, in Boream vergens, sic ab hircorum copia magnitudine dicta, à Scotia versùs Thulen recedens.

Hisara, fluvius Vindeliciæ et Galliæ Narbonensis. Vide Isara.

Plin. Hisarci, sive Hisarsi, ut habent alii codices, populi Insubriæ Alpini, quorum pagus adhuc *Isarse* & *Arcyate* pagus alius vicinus, nominatur, teste Castilioneo, & Merula.

Plin. Hispalis, Ispalis Ptolemæo, Hispal Silio, quæ et colonia Romulensis Plinio, *Sevilla*, et Italis *Siviglia*, Anglis *Sevil*, urbs Hispaniæ Bæticæ archiepiscopalis, et caput Vandaliæ, ad Bætim fluvium, urbs amplissima, et emporium celebre, inter Cordubam ad Boream 22. et Gades ad meridiem 19. leuc. à Granata 36. in occasum, Ulyssiponem versùs 63. à Toleto Hispaniæ totius umbilico 72. in austrum. anno salutis 1248. à Ferdinando Rege, Mauris ejectis, unà cum Cæsariana & Asidonia recuperata. Ab Herculo Libyco, Gerionibus victis, condita fertur. Ejus meminit Silius lib. 3.

Et celebre oceano, atque alternis æstibus Hispal.

Hic accademia ampla, et totius Vandalitiæ conventus juridicus.

¶ Hispalia, *Seville* Gallis. 20. leucis Hispanicis distat à Corduba in occasum, & 55. tantùm ab Ulyssipone in Eurum, uti totidem à Toleto versùs austrum, 16. autem ab ora Oceani. Castrum habet antiquum, sedetque in regione feraci: & in adversa ripa fluvii Bœtis habet suburbium amplum, *Triana* dictum.

¶ Hispalis Aura, *Sevilla dell'Oro*, urbs nova Americæ septentrionalis, in parte Boreali insulæ Jamaicæ, in sinu Mexicano, cum portu, sub dominio Anglorum à paucis annis, cùm antea subesset Hispanis; estque satis parva et malè culta.

Cic. Hispania, & Hispaniæ numero plurali, apud Poetas

Cel. & al. omni.

ras Hesperia ultima, provincia Europæ amplissima & notissima, Galliæ contigua, ab ea Pyrenæis montibus separata, & in austrum recedens. à tribus lateribus Oceano & mari Mediterraneo instar peninsulæ circumslua; nam Oceanus ad Boream, ad occasum et ad meridiem, Meriditerraneum etiam ad meridiem et ad ortum illam adluunt. Cujus peninsulæ isthmus est Pyrene mons, 80. leucis Hispanicis inter duo maria inter occasum & ortum excurrens; *Spagna* Italis, *Spain* Anglis, *Espagne* Gallis. Ea apud veteres primùm in duas Hispanias, citeriorem & ulteriorem, Ibero fluvio divisas; postea in tres, Tarraconensem, Bæticam, et Lusitaniam, partita: quarum quælibet plures continet regiones; sed maxima Tarraconensis, quæ reliquas simul acceptas magnitudine superat. Olim sub uno Rege Gothis imperantibus fuit, postea à Mauris occupata, multis paruit Regibus, & à Christianis recuperata, 4. habuit Reges, Legionis, seu Castellæ, Navarræum, Aragonium, et Portugalliæ. Nostra ætate rursus ad monarchiam sub uno Rege Philippo II. rediit. Corio bovino figura similis, ac quadrilatera parem fermè latitudinem longitudini habet, 800. mill. pass. Sed apud Strabonem longa 6000. stadiis, lata 5. legitur. Populi Hispani. Hinc Hispanus, et Hispanius nomen gentis. Claudianus libro 2. in Rufinum:

Cuncta sibi: regit Italiam, Libyamque coercet.
Hispanis Gallisque jubet.

Ovidius libro 16. Fast.

Festis, & Hispanam sanguine tinxit humum.

¶ Hispania pars est Europæ percelebris, vulgò *España* dicta ab incolis. Antea sub Philippo secundo Rege ad unam Monarchiam redierat post obitum Henrici Regis Portugalliæ. Sed sub Philippo quarto iterum Portugallia ab ea avulsa est ab anno 1640. et regnum separatum facit sub proprio Principe. Tota Hispania nunc dividitur in quatuordecim partes, quæ postea reducuntur ad tres coronas seu tria regna. Castellæ et Aragoniæ regna cum suis appendicibus, & pertinentiis, subsunt Regi Catholico, Portugallia autem cum Algarbia parens proprio Regi è gente Brigantina. Partes Hispaniæ sub corona Castellæ sunt Castella vetus, *Castilla la vieja*, Castella nova seu regnum Toletanum, *Castilla la nueva*, Vandalitia, *Andalusia*, Granata, *Granada*, Murcia, *Murcia*, regnum Legionense, *regno de Leon*; quibus adjunguntur Asturiæ, *las Asturias*, et Extremadura, *l'Estremadura*, Galæcia, *Galizia*, et Navarra, *Navarra*, quibus adjungitur Biscaja, *Biscaia*. Sub corona Portugalliæ sunt Portugallia, *Portugal*, et Algarbia, *Algarve*. Sub corona autem Aragoniæ sunt Aragonia, *Aragon*, Catalonia, *Cataluna*, Valentia, *Valencia*, et Majorica, Minorica, et Ebusus, *Mallorca*. Antea etiam ea hac pendebat Comitatus Ruscinonensis, sed à paucis annis ab ea revulsus, Galliæ accessit, à qua alias disjunctus fuerat, cùm sit pars Galliæ Narbonensis.

Hispaniæ Regis dominio subsunt etiam extra Hispaniam regnum Neapolitanum, in Italia *le Royaume de Naples*, uti regnum Siciliæ, *la Sicile*, et insula Sardinia, *la Sardaigne*: Hæc autem pendent à corona Aragoniæ.

Hispaniæ Regi subsunt etiam extra Hispaniam, uti Regi Castellæ, pars australis Belgii, ubi partes provinciarum Flandriæ, *la Flandre*, Brabantiæ, *Brabant*, Hannoniæ, *Haynaut*, Luxemburgensis *Luxembourg*, Limburgi, *Limbourg*, Namurcensis, *Namur*, & minima pars Gueldriæ, *Gueldres*, et Artesiæ, *Artois*. Subsunt etiam Comitatus Burgundiæ, *la Franche Comté*, Ducatus Mediolanensis, *le Duché de Milan*, Marchionatus Finalii, *le Marquisat de Final*, in ora Ligustica, Status præsidii, ubi Orbetellum, *Orbetello & ses annexes*, in Hetruria, uti etiam custodia Plumbini, *Piombino*, et Portus longus, *Porto longone*, in Ilva insula; uti in Africa, urbes seu oppida Septa, *Ceuta*, Oranum, *Oran* Portus magnus, *Marsalquivir* et Rupes Velia, *Penon de Velez*, et insulæ Canariæ, *les Canaries*: In Asia autem Philippinæ insulæ, *les Philippines*, ex parte tantùm.

Hispaniæ Regi subest etiam major pars Americæ, nempè hæ regiones, nova Hispania cum annexis provinciis, *la nouvelle Espagne*, Florida ex parte, *partie de la Floride*, et insulæ Cuba, *Cuba*, Hispaniola, *Hispaniola* seu S. Domingue, et S. Joannis Portus divitis, *S. Juan de Puerto rico*, cum adjacentibus, Terra firma latè sumpta, *la Terre ferme*; in America meridionali, cum annexis, regnum Popagyaul, *le Popayan*, novum regnum Granatense, *nouveau Royaume de Grenade*, Peruvia, *le Perou*, regnum Chiles, *le Chili*, ex parte, & Paraguaja, *le Paraguay*, cum provinciis adjacentibus.

Hispaniæ pars est etiam regnum Portugalliæ, proprio parens Regi, cui subsunt Portugallia & Algarbia, in Hispania; extra Hispaniam autem ejus dominio subsunt Brasilia, regio Americæ meridionalis, *le Bresil*, insulæ Azores seu Tertiariæ, *les Azores*, Madera, *l'isle de Madere*, & insulæ Capitis Viridis, *les isles du Cap Vert*, in Oceano Atlantico, uti aliquot arces in regno Congi, & in ora Zanguebaris, in Africa, cum aliquo tractu Malabariæ, in India intra Gangem, ubi etiam plurimæ arces. Sed de his fusiùs in voce Portugalliæ.

Urbes Hispaniæ Tarraconensis hujus temporis:

* Abula, *Avila*, Castiliæ veteris.
Albaracinum. Vide Lobetum.
Alcaratium, *Alcaraz*, (Castellæ novæ.)
Alone, *Alicante*, Valentiæ.
Asturica, *Astorga*, Asturiæ. (*Aliis est regni Legionis.*)
Augusta Bracarum. Vide Bracara.
Auria, sive Auriensis, *Orense*, Galliciæ.
Ausa, & Ausona. Vide Vicus.
Balagurium, *Balaguer*, Catalauniæ.
Barbastrum, olim Burtina, *Balbastro*, Aragoniæ.
Barcbino, seu Barcino, *Barcelona*, Catalauniæ.
Belsinum, *Boria*, Aragoniæ.
Bigerra, *Villena*, Castiliæ novæ.
Bilbilis, *Calatayud*, Aragoniæ.
Bracara, seu Bracara, *Braga*, Portugalliæ.
Brigantia, *Braganza*, Portugalliæ.
* Burgi, olim Masburgi, *Burgos*, Castiliæ veteris.
* Cæsaraugusta, *Saragoza*, Aragoniæ.
Calagurris, seu Calagurrium, *Calahorra*, Castiliæ veteris.
Caronium, *Corunna*, Galliciæ.
Cartago nova, *Cartagena*, Murciæ.
Cellona, *Solsona*, Catalauniæ.
Civitas Regalis, *Ciudad Real*, Castiliæ novæ.
Complutum, *Alcala de Henares*, Castiliæ novæ.
Compostelium, olim Janalum, *S. Iago*, Galliciæ. (*Aliis omnibus est* Compostella.)
Concha, *Cuenca*, Castiliæ novæ.
Concia. Vide Miranda.
Cyntilia, *Chinchilla*, Castiliæ novæ.
Daroca, *Daroca*, Aragoniæ.
Dertusa, *Tortosa*, Cataluniæ.
Dominicopolis, *S. Domingo de la Calzada*, Castiliæ veteris.
Eliocrata, *Lorca*, Murciæ.
(Fanum S. Sebastiani, *S. Sebastien*, Guipuscoæ.)
* Flaviobriga, *Bermeo* vel *Bilbao*, Biscajæ.
* Flavionavia, *S. Ander*, Asturiæ. (*Aliis est Biscaja.*)
Flavium Brigantium, *Betanzos*, Galliciæ.
(Fons Rapidus, *Fuenterabia*, Guipuscoæ.)
Gerunda, *Girona*, Catalauniæ.
Iaca, *Iacca*, Aragoniæ.
Ilerda, *Lerida*, Catalauniæ. (*Aliis* Lleyda.)
Iturissa, *Tolosa*, Guipuscoæ, vel *Sanguesa*, Navarræ.
Iuliobriga, *Logronno*, Castiliæ veteris.
* Legio, *Leon*, Legionensis regni.
Lobetum, postea Albaracinum, *Albaracin*, Aragoniæ.
Lucus, *Lugo*, Galliciæ.
Lucus Asturum, nunc Ovetum propè ædificatum. Vide ibi.
* Madritum, *Madrid*, Castiliæ novæ. (*Urbs regia.*)
Majorica. Vide Palma.
Methymna campestris, *Medina del campo*, Castiliæ veteris.
Mindon, *Mondonnedo*, Galliciæ.
Minorissa, *Manresa*, Catalauniæ.
Miranda, olim Concia, *Miranda*, Portugalliæ.
Murgis & Murcia, *Murcia*, regni cognominis.
(Nagara, *Najara*, Castiliæ veteris.)
Opta, *Huertes*, Castiliæ novæ, (*castrum tantùm.*)
Orcelis, Oriola postea, *Orihuela*, Murciæ.

Or-

Orgella. Vide Urgella.
Olca, *Huesca*, Aragoniæ.
Ovetum, *Oviedo*, Asturiæ.
Oxoma. Vide Usama.
Palentia, ulim Palantia, *Palentia*, Leginnensis regni.
* Palma, posteà Majorica, *Mallorca*, insulæ cognominis.
Placentia, *Placencia*, Castiliæ veteris. (*Est in Extremadura; eratque aliàs in Lusitania.*)
* Pompelon, *Pamplona*, Navarræ.
(Rhoda, *Roses*, Catalauniæ.)
Rodericopolis, *Ciudad Rodrigo*, Castiliæ veteris.
Est regni Legionis ; eratque aliàs in Lusita-
(nia.)
* Salmantica, *Salamanca*, Castiliæ veteris. (*Est regni Legionensis; eratque aliàs in Lusitania.*)
Sarabis. Vide Taorum.
Secontia. Vide Seguntia.
Segobia, *Segovia*, Castiliæ veteris.
Segnrbia, *Segorve*, Valentiæ.
Seguotia, quæ & Saguntia, & Secontia, ac Seguntia, *Siguenza*, Castiliæ novæ.
Sentica. Vide Zamora.
Setabis, *Xativa*, Valentiæ.
Stella, *Estella*, Navarræ.
Tarraco, *Tarragona*, Catalauniæ.
Taurum, olim Sarabis, *Toro*, Castiliæ veteris. (*Est regni Legionensis.*)
Tiariulia, quæ & Terulium, ac Turulium, *Teruel*, Aragoniæ.
* Toletum, *Toledo*, Castiliæ novæ.
Tude, *Tuy*, Galliciæ.
Turiaso, *Tarazona*, Aragoniæ,
Tutela, *Tadela*, Navarræ.
* Valentia, *Valencia*, regni cognominis.
Vallisoletum, *Valladolid*, Castiliæ veteris.
Vergi, *Vera*, Granatensis regni.
Vicus, olim Ausa, vel prope, *Vich*, Catalauniæ.
Urgella, *Vrgel*, Catalauniæ.
Usama, *Osma*, Castiliæ veteris.
Zamora, olim Sentica, *Zamora*, regni Leginnensis.

Vrbes Hispaniæ Bæticæ hujus temporis sub Archiepiscopo Hispalensi.

Acci, *Gaudix*, Granatensis regni.
Alcala Regalia, *Alcala Real*, ejusdem.
Almeria, olim Portus magnus, *Almeria*, ejusdem.
Anticaria. Vide Singylia.
Arceosis colonia, *Arcos*, Andaluziæ.
Artigi, *Albama*, Granatensis regni.
Arunda, *Ronda*, ejusdem.
Asindon & Assidonia, *Medina Sidonia*, Andaluziæ.
* Astigi, *Ecija*, ejusdem.
Barbesula, *Marbella*, regni Granatensis.
Basti, *Baza*, ejusdem.
Biatia, *Baeza*, Andaluziæ.
* Cæsariana, *Xeres de la Frontiera*, Andaluziæ.
Calpe, *Gibraltar*, ejusdem.
* Corduba, *Cordova*, ejusdem.
Eliberia nova (vetus enim interiit.) Vide Granatum.
Fanum Fidei, *Santa Fe*, regni Granatensis.
Faoum Luciferi, *S. Lucar de Barameda*, Andaluziæ.
Gades & Gadira, *Cadiz*, ejusdem.
Giennium, *Iaen*, ejusdem.
* Graoatum, *Granada*, regni cognominis.
* Hispalis, *Sevilla*, Andaluziæ.
Illiturgis nova, *Andujar*, ejusdem.
Lora, *Loxa*, Granatensis regni.
Magnus Portus. Vide Almeria.
* Malaca, *Malaga*, regni Granatensis.
Menoba, *Bezmiliana*, ejusdem. (*Est tantùm castrum.*)
Or'ona. Vide Urso.
Osca, *Huescar*, ejusdem, vel Castillæ novæ. (*Est regni Granatensis.*)
Sexi, *Velez Malaga*, ejusdem. (*Est regni Granatensis.*)
Singylia, quæ & Anticaria, *Antequera*, Andaluziæ, (*Est regni Granatensis.*)

Ubeda, *Vbeda*, Andaluziæ.
Urso, quæ & Genua Urbanorum, *Ossuna*, ejusdem.

Vrbes Hispaniæ Lusitanicæ, quarum aliquæ sunt extra Portugaliam.

Ægita nova, sive Igedita. Vide Guardia.
Amæa, postea Portus Alacris. Vide ibi.
Balsa, *Tavila*, Algarbiæ.
Cauria & Caorium, *Coria*, Extremaduræ (Castellanæ.)
(Cætobrix, seu Setabalia, *Setuval*, Portugalliæ.)
* Conimbrica, & Coumbrica, *Coimbra*, Portugalliæ.
* Ebora, *Evora*, ejusdem.
Emerita, *Merida*, Estremaduræ (Castellanæ.)
Guardia, seu Guarda, *Guarda*, Portugalliæ.
Helvæ, sive Helviæ, *Elvas*, ejusdem.
Ireonpolis, olim Scalabis, & episcopalis, *Santaren*, ejusdem.
Julia Myrtilis. Vide Myrtilis.
Lacobrica, *Lagos*, Algarbiæ.
Lamacum, *Lamego*. Portugalliæ.
Lancia, postea Viseum. Vide ibi.
Leria, seu Leiria, pro Colippone, *Leira*, Portugalliæ.
Myrtilis, *Mertola*, ejusdem. (*Castrum est.*)
(Norba Cæsarea, *Alcantara*, Extremaduræ Castellanæ.)
(Oliventia, *Olivenza*, Portugalliæ.)
* Olyssipo, *Lisbona & Lisboa*, ejusdem: (*Portugalliæ regia.*)
Ossonaba nova. Vide Sylva.
* Pes Augusti, *Badaiox*, Estremaduræ (Castellanæ.)
Pax Julia, *Beia*, Portugalliæ.
Pharus, *Faro*, Algarbiæ.
Portus Alacris, olim Amæa, *Portalegre*, Portugalliæ.
* Portoa Calensis, *Porto*, (unde nomen regno Portugalliæ) ejusdem.
Rodericopolis, extra Portugalliam, in Castella veteri, sub Archiepiscopo Compostellano, *Ciudad Rodrigo*, (Est in regno Legionensi.)
Sylva, seu Sylvæ, *Silves*, Algarbiæ.
Turris Julia, olim Castra Julia, & Julium præsidium, *Trugillo*, Extremaduræ (Castellanæ.)
Viseom, olim Lancia, *Viseo*, episcopalis sub Archiepiscopo Bracarensi, Portugalliæ.
Xera, *Xeres de Badajoa*, Extremaduræ Castellanæ.

Regiones Hispaniæ extremæ.

Catalonia, (*Catalanna.*)
Aragonia, (*Aragon.*)
Navarra, (*Navarra.*)
Goipuscoa, (*Guipuscoa.*)
Biscaja, (*Viscaja.*)
Asturia, (*las Asturias.*)
Gallæcia, (*Galizia.*)
Portogallia, (*Portugal.*)
Algarbia, (*Algarve.*)
Vandalitia, (*Andaluzia.*)
Granata, (*Granada.*)
Morcia, (*Murcia.*)
Valentia, (*Valencia.*)

Interiores.

Estremadura, (*Extremadura.*)
Castella nova, (*Castilla nueva.*)
Castella vetus, (*Castilla vieja.*)
Leginnense regnum. (*Reyno de Leon.*)
De Hispania Claudianus de libro Syrenæ sic:

Quid dignum memorare tuis, Hispania, terris
Vox humana valet?

¶ Hispania nova, *nueva Espanna*, Gallis *nouvelle Espagne*, regio præcipua Americæ septentrionalis, & alias regnum fuit amplissimum. Vide nova Hispania.

¶ Hispaniola, *Hispaniola* insula perampla Americæ septentrionalis, *Ayti* dicta ab incolis. A Christophoro Columbo detecta fuit anno 1492. & posteà ab Hispanis dicta & exculta. Dicitur etiamnum, & sæpius à Gallis, Anglis & Batavis, *S. Domingue*, a Dominicopoli ejus primaria. Sita est in mari Boreali; habetque ad occasum Cubam & Iamaicam insulas, ad Boream Lucajas insulas,

& ad ortum Antillas & insulam S. Joannis de Portu divite. Ejus longitudo est 220. leucarum Hispanicarum ab ortu in occasum; latitudo autem est 48. Subest partim dominio Hispanorum, qui in ea plures habent colonias, uti etiam Galli in parte occidentali insulæ versùs Cubam insulam. Dominicopolis, urbs ipsius primaria, sedet in parte australi insulæ. Alias tota insula divisa fuit in quatuordecim provincias. Ejus urbes ultra Dominicopolim sunt Conceptio de Vega, *la Conception*, Zeibum, *Zeibo*, Fanum S. Jacobi, *Sant Iago*, Portus Argenteus, *Puerto de la Plata*, Azua seu Compostella, *Compostella*, & mons Christi, *monte Christo*.

Plin. Hispanum mare, quod & Ibericum Ptolemæo & aliis, ac Balearicum dicitur, Mare Mediterraneum, quod Hispaniæ latus orientale partemque Australis adluit.

Plin. Hispellum, Ispellum Straboni, Ispelum Ptolemæo, Hispella colonia in veteri inscriptione marmorea, *Spello* & *Spello*, urbs Umbriæ olim episcopalis nunc oppidum amplum in colle, apud Fulginium, inde 3. mill. pass. in occasum Perusiam versùs, ubi theatrum, & alia antiquæ illius magnitudinis exstant vestigia. De eo Silius libro 8.

Hispellum & duro monti per saxa recumbens
Narnia.

(* Ισπελλον est in manuscripto Seldeni.)

¶ Hispellum, nunc *Spello*, castrum est Umbriæ, in ditione Pontificia. 3. milliaribus distat à Fulginio in Circium Assisium versùs. Dictum fuit aliàs Colonia Iulia Hispella, ut in inscriptione antiqua in Goltzii Thesauro.

Plin. Histonium, Istonium Ptolemæo, Hisconium in veteri inscriptione, *il Vasto, & il Guasto d' Aimone*, colonia & urbs olim, nunc oppidum præclarum apud oram Frentanorum, ad Trinium fluvium, inter Anxanum urbem ad occasum & Thermulas, inde 18. hinc 20. mill. pass. quot ab Ortona. Marchionem habent antiquum.

Ptol. Histria, Istria Plinio, Straboni, Melæ, & aliis, regio Italiæ extrema, Illyrico ad ortum confinis, Arsia fluvio divisa, in mare velut peninsula inter Carnos ad occasum & Liburniam ad ortum excurrens, à Norico montibus divisa ad Arctos, longa 122. lata 40. mill. pass. ex Plinio Populi Istri Plinio, *Istria* etiam vulgò Italis, & *Hysterreych* Germanis. Venetis paret. De Histris Lucanus libro 4.

Detegit orta dies stantes in rupibus Histros.

¶ Histria, quæ & Istria, Gallis *l' Istrie*, pars fuit Galliæ Transpadanæ, in Italia. Nunc subest dominio Reipublicæ Venetæ, exceptis aliquot locis, quæ parent Imperatori, uti Archiduci Austriæ. Ejus longitudo est 60. milliarium circiter, latitudo autem 40. ab ortu in occasum. Vide Istria.

Hitus, Comagenæ oppidum, inter Catamanam & Nisum, teste Simlero.

Sim. Aur. Fl. Vopisc. Hiulca, palus Pannoniæ inferioris, in Hungaria, apud Cibalim urbem, quam Probus Imperator circa Sirmium siccari jussit, teste Flavio Vopisco. *Polina* hodie dicitur.

¶ Hodanum, *Houdan*, urbecula Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ & in Belsia, ad Vegram amnem, 12. leucis à Lutetia in occasum Drocum versùs, à quo 4. leucis distat, in tractu feraci.

Prov. Rom. Hola, urbs Thulæ insulæ, in Oceano Caledonio, episcopalis sub Archiepiscopo Lundensi, cum tota insula nostra tempestate Regi Daniæ parens, cùm priùs Norvegiæ subesset.

¶ Hola, *Halar* incolis, urbs est episcopalis Islandiæ insulæ, in parte Boreali insulæ & in ora littorali, prope sinum *Skagaford* dictum. Subest dominio Regis Daniæ tanquam Regi Norvegiæ, estque parvi circuitus.

¶ Holachius, *Hohenloe*, seu etiam *Holach*, tractus Germaniæ, in Svevia regione. Dicitur Comitatus Holachiensis, estque in Ottonia sylva, inter Franconiam propriam & Ducatum Wirtembergensem, sub proprio Comite. Ibi *Oringen*, oppidum primarium.

¶ Hollandia, *la Hollande*, Hispanis & Italis *Olanda*, una ex septemdecim provinciis Germaniæ inferioris, cum titulo Comitatus, sub dominio Statuum Provinciarum unitarum Belgii, qui ab ea persæpe dicuntur Status Hollandiæ, *les Estats d' Hollande*. Provincia est ampla, mirè rigua, & fertilis. Clauditur ab occidente mari Germanico, uti à septentrione mari Austrino, quod habet ad orientem, & dominium Ultrajectinum, & ad meridiem Zelandiam & Brabantiam ea parte.

Hollandia in plures partes dividitur, quæ peculiaria nomina sortiuntur, ut Kennemariam, Waterlandiam, Amstelandiam, Goelandiam, Vornanas insulas, Schielandiam, Delflandiam, quæ & Maselandia, Rhenolandiam ac similes. Sed maximè communis & alicujus usus divisio est in Australem Hollandiam, *Sud Hollande*, ubi aliàs Batavi populi, & in Septentrionalem, *Nort Hollande*, quæ & WestFrisia dicitur. Eam pluribus descripsit Ludovicus Guicciardinus. Ab Hollandia provincia Belgium unitum vulgò dicitur *la Hollande* apud exteros: Et sub Hollandia, seu, & meliùs, sub Belgio unito, sunt etiam Comitatus Zelandiæ, *la Zelande*, Comitatus Zutphaniæ, *le Compté de Zutphen*, dominium Ultrajecti, *la Seigneurie d' Utrecht*, Transisalania, *l'Over Yssel*, Frisia occidentalis, *la Frise*, dominium Groningæ, *la Seigneurie de Groningue*, & Gueldria inferior, *la basse Gueldre*, uti etiam pars Borealis Brabantiæ Ducatus, minuta pars Flandriæ, Trajectum ad Mosam, *Maestricht*, aliquot loca Ducatus Limburgi & Cliviæ, Rhenoberga, *Rhinberg*, in ditione Coloniensi, & Embda, *Embden*, in Frisia orientali.

Hollandorum etiam seu Statuum Belgii uniti dominio subsunt in Africa Mina & aliquot fortalitia in ora Guineæ regionis & Nigritarum; in America septentrionali novum Belgium, *le nouveau Pais-Bas* & aliquot insulæ Antillæ, uti & Curasca in ora Venezuelæ; in Asia autem eis subsunt Malaca, *Malaca*, in India extra Gangem, Batavia, *Batavia*, in Iava insula, insulæ Moluccæ propriæ in mari Indico pro majori parte, uti insulæ Amboina & Banda in eodem tractu aliquot arces in ora sinus Bengalæ, Columbum, *Colombo* arx Taprobanæ insulæ, & Cocinum, *Cochin*, Cananota, *Cananor*, & aliquot portus in ora Indiæ intra Gangem.

Urbes Hollandiæ præcipuæ:

Alcmaria, Alcmaer.
Amstelodamum, Amsterdam.
Briela, Briel.
Delphi, Delpht.
Dordracum, Dordrecht *seu* Dort.
Enchusa, Enchuysen.
Gertrudenberga, Gertruydenberg.
Gouda, Goude.
Haga Comitis s' Gravenhage *seu* la Haye,
Harlemum, Harlem.
Horna, Hoorne.
Lugdunum Batavorum, Leyden.
Roterodamum, Rotterdam.

¶ Hollandia nova, *nouvelle Hollande*, regio America septentrionalis, ab Hollandis antea inhabitata & culta. Vide Nova Hollandia.

¶ Hollandia nova *nieuw Hollandt* Belgis, *nouvelle Hollande* Gallis, regio perampla terræ australis, recens detecta ab Hollandis, nempe anno 1644. & ab ipsis nomen sortita. Sedet ad austrum novæ Guineæ & insularum Moluccarum, in Oceano Indico. Sed vix detecta est versùs oram littoralem. Ejus partes sunt terra Concordiæ & terra Petri Nuitis in parte occidentali illius regionis.

Holmi, Olmi Plinio, urbs Ciliciæ asperæ, quæ & Seleucia, quò Holmienses translati sunt, teste Strabone, qui ab Antiochia Pisidiæ 125. mill. pass. in ortum distabant. Xenop. Strab.

¶ Holmi, seu Seleucia Hormia, urbs fuit parva Ciliciæ asperæ, in ora maris Cilicii, & ad ostia Calycadri fluvii; distabatque 20. milliaribus à Corycio in occasum.

Holmia, *Stockolm*, seu *Stockholm*, urbs Scandinaviæ, regia Sveciæ, intra stagna (ut Venetiæ in Italia) exstructa, cum arce firmissima. Sax. Cram.

¶ Holmia, *Stockholm*, urbs est ampla & caput regni Sveciæ, Uplandia provincia, ad fauces lacus Meleri, in confinio Sudermaniæ, cum arce & palatio planè regio. Sed non est intra stagna, ut Venetiæ. 8. leucis Svecicis distat ab Upsalia in austrum, & 5. ab ora maris Baltici in occasum, Sed 80. milliaribus Germanicis distat à Gedano in Boream; & à Rhutenis Stecolna dicitur.

¶ Hol-

¶ Hulsatiæ Ducatus, *Holstein* incolis, *Holsace* Gallis, *Holsatia* Hispanis & Italis, provincia est Germaniæ, in Saxonia inferiori, nuncque in Daniæ regno comprehensa, cùm partim Regi Daniæ subjaceat, & partim Duci Holsatiæ Slesvicensi. Terminatur à septentrione Ducatu Slesvicensi seu Jutia meridionali, ab occasu mari Germanico, ab ortu mari Baltico & Ducatu Lavemburgensi, à meridie autem Ducato Bremensi & Ducatu Luneburgensi, à quibus separatur Albi fluvio. Dividitur autem in quatuor partes, nempè in Ditmarsiam, *Dithmarsen*, Holsatiam propriam, *Holstein*, Stormariam, *Stormaren*, & Wagriam, *Wageren*. Ejus urbes præcipuæ sunt Lubeca, *Lubeck*, & Hamburgum, *Hambourg*, quæ Imperiales sunt, seu liberæ, & Hanzeaticæ. Regi Daniæ subsunt Gluestadium, Krempa, Bronsbutela, Meldorpium, Rensburgum, Pioneberga, cum toto Comitatu, Segeberga, & alia loca minoris notæ. Duci autem Hulsatiæ Slesvicensi parent Chilonium, Lunda, Heyda, Oldenburgum, Bordesholmia, & alia oppidula.

Holsatia urbes:

Brunsbutela, Bruosbuttel, *in Dithmarsia*.
Chilonium, Kell, *in Holsatia propria*.
Crempa, Krempen, *in Stormaria*.
Glucstadium, Gluckstedt, *in Stormaria*.
Hamburgum, Hambourg, *in Stormaria*.
Itzehoa, Itzehoe, *in Holsatia propria*.
Lubeca, Lubeck, *in Vagria*.
Lunda, Lunden, *in Dithmarsia*.
Meldorpium, Meldorp, *in Dithmarsia*.
Oldenburgum, Oldenborg, *in Vagria*.
Oldeslsa, Oldesloe, *in Vagria*.
Pinneberga, Pionenberg, *in Stormaria*.
Plona, Ploen, *in Vagria*.
Rensburgum, Rensborg, *in Holsatia*.

Humelea, *Humble*, teste Ortelio, fluvius Albionis, in ora Angliæ australi contra Vectim insulam in mare influens. *Plin.* *Ptol.*

Homeritæ, *Regno di Aden* Castaldo ex tab. Geographicis, populi & regio Arabiæ felicis in ora ad ortum, extra fauces sinus Arabici. Quorum regia Arabiæ emporium. *Ptol.*

Homile, Homolium Plinio, Straboni, Livio, oppidum Magnesiæ, in Thessalia, in Macedoniæ confinio, *Lamina*, teste Moletio, dictum, quod aliis Lamia esse videtur, non Homile. *Strab.* *Virgil.*

Homole, mons Thessaliæ excelsus, Othry monti vicinus, centaurorum sedes, ubi Homolium erat, teste Plinio, Omole Straboni, Homolus Stephano, Omolium Livio, mons & Pelii pars, cujus incolæ Homolea Euripidi dicuntur. De quo Virgilius lib. 7. Æneidos:

Descendunt centauri, Homolen Othrynque nivalem
Linquentes.

Thebia Phthioticis propinquus imminet. Hinc Homolais, Statius lib. 7. Thebaid.

Sphyngo: per ingentes Homolaidas exeat Aemon.

Plin. Homolium apud Plinium oppidum est Magnesiæ. Vide Homole.

Homona, Homonada Tacito, oppidum fuit Isauriæ, in Pamphylia, Selgæ finitimum. Populi Homonadenses.

¶ Honamia, *Honam*, provincia est Borealis regni Sinarum, inter provincias Chuquamum ad meridiem & Sciansium ad septentrionem. Urbem primariam habet cognominem, *Honam Fu* dictam. Dividitur autem in duas partes fluvio *Caramoran* dicto. Aliæ ejus urbes præcipuæ sunt Naniamum, *Nanian Fu*, Gianianum, *Cianian Fu*, Ginium, *Ginin Fu*, Chaisuoum, *Chaifun Fu*, Huquanum, *Huquan Fu*, Ciantea, *Ciante Fu*, & Quaichinum, *Quaichin Fu*, teste Martino Martinio.

¶ Hondora, *Honduras*, provincia ampla novæ Hispaniæ, in America septentrionali, juxta mare Boreale & sinum Honduræ dictum, inter ipsam & Jucataniam. Habet ad occasum Gustimalam, & ad austrum Nicaraguam provincias. Subest dominio Hispanorum. Ejus longitudo est 200. leucarum circiter ab ortu in occasum, latitudo verò 100. ferè leucarum; estque sub Præfectura Guatimalæ. Ejus primaria orbs est Vallisoletum, *Valladolid*, incolis *Commajagua*, episcopalis ab anno 1558. Aliæ urbes sunt Gratia Dei, *Gracias à Dios*, Fanum S. Petri, *San Pedro*, Fanum S. Joannis portus Equorum, *S. Ivan de puerto de Cavallos*, Trugillum, *Trugilho*, & Fanum S. Georgii, *S. Jorge de Olancho*.

¶ Honduræ sinus, *Golfo de Honduras*, pars maris Borealis, in America, inter Honduram provinciam ad meridiem, & Jucataniam ad Boream; estque plurimis insulis refertus: & ejus intimus recessus ad occasum dicitur *Golfo de Guanajos*.

¶ Honflorium, seu Honflevius, *Honfleur*, urbs Galliæ, in Normannia provincia, in ora littorali maris Britannici, & ad æstuarium Sequanæ, ex adverso Harflevii, à quo distat 3. leucis in austrum, & quatuor a Portu Gratiæ.

Honoriaa, regio Asiæ, pars Ponti; in qua Heraclea, Tium, Claudiopolis, Cratia, & Hadrianopolis urbes, *Volli* sive *Bolli* hodie ex tabulis recentibus. *Lib.* *Not.*

¶ Honosca, urbs maritima Hispaniæ Tarraconensis, inter Iberum fluvium & Carthaginem novam, teste Livio: nunc fortè *Villa Joyosa*, ut credit Ortelius.

Hoplias, qui & Hoplites, & Isomantoa, fluvius Bœotiæ, juxta Coroneam urbem in Phliarum fluvium influens. *Plut.*

Hor, mons Arabiæ petreæ, in finibus Edom. Vide Or. *Bibl.*

Horatii Flacci villa, *S. Giovanni in Campo Oratio*, teste Blondo, locus erat propè urbem Romam. *Vill.*

Horbatii, populi Illyrici, in Norici confinio: quorum regio *Crabaten* seu *Krabaten*, Latino recenti Corbavia, teste Lazio, dicitur. *Scrip.* *Germ.*

Horchianus vicus, *Viterchiano*, & *Vicorchiano*, oppidum seu castrum Hetruriæ, inter Viterbium & Polymartium, inde 8. hinc 4. mill. pass. distans, sic ab Horchia Dea ibi culta. *Tab.* *Vit.*

¶ Horchanus vicus, *Viterchiano*, nunc castrum est provinciæ Patrimonii Divi Petri, vix 6. milliaribus à Viterbio in Cæciam, & totidem à Tiberi fluvio in austrum; subestque dominio Summi Pontificis.

Hordacha, fluvius Thuringiæ, in Germania, *Hordach*: cujus meminit Venantius Fortunatus. *Fort.*

Hordonienses, populi Apuliæ Dauniæ, quorum urbs Hordonia, aliis Herdonia & Erdonia, excisa. Vide Erdonia. *Plin.*

Horeb, mons Arabiæ petreæ. Vide Oreb.

Horesti, populi Britanniæ 2. seu Scotiæ, quorum regio *Mernia*, & *Angusia*, vel *Anguis*, teste Hectore Boetho, juxta oram ortivam, ubi Duocheldinum urbs; Deidonum oppidum & Brechina urbs, Camdeno verò est *Eskedale*. Sed Boetho indigenæ credimus. (De iisdem iterum.) Horesti ultra Ta[illegible]m fluvium siti sunt: quorum nunc regio *Angusia* dicitur; in qua Brechinum, *Brechin*, urbs episcopalis, & Orrea, olim regia, nunc oppidum, *Forfair*. Ibi etiam oppidum Alectum, posteà Deidonum dictum vulgò *Dondèe*. *Bibl.* *Tat.*

Horisius, fluvius Phrygiæ minoris, juxta Troadem urbem fluens. *Plin.*

Horma, *Coria* Moletio, (quo argumento nescio) oppidum Macedoniæ, Albanopoli finitimum. *Ptol.*

Hormiæ. Vide Formiæ.

Horminius, mons Bithyniæ, Vide Hyppius, & Ormenius. *Strab.* *Pto.*

¶ Horna, *Horne*, oppidum Belgii, in Gueldria superiori, vix una leuca à Mosa fluvio, cum castro lepido Comitis proprii, à quo regio adjacens dicitur Comitatus Hornensis, *le Comtè d'Horne*. Una leuca distat à Ruremunda in occasum, 6. a Trajecto ad Mosam in septentrionem, sub dominio Hispanorum.

Horoa, *Hoorne*, urbs munita Belgii uniti, in Comitatu Hollandiæ, cum portu capaci in ora maris Australini; estque emporium celebre, 4. leucis ab Alcmaria in ortum, & 6. ab Amstelodamo in septentrionem, 3. autem ab Enchusa in occasum.

¶ Hornanum caput, *Cap de Horne*, Gallis, *Hoorne Caep* Belgis, promontorium Americæ meridionalis, in terra Ignium. Vide Caput Hornanum.

Horta, oppidum agri Novariensis, apud lacum Hortanum, (alias Verbani pars est) à Novaria 24. mill. pass. cujus meminit Paulus Diaconus.

¶ Horta, *Orta*, oppidulum est agri Novariensis, in Ducatu Mediolanensi, cum lacu parvo cognomine. 5. milliaribus distat ab Arona, & totidem à lacu Verbano in occasum, 7. autem à confinio Pedemontii.

Hortatum, Orta Paulo Diacono, *Horti* & *Orta*, urbs Hetruriæ, in Faliscis, apud Tiberim fluvium, ex adverso Orriculi, ab eo 4. mill. pass. distans in occasum, à Falisca 4. in Boream, à Viterbio 14. in ortum, episco-

epiſcopatus Feſcenniæ epiſcopatui, unde 9. mill. abeſt, junctus eſt.

¶ Hortanum, *Orta*, urbs aliàs Hetruriæ, nunc oppidum provinciæ Patrimonii S. Petri, in colle, propè Tiberim fluvium, ubi recipit Neram amnem. Subeſt dominio Summi Pontificis, & deficit in dies.

Hoſtia (Vide Oſtia) urbs Latii, ad oſtia Tiberina, prorsùs excisa.

Hoſtilia, *Hoſtia*, producta 2. ſyllaba, oppidum amplum Venetiæ, ad Padum, in agro Mantuano, inter Mantuam 30. & Ferrariam 20. mill. paſſ. contra Reverum oppidum, in altera Padi ripa.

Hoſtilia etiamnum *Oſtiglia* dicitur; eſtque oppidulum medium inter Mantuam ad occaſum & Ferrariam ad ortum, hinc 33. hinc 25. milliaribus diſtans.

Hoſtuniium, *Hoſtuni*, urbs Salentinorum, in terra Hydruntina, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Brundiſino, inde 15. mill. paſſ. diſtans, à Monopoli 20. à Celin 8.

¶ Hoſtunium, *Oſtuni*, urbs eſt parva Regni Neapolitani, in provincia Hydruntina, 2. milliaribus ab ora maris Adriatici, inter Brundusium ad ortum & Monopolim ad occaſum.

¶ Hoya, *Hoye*, urbs Germaniæ, in Weſtphalia, ad Viſurgim fluvium, regiunculæ adjacentis dictæ Comitatus Huyenſis caput, ſub dominio Ducis Brunſvicenſis. 2. leucis diſtat à Ferda in auſtrum, & 3. à Neoburgo in Boream.

¶ Hoya, *Hoy*. Inſula Oceani Caledonii & Orcadum meridionalior versùs Piticum fretum. Vix 3. milliaribus diſtat à Mainlandia inſula Orcadum præcipua in auſtrum. Per 8. milliaria in longum porrigitur, & in latum per quinque, ſuntque in ea montes excelſi.

¶ Hradium Reginæ, *Koningſgrotz Germanis*, *Kralovvihradec* Bohemis, urbs Bohemiæ, ad Albim ſita, & recens Epiſcopatu decorata ab Aleſandro VII. Pontifice Maximo. Dicitur etiam Reginogradecium. Vide ibi.

¶ Hudſonii ſinus, *Hudſon Bay* Anglis, *Golfe de Hudſon* Gallis, ſinus peramplus Americæ ſeptentrionalis versùs Terras Arcticas, ab Henrico Hudſonio detectus anno 1612. Maximè in auſtrum tendit versùs Novam Franciam.

¶ Hudſonium Fretum, *deſtroit de Hudſon* Gallis, *ſtraet of Hudſon* Anglis Fretum, Americæ Septentrionalis oblongum & ſatis latum, ab Henrico Hudſonio Anglo detectum anno 1612. & ab ipſo ſic dictum, inter terras Arcticas ad Boream, & Eſtotilandiam ad auſtrum.

¶ Haduvicſuvaldum, *Hudwickſwalds*, Helſingiæ urbs, in Svecia, ad Bothnicum ſinum, in littore, versùs Medelpadiam provinciam.

¶ Huena, *Ween*, inſula parva maris Baltici in Sundico freto, *Oreſund*, media inter Scaniam & Zelandiam inſulam. Pendet a Selandia, & ideo ſubeſt Regi Daniæ. Ibi arx Uraniburgus excitata fuit à Tychone Brahe Mathematico perecelebri ſub Chriſtiano IV. Rege.

Tas. Hujonum, vel Juhonum, ut alii codices habent, *Hoye*, oppidum præclarum Belgii, ad Mosam fluvium, in finibus Eburonum, medium inter Leodium & Namurcum, 5. leucis utrinque diſtans.

¶ Hujonum, *Hoey* incolis, *Huy* Gallis, oppidum eſt Leondienſis ditionis. Dicitur alter Huum & Huyum. Vide ibi.

¶ Hullum, *Hull*, antea Petuaria, urbs probè munita Angliæ, in Eboracenſi provincia, ad Abi fluvii oſtia, ubi recipit Hullum amnem. Armamentarium habet inſtructiſſimum: & prima contra Carolum primum Regem rebellavit hiſce ultimis montibus Angliæ.

Hulſtum, *Hulſt*, urbs eſt parva, ſed probè munita Belgii, in comitatu Flandriæ, & Vaſiæ tractus caput. Capta fuit ab Hollandis anno 1645. ipſiſque etiamnum ſubeſt. Diſtat 4. leucis ab Antuerpia in occaſum, una cum dimidia ab Axela in ortum, & 4. à Gandavo in Cæciam.

¶ Huma ſive Uma, *Uma*, oppidum Sveciæ, ad oſtium fluvii cognominis; in Bothnia occidentali, & propè ſinum Bothnicum. Hinc tractus adjacens dicitur *Uma Lapmark*; eſtque para Lapponiæ Svecicæ.

¶ Humana, *Humana rovinata*, urbs fuit Italiæ, in Piceno, cujus nunc tantùm ſuperſunt rudera, in ora maris Adriatici, vix 6. milliaribus à Lauretो in Boream Anconam versùs.

Hungaria, *Ongaria*, provincia Europæ, Pannoniam cis Danubium, & Jazyges trans Danubium complectens, regnum amplum, inter Auſtriam, Stiriam, & Moraviam ad occaſum, Serviam ad ortum, Illyricum ad meridiem, Poloniamque ad Septentriones contentum: cujus maxima pars a Turcis occupatur; Rege, qui ex familia Auſtriaca eſt, Jaurinum, Poſſonium, Veſprinium, Tirnaviam, Nytriam, Caſſoviam, Varadinum, ex urbibus poſſidente. In ea Buda regia, metropoles 2. Strigonium & Colocia, epiſcopatus 8.

¶ Hungaria regnum eſt Europæ ſatis amplum, quod vulgò indigenis *Magiar* dicitur, *Wegierska* Slavis, *Hungerland* Germanis, *Hongrie* Gallis, *Ongaria* Hiſpanis & Italis. Habet à Septentrione Poloniam ſuperiorem & Ruſſiam nigram, ab Oriente Tranſylvaniam, ab occidente Moraviam, Auſtriam, & Stiriam, & à Meridie Croatiam, Buſniam, & Serviam, à quibus ſeparatur Savo fluvio, uti à Polonia Carpatho monte. Olim numerabantur in Hungaria 37. Comitatus ſeu provinciæ, qui poſteà ad 54. contracti ſunt. Illius Reges eliguntur in Dieta regni. Sed à centum quinquaginta annis maxima ejus pars ſubeſt dominio Turcarum, nempe pars quæ magis ad auſtrum tendit, cum Buda regni primaria; minor verò portio ad Boream ſubeſt dominio Regis, qui in præſentia eſt Imperator: ſed urbes Hungariæ ſuperioris versùs ſontes Tibiſci & Poloniam gubernantur à Magiſtratibus eodem modo ferè quo civitates liberæ Germaniæ. De urbibus Hungariæ Præcipuis vide in voce Pannonia.

Comitatus ſeu provinciæ Hungariæ:

Abauvivarienſis, d'Abauvivar, *ſub Auſtriacis*.
Albenſis, d'Ekekes Feyervar, *ſub Turcis*.
Arvenſis, d'Arva, *ſub Auſtriacis*.
Barſienſis, de Barn, *ſub Turcis*.
Barzodienſis, de Batzod, *ſub Auſtriacis*.
Bathienſis, de Bath, *ſub Turcis*.
Biberienſis, de Debrecain, *ſub Turcis*.
Biſtricienſis, de Biſtrica, *ſub Auſtriacis*.
Bodrogenſis, de Bodrogh, *ſub Turcis*.
Caſtriferrenſis, de Sarvvar, *ſub Auſtriacis*.
Cepuſienſis, de Czepuſa, *ſub Auſtriacis*.
Chonadienſis, de Chonad, *ſub Turcis*.
Comarienſis, de Kumara, *ſub Auſtriacis*.
Gevinarienſis, de Gevvinar, *ſub Auſtriacis*.
Hevveſenſis, de Hevvecz, *ſub Turcis*.
Hontenſis, de Sag, *ſub Turcis*.
Iavurinenſis, de Gevver, *ſub Auſtriacis*.
Liptavienſis, de Lypcze, *ſub Auſtriacis*.
Moramuruſienſis, de Muramaruſs, *ſub Auſtriacis*.
Muſonienſis, de Muzun, *ſub Auſtriacis*.
Nitrienſis, de Neytracht, *ſub Auſtriacis*.
Novigradienſis, de Nuvigrad, *ſub Turcis*.
Oradienſis, Czongrad, *ſub Turcis*.
Pelyſienſis, Pelicz, *ſub Turcis*.
Peregienſis, de Peretzaz, *ſub Auſtriacis*.
Peſtenſis, de Peſt, *ſub Turcis*.
Poſegienſis, de Poſega, *ſub Turcis*.
Poſonienſis, de Poſon, *ſub Auſtriacis*.
Riſienſis, de Kreiſs, *ſub Auſtriacis*.
Sagorienſis, de Sellia, *ſub Turcis*.
Saladienſis, de Salavvar, *ſub Turcis*.
Sarienſis, de Saraz, *ſub Auſtriacis*.
Semlynienſis, de Semlyn, *ſub Auſtriacis*.
Sigetenſis, de Szygeth, *ſub Turcis*.
Simigenſis, de Zegaard, *ſub Turcis*.
Sirmienſis, de Saerem, *ſub Turcis*.
Sopronienſis, de Soprun, *ſub Auſtriacis*.
Strigonienſis, de Gran, *ſub Turcis*.
Temeſvenſis, de Temeſvar, *ſub Turcis*.
Tolnenſis, de Tolna, *ſub Turcis*.
Tarantulienſis, de Thurtur, *ſub Turcis*.
Toraenſis, de Turna, *ſub Auſtriacis*.
Tranſchinienſis, de Tranſchyn, *ſub Auſtriacis*.
Turocenſis, de Ovvar, *ſub Auſtriacis*.
Valkonienſis, de Valpon, *ſub Turcis*.
Varadienſis, de Varadin, *ſub Auſtriacis*.
Varanienſis, de Baranynar, *ſub Turcis*.
Veſprimienſis, de Veſprim, *ſub Auſtriacis*.

Vgoghensis, de Ugoza, *sub Austriacis*.
Vnghensis, de Unghvvar, *sub Austriacis*.
Zabolsensis, de Chege, *sub Turcis*.
Zagrabiensis, de Zagrabia, *sub Austriacis*.
Zatmariensis, de Zatmar, *sub Austriacis*.
Zolnocensis, de Zolnock, *sub Turcis*.

Ex his Comitatibus seu partibus Hungariæ viginti sex tantùm subsunt Turcis, reliqui omnes Austriacum agnoscunt dominium. Sed Comitatus ditionis Turcicæ multò majores sunt & ampliores aliis. Notandum est etiam majorem partem Comitatus Cepusiensis cum 12. oppidis esse sub dominio Regis Poloniæ à 200. annis. Aliàs unà cum Hungaria parebant etiam Regi Hungariæ Transylvania, quæ ab ea separata fuit a Joanne Rege anno 1541. habetque Principem proprium; Valachia, nunc proprio Principi parens sub clientela Turcarum, uti etiam Moldavia; Sclavonia propriè dicta, cujus maxima pars subest nunc domino Turcarum, minor verò ad occasum Imperatori paret; Croatia, cujus pars est Turcici juris ad ortum, & Austriaci ad occasum; Dalmatia, quæ pro majori parte subest Turcis, exceptis aliquot urbibus in ora littorali, quæ Venetis subsunt, & quas eis vendiderant Reges Hungariæ. Servia quoque, & Bossena Hungariæ Reges agnovere dominos antequam jugum Ottomanicum reciperent. Nunc Hungariæ regnum complectitur tantùm Hungariam propriam cum Sclavonia & Croatia; dividiturque in superiorem & inferiorem Danubio fluvio. Hungaria inferior seu Cis-Danubiana est inter Danubium & Savum versùs meridiem & occasum, Hungaria autem superior seu Trans-Danubiana est inter Danubium fluvium & Transylvaniam Poloniamque versùs ortum & Boream. In ea autem quatuor Comitatus versùs Carpathem montem & Tibiscum fluvium subsunt Principi Transylvaniæ, in clientela tamen Austriacorum. Hungariæ verò Austriacæ caput est Posonium, *Presburg*, in superiori; & Hungaria propria extenditur ab ortu in occasum ad 65. milliaria Germanica, & à septentrione in meridiem ad 60. milliaria similia.

Agat. P. Diac. Hunni, qui & Huni, & Abares sive Avares, teste Paulo Diacono, dicuntur, populi Sarmatiæ, juxta Mæoticam paludem olim incolentes, unde egressi, in Pannonias primùm, (quibus Hungariæ nomen ab his inditum traditur) deinde in Gallias migrarunt. De quibus Claudianus libro 1. in Rufinum:

Hunnorum laturus olim, &c.
Est genus extremos Scythiæ vergentis in ortus
Trans gelidum Tanaim.

Prudentius libro 2. contra Sym.

Denique Romanus, Daca, Sarmata, Vadalus, Hunnus.

¶ Hunni, populi alias circa Mœotidem paludem inhabitantes, postea in Pannonias migrarunt. Eorum pars, Attila Duce, in Gallias venit; sed cum ibi grandi clade affecti fuissent in Catalaunicis campis à Meroveo Francorum Rege & Ætio Romanorum Duce, in Pannonias redire coacti sunt.

Lib. Not. Hunnum, *Seaven-shale*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Northumbria, ab Hunnia, ut videtur, nomen habens.

¶ Huntingtonia, seu Hontingtonia, *Huntington*, urbs Angliæ ad Usam fluvium, media inter Bedfordiam ad occasum & Eliam ad ortum, 10. milliaribus à Cantabrigia in Caurum. Ab ea regio adjacens dicitur *Huntingtonshire*, Comitatus Huntingtoniensis.

¶ Huquania, *Huquan*, provincia ampla regni Sinarum, quæ etiam Chuquania dicitur à quibusdam, *Chuquam*. Habet à septentrione Honaniam provinciam, uti a meridie Chiamsiam, Quiansiam ad ortum, & Suchienam ad occasum: Ejus autem præcipua urbs est Uchanum, *Vchang Fu*.

¶ Huquanum, *Huquan*, urbs ampla regni Sinarum in Honamia provincia, versùs confinia Pechinæ provinciæ, teste martino Martinio.

Eulog. Hurdaspalense cœnobium, *Vrdax*, teste Morali, monasterium cum pago apud Bajonam urbem, in Hispaniæ Aquitaniæque confinio, intra Pyrenæos montes.

¶ Hurdaspalense cœnobium, *Vrdax & Vrdache*, est in regno Navarræ, intra Pyrenæos montes, via una leuca à confinio Galliæ, & 5. à Bajona in meridiem.

Hus, urbs parva in Ausitide regione, in Syriæ Arabiæque confinio, *Omps*, teste Thoma Minadoja, patria Job. *Bibl.*

¶ Husenum, seu Husumum, *Husum*, urbs Daniæ, in parte occidentali Holsatiæ, in ora maris Cimbrici, ad sinum Heverum, cum arce præclara Ducum. 5. leucis distat à Slesvico in occasum, & 2. à Fridericopoli in Boream. Probè munita fuit à paucis annis.

¶ Huum, *Huy*, oppidum Germaniæ inferioris, ad Mosam fluvium, in Leodiensi ditione, medium inter Leodium ad ortum & Namurcum ad occasum; fuitque sæpe eversum, cum castro in monte, 5. leucis à Leodio. Dicitur aliter Huyum, seu Hujonum.

Huya insula est parva Oceani, cum cœnobio olim præclaro, à littore Scotio orientali parum distans, à Bervico urbe paulò supra 6. mill. pass. recedens, ab Edimburgo ad 45.

¶ Huya insula quid sit non constat, nisi forsan sit *Holy Iland*, seu Insula Sacra, littori Angliæ & Northumbriæ provinciæ ferè adjacens. 6. milliaribus à Bervico & à confinio Scotiæ in austrum Bamburgum versùs.

Hyadetæ, *Heyssant*, insulæ maris Britannici, ante Gobæum promontorium Galliæ Celticæ, in Britannia minore, à Foro & Congusto oppidis maritimis 4. leucis in occasum distantes. *Strab.*

¶ Hyadetæ insulæ in ora Britanniæ minoris quæ sint, non constat. *Heyssant* enim seu *Ouessant* est Uxantos, prope Gobæum promontorium, leucis à Conquesto & Fano S. Matthæi. Forsan meliùs essent Siadæ insulæ, quæ, Camdeno teste, sunt *les sept Isles*, septem Insulæ dictæ, in ora Boreali Britanniæ minoris, versùs Trecorium.

Hyæa urbs fuit Locrorum Ozolorum in Græcia, apud Stephanum. Hujus etiam meminit Thucydides.

¶ Hyala urbs Indiæ intra Gangem, ad Indi fluminis ostium, teste Diodoro.

Hyampolis, *Jampoli* in tabulis recentibus, quæ & Anemoria Straboni, oppidum Phocidis, in Bœotiæ confinio, Chæroneæ & Coroniæ finitimum: ubi Hyampolus vertex montis apud Parnassum, à Plutarcho memoratus. Meminit Hyampolis Statius lib. 7. Thebai. *Strab. Ptol. & al.*

Et valles Lebadea tuas, & Hyampolim acri
Subnixam scopulo.

Altera Hyampolis in Bœotia apud Orchomenum à Ptolemæo describitur, nisi eadem sit priori in Phocidis & Bœotiæ confinio.

Hybla minor, oppidum Siciliæ excisum, inter Catinam & Centuripas, ubi nunc *Judica*, locus, teste Fazello, & ipse dirutus, in monte, Centuripis propior. Aliis est *Mellili* vel *Melilli*, a Megara urbe excisa apud Augustam 4. mill. pass. distans. Imò alius est Megara ipsa, quæ, teste Thucydide, Hybla priùs, & Megara postea dicta est. Mellis copia memorabilis. *Tuch. Diod. Ptol.*

¶ Hybla minor, quæ & Heræa aliis, est *Ragusa*, oppidum Siciliæ, in valle Netina, 15 milliaribus dissitum ab ora maris Africi, teste Brietio.

Hybla major, *Avola*, teste Erythæo, oppidum Siciliæ apud Netum, inter illud & Ragusam oppidum. *Paus. Tuch.*

Hybla major, teste Brietio, nunc est *Paterno*, oppidum Siciliæ, ad radices montis Ætnæ, prope Simethum fluvium, 10. milliaribus à Centuripe ad ortum, & 17. à Catania in occasum.

Hybla parva, oppidum Siciliæ exstinctum, in finibus Gelensium, inter Claromontem & Buterium oppida, non longè à Buterio. Populi Hyblæi Thucydidi, Hyblenses Plinio. Martialis lib. 13. epistola 102. *Steph.*

Cum dederis Siculos mediis è collibus Hyblæ
Cecropios dicas tu licet esse favos.

Ovidius lib. 5. de tristitia:

Et careat dulci Trinacris Hybla thymo.

¶ Hybla parva, quæ & Megara, urbs fuit Siciliæ in ora orientali. Ejus rudera visuntur ad ostia Allabi fluvii, inter Augustam ad Boream & Syracusas ad austrum, teste Brietio: quanquam alii credant eam fuisse ubi nunc vicus *Mirilli* in illo tractu, sed à mari tantisper remotus.

Hyccara, *Carbolongi & Garbolangi*, seu *Carini*, teste Fazello, urbs Siciliæ, olim episcopalis, à Sicania condita, sed eversa, ubi nunc Carinum oppidum, quod sub Divo Gregorio Magno sedem episcopalem habuit, inter Panormum & Elymam, à Panormo 12. mill. pass. distans. Vetus autem Hyccara nunc *Muro Carini* nominatur apud Carinum. *Plut. Diod.*

Hyccarum, oppidum Siciliæ, quod *Bicari* seu *Vicari* *Steph.*

cavi esse videtor, inter Panormum & Agrigentum, à Thermis Himereosibus 24. mill. pass. (Habet Stephanus & Hyccaram & Hyccarom, oppidum Siciliæ, verùm priùs ait esse patriam Laidis.)

¶ Hydæ, Lydiæ urbs, in Asia minori, circa Tmolom montem Straboni & Stephano; fortasse eadem cum Sardibus.

Strab. Plin. Q. Cu. Hydaspes, fluvios Asiæ geminus: unus per Susianam apud Susam urbem fluens delicatissimus; de quo Virgilius libro 4. Georgicorom:

Lydia, nec populi Parthorum, aut Medus Hydaspes.

Alter Indiæ, terminus itineris Alexandri Magni cum Asiam subjugaret, in Indum influens apud Nysam urbem: cujus incolæ Hydaspis à Trogo appellantur. De illo Lucanus libro 3.

Qua rapidus Ganges & qua Nysaeus Hydaspes.

¶ Hydaspes, fluvius Indiæ citerioris, nunc *Rovvey* dicitur, ut quidam credunt, Lahorium urbem illius tractus primariam rigat, & deinde in Indum fluvium labitur.

Hydia, *Cadra* Fazello, oppidum Siciliæ excisum, in finibus Leontinorum, ubi adhuc turris sic dicta. Aliis est *Franca fonte*, castrum à Paliconia 12. mill. pass. Licodiam versùs distans. Nigro *Fontana murata* dicitur.

Hydra, insula Africæ, in mari Mediterraneo, circa Carthaginem.

Strab. Ptol. Hydra, promontoriom Æolidis, inter Myrinam & Phocæam urbes. Fuit etiam oppidum hujus nominis Ætoliæ, teste Strabone, & apud Poetas monstrum, hoc est, serpens 7. constans capitibus, vel 50. ut ipsi fabulantur; quorum uno resciso, duo pullulabant, ab Hercule ad Lernæam paludem in Argia regione interfectum: unde & Lerna de paludis nomine dictum est. De quo Virgilius libro 6. Æneidos:

Quinquaginta atris immanis hiatibus Hydra.

Nicet. Hydralis, *Belgrado*, teste Gyllio, fluviolus apud Byzantium in Barbysem influens.

¶ Hydruntina terra, *Terra di Otranto*, provincia est regni Neapolitani, ferè in modum peninsulæ extensa ad ortum, inter sinum Tarentinum & mare Adriaticum, ubi aliàs Salentina & Japigia. Ejus primaria fuit Hydruntum, nunc autem Aletium: & in ea etiamnum plurimi Græci commorantur in parte australi.

Terra Hydruntinæ urbes:

Aletium, Lecce, *provinciæ caput.*
Alexanum, Alessano.
Brundusium, Brindisi.
Castellaneta, Castellaneta.
Castrum, Castro.
Gallipolis, Gallipoli.
Hostunium, Ostuni.
Hydruntum, Otranto.
Mateola, Matera.
Neritum, Nardo.
Tarentum, Taranto.
Uria, Oria.

Hydruntum, Hydrus Straboni & Ptolemæo, *Otranto*, urbs Salentinorum, archiepiscopalis, olim major & primaria, ex qua ipsa Salentinorum regio *Terra d'Otranto* nominatur, in ora extrema, à Brundisio 50. mill. pass. in ortum Dyrrachium versùs, à quo mari 170. mill. abest, à Japygio prom. 19. in Boream: ubi mons & fluvius ejusdem nominis. Mons vero, qui Hydrus dicitur, urbi imminens, *Capo d'Otranto* nominatur, sicuti & fluvius Hydrus appellatur. De urbe Lucanus libro 5.

Et sanctas revocare rates, quas avius Hydrus,
Antiquusque Taras.

¶ Hydruntum, *Otranto* incolis, *Otrante* Gallis, urbs est permunita regni Neapolitani, à qua provincia adjacens terra Hydruntina dicta fuit, in ora maris Adriatici, cum castro & portu capaci, sub dominio Hispanorum cum toto tractu. Alias expugnata fuit à Turcis & miserè devastata anno 1480. Sed postea fortiter recepta fuit à Christianis. Distat 45. milliaribus à Brundusio in austrum, 20. ab Aletio etiam in austrum, & 24. à Gallipoli in ortum.

Hydrussa, insula maris Ægæi. Vide Andros, & Cea.

Strab. Plin. Plin. Hyela, *Bonifacio*, seu *Bonfatti*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabriæ citerioris ora, inter Blandam 2. & Lampetiam ad ortum 10. mill. pass. Hyela quoque Straboni urbs Lucaniæ maritima, excisa. Vide Velia.

Ptol. Hygris, *Sabardi*, teste Villanovano, *Tabardi* Molerio, oppidum Sarmatiæ Europææ; in ora maris Euxini, seu Mæotidis, inter ostia Tanais & Gerri fluminum.

Plin. Hyla, Hylas Solino, Capellæ, & aliis, fluvius Mysiæ Asianæ, Prusiadem, sive Prusiam urbem alluens, ubi fons & lacus, ab Hyla puero ibi submerso dictos. De quo Virgilius libro 3. Georgicorum:

Cui non dictus Hylas puer, aut Latonia Delos?

Script. Scot. Hyla quoque, & Ila, insula Scotiæ ad occasum adjacens, una Ebudarum, Novanto promontorio una cum Mula, Cumbra, & Ibona proxima, ab Hibernia 30. mill. in Boream distans.

¶ Hyla, seu Ila, *Yla*, insula est Scotiæ ferè rotunda, ad austrum Juræ insulæ, circuitu 45. milliarium Scoticorum circiter; vixque 24. milliaribus distat à Scotia & à Cantira provincia in occasum, 20. autem à parte Boreali Hiberniæ. In ea sunt tantùm aliquot castra cum oppido *Kilcholmkil* dicto. Scribitur etiam Ila insula, & 25. milliaribus distat à Mula insula in austrum, & 48. à Novanto promontorio in Circium.

Herod. Plin. Hylea, sive Hylæa, regio parva Sarmatiæ, in Asia, ad oram maris Euxini, cujus meminit Valerius Flaccus libro 6. Argonaut.

Movit & Hylea supplex cum gente Sysnen.

¶ Hylæa regio est Scythiæ Europææ, seu parvæ Scythiæ in qua Georgi seu Agricolæ Scythæ, versus Boristhenem fluvium & Nomades, seu Pecuarii Scythæ versùs Pontum Euxinum & sinum Carcinitem, teste Sansone.

Thury. Hylias, *Trionto*, teste Barrio, fluvius magnæ Græciæ inter fines Thuriorum & Crotoniatarum fluens, à Rosciano 12. mill. pass. ostio Chrimisam versùs distans.

¶ Hylias, fluvius magnæ Græciæ, quid sit nunc non constat. *Trionto* enim fluvius Calabriæ citerioris est Traeis antiquorum, teste Brietio.

¶ Hyllaicus portus fuit Græciæ, in Peloponneso, juxta Messenem, teste Herodoto.

Plin. Hyllis, *Capo Olm*, *Capo Cista*, teste Nigro, promontorium Liburniæ, in ora maris Hadriatici, in illud instar peninsulæ porrectum; quod & promontorium Diomedis Plinio dicitur: (aliis *Sabion* cum Sabioncello oppido) circuitu 100. mill. pass. inter Phariam ad occasum & Melitam ad ortum proximas insulas, Corcyræ nigræ finitimum: sed non Liburniæ ut scribit Ortelius, at Dalmatiæ promontorium est. Hylli populi Stephano.

¶ Hyllis, peninsula Illyrici, adjacens regioni Bulinorum, circuitus 30. mill. pass. nunc *Sabioncello* dicitur, nulla in ea civitatum vestigia, sed tantùm rudera Prætorii maritimi ab Antonino & Peutingero memorati, in portu Hyllico Apollinis, nunc *Mirara*, vel *S. Arcangelo*, teste Joanne Lucio. Extenditur autem hæc peninsula ab ortu in occasum, estque in Dalmatia, inter Phariam ad Boream, Melitam ad austrum, & Corcyram nigram ad occasum; sub dominio Reipublicæ Ragosinæ.

Strab. Pauf. Hyllus, fluvius Lydiæ, in Hermum influens: qui & Phrygius à Strabone & Livio appellatur, ex Phrygia ortum ducens.

¶ Hylophagi populi fuere Æthiopiæ, teste Diodoro.

Pauf. Hylycus, fluvius Argiæ, qui & Taurius, sive Taurus Athenæo dicitur, inter Hermionem & Trœzenen in mare fluens.

¶ Hymani, Liburnorum populi apud Plinium.

Strab. Plin. Ptol. & al. Hymettus, *Monte di Sethines*, mons Atticæ, Athenis proximus, melle abundans, quo cum Hyblæo certat, juxta quem Helice oppidum erat. De eo Martialis libro 13. epist. sua.

Hoc tibi Thesei populatrix misit Hymetti.

Hymettius, a, um, ab Hymetto deducitur: unde Hymettia mella, & mella Attica adeò præcipua, ut abierint in adagium apud Martialem & Lucianum, etiam pro suavi eloquentia.

¶ Himettus, mons Atticæ, olim dictus etiam fuit Cecropius, nunc *Himetta* vulgò.

¶ Hymmas, vicus Antiochiæ Syriæ, apud quem victam Zenobiam scribit Jornandes. Non *m* quoque scriptum reperitur.

¶ Hynidos, Asiæ minoris oppidum, in Caria, teste Plinio: fortè Idymos Ptolemæi.

¶ Hyoilon, urbs Asiæ episcopalis sub sede Amidensi, teste Guillelmo Tyrio.

Hyp-

Hered. Hypacyris, Pacyris Plinio, *Desna*, teste Peucero, fluvius Scythiæ Europææ, qui cum Getro fluvio in Carcinitem sinum Mæotidis influit apud *Csernigow* urbem.

¶ Hypacyris, seu Pacyris, & Carcinites, fluvius, unà cum Gherro fluvio in sinum Carcinitem cadit *Plin.* propè Carcinem urbem. Sed quid sit in præsentia non constat.

Hypea, insula non ex tribus quæ Stœchades dicuntur, & oræ Galliæ Narbonensis adjacent, inter Telonem & Massiliam, *Pomigo*, teste Dalechampio, *Pomegue*.

¶ Hyphs, seu Hypata, Sansone, Brietio, & aliis testibus, est *l' Isle du Levant*, seu *l' isle du Titan*; estque una Olbiensium insularum seu Stoechadum, in Provincia, *les isles de Hieres*. 12. leucis distat à Telone in ortum, uti 24. à Massilia etiam in ortum, & 5. à Fano S. Entropii in austrum, uti etiam 3. leucis ab ora Provinciæ, sed vix dimidia leuca ab altera insula *Porteeros* dicta ad occasum.

Strab. *Ptol.* Hypæpa, *Bepa*, urbs Lydiæ episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino sive Sardiano, inter Tmolum montem & Caystrum fluvium sita, Thyatiræ proxima. Hypæpæ Ovidio & Pausaniæ numero plurali libro 11. Metamorphoseon:

Tmolus in adscensu: clivoque extensus utroque,
Sardibus hinc, illinc parvis finitur Hypæpis.

Ptol. Hypania, *Accumbo*, teste Nigro, oppidum Peloponnesi, in Elide regione, Epins Straboni, vel Hypana eidem, & Epion Stephano, oppidum Triphyliæ.

Arist. *Hered.* *Plin.* *& al.* Hypanis, *Bog* Mercatori & Ludovico Decio, fluvius Sarmatiæ Europææ, per Volhiniam & Podoliam regiones regni Polonici in Euxinum mare decurrens, inter ostia Borysthenis, & Dromum Achillis insulam, ad Dassoviam urbem. Cujus aquas amaras, Ovidius libro 15. Metamorphoseon refert:

Quid? non & Hyspanis Scythicis de montibus ortus?

Errant, qui Hypanim *Bug* seu *Buch* indigitant, fluvium Rhutenorum apud Oleſcham urbem orientem, perque Briestiam, Melnicum, Nurum, Prostymam, Camenetiam, & Vischegrodam, urbes regni Polonici, in Vistulam influentem; cum in Euxinum mare es Ptolemæo, Plinio, & aliis Hypanis deferatur. A capite ad ostia 48. mill. pass. numerantur. Est & Hypanis alter, qui Herodoto & Plinio Panticapes dicitur, teste Ortelio. De quo fortè Virgilius libro 4. Georgicorum:

Saxosumq; sonans Hypanis, Mysusque Caicus.

¶ Hypanis, *Bog*, fluvius Poloniæ. Oritur in Podolia superiori, quam separat à Volhinia superiori; deinde rigatis Chmielnico, Braclovia, uti aliquot aliis urbibus & Podolia inferiori in duas partes secta, in Boristhenem, & paulò post cum ipso in Pontum Euxinum se exonerat. Est autem diversus à fluvio *Bug*, qui in Vistulam cadit infra Varsoviam. Cursus Hypanis fluvii est circiter 200. milliarium ab occidente in orientem.

Plin. *Sol.* Hypanis item fluvius ab Aristotele lib. 5. de historia animalium apud Cimmerium Bosporum memoratur: juxta quem animal quoddam volatile gignitur, Ephemeron appellatum, quòd non ultra diem vivat, in meridie languens, & ad occasum solis moriens.

Hypasis, Hypanis Straboni & Propertio, Plinio *Arist.* & Quinto Curtio Hydaspes, fluvius Indiæ citerioris, *Apu.* in Indum influens. Vide Hydaspes.

Helsod. *Sil.* Hypata urbs fuit Thessaliæ quondam regionis primaria, ad sinum Maliacum, ad radices montis Oetæ.

Hypatis, *Caminei*, fluvius Siciliæ, qui idem Iporo Ptolemæo videtur, & Hypari Pindero: de quo Silius libro 14.

Hypatin, ac facilem superari gurgite parvo.

Strab. *Pauf.* Hypatus, mons Bœotiæ, Thebis imminens: qui *Monte di Stives* incolis dicitur.

Arist. *Orp.* *Plin.* *& al.* Hyperborei, populi & montes, qui & Riphæi, ultra Scythiam, teste Aristotele, *Comenopojas*, id est, zona mundi, teste Mercatore, cum Herbestenio, vel *Doffrini & Doffrafiel*, teste Olao Magno, in Boreali Scandinaviæ regione. * Veteres hos circa Tanais fluvii fontes describunt; cum ibi maxima sit planities. De his ubi sint, & cur sic dicantur, consule Macrobium libro 2. de somnio Scipionis capite 7. Meminit Hyperboreorum inter alios Virgilius libro 3. Georgicorum:

Qualis Hyperboreis Aquilo cum densus ab oris
Incubuit,

¶ Hyperborei montes nunc *Cameni pojas* dicuntur, & eorum vertex *Stolp*; suntque in parte septentrionali Russiæ Albæ seu Moscoviæ, versùs Obyum fluvium & Duinam. Hyperborei autem populi Sarmatiæ fuere, ubi nunc *Petzora* provincia, in parte septentrionali Moscoviæ, versùs Weigatium fretum & Obyum fluvium, testibus Herbestenio, Mercatore, & Ortelio. Sed longè distant à Tanais fontibus, ubi hodie nullos esse montes docent testes oculati & fide digni. Longè etiam distant in ortum à Monte *Doffrins* dicto, antiquis Svevo, inter Sveciæ & Norvegiæ regna. Hyperborei autem ab omnibus statuuntur versùs Boream, sed situ valde inconstanti, Ptolemæo sunt in Sarmatia Asiatica, Pomponio ultra Amazones, Plinio ultra Aquilonem, & Pausaniæ supra Arimaspios.

Hyperes, & Hyperia, fons geminus: unus in Thessalia, apud Pharsalum, Helladem, & Phthiam oppida, seu, teste Plinio, apud Pheras & Atracem; alter in Messenia regione Peloponnesi. Valerius Flaccus libro 4. Argon. *Strab.* *Plin.*

Flevit & effusis revocans Hyperia lacertis.

Hyperia, fons Thessaliæ, apud Pheras oppidum, teste Sophocle. Aliis Hyperea. Vide supra. *Strab.* *Plin.*

Hyppius, Hypius Stephano, fluvius & mons Bithyniæ. Fluvius *Lippo* in tabulis recentibus nominatur, Hypiam oppidum alluens apud Heracleam Ponti, in mare Euxinum inter Sangarium & Lycum flumina ejusdem oræ exiens. Mons verò, qui & Horminius, sive Ormenus dicitur, *Armendag*, teste Leunclavio, appellatur apud Turcas.

Hypræ, *Ypri*, *Ypres & Yperen*, urbs Belgii episcopalis Flandriæ sub Archiepiscopo Machliniensi, episcopalis effecta ob excidium Tarvannæ urbis Artesiæ, unà cum Bononia, & Audomaro, ab Insula 6. leucis in Boream, à Gandavo 13. in occasum.

Hypræ, seu Ipræ, Yperen incolis, *Ypres* Gallis, *Ypri* Italis, urbs est Belgii, in Comitatu Flandriæ, satis munita, bisque capta à Gallis hisce posterioribus temporibus, sed postea reddita Hispanis, quibus etiamnum subest. Sedet in planitie, 8. leucis à Novoporto in austrum, & 6. à Cortraco in occasum, propè amnem Ipram. Ab ea regiuncula adjacens dicitur tractus Iprensis, *le quartier d' Ypres*, sub quo sunt Castellaniæ Iprensis, Casselensis, & Baleolensis, in Flandria Teutonica. *Script.* *Belg.*

Hypsa, *Belici* vel *Bilici*, teste Fazello, fluvius Siciliæ, in oram fluens australem, inter Thermas & Selinuntem urbes. Aretio est *Laprissu*. Sed Fazelli interpretationem magis probo. Fortè Hyspa Silio. *Polyb.* *Ptol.* *Plin.*

¶ Hypsaltæ, populi Thraciæ, teste Plinio, Hypselitæ dicti Stephano.

Hypsela, *Alasiobar*, teste Leunclavio, oppidum Pamphyliæ, in Ciliciæ confinio, sive è contra, Pergæ finitimum, teste Strabone, unde potiùs in Pamphylia quam in Cilicia reponendum est. Hypsile verò apud Ptolemæum oppidum fuit Ægypti. *Strab.*

Hypsipylæa terra, Lemnos, insula maris Ægæi, appellata ab Hypsipyle Regina, teste Ovidio libro 3. Fastorum. *Ovid.*

Hypsus, quæ & Hypsopolis, *Ypsu*, teste Leunclavio, nunc urbs Phrygiæ magnæ episcopalis sub Archiepiscopo Synnadensi: quæ Turcis *Alasschehyr*, teste eodem Leunclavio, dicitur. *Lib.* *Conc.*

Hyrcania, regio Asiæ, Hyrcano mari inter Mediam ad occasum & Margianam ad ortum adjacens, varia habens nomina; *Diargumens* Mercatori, *Sarava* Mariæ Angiolello, *Casson* Gitavæ, (quo nomine & Hyrcania urbs et metropolis appellatur) *Hyrach* Erythræo, *Masandran* Minadojo, *Corcan* Nigro. Quæ nomina non totius, sed partialium regionum sunt. Urbs olim claræ Hyrcania, unde nomen regioni, & Amarusa. Ibi pantheras gigni testatur Solinus. Populi Hyrcani, Virgilius libro 7. Æneidos: *Strab.* *Ptol.* *& al.*

Hyrcanisve, Arabisve parant, seu tendere ad Indos.

Regio summæ fertilitatis, maximè vini & frumenti, ob ejus planitiem. Hic pantheri et tigres.

In Thesauro Linguæ Latinæ malè locatur: non enim habet mare ad ortum, sed ad septentrionem, neque conterminatur Armeniæ, neque Albaniæ.

¶ Hyrcania provincia fuit Persidis, ubi nunc *Tabarestan*, *Gilan*, & *Gorgian*, partes Persiæ, quarum prima extenditur versùs mare Caspium. *Gorgian* autem distat à mari, cum urbe primaria cognomine, quæ creditur Hyrcania urbs antiqua. Subest utraque provincia

do-

dominio Persarum. Hyrcania autem antiquitùs terminabatur à septentrione mari Caspio seu Hyrcano sic ab ea dicto, ab ortu Margiana, ab occasu Media, et à meridie Parthia; eratque propriè pars Parthiæ latè sumptæ.

Strab. Plin. & al. Hyrcanum mare, quod et Caspium, variè hodiè nominatur, pro regionum adjacentium diversitate: *Abacha* juxta Albaniam, *Gurgiam* vel *Giorgian* juxta Iberiam, *Gailan* vel *Gai'ao* juxta Mediam, *Massandran* juxta Hyrcaniam, *Corasan* juxta Margianam, *Terbistan* juxta Sogdianam, *Gaana* ad Boream juxta Scythiam. Cujus ambitus 575. mill. pass. esse traditur. Ejus meminit Propertius libro 2. elegia 23.

Nam jam, dura, paras Phrygias nunc ire per undas;
Et petere Hyrcani littera nota maris?

¶ Hyrcanum mare seu Caspium nunc vulgò dicitur *mer de Bacu*, ab urbe cognomine in Media, et *mer de Sala* et Salselnit, ab urbe sic dicta in Tartaria. A Russis dicitur *Gualentza more*, ab Armenis *mer de Gorgian*, à Persis *Datio Gueylani* seu *mer de Gueylan* et *de Tabarestan*, uti etiam *mer de Chevvarezem*, a provincia Persidis contermina Siruvaniæ ab oriente, & ab Arabibus *Curzum* aut *Bohar Carsam*, quod nomen habet commune cum sinu Arabico, et mare clausum significat. Varia ejus nomina leges apud Texeitam libro 1. Extenditur à septentrione in meridiem ad sexcenta millia passuum, nempè ab ora Olgariæ ad oram Chilaniæ; sed ab ortu in occasum ad 300. tantùm ut tradunt recentiores, qui illud navigarunt, quod meliùs convenit cum sententia Agrippæ in Plinio: cum alii antiqui ac multi recentiores et Joannes Persa etiam illud extenderint ad 800. millia passuum in longitudinem. Terminatur à septentrione regno Astrachani, sub Moschis, et Olgaris seu Calmuchiis Tartariæ populis, ab ortu Mauralnaharia regione, ab occasu Circassis et Tartaris Daghestaniæ dictis, uti Sirvania provincia Persiæ, à meridie autem Chilania Tabarestania et Chorasania etiam Persiæ provinciis; et in illud se exonerant plurimi fluvii, uti Rha, Rhymnicus, Jaxartes, Oxus Araxes, et alii. De his pluribus Olearius.

Herod. ¶ Hyrcanus sinus pars est maris Caspii seu Hyrcani, in meridiem extensus inter Hyrcaniam et Margianam.

Hyrgis fluvius Scythiæ Europææ, in Tanaim influens: qui incolis *Sem na* appellatur, teste Mercatore.

Steph. ¶ Hyria oppidum erat Isauriæ, ad Chalycadnum fluvium, Seleuciæ urbi vicinum. Populi Hyrienses Plinio & Livio.

Ovid. ¶ Hyria oppidum erat Ciliciæ, 25 milliaribus supra Seleuciam in Boream.

Hyriæ, sive Hyries, lacus Hyriæ Bœotiæ regionis, circa Aulidem, cum oppido cognomine olim apud Homerum, Strabonem, Plinium, et alios. De quo Ovidius *Steph.* libro 7 Metamorphoseon:

Inde lacus Hyries videt, & Cycneia Tempe.

Ptol. Hyris, promontorium Bythyniæ, ad Bosporum Traciæ, circa Chalcedonem urbem, quod & Euron appellatur.

Hyrium, Hyria Herodoto, *Rhodo*, teste Nigro, cum aliis, oppidum Apuliæ Dauniæ maritimum, ad Gargani montis radices, in ora occidentali, ubi Urias sinus apud Melam, vulgò *Golfo di Rhode*, inter Lesinam urbeculam ad accasum 15. et Apenelte in Cæciam 8. mill. pass. Populi Hyrini Plinio. De eo Dionysius Afer de situ orbis:

Usque Hyrii summum se tendit Iapygis ora.

¶ Hyrium, seu Hurium, oppidum Apuliæ Dauniæ, nunc *Rodia* dicitur; estque oppidulum parvi momenti in Capitanata provincia regni Neapolitani, in ora maris Adriatici, ad Boream montis Gargani. 25. milliaribus distat a Lesina in ortum, et 15. ab Apeneste.

Hyrmine, Hyrmina Stephano, oppidum erat Peloponnesi, in Elide.

Strab. Plin. Paus. Isoro. Strab. Sil. Hysiæ, oppidum fuit Bœotiæ, ad montis Citharonis radices.

Hyspa, fluvius Siciliæ. (Vide Hypsa) cum oppidulo apud Motucam, inde 6. mill. pass. in ortum, vulgò *Spacafurno*. De fluvio Silius libro 14.

Nec non qui putant Hispamque Alabomque sonantem.

Hyssus, portus & fluvius Cappadociæ, circa Cerasuntem urbem fluens.

Arian. Ptol. ° Hyssus, seu Hyssi, portus erat in Cappadocia, in ora ponti Euxini, 15. milliaribus à Trapezunte in occasum, & 40. circiter a Cerasunte in ortum; estque ad ostia Hyssi fluvii, quanquam aliqui eum ponant 15. milliaribus a Trapezunte in ortum.

¶ Hyta, *Hyth*, portus Angliæ, cum castro munito, in Cantia provincia, & ad fretum Gallicum, medius inter Ripam & Dubrim.

Hytania, *Tab* ex tabulis Geographicis neotericorum, fluvius Carmaniæ, in ora, inter ostia Bagradæ fluvii Persidis, & Armuzam urbem ad ortum: qui Audanius Ptolemæo dici videtur. *Plin. Sol. Capel.*

I

JABADII, *la Giava* vel *Iava*, teste Nigro, insula gemina maris Eoi, sive indici, Indiæ ulteriori adjacens, major & minor, aureæ Chersonneso finitima, à Malaca urbe regia Lusitanorum navigatione 15. dierum in austrum distans, ab Aurea freto divisa. Major 3. mill. pass. circuitu fertur, minor 2. Mercator novam Guineam interpretatur. *Ptol.*

¶ Jabadii Insulæ quæ sint, non bene constat, Sanson Japoniæ insulas interpretatur, in mari Eoo, ad ortum Sinarum. Vide Japonia.

Jabruda urbs erat Syriæ, Laodiceæ Scabiosæ proxima. *Ptol.*

¶ Iacatra, *Jacatra*, urbs Indiæ, in Java insula, quæ ab Hollandis expugnata, Batavia dicta est ab ipsis, estque urbs ampla & permunita. Vide Batavia.

Jacca, *Jacca* etiamnum dicta, urbs Hispaniæ Tarraconensis, episcopalis Aragoniæ, sub Archiepiscopo Cæsaraugustano, inde 19. leucis in Boream, ad montium Pyrenæorum radices ab Olca 7. in occasum, à Pompejo magna condita putatur; ab aliis longè antè à Baccho ædificata traditur. Populi Jaccetani, seu Jacetani. *Ptol.*

¶ Jacca, *Iaca*, urbs est Aragoniæ, ad Aragonium fluvium. 16. leucis distat à Cæsaraugusta, & 6. à confinio Galliæ, uti a Pyrenæis montibus. Arcem habet situ munitam 8. leucis Hispanicis distat ab Olca in septentrionem.

¶ Jacobipolis, *Jamestovvne*, urbs Americæ septentrionalis, in Virginia, ab Anglis excitata, & sic dicta à Jacobo Rege magnæ Britanniæ, juxta fluvium Powhatanium, aliquot milliaribus a mari remota.

¶ Jacobi sinus, *James bay*, sinus Americæ septentrionalis, seu potiùs pars sinus Hudsonii, maximè in austrum extensa versùs novam Franciam: & in ora novæ Valliæ meridionalis; sic dictus à Thoma Jacobo Anglo, qui primus illas oras lustravit anno 1631.

Jactum, fluvius Liguriæ, ex Apenoino monte in Padum ante Tanarum influens, qui *Grana* aliquibus esse videtur, per montem Ferratum fluens. Sed hic potiùs rivi quàm fluvii nomen meretur. *Plin.*

Jader, *Salona*, teste Nigro, fluvius Illyrici, juxta Salonas urbem excisam, à qua nomen accipit, decurrens. Sed potiùs fluvius est apud Jaderam veterem fluens: Jader enim nomen est non tam fluvii quam urbis. De eo Lucanus lib. 4. *Luc. Vib. Seq.*

Et tepidam in molles Zephyros excurrit Jader.

¶ Jader, *Salona*, Slavis *Solin*, fluvius Illyrici, teste Joanne Lucio. Labitur propè Salonæ ruinas, quatuor milliaribus à Spalato distans, uti etiam ex Tabulis Peutingerianis.

Jadera, *Zara*, urbs Liburniæ archiepiscopalis & caput, in ora littorali, probè adversùs Turcas finitimos munita, sub Venetis, inter Polam Histriæ urbem ad occasum 160. & Epidaurum urbem Dalmatiæ ad ortum 200. mill. pass. Populi Jadertini Plinio, & Hiadertini Hirtio. Sub Jaderensi metropoli urbes continentur Senia, Enona, Absorus, Arba, Vegia, & Scardona: quarum prior Austriacis Principibus paret. A Venetiis 225. mill. pass. mari abest. In Thesauro Linguæ Latinæ non rectè Apolloniæ vicina dicitur. *Plin. Ant. Ptol.*

¶ Jadera, *Zara* Italis, *Zadar* Slavis, urbs est Illyrici, Liburniæ caput, & permunita, undique mari circumdata. Centum circiter milliaribus distat à Pola, & 40. a Sibenico in occasum. Alias suberat Regi Hungariæ; & regiuncula adjacens dicitur *Contado di Zara* Comitatus Jaderæ.

Jadua, Guttalos Plinio, Iada Reginoni, *die Jade*, fluvius Germaniæ, in ora Frisiæ orientalis, inter Amasium & Visurgim in Oceanum Germanicum sese exonerans, ingenti stagno sinùve in ore procreato. *Ptol.*

¶ Jadua, *Iade*, fluvius parvus Germaniæ, in Westphalia

phalia & Comitatu Oldenburgico, propè oftia Vifurgis in Oceanum fe exonerat, feu potiùs in finum inundatione maris factum, & ab eo *die Jade* dictum. Ei adjacet caftrum Jade.

¶ Jafanapatanum, *Iafanapatan*, urbs Indiæ, in parte feptentrionali Ceylani infulæ, cum arce, fub dominio Hollandorum. Caput eft regni cognominis; & 60. milliaribus diftat ab ora proximiori Coromandelis in ortum.

Ptol. Jagath, *Targa*, tefte Marmolio, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ, intra fretum Herculeum, Abylæ uni ex columnis Herculis propinquum.

¶ Jages, *les Iacques*, populi Africæ barbari & inculti, in Æthiopia inferiori. Latè in hoc tractu vagantur inter lacum amplum, in imperio Monemugi & confinia Congi. Sed nullas habent urbes.

Jakotyoum, *Iakotyn*, oppidum Poloniæ, in Ucrania regione, & in Palatinatu Kyoviensi, trans Borysthenem, cum arce munita, juxta fluvium *Supoi*, 8. milliaribus Germanicis fupra Elmiazoviam in Boream, & 11. à Kiovia in ortum.

¶ Jala, *Iala*, urbs Indiæ in parte orientali Ceylani infulæ, aliquot milliaribus diftans ab ora littorali, & regni cognominis caput. Sed paucis conftat incolis ob afperitatem regionis.

Strab. Jalyfus, * Jalyftus Ptolemæo, Jalyfum Plinio, *Ialifica*, tefte Nigro, oppidum olim, nunc pagus Rhodi infulæ, à Rhodo urbe 60. ftadiis diftans, tefte Strabone. Hic imago, Protogenis opus, erat adeo pulchra, ut Demetrius Rex illius potiundæ caufa bellum Jalyfiis intulerit, tefte Aulo Gellio libro 15. capite 31. Vide Lindus, & Telchines, (* Ἰλυσσος in Seldeni manufcripto.)

¶ Jama, *Iamagorod*, arx Sveciæ permunita, in Ingria, & in margine fluenti, *Iamifshe Beck* nuncupati, qui Imperii Mofcovitici clavis, cum tota Diœcefi fibi fubjecta anno 1617. beneficio pacis in Svecorum poffeffionem venit: è regione arcis transfluentum quoddam municipium Ruffi, fed Svecorum juris, inhabitant. 3. milliaribus Germanicis diftat à Narva Livonica.

¶ Jamaica, *la Iamaica*, infula ampla Americæ feptentrionalis, in mari Boreali. 20. leucis diftat à Cuba infula in auftrum, & 25. ab Hifpaniola in occafum. Ejus circuitus eft centum leucarum Hifpanicarum, longitudo 40. & latitudo 18. leucarum fimilium circiter. Antea fuberat dominio Hifpanorum; fed ab anno 1654. capta ab Anglis, ipfis etiamnum paret pro majori parte. Ejus urbs funt Hifpalis, *Sevilla*, in parte feptentrionali infulæ, Mellila, *Mellila*, in eodem tractu ad ortum Hifpalis, & Oriftanium, *Oriftagni*, ad meridiem, cum aliquot coloniis Anglorum.

¶ Jamaifotis, *Iamayfoit*, regio Japoniæ, in parte occidentali Infulæ Niphoniæ, fub qua funt duodecim provinciæ, feu regna, ut ipfi vocant, nempe Aquia, Bingum, Bitcum, Fochium, Idzuam, Inaba, Javamum, Mimalaca, Nangatum, Suvum, & Tajemum, tefte Brietio.

¶ Jamama, *Iamama*, urbs eft Arabiæ felicis regionis cognominis caput, ad fluvium *Aftan*, propè confinia Arabiæ defertæ. 250. milliaribus diftat a finu Perfico in occafum versùs Meccam.

¶ Jamba, *Iamba*, urbs Indiæ cis Gangem, provinciæ cognominis caput, in ditione Magni Mugolis. Vix 80. milliaribus diftat à Gange fluvio in ortum Lahorium versùs.

¶ Jambum, *Jambis*, urbs Indiæ, in parte auftrali Sumatræ infulæ, inter fretum Malaccæ in feptentrionem & Palimbanum in meridiem. Aliquot milliaribus diftat ab ora littorali, & valdè frequentatur ab Hollandis.

¶ Jamefium, *Iametz*, oppidulum Lotharingiæ probè munitum, in confinio Luxemburgenfis ditionis, fub dominio Regis Francorum ab aliquot annis. Sedet inter Monmedium ad Boream & Danvillerium ad auftrum, vix 2. leucis utrinque, & paulò amplius à Stenæo in ortum.

Jamiffa vel Jamefa, Thamefis Cæfari, fluvius Albionis, ex primis Angliæ, per Oxonium & Londinium Ptol. regiam fluens in ortum. Vide Thamefis.

Jamna, *Cittadella*, tefte Gerundenfi, oppidum minoris Plin. Balearis, Jamno Plinio & Melæ.

Mel. ¶ Jamna, *Cittadella*, oppidum eft Hifpaniæ, minoris Ptol. Balearis infulæ feu Minoricæ caput, in ora occidentali è regione Balearis majoris, cum portu utcumque capaci & recens munitum fuit.

Jamna altera, Jamnis Plinio, Jamnia Antonino, Jamnetorum portus Ptolemæo, *Zania* Mafio & aliis, Strab. urbs Palæftinæ maritima, inter Joppen ad Boream & Azotum ad meridiem, proxima Gazæ, ab Azoto & Afcalone 200. ftadiis, à Joppe 10. mil. paff. Afcalonem versùs fupra 20.

Mel. Janafum, *Sant Jago* Villanovano & aliis, urbs Hifpaniæ Tarraconenfis, hodiè Gallæciæ primaria, archiepifcopalis, & academia, ac conventus provinciæ juridicus, Latino recenti Compoftellum five Compoftella appellata: quæ ex Chronicis Hifpaniæ urbs recens eft, ab Alfonfo Rege circa Caroli Magni tempora eftructa; Iriæ Flaviæ orbi proximæ littorali fubrogata, & archiepifcopali poftea fede, quæ Emeritæ erat, decorata.

¶ Janafum, eft *Compoftella*, urbs Callaicorum Lucenfium, in Hifpania, tefte Brietio. A quibufdam confunditur cum Flavio Brigantio.

¶ Jancoma, *Iancoma*, regnum Indiæ extra Gangem, fub dominio Regis Peguani.

Janiculenfis pons, unus ex Romæ pontibus, nunc *Ponte Sifto*, tefte Fulvio cum aliis, fic dictus à Janiculo.

Janiculum urbs Roma primùm, five arx illius dicta. Virgil. Quod ubi fuerit, docet Macrobius libro 1. capite 7. Saturnal. De eo Ovidius libro 1. faftorum:

Arx mea collis erat, quam vulgus nomine noftro
Nuncupat, hæc ætas Ianiculumque vocat.

A Jano, tefte Virgilio, nomen habens. Malè in Thefauro Linguæ Latinæ Janiculum oppidum Romæ vicinum fcribitur.

Janiculus mons, *Montorio*, tefte Marliano & Fulvio, P. Vict. unus ex 7. orbis Romæ collibus, ufque ad pontem Milvium extra porrectus, tefte Cæfare Baronio in annalibus, ubi Ecclefiæ S. Petri in Montorio, & S. Honophrii. De quo Ovidius fupra in Janiculum, & Virgilius lib. 8. Æneidos:

Ianiculum huic, illi fuerat Saturnia nomen.

¶ Janovirium, *Ianowitz*, oppidulum Germaniæ, in Bohemia, propè Caurzimam urbem, ubi Auftriaci fufi et grandi clade affecti fuere à Svecis, Duce Torftenfonio, anno 1645. Diftat 6. milliaribus Germanicis à Praga in Africum versùs Moraviam.

Janus, *Geneva*, urbs clariffima Liguriæ, à veteribus Genua. Vide ibi.

¶ Januarius *Rio de Ianeiro*, fluvius ingens Americæ Luir. meridionalis, in Brafilia regione, dictus a Gallis *Ganabra*; & in Oceanum Brafilicum fe exonerat maximè ad Pradn. auftrum regionis, ubi portu gaudet capaciffimo. Hinc provincia adjacens dicitur *Capitania de Rio de Ianeiro*, Præfectura fluvii Januarii fubeftque tota dominio Regis Lufitaniæ: et propè ejus oftia fedet fanum S. Sebaftiani, urbs munita.

¶ Janvilla, *Ioinville*, urbs Galliæ, quibufdam Joanvilla. Vide ibi.

¶ Japara, *Japara*, urbs Indiæ, in ora Boreali Javæ infulæ, cum portu capaci. Eft regni cognominis caput Centum milliaribus diftat à Materano in Eurum, & 250. à Batavis in ortum.

¶ Japidia, regio Illyrici, triplex fuit, prima à fontibus Timavi amnis ufque ad Iftriam, fecunda ab Arfia fluvio ufque ad Tedanium flumen, tertia Inalpina, in montibus Albio & reliquis Alpibus fupra Iftriam fe extendentibus tefte Joanne Lucio.

Japodes, Japydes Ptolemæo, populi Illyrici, in Li- Strab. burniæ, Hiftriæ, Carnorumque, feu Noricorum confinio, *krainer*, vel *Craner*, tefte Lazio, & interiùs *Iappenavs*. Ibi Japodum oppidum, tefte Servio, Japya, Plinio, Regio Japydia. Japis, Virgilius libro 3. Georgicorum:

Caftella in tumulis, & Iapidis arva Timavi.

¶ Japonia, feu Japonicæ infulæ, *le Iapon* Gallis, *Iapan* Hifpanis & Batavis, regio ampla Afiæ, in mari Orientali feu Sinico, tres infulas complectens, nempe Niphoniam, Ximum & Xicocum; in quibus funt fexaginta octo regna, feu potiùs provinciæ, tefte Brietio, nempe quatuor in Xicoco infula, decem in Ximo infula, quæ ad occafum tendit, & quinquaginta quatuor in Niphonia infula, quæ ampliffima eft & cæteris major, maximè ad ortum & feptentrionem tendit. Tota regio admodum fertilis, abundans, et culta eft, cum plurimis

mia urbibus magni momenti. Totius regionia caput & primaria orbs est Meacum, *Meaco*. Sed ab aliquoa annis sedea regia Iendom, *Iendo*, translata est. Ad Boream separatur à terra Æsonis freto Sangario; & vix distat centum milliaribus à Corea regione in ortum. Ejus major longitudo à Cæcia in Africum vix est 750. mill. pass. latitudo autem, ubi major est, à septentrione iu meridiem non excedit 300. mill. pass. Nunc autem cum insolis adjacentibus dividitur in septem partes seu regiones, quarum nomina sunt Ximoa seu Saycoca, *Ximo*, Tocoesia seu Xicoca, *Tocoesi*, Iamaitotia, *Iamaisoit*, Ietsenga, *Ietsenga*, Ietlegena, *Ietsegen*, Quautoa, *Quanto*, & Ochia, *Ochio*: Et 68. regna in his regionibus contenta subsunt dominio Regum viginti & unius, qui tamen illa omnia possident uti feuda, et sub clientela Imperatoris Japoniæ, teste Carone.

Iaponiæ regna seu partes minores:

Amacusa, Amacusa, *in Ximoa regione.*
Aquia, Aqui, *Iamaisotia regione.*
Aquita, Aquita, *in Ochia regione.*
Ava, Ava, *in Ochia.*
Ava, Ava, *in Tocoesia regione.*
Ayzua, Ayau, *in Ochia.*
Bigenn, Bigen, *in Ietsenga regione.*
Bingam, Bingo, *in Iamaisotia.*
Bitcam, Bitchu, *in Iamaisotia.*
Bugenam, Bugen, *in Ximoa.*
Bungam, Bungo, *in Ximoa,*
Caium, Cai, *in Quantoa regione.*
Canga, Canga, *in Ietsegena regione.*
Cauzula, Cauzula, *in Ochia.*
Cavacham, Cavachi, *in Ietsenga.*
Chicuanum, Chicujen, *in Ximoa,*
Chicungum Chicungo, *in Ximoa.*
Conzucum, Conzuque, *in Quantoa.*
Deva, Deva, *in Ochia.*
Farima, Farima, *in Ietsenga.*
Figenam, Figen, *in Ximoa.*
Finda, Finda, *in Ietsegena.*
Fingum. Fingo, *in Ximoa.*
Firandam, Firando, *in Ximoa.*
Firacum, Firaqui, *in Ochia.*
Fiunga Piunga, *in Ximoa.*
Fochium, Foqui, *in Iamaisotia.*
Idauum, Idau, *in Iamaisotia.*
Idzuum, Idzu, *in Quantoa.*
Idzumum, Idaumi, *in Ietsenga.*
Iechianum, Iechien, *in Ietsegena.*
Ietchuum, Ietchu, *in Ietsegena.*
Inaba, Inaba, *in Iamaisotia.*
Iogam, Iogo, *in Ietsegena.*
Ivamum, Ivami, *in Iamaisotia.*
Ixam, Ixe, *in Ietsegena.*
Iynm, Iyn, *in Tocoesia.*
Micava, Micava, *in Quantoa.*
Mimalaca, Mimalaca, *in Iamaisotia.*
Minam, Mino, *in Ietsegena.*
Mulaxium, Mulsxi, *in Ochia.*
Nanbum, Nambu, *in Ochia.*
Nangatum, Nangata, *in Iamaisotia.*
Nivata, Nivata, *in Quantoa.*
Notam, Noto, *in Ietsegena.*
Quinocanam Quinocuni, *in Ietsegena,*
Sangamum, Sangami, *in Quantoa.*
Sanuquium, Sanuqui, *in Tocoesia.*
Satcuma, Satcuma, *in Ximoa.*
Surunga, Surunga, *in Quantoa.*
Suvam, Suvo, *in Iamaisotia.*
Taiimum, Taiima, *in Iamaisotia.*
Tamb, Tamba, *in Ietsenga.*
Tatomam, Tatumi, *in Quantoa.*
Tosa, Tosa, *in Tocoesia.*
Tzuconam, Tzuconi, *in Ietsenga.*
Vacasa. Vacasa, *in Ietsenga.*
Vomam. Vomi, *in Ietsegena.*
Vosumam, Vosumi, *in Ximoa.*
Vovarum, Vovari, *in Ietsegena.*
Voxum, Voxu, *in Ochia.*
Viam, Vin, *in Ximoa.*
Xima, Xima, *Ietsenga.*
Ximóla, Ximola, *in Ochia,*
Ximotucum Ximotcuque, *in Ochia.*
Xinanam, Xinano, *in Quantoa.*
Yamatum, Yamato, *in Ietsenga.*
Yamaxirum, Yamairo, *in Ietsenga.*

Iaponia urbes præcipuæ:

Amacusa, Amacusa, *in regno cognomine.*
Amangaciam, Amanguchi, *in Suvo regno.*
Arima, Arima, *in regno Figeni.*
Ava, Ava, *in regno cognomine.*
Bungum, Bungo, *in regno cognomine.*
Dongum, Dongo, *in regno Iyo.*
Farima, Farima, *in regno Farima.*
Firando, Firando, *in regno cognomine.*
Meacum, Meaco, *in regno Yamaxiro.*
Nangasacam, Nangalachi, *in regno Figeni,*
Oyama, Oyama, *in regno Ietchuo.*
Ozaca, Ozaca, *in regno Cavacho.*
Sacaium, Sacay, *in regno Idzumo.*
Saranga, Surunga, *in regno cognomine.*
Vomura, Vomura, *in regno Figeni.*
Yendum, Yendo *in regno Mulaxio.*

Iapygia, regio Italiæ, quæ et Salentina, et Peucetia, et Messapia, Apulia, Calabriaque dicta est: confuaduntur enim apud aliquos hæc nomina, ut putat Ortelius, cùm tamen synonyma non sint, nec in Salentinorum peninsula contineantur: Apulia enim et Peucetia extra Salentinos sunt. Ea nunc, Apulia exclusa, *Terra d' Otranto* nominatur, iu qua Calabria in ora Boreali collocatur, Messapia in austrum vergit et occasum, Salentini et Iapygia in ortum. Populi Iapyges Plinio, Messapii, et Salentini. Est et Japygis pars Apuliæ Dauniæ, in qua Garganus mons. Ovidius libro 15. Metamorphoseon:

Thucinasque sinus, Temesenque. & Iapygis arva.
Linquit Iapygiam levisque Amphisia remis.

Nomen ab Japyge vento apud aliquos habere videtur, vel ab ea ventus Caurus per eam fluens Iapyx dictus fuit. *Ptol.*

Iapygium promontorium, *Capo di S. Maria* Salentinorum promontorium etiam, vel * Salentine Ptolemæo, Acra Iapygia Plinio, promontorium in mare valdè excurrens ab Hydrunto 20. mill. pass. in austrum, à Tarento 80. in ortum, ab Acroceraunis montibus Epiri 50. tanta est maris Jonii ibi latitudo. (* Σ... habet manuscriptum Seldeni.) *Ptol.*

* Iarganum, *Capo di S. Maria*, teste Leunclavio, cum Sophiano, promontorium Phrygiæ minoris, non magnæ, ut scribit Ortelius, inter Assum et Scepsim urbes (* Iapy... in Seldeni manuscripto.) *Scrib. Gall.*

Iargolium, *Iargeau* vel *Gergeau*, oppidum Galliæ Celticæ in Belsia regione, inter Aurelianos et Castrum novum 2. leucis dissitum.

¶ Iargolium, *Iargeau*, ab aliis dicitur *Gergolium*; estque oppidum Aurelianensis provinciæ, in Solonia tractu, cum ponte ad Ligerim, 4. leucis distat ab Aureliis in ortum. Fuit alias munitum, sed nunc ejus munitiones disjectæ sunt.

¶ Iarnacum, *Iarnac*, oppidulum Galliæ, in Inculismensi provincia, ad Carentonum fluvium, prælio ibi dato memorabile, medium ferè inter Inculismam ad ortum et Santones ad occasum.

¶ Iaromitia, *Iaromitz*, quibusdam Iaromiersa, oppidum Germaniæ, iu Bohemia, ad Albim fluvium, 2. milliaribus Germanicis supra Reginogradecium iu Boream, et 12. à Praga in ortum.

¶ Iaroslavia, *Iaroslavv*, oppidum celebre et amœnum Poloniæ, in Russia Nigra, cujus arcem Sanus fluvius alluit, ubi famosæ nundinæ celebrari solent quotannis die 15. Augusti pro festo Assumptionis beatæ Virginis Mariæ. Anno 1625. pro majori parte incendio deflagravit.

¶ Iaroslavia, *Iaroslavv*, urbs est ampla Russiæ seu Moscoviæ, provinciæ cognominia caput, cum arce lignea distatque 45. milliaribus Polonicis à Moscua in Boream, ad Volgæ ripam. Dicitur etiam Ieroslavia. Vide ibi.

¶ Iaroslaviæ Ducatus *Duché de Jaroslavv*, provincia est Moscoviæ satis ampla, inter Vologdam ad Boream et Rostoviam ad meridiem, versùs Volgam fluvium. Aliàs Principes habuit proprios, quos Ioannes Basilides Russorum Monarcha Principatu spoliavit.

Ia-

Ptol. Iarsath, *Todeles* vel *Todelex* Castaldo, *Gien* aliis, oppidum Mauritaniæ Cæsariensia maritimum, inter Saldas urbem & Audum promontorium.

Dion. Iasonium, locus propè Byaantium in Thracia, *Diplociana* Græcis, & *Bisitas* Turcis, teste Petro Gillio.

Strab. Ptol. Jasonium, seu Iasonius, mons ingens Mediæ, ad lævam portarum Caspiarum, para Tauri montis.

Ptol. Iasonium item, promontorium, cum fluvio cognomine apud Plinium, in Cappadocia, inter Pulemonium & Cyteorum, *Capo di S. Thomaso* Moletio.

Ptol. Iaspis, Aspis Antonino, *Aspo*, teste Hieronymo Zurita, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Contestanis & regno Valentiæ, ab Alonis urbe 3. leucis in Boream distans Valentiam versùs.

¶ Iaspis, seu, & meliùs, Aspis, *Aspe viejo* dicitur; estque oppidulum regni Valentini, 3. leucis ab Alone in occasum Murciam versùs, & una leuca tantùm ab Illici in Boream.

¶ Iassa, locus in deserto, ubi Israelitæ castrametati sunt, ut legimus in libro Numer. capite 21.

* Iassil, Iasii Plinio, populi Pannoniæ, circa Draum fluvium incolentes. (* *Iasuni* in Seldeni manuscripto.)

¶ Iassium, *Iassy*, urbs Daciæ, in Moldavia, aliquando Principis seu Vaivodæ sedes, ad amnem *Pruth*, cum arce munita, aliàs à Cosaccis capta 50. mill. pass. distat à Suckova in ortum, & 30. tantùm à confinio Poloniæ in austrum: ubi forsan aliàs Augustia, ad Hierassum fluvium.

Ptol. Iassus, Iasus Athenæo & aliis, *S. Pietro*, urbs Cariæ maritima in ora occidentali, episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano, apud Halycarnassum urbem, ad sinum, qui ex ea Iassius, & Iasius nominatur, *Golfo di S. Pietro*. Populi Iassæi, Straboni. Ovidius lib. 3. amor. elegia 10.

*Videras * Iasium Cretaa diva sub Ida.*

In Thesauri Linguæ Latinæ malè Iasum scribitur, & quòd sit insula dicitur. (* ni potiùs sit *Iasius* hoc loco proprium viri nomen.)

¶ Iassus aliis urbs Ioniæ, in limite Cariæ, & in ora maris Ægæi, ad sinum Iassicum, media inter Ephesum ad septentrionem & Mindum ad meridiem, 40. milliaribus utrinque, 25. à Mileto, & 55. ab Halycarnasso in Boream.

¶ Iastus, fluv. Scythiæ intra Imaum, teste Ptolem.

Ubi seq. Iatamana, lacus lunæ, in Arbamania reg. Thessaliæ, ubi fanum nympharum, & fons sarmenta inflammans, teste Antigono.

Ptol. Iatinum, *Meaulx*, urbs Galliæ Belgicæ, episcopalis sub Archiepiscopo Rhemensi, ad Matronam fluvium, a Lutetia Parisiorum 10. leucis in ortum, Rhemos versùs 20. Vide Meldæ, sic enim apud Cæsarem & alios dicitur.

¶ Iatinum, *Meaux*, urbs aliàs Galliæ Lugdonensis, nunc Briæ provinciæ Campaniæ annexæ. Episcopalis est sub Archiepiscopo Parisiensi. Sæpius Meldæ dicitur. Vide ibi.

Jornandes. Iatrus, Ieterus Plinio, *Isobar*, & *Abiz* ex tabulis Geographicis, fluvius Mysiæ, apud Nicopolim urbem, in Danubium influens, teste Iornande. Iatrus aliis, nunc *Ister*, nominatur, apud Ternobum urb.

¶ Iatur, urbs Indiæ intra Gangem, teste Ptolemæo.

¶ Iava, *Iava*, insula perampla Asiæ, in mari Indico, & una ex insulis Sindæ, Ptolemæo teste. Ab oriente in occidentem extenditur spatio 200. leucarum. Ad occasum habet Sumatram insulam, à qua separatur freto Sundæ. Ad ortum ei adjacent aliquot minores insulæ. Ad austrum habet Oceanum australem, & ad Boream insulam Bornei, à qua tamen distat 45. milliaribus Germanicis. In ea sunt novem regna, nempè Bantami, Iacatræ, Iaparæ, Tubani, Iortani, Passarvani, Panarucani, Palimbuani, quæ sunt in ora Boreali insulæ, & Materani, in ora australi, cujus Rex totius insulæ est potentissimus; habentque urbes cognomines. Tota insula dives est aromatum proventu & abundantia; ideoque valde ab Europæis frequentatur, præsertim ab Anglis & ab Hollandis, qui inibi habent Bataviam arcem permunitam. Sed pars australis insulæ nondum lustrata fuit ab Europæis; eratque aliàs una ex tribus insulis Sindæ, ut Sanson probare nititur.

(*Iavæ insulæ urbes præcipuæ:*
Balambuanum, Balambuan.
Bantamum, Bantam.
Batavia, aliàs Iacatra, Batavia.
Duama, Duama.
Iapara, Iapara.
Iortanum, Iortan.
Materanum, Materan.
Panarucanum, Panarucan.
Passarvanum, Passarvan.
Saraboa, Saraboy.
Sura, Sura.
Tubanum, Tuban.)

Iauna, fluvius. Vide Icauna.

Iaurinum, *Giavarin* Italis, & *Rab* Hungaris, urbs Pannoniæ superioris, in Hungaria, munitissima adversùs Turcas, ad Arabonem fluvium, ubi is Danubio congreditur, episcopalis sub Archiepiscopo Strigonensi, à Posonio 10. leucis in austrum, a Vienna 23. in Eurum Vesprinium versùs. Vide Arabo, sive Arrabo. *Drov. Rom.*

¶ Iavatinum urbs est parva, sed munita, in confinio Austriæ. Capta fuit à Turcis anno 1591. sed posteà recepta mirabili audacia à Domino de Vaubecourt nobili Gallo, subest etiamnum Austriacis. A Germania *Gevver* dicitur, & à Gallis *Iavarin*. Distat 5. milliaribus Germanicis à Comora in occasum; estque in limite ditionis Turcicæ, & è regione Schutiæ insulæ.

¶ Iauria, quibusdam Iauravia, *Iavver*, urbs parva Germaniæ, in Silesia, Ducali titulo insignita, à qua pendet tractus adjacens. Via duabus leucis distat à Lignitio in austrum, & 6. ab Uratislavia in occasum.

Iasamatæ, populi Sarmatiæ, ad Mœoticam paludem, apud Tanaim fluvium, Exomatis & Satharchis finitimi, quorum meminit Valerius Flaccus libro 6. Argonaut. *Mel.*

* *Iaxamatas venatas alis, nec clarior ullis.*

(* alii libri habent Exomatas: & forsan iidem sunt. Vide Esomatæ.)

Iasartæ, *Targastan* vel *Turchestan*, teste Nigro, populi Sogdianæ; seu Scythiæ, intra Imaum, in Sogdianæ confinio: unde Turcæ profecti feruntur. *Ptol.*

Iasartes, *Chesel* Nigro, & aliis, qui & *Organz* à Barbaris, & à Scythis *Schyttim*, teste Bonfinio, fluvius ingens Sogdianorum; qui in occasum fluens, mari Caspio excipitur. Iaxres Claudiano, vel idem, vel ejusdem tractus: de Probi & Olybr. Consulatu: *Plin. Ptol.*

-sic nobis Scythicus famulatur Iaxtes.

¶ Iaycza, *Iaycza*, urbs Illyrici, in Bosniæ regione, ad fluvium Plenam, & aliàs regni caput. In monte sedet, cum castro munitissimo, in ditione Turcarum à centum quinquaginta annis. Est in limite Croatiæ, ubi forsan Æmate. Vis 8. milliaribus Germanicis distat à Dravo fluvio in austrum, & 15. à Iadera in Eurum. Ibi aliàs sedes Principum Bosniæ.

¶ Iazitha, Lybiæ interioris oppidum, teste Ptolemæo.

Iazyges, populi Sarmatiæ Europææ, *Iax*, teste Wernhero; quos Martinus Cromerus *Iasuinges* vocat, populi Prussiæ, in regno Polonico. Iazices apud Valerium Flaccum libro 6. Argonaut. *Strab. Ptol.*

Nearas, & expertes canentis Iazices ævi.

Ovidius libro 1. de Ponto eleg. 3.

Aut quid Sauromatæ faciant, aut Iazyges acres.

Iazyges, qui & Iaziges Mœotæ dicti, populi fuere Sarmatiæ Europææ, versùs paludem Mœotidem, inter Naubaros ad occasum & Roxolanos ad ortum. Eorum oppida fuere Lianum, Acta, & Cnema, teste Guillelmo Sansone, ubi nunc pars Tartariæ minoris.

Iazyges Metanastæ, *Ongaria di la Dal Danubio*, populi & regio Europæ, inter Moraviam Germaniæ regionem ad occasum, & Transylvaniam regionem Daciæ ad ortum, ac inter Pannoniam ad meridiem, Danubio disseparante, & regnum Polonicum ad Boream, Carpate monte intercedente: ubi olim Bormanum urbs primaria, nunc Varadinum, Agria, Cassovia. Hic Thesaurus Linguæ Latinæ corrigendus est, qui Iaziges septem castra, hoc est, Transylvaniam nunc dici testatur. *Ptol.*

¶ Iazyges Metanastæ populi fuere Daciæ latè sumptæ, valde extensi inter Danubium fluvium ad occasum & meridiem, Carpathum montem ad septentrionem, & Daciam propriam ad ortum: ubi nunc Hungaria superior seu trans Danubium, *la haute Hongrie*, quæ pro majo-

ra

ri parte subest dominio Austriacorum, præsertim versùs Boream.

Cedre. Greg. & al. Iban, *Wan* nunc, teste Leuclavio, urbs Mediæ, in Armeniæ majoris confinio, sive è contra, archiepiscopalis & metropolis Baaspracaniæ regionis, ad lacum ingentem, qui ex ea denominatur, inter Bitblim ad occasum 550. & Arzata (*Coy* nunc dicitur) ad ortum 50. mill. pass. à Tabresio 225. in occasum distans.

¶ Iban, *Van*, urbs Armeniæ, in confinio Mediæ, parva est, sed munita; cum castro, sub dominio Turcarum à centum propè annis, & in limite Persiæ. Aliquot milliaribus distat à lacu in meridiem.

Liv. Avien. Ibera, *Flix*, teste Antonio Augustino, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, ad Iberum fluvium, apud Carthaginem veterem, medium ferè inter Cæsaraugustam & Dertusam.

¶ Ibera, oppidum Illercaonum, quibusdam est *Flix*, castrum munitum in Catalonia. Aliis autem est ipsa Dertosa, *Tortosa*, urbs episcopalis Cataloniæ, paulò supra ostia Iberi fluvii. Vide Dertosa.

Strab. Plin. Ptol. Iberia, *Giorgiana*, Nigro & aliis, regio Asiæ, inter Colchidem ad occasum & Albaniam ad ortum, Armeniæ majori ad meridiem contermina, ad Boream montibus Caucaseis definita. Populi Iberes Straboni, Iberi Virgilio, *Giorgiani* vulgò: quamvis *Giorgiana* regio magnam Armeniæ partem complectitur. Urbes quondam claræ Artanissa, & Armactica, Virgilius libro 3. Georgicorum:

Aut impacatos à tergo horrebis Iberos.

¶ Iberia, regio Asiæ, nunc *Gurgistan* dicitur ab incolis, & *Georgie* à Gallis. Ibi urbes aliàs celebres Armotica seu Harmastis, nunc *Cori*, & Artanissa, nunc *Bassachiac*. Dividitur ab Albanis Caspio monte ad ortum, & à Colchide Moschicis montibus. Subest dominio proprii Principis, sub clientela tamen Regis Persarum.

Iberia item Hispania apud Strabonem & Plinium dicitur, sive ab Ibero Rege, sive à fluvio: populi Iberi. Sic Claudianus de laudibus Serenæ:

Sola novum Latiis vectigal Iberia rebus
Contulit.

Cæs. Strab. Plin. Juv. & al. Iberus, *Ebro*, fluvius Hispaniæ Tarraconensis maximus, illam in citeriorem & ulteriorem dividens, ex montibus Asturum & Cantabrorum gemino fonte oriens, se per Castellam veterem, Aragoniamque, Navarram quoque attingens, inter Catalauniam & Valentiæ regnum delatus, apud Dertusam urbem pelago excipitur. Cujus ostia à fontibus 450. mill. pass. teste Plinio, distant, à Varia, ubi nunc Logronium urbs, navigabilis. De quo Silius libro 7.

Nomina Nostra tremens & ripas servat Iberi.

¶ Iberus, *Ebro* incolis, *Ebre* Gallis, fluvius est ex præcipuis Hispaniæ. Oritur in Castella veteri, in confinio Asturiæ, & ex montibus Asturiæ, juxta vicum *Fuenatibra* dictum. Deinde partem Borealem Castellæ veteris rigat & Navarræ regnum, uti & urbes Calagurim & Tudelam: posteà Aragoniæ regnum bifariam secans, juxta Cæsaraugustam labitur, recipitque fluvios Salonem, Cogedum, Gallœcum, Mastinum, Secorim, cum quibusdam aliis; tandem per partem occidentalem Cataloniæ fluens, ibi paulò infra Dertosam in mare Mediterraneum se exonerat. Supra Variam recipit Aigam fluvium; ideoque aliquot leucis intra Lintrium capax est, sed non ad Logronum. Antiquissimè dividebat Hispaniam in citeriorem & ulteriorem; sed posteà Hispanis ulterior ad solam Bæticam restricta fuit.

Sen. Ant. Iberus alter, *Rio Tinto*, fluvius Hispaniæ Bæticæ, per Vandaliam fluens inter Bætim & Anam, teste Floriano, qui etiam *Azech* appellari eum scribit, in ostio leucæ latitudinem habens, inter ostia Bætis 12. & Anæ 8. distans.

Plin. Iberus item, fluvius Iberiæ regionis Asiæ, ex Caucaso monte in Cyrum fluvium majorem defluens. Est & Iberus nomen gentis, & ab Iberia Asiæ, & ab Iberia Europæ deductum. Virgilius libro 9. Æneidos:

Pictus acu chlamydem, & ferrugine clarus Ibera.

¶ Ibirtha, urbs Arabiæ felicis, teste Ptolemæo.

Ant. Ibliodurum, oppidum Galliæ Belgicæ, inter Virodunum 55. & Divodurum 8. mill. pass. in Austrasia, nunc pagus *Bruyl* esse videtur, vel *S. Benoist*, aut *Bouoya*.

¶ Ibliodunum, seu Ibliodurus, oppidulum fuit Mediomatricum, quod nunc à quibusdam *la Brouille* dicitur. Aliis autem est *Constans* cognomento *en Jarnisy*, oppidulum Ducatus Lotharingiæ, ad Ornam amnem, 8. leucis à Virduno Divodurum versùs: quod meliùs convenit positioni Antonini.

Ibtiones, Briones Paulo Diacono, populi Germaniæ, quos Marcus Welserus inter Lycum & Oenum flumina in Bavariæ finibus statuit. Aliis videntur esse *Prynner*, incolæ montis Pyrenæi, in Ducatu Tirolensi. *Jorna.*

Icaria, Icaros Plinio, Melæ, Solino, *Nicaria*, insula maris Ægæi, (quod ibi ex ea icarium nominatur) inter Delum ad occasum 50. & Samum ad ortum 35. mill. pass. à Naxo 17. à Micono 37. cum urbe cognomine episcopali sub Archiepiscopo Rhodio, inter Rhodum & Samum. Sic ab Icaro, quem volantem ibi decidisse amissis alis fabulantur, dictus, 300. stad. ambitu patens. De qua Ovidius libro 4. fast. *Strab. Plin.*

Transit & Icariam, lapsus ubi perdidit alas
Icarus.

Et libro 1. tristium.

Icarus, Icariis nomina fecit aquis.

Icarium mare Ptolemæo, *Mare di Nicaria*, teste Castaldo.

¶ Icaria insula est maris Ægæi, inter Samum ad ortum & Naxum ad occasum 60 milliaribus, seu inter Chium ad Boream 40. milliaribus, & Pathmum ad austrum 25. longiùs autem à Delo in ortum; sed non inter Rhodum & Samum. Subest dominio Turcarum à duobus seculis circiter; estque satis parva. Antea autem suberat Justinianis Genuensibus, Chii insulæ dominis.

Icarium, Ichara Plinio & Ptolemæo, insula sinus Persici, ostio Euphratis objecta, *Carai* ex tabulis Geographicis recentibus, & *Carga*. Vide Ichara. *Strab. Arrian.*

¶ Icarta, urbs Indiæ intra Gangem, teste Ptolemæo.

Icarus, fluvius Scythiæ, in Oxum fluvium Sogdianorum influens: quo nomine etiam Icaria insula a Stephano appellatur, & * mons Atticæ, teste Plinio. (* aliter Icarius.) *Plin. Sol.*

¶ Icarosa, fluvius Sarmatiæ Asiaticæ, apud Cerceras, teste Plinio.

Icauna, & Jauna, ut alii legunt, *Yonna*, fluvius Galliæ Celticæ, apud Antissiodorum urbem fluens, & fines Senonum, ac in Sequanam ad Montem Regium oppidum influens. De eo in vita S. Germani Episcopi Antissiodorensis fit mentio.

¶ Icauna, *l'Yonne*, fluvius. Oritur in Burgundiæ Ducatu apud Augustodunenses è montibus Morondiæ, *de Morvant*, propè castrum Chinonium. Urbem lustrat Clamecium in provincia Nivernensi, deinde Crevantium oppidum, ubi recipit Curam amnem, & posteà Antissiodurum urbem Burgundiæ, ubi primùm Lintrium capax est. Hinc receptis Semno & Armancione fluminibus juxta Jogniacum & Senones urbes labitur; & demum ad Monasteriolum seu Montem Regium, ut volunt quidam, *Montreau faut Yonne*, in Campania provinciæ Sequanæ fluvio miscetur. *Scrip. Gall.*

Iccios & Icius portus, Itius Straboni, Itium promontorium Ptolemæo. Portus *Cales* Italis, *Calais* Gallis, urbs Galliæ Belgicæ, Picardiæ extrema, ex adverso Britanniæ, inde 30. mill. pass. tantùm distans, à Bononia urbe 7. leucis in Boream, à Gravelinga oppido Flandriæ 3. in occasum. Promontorium verò *Petressa*, inter Bononiam & Icium. Sed Camdenus putat esse *Vitsan* vel *Whitsan* pagum, a Caleto 3. leucis Bononiam versùs.

¶ Iccius portus Morinorum, unde brevissimus in Britanniam trajectus magnam litem concitavit. Quidam eum Gessoriaco confundunt. Ortelius probare nititur esse Audomaropolim, quæ anteà dicebatur *Sitiu*. Quamplurimi credunt esse Caletum. Sed ego cum Camdeno & indigenis illius tractus existimo esse locum Caleto vicinum, & in Comitatu Bononiensi in Picardia, quem indigenæ *Wissane* vocant, Angli *Witsan*, Flandri, *Issen*, & nautæ *Essen*, nomine parum mutato. Nune est castrum regue, cum portu in ora maris Britannici & ad Fretum Gallicum, 3. leucis à Caleto in occasum, 4. à Bononia in Boream, & 6. ab ora proximiori Angliæ in Africum. Icium verò promuntorium est *Blanest*, cum vico cognomine, in ora propè Icium portum, 3. leucis à Bononia. *Cæs.*

Iccul,

Tac. Iceni, Icini Antonino, populi Albionis, quorum regio *Essex*, in Anglia, teste Lhuydo. Sed Camdeno & Lelando est *Norfolk*, regio proxima. Polydorus autem Virgilius scribit Icenos populos accolas esse Sabrinæ fluvii, eosque hodie esse Salopienses, Vigornienses, Glocestrienses, & Herefordienses. Sed ea Itinerario Antonini longè ab his distant Iceni. Icenorum regio Trinobantibus finitima est, ab eis in Boream recedens. In ea sunt Suffolcia, Norfolcia, (in qua Norvicum urbs episcopalis in ora littorali ad ortum) tractus Cantabrigiensis & Huntingdonensis, teste Camdeno.

¶ Iceni, populi Albionis, in ora Orientali & ad mare Germanicum, à Ptolemæo Simeni dicti, & à Cæsare Cenimagni. Habitarunt ubi posteà East Angliæ regnum, & nunc provinciæ Suffolcia, Norfolcia, Cantabrigia, & Huntingdonia, testibus Camdeno, Sansone, & Brietio. Eorum caput erat Venta Icenorum; habebantque ad occasum Cathieuchlanos.

Ptol. Icesia, *Panaria*, teste Fazello, insula Siciliæ, Didymæ proxima & Liparæ, ab ea 8. mill. pass. in ortum recedens, circuitu 6. Thermissa Straboni, ob aquas calidas. Nigro est *Saline*, sed Fazello Siculo credimus.

¶ Ichana, Siciliæ oppidulum Stephano & Plinio, cujus incolæ Ichanenses.

Plin. Ichara, insula sinus Persici, ante Euphratis ostia, *Carni*, non *Baharen*, ut Maphæus putat, insula ejusdem sinus, unionum piscatione clara; hæc enim ferè media est inter Armuziam & ostia Euphratis, ferè 200. leucis Hispanicis distans. Vide Tylos.

Strab. Ichnæ oppidum erat Macedoniæ, ad Axii fluvii ostium.

Plin. Ichnusa. Vide Sardinia, eadem enim est. Silius lib. 12.

Herod. *Inde Ichnusa priùs Graiis memorata colonis.*

Ichthyophagi, populi Sinarum: & apud Agatharchidem populi oræ inter Carmaniam ad occasum & Gedrosiam ad ortum: apud Plinium verò insula Arabiæ felicis, in ora orientali. Sic ab esu piscium dicti.

Ptol. ¶ Ichthyophagi populi fuere Sinarum, in eo tractu ubi nunc provinciæ Sciantonensis & Nanquinensis, in parte orientali regni Sinarum, teste Sansone.

Ichthys, *Iardan*, teste Andrea Theveto, promontorium Peloponnesi, in ora occidua, inter Chelonatem sinum & ostia Alphei fluvii. De quo libro 2. Itinerarii sic:

Conduntur Sphagia, & pisci cognominis Ichthys.

Icianoi, *Ikborough*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Norfolcia regione Angliæ, in Simenis Ptolemæo, seu in Icenis Tacito. Sed, teste Talboto, est *Thetford*, oppidum ejusdem tractus.

* Icium, vel Iccium promontorium, *Blanchnest*, teste Becano, promontorium Galliæ Belgicæ, in ora Picardiæ, inter Bononiam & Caletum sive Icium portum, contra Cantium promontorium Britanniæ. (* *Icm* ex manuscripto Seldeni.)

Ptol. Icius portus. Vide Iccius, utroque enim modo legitur, & Itios, ut libro 1. Itinerarii:

Hic igitur, quo nunc consistimus, Itius olim
Nomen ab itando portus habebat, ait.

Cic. *Xenop.* *Plin.* *& al.* Iconium, *Cogni & Cogni*, urbs Lycaoniæ archiepiscopalis & caput, inter Cappadociam & Ciliciam, quo nomine & ipsa regio hodie nominatur, ab Heraclea ad Taurum montem 45. mill. pass. in occasum. Sub hac metropoli sunt Derbe, Lystra, Laranda, Canna, Baratha, Perta, Amblada, & Homonada.

¶ Iconium, *Cogni*, urbs Asiæ minoris, in Lycaonia, etiamnum ampla est & probè munita, Caramaniæ latè sumptæ caput, & ubi degit totius regionis Præfectus, sub dominio Turcarum. Distat centum circiter milliaribus ab ora maris Pamphylii in Boream.

Plin. *Mel.* Icosium, *Acor*, teste Castaldo & Moletio, colonia & urbs Mauritaniæ Cæsariensis maritima, inter Tipasam & Rusconiam, sic dicta, quòd à 20. Herculis comitibus condita sit, teste Isidoro libro 15 originum. Episcopalis erat sub Archiepiscopo Cæsariensi. Nigro est *Oran*, sed hæc longè hinc distat in occasum.

Plin. Ictumulum, Ictumulum Straboni, *Villimolo* hodie, locus agri Vercellensis, ubi quondam aurifodinæ, intra montes.

Auson. Iculisma, *Angoulesme*, urbs Aquitaniæ episcopalis. Vide Egolisma, & Engolisma; tot enim modis appellatur.

Icus, insula maris Ægæi, apud Eubœam, teste Stephano, & teste Strabone, apud Magnesiam.

¶ Icus Insula est parva maris Ægæi, propè Pelasgicum sinum, inter Eubœam ad austrum & Peparethum ad Boream, viginti circiter milliaribus utrinque distans. *Strab.* *Liv.*

Ida & Ide, mons geminus: unus Phrygiæ, seu Troadis, in Asia, apud Trojam, altissimus, cujus cacumen Gargarus apud Strabonem nominatur, à Troja 3. mill. pass. ex quo 15. amnes effluunt. De quo Ovidius libro 13. Metamorphoseon: *Hor.* *Strab.*

Ante retro Simois fluet, & sine frondibus Ida
Stabit.

Alter Cretæ, qui & Idæus Plinio, *Psiloriti* incolis, teste Bellonio, ceteris insulis celsior, & ut plurimum nive conspersus. Prior inter Abydum & Æsapum fluvium apud Cyzicum protenditur.

¶ Ida mons est Troadis, in Asia minori, Paridis judicio celebris, altissimus totius Hellespont, ut tradit Diodorus, apud quem ejus descriptio. Pluribus fontibus irriguum facit Athenæus, 2. à quo nempè originem sumunt quindecim ad minimum flumina, et tamen quam natura majora, & quorum plurima Plinius suo tempore exaruisse tradit; adeò ut non immeritò Horatius Idam aquosam vocet.

Idæus, sinus Troadis, à monte Ida dictus, qui & Adramyttenus, *Golfo di Landramiti*, inter Mysiam & Lesbon insulam, Idæus & mons Cretæ qui & Ida, & Phrygiæ, de quo Virgilius libro 3. Æneidos: *Strab.*

Mons Idæus ubi, & gentis cunabula nostra. *Plin.*

Idalium, *Bourg Dalim*, teste Stephano Lusignano, oppidum olim, nunc pagus Cypri, ad Idalum montem. Cujus meminit libro 10. Æneidos Virgilius: *Steph.*

Est Paphos, Idaliumque tibi, sunt alta Cythera.

Est & hinc Idalius, a, um: ut Idaliæ domus apud Virgilium ibidem.

Idea, Idæa Straboni, oppidum erat Lydiæ, apud montem Sipylum: quod absortum, in pauldem versum est, quæ Sale dicitur, teste Plinio. *Pauf.*

Ideisa urbs fuit Colchidis, in Iberiæ confinio, quæ Phryxium & Phryxi urbs dicta est, teste Strabone. *Strab.*

¶ Idessa urbs, quæ & Phryxi, urbs fuit Iberiæ, ad radices Moschici montis, & in confinio Colchidis, Sansone teste.

¶ Idicra urbs fuit Mauritaniæ Cæsariensis, ut colligitur ex Itinerario Antonini Augusti.

Idiensis oppidum seu pagus fuit Hispaniæ Bæticæ, in conventu Cordubensi. Locus adhuc *Idia*, teste Morale, nominatur. *Vet. Inf.*

Idomenæ, Idomene Ptolemæo, oppidum erat Macedoniæ, in Æmathia, inter Doberum & Atalantam, Europo proximum. Populi Idomenenses Plinio, Gortyniis finitimi seu Gordiniis. *Thucy.* *Steph.*

¶ Idrinom, *Idro*, oppidum Italiæ, in ditione Veneta & in agro Brixiano, juxtà lacum Edrinum, versùs confinia ditionis Tridentinæ.

* Idubeda, mons Hispaniæ Tarraconensis, à Pyrenæis ortus, & in regnum Lusitanum usque perductus, varia pro locorum diversitate sortitus nomina. Nam primùm *Sierra d' Atienza* dicitur, inde *Sommo Sierra* vel *Sumo Sierra*, postea *Puerto de'la Tablada*, ulteriùs *Palomera d' Avila*, postquàm *Puerto de Guadarama*, *Puerto del Colmenar*, & *del Pico*, demùm *Puerto de Tornavacas*; in Lusitania verò *Monte della Strella*, teste Olivario. (* *Idubeda* est in manuscripto Seldeni.) *Strab.* *Mel.* *Ptol.* *& al.*

¶ Idubeda, mons Hispaniæ, extenditur ab Ibero fluvio usque ad Lusitaniam, et primùm in castella veteri dicitur *montes d' Oca* ab urbe Auca antiquissima, cujus rudera etiamnum visuntur; deinde *Sierra la Hez. & Sierra d' Vrbion*, versùs Rivogiam provinciam; hinc in confinio Castellæ novæ, et Castellæ veteris, *Sierra d' Atienza*, & *Sommo Sierra*; posteà *Sierra d' Avila* in Castella veteri, juxta urbem cognominem, *Montes de Toledo*, in Castella nova, & tandem in Extremadura *Sierra de Pico & Sierra de Tornas vavus*, in ipso limite Portugalliæ. Sed per Portugalliam non extenditur, quidquid dicat Olivarius.

Idubeda quoque, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, per agrum Valentiæ fluens, et in mare Balearicum inter Iberom et Turiam prolabens, *Rio de Millas*, teste Benthero. At Naugerio *Zewa* dicitur. Nomen habet à monte, à cujus radicibus in Celtiberis oritur. *Plin.*

Idu-

Strab. *Plin.* Idumæa, Edom in facris literis, ab Edom filio Efau tefte Divo Ifidoro, nomen habens, Idume Lucano, regio Palæftinæ, inter Arabiam petræam & Ægyptum, incipiens ab occafu Jordanis fluvii, *Biduni* adhuc incolis nominatur. Populi Idumæi Plinio. Lucanus libro 3.

Gazaque, & arbuftis palmarum dives Iduma.

Et Martialis libro 2. epift. 2.

Frater Idumæos meruit cum patre triumphos.

¶ Idumæa, aliàs Edom, regio vicina Judææ ad meridiem, Judæam inter, & Arabiam, & Ægyptum; & ipfa aliquando Judææ pars, aut faltem Judææ fubdita; extenditurque versùs oram littoralem maris Mediterranei. Nunc regio eft valdè fterilis & arenofa, fub dominio Turcarum.

Ptol. * Idumania, *Stour* (nonnullis, forfan pro *Steur*) at *Blackvvater*, tefte Camdeno, fluvius Albionis, per Effexiam Angliæ regionem orientalem fluens, inter Thamefin & Garyenum. Qui & Inmanius dicitur. (* Ερδυλανιος in libro manufcripto Seldeni.)

Ptol. Idunum, *Indenburg*, (non *Vdine*, ut fcribit Ortelius, urbs Carnorum, longè diftans a Norico) oppidum Norici, in Carinthia, apud fines Stiriæ, medium inter Neomarchum & Leubiam oppida 6. leucis, à Vacorio 22. Viennam versùs. *Idenavv* putatur Aventino, in Bavaria, apud Dirmaningum oppidum, à Burchaufia oppido 2. leuc. fed fitus apud Ptolemæum haud congruit.

¶ Idunum, oppidum Ambifontiorum, in Norico nunc, tefte Sanfone, eft *Windifch Matray*, oppidulum ditionis Salifburgenfis, ad amnem Infulam, qui paulò infrà cadit in Dravum. Vix 50. mill. paff. diftat ab Alpibus, & paulò minùs à confinio Carinthiæ Ducatus, fed longè à Stiria provincia, & circiter 25. milliaribus Germanicis in occafum à Judenburgo urbe Stiriæ, ad Muram fluvium.

Bibl. Iebufæi, populi Palæftinæ, in Judæa, fic à Iebus filio Chanaham dicti, à quo Hierofolyma condita eft, tefte Divo Ifidoro libro orig. unde illa Jebus priùs appellata, tefte Divo Hieronymo.

Strab. Iella vel Ielleia, *Stradella*, oppidum Galliæ Cifpadanæ, in agro Ticinenfi, medium ferè inter Placentiam & Dertonam ad 20. mill. paff. à Ticino 10.

¶ Iemptia, *Jempterland*, provincia alias Norvegiæ, nunc Sveciæ, antea fub dominio Regis Daniæ, fed anno 1645. effecta eft Svecici juris pace ad Bromfbroam confecta. Habet ad ortum Angermanniam, ad meridiem Medelpadiam, ad occafum Helfingiam, & ad feptentrionem Norvegiam. Ibi nullæ, urbes, fed tantùm tria caftra, *Roffunds*, *Docre*, & *Lidh* dicta.

[…]*el.* Iena, *Kray* apud Ortelium, videtur æftuarium Albionis, in Angliæ Scotiæque confinio, in ora Cumbriæ occidentali. Eft & Iena urbs & accademia Thuringiæ, ad Salam fluvium, unde & Salana ab aliquibus appellatur inter Coburgum ad meridiem 11. & Naumburgum ad Boream 4. leuc. De qua in libro 5. Itinerarii:

Iamque urbs eft oculis Iena relicta meis.

¶ Iena æftuarium eft Scotiæ meridionalis, vulgò *Crèe Fyrth*, ad oftia fluvii *Crèe*, in Gallovidia provincia, ad ortum Lucopibiæ urbis, & è regione Monedæ infulæ, in mari Hibernico, non autem in confinio Angliæ.

¶ Jena, *Iena*, urbs eft parva Germaniæ, fed culta, in ditione Ducis Saxoniæ Weimarienfis. 3. leucis diftat à Weimaria in ortum, & 6. ab Erfurto, 9. autem a Lipfia in occafum. Accademiam habet anno 1555. erectam; & in ea commoratur unus ex Ducibus Weimarienfibus.

¶ Iendum, *Jende* feu *Yende*, urbs ampla, & ex Iaponiæ primariis, in Niphonia infula, ubi fedes regia Imperatoris Japponiæ ab aliquot annis. Eft in Quantoa regione, 520. mill. paff. à Meaco in ortum, tefte Sanfone. Dicitur etiam *Iede*, habetque palatium fuperbiffimum recens exftructum, & undique deauratum.

¶ Iendus, *Iende* feu *Paiende*, lacus Sveciæ, in Finnia regione & Tavafthia provincia, à feptentrione in meridiem extenfus, propè Savolaxiam provinciam.

¶ Ienekopia, *Ionkoping*, urbs Sveciæ, in Smalandia, Oftro-Gothiæ regione provincia. Tota lignea eft, nec muris claufa, ad meridiem lacus *wether* pofita. A quibusdam *Jenekoping* dicitur; & 16. leucis Svecicis diftat ab ora maris Baltici in occafum, & in confinio Weftrogothiæ.

¶ Ienifcea, *Jenifcey*, fluvius Mofcoviæ Borealis, propè Tingoefios populos, peramplus & longè major Obio. Ab ortu habet excelfos montes, inter quos & ignivomos quofdam fulphur identidem ejicientes, ab occafu planum infigniter fertile; inundatque campos ad 70. circiter leucas verno tempore hic fluvius, non fecus quam Nilus Ægyptum, tefte Ifaaco Maffa.

¶ Ienupara, *Jennpar*, urbs Indiæ cis Gangem, cum regno feu provincia cognomine, in ditione Magni Mogolis, ad amnem *Conl*, ferè media inter Dellium ad auftrum & Lahorium ad Boream, 130. milliaribus utrinque; eftque versùs montes.

Ierabrica, *Alanquera*, tefte Andrea Refendio, oppidum Lufitaniæ, inter Vlyffiponem fupra 7. & Scalabim fupra 5. leuc. ad Tagum fluvium. Aliis eft *Povos*, pagus non longè diftans. Videtur Arabrica Ptolemæo. Sed hæc *Abrigada* vel *Povos* eft. *Ant.*

Ierna, *Irne* adhuc vulgò, fluvius Hifpaniæ Tarraconenfis, in Gallæcia, apud Celticum promontorium fluens. Straboni mons eft, a quo fortè fluvius fcaturit. *Mel.*

Iernus, *Drofes*, ut videtur aliquibus, fluvius Hiberniæ, in ora Connaciæ, apud Dyngain oppidum in mare labens. (Camdeno *Maire* videtur, in Defmonia Comitatu Momoniæ.) *Ptol.*

¶ Jerofla via, *Jerellavv*, urbs Mofcoviæ, Ducatus cognominis caput, cum arce, ad Volgam fluvium. 40. mill. paff. diftat à Roftovia in Boream, & 240. a Mofcua, 150. autem à Novogrado parva in occafum.

¶ Ierufalem, *Jerufalem*, urbs, alias Judææ caput, nunc Terræ fanctæ præcipua, fub dominio Turcarum. Vide Hierofolyma.

¶ Iefons, regio *terre d'Iefo*, pars terræ Arcticæ recens detecta, ad Boream Japoniæ. Vide Efonis terra.

Iethrab, urbs Arabiæ, quæ nunc *Medina Talnabi*, tefte Porcello, patria Mahumedis pfeudopropheta. *Annal. Turc.*

Iezrael, *Taraein* hodie, tefte Porcello, vel *Zaracin* aut *Zerecin*. urbs olim, nunc pagus Galilææ, in Tribu Juda. patria Naboth, Iezrael Jofepho, apud montem Gelboe, & campum magnum Efdrelon, à Bethfan 6. mill. paff. in occafum, non Judææ, ut fcribit Ortelius. *Bibl.*

¶ Jefrael, feu, & meliùs, Iezrael, urbs fuit Tribus Ifachar, in limite Tribus Manaffe & in Galilæa. Iezrael etiam urbs fuit fexta in octava parte Tribus Iudæ, inter Jota & Jucadam.

¶ Ieffelmera, *Ieffelmere*, feu & *Giflemere*, urbs ampla Indiæ, provinciæ cognominis caput, in ditione Magni Mogolis, intra montes. Vrbs ipfa diftat 250. milliaribus a fluvio Indo in ortum, & totidem à confinio regni Guzaratæ in Boream.

¶ Iefualium, *Iefual*, regnum Indiæ extra Gangem, fub dominio Magni Mogolis, inter Vdelfæ regnum ad ortum & Patnam ad occafum. Ibi urbs præcipua, Rajapora.

¶ Jefupolia, *Jefupol*, oppidum munitum Poloniæ, cum arce, in Podolia & in limite Pocuciæ, in finiftra Briftris fluentis ripa.

Ietas, Ietæ Stephano, *Iato* nunc, oppidum Siciliæ, in monte, penè jacens, inter Salemium 16. & Corleonem 18. mill. pafs. Alcamo oppido propinquum, à Chriftianis, inde Saracenis ejectis fub Friderico II. Imperatore, excifum. Populi Ietini Ciceroni, Jetenfes Plinio. Oppidum à Panormo 25. mill. pafs. abeft, Mazaram verfùs 30. ab Entella 12. in Boream, apud Julianum oppidum, in monte prærupto, ubi magna aquarum copia. De eo Silius libro 14. *Sil.*

Sidonios Arabeja ferox, & celfus Jetas.

¶ Ietas feu Jetæ, *Jato*, caftrum eft Siciliæ, in valle Mazaraoa, juxta Crimifsum fluvium, 16. milliaribus ab Alcamo in auftrum, & paulò minùs à Juliano. Sed 30. ferè milliaribus à Panormo in auftrum diftat.

Ieterus, fluvius Myfiæ, ex Hæmo monte fluens. Vide Jatrus. *Plin.*

¶ Ietfegena, *Jetfegen*, una ex quinque regionibus feu partibus Niphoniæ infulæ, in Japonia: fub qua funt decem provinciæ feu regna, teftibus Sanfone & Brietio, fcilicet Canga, Finda, Jechuenum, Jetchnum, Ingnm, Ixium, Minum, Notum, Voarium, & Vomium. Habet ad ortum Quantoam regionem, & ad occafum Ietfengam.

¶ Ietfenga *Jetfen*, regio Niphoniæ infulæ, in Japonia, fub

sub qua duodecim continentur provinciæ seu regna, teste Brietio; nempè Bigenum, Cavachum, Farima, Idzumium, Jamazirum, Jamatum, Quinocunom, Tamba, Tzunocoonm, Vacasa, & Xima. Ejus primaria est Meacum, urbs perampla & totius Japoniæ caput. Dicitur etiam illa regio *Jetsengo* à quibusdam; habetque ad ortum Jetsegenam & ad occasum Jamaiintiam regiones.

Lib. Conc. Igædita, Idigita legit Joannes Mariana, *Idanbia la veja* Moruli, *Idanbas* Varrerio, *Edania* Valæo, (quæ nomina idem referunt) urbs olim episcopalis Lusitaniæ sub Archiepiscopo Emeritensi, nunc vicus urbi Guardensi (quæ illi in episcopali dignitate subrogata est) finitimus, ad 6. leucas distans in austrum. Populi Igæditani.

¶ Igædita, *Idanha à Velha* incolis, urbs est parva Lusitaniæ, à confinio Extremaduræ, via 2. leucis distans in occasum, uti 6. à Cauria, & totidem ab Alcantara in Boream. Ei adjacet castrum *Idanha à nueva*, quod Igædita nova dici potest.

Tac. Igeni, populi Albionis, quos Northumbros esse ferunt.

Scrip. Brit. Igenia, *Tegengil* ex tabulis Angliæ, oppidum Albionis, in Cambria, seu Wallia, apud urbem Asapheosem, & Varim oppidum .(Camdenus dicit partem regionis (scilicet Fliotensis Comitatus) vocari Britannis *Teg-engle*, id est, formosam Angliam.)

Plin. Ptol. Igilgili, *Gigel*, teste Marmolio, vel *Giger*, urbs olim episcopalis, nunc pagus Mauritaniæ Cæsariensis, in sinu Numidico, inter ostia Audi & Goli fluviorum, in Africæ confinio. Populi Igillitani, & Episcopus Igillitanus apud Victorem Uticensem. Abest à Saldis orbe Africæ 70. mill. pass. in occasum.

¶ Igilgili seu Igilgilium, *Gigeri*, orbecula parva Africæ, in ora maris Mediterranei, cum portu satis capaci. Olim erat in Mauritania Sitifensi, nunc in regno Algerii. Distat à Rusucuru circiter 140. milliaribus in ortum, & 60. à Bugia urbe seu Salde in ortum, 20. autem circiter ab ostio Ampsagæ in occasum. Capta fuit à Gallis anno 1664. sed paulò post ab ipsis derelicta.

Rutil. Igilium, Iginium Melæ, Egilium Plinio, *il Giglio*, insula maris Tyrrheni, apud montem Argentarium, ab eo 12. mill. pass. à Cosa urbe exstincta 90. stadiis. De ea Rutilius libro 1.

Eminus Igilii sylvosa cacumina miror.

¶ Igilium, *il Giglio* incolis, *l'isle du Lys* Gallis, insula est parva & montuosa maris Tyrrheni, cum castro & oppidulo, sub dominio magni Ducis Hetruriæ; sed in spiritualibus pendet ab Abbate Trium Fontium, propè & extra Romam.

Ptol. Igmanus, fluvius Aquitaniæ. Vide Sigmanus, sic enim apud Ptolemæum legitur.

Strab. Ignatia, urbs Apuliæ excisa. Vide Egnatia.

¶ Igoium regio, *tierra del Fuego* Hispanis, *terre des Feux* Gallis, pars Americæ meridionalis, & insula amplissima inter Freta Magellanicum & Mæreum, sic dicta à Ferdinando Magellano, qui primus eam detexit. In ea nulla est urbs, & ab Europæis lustrata fuit tantùm versùs oram littoralem; ejus autem promontorium australe dicitur Caput Hornanum, *Cap. de Horn.*

Cic. Iguvium, posteà Eugubium, *Gubio*, urbs Umbriæ episcopalis sub Archiepiscopo Urbinate, unde 20. mill. pass. abest in austrum seu Euronotum, ad Apennini montis radices, Perusiam versùs totidem, in Ducatu Urbinate, lanificio clara. Populi Iguvini, & Iguini Plinio, Inginium Silio dici videtur. (* Iogininî in nonnullis codicibus.)

¶ Iguvium, urbs aliàs Umbriæ, nunc Ducatus Urbini, in ditione Pontificia. Sedet in amœna planitie, 28. milliaribus ab Urbino, 25. à Perusia in ortum, & 12. ab Assisio in Boream.

Script. Scot. Ihona, & Jona, *Chilca*, insula Scotiæ. Vide Hiona, variè enim scribitur.

¶ Ihora, *Ihor*, orbs Indiæ ulterioris, in Chersoneso aurea & in tractu Mallaccæ, regni cognominis caput, cum portu propè promontorium Sincapuræ. Ejus Rex potens est in illis partibus, pluriesque Malaccam tentavit irrito tamen conatu.

Ptol. Ila, *Wiske*, teste Camdeno, fluvius Albionis, in ora Scotiæ ad ortum, apud Viruvium promontorium & * Andreapolim urbem mari exceptus. Est & Ila insula ejusdem Scotiæ, in ora occidua, una Ebudarum, Novanto promontorio objecta, (* In Cathanesia Comitatu ponit Camdenus, longè hinc in Boream distanti.)

¶ Ila, *Wiske*, fluvius est parvus Scotiæ Borealis, in Comitato Cathanesia, ubi in Oceanum Germanicum se exonerat inter Beruvium promontorium ad septentrionem & Varar æstuarium ad meridiem.

¶ Ila, *Ile*, insula est Scotiæ & Æbudarum meridionalior, quæ ab aliis Epidium insula dicitur, propè promontorium Epidium, testibus Camdeno, Sansone, & aliis. Vide Epidium insula.

Ilacuris, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Carpetanorum & novæ Castellæ; quod Moletius *Caros de los infantes* dici testatur: quod apud alios non legi. *Ptol.*

¶ Ilargus, *Iler*, fluvius Germaniæ. Sueviam secat, & posteà in Danubium cadit ad Ulmam. Fontes habet in confinio Comitatus Tirolensis, supra *Oberdorf* castrum, & Campiduanum rigat.

¶ Ilcostum, *Ilkusch & Ilcussia*, oppidum Poloniæ minoris, in Palatinatu Cracoviensi. 5. milliaribus Polonicis distat à Cracovia in occasum Slaucoviam versùs; estque in tractu Severiensi Ducatu dicto, & celebre fodinis argentum plumbo mixtum suppeditantibus.

Idum, *Salsadella*, oppidum seu pagus Hispaniæ Tarraconensis, in ora regni Valentiæ, ab Indibili 24. mill. pass. *Ant.*

¶ Ildum seu Ildus, oppidum Ilercaonum, nunc pagus est *Salsadella* dictus, in parte Boreali regni Valentini, vix 8. milliaribus, ab ora maris Mediterranei, & 32. à Segobriga in Eurum.

Ilercaones, Ilercaonenses Livio, Illurgavonenses Cæsari, populi Hispaniæ Tarraconensis, circa Dertusam urbem & Iberum fluvium. *Ptol.*

¶ Ilercaones populi fuere ubi nunc pars Cataloniæ provinciæ trans Iberum, & pars septentrionalis regni Valentiæ; habebantque Sedetanos & Edetanos ad occasum.

Ilerda, *Lerida*; urbs Hispaniæ Tarraconensis, in Catalaonia, episcopalis sub Archiepiscopo Tarraconensi, inde 12. leuc. in occasum, quot ferè à Dertusa, inter Barcinonem ad ortum & Cæsaraugustam ferè media, ad 20. leucas distita, accademia, inter duo flumina Sicorim & Cingam paulò infra confluentes, ab Ibero 160. stadiis. Ea anno salutis 1143. ejectis Mauris post Dertusam recuperata est. Populi Ilerdenses. Lucanus libro 4. *Cæs. Plin. Ptol. & al.*

-super hunc fundata vetusta

Surgit Ilerda manu: placidis prælabitur undis.

¶ Ilerda, *Lleida* Hispanis, *Lerida* aliis, orbs est permunita Cataloniæ, ad Secorim fluvium, pluries capta, & tentata hisce ultimis temporibus. Distat 17. leucis Hispanicis à Tarracone versùs Boream, uti & 15. à Dertusa, 25. autem à Barcinone.

Ilergetes populi Hispaniæ citerioris, circa Ilerdam urbem incolentes: quorum oppida Ilerda, Olca; urbes, Burtina, Bergidum, Bergusia, Celsa. Nonnulli Urgellam urbem caput Ilergetum faciunt ea allusione nominis. *Plin. Ptol.*

Ilienses, populi Sardiniæ, circa medium illius incolentes, quorum tractus *Ilena*, teste Pineto. In Thesauro Linguæ Latinæ Populi Corsicæ nominantur; cum Sardiniæ scribendum esset. *Plin. Liv.*

Ilingæ, populi Germaniæ, qui Elysii Tacito esse videntur. Horum urbs *Leignitz*, teste Ortelio, est in Slesia, inter Gorlitium urbem Lusatiæ ad occasum 9. & Uratislaviam metropolim Slesiæ ad ortum 6. leuc. dissita. *Ptol.*

Ilipa, *Calamea ou la Serena*, teste Morale, oppidum Lusitaniæ, in Extremadura, à Metallino & Zephyra 12. leuc. ab Emerita 18. in austrum. Ilipa quoque oppidum Hispaniæ Bæticæ, quæ Elepla in libro Conciliorum appellatur, olim urbs episcopalis, nunc oppidum *Niebla*. *Liv.*

Ilissus & Ilissos, fluvius Atticæ, (cum oppido cognomine) per fines Atheniensium fluens, ipsas Athenas ex adverso Cephisi alluens, mari ad Piræum exceptus. Est & fluvius Imbri insulæ, teste Plinio. De Ilisso Atticæ. Statius libro 12. Thebai. *Plat. Plin.*

Celavit Geticos ripis Ilissus amores.

Iliturgis, in nonnullis codicibus Ilurgis, Illiturgis Plinio, Iliturgi Livio, *Listor*, teste Mariana, urbs Hispaniæ Bæticæ, excisa, apud Bætim fluvium, à Scipione unà cum Castulone, quòd ad Pœnos defecissent, eversa, apud *Anduiar* urbem, ad Bætim, in Vandalia, inter Cordubam ad occasum & Ubedam ad ortum 12. leucis distan- *Ptol.*

distantem, ab ea 3. leuc. Alii *Jaen* & alii *Aldea el Rio* esse putant. Sed prior sententia vera.

¶ Iliturgis seu Illiturgis, Beticæ urbs Plinio, cui Forum Julium cognominatur. *Andujar el viejo* vocat Ambrosius Moralia, 3. mill. pass. ad *Andujar*, & addit à Ptolemæo corruptè Ilurgis vocari.

Hom. Virgil, & al. Ilium, quod & Troja, urbs Phrygiæ minoris, inter Idam montem & oram littoralem, à qua 2500. pass. distat, à Græcis eversum, posteà reædificatum, & episcopali sede ornatum sub Archiepiscopo Cyziceno, modò jacens, & *Troja* adhuc dictum, teste Sophiano, à Dardano orbe 13. mill. pass. distans. Virgilius libro 2. Æneidos:

Ilium, & ex imo verti Neptunia Troja.

Hinc Ilius & Iliacus, nomen gentis. Virgilius libro 7. Æneidos:

Dardanus Iliacæ primus pater urbis, & auctor.

Apud Horatium libro 4. ode 9. & apud Ovidium libro 14. Metamorphoseon Ilios & Ilion fæminini generis leguntur:

Non semel Ilios vexata, &c.

¶ Illa, *Lille*, fluvius Galliæ, in Aquitania. Oritur in Lemovicensi provincia; deinde per Petrocorios labens, ibi Vesunam regionis primariam rigat & Mossidanum oppidum: postea ad Cotracum Dormiam fluvium recipit: & denique juxta & infra Liburniam in Duranium fluvium se exonerat.

Plin. Illarco, *Alarco*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis Castellæ novæ, medium ferè inter Toletum & Valentiam. Tametsi situs apud Plinium haud congruere videtur.

Ptol. Illiberis, Plinio Eliberi & libro Conciliorum urbs Hispaniæ Bæticæ, (non Tarraconensis, ut scribit Ortelius) archiepiscopalis, excisa, *Elvire* nunc locus dicitur, à Granato, quæ illi successit, & nova Illiberis dici potest, 2. leucis distans. Populi Iliberini Plinio, Eliberitani in libro Conciliorum. Est & Illyberis Straboni, Eliberri Melæ, Illiberis Plinio, oppidum Galliæ Narbonensis, in ora littorali, nunc ad Hispaniam spectans, apud Helenam urbem. Vide Eliberri. In Thesauro Linguæ Latinæ geminus error est: quòd Illiberis aliis Liberis dicatur; & quòd sit *Granata*, si de urbe Galliæ Narbonensis loquimur: eundem errorem habet in voce Illyberis.

¶ Illiberis, *Collioure*, urbs Galliæ Narbonensis, antea Hispaniæ annexa, sed posteà Galliæ reddita. Meliùs dicitur Caucoliberis. Vide ibi. Illiberis autem seu Ellibeeris nunc *Elvire* dicitur, pagus propè Granatum. De Illiberis nomine, situ, & antiquitatibus vide Mendosam ad Concilium Illiberitanum, qui duplicem in Hispania fuisse docet. Apparet autem ex lapidibus antiquis habuisse cognomen Florentiæ.

Plin. Illici, Illice Melæ, Ilicias Ptolemæo, ut videtur aliquibus, *Elche*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, ad Sorabim fluvium, in regno Valentiæ, inter Oriolam 5. & Alonem 4. leucis, olim urbs episcopalis sub Archiepiscopo Toletano, nunc oppidum non obscurum, Marchionem habens. Nonnullis est *Alicante*. Thesaurus Linguæ Latinæ, Olivarium secutus, haud bene *Alicante* interpretatur.

¶ Illici *Elche*, leo etiam *Leiche* quibusdam, oppidum fuit Contestanorum, nunc autem regni Valentini, versùs oram maris Mediterranei, à qua tantùm 4. leucis distat. Dictum fuit etiam Illicias seu Iliciat.

Ptol. Illicias vel Ilicias, aliis *Lucena*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora regni Valentiæ. Aliis est idem quod Illici: *Lucena* enim oppidum est inter Segorbiam urbem & oppidum sancti Matthæi, longè à situ Illiciæ distans.

Ptol. Illicitatus portus, apud Alonem urbem Hispaniæ Tarraconensis, & Illicitanus sinus apud Melam *Golfo d' Alicante* nominatur.

Ptol. Illipula, (oppidum Hispaniæ Bæticæ geminum) major & minor, Major, quæ Ilipa Plinio, *Penaflor*, teste Morali, oppidum ad Bætim, ubi Singulim fluvium excipit, medium inter Cordubam & Hispalim, utrioque 11. leuc. vel *Palma* inter Cordubam 8. & Andugaram 4. leuc. Minor in Turdetanis est apud Lusitaniæ confinia, Ilipa Livio. Vide Ilipa. In Thesauro Linguæ Latinæ pro oppido mons scribitur.

¶ Illipula, quod & Illips major, oppidum fuit Turdetanorum, nunc Vandalitiæ, vulgò *Penaflor*, in colle, paulò infrà confluentes Singulis in Bœtim fluvium.

Illiturgis. Vide Iliturgit. *Plin.*

Illurcis, urbs Hispaniæ Tarraconensis, posteà Gracchuris à Graccho dicta. *Festo.*

Illuro, *Alora*, teste Morali, oppidum olim, nunc pagus Hispaniæ Tarraconensis, in Catalaonia, qui Diluron Ptolemæo dici videtur, inter Blandam, & Betullonem Barcinonem versùs in occasum. *Plin. Mel.*

¶ Illuro, quod & Diluron, oppidum fuit Laletanorum, nunc oppidulum Cataloniæ, quod multis est *Arenys*, in ora maris Mediterranei, medium inter Barcinonem ad occasum & Blandam ad ortum, quanquam non desint qui credant esse *Mataro* in illo tractu.

Illyricum, Illiris Ptolemæo, Illyria Stephano, regio ampla Europæ, mari Hadriatico ad meridiem exposita, à Septentrionibus Pannoniæ contermina, Savo fluvio separante, inter Histriam ad occasum & Macedoniam ad ortum, ad 800. mill. pass. longa, lata, ubi maximè, 225. Sed apud recentiores longitudo minor deprehenditur. In duas regiones dividitur, Liburniam ad occasum, & Dalmatiam ad ortum. Vulgò *Schiavonia* in universum appellatur. Populi Illyrii Polybio, Illyrici aliis. Pia Illyrica commendatur. Ovidius, libro secundo de arte amandi:

Nigrior Illyrica cui pice sanguis erat.

¶ Illyricum antiquum proprios babuit Reges; terminabaturque Titio flumine & montibus Scardo & Cerauniis. Illyrico autem à Romanis occupato, ejus pars quæ intra Drilonem fluvium & montes Ceraunios continebatur, tractu temporis in Macedonicum nomen transiit, & Epirus nova dicta fuit. Sed Illyricum regnum restrictum fuerat inter flumina Naronem & Drilonem: posteà tamen extendebatur usque ad Carnos; ita ut comprehenderet Illyricum proprium, Dalmatiam, Liburniam, tres Iapidias, Carnos, & Istriam. Illyricum autem proprium erat ea regio quæ intra amnes Naronem & Drilonem sita, victo Gentio ejusdem Rege, à Romanis in provinciam redacta fuerat. Sub Augusto Iapidia prima cum Istria & Carnis Italiæ additæ fuerunt. Sed postea Imperio Romano diviso in Orientale & Occidentale, Illyricum etiam simili modo divisum fuit. Illyricum occidentale habebat has provincias, Noricum Mediterraneum, Noricum Ripense, Pannoniam superiorem, Pannoniam inferiorem, Saviam, Valeriam, Dalmatias, quæ cum Præfecto Italiæ parerent, & exinde Dalmatiæ uti Italiæ proximæ, inter Italicas provincias aliquando censitæ fuerunt. Illyricum orientale habebat Diœceses Macedoniam & Daciam. Sub Macedonia erant Achaja, Macedonia, Thessalia, Creta, Epirus vetus, & Epirus nova. Sub Dacia erant Dacia Mediterranea, Dacia Ripensis, Mœsia prima, Mœsia secunda, Dardania, & Prævalitana, quæ Præfecto Prætorii Illyrici parebant. Quamobrem auctores quando Illyricum nominant, utplurimum de Illyrico orientali intelligendi sunt. Illyricum hodiernum apud auctores Latinos continet Dalmatiam, Croatiam, Bosniam, & Sclavoniam. Ab Italis verò uno nomine *Schiavonia* dictum fuit, & *Esclavonie* a Gallis. De his fusiùs Joannes Lucius Tragurious, vir doctissimus in suo opere de regno Dalmatiæ.

Urbes Illyrici:

Absorus seu Apsorus, *Osero*, (sub Venetis.)
Æquum, *Clucci*, (sub Turcis.)
Almissa, olim Piguntiæ, *Amissa*, (sub Turcis.)
Andecrium, *Mostar*, (sub Turcis.)
(Andecrium, seu, & meliùs, Andetrium, est *Clissa*, Slavè *Kliss*, sub Venetis.)
* Antibarum, *Antivari*, (sub Turcis.)
Arauzona, *Ostrovitza*, (sub Turcis.)
Arba, *Arbe* (Slavis *Rab*, sub Venetis.)
* Alcrivium, *Cataro*, (sub Venetis.)
Bisnona, *Urana*, (sub Venetis.)
Bulvs, posteà Butoa, *Budoa*, (sub Venetis.)
* Castrum novum, *Castel novo*, (sub Turcis.)
* Cnecanis, (*Kain* forlan, sub Turcis.)
Corcyra melana, *Curzola*, (sub Venetis.)
Corcum, *Crach*, (sub Turcis.)
Delminium, *Dumno*, (sub Turcis.)
Doclea. Vide Antibarum.
Drivastum, *Drivasto*, (sub Turcis.)
Enderum. *Ender*, (sub Turcis.)
Enons, *Nona*, (sub Venetis.)
Epetium, postea Spalatum.

(Epe-

(Epetium, nunc *Zarnouvizza*, fuit propè Spalatum, sub Venetis.)
* Epidaurus posteà Ragusium.
Flavona, *Fianona*, (sub Venetis.)
* Iadera, *Zara*, (sub Venetis.)
Lissus, *Alessio* sub (Turcis.)
Mercana, *Martana*, (sub Ragusæis.)
Modrussia, olim Tediastum, *Modrasch*, (sub Austriacis.)
Narona, *Narenza*, (sub Turcis.)
Nedinum, *Nadin*, (sub Turcis.)
Olcbinium. Vide Ulcinium.
Olliricum ob mare, (ad mare forsan, vel oppidum maritimum,) quod sit non constat.
Onæum. Vide Stagnum. (*Aliis* est Sabioncello, *sub Ragusais*.)
Ouporum, *Obrovazo*, (sub Turcis.)
Peguotium & Piguntiæ, *Almissa*, (sub Turcis.)
Pharia, *Lesina*, (sub Venetis.)
Pulstum, *Polati*, (seu *Palati*, sub Turcis.)
* Ragusium, *Ragusi*, (sui juris Respublica.)
Rhisinium, *Rudine*, (sub Turcis.)
Rizana, *Risano*, (sub Turcis.)
* Salo, et Salona, sic vulgò, olim episcopalis Liburniæ, apud Spalatum. (*Nunc destructa jacet, sub Turcis*.)
Soloniana, *Czernicz*, (sub Austriacis.)
(Saloniana aliis est *Mostar*, sub Turcis.)
Sanadria (ubi sit non constat.)
Scardona, *Scardo*, vel *Scardona*, (sub Turcis.)
* Scodra, *Scutari*, (sub Turcis.)
Senia, *Segna*, *Zeng*, (sub Austriacis.)
Sibenicum, olim Sicum, *Sebenico*, (sub Venetis.)
Sidrona, *Belai*, (sub Turcis.)
Sirbia, (provincia est.)
* Palatum, olim Epetium, *Spalatro*, (sub Venetis.)
Stagnum, olim Onæum, *Stagno*, (sub Ragusæis.)
Suacium, *Saasim*, (sub Turcis.)
Tarsatica, posteà Fumium, *Tersacz*, vel *Fiume*, (sub Austriacis.)
Thermidava, *Dagno*, (sub Turcis.)
Tinia, *Tina*, (sub Turcis.)
Tragurium, *Trau*, (sub Venetis.)
Tribunia, *Tribigna*, (sub Turcis.)
Vegium, *Veggia & Vegla*, (sub Venetis.)
Velcera, *Bacharin*, (seu *Bacarizza*, sub Austriacis.)
Ulcinium, *Dolcigno*, (sub Turcis.)
Zacolmia (provincia est, non urbs.)

¶ De aliis urbibus non constat ubi sint, nec quæ sint. De istis autem notabis quod multæ sint parvi momenti & vix alicujus nominis in præsenti. Palatum non est urbs, sed nomen regiunculæ. Curcum, Risinium, Nedinum, Æquum, Mercana, et Tribunia sunt tantùm castra.

Sunt in Illyrico archiepiscopatus 4. Iaderensis, Spalatensis, Ragusinus, et Antibarensis: sub quibus Episcopi 22. numerantur. Illyricum Epiro conterminum non sine manifesto errore scribitur, in Thesauro Linguæ Latinæ.

¶ Illyricus sinus dictus fuit antiquitùs mare Universum, quod est inter Italiam & Illyricum usque ad intimos sinus ejusdem, quod deinde Liburnicus sinus, posteà ab Atriensibus Tuscis intima sinus colentibus Adriaticum mare, quod non extendebatur ultra Epidamnum ex parte Illyrici et montem Ariona sive Garganum ea parte Italiæ; reliquum verò usque ad fauces sinus Jonium mare dicebatur: ipsumque Adriaticum mare dictum fuit Dalmaticum mare post declinationem Imperii. Tandem sinus integer dictus fuit sinus Venetus, *Golfo de Venisa*. De his fusiùs Joannes Lucius.

¶ Illyricus sinus, sinus maris Adriatici, in Illyrico, qui vulgò *Golfo dello Drino* dicitur, *Golfe du Drin* Gallis, à Drilone fluvio ibi se exonerante. Illic notandum quosdam ignaros scribere *Golfo de Lodrino*, et fingere Lodrinum urbem; sed toto cœlo errant, cum nulla sit urbs Lodrinum dicta in illis partibus; & in eo loco ubi finxere Lodrinum sita est urbs Lissus, *Alessio*, ut videre est apud omnes qui de illis partibus scripsere.

¶ Ilmenus lacus, *lac d' Ilmen*, lacus Moscoviæ, in Principatu Novogardiæ magnæ. Urbem cognominem rigat, et per fluvium Voldgam in Ladogam lacum se exonerat.

Ilorci, *Lorca*, teste Morali, urbs Hispaniæ Tarraconensis, ad Taderum fluvium, olim episcopalis sub Archiepiscopo Toletano, in regno Murciensi, à Murcia regni primaria 14. leucis Bæti versùs distans. Aliis est *Lorqui*, oppidum ejusdem regni, ad Staberum fluvium. Luri, à Livio nominatur, ubi Cneus Scipio cum Romania à Pœnis cæsus est, & sepultus: qua de re vide Livium & Plinium. Ego posteriori sententiæ subscribo; nam *Lorqui* non *Lorca*, ad Taderum sive Staberum fluvium, ubi victi Romani fuerunt, est, inter Murciam 3. & Cæcam oppidum 4. leucis dissitum.

¶ Ilorci seu Eliocroca quibusdam, oppidum fuit Bastitanorum, nunc regni Murciæ, in parte meridionali Hispaniæ, ad amnem *Guadalentin*. 12. leucis à Murcia in occasum, vixque 3. à confinio regni Granatensi distat.

Ilua, Æthalia Straboni, *Elba*, insula maris Tyrrheni, contra Populonium urbem Hetruriæ, à qua 10. mill. pass. abest, circuitu 125. ferro abundans. Populi Iluates Livio. De qua Virgilius libro 10. Æneidos: *Plin. Mel. Ptol.*

-ast Ilva trecentos
Insula, inexhaustis chalybum generosa metallis.

¶ Ilva insula paret Principi Plumbini, sub clientela tamen Hispanorum, qui ibi habent Portum longum, *Porto longone*, arcem probè munitam in colle: & magnus Dux Hetruriæ ibi tantùm gaudet portu Argoo, *Porto Ferraro*, oppido permunito. A Gallis dicitur, *l' isle d' Elbe*. Ejus circuitus est 40. milliarium Italicorum circiter, ut ego pluries vidi; suntque tantùm in ea quinque parrochiæ, ultra Argoum portum & portum longum arces.

Ilumberitani, populi Hispaniæ Tarraconensis, & citerioris, qui Lumbritani adhuc, teste Marinæo Siculo, nominantur, & oppidum *Lombier*, in Navarra, inter Pompelonem 6. & Suessasium 4. leuc. occurrens. *Plin.*

Ilurgavonenses, populi Hispaniæ, citerioris, Ausetanis & Lacetanis finitimi: quorum urbs *Urgel* esse videtur.

¶ Ilurgavonenses populi qui fuerint, non constat inter auctores. Urgela enim urbs erat Lacetanorum. Forsan erant Ilercaones. *Cæs. Liv.*

Ilurgis, Ilurgia Polybio & Appiano, *Illora* Morali & aliis, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in regni Granatensis & Vandalitiæ confinio, à Malaca urbe 7. leucis Hispalim versùs, Carbamæ propinquum. *Ptol.*

Iluro, Elurona Sidonio, *Oleron*, urbs Aquitaniæ, inter montis Pyrenæi radices, episcopalis sub Archiepiscopo Auscensi, inde 12. leuc. in austrum, à Tarba 4. Palo vicinior, in Bearniæ Principatu. *Au*

¶ Iluro, *Oleron*, urbs Galliæ, in Aquitania, ad Gabarum Oloronensem fluvium. Distat 20. leucis ab Ausciis in occasum, 10. à Tarba pariter in occasum, uti & 4. à Palo, 5. autem à confinio Hispaniæ.

Ilybirris, Illeris Ptolemæo, Illebernis Athenæo, fluvius Galliæ Narbonensis, *Tec*, teste Varrerio, idem Thici apud Melam, qui ad Caucoliberim oppidum mari excipitur, in Catalauniæ confinio. *Strab.*

¶ Ilza, *Ilz* & *Ilsilz*, urbecula Poloniæ minoris, in Palatinatu Sandomirensi, cum arce Episcopi Cracoviensis, ad radices montis Calvi.

Imacharenses, sive ut alii legendum putant, Hycarenses, populi Siciliæ, quorum urbs Hycara, vel Hyccara, nunc *Carini* oppidum. Vide Hyccara. Aliis est *Bichari*, Calatavulturo finitimum, 6. mill. pass. distans à Castro nove 15. à Thermis Himerensibus 24. *Cic. Plin.*

¶ Imacharenses populi fuere Siciliæ, quorum oppidum Imachara, nunc *Traina*, in valle Dæmone & propè Simethum fluvium, teste Cluverio, longè ab Hyccara in ortum.

Imaus, Emaon Arriano, mons Scythiæ (non Indiæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) maximus, Tauri pars, qui Scythiam apud Ptolemæum dividit in citeriorem & ulteriorem, sive ut is loquitur, in Scythiam intra Imaum & Scythiam extra Imaum. Imaus autem Ptolemæo ab Imao Strabonis & Plinii diversus esse videtur: nam ex Ptolemæo is à Tauro monte decisus, in Boream ad mare Glaciale usque porrigitur; apud Plinium verò & Strabonem in ortum usque ad mare Eoum extenditur. Hic varia hodie apud incolas nomina habet, *Altai*, teste Castaldo, *Imifa* Mercatori. Ille, hoc est, apud Ptolemæum, *Dalanguer & Naugrot*, eodem Castaldo teste. De quo Pontanus libro 5. Uran. *Strab. Plin. Ptol.*

Caucasia, & superiora jam jam calcandus Imaus.

¶ Imaus, mons Asiæ maximus, per Scythiam longè latèque extensus, uti etiam versùs Indiam septentriona-

lem, quam separat à Scythia. Varia oune pro locorum diversitate sortitor nomina. In Tartaria deserta vocatur *Moregbar*, in Tartaria vera *Belgian* atque etiam *Althai*, ubi dicuot esse sepulchra Regum Tartariæ, & in India vera seu in Imperio Magni Mogolis *Dalanguer* dicitur, & *Naugracut* à quibusdam, versùs fontes Gangis fluvii, in parte Boreali Indiæ veræ.

Imbarus, portio montis Tauri, in Armenia majore *Strab.* apud Strabonem, sed apud Plinium in Cilicia.

Imbrasus, Imbrasus Plinio, teste Ortelio, cum Im- *Call.* brasus apud Plinium legatur, fluvios Sami insulæ, ex *mac* quo illa Imbrasia dicta est. De quo Virgilius libro 12. *Strab.* Æneidos:

Imbrasidas Glaucum, atque Ladem, quos Imbrasus ipse Nutrierat Lycia.

Liv. Imbrinium, locus Samnii, quem aliqui eondem cum Simbrivio Taciti esse potant; sed errant: hoc enim in Samnio, illud in Latio est.

Strab. *Plin.* *Ptol.* Imbros Imbrus Livio, *l' Embre*, *Lembro* Sophiano, insula maris Ægæi, oræ Thraciæ adjacens, inter Lemnum ad occasum et Cherronesum Thraciæ ad ortum, inde 22. binc 72. mill. pass. quot circuitu patere traditur, cum urbe cognomine, terra Imbria Ovidio libro 1. tristium elegia 9.

Venimus in portus, Imbria terra, tuet.

Alt. Imbrii populi Imbrum insulam incolentes, et Lemnii apud Dionysium Halicarnassum et Hesychium proverbio sunt in eos qui judicium vel aliam rem subterfugientes, absentiam causantur: uti qui se in Imbrum vel in Lemnum navigasse dicebaot.

Immaoicellum, & Immacellum, & Manicelum, (tot modis legitur) pagus Liguriæ agri Genuensis, qui *Immaticcen* Augustino Justiniano dicitur, à Genua 6. mill. pass. apud ædem S. Vrcisenni, vel Urcicinii.

§ Imola, *Imola*, alias Forum Cornelii, urbs est ditionis Pontificiæ in Italia et in Romandiola provincia, ad Vatrenum fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Ravennate. Vide Forum Cornelii.

§ Imperialia, *Imperiale*, urbs Americæ meridionalis, in regno Chiles, sita fluvium cognominem, 4. leucis Hispanicis distans ab ora maris Pacifici. Ante paucos annos excitata fuit ab Hispanis, quibus etiam subest.

Ant. Imum Pyrenæi, S. *Jean pie du port*, oppidum Aquitaniæ, in monte Pyrenæo, in confinio Hispaniæ, olim urbs episcopalis Hispaniæ, inter Pompelonem 14. & Bajonam 6. leuc.

§ Imum Pyrenæi, seu Imus Pyrenæus, oppidum est Galliæ, quod nunc dicitur Fanum S. Joannis Pedeportuensis, *S. Jean pied de Port*, oppidum Navarræ inferioris, ad Nivam amnem, cum castro munito, sub dominio Regis Franciæ. Vix 2. leucis distat à confinio Hispaniæ, 9. à Pompelone in Eurum, et 8. a Baiona in austrum.

Plin. Inachium, oppidum Peloponnesi, ad Inachium fluvium, in Argia regione. Vide Coryphasium, unde Inachia regio, quam pro tota Peloponneso accipi scribitur in Thesauro Linguæ Latinæ, cum pro Argia tantùm accipiatur.

§ Inachium, oppidum Peloponnesi. Quid sit nunc non constat.

Ptol. Inachorium, oppidum olim Cretæ, nunc pagus in ora occidentali, inter Chersonesum parvam et Criumetopon promontorium, *Inacheri* vulgo ex tabulis recentibus.

Strab. *Plin.* *Paus.* *& al.* Inachus, *Planizza* Sophiano, fluvius Peloponnesi, per Argiam regionem, quæ ex eo Inachia apud veteres nominatur, fluens, et in sinum Argolicum inter Nauplium et Prosiam exiens, ab Inacho Argivorum Rege nomen habens. Virgilius libro 7. Æneidos:

Cœlataque amnem fundens pater Inachus urna.

Strab. Inachus alter, fluvius Acarnaniæ, in Achelоum influens. De quo Ovidius libro 1. Metamorphoseon:

Inachus unus abest, imoque reconditus antro.

Hinc Inachius nomen gentis. Ovidius libro 5. Fastor.

Virgil. *Ovid.* *Littus ad Inachium pulvis inanis eam.*

Inarime, Arime Homero, Ænaria Plinio & aliis, Pithecosæ Straboni, Pithecussæ Stephano et Appiano, *Ischia*, insula Campaniæ in sinu Puteolano, cum urbe cognomine episcopalis sub Archiepiscopo Neapolitano, inde 18. mill. pass. distans, circuitu 18. Prochytæ vicina, ab ea avulsa, fretoque angusto divisa, ante Misenum promontorium. Ibi ingens coturnicum copia. De ea Ovidius libro 14. Metamorphoseon:

Inarimen, Prochytenque legit, sterilique locatas
Colle Pithecusas, habitantum nomine dictas.

Vib. Se. Inatamana, lacus Lunæ, et fons in Athamania regione, in Epiri et Thessaliæ confinio, ligna injecta accendens, et bibentes in insaniam vertens, teste Antigono libro de mirabilibus.

Ant. Incarus, *Cari*, teste Ortelio, locus & portus Galliæ Narbonensis, inter Massiliam & Fossam Marianam, ubi Carus legendum puto, à Massilia 12. mill. pass. ex Itinerario Antonini.

§ Incaros, *Cary*, pagus est Provinciæ, cum portu tantisper capaci, in ora maris Mediterranei. Tribus sesè leucis distat à Massilia, in occasum Maritimam versùs.

Liv. Incibilis, Indibilis Antonino, *Chelva*, teste Floriano, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora regni Valentiæ, à Dertusa 24. mill. pass. in occasum Valentiam versùs, seu 27. apud Livium, à Valentia 10. leucis, apud Terulium urbem et Sinarcam oppidum.

§ Incibilis, seu Indibilis, quæ etiam Tiara Julia, oppidum alias Ilercaonum, nunc *Traiguera*, in regno Valentiæ, ad amnem *Servol*, versùs confinia Cataloniæ, & vix 10. milliaribus ab ora maris Mediterranei. 20. leucis Hispanicis distat à *Chelva* in Eurum.

Ant. Incitaria portus erat Hetruriæ, inter Portum Herculis 9. et Almianam fluvium 3. mill. pass.

Auson Inculisma, urbs Aquitaniæ. Vide Iculisma, et Egolisma, ac Engolisma: tot enim modis appellatur.

§ Inculisma, *Angoulesme*, urbs Galliæ episcopalis sub Archiepiscopo Burdegalensi. Sedet ad Carentonium fluvium, cum castro munito. Ducatus titolo fulget, estque Inculismensis provinciæ caput, 12. leucis à Mediolano Santonum in ortum distans. Dicitur et Engolisma. Vide ibi.

§ Inculismensis provincia, *l' Angoumois*, provincia Galliæ, in Aquitania, versùs Carentonium fluvium, inter Lemovices ad ortum et Santones ad occasum. Habet ad ad Boream Pictones & ad austrum Petrocorios. Ejus primaria est Inculisma. Dicitur etiam Engolismensis provincia. Vide ibi.

Strab. *Plin.* *& al.* *omni.* India, regio Asiæ amplissima, inter Indum fluvium ad occasum, à quo nomen habet, et Serum ad ortum, à Sinis separantem, in longum extensa, Oceano Indico ad meridiem et Emodis aliisque montibus ad Boream à Scythia secernentibus, terminata; a Gange fluvio in duas divisa, citeriorem et ulteriorem; citerior intra Gangem à Ptolemæo nominatur, *Indostan* incolis, cujus pars australis *Malabar* dicitur; ulterior, extra Gangem, non unico hodie nomine dicta. Sola India mittit ebenum et ebur, solaque Psittacum avem gignit, teste Plinio et Solino. Populi Indi, Italis *Indiani*. Hinc Indicus nomen gentis. Ovidius libro 4. Metamorphoseon:

Decolor extremo qua cingitur India Gange.

Hujus ora 60. diebus & noctibus, teste Mela, navigatur.

§ India, *l' Inde* Gallis, *India* Hispanis et Italis regio est Asiæ amplissima, quæ etiam persæpe dicitur Indiæ orientales, *les Indes orientales* Gallis, *Oost Inde* Belgis, et *las Indias orientales* Hispanis, ad differentiam Americæ, quæ a multis, licèt impropriè, dicitur India occidentalis. India hæc orientalis quæ vera est et propria, dicitur ab incolis *Indostan*; habetque ad ortum regnum Sinarum; ad septentrionem Tartariam, ad occasum Persiam, et ad meridiem Oceanum Indicum. Dividitur nunc in tres partes præcipuas, nempè in Indiam versùs septentrionem seu Imperium Magni Mogolis inter Gangem et Indum, in Peninsulam Indiæ intra Gangem seu ad occasum, & in Indiam extra Gangem seu ad orientem. In parte septentrionali seu Imperio Magni Mogolis sunt 37. regna aut provinciæ amplæ. In Peninsula Indiæ intra Gangem sunt quatuor partes præcipuæ, nempè regna Decani, Golcondæ, & Narsingæ seu Bisnagariæ, cum Malabaria: sub quibus plurima alia regna minoris famæ. In India extra Gangem sunt tres partes præcipuæ, nempè regna Peguanum ad Boream, Siamum ad meridiem, & Cocinsinæ ad ortum: sub quibus etiam quamplurima regna comprehenduntur.

§ Indiæ pars septentrionalis, quæ propriè India, *l' Indostan*, seu Imperium Magni Molgolis, *l' Estat du grand Mogol*, tota subest Mogolis Imperio a centum quinquaginta annis tantùm, Terminatur a septentrione Tartaria ma-

magna & regno Thibeto, ab occasu regno Persiæ, ab ortu fluvio Cosmino, quo à reliqua India extra Gangem dividitur, à meridie sinu Gangetico & Peninsula Indiæ intra Gangem. Sed aliquot regna trans Gangem fluvium & versus Chiamæum lacum & confinia Sinarum Reges habent proprios. Mogolis regia est Agra, *Agra*; & ei subsunt 37. regna.

Indiæ propriæ seu Imperii Magni Mogolis Regna:

Agra, Agra,
Attochium, AttocK.
Bacarium, Bakar.
Bachiscum, BaKisch.
Bandum, Bando.
Bengala, Bengola.
Beraram, Berar.
Bucara, Buchar.
Cabulum, Cabul.
Cacharum, KaKares.
Candaharia, Candahar.
Candisium, Candis.
Canduana, Ksnduana.
Cassimera, Cassimere.
Chitorium, Chitor.
Dellum, Delli.
Gorum, Gor.
Guzarata, Guzarate.
Haiacanum, Hajacan.
Jamba Jsmba.
Iennpara, Jennpar.
Jesselmera, Jesselmere.
Jesvalum, Jesval.
Malvaum, Nalvay.
Mevatum, Mevat.
Multanum, Multan.
Narvaam, Narva.
Naugracutium, Naugracut.
Patna, Patna.
Pengabum, Pengab.
Pitanum, Pitan.
Sambalium, Sambal.
Siba, Siba.
Soretum, Soret.
Tatta, Tatta.
Udessa, Udessa.

Urbes præcipuæ Indiæ propriæ seu Imperii Magni Mogolis:

Agra, Agra.
Amedabatum, Amedabat.
Asmera, Asmeere.
Attochium, AttoK.
Bandum, Bando.
Barocum, Baroche.
Bengala, Bengala.
Breampora, Breampore.
Cabulum, Cabul.
Cambaja, Cambaje.
Candaharia, Candahar.
Chatiganum, Chatigan.
Damanum, Daman.
Dellum, Delli.
Gualeorum, Gualeor.
Gurum, Gouro.
Holobassia, Holobasse.
Iennpara, Iennpar.
Laboriam, Lahor.
Multanum, Multan.
Surata, Surate.
Tatta, Tatts.

¶ Peninsula Indiæ intra Gangem, *la presqu' isle de l' Inde deçà le Gange*, terminatur à septentrione Indiæ propria seu Imperio Magni Mogolis, ab ortu sinu Gangetico, ab occasu autem & à meridie mari Indico. In ea sunt quamplurima regna.

Regna Peninsulæ Indiæ intra Gangem:

Auriola, Auriole, *in Malabaria*.
Badara, Badara, *in Malabaria*.
Balagatta, Balagate, *in Decano*.

Baticala, Baticala, *in Malabaria*.
Batimena, Batimena.
Bipurium, Bipur, *in Malabaria*.
Bisnagaria, Bisnagar.
Calecoulanum, Calecoulsn, *in Malabaria*,
Calecutum, Calicut, *in Malabaria*.
Cananorium, Cananor, *in Malabaria*.
Changanara, Changanar, *in Malabaria*.
Chombeum, Chombais, *in Malabaria*.
Choromandelum, Choromandel *in Bisnagaria*.
Cochinum, Cochin, *in Malabaria*.
Cota, Cota *in Malabaria*.
Coulanum, Coulan, *in Malabaria*.
Cranganora, Cranganor, *in Malabaria*.
Cunchanum, Cunchan, *in Decano*.
Cucuranum, Cucuran, *in Malabaria*.
Curiga, Curiga, *in Malabaria*.
Decanum, Decan.
Golconda, Golconde.
Gorzopa, Gorzopa, *in Canara*.
Mangatum, Mangate, *in Malabaria*.
Marta, Marte, *in Malabaria*.
Monticum Moutique, *in Malabaria*.
Mutertum, Muterte, *in Malabaria*.
Narsinga, Narsinga, *in Bisnagaria*.
Onorium, Onor, *in Canara*.
Orixa, Orixa, *in Golconda*.
Panhapelum, Panhapel, *in Malabaria*.
Panurum, Panur, *in Malabaria*.
Porcanum, Porca, *in Malabaria*.
Punhalum, Punhalt, *in Malabaria*.
Tamulum, Tsmul, *in Bisnagaria*.
Tanorum, Tanor, *in Malabaria*.
Tienlicum, Tienlique, *in Bisnagaria*.
Travancorium, Travancor, *in Malabaria*.
Tutucorinum, Tutucorin, *in ora Piscaria*.
Trivilaria, Trivilat, *in Malabaria*.

Sunt etiam regna seu principatus amplè Gingiæ, *de Gingi*, Maduræ, *de Madure*, & Tanjorii, *de Tanjaor*, alias sub regno Bisnagariæ.

Ex his notandum est regna Malabariæ pro majori parte esse parvi admodum circuitus, ita ut vix Principatus Europæ exæquent: & regna Badaræ, Bipurii, Chombæi, Cucurani, Curigæ, Mangati, Moutici, Panuri, & Tanori sunt sub clientela Regis Calecuti.

Urbes Peninsulæ Indiæ intra Gangem:

Andanagara, Andanagar, *in regno Decani*.
Angamala, Angamale, *in Malabaria*.
Barcelora, Barcelor, *in Canara*.
Calecutum, Calecut, *in Malabaria*.
Cananorium, Cananor, *in Malabaria*.
Canagrium Chandegry, *in Bisnagaria*.
Caulum, Chaul, *in regno Decani*.
Cochinum, Cochin, *in Malabaria*.
Condapolis, Condapoli, *in Golconde regno*.
Coulanum, Coulan, *in Malabaria*.
Cranganora, Cranganor, *in Malabaria*.
Dabulum, Dabul, *in regno Decani*.
Doltabadum, Doltabad. *in regno Decani*.
Gingis, Gingi, *in Bisnagaria*.
Goa, Goa, *in regno Decani*.
Golconda, Golconda, *in regno cognomine*.
Madura, Madure, *in Bisnagaria*.
Maliapura, Maliapur, *in Bisnagaria*.
Mangalora, Mangalor; *in Canara*.
Masulapatanum, Masulepatan, *in regno Golconda*.
Narsinga, Narsinga, *in Bisnagaria*.
Negapatanum, Negapatan, *in Coromandelia*.
Visapora, Visapor, *in regno Decani*.

¶ Peninsula Indiæ extra Gangem, subest plurimis Regibus, uti major pars Indiæ extra Gangem. Sed regna in ejus parte Boreali contenta, inter Sinas nempè ad ortum & ditionem Magni Mogolis ad occasum, vix nomine nota sunt Europæis. Peninsula autem ipsa terminatur ab oriente sinu Siami, ab occasu sinu Gangetico, à septentrione India extra Gangem, & à meridie freto Sundæ, quo dirimitur à Sumatra insula; aliasque Aurea Chersonesus dicta fuit. Regna autem tàm peninsulæ quàm illius partis Indiæ extra Gangem, quæ non

pendet à Magoo Megole, communiter teducuotur ad trés partes, quòd alias pro majori parte ab ipsis penderent.

(*Regna Indiæ extra Gangem:*

Abdiara, Abdiara, *sub Peguano regno.*
Arracanum, Arracao, *sub Peguano regno.*
Ava, Ava, *sub regno Peguano.*
Bacaium, Bacay, *sub regno Peguano.*
Brama, Brama, *sub regno Peguano.*
Cablan, Cablao, *sub regno Peguano.*
Camboia, Camboja, *sub regno Siami.*
Canaranum, Canarane, *sub regno Peguano.*
Caorium, Caor, *sub regno Peguano.*
Cassubum, Cassubi, *sub regno Peguano.*
Cacomanum, Chacomas, *sub regno Peguano.*
Ciampaa, Chiampaa, *sub Cocinsina.*
Cocinsina, seu Annamiticum regnum, la Cochinchine.
Comotaum, Comotay, *sub regno Peguano.*
Iangoma, Iangoma, *sub regno Peguano.*
Ihorium, Ihor, *sub regno Siami.*
Iuncalanum, Iuncalaoo, *sub regno Siami.*
Lanianum, Laoiaog, *sub regno Siami.*
Largaraum, Largsray, *sub regno Peguano.*
Ligorium, Ligot, *sub regno Siami.*
Malacca, Malacca, *sub regno Siami.*
Mandranella, Mandranele, *sub regno Peguano.*
Manarium, Manar, *sub regno Peguano.*
Marsinum, Marsio, *sub regno Peguano.*
Martavanum, Martavan, *sub Regno Siami.*
Moantaum, Moantay, *sub regno Peguano.*
Pahanum, Pahsng, *sub regno Siami.*
Panum, Pan, *sub regno Siami.*
Patanum, Patane, *sub regno Siami.*
Peguanum, Pegu, *in regione cognomine.*
Pera, Pera, *sub regno Siami.*
Pronum, Pron, *sub regno Peguano.*
Queda, Queda, *sub regno Siami.*
Siamum, Siam, *in regione cognomine.*
Singora, Singora, *sub regno Siami.*
Tanasserium, Tanasterim, *sub regno Siami.*
Tangum, Tangu, *sub regno Peguano.*
Tazataum, Tazatay, *sub regno Peguano.*
Tavaum, Tavay, *sub regno Peguano.*
Tincum, Tinco, *sub regno Peguano.*
Tipoura, Tipoura, *sub regno Peguano.*
Totaum, Totay, *sub regno Peguano.*
Transiana, Traosiane, *sub Regno Peguano.*
Tunchinum, Tuochin, *sub Cocinsina.*
Vilepum, Vilep, *sub regno Peguano.*)

(*Indiæ extra Gangem urbes præcipuæ:*

Arracanum, Arracam, *in regno cognomine.*
Canarana, Canarane, *in regno cognomine.*
Carpa, Carpa, *in regno Bramo.*
Iuncalanum, Iuncalaon, *in regno cognomine.*
Ihorium, Ihor, *in regno cognomine.*
Judia, Judia, *seu Odia*, *in regno Siami.*
Keccium, Keccio, *in regno Tunchini.*
Leuveeum, Leuveck, *in regno Camboiæ.*
Ligorium, Ligor, *in regno cognomine.*
Malacca, Malacca, *in regno cognomine.*
Martavanum, Martavao, *in regno cognomine.*
Patana, Patane, *in regno cognomine*
Peguum, Pegu, *in regno cognomine.*
Queda, Queda, *in regno cognomine.*
Tanasserium, Tanasserim, *in regno cognomine.*)

¶ Suot etiam in Asia quamplurimæ insulæ, nempè Borneum, Celebes seu Macassaria, Ceylanum seu Taprobana, Gilolum, Iava, Maldivæ, Moluccæ, Sumatra, et aliæ: quæ omnes sunt in Oceano Indico. Sed de his fusiùs suis in locis.

Insularum Indiæ regna præcipua:

Acemum, Achem, *in Sumatra insula.*
Balambuanum, Balambuan, *in Java insula.*
Baticala, Baticala, *in Taprobana insula.*
Bendarmassin, Bendarmassen, *in insula Bornei.*
Borneum, Borneo, *in insula cognomine.*
Campera, Camper, *in Sumatra insula.*
Candea, Candy, *in Taprobana insula.*
Cauripana, Caoripana, *in Celebis insula.*
Cettavaca, Ceitavaca, *in Taprobana insula.*
Chilaum, Chilao, *in Taprobana insula.*
Cionium, Cion, *in Celebis insula.*
Columbum, Columbo, *in Taprobana insula.*
Getiganum, Getigan, *in Celebis insula.*
Gilolum, Gilolo, *in Gilolo insula.*
Iafanapatanum, Iafanapatan, *in Taprobana insula.*
Iala, Iala, *in Taprobana insula.*
Iambium, Iamby, *in Sumatra insula.*
Iapara, Japara, *in Iava insula.*
Iortanum, Iortan, *in Iava insula.*
Loloda, Loloda, *in Gilolo insula.*
Macassaria, Macassar, *in Celebis insula.*
Maldinaeum, des Maldives, *in insulis Maldivis.*
Materanum, Materao, *in Iava insula.*
Palimbanum, Palimbao, *in Sumatra insula.*
Panarucanum, Panarucan, *in Java insula.*
Passarvanum, Passarvan, *in Iava insula.*
Pedirium, Pedir, *in Sumatra insula.*
Sanguinum, Sanguin, *in Celebis insula.*
Solorium, Solor, *in Moluccis insulis.*
Supara, Supara, *in Celebis insula.*
Ternatum, Ternate, *in Moluccis insulis.*
Tidorium, Tidor, *in Moluccis insulis.*
Trinquilemala, Trinquilemale, *in Taprobana insula.*
Tubanum, Tubao, *in Iava insula*

¶ Indiæ occidentales, *les Indes occidentales* Gallis, *west Inde* Belgis, pars orbis recens detecta, quæ aliter, & meliùs dicitur America. Vide ibi.

Indibilis, oppidum Hispaniæ Tarraconensis. Vide Incibilis.

Indiciacus, olim pagus Arvernorum, nunc urbs S. Flori episcopalis sub Archiepiscopo Bituricensi, in Gallia Aquitanica, inter Arvernos seu Claromontem 14. et Ruthenos 10. leuc. De quo in vita S. Flori Episcopi.

¶ Indicum mare, *mer des Indes*, pars est Oceani orientalis, Indiæ utriusque oram intra et extra Gangem alluens, uti etiam Ceylanum insulam, Maldivas Sumatram, Iavam, aliasque insulas quamplurimas. Vide Oceanus Indicus.

Indigeti, seu potiùs Endigeti in codice Græco, Indigetes Plinio, Endiceti Stephano, populi Hispaniæ citerioris, in ora Catalauniæ, inter ostia Sambrocæ fluvii et templum Veneris incolentes: quorum oppida Emporiæ et Rhoda. Sunt et Indigetes Dii ex hominibus facti, vel Dii tutelares apud Ethnicos. Virgilius libro 1. Georgicorum,

Dii patrii Indigetes, & Romule, Vestaque mater.

¶ Indigeti, seu Indigetes, populi fuere Hispaniæ, in confinio Galliæ Narbonensis, ubi nunc tractus *l'Ampurdan* dictus, in Cataloniæ Principatu et in limite Galliæ et Comitatus Ruscinonensis.

Indoscythia, regio Asiæ, Indiæ citerioris pars, circa Indi fluvii ortum.

Indus, Indiæ fluvius maximus et notissimus ex Paropamisso monte Tauri parte excelsissima oriens, *Arist. Strab. & al.*
longoque decursu in meridiem fluens, seque in Oceanum duobus ostiis exonerans, Baracenque insulam efficiens. Variè hodiè nominatur: *Indo* Castaldo, *Hind* Nigro, *Dinl* circa ostia, teste Garcia, & *Inder* ab incolis Cambaiensibus. Ovidius libro 3. Fastor.

Et domitas gentes, thurifer Inde, tuas.

Abest ab Ecbatanis in ortum 2019. mill. pass. à Gange fluvio in occasum 978. teste Plinio, qui etiam scribit Alexandrum Magnum Indum per 12250. mill. pass. navigasse: quod sanè mirum videri potest, si in numeris non sit error.

¶ Indus, fluvius Asiæ, *Sindo* incolis, *Inde* Gallis, *Indo* Hispanis et Italis. Oritur in provincia Cassimera, in dominio Magni Mogolis, versùs confinia Tartariæ; deinde per provincias Attochium, Multanum, Bucosiam, et Tattam labens, urbibus cognominibus rigatis auctus fluviis *Send, Behat, Nilad, Ravèe, Caul*, et aliis in Oceanum Indicum se exonerat quinque ostiis propè Tattam, inter regnum Guzaratæ et confinia Persiæ, juxta sinum Indicum ab eo dictum.

Industria oppidum erat Italiæ Cispadanæ, ad Padum fluvium, apud Bodincomagum. Vide ibi. *Plin.*

Inessa, Inuessa Straboni, Einessa Diodoro Siculo, oppidum erat Siciliæ, inter Centuripas et Megaram, sed *Tucy.*
Centuripis vicinum; quod *Mascali* aliquibus videtur.

¶ Inessa, seu Inessum, posteà Æthna, oppidum Siciliæ, quod nunc, teste Brietio, est cœnobium S. Joannis de Arenis, in valle Dæmone, ad radices montis Æthnæ in austrum, inter Adranum ad occasum et Cataniam ad ortum.

In-

Plin. Infernates & Supernates, populi Italiæ, qui mare inferum & ſuperum accolunt.

Plin. Inferum mare, *il mar Toſco, & il mar Tirreno*, idem cum Tyrrheno: quod ab oſtio Macræ fluvii uſque ad fretum Siculum protenditur. Toſcum quoque nominatur.

Plin. Ingævones, populi Germaniæ (quos Hermolaus Ingriones Ptolemæo dici putat) ſub Hermionibus, una cum Iſthævonibus, Hermonduris, Cheruſcis, & Cattis comprehenſi: qui nunc in Saxonia continentur.

Strab. Ingauni, populi Liguriæ, quorum urbs Albinganum, in ora Liguſtica, à qua & ipſi Albingauni apud Vopiſcum nominantur.

¶ Ingelheimum, *Ingelheim*, oppidum Germaniæ, ad Rhenum fluvium, in Palatinatu inferiori, inter Moguntiacum ad ortum & Bingium ad occaſum. Ibi natus S. Carolus magnus Francorum Rex & Imperator celeberrimus.

¶ Ingeris, *Indre*, fluvius Galliæ, oritur in Bituricenſi provincia: ibi Chatream alluit & Caſtrum Rodulphi; Indeque Turones ingreſſus, Caſtilionem ad Ingerem & Locbiam lambit, infraque Monbaſonium demum Ligeri miſcetur paulò poſt Carum fluvium.

Sil. Inginium, & Inginum, urbs Umbriæ, quæ *Gubio* eſſe videtur. Vide Iguvium, & Eugubium. De ea Silius libro 8.

Inginum patuloque jacens ſine mœnibus arvo.

Ingolſtadium, *Ingolſtadt*, quaſi Anglorum urbs, accademia Bavariæ clariſſima, ad ulteriorem Danubii ripam, proxima Aichſtadio, 3. leucis diſtans in meridiem, Auriapolis etiam dicta. Ingolſtadium Poeta Germani Lycæum Bojum appellant: ut libro 4. Itinerarii:

Ocyus egrediens, Boii loca culta Lycæi.
In patriam capio, mox rediturus, iter.

¶ Ingolſtadium urbs eſt permunita Germaniæ, in Bavariæ Ducatu, à Guſtavo Adolfo Svecorum Rege fruſtrà tentata. Alias pagus erat, ſed à Ludovico Bavaro in urbem converſus, cum ponte ad Danubium. Via tribus leucis infra Neoburgum in ortum, & ſeptem circiter à Ratisbona in occaſum diſtat.

¶ Ingria, provincia regni Sveciæ, Livoniæ adjacens, *Ingermanland* vulgò, ſeu & *Ingrie*, Ruthenis *Iſera*, inter Moſcoviam ad ortum & Livoniam ad occaſum, propè Ladogam lacum & Finnicum ſinum. Paruit Ruſſis priuſquam Svecici fieret juris. Ibi oppidum præcipuum, Notteburgum, in ora lacus Ladogæ.

Ptol. * Ingriones, populi Germaniæ, quorum ſitus, teſte Pyramio, eſt *Speſhart*, ſylva inter Thuringiam & Voitlandiam. (* In Seldeni manuſcripto *Iſævones*.)

Plin. Inguini, populi Umbriæ, quorum urbs Iguvium. Vide ibi.

¶ Inhambanum regnum, *royaume d' Inhambane*, regnum eſt Africæ, in Æthiopia inferiori, inter regnum Monomotapæ ad Boream & Cafreriam regionem ad meridiem. Ejus primaria urbs *Tonge* dicitur.

¶ Inhamiorum, *royaume d' Inhamior*, regnum eſt parvum Africæ, in Cafreria regione Æthiopiæ inferioris, & versùs Cuamam fluvium & confinia regni Monomotapæ, cujus clientelaria eſt.

Steph. Inia ſeu Inias, *Caroloi*, teſte Barrio, oppidum Brutiorum, in agro Conſentino, à Conſentia urbe 4. mill. paſſ. Menecinæ proximum. Alii legunt Ixias.

Ant. Inicerum, & Incerum ex aliis codicibus, *Cernich*, teſte Lazio, oppidum Pannoniæ, ad Saum fluvium, apud Velicam Regalem, inter Zagabriam urbem ad occaſum & Gradiſcam oppidum ad ortum 6. leucis Hungaricis.

¶ Inicerum, *Czernik*, oppidulum eſt Hungariæ meridionalis, ad amnem cognominem, via 3. leucis à Savo fluvio in Boream, ſub dominio Turcarum, medium inter Polegam ad ortum & Gradiſchiam ad occaſum, ſed longè à Velica & à Zagrabia.

¶ Innernium, *Innerneſſe*, oppidum munitum Scotiæ Borealis, in Moravia provincia, cum portu ad Moraviæ æſtuarium, è regione Canonici, & versùs Oceanum Germanicum. Diſtat 50. milliaribus Scoticis ab Aberdonia in occaſum.

Hom. Strab. Plin. Inopus, fluvius Deli inſulæ, quem ex Nilo occulto meatu ſubtus mare fluere fabulantur.

Polyb. Strab. Plin. & al. Inſubres populi Galliæ Tranſpadanæ, inter Seſſitem & Adduam flumina contenti: quorum regio *Ducato* ſeu *Stato di Milano* ſolet appellari; ſed Ducatus Mediolanenſis magis patet, partem Liguriæ complectens, quæ ab illis Padu ſecernitur: Alexandria enim, Dertona, & Bobium, urbes Liguſticæ, in Ducatu prædicto cenſentur. Regio Inſubria apud Livium & alios appellatur; à Liguria Pado, à Venetia Addua, à Gallia Subalpina ſeu Pedemontano Principatu Seſſite fluvio diviſa. Eſt etiam Inſubria pagus agri Mediolanenſis, ad Oronam fluviolum, *Seprio* vulgò, teſtibus Caſtilionæo & Merula, inter Mediolanum 18. & Vareſium 12. mill. paſſ. occurrens.

Urbes Inſubriæ:

Comum, quod & novum Comum, *Como*.
Cremona, in Cenomanis, ſic vulgò, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mediolanenſi.
Laus Pompeja, *Lodi*.
* Mediolanum, *Milano*.
Novaria, *Novara*.
* Papia, quæ & Ticinum vetus, *Pavia*, epiſcopalis, & Accademia.
Viglebanum, *Vigevano*.

Inſula ſive Inſulæ, *l' Iſle* Gallis, *l' Iſla* Italis; *Ryſſel* Belgis, urbs Belgii præclara mercimonio, in Flandriæ primis habita, inter Tornacum 5. & Duacum 8. leuc. ab Hypris 6. in meridiem, in Arteſiæ & Hannoniæ confiniis. *Script. Belg.*

¶ Inſula, ſeu, & meliùs, Inſulæ, *Lille* Gallis, urbs eſt ampla Belgii & Flandriæ Gallicanæ caput, ad amnem *Deule*. Fortiter expugnata fuit anno 1667. à Ludovico XIV. Francorum Rege, cui poſtea ceſſit pace ad Aquiſgranum confecta, à quo tempore Gallici juris effecta eſt cum toto tractu adjacente ſeu Caſtellania ſatis ampla. Arcem habet nuper excitatam. 5. leucis diſtat ab Hypris, & 6. à Duaco, 4. autem ab Arteſiæ limite.

¶ Inſula, *Iſola*, urbs parva regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Sibérinenſi, in ora maris Jonii, propè Lacinium promontorium. 15. milliaribus diſtat à Sanſeverina in auſtrum.

Inſula Arpinas, vulgò adhuc *Iſola*, oppidulum Latii, apud Arpinum oppidum, intra Fibreni fluvii alveos, cujus meminit Cicero epiſtola 1. ad Atticum libro 12. *Cic.*

¶ Inſula Arpinas, oppidum alias Volſcorum, nunc caſtrum eſt tenue regni Neapolitani, *l' Iſola*, in provincia Terræ Laboris, in inſula parva Liris fluvii, via 3. milliaribus ab Arpino in occaſum, & totidem à confinio ditionis Pontificiæ, 5. autem à Sora in auſtrum. In hac inſula celebre fuit alias monaſterium S. Dominici: unde locus ſive inſula nunc vulgo *S. Domenico di Sora* dicitur; ubi Eccleſia ſupereſt cum exiguo hoſpitio, teſte Luca Holſtenio.

¶ Inſula Atlantis Platoni, quid ſit non certò conſtat. Sed Sanſon pluribus probare nititur eandem eſſe regionem quæ nunc recens detecta ab Europæis, ab ipſis vocata fuit America, ſeu aliter Indiæ occidentales, quod etiam plurimis conjecturis non caret. Regio eſt perampla, & valdè à ſeptentrione in meridiem extenſa ſub duarum ampliſſimarum peninſularum forma. Sed an ſit continens aut inſula versùs partem Borealem, nondum conſtat. Vide America.

¶ Inſula Bocardi, *l' Iſle Bouchart*, oppidum Galliæ, in inſula Vigennæ fluvii, in Turonenſi provincia & in limite Pictavenſi. Septem leucis diſtat à Cæſaroduno Turonum in Circium, Mirabellum versùs.

¶ Inſula Franciæ, *l' Iſle de France*, provincia Franciæ ſatis ampla, & una ex præcipuis regni Præfecturis, inter Picardiam ad Boream, Campaniam ad ortum, Normanniam ad occaſum, & Belſiam ad auſtrum. In ea comprehenduntur agri Bellovacenſis, Noviomenſis, Sveſſionenſis, Laudunenſis, Valeſium, Vexinus Francicus, Francia propriè dicta, Hurepeſium, & Vaſtinienſis tractus, cum minori parte Briæ. Ejus præcipua urbs eſt Lutetia, *Paris*, totius regni caput & ſedes regia.

¶ Inſula Jordani, *l' Iſle en Jourdain*, urbs parva Galliæ, in Aquitania, ad Savam fluvium, in Armeniaco tractu. 5. leucis diſtat à Toloſa in occaſum Auſcios versùs.

Inſula ſacra, *Moxa Paludoſa*, teſte Leandro, inſula Latii, quam apud Oſtiam urbem exciſam, inter illam & Portum, Tiberis fluvius diviſus efficit. Inſula item Tiberina, quæ & Lycaonia, Romæ, vulgò *di S. Bartholomeo*, ſub monte Aventino. Cujus meminit Ovidius libro 1. Faſt.

¶ Inſula S. Columbani, in Scotia occidentali, propè Mulam, parva eſt admodum, ſed ſatis culta, *Cholmkill* dicta, in qua caſtrum Sodora dictum, ubi degit Epiſcopus inſularum occidentalium Scotiæ, ibi etiam Regum tumuli,

muli, in quorum primo sunt corpora Scotiæ Regum 48. in secundo Regum Hiberniæ quatuor, & in tertio Regum Daniæ, ubi Reges octo. Insula verò, quæ Rona etiam dicitur, ferè adjacet promontorio australi Mulæ insulæ, via ab eo uno milliari Scotico distans.

P. Dia. Insula S. Julii, *Isola di S. Giulio*, intra lacum Hortanum, ubi Horta oppidum Novariensis Episcopi, a Novaria 24. mill. pass.

Insularum maris Ægæi ordo, situs, distantia, & magnitudo, uti apud neotericos:

Cythera, *Cerigo*, 60. mill. pass. circuitu, cum urbe Archiepiscopali, a Malea promontorio Peloponnesi 5. mill. pass. a Creta 60.

¶ Insula Cythera circuitus est 50. mill. pass. & 18. distat à Malea promontorio. Portum habet capacem Delphinum dictum; subestque dominio Venetorum.

Creta, *Candia*, longa inter occasum & ortum 225. mill. à Peloponneso 65 in ortum & Eurum recedens, circuitu 600. urbs archiepiscopalis Matium, episcopales Cydon, Rhithymna, Cytæum, Milopotamus, Chersonesus, Hierapetra, & aliæ aliquot apud Græcos.

¶ Insula Creta, *la Candie* Gallis, *Candia* Italis, totius Ægæi latissima est, & ab ortu in occasum extensa, sed moltò minor à septentrione in meridiem, maximè versùs Sitiam, ubi multùm restringitur, & via ad aliquot milliaria dilatatur. Tota montuosa est & valdè aspera. In quatuor partes dividitur; eratque antea sub dominio Venetorum, nunc autem Turcis paret à paucis annis. Venetis ægrè Sudam & Spinamlongam arces littoreas servantibus. Vide Creta.

Carpathus, *Scarpanto*, circuitu 60. mill. pass. à Creta 20. recedens. Ibi Episcopus Græcus.

Rhodus, *Rhodi*, à Carpatho in ortum 70. mill. pass. circuitu 200. Urbes duæ, Rhodus & Lindus. Metropolitam habet. A Caria 20. mill. pass. abest.

Cos & Coos, *Lango*, à Rhodo in Boream 70. mill. pass. circuitu 100. In ea Metropolita ritus Græci.

¶ Insula Cos, *Lango*, nunc castrum habet munitum; eratque aliàs sub dominio Equitum Rhodiorum seu S. Joannis Hierosolymitani. Patria fuit Hippocratis Medici celeberrimi.

Astypalæa, *Stampalia*, à Co 50. mill. pass. circuitu 60. Non Episcopum, sed Legatum habet. Circumstant hæ tres:

Syme, *Simie*, circuitu 25. mill. pass. à Rhodo 20.

Leros, *Lero*, circuitu totidem ferè mill. pass. Cariæ proxima.

¶ Insula Leros, *Lero*, urbem habet & Duas arces. Tota montuosa est; & suberat olim Equitibus Rhodiis.

Nisyros seu Nysiros, *Nisaro*, circuitu pariter 25. mill. pass. proxima Gnido urbi.

Pathmos, *Palmosa*, circuitu 30. mill. pass. ab Astypalæa 70. Ibi cœnobium S. Joannis Evangelistæ, & specus, ubi is Apocalypsim scripsit.

Samos, *Samo*, circuitu 80. mill. pass. à Pathmo 20. proxima Joniæ.

Icaria, *Nicaria*, circuitu 70. mill. pass. à Samo 18. Longè aliter distans apud veteres. Legatum habet loco Episcopi. (Dicitur etiam *Nisouri* a quibusdam.)

Amorgus, *Amorgo vel Morgo*, circuitu 36. mill. pass. ab Icaria 40. Circumstant insulæ parvæ, Crola, *Crasia* & Furni. Præest Legatus.

Anaphe, *Nanfio & Nafi*, circuitu 25. mill. pass. ab Amorgo 30. Ibi Legatus pro Episcopo resìdet.

Therasia, *Santorini*, circuitu 40. mill. pass. ab Anaphe 18. Habet Episcopum Latini, & Græci ritus. Tametsi Therasia modica insula est proxima, adhuc nomen retinens. Fortè gemina est; magna, quæ *Santorini*, duabus urbibus constans, & parva, quæ nomen antiquum retinet. Hæ nuper emersisse feruntur, hoc est, una abhinc 200. annis, altera 50. Ibi mare profundissimum, & ingentes strepitus exaudiuntur.

¶ Insula Therasia, *Sante Erini*, dicitur Gallis *saint Erini*; estque parva, sed probè culta. 18. mill. pass. ab Io insula distat.

Ios, *Nio*, circuitu 60. mill. pass. à Therasia 18. Ibi Legatus resìdet.

Sicinus, *Sicino*, circuitu 25. mill. pass. ab Io 5. Legatos habet.

Philocandros, *Policandro*, circuitu 38. mill. pass. à Sicino 6. Ibi Legatus moratur.

Melos, *Milo* circuitu 60. mill. pass. à Phicandro 25. Ibi Archiepiscopus Latinus & Græcus.

¶ Insula Milos, *Milo* 12. mill. pass. distat à Philocandro; eique adjacet altera insula Antimilus dicta, ad 10. millia pass.

Cimolos, *Cimolo*, (aliis *Poliao*) circuitu 20. mill. pass. proxima Melo, via 2. mill. pass. distans.

Siphnos, *Sifano*, circuitu 40. mill. pass. à Cimolo 8. Ibi Episcopus Latinus, & Legatus Græcus.

¶ Insula Siphnos, *Sifano*, 8. mill. pass. distat à Seripho in meridiem; & probè culta est, cum urbe satis ampla in colle.

Seriphus, *Serfo*, vel *Serphono*, circuitu 30. mill. pass. à Siphno 12. Legatum habet.

¶ Insula Seriphus, *Sirfine*, seu *Serfente*, insula est probè culta, 6. mill. pass. distans à Theramnia insula.

Theramnia, *Thermnia*, circuitu 60. mill. pass. à Seripho 12. Ibi geminus Episcopus, Latinus, & Græcus.

¶ Insula Theramnia, *Teramia* seu *Fermenta*, circuitus est 25. mill. pass.

Hydra, *Idra* circuitu 30. mill. pass. à Theramnia 30.

¶ Insula Hydra circuitus est viginti mill. pass.

Poros, *Poro*, circuitu 15. mill. pass. ab Hydra 40.

Salamis, *Coluri*, circuitu 18. mill. pass. a Poro 15.

Ægina, *l'Engina*, circuitu 40. mill. pass. à Salamine 6. Habet Archiepiscopum.

Helena, & Macris, *Macronise*, circuitu 30. mill. pass. totidem ab Ægina distans in ortum.

Cea & Cia, *Zea*, circuitu 80. mill. pass. ab Helena 25. Ibi geminus Episcopus, Latinus & Græcus.

¶ Insula Cea, *Zea*, circuitus est 35. mill. pass. & probè culta, 25. mill. à Tura insula distans.

Eubœa, *Negroponte*, circuitu 300. mill. pass. à Cea 30. Duas urbes episcopales habet, Chalcidem & Carystum. Atticæ ponte jungitur; sub quo mirus est maris fluxus & refluxus.

Scyros, *Sciro* circuitu 60. mill. pass. ab Eubœa in Boream 40. cujus Episcopus Archiepiscopo Atheniensi subest. Magnesiæ adjacet.

¶ Insula Scyros, *Sciro* seu *S. George de Sciro*, circuitus est 70. mill. pass. & 28. distat ab Eubœa insula.

Scopelos, *Scopalo*, circuitu 30. mill. pass. quot à Scyro distat.

¶ Insula Scopelos. *Scopoli*, 5. milliaribus distat à Sciatho; estque satis culta.

Sciathos, *Schiato*, circuitu 20. mill. pass. Episcopum habet.

¶ Insula Schiathos, *Schiatti*, deserta est, & incolis caret.

Lemnus, *Lemno*, & *Stalimene*, circuitu 65. ab insulis parvis inter ipsam & Sciathon ad 30. mill. pass. recedens. Ibi Episcopus Græcus.

¶ Insula Lemnus, *Stalimini*, circuitus est 120. mill. pass. 50. distat à monte Atho, & urbem habet cognominem in parte occidentali insulæ.

Thasos, *Tasso*, circuito 30. mill. pass. totidem distans a Lemno in Boream.

Samothrace, *Samandrachi*, circuitu 30. mill. pass. quot abest à Thaso in ortum, sub Metropolita Imbri.

Imbros, *l'Embro*, circuitu 60. mill. pass. à Samothraco 12. Metropolitam habet.

Tenedos, *Tenedo*, circuitu 20. mill. pass. ab Imbro 25. in ortum. Ibi Legatus resìdet.

Lesbos, *Metelin*, circuitu 200. mill. pass. à Tenedo 60. in meridiem. Ibi duæ urbes cum duobus Episcopis & uno Metropolita.

¶ Insula Lesbos, *Metelin*, habet in circuitu 140. mill. pass.

Chios, *Scio*, circuitu 100. mill. pass. à Lesbo 40. in austrum. Habet Episcopum Latinum & Archiepiscopum Græcum.

Psyro, *Psara*, circuitu 18. mill. pass. à Chio 12. in occasum.

¶ Insula Psyræ, duæ sunt: una major ad ortum, *Pissera* dicta, circuitus 20. mill. pass. cum castro munito: alia ad occasum, à prima 4. mill. tantùm distans in occasum, dicitur *Antipissera*, & circuitus est 10. mill. pass.

Andros, *Andro*, circuitu 100. mill. pass. à Psyra in occasum 80. Duos habet Episcopus, unum Latinum, alterum Græcum.

¶ Insula Andros, *Andria*, circuitus 40. mill. pass. & probè culta, 4. mill. pass. à Teno in occasum.

Tyra, *Tura*, circuitu 18. mill. pass., ab Andro 12. Ibi Episcopus Latinus.

Syros, *Sire*, proxima Tyræ, 6. mill. pass. distans, cujus pop. & Episcopus, Latini ritus est.

Te-

Tenos, *Tina*, à Syro 58. mill. pass. proxima Andro, circuitu 70. mill. pass. sub Venetis, cum Episcopo Latini ritus.

¶ Insula Tenos, *Tene*, circuitus est 55. mill. cum arce permunita in monte, sub Venetis.

Myconos, *Micole*, circuitu 30. mill. pass. à Teno 12. in austrum distans, sub Metropolita Naxio.

¶ Insula Myconos, *Micoli*, circuitus est 20. mill. pass. sub Venetis.

Naxos, *Naxia* & *Nixia* vel *Nicsia*, circuitus 100. mill. pass. a Mycono 30. Ibi Metropolita Græci ritus, & Episcopus Latinus.

¶ Insula Naxos, vulgò Naxia dicta, ampla, est & perculta, 20. mill. pass. ab Amorgo in Boream; habetque urbem primariam ad occasum, & Archiepiscopum ritus Latini.

Paros, *Pario*, circuitu 40. mill. pass. sub Naxo, inde 4. mill. pass. distans in austrum. Non longè, mill. pass. distat Antiparos insula, circuitu 18.

Schenusa, *Scinusa*, & Heraclea, *Raclia*, insula circuitu 25. mill. pass. à Paro supra 20. mill. pass.

Tota itaque harum insularum præternavigatio 1245. mill. pass. continet.

Insulæ aliquot hisce ultimis temporibus detectæ:

¶ Insula Admiralis, *isla de Amirante* Lusitanis, *Admiraleits Eylande* Batavis, insula parva Africæ, in mari Æthiopico, & versùs sinum Melindæ, & ad Boream Madagascariæ, inter Syrtes & Brevia.

¶ Insula Aonibona, *l'isle d'Annobon*, insula Africæ, in mari Guinea & in sinu S. Thomæ. Distat circiter 35. leucis Hispanicis ab insula S. Thomæ ad austrum; fuitque detecta à Lusitanis, quibus etiam subest. In ea sunt tantùm aliquot vici cum turri.

¶ Insula Anticosta seu Assumptionis, *isle Anticosti ou l'Assomption*, sita est in America septentrionali, in nova Francia & in sinu S. Laurentii, inter Terram novam Insulam ad ortum & Canadam ad occasum. Ejus longitudo continet 35. leucas, latitudo verò 7. circiter; subestque dominio Francorum, qui in ea aliquot habent colonias. Dicitur *Natiscotec* ab incolis illius tractus. Detecta fuit primùm à Jacobo *Quartier*, & 15. leucis distat à continenti.

¶ Insula Arenæ *isle de Sable*, insula est Americæ septentrionalis versùs oram novæ Franciæ, circuitus 15. leucarum, & 30. leucis Gallicis distans ab insula promontorii Britonum in austrum. Aliàs culta fuit à Francis, sed postea ab ipsis derelicta ob penuriam aquarum.

¶ Insula Arimoa, *Arimoa Eylandt* Belgis, insula est parva maris Indici, in terra Australi & in ora septentrionali regionis Papuorum seu Nigrorum, à qua vix distat 6. leucis in Boream. Detecta fuit à Guillelmo Scouteno Batavo anno 1616.

¶ Insula Ascensionis, *ilha d'Ascencam* Lusitanis, insula est Americæ meridionalis versùs Brasiliam, a qua centum circiter leucis Hispanicis distat in ortum, nempe à Præfectura Spiritus sancti; estque montuosa est & inculta, & ei adjacet altera insula minor.

¶ Insula Avium, *isla de Aves*, insula est parva Americæ, in mari Boreali & versùs oram Venezuelæ regionis, inter insulam Rupium ad ortum & insulam Boni aeris ad occasum. Ei adjacent septem aliæ insulæ minores admodum.

¶ Insula Avium, *ilha de Aves* Lusitanis, *isle des Oyseaux* Gallis, insula est parva Archipelagi maris, seu maris Pacifici, inter insulas Latronum ad Boream, & novam Guineam ad austrum.

¶ Insula Barneveltii, *Barneveldt Eylandt*, insula parva Americæ meridionalis, à Batavis detecta anno 1616. In mari Magellanico sita est, ad austrum terræ Ignium & ad ortum promontorii Hornani. Ei adjacet alia insula minor: montuosæ sunt admodum & desertæ.

¶ Insula Batonia, *Baton isle*, seu & *Buton*, insula est oblonga Asiæ, in mari Indico, & ad ortum Macassaris. Extenditur à Borea in austrum per 20. leucas Hispanicas.

¶ Insula Boni aeris, *Bonaire*, insula est parva Americæ meridionalis, inter insulam Avium ad ortum & insulam Curasaum ad occasum, in mari Boreali, & versùs oram Venezuelæ regionis, à qua vix 20. leucis Hispanicis distat in septentrionem; subestque dominio Hispanorum. Ejus circuitus est 16. leucarum.

¶ Insula Borbonia, *l'isle Bourbon*, aliàs Mascarenhæ, insula est maris Æthiopici fertilis admodum & abundans versùs ortum Madagascariæ, à Francis inhabitata, & hisce ultimis temporibus culta. Ibi terra perpetuò ardens. Centum ferè leucis Gallicis distat a Madagascaria insula. Ejus circuitus est 60. leucarum; & in ejus meditullio inest lacus ad radices montium, ex quo oriuntur septem fluvii.

¶ Insula Ciampella, *Palo Ciampello* Indis, insula est Indiæ ulterioris, in ora regni Cociosinæ, cum altera ei adjacente, *Pulo Catan* dicta, seu Catana insula; suntque parvi circuitus, teste Brietio.

¶ Insula Delphina, *l'isle Dauphine*. Vide Madagascaria.

¶ Insula Didaci Roizii, *isla de Diego Roiz* Lusitanis, *l'isle de Digarrois* Francis, insula est parva Africæ, in mari Æthiopico, inter Syrtes, longè à Mauritia insula in ortum, & longiùs à Madagascaria. Detecta fuit à Lusitanis.

¶ Insulæ Divandoræ, *Divandurow*, insulæ parvæ Asiæ in Archipelago Maldivarum. Subsunt dominio Regis Cananoræ, in Malabaria; & distant 30. leucis à Malecutia, una ex Maldivis insulis in Boream. Sunt quinque.

¶ Insula Ferdinandi Noronhæ, *ilha di Fernando de Noronha*, insula est Americæ meridionalis, in mari Brasilico satis parva, & vix circuitus 4. leucarum. 70. leucis Hispanicis distat in ortum à proxima continente Brasiliæ, nempè à præfectura Fluvii magni, estq; satis culta à paucis annis. Ei adjacet alia insula minor, dicta insula Ignis.

¶ Insula Ferdinandi Pal, *ilha de Fernando Pao* insula Africæ, in mari Guineæ & in sinu S. Thomæ, circuitus 26. leucarum circiter, sub dominio Lusitanorum, cum aliquot pagis & arce. 40. milliaribus distat ab ora regni Benini in austrum, & paulò minùs ab ora regni Biafræ in occasum.

¶ Insula Fortunæ divinæ, & *Iland of Good Fortuyn*, insula ampla Americæ septentrionalis, propè fretum Hudsonium in ortum, ab Anglis detecta dum illas partes lustrarent; estque pars terræ Arcticæ.

¶ Insula Fortunæ divinæ, *Goede Fortuyn Eylandt*, insula est parva & oblonga Oceani Indici, prope oram occidentalem Sumatræ insulæ, à qua 30. leucis Germanicis distat in occasum, uti & 20. à Nassavia insula.

¶ Insula Guillelmi Scouteni, *Willeme Schouten Eylandt*, insula est Oceani Indici maximè ad ortum & austrum, propè oram litturalem Terræ Papuorum, in nova Guinea, versùs mare Pacificum. Detecta fuit à Batavis anno 1616.

¶ Insula Hornia, *Hoornse Eylande* Batavis, insula parva maris Pacifici, sed fertilis, à Jacobo Maereo detecta anno 1616. Distat circiter 1600. leucis Germanicis ab ora Peruvii in occasum Asiam versùs.

¶ Insulæ Joannis Ferdinandi, *Islas de Ivan Fernandez* Hispanis, insulæ duæ satis parvæ, sed fertiles Americæ meridionalis, in mari Pacifico & versùs oram regni Chiles: ex quibus orientalior & minor dicitur *isla de Fuera* major autem, quæ & orientalior, dicitur *Isla de Tierra*; suntque probè cultæ.

¶ Insula Joannis Majeni, *Jansz Mayen Eylandt*, insula Oceani Borealis, versùs Spitzbergam & terras Arcticas, à Batavis detecta anno 1616.

¶ Insulæ Latronum, *Ilhas de los Ladrones* Lusitanis, *isles des Larrons* Gallis, insulæ quamplurimæ inter Oceanum orientalem & mare Pacificum, quæ aliter dicuntur *Ilhas de las Velas*, ubi Archipelagus S. Lazari; suntque viginti majores numero à septentrione in meridiem positæ, & dictæ *la Deserte*, *l'Angloise*, *Manao*, *Chemochoa*, *Gregna*, *Pagan*, *Artomagan*, *Guagan*, *Cheregnan*, *Natan*, *Sepan*, *Matan*, *Volia*, *Betaba*, *Bocim de Bidima*, *des Matelots*, *des Roches* seu *Arrecifes*, & *Pulo Vilans* suntque sui juris, & vix ab Europæis lustratæ, ac nomine tantùm notæ.

¶ Insula Madagascaria seu S. Laurentii, *l'isle de Madagascar*. Vide Madagascaria.

¶ Insula Maonis, *Pula Maon* Indis, *isle Maon* Gallis, insula est parva & oblonga Indiæ, in sinu Gangetico, inter Syrtes & brevia, & propè insulam Andemaonis. Distat circiter 45. leucis Germanicis ab ora regni Peguviæ in occasum.

¶ Insulæ Martyrum, *Ilhas dos Martyres*, insulæ tres parvæ Oceani orientalis seu Archipelagi S. Lazari, pro-

pè

pè insulam Avium, inter insulas Latronum ad Boream & novam Guineam ad austrum.

¶ Insula Melicutia, *Malicut*, insula parva Asiæ in mari Indico, & una ea Maldivia insulis. Distat 40. leucis ab aliis Maldivis in Boream, & 30. à Divandura in austrum. Circuitus est 5. leucarum circiter; & subest dominio Regis Canannræ, in Malabaria.

¶ Insula Mauritia, *Mauritz Eylandt* Belgis, *l'isle Maurice* Gallis, insula est Africæ, in mari Æthiopico, ad ortum Madagascariæ, & inter Borboniam ad occasum & Didaci Ruisii insulam ad ortum. Paucis abhinc annis à Batavis culta & munita fuit. Centum ferè leucis distat à Madagascaria in ortum. A Lusitania *de Cirne* nominatur; & ejus circuitus est leucarum fere quadraginta, teste Heberto. Fertilis est admodum, abundatque omnibus ad vitam necessariis, 37. leucis Germanicis distans à Borbonia insula.

¶ Insula Muscarum, *l'isle des Mouches* Gallis, *het Vlieghen Eylandt* Batavis, insula parva maris Pacifici, à Jacobo Macren detecta anno 1616. & sic dicta à muscarum copia ibi reperta.

¶ Insula Nassavia, *Isle de Nassau* Gallis, insula est Asiæ in mari Indico, versùs oram occidentalem Sumatræ insulæ, & ad austrum insulæ Fortunæ divinæ.

¶ Insula Nera, *Pulo Nera* incolis, insula est Asiæ in mari Indico, & una ex insulis Bandæ, in Moluccis. Subest dominio Hollandorum ab aliquot annis; estque magni proventus propter aromata.

¶ Insula Piscatorum, *Ilha dos Pescadores*, insula parva Oceani Siaici, versùs oram insulæ Formosæ, alias à Lusitanis detecta & denominata. Nunc autem subest dominio Hollandorum.

¶ Insula Principis, *Princen Eylandt* Batavis, insula est parva Asiæ, in Oceano Indico, in ora occidentali Javæ insulæ, & ad fretum Sundæ, versùs Sumatram insulam.

¶ Insula principis, *Ilha do Principe*, insula Africæ, in mari Guineæ & in sinu S. Thomæ, inter insulam Ferdinandi Pai ad Boream & insulam S. Thomæ ad austrum, 35. leucis Hispanicis ab ora regni Biafræ in occasum, oblonga & satis culta. Oppidum habet cum aliquot pagis; subestque dominio Lusitanorum.

¶ Insula Promontorii Britonis *l'isle du Cap Breton*, insula est Americæ septentrionalis, in nova Francia, satis ampla & culta, abortu in occasum extensa, inter Terram novam insulam ad ortum & Accadiam ad occasum, in sinu S. Laurentii, cum aliquot coloniis Francorum. Dicitur etiam à quibusdam *l'isle des Bretons*, insula Britonum.

¶ Insula Rona, *Pulo Ron*, insula parva Asiæ, in Oceano Indico, & una ea insulis Bandæ, in Moluccis, sub dominio Anglorum ab aliquot annis. Fertilis est propter Aromatum proventum.

¶ Insula S. Andreæ, *Isla de S. Andero*, insula parva Americæ septentrionalis, in mari Boreali, versùs oram Nicaraguæ provinciæ novæ Hispaniæ, a qua 25. leucis distat in ortum, & 8. leucis Hispanicis ab insula Sanctæ Catharinæ in austrum. Ejus longitudo est tantùm 4. leucarum.

¶ Insula S. Bartholomæi, *l'isle S. Barthelemy*, insula est oblonga Americæ septentrionalis, & una ea Antillis insulis, sub dominio Francorum, inter insulas S. Martini ad Boream & S. Christophori ad austrum.

¶ Insula S. Catharinæ, *l'isle de Sainte Catherine*, insula est parva Americæ septentrionalis, in mari Boreali versùs oram novæ Hispaniæ & provinciam Honduram, à qua distat 20. leucis Hispanicis in ortum. Portum habet commodum & arcem; subestque dominio Anglorum à paucis annis.

¶ Insula S. Christophori, *l'isle de S. Christophle*, insula est Americæ septentrionalis, in mari Boreali, & una ea Antillis, aliàs à Caribis habitata nunc autem sub dominio Francorum & Anglorum ab anno 1628. ubi plurimæ arces cum pagis. Fertilis est & abundans, sed montuosa nimis; & ejus circuitus est 36. leucarum circiter.

¶ Insula Sanctæ Crucis, *l'isle de Sainte Croix* Gallis, *Ay Ay* incolis, insula est Americæ septentrionalis, in mari Boreali, & una ex Antillis, inter insulam S. Christophori ad ortum & insulam Portus Divitis ad occasum, sub dominio Francorum ab aliquot annis.

¶ Insula S. Eustachii, *l'isle de S. Eustache*, insula est parva Americæ septentrionalis, versùs oram Borealem insulæ S. Christophori, & una ea Antillis, sub dominio Hollandorum cum aliquot villis. Montuosa est, & vix 9. leucarum circuitus, in mari Boreali.

¶ Insula Sanctæ Helenæ, *l'isle Sainte Helene* Gallis, insula est parva Africæ, in mari Æthiopico, à Joanne de Nova Lusitano detecta anno 1502. die sanctæ Helenæ sacra. Circuitus est 13. leucarum circiter, longissimè a quacunque alia insula remota, inter Africæ continentem ad ortum & Brasiliam ad occasum, sed Africæ vicinior, 300. tantùm leucis distans ab ora regni Congi. Tota ferè montuosa est, & portu gaudet commodo; estque fertilis & abundans omnibus ad victum necessariis; ita ut dicta fuerit Taberna maris, quod omnes naves illuc ex India redeuntes in ipsa se reficerent per aliquot dies. Sed a paucis annis occupata fuit ab Anglis, qui in ea habent arcem.

¶ Insula nova Sanctæ Helenæ, *nouvelle isle de Sainte Helene*, insula est parva Africæ, inter Æthiopiam inferiorem & regnum Benguelæ ad ortum, & insulam Sanctæ Helenæ, ad occasum.

¶ Insula S. Joannis, *Isla de S. Juan*, insula est Asiæ, in Oceano Indico, & una ea Philippinis insulis, propè Mindanaoam insulam in ortum, & ab ea tantùm tenui freto separata versùs Tendajam. Alias suberat Hispanis, nunc sui juris est.

¶ Insula S. Joannis, *Isle de S. Jean*, insula Americæ septentrionalis, in nova Francia, in intimo recessu sinus S. Laurentii, versùs Acadiam. Satis ampla est, & à Francis culta à plurimis annis.

¶ Insula S. Joannis Portus Divitis, *Isla de S. Juan de puerto ricco*, insula est ampla Americæ septentrionalis, sub dominio Hispanorum, in mari Boreali & ad ortum Hispaniolæ insulæ. Vide Portus divitis insula.

¶ Insula Sanctæ Luciæ, *Isla de S. Lucia* Hispanis, *Isle de sainte Alousie* Gallis, insula est Americæ, in mari Boreali, & una ex Antillis insulis, sub dominio Francorum à paucis annis. Oblonga est, & à septentrione in meridiem extensa, inter Martinicam insulam ad Boream & insulam S. Vincentii ad austrum, à qua vix 10. leucis distat, & 14. à Martinica.

¶ Insula Sanctæ Mariæ, *Isle de Sainte Maria* Gallis, *Nossi Hibrahim* incolis, teste Flacurtio, insula est parva Africæ, sed oblonga, in ora orientali Madagascariæ, ubi in arctos tendit; & ab ea via 20. milliaribus distat. Extenditur autem ad 60. milliaria.

¶ Insula S. Martini, *l'isle di S. Martin*, insula est Americæ septentrionalis, in mari Boreali, & una ex Antillis insulis, inter Angulam insulam ad Boream & S. Bartholomæi insulam ad austrum, sub dominio Francorum. Novem leucis distat ab insula S. Christophori in Boream.

¶ Insula S. Michaelis, *Isla de S. Miguel*, insula parva Asiæ, in mari Indico & propè oram Borealem insulæ Bornei, versùs Paragojam insulam, à qua vix 20. leucis Hispanicis distat.

¶ Insula S. Thomæ, *Ilha de S. Thome* Lusitanis, insula est satis ampla Africæ, in mari Guineæ, & circuitus 50. leucarum Gallicarum circiter, ferè rotunda, sed culta & abundans, sub dominio Lusitanorum, cum urbe Pavoasano, insulæ primaria & episcopalis, 45. leucis distat in ortum a proximiori continente Africæ & à promontorio Lupi Gundisalvi, & 35. ab insula Principis in austrum. Detecta fuit à Lusitanis anno 1405. die 23. Decembris S. Thomæ sacra, à quo nomen sortita est. Capta fuerat ab Hollandis anno 1641. sed postea fortiter recuperata a Lusitanis, ipsis etiam subest, arcem habens quadrangularem permunitam.

¶ Insula S. Vincentii, *Isle de S. Vicent*, insula Americæ, in mari Boreali, & una ea Antillis insulis, sub Caribis populis, inter insulas sanctæ Luciæ ad Boream & Bequiam ad austrum.

¶ Insulæ septem fratrum, *As sete Irmaons* Lusitanis, insulæ Africæ septem numero, parum inter se distantes, in mari Æthiopico, inter Syrtes & brevia, longissimæ à continenti Africæ in ortum, & mediæ fere inter Madagascariæ insulam & Maldivas insulas. A Lusitanis detectæ fuerunt, sed incolis carent.

¶ Insula Serrana, *Isla Serrana*, insula Americæ septentrionalis, in mari Boreali. Parva est, inter Syrtes, & media ferè jacet inter Jamaicam insulam ad Boream & provinciam Nicaraguam, in nova Hispania ad austrum; sed inculta est & Naufragiis infamis.

¶ In-

¶ Insula Statuum, *het Staten Eylandt* Batavis, *l'isle ou pais des Estats* Gallis, insula est Americæ meridionalis & Terræ Magellanicæ, inter fretum Maeteum ad occasum & fretum Bronveru ad ortum, detecta à Batavis anno 1616. & ab ortu in occasum extensa, estque è regione Mauritii tractus & regionis Ignium.

¶ Insula Talaya, *Isle de Talaya*, insula parva Asiæ, in mari Indico, & ferè media inter partem australem Mindanoæ insulæ in Philippinis & partem Borealem Giloli insulæ.

¶ Insula Terræ novæ, *Isle de Terre neuve* Gallis, *Isla de Terra nueva* Hispanis, insula est amplissima Americæ septentrionalis, in nova Francia, ferè in modum figuræ triangularis, & circuitus 300. leucarum Gallicarum, propè sinum S. Laurentii. Portubus amplissimis abundat; estque satis culta, quamquam plurimis sylvis referta. In ea nullæ urbes, sed tantùm aliquot parvæ coloniæ Francorum, uti Placentia & sinus Mortuorum; estque piscatione valdè celebris.

¶ Insula testudinis *l'Isle de la Tortue* seu *la Tortue* Gallis, *la Tortuga* Hispanis, insula est parva Americæ septentrionalis, in mari Boreali, montuosa; sed portu gaudet commodo. Vix aliquot milliaribus distat ab ora Boreali Hispaniolæ insulæ seu S. Dominici in occasum, & 35. tantùm leucis Hispanicis à parte orientali Cubæ insulæ. Arcem habet munitam, & subest dominio Francorum ab aliquot annis.

¶ Insula Testudinis, *isla Tortuga* Hispanis, insula Americæ meridionalis, in mari Boreali & in ora Venezuelæ regionis, sub Hispanis. Vix 26. leucis Hispanicis distat ab ora continentis Americæ in Boream, & 14. tantùm à Margarita insula in occasum.

¶ Insula Vaja, *Pulo Way*, insula parva Asiæ, in Oceano Indico, & una ex insulis Bandæ, in Moluccia, sub dominio Hollandorum.

¶ Insulæ Vnionum, *Islas de Perlas*, insulæ Americæ meridionalis, in mari Austrino & in sinu Panamæ. Distant 12. leucis à Panama urbe in austrum; suntque duæ majores, dictæ *del Rio & Tavarequi*, cum circa viginti minoribus, quæ veriùs sunt scopuli.

¶ Insula Vulcani, *Brandenburg* Batavis, *Isle de Vulcain* Gallis, insula est Asiæ, in mari Indico & propè oram littoralem novæ Guineæ, sic dicta, quia sæpe ignes evomit.

¶ Aliæ insulæ propriis in locis descriptæ sunt.

¶ Insulæ, *Ilheos* Lusitanis, *les Isles* Gallis, urbs parva Americæ meridionalis, in Brasilia, cum portu in ora littorali. 30. leucis distat à sinu omnium Sanctorum in austrum, sub Lusitanis; & ab ea adjacens provincia dicitur *Capitania dos Ilheos*, Præfectura Insularum.

¶ Insulana Castellania, *Chastellenie de Lille*, seu etiam *province de Lille*, tractus est Belgii, in Flandria Gallicana dicta. Dividitur in quinque partes; estque satis extensus. Tota illa Castellania subest dominio Regis Galliæ ab anno 1667. & in ea sunt urbes, Insulæ, *Lille*, quæ ejus primaria est, Bassea, *la Bassee*, Armentariæ, *Armentieres*, uti oppida Lanojum, *Lanoy*, Cominium, *Comines*, Varnetonium, *Varneton*, Viroviacum, *Vervick*, & Seclinum, *Seclin*, in regione ferraci.

Cic. Intemelium & Intimelium, ut alii legunt, urbs Liguriæ maritima, inter Albingaunum 40. & Nicæam ad occasum 27. mill. pass. (Vide Albiotemelium) episcopalis sub Archiepiscopo Mediolanensi. Populi Intemelii Livio.

Strab. Plin. Interamna, *Terni & Terani*, urbs Umbriæ episcopalis, ad Narem fluvium, in planitie, inter Spoletium 12. & Narniam 6. mill. pass. in via quæ Romam ducit occurrens. Populi Interamnates Ciceroni, & Nartes Plinio. Hujus urbis (quæ & colonia Latinorum, & municipium fuit splendidissimum) antiquitatem & nobilitatem, rudera, reliquiæque ædificiorum, ac innumeræ penè antiquæ & marmoreæ inscriptiones testantur. Vbi adhuc nobilissima & antiquissima Castellorum familia (ex qua Pontifices aliquot, & Antistites sancti, ac Principes Narniæ regionis prodiere,) adhuc viget.

Liv. Interamna altera, Latii colonia, in confinio Samnii, ad Lirim fluvium, *Isola*, teste Blondo cum aliis, apud Arpinum, ab eo 3. mill. pass. distans, à Sora 5. in meridiem, totidem à Bovillis in ortum, ubi Liris Melphem fluvium excipit, una ex 12. coloniis quæ Romanis auxilium adversùs Hannibalem denegabant, teste Livio. Populi Interamnates Ciceroni.

¶ Intersmna oppidum fuit Volscorum, in Latio, aliquot milliaribus infra Insulam ad meridiem, cujus nunc vestigia visuntur, propè vicum *Ponte Corvo*, in regno Neapolitano & in provincia Terræ Laboris, ad Lirim fluvium, teste Brietio; quanquam alii credant fuisse paulò suprà ubi nunc castrum *l'Isoletta* dictum, aliquot milliaribus ab Aquino in occasum: & Lucæ Holstenio est *Terre di termine* in illo tractu, ubi multa antiquitatis vestigia.

Interamnia *Teramo*, (non *Teramie*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) urbs Prægutiorum, in Aprutio, episcopalis, inter Batinum & Vomanum flumina, ac inter Asculum ad occasum supra 20. & Teate ad ortum 24. mill. pass. cujus Episcopus Aprutinus nominatur. *Ptol.*

¶ Interamnia, *Teramo*, urbs aliàs Samnitum, in Prætutiano agro, nunc urbs regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori. Distat tantùm 13. milliaribus ab Asculo, & 14. ab ora maris Adriatici in occasum.

Interamnium, *Ponferrada*, teste Henrico Coquo, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Gallæcia, apud fines regni Legionensis, inter Asturicam ad ortum 14. & Villam Francam oppidum Gallæciæ ad occasum 5. leuc. Sed Morali est *Fuente Encalada*, oppidum ejusdem regionis, Interamnium Flavium Antonino, ab Asturica 30. mill. pass. in occasum Lucum Augusti versùs. *Ant. Ptol.*

¶ Interamnium, oppidum antea Asturum, nunc oppidum est regni Legionis, *Ponferrada* dictum, teste Sanson & aliis, in confinio Gallæciæ.

Intercatia, *S. Maria di Rebilla*, teste Morali, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Asturum & Vaccæorum, excilum; locus inter Vallisoletum & Asturicam ad occasum in medio, ad 10. leucas distans, visitur. Populi Intercatienses Plinio. *Strab. Plin. Ptol. App.*

Intercisa, *Rackzkevvi*, teste Simlero, olim oppidum, nunc pagus Pannoniæ superioris, in Hungariæ Stiriæque confinio, libro Notitiæ in Valeria Ripensi, in ipsa Stiria. Est & locus Umbriæ, uti specus, in montis rupe excavatus, ad Candianum fluvium: *il Farlo* dicitur, inter Callium & Forum Sempronii mill. pass. 9. intercedens. *Ant.*

Internum mare, idem quod Mediterraneum.

Interocrea, *Interdoco*, teste Pandulfo Collenutio, oppidum Sabinorum, in agro Reatino, nunc in Aprutio, ab Aquila 15. mill. pass. in occasum, quot fermè à Reate. Interocrium Antonino. *Strab. Plin.*

¶ Interpromium vicus seu locus fuit regionis Marrucinorum, ad Aternum fluvium, in Italia, in via Valeria, quæ Corfinio Teate Marrucinum ducebat, ut videre est in vetustis Itinerariis Antonini & in Tabulis Peutingerianis; eratque ad Aternum fluvium, sub oppidulo S. Valentini ultra angustias Populi oppidi, teste Lucio Camarra.

¶ Intervallium, *Entrevaux*, oppidulum Galliæ, in Provincia, ad Varum fluvium, & ad radices montium, in ipso limite ditionis Sabaudicæ & Comitatus Nicæensis, uno tantùm milliari à ruderibus Glandatensis urbis; ideòque ejus Episcopi sedes est. 3. leucis distat à Buleo in occasum, 5. à Vintio in Circium, uti 8. à Nicæa & ab ora maris Mediterranei.

Intestinum mare, idem quod Mediterraneum. *Flor.*

Intuergi, populi Germaniæ, quorum urbs Heydelberga, teste Peucero, proxima Spiræ, inde vix 4. leucis distans in ortum. *Ptol.*

Invectus, fluvius Latii, per lacum Fucinum transiens, qui aliis Juvencus legitur. Videtur autem invectus participium esse, non fluvii alicujus nomen. *Plin.*

Inui Castrum, oppidum Hetruriæ, quod hodie non extat. Vide Castrum Inui. Erat in ora, inter Centumcellas ad occasum & Pyrgos ad ortum, inde 5. hinc 8. mill. pass. distans. Virgilius libro 6. Æneidos: *Virgil.*

Pometios, Castramque Inui, Bolamque, Coramque.

Inutrium, *Mittenvvalde* (non *Inspruch*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) teste Aventino, oppidum olim Vindeliciæ, nunc pagus Bavariæ; apud Isaræ amnis ortum, Parthano proximus ad 2. leucas, à Monachio 10. in austrum Oenipontem versùs. De quo in libro 4. Itinerarii sic: *Ptol.*

Excipimur lauto clementer ab hospite Inutri.

Inycus, *Longobardo*, teste Fazello, oppidum olim, nunc pagus Siciliæ in ora australi, apud Camarinam urbem excisam, ab ea 10. mill. pass. in ortum versùs Pachynum promontorium. Camicus etiam Stephano. Alius est *il Molinaccio*, locus à Camarina 10. a Motuca urbe 15. *Pauf. Steph.*

¶ Ioycus, aliis forsan Inicum, oppidum erat Siciliæ, ad ostia Crimissi fluvii, è regione Selinuntis, & 20. circiter milliaribus a Mazara in ortum, longè autem à Camarina in occasum, teste Brietio.

Lib. Conc. Joanna, Joannina Cedreno, *Janna* Leunclavio, urbs archiepiscopalis & Epiri primaria, ubi sedes Præfecti Turcarum, ad lacum, olim * Cassiope; inter Ambraciam ad occasum & Triccam urbem Thessaliæ in ortum, à qua 40. mill. pass. (* Duplex designatur Cassiope: altera maritima, altera mediterranea, quarum hæc *Janna*, illa forsan *Joannina*, uti Brietius, indigitatur.)

Joannipolis verò, urbs Mysiæ inferioris, *Jambol* nominatur.

¶ Joanvilla, *Joinville*, oppidum Galliæ, in Campania provincia, ad Matronam fluvium, Principatus titulo clarum Guisiorum. 8. leucis distat à Calvomonte in Boream, & 6. à Fano S. Desiderii in austrum.

¶ Ioja, *Gioja*, oppidum regni Neapolitani, in agro Bariano, versùs montem Apenninum, in ditione Ducis Atrini. 26. milliaribus distat à Bario in austrum, & totidem à sinu Tarentino in Boream.

Strab. Plin. & al. Iol, quæ posteà Julia Cæsarea, teste Plinio, dicta est, *Alger*, & incolis *Gezair*, teste Ludovico Marmolio cum aliis, olim Mesgana à conditore, urbs Mauritaniæ Cæsariensis metropolis & regia, in ora littorea egregiè munita, à Quiza urbe ejusdem oræ sub Hispanis 128. mill. pass. in ortum, Carthaginem versùs 733. a Carthagine nova Hispaniæ 187.

¶ Jol, quæ postea Julia Cæsarea, nunc est *Tenez*, urbs regni Algerii, in ora maris Mediterranei & in provincia Teneza dicta. Sedet ad radices montis, gaudetque castro munito & portu commodo, teste Nicolao Sansone. Distat 125. milliaribus ab Algerio in occasum, & 90. ferè à Quiza urbe in ortum.

Strab. Plin. Ptol. Jolcos, oppidum Thessaliæ, ad sinum Pagasicum, in finibus Pelasgiotarum, proximum Demetriadi urbi, ab ea via milliari distans, à Pagasis 30. stadiis, ab Ormenio 20. à Phæris 120. *Jaco* nunc. Inde Jolciacus nomen gentis. Ovidius libro 7. Metamorphoseon:

Victor Jolciacos tetigit cum conjuge portus.

Lucanus libro 3.

Thessalus Æmoniam vomer proscindit Jolcon.

¶ Jolcos oppidum fuit Thessaliæ in Magnesia, & ad sinum Pelasgicum seu Pagasicum, ad radices Pelii montis, Sansone & aliis testibus.

Ptol. * Jomnium, Lomnium Antonino, *Cassen*, teste Moletio, oppidum olim Mauritaniæ Cæsariensis, in ora, nunc pagus inter Rusucurrum ad occasum vicinum, & Rusazum ad ortum, inde 17. hinc 38. mill. pass. Suidas versus. (* Iomon est in manuscripto Seldeni.)

¶ Jomnium seu Jonium municipium, oppidum Africæ, nunc est *Temen*, 7. leucis distans ab Algerio in ortum, & in regno Algerii, teste Sansone.

Jona, seu Ihona, ut apud Scriptores Scoticos, insula est, una Hæbudum, a littore occiduo Scotiæ ad 12. mill. pass. distans, ubi insigne Benedictinorum cœnobium, & Regum Scotiæ sepultura.

¶ Jona, insula Scotiæ, melius dicitur Rona, *Rona*, seu insula S. Columbani, *Chotmkill*. Vide supra Insula S. Columbani.

Strab. Plin. Ptol. Jonia, regio Asiæ maritima, in ora maris Ægæi, inter Æolidem ad Boream & Cariam ad meridiem, Mæandro fluvio eas separante *Sarchiem*, teste Leunclavio, (in qua olim Ephesus urbs clarissima, cum Miletio, nunc Smyrna omnibus præstat, sedes Præfecti) Lydiæ ad ortum contermina. *Quynum* vel *Quiscon* à Turcis hodiè Jonia appellatur. Hinc Jonius & Jonicus nomen gentis. Popul. Jones. De Jonia Ovidius libro 6. Fastorum:

Nec Latium norat, quam præbet Jonia dives.

Claudianus libro 2. in Eutrop.

Proxima Bithynos, solem qua condit, Jonas.

Martialis libro 13. epigramm. 58. attagenas Jonicas commendat:

Inter sapores fertur alitum primus

Jonicarum gustus attagenarum.

¶ Jonia, regio Asiæ minoris, separatur ab Æolide Hermo fluvio, rigaturque fluviis Caistro & Meandro, qui per eam labitur; sed non ipsam dividit à Caria, cum Miletus sit ultra Mæandrum, & juxta oram littoralem extenditur. Ejus urbes præcipuæ fuere Ephesus, Miletus, Smyrna Colophon, Erythræ, Leuca, Lebedus, Clazomene, Hippi, & Heraclea. Nunc vulgò *Sarchan* dicitur, Ortelio, Sansone & aliis testibus; subestque dominio Turcarum.

Sol. Xenoph. Jonica, regio seu tractus magnæ Græciæ, in Italia, circa Crotonem urbem.

Strab. Plin. Ptol. & al. Jonium mare appellatur, non quod Joniam alluit, sed quod inter Siciliam & Græciam interfusum, Macedoniam, Epirum, Achajam, & Peloponnesum ad occasum attingit: *il mar Gionio* Italis. De quo Virgilius libro 5. Æneidos:

Joniòque mari, Maleæque sequacibus undis.

In Authenti Jonopolis, *Ginopoli* in tabulis recentibus, urbs Paphlagoniæ mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Gangrensi, inde in Boream distans apud oram.

Script. Hisp. Ionosia, *Villa Yoiosa*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in regno Valentiæ, ad sinum Illicitanum, ab Jonibus, ut est traditio antiqua loci, conditum, inter Gandiam oppidum ad occasum 12. & Alonem ad ortum 7. leuc.

¶ Jonosia quibusdam fuit oppidum Contestanorum, nunc autem pagus *Villa Loysa* dictus, in ora australi regni Valentiæ, 4. leucis distans ab Alone in Eurum, & 6. à Gandia in austrum.

Script. Belg. Jopilia villa, *Jupile*, teste Ortelio, pagus Belgii, in agro Leodiensi, ad Mosam fluvium, non procul à Leodio: cujus fit in vita S Lamberti Episcopi mentio.

Plin. Mel. Ptol. Joppe, Jope Straboni, *Zaffa & Iaffa*, urbs Palæstinæ maritima, earum omnium antiquissima, olim episcopalis sub Archiepiscopo Cæsariensi, inde 20. mill. pass. in austrum recedens, ab Hierosolymis 40. in occasum, Lyddæ proxima, 10. mill. distans, ante diluvium universale condita: cujus hodie nil extat, nisi turris & diversorium excipiendis peregrinis, qui ex Europa Hierosolymam tendunt. De qua Arator libro 2.

Te quoque laude potens, cœlestibus inclyta signis

Carminibus Joppe canimus.

¶ Joppe, nunc *Iaffa*, urbs erat Palæstinæ & Tribus Dan Septentrionalior, cum portu in ora maris Mediterr. 35. milliar. a Cæsarea in austrum, & paulo minùs ab Hierosolymis, 6. autem à Lydda in occasum, & 47. ab Ascalone in Boream, sita in edito saxo, & sub urbe portus in quem ligna & lapides è Libano, mari indeque Jerosolymam terrestri itinere deferebantur ad Templi structuram.

Ptol. Jopsica, *Clissa* seu *Sclissa* Moletio, oppidum Liburniæ littorale, inter Seniam & Vegiam. Sed errat Moletius: Lopsica enim scribitur a Ptolemæo & à Plinio Iopsica. Clissa verò urbs est cum arce munitissima Dalmatiæ, apud Salonas, inde 5. mill. pass. distans, in monte.

¶ Jopsica urbs fuit Liburniæ. Vide Lopsica. Sed longè distat Clissa in Græciam.

Strab. Plin. & al. Jordanis, *Giordano* Italis, fluvius Palæstinæ maximus, in Cœlesyria, apud Cæsaream Philippi gemino fonte oriens in austrumque per Genesaram lacum fluens, ac tandem in Asphaltitem lacum desinens. De quo Sedulius libro 1.

Sex quasi lustra gerens placidam Jordanis ad undam Venit.

¶ Jordanis, *le Jourdain* Gallis, fluvius, oritur ex duobus fontibus, Ior & Dan dictis, ad radices montis Libani, & 4. mill. pass. supra Cæsaream Philippi: deinde in austrum per Samachonitem lacum seu aquas Merom fluens ad Capharnaum per lacum Genesaram seu mare Galilææ & Tiberiadis labitur; rigatisque aliquot urbibus, in mare Mortuum seu Asphaltitem lacum desinit, Tribus Ruben & Gad cum dimidia Tribu Manasse ab aliis separans Maximus est & penè unicus Terræ sanctæ seu Judææ fluvius, cum reliqui omnes potiùs torrentes quàm fluvii dicendi sunt; fuitque primùm limes Terræ promissæ.

¶ Jortanum, *Jortan*, urbs Indiæ; cum portu in ora Boreali Javæ insulæ. Caput est regni cognominis. 50. milliaribus distat à Palsarvano in occasum, & 70. ferè a freto Balambuani.

Ptol. Jorum, *Nevigrad*, teste Moletio, oppidum Macedoniæ, Deboro finitimum & Aloro, in Pæonia regione, à Castoria urbe 20. mill. pass.

Strab. Plin. & al. Jos, *Nio*, teste Stephano cum aliis, insula maris Ægæi, apud Theram, teste Strabone, Homeri sepulchro, teste Plinio, memorabilis, olim Phœnice, ut ait Plinius, una Sporadum, à Naxo 14. mill. pass. in Eurum, ipsa circuitu 25. quot à Thera recedit.

¶ Ios

¶ Ios insula est, & una Sporadum, inter Naxum ad Boream & Theram ad austrum. 50. milliaribus distat à Naxo, & 64. circiter ab ora Boreali Cretæ Insulæ in septentrionem; habetque oppidum etiam *Nio* dictum in parte Boreali. *Cos.*

Iosedum, posteà Corbolium recentioribus, *Corbueil* vel *Corbeil*, teste Marliano cum aliis, oppidum Galliæ Celticæ, ad Sequanam fluvium, apud Parisios, à Lutetia 6. leucis in austrum, Melodunum versùs 14.

¶ Iosedum, *Corbeil*, oppidum fuit Parisiorum, nunc tractus Hurepesii, in provincia Insulæ Franciæ, 6. leucis à Lutetia, Melodunum versùs 4. cum ponte lapideo ad Sequanam. Vide Corbolium.

¶ Iostelinum seu Jocelinum, *Jocelin*, oppidum Galliæ, in minori Britannia, ad Oustam amnem, in meditullio provinciæ, & 16. leucis à Rhedonibus in occasum distat, totidemque à Fano sancti Brioci in austrum. *Steph.*

Joseph. Iotapata, *Syria*, teste Breitenbachio, oppidum Palæstinæ, sic à conditore nominatum. In Thesauro Linguæ Latinæ in Syria locatur. *Ptol.*

Iotape, *Lombardo*, teste Nigro cum aliis, urbs Ciliciæ maritima, inter Coracesium Pamphyliæ urbem ad occasum, & Seleuciam Ciliciæ ad ortum, episcopalis sub Archiepiscopo Seleuciensi, Selinunti proxima orientaliori. *Ant.*

Ioviacum, *Kogel*, teste Lazio, arx Norici, in Austriæ Bavariæque confinio. Simlero autem *Affuch*, oppidum inter Pataviam & Lintium. Variè legitur, nam & Loviacum, & Laviacum, & alicubi etiam Laciacum. Porrò Laviacum, *Lauffen*, oppidum Norici in territorio Salisburgensi putatur, à Salisburgo 3. leucis in Circium: Joviacum verò, *Affuch*, inter Ovilabim oppidum Austriæ 27. & Bojodurum urbem excisam apud Pataviam 38. mill. pass. ex Itinerario Antonini: Laciacum autem inter Ovilabim & Juvaviam; hoc est, Salisburgum, inde 32. hinc 28. mill. pass. occurrit.

Ioviacum quid sit non constat. Quidam credunt esse *Aschavv*, vicum Austriæ superioris juxta Danubium fluvium: Alii putant esse *Francken mark* aut *Starnberg*, oppida Austriæ versùs Bavariam. Cluverius tamen credit Laciacum esse *Gmunde*, oppidum superioris Austriæ ad lacum cognominem.

Vas. In Iovis fanum, locus Lusitaniæ, in regno Portugallico, apud Terranum oppidum Eborensis Diœcesis, ubi Ecclesia sanctorum Justi & Pastoris, teste Resendio.

Iovis fons, in Epiro, apud Dodonam urbem excisam, in meridie semper deficiens, teste Plinio libro 2. capite 103. *Plin.*

Plin. Iovis Hammonis fons, in Marmarica, apud Hammonis oraculum, idem patiens quod Jovis fons in Epiro.

Iovis mons, *Moniol*, teste Varrerio, *Monte Judaico* Gerundensi, mons Hispaniæ Tarraconensis in ora apud Barcinonem urbem.

Mel. ¶ Iovis mons *Monivic* nunc dicitur, estque mons Cataloniæ propè & extra Barcinonem ad occasum, ubi arcem excitare voluerant Hispani hisce ultimis temporibus.

Liv. Iovia templum, in Macedonia, ad ostium Bephyri fluvii.

Iovis Urii fanum, locus Asiæ, in ora Bithyniæ, ad Bosporum Thraciæ, ubi nunc arx *Jeron*, teste Petro Gyllio, apud Chrysopolim. *Aria.*

Iporcense municipium, *Constantina*, teste Morali & Mariana, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandaliæ & Extremaduræ confinio, in Turdulis & Bæturia, inter Hispalim 14. & Elerenam oppidum Extremaduræ 5. leuc. *Vetin*

Ptol. Ipotus, fluvius Siciliæ in ora australi. Vide Hipparis.

Ippoleum, promontorium Scythiæ Europææ, inter ostia Hypanis & Borysthenis: in quo templum Cereris erat. *Herod.*

Ipra, urbs Belgii. Vide Hypræ.

¶ Ipuscoa, *Guipuscoa*, provincia Hispaniæ, & pars Biscajæ, cum antea fuerit pars regni Navarræ. Ibi erant aliàs Varduli & Caristi populi. Habet ad Boream Oceanum Cantabricum, ad occasum Biscajam veram, ad austrum Alavam provinciam, & ad ortum Navarram cum modica parte Galliæ. Ejus urbes præcipuæ sunt Tolosa, *Tolosa*, Placentia, *Placentia*, Fanum S. Sebastiani, *S. Sebastian, & Font rapidus*, Fuenteravia.

Metap. Irenæum, monasterium in Bithyniæ ora, ad fauces maris Euxini, Byzantio & Chalcedoni proximum: quod & Acœmetum ab Evagrio nominatur.

Irene, *Sidra* Sophiano, insula Peloponnesi in sinu Argolico. Vide Calantia: cui eadem est. *Step.*

Irenopolis, urbs gemina: una in Cilicia mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Anazarbeno, olim sub Seleuciensi: altera in Babylonia, archiepiscopalis sub Patriarcha Antiocheno. Cujus in Conciliis fit mentio. *Pto.*

¶ Irenopolis urbs fuit Asiæ minoris, in Cilicia, quæ & Neronias posteà dicta fuit, teste Philippo de Via, ad Sarum fluvium & ad radices montis Tauri Cilicii, media inter Tarsum ad austrum & Cocusum ad Boream, 60. autem milliaribus ab Anazarbo in occasum. *Ant.*

Iria, *Voghera*, teste Merula, oppidum præclarum Liguriæ, in Gallia Cispadana, Antonino Vicus Iriæ, inter Dertonam 10. & Placentiam 30. mill. pass. à Ticino 25. Dertonam versùs. *Plin.*

Iria quoque, fluvius Liguriæ, ex Apennino monte apud Antiliam, & Dertonam, & Castrum novum, cujus mœnia disjecit, fluens, ac in Padum post 5. mill. pass. labens. Hic & Scripia Latino recenti dicitur, vulgò *la Scrivia*, amnis valdè Neocastrensibus perniciosus. *Iorn. adi & Diac.*

Iria Flavia, *ol Padron*, teste Morali, urbs olim episcopalis sub Archiepiscopo Bracarensi, nunc oppidum Hispaniæ Tarraconensis maritimum, in ora Gallæciæ, à Compostella, quæ illi successit, 4. mil. Hispanicis in occasum distans. Malè S. *Maria finis terræ* esse scribitur in Thesaro Linguæ Latinæ.

¶ Iria Flavia, *el Padron*, seu *Padron*, urbs fuit Callaicorum Lucensium, ad Ullam amnem, & antea episcopatus, ad Compostellam posteà translatus. Nunc oppidum est parvum Gallæciæ, 6. leucis Hispanicis ab ora Oceani in ortum, & 4. à Compostella in austrum; quanquam sint qui credant fuisse ipsam Compostellam. *Ptol.*

Iris, *l'Iris*, teste Nigro, & interiùs *Casalmach*, fluvius Cappadociæ ingens, per Amasiam urbem in Pontum Cappadocium influens, ex Argin monte ortum ducens. De quo Valerius Flaccus libro 3. *Strab. Plin.*

Transit Halys, longisque fluens, anfractibus Iris.

¶ Iris, fluvius Asiæ minoris, oritur in Cappadocia, & in confinio Armeniæ minoris supra Sebastiam, deinde propè Comanam Ponticam Varum fluvium recepit, uti & Ceraunum. Hinc juxta Amasiam labitur; & auctus Lyco fluvio & aliquot aliis, in Pontum Euxinum se exonerat inter Themiscyram ad ortum & Amisum ad occasum, 25. milliaribus utrinque. Dicitur autem nunc *Casalmach* incolis, *Casalmach* verò, Castaldo teste.

Irpini, & Irpinum. Vide Hirpini & Hirpinum. *Ptol.*

Urbes Irpinorum in regno Neapolitano:

Abellinum, *Avellino*.
Agatha, *Sant' Agata de Goti*.
Angelopolis. *Sant' Angelo di Lombardi*.
Arianum, *Ariano*.
Bisacia, sic vulgò, & *Bisuzza*, episcopatus unitus Angelopolitano sub Archiepiscopo Complano.
Compsa, *Conza*, vel *Consa*.
Frequentum, *Fricenti*.
Laquedonia, *Lucedogna*, *Cedogna*.
Mons Maranus, *Monte Marano*.
Mons Viridis, *Monte Verde*.
Nuscum, *Nosca*.
Vicus, *Vico della Baronia*.
Vulturaria, *Volturaria*.

Irus & Iros, mons Indiæ, in Gedrosiæ confinio, apud ostia Indi fluvii: cujus meminit Arrianus in Periplo. *Arria*
Irus apud Homerum mendicus fuit; unde adagium, *Iro pauperior*. De quo Ovidius:

Irus & est subitò, qui modò Crœsus erat. *Herod. Steph.*

Is, fluvius Susianæ, in Euphratem influens. Est & urbis nomen Stephano.

Isaca, qui et Isca, fluvius Albionis, in Damnoniis, seu * Cornubia regione Anglici regni, in austrum fluens per urbem cognominem. Fluvius *Ex*, urbs verò *Excester*, teste Camdeno, Latino recenti Exonia, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi, Cornubiæ metropolis, media inter Wintoniam urbem ab ortum et Antivestæum promontorium ad occasum 79. mill. distans. Vide Exonia. (Latè sumpta: aliter enim Devoniæ Comitatus est.) *Ptol.*

¶ Isaca, seu, et meliùs, Isca, *Ex*, fluvius Angliæ. Oritur in confinio Somersetensis Comitatus, prope Sabrinæ fluvii æstuarium; deinde per Devoniæ Comitatum fluens, et auctus aliquot fluviis minoribus, ibi Iscam Damnoniorum,

niorum, *Excester*, provinciam primariam rigat, & 8. milliatibus Anglicis infrà in mare Britannicum cadit juxta castrum *Exmouth* dictum. Vide Isca.

¶ Isachar, una ex duodecim Tribubus Israel, inter Tribum Zabulon ad Boream & dimidiam Tribum Manasse cis Jordanem ad austrum, ubi Carmelus mons, ad Jordanem usque, ubi lacus Cenesateth, extenditur, & australem obtinet Galilææ inferioris partem.

¶ Isadeni, Hunnica natio, teste Procopio.

¶ Isaflenses videntur Mauritaniæ populi apud Ammianum.

¶ Isagurus, Indiæ intra Gangem oppidum Ptolemæo, Ithagurus interpretibus.

¶ Isala, qui & Sala, *Issel*, fluvius Belgii seu potiùs ramus Rheni fluvii, qui paulò infra Arenacum in duo brachia scindens se hunc efficit fluvium, qui ad arctos tendens Duisburgum, Zutphaniam, Daventriamque urbes rigat, & infra Campensem urbem in sinum Austrinum se exonerat. Sunt tamen qui credant Isalam seu Saldam, *Als Issal*, fluvium esse Germaniæ, qui per Westphaliam fluens & Comitatum Zutphaniensem, ad Duisburgum recipit alveum Rheni per fossam olim à Druso deductam ab Arenaco Duisburgum usque, & tum eo in sinum Austrinum cadit: quod satis probabile. Vide Sala.

Ptol. Isamnium, *Saint Johns Forland*, teste Camdeno. Hoc *Portmuck* Mercatori, & aliis * *Capstar*, promontorium Hiberniæ in ora orientali, inter Eblanam urbem & Logiæ fluvii ostium (* corruptè forsan pro *Cap Saint Joan*.)

¶ Isamnium, promontorium Hiberniæ, in parte orientali Ultoniæ, vulgò à nautis *Saint Johns Forland* dictum, & *le Cap S. Joan* Gallis, *S. Johns point* Anglis, est in peninsula *Lecale* dicta, in Comitatu Dunensi, & vix 5. mill. pass. à Duno distat.

Ant. Isannavaria, *Stonystratford*, teste * Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, inter Lactodurum & Tripontium 12. mill. pass. a Londino, 73. in Boream Lindum versùs. (* Camden. in Britannia sua hoc modo: Hunc verò (de *Wedon*, in agro Northamptoniensi, olim regia Merciorum Regis, verba faciens) esse quod in Antonini Itinerario Banaventa, Bennavenna, & Bennaventa dicitur, & semel corruptè Isannaventa: (alii legunt Isanavantia, Isanavatia, & tandem Isannavaria) etsi nulla supersint expressa nominis vestigia, nisi existimarem, veritati sanè vereor ne illuderem; etiamsi antea contra senserim.)

Strab. *Plin.* Isapis, *il Savio*; fluvius Æmiliæ, In Romandiola, ex Apennino monte supra Sarsinam urbem oriens, ac juxta Cesenam urbem ejus mœnia radens, delatus, in mare Hadriaticum apud Cerviam exiens, qui & Sapis Plinio. De eo Lucanus libro 2.

Crustuminumque rapax, & junctus Isapis Isauro.

Sed hic fluvius est Umbriæ, apud Urbinum in Isaurum influens, qui *Albo* vulgò, teste Leandro, dicitur. Ortelius manifesto labitur errore, Isapim fluvium circa Ariminum describens. Vide Sapis.

Cic. *Plin.* Isara, Isar Ptolemæo, *l'Isere*, fluvius Galliæ Narbonensis, per Allobroges in Rhodanum apud Valentiam urbem delatus, Mauriana, Camberico, Gratianopolique urbibus irrigatis. De eo Lucanus libro 1.

Hi vada liquerunt Isara, qui gurgite ductus, &c.

¶ Isara fluvius, *l'Isere*, oritur in Sabaudiæ Ducatu & in provincia Tarantasia ex monte Iserano inter Alpes; deinde Monasterium Tarantasiæ caput rigat: Hinc auctus Arco fluvio, juxta Montmelianum labitur; & per Delphinatum fluens, ibi Dracum ad Gratianopolim haurit; & posteà rigatis Fano S. Marcellini & Romano oppidis, paulò supra Valentiam urbem in Rhodanum fluvium se exonerat. Sed Camberium non rigat neque Fanum S. Joannis in Mauriana valle, ut ego plurien vidi dum illas partes lustrarem.

Isara, alter fluvius Vindeliciæ, per Bavariam fluens, ex Alpibus inter Oenipontem & Inutrium oriens, ac per Monachium, Frisingam, Landshutum, Dingelfingum, Laodaviamque urbes in Danubium contra Deckendorfum oppidum fluens, & ipse *Iser* vulgò dictus. *Strab.*

¶ Isara, *Iser*, fluvius Vindeliciæ. Dicitur etiam Isarus. Oritur 3. milliaribus Germanicis ab Oeniponte in occasum, in confinio Comitatus Tyrolensis, & paulò supra Landshutum Ambram fluvium recipit.

Isara quoque, fluvius Galliæ Belgicæ, *Oyse*. Vide Esia.

Isarci, populi Alpini, in Insubria. Vide Hisarci. *Plin.*

¶ Isarci, Alpinæ gentes Plinio, ab Augusto Imperatore devictæ. Hisarci legit Castillionius, cui hodiè *Isasso* municipium, aut aliud vicinum *Arcisaro*. Schudus putat Misauti legendum, & addit esse hodie *Masoxerthal*. Janus Pincius in suo de origine Tridentinæ urbis libro locum describit in vertice Pyrenæi Germaniæ montis, quem vulgò *Aisocho* nominant ab Isarco, ut ipse existimat.

Isauria, regio Asiæ, pars Galatiæ australis, Pisidiæ finitima: ubi Isaura urbs, quæ & Claudiopolis, teste Ammiano, dicta est, & in libro Conciliorum Isauropolis, *Saura*, nunc, teste Theveto, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Seleuciensi. Populi Isauri. Meminit horum Claudianus libro 1. in Eutropium: *Ptol.*

Indomitos curru Servilius egit Isauros.

Isaurus, *la Foglia* fluvius Umbriæ Transapenninæ, ex Apennino monte descendens, per agrum Urbinatem fluens, & ab Pisaurum urbem mari Hadriatico exceptus, qui & Pisaurum Plinio dicitur. Alter hujus nominis fluvius est magnæ Græciæ, Neetho vicinus, per agrum Crotoniatem in mare delatus; cui *Donato*, teste Barrio, nomen est.

¶ Isaurus, *Foglia*, fluvius Umbriæ, meliùs dicitur Pisaurus. Vide ibi.

¶ Isburus, *Mayhasoli*, teste Fazello, fluvius Siciliæ, per oram Australem inter Heracleam & Thermas in pelagus fluens. *Ptol.*

¶ Isburus fluvius nunc *Calatabellota* dicitur, testibus Brietio, Sansone, & aliis. In mare Africum se exonerat inter Mazaram ad occasum & Agrigentum ad ortum, 35. ferè milliaribus utrinque.

Isca, *Excester*, & *Caer Isck* Britannicè, teste Lhuydo, (*Caer-isk Pen-Caer*, teste Camdeno,) urbs Albionis episcopalis, caput Cornubiæ, ad Iscam fluvium quæ Isca Dumnoniorum ad alterius differentiam dicitur. Vide Isaca, & Exonia. *Ptol.*

¶ Isca, quæ & Isaca quibusdam, *Excester*, urbs fuit Damnoniorum, nunc Comitatus Devoniæ caput, dicitur que a recentioribus Exonia. Urbs est episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi. Distat 8 milliaribus Anglicis ab ora maris Britannici, 79. milliaribus similibus distat ab Antivestæo promontorio, & a Vintonia. Isca autem fluvius, *Ex* dictus, ipsam rigat, & posteà in mare Britannicum labitur.

Isca Legio 2. Augusta, oppidum Albionis, *Carleon*, teste Camdeno, id est, Urbs Legionum, in Wallia, agri Monumetensis, apud Landavam urbem, ab ea 10. mill. distans. Alia porrò Isca, Exoniæ finitima, *Leskard*, & ipsa Urbs Legionum, seu Legio Augusta aliis dicitur. *Ant.*

¶ Isca, Legio 2. quæ & Isca Silurum, urbs fuit Silurum ad Iscam, nunc oppidum Monumethensis provinciæ, ad Oscam fluvium, vix 4. milliaribus Anglicis distans ab æstuario Sabrinæ, & 14. a Monumethia.

Ischalis, *Ilvester*, teste Lhuydo, & Camdeno *Ivelcester* aliis *Ilchester*, oppidum Albionis, in finibus Belgarum, & in Somersettensi regione, inter Bathoniam & Exoniam ad 35. mill. dissitum, Welliæ finitimum. *Ptol.*

¶ Ischalis, seu Iscalis, oppidum Belgarum, nunc Somersetensis Comitatus, *Ilchester* vulgò, ad amnem *Il*, est in confinio Dorsetiæ Comitatus, 12. milliaribus Anglicis à Wellia in austrum, 24. à Bathonia, 30. ab Exonia, & medium inter mare Britannicum & Sabrinæ æstuarium, 15. milliaribus Anglicis utrinque.

¶ Ischia, *Ischia*, insula Italiæ, in mari Tyrrheno, in ora regni Neapolitani & Terræ laboris, aliàs Inarime & Ænaria dicta. Eam pluribus descripsit C. Nepos Gallus, cujus accuratam delineationem habemus in tabulis Joannis Antonii Magini. Vix 2. milliaribus Italicis distat ab ora Terræ Laboris, uti à promontorio Miseno, & una tantùm à Prochyta insula. Ejus circuitus est 20. milliarium; & ei adjacet ad ortum urbs parva, sed permunita in scopulo, Ischia etiam dicta, quæ ponte tantùm jungitur Insulæ, ut egomet vidi anno 1667. estque episcopalis sub Archiepiscopo Neapolitano. Vide Ænaria.

Ischopolis, *Tripoli*, teste Moletio, oppidum Cappadociæ maritimum, inter Hermonassam & Cerasuntem ad ortum. *Strab.* *Pto.*

¶ Ischupolis, quæ & Ischiopolis, & Tripolis Plinio, urbs fuit Cappadociæ 20. milliaribus ab Hermonassa in ortum, & 70. ferè à Trapezunte in occasum. Nunc etiam *Tripoli* dicitur, in provincia *Genech* dicta, teste

Castaldo : & subest dominio Turcarum cum toto tractu.

Plin. Icia, insula Brutiorum oræ adjacens. Vide Oenotrides, est enim una Oenotridum.

¶ Iscina, Africæ propriæ urbs Ptolemæu & Antonino.

Script. Germ. Isenacum, *Isenach*, urbs & accademia Thuringiæ, in Hassiæ confinio, inter Erphordiam & Calellam; sic à ferro dicta, vel ab Iside, ut quidam Poeta Germanus ait libro 5. Itinerarii :

...positam hinc in vallibus urbem,
A ferro dictam vulgò, sed ab Iside doctis :
Isnacum dicunt, urbs gestis clara vetustis.

Et libro 7.

Ante oculos montes, Isenacumque videmus,
Quæ fuit Hassorum regia clara Ducum.

¶ Isenacum, *Eysenach* incolis, urbs est parva, sed culta Germaniæ, in Thuringia, ad amnem Nessam, qui paulò infra à Verra excipitur, in confinio Hassiæ. Subest Duci Weimariæ, quamquam ipsa Ducali titulo fulgeat. 7. leucis distat ab Erfurto in occasum, & 4. à Mulhusia in austrum. Dicitur etiam Eysenacum.

¶ Isendicum, *Isendick*, oppidum premunitum Belgii, in Flandriæ Comitatu, in ora littorali contra Birfletum, & in ditione Hollandorum a plurimis annis. 3. leucis distat à Clusulis in ortum, & totidem ab Aggere Gandavensi in occasum.

¶ Isiacorum portus circa Daciam & in ora littorali Ponti Euxini, teste Arriano in Periplo.

Plin. Isidis Insula, Isidis portus Plinio, Isidis templum Straboni, *Pascoa*, teste Belleforestio, insula sinus Arabici, Æthiopiæ continenti ferè adjuncta, in sinu Avalite. Est & Isidis templum apud Strabonem, oppidum Ægypti ad Nilum, propè Copton urbem.

Ant. Isinisca, *Isin*, teste Marco Welsero, oppidum Vindeliciæ olim, nunc pagus Bavariæ, ad fluvium cognominem, qui Isinicus Antonino dicitur : Simlero autem est *Ison* seu *Ysne*, oppidum Sueviæ, in Rhætia, inter Campidonam ad ortum 3. & Wangam ad occasum 2. leuc. Sed errat Simlerus, quia Isinisca cum fluvio non in Suevis, sed in Bavaria apud Fritingam urbem est, ut recte Welserus indigena adnotavit, vulgò *Ysen* vel *Isen*, à Landshuto 6. leuc. in meridiem, à Fritinga 4. in ortum.

¶ Isinisca, seu Isutisca teste Welsero, est *Isen*, castrum ditionis Fritingensis, ad amnem *Isen*, 6. leucis à Monachio in ortum, forsan ex nominis similitudine, uti & Abrahamus Ortelius post eum. Sed Cluverius, Sanso, & alii putant Isiniscam esse Monachium, urbem amplam, Bavariæ primariam Isaro fluvio impositam, cum superbissimo palatio Ducum : quod probabilius. Vide Monachium.

¶ Isis, Colchidis fluvius navigabilis, teste Arriano in Periplo.

¶ Isium, Ægypti superioris urbs apud Stephanum & Antoninum.

Regin. Isla, *Ysel*, seu *Yssel*, fluvius Germaniæ, per Frisiam fluens.

¶ Islandis, *Ilande*, insula maris Septentrionalis, ad Regem Daniæ spectans, amplissima, inter Norvegiam, ea qua pendet, & Gronelandiam seu Terram Viridem, & ab ortu in occasum extensa. Dividitur in quatuor partes, nempè in Orientalem, quæ *Austlendingafiordung*, dicitur ab incolis, in Occidentalem seu *Vestlendingafiordung*, in Septentrionalem seu *Nordlendingafiordung*, & in meridionalem seu *Sudlendingafiordung*. Ejus urbes præcipuæ sunt Hola, & Schalotum, & Besseda arx, ubi Prorex Insulæ commoratur, & ab antiquis Thule dicta fuit. Ejus longitudo est 200. leucarum Gallicarum, latitudo verò centum circiter. Satis culta est & fertilis versùs oram littoralem, sed in mediterraneis valdè montuola & inculta.

Virgil. Herod. Plin. & al. Ismarus, mons Thraciæ, apud Hebrum fluvium & Maroneam urbem, teste Plinio, cujus accolæ Cicones Homero dicuntur, ubi & palus, & Ismara vel Ismarum urbs quondam fuit. Virgilius libro 10. Æneidos :

Et tres, quos Idas pater, & patria Ismara misit.

Hinc Ismarius nomen gentis. Ovidius libro 10. Metamorphoseon :

Gentibus Ismariis, & nostro gratulor orbi.

Montem hunc partim asperum, & partim olivetis ac vitibus cultum, incoluit Orpheus.

Sophoc. Ptol. Ismenus, Ismenius Plinio, Straboni, & Pausaniæ fluvius Bœotiæ, (cum oppido cognomine & monte) circa Dircen fontem Thebas alluens, & apud Saganeum oppidum in mare cadens, non procul ab Aulide, ex monte Cithærone scatens. De quo Ovidius libro 2. Metamorphoseon :

Et celer Ismenos, cum Phocaico Erymantho.

Hinc Ismenius nomen gentis, Ovidius libro 13. Metamorphoseon:

Hospes ab Aoniis Thersis Ismenius oris.

Accipitur autem Ismenius pro Thebanus, & Ismenides mulieres pro Thebanæ.

¶ Ismenus, fluvius Bœotiæ, etiamnum *Ismeno* dicitur, teste Brietio, & in Euripum labitur.

¶ Ismuc, Africæ oppidum, distans à Zama viginti mill. pass. Hujus ager nihil venenati ferre potest, ut tradit Vitruvius.

¶ Isna, *Isne*, urbs Germaniæ parva, sed Imperialis, in Suevia provincia & Algoviæ tractu, juxta amnem Argum superiorem, 4. leucis à Campiduno in occasum & à Lindavia in ortum.

¶ Isondæ, Sarmatiæ Asiaticæ gens, teste Ptolemæo.

¶ Isonæ, Assyriæ oppidum, teste Ptolemæo.

Isontius, *l'Isonzo*, fluvius Carnorum, qui Natiso Straboni, per Norejam ex Alpibus Juliis profluens, & secus Gradiscam oppidum in mare Hadriaticum inter Aquilejam urbem, & Timavum fluvium exceptus, apud quem Theodoricus Rex Gothorum Odoacrem vicit & fugavit, teste Cassiodoro. *Cassio.*

¶ Isontius, *Lisonzo*, meliùs dicitur Sontius fluvius. Oritur, in Carniola, & auctus aliquot amnibus & Natisone fluvio, rigatisque Goritia & Gradisca, in sinum Tergestinum labitur. Vide Sontius.

¶ Ispa, Armeniæ minoris urbs, teste Ptolemæo.

Ispinum, *Spinario* Moletio, aliis *Fuente Duenna*, oppiddum olim, nunc pagus Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Carpetanorum.

¶ Ispinum, oppidum Carpetanorum, nunc quibusdam est *Tepes*, vicus Castellæ novæ, 6. leucis Hispanicis distans a Toleto in ortum Concam versùs.

Isporis, pagus Africæ, apud Syrtim magnam, cis Aras Philænorum, *Elbacha* Moletio, aliis *Naim*. (Vide Occsporis, sic enim scribitur.) *Ptol.*

¶ Israel, nomen hoc nunc totam Hebræorum gentem, nunc partem tantùm demonstrat, totam ante Salomonem, partem posteà, teste Sansone : post Salomonem enim Hebræorum regnum, quod et Israel, in duas divisum partes, una Judæ nomen assumpsit, altera nomen Israel retinuit, quod in hoc ultimum ex duodecim Tribubus Israel decem secesserint, in primo duæ tantùm remanserint sub nomine Judæ, propter Tribum Judam regiam et omnium nobilissimam; et ex hac totius regni divisione, qui primum Hebræi et Israelitæ in universum appellati, ii tandem in Israelitas et Iudæos divisi sunt, & aliquando hi sub illo, aliquando illi sub altero nomine comprehensi sunt.

Issa, Hissa Cæsari, *Lissa* Sophiano et Bordonio, insula maris Illyrici, apud Tragurium, unde ea 15. mill. pass. Phariam versùs recedit, ulterius 10. mill. distantem in meridiem, circuitu 80. mill. Hæc Liburniæ adjacet, non Dalmatiæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ. Issa quoque Dionysio Halycarnassæo insula parva Latii, apud Marruvium, à Septem aquis 40. stadiis distans. *Polyb. Plin. Mel.*

¶ Iss Insula fuit Liburniæ, et postea Dalmatiæ, quæ à Porphirogenita *Issa*, Slavis *Wis*, et ab Italis *Lissa* dicitur, in mari Illyrico, teste Joanne Lucio. Subest dominio Reipublicæ Venetæ.

¶ Issa, Lesbi insulæ urbs, quæ Himera et Pelasgia dicta fuit, teste Stephano.

¶ Issatia Parthorum urbs, opposita quondam Medis, teste Plinio.

Issedon, Essedon Stephano, urbs gemina : una Scythiæ extra Imaum montem, quæ *Succuir*, teste Castaldo, nunc appellatur; altera Sericæ, quæ *Cambalu* magni Chamis (ut vocant) Tartarorum Regis sedes, dicitur. *Ptol.*

¶ Issedon urbs fuit duplex Scythiæ. Issedon Scythica fuit in Scythia extra Imaum, ubi nunc urbs *Caracoram*, in Sisiana regione Tartariæ magnæ : Issedon Serica urbs fuit ampla Issedonum, in Serica regione, ubi hodie *Suchur* seu *Synchun*, urbs regni Tanguti, in Tartaria magna.

¶ Issorium, *Issoire*, seu Issodorum, urbs est Galliæ, in Alvernis provincia, ad Elaverem fluvium, 5. leucis à Claromonte in austrum, et 9. à Fano S. Flori in Boream.

Issus,

Plin. Ptol. Issus, Issum Straboni, quæ & Nicopolis, teste Stephano, dicta est, *Aiazza* seu *Aiassa*, teste Nigro cum aliis, urbs Ciliciæ extrema, in Syriæ confinio, ad sinum qui ea ex Issicus, *Golfo dell' Aiazza*, nominatur, ab Antiochia magna ad 60. mill. pass. in occasum distans: ubi Darius Rex primò fusus fuit ab Alexandro Magno, teste Quinto Curtio, unde Nicopolis dicta: episcopalis sub Archiepiscopo Tarsensi. Ab Amiso urbe Paphlagonica 1500. stadiis, inter Pyrami fluvii ostia, & Zeugma ad Euphratem 400.

Issus, nunc *Laiazzo*, urbs Ciliciæ, ad mare Mediterraneum & Issicum sinum, qui ab eo *Golfo de Laiazzo* dicitus, propè montem Amanum. Differt à Nicopoli urbe, & ab ea 55. milliaribus distat in occasum, 35. ab ostio fluvii Pyrami in ortum, & 56. à Zeugma in occasum, 60. autem ab Antiochia in Boream.

Strab. Plin. Ptol. & al. Ister, Danubius, fluvius maximus Germaniæ, qui ut primùm Illyricum attingit, Ister appellari incipit, teste Strabone & Plinio, sed, teste Appiano Alexandrino, non nisi post Savi cum ipso confluentiam ad Taurunum urbem, Ptolemæo verò post Axiopolim Mysiæ inferioris urbem; cujus ostia ab ore Ponti apud Byzantium ad 500. mill. pass. teste Plinio, in Boream distant, eaque 7. sunt, quibus Ister in mare Euxinum effunditur, ab ostio Borysthenis 230. mill. in austrum. De quo Ovidius libro 2. Metamorphoseon:

Thermodoonque citus, Gangesque, & Phasis, & Ister.

¶ Ister fluvius, qui & Danubius, in Pontum Euxinum labitur per sex ostia, ut volunt Plinius & Ptolemæus, & per septem, ut volt Ammianus Marcellinus, qui ait septimum esse palustri specie. Ejus autem ostia distant tantùm centum milliaribus ab ostiis Borysthenis fluvii in austrum, & 250. à Constantinopoli in Boream. Nunc autem tantùm habet duo ostia navigabilia, aliis arena obductis, ut mihi narrarunt nautæ qui illas oras lustrarunt paucis abhinc annis.

Plin. Isthævones, qui & Busacteri minores Ptolemæo dici videntur, populi Germaniæ, quos Gemma Frisius *westfalen* indigitat.

Strab. Plin. & al. Isthmus multiplex: 1. Peloponnesi, qui & Corinthiacus, quo Peloponnesos reliquæ Græciæ connectitur, 40. stadiis inter sinum Corinthiacum ad occasum & Saronicum ad ortum patens, quem Nero perfodere frustra tentavit, unde proverbium, *Isthmum fodere*. 2. Cherronesi Thraciæ, inter Cardiam seu Lysimachiam, & Macrontichon. Vterque *Hexamili* Nigro & Volaterrano. 3. Ægypti, inter mare Mediterraneum, ubi Pelusium, & sinum Arabicum, ubi Vrbs Heroum, Dorsum Arabiæ Ptolemæo dictos, *Sur* vulgò, teste Goropio, 300. stadiis ex Plutarcho patens, Plinio 125. mill. pass. quo Ægyptus Palæstinæ & Arabiæ petrææ jungitur 4. Tauricæ Cherronesi, de quo Xenophon, & Ptolemæo *Zacala*, teste Iosepho Barbaro, 37. stadiis ex Xenophonte patens, quo Taurica Sarmatiæ continenti copulatur. In eo Taphræ urbs, *Precop*, Tartarorum regia. 5. Acanthæus, in Macedonia, qui Athon montem continenti jungit, à Xerxe Rege, teste Æliano, perfossus. 6. Italiæ, inter sinum Scylletium, & Hipponiatem, longus apud Aristotelem dimidii diei itinere, apud Strabonem 112. stadiis, apud Plinium 20. mill. pass. apud Solinum 40. mill. quod verius est. 7. Asiæ, inter Tarsum & Amisum 1500. stadiis, teste Strabone, Asia nusquam angustiore. 8. Græciæ, inter Crissæum sinum *Aimo.* & Oetæum, ubi Thermopylæ, 508. stadiis ex Strabone patens. Hinc Isthmiacus nomen gentis, Claudiano de 4. Consulato Honorii:

Et puer Isthmiaci jampridem litteris exsul.

¶ Isthmus Italiæ, in parte Boreali Calabriæ ulterioris Magino & aliis, est tantùm 20. milliarium ab ortu in occasum, propè Squillacium.

¶ Isthmus Panamæ, *Isthmo de Panama*, tractus Americæ, quo septentrionalis America jungitur meridionali; estque tantùm leucarum Hispanicarum septemdecim à Borea in meridiem, nempè à Portu Belo ad Panamam urbem. Totus tractus extenditur etiam ab ortu in occasum per 30. leucas, diciturque propriè *Tierra Firma*, & est sub dominio Hispanorum.

Herod. Isthiæotis, regiuncula Thessaliæ, inter Ossam & Olympum montes jacens.

¶ Istiæotis, provincia Thessaliæ. Estiotis dicitur à Ptolemæo, Hestiæotis à Strabone, & Estiætis à Suida; estque in mediterraneis, ubi urbes Tricca, Gomphi, Itome & Pheca.

Isio, mons Corcyræ insulæ, cujus incolæ Istones Polyæno dicuntur.

Turcy. Ptol. Istonium, *Histo*, teste Moletio, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Castella nova, inter Villam escusani & Cervariam supra 2. leuc. interque Toletum 18. & Valentiam in ortum ad 40.

Istri, populi Italiæ extremi, Liburnis finitimi, quorum regio Istria, & Histria, sic ab Istro fluvio, quo Argonautæ vecti, huc venere, teste Plinio, dicti.

¶ Istria, *Istria* incolis, *Istrie* Gallis, *Hysterreich* Germanis, pars fuit Galliæ Transpadanæ, in confinio Illyrici, nunc provincia Italiæ, sub dominio Venetorum. Terminatur à septentrione Carniolæ Ducatu, à quo separatur Alpibus, *monti della Vena* dictis. Ad ortum habet sinum Flanaticum, ad occasum sinum Tergestinum, & mare Adriaticum, seu sinum Venetum, uti etiam ad meridiem; extenditurque à Circio in Eurum ad 60. milliaria: sed non est æquè lata; & in ea Tergeste, Petena, Pisinum, Coslacum, & aliquot alia loca in parte orientali subsunt dominio Austriacorum. *Cic. Ptol.*

Vrbes Istriæ ex ordine occurrentes;

Tergestum, *Trieste*.
Iustinopolis, *Cavo d' Istria*.
Vrbs nova, pro Æmonia, *Città nova*.
Parentium, *Parenzo*.
Pola, sic vulgò, episcopalis sub Patriarcha Aquileiensi.
Petena, *Pedena*.
Omnes sub Venetis, exceptis prima & postrema, (*quæ subsunt Austriacis*.)

Herod. Istriani, populi Mysiæ inferioris, quorum regio *Bessarabia*, & urbs Istropolis, circa Istri fluminis ostia, ubi & Istrianorum portus.

¶ Istriani populi fuere Mœsiæ inferioris, in provincia Scythia dicta, quorum regio nunc Bulgariæ pars est ad ortum & Boream, juxta ostia meridionalia Istri fluvii, & aliquot milliaribus in austrum à Bessarabia provincia quæ trans Istrum jacet.

¶ Istriana, Arabiæ felicis urbs, juxta sinum Persicum, testibus Ptolemæo & Stephano.

Ptol. Istrianus, *Calamita*, teste Nigro, fluvius Tauricæ Chersonesi, inter Corax promontorium ad occasum & Theodosiam urbem ad ortum, haud procul ab ea fluens.

¶ Istrianus fluvius nunc *Karasu* dicitur, seu *Endel*, Sansone teste, & in Pontum Euxinum se exonerat propè Theodosiam.

Mel. Istrici, populi Scythiæ Europeæ, circa ostia Axiacis fluvii, & Euxinum mare incolentes: quorum urbs Axiace, nunc *Oczacow*.

¶ Istrium Mesopotamiæ urbs apud Nicetam.

Plin. Istropolis, Istros Straboni, * Ptolemæo, Istria Arriano, *Stravico* Castaldo & aliis, oppidum Mysiæ inferioris, in ora maris Euxini, apud ostium Istri australe, à Sacro olim 500. stadiis, Tomos versùs in austrum 250. ex Strabone, Nigro est *Grossea*, oppidum vicinum. (* Ἰστρόπολις in manuscripto Seldeni.)

¶ Istropolis urbs fuit Mœsiæ inferioris, in tractu Scythia dicto, ad Peuce seu Sacrum ostium Istri fluvii, quæ nunc à quibusdam *Prostavitza* dicitur, in parte orientali Bulgariæ, 60. stadiis ab ora Ponti Euxini, & 200. ferè à Tomis in Boream distat. Subest autem dominio Turcarum à duobus seculis cum toto tractu adjacente, qui in dies sterilis et incultus efficitur propter frequentes incursiones Tartarorum Dobrucensium.

Ptol. Istula, fluvius Germaniæ, istam à Sarmatia separans. Vide Vistula. De eo libro 1. Itinerarii sic:

Danubiusque pater, vagus Albis, & Istula, quique. *Aus.*

Ptol. Isurium, *Aldbarg* vel *Aldborrow*; testibus Camdeno et Lhuydo, oppidum Albionis, in Anglia, in Comitatu Eboracensi, inter Eboracum 18. et Caturractonium 24. mill. pass. ex Itinerario Antonini.

¶ Isurium, oppidum Brigantum, nunc est vicus *Borough bridge* dictus, ad Vrum fluvium, in provincia Eboracensi, 12. milliaribus Anglicis ab Eboraco in Cæciam, et 26. à Catoractonio in Africum.

Strab. Isus oppidum fuit Bœotiæ, in Atticæ confinio, apud Anthedonem.

Cæs. Cic. Plin. & al. omnib. Italia, regio Europæ clarissima, penes quàm sub Romanis orbis terræ fuit imperium, à boum multitudine & magnitudine, teste Varrone & Aulo Gellio libro 11. capite 1. dicta: (item Festus Italia dicta, quòd magnos italos, hoc est, boves habeat, vituli enim Itali dicti sunt) vel ab Italo Siciliæ Rege, Siculi fratre, teste Isidoro libro

bre originum, longa inter Alpes Graias & Rhegium snao. mill. pass. teste Plinio. Inter Varum autem & Arsiam flumina per Alpium radices 742. sed recta via per Vada Sabatia 420. quæ maxima illius latitudo est. Hæc Alpibus à Gallia, Germania, & Norico separata, in arcum quodammodo sese conformantibus, ceterum mari Ligustico, Tyrrheno, Ausonio, Ionio, Hadriaticoque contunditur. Plura habet apud veteres nomina: nam olim Ausonia, Camesena, Oenotria, Hesperia, Ianicula, Salcumbrona, Saturnia, & aliis nominibus dicta, apud Catonem, Polybium, Plinium Halycarnassum & Gellium. Non ultra Ariminum olim extendebatur: reliquum enim inde ad Alpes Gallia Cisalpina, in Cispadanam & Transpadanam divisa, dicebatur. Numero urbium omnibus provinciis præstat: nam urbes, quibus episcopalis sedes affisa est, supra 300. habet; quot in Hispania, Gallia, & Germania simul acceptis haud comperies, etiam si regnum Poloniæum & Belgium omne computaveris. Vrbes hac tempestate clarissimæ, Roma, Neapolis, Mediolanum, Venetiæ, Genua, Bononia, Florentia, Verona, quibus adiicere libet Brixiam & Patavium. *Italia* etiam vulgò, & Sclavonicè *Vloska* dicitur. Populi Itali. Inde Italus nomen gentis. Virgilius libro 3. Æneidos:

Et sæpe Hesperiam, sæpe Itala regna vocare.

Et Libro 11.

Tros, Italusve mihi pariter det sanguine pœnas.

Ab Italia non solum Italus, sed etiam Italicos nomen deducitur; ut *Italica Mensa*, proverbialiter dicta de mensa lauta.

Regiones Italiæ, quæ mare & Alpes attingunt:

Insubria.	Salentini.
Gallia Subalpina.	Apulia Peucetia.
Liguria.	Apulia Daunia.
Hetruria.	Aprutium.
Latium.	Picenum.
Campania.	Senones.
Picentes.	Æmilia.
Lucania.	Venetia.
Brutii.	Carni.
Magna Græcia.	Histria.

Interiores:

Hirpini,	Sabini.
Samnium.	Vmbria.

¶ Italia, regio Europæ notissima, *Italia* vulgò ab incolis dicta, uti ab Hispania, *Italie* Gallis, *Welschlande* Germanis, *Wolska ziemia* Polonis. Appenino monte in duas veluti partes dividitur. Regio est admodum fertilis & culta, & versùs septentrionem & Longobardiam mirè rigua, innumerisque referta civitatibus. Sed notandum omnes penè urbes Italiæ sede Episcopali decoratas fuisse à Romanis Pontificibus, præsertim in Hetruria & in regno Neapolitano, ubi etiam tam frequentes sunt, ut plurimæ jaceant in ruderibus, & earum Diœceses non extendantur ultra ipsas civitates. Quod si contigisset etiam in Gallia, Germania, & alibi, omnes urbes sede episcopali donari, in solo Belgio essent quinquaginta civitates episcopales ad minus; & sic data ratione in ceteris Europæ occidentalis partibus. Idcirco Italia præstat tantùm aliis regionibus numero civitatum episcopalium, non autem numero urbium. Ejus maxima longitudo ab Augusta Prætoria ad promontorium Herculeum *Capo di Spartivento*, continent 720. mill. pass. latitudo autem maxima à Populonio ad Pontem Fellæ est 280. mill pass. dividi autem potest in tres partes, nempè in Italiam septentrionalem, quæ Gallia Cisalpina, in Italiam meridionalem, quæ aliàs propriè Italia, & in insulas Italiæ. In septentrionali parte Italiæ sunt dominium Reipublicæ Venetæ, *Stato di Venetia*, Pedemontium cum annexis, sub Duce Sabaudiæ, *il Piemonte*, dominium Reipublicæ Genuensis seu Liguria, *il Genovesato*, seu *Riviera di Genova*, Ducatus Mediolanensis, *Stato di Milano*, & ditiones Principum Longobardiæ, nempè Ducatus Mutinensis, *Stato del Duca di Modena*, Ducatus Parmensis, *Stato del Duca di Parma*, Ducatus Mantuanus & Montis Ferrati, *Stato del Duca di Mantova*, cum regionculis Ducum Mirandulæ & Guastallæ, & aliquot aliis minoribus. In parte meridionali Italiæ sunt ditio Pontificia, seu ditio Ecclesiæ, *Stato della Chiesa*, regnum Neapolitanum, *Regno di Napoli*, ditio magni Ducis Hetruriæ seu Tuscia, *Stato del gran Duca di Toscana*, dominium Reipublicæ Lucensis, *il Lucchese*, Ducatus Massæ, *Ducato di Massa*, Principatus Plumbini, *Prencipato di Piombino*, & ditiuncula Reipublicæ S. Marini, *territorio di S. Marino*. Insulæ autem Italiæ sunt Sicilia, *la Sicilia*, Sardinia, *la Sardegna* & Corsica, *la Corsica*, cum aliquot aliis minoribus. Dividitur autem Italia à Germania Alpibus ad Boream, uti ad occasum à Gallia; ad ortum autem habet mare Hadriaticum & mare Ionium, uti ad meridiem mare Siculum, mare Tyrrhenum, & mare Ligusticum.

Italiæ Principes:

Pontifex Maximus, sub quo ditio Pontificia, in qua sunt hæ provinciæ, Campania Romana, Sabina, provincia Patrimonii S. Petri, Vmbria, Marchia, Anconitana, Ducatus Castrensis, Territoria Orivetanum, Perusium, & Civitatis Castelli, Ducatus Vrbini, Romandiola, Bononiensis ager, & Ducatus Ferrariensis.

¶ Rex Hispaniæ, sub quo regnum Neapolitanum, Sicilia, Sardinia, Ducatus Mediolanensis, Marchionatus Finarii in Liguria, & aliquot arces in ora Thusciæ.

¶ Veneti seu Respublica Veneta, sub qua Istria, Foro-Julium, Marchia Tarvisina cum annexis, Ducatus Venetus, & territoria Patavinum, Rhodigbinum, Vicentinum, Veronense, Brixianum, Bergomense, & Cremense.

¶ Ducatus Sabaudiæ, sub quo Principatus Pedemontanus cum annexis, Comitatus Nicææ, Marchionatus Salutiarum, dominium Vercellense, Ducatus Augustanus, Comitatus Astensis, & minor pars Ducatus Montis Ferrati.

¶ Magnus Dux Hetruriæ è gente Medicea, sub quo major pars Hetruriæ, nempè ditiones Florentina, Pisana, & Senensis, cum Petiliano & Apna, & aliqua parte Romandiolæ & Vallis Magræ; atque insulæ Gorgona, Igilium, Gianutum, Mons Christi, & aliæ minores, in mari Tyrrheno, uti Argous portus in Ilva insula.

¶ Genuenses seu Respublica Genuensis, sub qua utraque ora Ligustica, Corsica insula, & Capraria insula.

¶ Dux Mantuanus, è gente Gonzaga, sub quo Ducatus Mantuanus & major pars Ducatus Montis-Ferrati.

Dux Mutinensis è gente Estensi, sub quo Ducatus Mutinensis & Rhegensis, Principatus Carpensis & Corregensis, cum Friniana & majori parte Carfetonianæ.

¶ Dux Parmensis è gente Farnesia, sub quo Ducatus Parmensis & Placentinus, ditio Bussetana, & Principatus Vallis Tari pro majori parte.

¶ Lucenses seu Respublica Lucensis, sub qua ditio Lucensis in Hetruria.

¶ Dux Massæ è gente Cibo, sub quo Ducatus Massæ & Principatus Carrariæ in Hetruria. Sed ejus ditio est parvi circuitus, uti & sequentes ditiones:

¶ Dux Mirandulanus è gente Pica sub quo Ducatus Mirandulæ & Comitatus Concordiæ.

¶ Dux Guastallæ, è gente Gonzaga sub quo Ducatus Guastallæ, cum Luzara & Suzara.

¶ Dux Sabulonetæ nunc è gente Guzmana, sub quo Ducatus Sabulonetæ, sub clientela Regis Hispaniæ.

¶ Princeps Castilionis è gente Gonzaga, sub quo principatus Castilionis Stiveriarum.

¶ Princeps Sulphurini è gente Gonzaga, sub quo Principatus Sulphurini.

¶ Priceps Monœci è gente Grimalda, sub quo Principatus Monœci in ora Liguriæ, sub clientela Regis Galliæ.

¶ Princeps Masserani è gente Ferreria Flisca, sub quo principatus Masserani & Marchionatus Crepacorii.

¶ Priceps Plumbini è gente Ludovisia, sub quo Principatus Plumbini & Ilva insula, sub clientela tamen Hispanorum.

¶ Comes Novellariæ è gente Gonzaga, sub quo Comitatus Novellariæ.

¶ Respublica S. Marini, sub qua tantùm territorium S. Marini, inter Romandiolam & Ducatum Urbini.

¶ Marchio Fosdinovi è gente Malaspina, sub quo Marchionatus Fosdinovi in valle Magræ.

¶ Marchio Montensis è Montensium familia, sub quo Marchionatus Montis Sanctæ Mariæ, inter Ducatum Urbini & ditionem Florentinam insertus.

¶ Marchio Spigni è gente Carenta, sub quo Marchionatus Spigni, versùs montem Ferratum & ad radices Apennini.

¶ Notandum est etiam Imperatorem possidere in Italia Aquileiam & Comitatum Goritiæ in Foro Iuliensi provincia, cum Tergeste, Pedena, & Pisino in Istria. Regi Galliæ subest etiam Pinarolium, urbs permuoita Pedemontii, cum territorio adiacente. Hic adnumerari potest Episcopus Tridentinus, cui subest ditio Tridentina ad radices Alpium, quamquam à quibusdam ponatur in Germania, quod Imperii Princeps sit, & sub clientela Comitum Tirolis. Habent etiam Helvetii in Italia quatuor Præfecturas Italicas dictas, nempè Luganensem, Locarnensem, Mendrisianam, & Madianam, quæ anteà partes erant Ducatus Mediolanensis, & ipsis subsunt ab anno 1512.

(*Italiæ urbes præcipuæ*:

Acheruntia, Acerenza, *in regno Neapolitano*,
Æsis, Iesi, *in ditione Pontificia*.
Agrigentum, Gergenti, *in Sicilia*.
Aiacium, Aiazzo, *in Corsica*.
Albingaunum, Albenga, *in ditione Genuensi*.
Aletium, Lecce, *in regno Neapolitano*.
Alexandria, Alessandria, *in Ducatu Mediolanensi*.
Amalphis, Amalfi, *in regno Neapolitano*.
Ancona, Ancona, *in ditione Pontificia*.
Anxanum. Lanciano, *in regno Neapolitano*.
Aquila, l'Aquila, *ibidem*.
Aquilea, Aquileia, *in Foro-Iulio*, *sub Austriacis*.
Arborea, Oristagni, *in Sardinia*.
Argour portus, Porto Ferraio, *in Hetruria*.
Ariminum, Rimini, *in ditione Pontificia*.
Asculum, *Picenum*, Ascoli, *ibidem*.
Asta, Aste, *in Pedemontio*,
Auximum, Osimo, *in ditione Pontificia*.
Barium, Bari, *in regno Neapolitano*.
Barulum, Barleta, *ibidem*.
Bastia, Bastia, *in Corsica*.
Beneventum, Benevento, *in regno Neapolitano & sub dominio Summi Pontificis*.
Bergomum. Bergamo, *in ditione Veneta*.
Bisidianum, Bisignano, *in regno Neapolitano*.
Bononia, Bologna, *in ditione Pontificia*.
Bonifacium, Bonifacio, *in Corsica*,
Brixia, Brescia, *in ditione Veneta*.
Brundusium, Brindisi, *in regno Neapolitano*,
Caiata, Gaeta, *ibidem*.
Calaris, Cagliari, *in Sardinia*.
Camerinum, Camerino, *in ditione Pontificia*.
Cantazara, Cantazaro, *in regno Neapolitano*.
Capua, Capoa, *ibidem*.
Casale, Casale, *in Ducatu Montis Ferrati*,
Catana. Catania, *in Sicilia*.
Centumcella, Civita vecchia, *in ditione Pontificia*.
Cesena, Cesena, *ibidem*.
Compsa, Conza, *in regno Neapolitano*.
Comum Como, *in Ducatu Mediolanensi*,
Cosentia, Cosenza, *in regno Neapolitano*.
Crema, Crema, *in ditione Veneta*.
Cremona, Cremona, *in Ducatu Mediolanensi*.
Dertona, Tortona, *ibidem*.
Drepanum, Trapani, *in Sicilia*,
Eporedia, Yvrea, *in Pedemontio*.
Eugubium, Gubio, *in ditione Pontificia*,
Fanum, Fano, *ibidem*.
Faventia, Faenza, *ibidem*.
Ferraria, Ferrara, *ibidem*.
Firmum, Fermo, *ibidem*.
Florentia, Firenze, *in Hetruria*.
Forum Livii, Forli, *in ditione Pontificia*.
Fulginium, Foligni, *ibidem*.
Gallipolis, Gallipoli, *in regno Neapolitano*.
Genua, Genova, *in ditione Genuensi*.
Goritia, Goritia, *in Foro-Iulio*, *sub Austriacis*.
Gravina, Gravina, *in regno Neapolitano*.
Hydruntum, Otranto, *ibidem*.
Imola, Imola, *in ditione Pontificia*.
Interramna, Terni, *ibidem*.
Iustinopolis, Capo d'Istria, *in ditione Veneta*.
Lauretum, Loreto, *in ditione Pontificia*.
Laus Pompeia, Lodi, *in Ducatu Mediolanensi*.
Liburnus, Livorno, *in Hetruria*.
Lucca, Lucca, *ibidem*, *sed sui iuris*.
Macerata, Macerata, *ditionis Pontificiæ*.
Manfredonia, Manfredonia, *in regno Neapolitano*.
Mantua, Mantova, *in Ducatu Mantuano*.
Matiola, Matera, *in regno Neapolitano*.
Mazara, Mazara, *in Sicilia*.
Mediolanum, Milano, *in Ducatu Mediolanensi*.
Messana, Messina, *in Sicilia*.
Mons Regalis, Monreale, *ibidem*.
Mons Regalis, Mondovi, *in Pedemontio*.
Mortaria, Mortara, *in Ducatu Mediolanensi*.
Mutina, Modena, *in ditione Mutinensi*.
Narnia, Narni, *in ditione Pontificia*,
Neapolis, Napoli, *in regno Neapolitano*.
Nicæa, Nizza, *in ditione Sabaudica*.
Nola, Nola, *in regno Neapolitano*.
Novaria, Novara, *in Ducatu Mediolanensi*.
Nuceria, *Paganica*, Nocera, *in regno Neapolitano*,
Orvietum, Orvieto, *in ditione Pontificia*.
Padua Padova, *in ditione Veneta*.
Palma, Palma nuova, *ibidem*,
Panormus, Palermo, *in Sicilia*,
Parma, Parma, *in ditione Parmensi*.
Perusia, Perugia, *in ditione Pontificia*.
Pitin, Pedena, *in Istria*, *sed iuris Austriaci*.
Pinarolium, Pinerol, *in Pedemontio*, *sed iuris Gallici*.
Pinna, Civita di Penna, *in regno Neapolitano*,
Pisa, Pisa, *in Hetruria*.
Pisaurum, Pesaro, *in ditione Pontificia*.
Piscaria, Peschiera, *in ditione Veneta*.
Pistoria, Pistoia, *in Hetruria*.
Placentia, Piacenza, *in ditione Parmensi*.
Pola, Pola, *in ditione Veneta*.
Præneste, Palestrina, *in ditione Pontificia*.
Ravenna, Ravenna, *ibidem*,
Reate, Rieti, *ibidem*.
Regium, Regio, *in regno Neapolitano*.
Rhegium Lepidi, Reggio, *in ditione Mutinensi*.
Roma, Roma, *in ditione Pontificia*.
Rossanum, Rossano, *in regno Neapolitano*.
Salernum, Salerno, *ibidem*.
Salutia, Saluzzo, *in ditione Sabaudica*.
Sancta Severina, S. Severina, *in regno Neapolitano*.
Sassaris, Sassari, *in Sardinia*.
Savona, Savona, *in ditione Genuensi*.
Sena, Siena, *in Hetruria*.
Senogallia, Senigaglia, *in ditione Pontificia*.
Serezana, Sarzana, *in ditione Genuensi*,
Spoletum, Spoleto, *in ditione Pontificia*,
Surrentum, Sorrento, *in regno Neapolitano*.
Syracusa, Saragossa, *in Sicilia*.
Tarentum, Taranto, *in regno Neapolitano*.
Tarvisium, Trevigi, *in ditione Veneta*.
Taurinum, Torino, *in Pedemontio*.
Tergeste, Trieste, *in Istria*, *sed iuris Austriaci*.
Terracina, Terracina, *in ditione Pontificia*.
Theate, Chieti, *in regno Neapolitano*.
Ticinum, Pavia, *in Ducatu Mediolanensi*.
Tifernum Tiberinum, Città di Castello, *in ditione Pontificia*.
Tranum, Trani, *in regno Neapolitano*.
Tridentum, Trento, *in ditione cognomine*,
Tropea, Tropea, *in regno Neapolitano*.
Tudertum, Todi, *in ditione Pontificia*.
Tybur, Tivoli, *ibidem*,
Velitræ, Veletri, *ibidem*.
Venetia, Venetia, *in ditione Veneta*.
Vercellæ, Vercelli, *in Pedemontio*,
Verona, Verona, *in ditione Veneta*.
Vicentia, Vicenza, *ibidem*.
Viterbum, Viterbo, *in ditione Pontificia*.
Volaterra, Volterra, *in Hetruria*.
Vrbinum, Vrbino, *in ditione Pontificia*,
Vtinum, Vdine, *in ditione Veneta*.

Italica, *Sevila la vieja*, teste Moroll, colonia & urbs fuit Hispaniæ Bæticæ, apud Bætim fluvium, Hispali vicina, patria Silii Poetæ, trium Augustorum quoque natale solum, Traiani, Hadriani, & Theodosii senioris, à Scipione Africano condita, teste Ioanne Mariana. Aliis est *Alcala del Rio*, oppidum inter Hispalim 4. & Castrum Album 3. leuc. olim urbs episcopalis sub Archiepiscopo Hispalensi. *Plin.* *Ptol.*

Ita-

Plin. Itani, *Aytona*, populi & oppidum Hispaniæ citerioris, in Catalaunia, ab Ilerda urbe 3. leucis in austrum Octogesam versùs. Marchionem habet antiquum.

¶ Itani populi fuere Hispaniæ Tarraconensis circa Pyrenæi montis radices, teste Plinio; sed longè ab Ilerda.

Herod. *Ptol.* Itanus, *Paleocastro* Sophiano & aliis, oppidum Cretæ, apud Itanum promontorium, (de quo Plinius) in ora australi, ubi orientalis incipit, inter Ampelum & Samonium promontorium.

Ovid. Itargus, fluvius Germaniæ, Visurgis Ptolemæo. De quo Ovidius ad Liviam:

Decolor infecta testis Itargus aqua.

Steph. *Suid.* Itea, *Segura* Laonico, urbs Phrygiæ, seu potiùs Paphlagoniæ, unde Othomana familia, latè in Asia, Europa, & Africa imperans, originem duxisse fertur, ab ora maris Euxini 250. stadiis in austrum recedens.

Strab. *Plin.* *Ptol.* *& al.* Ithaca, *Isola del Compare* vel *Val di Compare*, & à Turcis *Phiachi*, teste Leunclavio, dicta, insula maris Jonii, Cephaleniæ propinqua, ab ea 5. mill. pass. versùs Ætoliam & Peloponnesum distans, ab Araxo promontorio 22. in occasum, ipsa circuitu 25. patens, (cui Ulysses imperavit) cum urbe cognomine, Alalcomene à Plutarco, Alcomenæ à Stephano dicta: ubi lepores non vivunt. Ovidius libro 1. tristium elegia 4.

Nec mihi Dulichium domus est, Ithacave, Samosve.

Hinc Ithacus nomen gentis. Virgilius libro 3. Æneidos:

Sum patria ex Ithaca, comes infelicis Ulyssei.

Hinc Ithacejus, a, um; ut Ithaceja conjunx apud Poetas, id est, Penelope.

¶ Ithaca, *Val di Compare*, Græcis *Theachi*, insula est inter Cephaleniam ad occasum & Echinadas ad ortum. Dicta fuit Nericia à Dionysio Afro; fuitque Ulyssia patria. Nunc subest dominio Turcarum; suntque tantùm in ea aliquot vici, 30. circiter milliaribus distat ab Araxo promontorio in occasum.

Plin. *Capel.* Ithacesiæ, insulæ tres parvæ Brutiorum, contra Vibonem, ad sinum Hipponiatem, quarum una *Bracer*, altera *Prara*, reliqua *Torricella*, teste Bartio, vel *Torricella* nominatur.

Strab. *Pauf.* *Diod.* *& al.* Ithome, arx Messeniæ, in monte illi imminente, non secus ac Acrocorinthos Corintho: quas arces Demetrius Phalereus Philippo Macedoni capiendas suadebat, sic enim bovem, hoc est, Peloponnesum, utroque cornu teneret. Ea nunc *Grebogia*, Nigro teste, dicitur. De quo Statius libro 4. Theb.

Plenaque Messena: montanaque nutrit Ithome.

¶ Itrum, *Itri*, oppidulum regni Neapolitani, intra montes situm, in provincia Terræ Laboris, medium inter Fundos ad occasum & Formias ad ortum, aliquot tantùm milliaribus ab ora maris Tyrrheni. Quibusdam est Mamurrhæ antiquorum.

Plin. Ituci, colonia & urbs Hispaniæ Bæticæ, quæ & Virtus Julia, teste Plinio, interiit.

Ptol. Ituna, *Eden & Ziden* Camdeno, fluvius sive æstuarium Albionis, per Cumbriam, regionem Angliæ ad occasum Scotiæ conterminam apud Carleolum urbem, nec procul à Solveo fluvio Scotiæ in mare fluens.

¶ Ituna, *Eden*, fluvius Angliæ. Oritur in Westmaria provincia; deinde per Cumbriam fluens, ibi Carleolum rigat, & paulò infrà se exonerat in mare Hibernicum & Itunæ æstuarium, quod nunc *Solevvay frith* dicitur, id est, Solveum æstuarium, inter Angliam & Scotiam.

Strab. Ituræa, quæ & Trachonitis, *Bucar*, teste Guillelmo Tyrio, regio Palæstinæ, Cœlesyriæ finitima, seu pars illius. Populi Ituræi. Ituræus etiam nomen gentis apud Poetas. Lucanus libro 7.

Tunc & Iturai, Medique, Arabesque, soluto.

Vide Trachonitis, quæ regio Syriæ est, in Arabiæ confinio, apud Alsadomum montem.

¶ Ituræa, quæ & Peræa, regio parva Palæstinæ, seu Judææ, trans Jordanem fluvium, & inter Samariam & Arabiam. Ituræi ipsi erant gentes cum Tribubus Gad & Ruben immixtæ.

Mel. *Ptol.* Iturissa, *Tolosa*, oppidum præclarum Hispaniæ, in finibus Vasconum, Guipuscuæ regionis primarium, inter Victoriam urbem 12. & Fontem Rapidum 7. leuc. à Pompelone urbe 12. in Corum. Alia est *Sanguesa*, oppidum Navarræ amplum, à Pompelone 7. leucis in ortum. Sed hoc potiùs Suessasium quàm Iturissa esse videtur.

¶ Iturissa, oppidum Vasconum, in Hispania, ab aliis Nementurissa dicitur, & quibusdam est *Sanguesa*, urbs Navarræ superioris. Aliis autem, teste Brietio, est *Olite*, urbs etiam Navarræ, ad amnem *Cirados*, qui paulò infra cadit in Aragonium fluvium. 7. leucis distans à Calaguri in ortum, & 6. à Pompelone in austrum.

Ityræi populi. Vide Ituræi. Virgilius libro 2. Georgicorum: *Virgil.*

Cornus: Ityraei taxi curvantur in arcus.

Sunt qui Ityræus ab Ityra urbe Parthiæ deducant, Ita ut arcus Ityræi & Parthici idem sint.

Itys, *Affin*, teste Camdeno, fluvius Albionis, in ora Scotiæ occidua decurrens, inter Tarvedrum & Epidium promontoria, qui aliis est *Hea*, contra Ricinam insulam in mare exiens. Fuit & Itys filius Terei Regis, in phasianum avem conversus: cujus fabula apud Ovidium. *Ptol.*

¶ Itzehoa, *Itzeho*, urbs parva Daniæ, in Holsatia propria, ad Storam amnem, & in ipso limite Stormariæ. Vix 2. milliaribus Germanicis distat ab Albi fluvio & à Glucstadio urbe in Eurum.

¶ Ivanogroda, seu Russica Nerva; *Ivanogorod*, arx Ingriæ permunita; sub dominio Svecorum. Vide Narva.

Jucatania, *le Jucatan*, regio Americæ septentrionalis, in modum Peninsulæ in mare Boreale excurrens inter sinum Honduræ ad ortum & sinum Mexicanum ad occasum; estque para Novæ Hispaniæ latè sumptæ. Habet ad austrum provincias Chiapam & Veram pacem. Ejus circuitus est 230. leucarum Hispanicarum circiter. In ea sunt quatuor urbes, nempè Emerita, regionis caput, Vallisoletum, Campecia, & Salamanca; subestque dominio Hispanorum.

¶ Juda, una ex duodecim Tribubus Israel, ceteris longè major, & in qua maxima pars Judææ regionis propriè. Habet ad ortum mare Mortuum, ad Boream Tribum Beniamin, ad occasum Tribus Dan & Simeon, & ad austrum Idumæam regionem; extenditurque etiam ad mare Syriacum versùs Satrapias Philistinorum. Centum & quindecim urbes primùm obtinuit, & divisa fuit in undecim partes.

Judæa, regio notissima Palæstinæ, inter Samariam ad Arctos & Idumæam ad austrum, mare Syrium ad occasum, & Arabiam petræam ad ortum, Iordane fluvio Asphaltiteque lacu discreta, attingens: in qua Hierosolyma urbs clarissima. Huic soli balsamum, omnibus odoribus prælatum, ferre à natura concessum est, teste Plinio libro 12. capite 5. Populi Iudæi, *Giudei* Italis, *Iewes* Anglis, *Chefout* Turcis, teste Gyllio. Hinc Iudaicus nomen gentis, ut Iudaicum mare, id est, Syrium, quæ Iudæam alluit; De Iudæa Lucanus libro 2. *Strab.* *Plin.* *Ptol* *& al.*

Incerti Judæa Dei, mollisque Sophene.

Iuvencus libro 4.

Iudaamque petit, qua pinguia rura silenter,

Claudianus libro 1. in Eutrop.

Nutrit Iudaicis qua pingitur India velis.

De Iudæis Horatius libro 1. serm. satyra 9.

-Hodie tricesima sabbata. Vin' tu

Curtis Iudæis oppedere?

¶ Iudæa, ratio Syriæ meridionalior, parva, sed nobilissima, quæ antiquissimis temporibus dicta fuit Terra Chanaan, posteà Terra Promissionis, & Palæstina. Tempore Romanorum dicta fuit Iudæa, nunc autem à Christianis dicitur Terra Sancta, *la Terre Sainte* Gallis quamvis Iudæa strictiùs sumpta complectatur tantùm Tribus Iudam, & Beniamin. Tota autem regio subest dominio Turcarum, sed deficiunt incolæ in dies propter frequentes incursiones Arabum. Aliàs divisa fuit Iudæa in duodecim Tribus, quarum nomina & situm videbis in voce Tribus, quæ omnes etiam in unicum, tandemque in duo regna descriptæ sunt sub nominibus Israel & Iuda: Iudæa autem omnia Christi ætate divisa fuit in partes sex, in Galilæam, Samariam, & Iudæam propriè dictam, quæ cis Iordanum fluvium & ad mare Mediterraneum, & in Trachonitidem, Ituream sive Peræam, & Idumæam, quæ trans Iordanem & in mediterraneis positæ sunt. Iudæi autem, qui & Hebræi, *Iuifs* Gallis, *Iudeos* Hispanis, *Iuden* Germanis, gens quæ quondam Palæstinam habitavit, nunc autem per totum orbem terrarum dispersa vagatur, nusquam proprium locum possidens, ubique & apud omne genus hominum odiosa & tributaria; sed à Gallis, Anglis & Hispanis ejecta.

¶ Iudenburgum, *Iudenburg*, urbs Germaniæ, in Stiria superiori ad Muram fluvium, quibusdam Sabatinca antiquorum, in Norico, 9. milliaribus Germanicis distat à

Grecio in occasum, & vix 2. à confinio Carinthiæ, sub dominio Austriacorum,

¶ Judia, *Judia*, seu etiam *Odiaa*, urbs Indiæ, regni Siami caput, quæ Samarade antiquorum creditur à quibusdam. Ampla est & cultissima. 30. leucis circiter distat ab ora Oceani Indici in Boream, ad amnem Menanum, ferè 130. leucis Gallicis ab urbe Peguvia in meridiem; estque sedes Regis Siami à pluribus annis, & emporium celebre, in planitie perampla.

¶ Ivenna, *Jaunstein*, oppidum Germaniæ, in Carinthia inferiori, versùs montes, 2. tantùm milliaribus Germanicis à Volcmaria in austrum, & in limite Carniolæ.

Ptol. Ivernia, insula, *Irlanda*. Vide Hibernia, uti à Cæsare nominatur.

Ptol. Iverois, *Dunkeran*, teste Camdenu, urbs Hiberniæ episcopalis sub Archiepiscopo Cassiliensi, in Momonia, apud oram meridionalem & occiduam, olim primatia, nunc verò non obscura, à Corcagia 60. mill. in occasum, à Galiva supra 60. in austrum, à Cassilia supra 70. Sed Duncheranum urbs est maritima, Ivernis autem apud Ptolemæum mediterranea. Aliis propterea *Ganaforda* videtur.

¶ Ivernis, *Dunkeran*, teste Camdeno, *Donekyne* incolis, urbs est, Comitatus Desmoniæ caput, ad æstuarium Jerni fluvii, vulgò *Maire Flud*, 15. milliaribus circiter ab Oceano, uti 45. à Corcagia, 60. à Cassilia in Circium, & 70. à Galliva. Portu gaudet capaci, sed sensim deficit. Ibi aliàs etiam Iverni populi.

Ptol. Jusicum seu Juphicum, *Sassoferrato*, ut aliquibus videtur, oppidum Umbriæ præcipuum, apud Sentinum oppidum excisum, Fabriano oppido Piceni amplissimo vicinum, inter ipsum & Pertiam 7. mill. pass. à Fossato 4.

Tab. Jugantes, populi Britanniæ, *Ugains* adhuc, teste Camdenu, dicuntur, in Angliæ ora, apud Cantium. (An Cantiani sunt, quos Britanni *Y-Gaint* vocare solebant, an corruptè pro Brigantes scribantur, subdubitat Camdenus.)

¶ Jugu, *Jugon*, oppidulum Galliæ, in Britannia minori, juxta amnem *Arguenon*. 7. leucis distat à fano S. Brioci in ortum Rhedones versùs, & 5. tantùm ab ora maris Britannici.

¶ Jugra sive Juhra, *Juhorski*, provincia est septentrionalis Moscoviæ, propè mare Boreale, & inter Petzoram provinciam & Condoram. Sunt tantùm in ea aliquot portus in ora littorali, quanquam à quibusdam ponatur in eo tractu Juhora oppidum.

Vet. itin. Jugum Ceretanorum, *Puyg Cerdan*, oppidum Hispaniæ citerioris, in Catalaunia, ad Pyrenæi montis radices, à Ruscinone sive Parpiniano 12. leuc. Orgellam versùs.

¶ Jugum Ceretanorum, *Puigcerda* incolis, *Puygcerdan* Gallis, oppidum est Cataloniæ, ad Secorim fluvium, intra montes, Comitatus Ceretaniæ caput. 14. leucis distat à Parpiniano in occasum, uti una leuca à Julia Libyca, & 6. ab Orgela in ortum; estque in ipso limite Galliæ.

¶ Juhones, populi Germaniæ fuere, ubi postea Bructeri, & nunc pars Veteraviæ & Diœcesis Trevirensis Cluverio & aliis.

Tab. Juhonum, *Hoye*, colonia & oppidum etiamnum amplum Belgii, ad Mosam, inter Leodium & Namurcum urbes. Vide Hujonum.

¶ Ivíniacum, *Joigny*, oppidum Galliæ, aliàs Burgundiæ, nunc Campaniæ provinciæ, in colle, ad Icaunam fluvium, cum castro Comitis & ponte. 6. leucis distat ab Antissiodoro in Boream.

Scrip. ¶ Jula, Arabiæ felicis urbs, teste Ptolemæu.

Germ. Julia, *Gialiers*, regio Germaniæ inferioris, Ducatus titulo insignis, inter Coloniam Agrippinam & Trajectum ad Mosam, sub qua Eyfalia regio ad meridiem magna ex parte continetur, ad Boream Geldriæ contermina. In qua Juliacum urbs primaria. (*Vide Juliacensis Ducatus.*)

Marti. Julia, quæ Plinio & Antonino Fidentia, *Borgo di S. Donino*, urbs Galliæ Togatæ, inter Placentiam 20. & Parmam 15. mill. pass. quæ diù sine sede episcopali fuit, nostra tempestate ei restituta, sub Archiepiscopo Bononiensi.

¶ Julia, *Borgo S. Donino*, quæ & Fidentia seu Fidentiola dicta fuit, urbs est oblonga, sub dominio Ducis Parmæ, in regiuncula Statu Buxeti dicta, 13. milliaribus distat à Cremona in meridiem. Ibi sanctus Domninus martyrio occubuit anno 303. teste Baronio.

¶ Julia, *Giula*, urbs munita Transylvaniæ, quæ aliàs Ziridava dicta fuit, ut opinatur Sanso. Sedet juxta amnem *Fekètr Keres*, & propè Sarcadium lacum, 20. milliaribus à Waradino ad meridiem, & totidem à Segedino in Eurum. Capta fuit à Turcis 1566. & ab ipsis oppignorata fuit Principi Transylvaniæ.

Julia Apulum Ptolemæo, urbs Daciæ, Transylvaniæ primaria. Vide Alba Julia. Vet. Insc.

Julis, *Geyl*, teste Mercatore, fluvius Norici, per agrum Salisburgensem decurrens. In Thesauro Linguæ Latinæ oppidum Norici nominatur: cum apud Plinium Julia oppidum sit Galliæ Togatæ. Scrip. Germ.

Julia Cæsares, urbs Mauritaniæ Cæsariensis primaria, priùs Jol, à Juba Rege condita, posteà in Cæsaris honorem Julia Cæsarea dicta. Hic Carolus V. Imperator anno salutis 1541. urbem expugnaturus, insignem cladem, maris tempestate diutina amissa classe ingenti, pertulit. Vide Jol. Plin. Mel. & al.

¶ Julia Cæsarea, urbs Mauritaniæ, nunc, teste Sansone, est *Tenez*, urbs regni Algerii, in ora maris Mediterranei & in provincia Teneza dicta. Sedet ad radices montis, & portu gaudet commodo uti & castro. 125. milliaribus distat ab Algerio in occasum, & ferè 90. à Quiza urbe in ortum. Malè autem interpretantur Algerium plurimi recentiores, ut Sanson docet pluribus in descriptione Africæ. Plin.

Julia Campestris, *Beni Teudi*, teste Marmolio & aliis, *Banimodo*, urbs Mauritaniæ Tingitanæ mediterranea, à Lixo 40. mill. pass. in ortum distans, quæ & Augusti colonia. Babba Plinio dicitur.

Julia claustra, locus intra Alpes Julias, quo ex Carnis in Noricum transitur, *la Chiusa* vulgò, à Glemona oppido Carnorum 14. in Boream Villacum versùs, ab Utino 30. Latin. Pacat.

Julia fama, quæ & Seria Plinio dicitur, oppidum Hispaniæ Bæticæ, apud Anam fluvium, in Lusitaniæ confinio, *Seria* adhuc, teste Floriano, & Tarapha dictum, nunc pagus apud Ayamontem oppidum. Plin.

Julia felix. Vide Berytus. Plin.

Julia liberalitas. Vide Ebora. Plin.

Julia* Libyca, *Lluca*, teste Floriano, vel *Linza*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Aragonia, apud montis Pyrenæi radices, à Cæsaraugusta 30. leuc. in Boream versùs Aquitaniam distans: quæ *Jesu* alius dicitur. (* Λιμμνη in Seldeni manuscripto.) Ptol.

¶ Julia Libyca est *Llivia*, oppidum Comitatus Ceretaniæ, in Catalonia, ad Secorim fluvium, Livia dicta in libro Juliani Toletani de expeditione Wambæ Regis Gothorum: municipium Livianorum mentio apud Sidonium, qui se illic exilium tolerasse scribit. Distat 15. leucis in occasum à Parpiniano, & una leuca à Jugu Ceretanorum seu *Puigcerda* in ortum; estque in ipso confinio Galliæ. Ptol.

Julia Myrtilis, *Mertola*, oppidum Hispaniæ Lusitanicæ antiquum & præclarum, apud Anam fluvium, in regno Portugallico, inter Pacem Juliam & Sylvam urbem 9. leuc. Serpæ & Mauræ finitimum, ad 4. & 5. leucas dissidens. Plin.

¶ Julia Myrtilis, seu & myrtilis tantùm, *Mertola*, oppidulum est Lusitaniæ trans Anam, versùs confinia Algarviæ, satis munitum, in tractu montuoso, 25. leucis Lusitanicis distat à Pace Augusta in austrum, 9. à Maura, & 4. à Serpa, 3. autem a Sylvi in ortum; subestque dominio Regis Portugalliæ.

¶ Julia nuva, *Giulia nova*, oppidum regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori & in ora maris Adriatici. 20. circiter milliaribus distat ab Asculo Piceno in ortum, & 18. à Penna in Boream.

Julia pietas, (vide Pola) urbs Istriæ. Plin.

Julia restituta. Vide Segeda. Plin.

Julia Traducta. Vide Tingi. Plin.

¶ Juliacensis Ducatus, *Duché de Juliers*, provincia Germaniæ inferioris, inter Rhenum ad ortum & Mosam ad occasum. Rura fluvio in duas partes dividitur; subestque Duci Neoburgensi è familia Bavarica, cum antea habuerit Duces proprios & potentissimos. Terminatur à septentrione Gueldria superiori, ab ortu Diœcesi Coloniensi, ab occasu Ducatu Limburgensi, à meridie Eiffalia & Diœcesi Trevirensi. Dicitur ab incolis *Hertzogthumb van Gulick*. Ejus primaria est Juliacum, *Juliers*, urbs permunita,

Julia.

Tac. Amm. Juliacum, *Gulick & Giulick*, urbs Germaniæ inferioria, Juliæ Ducatus caput, inter Coloniam Agrippinam 6. & Trajectum ad Mosam in occasum 8. leuc. ab Aquisgrano in Cæciam 4. Incolæ Juliacenses; qui Gugerni à veteribus dicti putantur.

¶ Juliacum *Gulick* incolis, *Juliers* Gallis, urbs est munita, ad Ruram fluvium, & Juliacensis Ducatus caput, cum arce fortissima. Pluries capta & recepta fuit, & tandem ab Hispanis reddita Duci Neoburgensi virtute pacis Pyrenæorum anno 1660.

¶ Julienses, Carnorum populi in Italia, teste Plinio, in Julio Carnico, ad radices Alpium.

Scrip. Germ. Julinum, *Wollin*, urbs olim Germaniæ ampla & clara, ut ejus rudera adhuc testantur, in ora Pomeraniæ, in insula continenti vicina, nunc tantùm pagus, olim urbs episcopalis, cui Caminum urbs in eadem ora ad 2. leucas in ortum distans successit, à Stetino 8. in Boream.

¶ Julinum, *Wollin*, urbs aliàs ampla Germaniæ, nunc autem oppidulum tenue Pomeraniæ, in insula Julino dicta nunc *Wollinische Werder*, juxta ramum Oderæ *Diwenow* dictum; quo ex palude *Grofs Hoff* egreditur, vix 3. milliaribus Germanicis ab ora maris Baltici in meridiem, & 7. à Stetino. Fuit aliàs emporium celebre, nunc arce gaudet munita, & subest dominio Svecorum pace Monasteriensi.

Ant. Ptol. Juliobona, *Honfleu*, teste Petro Divæo, vel *Honfleur* oppidum Galliæ Celticæ, in Normannia, apud ostiu Sequanæ fluvii, contra Harefloctum oppidum, à Rothomago urbe 17. leuc. in Boream distans. Sed Turnebo est *Villebon*, pagus finitimus, aliis *l'Islebonne*

¶ Juliobona, oppidum Caletum aliàs, nunc autem urbs Normanniæ, *Honfleur* dicta à quibusdam, Brietio autem, Sansoni, & aliis omnibus est *Lillebonne*, urbs parva propè Sequanæ æstuarium, 6. leucis a Portu Gratiæ in ortum Rothomagum versùs, à qua 8. leucis recedit in Cæciam.

Ptol. Juliobona ultera, *Wien*, & Italis *Viena*, urbs Pannoniæ superioris, ad Danubium, Austriæ caput, & adversùs Turcas optimè munita, amplaque, in Norici & Pannoniæ confinio, quæ Antonino Vindobona, & veteri inscriptioni Ala Flaviana. Vide ibi.

Plin. Ptol. Juliobriga, urbs Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Cantabrorum, quæ Clusio & Taraphæ *Logronna* nominatur, urbs ad Iberum, in Castellæ veteris & Navarræ confinio, inter Nagaram 4. & Calagurrim 8. leuc. Floriano autem est *Oliva*, oppidum Navarræ, & Henrico Coquo est *Aquilar del Campo*. Sed omnes hallucinantur. Nam Juliobrica a Plinio in Cantabris apud fontes Iberi fluvii descripta est, quæ nunc *Fuente d'Ebro*, oppidum vel non longè jacens.

¶ Juliobriga, oppidum Cantabrorum, nunc quibusdam est *Fuente d'Ebro*, vicus ad fontes Iberi fluvii. Aliis autem est *Val de Viesso*, vicus ad Iberum, 5. leucis Hispanicis ab ejus fontibus in ortum, & in Castella veteri, 20. circiter leucis à Logunno in occasum.

Script. Gall. Juliodunum, *Lodun*, teste Paradino, oppidum Galliæ Celticæ haud obscurum, in finibus Pictavorum, medium inter Ambaciam ad ortum & Luxinnam ad occasum 24. leuc. inter Pictavos vero & Semurium 7. Andegavos versùs.

¶ Juliodunum, *Loudun*, urbs est Galliæ, in Pictavensi provincia, in colle, a qua regiuncula adjacens dicitur *le Loudunois*. 6. leucis distat à Salmurio in austrum, 10. à Pictavio in Boream, & 18. tantùm ab Ambacia.

Ptol. Juliola, *Longosardo* Nigro, seu *Lugosurda* aliis, oppidum Sardiniæ exiguum in ora Boreali, ex adverso Bonifacii oppidi Corsicæ.

¶ Juliola, oppidolum Sardiniæ, nunc est *Castro Doria*, in ora occidentali, ubi incipit Borealis, 10. milliaribus distat a Tibulo in septentrionem versùs Fretum Taphros, Cluverio, Brietio, & aliis testibus.

Ptol. Juliomagus, Andes Cæsari, Audegavi Plinio & aliis, urbs Galliæ Celticæ episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi, inde 30. leuc. in occasum, Nannetes versùs, 16. Ducatus & academia, & Andegavensis regionis caput, *Angers* vulgò.

Tab. Infc. Juliomagus altera, *Pfullendorf*, teste Rhenano, urbs Germaniæ, in Svevia Cisdanubiana, inter Constantiam 5. & Tubingam urbem Ducatus Wirtembergensis trans Danubium in Boream 6. leuc.

¶ Juliomagus, oppidum Germaniæ quibusdam, est vicus *Pfullendorf*, Cluverio autem est *Dutlingen*, oppidum Sveviæ, ad Danubium fluvium, ditionis Virtembergensis, 5. milliaribus Germanicis à Scafusia in Boream, uti 7. a Constantia etiam in Boream, & 7. a Tubinga in meridiem.

Plin. Ant. Ptol. Juliopolis, urbs Bithyniæ, seu Phrygiæ magnæ, in confinio, episcopalis sub Archiepiscopo Sardiano, inter Dadastanam ad occasum 26. & Ancyram Galatiæ in ortum 65. mill. pass. ex Itinerario Antonini.

Strab. Juliopolis, à priore, ut videtur, diversa, urbs Bithyniæ, apud Olympum montem, ex Gordo vico urbs effecta, teste Strabone. Juliogordus Ptolemæo, *Begasar* hodie, urbs clara, ab Ancyra 100. mill. pass. in occasum recedens.

¶ Juliopolis, urbs Bithyniæ, quæ etiam Gordiocome dicta fuit, & nunc *Begasar*, teste Castaldo. Eadem est cum superiori, ut opinatur Ortelius cum aliis.

Ant. Julium Carnicum, *Zuglio*, oppidum olim Carnorum, intra Alpes Julias, seu Norici, urbs quondam præcipua, teste Ptolemæo, nunc pagus. Vide Carnicum Julium. Quidam Goritiam esse putant, ut apud Thesaurum Linguæ Latinæ, ubi pro *Goritia* scriptum est *Golitia*.

¶ Julium Carnicum quibusdam est *Zuglio* incolis, *Zeil* Germanis, vicus Forojuliensis provinciæ, propè fontes Buti amnis, ad radices Alpium, 4. milliaribus à Ponte Fellæ in occasum. Sed nulla ibi via strata est. Lazius autem credit Julium Carnicum esse *Pontafella*, id est, Pons ad Fellam amnem, oppidum medium in Foro-Julio, & medium in Carinthia situm, 6. milliaribus Germanicis ab Utino in Boream, & 7. à Villaco in austrum, ubi transitus Alpium: quod probabilius: 5. autem milliaribus distat a Juliis claustris in Boream.

Plin. Julium præsidium, quod & Scalabis Plinio, Scalabiscus Ptolemæo, *Santaren*, urbs olim clarissima Lusitaniæ, & conventus multarum urbium, nunc oppidum amplissimum ad Tagum, ab Ulyssipone 13. leuc. in ortum Toletum versùs. Aliis est *Trugilla*, urbs Lusitaniæ, in Extremadura. Sed Morali, Varrerio, Olorio, & aliis, *Santaren* indigitantibus, credendum.

¶ Junamensis regio, *Iunam* seu *Jannam*, provincia est ampla regni Sinarum, supra Tunquinum regnum, & maximè ad occasum extensa, versùs Indiam extra Gangem. Ejus urbes sunt Junamum, *Iunam*, Mealcanum, *Mealcan*, Linganum, *Lingan*, & Talium, *Tali*.

¶ Junamum, *Iunam* seu *Iunnam Fu*, urbs ampla regni Sinarum, & provinciæ cognominis caput, in mediterraneis, & juxta lacum parvum cognominem, teste Martino Martinio.

¶ Juncalaonum, *Juncalaon*, urbs Indiæ ulterioris cum portu in ora sinus Gangetici & in ditione Regis Siami; distatque centum milliaribus ab urbe Ligoria in occasum, & 400. circiter ab urbe India regni primaria in austrum.

Ant. Plin. Juncaria, *Jonquera*, oppidum Hispaniæ citerioris, in Catalonnia, inter Helenam 5. & Gerundam in meridiem 8. leuc. occurrens, Ficeriæ propinquum ad 3. leucas. * Jugaria Ptolemæo in codice Græco. Ibi campus Juncarius, teste Strabone (* in nonnullis exemplaribus Ἰουγκαρία, in Seldeni manuscripto .)

¶ Juncaria, *Junquera* incolis, *Jonquera* Gallis, oppidulum est Cataloniæ, in regiuncula *Ampurdan* dicta, ad radices montium Pyrenæorum, & juxta transitum *le col de Portus* dictum; estque inter Helenam ad Boream & Gerundam ad meridiem, in ipso confinio Galliæ & Comitatus Ruscinonensis, & 3. leucis ab ora maris Mediterranei.

Junganni, populi Liguriæ, corruptissimè pro Ingauni in Thesauro Linguæ Latinæ scribuntur.

¶ Juniuladislavia, *Inowladislaw* Germanis *Inowloc* Polonis, urbs parva Poloniæ majoris, Palatinatus Juniuladislaviensis caput, in Cujavia, ad Notesium fluvium, cum arce alias munita, 7. milliaribus Germanicis ab Uladislavia in occasum, & vix 2. a Guploslaen in Boream.

Aim. Junnu, *Juine*, teste Ortelio, sed mihi *Yonne* videtur fluvius Galliæ Celticæ, qui ex Burgundia Ducatu per Senonas in Sequanam fluvium defertur.

Plin. Junonia, Heras Ptolemæo, *Madera*, teste Nigro, insula una ex Fortunatis, Hispaniæ propior, a Gadibus 564. leucis Hispanicis in meridiem, versùs Autololam 100. distans, sic à lignorum copia ab Hispanis nominata. Sed ex Plinio Junonia 750. mill. pass. recedit, versùs

aùs Fortunatas 250. ex quo nequit esse quæ *Madera* nunc dicitur; nisi quia dicat duas esse apud Plinium hujus numinis insulas, quarum remotior 270. mill. pass. distet, propior verò sit *Madera*. Vide Heras & Helii.

¶ Iunonia, insula una ex Fortunatis, quæ & Iunonia major, vulgo *Forteventura*, una ex Canariis insulis, maximè ad ortum exteula. Ejus longitudo est 25. leucarum, & latitudo 15. circiter, Dicta fuit etiam alias Herbania Sansone teste; & distat 22 leucis ab ora Africæ, & 16. à Canaria insula. Iunonia minor, altera ex insulis Fortunatis, vulgò nunc *Lancerotta* dicta, & una ex Canariis insulis, teste Sansone. Distat 6. leucis a Iunonia maiori; estque longa 16. leuc. & lata 10. Subest utraque dominio Hispanorum cum aliis Canariis insulis.

Mel. Iunonis ara, Iunonia promontorium Plinio, Iunonis fanum Ptolemæo, *Trafalgar*, teste Tarapha, promontorium & locus Gadium insulæ. Aliis est *Porto di S. Maria*: Sed hoc oppidum est in ora Bæticæ.

¶ Iunonis ara, seu, & meliùs, Iunonis promontorium, in Hispania Bætica, nunc *Cabo Trafalgar*, est in ora occidentali Vandalitiæ, ubi incipit Fretum Herculeum, in parte australiori Hispaniæ, Distat 9. leucis Hispanicis a Gadibus in meridiem, & 10. à Calpe in occasum.

Liv. Iunonis Laciniæ templum, *Nao*, *& Manna*, teste Gabriele Barrio, locus erat in ora magnæ Græciæ, inter Crotonem urbem & Lacinium promontorium, à Crotone 6. mill. pass. in meridiem distans, teste Livio.

Liv. Iunonis promontorium, *Capo Gialla*, teste Nardo, promontorium Peloponnesi, in ora sinus Corinthiaci, contra Sicyonem urbem.

Iunonis sacrum, seu templum, *S. Maria di Carte*, teste Lie. Quinctino Heduo, promontorium Melitæ insulæ, (cum Ital. ædicula) in montis vertice, apud oram littoralem.

¶ Innopolis, Ponti Paphlagonici urbs, in Asia minori. De ea fit mentio in Concilio Nicæno.

¶ Iunxus, fluvius Africæ, in Mauritania Tingitana apud Melam, qui eum proximè Lixum urbem statuit.

Scrip. Ivodium, *Yvois*, oppidum Belgii, in Ducatu Lucem-
Belg. burgensi. Vide Epoissus.

Iulium, *Wack*, teste Lazin, oppidum Pannoniæ superioris, in Hungaria, apud Danubium, medium inter Teutoburgium & Bononiam 3. leucis Hungaricis.

¶ Ivoltum oppidulum est Pannoniæ inferioris, inter Teutoburgum ad Boream & Bononiam ad austrum; quanquam a quibusdam juxta Dravum ponatur. Subest dominio Turcarum.

¶ Iura, *Iura Yl*, insula Scotiæ, ut adiacens ad occasum, & Hebridum una, ad Boream Hylæ insulæ. Habet tantùm aliquot castra in ora orientali.

Cæsar. Iura, Iurassus Straboni & Ptolemæo, mons Galliæ
Plin. Belgicæ, Sequanos ab Helvetiis discludens; non Galliæ Narbonensis, ut scribit Ortelius. Hic variè vulgo nominatur; nam in Genevensium & Equestrium confinio *Mont de S. Claude*, *Iurat & Iurten* dicitur: in confinio Basiliensium *Pierrepart*, & *Botzberg*, ad meridiem *Sobafmat*, *& Blamberg*, ac *Leeberg* ab Helvetiis appellatur: circa ortum Dubis fluvii *Ioux*: aliaque habet nomina; est enim mons, Rhenum fluvium attingens in ortum & Lemanum lacum ad meridiem. De quo Iacobus Sannazarus libro 3.

Ostendit sacrum mons ubi Iura nemus.

¶ Iura seu Iurassus, Gallis *le Mont Iura* seu *le Mont S. Claude*, in cujus parte australi, mons est Galliæ Lugdunensis. Varia pro locorum diversitate sortitur nomina ab Helvetiis & Germanis. A septentrione Rhenum usque porrigitur, & à meridie Genevam atque Bressiam provinciam attingit; cujusque pars minuta, *la Credo* dicta, usque ad Rhodanum fluvium extenditur quatuor leucis infra Genevam.

Præc. Iustiniana prima, quæ & Achridas, Lychnidus Ptolemæo, *l'Ocrida*, & Turcis *Gustendil*, teste Leunclavio urbs archiepiscopalis Macedoniæ, ad Lychnidum lacum, à Dyrrachio 70. mill. pass. in ortum Thessalonicam versus: quæ etiam *Prisrien*, teste Iacobo Luccaro Epidaurio.

¶ Iustiniana prima, quæ nunc *Locrida*, urbs est ampla in excelso colle, ad lacum, in Macedonia, ubi alias Dassaretæ, in Pelasgonia tractu; subestque dominio Turcarum. Ibi natus Iustinianus Imperator.

Præc. Iustiniana secunda, Vlpianum Ptolemæo, Villa Vlpiana Iornandi, *Villa Procopiana*, teste Lazio, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Achridensi Mysiæ superioris, in Dardaniæ & Macedoniæ confinio, Scupi finitima, inde 6. leucis in occasum distans, a Sophia supra 25. in austrum: *Vulpia* nunc.

¶ Iustiniana secunda seu Vlpianum, urbs Mœsiæ superioris, in confinio inferioris, longè a Macedonia in Arctus. 50. milliaribus distat a Scupi in Boream, ut Curop. & 60. à Sophia. Nunc *Vulpia* dicitur, sub dominio Turcarum, & 40. milliaribus distat a Danubio fluvio in meridiem.

Iustiniana tertia Chalcedon, urbs archiepiscopalis Bithyniæ in ora contra Byzantium, teste Curopalate, dicta est.

Iustinopolis, Ægida Plinio, urbs Istriæ primaria, Lib. episcopalis sub Patriarcha Aquilejensi, inde 35. mill. Cano. pass. in ortum distans, in ora littorea, in peninsula, vulgò propterea *Cavo d'Istria* appellata. A Iustino Imperatore illius instauratore nomen habet; inter Tergestum ad occasum 10. & Parentium in ortum 30. mill. *Gafers* Germanis.

¶ Iustinopolis, *Capo d'Istria* dicta, 24. milliaribus distat à Parentio in Boream, & 10. a Tergeste in austrum; subestque dominio Reipublicæ Venetæ.

¶ Iutia, *Iutland*, alias Cimbrica Chersonesus, regio ampla Daniæ regni, & in modum peninsulæ extensa à meridie in septentrionem, & tantùm continenti juncta versùs austrum, ubi terminantur a Germania. Ab occasu habet mare Germanicum, & ad Boream & ortum sinum Codanum seu mare Balticum. Dividitur in septentrionalem & meridionalem. Septentrionalis Iutia, vulgò *Nort Iutland* dicta, dividitur in quatuor partes seu Diœceses, nempe in Ripensem, Arhusiensem, Alburgensem, & Viburgensem, ubi sunt urbes cognominea. Iutia meridionalis. *Sud Iutland*, quæ aliter dicitur Ducatus Slesvicensis, dividitur in septem partes, Sed pars ejus meridionalis subest dominio Ducum Slesvicensium è familia Regum Daniæ. Ibi urbes præcipuæ Slesvicum, Flensburgum, Hadersleba, & Apenroa.

(*Iutiæ urbes*;

Alburgum, Alborch.
Apenroa, Appeurade.
Arhusia, Arhusen.
Coldinga, Koldingen.
Flensburgum, Flensborg.
Fridericopolis, Frederickstadt.
Hadersleba, Hadersleben.
Husumum, Husum.
Ripa, Rypen
Slesvicum, Slesvvick.
Tondera, Tonderen.
Tonninga, Tonning.
Viburgum, Wiborb.)

Iuturna, fons & lacus parvus Latii, apud Numicium fluvium, teste Servio, *Treglio* nunc, teste Giraldo, Val. Max. sic a nympha. Virgilius libro 12. Æneidos:

Iuturnam misero (fateor) succurrere fratri
Suasi.

Est & Iuturna fons Romæ, in Velabro, ubi nunc sacra Vill. ædes S. Mariæ liberatricis.

¶ Iuturnæ lacus ante complures annos aqua per subterraneum meatum deducta exsiccatus est a Cardinale Serra, qui villam eo loci habebat; & salubritatem aeris exsiccato lacu locis viciniis reddidit: quod etiam Inscriptiones Vrbani VIII. Pontificis Maximi ad Castrum Gandulphi positæ testantur.

Plin. Iuvantius, *Tordino*, teste Volaterrano, fluvius Prægutiorum, in Aprutio, Interamnam urbem præterfluens: qui aliis Batinus dici videtur.

¶ Iuvantius fluvius nunc *Trontino* dicitur. Labitur juxta Interamnam seu Teramum in Aprutio ulteriori, & in sinum Venetum se exonerat.

Ant. Iuvavia, Iuveuse seu Iuvaviense castrum libro Notitiar. *Saltzburg*, teste Othone Frisingensi, cum Lazio & aliis, urbs archiepiscopalis Norici, in Bavaria, ad Iuvavium fluvium, quæ Lauriaco urbi Norici ad Danubium, olim metropoli, nunc excisæ, successit, inter Oenipontem 17. & Lincium 15. leucis. à Monacæto 17. Villacum versùs in ortum 24. Cujus Archiepiscopus regionis, in qua duæ urbes & plura oppida continentur, est dominus.

¶ Iovavia, seu Iuvavium, Ptolemæo Pœdicum, est *Saltzburg*, urbs ampla Bavariæ, ad amnem Iuvavium, 12. mil-

milliaribus Germanicis à Lintio in Circium, et totidem à Paſſavia in meridiem. Ejus ditio adjacens ſatis ampla eſt; diciturque Archiepiſcopatus Salisburgenſis, *Ertzbiſthumb Saltzburg* incolis. Subeſt tota dominio Archiepiſcopi, & aſt inter Bavariæ Ducatum ad occaſum & Auſtriam ad ortum.

Juvavius fluvius, Juvaviam urbem præterfluens, ex Tauro monte in Carinthiæ confinio ortum haber, ac in Oenum inter Oetingam & Braunodunum Bavariæ arbes influit, vulgò *Saltz*, unde nomen Iuvaviæ, quæ nunc Saliſburgum dicitur.

Prov. Rom. Juvenaclum, *Giovenazzo*, urbs Apuliæ Peucetiæ maritima, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Barenſi, inde 12. mill. paſſ. in occaſum, Barolum versùs 18. Melficto proxima, 3. diſtans. Volaterranus putat eam ſic dici quaſi Juvenia Egnata: ſed Egnatia hinc ſupra 50. mill. paſſ. in ortum recedit apud Monopolim.

Vet. Inſc. Javenatium, *Adbaſſa*, teſte Zanchio, pagus agri Bergomenſis.

Juvencus, ſeu Invectus, ut alii codices habent, fluvius Latii, per Fucinum lacum fluens, à Vibio Sequeſtri Pitoroius appellatus, *Giovenco* Leandro; ſed errat, nam *Plin.* Invectus apud Plinium non fluvii nomen, ſed participium eſt.

Mel. Juverna, inſula. Vide Hibernia, eadem enim eſt. Hæc malè *Iſlande* in Theſauro Linguæ Latinæ indigitatur: *Iſlande* enim eſt Thule. Vide ibi.

¶ Izarium, *Izar*, oppidum Hiſpaniæ, in Aragoniæ regno, juxta Martium fluvium Ducali titulo inſignitum 16. leucis diſtat à Cæſaraugusta in auſtrum Dertuſam versùs.

Steph. Izias, Inia alii legunt, *Carolei*, teſte Barrio, oppidum agri Conſentini, Meneciuæ oppido proximum. Vide Inia.

¶ Izatha, Mauritaniæ Cæſarienſis oppidum, teſte Ptolemæo.

K

¶ KAimachitæ, *kaimachites*, populi Tartariæ magnæ longè latèque diffuſi, juxta magnam fluvium Ghammam, & inter regionem Mongal ad Boream et regna Thibeti & Tangati ad meridiem. Hinc mare ad ortum adjacens dicitur mare kaimachitarum, teſte Sanſone.

¶ Kaniovia, *kaniovv*, oppidum munitum Poloniæ, ad dextram Boryſthenis fluvii ripam, ſupra iotroitam Roſhi fluminis, quà in Boryſthenem cadit, in Ucrania & in Palatinatu Kiovienſi, ſub Colaccis. Diſtat 7. milliaribus Germanicis à Czircaſſia in Boream Kyoviam versùs, et vix tribus infra Trethymiroviam.

¶ Kanbura, *kaufbeurn*, urbs Germaniæ, in Svevia provincia et in Algea tractu, Latinè dicta empt as pagus. Parva eſt admodum, ſed Imperialis jam à tempore Conradi ſecundi, ad amnem Wertacum, quinque milliaribus Germanicis à Memminga in ortum diſtans.

¶ Kecium, ſeu Tunquinum, *Kecio*, quæ & *TunKin*, urbs ampla Indiæ ulterioris, et regni Tunquini caput, ad fluvium cognominem. Vix 40. milliaribus diſtat ab ora litturali et à ſinu Cocinſinæ in Circium, & 250. à confinio Imperii Sinarum in meridiem.

¶ kemi, *kemois*, populi ſunt regni Cocinſinæ, ad occaſum extenſi, inter montes & deſerta.

¶ Kerrienſis Comitatus, *kerry Countie*, quibuſdam Kilkovia, Comitatus Hiberniæ, in Momonia regione, cujus caput Ardarum. Habet ad Arctos Connaciam, & ad auſtrum Deſmoniæ Comitatum; eſtque juxta Oceanum occidentalem.

¶ Kesholmia, *kexholm*, provincia Sveciæ in Finnia regione, alias ſub dominio Moſcorum, nunc paret Sveciæ ab anno 1617. Ejus caput eſt Kesholmia caſtrum, *Kexholm*, in ora lacus Ladogæ, in oſtio fluvii *Vuox*, quod à Rathenis *Carelogorod* dicitur; eique adjacet oppidum, quod ſimul cum arce permunita pridie Nonas Novembris anno 1580. occupavit Pontus *de la Gardie* Gallus, Heros fortiſſimus, qui maxima & penè incredibilia facinora edidit & invictas Moſcorum arces Ivanogorod Jamagorod, Coporiam, et Livoniæ urbem Narvam, cum pluribus aliis anno 1581. Svecorum jugo ſubjecit, ac tandem fluvii Narvæ undis ſubmerſus eſt.

¶ Kiburgium *kiburg* oppidum Helvetiorum, in pago Tigurino, unde aliàs Comites alicujus nominis. Sedet ad amnem *Toſſ*, duabus leucis à Tiguro in ortum Conſtantiam versùs.

¶ Kila, ſeu Koila, *Kile*, provincia Scotiæ. Vide Covalia. *Script. Lib.*

Kilchennia, *Kilkenny*, quaſi Fanum S. Canici, urbs Hiberniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Dublinenſi, in Laginia, à Dublino ad 35. mill. in Africum diſtans, Oſſeriæ & Leiglino propinqua: accademiam habet.

¶ Kilchennia, urbs eſt Lageniæ, Comitatus kilkennienſis caput, ad Nauram fluvium. 50. milliaribus diſtat à Dublino, 20. à Caſſilia in ortum, et 28. à Waterfordia in Boream; eſtque ampla et munita.

Kildaria, *Kildare*, urbs Hiberniæ, in Laginia regione, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Dablinenſi, inter Dublinum ad Boream 20. & Waterfordiam ad auſtrum 40. mill. diſſita. *Prov. Rom.*

¶ Kildaria urbs, Comitatus cognominis caput, in Lagenia. 25. milliaribus diſtat à Dublino in occaſum, & 50. à Waterfordia in Boream.

¶ Kildarienſis Comitatus, *Kildare Countie*, Comitatus Hiberniæ, in Lagenia provincia, inter Comitatum Dublinienſem & Comitatum Regis. Ibi urbs præcipua Kildaria.

¶ KilKennienſis Comitatus, *KilKenny Countie*, Comitatus Hiberniæ, in Lagenia provincia. Habet ad occaſum Momoniam et ad ortum Comitatum Caterloghenſem.

¶ Kilmalocum, *Kilmalock*, urbs Hiberniæ, in Momonia provincia et in Comitatu Limericenſi, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi. 18. milliaribus diſtat à Limerico in auſtrum, & 18. à Corcagia in Boream.

¶ Kilmoria, *Kilmore*, urbs eſt Scotiæ, in Knapdalia provincia, ad lacum ſeu æſtuarium *Fynn*; eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Glaſcovienſi. 15. milliaribus Scoticis diſtat à Stephanodino in auſtrum, & 32. à Dumbritonio in occaſum.

¶ Kinſalia, *Kinſale*, urbs Hiberniæ & Momoniæ provinciæ, in Comitatu Corcagienſi. Gaudet portu capaci, eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi. 15. milliaribus diſtat à Corcagia in meridiem.

Kiovia, *Kiovv*, urbs Sarmatiæ, in Lithuania, ad Boryſthenem fluvium, olim archiepiſcopalis et metropolis maxima, nunc exciſa, à Circaſſis urbe 25. leucis in Boream, Smolenſcum versùs ſuper 80. *Script. Ptol.*

¶ Kiovia, *Kiovv* Polonis, *kioff* Germanis, urbs eſt ampla Poloniæ, in Volhinia inferiori, cum arce munita. 40. leucis Polonicis diſtat a confinio Moſcoviæ in occaſum. Varias experta eſt vices à viginti annis. Sed hiſce ultimis temporibus data fuit Moſcis per Coſaccos. Magnificam olim & amplam urbem fuiſſe teſtantur murorum ruinæ, ferè octo milliarium circuitu eam ambientes, ut & Templum in ea ſplendidum. Ipſa civitas versùs ſeptentrionem ædibus repleta eſt, ac caſtro et militaribus ſtructuris munita. Reliquam partem versùs occaſum et meridiem ligneum ſeptum ambit. Condita fuit kiuvia a kio Principe quodam Ruſſico anno 861. & ab eo tempore ſedes fuerat Imperii Ruſſici, poſteaque habuit Principes proprios. Anno 1615. capta fuit & vaſtata à Tartaris, & ab illo tempore nunquam compos fieri potuit antiquæ magnificentiæ.

¶ knapdalia, *knapdaile*, provincia Scotiæ versùs occaſum, & inter provincias Lornam ad Boream & Caotieram ad auſtrum. Ejus præcipua urbs eſt kilmoria.

¶ kockenhaſium, *kockenhauſ*, oppidum eſt Livoniæ in Litlandia provincia, ad Dunam fluvium, aliàs juris Polonici, nunc Svecici. 70. milliaribus diſtat a Riga in ortum.

¶ Kola, *kola*, oppidum Lapponiæ Moſcoviticæ, cum portu ad oſtia fluvii cognominis in ora Oceani Glacialis. Valdè frequentatur à Batavis. In viciniis eſt etiam lacus *Kola* dictus.

¶ Koniaberga, *Konisberg*, Pruſſiæ Ducalis urbs primaria. Vide Regiomons.

¶ Korſuma, *Korſum*, oppidum Poloniæ, in Ucrania ſeu Volhinia inferiori, ad Roſsi fluvii ripam, à Rege Stephano conditum anno 1585. Ibi Poloni memorabili clade affecti fuere à Coſaccis anno 1648. Diſtat novem leucis Polonicis à Czircaſsia in occaſum.

¶ Kudacum, *kudach* ſeu *kudak*, oppidum Poloniæ, in Ucrania et in Palatinatu kiovienſi, in dextera Boryſthenis ora, infra Samaræ fluvii confluentes

muunitum à Polonis anno 1637. ad coercendos Cosaccos, oo in mare Euxinum icrumperent, Nunc occupatur à Cosaccis ab aono 1648.

L

¶ LAaтba, Arabiæ felicis urbs apud Ptolemæum.

¶ Laba, Arabiæ felicis urbs, versùs Elaniticum sinum, teste Ptolemæo.

¶ Labaca, Indiæ intra Gaogem urbs, in regione Pandanorum, teste Ptolemæo.

Prov. Rom. Labocum, olim Nauportus, *Labach*, & *Laybach*, urbs Norici, ad fluvium cognominem, episcopalis sub Archiepiscopo Salisburgensi, inde 36. leucis, Carniolæ regionis caput, à Vacocio (seu Villaco) urbe Carinthiæ 12. leucis in ortum, à Paulo II. Pontifice Maximo cum Nova Urbe, Urbe Austriaca, sede episcopali exornata anno salutis 1468. Hic sanguis, ex vino albo ad consecrationem adhibito conversus, rubei coloris adservatur, sic Sacerdote dubitante effectus.

¶ Labacum, *Laabach* incolis, *Lubiana* Italis dicitur. 9. leucis distat à Tergeste in Boream; creditarque à multis Emona antiquorum, Sansone, Brietio, & aliis testibus, qui existimant Nauportum esse *Klein Laabach*, seu parvum Labacum, oppidulum ad amnem cognominem, duabus leucis supra in meridiem.

¶ Labaois, insula Arabiæ felicis, in mari Indico apud Plinium.

Sil. Labarus, fluvius Insubrum, qui à Plinio & aliis Lambrus dicitur.

Liv. Labeatis, lacos Dalmatiæ, apud Scodram urbem, *Lago di Scutari*, ambitu 130. mill. pass. patens, montibusque undique septus, nisi ad Septentriones. Populi Labeates Plinio & Livio, quorum urbs Scodra, lacum prædictum incolentes.

¶ Labearis lacus, *Lac de Scutari*, seu *lac de Ponta* incolis, lacus est Albaniæ, in mediterraneis, circuitus tantùm 60. mill. pass. circiter.

Prov. Rom. Labellum, *Lavello*, urbs Apuliæ Peucetiæ, in Lucaniæ confinio, apud Aufidum fluvium, à Venusia 6. mill. pass. in Boream, Canusium versùs 9. episcopalis sub Archiepiscopo Barensi. Sunt ibi antiquitatis vestigia.

¶ Labellum seu Lavellum, *Lavello*, urbs est parva provinciæ Basilicatæ, in regno Neapolitano, 3. milliaribus ab Aufido fluvio distans, inter Melphim ad occasum & Minecvinum ad ortum, 12. milliaribus à Canusio, & in limite Capitanatæ provinciæ.

Ptol. Laberris, *Pennaflor*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Asturum, inter Legionem & Ovetum 11. leucis.

Ptol. Laberus, urbs Hiberniæ, quæ Camdeno est * *Kildare*, Nigro *Cassil*: sed potiùs *Limerick* est, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Cassiliensi, inde 40. mill. in occasum, ad Sineum fluvium, in Hiberniæ umbilico, inter Waterfordiam ad ortum 42. & Galviam ad occasum 32. (* Camdeno est *Killair*, castrum in Midia regione, Hiberniæ umbilico.)

¶ Laberus oppidum fuit Eblanorum, in Hibernia; sed quid sit nunc non constat. Alii enim opinantur esse *Kildare*, & aliis *Killair* seu *Kellean*, in Media provincia, ad amnem Bovindam.

Liv. Labici populi, Labicum colonia & urbs olim episcopalis Latii, nunc oppidum Ducatus titulo honestatum, medium inter Tusculum, & Anagniam in Boream 12. mill. pass. ab urbe Roma 24. urbs Labici etiam, & Lavici, (quo nomine apud veteres tàm populi quam urbs significantur) & Lavicum dicitur. Unde Via Labicana & Lavicana. Populi verò & Labici, & Labicani Livio. Virgilius libro 7. Æneidos:

Et Sacrana acies, & picti scuta Labici.

¶ Labici, seu Labicum & Lavicum, nunc *Val montone* dicitur, teste Leandro Alberto: quanquam Cluverius credat esse *Zagarolo*, oppidulum magis ad Boream. Hinc via Lavicana, quæ Roma Lavicum ducebat vulgò, nunc *Strada di Valmontone*. Est in Campania Romana & in ditione Pontificia. Credit tamen Lucas Holstenius Lavicum fuisse ubi nunc *la Colonna*, castrum Campaniæ Romanæ in illo tractu, sub Tusculo, quidquid alii in contrarium sentiant.

Cæs. Labieni castra, posteà Monasterium Lobiense, *Lobbe*, & *Lovve*, pagus Belgii cum cœnobio, in Hannonia, apud Binchium oppidum; inde 2. leucis Marieburgum versùs, Laubium, & Laubacum, in vitis sanctorum. Cujus cœnobii Abbas olim etiam Episcopus erat.

¶ Labieni castra seu Lobiense monasterium, nunc *Lobe*, pagus est Hannoniæ, ad Sabim fluvium, propè oppidum *Thuin* vix mill. pass. & in confinio ditionis Leodiensis.

App. Ann. Labinius, *Lavino*, fluvius Galliæ Togatæ, inter Bononiam & Murinam occurrens, à Bononia vix 8. mill. pass. distans, apud quem triumviratus inter Octavianum, Marcum Antonium, & Lepidum firmatus est, circa prædium Servorum fratrum Bononiæ, ex loci monumentis.

¶ Labisco, Galliæ Narbonensis urbs, teste Antonino.

¶ Labocla, Indiæ intra Gaogem urbs, teste Ptolemæo.

Plin. Laboriæ campi & Laborini, *Terra di Lavoro*, (quod nomen posteà toti Campaniæ tributum est) campi fertilissimi circa Capuam, Cales, Calenum, & Siouessam, nunc *Territorio di Gaudo*, teste Sanfelicio.

¶ Labotas, fluvius Syriæ circa Antiochiam, Strabone & Pomponio testibus.

Cic. Labro, portus Hetruriæ, *Livorno*. Vide Liburnus, sic enim aliis dicitur. De quo sic libro 3. Itinerarii:

Virgil. *Occiduo tandem Labronem sole subimus,*

Labyrinthus, locus Cretæ apud Gortynam urbem inextricabilis, in quo Minotaurus à Theseo interfectus est. Virgilius libro 5. Æneidos:

Vt quondam Creta fertur Labyrinthus in alta.

Labyrinthus apud Suidam adagii specie dicitur de studio alicujus rei difficillimo & inextricabili, cujus finem aut exitum reperire non sit.

Ptol. Strab. Pha. & al. Lacedæmon, quæ & Sparta, Polybio & Pausania testibus, dicta est, *Misitra* Sophiano & aliis, urbs clarissima Peloponnesi, in Laconica, ad Eurotam fluvium olim episcopalis sub Archiepiscopo Corinthio, nunc metropolis & ipsa, à Corintho 90. mill. pass. in austrum, inter Methonem ad occasum & Monembasiam ad ortum 60. ab Athenis 145. Populi Lacedæmonii; apud quos furtum non modò permissum, sed & commendatum scribit Aulus Gellius libro 11. capite 18. Virgilius libro 7. Æneidos:

At non sic Phrygius penetrat Lacedæmona pastor.

¶ Lacedæmon, urbs aliàs clara & sine mœnibus, nunc parva. Distat tantùm ab Athenis centum viginti milliaribus in austrum, & 30. à Megalopoli in ortum; subestque dominio Turcarum cum toto tractu.

Cæs. Plin. Lacetani, populi Hispaniæ Tarraconensis, qui Jacetani Ptolemæo esse videntur, & quorum urbs Jacca in Aragonia, à Cæsaraugusta 19. leucis in Boream, inter Suessetanos ad occasum & Ilergetes ad ortum. Eorum regio Lacetania à Martiali memoratur, (sed alii Laletania legunt) & Lacetania oppidum præclarum Jaccæ urbi finitimum, ab ea 4. leucis in meridiem, Cæsaraugustam versùs 15. *Sobrarve* vulgò.

¶ Lacitani, populi Hispaniæ, Sansone & Brietio testibus, fuere versùs Secorim fluvium, & à Pyrenæis montibus ad Rubricatum & Ebrum usque protendebantur, inter Ilergetes ad occasum & Ceretanos atque Ausetanos ad ortum, ubi nunc pars Ilerdensis episcopatus & pars Cataloniæ novæ; sed longè à Jacca in ortum.

Lachis, *Bellena*, teste Brochardo, oppidum Palestinæ. Sed Bellina aliis Cæsarea Philippi urbs eadem est, in Cœlesyria.

Bibl. ¶ Lachis urbs fuit Palæstinæ, in tertia Tribus Judæ parte, & inter Jechiel & Bascath, ubi exercitus Sennacherib Assyriorum Regis ab Angelo percussus est.

Laciacum oppidum Norici. Vide Joviacum.

Ant. ¶ Laciacum, teste Cluverio, est *Gmund*, oppidum Austriæ superioris, ad lacum cognominem seu *Traunsée* dictum, in Confinio Bavariæ, 5. milliaribus Germanicis a Lintio in Austrum, uti 8. à Passavia.

Ptol. Laciburgum, *Lazenitz* Willichio & aliis, oppidum Germaniæ, in Pomerania, apud ostium Oderæ fluvii, à Stetino urbe primaria 3. leucis in Boream. In Thesauro Linguæ Latinæ malè Rostochium (quæ est urbs primaria Ducatus Magnopolitani, maritima, emporium, & accademia) indigitatur.

Strab. Ptol. Plin. Mel. Lacinium, *Capo delle Colonne*, teste Barrio, promontorium magnæ Græciæ, Crotoni urbi finitimum, ab ea 20. mill. pass. ferè in austrum recedens, sinum Tarentinum ex adverso Japygii promontorii (à quo 187.

(for-

(forsan 87.) mill. pass. seu 700. stadiis teste Strabone, a freto Siculo 2300.) claudens, & Scyllerium sinceas, à Cocyntho promontorio australiore, unde sinus Scyllesius incipit, 72. mill. pass. ab Issa insula Illyrici 50. in occasum. Ibi templum erat Junonis Laciniæ. Hinc Lacinius nomen gentis. Ovidius Libro 15. Metamorphoseon:

Italiam venit, præterque Lacinia templa
Nobilitate Deæ.

Et Virgilius libro 3. Æneidos:

Cernitur: attollit se diva Lacinia contra.

Nomen habet a Laceno latrone, quem ibi Hercules interemit.

¶ Lacinium promontorium erat Brutiorum, in magna Græcia, in eo tractu ubi nunc pars Borealis Calabriæ ulterioris. 6. milliaribus distat a Crotone in meridiem, vix 80. à Japygio promontorio in austrum, 56. a Cocyntho promontorio in Boream, 125. ab ora Corcyræ insulæ in occasum, et 600. ferè a mari Tyrrheno in ortum; sed longissimè ab Issa insula. *Capo delle Colonne* dicitur ab extantibus columnis templi Junonis Laciniæ, teste Leandro. Habuit enim Juno Lacinia templum superbissimum ad Lacinium promontorium, ipsa urbe Crotone nobilius, ut Livius tradit.

Lacipea oppidum erat Lusitaniæ, in Extremadura, ab Emerita 20. mill. pass. Toletum versùs.

Ant. Lacippo, *Porthena* Moletio & aliis, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandalia, à Tueci 4. leucis. Sed Mela Lacipponem inter Saldubam & Barbesul describit. Vide Obulco. *Plin. Mel.*

Ptol. Lacmon, vertex Pindi montis, ex quo Æas & Inachus fluunt, teste Strabone.

Lacobrica, *Lagos*, teste Andrea Rescadio cum Vasæo & aliis, urbs Lusitaniæ apud Sacrum promontorium, à Sylvensi urbe 7. leucis distans, à Pharo 14. in occasum, ab Ulyssippone 32. in meridiem. Populi Langobritæ apud Plutarchum. Nomen habet à lacu, & briga, hoc est, urbe, ut auctor est Festus. *Strab. Mel.*

¶ Lacobriga urbs est Lusitaniæ versùs meridiem; in Algarbia, & satis munita, cum arce & portu versùs sinum Gaditanum. 5. leucis Hispanicis distat à Sacro promontorio in ortum, totidem à Sylvensi urbe in Circium, & decem à Pharo in occasum.

Pauf. Laconica, Laconia Plinio, *Zaconia* Moletio & aliis, *Tzaconia* Leunclavio, *Saconia* aliis, regio Peloponnesi, in ora Australi, quæ & Lacedæmonia, teste Strabone & Gratio Poeta, quod in ea Lacedæmon urbs est metropolis. Populi Lacones, qui claves invenisse putantur. Hinc Lacænus nomen gentis. Statius libro 6. Thebaidos:

Tandem insperatus media de plebe Laconum.

Virgilius libro 1. Georgicorum:

Sperchiusque, & virginibus bacchata Lacænis
Taygeta.

Lacones in rebus agendis lunam observabant, nam prælium non nisi in plenilunio ex Lycurgi instituto committebant. Ex quo adagium emanavit *Luna Laconica*, in eos qui promissa aut pacta incerta faciunt, aliquid ne promissum fiat causantes, ut Lacones cùm lunam causabantur, cur aliquid non facerent. Ex Luciano *Laconicus tithymallus* adagium est apud Suidam in lippientes, tithymallus enim multus apud Lacones est visum juvans. Lacones etiam, inter alia, sobrietatis & frugalitatis gratia laudantur, in proverbio dicatur *Laconica cœna* apud Athenæum libro 2. pro cibis parum exquisitis: sic apud Plutarchum in vita Lycurgi. Ubi & *poculum Laconicum* pro potatione moderata apud Critiam. Apud Lacones marmor viride & pretiosum est, apud Tenarum, de quo Statius in Sylv. libro 1. carmin. 2.

-hic dura Laconum
Saxa virent, &c.

¶ Laconica, seu & meliùs, Laconia, provincia Peloponnesi. Cingitur à meridie Laconico sinu, & partim Messeniaco, ab ortu Argolico sinu, à septentrione terminatur Argis, & ab occasu Arcadia & Messenia. enim. Nunc autem simul cum Arcadia uno nomine *Tzaconia* dicitur; subestque dominio Turcarum à duobus seculis.

Strab. Ptol. Laconicus sinus, *Golfo di Colochina* Castaldo & aliis, sinus ingens Peloponnesi in ora australi, inter Messeniacum ad oram occiduam & Argolicum ad oram ortivam, à duobus promontoriis, Tænario ad occasum, Malea ad ortum, terminatus.

¶ Laconicus sinus nunc *Golfo di Castel Rampani* dicitur ut ego didici pluribus à nautis, qui sæpè illas oras lustrarunt; estque in ora Laconiæ provinciæ Peloponnesi. *Plin.*

Laconimurgi, Laconimurgum Ptolemæo, *Lamego* Moletio, urbs Lusitaniæ, in regno Portugallico. Sed situs apud Ptolemæum haud congruit. Vide Lamecea, seu Lamacum.

¶ Laconimurgi, seu Laconimurgium, oppidulum fuit Vettonum, in Lusitania, ubi nunc forsan *Colmenar*, castellum Extremaduræ Castellanæ, versùs montes Carpetanos.

Lactarius mons, Lacteus Procopio, mons Campaniæ circa Vesuvium montem & Stabias, ad Draconem fluvium. Hic Lyctrensia urbs, vulgo *Lettere*, quasi Lactarensia orbs, dicta videtur. *Cassio.*

¶ Lactarius mons aliàs Campaniæ nunc Principatus citerioris, in regno Neapolitano. Vulgò *Monte di Lettere* dicitur ab urbe cognomine cui imminet; estq; inter Surrentum ad austrum & Montem Vesuvium ad Boream, trans Sarnum fluvium. Sed Lucæ Holstenio *Monte Lattario* dicitur, æquali 3. milliariorum intervallo à Stabiis & Leteris distans.

Lactodurum, * *Bedford*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, (sed est *Loughborow*, pagus proximus Leicestriæ, teste Talboto, aliis *Loughborow*) a Londino 50. mill. pass. in Boream Lindum versus. (* De *Bedford* Camdenus ita: Lactodurum tamen esse Antonini affirmare cum aliis non audeo. Alibi igitur *Stony-Stratford*, oppidum Comitatus Buckingamiensis, esse existimat.) *Ant.*

Lactoracium, Lactora Antonino, Lacturum ex veteri inscriptione, Lactoratum ex urbis ipsius monumentis, *Lectoure*, urbs Aquitaniæ episcop. sub Archiepiscopo Auscensi, inde 4. leucis Agenum versùs 5. Condomio propior, 3. distans Armeniaci Comitatus caput: sub quo Castora, Vicus, Nogeronum, Eusa, Barasolonna, Casa alba, & Avæ oppida. *Lib. Prov.*

¶ Lactoracum, seu Lactora, *Lectoure*, urbs aliàs Ausciorum, in Gallia Aquitanica, nunc in Armeniaco Comitatu, in Vasconia, in colle, juxta Ægircium fluvium. Distat 4. leucis ab Aginno in meridiem, 6. ab Auscia in Boream, & 10. a Tolosa in Cæciam.

* Lacuris *Loquera*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Castellæ & Murciæ confinio, inter Caravacam & Ventam Moralem oppida 4. leucis. Hieronymus Zurita Larcuria legit, & *Alarcos* interpretatur, cum Ptolemæus in codice Græco Lacuris habeat. (* Λακουρις in manuscripto Seldeni.) *Ptol.*

¶ Lacus Felix, *Ober Walsee*, vicus Germaniæ, in Austria superiori, ad Danubium fluvium, 5. milliaribus infra Lintium in ortum Viennam versùs.

Lacus regius, Aquæ Regienses Victori Uticensi, urbs fuit Africæ mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Carthaginensi, à Cirta 20. mill. pass. Sic scribit Ortelius, cùm Aquæ Regiæ & Lacus Regius loca diversa sint. Nam Aquæ Regiæ ab Antonino inter Hadrumetum & Sufetulam 50. mill. pass. distantes locantur. *Ant.*

Lade, *Jada* ex tabulis recentibus, insula parva maris Myrtoi. (non Ægæi, ut scribit Ortelius) ante Miletum urbem Cariæ: ubi altera Alleri dicta, teste Pausania. *Herod. Strab. & al.*

Ladeburgum, *Ladenburg*, oppidum Germaniæ, ad Necarum fluvium, in Palatinatu Rheni, via 2. leucis infra Heidelbergam in occasum Manheimum versùs, antea ferè dirutum, nunc utcumque reparatum.

Ladeni populi (qui perperam Gadeni apud Ptolemæum legi videtur) sunt mediterranei sive interiores Scotiæ, inter Meatas ad ortum & Brigantes ad occasum, quorum regio * Laudonia, vulgò *Laudan & Lothian*, in qua Alata castra, urbs primaria, & regia, & accademia, vulgo *Edenburgh*. (* Camdenus dicit esse totam regionem, quæ Tuedæ fluminis ostium & Edenburgi Fortham interjacet.)

Ptol. ¶ Ladeni populi fuere Scotiæ, juxta Ottadinos & Selgovas. Habitabant ubi nunc provinciæ *Lauden*, *Merck*, & *Teysdale*, in Scotia meridionali, Camdeno, Sansone, & aliis testibus.

¶ Ladesta insula est Dalmatiæ, Stephano Ladestum, Tabulis Peutingerianis Ladestris, Porphyrogenitæ Lastobon, Dandulo Landestina, nunc Italis *Lagosta*, Slavis *Lastovo* dicta.

Ladicus mons, *los Cados de Ladose*, mons Hispaniæ Tarraconensis, in territorio Legionensi, Pyrenæi montis ramentum, in via quæ à Legione Compostellam ducit obvius: in cujus jugo hæc inscriptio legitur, *Jovi Ladica*. *Vet. Inf.*

¶ Ladoga, *Ladoga*, seu *Ladeshe ozero* Moschis, lacus totius Europæ amplissimus, pro majori parte, in Svecia, in Kekholmia provincia, & partim etiam in Moscovia re-

regione & provincia Novogardiæ majoris. In Finnicum sinum se exonerat mediante Nieva fluvio, & qui ferè specie 36. milliaribus Germanicis longitudinem & 20. latitudinem dilatat, ejusque Russi via quintam partem, reliquam Sveci possident. Piscium incredibili copia refertus, urbem Kekholmiam salmonum piscatu distat. Ex Russorum opinione nomen ipsi inditum fuit à piscibus quibusdam paulò haleces magnitudine excedentibus, & nullibi in Russia quàm illic captis, qui *Lagdog* nominantur.

Strab. Plin. & al. Ladon, fluvius Peloponnesi, per Arcadiam in Alpheum fluens, ex lacu Pheneo, teste Plinio, oriens, inter Helim & Megalopolim decurrens per agrum Cletoriensem. Ovidius libro 5. fastorum:

Arcades hunc, Ladonque rapax, & Mænalus ingens
Rite colunt.

Ibi pagus cognomen, qui Ladonea Pausaniæ dicitur.

¶ Ladona, *saint Jean de Lausne*, oppidum munitum Galliæ in Burgundiæ Ducatu, ad Ararim fluvium, frustra obsessum anno 1636. ab Austriacis. Dicitur & fanum S. Joannis Ladonensis. Vide ibi.

Ptol. Læa, quæ & Aphrodites, *Isola del Patriarcha*, teste Bordonio, insula maris Africi, Marmaricæ oræ adjacens. Sed apud Ptol. non Marmaricæ, at Cyrenaicæ adjacet, ante Phycuntem promontorium. Est & Aphrodites Ptolemæo insula

Plin. Ægypti ad sinum Arabicum, Insulæ Agathonis finitima.

Læana, urbs Arabiæ petrææ, ad sinum Arabicum. Vide Elana. Scribitor & Læna.

Lædenata, Mœsiæ primæ urbs in libro Notitiarum.

¶ Lædus, fluvius Galliæ, *le Loire*, oritur in Pertico tractu, in vico *de Corves* dicto. Hinc defluit in Carnutensem tractum, ubi Illierias alluit & Castrodunum, deinde Vindocinum, uti & Castrum Lædi in Cenomanis; posteà transiens in Andegaves, Ludium alluit, Flexiam, & Duretallium: & tandem in Sartam amnem se exonerat paulò supra Andegavum.

Lacon ui. Strab. Læmocopia, *Bogazasar* Leunclavio, oppidum Cherronesi Thraciæ apud Sestum. Aliis *Bogazasar* est ipsa Sestos.

Læneus, fluvius Cretæ, Gortynam præterfluens ad quem Europam a Jove raptam ferunt. (Lethæus Straboni & Solino dicitur fluvius Gortynam præterfluens. Læneus forsan in

Ptol. aliquibus codicibus, vel saltem inferioris ætatis appellatio, in quibusdam enim tabulis *Lineo* vulgò dici videtur.)

Læpa magna. Læpia Latinorum Plinio, *Lepe* adhuc dicta, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in ora, apud ostia Anæ fluvii, in Vandalia, ab Ayamonte oppido ad ostia Anæ 5. leucis in ortum distans.

Laertia regna à Virgilio pro Ithaca insula lib. 3. Æneid. *Effugimus scopulos Ithacæ, Laertia regna.*

¶ Laerte, Ciliciæ asperæ oppidum, in Pamphylia, teste Ptolemæo.

Plin. & al. Læstrygones, populi Latii novi, circa Formias urbem excisam incolentes, ubi Læstrigunia regio, & * Lestrigonii campi Plinio, cum urbe cognomine, teste Helychio, quæ & Lamus. Sunt etiam populi Siciliæ, qui & Leontini, teste Isacio, apud Lycophronem. De prioribus Ovidius libro 4. fastorum:

Dux quoque Neritiæ: testes Læstrygones exstant.

(* Læstrigonii campi Plinio sunt in Sicilia.)

• Læna, urbs Turdetanorum, in Hispania Bætica, teste Ptolemæo.

¶ Lætrina, Elidis urbs, in Peloponneso, in qua Pelopis ossa jacebant, teste Isacio apud Lycophronem.

Liv. Lævi, Levi Plinio, populi Liguriæ, qui cum Mariciis Ticinum, teste Plinio, condiderunt, circa Ticinum amnem incolentes. Horum locus adhuc *li Lobi*, in agro Alexandrino apud Maricos, inde ad 2. mill. pass. distans, nominatur, ab Alexandria 4.

Strab. Plin. & al. Lagaria, urbs Lucaniæ excisa, in monte, apud Cylistarnum fluvium, Grumento oppido etiam exciso proxima. Locus adhuc *Lagara* nominatur, & mons cum fluvio *Carnisfaso*, teste Barrio, a Thoriis 30. mill. pass. à Cosano 4. à littore sinus Tarentini 6. in occasum. Non longè Nemæa fluvius decurrit. Vina Lagarina olim, teste Plinio, commendata.

Ant. Lagecium, *Castleford*, teste Camdeno, oppidum olim Albionis, nunc pagus Angliæ, inter Eboracum & Danum in meridiem, Londinum versùs 16. mill. pass.

¶ Lagenia. *Leinster*, pars Hiberniæ insulæ, versùs orientem & Angliam magis porrecta. Hibernicè *Leignigh* dicitur, sub qua novem sunt Comitatus seu provinciæ. Terminatur ab ortu mari Hibernico, ab occasu Connacia, a septentrione Ultonia, & a meridie Momonia, & ejus primaria est Dublinum, totius insulæ caput. Ejus provinciæ seu partes sunt Comitatus Caterlogheonsis, *Comtè de Caterlagh*, Comitatus Dublinensis, *Comtè de Dublin*, Comitatus Kildariensis, *Comtè de Kildare*, Comitatus Kilkenniensis, *Comtè de Kilkenny*, Comitatus Mediæ occidentalis, *Comtè d' East Meath*, Comitatus Mediæ orientalis, *Comtè de Westmeath*, Comitatus Reginæ, *Comtè de la Royne*, Comitatus Regis, *Comtè du Roy*, Comitatus Vexfordiensis, *Comtè de Vexford*.

Lagenia urbes præcipua:

Arcloa, Arcklo.
Caterloghum, Caterlagh.
Dublinium, Dublin.
Kildaria, Kildare.
Kilkennia, Kilkenny.
Laghlinia, Laghlyn.
Molingaria, Molinghar.
Rossia, Roste.
Vexfordia, Vexford.

¶ Laghium, *Laghi*, quæ forsan *Lasaa*, urbs Arabiæ felicis, in ora Oceani Arabici. 9. circiter milliaribus distat ab Adeno in Eurum, & 25. à promontorio Aromatum in Boream, teste Sansone; subestque dominio proprii Principis.

¶ Laghlinia, *Laghlyn*, oppidum est munitum Hiberniæ, in Lagenia & in Comitatu Caterlogensi, ad Brigum fluvium, *Barow*. Distat à Caterloga 60. milliaribus Anglicis in austrum, & 8. à Kilkennio in ortum.

Lagina, oppidum Hiberniæ, in Laginia regione, patria Divæ Brigittæ Virginis, cujus fit mentio in vita ejusdem Virginis. Script. Hib.

¶ Laginia Stephano, Lagina Straboni, Cariæ oppidulum, inter Phryscum & Ephesum. Laginia item, Bithyniæ urbs, teste Stephano.

Lagnus, sinus maris Baltici, apud Cimbricam Chersonesum, *Belt* vulgò, ubi *Langlant* insula ab eo, ut videtur, denominata. Plin.

Lagnutum, *Tenes*, teste Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæsariensis maritimum, inter Quizam ad occasum, & Juliam Cæsaream ad ortum, apud Apollinis promont. quod *Capo di Tenes* dicitur. Ptol.

¶ Lagnotum, oppidum Mauritaniæ, nunc forsan *Mostagan*, ut videre est ex situ, inter Quizam ad occasum & Juliam Cæsaream, quæ est *Teneza*, ad ortum.

¶ Lagous, amnis Sarmatiæ Asiaticæ, ex Cathcis montibus profluens, teste Plinio.

Lagula, *Christiana*, teste Nigro, insula maris Cretici, inter Cretam & Sicinum insulam in Boream vergentem, à qua parum distat in austrum. Alia insula hujus nominis in mari Lycio, seu Pamphylio, antea ostia Glauci fluvii, teste Plinio. Strab. Steph.

Lagussæ, insulæ parvæ maris Ægæi, ante Troadem urbem Mysiæ. Plin.

Lagyra, *Soldadia* seu *Soldaja* Nigro, urbs Tauricæ Chersonesi, in ora australi, inter Criumetopon promontorium ad occasum & Theodosiam urbem ad ortum, apud Characem promontorium, ex præcipuis regionis. Ptol.

¶ Lagyra quid sit nunc, non constat. *Soldadia* enim seu *Sultardarai* indigenis est Caliordi antiquorum, teste Sansone.

¶ Laholmia, *Laholm*, oppidum Sveciæ, in Hallandia provincia, propè oram sinus Codani, alias à Danis munitum. Dicitur etiam *Lau Holm* ab incolis; estque in ipso limite Scaniæ provinciæ, cum castro & portu 7. milliaribus distat ab Helmostadio in austrum, & 6. milliaribus Germanicis ab Helsingoburgo in Eurum.

¶ Lahoria, *Labor*, quæ & *Pengab*, urbs ampla Indiæ, regionis cognominis caput, ad fluvium *Ravè*, in ditione Magni Mogolis, & aliquando ipsius est sedes 180. milliaribus à Multano in ortum, & totidem ab Attochio in Africum, 360. autem ab Agra in Boream. Urbs est splendida, cum palatio superbissimo; & crescit in dies.

Lala, Armeniæ majoris urbs, teste Ptolemæo.

¶ Lalacaum, regionis nomen in Asia minore, apud Cedrenum, Curopalatem, & Zonaram.

¶ Lalandia, *Laland*, insula regni Daniæ, in mari Baltico, propè Falstriam insulam, & ad meridiem Selandiæ insulæ. Ibi urbs Nascovia, probè munita, cum aliquot aliis oppidis. Vix 2. leucis distat à Langelandia insula in ortum; & tenui tantùm freto separatur a Falstria insula.

Lalassis, *Calondo*, teste Nigro, fluvius (& oppidum, ut alibi legitur) Ciliciæ, in Pamphyliæ confinio, ex Isauria oriens. Plin.

¶ Lalenesis, Armeniæ minoris oppidum, in regione Melitena, teste Ptolemæo.

Laletani, * Lacetani Ptolemæo, Leetani Straboni, populi Hispaniæ citerioris, Indigetis finitimi, ab eis in occa- Plin.

fum

sum recedentes, quorum regio Laletania apud Martialem dicitur, quæ magnam partem Catalauniæ complectitur. Martialis libro 7. epistola 53.

Et Laletana nigra lagena sapa.

Laletanum vinum a Plinio libro 14. capite 6 magis copia quam bonitate commendatur. (* *Aetanum* in Seldeni manuscripto.)

¶ Laletani populi fuere Hispaniæ Tarraconensis, inter Indigetes ad ortum & Cusetanos ad occasum, ubi nunc magna pars Cataloniæ, inter Gerundam & Tarraconem; & versùs oram maris Mediterranei.

Lama, Lamaca, & Lamacum libro Conciliorum, *Lamego*, urbs Lusitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Bracarensi, inde supra 22. leucis in Cæciam, Viseum versùs totidem distans, apud Durium fluvium. Sed Lama à Ptolemæo in Vettonibus describitur, ea quę diversa a Lamaco videtur. Vide Lameca.

¶ Lama, urbs Vettonum, in Lusitania, nunc est *Lamegal*, castrum Portugalliæ, ad amnem cognominem, vix 6. leucis a confinie Regni Legionis in occasum, totidem à Guarda urbe in Arctos, 5. a Durio fluvio, et 20. à Lameca urbe ortum versùs, sicque Lama & Lameca diversæ sunt.

¶ Lamasba, Numidiæ civitas Antonino. Ejus quoque meminit Concilium Carthaginense, hinc Lamabensem Episcopum habet Victoris Uticensis fragmentum.

¶ Lambalium *Lambale*, oppidum Galliæ, in Britannia minori, 5. leucis distat a Fano S. Brioci in ortum Rhedones versùs, & 4. tantùm a mari Britannico in austrum.

¶ Lambe, ins. finis Arabici, circa Mnemium, teste Pli.

¶ Lambesca, *Lambesc*, oppidum lepidum Galliæ, in Provincia, propè Durantium fluvium, & 4. leucis tantùm ab Aquis Sextiis in ortum Ammianum versus, & 3. a Salone in Eurum.

Ant. Lambese *Lambesca* nunc, urbs Africæ mediterranea, olim episcopalis cujus meminit Divus Augustinus à Cirta 24. mill. pass. distans in meridiem, à Tamugada 24. Lapesta Ptolemæo.

Suet. Lambrani, populi Insubriæ, circa Lambrum fluvium incolentes, quorum pagus adhuc *Lambra* nominatur.

Mela. Lambriaca, quæ Ptolemæo Flavia Lambris, oppidum Hispaniæ, in ora Callæciæ occidua. Vide ibi.

Plin. Lambrus *Lambro*, fluvius Insubriæ maximè perspicuus, apud lacum Larium & Comum ex monte profluens, perque Eupilim lacum transiens, Modoetiam oppidum amplum & Marinianum interluens, Padoque inter Ticinum & Placentiam urbes exceptus.

Lib. Conc. Lameca, & Lamaca, & Lamacum, (variè enim legitur) urbs episcopalis Lusitaniæ, inter Bracaram & Ægiram, seu Guardam, 14. leucis. Vide Lama.

Lameca, & Lamaca, *Lamego*, urbs Lusitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Bracarensi. 3 tantùm milliaribus distat à Durio fluvio. Media est inter Bracaram in Cœciam, & Guardam in Africum. 12. leucis distat a portu Cale, sub dominio Regis Portugalliæ.

Patimo. Lamellum quæ & Meliaria, *Malora*, insula parva maris Tyrrheni ante Liburnum portum, inde 5. mill. pass. ubi Pisani à Genuensibus classe superati, amisso portu prædicto, mox Sardiniam amittunt, Gregorio IX. Pontifice Maximo, (*Veriùs est scopulus parvus admodum.*)

Lametia, *S. Eufemia*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in ora sinus Hipponiatis, apud ostia Lameti fluvii, a

Lycop. Consentia 22. mill. pass. Hipponium versùs, patria Stephani Geographi. Populi Lametini. Hinc Lameticus sinus apud Aristotelem memoratur, *Colfo di S. Eufemia*, qui & Terinæus, Hipponiates, & Napitinus, a sinu Scylletio 20. mill. pass. teste Plinio, Solino vero 40.

Lycop. Lametus, *Lamete*, fluvius Brutiorum, ex Apennino monte in sinum Lameticum influens, Lametiæque oppido nomen tribuens. Hujus ostium inter oppidum sanctæ Euphemiæ 6. & ostium Angitulæ fluvii 8 mill. pass. Ex quo Lametiam haud esse oppidum *S. Eufemia* suspicor.

¶ Lamis, *Lima*, fluvius Hispaniæ, in Callaicis Bracearis, nunc in Portogallia. Limius est aliis. Vianam oppidum rigat, & paulò infra in Oceanum occidentalem se exonerat, 13. milliaribus ab ostio Minii fluvii in austrum.

Polyb. Cic. Ptol. & al. Lamia, *Domochi*, urbs Thessaliæ mediterranea, apud oram littoream, teste Molerio, ab Heraclea Trachinia urbe Phthiotidis in ora 7. mill. pass. teste Livio, distans. Alia *Lamina* est, *Domochi* verò, Domocus apud Græcos, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Larissæo, aliquibus à Lamia diversa videtur. Vide Demonicus. A Lamia sinus Lamiacus, qui & Oetæus. Vide ibi.

Lamiæ, insulæ parvæ, seu veriùs scopuli maris Ægæi ante Troadem, Lagusis finitimi. *Plin.*

¶ Lamida, Mauritaniæ Cæsariensis urbs, teste Ptolemæo.

Laminitani, populi Hispaniæ Tarraconensis, quorum urbs Laminium, apud fontes Anæ fluvii, abesis 6. leucis, olim urbs episcopalis sub Archiepiscopo Toletano, inde 24. leucis in Eurum, nunc oppidum *Alambra*, in Castella nova, à Consaburo 12. versùs ortum Anæ. Hinc Laminitanus ager Plinio, in quo Anæ fluvii ortus, *Campo de Montiel*, teste Clusio, & *la Mancha d'Aragon*, teste Varrerio, & teste Coquo, *la Mancha sieca*. *Plin.*

¶ Laminitani populi fuere in Carpetanis, quorum oppidum Laminium creditur, *Villa nueva de los Infantes*, seu *Montiel*, locus in vicinia, duobus hinc leucis & 30. à Toleto in Africum. Hinc Laminitanus ager, vulgo *Campo de Montiel* dicitur regiuncula adjacens, inter Montes Marianos ad meridiem & fontes Anæ fluvii in Boream, tractus frumenti maximè fertilis, & aquæ penuria plerumque laborans, propter fontium raritatem.

Laminium. Vide supra.

Lamius est mons Joniæ Endymione celebris, qui inde Lamius cognominatus est. Ovid. lib. 3. de arte amandi: *Ptol. Ovid.*

Lamius Endymion, non est tibi luna rubori.

Vide Latmius.

¶ Lampesa, Africæ propriæ urbs Ptolemæo, ubi Legio 3. Augusta. Vide Lambese.

Lampetia, *lo Cetraro*, teste Barrio, oppidum Brutiorum maritimum, in ora Calabriæ citerioris, inter Blandam ad Boream & Paulam ad austrum 10. mill. pass. à Consentia 26. mill. pass. Videtur idem cum Clampetia & Dampetia Plinio & Livio. Hic Lampetes Stephano promontorium, unde sinus Terinæus inchoatur, à Lampetia supra 40. mill. pass. distans. *Polyb. Steph.*

Lampia, Lampeus Plinio, mons Arcadiæ apud Erymanthum montem, ex quo Lampia fluvius, de quo Plinius, ortum habet, *Elanda* vulgo. De eo Statius libro 4. Thebaidos: *Strab. Pausan.*

Pone facer: tandemque jugis Lampia nivosis.

Ibi etiam oppidum cognominetat teste Atlantio.

¶ Lampis, urbs Asiæ minoris, circa Mæandrum fluvium, teste Niceta.

¶ Lamponea urbs fuit Troadis, teste Stephano, Herodotus eandem Lamponium vocat.

Lampsacus, Lampsacum Plinio, Melæ, & Ciceroni, à splendore nomen habens, *Lampsica* Sophiano, & *Lapsaki* Turcis, teste Leunclavio, urbs Mysiæ, ad Hellespontum, archiepiscopalis, antiqua, & clara, ad ostia Granici fluvii, olim Pityusa, teste Plinio, inter Parium ad Boream & Abydum ad meridiem ad 21. mill. pass. à Callipoli urbe Thraciæ 40. stadiis. Hæc a Xerxe Rege Persarum Themistocli Atheniensi patria exulanti in vinum dono data est. Populi Lampsaceni Ciceroni. Hic Priapus colebatur. Ovidius libro 1. Tristium, elegia 9. *Xena. Strab.*

Et te ruricola Lampsace tuta Deo.

¶ Lampsacus, urbs Asiæ minoris, in Mysia minori, & ad Hellespontum, ubi exit è Propontide. Urbs est satis culta etiamnum, via 5. milliaribus ab ostiis Prosacti fluvii in occasum, sed ferè 30. ab ostiis Granici etiam in occasum 8. milliaribus distat à Callipoli in ortum, & 21. a Pario in occasum.

¶ Lamptemandus, Cariæ regionis insula, in sinu Ceramico, teste Plinio. Vocatur Leptemandus à Stephano.

Lamum, oppidum Latii, quod Fabricius *Marino* indigitat, in via Appia, medium inter urbem Romam & Velitras 20. mill. pass. Sed aliis Marinum Villa Marii appellatur. *Holstenius.*

¶ Lamum, *royaume de Lamo*, regnum est parvum Africæ, in Æthiopia inferiori, & in Zanguebaria regione, versùs fluvium Chimanchum & regnum Melindæ, à quo terminatur ad Boream, uti ab austro regno Pateo. Urbem habet primariam cognominem. Ejus Rex occisus fuit ab Hispanis anno 1589.

Lamus urbs fuit Læstrigonum, propè Formias & Caietam, vel ipsa Caieta, aut ipsæ Formiæ; utrisque enim Lamus Rex dominatus est. Virgilius libro 9 Æneidos: *Virgil. Ovid.*

Terra sorique madent, nec non Lamyrumque, Lamumque.

Lamus item, *Lamo*, urbs Ciliciæ mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Seleuciensi, inter Flaviopolim ad occasum & Irenopolim ad ortum, proxima Tarso. *Ptol.*

¶ Lancastria, *Lancashire*, provincia regni Angliæ, juxta oram maris Hibernici, inter Cestriæ Comitatum ad Meridiem, Westmariam ad Boream, & Eboracensem provinc. ad ortum. Hinc orti Lancastriæ Duces, in historia

An-

Angliæ celebres. In ea sunt Lancastria, *Lancastre*, urbs provinciæ caput, & oppida Mancunium, *Manchester*, & Prestonium, *Preston*.

¶ Lancastria, *Lancastre*, urbs est parva Angliæ, ad fluvii Lunæ ostia, in provincia Lancastria, & in ora maris Hibernici, media inter Carleolum ad Boream & Cestriam ad Austrum.

Ptol. Flor. Lancia, Lance Antonino, postea in Conciliis Viseum, *Viseo*, teste Jacobo Vasconcello, urbs Lusitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Bracarensi, media ferè inter Guardensem urbem & Portum, ad 14. leucas dissita. Hic Viriatus Romanos vicit, & Roderici postremi Gothorum Regis sepulchrum visitur, teste Mariana, qui Lanciam Ovetum interpretatur, ignorans geminam illam esse, unam in Lusitania, alteram in Asturibus. Lancia item & Albianus insulæ sunt Callaicorum, vulgo *Isole di Bajona*, teste Mariana.

¶ Lancia, duplex est, una dicta Lancia oppidana Vettonum, quæ creditur fuisse ubi nunc Castrum *Penna di Francia*, seu Rupes Franciæ, locus celebris propter devotionem erga B. Virginem, in regno Legionensi, intra montes. Lancia altera, quæ & Transcudana, in Lusitania creditur fuisse, ubi nunc urbs Guarda, in Portugallia, quæ crevit ex Igæditæ ruinis, & ideò à quibusdam Igædita nova dicitur. Viseum autem urbs est, ubi alias Verruvium oppidum, testibus Salone, & Briario.

Lancianum, *Lanciano*, urbs regni Neapolitani. Vide Anxanum.

¶ Lancicia, *Lanschet* Polonis, *Lencici* Germanis, urbs Poloniæ inferioris, in colle, Palatinatus cognominis caput, cum arce undique paludibus munita, in scopulo. Vix 10. milliaribus à Warta fluvio distat, & 10. leucis Polonicis à Gnesna in ortum, ad amnem Bsuram. Incensa fuit anno 1656.

Ptol. Lancobardi, *Lombardi*, populi Germaniæ, qui circa Suevum fluvium in Ducatu Mechelburgensi incolentes, egressi è finibus illis, in Italiam profecti sunt, ibiq; victis Gothis, usq; ad Caroli magni tempora imperarunt; à quibus adhuc Gallia Cisalpina maxima ex parte *Lombardia*, quasi Lancobardia, nominatur. Longobardi Aimoino & Paulo Diacono dicti.

¶ Lancobardi, seu, & meliùs, Langobardi, populi fuere Germaniæ, circa Albim fluvium, in Vandaliis, sic dicti à voce Germanica *long*, quòd longa, & *bardt*, quòd barbam notat, teste Paulo Diacono, qui eos ex Scandinavia in Germaniam commigrasse scribit.

Ant. Lancobrica seu Lancobriga, *Langrovia*, oppidum olim, nunc pagus Lusitaniæ, in regno Portugallico, inter Talabricam, & Calem seu Portum Calensem, teste Jacobo Delgado, inde 18. hinc 13. mill. pass. ex Itinerario Antonini. Sed Vasconcello *Afeira*; aliis *Lago*, Talabricæ finitimus.

¶ Lancobriga aliis est à *Feyra*, pagus Lusitaniæ, versùs oram littoralem, in provincia Portugalliæ dicta, inter Durium & Tagum fluvios, propè ostia Durii, & 13. m. pass. à Portu Cale in merid.

Script. Brit. Lanva, *Llandaff*, urbs Albionis episcopalis, in Walliæ ora littorali australi, Bristolio finitima, inde 12. mill. in occasum, Maridunum versùs 36. ab Herefordia supra 30.

¶ Landava, *Landaff*, urbs Walliæ Australis, in Comitatu Glamorganensi. Episcopalis est sub Archiepiscopo Cantuariensi, ad amnem Tavum, uno milliari Anglico tantùm supra Cardiffam. Castrum habet, sed deficit in dies, & paucis tantùm incolis constat.

¶ Landavia, *Landaw*, urbs Germaniæ imperialis, in regione *Vasgaw*, in Alsatia inferiori, sub dominio Regis Franciæ pace Monasteriensi, juxta amnem *Queich*, in confinio Palatinatus Rheni. 4. leucis distat à Spira in occasum, & 4. à Rheno fluvio.

¶ Landrecium, *Landrecy*, urbs permunita Belgii, in Hannonia provincia, obsidionibus suis celebris, ad fontes Sabis fluvii. Subest dominio Francorum pace ad Pyrenæos sancita. 6. leucis distat à Valencianis in Africum, & 7. à Cameraco in ortum, 2. autem à limite Picardiæ provinciæ.

¶ Landshutum, *Landshut*, urbs Germaniæ, in Bavaria inferiori, ad Isarum fluvium. 20. milliaribus distat à Frisinga in ortum, & 30. à Ratisbona in meridiem; estque munita.

¶ Landsperga, *Landsperg*, urbs Germaniæ, in nova Marchia Brandeborgica, ad Wartam fluvium, 18. milliaribus à Custrino in ortum, & in confinio Poloniæ. Pluries capta fuit à Svecis hisce ultimis motibus Germaniæ.

¶ Landsperga, *Landsperg*, urbs Germaniæ, in Bavariæ Ducatu, in colle, ad Lichum fluvium, & in confinio Sveviæ. 20. milliaribus distat ab Augusta in meridiem.

¶ Langelandia, *Langeland*, insula Daniæ, in mari Baltico, inter Fioniam, Selandiam, & Lalandiam insulas, ubi oppidum Rudcopia. A septentrione in meridiem extenditur per 7. ferè milliaria Germanica. Sed ejus latitudo est tantùm duorum milliarium. Pagos habet sexdecim, & arcem munitam *Trancker* dictam.

Stra. Tac. Langia, fluviolus Peloponnesi, ex Nemæa sylva per Sicyoniam in sinum Corinthiacum fluens. De quo Statius lib. 4. Thebaid.

Hæc quoque secreta nutrit Langia sub umbra.

Tab. Vet. Langienses, populi Liguriæ, in Genuensium finibus, quorum adhuc pagus manet, *Langasche*, ad Apennini montis radices, à Genua 10. mill. pass. apud Pontem decimum distans.

Langobardi. Vide Lancobardi.

¶ Languedocia, *Languedoc*, provincia amplissima regni Galliæ. V. de Occitania.

Script. Germ. Laniceola ex veteri monumento, urbs Germaniæ, academia Hassiæ, quæ alio nomine Martisburgum dicitur, ut libro 5. Itinerarii:

Mœnia Laniceola præclara reliquimus urbis,
Quam Martisburgam patria turba vocat.

Sic à Lano fluvio.

Ptol. Lanigera, *Gangida*, teste Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæsariensis mediterraneum ad Sigam fluvium, Sigæ oppido & Quizæ urbi finitimum.

Cic. Plin. Liv. & al. Lanuvium, *Indovina*, & *Civita Indovina*, urbs olim, nunc pagus sive oppidulum Latii, via Appia ab urbe Roma 16. mill. pass. distans, inter Albam, Ariciam, Ardeam, & Velitras, in agro Laurenti. Hinc Lanuvius, a, um, ut ager Lanuvius. Horatius libro 3. carminum ode 27.

-ab agro
Rava decurrens lupa Lanuvina.

Cic. Strab. Plin. & al. Laodicea, Laodice Polybio, Cabiosa cognomine, urbs Syriæ episcopalis olim sub Archiepiscopo Damasceno, in Cœlesyria, ad montem Libanum, nunc metropolis sub Patriarcha Antiocheno, 28. mill. pass. ab Hemesa distans, sic à Laodice Antiochi Regis uxore Seleucique matre dicta, *Lizza* & *Liche*, teste Minadojo & Olivario. nunc dicta, à Damasco 120. mill. pass. in Boream versùs Heliopolim, Hemesam, & Hierapolim.

¶ Laodicea, Cabiosa dicta, nunc *Laodicha* dicitur; estque etiamnum urbs ampla Syriæ, ad Orontem fluvium, 18. milliaribus ab Emissa in meridiem, & ferè 100. à Damasco in Eurum, sub dominio Turcarum.

Plin. Ptol. & al. Laodicea altera, urbs Lydiæ, ad Lycum fluvium, haud procul in Mæandrum influentem, olim clarissima, & conventus multarum urbium, nunc etiam metropolis & Archiepiscopalis, sub qua 16. urbes episcopales, in quibus Eumenia, Acmonia, Trapezopolis, Synaus, Silbium, Peltæ; Dioclia, Hierapoli Phrygiæ proxima, ad 6. mill. pass. distans, olim teste Diospolis Plinio, nunc adhuc *Landichia*, & Turcis *Neve Lesche*, teste Leunclavio, dicta, inter Tralles ad Boream & Apamiam ad Euronotum.

Ptol. ¶ Laodicea, urbs Asiæ minoris, est inter Tralleis ad occasum & Apamiam ad Eurum, 50. milliaribus utrinque, 170. autem à Magnesia in ortum.

Laodicea quoque, urbs Syriæ, in ora littorali, inter Heracleam & Gabala, in promontorio, à Seleuco Rege unà cum Antiochia & Apamea condita: quæ tres urbes propterea sorores, teste Strabone, dicebantur: archiepiscopalis & metropolitana, Rbamata Hebræis, *Lyche* incolis, teste Moletio cum aliis, inter Antiochiam 84. & Gabala 18. mill. pass. De qua Dionysius Afer libro de situ orbis.

Laodicen pariter positam prope littus amœnum.

¶ Laodicea, urbs Syriæ, in hora maris Phœnicii, inter Heracleam ad Boream & Gabalam ad meridiem, ad radices montis Cassii. Distat tantùm 30. milliaribus ab Antiochia in occasum, & 35. ab Apamea in Cæciam; estque parva, & sensim deficit.

Liv. Lapathus castellum erat ad Ascuridem paludem, in confinio Epiri & Thessaliæ, quà ad Tempe Thessalica aditus erat.

Ptol. Lapatia Cori, quod & Trileucum, promontorium Hispaniæ Tarraconensis in ora Gallæciæ Boreali, in confinio Asturum *Capo d'Ortiguera* Moletio, aliis *Cabo de pennas*, in finibus Asturum, apud Abolas oppidum, ab Oveto 7. leucis. Sed situs apud Ptolemæum non congruit.

Liv. Lapides atri, *Pennas negras* Morali, locus Hispaniæ Tarraconensis, inter Mentesam & Iliturgim.

Diod. Lapithæ, populi Thessaliæ, circa montem Olympum & Larissam urbem incolentes, sic à Lapitha Apollinis filio dicti,

dicti, teste Isidoro, primi equorum domitores, teste Virgilio in Georgicis libro 3.

Frena Pelethronii Lapithæ, gyrosque dedere.

Ovidius libro 2. amorum elegia 12.

Fœmina sylvestres Lapithas, populumque biformem.

Lapithæ generosi ac plurimum sibi arrogantes fuere; ut proverbio sint apud Eustathium & Plutarchum in eos qui sibi tantùm arrogant, ut omnes in sui admirationem trahere præsumant. Hinc Lapithonius adjectiv. Statius Thebaidos lib. 7.

Confundere modos: patram Lapithonia nympha.

Ptol. Steph. * Lapithus, Lapathos Straboni, *Lapathios*, urbs olim episcopalis, nunc pagus Cypri, in ora Boreali, inter Ceranniam ad ortum, & Solos ad occasum, apud Crommyorum promontorium, Episcopalis adhuc ritus Græci, inter Cyreneam & Paphum, inde 22. mill. pass. hinc supra 20. distans, Arsinoe propior, Lapethos Plinio. Hinc Lapithius, a, um, nomen gentis (* *Λάπηθος* in Seldeni manuscripto.)

Ptol. Lappa, urbs Cretæ olim episcopalis, mediterranea, Gortynæ proxima, nunc pagus nomen antiquum conservans.

¶ Lappia, regio Scandinaviæ, quæ & Lapponia, *la Lapponie*, seu *les Lappons*, maximè versùs septentrionem excurrens. Dividitur præcipuè in tres partes, nempè in Svecicam, Norvvegicam, & Moscoviticam.

¶ Lapponia Moscovitica porrigitur in Arctos & ortum, inter lacum *Enarak* ad occasum, & mare Album; subestque dominio magni Ducis Moscoviæ. Dividitur in tres partes, quæ sic appellantur, Maritima Leporia, *Mourmanskoy Leporie*, quæ in septentrionem vergit, & illic *Kola*, portus Batavis notus; Tersa Leporia, *Terskoy Leporie*, quæ supra Granduicom sinum extenditur; Granduicensis Laporia, *Bellamorerkoy Leporie*, quæ infra sinum Granduicum seu mare Album.

¶ Lapponia Norvvegica dicitur aliter *le Gouvernement de Wardhus*, Præfectura Wardhusin; extenditurque versùs mare Septentrionale et Rubeum promontoriom ab Orientem in Occidentem, nempè à lacu *Enarak* dicto et fluvio *Pats* in ortum usque ad limites Præfecturæ Nidrosiæ. In ea regione est Finmarchia tractus, incolis *Finmark* dictus. Et tota hæc regio subest Regi Daniæ, uti Regi Norvvegiæ. Ibi Vardhusium castrum præcipuum.

¶ Lapponia Svecica, *la Lapponie Suedoise*, Botniam Occidentalem totam occupat à mari Baltico ad montes usque, qui Sveciam a Norvvegia separant. Dividitur in Marchias quinque, *Vmalapmark*, *Pithalapmark*, *Lulalapmark*, *Tornelapmark*, *Kimilapmark*: quæ singulæ ab *Vma*, *Pitha*, *Lula*, *Torne*, & *Kimi* fluviis, quibus irrigantur, sic denominatæ. Ad singulorum fluviorum ostia suum habent oppidum sub Rege Sveciæ.

Sidon. Lib. Not. Lapurdum, *Lorde* Scaligero, *Lourde*, oppidum Aquitaniæ, in Bearniæ Principatu præcipuum, inter Tarbam 3. leuc. et Eloronam 2. dissitum, ad montis Pyrenæi radices.

¶ Lapurdum, vulgò *Lourde*, oppidum est Bigerrensis Comitatus, in Aquitania, in colle, propè Gabrum Palensem fluvium, in confinio Bdnearniæ, 7. leucis distans ab Elorone in ortum Tarbam versùs.

Prov. Rom. Laquedonia, *Lacedogaia*, urbs Lucaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Compsano, inde 24. mill. pass. in Apuliæ utriusque confinio, Malphiæ et Monti Viridi proxima, cum illis trigonum æquilaterum 6. mill. faciens. A Celso Cittadino Aquilonia veterum esse putatur: sed hæc in Irpinis erat, inter Beneventum et Luceriam, teste Livio.

¶ Laquedonia, *la Cedogna*, seu, & meliùs, *Cidogna*, urbs aliàs Apuliæ Dauniæ, nunc provincia Principatus ulterioris, in regno Neapolitano; ad radices Apennini montis, & versùs Aufidum fluvium limitesque Capitanatæ Provinciæ, propè Bisaccium, & 12. mill. Ptol. à Melphia in Cæciam. Sedet in planitie, & in parte diruta est, paucis tantùm constans incolis.

Lar, *Om* ex tabulis recentibus, fluvius Arabiæ felicis, in sinum Persicum inter Sacra solis extrema & Capsinam urbem fluens.

¶ Lara, *Lar*, urbs Persiæ regni, in provincia Persiæ propriè dictæ, ad amnem *Tysindes*, in limite Caramaniæ provinciæ. Ampla est & elegans, 270. milliaribus distat ab Armuzia in Boream.

¶ Lara, *Lara*, oppidum Hispaniæ, in Castella veteri, ad Arlanzam amnem, & ad radices montium. Hinc orta familia Lara, celebris in historiis Castellæ veteris. 22. leucis Hispanicis distat ab Auca in ortum versùs Riogiam provinciam.

Laranda, urbs Lycaoniæ, in Ciliciæ confinio, ad Taurum montem, episcopalis sub Archiepiscopo Iconiensi, Cocuso finitima, inde 28. mill. pass. distans, à Flaviade 62. ab Anazarbo 80. in Boream, à Comanis Cappadociæ 65. nomen adhuc antiquum retinens. Strab. Ptol. Dio.

¶ Laranda, urbs Lycaoniæ. 50. milliaribus distat ab Iconia, 18. ab Anazarbo in occasum, uti etiam 100. à Comanis, juxta fontes Cydni fluvii. Laranda autem, quæ & Leandis, urbs fuit Armeniæ minoris, 28. milliaribus a Cocuso in austrum, 55. à Comana in Africum, & paulo ampliùs ab Anazarbo distans.

Lares, *Migana*, teste Marmolio, colonia & urbs Africæ olim clara, & episcopalis sub Archiepiscopo Carthaginensi, inter Carthaginem, & Cirram, à qua 210. mill. pass. inter Musti 30. & Ammendaram 48. Hic maximè efferbuit Vandalorum in Catholicos persecutio sub Hunnerico & Geinserico Regibus. Laris in singulari apud Sallustium de bello Jugurthino. (Laribum coloniam habet Antoninus sic positam.) Ptol. Ant.

¶ Lariagara, Indiæ extra Gangem urbs, teste Ptolemæo. *Caracaran* vocatur Mercatori.

Larices seu Larix, *Larfeld*, teste Lazio, pagus Norici, medius inter Aquileam & Virunum. 56. mill. pass. ex Itinerario Antonini distans. Ant.

¶ Larices, seu, & meliùs, Larix, oppidum fuit intra Alpes & in ipso limite Carnorum, quod aliis est *Reca*, castrum ad amnem Idriam, in Carniola superiori, & in limite Comitatus Goritiensis.

Larinum, *Larino*, urbs Frentanorum, ad Tifernum fluvium, in Aprutio, apud Apuliæ fines, inter Histonium oppidum Aprutii 8. & Teanum urbem escilam Apuliæ 18. mill. pass. episcopalis sub Archiepiscopo Beneventano, inde supra 30. mill. Populi Larinates Plinio & aliis. Silius libro 15. Cic. Plin.

Quaque jacet superi Larinas accola ponti.

¶ Larinum, urbs Frentanorum alias, nunc Comitatus Molisini, in regno Neapolitano, & in confinio Capitanatæ provinciæ, propè Frentonum amnem. Nunc *Larina* dicitur; estq. parva, & 40. milliaribus distat à Benevento in Boream.

Larissa, urbs Thessaliæ gemina: una mediterranea, ad Peneum fluvium, *Larisso* Sophiano, & aliis *Larsa*, urbs Archiepiscopalis & metropolis, ampla, patria Achillis, inter Demetriadem 48. & Dium urbem Macedonicam in Boream 24. mill. pass., teste Antonino, à Thebis Phthiotidis 45. teste Polybio. Hinc Larissæus nomen gentis. Virgil. libro 2. Æneid. Strab. Plin. & al.

Quas nempè Tydides, nec Larissæus Achilles.

¶ Larissa, *Larizza* nunc, urbs Thessaliæ, in Pelasgiotide regiuncula, & in confinio Macedoniæ, 28. milliaribus à sinu Thermaico in occasum, et 15. à Phasalo in Boream. Etiamnum urbs ampla est, sub dominio Turcarum, & in ea per aliquot menses commoratus est magnus Turcarum Dominus, dum à suis obsideretur Candia, Cretæ insulæ primaria.

Altera Maritima, ad Pagasicum sinum, inter Thebas Phthiotidis ad meridiem, & Demetriadem ad Arctos, Pagasis proxima, *Armiro* nunc dicta, tametsi aliis *Armiro* est ipsæ Pagasæ: Larissa verò etiam *Larso* vulgò dicta. De priore Larissa Lucanus libro 6.

Atque olim Larissa potens, ubi nobile quondam.

¶ Larissa alia, quæ Larissa Pensilia dicta fuit; est etiam urbs Thessaliæ, in Phthiotide regiuncula. Dicta fuit etiam Cremaste. Sedet propè Maliacum sinum, in colle, 18. milliaribus à Thebis Phthiotidis in meridiem; & 32. à Demetriade in Circium, uti & à Pagasis. A Sophiano etiam *Larizo* dicitur.

Larissa item, urbs Syriæ episcopalis sub Metropoli Apamena, inter illam et Epiphaniam 16. mill. pass. ex Itinerario Antonini adhuc *Laris* dicta, teste Leonardo Sidonita. Strab. Ptol. & al.

Larissus, fluvius, Peloponnesi, agrum Elæum à Dymæo secernens, teste Livio. Et Pausanias scribit illum Achæos ab Elæis separare. Strab. Liv.

Larius, qui & Comacenus Antonino et Paulo Diacono, lacus Insubriæ, longitudine ad 50. mill. pass. porrectus, latitudine vix 6. patens, *Lago di Como*, Ca- Strab. Plin. & al.

mer-

mersùs Germanis, à Mediolano 25. mill. pass. in Boream. Strabo scribit illius longitudinem 300. esse stadiorum, cùm non minor 400. deprehendebatur, inter Comum & Adduæ fluvii ostia. Ejus meminit inter alios Virgilius libro 2. Georgicorum:

Anne lacus tantos? te, Lari maximè, teque.

Larii lacus ambitus à recentioribus 172. mill. pass. esse traditur. Nam à Como ad Summolacum 48. numerantur, (quo in spatio oppida & pagi plures sunt; in iis Canobium, Rhetionicum, Mussium, Aduncum, Gravedono, Suricum) inde ad Adduæ amnis egressum 38. (in ora Bellanum, Mandellum, & Leucum) unde in adversa ripa Comum usque 86. supputari ferunt (qua in ora Malgratum, Bellasium, Lecennum in 13. villas divisum, Nessus, & Toroum.) Præstant aliis Gravedona, Bellanum, & Leucum.

¶ Larius lacus, *Lac de Come* Gallis, longitudine patet tantùm ad 30. milliaria, nempè à Como ad Summolacum, & 28. à Summolaco ad Adduæ fluminis egressum; et à Lecco oppido Comum usque in adversa ripa sunt 35. milliaria. Hinc ejus ambitus per varios flexus vix est 100. milliarium. Lacus est Ducatus Mediolanensis versùs Boream & Rhætos.

¶ Larnos insula est parva & deserta maris Ægæi, circa Thraciæ Chersonesum, uti ex Plinio videtur.

Plin. Larnum, fluvius Hispaniæ Tarraconensis ex Pirenæis montibus fluens; cujus incolæ Larnenses Plinio dicuntur.

Loros Laro aliis, *Lorone*, fluvius Hetruriæ, ex lacu *Car.* Sabbatino effluens, ac in mare Tyrrhenum inter Fregenas & ostia Tiberis exiens.

¶ Laros sive Laurus fluvius nunc *Arone* dicitur, et in mare Tyrrhenum se exonerat, inter Alsium & Fregenas, vix 15. milliaribus ab urbe Roma versùs occasum.

Car. *Ant.* Larthenianum, *Marteniano*, teste Leandro, oppidulum seu castrum Hetruriæ, Veiis urbi excisæ propinquum, ad urbe Roma ad 16. mill. pass.

¶ Larthenianum, nunc *Martignano*, castrum Hetruriæ, aliàs in Sabatia regione, nunc in provincia Patrimonii S. Petri, 26. milliaribus à Roma distans in ocasum; & 2. à lacu Sabatino in ortum, inter duos lacus parvos, *lago di Martignano* & *lago di Stracolacappo* dictos.

Ptol. Larunesiæ, *Mollicolne*; teste Fazello, insulæ maris Africi, contra Rhuspinam urbem maritimam Africæ, haud multùm à promontorio Mercurii in ortum distantes.

Strab. *Pauf.* Larymna, oppidum Bœotiæ, ad Cephisi fluminis ostium. Sed Plinius illud in ora Locrorum Epicnemidorum describit.

Liv. *Pauf.* Las, *Vathi*, teste Nigro, pagus Laconicæ, in ora, inter Teuthroniam, & Gythium, à quo 40. stadiis, à littore 10. *Lasa* vulgò, non *Vathi*.

D. Hier. Lasæa, & Thalassa in Actibus Apostolorum, insula parva Cretæ, apud Pulchrum promontorium, ad quam Divus Paulus Apostolus venit, cùm Romam vinctus navigaret.

Lib. *Prouv.* Lascurs, *Lescar*, urbs Aquitaniæ episcopalis sub Archiepiscopo Auscensi, à Tarba 10. leucis, à Baiona 202. ab Elorona in austrum 6.

¶ Lascura urbs est Galliæ, in Aquitania et Benearniæ principatu, ad Gabarum fluvium, una leuca infra Palum, 8. leucis à Tarba in occasum, ferè 5. ab Elorone in Eurum, & 17. à Bajona in ortum.

¶ Lasice, Africæ propriæ urbs Ptolemæo, Elice apud Antoninum esse credit Gerardus Mercator.

¶ Laso, Peloponnesi urbs, de qua contendebatur inter Arcades, ut habent Ptolemæus et Xenophon.

Lasta, *Lasa*, seu *Laas*, regnum Tartariæ, quod Barantola dicitur è Tartaris; estque sub regno *Tendus*, teste Athanasio Kirchero.

¶ Lassio, Cretæ insulæ mons, ubi Iovis sepulchrum ostendebatur, teste Epiphanio.

¶ Lassippa, Indiæ extra Gangem urbs, teste Ptolemæo, Lasippa Interpretibus.

Ptol. Lassira, *Sarione* Moletio, potiùs conjectura sua quàm argumento, oppidum Hispaniæ citerioris, in Aragonia, in confinio regni Valentiæ, à Therulio urbe 6. leucis, Morseo versùs 3. Populæ etiam proximum, 3. distans

Mo. ¶ Lassira, oppidum aliàs Edetanorum, nunc *Sarione*, viens est Aragoniæ, 5. leucis à Terulo Segobrigam versùs, à quo pari spatio distat, & propè Turulim fluvium.

Latara, *Lates*, teste Ioanne Poldo, castellum Galliæ Narbonensis, in agro Nemausensi: ubi Latera stagnum Plinio, quod *Estang* nominatur, seu *Estan*, apud oram littoream, oppidulis & pagis aliquot circumstantibus, Stagna Volcarum apud Melam, teste Clusio, lacus ingens in ora Occitaniæ.

¶ Latara, *Latte*, vicus Occitaniæ, juxta stagnum Magalonense, qui ab eo etiam dicitur stagnum Lataræ, *l'Estang de Latte*. Vix mill. pass. distat à Monte Pessulano in austrum, & quatuor tantùm ab ora sinus Leonini.

¶ Latea, seu Lattha, urbs Arabiæ felicis, teste Ptolemæo.

Lateranum, *S. Giovanni Laterano*, templum in urbe Roma, cum ædibus Pontificiis in Cœlio monte, apud portam Latinam; cujus templi Pontifex Romanus, cùm sit totius urbis terræ Episcopus, se Episcopum inscribit. De quo Prudentius contra Symmacum libro 2. *Cap.* *Ioannes.*

Cœtibus aut magnis Lateranas currit ad ædes.

¶ Lateranum, *saint Jean de Latran* Gallis, Basilica est urbis Romæ primaria, in cujus rei fidem scriptum est in ipsius porticu in marmore antiquo:

Dogmate Papali datur simul & Imperiali
Ut sim cunctarum mater caputque Ecclesiarum.

Nuper restaurata fuit magnificentiùs ab Innocentio X. Pontifice Maximo. Palatium autem Lateranum ei adjacet, & de novo exstructum fuit à Sixto V. Summo Pontifice. Est autem in monte Cœlio & juxta portam Cœlimontanam. Ibi habita sunt quinque Concilia generalia seu Oecumenica, primum nempè sub Callisto secundo anno 1123. secundum sub Innocentio secundo anno 1139. tertium sub Alexandro tertio anno 1179. quartum sub Innocentio tertio anno 1215. & quintum sub Leone decimo ab anno 1513. usque ad annum 1517.

¶ Latiniacum, *Lagny*, oppidum amplum Galliæ, ad Matronam fluvium, in Bria provincia, 6. leucis supra Lutetiam in ortum, & 4. à Meldis in occasum distans.

Latium, *Campagna di Roma*, regio Italiæ notissima, *Cic.* inter Hetruriam ad occasum & Campaniam ad ortum, *Plin.* Sabinis & Samnitibus ad Boream confinis, à latendo di- *Strab.* ctis, quòd ibi Saturnus latitarit: quamvis nomen Latii *& al.* magis pateat; nam Marsi, Volsci, cum aliis populis, in Latio continentur, non in Campania Romæ, Latium autem apud veteres geminum est, vetus, & novum: illud non ultra Tarracinam extendebatur; hoc usque ad Minturnas urbem excisam ad Liris ostia perdurabat; Nunc ad regnum Neapolitanum spectat, quicquid inter Tarracinam & Lirim jacet. Populi Latini. Hinc Latius & Latinus nomen gentis. Virgilius lib. 1. Æneidos:

Tendimus in Latium, sedes ubi fata quietas
Ostendunt.

Idem libro 7.

Nursia & Hortina classes, populique Latini.

¶ Latii populi erant Latini, Rutuli, Volsci, Aurunci, Hernici, & Æqui, teste Brietio, non autem Marsi.

(*Latii urbes præcipuæ*:

Alatrium, Alatri.
Anagnia, Anagni.
Aquinum, Aquino.
Caieta, Gaeta.
Ferentinum, Ferentino.
Fundi, Fondi.
Præneste, Palestrina.
Privernum, Piperno.
Roma, Roma.
Setia, Sezze.
Signia, Segni.
Sora, Sora.
Terracina, Terracina.
Tibur, Tivoli.
Tusculum, Frascati.
Velitræ, Velletri.
Verula, Veruli.)

¶ Latmicus sinus, pars maris Ægæi, in ora Asiæ minoris et Cariæ, sic dictus à Latmo monte, propè Miletum.

Latmos, mons Cariæ, in Ioniæ confinio, apud Mæandri fluminis ostia, & Miletum urbem, juxta quem *Strab.* Heraclea urbs inter Mæandrum & Miletum sita est, *Plin.* nunc *Monte di Palatia*. Hinc Latmius nomen gentis. De *Mel.* quo Statius libro 3. sylvæ carminum 4. *Ptol.*

-Cedat tibi Latmius ultro,
Sangariusque puer,

Fa-

Fabula Endymionis à Luna adamati celebris. Alii apud Ovidium libro 3. de arte amandi Lamius legunt. Vide ibi. (Lamus Ptolemæo est, Straboni Latmus fluvius & pagus nomen.)

Cæs. Latobrici, seu Latobrigi, populi Galliæ Belgicæ, inter Allobroges & Helvetios, juxta Lemanum lacum, in ora Boreali, quorum urbs Lausonium, *Losanne*, cum oppid. adjacentibus, teste Marliano. Sed Scudo horum regio *ClecKgoov*, Hegoja Latino recenti, in Svevia, inter Basileenses & Scaphusios: quod magis probatur; nam ex Cæsare erant finitimi Rauracis & Tulingis.

¶ Latobrigi populi fuere Germaniæ trans Rhenum fluvium, teste Sansone, in eo tractu ubi nunc Brisgavia provincia, inter Rhenum ad occasum, & Sylvam nigram ad ortum, & propè Clegoviam regiunculam, quamquam Brietios eos ponat in Valesia regione, ad fontes Rhodani fluvii.

Cic. Verr. Strab. Latomiæ, *le Tagliate*, teste Aretio, locus Siciliæ, apud Syracusas, ubi lapidicinæ. Sunt etiam Latumiæ in Latio, in agro Gabiorum, teste Strabone, inter Romam & Prænestem.

Ptol. Latone, *Devote*, teste Zeiglero, orbs Ægypti, ad Nilum fluvium, intra Deltam, hac tempestate clara, sed absque moenibus. (Λατοῦς πόλις in Græco codice, id est, Latonæ civitas.)

Plin. Ptol. Latopolis, Latorum urbs Straboni, Latopolites nomus Plinio, urbs Ægypti, intra Deltam, Latonæ proxima. (In Ægypto superiori ponunt Ptolomæus & Strabo, proximam Apollinis civitati magnæ.)

Plin. Latuvici, Latubici Ptolemæo, Prætorium Latovicorum Antonino. Vide ibi.

Plin. Latris, *Frisch Narung*, teste Ortelio, insula Germaniæ, ante ostia Vistulæ & Dantiscum urbem.

¶ Latris insula, teste Cluverio, est Osilia, *Oesel*, insula maris Baltici, versus Livoniam & sinum Rigensem, alias sub dominio Regis Daniæ, nunc autem in potestate Svecorum, pace ad Bronsbroam sancita anno 1645 quamquam Ortelius credat esse in Prussia.

Latronum insulæ, *ilhas de los Ladrones* Lusitanis, *Isles des Larrons* Gallis, insulæ sunt plurimæ in Oceano Eoo, a septentrione in meridiem extensæ, inter Mare Pacificum ad ortum & Oceanum Orientalem seu Sinicum ad occasum; dicunturque aliter *ilhas de las Velas*. Earum præcipuæ sunt Anglica, *l'Angloise*, Artomagana, *Artomagan* seu *Oramagan*, Bidima; *de Bidima* seu *de Sauvedra*, Botaba, *Botaba*, Chemochoa, *Chemochoa*, Chereguana, *Cheregnan*, Deserta, *la Deserte*, Gregua, *Gregua*, Guagana, *Guag*, Mana, *Manao*, Nautarum, *des Matelots*, Pagana, *Pagan*, seu *Agan*, Rupium, *des Arecifes*, Sepania, *Sepan*, Vilania, *Vilan*, seu *Palo Vilan*, & Vulia, *Vilia*, Vide insulæ Latronum.

Mel. Laturus sinus, *Golfe di Esfora*, teste Marmolio. Vide Numidicus; est namque idem.

Theoc. Latymnus, mons magnæ Græciæ, apud Crotonem urbem, *Monte di Cerrene*.

¶ Lavallium, *Laval*, urbs Galliæ, in Cenomanensi provincia, ad Meduanam fluvium, in ditione Ducis Tremolliæ. 15. leucis distat ab Andegavo in Boream, & totidem à Cenomano in occasum.

¶ Lavania, *Lavagna*, oppidum Italiæ, in ora orientali Liguriæ, ad mare Mediterraneum, unde Comites è familia Flisca, ex qua aliquot Summi Pontifices. Ab aliis Lebonia dicitur, Vide ibi.

¶ Lavanmunda, seu Lavanti ostium, *Lavanmynd*, urbs Germaniæ, in Carinthia inferiori, ad Lavantum fluvium, ubi in Dravum se exonerat. Vix duobus milliaribus Germanicis distat ab oppido S. Andreæ in austrum. Dicitur Lavantum à quibusdam; estque episcopalis sub Archiepiscopo Salisburgensi, qui etiam Episcopatum confert dum vacat.

Lavantum, *S. Andree*, orbs episcopalis Norici, ad fluvium cognominem. Vide Solva.

Ptol. Lavare, *Aveiro*, teste Pluriano, oppidum Lusitaniæ, in ora, ad ostia Vaccæ fluvii, à Portu urbe 9. leucis in austrum, Conimbricam versus 11. Ducatus titulo decorum. Sed hoc Talabrica videtur Vasconcello.

¶ Lavare, seu Lavara, *Aveiro*, oppidum amplum Portugalliæ, versùs ostia Vagi fluvii, & propè sinum parvum. Uno tantùm leuca distat ab ora Oceani Occidentalis, & 2. à Talabrica in occasum.

Ant. Itin. Lavatria, *Stanemore* * Camdeno, oppidum Britanniæ, in Anglia, inter Eboracum & Luguvallum, à Caturractonio 16. mill. pass. versùs Vallum, teste Antonino. Aliis est *Bowes* pagus vicinus. (* Camdeno est *Bowes*, viculus ad Initium *Stanemore* regionis montanæ agri Eboracensis.)

Laubacus, qui & Lavica, Labola, & Lanus, *Lauwers*, teste Hieronymo Verrutio, fluvius Frisiæ occiduæ, apud ostium Rheni orientale, inter Corcsandam & Monicogam insulas mari absorptas influens. *Script. Fris.*

¶ Laubacus, seu, & meliùs, Lavica, amnis est parvus Frisiæ Occidentalis, in Belgio, eam separans a dominio Groningensi, & paulò post in Oceanum se exonerans è regione Monicogæ insulæ.

Laubium, cœnobium quondam celebre, ad Sabim fluvium, in Hannoniæ & Leodiensis ditionis confinio, Diœcesis Cameracensis, cujus Abbates erant Episcopi. *Script. Belg.*

Lauda, orbs Franconiæ, *Lauden*, inter Milteburgum 2. & Marghethum 3. leucis ex libro 6. Itinerarii:

Loricbius Lauda ducit in orbe moras.

¶ Lauda orbs est parva Germaniæ, in Franconia, ad Tubarum fluvium, 5. leucis à Milteoberga in austrum, in ditione Episcopi Herbipolitani.

¶ Laudia, Mauritaniæ Cæsariensis oppidum, teste Ptolemæo.

Laudiacum, pagus seu oppidum in finibus Turonum, inde 6. mill. pass. distans. Fortè *Lodun* hodiè, oppidum præclarum. *Turon.*

¶ Laudiacum, oppidum Turonum, quid sit non constat. Certè non est *Loudun*, oppidum amplum, quod inde distat 14. leucis, estque in Pictavensi provincia.

¶ Laudoana, quæ & Lothiana, *Lothiane*, quæ etiam *Laudea* quibusdam, provincia Scotiæ meridionalis, cujus primaria Edimborgum, totius regni caput, juxta Bodetriam seu Forthcæ æstuarium ad Boream. Ad ortum habet mare Germanicum, ad occasum Sterlinensem Comitatum, ad meridiem ... Tuvediam, Teviotiam, & Marchiam. Extenditur autem ab ortu in occasum ad 34. milliaria Scotica; & ejus urbes sunt Edimburgum, Scotiæ caput, Litha, Dunbarum, & Dalketa. Vide Lothiana.

Laudum, posterioribus urbs Insubriæ, quæ veteribus Laus Pompeja. Vide ibi.

Laudunum, Launa, ut videtur aliquibus, Antonino *Laon*, urbs Galliæ Belgicæ, episcopalis sub Archiepiscopo Remensi, inde 10. leucis, versùs Veromanduos 9. in Boream, urbs Picardiæ, in monte, probè munita, inter Noviomum ad occasum & Vervinum ad ortum 9. leucis, quot à Suessione, à Parisiis 30. in Cæciam. Hujus Episcopus Comes est, & unus ex 12. Galliæ Proceribus, & supremis Judicibus. *Script. Gall.*

¶ Laudunum, quæ & Laudunum Clavatum quibusdam, urbs est ampla & munita Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, & in confinio Picardiæ provinciæ. 7. leucis distat a Suessione in Eurum, & 9. à Vervino oppido in Circium, uti à Guisia in austrum. Ejus episcopus est Dux, & unus ex duodecim antiquis Paribus Franciæ. Ab ea regiuncula adjacens dicitur *le Laonnois* Laudunensis ager.

¶ Lavellum, *Lavello*, orbs parva regni Neapolitani, in provincia Basilicata. Episcopalis est sub Archiepiscopo Barensi. Dicitur etiam Labellum à quibusdam, estque propè Aufidum fluvium, 6. milliaribus à Venusia in Boream, in confinio Capitaniatæ.

¶ Lauffemburgum, *Lauffemburg*, oppidum Germaniæ ad Rhenum fluvium, in rupe, & unum ex quatuor Sylvæ nigræ dictis, satis munitum, sub dominio, Austriacorum, medium ferè inter Scaphusiam ad ortum, & Basileam ad occasum, 5. milliaribus Germanicis utrinque. Pluries captum hisce posterioribus annis a Gallis & Svecis; sed posteà redditum fuit pace Monasteriensi.

Laugasa, Armeniæ minoris oppidum, in Laviniasenensi Præfectura, teste Ptolemæo. Laustasa pro eo habent interpretes.

Laviacum, *Lauffen*, teste Lazio, oppidum Norici, in Salisburgensi ditione, à Salisburgo 3. leucis Braunodunum versùs; seu *Kogel*, ara proxima. *Aat.*

Lavici, Lavicum, & Lavicana via. Vide Labici. *Script. Germ.*

Lavinga, *Laugingen*, urbs Sveviæ, ad Danubium, Ducis Neoburgensis, clara, inter Verdam & Dilingam. De qua libro 5. Itinerarii:

Principis urbe Palatini florente Lavinga.

¶ Lavinga, *Laugingen*, seu *Lauvingen*, oppidum Germaniæ, in Svevia, sub dominio Ducis Neoburgensis, vix

una

una leuca Germanica supra Dilingam in occasum, & medium ferè inter Ulmam ad occasum & Vertam seu Donavertam ad ortum 5. leucis.

Strab. App. Liv. & al. Lavinium, priùs Lavinum, teste Servio, *Città Luvinia* etiam hodie, urbs olim Latii, (nunc vero oppidulum) inter Ostiam & Velitras ad 20. mill. pass. quot ab urbe Roma, apud Ardeam, proxima littori, ad 3. mill. distans, quæ & Laurentum dicta est; ab Ænea anno post Trojæ excidium 42. condita. Strabo illam à Laurento distinguit, una cum Livio. Populi Lavinii. Hinc Lavinius nomen gentis. Virgilius libro 4. Æneidos:

Nec prolem Ausoniam, & Lavinia respicis arva.

Lavinius quoque apud Virgilium in eadem significatione, ut libro 1. Æneidos:

- Laviniaque venit

Littora.

¶ Lavinium, *Città Lavinia*, urbecula est Campaniæ Romanæ, 5. milliaribus a Velitria Ostiam versùs, & 9. circiter ab ora maris Tyrrheni, uti & 18. à Roma in occasum. Differt à Laurentio, & hodie est sub dominio utili Ducis Cæsarini: sed à paucis inhabitatus. Sunt etiam qui credant Lavinium fuisse ubi nunc *Patrica*, castrum versùs oram, & Lanuvium ubi nunc *Città Lavinia*. Existimat tamen Lucas Holstenius Lavinium oppidum Latii fuisse in eo colle, qui nunc *Monte di Levano* dicitur, 1500. pass. supra Patricam, ubi S. Petronillæ fanum, quod haud dubiè Annæ Perennæ templum fuit.

Ant. Amm. P. Dia. Laumellum, *Lumello*, oppidum Insubriæ olim præclarum, (à quo regio Laumellina, *Lumellina*) agri Papiensis, à Ticino seu Papia urbe 20. mill. pass. Casale & Vercellas versùs. (*Nunc est pagus satis tenuis.*)

Plin. Paul. Laurentes, populi, & Laurentum, urbs fuit Latii, Lavinio proxima, ab Ostia 16. mill. pass. distans. Hinc via Laurentina apud Plinium & Valerium Maximum, Laurentinæ paludes Paterculo, Laurentia palus. Virgilius libro 10. Æneidos:

Defendit, multosque palus Laurentia, sylva.

Idem alibi,

Occupat ignavum Laurens, urbemque Latini,

¶ Laurentum urbecula fuit Latii, versùs oram maris Tyrrheni, cujus vix nunc apparent vestigia. Credunt tamen fuisse ubi nunc locus dictus *S. Lorenzo*, medio itinere inter Ostiam & Antium, cum 6. mill. pass. exactè absit à Lavinio, & quod certissimum est argumentum, via Laurentina huc defert, & in maritimam illam seu littoralem incidit, teste Luca Holstenio.

Plin. Laurentinum, villa Plinii secundi apud Laurentum, ab urbe Roma 17. mill. pass.

Lauretum, *Loreto*, urbs Piceni recens episcopalis, inter Recinetum & oram maris ad 3. mill. pass. ab Ancona 15. in meridiem, ubi templum augustissimum, in quo ædicula Deiparæ Mariæ Virginis, ad quod visendum ex tota Europa peregrini quotidie confluunt.

Ant. Lib. Not. Lauriacum, *Lorck*, urbs olim Norici archiepiscopalis & metropolis, ad Danubium, in Austria, nunc cœnobium, apud Anisum urbem & fluvium, à Lentia urbe 3. leucis in ortum Viennam versùs, cujus sedes Salisburgum, inde 20. leuc. translata est.

¶ Lauriacum, *Lorch*, vicus est Austriæ superioris, ad Danubium fluvium, è regione oppidi *Mathausen* dicti, 3. milliaribus Germanicis infra Lentiam, & uno tantùm ab Aniso, 22. autem milliaribus etiam Germanicis supra Viennam in occasum, Pataviam versùs to.

Laurios Atticæ regiuncula est, aureis venis scatens, & quia in numismatibus noctuarum figura insculpi solebat, in proverbio fuere *Noctua Lauriotica*, ut apud Aristophanem, in avibus, ad vim pecuniarum ingentem significandam.

Herod. Thucy. Laurium, mons Atticæ, inter Piræum portum & Sunium promontorium, in quo Atheniensium argentifodinæ erant, teste Thucydide.

Front. Plutu. Lauro, Lauron, & Laurona Floro, *Laurigi*, oppidum olim, nunc pagus (teste Joanne Mariana) Hispaniæ Tarraconensis, in regno Valentiæ, inde 5. leuc. apud Leriam oppidum. Ibi Sextus Pompejus a Cæsarianis victus & cæsus est.

Strab. Plin. Laus, oppidum & fluvius Brutiorum, in Calabria citeriori, in Lucaniæ confinio, *Laino*, teste Nigro, Collenutio, *Sapri*, inter Polycastrum urbem Lucaniæ ad occasum, & Scaleam, oppidum Calabriæ, in mare exiens, utrinque 50. mill. pass. cujus aquæ unquam turbari feruntur. Abest à Melphi fluvio Lucaniæ 30. mill.

¶ Laus, fluvius *Laino* dictus, sicuti Lanm oppidum ad ejus ostia, est in Calabria citeriori, in ora maris Tyrrheni, propè Scaleam oppidum, & 18. ferè milliaribus à Policastro in austrum distat.

Laus alterum, ut videtur Brutiorum oppidum, Talaus Straboni, *Stalon*, teste Barrio, ad fluvium Talaum, ita ut duo oppida ejusdem nominis sint apud Barrium, unum *Laino*, in confinio Lucaniæ, alterum *Scalea*, in ora Calabriæ. *Herod.*

Laus Pompeja, *Lodi*, colonia, & urbs Insubriæ episcopalis sub Archiepiscopo Mediolanensi, ad Adduam fluvium, media inter Mediolanum ad occasum & Placentiam in Eurum 20. mill. pass. quot à Ticino, Brixiam versùs 40. cujus ager fertilissimus, caseo, butyro, & Carnibus abundans, a Boiis Gallis, teste Plinio, condita, & Pompeja, colonia eò à Pompejo deducta, cognominata: vetus tamen Laus jacet, à Mediolanensibus eversa, à nova 5. mill. pass. distans, *Lodi vecchio* dicta, Ticinum versùs, nunc pagus frequens probeque habitatus, ubi plurima antiquitatis vestigia. *Plin.*

Lausonium, *Losanne*, urbs Galliæ Belgicæ, in finibus Equestrium, ad oram Borealem lacus Lemani, qui propterea etiam *Lago di Losanna* nominatur, episcopalis sub Archiepiscopo Vesuntino, inter Genevam urbem & Ebredunum oppidum Helvetiorum 10. leucis, à Salodoro urbe Helvetica 17. propior Bernæ, & Friburgo supra 18. *Anton.*

¶ Lausonium, seu Lausanna, urbs Galliæ Lugdunensis, nunc *Lausanne* dicitur, in Helvetiis, sub pago Bernensi, & in Romana ditione, vulgo *le pais de Vaux*. Tota est reformata, ideò sedes episcopalis Friburgum translata est, à quo distat 11. leucis in meridiem, uti 8. ab Ebreduno, & 10. à Geneva in ortum.

¶ Lavvenburgum, *Lavvenburg*, oppidum Germaniæ, in Saxonia inferiori, ad Albim fluvium, sub dominio proprii Ducis è Saxonica familia antiqua. 7. leucis distat ab Hamburgo in ortum, & 5. à Lubeca in austrum, cum castro munito, in confinio Ducatus Luneburgensis.

¶ Lauvenburgum, *Lauvvenberra*, oppidum Germaniæ, in Pomerania, ad amnem *Loba*, in ditione Electoris Brandeburgici, & antea sub clientela Regis Poloniæ. 8. leucis distat à Gedano in occasum, 2. a limite Prussiæ provinciæ, & 3. ab ora maris Baltici in austrum.

¶ Lauzadus, Ciliciæ urbs, in Asia minori, teste Porphyrogenneta. *Herod.*

Laxii, sive Laxii, ut alius codex habet, populi Sarmatiæ Europææ, oram paludis Mæoticæ incolentes. *Ptol.*

Laxta, *Iiira*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, teste Moletio, in Celtiberia, & regno Castellæ novæ, Valeriæ & Segobrigæ finitimum: sed situs apud Ptolemæum non congruit.

¶ Laxta aliis est vicus Castellæ novæ, *Truguzere* dictus, in confinio Aragoniæ, ad fontes Sucronis fluvii, 6. leucis à Lobeto in occasum distans.

¶ Lea, Æthiopiæ sub Ægypto oppidum Plinio, eidem quoque insula circa Ægæum mare.

¶ Lea, Africæ propriæ urbs Ptolemæo.

¶ Leandis, Armeniæ minoris urbs, in Cataonia regione teste Ptolemæo.

¶ Leænæ montes, *Sierra Liona*, mons Africæ, in ora Nigritiæ regionis. Vide Leonum mons. *Ptol.*

Leanitæ, populi Arabiæ felicis, ad sinum Arabicum, qui ibi Leanitis appellatur. Sic habet Ortelius, sed errat: nam Leanitis sinus in Persico sinu est, non in Arabico: ibique Leanitæ populi, in ora incolentes, quorum regio *Eleatif* hodie nominatur, teste Castaldo.

¶ Leantumum, *Leaotum*, provincia regni Sinarum, in parte Boreali, versùs Tartariam & regnum Coreæ, propè intimum recessum sinus Nanchinensis. Hanc provinciam primò occuparunt Tartari, quibus etiamnum subest cum toto Sinarum regno ab anno 1630. circiter.

Lebadea, (non Lebadia, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) *Budin* nunc, teste Zaido, oppidum Bœotiæ, apud Cephisum fluvium, Chæroneæ & Orchomeno finitimum: in cujus agro talpæ nullæ, teste Plinio, reperiuntur. De quo Statius libro 7. Thebaid. *Pauf. Plin. Ptol.*

Et vallos Lebadea tuas, & Hyampolin acri

Subnixam scopulo.

Lebecii, populi Galliæ Cisalpinæ, in agro Novariensi: quorum oppidum Forum Lebeciorum, *Borgo Lavezzaro*, à Novaria urbe 5. mill. pass. Mortariam versùs. Vide Lebul. *Polyb.*

Lebedus, *Lebeditzi-Chisar*, teste Leunclavio, urbs *Strab.*

Jo-

Plin. Ptol. Joniæ maritima, episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino, inter Teon ad Boream & Colophonem ad austrum, inde 120. stadiis recedens. Ibi ludi quotannis in honorem Bacchi celebrabantur. Lesbos dicta Ptolemæo, inter Teon & Colophonem 120. stadiis. Horatius libro 1. epistola 11.

Scis Lebedus quam sit Gabiis desertior, atque Fidenis.

¶ Lebedus, urbs Asiæ minoris, in Jonia, & in ora sinus Jonici. Distat 25. milliaribus à Teo in ortum, 15. à Smirna in meridiem, & 25. à Colophonte in Boream.

Strab. Plin. Ptol. Lebena, *Lebina*, oppidum olim, nunc pagus seu vicus Cretæ, in ora australi, inter Leonem promontorium & ostium Catarracti fluvii. Ibi templum erat Lebenæum, Æsculapio sacrum, circa Phæstum, quò ex Asia & Africa confluebant, teste Philostrato.

Strab. Plin. Mel. Lebinthos, *Levita*, insula maris Ægæi, Pathmoviciна & Lero; Lebynthos Ovidio libro 2. de arte amandi:

Dextra Lebynthus erat sylvisque umbrosa Calydne.

Lebonia, *Lavagna*, oppidum cum fluvio cognomine oræ Ligusticæ, Entella Ptolemæo, inter Clavarum ad occasum & Segestam ad ortum, oppida clariora, 4. mill. pass. distans.

¶ Lebretum, seu Albretum quibusdam, *Albret*, oppidulum Galliæ, in Aquitania, & in Vasconia, in medio nemoris cognominis, Ducatus titulo insignitum ab Henrico II. Rege Galliæ. Hinc orta familia Lebretensis, ex qua fuere Reges Navarræ. Distat 10. leucis à Burdegala in austrum, & 8. à Vasate in occasum.

¶ Lebriemelus, fons Liguriæ, circa Genuam, testis antiqua ænea tabula, quæ ibidem prostat.

Liv. Lebui, populi Italiæ, quos Livius in Cenomanis inter Brixiam & Veronam describit; ex quo error Gaudentii Merulæ patet, eos eosdem cum Lebeciis Polybii facientis.

Script. Germ. Lebussa, *Lebuss*, urbs Germaniæ, episcopalis sub Archiepiscopo Gnesnensi, in Marchia Brandeburgensi, Francofurto ad Oderam proxima, inde 12. leucis in Boream.

Ovid. Lebynthos, insula maris Ægæi. Vide Lerinthos.

¶ Lecca, seu & Leccus, *le Leck*, fluvius Belgii, in Hollandia, seu potiùs ramus Rheni, à quo separatur propè Durostatum, in Trajectensi ditione; deinde ad occasum tendens in parte meridionali Hollandiæ, paulò infrà Roterodamum Mosæ fluvio miscetur.

Strab. Plin. Ptol. & al. Lechæum, oppidum & navale Corinthiorum, ad sinum Saronicum, Cenchreis alteri navali & oppido ad sinum Corinthiacum adversum, à Corintho 12. stadiis, à Cenchreis 70. in ortum distans, *Lestoiocori*, teste Moletio. Cujus meminit Propertius libro 3. elegia 19.

Deinde per Jonium vectus cùm fessa Lechæo
Sedaris placida vela phaselus aqua.

¶ Lechæum navale est Corinthiorum in Peloponneso, in Isthmo, ad Corinthiacum sinum, via 26. stadiis à Cenchreis in occasum. Cenchreæ autem navale est in sinu Saronico, ad ortum Corinthi.

Ptol. Lectum, *Scorpiata*, Sophiano, promontorium Troadis, in quod Ida mons desinit, quod ab Aristotele Idæ promontorium appellatur, inter Troadem urbem ad Boream & Assum promontorium & urbem ad meridiem.

¶ Lecythus Chalcidensium Eubœæ urbs, in Græcia, teste Thucydide.

Hist. tripar Ledrensis urbs, quæ & Leutheon, *Nicosia* Sophiano & aliis, urbs Archiepiscopalis et metropolis Cypri insulæ, in ora Boreali, quæ Leucotheon et Leucosia Græcis dicitur.

Mel. Ledum, Ledus Sidonio, *le Lez*, fluvius Galliæ Narbonensis, juxta Montem Pessulanum decurrens ex agro Gabalitano, et in stagna Volcarum influens.

¶ Ledus, amnis Occitaniæ, oritur 3. leucis supra Montem Pessulanum; deinde ipsam urbem rigans, paulò infrà ad Lataram Castrum in stagnum Volcarum seu Magalonæ se exonerat; sed longè ab agro Gabalitano decurrit.

Strab. Legæ, Leges Plutarcho, populi Asiæ, in Albania, ad Caucasum montem, juxta Caspium mare incolentes.

Script. Belg. Legia, *Leye* Flandris, *le Lis* Gallis, fluvius Belgii, ex Artesia per Flandriam fluens, Gandavum urbem interluens, indèque in Scaldim delabens. Legia quoque urbs præclara Eburonum, *Liege*. Vide Leodium.

¶ Legia fluvius oritur in Artesiæ Comitatu, juxta castrum *Lisbourg* dictum, deinde Terruanam urbem excisam rigat, atque Ariam, et Fanum S. Venantii in Artesia; hinc per Comitatum Flandriæ fluens, Minariacum, Armentariam, Meninum, Cortracum urbes rigat, & aliquot leucis posteà juxta Gandavum in Scaldim fluvium se exonerat.

Legio oppidum erat Palæstinæ, inter Samariam & Ptolemaidem, à Bethacad vico Samariæ 15. ab Arbelis 9. à Nazaret 15. mill. pass. in occasum. *D. Hier.*

Legio Atheniensis, *Thienen*, oppidum Belgii, in Brabantia, quod & *Tilemont*, medium inter Leodium & Machliniam 7. leucis à Lovanio 3. in ortum, quot à Trudonio in Boream. *Dion.*

¶ Legionem Atheniensem primam in Germania inferiori instituisse Domitianum Imperatorem scribit Dionysius. Dubitat Ortelius an hæc oppido *Ath* dicto in Hannonia nomen dederit, an potiùs *Thienen* oppido Brabantiæ, quod aliter Thiena seu Tilemontium dicitur, inter Trudonium ad ortum, & Lovanium ad occasum, & 25. tantùm mill. pass. à Leodio in occasum.

Legio Auxiliaria, *Scambri*, oppidum olim Pannoniæ inferioris, ad Danubium, quod & Sicambria, nunc pagus apud Budam veterem, teste Antonio Bonfinio. *Ant.*

Legio Germanica, quæ & septima cognominata, *Leon*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Asturum, media ferè inter Vallisoletum & Ovetum, 22. leucis distans, à Burgis 33. in occasum, à Pelagio I. Rege post captam Hispaniam à Mauris anno salutis 722. recuperata, & anno 918. regia & caput regni Legionensis effecta, quod regno Castellæ anno 1230. sub Ferdinando Rege copulatum est. Hæc sub Nerva Imperatore condita traditur, quo tempore Asturica instaurata. *Ptol.*

¶ Legio Germanica, *Leon*, Italis *Leone di Spagna*, urbs est episcopalis sub Archiepiscopo Compostellano, ad radices montium, juxta fontes fluvii Estulæ, in colle, satis ampla, & probè culta. Via non aut altera leuca distat a limite Asturiæ, 12. ab Oceano in austrum, 15. ab Oveto, 7. ab Asturica in Eurum, & 14. ab Auca seu Burgis in occasum.

¶ Legio, *Leon de Nicaragua*, urbs Americæ septentrionalis, in nova Hispania & regione Nicaragua, juxta lacum Nicaraguæ, recens ab Hispanis extructa, vix centum milliaribus ab ora maris Pacifici distans.

Legio 1. Adjutrix. Vide Crumerum Asaum. *Ant.*

Legio 1. Jovia. Vide Trosmis, seu Trismis, & Noviodunum. *Ant.*

Legio 1. Italica. Vide Novæ, & Durostorum. *Lib.*

Legio 1. Macedonica. Vide Oescus. *Not.*

Legio altera Augusta, *Leskard*, apud Iscam urbem Albionis. Vide Sebasta, (& *Isca Silurum*.) *Ant.* *Ptol.*

Legio 2. Vide Cartennæ. *Ant.*

Legio 2. Augusta, urbs Mauritaniæ Cæsariensis maritima. *Ptol.*

Legio 2. Herculia. Vide Trismis, & Noviodunum. *Plin.* *Plin.*

Legio 3. Diocletiana. Vide Thebæ. *Lib.*

Legio 3. Sebasta. Vide Lambese. *Not.*

Legio 4. Italica. Vide Antium. *Lib.*

Legio 5. Vide Buruncum. *Not.*

Legio 6. Vide Burginacium, & Samosata. *Ptol.*

Legio 7. Claudiana. Vide Vienna. *Vet. Insc.*

Legio 7. Germanica. Vide Legio Germanica. *Ant.*

Legio 8. Vide Aosana. *Ant.*

Legio 9. Vide Gelduba et Calonis. *Vet. Inf.*

Legio 10. Germanica, in Pannonia superiori, apud *Tatam*, teste Bonfinio. *Ptol.*

Legio 10. Vide Tolpia, seu Tolbiacum. *Ant.*

Legio 12. Vide Egoriginm. *Tac.*

Legio 14. Germanica, *S. Andrea*, in Pannonia, apud Budam, inde 3. leucis in occasum, teste Bonfinio. *Ant.* *Ptol.* *Ant.*

Legio 14. Vide Tinurtium, et Caballinum; utrobique enim fuit. *Ant.* *Ptol.*

Legio 15. Vide Satala. *Ant.*

Legio 16. Vide Aballo. *Lib.*

Legio 18. Vide Sideleucum, Durocottorum, & Noviomagum inter Ambianos et Suessiones, nam in tribus his locis fuit. *Not.* *Ant.* *Ant.*

Legio 19. Vide Agrippina. *Ant.*

Legio 20. Vide Ornlaunum. *Ant.*

Legio 20. Victrix, seu Nicephoria. Vide Devana. *Ant.*

Legio 21. Vide Durostolon, Vetera, et Troja. *Ant.*

Legio 22. Vide Antissiodorum, Augustodunum, Trecasses, Durocatalaunum. *Ant.* *Ant.*

Legio 23. Vide Ambiani, et Deva. *Ant.*

Ant. Legio 24. Vide Pontes in Belgio.

Ant. Legio 25. Vide Tucci, Aquæ Sextiæ.

Ant. Legio 26. Vide Gessoriacum.

Legio 28. Vide Marcomagum. (De his omnibus in suis locis vide Ortelii Thesaurum Geographicum.)

Vet. Legio Trajana. Vide Trajana.

Inf. e. Legio Victrix, *Vitry*, oppidum Campaniæ, in Gallia Belgica, inter Asprenciacum oppidum ad occasum 42. leuc. & Barrum Ducis in ortum. Nunc Victriacum.

Vet. Trad. Legiodunum, *Legien*, pagus Insubriæ, apud oram lacus Verbani & Belutium, inter Angleriam & Locarnum, ab Angleria 8. mill. pass. a Varesio 12. à Mediolano 42. sic a Legionibus dictum, olim oppidum amplum & antiquum, ut antiquæ inscriptiones (quarum una Jovi Maximo, altera Dianæ, in marmore conspicitur) & rudera latè sparsa testantur. Ibi corpora Sanctorum Primi & Feliciani, eò Roma, Sergio Pontifice, (ex Breviario Mediolanensi) translata in sacra æde sibi dicata servantur.

¶ Legionense regnum, *Reyna de Leon* Hispanis, pars Hispaniæ satis ampla ad Boream, inter Castellam ad ortum & Gallæciam cum Portugallia ad occasum. Ad septentrionem terminatur Asturiis, & à meridie Extremadura provincia, quæ etiam regno Legionensi annexa est; quanquam malè in quibusdam tabulis Geographicis sub Castella veteri comprehendatur: & ei etiam annexa fuit Asturia utraque, uti aliquando Gallæcia. Legionense autem regnum proprium in duas quasi partes scinditur Durio fluvio; subestque Regi Hispaniæ cum annexis. Ejus primaris urbs est Legio, aliàs sedes regia post Ovetum.

Legionensis regni urbes præcipua:

Abula, Avila.
Asturica, Astorga.
Civitas Roderici, Ciudad Rodrigo.
Legio, Leon.
Methymna Campestris, Medina del Campo.
Palentia, Palencia.
Salmantica, Salamanca.
Sentica, Zamora.
Septimanca, Simancas.
Taurum, Toro.

Ant. Legionum urbs gemina Albionis, in Cambria, seu Wallia: una apud Wisam fluvium, *Caerleon*, Landavensi urbi finitima, altera in ora Boreali, ad ostia Devæ fluvii, * *Chester*, quæ & Devana. Sed & Isca urbs Legionum apud Antoninum dicta videtur, *Legacester*: Anglicè. (* quæ potiùs Angliæ adnumeratur.)

¶ Legionum urbs gemina Angliæ, una Silurum, in Cumbria seu wallia, dicta Legio secunda Augusta, seu Isca Silurum, nunc *Caerleon*, in Monumethensi Comitatu, ad Uiam fluvium, de qua vide Isca Silurum. Alia, dicta Legio vigesima Victria, est Deva, urbs Cornaviorum in Angliis, ad Devam fluvium, nunc *Chester*, Comitatus cognominis caput, extra walliam, sed in ipsius confinio. A Ptolemæo Devana dicitur, & à Saxonibus *Legancester*: urbs est ampla, & emporium celebre, cum portu capaci, & ad æstuarium Devæ. Vide Cestria.

Legum, Siciliæ urbs, circa Lilibæum promontorium, teste Ptolemæo.

¶ Lehalium, *Lokal*, oppidum Sveciæ, in Livonia, & in tractu *Vikkeslandia* dicto, versùs oram maris Baltici, a quo via 6. milliaribus distat, & 12. milliaribus Germanicis in occasum a Revalia urbe; gaudetque castro satis munito.

Ptol. Leinum, urbs Sarmatiæ Europææ, quam Niger *Lutzko*, urbem episcopalem Volhiniæ, interpretatur. Vide Lucenria.

Strip. Germ. Leitæpons, *Pruck an der Leyte*, urbs Austriæ, ad Leitam fluvium, in Pannonia superiore, inter Viennam & Altemburgum, inde 4. hinc 6. leucis. Vide Lutipons in Lutis (nam & sic scribitur.) De ea libro 5. Itinerari sic:

Trans Leitum vehimur; mox grata Neapolis olim
Conspicitur proava, Maximiliane, tuo.

Strab. Plin. Leleges, populi Cariæ, in Asia, qui & Cares. Vide ibi. Fuere etiam in Achaja apud Locros Epicnemidos. Virgilius libro 8.

Hic Lelegas, Carasque, sagittiferosque Gelonos.

Hinc Lelegejus. Ovidius lib. 8. Metamorphoseon:

Interea Mines Lelegeja littora vastat.

Script. Scot. Lelgovis, regio Scotiæ, nunc *Lennos* vel *Leanox*, in ora occidua, ubi Elgovæ populi, apud lacum Lomundum, inter illum & Argadiam regionem, teste Boetho. Vide Elgovæ.

Lemaonus, geminu *n*, (non Lemanus, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) *Limpna*, teste Talboto, oppidum olim, nunc vicus cum templo Albionis, in ora Angliæ australis; vel ubi Novus portus Ptolemæo, teste Camdeno, in Cantio, volgò *Lime*: qui & Limenus Latinè dicitur. *Lib. Not.*

¶ Lemannes, seu Lemannis, oppidum aliàs Cantiorum, nunc vicus est *Lymne* dictus, in Cantio provincia Angliæ australis, juxta fretum Gallicum, 24. milliaribus Anglicis à Cantuaria in austrum distans.

Lemanus, *Lac de Geneve*, & *Lac de Losanne* Gallis. *Lago di Geneura*, Italis, *Jenffer see* Germanis, lacus Allobrogum, in Gallia Narbonensi, inter illos & Equestres, in Sabaudia, per quem Rhodanus ex Sedunis fluit; ad cujus egressum Geneva urbs sita est. De eo Lucanus libro 1. *Cæs. Plin. & al.*

Deservere cava tentoria fixa Lemano.

¶ Lemanus lacus, *le Lac de Geneve*, extenditur ab ortu in occasum per 18. leucas; habetque a septentrione Helvetios, & à Meridie Sabaudiam. Alluit oppida Thononium & Aquianum in Fosiniaco tractu Sabaudiæ, uti & Lausonium, Nevidunum, Viviscum, & Vertojum in Helvetiis, erat inter Galliam Lugdunensem & Viennensem.

¶ Lemgovia, *Lemgow*, urbecula Hanseatica Germaniæ, in Westphalia, sub dominio proprii Comitis cum adiacente regiuncula; medium est inter Mindam ad Boream & Paderbonam ad meridiem, 5. leucis utrinque distans.

Lemnos, quæ & Hypsipylea, à filia Thoantis, quæ in ea regnavit, dicta, *Stalimene* Sophiano & aliis, insula maris Ægæi, inter Athon montem Macedoniæ ad Occasum & Cherronesum Thraciæ ad ortum, ab Atho 87. mill. pass. Lesbum versùs in ortum 60. à Delo 250. in Boream, ipsa circuitu 100. cum urbe episcopali olim, nunc archiepiscopali ejusdem nominis. Ibi olim Vulcanus colebatur, ibidem nutritus. Hic terra Lemnia foditur quotannis contra venena. Hinc Lemnius nomen gentis. Ovidius in epistola Hysip. Ias. *Plin. Strab. Ptol. & al.*

Dos tibi Lemnos erit, terra ingeniosa colenti.

Lemniæ mulieres cùm auxilio Thoantis viros omnes graveolentia illorum offensæ è medio sustulissent, ut Euripides in Hecuba narrat, proverbio locum fecisse videntur, quod est, *Malum Lemnium*, de malo maximo & miserando. Vel ex eo adagium hoc natum est, quòd Atticæ mulieres à Pelasgis in Lemnum insulam adductæ, & compressæ, filios genuere, qui Atticis moribus educati, in Pelasgos insurgere cœperunt; quapropter omnes ad unum una cum matribus a Pelasgis trucidati sunt: unde illi sterilitate, orbitate, pestilentia, aliisque calamitatibus affecti, occasionem proverbio dedere, ut per cunctam Græciam quodvis malum grande & miserabile *Lemnium malum* diceretur, ut auctor est Herodotus in Eratone. Hoc adagium etiam, *Lemnia manus*, (hoc est, impia & nefaria,) profertur. Lemnii populi, Lemni insulæ proverbio dicebantur, ut Imbri. Vide ibi. Lemnus quoque pagus lacus Larii, villa Pliniana. Vide Comedia.

¶ Lemnos, nunc *Statimena*, insula est Græciæ, in mari Ægæo, satis fertilis, & plana, in qua aliquot portus. Ejus loci præcipui sunt Mandra, *Mandro*, in ora orientali, Cochinum, *Cochina*, olim Hephestias, & Castrum vetus, *Paleo castra*. Suberat antea Reipublicæ Venetæ; sed a Mahumete secundo capta, remansit postea sub dominio Turcarum.

¶ Lemovicensis provincia, *le Limosin*, provincia Galliæ, sub qua etiam persæpe Marchia Lamovicensis, *la Marche*, comprehenditur. Terminatur ab ortu Alverniа, ab occasu Petrocoricensi provincia & Pictavensi, à meridie Cadorcensi, & à septentrione Bituricensi. Sed si strictè sumatur, habet Marchiam ad Boream. Ejus primaria urbs Lemovicum. Ibi alias Lemovices populi.

Lemovices, Limovici Ptolemæo, populi & urbs Galliæ Aquitanicæ, episcopalis sub Archiepiscopo Bituricensi, caput regionis Lemovicensis, vulgò *Lymosin*; urbs verò *Lymoges*, inter Pictavos ad Arctos 20. & Cadurcos ad meridiem ad 30. leucas, ab Arvernis 25. in occasum, Engulismam versùs 25. Lemovicum Cæsari & Hirtio. *Cæs. Plin.*

¶ Lemovicum, *Limoges*, urbs est ampla Galliæ, ad Vigennam fluvium, Lemovicensis provinciæ caput, & in-

intra colles sita. 20. leucis distat ab Engolisma in ortum, & 25. à Pictavio versùs austrum.

Tac. Lemovii, populi Germaniæ, quos Curæus *Lifflender*, hoc est, Livonios, interpretatur. Sed hi sunt in Sarmatia extra Germaniam. Ortelio sunt Meckelburgenses, *Mecklenburger*.

¶ Lemovii posteà Heruli dicti sunt, Cluverio teste; qui eos statuit ubi nunc Pomerania orientalior, provincia Germaniæ, ad mare Balticum, inter Oderam fluvium ad occasum & Prussiam ad ortum.

¶ Lempta, *Lempta*, desertum amplum Africæ, in Zaara regione, cum urbe cognomine, versùs Biledulgerìdiam, inter desertum Berdoæ ad ortum & desertum Targæ ad occasum.

Ex Tab. antiq. Lib. Not. Lemuris, *Lim* vel *Lemo*, fluvius Liguriæ, ex Apennino monte juxta Octavium & Gavium oppida in Urbem fluvium agri Alexandrini influens.

Lentia, *Lintz*, urbs Norici, ad Danubium, in Austria, inter Ratisponam ad occasum & Viennam ad ortum 25. leuc. plùs minùs. Vide Aurelianum. Lincia & Lyncium à lynce etiam dicitur, ut libro 5. Itinerarii:

Urbe sed egressi clarum qua nomen acuta.
Lyncie habet, laue est & nobilis Austridos ora.

¶ Lentis, *Lintz*, urbs est Austriæ superioris parva, sed culta, cum ponte ad Danubium & castro splendido, ubi sæpè peramœnus secessus Imperatoris è domo Austriaca, 6. leucis distat à Passavia in ortum.

Amm. Lentienses, populi Germaniæ, in Vindelicia, qui *Lintzgevver* appellantur, teste Ægidio Scudo.

¶ Lentium, *Lens*, oppidum Belgii, in Artesia provincia, sub dominio Francorum, aliàsque munitum, sed à paucis annis ejus munitiones disjectæ fuere. Alluitur amne *Sonchets* dicto; & 3. leucis distat ab Atrebato in Boream, 4. autem à Duaco in occasum. Juxta illud Hispani victi & grandi clade affecti fuere à Gallis, Duce Condæo, anno 1648.

Ptol. Lentudum, *Lutenberg*, sive, ut alii scribunt, *Lutenburg*, teste Lazio, oppidum Pannoniæ superioris, in Stiriæ & Hungariæ confinio, ad Muram fluvium, inter Bolentium ad occasum 2. & Canisiam ad ortum 3. leuc. ac inter Pœtovionem ad meridiem & Olimacum ad Boream 5.

Ant. Lentulæ, oppidum Pannoniæ superioris, inter Joviam ad occasum & Scrotam in ortum 32. mill. pass. ab Aquaviva 32.

Script. Germ. Leoburgum, *Lovvenburg* vel *Lavvenburg*, urbs Saxoniæ non obscura, Ducatus titulo insignis, Luneburgo proxima, via 3. leucis inde distans, Lubecam versùs inde 8. recedentem. De ea libro 7. Itinerarii sic:

Inde Leoburgum adspicimus de parte sinistra.

¶ Leoburgum, *Lavvenburg*, urbs est parva Germaniæ, in Saxonia inferiori, ad Albim fluvium, cum castro. Subest dominio proprii Ducis cum regiuncula adjacente; & 10. leucis distat ab Hamburgo in ortum. Dicitur etiam Lavvenburgum. Vide ibi.

¶ Leoburgum, *Lavvenborg*, oppidum Germaniæ, in Pomerania ulteriori, versùs oram maris Baltici, sub dominio Electoris Brandeburgici; sed feudum est regni Poloniæ.

¶ Leocata, *Leucate*, oppidum Galliæ, in Occitania inter stagnum cognom. ad occasum & oram maris Mediterranei ad ortum, in confinio Comitatus Ruscinonensis. Arcem habuit permunitam, & à paucis tantùm annis dirutam. Ibi Hispani grandi clade affecti fuere à Gallis anno 1637. Dicitur etiam Leucata. Vide ibi.

¶ Leodiensis ditio seu episcopatus, *le pais de Liege* Gallis, *Stift van Luick* Germanis, tractus Germaniæ in Belgio insertus, versùs Mosan fluvium, sub dominio proprii Episcopi Leodiensis, & pars circuli Westphaliæ. Terminatur ab oriente Ducatibus Limburgico & Luxemburgico, ab occasu Brabantis & Comitatu Namurcensi, à septentrione autem Gueldria superiori. Partes quoque aliquæ Luxemburgici, Namurcensis, & Hannoniei tractuum ad eum pertinent, & in illos excurrit ejus ditio, quæ aliàs ampla, nunc autem paulò imminuta fuit ab Hispanis, cùm Trajectum ad Mosam, urbs Carolomontium, & aliquot alia oppida anteà fuerint ditionis Leodiensis; nunc verò ab ea avulsa, aliis subsunt. Ejus præcipua urbs est Leodium, *Liege*, ad Mosam fluvium. Sunt etiam in illo tractu Tungri, *Tongren*, Huum, *Huy*, Dianantium, *Dinant*, Fanum S. Trudonis, *S. Truyen*, Vallocuriæ, *Valcourt*, Bullionium, *Bovillon*, & alia oppida.

Leodium, ac Leodicum Lipsio, quod & Legia in *Regi.* vitis Sanctorum, *Liege*, *Luyck*, & *Luttyck* Germanis, urbs Belgii, ad Mosam, in finibus Eburonum, ampla & episcopalis sub Archiepiscopo Coloniensi, inde 15. leuc. in occasum, Lovanium versùs totidem, proxima Tungris & Trajecto, à quo 4. leucis in meridiem, ab Aquisgrano 6. in occasum. Hujus urbis Episcopus amplissimam habet ditionem, 24. oppidis sive (ut vocant) urbibus sibi utroque jure subjectis.

¶ Leodoricium, oppidulum Græciæ, in Locrensium regione, Pindo monti adhærens, teste Laonico.

Leon, Leuce Acte Straboni, *Capo Mantelle* Sophiano, promontorium Eubœæ insulæ, in ora Australi, contra Sunium promontorium Atticæ, inde 37. mill. pass. in Boream recedens. Est & promontorium Cretæ, *Ptol.* in ora quoque Australi, apud Metalliam urbem, *Capo Leon*.

Ptol. Leon etiam, fluvius Phœnicis, ex Libano monte profluens, ac in mare Syrium inter Berytum & Sidonem prolabens, *Damor* incolis, teste Moletio.

Leona, *S. Pol de Leon*, urbs Galliæ Celticæ, in ora Britanniæ minoris Boreali, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi, à Rhedonibus 28. leucis in Boream, seu Circium, à Trecorio 7. in occasum. Populi Leonices.

¶ Leona, *Leon*, & *S. Paul de Leon*, seu etiam *Leondeul* incolis, urbs est Britanniæ minoris, 10. leucis à Trecorio distans, 11. à Bresto in Eurum, & 33. à Rhedonibus in occasum. Satis munita est, cum portu & arce, uti etiam aliquando Ducum sedes.

¶ Leonata, Pannoniæ Saviæ urbs, teste Antonino Augusto.

¶ Leones, *Lyons ens Forest*, oppidulum Galliæ, in Normannia provincia, in fundo undique sylvis cincto, ad amnem *l'Orlean* dictum. 4. leucis distat à Rothomago in ortum, Bellovacum versus 10. & 4. à Novo Mercato, & Gorneo.

¶ Leonessa, *Leonessa*, oppidum regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, & in limite ditionis Pontificiæ, ad radices Apennini montis, inter Civitatem Regiam ad ortum & Cascian ad occasum, 10. milliaribus à Reate in Eurum distans. *Lib. Cens.*

Ptol. Leonia & Leonium, *S. Leon*, urbs magnæ Græciæ, olim episcopalis sub Archiepiscopo Siberinensi, excisa, inter Siberenam & Crotonem.

Leonica, *Oliva* Moletio, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Celtiberis, & regno Aragonio, in regni Valentini confinio, sive è contra. Populi Leonicenses Plinio. *Palatina.*

¶ Leonica oppidum fuit Edetanorum, quod quibusdam est *Olite*, aliis autem *Alcaniz*, vicus ad amnem *Guadalope*, in Aragonia ambo, & in confinio regni Valentini.

Lyrcs. Leonena, *Borgo di S. Pietro*, pars urbis Romæ trans Tiberim, in qua Vaticanus mons & palatium Pontificum, apud basilicam S. Petri, sic à Leone IV. Pontifice Maximo, qui muris contra Barbarorum incursiones eam cinxit, appellata (*Nunc vulgò il Borgo dicitur.*) *Cic. Plin. & al.*

¶ Leoninus sinus. *Golfe de Lion* Gallis, *Golfe di Lione* Italis, pars maris mediterranei, in modum sinus extensa, inter Provinciam & Cataloniam, versùs oram littoralem Galliæ & Occitaniæ regionis, nautis valdè formidabilis.

Leontharia, fons & vicus Bœotiæ, ad montem Heliconem.

Leontini, Leontium Ptolemæo, *Lentini*, urbs Siciliæ quondam maxima, olim episcopalis sub Archiepiscopo Syracusano, quando Syracusæ sub Græcis Imperatoribus metropolis erant, apud oram orientalem, a littore 5. mill. pass. recedens, media penè inter Catinam ad Boream & Syracusas ad meridiem 24. mill. pass. antiqua Læstrygonum sedes, licèt Strabo a Naxiis conditam scribat, Gorgiæ Rhetoris clarissima patria. Ovidius libro 4. Fastorum:

Jamque Leontinos, Amisenaque flumina cursu
Preterit.

Leontini bellicosi quondam fuere; sed à Phalaride victi, armisque exuti, potationibus operam dare cœpere: unde proverbium emanavit, *Leontini semper juxta pocula*, apud Diogenem in voluptuosos.

¶ Leontocephale, Phrygiæ superioris munitissimum castellum, Appiano in Mithridaticis, in littore maris Ægæi describit Plutarchus.

Leonton, Leontopolis Straboni, Damor, oppidum

Phœnicis in ora, ad ostium fluvii cognominis, inter Berytum ad Boream & Sidonem ad austrum.

Ptol. Leontopolis, urbs altera Ægypti, quæ & Urbs Leonum, intra Deltam, Busiridi urbi proxima. Est & Leontopolis libro Conciliorum urbs Bithyniæ episcopalis sub Archiepiscopo Helenopolitano.

¶ Leonum mons, *Sierra Liona* Lusitanis, *Montagne des Lions* Gallis, *Boulombel* incolis; mons est excelsus Africæ, in ora littorali Guineæ regionis, & inter ipsam regionemque Nigritarum in Oceanum excurrens juxta promontorium *Ledo* dictum & sinum Francicum. Sed per terras longè latèque extenditur inter regnum *Boulom* ad Boream & regnum *Bourè* ad austrum. Ei adjacet fluvius, etiam *Rio di Sierra Liona* dictus, ubi colonia Anglorum.

Prov. Rom. Leopolis, urbs gemina: una Italiæ in Umbria & Ducatu Urbinate, in monte, qui Feretranus dicitur, episcopalis sub Archiepiscopo Urbinate, inde ad 20. mill. pass. in occasum distans, *S. Leo* vulgo, ubi arx inexpugnabilis; altera in Sarmatia, & regno Polonico, archiepiscopalis & Russiæ metropolis, à Cracovia ad 50. leucas in ortum distans, sic a Leone Imperatore conditore dicta, *Limburg* vulgò vel *Lemburg*.

¶ Leopolis seu Fanum S. Leonis, *S. Leo*, urbs est parva, sed episcopalis, ditionis Pontificiæ, in Ducatu Urbini, propè Ariminum fluvium, in limite Romandiolæ, 20. mill. pass. ab Urbino in Cæciam, & 15. tantùm ab Arimino in Circium distans.

¶ Leopolis, alia urbs regni Poloniæ, *Lwowo* dicta à Polonis, *Lemburg* à Germanis, *Leopoli* ab Italis. Est in provincia Russiæ nigræ seu parvæ, archiepiscopalis facta ab Urbano V. Summo Pontifice anno 1361. Est intra colles, ad amnem *Peltew* dictum, 55. leucis Polonicis à Premislia in ortum, & paulò minùs a monte Carpato in Boream. Urbs est satis munita, cum duplici arce, una intra mœnia, altera extra illa, in monte edito. Urbs ipsa dicitur etiam à Germanis *Russe Lembourg*, & à Gallis *Leopole*; estque probè culta & ampla. Anno 1648. obsessa fuit à Chmielnicio Cosaccorum Duce.

Steph. Leosthenium, *Sostenion*, teste Petro Gyllio, sinus ad Bosporum Thracium. Alii vulgo dici scribunt *Sthenion*.

¶ Leosthenium ab aliis dicitur Laosthenes sinus seu & portus senom; usque in ora littorali Thraciæ, è regione Bithyniæ, & medius inter Constantinopolim ad austrum & Pontum Euxinum ad Boream. Hodie Sosthenius sinus dicitur, teste Petro Gyllio.

¶ Leotunia, *Leaotung*, seu *Liautum*, provincia ampla Imperii Sinarum, maximè in Boream extensa, versùs Tartariam, inter regnum *Niuche* ad septentrionem & Gangem sinum ad meridiem, uti inter regnum Coream ad ortum & Pechinam provinciam ad occasum; primaque vastata fuit & occupata à Tartaris, quibus etiamnum subest cum tota Sinarum regione. In ea sunt multæ arces munitæ & plurimæ urbes. Sed ejus præcipuæ sunt Leaonum, *Leaoang*, Quincheum, *Kinchen*, & Ningius, *Nyngiven*, versus montes.

Scrip. Fris. Leovardia, *Leeuwarden*, urbs Frisiæ occidentalis post Groeningam caput & primaria, conventusque ceterarum urbium, à Groeninga 7. leucis in occasum, episcopalis sub Archiepiscopo Trajectensi, Philippo II. Rege Hispaniæ curante, effecta.

¶ Leovardia, *Leeuwarden*, urbs est Belgii uniti, ampla, munita, & elegans, Frisiæ occidentalis caput, cùm Groninga sit provincia separata; subestque dominio Hollandorum seu Statuum provinciarum unitarum. Distat a Doccomio duobus ingentibus milliaribus Germanicis in Circium, & vix uno cum dimidio ab ora Oceani Germanici.

Thuc. Lepas, *Crimiti* Fazello & Aretio, vertex rupis cujusdam asperæ, in agro Syracusano.

Plin. Lepethymus, mons Lesbi insulæ, juxta Methymnam urbem, qui Lepithymnus dicitur Antigono, & Theophrasto.

Auth. Lepidi pons, unus ex Romæ pontibus, qui & Sublicius, & Æmilius apud P. Victorem appellatur.

Col. Lepinus, *Monte di Segni*, mons Latii, in quo Signia urbs sita est, vino celebris, ab urbe Roma 30. mill. pass. cujus meminit Columella libro 10.

Qua Murrucial, qua Signia monte Lepino.

¶ Lepinus mons, jugum montium Latii valdè extensum inter Latinam & Appiam Viam, quod vulgò *la Montagne de Segni* dicitur, & ubi deinde altiùs consurgit, *la Montagna di Carpinete*. Campaniam verò Romanam in duas provincias, *la Campagna & la Marina*, distinguit.

Plin. Lepontiæ Alpes, *Monte di San Bernardino*, Summis proximæ; apud ortum Rheni fluvii, apud quas Lepontii populi.

Plin. Lepontii, populi Rhætiæ Alpini, circa ortum Rheni fluvii, inter Insubres & Helvetios ac Rhætos, *Rhinwalder*, teste Ægidio Scudo. Ubi Lepontum oppidum seu pagus *Lepontz*.

Strab. Ptol. Lepontii alii, qui Viberi Plinio dicuntur, populi Alpini, inter Insubres & Alpes Summas, circa fontes Rhodani & Ticini fluminum, quorum regio Vallis Lepontia, vulgò *Vallis Leventina*, nominatur, inter Alpes Summas & Verbanum lacum, *Leventinerthal*, Germanis, & *Eschental* teste eodem Scudo. Hinc Leponticus, Silius lib. 4.

Occidis & tristi pugnax Lepontice fato.

¶ Lepontii populi fuere Galliæ Transpadanæ, inter Alpes ad occasum & Verbanum lacum ad ortum: quorum nunc tractus ad meridiem ex parte Ducatus est Mediolanensis; sed pro majori parte, ad Boream nempè, sub dominio Helvetiorum.

¶ Lepria, insula Asiæ minoris, in mari Ægæo, circa Joniam, teste Plinio.

Cic. Plin. Strab. & al. Leprium, *Chiappa* seu *Chajapa* Nigro, oppidum Peloponnesi, in Elide regione, seu veriùs, teste Cicerone & Plinio, in Arcadia (non in Achaja ut in Thesauro Linguæ Latinæ, geminum oppidum faciente.) Populi Lepreoi Ciceroni, Lepreatæ Polybio, apud Alpheum fluvium, inter Pisam 7. & Elidem 15. mill. *Lepria* etiam Græcis dicitur. Sic dictum tradunt, quòd lepra ibi in Alpheo loco curaretur.

¶ Leprion seu Leprion, *Chajapa* nunc Nigro, oppidum maritimum Elidis, in ora littorali, propè Ichtium promontorium; Arcadiæ tribuitur ab eis tantùm, qui Arcadiam ad Mare promovent, sed severa est Elidis, & in confinio Messeniæ. 30. milliaribus distat a Pisis in austrum, & ampliùs ab Elide; estque nunc parvi momenti.

¶ Leprosium, *Leuroux*, urbecula Galliæ, in Bituricensi provincia, & duabus leucis a Bitoricis in occasum.

Strab. Plin. Ptol. Leptis, urbs Africæ maritima, gemina: magna apud Neapolim & Tripolim excisa, *Lepido* adhuc, teste Joanne Leone, dicta, paulùm a littore distans. apud Cinyphii fluvii ostia, & Syrtim parvam: parva, in ora ejusdem, inter Hadrumetum ad occasum & Rhuspinam ad ortum, ab Hadrumeto 18. mill. & ipsa excisa, *Lepi* nunc, licèt *Mahometa* aliis, & aliis *Africa* dicatur. Sarana a Silio lib. 3. cognominatur.

Tabraca tum Tyrium vulgus, Sarananque Leptis.

¶ Leptis magna, quæ & Neapolis, urbs Africæ, in Tripolitana regione & in ora Maris Mediterranei, nunc *Lebeda* dicta. Gaudet portu commodo et arce munita; estque inter Syrtim majorem et Syrtim minorem, in regno Tripolitano. Distat 300. milliaribus à Tripoli in ortum, et quibusdam *Lepeda* dicitur.

¶ Leptis parva seu Lepte minus, urbs aliàs Africæ, in Byzacena regione, nunc *Lempta* Arabo Nubiensi, et *Monastero* Europæis, oppidum est regni Tunetani, in ora littorali, inter Susam et Adrumentum.

Ptol. Leria, quæ et Hedeta, *Liria*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in regno Valentiæ, teste Morali cum aliis, à Valentia 5. leuc. post Saguntum, (à quo 2. leucis abest) anteque Herculis Libyci adventum in Hispania ædificata, olim Hedetanorum caput, teste Beuthero. Leris quoque Straboni insula Maris Ægæi. Vide Leros. *Lerii mali*, ut auctor est Strabo libro 10. prædicantur, et in adagio sunt, cùm gentem improbam significare volumus; veluti cùm *Chius malus* dicimus: sunt autem populi Leri insulæ.

¶ Leria, quæ et Edeta, urbs aliàs Edetanorum, *Lliria*; in regno Valentino. Ad Turiam fluvium sedet. 4. leucis distat à Sagunto in occasum, et 5. ab ora maris Mediterranei et sinus Sucronensis. Paucis constat incolis.

Plin. Lerina, *S. Honorato*, teste Papyrio Massono, vel *S. Honorat*, insula maris Gallici, oræ Galliæ Narbonensis inter Antipolim et Forum Julii adjacens, (ubi Lerinense cœnobium præclarissimum) Læronæ et Leroni, insulis parvis ejusdem oræ, proxima, ab Antipoli 12. mill. pass. à Foro Julii 27. distans. Lerinum quoque

que

que & Lerinus dicitur apud scriptores Ecclesiasticos.

¶ Lerina, *S. Honorat* incolis, *S. Honorato* Italis, insula est parva Galliæ, in ora Provinciæ, vix 2. leucis ab Antipoli in austrum, & 5. à Forojulio in ortum. Ipsa & Lero vulgò *les isles de S. Honorat & de Lerins* dicuntur; sed Lero major est & borealior Lerina.

¶ Lerma, *Lerma*, oppidulum Hispaniæ, Ducali titulo insignitum, in Castella veteri, ad Arlanzam amnem, 8. leucis ab Auca in austrum, & 22. à Pincia in ortum.

Strab. Pauf. Plin. Lerna, *Lerna* adhuc dicta, palus Argiæ, in Peloponneso, apud Argos urbem, (ubi Lernæus fons, & fluvius ea ex palude egrediens) ab Hercule, quod noxia incolis esset, exsiccata; unde Poetæ Lernam monstrum, quod Hydram vocant, septem habens capita, quorum uno resciso, alia 7. nascebantur, ab Hercule interfectum fabulantur. Hinc adagium, *Lerna malorum*, de malis multis in unum congestis. Hinc Lernæus nomen gentis. Virgilius libro 8. Æneidos:

Lernaus turba capitum circumstetit anguis.

Mel. Ptol. Lerna item, oppidum Laconicæ mediterraneum, *Phonea* Sophiano, sed Nigro *Potrina*, inter Lacedæmona, & Cyphantam ortum versùs.

¶ Lerna alius est oppidum Argiæ, in Peloponneso, ad quod palus & fluvius, imò & fons Amymonius Hydræ fabulis inclitus, in intimo recessu sinus Argolici.

Strab. Lero, Lerone Ptolemæo, *S. Margarita* vel *S. Marguerite*, insula Galliæ Narbonensis, apud oram Provinciæ, Lerinæ vicina, teste Massonio.

¶ Lera *l'Isle sainte Marguerite*, insula est parva Galliæ, in ora Provinciæ, Lerinæ insulæ ferè adjacens, & ab ea tantùm tenui freto, *le Frioul*, separata; estq; inter oram Provinciæ ad Boream & Lesinam ad austrum.

Strab. Plin. & al. Leros, insula maris Ægæi, sive Icarii, Cariæ adjacens, quæ & Leria, teste Strabone, proxima Pathmo, *Lero* etiam vulgò, à Delo 65. mill. pass. in ortum distans, ipsa circuitu 20. cum urbe cognomine episcopali sub Archiepiscopo Rhodiensi; aloe, quæ ibi nascitur, clara.

¶ Lertius, *le Lers*, fluvius Galliæ Narbonensis, in Occitania. Mirapincum rigat, deinde in Alburacim se exonerat, & cum ipso in Garumnam fluvium Lertius autem amnis parvus seu minor, *le petit Lers*, paulò infrà Tolosam in Garumnam labitur.

Plin. Cic. Strab. & al. Lesbos, *Metelin*, insula maris Ægæi, ante Assum promontorium Troadis, ab eo 6. mill. pass. in occasum distans, longa 70. mill. ambitu 168. media inter Chium ad meridiem & Tenedum ad Boream, à Chio 400. stadiis, teste Strabone, sic dicta à prima orbe, quæ archiepiscopalis & metropolis est. Olim Hemerte, Lasia, Aegira, Pelasga, Aethiope, & Macaria, teste Plinio, dicta. Hinc Lesbius nomen gentis. Ovidius lib. 11. Metamorph.

Et Methymnaa potiuntur littore Lesbi.

¶ Lesbos insula est Asiæ minoris, in mari Ægæo, versùs oram Troadis & Mysiæ minoris. 12. milliaribus distat ab Asso promontorio in austrum. *Metelino* dicitur ab Italis ab ejus urbe primaria, Mitilene alias dicta, in parte orientali insulæ. Circuitus est 130. milliarium circiter, teste Thoma Porcaccio. 50. milliaribus distat a Chio insula in septentrionem, 80. à Lemno in austrum, & 150. circiter a Delo insula in Boream. Portus habet capacissimos duos, *Geremin* & *Caloni* dictos. Paruit aliàs hæc insula Reipublicæ Venetæ; sed ei erepta fuit a Mahumete secundo, & ab eo tempore subest dominio Turcarum.

Lesbius, a, um, apud Horatium. Lesbia hæc insula appellatur à Plauto in Mercatorem. A Lesbiis ortum est adagium apud Aristotelem lib. 5. Moralium, quod est, *Lesbia regula*, cùm ratio ad factum, non factum ad rationem, vel lex ad mores, non mores ad legem accommodantur; sicuti Lesbiæ ædificationis plumbea regula ad lapidum figuram transmovetur, non contrà. Lesbii divinandi arte pollebant: quapropter apud Plutarchum hoc adagium legitur, *Lesbius Prylis*; nam Prylis Mercurii filius fuisse traditur divinandi peritissimus. Lesbii cantores celebres habiti, qui accersiti Lacedæmonem, cives tumultuantes suavitate cantus ad concordiam revocabant, quos proptereà cæteris cantoribus præferebant: unde ortum proverbium apud Suidam & Zenodotum, *Post Lesbium cantorem*, cùm aliquem non primas, sed secundas tenere debere significare volumus. Soli fertilitate, & vini generositate inter alia præstans, nec non puellarum formositate.

Lesera, *Losera* vel *Lesere*, teste Dalechampio, mons Aquitaniæ, apud Gabalos, ex quo Tarnes fluvius effluit, Cemmeni pars. De quo Sidonius in carm. 24. sive Propemptico: *Sidon.*

Hinc te Lesera Caucasum Scytharum
Vincens adspiciat, citròque Tarnis.

¶ Lesera, *Mont de Losere*, mons est Galliæ & Cemeni pars, in Occitania Provincia, inter Gabalos & Arecomicos. Distat 6. leucis circiter ab Anderito in Africum, & 8. ab Ucetia in Cæciam.

¶ Lesina, *Lesina*, urbecula regni Neapolitani, in provincia Capitanata, episcopalis sub archiepiscopo Beneventano. Juxta lacum cognominem sedet, vix 3. mill. ab ora sinus Veneti, & 22. mill. pass. à Manfredonia in Cæciam.

¶ Lesnovia, *Lesnow*, oppidum Poloniæ, in Volhinia superiori. Aliquot mill. pass. distat à Berestecia in ortum, & 25. à Luceoria in meridiem versùs Russiam nigram. Ibi anno 1651. mense Junio Joannes Casimirus Poloniæ Rex Cosaccos & Tartaros maxima clade affecit, 30. mil. eorum desideratis.

¶ Lessina, *Lessines*, urbecula Belgii, in Hannonia, ad Teneram fluvium, & in confinio Flandriæ, inter Athum ad austrum & Gerardimontium ad Boream, 5. leucis à Bruxellis in occasum, in ipso limite ditionis Francicæ.

Lestrygones, populi Campaniæ, sive Latii novi, qui apud Formias incolebant, & humanis carnibus vescebantur, teste Plinio. Hinc Lestrigonius nomen gentis. Ovidius libro 4. de Ponto, elegia 10. *Plin.*

Nec tu contuleris urbes Lestrygonis unquam.

Horatius libro 3. carminum ode 1.

Nec Lestrygonia Bacchus in amphora.

Vide Læstrygones, sic enim etiam scribitur. Malè in extremo Italiæ locantur in Thesauro Linguæ Latinæ.

¶ Lesua, *Lewes*, oppidulum Angliæ, in Suffexia provincia. Vix 4. milliaribus Anglicis distat ab ora maris Britannici; estque celebre ex prælio.

Lesura, *Leser*, fluvius Galliæ Belgicæ, cum pago cognomine, ad ostium quo à Mosella excipitur, contra Veldentium oppidum per Eyffaliam regionem & Manderschedium oppidum fluens. De eo Ausonius edyl. 10. *Aus.*

Prætereo exilem Lesuram, tenuemque Drachonum.

¶ Lesura amnis est Trevirensis ditionis, in Germania inferiori. Manderschedium & Witlicum oppida rigat, & paulò infrà in Mosellam fluit, 4. milliaribus Germanicis infra Treviros.

Leta, *Leta morto*, fluvius Piceni, ex Apenaino monte per Agrum Firmanum in Hadriaticum mare influens, teste Francisco Adamo. *Ann. Fris.*

¶ Letanum, orbs in ora Propontidis, ab Atheniensibus condita, teste Dioduro.

Letavia, *Lhydaw*, tractus Armoricæ, hoc est, Britanniæ minoris. Galliæ Celticæ regionis. *Script. Gall.*

* Lete, *Letta*, urbs Macedoniæ episcopalis sub Archiepiscopo Thessalonicensi, in Mygdonia, apud sinum Thermaicum, Appolloniæ urbi propinqua, à Thessalonica 20. mill. pass. *Lita* etiam vulgò dicitur. (* Aute habet Seldeni manuscriptum) *Plin. Ptol. Steph.*

Lethæus, fluvius geminus: unus Lydiæ, Magnesiam urbem alluens, & ex Pactya monte erumpens, in Mæandrumque per agrum Magnesianum descendens, *Fiume di Mangresia* vulgo: alter in Macedonia, Triccam urbem attingens, apud quem Æsculapium natum ferunt. Est & Lethæus apud Solinum fluvius Cretæ, Gortynam urbem præterfluens, sicuti Electra Gnossum. Is per oram Australem inter Catarractum fluvium & Inatum oppidum decurrit, & *Leter* appellatur. *Strab.*

¶ Lethæos, fluvius Cretæ, Gortynam alluens. Vulgò *Anapodari* dicitur, ut didici ex incolis illius tractus, seu *Naporal*, teste Brietio.

Lethes, fluvius Hispaniæ geminus: unus Hispaniæ Tarraconensis, (licèt Ortelius Lusitaniæ scribat) per fines Bracarum fluens, qui & Limæa, vulgò *Lima*: alter Hispaniæ Bæticæ per Vandalitiam fluens, Zacharamq; oppidum, Arcus & Xeram urbe alluens, ac in mare apud Portum Menesthei exiens, vulgò *Guadalete*. Fluvius etiam infernorum a Poetis fingitur. De quo Silius lib. 1. *Strab. Sil.*

Quaque super Gravios, lucentes volvit arenas,
Infernæ populis referens oblivia Lethes.

Pro Lethes, Lethe malè in Thesauro Linguæ Latinæ legitur.

¶ Lethes, qui & Limius, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, nunc Portugalliæ. Forum Limicorum seu pontem Limæ rigat, deinde oppidum *Ponte de Lima* dictum, & paulò infrà in Oceanum Atlanticum se exonerat. 5. leucis à Bracara in occasum.

Plin. Cap. Lethon, Lathon Straboni, Ptolemæo, Ladon Apollonio, *Milel*, teste Marmolio, fluvius Cyrenaicæ, Berenicen urbem alluens, atq; inter ipsam & Appolloniam in mare illabens.

Scrip. Belg. Letia, *Lesche*, fluvius Belgii, per sylvam Arduennam fluens, ac in Mosam desinens: cujus in vita S. Mononis fit mentio.

Cic. Letini, populi Siciliæ, quorum Cicero meminit in oratione in Verrem: ubi letini mihi legendum videtur.

Ptol. Letoa, *Christiana* Sophiano, insula maris Cretici, oræ Cretæ Boreali contra Psychium oppidum adjacens. (Videtur ea descriptione Ptolemæi insula oræ Australis, vulgò *Christiana*; & à Lagusa insula ad Boream, quæ & *Christiana* dicitur, diversa.)

¶ Letoa, insula parva Cretæ, est in ora Australi. A quibusdam creditur *Gaidaronissa*, è regione Hierapytnæ. Aliis autem est *Christiana*, quæ etiam *Cassognissa*, insula cum tribus minoribus adjacentibus, vix 5. mill. ab ora meridionali, versùs promontorium *Xacro* dictum.

Plin. Letoja, insula maris Ionii apud Cephalenen. Vide Letoa.

¶ Letrumensis Comitatus, *Letrum Countie*, regiuncula Hiberniæ, in Connacia provincia, cum oppido cognomine, propè Ultoniam provinciam, à qua separatur tantùm fluvio Aquanigra dicto.

¶ Letrumum, *Letrum*, oppidum Hiberniæ, Comitatus cognominis primarium, in Connacia, ad Sineum fluvium, ubi lacum *Alyne* efficit, in limite Rossiæ Comitatus, 20. mill. pass. à Roscomia in occasum.

¶ Letteranum seu Letterum, *Lettere*, urbecula regni Neapolitani, in colle, in provincia Principatus citerioris, episcopalis sub Archiepiscopo Amalphitano, inter Noceram ad ortum & Stabias ad occasum. Vix 3. milliaribus à littore distat, uti & à confinio Terræ Laboris.

Liv. Val. Max. Letus mons, *Alpi di San Pelegrino*, teste Leandro, mons Apennini, pars inter Galliam Togatam & Hetruriam, inter Rhegium Lepidi, & Lucam ad 40. mill. pass. distans.

¶ Letus mons vulgò *monte S. Pelegrino* dicitur; estque in ditione Reipublicæ Lucensis, in Carferoniana. Distat circiter 25. mill. pass. à Lucca in Boream, & 35. à Mutina in austrum uti & à Rhegio Lepidi; estque arduus & valdè difficilis.

Letuspolis, Ægypti urbs Stephano & Ptolemæo, apud quem Letupolites Nomus quoque; Letos autem Antonino.

Cæsar. Levaci, populi Belgii, Nerviorum clientes, quorum oppidum *Leuwe*, quasi Levacum, in Brabantia, à Lovanio 4. leucis in ortum, licèt Marlianus ipsos Lovanienses interpretetur.

¶ Levaci populi fuere Belgii, & Atrebatum parte Borealia, ubi nunc pars Comitatus Artesiæ, versus Bethuniam, Basseam, Fanum S. Venantii, & Armentariam, teste Sansone; sicque longè à Lovanio distabant in occasum.

Strab. Leuca, *S. Maria di Leuca*, urbs fuit episcopalis Salentinorum sub Archiepiscopo Hydruntino, inde 19. mill. pass. in meridiem distans, apud Iapygium promontorium, à Sasone insula Epiri 50. mill. pass. Sedes episcopalis Alexanum proximam urbem ad 8. mill. deducta est, teste Galatheo. Leuca altera in libris Conciliorum urbs episcopalis erat Cypri. De priore Lucanus lib. 5.

Antiquasque Taras, secretaque littora Leuca.

Strab. Mel. Leuca, oppidum Ioniæ, medium inter Cumas & Clazomenas, apud Hermum fluvium.

Polyb. Ptol. Leuca Ore, id est, Albi montes Plinio, *Modoru* & *Spachia* Bellonio & aliis, montes Cretæ in occasum.

¶ Leuca Ore, montes Cretæ, nunc *monti di Sfachia* dicuntur ab oppido vicino cognomine; suntque in parte occidentali insulæ.

Leucarum, *Logher* Camdeno, oppidum Albionis, in Walliæ ora meridionali, inter Iscam Dumnoniorum & Nidum 15. mill. pass. ex Itinerario Antonini.

Ant. ¶ Leucarum, oppidum Silurum aliàs, nunc Walliæ meridionalis, in Comitatu Glamorganensi, ad amnem etiam *Logher* dictum sedet, 4. milliaribus Anglicis ab ejus ostiis in ortum, 10. ab ostio Tobii etiam in ortum, 8. à Nido in occasum, & 30. ab Isca Silurum etiam in occasum; sed 50. ab Isca Dumnoniorum in Boream distat.

Leucas, & Leucadia Plinio & Melæ, & Leucata Virgilio, Leucates Straboni, Neritis quoque Plinio, insula maris Ionii, oræ Epiri occiduæ adeo vicina, ut continenti juncta videatur, (cum urbe cognomine episcop. sub Archiep. Naupactensi, quæ Neritos Straboni, Neritum Plinio) media inter Acroceraunia & Peloponnesum 87. mill. pass. ab Actio 30. in meridiem, cujus urbs caput erat Acarnaniæ, teste Livio, *Santa Maura* hodie dicitur, sedes Præfecti Turcarum: mons verò promontorium, Leucata, & Leucates, *Capo di Santa Maura* nominatur. Ovidius libro 15. Metamorphoseon: *Cic. Strab. Plin. & al.*

Leucada continuam veteres habuere coloni.

In Thesauro Linguæ Latinæ contra sinum Ambracium locatur, cum inde in austrum ad 30. mill. pass. distet.

¶ Leucas, *Sainte Maure*, insula est Græciæ, Acarnaniæ ferè adjacens, & ei ponte juncta. Urbem habet cognominem & permunitam versùs ortum insulæ. Erepta fuit Venetis à Mahumete secundo, & ab illo tempore subest dominio Turcarum.

Leucasia, Leucosia Straboni, *la Licosa & Leucosa*, insula parva Lucaniæ, in sinu Pæstano, contra Posidoniate promontorium, quod ab ea *Capo della Licosa* nominatur. Sic à Sirene ibi sepulta. De qua Silius libro 8. *Plin. Strab.*

Leucosia à scopulis, nunc quem Vicentia Pesto,
Misit.

Ea olim, teste Plinio, Sirenusæ promontorio juncta erat, ibique rudera multa in mari, urbis quasi subversæ, cernuntur.

Leucata, *Locata*, *Locate*, oppidum seu arx firmissima Galliæ Narbonensis in ora, post Narbonensem urbem contra Salsulas arcem adversum Hispanorum, & proximam, ut utrioque sonitus exaudiantur. Leucata item Virgilio, Leucates Straboni, Leucate Ciceroni & Plinio, *Capo di Santa Maura*, promontorium Epiri apud Leucadem insulam. Virgilius libro 8. Æneidos: *Mela.*

Fervere Leucaten, auroque effulgere fluctus.

¶ Leucata seu Leocata, *Leucate*, oppidum Galliæ, in Occitania, propè stagnum cognom. & Salsulas arcem nunc Gallici juris, in limite Comitatus Roscinonensis. Ejus arx diruta est à paucis annis, & ibi Hispani grandi clade affecti fuere à Gallis anno 1637. Vide Leocata.

¶ Leucatas, promontorium Asiæ minoris, in Bithynia, quo includitur sinus Astacenus teste Plinio.

Leuce, insula parva Cretæ contra Cydonem urbem, ab ea parum recedens in Boream. Est & insula parva Ponto, ostio Borysthenis fluvii objecta, cum oppido cognomine; qui & Achilles apud Melam. Vide Achillea. *Diod.*

¶ Leuce, insula parva Cretæ, in ora Boreali, nunc *S. Theodoro* dicitur. Habet arcem in monte satis munitam & cognominem, quæ prima expugnata fuit à Turcis anno 1645. 8. milliaribus distat à Cydone in occasum, & vix uno aut altero milliari ab ora Cretæ insulæ.

Leuci, populi Galliæ Belgicæ, quorum urbs Tullum est in Austrasia, episcopalis sub Archiepiscopo Remensi, à Nanceio sede Ducum 5. leucis in occasum, à Virodnno 9. aut 10. in meridiem. Lucanus libro 1. *Cæs. Plin. Ptol.*

Optimus excusso Leucus Rhemusque lacerto.

¶ Leuci populi fuere ubi nunc Tullensis Diœcesis, in Lotharingia. Ibi urbs primaria Tullum, *Toul*, ad Mosellam, episcopalis sub Archiepiscopo Trevirensi et tractus adjacens, *le Toulois* dictus, est sub potestate Regis Franciæ.

Leuci, montes Cretæ in ora occidua, quorum longitudo 300. stad. est, teste Strabone, *Monte di Madara*, & *Monti di Spachia*, ab oppidis circumstantibus, teste Bellonio, dicti. Vide Leuca Ore. *Ptol. Strab.*

¶ Leuci montes nunc *Monti di Sfachia* dicuntur in territorio Cydoniæ. Incolæ, *Sfachiotes* dicti, satis celebres effecti sunt à paucis annis. Montes autem, *Madaara* vocati, magis ad ortum tendunt; suntque in territorio Sitiæ.

Leucimna, *Capo Bianco* Sophiano, promontorium Corcyræ insulæ, inter Corcyram urbem & Phalacrum promontorium. *Thucyd. Ptol.*

Leucobibia, *Locaber*, vel *Loquaber*, & Latino recenti Loquabria, regio Scotiæ occidua, contra Ebudas insulas. Malè Ortelius citat Ptolemæum, qui Leucopibiam habet, non Leucobibiam, (Videtur apud Pto- *Ptol.*

Ptolemæum Leucopibia esse nomen urbis potiùs quàm regionis. Vide ibi, & Candida casa.

¶ Leucobibia, quæ maliùs Lucopibia, urbs Novantarum, in Scotia maridionali, nunc *wisbern*, dicta, seu Candida casa. Est in Gallovidia Comitatu & in ora maris Hiberoiai, cum portu capaci. Sed longè distat a Loquabria provincia Scotiæ in austrum. Vide Leucopibia, & Candida Casa.

Plin. Leucogæus collis, & Leucogæi fontes, *l'Alamera*, teste Sanfeliaio, locus Campaniæ, inter Neapolim & Puteolos. Hic alica plurima, & sulphur, ut scribit Plinius lib. 18. capite 11. & 35. capite 15. Fontes prædicti firmitatem dentibus, oculis claritatem, & vulneribus sanitatem afferunt, teste eodem Plinio libro 31. capite 2.

Leucogæus quoque, Leuce Acte Ptolemæo, hoc est, Album littus, locus Marmaricæ, in ora littorali, inter Parætonium & Alexandriam, *Riva bianca* hodie, teste Moletio.

Leucola, portus Cypri, ubi gagates lapis, teste Plinio, repetitur.

Strab. Leucolla, promontorium Pamphyliæ, cum insula & oppido cognomine, inter Pergan & Eurymedontis fluvii ostia, ultra Chelidonias.

¶ Leucon, Africæ urbs circa Cyrenem, teste Herodoto; forsan eadem quæ Leucoa Ptolemæo.

¶ Leuconum, Pannoniæ urbs, teste Antonino.

Strab. Plin. Plin. Leucopetra, *Capo dell'Arme* Nigro & aliis, (licèt *Capo Spartivento* Leandro & Fazallo, quod tamen longè distat versùs Locros) promontorium Brutiorum, (non Siciliæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) ultra Rhegium urbem 12. mil. pass. in ortum, in Calabria ulteriore. Leucopetra etiam Polybio mons Asiæ, qui Parthiam secernit ab Hyrcania. Vide Coronus, idem enim videtur.

Cic. Plin. Strab. & al. ¶ Leucopetra, promontorium Italiæ, in meridionali parte Calabriæ ulterioris. Nunc *Capo dell'Armi* dictus à multis, juxta fretum Siculum, 10. milliaribus à Rhegio in austrum. Credit tamen Brietius esse *Punta della Saetta*, promontorium, 8. inde milliaribus in ortum distans, in quo desinit alterum Apenniniì cornu, & *Capo dell'Armi* esse Rhegium promontorium.

Leucophrus, Dianæ fanum, & stagnum inter Tralles & Mæandrum fluvium, in Lydia.

Leucopolichna, *Lemburg*, urbs Sarmatiæ, Rutheniæ sive Russiæ metropolis & archiepiscopalis, quæ & Leopolis.

Xeno. Leucopolis, posteà Acsara, & Aspropolis, *Æscheeber*, teste Leunclavio, urbs Cariæ maritima, ad finum Doridis regionis.

Leon. Plin. Leucorea, urbs Saxoniæ superioris, & accademia clarissima, ad Albim fluvium, inter Lipsiam & Brandeburgum 6. leuc. à Magdeburgo 12. in austram: quæ Vitebergа (*wittenberg*) alio nomine usitato dicitur. De ea libro 4. Itinerarii:

Script. Germ.

ubi surgunt mœnia ad Albim
Leucorea, musis qua sacra, piis & alumnis.

Plut. ¶ Leucorea quibusdam est Witteberga, *Wittenberg*, urbs Saxoniæ Ducatus caput, media fere inter Milnam ad austrum & Magdeburgum ad Boream, 12. leucis utrinque, & 9. à Lipsia in septentrionem. Vide Witteberga & Vitacuio mons.

Leucos, fluvius Macedoniæ, juxta Pydnam urbem fluens, *Fiume di Chitri*.

Strab. Leucosia, insula maris Tyrrheni, sic dicta ab Æneæ consobrina ibi sepulta, in ora Lucaniæ, teste Festo; sed, teste Plinio, à Sirena unà ibi submersa, & sepulta. Vide Leucasia. Ovidius lib. 15. Metamorphoseon:

Leucosiamque petit, tepidique rosaria Pæsti.

Plin. Ptol. Leucosia, *Nicosia*, urbs archiepiscopalis, titus Latini, episcopalis verò apud Græcos, (habent enim urbes aliquot duos Episcopos, unum Latinum, alterum Græcum) totius Cypri primaria, ab ora Boreali aliquantisper distans, à Constantia, & ab Hamacosto altera urbe præclara, & munitissima, 12. leucis, seu 36. mill. pass. in occasum recedens.

Leucosyria, regio Cappadociæ, circa Iridis, & Thermodontis fluminum ostia, ubi populi Leucosyri, qui & Assyrii Orpheo dicuntur, quorum urbs Themiscyra.

Plin. Mel. Leucothea, insula maris Tyrrheni, apud Capreas & promontorium Minervæ, teste Plinio, in ora Picentium, non apud Leucosiam, in ora Lucaniæ, ut scribit Ortelius, Fons item hujus nominis in insula Samo, teste Plinio. Fortè à filia Cadmi dicta, de qua Ovidius libro 3. de Ponto elegia 6.

Nec quia Neptunus navem laceravat Ulyssis,
Leucothoe nanti ferre negavit opem.

¶ Leuctemberga *Leuchtemberg*, castrum Germaniæ, in Palatinatu Bavariæ, regiunculæ seu Landgraviatus cognominis caput. Anteà Principes habuit proprios; sed deficiente mascula stirpe, nunc subest Electori Bavariæ.

Leuctra oppidum erat Bœotiæ, inter Plateas & Thespias, in confinio Megaridis, ubi ingens planities, in qua Thebani Spartanos ingenti strage, teste Xenophonte, vicere. Et numero singulari & plurali legitur. *Strab.*

Leuctrum, *Maina* Nigro, (cùm *Maina* sit Tænarus) *Vitylo* Moletio, oppidum Laconiæ maritimum, in Messeniæ confinio, apud Tænarium promontorium, quod Messeniacum sinum à Laconico dividit, inter Abæam oppidum Messeniæ, & Tænarum urbem Laconicæ. *Polyb. Ptol. Paus.*

¶ Leuctrum, seu Leuctræ, nunc *Maina* dicitur; estque ad radices Taygeti montis, inter Abæam in Boream 15. mill. pass. & Tænarium promontorium ad austrum 35. Subest nunc dominio Turcarum; sed tamen aliqua fruitur libertate. Hinc tractus adiacens *Braccia di Maina* dicitur, incolæ autem *les Mainots* vulgò.

Leucum, *Lecco*, oppidum cum arce Insubriæ, apud Larium lacum, ubi Adduam fluvium amittit, à Como 14. mill. pass. in ortum Bergomum versùs à Mediolano 30. in Boream. *Scrip. Bal.*

¶ Leucyanias, Peloponnesi fluvius, in Alpheum prorumpens, teste Pausania, in Eliacis.

¶ Levefanum, *Leuvven*, vicus est Batavorum, ad Vahalim fluvium, infra Neomagum, teste Cluverio. Distat 4. leucis à Neomago in occasum, in Gueldria inferiori.

¶ Leugæsa, Armeniæ minoris urbs, in Melitana regione, teste Ptolemæo.

Levi, populi Liguriæ. Vide Lævi.

Levinia, regio Scotiæ interior, ultra Damnios (quorum tractus *Sterlingshire*, à Sterlingo urbe) extenditur in Boream, sic a Levino fluvio, qui in ea ortum habet, dicta: vulgò *Lennox* seu *Lennox* dicitur. (* Camdenus putat Damnios habitasse in *Cluydsdale*, baronia *Renfrew*, *Lenoxia*, *Strivelinia*, *Menteth*, & *Fife*.) *Plin.*

¶ Levinia, provincia Scotiæ, Brietio teste, & aliis est *Lenox*, provincia in ora occidentali, & versùs intimum recessum Glotæ æstuarii, inter Argateliam ad occasum & Taigbiam seu Maothitiam ad ortum. Sic dicitur à fluvio Levino, qui eam bifariam secat, & per Lomiuium lacum labitur. Insignitur hæc regio titulo Ducali, & ejus primarium oppidum est Dumbritonium. Dicitur etiam à quibusdam Lenoxia.

Levinus, Levin, fluvius Scotiæ, qui Tacito Bodotria dicitur, teste Hectore Boetho. Vide Bodottia. *Script. Scot.*

¶ Levinus, *Levin*, fluvius Scotiæ meridionalis, in Levinia provincia. Oritur in ipso limite Albaniæ; deinde per Lomundum lacum fluens in meridiem, hinc rigato Dumbritonio seu Britannorum oppido, in Cludam fluvium se exonerat.

Leuni, populi Vindeliciæ, Geauni Horatio, Naunes, ut videtur Plinio, quorum tractus *Glon* seu *Glonerk*, teste Aventino (cum fluvio cognomine) in Bavaria nominatur. Licèt Aventinus Gelonos ab Horatio dictos referat. *Ptol.*

¶ Levomne, mons Macedoniæ, circa Pallanem peninsulam, teste Plinio.

Levonæ populi Scandinaviæ, seu Scandiæ, quorum regio *Bothnia* videtur ultra Svediam in Arctos. Alii *Livonia*, regio Sarmatiæ, in ora sinus seu maris Venedici; nam Ptolemæus hos populos, quos Levonas (non Levonas, ut scribit Ortelius) vocat, ultra Vistulæ fluvii ostia ad ortum locat; quo in situ Livones populi sunt. *Ptol.*

Leuphana, vel * Lephana, (sic enim habet codex Ptolemæi malè ab Ortelio citatus,) *Hanofer*, teste Irenico, urbs Germaniæ, in Saxonia, inter Cassellam Hassiæ urbem ad meridiem 18. & Hamburgum ad Boream 21. leuc. ab Eymbeca 8. in occasum (* in manuscripto Seldeni *Leufana*.) *Ptol.*

¶ Leuphana quibusdam est *Honover*, urbs Germaniæ in Saxonia inferiori & Brunsvvicensi Ducatu. Ducam sedes, ad Leinam fluvium, media inter Hamburgum ad sep-

tentrionem & Cassellam ad meridiem, ferè 3. milliaribus Germanicis ab Hildesin in Boream, uti ab Eymbeca; estque munita & culta.

¶ Leuphitorga, urbs Æthiopiæ sub Ægypto, teste Plinio.

Strab. ¶ Leusinium, Dalmatiæ urbs, teste Antonino.

Leutarnia, *Leuidenia*, seu *Leuidena*, teste Barrio, cui & *Alvidena*, oppidum Lucaniæ, in magnæ Græciæ confinio, inter Amigdalariam & Vicenumnum 4. mill. pass.

¶ Leutarnia, oppidum Lucaniæ, in magna Græcia, & alias in limite Brutiorum, nunc in Calabria citeriori. 7. milliaribus distat ab Amigdalaria & à sinu Tarentino in occasum.

¶ Leutkirca, *Leutkirch*, urbs Imperialis Germaniæ, in Suevia, ad amnem *Eschach*, qui paulò infrà cadit in Ilarum. 3. milliaribus Germanicis distat à Memminga in austrum, & 6. à Lindavia in Boream; estque satis parva.

¶ Leuvecum, *Levvek*, urbs Indiæ extra Gangem, regni Cambodiæ præcipua, & sedes regia, quæ aliter & impropriè dicitur à multis Cambodia. Sedet juxta fluvium Cambodiam, 80. leucis supra ejus ostia in mare Indicum.

¶ Leuvinus, *Levvin*, fluvius Scotiæ meridionalis. Oritur in Mentithia provincia; deinde per Fifam labens, ibi lacum Leuvinum efficit, & tandem in Forthæ æstuarium cadit ad Leuvinum, *Levvin*, oppidum Fifæ Provinciæ.

¶ Leuviss, *Levvis*, insula Scotiæ, & una Hebridum seu Æbudarum, oblonga, & septentrionalior cunctis aliis Æbudis, & versùs oram occidentalem Scotiæ, à qua distat 20. milliaribus in occasum. Ejus autem longitudo à septentrione in meridiem est 55. milliarium circiter.

Cæs. Lexobii, Lexovii Plinio, Lexubii Ptolemæo, populi & urbs Galliæ Celticæ, episcopalis, in Normannia, *Lisieux*, sub Archiepiscopo Rothomagensi, inde 18. leuc. in occasum, Cadomum versùs 9. ab Ebroicis in Circium 16.

¶ Lexoviom, *Lisieux*, urbs Galliæ, in Normannia, ad Tuccam fluvium. 5. leucis distat ab ora maris Britannici in austrum; estque satis ampla & culta, in regione feraci. Ab ea tractus adjacens vulgò *le Lievvin* dicitur.

¶ Lhoegria quondam dicta fuit ex insulæ Albionis pars australis, quæ hodiè Anglia vocatur, *England* incolis, *l'Angleterre* Gallis, Walsingamo & Brietio testibus.

Ptol. Lianum, *Salines* Mercatori & aliis, oppidum Sarmatiæ Europææ in ora occidua Mæoticæ paludis, inter Isthmum Tsuricæ ad meridiem & Bycis fluvii ostia in Boream, Novis mœnibus, seu Castro albo, finitimum.

¶ Liba, *Libavv*, oppidum Poloniæ, in Ducatu Curlandiæ, cum portu in ora littorali maris Baltici & in confinio Samogitiæ, pluries à Svecia captum hisce ultimis temporibus. 10. milliaribus Germanicis distat à Memelio in Boream, & 25. à Mitavia in occasum; redditumque fuit pace Olivensi Duci Curlandiæ, cui etiamnum paret.

Ptol. Liba, *Arsinga* Castaldo, insula maris Indici oræ Carmaniæ, contra Musarnam, seu, ut nunc vocant, Dulcindam urbem.

Libana oppidum fuit Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Celtiberorum, Valeriæ urbi finitimum.

Ptol. ¶ Libana, Syriæ urbs, vicina Atreis apud Stephanum, ex Arriani Parthicis.

Libanus mons, *Libano*, mons Syriæ maximus & notissimus, ab agro Damasceno in Arabiæ confinio, Tripolim usque Phœnicis urbem perductus, vallem longam cum Antilibano monte efficiens, cujus longitudo 187. mill. pass. continet. In eo duntaxat cedrus arbor provenit. De eo quidam Poeta ex neotericis:
Polyb. Strab. Plin. & al.

Libanus hirsutum tollit ad astra caput.

¶ Libanus, *le Mont Liban*, mons est Syriæ, ab ora maris Phœnicii versùs Arabiam extensus, sicque ab occasu in ortum. Est longitudinis 125. milliarium circiter. Inter montes totius Palæstinæ celeberrimus est, & qui radices longè latèque extendens, Tribuum Aser & Nephthalim limites, ipsamque terram promissam à septentrione claudit, Altissimus est, & nihilominus fertilis & amœnus, in valles & campos hinc inde effusus; & in ipso sunt Jordanis fontes.

Libarna, Libarnum Antonino, oppidum Liguriæ, intra montes Apenninos, inter Genuam & Dertonam 35. mill. pass. occurens, *Bobio* Nigro, *Incisa* Merulæ, aliis *Villa Barna*, pagus agri Dertonensis esse videtur: sed Bobium potiùs inter Genuam & Placentiam, quam inter Genuam & Dertonam occurrit; Incisa verò longè distat non solùm à via inter istas urbes, sed etiam à monte Appenino, à Nicia oppido Montis Ferrati 2. mill. pass. recedens, Alexandriam versùs 12. In Thesauro Linguæ Latinæ *Lavagna* indigitatur. Verum hic locus est in ora Ligustica seu Littorea. *Plin. Ant.*

¶ Libarna oppidum fuit Veliatum, in Liguria montana; & ejus rudera nunc visuntur propè *Arqua*, oppidulum agri Dertonensis, ad Scriviam amnem, in Ducatu Mediolanensi & in confinio ditionis Genuensis, teste Brietio. Alii autem credunt esse *Villa Barna*, castrum agri Dertonensis.

¶ Libero seu Lubronium, *Livron*, oppidum Galliæ, in provincia Delphinatus, ad Dromam amnem, vix una leuca à Rhodano fluvio. Ei adjacet Oriolum, *Louriol*, oppidulum ex adverso Dromæ. 3. leucis distat à Valentia in austrum, & 2. à Crista in occasum.

Libethrii, populi Magnesiæ, inter Macedoniam & Thessaliam, licèt apud eos Libethra fons fuerit Musis dicata, à musica tamen alieni, & idiotæ habiti sunt, cùm Orpheum interemisse ferantur. Qua de re, teste Zenodoto, *Libethriis inelegantior* proverbio dicitur, qui valdè idiota & rusticus, aut agrestis sit.

Libethrum, seu Libethrus, oppidum fuit, et fons, ac mons Bœotiæ, apud Heliconem montem et Coroneam urbem, ab ea 40. stadiis distans. Libethros etiam et Libethra, Solino et Plinio fons est Magnesiæ Musis sacer, quæ Libethrides: Virgil. eclog. 7. *Pauf.*

Nymphæ, noster amor, Libethrides, aut mihi carmen.

Libisosa, Libisoca Ptolemæo, *Lebanusa*, teste Morali ex veteri inscriptione, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Castella nova, apud Alcaratium, quod Plinio Libisona, et Foroaugustana cognominatur.

¶ Libisosa, seu Libisosona, oppidum Carpetanorum, nunc vicus Castellæ novæ, *Lezuza* dictus. 4. leucis distat ab Alcaratio in Boream Concham versùs, et 6. tandem à fontibus Anæ in ortum. *Ant.*

Libisonis turris, ut Turris Bissonis Ptolemæo, Torres libro Conciliorum, urbs archiepiscopalis fuit Sardiniæ, maritima, in ora occidua, excisa, cui Sassaris intus successit ad 12. mill. pass. nunc *Porto di Torre* locus dicitur, ubi sacra ædes Divo Gabino dicata. *Plin.*

¶ Libistus, Thraciæ urbs, circa Mœsiam inferiorem, teste Plinio.

Libitinensis porta, per quam extra urbem Romam cadavera defunctorum, * teste Lampridio Vulcatio, efferebantur. *Lamprid.*

Libnius, *Lecani*, fluvius Hiberniæ, per Conaciam fluens, post Nagnatam urbem mare subiens. Sic apud aliquos legitur; sed apud Ptolemæum Liboeus legendum est. *Ptol.*

¶ Libnius, seu Lifnius quibusdam, fluvius est Lageniæ, *Lesfer* nunc dictus qui propè et infra Dublinium in mare Vergivium se exonerat, ut etiam opinatur Camdenus.

Liboeus, *the Bay of Slego*, teste Camdeno, fluvius Hiberniæ, per Connaciam juxta Slegum oppidum fluens. *Ptol.*

Libonotria, regio Germaniæ, quæ posteà Misnia dicta est, sicuti et Libonotri populi Misnenses, Tacito Endoses. Vide ibi. *Script. Germ.*

Libora, Elbora libro Conciliorum, sub Gothis, Ebora sive Æbura Livio, *Talavera*, teste Joanne Mariana, urbs Hispaniæ Tarraconensis, ad Tagum fluvium, in Carpetanis, et Castella nova, à Toleto 12. leucis in occasum.

¶ Libora, *Talavera la Reyna* urbs Castellæ novæ, inter Toletum ad ortum et Talabricam veterem, seu *Talavera la vieja* ad occasum, paulò infrà confluentes fluvii, *Alberche* in Tagum. *Ptol.*

Libum oppidum erat Bithyniæ, medium inter Nicomediam et Nicæam, 20. mill. pass. dissitum. *Ant.*

Libunca, *Llanes*, teste Henrico Coquo, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Asturum Boreali, inter Fanum S. Vincentii 3. et Saliam oppidum 6. leucis, ad Narii fluvii ostium, inter Flaviomaviam ad ortum 13. et Vercam ad occasum 16. *Ptol. Mel.*

¶ Libun-

¶ Libonca aliis est oppidum Callaicorum Lucensiu ad nunc *Rivadeo*, urbs Gallæciæ, in limite Asturiæ, ostia fluvii Navii, & iuxta Oceanum Cantabricum 13. leucis Hispanicis ab Oveto in occasum distat.

¶ Liburnia, *Libourne*, urbs parva Galliæ, in Aquitania & Burdegalensi agro, ad Duranium, ubi recipit Illam ea adversu Franciaci, & 5. leucis à Burdegala distans in ortum Petrocorium versùs.

Plin. *Ptol.* Liburnia, *Croacia* Italis, *Crabaten* & Krayn Germanis, teste Lazin, regio Illyrici (non pars Dalmatiæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) ad occasum, inter Istriam & Dalmatiam ad ortum, ab ea Titio fluvio divisa. Pineto est *il Contado di Zara*; sed fallitur, cùm hic Comitatus pars sit, non tota regio. Vrbes quondam claræ Iadera, & Sidrona. Populi Liburni Plinio. De quibus Virgilius libro 1. Æneidos:

Regna Liburnorum, & fontem superare Timavi.

Liborna verò genus est navis, quo Liburni utebantur ad prædandum.

¶ Liburnia antiquitùs in Illyrico inclusa non fuit usque ad Romanorum tempora, qui eamdem cum Istria, Iapidibus, & Carnis Illyrico addiderunt; & tunc Liburnia duplici modo sumebatur: vel latè inter Istriam & flumen Titium, nunc *Kerka*; ita ut Iapidiam secundam cum Inalpinæ parte comprehendat: vel strictè intra flumina Titium & Tedanium, nunc *Zermagna*, exclusis Iapidibus, teste Ioanne Lucio. Ibi nunc pars maritima Croatiæ, cum parte Dalmatiæ occidentalis.

¶ Liburnicum mare vulgo *mare di Dalmatia* dicitur, aliter mare Dalmaticum; estque pars Maris Adriatici, inter Dalmatiam propriam & Istriam, ubi plerimæ insulæ, sub dominio Venetorum.

Oros. Liburnicus sinus, *il Carner*, qui & Flanaticus. Vide ibi.

¶ Liburnicus sinus aliter Illyricus dictus fuit. Vide ibi.

Strab. Liburnides, insulæ 60. Straboni, in mari Illyrico, seu Hadriatico, inter quas Lissa, Tragurium, & Pharus.

Polyb. *Cic.* *Strab.* *Plin.* *& al.* ¶ Liburnides insulæ, seu insulæ oræ Liburniæ adiacentes, in mari Liburnico seu Adriatico, Straboni sunt 60. circiter, sed aliis omnibus vix sunt 25. cùm Pharia, Lissa, & Tragurium sint in Dalmatia. Liburnides insulæ præcipuæ sunt Absorus, *Osero*, Curicta, *Vegia*, Arba, *Arbe*, Gissa, *Pago*, Scardona, *Isola longa* quibusdam. Sunt etiam plurimæ aliæ minores, quarum nomina antiqua ignorantur, nempè Michaelia, *saint Michele*, Palma, *Pasma* Provexia, *Provexi*, quæ etiam *Incoronata* dicta, Eloa, *Eso*, Aluria, *Asuri*, Mortara, *Mortero*, Melata, *Melada*, Pontadura, *Pontadura*, S. Basilii, *de S. Basilio*, Scarda, *Scarda*, Promula, *Promula*, Sylva, *Selva*, & Sansega, *Sansego*, cum aliquot aliis minoribus, suntque omnes sub dominio Venetorum.

Liburnus, mons Apuliæ.

Liburnus item, portus Etruriæ apud Pisas, inde 23. mill. pass. distans, cum oppido Livorno. Vide Ligurnus.

Liburnum mare, idem quod Tyrrhenum, & Inferum, apud Ciceronem.

Libya, eadem Africæ Plinio, sic à Libe vento dicta, vel à Libya Epaphi filia. Libya verò propriè, teste Procopio, pars Africæ, inter Cyrenen ad occasum & Alexandriam Ægypti ad ortum, appellatur à Ptolemæo, & aliis Marmarica. De ea Claudianus de bello Gildon.

Iunximus Europam Libyæ; concordia fratrum
Plena redit.

¶ Libya aliàs multiplex fuit, Libya latissimè pro Africa sumebatur; sic enim Africa dicta fuit à Græcis.

¶ Libya, paulò restrictior erat pars Africæ, intra Æthiopiam ad ortum & mare Atlanticum ad occasum; fuitque duplex, nempè Libya citerior seu exterior, quæ magis in Boream protendebatur, sub qua nunc comprehenduntur regio Biledulgeridia, regna Fezzæ & Maroci, Barbaria latè sumpta, & Ægyptus: & Libya ulterior seu interior, quæ in meridiem extensa, versùs Nigrum fluvium, ubi nunc desertum, regio Nigritarum & Guinea, inter Nubiam regionem ad ortum, & Oceanum Atlanticum ad occasum.

Ptol. Libya deserta; *Zahara*, Barrosio & Leoni Africano, & incolis *Elher*, teste Marmolio, ea pars Libyæ interioris, quæ ultra tropicum Cancri in austrum extenditur. Libya tot ferarum genera fert, quæ permixta nova & varia monstra generant, ut apud Diogenem adagium hoc referatur, *Libyca fera*, in hominem vafrum, versipellem, & variis moribus imbutum. *Libyca* quoque *avis* apud Suidam speciem habet proverbii de prægrandibus; & apud Horatium *Afra avis*, pro pingui & lauta, & apud Aristophanem in grandea & timidiores, qualis cameloštruthio avis Libyca; grandiores enim corpore timidiores esse solent.

¶ Libya deserta nunc *Zaara* dicitur, seu desertum, estque pars Libyæ ulterioris seu interioris. Ab ortu in occasum extenditur, & dividitur in septem partes, seu deserta, nempè Zanhaga, Zuenziga, & Targa ad occasum, & Lempta, Berdoa, Garga, & Bornum ad ortum; vixque sunt aliquot urbes in illa regione propter penuriam aquarum. Dicitur etiam *Zahara* persæpe.

Libya interior, *Balad Geneva* Marmolio, maxima Africæ pars inter Cyrenen, Africam propriam, & Mauritanias ad Boream, ac Æthiopiam ad meridiem, atque inter Æthiopiam sub Ægypto, Nilo fluvio separante, ad ortum, & Oceanum Atlanticum ad occasum contenta, in qua terra Nigritarum, & regna plurima continentur. Urbes apud Ptolemæum quondam claræ Autolala, Iaizetba, Thamudocana, Gerra, & Garama. Hinc Libycus nomen gentis, & Libycum mare Ptolemæo, quod Cyrenen alluit. Virgilius libro 5. Æneidos: *Ptol.*

Carpathium, Libycumque secans, luduntque per undas.

Libycæ Sibyllæ, quæ & Elissa, meminit Euripides. Hinc Libyes populi apud Sallustium libro de bello Iugurthino, inter Numidas & Getulos: post quos Æthiopes, teste eodem.

¶ Libya autem propria regio fuit Africæ Borealis, inter Ægyptum ad ortum, mare Mediterraneum ad Boream, Syrtim maiorem & Tripolitanam regionem ad occasum, & Æthiopiam, atque Garamantes ad meridiem. Eius partes fuere tres, nempè Libya strictè sumpta, Marmarica, & Cyrenaica, ubi nunc Regnum Barcæ, *le royaume de Barca*, ad Boream, et desertum Barcæ seu etiam Libyæ, *le desert de Barca* seu *de Libye*, ad austrum; & pro parte subest dominio Turcarum. *Plin.*

¶ Libyca appellantur duo modica ostia Rhodani fluvii in Gallia Narbonensi. Ex his alterum Hispaniense dicitur, alterum Metapinum, tertium idemque amplissimum Massalioticum, teste plinio. *Ptol.*

Libyci, populi Galliæ Cisalpinæ, seu Italiæ Transpadanæ, inter Insubres & Taurinos: quorum urbs Vercellæ, ad Sessiten fluvium. Vide ibi.

Libycum mare à Ptolemæo appellatur, quod Cyrenaicam alluit, *Mare di Barcha*. *Ptol.*

Libyphœnices, *Regno di Tunes*, populi Africæ propriæ, Byzacenam regionem incolentes, ubi nunc regnum Tunetanum: Libophœnices Plinio. Hinc Libophœnicia apud Sallustium libro de bello Iugurthino. *Liv.*

Libyssa, * Libissa Ptolemæo, *Lebussa*, adhuc teste Leunclavio, apud oppidum Bithyniæ mediterraneum, cum fluvio cognomine, inter Nicomediam & Chalcedonem, inde 25. hinc 36. mill. pass. Hannibalis Carthaginensis sepulchro memorabile. Aliis *Gebise*, & aliis *Lebise* dicitur, & aliis *Polmon*. (* *Lybusa* in Seldeni manuscripto.) *App.* *Plin.*

Licatii, Licates Plinio, *Lechrainer*, teste Aventino cum Scudo, populi Vindeliciæ, in Bavaria, inter Augustam & Monachium incolentes; à Lico fluvio nomen habent.

¶ Licerium, *saint Licer*, urbs Galliæ, in Aquitania, in Conseranis, quæ aliter Fanum S. Licerii, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Ausitano. Conseranorum caput est, ad amnem Salatum. 5. leucis distat à Lugduno Convenarum in ortum, & 7. ab Apamæa in occasum. *Strab.* *Ptol.*

¶ Licestria, *Leicester shire*, provincia seu Comitatus Angliæ, cum urbe primaria cognomine. Ibi alias Coritani populi ex parte. Habet à septentrione Nottinghamiæ Comitatum, ab ortu Lincolniæ Comitatum, ab occasu Staffordiam, & à meridie Northantoniæ Comitatum.

¶ Licestria, quæ & Legecestria & Leogora quibusdam, *Leicester*, urbs est Angliæ, Comitatus cognominis caput, ad Sturam amnem. Distat 13. milliaribus Anglicis à Nottinghamia in austrum, totidem à Coventria in Eurum, & 20. à Nottinghamia in Boream.

Strab. Plin. Lichades, insulæ seu potiùs scopuli maris Ægæi, apud Eubœam, & Atticam. Lichas Ovidio libro 9. Metamorphoseon:

Quem quasi sensuram nauta saltare verentur,
Appellantque Licham.

¶ Lichfeldia, *Lisfelde*, urbs Angliæ episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi, in Comitatu Staffordiæ, 24. milliaribus Anglicis distat à Licestria in occasum, decem à Staffordia in Africum, & 25. à Vigornia in Boream; deficitque in dies.

Ptol. Liciniana, *Lazem*, oppidum Lusitaniæ, in regno Portugallico, in confinio Extremaduræ, Norbæ Cæsareæ finitimum, Licinniana etiam gemino *n* scribitur.

* Licneni, populi Corsicæ: quorum tractus *Valdi Niolo*, teste Leandro, dicitur. (* in Seldeni manuscripto *Amarr'o.*)

Ptol. Licostoma, *Lichmeadr* vel *Lechmuudr*, oppidum Vindeliciæ, in Boiis seu Bavaria, ad ostium Lici fluvii in Danubium, apud Werdam urbem, inter Augustam, & Nerolingam in Boream 4. leucis.

¶ Licostoma vicus est Bavariæ, *Leckonse* dictus, in Bavaria, & in ipso limite Sueviæ, una leuca infrà Verdam in ortum, & 6. infrà Augustam in Boream. Alias munitum fuit, nunc eius munitiones disiectæ sunt.

Script. Germ. Licus, * Lycias Ptolemæo, Lechus Eginartho, *Leck* vel *Leek*, fluvius Vindeliciæ, eam à Rhetiu cum Vinda separans, inter Sueviam ad occasum & Bavariam ad ortum, per Augustam in Danubium influens apud Verdam. (* in manuscripto Seldeni *Amm·o.*)

Prot. ¶ Lida, *Lida*, oppidum Poloniæ, in Lithuania, & in Palatinatu Trocensi, ubi arx munita, ad amnem Detam. 50. leucis Polonicis distat à Wilna in austrum, & 7. à Novogroda in Boream, arcem habens in scopulo sitam, & malè habita fuit à Moscis anno 1655.

¶ Lidda, *Saint George de Lidde*, urbs Asiæ episcopalis sub Patriarcha Hyerosolimitano. Vide Lydda.

¶ Liddesdalia, *Liddisdale*, provincia Scotiæ meridionalis, satis parva, in ipso limite Angliæ, à Liddalo fluvio sic dicta, ubi Eremus castrum munitum. Terminatur à septentrione Teviotia, ab occasu Eskia, & à meridie & oriente Anglia.

Laut. ¶ Lidkiopia, *Lidkioping*, urbecula Sveciæ, in Westrogothia provincia, & in ora lacus Weneri, ad fluvium Lidam, 30. mill. pass. à mariæstadio in occasum, totidem à Falkopia in Boream, uti & 52. à Scara, & 45. à Daleburgo in ortum distat.

P. Diac. Liga, *Ligeu*, teste Camdeno, insula maris Britannici. Vbi iga alii codices habent.

Cas. Plin. Ligana, sylva in Cenomanis, apud lacum Benacum, ubi Claudius Imperator Alemannos vicit, teste Diacono.

¶ Lingauira, urbs Indiæ intra Gengem, teste Ptol.

Ligeris, & Liger, *Loire*, fluvius Galliæ Celticæ, ex maximis Galliæ, è Cemmenis montibus in Arvernorum finibus oriens, & in Boream inter Heduos & Bituriges fluens, inde in occidentem per Aurelianos, Turones, Andes, & Nannetes in Oceanum Gallicum sese magna aquarum mole exonerans. De quo Tibullus ele. 8. libro 1.

Carnuti & flavi cerula lympha Liger.

¶ Ligeris, *la Loire*, fluvius percelebris Galliæ: Nomen habet à prato; quod statim a fonte perlabitur in S. Eulaliæ parœcia, in Vivariensi provincia, & in confinio Velaunorum, ad Gerbarii iugi radices *le mont Gerbier de Ioux*, & propè Clergeacum montem, inter Cemenos montes, 18. supra Anicium. Hinc per Velaunos, Forenses, Boios, Nivernenses, Bituriges, versùs Boream tendens, deinde per Aurelianos, Turones, & Andes fluens in occasum, in Minori Britannia in Oceanum se exonerat, 15. leucis infra Nannetas. In eius cursu propè Anicium labitur, deinde Rodumnam, Borbonium Ansilanum, Decetiam, Nivernum, Charitatem, Giamum, Genabum, Blelas, Ambaciam, Turones, Salmurium, & Nannetas urbes rigat cum aliis minoris notæ, sicque eius cursus est 200. leuc. circiter, ex quibus per 166. est navigabilis. Recipit autem plurima flumina, ex quibus præcipua sunt Arotius, *l'Aroux*, Elavet, *l'Allier*, Carus *le Cher*, Ingeris, *l'Indre*, Vigenna, *la Vienne*, & Meduana, *le Mayne*.

Ligerula, *Loiret*, fluvius ea fonte apud Aurelianos, adeò copiosè effluens, ut statim navigabilis evadat, in Ligerim delabens.

Tac. Dion. Ligii, *Schlesier*, teste Willichio cum aliis, populi Germaniæ, quorum regio Slesia, & populi Latinis recenti Slesii, inter Lusatiam ad occidentem & Poloniam ad ortum. Andreas Velleius *Langlaadt* insulam indigitat, quæ potiùs illingæ.

Ligir, *Bechir*, teste Nigro, fluvius Bœotiæ, iuxta Plateas urbem fluens. *Steph.*

¶ Lignitium, *Lignitz*, urbs Germaniæ, in Silesia, ad *Deisthan* amnem, sub proprio Duce, cum regiuncula adiacente. Castrum habet splendidum. Via 2. leucis distat à Jauria in Boream, 5. a Glogavia in austrum, et 7. ab Uratislavia in occasum.

¶ Ligoria, *Ligor*, urbs Indiæ ulterioris, cum portu, in ora Orientali Chersonesi aureæ seu Malacensis, in ditione Regis Siami, iuxta sinum Siami; et media ferè inter Judiam urbem primariam Siami ad Boream, et Malaccam ad austrum, 380. milliaribus utrinque. *Ant.*

Ligoidonis portus, *Porto Lugodunè*, in Sardiniæ ora orientali apud occiduam. Populi Ptolemæo Lucuidonesii dici videntur.

¶ Liguidonis portus, seu Liquidonensium portus, nunc *Lago Liesle* dicitur, Brietio et aliis testibus: est 45. milliaribus distat à Calari in Boream. *Polyb. Plin.*

Ligures Apuani, populi Liguriæ extremi, circa Macram, in Hetruriæ confinio incolentes; quorum oppidum Apua, vulgò *Pontremoli*, (*sub dominio magni Ducis Hetruriæ.*) *Strab. & al.*

Liguria, Italiæ regio, gemina: littorea, quæ vulgò *la Riviera di Genova* nominatur, inter Alpes ad occasum, et Macræ ostia ad ortum, inter Galliam Narbonensem & Hetruriam supra 200. mill. pass. extensa, cujus caput est Genua, inter montem Apenninum & mare Ligusticum perstricta: mediterranea verò, Galliæ Cisalpinæ non modica portio, inter Apenninum montem ad meridiem & ortum, Alpes maritimas & Cottias ad occasum, Padumque fluvium ad Boream & ortum comprehensa, in qua Mons Ferratus Ducatus, magna pars Principatus Pedemontani, parsque Ducatus Mediolanensis continentur. Populi Ligures apud omnes. Virgilius lib. 2. Georgicorum:

Assuetumque malo Ligurem, Volscosque verutos.

Sub Liguria etiam Insubriam complectuntur scriptores, uti Antoninus Augustus in Itinerario, Paulus Diaconus in libro de gestis Longobardorum, & alii. Vnde Mediolanum, quod est caput Insubrium, ab eis in Liguria collocatur. *Cat. Ant.*

Urbes Liguriæ hujus temporis:

Alba Pompeia, *Alba*, (in Monte Ferrato.)
Albingaunum, *Albenga* (in ditione Genuensi.)
Alexandria Statiellorum, *Alessandria della paglia*. (in Ducatu Mediolanensi.)
Albintemelium. Vide Vintimilium.
Aquæ Statiellæ, *Acqui*, (in Monte Ferrato.)
Asta, *Asti*, (in Pedemontio.)
Bobium, *Bobio*, (in Ducatu Mediolanensi.)
Casale, olim Sedula, *Casal di S. Vaso*, (in Monte Ferrato.)
Dertona, *Tortona*, (in Ducatu Mediolanensi.)
Fossanum, *Fossano*, (in Pedemontio.)
Genua, *Genova*, (in ditione Genuensi.)
Mons Vici, Mons Regalis, *Mondovì* (in Pedemontio.) *Alv.*
Naulum, *Noli*, (in ditione Genuensi.)
Prunatum, *Brugneto*, (in ditione Genuensi.)
Savona, *Savona*, (in ditione Genuensi.)
Vintimilium, olim Albintimilium, vel Albiatemelium, *Vintimiglia*, (in ditione Genuensi.)

Liv. Ligurnus portus, Liburnus aliis, Labro Cicemni, *Livorne*, oppidum cum arce firmissima, & portu Hetruriæ inter Pisas 23. & Vada Volaterrana ad ortum 20. millia passuum ab ostio Arni fluvii supra 10. in ortum.

¶ Ligurnus portus, *Livourne* Gallis, urbs est nova, sed culta & probè munita, in agro Pisano, sub dominio magni Ducis Hetruriæ. Emporium est celeberrimum illius tractus, cum triplici arce, crescitque in dies, & sedet in planitie, intra paludes, & propè Montem Nigrum. 65. milliaribus distat à Florentia in occasum.

Ligorum montes, *Monti della Luuigiana*, teste Leandro, Liguria enim apud Livium, Frogum, Sempronium, & alios post Macram, Arnum usque fluvium extendebatur.

Ligusticæ Alpes, *Montagna di Tenda*, teste Pingonio, eædem sunt maritimæ apud Ptolemæum, inter Nicæam & Taurinos extensæ.

Ligusticum mare, *Mar Leone*, & *Mar di Genova* inter Gallicum ad occasum & Tyrrhenum ad ortum, Ligoriam re- *Plin.*

regionem alluens, Liguſticus ſinus à Floro. Malè à Nigro à Gaditano freto uſque ad Siculum extendi ſcribitur.

¶ Liguſticum mare, *mer de Genes*, longè diſtat à Mari Leonino in ortum, cum mare Leoninum, vulgò *Golfe de Lyon*, ſit inter Provinciam & Cataloniam.

Plin. Ptol. Lilæa, *Lellea* ex tabulis recentibus, oppidum Achajæ, in Doride regione, apud fontes Cephii fluvii. De quo Statius libro 7. Thebaidos:

Coryciamque nemus, propellentemque Lilæam
Cephiſi glaciale caput.

¶ Lilerium, *Lilers*, oppidum munitum Belgii, in Arteſia provincia, ſub dominio Francorum pace ad Pyrenæos. Sedet juxta amnem *Naves*, una leuca cum dimidia ab Aria Betuniam verſus, à qua 2. tantùm leucis diſtat, & 7. ab Atrebatu in Boream.

¶ Lilium, Bithyniæ emporium, ad Pontum Euxinum, teſte Arriano in Periplo.

¶ Lilloa, *Lillo*, arx Belgii probè munita, in Brabantia, ad Scaldim fluvium, 2. leucis infra Antuerpiam in Boream, ſub dominio Hollandorum, una leuca à Sanflito in auſtrum, uti 4. à Bergis ad Zomam. Illic naves Antuerpiam tendentes ſiſtere coguntur.

Cic. Plin. Lilybæum, promontorium & urbs Siciliæ. Promontorium unum ex tribus eſt, Africam proſpectans, *Capo Boeo*, à Pachyno 180. mill. paſſ. in occaſum, à Peloro 170. in meridiem, contra promontorium Mercurii Africæ 180. Urbs verò, olim epiſcopalis, apud promontorium, *Marſala* nominatur, ab Agrigento 82. mill. paſſ. in occaſum, à Panormo in auſtrum 85. à Drepano 18. à Mazaria 22. à Carthagine 1050. ſtadiis, teſte Strabone, à Romanis exciſa, ex cujus ruinis Marſala ædificata eſt. Hic claſſis Carthaginenſium à Romanis, Attilio Regulo Duce, magna ſtrage diſſipata. Hinc Lilybæus & Lilybeius nomen gentis. Virgilius libro 3. Æneidos:

Et vada dura lego ſaxis Lilybeja *cæcis.*

Lucanus libro 4.

Namque rates audax Lilybæo *littore ſolvit.*

¶ Lilybæum promontorium nunc *Capo Coco* dicitur, Magino & aliis teſtibus, & in occaſum maximè extenditur reſpectu Pachyni & Pelori promontor. Urbs verò, quæ *Marſala* nunc dicitur, eſt in Valle Mazaræ, in ora, 60. mill. paſſ. à Panormo, 22. à Drepano in auſtrum, & 18. à Mazara in Cæciam diſtans.

Scrip. Hiſp. Lima, quæ ab Hiſpanis Urbs regum, *Ciudad de los Reyes*, colonia & urbs archiepiſcopalis Americæ, maritima, in ora occidua, Peruviæ caput, conventuſque juridicus, anno ſalutis 1543. effecta.

¶ Lima, ſeu Civitas Regum, *Lima* ſeu *Los Reyes* Hiſpanis, urbs eſt Americæ meridionalis pulcherrima, & emporium celebre. Condita fuit anno 1535. à Franciſco Pizarro Hiſpano, in Valle Lima, antea *Rimac* dicta. Sedes eſt Proregis; creſcitque in dies, quamquam tota ſit lignea, & ſine muris, in planitie, ad amnem cognominem, una leuca à mari Pacifico, & 2. ab ejus portu, vulgò *Callao de Lima* dicto, uti 120. à Cuſco, alias Peruviæ primaria in occaſum, teſte Joanne Laetio; ſubeſtque dominio Hiſpanorum cum regno adjacente.

Strab. Plin. Limæa, Limius Ptolemæo, Lethes etiam Straboni & Silio, *Lima*, fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis, nunc in regno Portugalliæ, per fines Bracarum, & Limicos populos, inter Durium & Minium, in Oceanum ad Vianam oppidum fluens.

Script. Helv. Tar. Limaga & Limagus, fluvius Helvetiorum, *Limat*, qui in Rhenum influit.

Limane, *Limaigne*, regio Galliæ Aquitanicæ, in finibus Arvernorum, apud quam Elaver fluvius decurrit, cum fluvio cognomine, qui *Lymane*, teſte Belleforeſtio, dicitur, in Elaverim influens.

¶ Limane, ſeu Limania, *la Limagne*, regiuncula eſt Galliæ, in Alvernia inferiori, admodum rigua & miræ fertilitatis, in planitie, juxta Elaverem fluvium; extenditurque ad 12. leucas circiter à meridie in Boream, propè & infra Claromontem. Sed nullus eſt fluvius *Limane* dictus in toto illo tractu, in Elaverem influens.

¶ Limburgenſis Ducatus, *le Duchè de Limbourg*, provincia eſt ſatis parva Belgii, inter Ducatum Juliacenſem ad ortum & Boream, & ditionem Leodienſem ad occaſum & meridiem. Ejus præcipua urbs eſt Limburgum, *Limbourg*, ſub Hiſpanis, uti Rhodia Ducis; ſed Dalemum & Falcomontium ſubſunt dominio provinciarum unitarum Belgii.

¶ Limburgum, *Limbourg*, urbs parva Belgii, in rupe, cum arce, Ducatus Limburgenſis caput, ad amnem *Weſe*, & in confinio ditionis Leodienſis. Capta fuerat ab Hollandis anno 1632. ſed poſtea ab Hiſpanis recuperata, ipſis etiam ſubeſt. 5. leucis diſtat à Leodio in ortum, uti & 7. à Trajectu ad Moſam, 4. autem ab Aquiſgrano in auſtrum. Sed alia oppida Ducatus Limburgenſis ſubſunt dominio Hollandorum, excepto Rhodia Ducis.

Limenia, *Limnas*, teſte Stephano Luſignano, oppidum olim Cypri, nunc pagus, in mediterraneis. *Strab.*

¶ Limericenſis Comitatus, *Cymerick Countie*, regiuncula Hiberniæ, in Mumonia provincia, & in confinio Connaciæ, a qua ſeparatur Sinen fluvio in Boream.

¶ Limericum, *Lymerick*, Hibernis *Loumeath*, urbs munita Hiberniæ, in Momonia, ſed in limite Connaciæ, ad Sineum fluvium, pontibus interciſſa. Nota fuit hiſce ultimis temporibus, & ab ea regiuncula adjacens dicitur Limericenſis Comitatus. Diſtat 45. mill. paſſ. à Kilkennia in occaſum, & 35. à Galiva in auſtrum.

Limia, *S. Eſtevan di Lima*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in regno Portugallico, inter Bracaram. 6. & Tyden 5. leucis. Alius eſt *Puente di Lima*, ad Limæum fluvium. Hinc Limici populi, quorum oppidum Forum Limicorum Ptolemæo. Vide ibi. *Ant.*

¶ Limia, ſeu Forum Limicorum quibuſdam, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Callaicis Bracariis. Nunc eſt *Puente di Lima* oppidum Portugalliæ, ad Limiam fluvium, 4. leucis à Bracara in Boream, & 5. à Tude in auſtrum; quamquam aliqui credant eſſe vicum *S. Eſtevan de Geras de Lima*, 2. leucis diſtantem à priori, & inter Bracaram & Vianam, levi tamen conjectura.

Limiotum, Laminium Plinio & aliis. Vide ibi. *Ant. Ptol.*

Limiolaleum, *Gneſna*, teſte Petro Appiano, urbs Germaniæ, nunc in regno Polonico, archiepiſcopalis & metropolis, inter Poſnaniam ad occaſum 7. & Toruniam ad ortum 12. leuc. in Polonia majore.

¶ Limnæ urbs in Thraciæ Cherſoneſo, juxta Seſtum, teſtibus Strabone & Stephano.

Limnos, *Lymen*, teſte Camdeno, Britannicè, & *Ramſey* Anglicè, inſula maris Britannici, inter Cambriam Albionis regionem occiduam, & Hiberniam, ante Meneviam urbem Walliæ.

Limon, locus Campaniæ, inter Neapolim & Puteolos. De quo Statius 3. ſylv. carm. 1.

Et placidus Limon, *numenque Euplœa carinis.* *Stat.*

Limonios mons, *Lymes*, (*Plinlimon* Camdeno, in Comitatu Cardiganiæ) mons Albionis, in Wallia, ex quo Vaga fluvius ſcaturit. *Script. Brit.*

¶ Limonius mons Walliæ nunc *Plymllimon Hill* dicitur ab Anglis, *mons Plymlimon* à Gallis. Partim eſt in Cardigania in occaſum, & partim in Mongumerienſi tractu ad ortum, ubi Sabrina & Vaga fluvii ex eo ſcaturiunt, teſtibus Joanne Speedo, Sanſone, & aliis.

Limonum, oppidum Galliæ Aquitanicæ, in finibus Lemovicum, nunc pagus *Limon*, inter Lemovicos & Pictones. *Ptol.*

¶ Limonum urbs eſt Galliæ Aquitanicæ, nunc *Poictiers* dicta, Pictonum caput teſtibus Cluverio, Brietio, Sanſone, & aliis; eſtq; perampla, ad Clanim fluvium, & epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Burdegalenſi. Dicitur etiam Pictavium. Vide ibi.

Limoſum, *Limoux*, urbs Galliæ, in Occitania, ad Atacem fluvium, una leuca infra Aletam in Boream, 3. à Carcaſſone in auſtrum, & 6. à Mirapinco in ortum. Parva eſt, ſed culta, intra montes, & in Diœceſi Aletenſi.

Limuſa, *Wiſelburg* vel *Muſnburg*, teſte Lazio oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria, apud Auſtriæ fines, Altenburgo vicinum. *Ant.*

¶ Limuſa, alias oppidum Pannoniæ; nunc vicus eſt Hungariæ, *Wiſelburg* dictus, primo lapide ab Altenburgo in auſtrum, & propè ramum dextrum Danubii Arrabonem verſus.

Limyra, urbs Lyciæ mediterranea, ad Limyrum fluvium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Myrenſi, non longè inde diſtans, ab ora littorali 20. ſtadiis recedens: nunc *Mari* vel *Mira* dici videtur aliquibus, ſed adhuc nomen ſervat antiquum. Vide Lymira. *Strab. Ptol. Plin.*

¶ Limyrica, regio Indiæ intra Gangem, teſtibus Ptolemæo & Ariano in Periplo.

Limy-

Ptol. Limyrus, fluvius Lyciæ, per Limyrâmurbem fluens in mare Lycium, inter Andriacam & Aperras urbes propinquas exiens, Lorymus Straboni.

¶ Linckia, *Lincken* Belgis, *Fort de LincK* Gallis, arx munita Belgii, in Comitatu Flandriæ, & in districtu Burburgensi, ad Colmam fluvium, una leuca à Burburgo in Eurum, & 2. ab Audomaropoli in Boream.

Prov. Rom. Lincolnia, *Lincolne*, urbs Angliæ. Vide Lindum.

¶ Lincolnia, *Lincolnshire*, provincia seu Comitatus Angliæ, ubi aliàs Coritani populi. Terminatur ab ortu Oceano Germanico, à septentrione provincia Eboracensi, ab occasu Nottinghamiæ Comitatu, & à meridie Northantoniæ, & Cantabrigiæ Comitatibus. Ejus præcipua urbs est Lincolnia seu Lindom.

Script. Germ. Lindavia sive Lindsvium, *Lindaw*, urbs libera & pulchra Sveviæ, ad lacum Brigantinum, à Sallopoli 2. leucis Memingam versùs, quæ & Philyre.

¶ Lindavia urbs est Germaniæ, in Svevia, & in insula lacus Constantiensis, ponte juncta continenti, satis munita, & frustra tentata a Svecis hisce posterioribus annis. 5. milliaribus Germanicis distat à Gallopoli seu Fano S. Galli in ortum, uti 8. a Constantia, & 9. à Memings in austrum; estque in limite Helvetiorum, & libera.

Script. Germ. Lindemagus & Limagus, *Limat*, fluvius Germaniæ superioris, per Helvetios fluens, ac per lacum Tigurinum transiens; qui Arolæ apud Badam urbem, quam alluit, commiscetur, inter illam & Clignaviam 2. leuca.

Beda. Lindisfarna, *Halig Eiland*, nunc *Holy Island*, insula Albionis, oræ Northumbriæ ad ostia Tuedæ fluvii adjaceas, cum urbe cognomine, quæ & Augustaldis dicta fertur, olim episcopalis sub Archiepiscopo Eboracensi, cujus sedes Dunelmum translata est. Abest à Bervico orbe in finibus Scotorum 4. mill. in austrum.

¶ Lindisfarnia insula est parva, uno tantùm milliari ab ora Northumbriæ dissita, accedente æstu maris, & ei contigua recedente Oceano. Dicta fuit Lindisfarnia à Lindo fluvio, cui objecta, vulgò Anglis *Holy Iland*, id est, Insula sacra, quòd olim multi sancti monachi eò se receperint. 4. milliaribus distat à *Farne* insula in Boream. Circuitus est 6. milliarium Anglicorum, & unicum tantùm habet oppidulum, cum castro & portu.

Lindonium. Vide Londinium.

Ant. Ptol. Lindum, *Lincolne* Anglicè, * *Caerlud Coyd* Britannicè, teste Lhuido cum aliis, urbs episcopalis Albionis in Anglia sub Archiepiscopo Cantuariensi, quæ & Lindocolnia, & per syncopen Lincolnia posterioribus dicta est, inter Londinum ad meridiem 95. et Eboracum in Arctos 55. mill. distans, olim regia Merciorum, cui sedes Dorcestriensis copulata fuit. (* Britannis *Lindcoit*, pro quo perperam *Luitcoit*, Saxonibus *Lindo-Collyne*, *Lind-cyllancaster* Camdeno.)

¶ Lindum, *Lincolne*, urbs aliàs Corintanorum, nunc Comitatus Lincolniensis caput, in Anglia, juxta Withamam amnem, 7. milliaribus à Trenta fluvio. Colli dorso insidet; estque satis ampla et culta. 22. milliaribus Anglicis distat à Nottingamia in Eurum et 20. ab ora

Ptol. Oceani Germanici in occasum.

Lindum alterum, oppidum Albionis, in finibus Damniorum, seu * in Cornubia regione, *Lithgus* nunc, teste Camdeno. (* in Scotia, ibi enim Damnii Ptolemæo, Cornubienses vero Damnonii.)

¶ Lindum, oppidum Damniorum, in Scotia, nunc *Linlithgus* doctioribus, vulgò *Lithgou*, cum palatio nobili, in Laudonia provincia. 12. milliaribus Scoticis distat ab Edimburgo in ortum, et 3. a Forthææ æstuario, sed longissimè a Cornubia in Boream.

Ptol. Strab. Lindus, Lindum Plinio, oppidum Rhodi, unum ex tribus præcipuis illius insulæ, quod adhuc *Lindo*, teste Sophiano, nominatur.

¶ Lindus, fluvius Asiæ minoris, qui Cariam terminat et Lyciam, teste Quinto Calabro, Calbis fortè Ptolemæi.

¶ Linga, *Lingen*, oppidum munitum Germaniæ, in Westphalia et ditione Monasteriensi, cùm aliàs esset Principis Auriaci. Est propè Amasium fluvium. 45. mill. pass. distat à Monasterio in Boream Embdam versùs, a quo 55. distat in meridiem, uti 30. ab Osnabruco.

Cæs. Plin. & al. Lingones, populi et urbs Galliæ Celticæ, in Burgundiæ, et Campaniæ confinio, antiquissima, anno post diluvium 591 ut ferunt, condita, ad Vogesi montis radices, inter Trecas 22. et Vesulium oppidum Burgundiæ Comitatus 32. leuc. media inter Trecas et Vesuntionem, episcopalis sub Archiepiscopo Lugdunensi, *Langres*, vulgò. Hinc Lingonicus nomen gentis. Luc. lib. 1.

Pugnaces pictis cohibebant Lingonas armis.

Claudianus de laudibus Stiliconis libro 3.

Vexit Lingonico sudatas vomere messes.

Apud Lingonas Alemanni bis victi à Constantino Augusto, cæsique ad 60000.

¶ Lingones urbs est munita & ampla Galliæ, in Campania Provincia, ad fontes Matronæ fluvii, in colle posita, cujus Episcopus est Dux & Par Franciæ. 6. leucis distat à confinio Comitatus Burgundiæ, ut & Ducatus, 22. à Trecis in ortum, 17. à Divione in Boream, & 20. à Vesuntione in Cæciam. Notandum tamen populos dictos fuisse Lingones, urbem autem Andemantunum dictam fuisse, & 40. ferè milliaribus distare à Vogeso monte in occasum.

¶ Liniacum, *Legnago*, oppidum Italiæ in ditione Veneta & agro Veronensi, ad Athesim fluvium, 27. milliaribus infra Veronam Ferrariam versùs.

Linicnnos, *Rother*, fluvius Albionis, per Cantium fluens, & per * Roffam urbem, quam alluit, in Thamesim influens. De quo in vitis Sanctorum Britanniæ fit mentio. (* Juxta *Rhis* oppidum ad meridiem in Oceanum Britannicum influit.) *Script. Brit.*

¶ Limenus fluvius est parvus Cantii provinciæ, in limite Sussexiæ, ubi etiam oppidum *Rye* rigat; et ibi in mare Britannicum se exonerat: Sed Roffam non rigat, & plus 20. milliaribus Anglicis ab ea decurrit in austrum.

Linterna palus, *Lago di Patria*, teste Scipione Mazella, apud Linternum urbem excisam, in Campania. *Sil.*

Linternum Liternum Plinio & Livio, colonia, & urbs olim episcopalis Campaniæ, inter Vulturnum ad occasum & Cumas ad ortum, in ora littorea, excisa: manet turris cum diversorio, vulgò *Patria*: à Vulturno 9. mill. pass. Puteolos versùs ferè totidem, à Cumis vix 5. ubi Scipio Africanus mortem obiit. cùm Roma ob civium ingratitudinem secessisset. Lentisciferum quoq; ab Ovidio libro 15. Metamorphoseon ob lentisci copiam nominatur: *Cic. Mel. & al.*

-lentiscíferumque tenetur

Linternum, multamque trahens sub gurgite arenam.

¶ Linternum, seu, & meliùs, Literaum, orbs fuit Italiæ, in Campania, nunc vicus tenuis provinciæ Terræ Laboris, *Torre di Patria* dictus, in ora maris Tyrrheni, inter Vulturnum ad Boream & Cumas ad meridiem, propè fluvium Literaum dictum.

Linum, *Capo di Verre*, promontorium Brutiorum, in Calabria citeriore, teste Barrio, apud Amantiam urbem, & Tyllesium promontorium, ubi Bellus mons oppidum conspicitur. *Lycop.*

¶ Linum Regis, *Lynne*, seu etiam *Kinges Lynne*, oppidum est Angliæ, in Norfolcia provincia, propè ostia Uiæ fluvii, in ora Oceani Germanici, et 18. milliaribus in Elia in Boream.

Linos, fons Arcadiæ, feminis bibentibus ex eo abortum prohibens, teste Plinio. *Plin.*

¶ Lionium, *Lions* cognomento *en Foress*, oppidum est Galliæ, in Normannia, juxta sylvam *de Bray*, in Vexino Normannico, 6. leucis à Rothomago in ortum. Dicitur meliùs Leones. Vide ibi.

¶ Lionium, *Lions* cognomento *en Santerre*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia et in tractu Sanguitersio. 7. leucis distat ab Ambiano in ortum, totidem a Novioduno in Boream, et 5. ab Hamo in occasum.

Lipara, antea Meligunis, *Lipari*, insula Siciliæ, prima Æoliarum, contra ostia Metauri fluvii Brutiorum 24. mill. pass. ipsa circuitu 18. cum urbe episcopalis sub Archiepiscopo Messanensi, anno quo Dyrrachium urbs Macedoniæ condita, ignes semper emittens. Populi Liparenses Ciceroni. Virgilius libro 8. Æneidos: *Virg. Strab. Plin. & al.*

Insula Sicanium juxta latus, Æoliamque

Erigitur Liparen.

¶ Lipara, Æoliarum insularum præcipua, pendet à Sicilia cum aliis Liparæis insulis, in mari Tyrrheno. Habet tantùm urbeculam parvam cum aliquot villis. Sed ignes non emittit uti Vulcania ei vicina. 30. mill. pass. distat ab ora Siciliæ in Boream, et 60. ab ora proximiori Calabriæ ulterioris in occasum. Ejus arx permunita est, et *la Pignatara* vulgò dicitur. Tota autem insula satis culta est et ferè sola inter Liparæas insulas, quæ subsunt Hispanis.

Liparæ insulæ, quæ et Æoliæ, et Vulcaniæ, ac Hephæstiades, insulæ Siciliæ numero 7. (Vide Æoliæ) ubi Æolus Rex ventorum, ut Poetæ fingunt, regnasse fec- *Plin.*

fertur: quarum prima est Lipara: à freto Siculo 200. stadiis distantes, teste Straboñe.

Plin. Liparis, fluvius Ciliciæ, ad Selinuntem urbem fluens, in quo natantes oleo perungi videntur, teste Plinio & Vitruvio. Liparis etiam Lipara insula dicitur à Claudiano libro 2. de raptu Proserpinæ:

Turbatur Liparis; stupuit fornace relicta
Mulciber.

¶ Lipaxus, Thraciæ urbs, teste Stephano.

¶ Lippa, *Lippa*, urbs Transylvaniæ, in colle, sub dominio Turcarum, propè Mariscum fluvium, & in confinio Hungariæ. Distat 5. leucis à Temesia in Circium, & 20. à Julia seu Zeridava in austrum.

¶ Lipsia, *Leipsick*, urbs Germaniæ, in Misnia provincia Saxoniæ superioris, accademia, & emporium celebre ad amnem *Pleiss*, sub dominio Electoris Saxoniæ, 22. milliaribus Germanicis distat a Dresda in occasum, & 16. a Magdeburgo in austrum. Pluries expugnata fuit ultimo bello Germanico; ibique Austriaci victi bis & grandi clade affecti fuere à Svecis.

Plin. Liquentia, *Livenza*, fluvius Venetiæ, illam à Carnis separans, seu Marchiam Tarvisinam a Foro Iulio dividens, cum portu cognomine, teste Plinio. Virgil. lib. 9. Æneidos:

Qualee veria Liquentia fluminu circum.

Ubi liquentia participium videtur, non nomen fluvii.

Plin. Liria, Ledum Melæ, *le Lez*, fluvius Galliæ Narbonensis, apud Montem Pessulanum decurrens, seque in stagna Volcarum exonerans, teste Dalechampio.

Ptol. Lirimiris, *Mulheym* Villanovano ea conjectura, oppidum Germaniæ, apud oram Borealem, in Saxonia, Hamburgo proximum.

¶ Lirimiris alius est *Segeberg*, oppidum munitum Holsatiæ, in regno Daniæ, 7. leucis ab Hamburgo in Boream, & 5. à Lubeca in occasum: quod forsan meliùs.

Sil. Lirinates, populi Italiæ, in Frentanis, qui aliis Larinates dicantur, & quorum urbs Larinum est. Vide ibi.

Sidon. Lirinense cœnobium. Vide Lerina: legitur enim Lirinense & Lerinense.

Ovid. *Pauſ.* Liriope, fons Narcissi, in Bœotia, in finibus Thespiensium, in quo Narcissum sui amore captum submersum fabulantur, ad vicum Hedonacum, teste Pausania, in Cephisum influens. Ovidius libro 3. Metamorph.

Cærula Liriope, quum quondam fluminis curvo.

Strab. *Plin.* *& al.* Liris, Lyris Tacito, Liternus Appiano, *Garigliano*, fluvius Italiæ, Latium a Samnio & Campania separans, supra Soram, apud Atinam oriens, & ad Minturnam urbem excisam in mare Tyrrhenum inter Formias & Sinoessam desinens. De quo Martialis lib. 13. epigr. 80.

Caruleus nos Liris amat, quem sylva Maryca.
Perlegit.

¶ Lirnytia, Pamphiliæ oppidum, Asia minori, teste Stephano ex Hecatæo.

Plin. Lisboum, locus Germaniæ, in Franconia, ad Mænum fluvium, qui *Erlenbrunnen* dicitur, teste B. Rhenano.

¶ Liserpalus *Leerpole*, oppidum Angliæ, cum portu capacissimo, ad ostia Mersei fluvii, in Lancastria provincia ad austrum, in confinio Comitatus Cæstriæ. 14. milliaribus Anglicis distat à Cestria in Boream, via 2. à mari Hibernico, & 30. à Lancastria in meridiem.

¶ Lisinas, Thessaliæ oppidum, teste Livio.

Lismora, *Lysmore*, urbs Hiberniæ, in Momoniæ ora, *Prov. Rom.* inter Waterfordiam ad ortum & Corcagiam ad occasum 20. mill. episcopalis sub Archiepiscopo Cassiliensi. Lismoria item, urbs Scotiæ episcopalis sub Archiepiscopo Glasquensi, in Argadia regione occidua, à Glasquo ad 40. mill. in Circium, a Candida casa in Boream.

Lismora, *Lismore*, urbs est Comitatus waterfordiensis, in Momonia regione, juxta fluvium *More*, 22. mill. pass. à Cassilia in meridiem, & 25. ab Oceano in Boream, uti ab Jogallia. Deficit in dies. Lismora autem Scotiæ meliùs dicitur Kilmoria, *Kilmore*. Vide ibi.

Lissa, insula Illyrici, oræ Liburnicæ contra Iaderam adiacens, etiam vulgò *Lissa*, teste Hermolao, dicta, & *Isola di Zara*.

Plin. ¶ Lissa cognomento Polonica, *Lesna* Polonis, *Lisse* Germanis, populosum est oppidum Poloniæ majoris, in Palatinato Calisiensi & in Silesia Polonica, uno & dimidio milliari à finibus Silesiacis, atque uno ab oppidulis *Storchnest* & *Schwertzkau* remotum, & in Franvestadiensi districtu sedens, olim pagus. Sed pro majori parte incendio conflagravit die 28. Aprilis anno 1656.

Ant. Lissia, *Lethowsow* & *the Gulfe*, teste Camdeno insula maris Britannici, Angliæ adjacens, (*in ora occidentali Cornubiæ.*)

Polyb. Lisson, fluviolus Siciliæ, Leontinos à latere occiduo præterfluens, *Fiume di Lentini*.

Polyb. *Strab.* *Ptol.* Lissus, Lissum Plinio, *Alessio* Sophiano & aliis, urbs Macedoniæ, in Illyrici confinio, ad ostia Drilonis fluvii, media inter Epidaurum urbem Dalmatiæ, & Aulonam urbem Macedoniæ 200. mill. pass. distans, mediaque inter Scodram ad Boream & Dyrrachium in austrum supra 40. mill. Nymphæo promontorio proxima ad 23. mill. episcopalis sub Archiepiscopo Dyrrachino. Lissi, seu Lyssi, ut aliqui codices habent, meminit Lucanus libro 25.

Prætereunt frustra tentati littora Lissi,
Nymphanmque tenent.

¶ Lissus, *Alessio*, urbs est Macedoniæ, in Albania regione, in ora maris Adriatici & in intimo recessu sinus Illyrici, quia Drilone fluvio ibi se exonerante dicitur *Golfo della Drino* Italis, *Golfo du Drin* Gallis. Erat alias in Prævalitana provincia, nunc autem subest dominio Turcarum, sedetq; in colle arduo, 25. mill. à Croia in Boream.

Plin. Lissus, etiam Lyssus (& non Lessus, ut scribit Ortelius) Ptolemæo, Lyctus Straboni, *Fionissi*, teste Nigro, oppidum Cretæ, in ora Australi, apud Criumetopon promontorium & Tarbam oppidum. Est & fluvius Thraciæ, in mare Ægæum inter Thasson & Samothracen insulam exiens, unus ex illis quos Xerxis exercitus bibendo exsiccavit, teste Herodoto.

Hal. *carn.* Lista oppidum fuit Sabinorum, Reatinæ urbi proximum, ad 3. mill. pass. distans. Populi Listini.

Litabrum oppidum fuit Hispaniæ Tarraconensis Locua, teste Morali, apud Segobiam urbem indicatur.

Liv. ¶ Litææ, urbs Peloponnesi, in Laconia, teste Stephano.

Liv. Litana, *Selva di Lugo*, teste Nardo, sylva Galliæ Togatæ, apud Lucum oppidum Romandiolæ, ubi Romani, Lucio Posthumio Consule, cæsi sunt ad 25000. à Gallis, teste Livio.

Evag. *& Cal-list.* Litarbis, regiuncula Syriæ, in agro Antiocheno, ab Antiochia 300. stadiis distans.

Scrip. *Germ.* Lativi, qui & Lituani, populi Sarmatiæ Europææ, quorum regio amplissima est in regno Polonico. Vide Alani, sic enim veteribus dicti putantur: de quibus libro 1. Itinerarii:

Liv. *Continuo Litavos Borysthenidasque Rutenos,*
Et desolatos advena vidit agros.

Literoum. Vide Linternum.

¶ Litha, *Lyth* seu *Leyth*, oppidulum Scotiæ, cum portu, vix 2. mill. Scotico ab Edimburgo in Boream, ad Forteam æstuarium, in Laudonia provincia, alias munitum.

Script. *Gall.* Lithophaum, *Moret*, teste Vigenereo, oppidum Galliæ Celticæ, in Vastinia regione, ad Longuin fluvium, inter Melodonum ad Boream & Montem Regium ad meridiem 5. leucis, a Parisiis 25.

¶ Lithophaum, vicus Galliæ Lugdunensis aliàs. Sunt qui credunt fuisse ubi nunc *Moret*, oppidum provinciæ Insulæ Franciæ, in Vastinio tractu, ad Lupiam fluvium, qui paulò infrà in Sequanam se exonerat. 5. leuc. à Melodunno distat in austrum, & 2. a Monte Regio seu Monasterio in occasum.

Cedr. Lithoprosopus, *Pragecu*, mons Phœnicis apud Botryn urbem, qui Ptolemæo Theuprosopon promontorium dicitur, inter Tripolim & Botryn.

¶ Lithuania, *la Lituanie*, Sarmatiæ Europææ, aliàs, nunc Poloniæ, titulo magni Ducatus nobilis. Christianam fidem suscepit anno 1389. Duce Jagellone in Poloniæ Regem adsumpto, ac baptizato. Anno autem 1569. in unam Reipublicæ corpus cum Polonia coaluit. Terminatur ab oriente Moscovia, à septentrione Moscovia etiam ex parte, Livonia, & Samogitia, ab occasu Polonia propria, & à meridie Volhinia provincia, quæ ipsi etiam annexa est, cum Samogitia, Polesia, Podolia. Ipsa autem Lithuania propria dividitur in novem partes seu Palatinatus, & totius regioni caput est Vilna. Tota hæc regio fœdè vastata fuit a Moscis & Tartaris hisce ultimis temporibus, & ejus pars versus ortum occupata fuit à Moscis.

(*Lithuaniæ partes seu Palatinatus:*

Braslaviensis, de Braslavv.
Minscensis, de Minsco.
Mscislaviensis, de Mscizlavv.

Novo-

Novogrodensis, de Novogrodeck.
Poloczensis, de Polocak.
Trocensis, de Troki.
Wilnensis, de Wilue.
Witebscensis, de vvitebsk.
Sunt etiam partes Litbuaniæ Ducatus Smolecensie, Novogrodensis, & Czernihoviensie, cum territoriis Rohaczoviensi & Raeceyceusi.)

(*Lithuania urbes præcipuæ*:
Braslavia, Braslevv.
Cauna, Kovuno.
Czernihovia, Czernihovv:
Grodna, Grodno.
Minscum, MinsKo.
Mihilovia, Mohilovv.
Mscislavia, Mscislavv.
Novogroda, NovogrodecK.
Novogroda Severia, NovogrodecK SeviersKy.
Orsa, Orssa.
Poloczka, PoloczK.
Rohaczovia, Rohaczovv.
Rzeczyca, RzeczicK.
Sluca, SluKz.
Smolenscum, Smolensko.
Troca, Troki.
Vilkomiria, Vilkomirz.
Vvilna, Wilne.
Vvitebscia, VvitebsK.)

¶ Lithcus Armeniæ minoris urbs apud Strabonem.

¶ Litlandia, *Letten* seu & *Leitland*, pars est Ducatus Livoniæ ad austrum, cuius pars occidentalis paret Regi Sveciæ, pars autem ad ortum Regi Poloniæ subest. Ibi Riga urbs primaria. Aliæ urbes sunt Duneburgum, Kockenhusia, Volmaria, & Segevaldia. Separatur ad austrum à Semigallia Duina fluvio, & ad ortum habet ditiones magni Ducis Moscoviæ, ad occasum sinum Rigensem, & ad Boream Esthoniam.

¶ Litomerium, seu & Litomiersca, *Leutmeritz & Letomeritz*, urbs Germaniæ, in Bohemia, ad Albim fluvium, recens episcopalis facta ab Alexandro VII. Papa sub Archiepiscopo Pragensi. 8. milliaribus Germanicis distat à Praga in Boream, et 10. suprà Dresdam in austrum.

Anon. Littemum, *Lutach*, teste Lazio, oppidum olim, nunc pagus Norici, in Carinthiæ et Comitatus Tirolensis confinio, ad Aicham fluvium, apud Dauserinum oppidum, inter Bruuecum ad meridiem 4. et Rotenburgum in Boream 6. leucis, à Lincio 7. in occasum.

Ptol. Littus altum, seu Ripa alta, *Tarbarth* Camdeno, aliis *Roxomburgh*, vel *Roxburgh*, oppidum Albinnie, in ora Scotiæ orientali, inter ostia Ilæ et Lozæ fluminum, in Rossia Comitatu.

¶ Littus altum oppidum fuit Canterum, in Scotia Boreali, nunc *Tarbath*, oppidulum juxta promontorium engnom. et propè Vararis æstuarium, in parte orientali Comitatus Rossiæ, et in ore maris Germanici, Camdeno teste.

Ptol. Littus Cæsiæ, *Calvi* Moletio et Pineto, oppidum Corsicæ, in ora occidue, à Sagona urbe excisa ad 30. mill. pass. in Boream, à Nebio 40. in occasum. Sed apud Ptolemæum in ore Boreali describitur.

¶ Littus Cæsiæ oppidulum fuit Corsicæ, in ora occidentali, qua in Boream tendit, inter Attium promontorium ad occasum et Tilocium in Eurum, forsan ubi nunc portus *Marsalco* dictus, 25. milliaribus à Calvio in septentrionem.

Liv. Litubium, *Ritorbio*, teste Bernardo Sacco, pagus Liguriæ, in agro Ticinensi, apud Dertonam urbem, inde 7. mill. pass. à Vico Iriæ 3. ubi aquæ calidæ salutares.

Plin. Livias, Libias Iosepho, oppidum Palæstinæ trans Asphaltitem lacum, sic à Livia Tiberii Augusti matre dictum.

¶ Liviopolis, urbs Asiæ minoris, in Cappadocie, circa Pontum Euxinum, teste Plinio.

Arn. Livones, *Liflender*, populi Sarmatiæ Europææ, ad sinum Venedicum: quorum regio Livonia, inter Prussiam ad meridiem et Russiam albam ad Boream Samogitiæ comprehensa; cujus urbes Riga, *Riga*, metropolis et archiepiscopalis, Curnvia, *Carovv*, Venda, *Wenden*, Oselia, *Osel*, Revalia, *Revel*, et Torpatum, *Derpt*, episcopalis, sub regno Polonico.

¶ Liviones, populi Sarmatiæ Europææ, quorum regio Livonia, *la Livonie* Gallis, *Lifflandt* Germanis. Aliàs suberat Regi Poloniæ, nunc autem Regi Sveciæ pro majori parte subest. Terminatur à septentrionem sinu Finnico, ab occasu sinu Rigensi seu mari Baltico, à meridie Semigallia et Lithuania, et ab ortu Ingria et Plescovia provinciis Moscoviæ. Dividitur in duas partes, nempè in Esthoniam, *Esten*, quæ in Boream tendit, et in Litlandiam, *Letten*, quæ ad austrum. Esthonia autem dividitur etiam in plures tractus, nempè in Alentakiam, Esthoniam propriam, Hariam, Jerviam, Oldenpoam, Viriam, et Vicheslandiam. Partes etiam sunt Livoniæ insulæ Osilia, *Oesel*, et Daghoa, *Dagho*, in mari Baltico et in sinu Rigensi, quæ anteà Regi Daniæ suberant, nunc autem Svecici juris sunt ab anno 1645. Erant etiam in Livonia Ducatus Curlandiæ et Semigalliæ; sed nunc ab ea revulsi, subsunt proprio Duci è gente Ketlere, sub clientela tamen Regis Poloniæ.

¶ Livonia provincia, *Livonie*. Vide Livones.

(*Livonia urbes præcipuæ*:
Dunenburgum, Dunenbourg.
Felinum, Felin.
Hapsela, Hapsel.
Kockenhusia, Kuckenhenss.
Lohalium, Lehal.
Narva, Narva.
Pernavia, Pernavv.
Revalia, Revel.
Riga, Riga, *seu* Riig.
Segevoldia, Segevold & Sevold.
Torpatum, Derpt.
Volmaria, Vvolmer.
Omnes subsunt Svecis; sed Dunenburgum nunc subest Poloniæ pace ad Olivam sancita.)

Lixe, Lix Solino, Lians Plinio *Larach*, teste Mermolio cum aliis, et *Araye* Africanie, colonia et urbs Mauritaniæ Tingitanæ, in ora maris Atlantici, olim regia Antæi, inter fretum Herculeum 112. et Atlantem montem 205. mill. pass. teste Solino; nunc portus cum arce sub Hispanis. *Ptol. Sol.*

¶ Lica, *Larache* Europæis, urbs est Africæ, in regno Fezzæ, & in Asgare provincie, ad ostie Liai fluvii, & 65. mill. pass. à Freto Herculeo in austrum. Subest dominio Lusitanorum ab anno 1610.

Liaus, Lia Ptolemæo, *Lasso* Castaldo & aliis, *Fiume di Larach*, fluvius Mauritaniæ Tingitanæ, ad Lixam urbem in Oceanum Atlanticum labens. De quo Silius lib. 3. *Strab. Ptol.*

Et Tingin rapido mittebat ab æquore Lixus.

Lizisis, *Laorzalos*, teste Lazio, oppidum Daciæ, in Transylvenia, ad Cusum fluvium, excisum. *Plin.*

¶ Loanda, *Leanda*, insula parve Africæ, in ore regni Congi, ubi urbs S. Pauli, *S. Paolo de Leanda*, cum portu capaci & munito, in ditione Lusitanorum. 180. mill. pass. distat ab ostio fluvii *Zaire* in austrum. Capta fuerat à Batavis, sed posteà fortiter recuperata à Lusitanis.

¶ Loangum, *Loango*, regnum parvum Africæ, in Æthiopia inferiori ad occasum, inter regnum Congi ad austrum & regnum Bisfaræ ad Boream.

¶ Lobavia, *Lobavv*, oppidulum Poloniæ, in Prussia Regia, cum arce, ubi Culmensis Episcopus ut plurimum commorari solet. Ideò etiam Loboviensis Episcopus dictus, sicut etiam circumiacens territorium Lobovia vulgò appellari consuevit. Est in ipso limite Prussiæ Regiæ, 23. milliaribus Germanicis à Culmia in ortum.

Ptol. Lobetum, *Albaracin*, urbs Hispaniæ Terraconensis, in Celtiberie & Aragonia regno, in Castellæ novæ confinio, à Terulio urbe 6. leuc. in occasum, a Conche 12. in Boream, Cæsaraugustam versùs 32. episcopalis sub Archiepiscopo Cæsaraugustano, in monte Turia, fluvio circumfluente. Populi Lobatani Plinio. Ab Hercule Libyco condita cum Ausa creditur anno post diluvium 625.

¶ Lobrini, montes Asiæ minoris, in Phrygia, unde Rhea Lobrina.

Locanus, *Proteriato*, teste Barrio, fluvius magnæ Græciæ, in Calabria ulteriore, in mare Ausonium ex Apennino monte inter Locros & Scyllacium fluens. *Ptol. Plin.*

¶ Locaricum, Siciliæ oppidum, teste Antonino Augusto.

¶ Locarnensie Præfectura, *Bailliage de Locarno*, una ex quatuor Præfecturis Italicis, sub dominio Helvetiorum ab anno 1512. Habet ad ortum Verbanum lacum & Luganensem Præfecturam, ad occasum autem Ducatum

catum Mediolanensem & ejus oppidum præcipuum est Locarnum.

¶ Locarnum, *Locarno*, Germanis *Luggaris*, oppidum Italiæ ad Verbanum lacum, sub potestate Helvetiorum cùm alias fuerit Ducum Mediolanensium. 30. mill. pass. distat a Como in Cæciam, & 40. à Novaria, sed 5. tantùm à confinio Ducatus Mediolanensis.

¶ Locastra, Mediæ urbs apud Ptolemæum, Choastra in Latinis codicibus.

¶ Locha, Africæ urbs magna, à Scipionis militibus expugnata & direpta, teste Appiano.

¶ Lochemum, *Lochem*, oppidum munitum Belgii, in Comitatu Zutphaniensi, ad Borchelam amnem, in ditione Hollandorum, & in confinio Transisalaniæ & Westphaliæ. Duabus leucis distat à Zutphania in ortum.

¶ Lochia, *Loches*, urbs Galliæ, in Turonensi provincia, ad Ingerem fluvium, cum arce munita. Distat 7. leucis ab Ambacia in austrum, & 9. à Cæsaroduno Turonum, 22. autem à Biturico in occasum.

Strab. Lochias, & Acrolochias eidem Strraboni, *Castaletta*, teste Ortelio, promontorium & arx Ægypti, apud Pharum & Alexandriam.

¶ Lochis, Sarmatiæ Asiaticæ urbs Ptolemæo, Auchis interpreti.

Ant. Locobormannum pagus erat Liguriæ, inter Alpes & Albingaunum urbem, a qua 15. mill. pass. Albintemelium versùs distabat.

Ptol. Locoritum, *Forcheim*, teste Petro Appiano, urbs Germaniæ, libera, in Franconia, in Nortgojæ confinio, inter Noribergam ad meridiem 5. & Bambergam ad Boream 4. leuc. Teutavia etiam Latinè dicta ex antiqua traditione.

Ptol. Locra, fluvius Corsicæ, per oram occiduam inter Urcinium, sive Adjacium urbem, & Paucam oppidum fluens, adhuc *Locra* nominatus; licèt Leandro *Talabo* sit, à Locra 10. mill. pass. in Boream distans, apud Genarcam oppidum.

¶ Locra, fluvius parvus Corsicæ, nunc est *Capitello*, Brietio teste; & in sinum Adjacii se exonerat.

Strab. Plin. & al. Locri, *Gieraci*, urbs magnæ Græciæ in ora, apud Zephyrium promontorium, in confinio Brutiorum, quæ & Maritia Ovidio, excisa, cùi ad 3. mill. pass. Hieracium suffecta est, episcopalis sub Archiepiscopo Rhegino, inde 600. stadiis in Boream ea Strabone distans, Scyllacium versùs supra 30. mill. pass. a Locrensibus, Ozolis populis Achajæ, duce Evante condita, sive ab Ajace Locrorum prædictorum Rege, teste Solino. Populi Locrenses. Virgilius libro 3. Æneidos:

Hic & Narycii posuerunt mœnia Locri.

Locrenses cùm bovem, quem Diis facerent, non haberent, composito ex lignis minutis bovis simulachro, illo rem sacram fecerunt. Unde adagium de re vili & munere sordido natum est, *Locrensis bos*. Iidem cùm fœdus, quod cum Peloponnesiis inierant, violassent, ad Heraclidarum partes transeuntes, adagio causam dedere huic apud Zenodotum & Eustathium, *Locrensi pactum*, in fœdifragos. Idem narratur, quòd Siculos elusissent.

¶ Locri, seu Locri Epizephyrii, urbs fuit ampla Brutiorum, in magna Græcia. Antea erat prope Zephyrium promontorium, postea autem translata fuit ad montem Esopin, Strabone teste, 3. milliaribus ab ora maris Jonii. Sed cùm destructa fuit, ex ejus ruinis crevit Hieracium, urbs Calabriæ ulterioris, vix mill. pass. ab ea distans, inter Zephyrium promontorium ad austrum & Cocytum ad Boream, 18. mill. pass. utrinque, & 40. a Scyllacio in austrum, in colle sedens.

Strab. Liv. & al. Locri, populi Achajæ gemini: alii Ozolæ, & Ozoli, circa fauces sinus Corinthiaci incolentes, proximi Ætolis, quorum regio Locris Livio dicitur, & urbs primaria Naupactum: alii Epicnemidii cognomine, in adversa ora, ad sinum Oetæum, Opuntiis proximi, quorum oppidum Scarphia.

¶ Locta, *Loket* Bohemicè, *Ellebogen* Germanicè, urbs Germaniæ, in Bohemia, probè munita, cum arce in colle, ad Egram amnem, in confinio Misniæ. 4. milliaribus Germanicis distat ab Egra in ortum, & 18. à Praga in occasum, uti & a Dresda versùs austrum.

Ant. Locus felix, *Wels*, teste Lazio, oppidum Norici, in Austria, ad Durium fluvium, inter Lentiam 4. & Salisburgum 25. leuc. Ovilabi proximum. Alii Lacus felix legunt.

¶ Lodunum, seu Losdunum, *Loudun*, urbs Galliæ, in colle, in Pictavensi provincia. Ab ea tractus adjacens dicitur *la Loudunois*. Vide Juliodunum.

Logi, non Lugi, ut aliqui legunt, populi Albionis, in Scotia, quorum regio *Strathnavern*, teste Hectore Boetho, dicitur. *Ptol.*

Ptol. Logia, * *Lough*, teste Camdeno, fluvius Hiberniæ, per oram orientalem ex lacu Schaervvico fluens, ac in mare ad Strangfordiam oppidum exiens. (* Camdeno est *Lough Der* vel *Lough Foyle*, in ora Boreali, apud urbem *Derry*; *Lough Cajn* vero est qui apud Strangfordiam exit, in ora orientali, & ambo in Ultonia provincia.)

Logus, *Lug*, & *Lugvvy*, vel *Lhygvvy*, fluvius Cambriæ seu Walliæ, una cum Vaga in Sabrinæ ostia, ad Strigulliam oppidum influens. *Script. Brit.*

¶ Logus, Lug, amnis est parvus Walliæ meridionalis. Oritur in Comitatu Radnoriæ; deinde per Comitatum Herefordiensem in Angliam fluens, paulò infrà Herefordiam in Vagam labitur.

¶ Lojovogrodum, *Lojovvograd*, oppidum Poloniæ, in Volhinia inferiori, & in Palatinatu Kioviensi, ad dextram Borysthenis ripam, ubi fluvium *Sosz* recipit. Nobilitatur insigni victoria Principis Janusii Radzivilii contra Cosaccos die 31. Junii anni 1649. *Polib.*

Lojus, (Vide Lous) fluvius Macedoniæ.

Lomandus lacus apud scriptores Scotos in Levinia regionem est, non procul à monte Grampio, (qui totam ferè Scotiam, ut Apenninus Italiam, percurrit) prodigiosus sanè propter illius insulas fluctuantes. Non longè Caledonii populi (quorum urbs episcopalis Dunkeldinum appellatur) sunt, apud ortum Bodotriæ * in occasum decurrentis, & Tai in ortum. (* in ortum Bodotria etiam fluit.)

¶ Lomandus lacus seu Lomundus, *Loch Lemond* incolis, lacus est amplus Scotiæ meridionalis, in Levinia provincia, inter Menthitiam provinciam ad ortum, & Argadiam ad occasum. Extenditur à septentrione in meridiem per 20. mill. pass. Ejus autem major latitudo est 20. mill. pass. ab ortu in occasum, & tantùm in aliquot locis; in aliis enim via est 3. mill. pass. & 4. tantùm distat à Dumbritonio in Boream, uti paulo ampliùs à Glotæ æstuario. Vulgo *Loch Lemond* dicitur a Scotis, *lac Lemond* a Gallis. *Prov. Rom.*

Lombarium, *Lombas*, vel *Lombers*, urbs Galliæ Narbonensis, in Aquitaniæ confinio, apud Garumnam fluvium, a Tolosa 8. leucis in austrum, episcopalis sub Archiepiscopo Tolosano, a Joanne XXII. Pontifice Maximo sede episcopali decorata.

¶ Lombarium, seu, & meliùs, Lombaria, *Lombez*, urbs est Galliæ, in Aquitania, & in Comitatu Convenarum, ad amnem Savam, 4. leucis à Garumna fluvio distans & 8. à Tolosa in occasum, sed 5. tantùm ab Auscis in Africum. Satis ampla est, sed malè culta. *Ant.*

Lomnium. Vide Jomnium. *Scrip. Scot.*

Lomundus, *Lomond*, lacus ingens Scotiæ, inter Gallovidiam ad austrum & Loquabriam ad Boream, ac inter Caledoniam ad ortum & Argadiam ad occasum, sub Grampio monte, ostia ferè attingens Glotæ fluvii. (*Vide Lomandus.*)

Loncium, *Lienez*, teste Lazio & *Linez*, oppidum Norici, in Carinthia, inter Julium Carnicum, & Aguntum 16. sive 17. mill. pass. ex Itinerario Antonini. *Ant.*

Londinium, Lundinium, Lindonium Stephano & Martiano, quasi à Lindo Rhodiorum, & Londinium, & Augusta Trinobantum Ammiano, Colonia Augusta Tacito, Londonia Bedæ, Lundonia Sigeberto, *Lundain* & *Caerlud* Britannicè, *Londen* Germanis, *London* Anglis, *Londra* Italis, *Londres* Gallis, urbs Albionis episcopalis sub Archiepiscopo Cantuariensi, inde ad 45 mill. distans, & regia clarissima Angliæ, ad Thamesium fluvium, emporium amplum. Dicitur & Londinum, ut in lib. 4. Itinerarii: *Tac. Ptol. Ant.*

Serò Londinum, admisso properante veredo,
Sed primò Tamesis trajecto ponte, subimus,

Et infrà:

Londinum tamen ante aliàs caput extulit urbes.

¶ Londinium, seu, & meliùs, Londinum, *Londres*, urbs aliàs Trinobantum, nunc Comitatus Midlesexiæ caput. Urbs est amplissima & oblonga, cum ponte ad Thamesim fluvium, emporiumque celeberrimum. Mœnibus cincta fuit à Constantino magno. Fœdè deflagravit incendio anno 1666. sed postea reparata, pulchrior evasit; & quæ antea tota lignea erat, effecta est lapi-

lapidea pro majori parte. Regium habet palatium, *Whitehall* dictum, seu Aulam Albam; & in eius suburbiis inest, ut ita dicam, oppidum Westmonasterium, *westminster*, ad Thamesim, uno milliari supra Londinum in occasum, cum Ecclesia Regum Angliæ inauguratione & sepultura insigni. De ea fusiùs Camdenus & Joannes Speedus.

¶ Londinum novum, *nieuw Londen*, urbs Americæ septentrionalis, in nova Anglia, in ora maris Borealis, cum portu capaci versùs novum Belgium, recens ab Anglia excitata. Dicitur aliter *Boston*; crescitque in dies.

Ant. Londobris, Erythia Plinio & Melæ, *Barlingues*, teste Resendio, insula Lusitaniæ, oræ occiduæ adjacens, inter ostia Tagi, & Mundæ 12. leuc.

¶ Londobris, *Barlenga*, insula est parvæ Lusitaniæ, in Oceano Atlantico, vix 5. mill. pass. distans ab ora *Ptol.* littorali, cum castro, 40. mill. pass. ab Ulissippone in Boream. Ei adiacet alia insula minor, dicta *Barlengota*, cum turri.

Looganicum, seu Longaticum, ut alibi legitur, *Logitsch*, teste Lazio, oppidum olim, nunc pagus Norici, inter Aquilejam & Æmoniam occurrens, ab Aquileja 45. mill. pass. à Frigido 22. Cubianæ finitimus, ad 24. seu 30.

Longanus, fluvius parvus Siciliæ, circa Mylen oppidum, à quo nunc nomen accipit, fluens.

¶ Longanos, nunc *Fiume di Castro Reale*, amnis Si- *Pater.* ciliæ, in ora Boreali, 5. milliaribus à Myle in austrum. *P. Diac.* In mare Tyrrhenum se exonerat.

Longobardi, populi Germaniæ, sic à barba prolixa quam gerebant dicti, teste Isidoro. Vide Lancobardi, & Langobardi.

¶ Longobardia, *Lombardia*, pars Italiæ, Gallis *Lombardie*. Continet maiorem partem Galliæ Cisalpinæ; dividiturque in superiorem & inferiorem. In Longobardia superiori sunt Pedemontium & Ducatus Mediolanensis & Montis Ferrati. In Longobardia inferiori sunt Ducatus Mantuanus, Mutinensis, & Parmensis, cum parte occidentali ditionis Venetæ, ubi territoria Cremense, Bergomense, Brixianum, Veronense, Vicentinum, & Paduanum, (de quibus fusiùs in suis locis) & Ducatus Ferrariensis, atque territorium Bo- *Lib.* noniense, sub dominio Summi Pontificis. Ex his con- *Hist.* stabat aliàs regnum Longobardorum a Carolo Magno eversum post captum ad Ticinum Desiderium eorum *Liv.* Regem ultimum. Dividitur etiam Longobardia in Cispadanam, ubi ditiones Mutinensis, Parmensis, Monsferratus, pars minor Ducatus Mediolanensis, pars Borealior ditionis Pontificiæ, & pars Pedemontii: & in Transpadanam, ubi pars Pedemontii, maior pars Ducatus Mediolanensis, ditio Veneta Longobardica, & Ducatus Mantuanus.

¶ Longofordium, *Longford*, urbs Hiberniæ, in Connacia, Comitatus cognominis caput, ad amnem Longium, ubi in lacum *Eske* se exonerat. Vix 5. milliaribus distat ab Ardiaco in Boream, 10. a confinio Lagíniæ, media inter Cavonium in septentrionem & Atlonam ad meridiem, 20. mill. pass. utrioque distans.

¶ Longovicum, *Longovvy*, oppidum munitum Lotharingiæ, in confinio Luxemburgensis Ducatus. 5. leuc. *Ptol.* distat à Monmedio in ortum, 4. ab Ovolaonio in austrum, & 5. à Theodonis villa in occasum; estque pars Barensis Ducatus.

Longovicum, *Lanchester*, teste Camdeno, vicus Albionis, in Northumbria, in territorio Dunelmensi.

Longula oppidum fuit Latii, in finibus Volscorum, Poluscæ & Tarracinæ finitimum. Populi Longulani Plinio. Longula altera, ex veteri inscriptione, unum ea 4. oppidis seu pagis Hetruriæ, ex quibus Viterbium *Liv.* urbs, conflata est.

Longum, *Lognina*, teste Fazello, promontorium Siciliæ, in ora ad ortum, inter Syracusas & ostia Orini fluvii.

Longuntica, *Guardamar*, teste Beutheto, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Contestanorum & regno Valentiæ, ad ostium *Serabis* fluvii, inter Alonem ad Boream & Carthaginem novam in austrum, apud Ilici, inde 2. leuc. in ortum distans.

¶ Longuntica aliis est *Oliva*, vicus regni Valentini, 2. leucis à Dianio in Boream, ad ostia fluvii *Molinar*, in ora sinus Sucronensis.

Ptol. Longus, *Lough* in tabulis, *Lonth* aliis, & aliis *Long*, vel *Lough Long*, fluvius Albionis, in ora Scotiæ occidua, contra Maleon insulam in mare exiens, apud Epidium promontorium. (Secundùm Camdenum magis ad Boream fluit apud Rossiam Comitatum.)

Lopadium, *Lupadi*, & *Ulubat* Turcis, teste Leunclavio, urbs Bithyniæ seu Mysiæ, ad Rhyndacum fluvium, olim Apollonia, apud Olympum montem seu Apollonias, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Sardiniano. Ortelius illam ad Sangarium fluvium longè hinc fluentem describit.

Lopadusa, *Lampedosa*, insula maris, inter Siciliam & Africam, inter Pelagias major, circuitu 12. mill. pass. à Carcinoa 50. mill. in austrum, naufragio classis Caroli V. Imperatoris anno salutis 1552. memorabilis.

¶ Lopadusa, *Lampadouse* Gallis, insula est parva Afri- *Nicol.* cæ & regni Tunetani, 70. mill. ab ora Africæ, in mari *& Laon.* Mediterraneo, & 100. circiter à Melita in occasum versùs Adrumetum. Celebris est devotione nautarum erga Beatam Virginem, quanquam alioquin inhabitata sit insula.

Lopsica, *Solissa* Moletio, oppidum Liburniæ maritimum, inter Seniam, cui propiùs est, ad occasum, & Vegium ad ortum. Populi Lopsi Plinio.

¶ Loptus, Bœotiæ fluvius, Haliartidem præterfluens, teste Pausania.

¶ Loquabria, *Lochquaber*, provincia Scotiæ, in parte occidentali, versùs Æbudas insulas. Dicitur etiam Abria à quibusdam. Terminatur à septentrione Rossia *Strab.* provincia & Oceano, ab oriente Morovia & Atholia, *Ptol.* a meridie Lornia, ab occidente tenui freto separatur à Mula insula; ibique fuere aliàs Epidii populi ex parte. Sedet hæc provincia in parte Scotiæ Boreali seu Transtaana, & in ea sunt aliquot oppida & castra, sed nulla urbs alicuius momenti.

¶ Lorca, *Lorca*, urbecula Hispaniæ, in regno Murciæ. Vide Ilorca.

Loretanus, portus Thusciæ, qui aliis Trajanus. Vide ibi.

¶ Loretum, *Loredo*, oppidum Italiæ, in ditione *Ptol.* Veneta, ad Athesim fluvium, intra stagna & paludes, vix 5. milliaribus distans ab ora littorali maris Adriatici seu sinus Veneti, in regiuncula Ducatu Veneto dicta.

Loria, seu Lorii villa, locus Thusciæ, in via Aurelia ab urbe Roma 12. mill. pass. occurrens.

¶ Lorna, *Lorne*, provincia Scotiæ versùs occasum & Æbudas insulas, ubi Stephanodinum oppidum præcipuum. *Liv.* Terminatur à meridie Knapdalia provincia, ab oriente Argatelia, à septentrione Loquabria, & ab occidente Oceano occidentali. Ibi aliàs populi Epidii ex parte, teste Camdeno.

Loryma, Lorymna Plinio & Melæ, *Macri*, teste Nigro, (non *Stadia*, ut scribit Pinetus, cùm Stadia apud Plinium a Loryma diversa sit, licèt proxima) urbs Cariæ ma- *Ant.* ritima, in ora, contra Rhodum insulam, inde 20. mill. pass. episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano.

¶ Los, insula maris Ægæi, circa Thessaliam, teste Stephano.

Lotharingia, *Lorena*, regio & Ducatus Galliæ Belgicæ, a Lothario Rege Galliæ sic dicta, quæ & Lotharii regnum, & priùs Austrasia, quæ tamen magis patebat, inter Mosam & Rhenum & Scaldem flumina *Strab.* extensa: in superiorem, quæ & Tullingia & Mosellanica *Liv.* dicta fuit, nunc *Loraine* Gallis, *Lotreych* Germanis, *Ptol.* proprio Duci, qui Nanceii residet, parens; & inferiorem, Brabantiam & adjacentes Belgii regiones complectentem, divisa. Ejus mentio fit in lib. 4. Itinerarii in Augustano Itinere:

Hac ubi fertilibus floret Lotharingia *campis*.

Lotharingia, *la Loraine*, pars est Galliæ Belgicæ, inter Campaniam ad occasum & Alsatiam ad ortum, & inter *Annal.* Luxemburgum ad septentrionem & Comitatum Bur- *Gal.* gundiæ ad meridiem. Dividitur in duas partes, nempè in Lotharingiam propriam, quæ ad ortum tendit, & in Barrensem Ducatum ad occasum. Sed notandum est urbes Virdunum, Divodurum, & Tullum cum territoriis adjacentibus non esse in Lotharingia, quanquam sint intra ipsius fines.

¶ Lothiana, seu Laudonia, *Lothiane*, provincia Scotiæ meridionalis. Terminatur à septentrione Bodoria æstuario, ab ortu mari Germanico, ab occasu Sterlinensi territorio & Cludesdalia provincia, & à meridie Tuedalia & Marchia provinciis. Eius caput est

Edim-

Edimburgum, *Edimbourg*, totius Scotiæ primaria, & sedes regia.

Lotoa, Letoja Plinio, *Guardiane* Sophiano, insula par- *Ptol.* va maris Ionii, Cephaleniæ proxima, ab ea parum in austrum Zacynthum versùs distans. Nigro *Tropano* nominatur.

Lotophagites, Meniux Plinio, Mirmex Polybio, Cirba *Stra.* Antonino, *Gerbi*, teste Fazello cum aliis, insula maris *Ptol.* Africi, ad Syrtim parvam, cum urbe cognomine, proxima oræ Africæ, inter Tripolim & Tacapam, ad 4. mill. pass. distans. Populi hujus insulæ Lotophagi dicuntur, in conspectu Neapolis Tripolitanæ regionis urbis. Quorum meminit Dionysius Afer. Ovidius libro 2. de remediis Amoris:

Ille Lotophagos, illa Sirenas in astro.

Et Priscianus:

- Hanc supra justissima fertur
Hospitiis gaudens gens degere Lotophagorum.

¶ Lotophagites, *l' isle des Gerbes* Gallis, insula est parva Africæ & regni Tripolitani, in mari Mediterraneo, oræ littorali adjacens, & aliàs ponte juncta continenti. Circuitus est 18. mill. pass. fueruntq; anteà in ea duæ urbes, nunc tantùm superest castrum munitum cum aliquot pagis. Aliàs occupata fuerat ab Hispanis; sed posteà grandi clade affecti, illam derelinquere coacti sunt. Distat 60. milliaribus à Tacapa in Cæciam, & 200. ferè à Tripoli in occasum.

Sigeb. Lovanium, *Louven & Leuven* Belgis, *Lovagna Lovanio, & Lovania* Italis, *Louvain* Gallis, urbs Belgii, accademia Brabantiæ clarissima, urbiumque Brabanticarum maxima, Grudiorum metropolis, ad Dyliam fluvium, à Bruxellis 4. leucis in ortum, quot à Machlinia, trignum cum illis faciens æquilaterum, ab Antuerpia duplò recedens Leodium versùs. De eo libro 4. Itinerarii:

Postea Musarum sedem, collegiaque ampla
Lovani adspicienda dedit.

¶ Lovanium urbs est ampla & munita Brabantiæ, ubi aliàs Menapii populi, non Grudii. 7. leucis distat ab Antuerpia in Eurum, & 8. à Namurco in Boream, sub dominio Hispanorum. *Leuven* vocatur à Belgis, & *Louvain* à Gallis.

¶ Lovenstenum, *Loveinstein*, arx triangularis munita Belgii, in Hollandiæ Comitatu, in Bommelia insula, ad confluentes Vahalis in Mosam fluvium è regione Vorchomii, 3. leucis ab Vltrajecto in austrum, & totidem à Dordraco in ortum, sub dominio provinciarum Belgii uniti.

Ptol. Loventinum, *Pouuesland* Villanovano & Moletio, oppidum Albionis, in VVallia Angliæ regione occidua. Vide Luentinum, sic enim legitur apud Ptolemæum.

¶ Loventinum oppidum fuit Silurum, in Comitatu Brechiniensi, terræ motu absorptum, ut credunt indigenæ, ubi nunc lacus *Linsuvatan* dictus, 2. milliaribus à Brechnochio ad ortum, juxta Levenum amnem, Speedo & Camdeno testibus.

¶ Lovitium, *Lowitz*, urbs est satis culta Poloniæ majoris, ad Bsuram fluvium, Archiepiscopi Gnesnensis sedes, in arce eleganti & munita, in mediis paludibus, à Laroslao Archiepiscopo excitata. Est in Palatinatu Ravensi, & media inter Vladislaviam ad Boream & Ravam ad meridiem.

Ptol. Lous, Aoua Straboni, Livio, Æas Ovidio, Plinio, & Melæ, *Vajusa*, teste Nigro, fluvius Macedoniæ, in Ionium mare ad occasum apud Apolloniam urbem fluens. *Pierge* Mario Nigro ab urbe dicitur.

¶ Lous, fluvius Macedoniæ, in Pelasgonia provincia. *Polina* nunc dicitur, teste Brietio, Philippi Regis clade & Romanorum de eo victoria memorabilis.

Ptol. Loxa, *Lossa*, teste Camdeno, fluvius Albinois, in ora Scotiæ, ad ortum Moraviæ regionis, inter Ripam altam & Tuesim. Malè in Thesauro Linguæ Latinæ *Firth* indigitatur, cùm ab eo diversus sit.

¶ Lubanius, *Lubanskerzee*, lacus Sveciæ, in Livonia & Litlandia tractu, in confinio Poloniæ, & propè Lubanium oppidum, *Luban* dictum, 20. circiter milliaribus à Duneburgo in Boream.

¶ Lubecensis sinus, *Golfe de Lubeck*, sinus maris Baltici, in meridiem extensus, inter Holsatiam & Megapolitanum Ducatum, versùs Lubecam urbem, à qua denominatur, & ostia Travæ fluvii.

Prov. Rom. Lubecum & Lubeca, *Lubeck*, urbs Germaniæ, in Saxoniæ & Holsatiæ confinio, in ora maris Baltici urbs libera, & episcopalis sub Archiepiscopo Bremensi, sede ex Aldemburgo urbe Holsatica anno salutis 970. eo translata; emporium clarissimum, ac inter urbes Anseaticas primum tenens locum, ab Hamburgo altero Saxoniæ emporio 10. leucis in ortum & Cæciam distans. Lubecam quidam Poeta Germanus sic describit libro 7. Itinerarii: *Plin. Strab. Liv. & al.*

Travena leni descendimus amne Lubecam.
Vrbis post paucas munimina cernimus herus.
Ingressi verò, portas miramur, & ædes
Arte laboratas omnes, cultumque domorum
Eximium, merces, amplissima stratu viarum.
Denique longè alias omnes, quas vidimus urbes
Hæc superat.

¶ Lubecum, seu, & meliùs, Lubeca, *Lubeck*, urbs est ampla Saxoniæ inferioris, in Holsatia, in wagria tractu, in ipso limite Lavemburgensis ditionis & Ducatus Megapolitani, ad Travam fluvium, via 2. milliaribus Germanicis ab ora maris Baltici, ubi portu gaudet capacissimo. Exiguum olim fuit oppidum, ab Adolpho Holsatiæ Comite extructum sub Conrado III. Imperatore. Illuc translata fuit sedes Episcopi Aldeburgensis anno 1162. Tandem anno 1209. victis & ejectis Danis, libera Imperii civitas facta est sub Friderico II. Imperatore, estq; nunc ex præcipuis totius Germaniæ civitatibus.

Lubiana, Italis *Laybach*, urbs Norici. Vide Labacum.

¶ Lublinum, *Lublin*, urbs Poloniæ superioris, in regno Poloniæ, Palatinatus cognominis caput, ad amnem Bystriczam, teste Brietio. 5. leucis Polonicis distat à confinio Russiæ Nigræ, 24. à Varsavia in meridiem, 12 à Chelma in occasum, 36. à Cracovia in Cæciam, uti 14. à Sandomiria, Vilnam versùs 70. estque probè culta & elegans, cum arce in colle.

Lubloa, *Lublavu* incolis, *Lubonlia* Polonis, arx regni Hungariæ, in Comitatu Cepusiensi, probè munita, quam Hungari Poloniæ oppignerarunt anno 1412. nuncque censetur in Palatinatu Cracoviensi.

Lobra oppidum erat Hetruriæ, ab urbe Roma 12. mill. pass. in via Flaminia occurrens.

Lora, *Lucca*, colonia & urbs Hetruriæ, libera & episcopalis, apud Auserim seu Sarculum fluvium, Pisis proxima, 10. mill. pass. distans, à Florentia 40. à Senis supra 50. in occasum, Lunam versùs 30. à Thuscis anno orbis conditi 1469. quo Tarentum & Syracusæ, ædificata. Populi Lucenses. De ea Poeta quidam Italus:

Vnum Luca tulis, Luca urbes inter Hetruscus
Nobilis.

¶ Luca urbs est permunita, cum undecim propugnaculis, & probè culta, circuitus 3. mill. pass. ad alveum Anseris fluvii. Hodie Respublica libera, optimis Legibus temperata cum aliquot locis. A Gallis *Lucques* dicitur. 13. milliaribus distat à mari Tyrrheno in ortum & 60. circiter à Senis. Tractus adjacens dicitur Lucensis tractus, *Il Lucchese* incolis; extenditurque inter mare Tyrrhenum, montem Apenninum ea parte, ditionem magni Ducis, & Carfcronianam tractum Ducis Mutinensis; ejusque major longitudo vix est 30. milliarium, latitudo autem 25. circiter: & à Gallis *l' Estat de la Republique de Lucques* dicitur.

¶ Lucajæ, *les isles Lucajes*, insulæ Americæ septentrionalis, in mari Boreali, inter Floridam ad occasum & Hispaniolam insulam extensæ ad septentrionem Cubæ insulæ. Ex his viginti sunt præcipuæ quarum clariores sunt Lucajoneca, *Lucayoneque*, cunctis major, Abacoa, *Abacoa*, Amagnaja, *Amaguajo*, Amana, *Amana*, Bahama, *Bahamu*, Bimina, *Bimini*, Caica, *Cakes*, Ciguata, *Ciguateo*, Guanabania seu insula S. Salvatoris, *Guanabani*, Guanima, *Guanimu*, Manega, *Manega*, Mayaguana, *Mayaguanu*, Samana, *Samanu*, Triangulum, *Triangule*, Ynagua, *Ynagua*, Yuma, *Yuma*, Yumeta, *Yamete*; & ex his præcipuæ versùs Boream ab Anglis inhabitantur, teste Briflochio.

¶ Lucajoneca, *Lucayoneque*, insula Americæ septentrionalis, & Lucajarum præcipua, ab ortu in occasum extensa, & recens ab Anglis exculta, inter Ciguatam ad ortum & Bahamam ad occasum. *Strab.*

Lucania, *Basilicata* Leandro & aliis, regio Italiæ in regno Neapolitano, inter Picentes ad occasum & Brutios ad ortum, unàcum magna Græcia, ac inter Apuliam Peucetiam ad Boream, Apennino monte intercedente & oram maris Tyrrheni ad meridiem contenta. Qua in re decipiuntur qui illam Basilicatam vocant, cum *Basili-* *Liv. Plin. Ptol. & al.*

nara vis dimidia pars sit Lucaniæ, cujus magna portio apud oram maris Tyrrheni in Principato ulteriore continetur. Nam quicquid inter Silarum & Laum fluvios continetur, ad Lucaniam spectat, ex Ptolemæi & aliorum veterum descriptione. Populi Lucani. Silius lib. 8.

Brutios haud dispar animorum, unaque juventus
Lucanis extita jugis, Hirpinaque pubes.

De Lucania Horatius libro 2. sermonum satyra 1.

Sive quod Appula gens, seu quod Lucania bellum
Incuteret.

¶ Lucania pars erat magnæ Græciæ, ubi nunc Basilicata provincia regni Neapolitani, cum parte maxima Principatus citerioris versùs austrum, & parte Calabriæ citerioris, teste Brietio. Terminabatur a septentrione Silari fluvio à Picentinis, & Bradano fluvio ab Apulis: à meridie Lao fluvio separabatur à Brutiis, ab oriente sinu Tarentino, & ab occidente mari Tyrrheno terminabatur.

Paul. Lucanus, & Lucaniacus fundus, suburbium Burdigalæ urbis Aquitaniæ, ab ea 2. leucis, apud Liburniam oppidum, & Condatum, ac Duranii fluvii ostium in Garumnam: qui locus nunc S. Æmilianus appellatur, teste Scaligero. Lucanus item lacus Insubriæ, inter Larium & Verbanum, ac ad illum Lucanum oppidum non obscurum, sub Helvetiis, vulgò *Lugano*, & lacus *Lago di Lugano*. Oppidum à Mediolano ad 40. mill. pass. inter Comum, & Belitionem 16. à Locarno 12. Comum versùs.

¶ Lucanus lacus ab Helvetiis *Lauwertzzée* dicitur, extenditurque ad 15. milliaria à Cæcia in Africum, & in Verbanum lacum se exonerat mediante amne Tresa; subestque Helvetiis. Ei adjacet oppidum Lucanum seu meliùs Luganum, *Lugano* Italis, *Lauwertz* Helvetiis. 21. milliaribus distat a Belitione in austrum, 12. à Locarno in ortum, & 20. circiter à Como in Circium. Arcem habuit aliàs munitam, nunc destructam; estque caput Præfecturæ Italicæ, Luganensis dictæ, quæ ab anno 1512. subest dominio Helvetiorum.

Plin. Lusenses, populi Hispaniæ Tarraconensis, quorum urbs est Lucus. Vide ibi.

Plin. Lucentum, Lucenti Ptolemæo, Lucentia Melæ, *Lucente*, teste Morali, oppidum Hispaniæ Tarraconensis maritimum, in ora Contestanorum & regno Valentiæ: à qua 12. leucis in ortum. Hic Ortelius hallucinatur, putans idem esse Lucentum Plinio, Lucenti Ptolemæo, & Lucentia Melæ; cùm Lucenti sit in ora inter Carthaginem novam & Virgi, vulgò *Maccaron*, à nova Carthagine 6. leucis in austrum.

¶ Lucentum nunc, teste Brietio, est *Luchen*, vicus regni Valentiæ, inter Setabim ad occasum & Dianum ad ortum. 9. leucis distat à Valentia in austrum, & totidem ab Alona in Boream.

P. Diac. Luceolum, & Luceoli Procopio, oppidum Umbriæ, ad Cantianum fluvium, & apud montem Apenninum, inter Eugubium & Callium, sive inter Nuceriam 25. & Callium 10. mill. pass. excisum à Narsete: locus nunc *Ponte Rozzoli* vel *Riciioli*, quasi pons Luceoli, teste Blondo, aliis *Richvoli* nominatur. Loci mentio fit libro 5. Itinerarii:

conscendimus Apenninum
Lucceolos cursu vincere cura fuit.

Script. Ptol. Luceoria, *Luczko*, *Luzcko*, & *Lutzko*, urbs Sarmatiæ, in regno Polonico, Volhiniæ regionis primaria, episcopalis sub Archiepiscopo Gnesnensi, à Leopoli metropoli Ruthenorum 20. leucis in Boream.

¶ Luceoria, *Lutko*, Polonis, *Lasuc*, Germanis, urbs est ampla, Palatinatus Luceoriensis caput, in Volhinia superiori, ad fluvium *Ster*, cum arce munita, vix 7. leucis à confinio Russiæ nigræ in ortum, juxta stagnum, & 23. leucis Polonicis à Leopoli in Cæciam distans.

Cis. Plin. Liv. & al. Luceria, *Lucera*, urbs Apuliæ Dauniæ, episcopalis sub Archiepiscopo Beneventano, unde 56. mill. pass. in Boream recedit, Sipontum versùs 30. inter Trojam & Fanum Severi 12. De qua Lucanus lib. 2.

Tu quoque commissa nudatam deseris arcem,
Scipio, Luceria.

Nuceria dicitur Svetonio & Ptolemæo.

¶ Luceria, urbs Apuliæ Dauniæ, nunc *Lucera*, est in regno Neapolitano & in provincia Capitanata, in planitie. Distat 10. milliaribus in austrum à Fano S. Severi, & 7. à Truja in Boream, 57. à Siponto in occasum, & 30. à Benevento in Cæciam.

Luceria altera, (Nuceria) Ptolemæo, oppidum Galliæ Cispadanæ, apud Padum, in territorio Mantuæ, ab illa 14. mill. pass. in austrum, Regium Lepidi versùs 22. & ipsum vulgò *Lucera*. *Ptol.*

¶ Luceria seu Nuceria, oppidum Galliæ Cispadanæ, nunc est castrum *Luzzara* dictum, ad Padum fluvium, in Ducatu Mantuano, & à paucis annis concessum Duci Guardistalli pro bono pacis.

Luceria item, urbs, & unus ex Helvetiæ conventibus, ad lacum Lucerinum, inter Uriam 4. & Basileam 8. leucis Helveticis. *Lucern*.

¶ Luceria, seu Lucerna, *Lucerne* Gallis, urbs est culta, & unus ex 13. Helvetiorum pagis, ad lacum Lucerinum, *Lac de Lucerne*, ubi ex eo effluit fluvius Ursa, *Russ*. 6. leucis distat à Berna in ortum, & 4. in Eurum a Veteri Vico oppido præcipuæ. Uciensis pagi.

¶ Lucerinus lacus, *Lac de Lucerne* Gallis, *Lucernzee* Germanis, lacus est in Helvetiis, ab ortu in occasum extensus per 24. mill. pass. inter pagos Lucerinum, Sylvaniensem, Uriensem, et Suitium. Lucernam urbem rigat, ubi ex eo effluit Ursus fluvius.

¶ Lucerinus pagus, *Canton de Lucerne*, unus ex tredecim pagis Helvetiorum; estque Catholicus, et tribus primis pagis unitus ab anno 1332. Terminatur à septentrione, occasu, & meridie pago Bernensi, ab ortu autem pagis Tugensi, Svitio, & Sylvaniensi. Ejus primaria urbs est Lucerna seu Luceria.

Luciferi fanum, *S. Lucar de Barameda*, urbs cum portu Hispaniæ Bæticæ, ad ostia Bætis, ab Hispali metropoli 15. leuc. à portu Menesthei 2. in occasum, teste Floriano. *Strab.*

Luciona & Luxiona, *Lusson*, urbs Galliæ Aquitanicæ, in ora Pictonum, episcopalis sub Archiepiscopo Burdigalensi, à Joanne XXII. Pontifice Maximo ei Episcopo attributo, à Rupella urbe 6. leucis in Boream, à Pictavis 24. in Notolibycum, à Malaca 6. *Prov. Rom.*

¶ Luciona, *Luzon*, urbecula Pictavensis provinciæ propè paludes, & 2. leucis ab ora Oceani Aquitanici, sed sine muris distans, & 6. à Maleaca, uti 24. à Pictavis in occasum. Illic alias Episcopus Cardinalis Richeleus.

¶ Lucomoria, *Lucomorie*, seu etiam *Lucomorie*, provincia Moscoviæ, in Asia & in Tartaria deserta, trans Obyum fluvium. Ibi nullæ urbes quod sciam. Versùs mare Septentrionale protenditur; & incolæ passim in sylvis & campis degunt. Sed versùs meridiem sunt in ea provincia montes Lucomoriæ dicti.

Lucopidia, postea Candida Casa, & Ninianopolis, *whitterm* vel *Whit hern*, urbs Albinnis, in Scotia & Gallovidia regione, episcopalis sub Archiepiscopo Glasquensi, inde supra 30. mill. in occasum. Sunt qui *Carlile* indigitent; sed hæc potiùs est Luguvallum, in regno Angliæ. *Ptol.*

¶ Lucopibia, urbs Scotiæ, ubi aliàs Novantæ populi, nunc in Gallovidia provincia & in ora maris Hibernici. 70. mill. pass. distat à Glascovia in austrum, & 40. ab ora proximiori Hiberniæ in ortum. *Ptol.*

Lucotetia. Vide Luretia. *Fest.*

Lucretilis, mons in Sabinis, (licèt Acron Horatii interpres illum Gabiis in Latio proximum faciat) valli per quam Farfarus fluvius decurrit imminens. De quo Horatius lib. 1. carm. ode 17. *Pomp.*

Velox amœnam sæpe Lucretilem
Mutat Lycæo Faunus.

Luccinum oppidum fuit Apuliæ Dauniæ, teste Pomponio Mela.

Lucrinus lacus, *Mar Morto*, testibus Erythræo, Georgio Fabricio, cum aliis, lacus seu sinus Campaniæ, inter Puteolos & Bajas, ac inter Avernum lacum & mare Tyrrhenum, maximè piscosus. Benedictus Falconius *Lago di Licola* interpretatur, quod minùs probatur. Virgilius libro 2. Georgicorum: *Strab. Plin. Mel. & al.*

An memorem portus, Lucrinoque addita claustra?

Appellatur & sinus Lucrinus à Strabone & Symmacho, idem cum Bajano.

¶ Lucrinus lacus erat parvus propè intimum recessum sinus Puteolani; abundabatque piscibus delicatissimis, & aliter Bajanus dicebatur. Sed ex quo terræ motu anni 1538. mons hic novus extitit, qui vocatur mons Cinereus, nihil laci Lucreni superest, nisi palus lutuosa cum arundineto, ut ego pluries vidi.

Lucullanum, olim Megaris, arx in mari, apud Neapolim urbem Campaniæ, in insula parva, quæ

Castel

Castel dell' Ovo nominatur, ante portum Neapolitanum, (cui ponte jungitur.)

Tac. Plut. Luculli horti, *Cento Camerelle*, locus Campaniæ inter Bajas & Misenum, teste Leandro, ubi plura antiquitatis vestigia.

Plut. Luculli villa, *Bagni d' Agnano*, teste Blondo, apud Puteolos, in Campania, quæ etiam Villa Lucullana Suetonio dicitur.

¶ Luculli villa fuit in Campania, juxta promontorium Miseni, contra Puteolanam urbem, vix 3. mill. pass. ubi obiit Tiberius Romanorum Imperator, teste Suetonio.

Plin. Ptol. Ant. Lucus Augusti geminus, * unus in Hispania Tarraconensi, *Lugo*, urbs episcopalis in Gallæcia sub Archiepiscopo Compostellano, unde 18. leuc. abest, Mindonem versùs 9. ab Auria 14. in Boream, ab Alphonso Rege victis Mauris anno salutis 753. recuperata, una cum Tyde, Asturica, Portucalensi, Bracara, Pace Julia, Miranda, Segobia, Abula, Segobrica, Septimancis, & Dominis, Episcopis suis urbibus restitutis. Alter, qui Lucus Vocontiorum Tacito dicitur, in Gallia Narbonensi, in Delphinatu, *le Luc* à Dia urbe 12. mill. Vapingum versùs. (* *Λουκος Αυγουστου* in manuscripto Seldeni.)

¶ Lucus Augusti, unde aliàs Callaici *Lucenses* dicti, urbs est ad Minium fluvium, versùs montes, 18. leucis à Compostella in ortum, & 8. à Mindone in austrum, uti à confinio Asturiæ in occasum, Ampla est & satis culta.

Tac. Lucus Baduhennæ. Vide Baduhennæ.

Lucus Feroniæ colonia & oppidum fuit Hetruriæ,
Liv. Capenatibus proximum. Alter apud Ptolemæum oppidum Hetruriæ, apud oram littoralem, inter Lucam & Lunam, *Pietra santa*, teste Leandro. Nonnullis *Bientina* pagus putatur, inter Florentiam & Lucam, apud lacum,

Lucus Sacer, *Selva de Hami*, teste Mazzella, locus Campaniæ, Tripergulæ proximus, à Cumis 3. mill. pass.

Bibl. Lud, *Segura*, oppidum Palæstinæ, nunc pagus, teste Tudelense.

Strab. Ludias, Lydius Ptolemæo, fluvius Macedoniæ, juxta Pellam decurrens. Vide Lydius.

¶ Ludovegiæ, *Lions* cognomento *en Forest*, oppidum Normanniæ, & in Vexino Normannico, propè sylvam *de Bray* dictam, 6. leucis distat à Rothomago in ortum, Bellovacum versùs 10. ad amnem *l'Orleaa*. Dicitur meliùs Leones. Vida ibi.

Ptol. Luentinum, *Povvesland*, (non *Provvesland*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) oppidum Albionis, in Wallia, teste Villanovano, Mariduno finitimum, sinu maris intercedente. (Camdeno videtur vel locus excisus in Comitatu Brechiniæ, ad *Leveney* fluvium, vel *Newcastle* prius *Elmelin*, pagus Carmardeniæ Comitatus, apud Tivium fluvium, *Povvesland* verò vel *Povvisland*, Camdeno & aliis media pars Walliæ dicitur.) Vide Povisia.

¶ Luentium, seu, & meliùs, Loventium oppidum Silurum, terræ motu absorptum. Erat ubi nunc lacus *Llin Savatan*, in Comitatu Brechiniensi, in Wallia, testibus Speedo & Camdeno. Vide Loventium.

¶ Luganensis Præfectura, *Bailliage de Lugano*, una ex quatuor Præfecturis Italicis, sub dominio Helvetiorum, inter Meodrisianam Præfecturam ad ortum, & Locarnensem etiam Præfecturam ad occasum, & in limite Ducatus Mediolani. Ibi Luganum oppidum præcipuum.

¶ Luganus lacus, *Lago di Lugano*. Vide Lucanus.

¶ Lugdunensis Gallia pars fuit perampla Galliæ antiquæ. Sed de ea agitur pluribus in voce Gallia.

¶ Lugdunensis provincia, *le Lyonnois*, provincia Galliæ satis parva, inter Delphinatum & Bressiam ad ortum, & Forensem provinciam ad occasum. Separatur à Delphinatu Rhodano fluvio, extenditurque à Borea in meridiem per 22. leucas. Ejus præcipua urbs est Lugdunum.

¶ Lugdunensis sinus, *Golfe de Lyon* Gallis, *Golfe Leone* Hispanis, pars est maris Mediterranei, nautis formidabilis, inter Provinciam ad ortum & Cataloniam ad occasum; extenditurque usque ad Baleares insulas, & ultra.

Strab. Plin. Ant. Ptol. Lugdunum, urbs Galliæ, triplex. Una Galliæ Celticæ, quæ ab illa Lugdunensis nominatur, *Lyon*, urbs archiepiscopalis, & emporium clarissimum, ad Araris & Rhodani fluminum confluentiam, à Planco sub Augusto conditum, licèt Galli illud anno post diluvium 680. ædificatum prædicent, à Lutetia Parisiorum 90. leucis in Eurum distans, Lugdunum Celtarum ad aliarum urbium hujus nominis differentiam dictum. Hinc Lugdunensis nomen gentis. Juvenalis satyra 1.

Aut Lugdunensem Rhetor dicturus ad aram.

¶ Lugdunum, urbs Galliæ celeberrima & permunita, ad confluentes Araris in Rhodanum, Italis *Lione*, Hispanis *Leon de Francia*. Distat 100. leucis à Lutetia in austrum, uti 22. à Cabillone, 5. a Vienna in Boream, uti 36. ab Avenione, & 60. ab Augusta Taurinorum in occasum. Est in provincia Lugdunensi, & in ipso limite Delphinatus, à quo tantùm separatur Rhodano fluvio.

Lugdunum Aquitaniæ Straboni, urbs Cuquenorum, ad montis Pyrenæi radices, *Oleron*. Vide Elorona. Aliis Lugdunum Convenarum urbs ejusdem Aquitaniæ excisa; ex cujus ruinis urbs *S. Bertrand* excitata traditur, episcopalis sub Archiepiscopo Auscensi, à Tolosa 10. leucis in meridiem. Vide Convenæ.

¶ Lugdunum Convenarum, urbs Aquitaniæ, nunc *S. Bertrand de Comminges* dicitur, in Convenensi tractu, in colle sita, ad Garumnam fluvium, in Confinio Aragoniæ, & vix 4. leucis à Pyrenæis montibus in Boream, 12. ab Ausciis in austrum, 5. à Consoranis in occasum, & 15. à Tolosa in Africum.

Lugdunum Batavorum Antonino, Lugodinum Ptolemæo, *Leyden*, urbs Belgii, in Hollandia, à Trajecto 8. leucis in occasum, quot à Dordraco in Boream Harlemum versùs. Alii Lugodunum legunt, & *Worckum* interpretantur; alii *Sevenberg*; alii demùm *S. Geertruydenberg*: sed prior sententia plerisque probatur.

¶ Lugdunum Batavorum urbs est ampla & culta Hollandiæ, quæ omnium judicio est *Leyden*, ad antiquum Rheni alveum; habetque accademiam percelebrem. Nota est obsidione & clade Hispanorum anno 1574. Sita est penè in medio cæterarum urbium, quippe Delphis tribus, Amsterodamo, Dordraco, Ultrajecto 7. leucis distat; estque totius Hollandiæ post Amsterodamum populosissima, & caput agri Rhenolandici.

¶ Lugdunum Salinarum, *Lyon le Saunier*, oppidum aliàs munitum, in Comitatu Burgundiæ, & in limite Ducatus Burgundiæ, 7. leucis distat à Dola in meridiem.

¶ Lugensis Comitatus, *Louth County*, regiuncula Hiberniæ, in Ultonia, versùs mare Hibernicum, cum oppido primario cognomine. Aliis est Luthensis Comitatus, inter Dunensem Comitatum ad septentrionem & Mediam orientalem in meridiem. Ejus urbes sunt Lugum, *Louth*, Drogheda, *Drogheda*, Carlingfordia, *Carlingford*, Ardracum, *Ardrak*, & Dunkeranum, *Dunkeran*.

Lugeum, sive Lugea palus, *Zirknitzersee*, palus Japodum, in Liburnorum confinio, apud Arsiæ ortum; aliis *Zirichnitz*: cujus natura mirabilis, cum singulis annis frumentum, piscationem, & venationem præbeat, aquis accedentibus & recedentibus teste Lazio. Strab.

Lugi vel Logi, populi Borealiorea Scotiæ, proximi Carinis, quorum regio nunc *Cathanesia*, Borealior & orientalior, in qua Urbes Virvedrum, nunc *Dunsby*, & Berubium, vulgò * *Bernswale*. Dornum verò sedes episcopalis Cathanesiæ. Horum regio etiam Lugia, vulgò *Sutherland*, dicitur, Loquabriæ etiam contermina: ejus oppida sunt Dunobinum, & Dornum, Episcopi, ut dictum est, Cathanensis sedes. Aliis Lugia *Rossia* putatur: ubi Canoria urbs episcopalis, vulgò *Chanonry*. (* Camdeno *Urdehead* promontorium, (sicut & Virvedrum) juxta *Bernswale* viculum.) Ptol.

¶ Lugi, populi Scotiæ Borealis fuere, ubi nunc Sutherlandia provincia juxta Oceanum Germanicum inter Cathnesiam & Naverniam ad septentrionem, & Rossiam orientalem ad meridiem.

Lugidunum, urbs Germaniæ, inter præcipuas Slesiæ, *Glogavv*, ab Uratislavia 12. leucis Crosnam versùs. (* in Seldeni manuscripto *Λουγιδουνον*.) Ptol.

Lugudone, sive Liguidone, ut alii legunt, *Lice*, ut videtur, portus Sardiniæ, à Tibulis 50. mill. pass. in ora contra Corsicam. Ant.

¶ Lugudone, seu Liguidone, dicitur aliter Liguidonensium portus, in ora orientali Sardiniæ. Vide Liguidonensium portus.

Luguvallum, Luguballia Bedæ, *Caerlile*, vel *Carlile*, urbs Albionis, in regno Anglico, juxta Scotiæ limites, episcopalis sub Archiepiscopo Eboracensi, unde 50. mill. in Circium, à Donelmo 40. in occasum, Carleolum Latino recenti, teste Lhuydo. Ant.

¶ Luguvallum, *Carlisle*, urbs fuit Brigantum, nunc autem Cumbriæ Comitatus, ad Itunam fluvium, Carleolum dicta à recentibus; estque satis munita, cum castro, & 5. milliarib. Scoticis distat à limite Scotiæ, uti ab ora maris Hibernici, & 70. milliaribus Anglicis ab Eboraco.

¶ Luisium, seu Fanum S. Joannis Luisii, *S. Jean de Luz*, oppidum Galliæ, in Aquitania, in Vasconiæ tractu, cum portu in ora Oceani, 2. leucis à confinio Hispaniæ & à Fonte rapido. Vide Fanum S. Joannis Luisii.

¶ Luma, Arabiæ desertæ oppidum, teste Ptolemæo. Est & urbs circa Mæandrum fluvium Nicetæ.

¶ Lumbricatum, insula Dalmatiæ Porphyrogenitæ, Italis *Vergada*, Slavis *Laucat*, in mari Adriatico, teste Joanne Lucio.

Ant. Lumone, *Aimoo*, oppidum Liguriæ, apud Alpes maritimas, inter Tendam oppidum 9. & Cuneum urbem Pedemontani Principatus in Boream 10. mill. pass.

¶ Lumone vicus est Comitatus Tendæ, intra Alpes maritimas, sub dominio Ducis Sabaudiæ, ubi transitus; *Col de Limon* dictus, à Pedemontio in Comitatum Nicæensem.

Strab. Plin. Liv. Luna, *Luna*, urbs Hetruriæ, in Liguriæ confinio, ad ostia Macræ fluvii, excisa: cui Sarzana (quæ nova Luna dici potest) ad 3. mill. pass. in episcopali dignitate successit, inter Lucam 30. & Genuam 65. mill. pass. antiquissima, una ex 12. primis Tuscorum coloniis. Lucan. lib. 2.

Alnae, vicina procurrit in æquora Luna.

In Thesauro Linguæ Latinæ *Sarzana* indigitatur.

Luna altera vel Launa Antonino, in Gallia seu Clunic, ut alii legunt, & meliùs, *Cluny*, (Vide Cluniacum) oppidum Galliæ Celticæ, in Burgundia, Matisconi finitimum.

Ptol. Lunæ mons, geminus: unus in Lusitania, promontorium, *Punta de Luna* Villanovano, apud ostia Tagi fluvii, qui & *Cabo*, vel *Monte di Sintra* dicitur, à Sintria oppido vicino; quod promontorium magnum à Plinio appellatur, & Olisiponense, teste Resendio. Alter in Æthiopia ultra æquatorem; ex quo, teste Ptolemæo, Nilus fluvius Ægypti ortum habet: *Bed* incolis, teste Marmolin.

¶ Lunæ mons, seu, & meliùs, Lunæ promontorium, in Lusitania, nunc *Cabo de la Rocca*, seu etiam *Cabo de Rocca Sintra*, est ad ostia Tagi fluvii, 6. leucis ab Ulisippone in occasum, & vix una ab arce *Cascaes* dicta.

Strab. Lunæ portus, *Golfo della Spezzia*, portus maximus, seu veriùs sinus Liguriæ, inter Portum Veneris & Portum Ericis, ambitu 20. mill. pass. patens, sic à Spetia oppido amplo in intimo recessu denominatus.

¶ Lunæburgensis Ducatus, *Hertzogthumb*, *Lunenbourg* Incolis, *Duché de Lunebourg* Gallis, provincia Germaniæ, in Saxonia inferiori, inter Holsatiam ad septentrionem, ditionem Brandeburgicam ad ortum, Brunsvicensem Ducatum ad meridiem, & Westphaliam ad occasum, cum Ducatu Bremensi. Subest autem hæc provincia partim Ducibus Brunsvicensibus, nempè versùs austrum, & partim etiam Ducibus Luneburgensibus versùs Boream. Totius Ducatus primaria est Luneburgum, *Luneburg*. Aliæ urbes sunt Cella, *Zell*, Vltza, *Ultzen*, Daneberga, *Danneberg*, & Harburgum, *Harburg*, ad Albim.

Scrip. Germ. Lunæburgum, & Lunæburga Poetis Germanicis, urbs clara Saxoniæ, ad Albim fluvium, Ducatus titulo insignis, ædificiorum superbia & opum copia illustris, *Luneburg*, à luna ibi culta nominata, inter Brunopolim 13. & Lubecum 10. leucis occurrens, ab Hamburgo 7. Quæ & Luna, ut libro 4. Itinerarii.

-nec tua, Wismare, tecta,
Lubecique arces, nec celsa mœnia Lunæ,
Hammonisque domos, non propugnacula Bremæ.

¶ Lunæburgum, seu Luneburgum, *Luneburg*, urbs est Hanzeatica, ampla, & munitissima Germaniæ, ad amnem *Ilmenow*, in Saxonia inferiori, & Ducatus Luneburgensis caput; sed tamen Imperialis, & ferè sui juris. Crevit ex ruinis Bardevici urbis vicinæ. Vix 2. milliaribus Germanicis distat ab Albi fluvio in austrum, & totidem à Lavenburgo in Africum, 10. à Lubeco in meridiem, 7. ab Hamburgo in ortum, 18. autem à Brunopoli in Arctos; & condita fuit anno 1190. ab Henrico Leone. Ejus autem arx vetustior est urbe 124. annis.

Sax. Gram. Lunatium promontorium, *Capo de Figel*, vel *Palafsgol* Henrico Coquo, sed Clusio est *Cabo de Vallis*, promontorium Hispaniæ citerioris, in ora Catalauniæ, apud Barcinonem urbem.

¶ Lunarium promontorium quibusdam est *Cabo di Palafugel* propè Palamum, & aliis *Cabo de Tesa*, promontorium in eadem ora Catalanniæ, 15. milliaribus à præcedenti in Africum versùs Barcinonem.

Londis, *Londen* vel *Lunden*, urbs Scaniæ Archiepiscopalis, olim clara metropolis regni Danici, nunc obscurior, à Corona & Malmogia 3. leucis, sub ea sex urbes episcopales.

¶ Lundis, *Lunden*, urbs est Scaniæ provinciæ, quæ à paucis annis subest Svecis, cùm anteà esset Danici juris. 5. leucis Danicis distat ab Hafnia in ortum, uti una à Sundico freto, 2. à Malmogia in Cæciam, & 3. à Corona in Eurum. Seosim deficit. Episcopi qui ipsi suffraganeur sunt omnes in Daniæ regno. Scaniæ olim caput fuit. Urbi proximus est collis; in quo Reges olim electione solemni regno præfici solebant, ut testatur Joannes Meursius. Urbs autem deficit in dies à paucis habitata.

¶ Lunelium, *Lunel*, oppidum Galliæ, aliàs munitum, in Occitania provincia, vix 3. leucis ab ora maris Mediterranei, & una à stagno Magalonensi in Boream.

Chron. Bave. Lungipressum, *Russio*, oppidulum Galliæ Togatæ, in Æmilia, seu Romandiola, inter Ravennam & Faventiam urbem 10. mill. pass. teste Hieronymo Rubeo.

¶ Lupara, *Le Louvre*, palatium regium Galliæ, Lutetiæ aliàs extructum à Carolo V. Rege. Sed his ultimis temporibus de novo magnificentissimè excitatum. Vide Lutetia.

¶ Lupara, *Louvres* cognomento *en Parisis*, burgus Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, & in agro Parisiensi, 6. leucis à Lutetia Boream versùs, in via quæ Sylvanectum tendit.

¶ Lupariæ, *Louviers*, oppidum Galliæ, in Normannia, ad Eburam fluvium, 4. leucis infrà Ebroicum in Boream Rothomagum versùs, unde totidem leucis distat, uti 5. à Ponte Arcus.

¶ Lupatia urbs fuit Apuliæ, ubi nunc civitas episcopalis, *Altamura*, teste Luca Holstenio.

Halicarn. Lupercal, locus urbis Romæ, apud Tiberim, sub monte Aventino, Deo pani sacer, cujus sacra Lupercalia, & Sacerdotes Luperci dicebantur; vel à lupa, quæ Romulo Remoque lac præbuit; vel à Lupis, quos Pandeus Arcadiæ ab ovibus arcere dicebatur. Virgilius libro 8. Æneidos:

Rettulit, & gelida monstrat sub rupe Lupercal.

¶ Luperciana, Africæ civitas Divis Augustino & Cypriano in Concilio Carthaginensi.

Ptol. Lupfurdum, *Leypsick*, Lipsia Latino recenti, urbs Germaniæ, præclara accademia & emporio, in Misnia regione, inter Hallam Saxoniæ, & Dresdam urbem Misniæ in Eurum 9. leucis. Sed Appiano & Pirchaymero videtur esse *Meissen*; hoc est, Misna, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Magdeburgensi, ad Albim fluvium, inter Dresdam ad meridiem & Torgam ad Boream 6. leucis, à qua regioni nomen est. Apud Poetas Germanos Phylira etiam nominatur. & Lipsia lib. 4. Itinerarii:

Dives opum fera me Lipsia nocte recepit,
Lubricus humectat cujus Elister agros.

¶ Lupia, *Loing*, fluvius Galliæ. Oritur in Pusæensi agro, in limite Burgundiæ, deinde Castellionem rigat & Montargium, ubi recipit incile Brivoduri, postea juxtà Nemurtium labitur; & aliquot aliis rivis auctus, paulò infrà Moretum in Sequanam se exonerat.

Strab. Mel. Lupiæ, Lupia Plinio, Lipia Antonino, Luspiæ Ptolemæo, colonia, oppidum, & portus Salentinorum, in ora Calabriæ Boreali, Aletinorum navale, nunc pagus *la Rocca* dictus, teste Galateo, inter Brundisium, & Hydruntum, unde 14. mill. pass. in occasum ab Aletin 10. in Boream. Aliis videtur esse pagus ejusdem oræ, *S. Cataldo*, ab Aletio etiam 10. mill. Brundisium versùs. Sed ego Galateo tanquam indigenæ subscribendum censeo. Unde malè in Thesauro Linguæ Latinæ *Fex* indigitatur.

Strab. Lupias, Lupie Melæ, Luppia Tacito, *Lyppe* seu *Lippe*, teste Junio, fluvius Germaniæ, (cum oppido cognomine) per Westphaliam in Rhenum apud Wesaliam urbem fluens: oppidum verò, Comitatus non obscuri caput, inter Susatum 2. & Paderbornam 4. mill. situm est. Irenicus *Lhon*, fluvium Hassiæ in Rhenum inter Bodobrigam & Confluentes desinentem, quod minùs probatur, indigitat.

Ant. Lupondum, *Lupff*, teste Lazio, oppidum seu potiùs arx Germaniæ, in Svevia, non procul à fontibus Danubii, à Friburgo urbe Brisgojæ 3. leucis in ortum,

in sylva nigra; quod & Lupodunum legitur. De quo Ausonius in Mosellaneis:

Ptol. *Hostibus exactis Nicrum super, & Lupodunum.*

Luppia, urbs Germaniæ, quæ *Lyppe* dicitur. Vide Lupias. Situs apud Ptolemæum repugat; ideo aliis potiùs *Leypsiek*, quæ nunc Lipsia Latine dicitur, esse videtur. Vide supra Lupfurdum.

¶ Luppia, *Lippe*, seu etiam *Lipstadt*, urbs est Hanseatica Germaniæ, Comitatus cognominis caput, & ad Luppiam fluvium, in Westphalia regione, proprio Comiti parens; inter Paderbonam ad ortum & Susatum ad occasum. Dicitur à quibusdam Lupias. Vide ibi.

¶ Lurense & Lutrense monasterium sub titulo S. Martini, vulgò *Lure*, aliàs *Ludres*, est in Burgundiæ Comitatu, 3. circiter leucis à Loaovio austrum versùs, juxta *Lougnon* fluvium, 8. à monte Bellicardo in occasum, & 13. à Vesuntione in Boream, ad radices Vogesi montis; ejusque Abbas est loci dominus, & sub Ptol. clientela Imperatoris.

¶ Lorinum, *Luri*, oppidum Corsicæ mediterraneum, nunc pagus ingens, apud oppidum S. Florentii, Centurinum versùs 10. à Bastia 20. mill. pass. à Mariana duplo distans intervallo, apud Opinum 3.

¶ Lusatia, provincia Germaniæ, vulgò *Lausnitz*, *Lusace* Gallis, aliàs Bohemiæ annexa fuit; sed ab ultimo bello Bohemico anni circiter 1620. subest dominio Ducis Electoris Saxoniæ. Dividitur in superiorem, cujus caput est Gorlytium, & in inferiorem, cujus primaria est Sorava. Extenditur à septentrione in meridiem, & terminatur Silesia, ab occidente Ducatu Saxoniæ, a Borea Marchia Brandeborgica, & ab austro Bohemia. Sed hisce ultimis temporibus divisa fuit Lusatia. Superior enim paret Duci Electori Saxoniæ; inferior autem Lusatia subest Duci Saxoniæ Mersoburgensi ex concessione Electoris Saxoniæ. Urbes superioris Lusatiæ sunt Gorlitium, *Gorlitz*, Budissina, *Bautzen*, Zittavia, *Zittaw*, & Lauba, *Lauban*. Lusatiæ inferioris urbes sunt Zdisrum seu Sorava, *Soraw*, Guba, *Guben*, & Cotbusium, *Cotbus*, quæ ultima subest Electori Brandeburgico.

¶ Lusignuom, *Lusignan*, oppidum Galliæ, in Pictavensi provincia, cum castro, ad Vonam amnem. 5. leucis distat a Pictavio in Africum Ropellam versùs. Hinc Cyprii Reges dicti fuere.

¶ Lositani populi fuere Hispaniæ, in Lusitania inter Durium fluvium ad Boream, Vettones populus ad ortum, Tagum fluvium ad meridiem, & Oceanum Atlanticum ad occasum, ubi nunc sunt provinciæ Portugalliæ Beira, Extremadura Portugallica, & pars Borea- Strab. & al. lis provinciæ inter Tagum & Anam fluvios.

omnib. Lusitania, regio Hispaniæ, una ex tribus, in occasum & austrum vergens. Duriu fluvio à Tarraconensi ad Boream, montibus verò ad ortum separata; à Bætica Ana fluvio. Quæ plerisq; *Portugallo* dicitur; sed non ex æquo sibi respondent: nam sub Portugallia pars Tarraconensis inter Durium & Minium (in qua Bracara) continetur; in Lusitania verò Extremadura regio, cum parte Castellæ veteris, extra Portugalliam. Populi Lusitani, à Luso Bacchi filio, seu, ut alii scribunt, comite; Lysitani, sicuti & regio Lysitania, Straboni, Polybio, Dionysio, & aliis, à Lysa Lusi socio: unde & Lysiades dicuntur. De his Silius libro 3.)

Hos Viriathus agit, Lusitanumque remotis.
Extractum lustris.

Lusitania Regem proprium habuit, qui Mauris expulsis eam recuperavit, usque ad Henricum postremum, qui Cardinalis fuit: quo defuncto sine prole, Philippus II. Hispaniæ Rex in regno Portugalliæ successit: sicque tota Hispania ad Monarchiam, quam sub Gotthis habuerat, rediit.

¶ Lusitania, nunc *Portugal*, aliàs habuerat Reges proprios 17. numero ab anno nempè 1100. usque ad annum 1580. quo mortuo Rege Henrico, Philippus II. regnum occupavit; sicut Hispanis ad Monarchiam rediit. Sed iterum anno 1640. Lusitania proprium Regem sibi elegit Joannem IV. antea Bragantiæ Ducem, cui successit filius; sicque à reliqua Hispania sejuncta, proprio etiamnum Regi subest. Populi Lusitaniæ erant aliàs Lusitani, Vettones, & Celtici. Vide Portugallia.

Ptol. Luspiæ. Vide Lupiæ.

¶ Lussonia, *Lucon*, insula perampla Asiæ, in mari Indico, Philippinarum insularum præcipua, quæ sæpiùs Manilla dicitur ab ipsius urbe primaria & archiepiscopali, in meditullio insulæ. Vide Manilla.

Lussonium, *Pax*, teste Simlero, oppidum Pannoniæ Ant. inferioris, ad Danubium, in Hungaria, ferè ex adver- Ptol. so Colociæ orbis, à Buda 10. leuc. in Eurum, à Quinque Ecclesiis 5. in ortum & Cæciam, Altinio horrimom, 3. seu 2. recedens. Est & oppidum Valeriæ Ripensis in libro Notitiæ. Vide Intereisa.

Lutetia, Castellum Parisiorum Ammiano, Parisium Cæs. Zosimo, Locotetia Ptolemæo, *Paris*, Italis *Parigi*, urbs Galliæ Celticæ, in Belgicæ confinio ad Sequanam & Matronam fluvios interluentes, episcopalis sub Archiepiscopo Senonensi, inde 24. leucis distans, regis amplissima, in tres urbes divisa, & accademia, ex primis totius Europæ, omniumque Europæarum urbium maxima. Populi Parisii, quo nomine urbs etiam significatur. De Lotetia sic in libro 4. Itinerarii:

Sequanis adductis salvere Lutetia musis,
Nos jubet: Diverum populosa Lutetia salve.

Et Julius Scaliger sic de eadem:

Certe hac Lutetia est, sic ubi vina rubent.

¶ Lutetia, quæ etiam Lutetia Parisiorum dicitur, & Parisii, *Paris*, urbs est regni Franciæ caput, & sedes regia, totius Europæ amplissima, populosissima, & ditissima, emporiumque celeberrimum, quotidie supra modum excrescens, nec jam urbs, sed provinciæ instar; ejus suburbia magnæ urbes. Sedet ad Sequanam fluvium; estque archiepiscopalis ab anno 1622. & provinciæ Insulæ Franciæ caput. Ejus palatium regium, Lupara dictum, le *Louvre*, totius Europæ superbissimum est, & pro maxima parte à Ludovico XIV. excitatum. Ibi etiam Accademia seu Universitas studiorum celeberrima, à Carolo Magno instituta, atque Parlamentum amplissimum. Distat circiter 10. leucis à Sylvanecto in meridiem, 28. à Rothomago in Eurum, 34. ab Aureliis in Boream, uti 10. à Meloduno, 50. à Niveroia, & 100. à Lugduno etiam in Boream. Eam pluribus descripsit Paulus Merula, uti & fusiùs Jacobus *du Brevil* Ordinis S. Benedicti, aliique multi. Descriptionem ejus etiam aliquam hic ponerem; sed calamus rem tantam aggredi timet, & aliis meliùs describendum relinquit.

Lutæva, seu Lutava, (1. .oque enim modo legitur) Lib. *Lodesve*, urbs Galliæ Narbonensis, in Occitania regio- Prov. ne, inter Uticam & Biteras 8. leucis, à Nemauso 12. in occasum, episcopalis sub Archiepiscopo Narbonensi, (populi Lutevani Plinio, & Foroneronienses) à Joanne XXII. Pontifice Maximo episcopali sede exornata, Narbonique subjecta, unde 12. leucis abest.

¶ Luteva, *Lodeve*, urbs est Occitaniæ inferioris, in Gallia, juxta amnem *Lergue*, ad radices Cemmeni montis, & in limite Ruthenensis provinciæ. 12 leucis distat à Narbona in Boream, uti & 9. ab Agatha & à Biterris, 15. à Nemauso in occasum, uti & 16. ab Ucetia.

* Luti, populi Germaniæ, qui *Slesier* Pyramio, hoc Ptol. est, Slesii dicuntur, & aliis Teschinenses, in Silesiæ, Moraviæ, Poloniæque confinio, inter Olomusium urbem Moraviæ 12. & Cracoviam regiam Poloniæ 14. leucis, à Ratiboria Silesiæ 7. in meridiem. (* In manuscripto Seldeni λουτοι.)

¶ Luti, qui & Burii Ptolemæo, forsan iidem qui Lugii Borii ab aliis dicuntur, fuere propè fontes Vistulæ, in Silesia superiori, ubi nunc Ducatus Teschinensis & Ratiboriensis, inter Poloniam minorem ad ortum & Moraviam ad occasum.

Lutia, oppidum olim Hispaniæ Tarraconensis, in fi- App. nibus Arevacorum, opulentum, à Numantia 300. sta- Scrip. diis, teste Appiano Alexandrino. Germ.

Lutis, *Leyta*, fluvius Pannoniæ superioris, in Austria, per agrum Viennensem fluens, super quo oppidum Lutipons, *Pruck an der Leyta*.

¶ Lutomagus, oppidum Galliæ Belgicæ, in Morinis, cujus meminit Cluverius, crediteque esse *Monstreuil*, in Picardia provincia, urbs munita, ad Quenriam fluvium, in confinio Artesiæ, & media inter Hedenum ad ortum & oram maris Britannici ad occasum, 3. leucis utrinque.

¶ Luttervortium, *Lutterworth*, castrum Angliæ, cum pago, in Licestria Comitatu, medium ferè inter Licestriam urbem et Daventriam. Ibi fuerat Parochus wiclefus.

¶ Lutum, *Louth*, oppidum Hiberniæ, in Ultonia, Comi-

Comitatus Lutensis præcipuum, ad amnem cognominem, aliquot tantùm milliaribus ab ora distans, & medium inter Dunkeranum ad Boream, & Ardracum ad austrum, 7. mill. pass. utrinque.

¶ Lutzenum, *Lutzen*, oppidulum Germaniæ, in Misnia provincia Saxoniæ superioris, & in ditione Episcopi Martioburgensis, propè Elsterum fluvium, 2. leucis à Martioburgo in occasum; & totidem à Lipsia in ortum. Ibi Austriaci victi & grandi clade affecti fuere à Svecis anno 1632. die 16. Novembris, ubi Gustavus Adolfus Svecorum Rex victor occubuit.

¶ Luxemburgensis Ducatus, *Duché de Luxembourg*, provincia Belgii maximè ad ortum & austrum extensa versùs Germaniam, inter Trevirensem ditionem ad ortum, Limburgensem Ducatum ad Boream, Leodiensem tractum ad occasum, & Lotharingiam ad meridiem. Subest dominio Hispanorum; sed pars ejus australis subest Regi Franciæ à paucis annis.

Luxemburgensis Ducatus urbes:

Bastonacum, Bastogne, *Hispanis subest.*
Damvillerium, Damvillers, *Gallis.*
Luxemburgum, Luxembourg, *Hispanis.*
Monsmedius, Monmedy, *Gallis.*
Orolaunum, Arlon, *Hispanis.*
Theodonis villa, Thionville, *Gallis.*
Virtonium, Virton, *Hispanis.*
Yvodium, Yvoix, *Gallis.*

¶ Luxemburgum, *Luxembourg*, urbs ampla Belgii, Ducatus cognominis caput, ad Alizontem amnem, & satis munita, sub dominio Hispanorum. 4. leucis distat à Theodonis villa in septentrionem, & 6. à Treviris in occasum, uti 4. ab Orolauno in ortum, 2. autem à confinio Lotharingiæ.

Plin. Luxia, fluvius Hispaniæ Bæticæ, inter Bætim & Anam fluens.

Aim. Luxovium, *Lusseul* vel *Luxeul*, oppidum Galliæ Belgicæ, in Sequanorum finibus, seu in Burgundiæ Comitatu, apud montis Vogesi radices, cum cœnobio Benedictinorum præclaro, apud Fontenacum oppidum, in Lotharingiæ confinio, 3. leuc. à Vesulio urbe 6. in ortum à Vesuntione 12.

¶ Luxovium, *Luxeuil*, oppidulum est Comitatus Burgundiæ; distatque 13. leucis à Vesuntione in Loream, & 6. a Vesulio in Cæciam; fuitque alias munitum, 6. leucis distans ab Alsatia in occasum.

Bibl. Loza, urbs Palæstinæ, postea *Bethel*, hoc est, domus Dei, in Tribu Beniamin.

Ant. Lybia, oppidum Hispaniæ Tarraconensis; inter Calagurim & Segisamunclum occurrens, a Virovesca 20. mill. pass. Calagorim versùs. Scribitur & Libya.

Ant. Lybum, oppidum Cœlesyriæ, inter Laodiceam & Heliopolim 32. mill. pass. Damascum versùs, quæ ab Heliopoli 56. abest.

Plin. *Sol.* *& al.* Lycabetus, mons Atticæ altissimus, & Athenis proximus, Hymettoque finitimus, * Lycabesus Straboni, olivifer. Ejus meminit Statius libro 12. Thebaidos:

Vitibus, & pingui melior Lycabetus oliva.

(* In aliis editionibus λυκαβηττός.)

¶ Lycadium seu Cycladum sinus, ad Bosphorum Thracium, in ora Bithyniæ, inter Ciconium & Lembum promontoria: hodiè Manolius sinus, teste Petro Gyllio; estque satis parvus, & 6. mill. pass. à Chrysopoli in Cæciam, propè Neocastrum Asiaticum.

¶ Lycæa, Arcadiæ urbs apud Pausaniam & Stephanum, cui eadem Lycætha etiam dicitur.

Lycæum gymnasium erat Athenis celebre, uti Suidas auctor est.

Pauf. *Vib.* *seq.* Lycæus, mons Arcadiæ, in Peloponneso, excelsus, qui & Olympus dicitur, Pani Deo pastorum sacer. Hinc Lycæus etiam nomen gentis. Ovidius lib. 1. Metamorphoseon:

*Consitaque arboribus * Lycæa reliquerat arva.*

(* Aliæ editiones legunt *Dircæa*, aliæ autem *Lyrcæa*.) Hinc Lycæa festa, quæ ibi celebrabantur, teste Strabone & Pausania.

Strab. *Plin.* *& al.* Lycaonia, *Cogni*, regio Asiæ minoris, Cappadociæ pars in austrum Ciliciam versùs, ab ea Tauro monte divisa, inter Isauriam ad occasum & Armeniam minorem ad ortum, cujus metropolis est Iconium, à qua hodie regio nominatur. Populi Lycaones apud quos onagrorum copia est, sicuti & apud Phryges. Hinc Lycaonius nomen gentis. Catullus carm. 67.

Virginis & saevi contingens namque leonis
*Lumina, Callisto juncta * Lycaonia.*

(* Alii legunt *Lycaonide*, ut sit patronym. Callistus filiæ Lycaonis.) Est & Lycaonia insula Tiberis in urbe Roma, vulgò *Isola di S. Bartholomeo*, ob sacram illius ædem.

¶ Lycaonia, urbs Phrygiæ minoris, teste Divo Hieronymo in libris Hebraicis.

¶ Lycastris, fluvius Coæ insulæ, in mari Ægæo, à quo Lyca civitas ejusdem insulæ dicta fuit, teste Vibio Sequestro.

Lycastum, *Docastelli*, teste Nigro, oppidum Cappadociæ, apud Halym fluvium, teste Mela, in Paphlagoniæ confinio. Lycastia Apollonio. *Plin.* *Mel.* *Plut.*

¶ Lycastum seu Lycastrum quibusdam est oppidum propè oram Ponti Euxini & sinus Amiseni, 15. mill. pass. ab Amiso in ortum, & 40. à Themiscyra in occasum; sed vix 10. ab ostio Iridis fluvii in occasum, & 30. ab ostio Halis in ortum distat.

Lycastus oppidum fuit Cretæ, quod interiisse scribit Strabo, apud Dictæum montem, à Lycaste nympha; de qua Claudianus de laudibus Stiliconis libro 3. *Hom.* *Strab.* *Plin.*

Tenditur ad Syrtes: mecum Dictæa Lycaste.

Lyces, Lycus Ptolemæo & Herodoto, fluvius Scythiæ Europææ, à Valerio Flacco cum Tanai & Hypani memoratus. Vide ibi. *Val.* *Flac.*

¶ Lyces Macedoniæ urbs fuit, ad Bevum fluvium, teste Livio.

Lychnidus, Lychnidion Polybio, lacus & urbs archiepiscopalis Macedoniæ, quæ & Justiniana prima, postea Achridus, *l'Ochrida*, & Turcis *Giustandil*, inter Dyrrachium ad occasum 70. & Thessalonicam in ortum supra 130. mill. pass. Lacus verò, qui & Lychnitius Herodoto & Stephano dicitur, *Lago de l'Ochrida*. *Liv.* *Diod.* *Ptol.*

Lychnitis palus, *Ensechia* ex tabulis Geographicis recentibus, lacus & regio, teste Stephano, Armeniæ majoris.

¶ Lychnos locus Ægypti circa Pelusium videtur apud Divum Hieronymum in vita Hylarionis.

Lycia, *Aidinelli* vel *Aldinelli* Castaldo & aliis, & *Briequia* Giravæ, regio Asiæ, in ora Australi, inter Cariam ad occasum & Pamphyliam ad ortum, à Lyco Rege Pandionis filio dicta, teste Isidoro. Est & regio parva Troadis juxta Idam montem, ubi Apollo natus traditur, teste Strabone ex Homero. Populi Lycii Ciceroni. Vrbes Lyciæ olim claræ, Patara, Myra, Limyra, & Andriaca. Ovidius libro 9. Metamorphoseon: *Cic.* *Strab.* *Plin.* *& al.*

Caras, & armiferos Lelegas, Lyciamque pererrat.

¶ Lycia Ptolemæo & cæteris Asiæ minoris regio est. Mylias olim dicta fuit, & Ogygis, Stephano teste, qui incolas Tremilos vocatos scribit. Trimilis regio est apud Liberalem. Aliis autem Mylias fuit ejus pars Borealis. Terminatur à meridie mari Mediterraneo seu Lycio ab ea dicto, à septentrione Phrygia, ab ortu Pamphylia, & ab occasu Caria; nuncque *Aidinelli* vocatur, sub dominio Turcarum à tribus sæculis; estque pars Caramaniæ latè sumptæ.

Lycias, Licus Venantio Fortunato, Lechus Eginartho, *Lech* seu *Leck*, fluvius Vindeliciæ, in Danubium per Augustam delatus, apud Werdam oppidum. Vide Licus. *Ptol.*

¶ Lycide oppidum fuit Mysiæ, in Asia minori, teste Plinio, & Lycidensis Episcopi meminit Marcellinus Comes.

Lycimna arx erat Peloponnesi, à Nauplia olim 12. stadiis tantùm distans. *Strab.*

¶ Lyciorum sinus ad Bosphorum Thracium, teste Petro Gyllio, parvus est admodum propè Mirlæum oppidum, in ora Thraciæ, unde postea Mirlæanorum sinus dictus fuit; estque propè Pontum Euxinum.

¶ Lycoa urbs fuit Arcadiæ, in Peloponneso, Pausania & Stephano testibus.

Lycomedis, *Linxano*, teste Pineto, lacus Africæ, in Marmaricæ finibus ad austrum: qui aliis *Serta* nominatus, nomen etiam regioni tribuens. *Plin.* *Ptol.*

Lycon, *Lobon*, teste Jacobo Delgado, oppidum Lusitaniæ non obscurum, in Estremadura, ab Emerita 4. leucis distans in austrum. *Liv.*

Lycone, mons Peloponnesi, in Argia regione, cupressis abundans. *Pauf.*

¶ Lycone oppidum fuit Thraciæ, teste Stephano.

Lycopolis, id est, urbs luporum, urbs & nemus Ægypti, *Strab.*

Plin. Ptol. gypti, ad Nilum fluvium, inter Aotinoen, & Crocodilorum urbem, nunc *Mania*, urbs clara & pulchra, teste Moletio. Hanc Diodorus Siculus libro 2. ab Ægyptiis in honorem luporum, quos illi, ut & alias bestias, coluere, ædificatam scribit; quòd lupi acie instructa adversùs Æthiopes, qui fines Ægypti invaseraot, illos repulissent.

Strab. Plut. Lycormas, qui & Evenus, *Phidari*, teste Nigro, fluvius Ætoliæ, Calydonius ab Ovidio, quòd Calydonem urbem alluit, cognominatus. Libro 2. Metamorphoseon:

Arsurusque iterum Xanthus, flavusque Lycormas.

Strab. Plin. Mel. Lycos, fluvius Palæstinæ, & fons Indiæ, cujus aqua lucernæ ardeot, teste Plinio & Solino.

¶ Lycostena, Lydiæ urbs, in Asia minori, teste Stephano ea Xantho. Metropolim facit nommus Tyri apud Gultxium.

Lycosura, oppidum erat Arcadiæ, in monte Lycæo, aotiquissimum.

Paus. Steph. ¶ Lycoaia urbs fuit Thraciæ, teste Stephano.

Strab. Polyb. Lyctus, qui & Lyttus à Poeta, teste Strabone, *Paleocastro*, teste Nigro, urbs Cretæ quondam clara, ounc pagus à Gnosso in austrom 15. mill. pass. ab ora Borcali 10. in qua Cherronelus erat, Lyctiorom emporium. Hioc Lyctius, a, um, ut apud Virgilium lib. 3. Æneid.

Et Salentinos obsedit milite campos
Lyctius Idomeneus.

Plut. Diod. Lycus, *Platina*, teste Fazello eum aliis, vel *Platina*, fluvius Siciliæ, per oram Australem inter Heracleam & Thermas fluens, mari apud Heraelcam exceptus, è regione Himeræ oriens, ea magnis Siciliæ.

¶ Lycus aliis est Halycus, *Platano*, fluvius Siciliæ, propè Heracleæ roinas. In mare Lybicum se exonerat, 28. milliar. ab Agrigento in occasom, in valle Mazaræ.

Xeno. & al. Plin. Lycus, fluvius Paphlagoniæ, in Pontum Euxinum apod Heracleam Ponti per Mariandynos fluens. De quo Ovidius libro 4. de Ponto Elegia 10.

Huc Lycus, huc Sagaris, Peniusq; Hipanisq; Cratesq;
Sed hi fluvii omnes in Sarmatia Europæa sunt.

Lycos item Straboni, Plinio, Quinto Cortio, Plutarcho, & aliis, fluvius Phrygiæ magnæ, Celænas urbem ioterlueos, Laodiceamque urbem Lydiæ attingens, nec longè Mæandro congrediens, *Licho*, qui Marsyas Livio dicitur. Hic subtus terram conditus, post aliquot mill. pass. emergit, teste Plinio. Lycus quoqoo, fluvius Cappadociæ, Neocæsaream urbem præterfluens, ac io Itim apud oram maris Euxini iosluens.

Herod. Ptol. Ovid. Lycos demum, fluvius Scythiæ Europææ, in paludem Mæoticam influens inter Cnemam & Hygrim urbes, qoi Lyces à Flacco appellator, Sagari vicious. Est & Lycus apud Strabonem fluvius Armeniæ majoris, non longè ab Araxe ociens; qui in occasom fluens & Boxeam, in Phasim delabitur, teste Apollonio, licèt Strabo illum in Pontum Euaioom fluere scribat.

¶ Lyda, Lyciæ oppidom, in Asia mioori, teste Ptolemæo. Quibusdam est Cbyda.

Ptol. Lydda, *Roma*, & *S. Giorgio*, urbs Palæstinæ, versùs oram Judææ occiduam, Joppæ proaima, inde 20. mill. pass. Hierosolymam versùs 30. distans, ioter Nicopolim, & Antipatridam 10. olim Diolpolis, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Cæsariensi.

Strab. Lydi, Populi Thusciæ, à Lydis Asiæ profecti: quorum oppida fuere Agylla & Cære.

Strab. & al. Lydia, regio Asiæ, inter Joniam ad occasum & Phrygiam magnam ad ortum comprehensa, quæ & Mæonia, teste Plinio, *Carasia*, & *Carasicli* Turcis, teste Leunclavio: cujus regia Sardes fuere. Populi Lydi, & Lydius numen gentis. Ovidius lib. 6. Metamorphoseon:

Lydia tota fremit: Phrygieque per oppida facti.

Claudianus io Eutropium libro 2.

Finibus obliquis Lydi, Pisidaque feroces.

Virgilius libro 2. Æoeidos:

Ad terram Hesperiam venies, ubi Lydius, arva
Inter opima virum, leni fluit agmine Tybris.

¶ Lydia regio fuit Asiæ minoris, quæ Mœonia etiam dicta fuit, testibus Herodoto, Plinio, & Ptolemæo, inter Phrygiam magnam ad ortum & Boream, Lyciam ad meridiem, & Joniam ad occasum, quæ sub ipsa aliquando comprehensa fuit. Nunc *Carasia* dicitur; subestque dominio Turcarum.

Lydi mali & improbi fuisse apud Athenæum, Diogene referente, feruntur, post quos Ægypti, ac demum pessimi omnium Cares. Hi capita flammeis muliebribus ornare solebant: unde in effœminatos ortum est proverbium, *Lydio more*, apud Suidam, *Lydius lapis* (qui & *Heracleus*, sic ab Heraclea urbe Lydiæ) in proverbio est, apud Theophrastum libro de natura lapidis, de homine acri ingenio prædito: nam hic lapis aurum & argentom arguit quale sit. Lydorum curros in certamioibus erant adeo veloces, ot proverbio sit *Currus Lydius*; & apud Plutarchum, *Juxta Lydium currum cursio*, dicitur de eo qui longè cæteris in aliqua re inferior est: sicoti apud Gregorium Nazianzenum, *Pedes à curru Lydio abest*. Lydos quoque equitatu cæteris præfert Herodotos lib. 1. quos oon aliter quàm ex equo pugnare scribit. Hi cibis opiparis & cupedus operam dabant, ut *Carycæ Lydorum* in adagium abierit apud Athenæum lib. 12. Caryca enim genus cibi erat apud illos ex variis lautitiis sanguineque confectum. De quibus etiam in voluptuosos, *Lydus cauponatur*, apud Herodotum legitur, in eodem seosu, quo *More Lydio* dictum est.

Lydius, *Castoro* ex tabulis recentioribus, fluvius Macedoniæ, agrum Macedonicom à Bottiæico distermioans, ac in Haliacmonem, teste Herodoto, influens: sed, teste Ptolemæo, in sinum Thermaicum, inter Haliacmonem & Aaium, labitur, inter Thessalonicam & Pydnam. *Herod. Ptol.*

¶ Lydius seu Ludias, fluvius Macedoniæ. Oritur in Æmathia provincia; deinde per Botiæam fluens, ibi in sinum Thermaicum se eaonerat inter Aaium ad Boream & Aliacmonem ad austrum.

¶ Lygamatæ, Lybiæ interioris populi apud Ptolemæum, cojus interpretes Lynaamatæ habent. Linaama est ibidem urbs Ptolemæo.

¶ Lygdanum, urbs Asiæ minoris, in Mysia, teste Plinio. *Tac.*

Lygii, populi Germaniæ. Vide Ligii.

¶ Lyla, Arcadiæ urbs, in Peloponoeso, teste Stephano.

¶ Lylæus, Bithyniæ fluvius, in Asia minori apud Plinium.

Lymax, fluvius Arcadiæ, Phygaliam oppidom alluens, & in Nedam fluvium influens. *Paus.*

¶ Lymicus sinus, *Lymford*, sinus Daniæ, per Jutiam septentrionalem eatensus ab ortu in occasum; ita ut tenui Isthmo unius leucæ separetur à mari Germanico. Jutiam septentrionalem bifariam secat, Lemvicum & alia oppida rigans, versùs Wiburgum etiam labitur, & iutra Alburgum urbem in sinum Codanum se exonerat.

Lyminis, oppidum Cappadociæ, exilio & morte Basilisci Imperatoris, eb jussu Zenonis Imperatoris deportati, memorabile. *Marc. Com.*

Lymira, orbs Lyciæ, ad Lymirum fluvium, apud oram littoralem, quæ Ptolemæo Limyra. Vide ibi. *Mel.*

¶ Lyncaee, Macedoniæ urbs, teste Hesychio.

¶ Lyncestæ, populi, & Lyncestis, regio Macedoniæ mediterranea, per quam Lyncestis seu Lyncestius fluvius decurrit, ac in Erigonem, teste Plinio, eacipitur: *Linceo* & *Lincon* nunc dici fertur. Ovidius lib. 15. Metamorphoseon: *Plin. Ptol.*

Hunc fluit effectu dispar Lyncestius amnis. *Liv.*

Lyncos, mons Epiri, in Thessaliæ coofinio, Pindi pars.

Lyndus urbs fuit Rhodi insulæ, clara, in ora australi, Aleaandriam versùs, adhuc *Lindo*. Vide Lindus. *Strab.*

¶ Lynios seu Leinius, *Leyne*, fluvius Saaoniæ inferioris. Oritur juata Heiligenstatum, in Eisfalia tractu; deinde per Brunsvicensem Ducatum fluens, Gottingam & Eimbecam rigat, uti & Alfeldam: hinc ad Sarstedam Innerstium amnem recipit, & juxta Hannoveram & Neostadium fluens, paulò infra in Alleram fluvium cadit.

¶ Lynx, Libyæ urbs, juxta Gadiram, teste Stephano.

¶ Lyperus, Asiæ minoris mons, in Bithynia, juxta Zipoerium urbem, Memnon.

Lypsia, *Leypsick*, urbs emporium, & accademia Misniæ, quæ Poetis Phylira. Vide Lupfurdum, (& *Lipsia*.)

¶ Lyra, *Liere*, oppidum probè munitum Belgii, io Brabantia, Nivesdum quibusdam, ad Netham maiorem fluvium. A Gallis *Lire* dicitur. 2. leucis distat à Machlinia io Boream, ferè 3. ab Antuerpia in ortum, & 5. à Lovanio; estq; versùs confinia ditionis Hollandicæ, sed Hispanis subest.

¶ Lyrba, civitas Asiæ minoris, suprà Cybiram. Vide Lyrope.

Lyrcæus; Lycæus Virgilio, mons Arcadiæ, ubi Lyrcæa urbs erat, teste Pausania, quem alii eum Cal- *Strab. Plin.*

limacbu in Argia locaot, ex eoque Inachum effluere ajunt, ea fonte Lyrcæo, teste Strabone. Ovidius libro a. Metamorphoseon:

Cestraque a rboribus Lyrcaa reliquerat arva.

Scribitur & Lircæus.

¶ Lyricantus, *S. Matharin de l' Archant*, vicus Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, & in Vastiniensi tractu & Diœcesi Senooensi, 25. leucis à Lotetia distana in austrum, a. verò à Nemorlio: locos fidelium peregrinatione celebris.

Lyris, fluvius Campaniæ. Vide Liris. Locaoua lib. a.

Sarnus, & ambrosa Lyris per regna Marite.

Strab. Lyrnellus oppidum fuit Troadis, licèt Philostratus Æolicum faciat, ab Adramyttio 80. stadiis distaos, Thebis propius, inde 20. Est & Lyrnesus oppidom Ciliciæ, teste Strabone & Quinto Curtio. Hinc Lyrnessius oomen gentis. Ovidius in epist. 3.

Diruta Marte tuo Lyrnessia mœnia vidi.

Plin. Lyrnellus quoque, insula parva Troadia, Sigæo promontorio, teste Plinio, objecta. Virgilius libro 12. Æneidos:

Lyrnessi domus alta, sola Laurente sepulchrum.

¶ Lyrope, Ciliciæ asperæ in Pamphylia oppidum, teste Ptolemæo. Lyrba vocant interpreres.

Xeno. ¶ Lysa, Arabiæ Petreæ urbs Ptolemæo, aliis Lussa.

Ptol. Lysiaa, *Crepa*, teste Nigro, oppidum Peloponnesi, Arcadiæ, inter Psophim & Maotineam. Aliis *Londan*, oppidum viciourn.

Strab. Plin. Ptol. Lysiasquoque, urbs Asiæ, in Phrygia magna, episcopalis sub Archiepiscopo Synnadensi, inde in occasum supra 25. mill. pass. distaas, Conoæ, Eucarpiæ, Cercopiæque; finitima. Fuit & orbs Syriæ ejosdem nominis.

Herod. Ptol. Lysimachia, quæ & Hexamilium, *Hexamili* Sophisno, urbs Cherronesi Thraciæ ad Isthmum, in ora Hellesponti, contra Caridiam urbem excisam, cui Lysimachia, teste Pausania, suffecta est, episcopalis sob Archiepiscopo Heracliensi, à Longis muris, seu Macrontico, 5. mill. pass. in austrum Callipolim versùs. Fuit etiam urbs Ætoliæ, teste Strabone, A Lysimacho conditore nomen habet, auctore Pausania.

¶ Lysimachia urbs fuit Asiæ minoria, lo Æolide, quæ jam tempore Plinii deleta erat.

Thucyd. Theoc. Lysimellia palus, *Pantanella*, teste Aretio cum Fazello, palus Siciliæ, in agro Syracusano, haud longè ab urbe distans. Scribitur etiam Lysimilia unico l.

¶ Lysinoe, civitas Asiæ minoris, circa Pamphyliam, ot videtur apud Livium 38. & Polybium in fragmentis, fortè Lysinia Ptolemæo.

¶ Lysis, fluvius Asiæ minoris, circa Pamphyliam, teste Livio.

Plin. Ptol. * Lystra, urbs Isauriæ, in Lycaoniæ confioio, Derbæ proxima, prorsùs eversa, (teste Andrea Theveto, monstratur locus nomen retinena antiquum) episcopalia olim sub Iconiensi Archiepiscopo, inde in occasum ad 40. mill. pass. distans. (* In Græcis codicibua Λυστρα in Seldeni manuscripto Λυρα.)

¶ Lytæ, Thessaliæ regiuncula fuit, circa Peneum fluviom, ubi posteà Tempe, teste Stephano.

Plin. Lytarmis promontorium, *wardhuss*, teste Ortelio, promontorium Scandinaviæ, in ora extrema Norvegiæ, ad Aquilonem, ubi ara Wardbosia, à Bergia urbe regia 144. leucis in Boream Norvegicis, Germanicis verò supra 200,

¶ Lytarmis, promontorium aliàs Sarmatiæ, nunc Moscoviæ, in ipso confinio Asiæ, ad ostia Carambyces fluvii, *Oby*, & in Sarmaticum Oceanum excorrens, testibua Cluverio, Sansone, & alia. Distat 900. mill. pass. in ortum, à promontorio Boreali, *Cap de Noort* dicto, propè arcem *Wardhuss*, & 500. mill. pass. etiam ad ortum, à faucibus maris Albi; diciturque nunc *Cap de Oby*, in Samojeda provincia Moscoviæ Borealis.

¶ Lyxea, Acarnaniæ urbs, in Græcia, Stephano teste,

M

Strab. Ptol. Plin. Herod. Diod. MACÆ, *Regna d' Ormus*, populi Arabiæ felicis, circa fauces sions Persici incolentes, quorum regio Maceta Arriano dicitor, nunc Armuziæ regnum. Hæc regio nardum & myrrham fert.

Macæ item, & Maces, Macæl Ptolemæo cognomento Syrtitæ, populi Cyrenaicæ, circa Syrtim majorem sitis seu juxta Cinyphum fluvium, in Africa, teste Silio libro 3.

Cinyphii didicere Maca, squallentia barba
Ora viris.

¶ Macanitæ, populi Mauritaniæ Tingitanæ, teste Ptolemæo. *Lycop. Hieronidi.*

Macalla. Vide Macella.

Macara, (Vide Machara) oppidum Siciliæ, *Cittadella* hodie.

¶ Macara Lyciæ iosula est apud Stephanum ex Alexandri Periplo.

¶ Macarea, Arcadiæ urbs, in Peloponoeso, quæ Romania Beata vocatur, ut tradit Stephanus.

¶ Macaria, *Mazua*, insula est Africæ, in sinu Arabico, & in ora Abexia, propè Erquicum urbem Æthiopiæ superioria, teste Saosone.

Macaria (non Macharia, ut io Thesaoro Linguæ Latinæ) *Jalines*, teste Nigro, aliis *Macaria*, oppidum Cypri, in ora Boreali apud ortum, pagus nune, inter Carpasinm & Cerauniam 8. & 9. mill. pass. dissidaos. Immo tora insula sic dicta. *Ptol.*

Macaria item palos est Atticæ, apud Marathonem oppidam, io qua maxima Persarum para, Græcis navali & terrestri pugna superioribus, infeliciter submersa est, ut ea propterea adagio locum fecerit; oam quoties alicui malom imprecamor, *In Macariam abi*, ac si diceremus *Abi in malam rem*, dicimus, ut Pausanias & Suidaa cum aliis testantur. *Steph.*

Macaronnesos, arx Thebarum, in Bœotia. *Herod.*

¶ Macasaria, *Macasar*, insula per ampla Asiæ, in mari Indico, quæ aliter *Celebes* dicitur. A septeotrione in meridiem extenditur, inter Moluccas insulaa ad ortum, & Bornel iosolam ad occasum, aliquando etiam sub Moluccia comprehenditur: ejus loogitudo à Borea in austrom est 200. leocarum Francicarum circiter, latitudo aotem io aliqnot locis est 500. leucarum. In ea sunt sex regna, nempè Macasaria, *Macasar*, Cionum, *Cion*, Sangoioum, *Sanguin*, Cauripanum, *Cauripana*, Getiganum, *Getigan*, & Supara, *Supara*. Urbes autem præcipuæ hujus insulæ sunt Macasaria, *Macasar*, & Bantachaja, *Bantachaja*. Ejus ora australis valdè frequentatur ab Anglis & Batavia,

¶ Macasar, *Macasar*, urbs ampla Indiæ, insulæ Macasariæ capot, cum portu in ora australi insulæ. Emporiom est celebre, & regni cognominis præcipua. 35. leucis distat à Bantachaja in austrum circiter. Ejus Rex nuper insigni clade affectus fuit à Batavis in illis partibus degentibus,

¶ Macaum seu Amacaom, *Macao*, urbs Sinarum, in iosula parva Oceani orientalis, in ora litterali Cantoniæ provinciæ, inter Aynanum insulam in Africum & Formosam insulam ad Cæciam. Emporium est celebre & divea; ejusque incolæ pro maiori parte sunt Lusitani. Suberat antea Regi Portugalliæ; sed anno 1668. à Sinarum Imperatore expugnata fuit, ipsique etiamnum subest.

Mace, *Matalez*, teste Lazio, oppidum Norici, in Austriæ Carinthiæque confinio, nunc pagus, qui Gabromagum Antonino putatur, inter Candollicam urbem Carinthiæ, & Laureacum urbem Austriæ in Boream occurrens, qoasi 20. leuc. *Steph.*

Macedo, & Macedones, populi Macedoniæ, à Macedone Deucalionis filio dicti. Ovidius in Ibin. *Strab. Plin. & al.*

Ut Macedo rapidis ista est cum conjuge flammis.

Macedonia, regio Europæ ampla, inter Jonium ad occasum & Ægæum mare ad ortom perstricta, Epiro, Achajæ, Thessaliæque ad meridiem coofiois, ad Boream verò Mysiæ superioria, Scardo Orbeloque montibus intersiti cum Thraciæ particula. Ea etiam vulgò apud literatos *Macedonia* dicitur. Pars occidua *Albania*; pars ad ortum *Jamboli*; Australis verò *Comenalitari* apud Castaldum. Olim Pæonia, Mygdonia, & Æmonia, teste Livio, Emathia teste Plinio, Edonia & Pieria, teste Solino, Macetia, teste Stephano & Hesychio. Quæ nomina, ultimo excepto, nunc partes illiua significant. Urbes illius quondam claræ, Dyrrachium, Thessalonica, Amphipolis, Haraclea, Philippi, Ædessa, Pella, Berrœa, Cassandrea. Popoli Macedones. Hinc Macedonicus nomen geotis, ut Macedonicum mare Livio, quod oram circa Canastræum promontorium alluit. Macedonicua sinus Plinio idem com Thermaico, & Orosio idem cum Pelasgico. De ea Arat. lib. 2. *Cas. Plin. Strab. & al.*

Vestitur esuriens Macedonia, perque soporis.

¶ Ma-

¶ Macedonia, *la Macedoine*, regoum fuit amplum, in Græcia, cujus partes fuere etiam Thessalia, Epirus, & aliquando Thracia. Macedonia propria dividebatur io quatuor partes præcipuas, sub quibus provinciæ erant seu regiunculæ viginti sex. Nuac autem etiamnum dividitur io quatuor partes, nempè *Jamboli*, quæ olim Macedonia prima & secunda; estque magis ad ortum inter Thraciam & sinum Thermaicum: *Macedonia*, quæ aliàs Macedonia propria seu tertia, inter montem Scardum ad Boream & Thessaliam ad austrum, & ad occasum sinos Thermaici: *Comenolitari*, quæ pars Macedoniæ tertiæ, & aliqua pars Thessaliæ, inter Macedoniam ad ortum & Albaniam ad occasum: & *Janna*, quæ pars maxima Thessaliæ, & versùs meridiem. Albania autem, quæ aliàs pars erat Macedoniæ, in præsenti regaum est separatum. Macedonia nunc tota sub est domioio Turcarum cum eius partibus & annexis.

Urbes Macedonia hujus temporis:

* Achrida, (*l' Ochrida*,)
Ædessa, (*Vodena*.)
Albauopolis, (*Albanopoli*.)
Alectryopolis, episcopalis, sub Philippis, (*Alestorosori*.)
Amphipolis, (*Emboli*.)
Apollonia, (*Ersso*.)
Apollonia altera. Vide Serræ.
* Aulon, (*la Valona*.)
* Berrœa, (*Veria*.)
Candavia, (*la Canovia*. Regioncula est, non urbs.)
Casandrea, (*Cassandria*.)
Castoria, episcopalis sub Archiepiscopo Achridensi, (*Castoria*.)
Christopolis, anteà Neapolis, nunc metropolis, (*Christopoli*.)
Citrum, (*Chitro*)
Daulia, (*Eladafagni*.)
Deborus, (*Dibrii*.)
Derre, (*Deterra*.)
* Dyrrachium, (*Durazzo*.
Elyma, (*Canina*.)
* Eribœa, (*Croja*.)
Gazorus. (Vide Alectryopolis.)
Heraclea, episcopalis, gemina: una Sintica, (*Chesoja*, altera *Xenoxua*.)
Hierissus (quid sit non constat.)
Hormia, (*Coria*.)
* Justiniana prima. (Vide Achrida.)
(Larissa, (*Larizza*.)
Leto, (*Lita*.)
Lissus, (*Alessio*.)
* Lychnidius. (Vide Achrida.)
Myeza, (*Logovischia*.)
Neapolis. (Vide Christopolis.)
Oesyma, (*Cavalla*.)
Pella, (*Jeniza*.)
Philippi, (*Filippi*.)
Reutena (quid sit non constat.)
Scampes, (*Scampi*.)
Scotusa, hodie, episcopalis, (*Scotusa*,)
* Scupi, (*Scopia* & *Uschub*.)
Serræ, (*Ceres*.)
* Thessalonica, (*Salonichi*.)
Zachniæ.

Plin. Macedonum portus, locus io ora Carmaniæ, ad fretum sinus Persici, ubi Armuzum promontorium.

Polyb. *Steph.* Macella, Macalla Lycophroni, *Strongoli*, teste Barrio, urbs magnæ Græciæ episcopalis sub Archiepiscopo Sibereno, io ora Calabriæ ulterioris, inter Crotonem ad meridiem 8. & Chrimissam, ad Boream 16. mill. pass. Hinc Macellæus nomen gentis.

Prov. *Rom.* Macerata, urbs Piceni recens, non obscura, episcopalis, & accademia, post Riciuæ urbis excidium una cum Ricineto extructa, media inter Lauretum & Tollentinum, 10. mill. pass. utrinque distans. De ea quidam Poeta libro 3. Itinerarii:

Ardua qua saxo colitur Macerata vetusto.

¶ Macerata, *Macerata*, urbs est ampla Piceni seu Marchiæ Anconitanæ, in colle, juxta Chientum fluvium, & propè ruinas Helviæ Recinæ, Ejus episcopatui unitus est episcopatus Tolentinus, & ambo sub Archiepiscopo Firmano. Distat 50. milliaribus à Tolentino in ortum, 25. autem a Laureto & ab ora sinus Veneti in Africum, sub domioio Summi Pontificis.

Macestus, *Magisto*, teste Ortelio, fluvius Mysiæ, *Strab.* in Asia, in Rhyndacum influens. *Ptol.*

Machæra, fluvius Africæ, apud Carthaginem fluens. *Polyb.*

Machærus, oppidum seu castellum Iudææ, apud Iordanem fluvium & Asphaltitem lacum, in Arabiæ petrææ confinio, dirutum, ab Hierosolymis ad 40. mill. pass. in ortum. *Plin.* *Steph.* *Joseph.*

¶ Macherus castrum fuit Judææ, quod apud Jordanem fluvium & lacum Asphaltitem situm, duodecim horarum itinere versùs orientem distat ab Hierosolyma; & ibi capite minutus est S. Joannes Baptista anno 31. à Christo nato, ut pluribus probat Baronius.

Machara, Macara Heraclidi, *Macari* vel *Machari*, *Cic.* & *Cittadella*, teste Fazello, urbs Siciliæ excisa in ora, inter Syracusas 32. & Pachynum promontorium 8. mill. pass.

¶ Machara ab aliis dicitur Imachara, incolæ Imacharenses & Acharenses Ciceroni, & Cluverio teste, nunc est *Traina*, oppidum in meditullio Siciliæ, intra montes, in valle Dæmone, 40. milliaribus distans à Catania in occasum Panormum versùs.

Machela, *Mechelen* pagus in Belgio, circa Trajectum ad Mosam, vix milliario distans. *Turon.*

¶ Macianum, *Machian*, insula parva Asiæ, in mari Indico, & una ex Moluccis strictè sumptis, versùs Gilolum insulam, sub domioio Batavorum, inter insulam Motiræ ad Boream & Bachianum ad austrum.

Machicoliom, *Machecou*, oppidum est Galliæ, in Britannia minori, via 3. leucis à mari Aquitanico estque caput regiunculæ, volgò *le Duché de Retz* dictæ, una leuca à confinio Pictavensis provinciæ, 5. à Ligeri fluvio in austrum, & 10. à Nannetis in Africum.

¶ Machicorum tractus, *pais des Machicores*, provincia Madagascariæ insulæ, versùs partem Australem & Ampatres populos, ubi aliquot coloniæ Francorum à paucis annis.

Machlinia, quæ & Malina, *Mechelen*, vel *Mechelen* *Scrip.* Belgis & Germanis, *Malines* Gallis, Hispanis, & Ita- *Belg.* lis, urbs Belgii præclara, metropolis Brabantiæ, media inter Antuerpiam, Lovanium, & Bruxellas, 4. leucis, trigonum æquilaterum cum Bruxallis & Lovanio faciens, urbs archiepiscopalis a Paulo IV. Pontifice Maximo, Philippo II. Hispaniæ Rege & Belgii domino curante, effecta. De qua lib. 4. Itinerarii Germanici sic:

·primo ergo die Maclinia divas.
Ostenditque locum, reliquis ubi jura Brabantis.
Dant proceres.

¶ Machlinia, *Mechelen* incolis, urbs est ampla Belgii, ad Dylam fluvium, in Brabantia inserta; sed tamen regiuncula adjacens, dicta Machliniense dominium, provincia est Belgii. Media ferè est inter Antuerpiam ad Boream & Bruxellas ad austrum; subestque domioio Hispanorum. Dicitur etiam Mechlinia.

Machlyes, qui & Androgyni, teste Plinio, quasi *Herod.* utrumque sexum habentes, populi Africæ circa Syr- *Plin.* tim, Lotophagis, & Maxyhus ad Tritonem fluvium finitimi, Machyni Ptolemæo.

Machmas, *Barra*, & *Birra*, teste Brochardo, *Bira* *Bibl.* slius, oppidum Palæstinæ, & castrum Templariorum in Judæa, ab Hierosolymis 12. mill pass. distans in Boream, Carisim montem versùs 15.

¶ Machorbæ, Arabiæ felicis portus versùs ortum, teste Plinio.

Macidos, Madytos Xenophonti, *Maiton* & *Maitos*, *Mel.* teste Leunclavio, urbs Cherronesi Thraciæ, olim episcopalis sub Heracleensi Archiepiscopo, a Callipoli 23. mill. pass. in meridiem, apud Sestum, à quo 2. mill. distat, nunc metropolis. Sunt qui Macistos legunt; sed hæc oppidum fuit Elidis vel Arcadiæ, in Peloponeso.

Macistos. Vide Macidos.

Macloviom, sive Macloviopolis, *S. Malo*, urbs *Strab.* Galliæ Celticæ, in ora Britanniæ Boreali, a Rhedonibus 14. leucis in Boream, a Brioceusi urbe 6. in ortum, episcopalis sub Archiepiscopo Turonensi, olim Aletha, & Aletum, Vide ibi. *Prov.* *Rom.*

¶ Ma-

¶ Maclovium, *S. Malo*, urbs est parvi circuitus, sed munita & dives, emporiumque celeberrimum, cum portu capaci. Est in insula parva S. Aaronis dicta, via à continente separata, & ipsi ponte juncta. Crevit ex ruinis Alethæ, & 16. leucis distat à Briocensi urbe, & quatuor à Dola in Circium: hioc periti nautæ.

¶ Macna, Arabiæ felicis urbs, teste Ptolemæo.

¶ Macocum, *Macoco*, regnum peramplum Africæ, in Æthiopia superiori, cui decem alii Reges subsunt. Distat 250. milliaribus Germanicis à regno Congi, versùs partem septentrionalem fluvii *Zaire*. Ei adjacet à septentrione regnum Mujaci, cum quo perpetuum ferè gerit bellum, & ad Euroboream ei vicinus est Rea Giringbomba, teste Isaaco Vossio in sua dissertatione de fontibus Nili.

Ptol. Ith. Nic. Macodama, Macomades Antonino, *Macres*, teste Moletio, urbs Africæ, ad Syrtim parvam, inter Theænas & ostia Tritonis. Non *Mahometta*, ut scribit Ortelius, quæ Hadrumetum putatur.

Ptol. Macolicum, *Malekin* Mercatori & aliis, & *Malek* vel *Male*, urbs Hiberniæ, ad Syneum fluvium, a Lymmerico ad 25. mill. pass. in Boream versùs Alonem, circa Hiberniæ umbilicum.

Ptol. Macomada, (Vide Macodama; sic enim in codice Græco legitur) urbs episcopalis Africæ olim sub Archiepiscopo Carthaginensi, nunc pagus apud ostia Tritonis & Theænas.

Ant. Macomadæ, Calumacoma Ptolemæo, *Mecellara* Marmolio, *Mesurata* Moletio, oppidum Africæ, ad initium Syrtis magnæ, & apud Aspidem oppidum, à Lepti magna 220. mill. in ortum. (*Vicus est tenuis cum parva turri.*)

¶ Macopsisa, urbs Sardiniæ insulæ, teste Ptolemæo.

¶ Macoraba, Arabiæ felicis oppidum apud Ptolemæum.

Strab. Plin. Macra, Macralla Ptolemæo, fluvius Italiæ, Ligustiæ terminus, illam ab Hetruria distinguens, ad cujus ostia Luna urbs jacet, ex Apennino monte seu ex Apuanis montibus oriens, & in mare Ligusticum, seu Tyrrheoum (ibi enim unum desit, & alterum incipit) sese effundens, inter ostia Vari ad occasum 211. & ostia Tiberis in ortum 284. mill. pass. teste Plinio, *Magra* vulgò. Ejus meminit Lucanus libro 2.

Culta Siler, nullasque vado qui Macra moratus,

¶ Macra, *la Magra*, fluvius est Italiæ, in Liguria, illam ab Hetruria separans. Oritur in limite Ducatus Parmensis; & postea juxta Apuam labitur; deinde auctus Verra, Ula, aliisque minoribus amnibus, tractum Vallem Macræ ab eo dictum rigat; & per ditionem Genuensem fluens, paulò infra Serezanam in mare Mediterraneum se exonerat.

Plin. Macra item Plinio insula maris Myrtoi, apud Eubœam, à qua avulsa est, teste Plinio, Atticæ etiam proxima, à Sunio illius promontorio 60. stadiis distans, circuitu totidem, apud Helenam insulam 2. mill. pass. *Macronisi*.

¶ Macranum, *Macran*, Persiæ provincia, versùs mare Indicum & confinia Magni Mogolis. Dicitur etiam *MeKran*, & ab aliis *Guerche Maquerena*; estque pars Caramaniæ antiquæ, uti & nunc etiam pars orientalis regionis *Kirman* dictæ, sub dominio Persarum. Habet ad Boream Sigistaniam provinciam, ad meridiem mare Indicum, ad occasum Caramaniam propriam, & ad ortum Sindam regionem. Principes habet sub clientela Regis Persarum. Urbem habet Macranum dictam, *Macran*, ut quidam tradunt; & ejus præcipuus portus *Guadel* dicitur, versùs mare Indicum.

Strab. Macras, campus Cœlesyriæ, qui *Marzi* hodie, teste Nigro, nominatur.

Plin. Macria, insula parva Rhodiorum.

Plin. Macris, *Magri* ex tabulis recentioribus, insula Cariæ, in mari Rhodensi, apud Caunum urbem maritimam.

¶ Macris sinus, *Colfe de Macre*, sinus est maris Mediterranei, in ora Lyciæ, propè Macram urbem, & inter Lyciam & Rhodum insulam. Dicitur aliter Glaucus sinus. Vide ibi.

Macris etiam ob ejus longitudinem dicta est Eubœa insula, teste Strabone & Plinio, sicuti & Chios.

Plin. Mel. Eust. Macrobii, populi Africæ, in Meroe insula, teste Mela, & in Æthiopia ad solis ortum, teste Plinio, sic ob vitæ longitudinem dicti. Hyperborei etiam populi Macrobii dicti, teste Eustathio, ob eandem causam. Sicuti, & Æthiopes ad Oceanum Atlanticum incolentes à Dionysio Afro nominantur, & ab Orpheo in Argonaut.

Venimus ad dites, omnique ex parte beatos,
Macrobios.

Macrocephali, populi Cappadociæ, circa Cerasuntem urbem incolentes; sic à capitis longitudine dicti. *Plin. Mel.*

¶ Macrocremnii montes circa Istrum & Tyram fluvios, teste Plinio.

Macrones, populi Cappadociæ extremi, circa Absarum oppidum & fluvium in Colchidis & Armeniæ majoris confinio incolentes: quos Valerius Flaccus libro 5. Argonaut. memorat. *Xenop. Strab. Plin. & al.*

Moßynici, vos & stabulis Macrones ab altis.

Macrontichos, hoc est, Longus murus, *Macri* ex tabulis recentioribus, urbs Thraciæ, in ora Propontidis, inter Rhædestum & Pactyam, à Lysimachia 5. mill. pass. in Boream, ab ore Ponti 150. a Dorisco 122. in ortum, olim episcopalis sub Archiepiscopo Heracleensi, postea metropolis cum Xanthia & Peritheorio urbibus proximis effecta. Suidas eam à Byzantio 60. mill. pass. distare scribit, cùm duplo ferè intervallo absit. *Plin. Ptol.*

Macrynius, mons Ætoliæ maximus, apud Chalcidem oppidum. *Plin.*

¶ Mactarum, Africæ propriæ urbs, teste Divo Augustino.

Mactorium, *Mazarino*, teste Aretio, oppidum Siciliæ mediterraneum, apud oram Australem, & Narum urbem: cui Thomas Fazelius contra dicit, inter Plutiam & Cacyrum illud fuisse asserens. *Herod. Steph.*

¶ Mactorium, oppidum Siciliæ, via 18. milliaribus, ab ora Australi distans. Nunc est *Mazarino*, castrum in colle, Comitatus titulo clarum, gentis Brancifortiæ, Brietio & Aretio testibus; estque inter Gelam fluvium ad ortum & Hymeram fluvium ad occasum. Sunt tamen qui credant esse *Butero*, castrum magis ad austrum.

Macynia, Macyna Plutarcho, oppidum Ætoliæ, quod & Macrynium, ad Macrinium montem, Chalcidi oppido proximum. *Strab.*

¶ Madagascar seu Madagascaria, Madagascar, insula perampla Africæ, in Oceano Æthiopico, incolis *Madecasse*, Gallis *l'Isle Dauphine*, Lusitanis *l'Isla de S. Lorenzo*, Arabibus *Sarandib*. Ptolemæo Menuthias dicta, & Plinio Cerne. 90. aut 100. leucis Gallicis distat ab ora Africæ in ortum. Est ex præcipuis insulis totius orbis, utpotè extensa à gradu 12. latitudinis australis usque ad gradum 25. ejusdem latitudinis; sed ab ortu in occasum multò minor est. Nullæ sunt urbes in tota insula Madagascaria, sed tantùm pagi, uti etiam à paucis annis aliquot coloniæ & arces Francorum versùs partem meridionalem insulæ; ubi vertit in ortum, nempè arx Delphina, *le Fort Dauphin*, arx Anossia, *Anossi*, arx sinus S. Augustini, *le Fort de la baye de S. Augustin*, & aliquot aliæ coloniæ minoris notæ in illis partibus, ut in insula Sanctæ Mariæ ei adjacente. Dividitur autem tota insula in plures provincias, ex quibus à Francis detectæ sunt in parte australi Carcanossia, *Carcanossi*, Ampatrum tractus, *le pais des Ampatres*, Machicorum tractus, *le pais des Machicores*, Catembola, *Carembou'e*, Mahafalia, *Mahafale*, & Matatania, *le pais des Matatanes*. Sed provinciæ Boreales hactenus incognitæ sunt. Hanc insulam pluribus descripsit Stephanus Flacurtius.

¶ Madafara, Arabiæ felicis urbs, teste Ptolemæo.

¶ Madaumma, Africæ propriæ urbs apud Antoninum, Madustama alibi idem legit, Madystumma est Victori Uticensi.

Madaura, Madurus Ptolemæo, *Maduro*, teste Ortelio, urbs Africæ olim episcopalis sub Archiepiscopo Carthaginensi, inter Numidiam & Getuliam, ac inter Tebescam & Ammæderam urbes, patria Apulæi: ubi olim literarum gymnasium, ad quod Divus Augustinus se contulit. *Plin.*

¶ Madaura, *Madara* quibusdam, urbs fuit Africæ propriæ dictæ, mediterranea, inter Hipponem & Lambæsam ad 60. mill. pass. distans, Cirthæ propior, nunc pagus tenuis.

¶ Madera, *l'Isle Madere*, insula maris Atlantici, sub dominio Lusitanorum, in Africa, alias Cerne Atlantica dicta fuit, teste Sansone. Detecta fuit anno 1420. à Joanne Gundisalvo; ejusdem longitudo est 25. leucarum, circuitus autem 60. circiter. Ejus primaria urbs est Fungalia. Sunt etiam in ea oppida Monctixum & Fanum Sanctæ Crucis, cum 36. Parœciis; & in ejus vicinis est insula Portus Sancti.

Madera, *Madera*, fluvius, qui & *Cayane* dictus. Ori-

Oritur in America meridionali & in confinio Peruviæ, versùs Argenteam urbem; & deinde post longum cursum in Amazonium fluvium se exonerat infra Cajanam provinciam, teste Petro Texeira.

¶ Maderaspatanum, *Maderaspatan*, urbs regni Narsingæ, in ora Coromandelis & finus Gangetici, cum portu & arce S. Georgii dicta, sub dominio Hollandorum ab aliquot annis.

Script. Gall. Maderiacum, quod & Maceriæ, oppidum Galliæ Belgicæ, in Campania & Comitatu Retelensi, ad Mosam fluvium, inter Retelam 7. & Bullonium ad ortum 5. leucis, *Masieres*, à Rhemis 14. in ortum & Cæciam. Vide Magetrobia.

¶ Maderiacum, seu Meceriæ, *Mezieres*, urbs est Campaniæ provinciæ, in Gallia, satis munita, à Mosa fluvio ferè circumdata, via dimidia leuca distans à Carolopoli & ab arce montis Olympi, 4. infrà Sedanum in occasum, totidem à Rupe Regia in Eurum, 3. tantùm à confinio Ducatus Luxemburgensis, 6. à Bullonio, 8. à Retelio, & 16. à Remis in Cæciam; estque satis culta.

Ptol. Maddia, *Chipicobe*, teste Moletio, oppidum Colchidis, in Iberiæ confinio.

Ex Bi. Antiq. Madiæ, *la Samogia*, vicus Æmiliæ, in agro Bononiensi, medio itinere inter Bononiam & Mutinam occurrens, & utrinque 10. mill. pass. distans.

¶ Madiama, Arabiæ felicis urbs apud Ptolemæum.

Bibl. Madianitæ, Mandianitæ Stephano, populi Arabiæ petrææ, in Palæstinæ confinio, quorum regio Madian; *Salaboni* hodie, teste Theveto, dicti.

Ptol. Madisanites sinus, *Golfo di Sandra*, teste Ortelio, sinus Arabiæ felicis, sinus Persici para, apud Coromanidem urbem, in Arabiæ desertæ confinio.

Ptol. Madoce, *Aden*, teste Joanne Barrosio, urbs Arabiæ felicis, emporium, & regia, extra fauces sinus Arabici ad 30. leucas Hispanicas. Aliis *Mendon*, urbs ejusdem oræ, quod verisimilius videtur.

¶ Madritum, *Madrid*, urbs Hispaniæ perampla, & sedes regia, ad amnem *Manzanares* dictum, in Castella nova. Crevit ex ruinis Mantum Carpetanorum, nunc *Villa Manta* dictæ, vix 1. leuca ab ea distantis. Gaudet palatio regio, & crescit in dies. Distat 7. leuc. ab Escuriali in ortum, 12. à Toleto in Boream, & 5. à Compluto in occasum; estque in regioncula Algarria dicta, sed sine muris, edito situ elata.

¶ Madura, *Madurè*, urbs Indiæ intra Gangem, fortasse Modura dicta ab antiquis; satis ampla & culta, aliàs sub dominio Regis Bisnagarum, nunc paret proprio Principi, *Naique de Madurè* dicto, cum provincia adjacente satis ampla, inter Malabariam ad occasum & oram Piscariæ seu fretum Manacium ad ortum; eique subest ora Piscariæ, ex qua magnos proventus recipit. Sed clientelaris est Regis Bisnagariæ. Ei etiam subest Manaria insula. Urbs ipsa Madura sedet ad radices montium, & 60. mill. pass. distat ab ora freti Manaril in occasum.

Tab. Peut. Madus, *Maidston*, teste Camdeno, oppidum Albionis in Anglia, inter Londinium 18. & Rium in ora meridionali 20. mill. dissitum.

Xenop. Madytos, Madyta numero plurali Balsamoni et libro Conciliorum, *Maiton*, urbs Cherronesi Thraciæ metropolis, proxima Sesto. Vide Macistos in Macides. Ortelius cum Thesauro Linguæ Latinæ citat Ptolemæum, apud quem haud reperitur. Sed et Macistos urbs Arcadiæ fuit, à Madyto diversa.

Strab. Plin. Xenop. Mæander, Mæandros Ptolemæo, *Madre*, fluvius ingens Asiæ, in Phrygia magna, ex Aulocrene fonte oriens; obliquèque adeò fluens, ut in seipsum recurrere videatur, 600. flexiones faciens, teste Dione Prusæo (unde gyri Mæandri dicuntur.) Cariam ab Jonia separat, ac mare inter Heracleam et Miletum subit. Populi Mæandrini. Ovidius libro 9. Metamorphoseon:

Filia Mæandri toties redeuntis eodem.

Mæandri non solùm pro variis flexibus, ad Mæandri fluvii similitudinem, sed etiam metaphoricè pro consiliis vafris et obliquis, proverbiali figura, sumuntur; uti apud Ciceronem in Pisonem, et apud Prudentium in hymno ante somnum.

O tortuose serpens,
Qui mille per Mæandros
Fraudesque flexuosas
Agitas quieta corda.

Unde à flexibus fluvium hunc nominatum tradunt à Græcis.

Mæandria, oppidum Epiri, in mediterraneis, quod *Alandriana* à Pineto indigitatur, Cestriæ finitimum. *Plin.*

¶ Mæandrinos populos habet Dictes Cretensis, in Asia minori, circa Mæandrum fluvium.

¶ Mæandris, mons Indiæ extra Gangem, teste Ptolemæo. *Plin.*

Mæandropolis, quæ & Mæandrus Stephano, oppidum Cariæ, ad Mæandrum fluvium, *Madre*, quo nomine etiam fluvius nominatur. *Dion.*

Mæatæ, populi Albionis, apud Vallum, quod Scotiam ab Anglia dividit; quorum regio Laudonia (*Lauden* vel *Lothian*) dicitur, Lhuydo teste, in Scotia. Sed Camdeno est * Northumbriæ, *Northumberland*, in Anglia, apud fines Scotiæ. Montes asperos incolunt acquæ indigi, ac campestria deserta, palustriaque sine urbibus & domibus, nudi incedentes, fabis vescentes. Mæatæ aliis sunt populi Scotiæ, in Angliæ confinio, in ora orientali, apud Vallum Severi Imperatoris, quorum regio Marchia nunc dicitur, vulgò *the Mers & Merch*, cujus urbes sunt Coldana & Bervicium. (* Camdenus Northumbros inter Mæatas ponit.) *Plin. Steph.*

Mædi, Medi Straboni & Livio, populi Thraciæ, in Mysiæ & Macedoniæ confinio, quorum regio Media apud eosdem, Medica Ptolemæo, ubi Pantalia urbs erat.

¶ Mædi populi fuere Thraciæ cis Rhodopen montem, quorum regio seu provincia Medica dicitur seu Græcia Macedonica quibusdam, versùs oram maris Ægæi, inter Arderam ad ortum & sinum Strimonicum ad occasum, longè à Mœsia in meridiem. Ejus urbes fuere Oesima & Doperus. *Mel.*

¶ Mænala, Hispaniæ oppidum, juxta Malacam Straboni & Avieno.

¶ Mænalia, Galatiæ oppidum, in Asia minori Thucydidi & Stephano, regionis nomen est, in qua Cyphressus urbs. *Plin.*

Mænalius, Menælæus Livio, Mænalus Plinio, Mænalius Vibio Sequestri, mons Arcadiæ celebris, apud Tegæam urbem, ubi Mænalus oppidum, teste Strabone, & Mænalis ora Ovidio, & Mænala urbs Virgilio numero plurali, & Mænalus mons eidem Virgilio, unde Mænalius nomen gentis. Virgilius lib. 3. Georgicorum:

Pan ovium custos, tua si tibi Mænala curæ. *Ptol.*

Idem in Bucolicis Ecloga 8.

Incipe Mænalios mecum, mea tibia, versus.

* Mænariæ, insulæ parvæ maris Balearici, Palmæ urbi majoris Balearis vicinæ. Mænaria quoque Plinio insula maris Tyrrheni circa Corsicam, quæ Dalechampio *Mellora* vel *Melora* putatur; sed hæc Liburno portui proxima est, inde 5. mill. pass. recedens, à Corsica ad 60. (* Merariæ in quibusdam exemplaribus.) *Strab. Plin. Ptol.*

¶ Mænaria, insula maris Tyrrheni, nunc *la Mallora* dicitur; estque insula parva admodum, seu veriùs scopulus parvus, vix apparens; ante Liburnum, 5. milliaribus ab eo in occasum distans.

Mænomena, montes Sardiniæ, qui Insani Livio & Floro dicuntur, nunc *Canelle*, teste Ortelio, qui tamen in codice Ptolemæi Græco desiderantur. *Ptol.*

¶ Mænomena seu Mænomeni, montes Sardiniæ sunt, in parte Boreali insulæ, versùs Corsicam; ibique per mediam insulam currunt. Dicuntur etiam Insani montes: quorum plerique veterum meminere.

Mæon pagus erat Hetruriæ apud Polymartium: cujus ager adhuc *Meana*, seu *Meona* nominatur, D. Anselmo celebris: qui *S. Anselmo di Meone* cognominatur.

Mæoniæ, Meonia Herodoto & Dionysio, regio Asiæ, quæ & Lydia dicitur; in qua Sipylus mons & Sardes metropolis. Hinc Mæonius nomen gentis. Virgilius libro 10. Æneidos:

Mæonia generose domo; ubi pinguia culta
Exercentque viri.

Et Ovidius libro 6. Metamorphoseon:

Tam cum Mæoniam virgo Sipylumque colebat.

Mæotæ, Mæotici Plinio, Melæ, Mæetæ Herodoto, *Tartari* Nigro, populi Sarmatiæ Europææ, circa Mæoticam paludem ad occasum incolentes, inter Isthmum & ostia Tanais.

¶ Mæotæ populi fuere Sarmatiæ Asiaticæ, circa Mæotidem paludem ad austrum, inter ostia Tanais fluvii & Bosphorum Cimmericum. *Polyb. Plin. Strab. & al.*

Mæotis palus, Mæetia Herodoto, Mæotius lacus Plinio, Scythica stagna Columbano, Cimmeriæ paludes Claudiano, palus maxima Sarmatiæ, Ponti Euxini ma-

mater, teste Dionysio, longa inter Tauricam Chersonesum & ostia Tanais 300. mill. pass. circuitu patens 8000. stadiis, teste Polybio, cum Strabone. In eam Tanais flumen à septentrionibus influit. Inter utramque Sarmatiam sita, variè nominatur; *Mare delle Zabacche*, *Mare della Tana*, & *Mar Bianco* Italis, *Carpalnc*, *Mar el Azach* Arabibus, teste Rhamusio. Hinc Mæotius, et Mæoticus nomen generis. Virgilius lib. 3. Georg.

At non, qua Scythiæ gentes, Mæoticaque unda.

Valerius Flaccus libro 4.

-quantosque sinus Mœotia laxent
Æquora.

Insignis error est in Thesauro Linguæ Latinæ, hanc paludem apud ostia Phasidis fluvii locantis; cum sit ante ostia Tanais.

Mæotis palus, aliàs Temerinda accolis, id est, mater maris, nunc *Limen* seu *Mar de Zabacho* et *de la Tana*, sinus est amplissimus seu potiùs mare Sarmatiæ, inter Europam & Asiam per Bosphorum Cimmerium connectitur cum Euxino, et à Buge palude separatur Taurica Chersonesu. Ejus circuitus est 600. mill. pass. circiter. Habet ad occasum Tauricam Chersonesum, et Sarmatiam Europæam ad Boream, Sarmatiam autem Asiaticam ad ortum et meridiem. Causa autem quòd palus dicitur, est quia adeò humilis est, ut plurimis in locis nonnisi scaphis et minoribus navigiis navigari possit, et via naves opportunitatem habent figendi anchoras in mari, cùm 40. mill. pass. distent ab ora littorali plerisque in locis, ut mihi narrarunt nautæ periti, qui illas partes lustrarunt hisce ultimis temporibus: & usq; in hodiernam diem nulla majora admittit navigia. Mæotis autem palus est inter Tartariam minorem seu Precopensem & Circassiam regionem Asiæ. Sed ejus ora littoralis versùs Boream tota ferè inculta & deserta jacet.

¶ Mærenm fretum, *Destroit de le Maire*, fretum Americæ meridionalis, à Jacobo *le Maire* Batavo primùm detectum anno 1616. 25. Januarii, inter Terram Ignium & Magellanicam ad occasum, ubi Mauritii tractus, & Statuum insulam ad ortum, ad meridiem & ortum freti Magellanici. Dicitur fretum S. Vincentii ab Hispanis, sed id tantùm ex invidia; estq; per illud facilis transitus ex mari Brasilico in mare Pacificum; cum difficilis & periculosus sit admodum per Magellianicum fretum. Dicti freti Marei longitudo & latitudo est tantùm octo leucarum circiter.

Plin. Liv. Mæsia sylva, *Bosco di Baccano*, teste Joanne Antonio, sylva Thuleiæ apud Baccanaa, inter urbem Romam & Sutrium 15. mill. pass. à Viterbio 25. Romam versùs.

Plin. Mæsius mons, Mysius Melæ, mons Mysiæ, in Asia, qui & Olympus, teste Plinio, in Bithyniæ confinio, Mysius Olympus Ptolemæo, *Calogeron oros* Græcis, *Geschisdag* Turcis, teste Leunclavio. Vide Olympus.

¶ Mæsolia, Indiæ intra Gangem regio apud Ptolemæum. Mæsolos populos habet Arrianus, & Mæsolum fluvium ibidem Ptolemæus.

¶ Mætonium, Sarmatiæ Europææ oppidum, teste Ptolemæo.

Vib. Seq. Mævius, mons Campaniæ. Vide Vesevus, idem enim est.

¶ Magadoxa, *Magadoxo*, orbs est ampla Africæ, & regni cognominis caput, in Zangueb aria regione, cum arce & portu capaci. Alias expugnata fuit à Lusitanis, & ab ipsis malè habita, est in regno Adeæ & in ora Ajani, ad ostia fluvii Magadoxi, 450. mill. pass. à faucibus sinus Arabici seu maris Rubri in meridiem, & 600. à Dioscoridis insula in Africum.

Lib. Not. Magæ seu Magnæ, Antonino Magnis, *Old Radner*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Wallia, & tractus, cujus incolæ Magesetæ vel Masegetæ, inter Iscam Legionem Augustam 43. & Uriconium 25. mill. pass.

Lib. Not. Magalonensium urbs, *Magnelone*, urbs Galliæ Narbonensis, inde 15. leucis in ortum distans, intra Stagna Volcarum, exstincta; cui Mons Pessulanus ad 2. leucas successit.

¶ Magaris, Indiæ intra Gangem urbs, teste Ptolemæo.

Magarsus. Vide Megarsus.

Plin. Liv. Magana, mons Galatiæ, Ancyræ urbi imminens, qui ea ea hodie nominatur *Monte d'Angeri*.

¶ Magdalena fluvius, *Rio della Maddalena*, fluvius Americæ meridionalis, in novo regno Granatensi, Recipit fluvios, *Carura*, *Pati*, *Guali*, & aliquot alios; deindè in fluvium sanctæ Marthæ se exonerat in gubernio seu provincia sanctæ Marthæ.

Magdalum, castrum apud Genesaram lacum Palæstinæ, à Bethsaida urbe 4. mill. pass. in austrum: de quo Josephus.

¶ Magdalum castrum erat Tribus Zabulon, 8. mill. pass. distans a Bethsaida, & 6. à Jotapata in ortum.

¶ Magdeburgensis Archiepiscopatus, *Ertzbisthumb Meydburg*, provincia est parva Germaniæ, in Saxonia inferiori, sub dominio proprii Archiepiscopi; sed quæ post obitum præsentis Administratoris è domo Saxonica juris erit Brandeburgici, pace Monasteriensi. Terminatur à septentrione veteri Marchia Brandeburgica, uti media ab ortu, a meridie autem Principatu Anhaltino & ditione Halberstadiensi. Ejus caput est Magdeburgum; & ex ea pendet Holla Saxonica, quamquam intra limites Ducatus Saxoniæ inserta. Sed alia oppida sunt parvi momenti.

Magdeburgum, & Madeburgum, apud literatos ex antiquis monumentis Parthenopolis, & Parthenope, *Maydenburg*, *Magdeburg*, & *Meydenburg*, urbs Archiepiscopalis Saxoniæ, ad Albim fluvium, a Viteberga 12. leucis in Boream distans. De qua lib. 7. Itinerarii: Script. Germ.

Nobile se nobis Madeburgum ostentat, & altas.
Insignes turres, ac templa extendit in auras.
Salve urbs pace potens, salve clarissima bello.
Nomine Parthenopen referens, Lacedæmona fallis.

¶ Magdeburgum, *Magdeburg*, incolis *Meydburg*, urbs ampla & Hanzeatica Saxoniæ inferioris, regiunculæ cognominis caput, sub dominio proprii Archiepiscopi nunc, sed concessa Electori Brandeburgico pace Monasteriensi titulo Ducatus. Antea munita fuit, & emporium celebre; sed anno 1631. expugnata fuit ab Austriacis, & ab ipsis desolata & penè destructa, nunc utcumque reparatur. 12. leucis distat à Vitteberga in Circium, & 9. ab Halberstadia in ortum. A quibusdam creditur Mesvium antiquorum, teste Petro Appiano.

Magdolus, oppidum Ægypti, Pelusio urbi finitimum, ab eo 12. mill. pass. Serapium versùs. Herod. Steph.

Magdunum, *Meun* vel *Mehun*, teste Roberto Cœnali, seu *Mauge* Cognato, oppidum Galliæ Celticæ, (non Aquitaniæ, ut scribit Ortelius) ad Ligerim fluvium, in Aurelianensium finibus. *Mehun* etiam, quod Mediolanum Aulercorum esse videtur, oppidum est in finibus Biturigum, inter Bituriges 4. & Avaricum in occasum 3. leuc. quod Meliodunum nonnulli dictum volunt. Script. Gall.

Magdunum, *Mehun*, oppidum est Ducatus Aurelianensis, ad Ligerim fluvium, 4. leucis infra Aurelias in occasum Blesas versùs; sed longè distat in austrum à Mediolano Aulercorum.

Mageddo, *Subimbre*, teste Brochardo, seu *Suberge* aliis, locus Palæstinæ, ad Cissonem torrentem; Maximianopolis ea libro Notitiæ, ut opinatur Ortelius, sed hæc in Ægypto est. De eo Juvencus libro 3. Bibl.

Inde Mageddarum navi transcurrit in oras.

Magella, Macella Polybio, *Mangellino* vel *Mungellino*, teste Fazello, oppidum Siciliæ mediterraneum, Plotiæ finitimum, 7. mill. pass. distans, (Magellini populi Plinio) inter Ennam, & Menas tu. mill. nunc arx est in monte, apud Calatam Hieronis, inde 6. mill.

¶ Magelia, oppidum Siciliæ, est *Mugellino*, castrum vallis Herinæ, teste Fazello. Sed, Brietio teste, est *Rosmano*, oppidulum in eadem valle, ubi vestigia magnæ urbis, 5. milliaribus ab Enna in ortum, propè Chrysam amnem. Liv.

¶ Magellanica, *la Magellanique*, regio Americæ meridionalis, amplissima versùs austrum, inter fluvium Argenteum ad Boream & fretum Magellanicum ad meridiem sic dicta à Ferdinando Magellano Lusitano. Sed nulla urbs in toto illo tractu, neque colonia Europæorum. Alias Hispani construxerant orbem quandam, Philippolim dictam, in parte Boreali freti Magellanici; eòque coloniam duxerant maximis sumptibus, ut sic Anglorum & Batavorum naves per fretum transeuntes tormentis bellicis impeterent; sed id frustrà tentarunt, & paulò post illa colonia omnium excidit, fame aliisque miseriis necata: unde posteà Angli, qui per hoc fretum transierunt, illius Philippolis rudera Portum Famis, *Porto Fame*, vocarunt; vixque ejus apparent vestigia.

¶ Magellanica insula *l'Isle Magellanique* dicitur à quibusdam ea insula perampla Americæ meridionalis, quæ ab aliis vocatur Terra Ignium, inter Fretum Magellanicum & Fretum Maerenm. Vide Terra Ignium.

¶ Magellanicum Fretum, *Destroit de Magellan* Gallis, Estre-

Estrecho de Magagllanes Hispania, Fretum amplissimum & oblongum, quo conjungitur mare Boreale seu Magellanicum cum Pacifico seu Austrino, ab ortu in occasum extensum inter Magellanicam ad boream & Terram Ignium ad austrum, per centum leucas. Detectum fuit à Ferdinando Mageliano Lusitano anno 1520.

¶ Magellanicum mare, *mer Magellanique*, pars est Oceani Austrini, versùs Magellanicam regionem & partem meridionaliorem Americæ, tam propè partem orientalem Freti Magellanici quàm versùs occidentalem, etiam & ad austrum Terræ Ignium & Freti Maerei.

Stat. Magetæ, populi Africæ, ut videtur Ortelio, gæsis utentes. De quibus Statius libro 2. Achilleidos:

Quo Mageta sua gæsa citent, quo turbine castum.

Cæs. Magetrobia, sive Amagetrobia, ut alii codices habent, oppidum Sequanorum, ubi Ariovistus Rex Germaniæ Rhenum transgressus, Gallos fudit; quod *Montbelliard* & *Mont-Beliard* Gallis, *Mimpelgard* Germanis esse videtur Vigenereo, urbs Burgundiæ Comitatus, in Helvetiorum confinio, à Vesuntione 12. leucis in ortum, Carolus Bovillus *Masieres* oppidum ad Mosam in Retelensi Comitatu longissimè hinc distans falsò interpretatur, cùm ex Cæsare sit in Sequanis.

¶ Magetrobia, Magetobriga, & Amagetobriga quibusdam, est *Magstat*, oppidulum Lotharingiæ, 6. leucis à Marsalia in Boream. Aliis autem est Bingium, *Binghen*, oppidum Germaniæ, ad Rhenum fluvium, ubi recipit Navam amnem; in ditione Electoris Moguntini, & in limite Palatinatus Rheni, 4. milliaribus Germanicis infrà Moguntiacum in occasum Confluentes versùs.

Herod. *Steph.* Magi, populi Persidis, quorum urbs Pasagarda, teste Plinio & Solino. Hinc magi venefici dicuntur. Ovidius libro 7. Metamorphoseon:

Quaque magos Tellus pollentibus instruis herbis.

¶ Magida Ptolemæo, Masin interpretibus, Carmaniæ urbs.

Ant. Magioventum, sive Magiovinium (variè enim legitur) *Ashwel*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, à Londinio 34. mill. pass. in Boream Eboracum versùs, apud *Hertford*, à Verolamio 24. in medio Durocobrivæ. (* In ea se fuisse opinione fatetur Camdenus, verùm tandem certiora edoctus, *Dunstable* esse conjicit oppidum agri Bedfordiensis.)

Steph. Magistrica, *Madran*, teste Lazio, oppidum Norici, in Carinthia, apud Taurum montem, inter Villacum & Salisburgum ferè medium.

¶ Maglianum, *Magliano*, urbs parva Italiæ, Sabinæ primaria, in ditione Pontificia, propè Tiberim fluvium. Dicitur Manliana à quibusdam; ejusque Episcopus vocatur Sabinensis, unus ex sex antiquioribus Cardinalibus. Sedet in colle; & 4. tantùm milliar. supra Civitatem Castellanam in Cæciam, 20. autem circiter ab urbe Roma in Boream.

Lib. *Not.* Maglova, *Machlencth*, oppidum Albionis, in Wallia, & Mongomeriensi Comitatu teste Camdeno, Magalona verò, seu Magalona, urbs intra Stagna Volcarum, aquis absorpta est. Vide Magalona.

Strab. *Ptol.* *Plin.* *& al.* Magna Græcia, regio Italiæ, in regno Neapolitano, ad Ausonium mare, & Tarentinum sinum, inter Brutios ad meridiem & Salentinos ad Boream, Lucaniæ ad occasum confinis; in qua Locri, Croto, Sybaris, Thurium, & Tarentum, urbes claræ & liberæ olim fuere; ex quibus Croto & Tarentum duntaxat perseverant. Ea nunc partim *Calabria* citerior, quæ sinu Tarentino adjacet, partim *Calabria* ulterior, quæ mari Ausonio alluitur, & partim in *Basilicata* nomen transiit.

¶ Magna Græcia regio fuit ampla Italiæ, aliàsque valde extensa, utpotè quæ Apuliam utramque, Messapiam seu Calabriam, Lucaniamque cum Brutiis contineret, sed posteà angustioribus restricta fuit limitibus, & consistit in Lucania, & Brutiis, quamquam multi ei etiam addant Messapiam, ubi Calabri & Salentini. Ibi nunc provinciæ regni Neapolitani Calabria citerior & ulterior, Basilicata cum parte australi Principatus citerioris, quibus adjungitur terra Hydruntina à quibusdam.

Ant. Magnæ, & Magæ libro Notitiarum, *Old Radnor*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Wallia. Vide Magæ.

¶ Magna villa, *Granvillè* oppidum munitum Galliæ, in Normannia provinciæ & in ora littorali maris Britannici, versùs insulam Cæsaream, à qua 7. leuc. distat in austrum, uti 6. à Constantia, 5. autem à Monte S Michaelis in septentrionem. Dicitur etiam Grandisvilia à quibusdam.

Magnesia, urbs Asiæ, in Jonia, teste Plinio, vel in Caria, apud Mæandrum fluvium & Thoracem montem teste Diodoro, media inter Ephesum & Tralles 15. mill. pass. seu inter Tralles 140. & Ephesum 120. stadiis ex Strabone. Error deprehenditur Insignis Thesauri Linguæ Latinæ, ubi auctor loquens de Magnesia regione Thessalica, ait illam ab Epheso 16. mill. pass. distare. Hic Themistocles Atheniensis patria pulsus, interiit, cùm Rex Persarum hanc ei urbem in panem dono dedisset. *Manegrosia* vulgò, episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino; nunc caput regionis. Hinc Antiochus Rex à Scipione victus, magna clade affectus est: onde Scipio Asiaticus cognominatus Stephano libro de urbibus. *Strab.* *Plin.* *Liv.* *& al.*

¶ Magnesia, urbs Cariæ, in Asia minori, 30. mill. pass. distat ab Epheso in ortum, 25. à Tralle in austrum, & 80. à Smyrna in Eurum, teste Petro à Via; uno autem aut altero milliari distat à Mæandro fluv.

Magnesia altera, *Maniffa*, teste Leunclavio, urbs Lydiæ, ad Sipylum montem, proxima Sardibus, episcopalis sub Archiepiscopo Smyrnensi. *Liv.* *Ptol.* *Strab.*

Magnesia item, regio Macedoniæ, inter Pieriam ad Boream & Thessaliam in austrum, in ora maris Ægæi ad ortum, ubi Magnesia promontorium Ptolemæo, *Capo Verlichi* Sophiano, Hæmonia Ovidio. Populi Magnetes Thucydidi, Straboni, & Plinio. Lucanus libro 6. *Plin.*

Et Magnetes equis, Minyæ gens cognita remis.

Et Ovidius libro 11. Metamorphoseon:

-consistere Polea terra

Fata sinunt; Magnetas adit vagus exsul, & illis.

Hinc Magnesius, & Magnessos, a, um, adject. Horatius libro 3. carm. ode 7.

Magnessam Hippolyten dum fugit abstinens.

Magnetes, violato quodam numine, tot malis, ut Strabo lib. 13. auctor est, afflicti fuere, ut à Treribus, postea à Milesiis prorsùs deleti, adagio locum fecerint; *Magnetum mala* enim dicitur de malis ingentibus, aut de iis quæ in auctores suos recidunt, apud Suidam.

¶ Magnesia, Brietio teste, provincia est Thessaliæ, in Macedonia inter sinum Thermaicum ad Boream & Pelasgicum ad meridiem. Ab occasu autem habebat Phthiotidem & Pelasgiotidem, Thessaliæ etiam provincias, uti à Borea Pieriam, ad Peneum fluvium. Ibi ad ortum Magnesia promontorium, quibusdam *Capo di S. Georgio* dicitur, teste Brietio. In ea sunt Pelion mons, Olla, & Olympus, uti & Tempe Thessala, locus amœnissimus.

Magolaoa, Mogetiana Antonino, ut videtur, *Zika*, teste Lazio, oppidum Pannoniæ superioris, in Hungaria. Sed Mogetianæ Antonino sunt in Pannonia inferiori, inter Sabariam & Cæsaream, à Sabaria 55. mill. pass. in ortum Acincum versùs. *Ptol.*

Magoilocense cœnobium, *Manlieu*, pagus Galliæ Aquitanicæ, cum monasterio, in Arvernorum finibus, de quo in vita S. Boniti Episcopi Arvernensis, qui & Magnilocus. *Script.* *Gall.*

Magnopolis, Pompejopolis Plinio, prius Eupatoria, Mithridatis regia, urbs Paphlagoniæ, excisa, apud Amisum urbem, in ora Ponti Euxini, sic à Pompejo, qui Mithridatem vicit, dicta. *App.*

Magnopolis, quæ & Megalopolis, *Meckelburg*, urbs olim episcopalis Germaniæ; in Wandalia sub Archiepiscopo Bremensi, excisa, olim Ducatus Magnopolitani, qui adhuc *Meckelburg* ex ea nominatur, metropolis & caput: cui Suerinum in episcopali sede successit, urbs finitima, à Wismaria urbe litturali 5. leucis in meridiem, à Lubeco 8. *Script.* *Germ.*

¶ Magnopolis seu Megalopolis, *Mecklenberg*, urbs aliàs ampla, nunc castrum est tenue Ducatus cognominis via 3. mill. pass. à Wismaria in meridiem Suerinum versùs, à quo 12. mill. pass. distat.

¶ Magoum littus nunc *Arquico* dicitur, portus & urbs Æthiopiæ superioris, in Abexia regione, & in ora sinus Arabici, contra Macariam insulam, aliàs sub dominio Abyssinorum. Dicitur aliter *Erococo* à multis.

Magnum promontorium, quod & Olyssiponense Plinio dicitur, *Cabo de Casoals*, promontorium Lusitaniæ, apud ostia Tagi ab Ulyssippone 7. leucis in occasum. Magoum item promontorium Mauritaniæ Cæsariensis apud Ptolemæum, *Capo de Ono*, teste Marmolio, *Plin.* *Mel.*

lio, apud ostia Malvæ fluminis, Cæsariensem à Tingitana separantis, ab Ona urbe proxima dicta.

¶ Magnum promontorium, aliter Olyssipponense seu Lunæ, nunc *Capo de la Roca* dicitur; distatque 6. leucis ab Ulyssippone in occasum, & una tantùm ab arce *Cascais* dicta.

Bibl. Magnus campus, planities ampla Palæstinæ, inter lacum Asphaltitem, & Ginnabrim pagum Samariæ.

Ptol Magnus portus, geminus: unus Libyæ interioris, in ora occidua maris Atlantici, *Porta Seren* teste Castaldo. Alter Albionis, in ora Angliæ australi, contra Vectim insulam, *Portsmouth*, teste Camdeno, licèt Ortelius *Southampton* esse putet Hamptonam urbem, à Wintonia 20. in ortum, à Londinio 52. mill. in Notolybicum.

Magnus sinus, Oceanus Eous Melæ, Chryse Plinio, *Mar della China* Mercatori, mare quod Sinas alluit.

Ptol ¶ Magnus sinus pars est Oceani Orientalis & Indici, ubi nunc sinus Cocinsinæ, *le Golfe de la Cochinchine*, inter Haynanum insulam & Sinas ad ortum, & regnum Cocinsinæ ad occasum, teste Sansone.

Plin. Mel. Ptol. Mago, *Mahon*, teste Floriano, oppidum Balearis minoris insulæ, sic à Magone Hasdrubalis filio conditore dictum. Virgilius libro 10. Æneidos;

Inde Mago procul infensam cum tenderet hastam.

¶ Mago, *Mahon* seu *Porto Mahon*, portus amplissimus Minoricæ insulę, cum oppidulo & arce S. Philippi dicta, in parte orientali insulę. 15. mill. distat in ortum à *Cittadella* oppido; ibique quidam finxere Minoricam urbem, quanquam nullum sit oppidum Minorica dictum in tota insula.

Bibl. ¶ Magoa, Persidis, oppidum circa Susianam, teste Plinio.

Magog, regio Persicę, unde magi, teste Suida.

Tac. Amm. ¶ Magon, Indię fluvius, in Gangem effluens. Arrianus in Indicis.

Magontiacum, Mocontiacum Ptolemęo Magontia Eutropio, Moguntia Rheginoni, *Magonza* Italis, *Mentz* Germanis, *Mayence* Gallis, urbs Germaniæ superioris, Archiepiscopalis, ad Rhenum, in Palatinatu, libera, media fera inter Argentoratum ad meridiem & Coloniam Agrippinam ad Boream 25. leucis à Treviris 19. Francfurto proxima, 4. leucis distans; cujus Archiepiscopus primum inter Imperii Electores locum tenet. Ferunt illam a Moguntio Trojano Hectoris filio conditam, De ea Venantius Fortunatus libro 9.

Reddita ne doleas felix Maguntia *casus.*

Hic primùm Ars Impressoria inventa traditur.

¶ Magontiacum, seu Moguntiacum, *Maintz* Germanis, proprio subest Archiepiscopo; ibique est Accademia illustris, & arx Electoralis, ampla, ad Rhenum fluvium, ubi recipit Mœnum; & recens munita fuit. Archiepiscopalis est ab anno 745. & malè habita fuit à Friderico Ænobardo Imperatore anno 1158. sed posteà restaurata fuit ab Othone IV. & in ea Accademia fundata fuit anno 1482.

¶ Magontina ditio, *Stift van Maintz* incolis, *Archevêché de Mayence* Gallis, provincia est parva Germaniæ, propè Rhenum fluvium, & Mœnum, sub dominio Electoris Maguntini, in Circulo quatuor Electorum Rheni, inter Veteraviam tractum ad Boream et Palatinatum inferiorem ad Meridiem; et ejus etiam pars est in Franconia. Extenditur ab ortu in occasum, et sic dicitur à Magontia ejus primaria urbe. Alia autem oppida præcipua sunt Bingium *Binghen*, Aschaffenburgum seu Asciburgium, *Aschafenburg*, Miltemberga, *Miltemberg*, et Omeneburgum, *Omeneburg*. Subsunt etiam Electori Archiepiscopo Maguntino Frislaria, *Fritzlar*, urbs in Hassia Casselensi, Erfordia, *Erford*, urbs Thuringiæ caput, cum annexis, & Eisfelda regiuncula *le pais d'Eischfelt* in Thuringia, uti Duderstadium, *Duderstadt*, cum duobus aliis oppidulis.

Vol. Vol. Magrada, Menlascus Ptolemæo, *Rio di Tolosa* intus, & in ore *Rio Orvea*, teste Moletio, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, per oram Vardulorum fluens.

¶ Magrada, seu Menlascus, nunc *Ria Orio* dicitur, in Ipuscoa provincia oritur ex Monte Santi Adriani; deinde auctus aliquot fluviis, Tolosam oppidum rigat, & juxta oppidulum *Orio* dictum in Oceanum Aquitanicum se exonerat.

¶ Mageda, Arabiæ felicis oppidum, teste Ptolemæo.

Magusani Herculis fanum, *VVestcappel*, teste Ortelio, pagus Scaldiæ insulæ, unius ex Zelandiis, circa ostia Scaldis fluvii.

¶ Magustana, Armeniæ majoris urbs, teste Ptolemæo, quæ Matustana est interpretibus.

¶ Mahmura, *Marmora*, urbs parva, sed permunita, in regno Fezzæ & in Fezza provincia, è regione Algariæ, provinciæ, ad ostium fluvii Subæ, sub dominio Lusitanorum ab anno 1614. Portu gaudet capaci, in ora Oceani Atlantici.

Maja insula parva est apud scriptores Scoticos, in æstuario Fortheæ amnis, Edimburgo Scotorum regiæ vicina, inde 9. mill. pass. distans ab Andreapoli 55. vulgò *the May*. Ibi olim Clericorum regularium cœnobium celebre.

¶ Maiaguana, *Majaguana*, insula Americæ septentrionalis, & una ex Lucaiis insulis, inter Samanam insulam ad Boream & Hispaniolam ad austrum, in mari Boreali.

¶ May insula, *Ilha do Mayo* insula est Africæ, & una ex Gorgadibus seu insulis Capitis Viridis, in Oceano Atlantico, prope oram Orientalem insulæ S. Jacobi. In ea sunt Salinæ magni proventus, estque satis culta, sub dominio Lusitanorum.

¶ Mainlandis, *Mainland*, insula est maris Caledonii, & Schetlandicarum præcipua. Extenditur ad 60. mill. pass. a septentrione in meridiem. Ibi tantùm aliquot vici, sed plurimi sinus. Subest domino Regis Daniæ. Hujus insulæ maritima ferè tantùm ante aliquot annos habitabantur, hodie etiam intima paulatim incoluntur, minori tamen successu. Montes hic sunt præalti: Ex his Clistici montes primores sunt ad austrum; ad Boream mons est Renisseltius insigni in apice pharo decoratus. Mainlandia autem, Orcadum insula, ab aliis Pomona dicitur. Vide ibi.

¶ Majorica, *Mallorca* incolis, *Majorque* Gallis, aliàs Balearis major, insula est satis ampla Hispaniæ, in mari Mediterraneo, inter Minoricam ad ortum & Ebusum ad occasum, cum quibus regnum Maioricæ constituit. Aliàs Reges habuit proprios, nunc autem subest Regi Hispaniæ, uti Regi Aragoniæ. Ejus circuitus est ferè 110. mill. pass. Ejus præcipua urbs est Palma, *Mallorca*, episcopalis sub Archiepiscopo Tarraconensi, ampla & permunita: cum portu in ora occidentali insulæ, in qua inest etiam Alcudia, oppidulum in parte orientali, cum 34. castris seu vicis, teste Paulo Ferraguto viro doctissimo, cui ut indigenæ fides magis adhibenda est.

Maittavonium, locus Galliæ Narbonensis, in Provincia, inter Forum Julii 24. & Aquas Sextias 45. mill. pass. à Foro Voconii 12. *Aim.*

¶ Maitavonium, oppidum Provinciæ, quibusdam est *Brignole*, aliis *Cotignac*, oppidulum in illo tractu, ad Argenteum fluvium. *Lib.*

Majuma, quæ & Majoma, urbs Palæstinæ, in ora Judææ, Gazæ proxima, episcopalis olim sub Patriarcha Hierosolymitano, inde supra 50. mill. pass. Vide Anthedon. *Conc. Hist. tripar*

¶ Majus Monasterium, *Marmoutier*, Abbatia est Galliæ celeberrima Ordinis S. Benedicti, propè & extra Turones, in opposita Ligeris ripa, à Divo Martino instituta, cum cœnobio superbissimo recens excitato.

¶ Malabaria, *le Malabar*, regio Indiæ, in parte Australi Peninsulæ cis Gangem ad occasum, inter regnum Decani ad septentrionem & promontorium Comorinum ad meridiem; estque valdè abundans & fertilis. Extenditur autem versùs oram maris Maldivarum per 125. leucas, ubi regna Calecuti, Cochini, Cranganoris, Cananoris, Coulani, & Travancoris. Sunt etiam in ea regione aliquot alia regna minoris notæ, nempè Auriola, Badara, Baticala, Batimana, Bipurium, Calecoulanum, Changanara, Chombęum, Cota, Cucuranum, Curiga, Mangatum, Marta, Mouticum, Mutertum, Panhapelum, Panurum, Poreanum, Punbalum, Tanorum, & Trivilaria. Sed eorum ditiones sunt parvi admodum circuitus, et veriùs Principatus quàm regna. Malabariæ autem urbes præcipuæ sunt Angamala, *Angamale*, Calecutum, *Calecut*, Cananorium, *Cananor*, Cochinum, *Cochin*, Coulanum, *Coulan*, Cranganora, *Cranganor*, Travancorium, *Travancor*, et aliquot aliæ, ubi plurimi Christiani degunt. Sunt etiam in ea regione aliquot coloniæ Batavorum et Lusitanorum, in ora tantùm littorali; sed Batavi possident Cananorium, Cochinum, Coulanum, et Cranganoram urbes in illis partibus à paucis annis.

Strab. Plin. & al. Malaca, & Malacha Plinio, *Malaga*, urbs Hispaniæ Bæticæ, maritima, in regno Granatensi, ad ostia Malachæ fluvii, teste Avieno, inter Granatum, & Calpen 19. leuc. quot ab Hispali, episcopalis olim sub Archiepiscopo Hispalensi, nunc sub Archiepiscopo Granatensi, à Phœnicibus cum Abdera, teste Joanne Mariana, condita. Populi Malacitani ex veteri inscriptione. Est & Malaca, *Malaca* vel *Mallacca* urbs Indiæ extra Gangem, sub Lusitanis, regia, apud Auream Chersonesum. Prior à Phœnicibus condita ante Salvatoris adventum anno 1306. traditur.

¶ Malaca, *Malaga* incolis, *Malgue* Gallis unde vinum optimum, est in ora maris Mediterranei & ad ostia Malacæ fluvii, nunc *Guadalquivirejo*. Duas habet arces probè munitas in colle; estque emporium celebre, 24. leucis distans ab Hispali in Eurum, 23. à Gadibus in ortum, & 22. à Granata in occasum.

¶ Malacca, *Malacca*, urbs Indiæ extra Gangem. Caput est regni cognominis, in parte australi Aureæ Chersonesi, ad fretum Malaccæ, & è regione Sumatræ insulæ. Suberat antea Regi *Iber*, posteà occupata fuit a Lusitanis Duce Albuquerquio; & tandem anno 1640. capta ab Hollandis post obsidionem sex mensium, ipsis etiamnum subest. Emporium est celeberrimum, cum portu capacissimo & arce permunita.

Ptol. * Malæi Colon, promontorium Aureæ Chersonesi, obi Malaca urbs regia, & emporium Indiæ ulterioris, teste Casparu Varrerio. (* Μαλεου in manuscripto Seldeni.)

¶ Malæi *Malens*, populi Indiæ citra Gangem, intra montes Malabariæ regionis, versùs confinia Corumandelia regionis & juxta ditiones Principis Maduræ. Ibi plurimi Christiani S. Thomæ dicti.

Steph. Malanium, *Maida*, teste Bassio oppidum Brutiorum, in Calabria ulteriore, amplum, ad Metaurum fluvium, à Neocastro urbe 8. mill. pass. in meridiem, Hipponium versùs 26. Melanium etiam legitur.

Script. Belg. Malbodium, *Maubeuge*, oppidum Belgii, in Hannonia ad Sabim fluvium, medium inter Montes urbem ad Boream & Avenas oppidum ad austrum 4. leucis.

Ant. Malceca, *Marateca*, teste Vasconcello, pagus Lusitaniæ, cum fluvio cognomine; non inter Cordubam & Emesitam, ut scribit Ortelius, sed inter Cætobricam, & Salaciam 20. mill. pass.

¶ Maldivæ *les Maldives*, insulæ Indiæ, seu multitudo insularum, in mari Indico, ferè 130. leucis a promontorio Comorino in occasum. Sunt pro maiori parte satis parvæ; extenduntur que à septentrione in meridiem per 300. leucas circiter, sed dividuntur in 13. partes, quas vocant *Atollons*. Earum nomina sunt *Tilladou Matis*, Lusitanis *Cabeza das Ilhas*, id est, caput insularum, *Milladove Madoué*, *Padypola*, *Malos Madou*, *Ariatolh a*, *Male Atollon*, in qua est Mala insula, *Poulisdou*, *Moluque*, *Nilandous*, *Collomadoux*, *Adoumatis*, *Suvadou*, *Addou*, & *Pove Mollaque*, quæ duæ ultimæ pro una tantùm censentur. Regem habent proprium, cujus sedes est in insula Male dicta, circuitus 5. mill. pass. Eas pluribus descripsit Franciscus Pirardus Aremoricus. Ab eis mare adjacens dicitur Archipelagus Maldivarum.

Script. Brit. Maldunense cœnobium, *Malmesbury*, oppidum cum Monasterio Albionis, in Anglia, Sarisburiæ finitimum, inde 30. mill. in Boream, (*in Viltonis Comitatu*.)

Strab. Plin. & al. Malea, *Capo Malio* Sophiano cum aliis, promontorium Peloponnesi, in ora Australi Laconicæ, Laconicum sinum finiens & claudens ad ortum, contra Tænariam eundem sinum finientem ad occasum, nautis tremendum, à Cythera insula ad 30. mill. pass. licèt Plinius 5. tantùm scribat, à Creta 70. à Nauplia 100. in austrum, à Monembasia 30. Virgilius libro 5. Æneidos illius meminit:

Ionioque mari, Maleæque sequacibus undis,

Malæa Ovidius lib. 2. amoris elegia 16.

Nec timeam vestros curva Malea sinus.

In mare valdè porrigitur ad 10. mill. pass. Malea adeò navigantibus periculosa fuit, ut proverbio diceretur, *Maleam legens, obliviscere quæ sunt domi*, quòd nihil aliud curandum sit, quando in magno discrimine versamur.

¶ Malea promontorium nunc *Capo Malio di S. Angelo* dicitur, teste Brietio; & distat tantùm 10. milliaribus à Cythera insula in Boream.

¶ Maleg, *Maleg*, fluvius Africæ, in Æthiopia superiori. Oritur in regno Damuti, deinde recipit fluvium Anquetum; & post decursum octoginta leucarum spatium, conjungitur Nilo fluvio in Nubia infra provinciam Fasculon dictam, teste Isaaco Vossio.

¶ Maleguetta, *Maleguette*, Hollandis *Tand Cust* ora Guineæ regionis, in Africa, maximè in occasum extensa, inter oram Dentium ad ortum & montem Leonis ad occasum, ubi primùm aliquot coloniæ Francorum jam ab anno 1366. deinde Lusitanorum, postea tandem Anglorum & Batavorum. Sunt tantùm in ea aliquot regna & portus, uti parva Deppa, Sestrum seu Lutetia, fluvius Sanguineus, & Gojana; sed nullæ urbes. Dicitur hic tractus *Coste de Graives* a Gallis. Sunt tamen qui illam oram restringunt inter promontorium Palmarum ad ortum & fluvium Sestum, *dos Sestos* ad occasum.

¶ Malemortium, *Malemort*, oppidum Galliæ, in Provincia, ad Druentiam fluvium, medium ferè inter Avenionem ad occasum & Aquas Sextias ad ortum.

Maleos, Mella Plinio, ut Guillelmo Camdeno videtur, *Mula*, teste Mercatore, insula Albionis, una Ebudarum, Scotiæ ad occasum adjacens, Ilonæ proxima, ab ea parum in occasum distans, situ asperior, metallifera, et uniones gignens, ab Hibernia 30. mill. in Boream distans. * Cambræ proxima. (* Quem locum hic per Cambram designat Ferrarius, non satis constat.) *Ptol.*

¶ Malens, *Mul* Scotis, *Mula* aliis, insula est ampla Scotiæ, versùs oram occidentalem, et ab ea tantùm exiguo freto divisa, propè Loquabriam & Lorniam provincias. Eius circuitus est 60. milliarium Scoticorum: et in ea sunt quatuordecim castra cum aliquot villis, et 55. milliaribus similibus distat ad Hibernia.

Maletum, *Malzan*, teste Lazio, castrum Cenomanorum, in Tridentinorum finibus. *P. Diac.*

Maleos, mons Indiæ, sub Æquatore circulo, apud Palibothram urbem. *Sol. Cop.*

Maliaca, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, variè indigitatum, teste Moletio, aliis *Malgrado*, aliis *Molina*. *Ptol.*

Maliacus sinus Lamiacus Pausaniæ, Melicos Thucydidi, Melis Herodoto, *Golfo di Ziton* Sophiano, (non *del Volo*, ut Thevetus scribit) sinus Phthiotidis, partem Thessaliæ alluens et Locros Epicnemidos. Vide Oetæus. A Crissæo sinu 508. stadiis, ab Ambracio 800. teste Strabone. *Ptol.*

¶ Maliapura, *Maliapur*, urbs Indiæ citerioris, in ora sinus Gangetici, et in tractu Coromandelis. Aliter dicitur urbs Sancti Thomæ seu Meliapora. Vide ibi.

¶ Maliattha, Arabiæ petrææ urbs, teste Ptolemæo.

¶ Maliba, urbs Indiæ extra Gangem, teste Ptolemæo.

¶ Mallaguetta, *Mallaguette*, regio Africæ, in Guinea latè sumpta, in ora Oceani, inter Guineam propriam ad ortum et Nigritiam ad Boream et occasum. A meridie autem alluitur Oceano Atlantico. In eo tractu sunt aliqua regna minoris famæ, et quædam coloniæ Europæorum. Differt autem ab ora Malaguettæ, quæ minor est, sed ei adjacens, seu versùs pars ad ortum.

Mallea oppidum fuit Brutiorum, in ora, inter Scyllæum et Cænidem; cujus rudera cum nomine durant, teste Barrio, in Calabria ulteriori, à Nicotera urbe 24. mill. pass. in ortum. Sed Malliæ apud Antoninum legitur. *Prov. Rom.*

Malleaca, *Maillezais*, urbs Aquitaniæ, in finibus Pictavorum, episcopalis sub Archiepiscopo Burdigalensi a Joanne XXII. Pontifice maximo effecta, a Rupella 6. leucis.

¶ Malleaca seu Malleacum, *Maillezais*, urbecula est Galliæ, in Pictavensi provincia. Priùs erat episcopalis, sed anno 1649. sedes episcopalis translata fuit Rupellam, *la Rochelle*, ab Innocentio X. Est intra paludes, ægrè habitata propter aeris inclementiam. Uno aut altero milliari distat à Separa fluvio, 8. leucis à Rupella in Cæciam, 2. a Fonteræo Comitis in meridiem, & 4. a Niorto in occasum.

¶ Malleo, *Mauleon*, oppidum Aquitaniæ secundæ, in Pictonibus; & in limite Andegavensis provinciæ. 11. leucis distat ab Andegavo in meridiem.

¶ Malleo, *Mauleon de Soule*, oppidum Aquitaniæ, in regiuncula Solensi, in quo ortus Henricus Spondanus Episcopus Apamiarum; estque inter Navarram inferiorem & Benearniam.

Malli, populi Indiæ exterioris, circa ortum Indi fluvii incolentes. *Strab. Diod.*

Mallia aqua apud Thermopylas in Phthiotide, & apud Oetem montem videtur, ubi Maliacus sinus, qui & Oetæus. Catullus ad Mall. carm. 69. *Catull.*

Cùm tantùm arderem, quàm àm Trinacria rupes,
Lymphaque in Oetæis Mallia Thermopylis.

¶ Mal-

¶ Malliana, *Meliane*, urbs aliàs Mauritaniæ Cæsariensia, nunc oppidum regni Algerii, in Tenefa provincia, in colle, propè Miromom fluvium, 40. mill. pass. ab ora maria Mediterranei in meridiem distat.

Strab. Mel. Ptol. Mallos, *Mallo* adhuc Moletio & Theveto, urbs Ciliciæ maritima, ad Pyrami fluvii ostia, episcopalis sub Archiepiscopo Tarsensi, à quo parum distat in ortum, inter Pompejopolim ad occasum & Issum ad ortum, ultrà Cydoi fluminis ostia. Cujus memini Lucanus lib. 3.

Mallos, & extremę resonant navalibus Æga.

Sax. Gram. Malmogia, *Malmoe*, & *Elbogen*, urbs Scaniæ non obscura, iu regno Daniæ, iuter Lundim 2. & Coroniam ad Boream 3. leucis.

¶ Malmogia, *Malmuyen*, seu *Ellebogen*, urbs munita Scaniæ provinciæ, cum portu capaci, juxta Sundicum fretum, & è regione Hafniæ, à qua 4. leuc. Danieis distat in ortum, 2. à Luodi in meridiem, & 4. à Cosonia etiam in meridiem. Alias paruit Regi Daniæ; sed ab aono 1658 subest Regi Sveciæ. Arcem habet munitam ab anon 1434.

vis. o'g. Malmundarium, *Ma'mody*, oppidum Galliæ Belgicæ, cum cœnobio, in Ducatu Lucemburgensi, ad Albam fluvium, apud Stabulum, à Lemburgo urbe 3. leucis in austrum, Fanum Viti versùs 2.

¶ Malmundarium oppidulum est ditionis Leodiensis & Abbatiæ Stabulensia, ad amnem *Rochr*, qui paulò infra cadit in Albam, in limite ducatus Luxemburgensis; 2. leucis à Stabulo io ortum.

¶ Malobodium, *Maubenge*, oppidum Belgii, iu Comitatu Haononiæ. Vide Malmodium.

¶ Malodunum, *Maldon*, oppidolum Angliæ, In Essesiæ Comitatu, ad amnem Aquam nigram dictum, vix 7. milliaribus Anglicis ab ora Oceaui Germaoici distans, alias Camalodunum.

Plin. Malcahace, iuiula parva maris Jonii, eirea Corcyram.

Ptol. Malva, *Malaya*, teste Marmolio, fluvius Mauritaniæ Tingitanæ, illam à Cæsariensi dividens, à Ryssadiro urbe 92. mill. pass. in ortum distans: Malvana Plinio.

Strab. Malus, locus Mysiæ in Asia, ioter Scepsim & Achæum oppidum, contra Tenedum iusulam. Maluncis meminit Strabo.

Theop. Mamslis, Mamala Ptolomæo, vicus Arabiæ felicis, in ora sinus Arahici, inter Badei regiam & Adedi; ubi thus, ciunamomum, casia, & myrrha proveniuut.

¶ Mamblia, urbs Æthiopiæ sub Ægypto, teste Plinio.

Mambolejum, *Ambulejo*, castrum Venetiæ.

Jorna. Bib'. Mambre, convallis Palæstinæ, quæ & Terebiathi, teste Josepho, à Chebron 6. stadiis distans, à Bethlehem ferè 15. mill. pass. iu Africum, non longè ab Hebron nova & veteri.

¶ Mambuta, Mesupotamiæ oppidum, teste Ptolemæo.

Strab. Mamertiui, populi olim è Samo insula ejecti, à Messanensibus hospirio excepti, occupata urbe, illam Mamertinam appellarunt, sicquu Messaneuses Mamertini appellati; sic apud Cicernnem act. 4. & 7. in Verrem Messana urbs Mamertina, & populi Mamertini appellantur.

Strab. Mamertinum fretum, quod & Rhegium Straboni, Sieiliæ fretum Ciceroni, Plinio, & Tacito, Scyllæum Ovidio & Athenæo, Siculum Capellæ, angustia maris, inter Cænidem Brutiorum promoutorium & Pelurum promontorium Siciliæ, *il Faro di Messina*. Populi Mamertini Ciceroni & aliis, qui & Messaneoses; & viuum Mamertinum. Martialis libro 13. epist. 114.

Amphora Nestorea tibi Mamertina senecta.

Strab. Mamertium, *Martorano*, urbs Brutiorum episcopalis sub Archiepiscopo Consentino, unde 16. mill. pass. Hipponium versùs 22. iu Boream, in Calabria eiteriori, à Neocastro 10. ab Sabbatum fluvium.

Script. Germ. Mamilla, quæ posteà Cetia, *Coitz*, teste Fabriciu, urbs Germaniæ, iu Misuia, apud Solam fluvium & fines Thuringiæ, à Lipsia 6. leucis io meridiem, iuter Neoburgum 3. & Aldemburgum 2. à Misna 10.

¶ Mamilla quibusdam est *Zeitz*, oppidum Saxoniæ superioris, in Misnia provincia, & iuditione Neoburgensi, ad Elsterum fluvium. Media est inter Neoburgum ad occasum & Altenburgum ad urtum, 4. milliaribus Germanicis, & 11. à Misoia io occasum.

Lib. Conc. ¶ Mamistra, *Malmistra*, urbs Ciliciæ mediterranea, archiepiscopalis sub Patriarcha Aotiocheno, Adanæ finitima.

¶ Mammæ, oppidum Africæ, in Byzacena regione, teste Procopio.

M A

Lamprid. Mammæus pons, vulgò *Ponte Mammolo*, teste Marliano & Platiua, uuus ex urbis Romæ pontibus.

¶ Mammæua pons, vulgò *Ponte Mammolo* dictus, inter Sabinam & Latium. Extra Romam jacet, supra Anieaem fluvium, ad 6. mill. pass. & sic dictus fuir à Mammæa matre Severi Imperatoris.

¶ Mammida, Persiæ urbs, apud Ptolemæum.

Plin. Mamurtha, urbs Samariæ, eadem Neapoli. Vide ibi.

¶ Mamoda, urbs Æthiopiæ sub Ægypto, teste Plinio.

Ptol. Mamuga, *Mabuga*, teste Aodrea Masiu, urbs Syriæ mediterranea, in Cassiotide regiuuu, inter Marsthum & Apameam.

Hor. Mamurrharum, seu Mamurrhæ, *Itro* vel *Itri*, oppidum nou obscurum Latii novi, in regno Neapolitano, inrer Fundos 7. & Formias 3. mill. pass. teste Cellu Cittadino, cujus rudera apud Itrum cernuotur. Horatius libro 1. serm. 5.

In mamurrharum lassi deinde urbe manemus.

Ptol. Manæana, *Miliana*, teste Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæsarieusis, mediterraneum, inter Vagas & Oppidum novum.

¶ Manaogareus, *Manaughard*, fluvius Africæ, iu Insula Madagascaria, in parte orientali; ubi aoctus aliquot fluminibus, septemplici ostio in mare Æthiopicum se exonerat, teste Flacurtio.

¶ Mananpanus. *Mananpani*, fluvius iusulæ Madagascariæ, in Africa. In Oceaoum Æthiopicum labitur in parte orieutali iusulæ.

Ptol Maoapia, *Waterford*, teste Stanihurstio, urbs Hiberniæ, iu Momonia regione, ad Suytum fluvium, loora ad urtum, episcopalis sub Archiepiscopo Cassilieosi, ex primis, & emporium à Dublino ad 50. mill. iu meridiem recedens. Pupuli Manapii Ptolemæo (Camdenu est *Weisford* vel *Wexford*, urbs Comitatus cognomiuis, ad Slanam fluvium, ubi & Maoapii populi (quos ille Menapios scribit) Ptolemæo collocati fuere.)

¶ Manaria, *Manar*, insola parva Indiæ eiterioris, In ora Ceylaui insulæ, ubi urbecula Manaria, *Manar*, iu ditione Hollandorum cum tota insula, à qua mare inter oram Piscariæ, iu India eiterioti, & Ceylanum insulam dicitur Fretum Mauarium. Aliàs hæc insula suberat Principi Maduræ, iu Coromandelia.

Ant. Manarieium, *Manrick*, teste Simlero, pagus Germaniæ inferioris, in Diœcesi Trajectensi, & iu Ducatu Geldrensi, iuter Noviomagum 4. & Trajectum inferius 3. leucis, ad Licum Rheni fossam, intet Batavodurum & Griunes proxima oppida.

Pto'. Manarmanis, *Marna*, teste Hieronymo Verrutio, portus Germaniæ inferiuris, post ostium Rheni orientale; à quu tractus Frisiæ sic nominatur circa sinum *Dungerdeel*.

¶ Manasse, Tribus uus ex duodecim Judææ seu Israel, in duas partes divisa, altera cis, alrera trans Jordanem fluvium descripta est: & hæc ad Aquilonem tendit, illa cum Tribu Ephraim mediam obtinet totius Judęæ, quæ cis Jordanem ust, partem.

Bibl. Manathsth, *Kate* vel *Cato*, teste Brochardo, pagus Palæstinæ, apud Saron montem, & apud Antipatrida urbem, olim etiam Cathoe dictus.

¶ Manchana, Mesopotamiæ oppidum, teste Ptolemæo.

Ant. Mancunium, *Manchester*, testibus Lhuydo & Camdeno, oppidum Albiuois, iu Anglia, ioter Bremetonacum, & Mediolanum 38. mill. pass. ex Itinerariu Antonini, in Comitatu Lancastrensi.

Ptol. Manda, *Menan*, teste Mercatore, fluvius maximus Indiæ extra Gangem. (Manda Ptolemæo intra Gangem describitur.)

Ptol. * Mandagata, *Mangaler* Castaldo, urbs Indiæ eiterioris. (* *Maadagera* in manuscripto Seldeni.)

Ptol. Mandagarsis, *Masandram*, urbs Mediæ, teste Nigro.

¶ Mandalum, Æthiupiæ lacus, circa Azanium promontorium, Pliuiu.

¶ Mandrei Sarmatiæ Asiaticæ populi fuere apud Plinium.

Hor. Mandela, *Paggio Mirreto*, pagus Sabinorum, apud Digentiam fluvium, à Maliana et Ocriculo ad 12. mill. pass. iu ortum et Eurum, apud cœnobium Farfeose. Vide Digentia.

¶ Mandepa, Thraciæ urbs, teste Procopio.

Pto'. Maodettium, sive, ut alii codices habent, Andettium, *Mostar*, oppidum Dalmatiæ mediterraneom. Vide Andecrium.

¶ Mandinga, *Maadinga*, regnum amplum Africæ.

In

in Nigritia regione, inter Nigrum seu Senegam fluvium ad septentrionem, & Malaguettæ regnum ad meridiem. Ejus primaria urbs etiam Mandinga vocatur seu *Saage* ut alii scribunt.

¶ Mandova, *Mandron*, fluvius Indiæ citerioris, in regno Decani, juxta Goam urbem labitur, & paulò infra in Oceanum Indicum se exonerat.

¶ Mandralæ, Indiæ intra Gangem populi, quorum civitas Palibotta, teste Ptolemæo.

¶ Mandrereus, *Mandrerei*, fluvius ingens Madagascariæ insulæ, oritur in regiuncula cognomine; & multis auctus fluviis, in Oceanum se exonerat ad austrum insulæ & propè Carcanossiam reginnem, teste Flacurtio.

¶ Mandropolis, Phrygiæ urbs Stephano, & Titi nummo, Mandropus Livio.

Cas. Strab. Mandubii, populi Galliæ Celticæ, quorum urbs erat Alesia, sive Alcaia: quorum regio seu tractus nunc *Bassigny* dicitur, teste Golluzio; sed, teste Marliano, *Aussois*, *Auxois*, vel *Aussois*, in Burgundia, quod magis probo. Vide Aleaia.

¶ Mandubi populi fuere Galliæ Celticæ, sub Æduis, ubi nunc *Auxois*, regiuncula Ducatus Burgundiæ in confinio Campaniæ. Eorum caput fuit Alexia, *Alise*, jam destructa.

Ant. Manduessedum, *Mansfield*, teste Talboto, oppidum Albionis, in Anglia, in Comitatu Nottingamiensi, inter Viroconium 45. & Bennaventam 28. mill. pass. Vennonis & Etocero proximum. Sed Camdeno est *Mancester* in * Coronbia, cui repugnat Antoninus. (* Camdeon est *Mancester* in Varviceosi Comitatu, à Conventria ad austrum 9. mill. in Cornaviis)

Plin. Manduria, Mandurinm Livio & Stephano, *Casalnuovo*, teste Galatæo, oppidum Salentinorum amplum, apud Uriam urbem, ab ea 8. mill. pass. inter Aletium 30. & Tarentum 20.

¶ Manei populi fuere Hispaniæ Bæticæ, circa Bætis fluvii ostia, teste Avieno.

Strab. Manea, fluvis Phthiotidis, Thronium alluens. Vide Boagrios, nam idem est.

¶ Manesium, Phrygiæ oppidum, testibus Stephano Alexandro.

Manfredonia, urbs Apuliæ Dauniæ, recens archiepiscopalis. Vide Sipontum.

¶ Manfredonia, *Manfredonia*, urbs regni Neapolitani, archiepiscopalis; & sic dicta à Manfredo Rege Neapolitano, Frederici II. Imperatoris filio, qui eam circa annum 1200. condidit. Haud procul inde ad radices montis Gargani ostenduntur ruinæ Siponti urbis, cujus sedes Manfredoniam translata est. Portu gaudet capaci & arce munita, 22. mill. pass. distat ab ostiis Aufidi fluvii in Boream. Sedet in Capitanata provincia, in ora sinus Veneti, 25. mill. pass. à Luceria in ortum. Alias capta fuit à Turcis, & miserè direpta. Nunc utcunque reparata, subest dominio Hispanorum.

¶ Mangalora, *Mangaler*, urbs Indiæ citerioris, in regno Bisnagari, in ora occidentali, cum portu ad mare Indicum, in tractu Canara dicto, versùs Malabariam. Forsan dicta fuit Mandagara ab antiquis.

¶ Manhata, *Manhate*, oppidum recens Americæ septentrionalis, quod aliter Amsterodamum novum dicitur, in novo Belgio. Vide Amsterodamum novum.

¶ Manhemium, *Manheim*, castrum Germaniæ, ad confluentes Necari & Rheni fluviorum, in Palatinatu superiori. Aliàs fuit probè munitum: sed captum fuit ab Hispanis & dirutum. 3. leucis distat à Spira in Boream, & totidem ab Heidelberga in occasum. Ibi aliàs Valentiniani munimentum.

Ven. Inf. Manicelum, Immanicelum Antonino, *Immaticon*, teste Augustino Justiniano, vicus agri Genuensis. Vide Immanicelum.

¶ Manilla, *Manille*, Insula ampla Asiæ, in Oceano Indico, & Philippinarum caput. Dicta etiam Lusonia Insula; *l' Isle Lucon*. Subest Dominio Hispanorum; & ejus primaria urbs est Manilla, in meditullio insulæ. Quidam scribunt esse etiam Lusoniam urbem amplam in hac insula: sed de illa non mihi constat, nec quicquam legitur in historiis & descriptionibus recentioribus.

¶ Manilla, *Manilla* Hispanis, *Manille* Gallis, urbs & emporium Asiæ, in insulis Philippinis, Manillæ insulæ primaria, & archiepiscopalis, cum arce & portu capaci, sub dominio Hispanorum ab anno 1572. quo ab ipsis expugnata fuit. Sed deficit in dies.

¶ Manillæ fretum, *Estrecho de Manilla* Hispanis, pars Oceani Indici, inter partem australem Manillæ insulæ & Tandaiam insulam, in Philippinis.

Manimi, *Manrczperg* vel *Manhartzperg*, teste Lazio, populi Germaniæ, inter sylvam Hercyniam & Danubium; quorum tractus sic nominatur.

Maniolæ, *Ilhas de Pracel*, teste Ortelio, Insulæ maris Eoi, Sinarum oræ adjacentes. *Ptol.*

¶ Manius, sinus Illyriei, Scilaci, inter peninsulas Hyllis & Nesti. Nunc *Golfe di Narenza*, dicitur, teste Ioanne Lucio; estque in Dalmatia. Vide Narentanos sinus.

Manlia, *Mallen*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, *Liv.* in Celtiberis, nunc in regno Navarræ, in Aragoniæ & Castellæ confinio, à Tutela urbe 4. leucis, à Curiis 2. olim sub Numantinis, teste Livio.

¶ Manliana, *Magliana*, oppidulum regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, ad quod Carolus Andegavensis Rex utriusque Siciliæ nobilem retulit de Conradino victoriam. Sedet in colle, juxta fontes Telonii fluvii, & 6. tantùm milliaribus à Fucino lacu in Circium.

Manliana, *Mallen*, teste Ioanne Mariana, olim oppi- *Ptol.* dum Hispaniæ, in Lusitania & Vettonibus, nunc pagus Extremaduræ. Sunt quibus Manliana nunc *Monte Mayor* oppidum Portogalliæ dicitur, ut in Thesauro Linguæ Latinæ, sed malè.

¶ Manliana, oppidum Vettonum, nunc *Villa Franca* dicitur; estque castrum regni Legionensis, ad amnem *Termes* dictum. 35. mill. à Plasentia in Boream, teste Brietio.

Manliana altera, *Magliano*, oppidum Thusciæ, apud *Ant. Ptol.* oram littoralem, in Senensium ditione. à Telamone 8 mill pass. Suanam urbem versùs 20. Item opidum Sabinensis agri.

¶ Mannaritium. Vide Mannaricium.

¶ Mannia, *Isle de Man*, insula Angliæ, inter ipsam & Hiberniam. Vide Monœda.

¶ Manoa, *Manoa*, urbs ampla Americæ meridionalis, *el Dorado* Hispanis, de qua mira narrant incolæ, ajuntque ipsam esse ad ripam occidentalem lacus Parimei, in Guajana regione; sed nondum huc usque pervenere Europæi.

Manoba, Menoba Plinio, oppidum Hispaniæ Bæticæ, *Ptol.* cum fluvio cognomine in ora, inter Malacam & Selambinam, à Malaca 3. leucis in ortum, *Bezmiliano* Moletio.

¶ Manoba, oppidulum Hispaniæ, in Bætica aliàs, nunc in regno Granatensi & in ora maris Mediterranei, ad ostia amnis cognominis. Hodie *Almunecar* dicitur, decem leucis à Malaca in ortum distans, teste Brietio.

¶ Manora, *Manora*, arx Indiæ citra Gangem, in ora Oceani Indici, & intra fines ditionis Magni Mogolis. Dicitur aliter Bandera; subestque dominio Lusitanorum teste Petro du Val.

¶ Manosca, *Manosque*, urbs lepida Galliæ, in Provincia, ad Druentia fluvium. 5. leucis distat à Reii in occasum, & 7. ab Aquis Sextiis in Cæciam, 6. autem ab Apta in ortum.

Manrali, *Mengrelli*, populi Colchidis; sic enim hodie *Ptol.* Colchi vocantur, teste Postello cum aliis.

Mansfeldia & Mansfelda, *Mansfeldt*, urbs Saxoniæ *Scribe. Germ.* superioris, Comitatus insignis caput fortis, metallifera, auro, argento, & ære præsertim abundans, inter Erphordiam 6. leucis in Cæciam, & Magdeburgum 9. leucis. De qua libro 7. Itinerii:

Hinc Mansfe'diacę vallata mœnibus arcis,
Mœnia conjungunt conspicienda procul.

¶ Mansfeldia, *Isle de Mansfeld*, insula Americæ septentrionalis, in terra Arctica & in sinu Hudsonio, recens ab Anglis detecta.

¶ Mansfeldiensis Comitatus, *Comtè de Mansfeld* Gallis, *Graffschafft Mansfeld* incolis, tractus est Germaniæ, in Saxonia superiori, & in Lantgraviatu Thuringiæ, inter Principatum Anhaltinum ad Boream, ditionis Hallensem & Marsoburgensem ad ortum, & Thuringiam propriam ad meridiem & occasum. Nunc subest Duci Electori Saxoniæ, sed aliàs suberat propriis Comitibus, quibus omnibus & singulis persolvere debet Dux Saxoniæ pensionem annuam duorum mille florenorum in perpetuum. Ibi oppida præcipua sunt Mansfeldia, Eslebia, Heldrunga, & Quernfurtum.

¶ Mansiatri sinus, *Ance de Mansiatre*, sinus parvus Africæ, in parte occidentali Madagascariæ insulæ, ubi Mansiatrus fluvius in mare Æthiopicum se exonerat.

Mansuetinum, *Babeliza* vel *Bobeliza*, teste Lazio, *Ant.* op-

Aut. oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria, inter Sopianas 25. & Arrabonem 105. mill. pass. quod & Pons Sociorum, & Pons Mansuetinus dicitur, ab Aquinco 105. ab Herculia 60. *Strab.*

Mantala, *la Manta*, oppidum Galliæ Narbonensis, in Sabaudia & finibus Allobrogum, inter Tarantasiam 32. & Viennam in occasum 80. mill. pass.

¶ Mantalus, Phrygiæ urbs apud Stephanum.

Mantavonium, locus Galliæ Narbonensis. Vide Maitavonium sive Maitavonium, variè enim legitur.

Mantiana palus, *Aftamar*, teste Thoma Minadoin, lacus ingens Mediæ, in Armeniæ confinio, qui Theveto *Van & Vastan* esse videtur, sic ab urbibus adjacentibus dictos; aliis *Abannas*.

¶ Mantiana palus, teste Marco Paulo Veneto, hodie dicitur *Geluchalat*; sed hodie *Aftamar* vocari scribit Minadoius. Ex Petri Gyllii descriptione videtur eam esse quam Abylfeda in sua Geographia Argis appellat. Scribit Gyllius hanc paludem octo magna flumina ingredi, nullumque egredi, habereque in ambitu inter octo quoque dierum; sed quatuor tantùm habet Marcus Paulus Venetus.

Mantieni, montes Armeniæ majoris, ex quibus Araxes & Gyndes fluvii profluunt: qui Paryadris Ptolemæo. *Herod.*

Strab. Plin. Ptol. & al. Mantinea, urbs Peloponnesi, gemina: una in Argia, ad sinum Argolicum, *Mandigna* Leunclavio, *Mantegna* Nigro: altera in Arcadia, *Mandi* Leonclavio, *Mundi* aliis, inter Tegeam & Cleonas in Boream, (ubi inter Græcos dubio Marte certatum, Epaminonda Thebanorum Duce cæso) Megalopoli quoque proxima.

¶ Mantinea, urbs Arcadiæ, in Peloponneso, 25. millaribus distat à Megalopoli in Boream Argos versùs, 12. à Tegea, & 40. à Cleonis, ad Parthenii montis radices: sed non inter Tegeam & Cleonas.

Mantini, populi Thraciæ, teste Servio; quorum meminit Virgilius in Ceiri.

*Vos, O * Mantina si qui de gente venitis.*

(* Alii libri *matutina* habent.)

Mantinum, *la Bastia*, oppidum Corsicæ primatium, ubi sedes est Præfecti Genuensium, in ora ad ortum, inter Sacrum promontorium ad Boream 25. & Marianam ad meridiem 12. mill. pass. Sed Mantino, Mantinnis in obliquo, apud Ptolemæum legitur. *Ptol.*

¶ Mantittur, Indiæ urbs intra Gangem, teste Ptolemæo.

Strab. Liv. Plin. & al. Mantua, *Mantova*, urbs Galliæ Transpadanæ, in Cenomanis, ad Mincium fluvium & lacum illam ambientem, & tutissimam ab hostili invasione reddentem, episcopalis sub Patriarcha Aquilejensi, inter Brixiam & Regium Lepidi in austrum vergens 36. mill. pass. ac inter Cremonam ad occasum 40. & Ferrariam in ortum 50. à Verona 24. versùs Cremonam. Urbs Ducatus Mantuani caput, & sedes Ducum, ampla, & antiquior Roma annis 300. Cremona & Placentia 800. à Manto nympha & vate, Tiresiæ vatis filia, nomen habens, De qua Virgilius suos civis libro 10. Æneidos:

Fatidicæ Mantus & Tusci filius amnis

Qui muros, matrisque dedit tibi Mantua nomen.

¶ Mantua, *Mantoue* Gallis, urbs est magnifica, populosa, & munitissima, anteàque dives; sed anno 1619. capta fuit à Germanis & miserè vastata; paulò post tamen reddita Duci suo è familia Gonzaga, in dies pulchrior evadit. 18. milliaribus distat à Piscaria in austrum, uti & 24. à Verona, 20. autem à Pado fluvio in Boream. *Ptol.*

Mantua altera, *Villa Manta*, urbs olim, nunc pagus Hispaniæ Tarraconensis, in Castella nova, apud Madritum, Hispaniæ totius regiam, in Carpetania, teste Tarapha cum aliis; Mantua Carpetanorum ad prioris differentiam dicta. (*Vix 3. mill. pass. distat à Madrito.*)

¶ Mantuanus Ducatus, *Ducato di Mantova* incolis, provincia est Italiæ, in Longobardia, versùs Padum fluvium, à quo bifariam scinditur. Terminatur ab oriente Ducatu Ferrariensi, à septentrione territoriis Veronensi et Brixiano ditionis Venetæ, ab occidente agro Cremonensi Ducatus Mediolanensis, & a meridie Ducatu Mutinensi & ditione Ducis Mirandulæ. Ejus primaria urbs est Mantua; sed alia oppida sunt parvi momenti. Ducatus Mantuani partes fuerant anteà Guardistalla, *Guastalla*, Sabuloneta, *Sabionetta*, Novellaria, *Novellara*, Bozolum, *Bozolo*, Castilio Stiveriarum, *Castiglione*, & Sulphurinum, *Solfarino*, cum aliquot aliis locis. Sed nunc ab eo revulsa, propriis parent Principibus. Duci autem Mantuano subest maior pars Ducatus Montisferrati, inter Pedemontium, Liguriam, & Ducatum Mediolanensem. *Ptol.*

Manocesmos, (Vide Nascos, sic enim legitur in codice Græco) urbs Arabiæ felicis. *Ptol.*

Mapeta, *Copa*, teste Mercatore cum aliis, urbs Sarmatiæ Asianæ, apud Bosphorum Cimmerium, inter Gerusam urbem ad Boream & Cimmerium promontorium ad austrum, apud ostia Varadani fluvii.

¶ Mopura, Indiæ urbs intra Gangem, teste Ptolemæo.

¶ Marabina, Africæ oppidum, in Pentapoli regione, teste Ptolemæo. *Arria. Q. Cur.*

Maracanda, *Sanmarchand* vel *Samarchand*, teste Petro Pesundino cum Castaldo, urbs Sogdianæ primaria & ampla, ad Osum fluvium, ultra Bactra in Cæciam 250. mill. pass. (Bactrianæ urbs Ptolemæo.)

¶ Maracanda, *Samarcand*, urbs alias Bactrianæ, in Sogdiana, nunc Tartariæ, in Zagataia seu Mauralnaharia regione. 200. mill. pass. distat ab Oxo fluvio in Boream. Emporium est celebre, & urbs ampla & regio totius Zagataiæ. Hinc ortus Tamerlanus Tartarorum Imperator celeberrimus, qui illam ornavit, et ibi Accademiam instituit.

¶ Maracaybus, *Lago de Maracaybo* Hispanis, lacus Americæ meridionalis, in Venezuela provincia, propè Corum urbem in sinum Venezuelæ se exonerat.

¶ Maraclea, Phœniciæ urbs maritima, juxta Antaradum versùs septentrionem, teste Guillelmo Tyrio.

¶ Maranania, *l'Isle de Maragnan*, insula Americæ, in parte Boreali Brasiliæ, ad ostia Miarii fluvii, à qua provincia adiacens dicta fuit *Capitania de Maragnan*, Præfectura Marananis. Ante 50. annos à Galiis culta fuit; sed posteà ab ipsis derelicta, Lusitania paret cum tota Brasilia. Ibi ara S. Ludovici *S. Luis de le Maranhan*, locus insulæ præcipuus, qui captus fuerat à Batavis anno 1641. sed posteà à Lusitanis recuperatus. *Vet. Trad.*

¶ Maranonius, *Maragnon*, fluvius ingens Americæ meridionalis, qui & *Xauxa* dictus, versùs fontes. Oritur in Peruviæ regno, ad radices Andium montium, è lacu *Chincacocha*; deinde plurimis auctus fluviis, in flumen Amazonum se exonerat, teste Petro Texeira.

Marantium, *Ripamaranzi*, teste Leandro, aliis *Pomaranzi*, oppidum Thusciæ, in agro Volaterrano, ad Cecinam fluvium, à Volaterris ad 5. mill. pass. in austrum & Eurum distans.

¶ Marantium, *Marans*, oppidum Galliæ, in Pictavensi provincia & Alnetensi tractu, intra paludes, ad Separam Niortensem. Distat 2. leucis ab ora Oceani in ortum, 4. à Malleaco in occasum, & totidem a Rupella in Cæciam; estque amplum et cultum, intra paludes. *Ptol. Mel. & al.*

¶ Maraßdi, Arabiæ felicis urbs, teste Ptolemæo.

¶ Marata, *Marata*, regnum parvum Americæ septentrionalis, versùs novum regnum Mexicanum et oram maris Purpurei, Sansone teste.

Marathon, *Maratona* Sophiano, & aliis *Marason*, oppidum Atticæ, inter Athenas et oram littoream ad ortum, ab Athenis 10. mill. pass. teste Æmilio Probo. Hic Persæ à Græcis, Miltiade Duce, superati, centum millibus cæsis; qui Dux posteà in vinculis afflictus obiit, teste Aulo Gellio libro 17. capite 21. Ejus meminit Ovidius libro 7. Metamorphoseon de tauro Marathonio à Theseo interfecto:

Mirata est Marathon Cretæi sanguine tauri.

¶ Marathon, *Marathona*, oppidum Atticæ, versùs oram Euripi, 35. mill. pass. distans ab Athenis in Cæciam. Nunc tantùm vicus est parvus, sub dominio Turcarum.

¶ Marathonia, Thraciæ oppidum, haud procul ab Abdera, teste Stephano. *Strab.*

Marathos, *Margath* Moletio & Olivario, urbs Syriæ, apud oram & Phœnicis confinia, Balaneis proxima, & Tripoli; quæ etiam *Malatia* aliis, teste Moletio, dicitur. *Mel. Ptol.*

Marathussa, insula parva maris Ægæi, Ioniæ adjacens, ante Clazomenas, sic à fœniculi copia appellata.

Marburgum, seu Martisburgum, *Marpurg*; urbs Germaniæ. Vide Amasia, (*& Martisburgum.*) *Plin. Steph.*

¶ Marca Hispanica dicebatur ævo Ludovici Pii & Caroli & sequentibus temporibus ea regio quæ hodie Catalonia

oia

nia dicitur. Ea de causa vir Illustrissimus Petrus de Marca Parisiensis Archiepiscopus titulum fecit libro in quo tractat de rebus Cataloniæ et circumjacentium regionum, qui nondum prodiit in lucem.

¶ Marcana, seu Mercana, *Marcana*, urbecula Dalmatiæ, episcopalis sub Archiepiscopo Ragusino; et ei perpetuò unitus est episcopatus Tribunensis. Urbs ante Mercana sita erat in insula maris Adriatici, circuitus tantùm 4. mill. sub dominio Reipublicæ Ragusinæ; sed nunc in ruderibus jacet, via tres aut quatuor domos habens.

Marcelliana, locus Lucaniæ, apud Atinam oppidum, teste Celso Cittadino, inter Calorem et Cæsarianam.

Marchenium, vulgò *Roxburg*, oppidum Scotiæ, in ejus et Angliæ confinio, non obscurum; quod veteribus Alta ripa dictum putatur, nunc Scotis, nunc Anglis parens.

¶ Marchia, quæ et Marchia quibusdam, *Merche*, provincia est parva Scotiæ australis, in confinio Angliæ, à qua separatur Tuveda fluvio. Ejus præcipua urbs fuit Bervicum, nunc Angliæ contributa. Habet ad ortum mare Germanicum, ad septentrionem Lothianam, ad occasum Tuveoticam, et ad austrum Northumbriam Angliæ provinciam. Ant.

¶ Marchia, *la Marche*, quæ etiam *la Marche de Limosin* dicitur, provincia est Galliæ, in Aquitania, estque pars septentrionalis Lemovicensis provinciæ quibusdam, quanquam revera provinciam separatam faciat. Habet ad Boream Bituricensem Ducatum, et ad occasum Pictavensem. Dividitur in superiorem, cujus caput Gueretum, *Gueret*, & inferiorem, cujus caput est Oratorium, *le Dorat* vulgò.

¶ Marchia, *la Mark*, provincia est Germaniæ, in Westphalia, sub dominio Electoris Brandeburgici, cui obvenit ex hæreditate Juliacensi. Ibi oppidum primarium Hamum, ad Luppiam fluvium. A septentrione terminatur ditione Monasteriensi, ab ortu Ducatu Westphaliæ, à meridie & ab occidente Montensi Ducatu.

¶ Marchia, *Marck*, castrum Germaniæ, in Marchia provincia, unde regioni nomen, ad Luppiam fluvium, & propè Hamum oppidum, medium ferè inter Luppiam oppidum ad ortum et Tremoniam ad occasum, 5. leucis distans, in Westphalia.

¶ Marchia Anconitana, quæ Piceni maxima pars *la Marca d'Ancona*, provincia est ampla ditionis Pontificiæ. Terminatur à septentrione mari Adriatico, ab oriente Ducatu Urbinatensi, ab occidente Aprutio ulteriori, à quo separatur Truento fluvio, & à meridie dividitur ab Umbria monte Apennino. Ejus urbs præcipua est Ancona, provinciæ caput.

Marchia Anconitana urbes precipuæ:

Æsis, Iesi.
Ancona, Ancona.
Asculum, Ascoli.
Auximum, Osimo.
Camerinum, Camerino.
Firmum, Fermo.
Lauretum, Loreto.
Macerata, Macerata.

¶ Marchia Brandeburgica, *la Marck* seu *Marquisat de Brandebourg*, provincia Germaniæ, sub dominio Electoris Brandeburgici. Triplex est, nempè vetus Marchia seu superior ad occasum, vulgò *Alte Marck*, cujus præcipua Tangermonda; nova Marchia, *new Marck*, ad ortum, cujus caput Custrinum, ad confluentes Wartæ in Oderam; & media Marchia, *Mittel Marck*, quæ in medio duarum, et aliis major, cujus primaria Berlinum, ad Spream fluvium, ubi Electoris sedes. Tota autem Marchia est in Saxonia superiori, ab ortu in occasum extensa, inter Pomeraniam et Ducatum Megalopolitanum ad Boream, et Saxoniæ Ducatum Lusatiamque ad austrum.

(*Marchia Brandeburgica urbes*:

Berlinum, Berlin.
Brandeburgum, Brandebourg.
Castrinum, Custcin.
Driesa, Driesen.
Francofurtum ad Oderam, Francfort sur l'Oder.
Gardelebia, Gardeleben.
Havelberga, Havelberg.
Lansperga, Lendsperg.
Lubasa, Lebus.
Rapinum, Rapin.
Ratzenovia, Ratzenovv.
Spandavia, Spandavv.
Stendela, Stendel.
Tangermunda, Tangermund.)

¶ Marchia Tarvisina, *la Marca Trevigiana*, provincia est ampla Italiæ sub dominio Reipublicæ Venetæ, aliàs amplior, nunc autem continet territoria Tarvisinum, Cadorinum, Bellonense, & Feltrinum, inter provinciam Foro-Julii ad ortum & territoria Vicentinum & Tridentinum ad occasum. Ejus primaria urbs est Tarvisium.

¶ Marchiofinni populi Scandiæ fuere, versùs Rubeam promontorium, ubi nunc Lapponia Norvvegica seu Præfectura Wardhusia, in parte Borealiori Norvegiæ, & tractus Finmarchia. Vib. & seq.

Marcia, & Marciana colonia, *Marchena* Clusio & aliis, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandalia, clarum, inter Hispalim 8. & Ursonem 4. leucis, ab Astigi 6. in Notolibycum.

Marciana castra Ammiano, *Marburg* Lazio, oppidum Pannoniæ superioris, in Stiria, ad Saum fluvium, à Pætovio 4. leucis in occasum, inter Celeiam 8. & Græcium in Boream 6. Plut. Liv.

Marcium, mons Latii, circa Lanuvium, ab urbe Roma 200. stadiis teste Diodoro.

Marcius saltus, Liguriæ, in Hetroriæ confinio, apud Apuam, ubi Q. Marcius à Liguribus circumventus est, teste Livio. Ptol.

Marcodava, *Marcofzeck & Margofeß*, teste Lazio, urbs Daciæ, in Moldavia, à Buccidava, sive Soczavia, Principis sede, 8. leucis in Euronotum. Tac.

Marcodurum, *Duren*, Divæo & Rhenano testibus, urbs Germaniæ inferioris, in Ducato Iuliacensi, inter Coloniam & Aquisgranum 5. leucis, à Juliaco 2. in meridiem & Eurum, (*ad Ruram fluvium*.)

Marcomagum, vicus Germaniæ inferioris, in Eyffalia regione inter Treviros & Coloniam Agrippinam, ubi erat Legio 28. inter Egorigium & Tolpiam, ab Egorigio 18. mill. pass. Locus nunc apud *Arenberg*. Ant.

¶ Marcomagum, seu Marcomagus, oppidulum fuit Ubiorum, ubi nunc castrum *Scemfelde*, propè fontes Ruræ fluvii, in Eyffalia provincia. Via 2. leucis ab Arenberga in occasum distat, inter Tolbiacum ad Arctos & Egorigium in austrum, seu inter ditiones Juliacensem & Trevirensem.

* Marcomanni, populi Germaniæ quorum regio Marcomannia à Capitolino nominatur, nunc *Marck*, tractus in Moraviæ Austriæque confinio, ad fluvium cognominem, inter Viennam & Olmucium occurrens; aliis *Merhern* est, ipsa Moravia. Marahenses hi populi Rheginoni, Marcomanes Claudiano de laudibus Stiliconis lib. 1. Ptol. Dion. Pater. Ori.

Marcomanos, Suevosque docet; quorum alter Hetruscum Percutis ensibus.

(Alii legunt *Marcomeres Sunnoque docet*, ut sint nomina propria virorum.) Statius libro 3. sylv. carm. 3.

Qua modo Marcomades post horrida bella, vagosque Sauromatas.

(* In manuscripto Seldeni scribuntur Mapxoμανοι.)

¶ Marcomanni populi fuere ubi posteà Bohemia propria, vulgò *la Boheme*, Sansone, Brietio, & aliis testibus. Horum regia fuit Marobodum.

¶ Marcpurgum, *Marckpurg*, urbs Germaniæ, in Stiria provincia, ad Dravum fluvium, quibusdam est Marciana castra antiquorum, in Pannonia superiori.

Marde, *Merdine*, teste Onuphrio, seu *Mirdin*, teste Barbaro, urbs Mesopotamiæ archiepiscopalis & præclara, ad Tigrim fluvium, in Assyriæ confinio, ab Amida 50. mill. pass. plus minùs in Cæciam, in via quæ Tabresium ducit: Mirdaum Procopio. Herod. Ptol.

Mardi, populi Asiæ, in Armeniæ & Mediæ confinio Straboni & Ptolemæo, qui etiam in Hyrcania à Strabone describuntur, ab Herodoto in Perside, à Plinio in Sarmatiæ Asianæ ora, ad Euxinum mare, à quo & in Susiana locantur.

Mardus, fluvius Mediæ, per Mardos populos fluens, ac in mare Caspium haud procul à Cyropoli urbe labens, qui *Seri* à Moletio indigitatur: Sed hic potiùs Cyrus fluvius ejusdem oræ videtur. Illum per Apyros populos (qui Mardis finitimi sunt) fluere scribit Dionys. Afer. Ptol. Dion.

Et prope sunt Mardi, sequiturque Hyrcania pubes; Ptol.
Hinc Apyri, per quos Mardus devolvitur amnis. Dion.

¶ Mare, Gallis *la mer*, Hispanis *la mar*, Italis *il mare*, Germanis *die zée* seu *meere*, Anglis *The sea*, Ressis *Moore*, dividitur in Eaterius & Interius.

Mare eaterius propriè dicitur **Oceanus**, *l'Ocean*, et in quatuor partes ab omnibus dispescitur in erbe antiquis cognita. Qua spectat ortum, vocatur Eoos seu Orientalis *Ocean Oriental* seu *Indien*, et à quibusdam *mer de la Chine*, qua occalum, Occidentalis seu Atlanticus, *Ocean Occidental ou Atlantique*, ad Boream, Septentriunalis seu Scythicus, *Ocean Septentrional*, *Glacial*, *ou de Tartarie* ad meridiem, Australis seu Æthiupicus, *Ocean Meridional ou Ethiopien*. Mare autem exterius in orbe novu, seu meliùs in ea parte orbis recens detecta & iu America, duplex est, nempè mare Boreale, *mer du Nort*, versùs partem septentrionalem & urientalem; & mare Austrinum seu Pacificum, *mer du Sud ou mer Pacifique*, versùs partem meridiunalem & occideutalem Americæ: & pro diversitate regionum quas alluit, varia deinde sortiter nomina, de quibus posteà.

Strab. & al. omnib. Mare interius multiplex est, nempè mare Mediterraneum, quod propriè etiam mare Internum dicitur, *la mer Mediterranèe*, & ejus plurimæ sunt partes; mare Balticum, *la mer Baltique*, mare Caspium seu Hyrcanum, *la mer de Bacu*, Puntus Euxinus, *la mer Noire*, sinus Arabicus, *la mer Rouge* seu *la mer de la Mecque*, sinus Persicus, *Golfe de Perse* seu *mer d'Elcatif*, mare Album seu sinus Grandvicensis, *la mer Blanche*, & Mæotis palus, *mer de Zabacche seu de la Tana*: Et hæc suot maria interna urbis antiquis cogoiti. Mare Murtuum enim veriùs est lacus quàm mare, uti mare *Eusta.* Galilææ. In America autem est tantùm mare Purpureum, *la mer Vermeille*, inter novam Hispaniam & Californiam insulam; cùm noudum constet quid sint partes Oceaui versùs terras Arcticas & sinum Hudsonium.

Mare Ægæum, inter Græciam & Asiam, *l'Archipelage*.

¶ Mare Ægæum, vulgò *l'Archipel* seu *l'Achipelague* Gallis, *Archipelago* Italis & Hispanis, *Acdeniz* Turcis, pars est maris Mediterranei, inter Asiam minorem ad ortum, Thraciam ad Boream, Macedoniam & Græciam ad occasum, & Cretam inlulam ad meridiem r estque quamplurimis iusulis sparium. Ejus partes sunt mare Creticum, mara Græcum, mare Icarium, Macedonieum, Myrtoum, & Æoliem.

Mare Ægyptium, quod Ægyptum alluit, & Marmaricam, Cypriem usque extensum.

¶ Mare Ægyptium pars est maris Mediterranei & sinus Sattalici, ut ajunt. Alluit oram Borealem Ægypti & Marmaricæ, extenditurque ad partem australem Cypri insulæ, uti etiam Cretæ. Vulgò *mer d'Egypte* dicitur; extenditerque à Pelusio ad Axillam villam.

Mare Æolium, quod & Mysium, Æolidem regionem alluens.

¶ Mare Æolium pars est maris Ægæi, in ora Asiæ minoris; & *mer de Smirne* seu etiam *Golfe de Smirne* dicitur à nautis.

Ptol. Mare Æthiopicum, quod Libyam & Æthiopiam ad occasum alluit.

¶ Mare Æthiupicum, seu Oceanus Æthiopicus, *l'Ocean Ethiopien*, seu *mer d'Ethiopie*, pars est perampla Oceani, versùs partem australem Africæ, tam ad ortum Æthiopiæ latè sumptæ quam ad occasum. Ejus partes sunt mare Congiense, *mer de Congo*, mare Cafrorum, *mer des Caffres*, & mare Zanguebariæ, *la mer de Zanguebar*, aliis Barbaricus sinus.

Mare Africum, *de Barbarie*, Africam propriam & Mauritaniam alluens, Siciliam & Sardiniam usque,

¶ Mare Africum extenditur inter Melitam, Syrtim minorem, & Siciliam ad ortum, et inter partem australem Sardiniæ & Ampsagæ fluvii ostia, Africam propriam & Byzacenam alluens cum minota parte Mauritaniæ Cæsariensis; nuncque *mer de Tunis & de Tripoli* vulgo dicitur.

¶ Mare Album, *Bella More* Muscis, dicitur aliter sinus Grandvicus, Germanis *Wittezée*, Gallis *mer Blanche*, pars est Oceaui Septentriunalis, terras subiens inter Duinam Muscoviæ pruvinciam ad ortum, *Sol.* & Lappouiam Moscuviticam ad occasem, per 250. mill. pass. ejusque emporium præcipuum est Arcangelepolis.

¶ Mare Almachium dicitur aliter mare Scythicum, Vide ibi,

¶ Mare Auchidolium, *mer de l'Anchidol*, pars Oceani Orientalis. A Java insula ad terram Austrelem porrigitur, versùs novam Hollandiam & Carpentariam regionem. *Mel.*

Mare Aquitanicum, Galliam alluens ad occasum.

¶ Mare Aquitanicum, *mer de Guienne* seu *de Gascogne*, pars est Oceani Gallici, inter Britanniam minorem ad Boream & oram Cantabriæ ad meridiem; alluitque Britanniam, Pictavensem provinciam. Sautoniam, & Vasconiam latè sumptam. *Sol. Plin.*

Mare Argulicum, idem cum sinu Argulico. *Sol.*

Mare Asiaticum, generaliter Asiam alluens propriè dictam.

¶ Mare Asiaticum propriè alluit Asiam minorem ad meridiem, vulgò *mer de Caramanie & de Rhodes*. Ejus partes sunt mare Lycium, mare Pamphylium, mare Cilicium, & mare Carpathium. *Plin.*

Mare Atlanticum, Africam alluens ad occasum à freto ad Cornu Hesperii.

¶ Mare Atlanticum, *la mer Atlantique*, pars est perampla Oceani; unde dicitur etiam Oceanus Occidentalis: quod Africam alluit ad occasum, inter Artabrum Hispaniæ promuntorium ad Boream, & promuntorium Leonis versùs Guineam ad meridiem; extenditurque etiam ad Gurgades insulas. *Plin.*

Mare Aolonium, quod Brutios & magnam Græciam alluit ad ortum.

¶ Mare Ausonium pars est maris Jonii. Siciliam alluit ad ortum, uti Brutios & magnam Græciam ad orientem et ad meridiem. Dictum fuit posteà Sicelem; & à quibusdam extenditur à Sicilia Peloponnesum usque.

¶ Mare Austrinum, *mer du Sud* Gallis, *mar del Zur* Hispanis, quod etiam mare Pacificum dicitur, partem australem novæ Hispaniæ alluit ad Boream, & partem occidentalem Americæ meridionalis ad urtum uti & novam Zelandiam ad occasum. Sic dictem fuit quòd ad austrum sit respectu maris Borealis. Ejus partes sunt mare *Plin.* Californiæ, mare Austrinum propriè dictum, iu ore meridionali novæ Hispaniæ, mare Peruvianum, & mare Chilense.

¶ Mare Austrinum, *Zuider zée*, sinus Oceaui Germanici, iu Belgio, inter Frisiam occideutalem, Transisalantam, Gueldriam inferiorem, & Hollandiam extensus. Dicitur à Gallia *mer du Sud*; aliàsque fuit Flevo lacus. Extenditer à septentrione in meridiem, & rigat urbes Amsterodamum, Enchusam, Hardervicum, Hornam, & Campos in Belgiu unito, uti etiam plerima oppida. *Ptol. Sol.*

Mare Azaniem, *Golfe de Melinde*, alluens Aethiopiam ad ortum.

¶ Mare Azanium pars est Oceaui Æthiopici, iu ora orientali Africæ, inter Aromata promuntoriem & Magadozum. Nunc *mer d'Ayan* dicitur à multis, seu etiam *partie septentrionale de la mer de Zanguebar*.

Mare Balearicum, idem Iberico, Hispaniam slluens ad ortum, *Mar di Majorica e di Minorica*.

¶ Mare Balearicum, *mar de Mallorca* Hispanis, *mer de Majorque* Gallis, pars est maris Iberici, in Mediterraneo, versùs Baleares insulas, & a Charidemo promontorio Barcinonem usque, iu ora Hispaniæ.

Mare Balticum *Beltz*, inter Germaniam & Scandinaviam. *Xenop.*

¶ Mare Balticum, aliàs Codanus sinus, et Svevicum mare, nunc *Oostzée* seu *die Bels* Germanis, *mer Baltique* Gallis, latè inter Danim, Sveciam, Russiam magnam, Puloniam, et Germaniam extenditur; et ejus partes præcipuæ sent Venedicum mare, sinusq; Bothnicus et Finnicus.

Mare Barbaricum, alluens Aethiopiam sub Aegypto ad urtum.

¶ Mare Barbaricum seu Asperum, & Barbaricus sinus, pars est Oceani Æthiopici, inter oram orientalem Æthiupiæ, et Menuthiam insulam; & vulgò *mer de Zanguebar* dicitur à regione adjacente. *Ptol.*

¶ Mare Boreale, *Noort zée* Belgis, *mer de Nort* Gallis, *mar del Norte* Hispanis, pars ampla Oceani, Americam septentriunalem alluens cum parte Boreali Americæ meridionalis; & ejus partes sunt sinus Mexicanus, mare Brasilicum, & mare novæ Franciæ.

Mare Bosphoricum, idem cum Cimmerio. *Sol.*

¶ Mare Brasilium, *mer du Bresil*, pars est maris Borealis, versùs oram Brasiliæ regionis, in America meridionali.

Ma-

Plin. Mare Britannicum, *het Canael*, inter Britanniam & Galliam.

¶ Mare Britannicum, *le Manche* Gallis, *The British Sea* Anglis, *het Canael* Belgis, mare est inter Galliam & Angliam, nempè à Gobæo & Antivastæo promontoriis *Ptol.* Britanniæ minoris & Cornubiæ ad Fretum Gallicum.

Mare Caledonium, quod Scotiam alluit.

¶ Mare Caledonium seu Deucaledonius Oceanus apud Anglos nomen retinet, *The Deucalidon Sea*, & Borealem partem Hiberniæ, ac occidentalem & septentrio- *Ptol.* nalem Scotiæ lavat, ad Islandiam usque percurrens.

Mare Cantabricum, Hispaniam ad Arctos alluens.

¶ Mare Cantabricum vulgò *mer de Biscaye* dicitur; extenditurque à confinio Aquitaniæ ad promontorium Artabrum, in Gallæcia.

Plin. Mare Carpathium, quod & Asiaticum, à Telmes- *Ptol.* so incipiens, teste Plinio, Cretam usque.

¶ Mare Carpathium, *mer de Scarpanto*, pars est maris Asiatici, versùs Carpathum insulam.

Sol. Mare Caspium, idem Hyrcano, *Mare di Bachu*, Albaniam, Mediam, Hyrcaniam, Margianam, Sogdianam, Scythiamque alluens.

¶ Mare Caspium dicitur nunc *mer de Sala* seu *mer de Bacen*, & ab aliis *de Chouvarazem* & *de Tabristan*, Russis autem *Gnalenoza moore*, & à reliquis maribus omnino separatum est. Vide Hyrcanum mare.

Mare Cilicium, Ciliciam alluens, idem ferè sinui *Strab.* Issico.

¶ Mare Cilicium pars est maris Asiatici, & nunc *mer de Caramanie* dicitur, seu etiam *Golfe de Satalie* à quibusdam.

Mare Cimbricum, quod Chersonesum Cimbricam alluit, *mer de Danemarck*.

Claud. ¶ Mare Cimbricum Chersonesum Cimbricam alluit ad occasum, & vulgò *wostzee* dicitur; estque pars Oceani Germanici.

Mare Cimmerium, pars Euxini circa Bosporum Cimmerium.

Mare Congelatum, idem Cronio & Glaciali, Scan- *Plin.* dinaviam alluens.

Ptol. ¶ Mare Congelatum, *la mer Glaciale*. Dictum fuit etiam Almachium; estque para Oceani Septentrionalis.

Plin. Mare Creticum, inter Cretam, Pamphyliam, & Aegyptum; atque inter Cretam & Peloponnesum.

¶ Mare Creticum, vulgò *mer de Candie*, pars est maris Ægæi, versùs oram Borealem Cretæ insulæ, atque inter Samonium promontorium Cretæ, & Tænarium promontorium Peloponnesi.

Sol. Mare Cronium, idem Glaciali, ultra Thulen, *di Groenlandia*, Scandinaviam alluens ad occidentem & Boream.

¶ Mare Cronium seu Concretum, nunc *mer de Petzorke* seu *mer Glaciale* Gallis, *Mourmanskoy more* Russis, pars est Oceani Septentrionalis, & porrigitur à freto Vei- *Plin.* gatin ad promontorium Boreale.

Mare Cyprium, quod Cyprum alluit, ad ortum idem Syrio, ad meridiem idem Aegyptio & Libyco, ad Boream idem Pamphylio & Cilicio.

Plin. ¶ Mare Cyprium, *mer de Cypre* seu *mer de Levant* *Sol.* Gallis, *mare di Cipro* Italis, pars est maris Mediterranei, versùs Cyprum insulam, & inter Ciliciam & Syriam.

Mare Dalmaticum, pars Illyrici, Dalmatiam alluens.

¶ Mare Dalmaticum, *mare di Dalmatia* Italis, *mer de* *Sol.* *Dalmatie* Gallis, pars est maris Adriatici seu sinus Veneti; sed aliàs ipsum mare Adriaticum dictum fuit Dalmaticum mare post declinationem Imperii.

¶ Mare Dulce, *la mer Douce*, lacus est maximus Americæ septentrionalis, in nova Francia. Dicitur aliter *lac Karegnondi*, estque ad occasum novæ Franciæ extensus versùs lacum superiorem. Sed via ejus ora litturalis *Plin* lustrata fuit à Gallis.

Mare Eoum, Sinas & Seras alluens.

¶ Mare Eoum, seu Oceanus Eous, et Orientalis, *l'Ocean Oriental*, aliter *mer de la Chine & du Japon* dicitur; estque pars ampla Oceani versùs Iaponiam et Sinas, insulasque Philippinas.

Mare Erythræum, idem cum sinu Arabico.

Plin. ¶ Mare Erythræum seu Rubrum, aliter Arabicus sinus, extenditur inter Arabiam ad ortum et Trogloditicam et Ægyptum ad occasum: et nunc *mer Rouge* & *mer de la Mecque* dicitur à Gallis, *mare Rosso* ab Italis,

Pars Prima,

Sed mare Rubrum aliis pars est Oceani inter sinus Persicum et Arabicum; nuncque Oceanus Arabicus *mer d'Arabie* vocatur. *Plin.*

Mare Euboicum, inter Eubœam et Achaiam, pars Græciensis. *Strab.*

¶ Mare Euboicum vulgò *mer de Negrepont* dicitur; *& al.* estque pars Ægæi maris.

Mare Euxinum, *Mar Maggiore* & *Mar Negro*, inter Europam et Asiam, utramque Sarmatiam, Bithyniam, Paphlagoniam, Cappadociam, et Colchidem alluens.

¶ Mare Euxinum ab aliis meliùs dicitur Pontus Euxinus, vulgò *mer Noire* & *mer Major* Gallis, *mare Maggiore* Italis, *Schwartz zee* Germanis, *Mavro Thalassa* Græcis, *Caradenisi* Turcis, et *Zorno more* Russis.

¶ Mare Galilææ, mare seu stagnum Tiberiadis, dictum Galilææ à Galilæa regione vicina; mare Tiberiadis *Plin.* ab urbe Tiberiade; quæ ab Herode Tetrarcha ampliata, in honorem Tiberii Cæsaris sic appellata est: unde et mare proximum cui insidet, ab ipsa nomen accepit. Maris hujus longitudo est 15. aut 20. mill. pass. latitudo 8. aut 10. interfluente Jordane totum amœnis circum- *Plin.* datum oppidis, Bethsaida, Capharnau, et Corozaim à septentriona, Gerasa, Gamala, Gadara ab oriente, Bethsan sive Scytopoli à meridie, Tirachæa, Tiberiade, & Iotapata ab occidente.

Mare Gallicum, Galliam ad meridiem alluens, inter *Plin.* Ibericum et Ligusticum.

¶ Mare Gallicum, *mer de Provence*, & *Golfe de Lyon* vulgò dicitur; alluitque Galliam Narbonensem.

Mare Germanicum, quod Germaniam alluit ad oc- *Plin.* casum & septentrionem & Albinnem ad ortum.

¶ Mare Germanicum, *mer d'Allemagne* Gallis, *Westzee* Germanis, *The German Sea* Anglis, extenditur à *Plin.* freto Gallico ad promontorium Boreale, in Nurvegia septentrionali; estque pars Oceani Septentrionalis.

Mare Glaciale, idem Cronio & Congelato, Scandinaviam alluens ad Boream, (*mer Septentrionale & Glaciale*.)

Mare Græcum & Græciense, Græciam alluens, pars Ægæi (*Mer de Grece* vulgò dicitur.)

Mare Hadriaticum, idem cum Supero, (*mar di Venetia*.) *Ptol.*

¶ Mare Hadriaticum, seu Adriaticum, quod & Superum, dicitur aliter sinus Venetus, *Golfe de Venise* & *mer Adriatique* Gallis, *Golfo di Venetia* & *mare Adriatico* Italis, pars est maris Mediterranei, inter Græ- *Strab.* ciam & Illyricum ad ortum, & Italiam ad occasum. *Plin.* Ab antiquis etiam Illyricum mare dictum fuit & Illyricus sinus.

Mare Hesperium, quod Africam ad occasum post *Ptol.* Atlanticum alluit.

¶ Mare Hesperium pars est ampla Oceani Æthiopici, *Ptol.* inter Æthiopicum proprium & Atlanticum, versùs oram Guineæ; & vulgò *mer de Guinée* dicitur.

Mare Hellesponticum, & Hellespontus, inter Chersonesum Thraciæ & Mysiam Asiæ, *Stretto di Galipoli* (Italis, *destroit de Gallipoli & bouches des Dardanelles* Gallis.)

Mare Hibernicum, inter Hiberniam & Britanniam,

¶ Mare Hibernicum, *mer d'Irlande* Gallis, *The Irish Sea* Anglis, *Mor Verridh* Vallensi Idiomate, Angliam *Plin.* & Hiberniam interluit, & ad Silurum insulas promovetur; sicque complectitur sinum S. Georgii, *la Manche* seu *le Canal de S. George*, ad Sabrinæ æstuarium, inter Valliam meridionalem & Cornubiam.

Mare Hyrcanum, idem quod Caspium.

Mare Hyperboreum, Sarmatico idem, Sarmatiam ad *Ptol.* septentrionem alluens.

¶ Mare Hyperboreum pars est Oceani Septentrionalis seu Glacialis; & nunc *mer de Moscovie* & *mer de Tartarie* dicitur.

Mare Ibericum, idem Balearico.

¶ Mare Ibericum pars est maris Mediterranei; & *Ptol.* vulgò *mer d'Espagne* dicitur. Extenditur autem à freto Herculeo ad Charidemum promontorium.

Mare Icarium, pars Ægæi, Joniam alluens.

¶ Mare Icarium, nunc *mer de Nicari*, pars est Ægæi maris, versùs Icariam insulam & oram Ioniæ, in Asia minori.

Mare Illyricum, pars Adriatici, Illyricum alluens.

¶ Mare Illyricum, *mer de Dalmatie*, pars est maris *Mel.* Adriatici, versùs Dalmatiam & Liburniam. Sed aliàs

mare Adriaticum dictum fuit etiam mare Illyricum & finus Illyricus.

Mare Indicum, Asiam à finu Persico usque ad Eoum alluens.

Mel. Ptol. ¶ Mare Indicum pars est perampla Oceani, quæ à multis sub Oceano Orientali seu Eoo comprehenditur, ab aliis autem sub Meridionali; vulgò *la mer des Indes & Ocean Indien* Gallis, *mar de las Indias* Lusitanis; estq; versus Indiam propriam. Ejus partes sunt mare Malabariæ, *la mer de Malabar*, sinus Gangeticus, *le Golfe de Bengala*, sinus Magnus, & Archipelagus Maldivarum cum aliis.

Cic. Mare Inferum, idem Tyrrheno & Thusco.

Plin. Mare Internum, idem quod Mediterraneum.

F ore. Mare Intestinum, idem quod Mediterraneum.

Pun. Ptol. Mare Ionium, Macedoniam ad occasum cum Epiro & Peloponneso ad occasum alluens.

¶ Mare Ionium extenditur inter Epirum Peloponnesumq; ad ortum, & Magnam Græciam Siciliamque ad occasum. Pars est maris Mediterranei & vulgo *mare Ionio* dicitur ab Italis. Ejus pars est mare Ausonium seu Siculum.

Ptol. Mare Libycum, Cyrenem & Marmaricam alluens, ac totam Africam ad Boream, Cretam usque.

¶ Mare Libycum nunc *mer d'Afrique & mer de Tripoli* dicitur; estque inter Cyrenaicum ad ortum & Syrtim minorem ad occasum, in mari Mediterraneo.

Mare Ligusticum, *mar Leone*, & *mar di Genova*, inter Varum & Macram, Corsicam usque.

Plin. ¶ Mare Ligusticum, *mer de Genes*, Gallis, pars est maris Mediterranei, inter Liguriam & Corsicam; sed differt à mari Leonino, quod pars est maris Gallici.

Mare Lycium, Lyciam alluens.

¶ Mare Lycium pars est maris Asiatici, & nunc est *mer de Caramanie* ex parte.

Mare Macedonicum, pars Ægæi, Macedoniam ad ortum alluens. (*Mer de Macedoine* dicitur.)

Ptol. ¶ Mare Magellanicum, *mer Magellanique*, pars est maris Borealis, inter fluvium Argenteum & fretum Magellanicum; & versùs Magellanicam regionem, in America meridionali, & pars etiam maris Pacifici, *Plin.* versùs partem occidentalem Terræ Ignium & Magellanicæ.

¶ Mare Magnum, quod & Occidentale & novissimum, & mare simpliciter vocatur in sacris paginis: hoc mare Latini Græcique scriptores vocant mare Interius, & *Plin. & al* mare Mediterraneum, quod Europam, Asiam, & Africam interluit.

Mare Mediterraneum, ab Oceano freto Herculeo distinctum, in plura divisum, & à terris quas alluit nominatum.

¶ Mare mediterraneum, *la mer Mediterranée* Gallis, *mare mediterraneo* Italis, inter Europam, Asiam, & *Sol.* Africam extenditur, inter Syriam ad ortum, & fretum *Fre a* Herculeum ad occasum, & à variis variè dividitur. Ejus partes præcipuæ nunc sunt mare Ægæum, mare Tyrrhenum, mare Adriaticum, mare Ionium, sinus Leoninus, sinus Attalicus, & mare Africum.

¶ Mare Meaicanum, *mer de Maxique*, pars maris Borealis, versùs novam Hispaniam. Verùm est sinus amplissimus. Vide sinus Meaicanus.

¶ Mare mortuum, quod & mare Salis, mare Salsissimum, & mare Deserti, & Solitudinis dicitur, teste Sansone. Ibi aliàs Vallis sylvestris. Ab omnibus Græcis *Liv.* Latinisque scriptoribus vocatur Asphaltites lacus, propter bituminis copiam; quod certo anni tempore ejicit.

Mare Myrtoum, pars Ægæi, Cariam ad occasum alluens & Atticam.

¶ Mare Myrtoum quibusdam est *mer de Mandria*, sed longè distat ab Attica in ortum.

Mare Nostrum, idem quod Mediterraneum.

Mare Pacificum, *mar Pacifico* Hispanis, *mer Pacifique* Gallis, novam Hispaniam, & Peruviam alluens. Idem est quod Mare Austrinum; sed latiùs extenditur, nempè usque ad Terras Australes, novam Guineam, & Archipelagum S. Lazari, versùs mare In- *Pt.l.* dicum.

Mare Pamphylium, Pamphyliam alluens, Cyprum usque extensum, (*mer de Caramanie* ea parte.)

Plin. Mare Persicum, idem cum sinu Persico.

¶ Mare Persicum, seu sinus Persicus, nunc *Golfe de Perse*, seu *mer d'Elcatif*, & *Golfe de Bassera*. Extenditur inter Persiam, & Arabiam.

¶ Mare Phasianum, pars Ponti Eoxini ad ortum, versùs oram Colchidis, & ostia Phasis fluvii.

Mare Phœnicium, Phœniciam alluens. *Plin.*

¶ Mare Phœnicium, idem quod Syrium, *mer de Sourie* dicitur. *Sol*

Mare Pontus dictum, idem quod Euxinum, (*mer Noire.*)

Mare quod Propontis, * *Braccio di S. Giorgio*, inter Hellespontum & Euxinum. (* Ita potiùs ipse Hellespontus vocatur.) *Strab.*

¶ Mare quod Propontis, seu meliùs Propontidis, nunc dicitur *mer de Marmora*; estque inter Bithyniam, & Thraciam. *Strab. Ptol.*

¶ Mare Purpureum, *mer Vermeille* Gallis, *mar Vermeio* Hispanis, est in America septentrionali, inter novum regnum Mexicanum ad ortum, & Californiam insulam ad occasum.

Mare Rhodium, inter Rhodum & Cariam, illam alluens ad meridiem.

¶ Mare Rhodium, *mer de Rhodes* Gallis, *mare di Rhodi* Italis, versùs Rhodum insulam & oram Asiæ minoris. *Ptol.*

Mare Rubrum, Arabiam felicem alluens ad ortum, (*mer d'Arabie.*) *Ptol.*

¶ Mare Rubrum à Græcis Erythræum vocatur, & aliquando ab Indo fluvio ad mare Azanium intelligitur. Sed mare Rubrum, de quo in veteri Testamento mentio fit, propriè ab antiquis sinus Arabicus dicitur, quod inter Africam, ubi Ægyptus, & Æthiopia, & Asiam, ubi Arabia, per 120. mill. pass. & ampliùs extendit se. Israelitæ mare Rubrum transierunt tanquam per aridam terram, quod experti Ægyptii submersi sunt; nuncque vulgò *mer Rouge*, & *mer de la Mecque* vocatur à Gallia. *Ptol.*

Mare Sardoum, inter Sardiniam & Mauritaniam Cæsariensem, illam ad Boream, Sardiniam alluens ad occasum, (*mer de Sardaigne.*)

Mare Sarmaticum, Sarmatiam ad septentrionem alluens. *Ptol. Mel.*

¶ Mare Sarmaticum, *mer de Moscovie*, seu *de Petzorke*, pars est Oceani Septentrionalis, Hyperborei, & Glacialis; versùs oram Borealem Moscoviæ, & Novam Zemlam; & mare *Myrmanskou more* ejus etiam pars creditur.

Maro Scythicum, Scythiam ad septentrionem alluens. *Mel.*

¶ Mare Scythicum pars est Oceani Septentrionalis, vulgò *mer de Tartarie* Gallis, *Nimen more* incolis.

Mare Siculum, à Sicilia Peloponnesum usque extensum. *Plin.*

¶ Mare Siculum, *mer di Sicile*, aliàs mare Ausonium, pars est maris Ionii. *Plin.*

¶ Mare Svevicum, seu Codanus sinus, *la mer Baltique*. Vide mare Balticum.

Mare Superum, idem Hadriatico cum Ausonio, (*Golfe de Venise.*)

Mare Syrium & Syriacum, quod Syriam & Palæstinam alluit, & Cyprum ad ortum. *Plin. Ptol.*

¶ Mare Syrium, *mer de Sourie*, pars est maris Mediterranei, magis ad ortum extensa versùs Syriam. *Sol.*

Mare Thuscum, idem Tyrrheno & Infero, (*mer de Toscane.*)

¶ Mare Tiberiadis. Vide maro Galilææ. *Ovid.*

Mare Trinacrium, idem Siculo, (*mer de Sicile.*) *Sol.*

Mare Tyrium, pars Syrii, Tyriorum oram alluens. *Plin.*

Maro Tyrrhenum, idem Infero, à Macra fluvio usque ad fretum Siculum, Corsicam & Sardiniam. *Proli*

¶ Mare Tyrrhenum, seu Thuscum, & Inferum, *mare Tosco* seu *di Toscana* Italis, *mer de Toscane* Gallis, pars est maris Mediterranei, inter Thusciam, ditionem Pontificiam regnumque Neapolitanum, & insulas Siciliam, Sardiniam, & Corsicam.

Mare Venedicum, quod Sarmatiam alluit ad occidentem, pars Baltici.

¶ Mare Venedicum, seu potiùs sinus Venedicus, *Golfe de Dantzick*, pars est maris Baltici, versùs Prussiam provinciam Poloniæ. *Ptol.*

Mare Virginium, Hiberniam ad meridiem alluens, & Britanniam versùs; quod & Verginium.

¶ Mare Virginium seu meliùs Verginium, pars est australis maris Hibernici, inter Hiberniam, & Bolerium promontorium Cornubiæ, nunc *mer d'Irlande* ex parte tantùm. *Ptol.*

Ma-

Thuri. Mareja, pagos Ægypti, inter Alexandriam & Pharum, apud Arapontem lacum, sive Mariam, & Mareotidem paludem.

¶ Merengium seu Marvecum, *Marenge*, quæ & *Marvejols*, urbs Galliæ, in Occitania, & Gabalico tractu, ad radices montium, ab amnem *Colange*, & versùs limites Rathenensis tractus. 7. leucis distat à Floriopoli in austrum, & ferè 4. à Mimati in occasum.

Plin. Ptol. Mareotis, Maria Straboni, palus ingens Ægypti, apud Alexandriam, circuitu olim 600. mill. pass. & trajectu 30. *Lago di Buchiara* Moletio, Castaldo, & aliis. Est & Ægypti regio, in qua vinum optimum provenit, ubi & vites Mareoticæ apud Columellam, & Mareotides vites apud Virgilium libro 2. Georgicorum:

Sunt Thasiæ vites, sunt & Mareotides albæ.

Lucanus libro 10.

Plin. Ptol. *Calcabatur onyx, hebenus Mareotica vastos*
Non operit postes.

¶ Maresia urbs Ciliciæ videtur apud Guillelmum Tyrium.

¶ Margææ Elidia urbs est apud Stephanum, pro qua Margalæ apud Strabonem putat Casaubonus.

¶ Margara, teste Ptolemæo, Indiæ urbs intra Gangem, circa ipsum fluvium.

Aet. ¶ Margarita, *Isola Margarita*, insula ampla Americæ meridionalis, in mari Boreali, ubi Unionum piscatio, propè oram novæ Andaluziæ. Detecta fuit à Christophoro Columbo anno 1498. Circuitus est 30. leucarum Gallicarum, & 8. tantùm distat à continenti Americæ meridionalis, 40. autem ab insula Trinitatis in occasum, sub Hispanis.

¶ Margarita insula, quæ Gorgon, aliàs Urgo, vulgò *la Gorgona*, est in mari Tyrrheno, & sub dominio magni Ducis Hetruriæ. Vide Gorgon.

¶ Margastana, sinus Persici exigua insula, circa ostia Arosa fluminis, teste Arriano in Indicis.

Lib. Not. Margiana, *Iesilbas* Castaldo & tabulis recentibus, regio Asiæ, inter Hyrcaniam ad occasum & Bactrianam ad ortum, Caspium mare attingens ad Arctos, & Ariam ad meridiem, cujus urbes olim claræ Alexandria, Nigæa vel Nisæa, & Antiochia, sic à Margo fluvio interfluente dicta, 1500. stadiis ambitu patens, teste Solino, difficilem habet aditum.

Ptol. ¶ Margiana provincia fuit satis ampla Parthiæ, versùs mare Caspium, & Oxum fluvium, ubi nunc pars maxima provinciæ *Khoemus*, & pars occidentalis provinciæ *Chorasan*, in regno Persarum, Sansone, & aliis testibus.

Margidunum, * *Margeet-overton* Camdeno oppidum Albionis, in Anglia, inter Lindum & Ratas 25. mill. pass. Londinium versùs; aliis *Leicester*, & aliis *Derby*: sed Camdeno magis fidendum. (* Camdenus (in novissima editione, secundùm quam pee omnia variationes & emendationes ferimus) ubi *Belvoir* vel *Bever castle* castrum Comitatus Lincolniensis, in confinio Leicestrensis describit, hæc verba habet: Si non hoc ipso loco, certè juxta Margidunum fuisse, & nomen & distantia satis dilucidè docent.)

Margum, Murgum Eutropio, oppidum fuit Mysiæ superioris, inter Viminacium & Montem Aureum, ubi Carinus Imperator occubuit.

¶ Margos urbs fuit episcopalis Mœsiæ primæ seu superioris, ad fluvii cognominis confluentes in Danubium sita, ut ex Itinerariis, & Notitia Imperii apparet.

Margos, *Morgab* Castaldo, fluvius Margianæ ingens ex montibus Ariæ fluens per Margianam, in Ochum fluvium Bactrianæ decurrens, ac cum illo in Caspium mare desinens. Is per Massagetas populos labitur Margiania finitimos, ex Sariphis montibus descendens.

Strab. Maria, seu Marea, palus Aegypti. Vide Mareotis.

Strab. Plin. Mariaba, Mariama Ptolemæo, *Marib* ex tabulis recentibus, urbs Arabiæ felicis, Sabæorum regi, in regno *Amanfisrdim* præcipua, & metropolis, haud procul à mari Rubro, teste Strabone lib. 16.

¶ Mariaba, seu Marraba, urbs Minæorum, in Arabia felici. Nunc *Mecca* dicitur, *la Mecque* Gallis, urbs satis ampla, ad Batium fluvium, teste Sansone, & celebris, propter sepulchrum Mahometis Pseudoprophetæ. 70. mill. pass. distat ab ora sinus Arabici in ortum, & totidem ab urbe *Zidea* in septentrionem, sed longè à Sabæorum regia in Boream.

¶ Mariæberga, *Marienberg*, urbs Germaniæ, in Saxonia superiori, & in Marchionatu Misniæ, Metallica est, & in montanis sita, anno 1519. ab Henrico Saxoniæ Duce condita, cùm superiori anno venæ metallicæ valdè optimæ ibi essent inventæ. Subest dominio Electoris Saxoniæ, propè Annebergam, in ipso limite Bohemiæ, 9. milliaribus Germanicis à Misna urbe in meridiem, & 7. à Zuica in ortum.

Ptol. Pom. ¶ Mariæburgum, *Marienburg*, urbs munita Poloniæ, in Prussia Regia, ad amnem *Nogat*, alveum Vistulæ, cum castro. Dicitur *Margenbourg* ab incolis. 5. milliaribus Germanicis distat à Gedano in Eurum, ferè 4. ab Elbinga in Africum, & 11. à Torunia in Boream. Fuit alias summorum ordinis Teutonici Magistrorum sedes primaria, in ortum suum Crucigeris illis fratribus debens, nomenque acceptum ferens imagini Beatæ Mariæ Virginis. Ara ipsa prius quam civitas ædificari cœpta anno 1281. firmis, & valida est, sed anno 1644. ferè in cineres redacta est. Urbem autem Rex Poloniæ Casimirus in suam potestatem redegit anno 1460. Capta fuit à Svecis anno 1625. & iterum anno 1655. sed posteà reddita Regi Poloniæ, cui etiamnum subest.

Trad. antiq. ¶ Mariæburgum, *Marienbourg*, oppidum permunitum Belgii, in Hannonia provincia, à Maria Austriaca Hungariæ Regina excitatum contra Gallos, quibus nunc subest pace ad Pyrenæos anno 1660. 2. leucis distat à Philippovilla in meridiem, 4. à Rupe Regia in septentrionem, uti & à Carolomontio in occasum, juxta Album amnem.

Vet. Inf. ¶ Mariæstadium, *Mariestadt*, urbs recens Sveciæ in Westrogothia provincia, inter lacus Wenerum, & Weterum, vix 3. mill. pass. à Wenero distans, 28. à Lidkopia in ortum, & ferè 40. à Carolustadio in austrum.

Strab. ¶ Mariamma, Phœniciæ urbs, teste Stephano, Mariame Ptolemæo.

Mariana, colonia & urbs Corsicæ in ora ad ortum exeisa, inter Bastiam ad occasum 12. & Aleriam ad ortum 38. mill. pass. *Mariana* etiamnum, episcopalis sub Archiepiscopo Genuensi, cujus Episcopus Bastiæ residet.

¶ Mariana, nunc *rovine di Mariana*, urbs fuit Corsicæ, ad Tavolam fluvium, aliquot milliaribus ab ora orientali insulæ, & inter Bastiam ad Boream 15. & Aleriæ rudera ad austrum 20. mill. distans.

Mariana castra, *Camairano*, pagus Insubriæ, in agro Novariensi, à Novaria 5. mill. pass. distans. Vercellas versùs. Aliis is pagus Arcus Marianus ex loci antiquis monumentis dicitur, & vulgò *Camariano*.

Mariana villa, *Marino*, oppidum Latii, inter urbem Romam & Velitras, in via Appia occurrens, in monte, utrinque 10. mill. pass. distans.

Mariandyni, * Mariandini Ptolemæo, Mariandyni Melæ, populi Bithyniæ, seu Paphlagoniæ, in confinio, in ora maris Euxini, inter Heracleam ad occasum & Cytorum ad ortum, quorum caput Amastris urbs est. In horum regione Hercules Cerberum canem triplicem virus evomentem inficientemque regionem interfecisse fertur. Mariandyni ferunt soliti lugubria concinere: unde apud Aeschylum in proverbio est, *Mariandinus tibicen*, & *Mariandynus ejulator*, de incompto Poeta aut scriptore: quo pacto dici solet *Carica Musa*; veluti Eustathius in Dionysium interpretatur. De his Valerius Flaccus Argonau. lib. 4.

Et Mariandynum patrias penetravit ad urbes.

(* In Seldeni manuscripto M ρυδινοι.)

Ptol. ¶ Mariandinus sinus, pars Pontini Euxini propè Bithyniam, teste Plinio, inter Heracleam Ponti ad ortum, & Thinnium promontorium ad occasum, 60. mill. pass. à Byzantio in ortum, & in eum se exonerat Sangarius fluvius.

* Mariane, Martiana in codice Latino, *Bendemal* Castaldo, palus ingens Mediæ, in Armeniæ majoris confinio, quæ videtur eadem cum Mantiana Strabonis. (Μαριανη in manuscripto Seldeni.)

Marianæ fossæ, oppidum Galliæ Narbonensis, hodie *Fos*, non *Aignes mortes*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ. Vide Fossa Mariana.

Plin. Mariani montes, Marianus mons Ptolemæo, *Sierra Morena*, montes Hispaniæ Tarraconensis illam longo tractu à Bætica separantes: quorum pars saltus Castulonensis dicitur.

¶ Mariani montes, *Sierra Morena*. montes sunt Hispaniæ, ab ortu in occasum extensi à fluvio *Guadarmena* dicto, ad confinia Extremaduræ, inter Castellam novam

ad Boream, & Vandalitiam ad meridiem. Eorum pars ad ortum dicitur *la Navas de Tolosa*, propè Tulosam oppidulum Vandaliriæ, ubi transitus *Puerto Muradal* dictus, quo in loco Mauri alias maxima, & penè incredibili clade affecti fuere à Rege Castellæ.

Marianum, *Marliano*, teste Andrea Alciato, oppidum Insubriæ, in agro Mediolanensi, à Mediolano 30. mill. pass. Glareatum versùs.

Marianum quoque, promontorium Corsicæ, cum oppido *San Spirito*, in ora Australi, à Bonifacio oppido 22. mill. in occasum.

¶ Marianum, oppidum & promontorium Corsicæ insulæ, in parte Australi seu Vltramontana. Nunc *Casa Barbarica* dicitur, teste Brietio; fuitque aliàs munitum à Sarracenis Africanis.

Marica sylva, Maricæ lucus Livio, sylva Latii novi, in Campaniæ confinio, ad Lirim fluvium, apud Minturnas urbem excisam, sic a Marica nympha, de qua Virgilius lib. 7. Aeneidos: *Trab.*

Hunc Fauno, & nympha genitum Laurente Marica.

Marici, populi Liguriæ, qui cum Lævis Ticinum condiderunt, teste Plinio: quorum vicus adhuc visitur apud Alexandriam, inde 2. mill. pass. Dertonam versùs, qui *Marenga* dicitur, & oppidulum *Pietra de Marici*, ab Alexandria 3. mill. Ticinum versùs, apud Tanarum fluvium.

¶ Maridunensis Comitatus, *Caermardenshire*, provincia Angliæ, in Wallia meridionali, inter Penbrochiam provinciam ad occasum; Cereticam ad Boream, Brecnochiam ad ortum, & Mare Virginium ad meridiem. *Ptol.* Ejus primaria est Maridunum.

Maridunum, Muridunum Antonino, *Caer-Marden* Camdeno, urbs Albionis, in ora Walliæ occidua, & meridionali, inter Landavúm ad ortum 44. & Meneviam ad occasum 25. mill. dissita, urbs primaria, & regionis conventus juridicus.

¶ Maridunum, *Caermarden*, urbs est Walliæ meridionalis, Comitatus Maridunensis caput, in Anglia, ad Tobium fluvium, 6. milliaribus Anglicis ab ora maris Virginii in Boream. 35. mill. pass. distat à Menevia in ortum, & 24. à Penbrochia. *Vib. seq.*

¶ Marigalanta, *Marigalante*, insula Americæ septentrionalis, & una ex Antillis, in mari Boreali, in ditione Francorum à paucis annis, cum arce. 6. leucis distat à Guadalupia insula in austrum, & 10. à Dominica insula in Boream; estque fertilis admodum.

¶ Marimatha, Arabiæ felicis oppidum, teste Ptolemæo.

Plin. Marinessus pagus fuit Mysiæ, sive Hellesponti, in quo Sibylla Hellespontiaca nata est temporibus Solonis. & Cyri, ut Lactantius Firmianus auctor est.

Mariniane, Marinianæ libro Notitiæ, Marciana castra Marcellino, ut videtur aliquibus, sed falluntur; *Ptol.* nam Marinianæ sunt oppidum Pannoniæ inferioris, a Mursa 48. mill. pass. in occ. apud Anton.

¶ Marinianæ, oppidum est Hungariæ, ad Dravum fluvium; nuncque Kemin *Salon* dicitur, 10. milliaribus a Quinque Ecclesiis in Africum. *Lact.*

Marinum, S. *Marina*, oppidum Galliæ Togatæ, in territorio Ariminensi, ab Arimino 10. mill. pass. in austrum: quod oppidum liberum est.

¶ Marinum, seu Fanum S. Marini, *S. Marino*, uppidum est Italiæ. in monte aspero, inter Rumandiolam & *Ant.* Ducatum Vrbinatensem, via. 4. mill. pass. ab Arimino fluvio. Caput est Reipublicæ parvæ, vulgò *la Republica di S. Marino*, sub qua sunt duodecim pagi seu villæ in vicinis. 22. milliaribus distat a Pisauro in occasum, *Strab.* & 5. a Pano S. Leonis in Cæciam. Dicitur ab aliis Acer mons.

Marinum alterum, *Roccha di Val di Marino*, teste Ortelio, oppidum Venetiæ, in Marchia, & agro Tarvisino.

Marinus lacus, *Lago di Orbitello*, lacus Thusciæ, apud Cosam urbem excisam, & Vrbatellum oppidum, Portui Herculis ad 2. mill. pass. vicinum.

Marionis, *Lunenburg*, teste Petro Appiano in conjectura, Luneburgum, ubi luna, ex antiqua gentis tra- *Strab.* ditione, colebatur, urbs Germaniæ non obscura, ad Albim fluvium, in Saxonia, Duci suo parens, inter Bronsvicum 13. & Lubecum 12. leucis, ab Hamburgo 7. Ibi ingens salis proventus.

Ptol. ¶ Marionis, urbs Vindilorum, teste Cluverio, est Hamburgum, urbs ampla, & emporium celebre, ad Albim fluvium, in Saxonia inferiori. Vide Hamburgum.

Marionis altera, urbs Germaniæ, in ora, quæ variè indigitatur: à Villanovano *Sherir*, ab Althamero *Sunde*, *Steph.* urbs Pomeranium, inter Bardum ad occasum, & Grypsualdum in ortum 4. leucis, Ortelio *Lubeck*. Vide Lubecum. Illud certum, hanc priori finitimam esse, paulò *Strab.* Borealiorem, & orientaliorem apud Ptolemæum.

¶ Marionis altera, ubis Germaniæ, in ora maris Svevici. Nunc testibus Cluverio, Sansone, & Brietio, est Wismaria, *wismar*, urbs munita, cum portu capaci & arce, in Ducatu Megapolitano, sub dominio Svecorum. Vide Wismaria.

Maris, lacus Thraciæ, in finibus Ciconum, apud Maroneam urbem, *Lago di Maregna*. *Ptol.*

Marisus, Maros Tacito, & posterioribus Marysius, *Maros* Hungaricè, & *Marisch*, vel *Marisch* Germanis, fluvius Daciæ, per Transylvaniam in Tibiscum influens, ac Albam Juliam alluens. Maris Herodoto dici videtur.

¶ Marisus fluvius, *Marons* incolis, & *Marisch* Germanis, oritur ex monte Carpatho in Transylvania, su- *Plin.* pra oppidum Novummercatum, deinde Albam Juliam, *Mel.* Lippam, & alias urbes Transylvaniæ rigans, uti & *Ptol.* Chonadium Hungariæ, ibi paulò infra Tibisco miscetur juxta Singidavam.

Marithæ, *Marsimos* ex tabulis Geographicis recentibus, montes Arabiæ felicis, in ora australi, haud procul à littore, & ortu Laris fluvii, qui Masitha numero plurali vocantur à Ptolemæo.

Maritima, *Martegue*, teste Joanne Poldo, oppidum Galliæ Narbonensis, in ora Provinciæ, inter Massiliam 6. & Arelatum 8. leucis, a Massilia 100. stadiis, apud Strabonem. Est & Maritima insula Siciliæ, ab Anto- *Ptol.* nino memorata apud Drepanum urbem, *Maretamo* vulgò. Vide Hiera, & Phorbantia. Melle abundat.

¶ Maritima, *Martegues*, seu *l'Isle de Martegues*, oppidum est celebre Provinciæ. Principatus titulo clarum, in insula parva, ad ostia Astromelæ stagni, ubi in Mediterraneum mare se exonerat. Portu gaudet capaci; & hinc nautæ peritissimi, vulgò *les Marteganu* dicti. Distat 5. leuc. à Massilia in circium, & 9. ab Arelate in Eurum.

Maritimæ Alpes, quæ & littoreæ, quòd à litturali ora ortum habeant, *Le Montagne di Tenda*, montes Li- *Ptol.* guriæ, quibus illa à Gallia Narbonensi discreta est, à quibus Apenninus mons incipit.

¶ Maritimæ Alpes extenduntur à mari Mediterraneo ad montem Argentarium, in limite Delphinatus, seu etiam ad montem Vesulum, ut multi credunt, inter partem Liguriæ, Comitatum Tendæ, & Marchionatum *Plin.* Salutiarum ad ortum, & Comitatum Niceæ, Galliæ *Steph.* Narbonensis partem ad occasum. Earum partes sunt montes *Col de l'Argentiere*, *Col della Fenestra*, & *Col de Tende* dicti, uti mons Acema.

Maritimæ stationes, *Saline* Marmolio, & Molctio, locus Cyrenaicæ, apud Syrtim magnam, in Africæ confinio, inter Drepanum promontorium, & Diarrhœam oppidum.

Marium, *Pasilipotamo*, teste Thoma Porcatio, oppidum Cypri, in ora Boreali, olim Arsinoe apud Steph. dictum, Marii apud Catullum, ubi carm. 37. ait:

Qua sanctum Idalium, Uriosque apertos.

¶ Marius, oppidum Laconiæ, in Peloponneso, teste Pausania.

¶ Marsa, *Marle*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia, ad amnem Serram; in Tirascia tractu. 3. leucis distat à Gusia in meridiem, & 4. a Lauduno in Cæciam; estque satis cultum.

¶ Marma, Arabiæ felicis urbs, in Rubro littore Plinio, Phœniciæ quoque urbs apud Stephanum.

¶ Marmara, Syriæ aut Euphratensis urbs libro Notitiarum.

Marmarica, regio Africæ, inter Cyrenaicam ad occasum & Aegyptum ad ortum, nunc *Barcha*, olim Mareotis Libia, teste Plinio, introrsum ubi Libya deser- *Ptol.* ta patens: cujus urbes in ora quondam claræ, Chersonesus magna, & Paratonium. Populi Marmaridæ Straboni, Barcitæ Ptolemæo, Barcæi Virgilio. Hinc Marmaricus nomen gentis. Claudianus libro. 2. in Eutropium:

Marmaricus claris violatur cædibus Hammon.

Silius libro 14.

Cuspide Marmarides Syrtes: pars sabuatas unda.

Hos

Hos populos Solinus ſerpentes incantare ſcribit. In Marmarica elephantes gignuntur, teſte Sidonio, ſicuti & in Aethiopia, & in Mauritania Tingitana, teſte Plinio.

¶ Marmarica regio fuit parva Africæ, inter Libyam exteriorem ad ortum & Cyrenaicam ad occaſum; eratque pars Libyæ veræ, nunc autem regni Barcæ, ſub dominio Turcarum. Terminatur à meridie deſerto Barcæ, & à ſeptentrione mari Mediterraneo; ſed in illa regione vix ſunt aliquot oppidula alicujus momenti in ora littorali.

¶ Marnia, quæ & Mernia quibuſdam, *Mernis*, provincia eſt Borealis Scotiæ, in ora maris Germanici, inter Marriam ad ſeptentrionem, & Anguſiam ad occaſum. Ibi tantùm caſtrum Dunotyrum in ora.

Marobudum, *Budweiſſ*, teſte Lazio, urbs Germaniæ, in Bohemia, apud Multaviam fluvium, à Taboria 6. leucis in occaſum, à Praga 15. in auſtrum. Alius eſt ipſa Praga.

Ptol. ¶ Marobudum, ſeu Marobodi, Regis, teſtibus Aventino, Sanſone, & Bertio, eſt Praga, *Prague*, urbs Bohemiæ caput, ampla & Archiepiſcopalis, ad Multaviam amnem. Vide Praga.

¶ Marocanum, ſeu Marochum Regnum, *Royaume de Maroc*, regnum amplum Africæ, in Barbaria regione, juxta Oceanum Atlanticum, qui ei ineſt ad occaſum, uti regnum Fezzæ ad Boream, Segelmeſſa, Tafileta, & Darrha regiones Biledulgeridiæ ad ortum, uti & Tenſiſta regio ad auſtrum, & ſæpiſſimè unitum fuit Regno Fezzæ, ut nunc etiam & unitum à paucis menſibus, ſub eodem Principe Rege Tafiletæ. Ejus provinciæ ſunt ſeptem, nempè Suſa, *Sus*, Hea, *Hea*, Guaula, *Guzula*, Marochia, *Maroc*, Teldeſa, *Teldes*, ſeu *Tedles*, Haſcora, *Haſcora*, & Ducala, *Ducala*; ſed Marochia, et quæ in occaſum tendunt ſunt admodum fertiles & cultæ.

¶ Marochia, *Maroc*, provincia regni Marocani præcipua, in mediterraneis. Habet ad Boream Haſcoram provinciam, ad occaſum Heam provinciam, ad auſtrum Guzulam, & ab oriente Darrham regionem. Ejus præcipua eſt Marochium, totius regni primaria,

(*Regni Marochii urbes præcipuæ*:
Agades, *ſeu fanum S. Crucis*; Agades, *ſeu* Santa Cruz.
Azafia, Afafi.
Azamorum, Azamor.
Elmadina, Elmadine.
Marochium, Maroch.
Mazaganum, Mazagan.
Meſſa. Meſſa.
Tagavoſtum. Tagavoſt.
Tarodantum, Tarudante.
Tedneſta, Tedneſt.
Teſza. Teſza.
Tejeuta, Tejeut.)

¶ Marochium, *Maroc*, Hiſpanis *Marruecos*, & Italis *Marocho*, urbs Africæ, olim epiſcopalis, ſed regia, & civitas ampliſſima, ad amnem Niſſim, cum palatio ſuperbiſſimo in regno Marochio, ſed a paucis annis valdè imminuta eſt, & deficit in dies propter bella. Diſtat 160. mill. paſſ. ab ora maris Atlantici, & 90. a confinio regni Fezzæ. Creditur Bocanum Hemerum antiquorum. Vide ibi. *Paull.*

Marojalicæ, Marajolicæ thermæ Auſonio, *Bagneres*, ut aliquibus videtur, oppidum & thermæ Aquitaniæ, apud Montis Appenini radices, à Convenis 5. leucis in Eurum diſtans. De quibus Paulinus in epiſtula 3.

Cumque Marojalicis tua prodigis otia thermis.

¶ Marojalicæ thermæ ſunt ad radices montium Pyrenæorum, 5. leucis ſupra Lugdunum Convenarum in meridiem, & in ipſo limite Aragoniæ. *Plin.*

Ptol. Maronea, Maronia Melæ, Iſmaros Homero, teſte Heſychio, & priùs Ortagurea, teſte Plinio, *Marogna* Sophiano & aliis, archiepiſcopalis Thraciæ, in ora, apud oſtia Hebri, ad Scœnum fluvium, Aeno finitima, vino celebris. Populi Cicones. Hinc Maroneus nomen gentis. Tibullus libro 4. elegia 1.

Nilla Maroneo fœdatas lumina Baccho.

Ptol. Maronias, Marunia Divo Hieronymo, *Marat*, teſte Bellonio & aliis, *Marona*, urbs Syriæ, ab Antiochia 30. mill. paſſ. in ortum, & ab Emiſſa & Hierapoli ſupra 40. licèt apud Ptolemæum ſitus non congruat, multò ab Antiochia remotior, in Chalcidica regione. Unde Maronitæ hæretici dicti.

¶ Maronias aliis urbs eſt Syriæ, in Palmyrene, 30. mill. paſſ. à Palmyra in Boream Chalcidem versùs, à qua 50. mill. diſtat in Eurum, uti & 80. ab Antiochia.

¶ Maronitæ populi ſunt Palæſtinæ, ſeu Terræ Sanctæ, in monte Libano, Catholici omnes & Eccleſiæ Romanæ addicti. Habent aliquot Epiſcopos & Archiepiſcopos à Sancta Sede approbatos.

Marpeſa, & Marpeſſa, mons Pari Inſulæ, ſaxoſus, Marpeſſus Stephano. Hinc Marpeſius nomen gentis, ut Marpeſia cautes. Virgil. lib. 6. Æneidos: *Vib. Seq. Steph.*

Quam ſi dura ſilex, aut ſtet Marpeſia cautes.

Marpeſſus oppidum fuit Myſiæ, apud Idam montem, in agro Trojano, circa Gergithum oppidum, ad Ladunem fluvium, unde ortum habuit Sibylla Helleſpontica, teſte Lactantio Firmiano, à Troade 30. mill. paſſ. *Pauſ. Lact.*

Mart. Marpurgum, quaſi Martiſburgum, urbs & accademia Haſſiæ clariſſima. Vide Amalia, Lib. 5. Itiner.

Marpurgum hinc petitur, muſis ubi cura ſacravit
Principis egregia clara Lycæa ſcholæ.

¶ Marpurgum, *Marpurg*, urbs eſt Germaniæ, in Landgraviatu Haſſiæ, ad Lanum fluvium, cum arce munita & accademia celebri. Aliàs principes habuit proprios, nunc ſubeſt Principi Haſſo Caſſelano 11. leucis diſtat à Francofurto ad Mœnum in ſeptentrionem, & 12. à Caſſela in Africum. Vide Mattiacum.

Marraſium, *Marazu* ex tabulis recentibus, urbs Perſidis mediterranea, olim clara, Perſepoli & Arbuæ finitima. *Ptol.*

Marria, quæ & Marula, & Mernia, regio eſt Scotiæ, in ora ad ortum: cujus urbs primaria eſt Aberdonia. Hujus regionis populi apud Tacitum Horeſti dicti putantur.

¶ Marriche, Parthiæ oppidum, teſte Ptolemæo.

Marrucini, * Maruceni Ptolemæo, populi Italiæ, oram maris Hadriatici attingentes, inter Prægutios, ad occaſum & Frentanos ad ortum, in Aprutio; quorum caput eſt Teata urbs. Silius libro 8. *Plin. Liv.*

Marrucina ſimul Frentanis æmula pubes.

¶ * In manuſcripto Seldeni habet penultimam cum i.

¶ Marrucini populi fuere ſub Samnitibus, inter Veſtinos ad occaſum & Frentanos ad ortum, propè Aternum fluvium, ubi nunc pars occidentalis Aprutii citerioris.

Marruvium, Marrubium Virgilio, *Marno*, teſte Leandro oppidum olim, nunc pagus exiguus Latii, in finibus Marſorum, ad Fucinum lacum, à Septem aquis 40. ſtadiis, teſte Dionyſio Halicarnaſſeo diſtans, Populi Marruvii Plinio. Hinc Marrubius nomen gentis, Virgilius libro 7. Æneidos: *Strab. Holſten.*

Quin & Marrubia venit de gente ſacerdos.

Silius libro 8.

Marruvium veteris celebratum nomine Marri
Urbibus eſt illis caput.

¶ Marruvium, ſeu Marrubium, nunc eſt *Morea*, caſtrum Aprutii ulterioris, propè Lirim fluvium, 5. mill. à Lacu Fucino, & paulò minùs à limite ditionis Pontificiæ, teſtibus Magno, Cluverio, & aliis.

Marſaci, populi Germaniæ.

¶ Marſalium, *Marſal*, oppidum Lotharingiæ parvum, ſed probè munitum, ad Sellam amnem, ſub dominio Francorum ab aliquot annis. Vix una leuca diſtat à Mojeonico in ortum, & 5. à Nanceio; eſtque intra paludes.

Marſatii, populi Germaniæ Inferioris, in Batavis, quorum pagus *Marſen*, apud Trajectum urbem. *Tac.*

Marſi populi, & urbs (quæ Valeria etiam dicta eſt) Latii, ad lacum Fucinum, excifa, ſive aquis abſorpta, *Marsi* adhuc dicta, epiſcopalis, apud Piſcinam oppidum, ubi Epiſcopus moratur & Celani oppido vicina ad 3. mill. paſſ. Marſi porrò ſic à Marſo Circes filio dicti & edocti in veneficiis, & incantationibus ſerpentum, teſte Solino: Marſi quoque apud Herodotum lib. 4. populi ſunt Scithiæ Europææ. Hinc Marſus & Marſicus nomen gentis. Virg. lib. 7. *Plin. Caſ. Strab. Plin. & al.*

Somniferi, & Marſis quæſita in montibus herba.

Silius libro 8.

Hebbellare pares norant; ac Marſica pubes.

¶ Marſi populi fuere Italiæ, ſub Samnitibus, ubi nunc pars Aprutii ulterioris, juxta lacum Fucinum, in regno Neapolitano & in limite ditionis Pontificiæ. Nomen adhuc durat regiunculæ, vulgò *Ducato de Marſi*, quia Ducatus titulo inſignita eſt, gentis Columnæ. Sunt & Marſi Tacito populi Germaniæ.

¶ Mar-

¶ Marsi populi Germaniæ, teste Ortelio, fuere, ubi nunc Tuventia, tractus Transisalaniæ provinciæ Belgii, & eorum vestigium manet in oppido *Oetmarsen* dicto.

Prov. Rom. Marsicuno, *Marsico*, urbs Lucaniæ episcopalis, sub Salernitano Archiepiscopo, inde supra 50. mill. pass. in Cæciam, a Potentia 12. licèt alius sub Archiepiscopo Beneventano, unde multo magis recedit. Est autem geminum, novum, & vetus, & 6. mill. pass. alterum ab altero distans.

¶ Marsicum, *Marsico vetere*, urbs Lucaniæ, ad Aciris fluvium, nunc in provincia Basilicata, in limite Principatus citerioris. Distat 50. a Salerno in Eurum, & 18. a mari Tyrrheno. Sensim deficit; & a paucis habitatur. Marsicum novum distat 8. mill. à vetere in Circium, juxta fontes Aciris, in Principatu citeriori, & ad radices Apennini; estque urbs satis culta.

¶ Marsippus, Phœniciæ oppidum, teste Stephano.

¶ Marsonica, Pannoniæ inferioris urbs, teste Ptol.

Strab. Polib. Marsya oppidum erat Syriæ, in angustiis Libani, & Antilibani montium, ubi calamus aromaticus provenit.

¶ Marsyaba, Rhamanitarum urbs, in Arabia felici videtur apud Strabonem.

Xenop. Strab. Marsyas, fluvius Phrygiæ magnæ, haud procul à Mæandro oriens, in quem apud Celænas & Apameam urbem, quam circumfluit, excurrit: a Marsya ibi ab Apolline decorato, ut Poetæ fabulantur, dictus. De quo Ovidius libro 6. Metamorph.

Marsya nomen habet, Phrygia liquidissimus amnis.

Marsyas alter Plinio fluvius Syriæ, in Euphratem apud Samosata labens, & alius in Cœlesyria.

Lib. Colon. Marta, & Martana civitas, urbs Vmbriæ olim episcopalis, excisa, locus S. *Maria de Pantano*, Abbatia nunc, a Tuderto ad 5. mill. pass. distans Narniam versus.

¶ Martabanum, *Martaban*, urbs Indiæ Vlterioris, in ora sinus Gangetici, cum portu commodo, sub dominio Regis Peguani. Malè habita fuit ante aliquot annos, habuitque alias Reges proprios.

¶ Martellum, *Martel*, urbs Galliæ, in Cadurcensi provincia, prope Duranium fluvium, in colle, in confinio Lemovicensi, & in Vicecomitatu Tutelensi. 6. leucis distat à Sarlato in ortum, & totidem a Tutela in meridiem.

Ioann. Martena, & Marcena, ut alii legunt, *Marghurg*, oppidum Pannoniæ superioris, in Stiria, a Pœtovione 4. leucis in occasum, ad fluvium Dravum.

Ant. Martha, fluvius Hetruriæ, cum oppido cognomine, ad lacum Volsinium, unde is egreditur, à monte Physcone ad 4. mill. pass. in occasum, à Viterbio 12. Fluvius vero, qui etiam cum oppido *Marta* dicitur, per Tuscaniam urbem, cujus mœnia radit, in mare Tyrrhenum apud Cornetum urbem defertur.

¶ Marthama, Africæ propriæ urbs, teste Appiano.

¶ Marthula, Ponti Cappadocici oppidum, teste Ptolemæo.

Vet. Inf. Martia, & Martiana colonia. Vide Marcia, utroque enim modo legitur.

Vit. Plin. Martia aqua, una ex aquis urbis Romæ, cæteris clarior, & salubrior ad potandum, ex lacu Fucino Romam perducta ab Anco Martio Rege, cujus aquæ ductus in via Tiburtina adhuc ea parte conspicitur. De qua Tibullus libro 3. elegia 6.

Temperet annosum Martia lympha merum.

Mattiana palus. Vide Mantiana.

Ptol. Amm. Martiana sylva, *Schvvartzvvaldt*. id est, sylva nigra, teste Peucero cum aliis, pars sylvæ Hercyniæ, in Svevia; inter Rhenum & Nicrum fluvium, in qua Marchia Badensis, plura oppida, & monasteria sunt.

¶ Martiana sylva, *la Forest Noire* Gallis, est in Svevia, versus Abnobam montem & fontes Danubii & Nicri, inter Ducatum wirtembergensem ad ortum & Brisgaviam ad occasum, in longum protensa a meridie in Boream, nempe ab urbibus Seckinga & Rhænofelda Ortnaviam usque & Marchionatum Badensem majorem.

Martianæ, *Marchienaes*, pagus Belgii, cum cœnobio, in Hannonia, apud Artesiæ & Flandriæ confinia, ad Scarpum fluvium, inter Duacum & Fanum S. Amandi 3. leucis.

¶ Martianæ, *Marchiennes*, pagus est Comitatus Flandriæ, in territorio Duacensi, ad Scarpam, & in ipso limite Hannoniæ. Subest Gallis ab anno 1667. 5. leucis

Trele. & Z. f. distat a Duaco in ortum.

Martianopolis, *Martinopoli*, urbs Thraciæ, seu Mysiæ inferioris, in confinio, in ora, inter Anchialum & Odessum, inde 50. & hinc 18. mill. pass. ex Itinerario Antonini; ad Euxinum mare.

¶ Martianopolis urbs, *Marcianopoli*, nunc quoque celebris est civitas Bulgaris, *Preslavv* dicta, quasi civitas illustris, & eam Turcæ Constantinopolim veterem vocant.

¶ Martianus ager, *pais de Marsan*, regiuncula Galliæ, in Aquitania, & in Vasconia, ubi oppidum præcipuum Mons Martiani. Pars est Condomensis tractus, inter Vazatensem provinciam ad septentrionem, & Vasconiam propriam ad meridiem.

¶ Martinica, *la Martinique*, & antiquis accolis, *Madanina*, insula Americæ septentrionalis, una ex Antillis insulis, & ex præcipuis illius tractus. Ab anno 1635. paret Francis, qui in ea multas habent colonias & arces; estque valde fertilis & culta, habens in circuitu 45. leucas circiter.

¶ Martini Evasii insula, *Isla de Martin Vaz*, insula Africæ, in mari Æthiopico, versus promontorium bonæ Spei, a Lusitanis detecta & sic dicta. Tota montuosa est, et incolis caret.

¶ Martinopolis, *Tours*, sic dicta fuit Cæsarodunum Turonum, urbs Galliæ, a Divo Martino hujus loci Antistite, quem majores nostri sic venerati sunt, ut à die ejus obitus, qui contigit 11. Novem. anno 402. seriem annorum numerarint. Vide Turones & Cæsarodunum.

Martiropolis, sive Martyropolis, *Meersburg*, vel *Mersburg*, urbs episcopalis Germaniæ, in Misnia, ad Salam fluvium, in Saxonia Thuringiæque confinio, a Lipsia 3. leucis Hallam versus distans, sub Archiepiscopo Magdeburgensi, Naumburgo propinqua, inde 3. in Boream, & Cæciam. Martisburgum ab aliis appellatur; sed hoc nomen est & Marpurgi, urbis Hassiæ. (*Dicitur etiam Mersoburgum.*) *Othon. Fr. f.*

Martis castra, *Maretha*, teste Lazio, oppidum Pannoniæ inferioris; in Hungaria, apud Savum fluvium, haud procul à Sirmio.

¶ Martoranum, *Martorano*, urbs parva Regni Neapolitani, in Calabria citeriori, episcopalis sub Archiepiscopo Consentino. Vix 8. milliaribus distat ab ora maris Tyrrheni in ortum. Olim Mamertium dicta fuit. Sedet ad Sabatum amnem, in limite Calabriæ ulterioris, & 24. mill. a Cosentia. A paucis habitata, deficit in dies.

¶ Martorelium, *Martorel* oppidum Hispaniæ, in Catalonia provincia, ad Rubricatum fluvium, ubi recipit Noiam. 7. leuc. Hispanicis distat à Barcinone in Circium, & 5. a Manresa in meridiem.

Martulana urbs, *S. Britio*, nunc castrum Vmbriæ, in Spoletino territorio, a Spoletio 4. mill. pass. olim urbs episcopalis, ubi S. Britius Episcopus fuisse traditur, nisi sit Martana urbs excisa in agro Tudertano, ubi etiam legitur S. Britius Episcopus fuisse. Martulani montes Plinio. *Mart. Rom.*

¶ Martulana, seu Martula, & Martana, urbs olim Italiæ, in Vmbria, in qua S. Britius primus Episcopus Spoletanus sibi sedem Episcopalem constituerat. Hodie diruta est, in finibus Tuderti, et Aquæ Spartæ, ubi dicitur *S. Maria in Pantano*, quinque milliaribus a Tuderto, teste Vghello.

Martyropolis, *Miepherkin*, teste Joanne Lydo, et aliis *Magarekin*, urbs Armeniæ majoris, ad Nymphium fluvium, in Mesopotamiæ confinio, sive è contra, episcopalis, sub Archiepiscopo Amidensi, inde 80. stadiis in Boream. *Prsco.*

Marubium, *Maragio* vel *Maraggio*, oppidum Salentinorum, apud oram littoream sinus Tarentini, a Tarento 15. mill. pass. in ortum Gallipolim versùs. *Trad. Antiq.*

Marucini, populi Italiæ. Vide Marrucini.

¶ Marus, fluvius Germaniæ. Vide Morovus.

¶ Maruvinus, *Marvvynes*, fluvius Americæ meridionalis, in Guajana regione. Fontes habet versùs lacum Parimum, et quam plurimis auctus fluviis, in Oceanum Borealem se exonerat. *Strab.*

Maruvium, Maruvii Plinio. Vide Marruvium.

Marsylos, fluvius. Vide Marsyas.

Malaci, populi Germaniæ inferioris, in Belgio, quorum oppidum *Masyck* ad Mosam fluvium, inter Trajectum ad austrum 4. et Ruremondam ad Boream 3. leucis. Sunt qui putent Marsatios esse Plinio; sed horum pagus *Marsen* dicitur, apud Trajectum inferius, 2. leuca inde distans teste Ortelio. *Tac.*

¶ Ma-

¶ Masaci, seu, & meliùs, Marsatii, populi suere Germaniæ inferioris, inte Usipetes ad ortum & Caninefates ad occasum, seu inter sinum Austrinum ad septentrionem & Rhenum ad meridiem, ubi nunc Veluvia tractus Gueldriæ inferioris.

Plin. Masada, Moasada Straboni, Masada Iosepho, *Massa*, teste Pineto, oppidum Palæstinæ, apud Asphaltitem lacum.

Liv. Masæsyli, populi Mauritaniæ Cæsariensis, Vide Massesyli.

Ptol. *Bibl.* Masaloth, pagus Gallilææ, qui & Arbela numero plurali. Cujus loci in libro Machabæorum fit mentio.

¶ Masanorada, Cariæ oppidum, in Asia minori, teste Stephano. Hujus memoria quoque extat in Titi Imperatoris nummo.

¶ Masbacta, *Masbatte*, insula maris Indici, & una ex Philippinis, inter Manillam ad septentr. & Cebuam ad meridiem, sub dominio Hispan.

Ptol. Masburgi, *Burgos*, teste Tarapha, urbs Hispaniæ Tarraconensis, Castellæ veteris caput & regia, quæ & Bravum Ptolemæo, à Toleto in medio Hispaniæ 51. leucis in Boream, quot ferè à Cæsaraugusta in occasum. Sed Burgi urbs recens est, teste Ioanne Mariana, anno salutis 905. ædificata, posteàque anno 1075. Alphonso VI. Rege, ab Urbano II. Pontifice Maximo episcopalis, loco Aucæ urbis exeisæ, sub Archiepiscopo Tarraconensi effecta, ac demùm à Gregorio XIII. sub Philippo II. Rege Catholico Archiepiscopalis facta.

¶ Masburgi, seu Bravum, urbs fuit Murbogiorum, nunc castellæ veteris caput, *Burgos* Hispania, *Bourgues* Gallis, ad Arlanzam amnem. Crevit ex ruinis Aucæ, à qua 15. mill. pass. distat. Castrum habet natura munitum. 35. leuci Hispanicis distat a Madrito in septentrionem, 42. a Cæsaraugusta in occasum, & 55. à Pincia in Cæciam.

¶ Mascalatum, *Mascalat*, urbs Arabiæ felicia, vix 60. milliar. ab ora sinus Persici in austrum, Sansone teste, estque caput regni cognominis.

¶ Mascatum, *Mascate*, urbs & emporium Arabiæ felicis, in ora sinus Armuziani, cum portu commodo & arce munita, anteà sub dominio Lusitanorum, qui ab ea ejecti sunt paucis abhinc annis. 220. mill. pass. distat ab Armuzia in Eurum.

¶ Mascotus, Lybiæ urbs, teste Stephano ex Hecateo.

¶ Masenla, Numidiæ urbs Antonino & D. August.

Ptol. Masdoranus, *Chitelinr*, teste Castaldo, mons Asiæ ingens, inter Parthiam & Ariam. Incolæ Masdorani.

¶ Masta, *Masfa*, urbs est Arabiæ felicis, regni cognominis caput, in mediterraneis, & ferè 300. mill. pass. ab Armuzia in meridiem, uti 200. à Mascato in occasum. Forsan aliàs Maspha dicta fuit.

Ptol. * Masicytus, Massycites Plinio, mons Asiæ, in ora littorea, inter Lyciam ad occasum & Pamphyliam ad ortum, illas separans; qui Climax Straboni dicitur, Crago vicinus; (* *Map vmi* secundum manuscriptum Seldeni.)

Masium & Masius, mons Mesopotamiæ, inter Nisibim et Tigranocertam, ut scribit Ortelius, cum Strabo illum proximum & contiguum Niphati monti faciat, Nisibi urbi imminet.

Strab. *Ptol.* ¶ Masium, seu Mazius, mons est Asiæ, et Tauri pars, inter Armeniam maiorem ad Boream et Mesopotamiam, ad meridiem; extenditurque à Samosatha propè Euphratem Amidam usque, ad Tigrim fluvium, à quo tantùm separatur à Niphate monte.

¶ Masonis monasterium, *Masmunster*, oppidum Germ. in Sundgovia regione, sub dominio Regis Franciæ pace monasteriensi. Sedet ad radices Vogesi montis, et in limite Alsatiæ, 12. mill. pass. à Mulhusia in occas. uti et 22. à Basilea, juxta Tolderum amnem.

¶ Masovia, seu Mazovia, *Masovie*, provincia regni Poloniæ. Aliàs Duces habuit proprios, & nunc persæpe Rex Poloniæ in ea commoratur, nempè in urbe Warsavia ejus primaria. Terminatur ab oriente Lithuania & Polesia provinciis, a septentrione Prussia, ab occidente Polonia maiori, & à meridiem minori Polonia. Eius urbes sunt Warsavia, *Warsovie*, Plocum, *Plocsko*, & Czerckum, *Czersko*. Polachia provincia ad ortum ei etiam aliquando annexa fuit, ubi urbes Bielka, *Bielsk*, Augustavia, *Augustovv*, Tikoczinum, *Tikoczin*, & Drogicina, *Drogicin*. Masovia autem Poloniæ sese subiecerat sub Casimiro magno; sed tamen habuit Duces suos ad annum 1526. quo regno Poloniæ in perpetuum unita fuit.

Bibl. Maspha, oppidum Palestinæ geminum, vetus & novum; in medio quorum est Lapis adjutorii. De eo mentio in libro Machabæorum.

¶ Maspha, Palæstinæ urbs, duplex: una in Tribu Beniamin, quæ Masphat & Mesphe dicta: altera, quæ Masphe, urbs fuit Tribus Gad.

Ptol. Massa, Masatat Plinio, *Masat* adbuc in tabulis recentibus, fluvius Libyæ interioris, in ora occidentali, apud Solventia promontorium, in Oceanum Atlanticum labens.

Amm. Massa Veternensis cognominata, *Massa*, urbs Tusciæ episc. sub Archiep. Senensi, inde 40. mill. pass. Populonium versùs 20. cui in episcopali sede successit. Est & Massa cognomine Lubrensis, urbs episcopalis Picentinorum sub Archiepiscopo Surrentino, inde 4. mill. pass. apud promontorium Minervæ, Contra Capreas, à Neapoli 30. mill. Massa item Manliana, urbs Sabinorum cujus meminit S. Damasus in vita S. Sylvestri. Vide Manliana. Massa item, Carraræ cognomine, oppidum insigne, proprio parens Principi, apud Lunam urbem Hetruriæ, à Sarzana 7. mill. pass. in ortum.

¶ Masa, quæ Massa Carraræ etiam dicitur, *Massa*, oppidum est cultum & amplum Hetruriæ, in Lunegiana regiuncula, nuper Ducatus titulo decoratum sub dominio proprii Ducis è gente *Cibo*, 12. milliar. distat à Sarzana in ortum, & 3. ab ora maris Tyrrheni. Ejus Dux est etiam Princeps Carraræ.

¶ Masa, quæ & Masa Lubrensia, *Massa di Sorrento*, urbs est in provincia terræ Laboris, in regno Neap. Principatus titulo clara, sed parva admodum, in ora sinus Neapol. 4. mill. à Surrento in Africum Capreas versùs, & 200. à Neapoli.

¶ Masa Veternensia urbs est parva Thusciæ, in territorio Senensi, 35. mill. pass. à Senis in Africum Populonium versùs, a quo 18. mill. distat. Est in colle, & sub dominio magni Ducis Hetruriæ. Illic natum Constantium Gallum Imperatorem scribit Onuphriu .

Strab. *Dion.* *Amm.* *& al.* Masagetæ, populi Sarmatiæ Europææ, juxta Euxinum mare & paludem Mæoticam incolentes, qui & Alani, quasi graves Getæ; Masa enim apud Scythas grave significat, teste Divo Isidoro libro de orig. 9. Vide Messagetæ. Horum meminit Claudianus & alii.

Massageta truces, duro gens aspera bello.

Solem pro Deo colebant, & senes concisos edebant.

¶ Masagetæ erant populi Scythiæ intra Imaum, inter Iaxartas, & Alanoscythas, ubi nunc pars australis Tartariæ desertæ, versùs Zagatajam.

Ptol. *Masalia*, *Masano*, teste Pineto, fluvius Cretæ, in ora Australi, inter Phœnicen, & Psychium oppida proxima fluens. Aliis *Massoro*.

Polyb. Masaliotieum, *Gras de Passon*, teste Ortelio, ostium Rhodani fluvii maximum, in ortum Massiliam versùs spectans, & Maritimam oppidum.

¶ Maseranum, *Messerano*, oppidum Italiæ, in Pedemontio, sub dominio proprii Principis, è gente Ferrera Flisca, cum regiuncula adiacente parva admodum. 16. mill. distat ab Eporedia in ortum, & 23. à Vercellis in Circium; estque insertum in territorio Vercellensi. Ejus Princeps est sub clientela Summi Pontificis; et ei etiam adjacet Crepacorium, *Crevalcore*, oppidulum in illo tractu.

Plin. Masæsyli, populi Mauritaniæ Tingitanæ, Autololis, proximi, de quibus Dionysius:

Atque Masæsyli, nec non Massylia proles.

Vide Masyla.

Massia oppidum fuit Hispaniæ Bæticæ, apud Tartesios, ubi lateres siccati in aqua non merguntur, teste Plinio libro 35. cap. 14.

Massica, regio Bæticæ, Tartesiis opposita: cuius meminit Vitruvius.

Plin. Massici montis promontorium, *Monte Dragone*, teste Leandro, extremum montis Massici, apud Sinuessam urbem Campaniæ extinctam, inter Minturnas ad occasum et Vulturnum ad ortum 9. mill. pass.

¶ Massici montis promontorium aliàs in Campania, nunc in provincia Terræ Laboris. Nunc *Rocca di Mondragone* dicitur; estque in ora maris Tyrrheni, et medium inter ostia Liris, et Vulturni fluviorum.

Plin. *& al.* Massicus mons, *Monte Masso*, teste Falconio, mons Campaniæ, celebris vino Massicano, Falerno et Gauro junctus, inter Suessam, Calenum, et Sinuessam.

Hinc

Hinc Massicus etiam nomen gentis, ut vina Massica. Martialis libro 13. epist. 108.

De Sinuessanis venerunt Massica prelis.

¶ Massicus, mons aliàs Campaniæ, nunc provinciæ Terræ Laboris, in regno Neapolitano, *monte Marsico* diciturestque inter Minturnas & Calenum extensus, & versùs oram maris Tyrrheni, ut ego didici ab incolis, dum illas partes lustrarem. Dictus fuit etiam Falernus, quia Falernus ager erat ei conterminus. Ejus autem pars *Mondragone* dicitur ab incolis, versùs oram maris Tyrrheni.

Cæs. Strab. Plin. & al. Massilia, *marseille* Gallis, *Marsiglia* Italis, urbs Galliæ Narbonensis, præclara, in ora Provinciæ, & emporio celebris à Phœnicibus condita, una cum Emporiis in Hispania, episcopalis sub Archiepiscopo Arelatensi, inde 14. seu 15. leucis in ortum, & Eurum, ab Aquis Sextiis 5. in meridiem. Populi Massilienses. Martialis fumosa vina Massiliæ vocat libro 13. epist. 120.

Fumea Massilia ponere vina potes.

Massilienses olim non solùm literis, sed & moribus maximè claruerunt, uti apud Ciceronem in Oratione pro L. Flacco, & apud Strabonem videre est. Unde *Mores Massilienses* apud Plautum in Casina, de probatissimis, proverbialiter dicuntur. Iidem luxu notati sunt; unde *Massiliam navigas*, &, *E Massilia venisti*, apud Suidam de nimis cultis dicitur.

¶ Massiliæ specula, *Marseille veire*, vicus est Galliæ, in Provincia, & in ora maris Mediterranei, via 2. leucis à Massilia in ortum, ubi Pharus seu turris, è qua Massilienses animadvertunt naves proximè adventantes, ut ego pluries vidi. Sed non est *Marseille vieille*, ut quidam ineptè scripsere.

Liv. & al. Massyla oppidum Cyrenes fuit mediterraneum, apud Berenicen, & hortos Hesperidum sed apud Livium Massylia gens in Numidia ponitur. Populi Massyli, quos Plinius inter Capsitanos, & Getulos apud Libyæ deserta locat. Hinc Massylius nomen gentis, & Massylus. Virgilius lib. 4. Æneidos:

Hinc mihi massyla gentis monstrata sacerdos.

Et Silius libro 3.

Quin & Massyli fulgentia signa tulere.

Dion. Masyli, populi, & Masylia, regio Africæ apud Dionysium Afrum. Vide Massyli in Massyla.

Atque Masæsyli, nec non Masylia proles.

Ptol. Masta, *Graro*, teste Joanne Barosin, mons Aethiopiæ, sub Aegypto, in ora orientali, ultra Aequatorem, cum urbe cognomine.

Strab. Steph. Mastaura, *Mastaurobe*, teste Leunclavio, urbs Lydiæ, in Cariæ confinio, episcopalis sub Archiepiscopo Myrensi, numero plurali prolata; sic dicta, quod ibi taurus Rheæ Bacchi nutrici in sacrificio mactaretur. Populi Mastaurenses Plinio.

¶ Masthala, Arabiæ felicis urbs, teste Ptolemæo.

Mastramella, uti in codice emendatiore legitur, oppidum Galliæ Narbonensis maritimum. Vide Astromela, uti legitur etiam, & Maritima.

Ptol. & al. Mastusia, *Capo Grieco*, teste Nigro, & aliis, promontorium Cherronesi Thraciæ, in ora Australi, contra Sigeum promontorium Troadis, ab Atho monte Macedoniæ 163. mill. pass. in ortum recedens.

¶ Mastya, Milesiorum oppidum, in Paphlagonia, teste Plinio, inter Tejum, & Cromnam.

¶ Masulepatanum, *Masulepatan*, urbs & emporium Indiæ citerioris, in ora sinus Gangetici, & in regno Golcondæ, cum portu capaci valdè Europæis frequentato, ubi aliàs ara Lusitanorum.

¶ Matasa, *Maraya*, provincia Americæ meridionalis, juxta fluvium Amazonum, inter ostia Maderæ, & Tapaisæ fluminum, teste Petro Teseira.

Ptol. Matalla, Matallum Straboni, *Matalia*, & *Matala* hodie, oppidum olim, nunc pagus Cretæ, in ora Australi, inter Psychium oppidum ad occasum, & Leonem promontorium ad ortum, ad Electræ fluvii ostium. Sed Matalia habet codex Ptolemæi Græcus.

¶ Matania, *Matan*, insula Oceani Indici, & una ex Philippinis, inter Cebuam ad Boream, & Mindanoam ad austrum. Aliàs Regem habuit proprium, posteà paruit Hispanis; sed à paucis annis facta est iterùm sui juris.

¶ Matamanum, *Mataman*, regnum Africæ inferioris, in ora occidentali maris Æthiopici, inter Regnum Benguelæ ad Boream, & oram Cafrorum ad meridiem.

¶ Matatania, *pais de Matane*, regiuncula Africæ, in parte orientali Madagascariæ insulæ, propè oram litturalem, & Matatanum fluvium, ubi aliquot coloniæ Francorum à paucis annis.

Dion. Mateola, *Matera*, urbs archiepiscopalis Lucaniæ, in Apuliæ confinio, in valle, quam circumstant montes, inter Acherontiam ad occasum 18. & Tarentum ad ortum 36. mill. pass. Hodie idem Archiepiscopus est Acherontiæ, & Mateolæ. Populi Mateolani Plinio.

¶ Mateola, *Matera*, urbs Apuliæ Peucetiæ, in Lucaniæ confinio, nunc in provincia Hydruntina, ad amnem *Canapro*, in limite Basilicatæ. Deficit in dies 30. milliaribus distat ab Acherontia in ortum, totidem à Tarento in occasum, & 25. à Bario in meridiem.

¶ Materanum, *Materan*, seu & *Materam* quibusdam, urbs est ampla Indiæ. Javæ insulæ primaria, & regni cognominis caput, in parte Australi insulæ. Distat 100. leucis à Bantamo in ortum, Balambuanum versùs 120. sed 40. tantùm à Japara in meridiem. Regi Materani suberat alias tota Java insula; sed à multis annis regna quæ sunt in parte Boreali, ab eo defecerunt.

Vib. seq. Mathis sive Matis, *Matia* Castaldo, fluvius Macedoniæ, apud Dyrrachium fluens.

Matiana, regio Mediæ, apud fines Armeniæ, ubi Matiana, seu Mantiana palus.

Strab. Steph. ¶ Matica, *Matique*, provincia est regni Apalacitarum, in Florida regione Americæ septentrionalis, versùs Apalatæos montes, ubi aliquot coloniæ Anglorum à paucis annis, teste Bristochio.

Herod. Matieni, populi Asiæ, in Cappadocia, ad dextram Halys ripam incolentes. Sunt & populi Asiæ, Armeniis proximi; apud quos Euphrates fluvius montibus altis perstringitur, ut scribit Dionysius Afer:

Et fortis propè quos favit Mauros, Matieni:

Quos propè concludunt Euphratem collibus altis.

¶ Matilica, *Matelica*, oppidum Italiæ, in ditione Pontificia, & in Piceno, versùs montes. 9. mill. distat à Septempeda in occasum, & 7. à Fabriano in ortum, 17. autem ab Æsi in austrum. Hinc Matilicates populi dicti.

Plin. Matilicates, populi Piceni, quorum oppidum Matilica, *Matelica*, non obscurum, inter Septempedam urbem & Fabrianum oppidum ad 7. mill. pass. dissitum, paulò tamen à Septempeda remotius. De eo libro 3. Itiner.

Deinde vetus retinens ingressa Matilica nomen.

Plin. Matini populi Apuliæ, (non Calabriæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) in Lucaniæ confinio, ubi saltus Matini buxetis abundantes. De quibus Lucanus lib. 9.

Vulturis, & calidi lucent buxeta Matini.

Horatius libro 1. carm. ode 28.

Pulveris exigui propè littus parva Matinum.

Ptol. Matisa, *Marsagi*, pagus Corsicæ, à Bonifacio oppido littorali 9. mill. pass. in Boream, inter Moram, & Allinam.

Matiscona, *Mascon*, urbs Galliæ Celticæ, episcopalis sub Archiepiscopo Lugdunensi, ad Ararim fluvium, in Burgundiæ Ducatu, inter Lugdunum ad meridiem 9. & Cabilonum ad Boream 10. leucis.

Cæs. ¶ Matiscona seu Matiscon, *Mascon*, urbs Æduorum, in limite Segusianorum aliàs, nunc in Burgondiæ Ducatu, & in confinio Bressiæ provinciæ. Media est inter Cabillonum, & Lugdunum, 11. leucis utrinque distans; estque satis culta, in colle. Ab ea tractus adjacens dicitur *le Masconnois*, Matisconensis tractus.

Plin. Matium, *Candia*, teste Pineto, urbs archiepiscopalis Cretæ, in ora Boreali, primaria, & caput insulæ.

¶ Matium, *Candia* Italis, *Candie* Gallis, urbs Cretæ præcipua, archiepiscopalis, & permunita, Pineto, & Brietio testibus. Portu gaudet satis capaci, cum arce et armamentario. Anteà suberat dominio Reipublicæ Venetæ. Sed à Turcis obsessa per aliquot annos, tandem ab ipsis expugnata est anno elapso 1669. dum hæc scriberem. Verùm tota ferè desolata jacet, à paucis habitata, cum anteà emporium esset celebre. Sedet in planitie, ad radices montium.

¶ Matium Themyscira regionis oppidum est, Plinio teste, circa Colchidem.

Curop. Matracha, urbs Thraciæ mediterranea, una ex metropolibus Patriarchæ Constantinopolitano subjectis.

Ant. Matrejum, et Mattejo, *Matran*, teste Pirchaimero, oppidum Rhætiæ, in Comitatu Tirolensi, ad Salim fluvium, proximum Oeniponti, ab eo 2. leucis Brixinam versùs. De quo in libro 4. Itinerarii sic:

Pergimus ad veteres prisca Matreionis arces,

Quas Salis irriguis gemmifer ambit aquis.

¶ Matrejum aliis est *Matray*, castrum Tirolensis Comitatus, ad amnem *Vitz*, ad radices Alpium, 2. leucis ab Oeniponte in meridiem distans.

Ant. Matrica, *Thoten*, teste Simlero, pagus Pannoniæ superioris, apud Danubium, in Hungaria, à Buda 2. leucis in austrum, sive Eurum.

Matrinus, *Librata*, teste Pyrrho Ligorio, fluvius Piceni, in Aprutio, apud fines Prægutiinorum, qui aliis Albula videtur.

Plin. ¶ Matrinus aliis est *la Piomba*, amnis Aprutii ulterioris, propè Adriam urbem, teste Brietio.

Matrona, *Marne*, fluvius Galliæ Belgicæ, per Campaniam fluens, Catalaunumque & Meldas urbes alluens, ac Sequanæ, apud Lutetiam Parisiorum congrediens. In Thesauro Linguæ Latinæ dicitur Celtas à Belgis separare, sed malè, nam id facit Sequana; nec oritur in *Cæs.* finibus Lingonum, ut ibidem scribitur.

¶ Matrona, *la Marne*, fluvius, oritur in Campania provincia, in vico Balisma, loco cui nomen *Marmote*, distante uno milliari ab urbe Lingonum in austrum; deinde in Arctos tendens, Lingones rigat, Calvum montem, Ioanvillam, Fanum S. Desiderii, Victoriacum Francicum, & Catalaunum urbes Campaniæ, uti & Castrum Theodorici, Meldas, & Latiniacum; tandemque aliquot auctus fluviis, ad pontem Carentonium Sequanæ miscetur, 2. leucis supra Lutetiam in ortum. Sed Belgas à Celtis non separat, uti nec Sequana fluvius.

¶ Matsumaja, *Matzumay*, regio Asiæ, in ora australi terræ Esonis, versus Japoniam, & fretum Sangarium, nuper a Batavia detecta versùs oram littoralem tantùm. Ideò de ea pauca dici possunt.

Lib. Not. Tac. Mattiaci, populi Germaniæ inferioris, seu Galliæ Belgicæ, Batavis finitimi, qui Ortelio *Zelanders* esse videntur: quorum urbs primaria Metelburgum, episcopalis sub Archiepiscopo Machliniensi, à Gandavo urbe Flandrica, & Antuerpia urbe Brabantiæ 12. leucis.

¶ Matriaci, populi fuere Germaniæ, versùs Rhenum, & Cattos, ubi nunc pars maxima Veteraviæ tractus, cum parte australi Hassiæ, Sansone, & Brietio testibus. Earum urbes fuere Mattiacum seu castrum Mattiacorum, *Marpurg*, & Aquæ Mattiacæ, *wisbaden*, testibus iisdem; & longè distabant à Zelandia in ortum.

Ptol. Mattiacum, *Marpurg*, vel *Martpurg*, teste Ortelio, urbs Germaniæ præclara Hassiæque primaria, & accademia, media inter Fracofurtum, & Cassellam, alteram Hassiæ urbem primariam, 9. leucis, quæ Martium Tacito, caput Cattorum. Aliis *Baden* esse videtur, Marchiæ Badensis urbs primaria, in Svevia, inter Argentoratum, & Phorcenam 4. leucis, quod Tacitus ibi fontes calidos memoret. Hinc Matriacus, a, um, ut pilæ Mattiacæ genus saponis apud Martialem lib. 14. elegia 25.

Accipe Mattiacas (quo tibi calva?) pilas.

¶ Mattiacum, seu Castrum Mattiacorum, urbs Mattiacorum, in Germania. Nunc est *Marpurg*, urbs Hassiæ, ad Lanum fluvium, cum castro munito, & Accademia. Anteà Principem habebat proprium, nunc autem subest Landgravio Hasso Cassellano; estque medium inter Francofurtum ad Mœnum in meridiem, & Cassellam, 31. milliaribus Germanicis utrinque distans, & 9. à Fulda in occasum.

Ant. Matusarum, *Ponte de Sor*, teste Iacobo Vasconcello, pagus Lusitaniæ, in regno Portugallico, proximus Villæ Formosæ, ab Amœn 6. leucis, ab Ulyssippone 22, in ortum Emeritam versùs.

Plin. Mavitania, *Mursia*, teste Pineto, regio Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Bastetanorum.

¶ Mauleo, *Mauleon*, oppidum Galliæ, in Benearnis, & regiuncula Solensi dicta, cum castro intra montes, 5. leucis à limite Hispaniæ. Vide Malleo.

¶ Mauma, urbs Æthiopiæ sub Ægypto apud Plinium.

¶ Maurahalnaria, seu Mauralnaharia, *lo Maurenaher & Mauvaralnahar*, regio est ampla Asiæ, & pars Tartariæ magnæ, quæ à quibusdam Vzbecbia & Zagataia dicitur, ubi aliàs Bactriana latè sumpta, cum Sogdiana. Extenditur autem inter Oxum & Iaxartem flumina a monte Caucaso ad mare Caspium. Eius urbes præcipuæ sunt Maracanda, *Samarcand*, totius regionis primaria, Balcbia, *Balch*, & Buchara, *Bochara*. Sed de ea pauca dicenda sunt, cum difficillimè ab Europæis frequentetur.

Strab. Plin. & al. Mauri, *Mori*, populi Africæ, sic à nigredine dicti, ob solis adustionem; quorum regio Mauritania.

Mauriana, regio, & urbs, episcopalis Allobrogum sub Archiepiscopo Tarantasiensi, in Sabaudia; *S. Jean de Morienne*, vel *mauriane* urbs nominatur, apud Isaram fluvium, à Camberico 14. leucis Segusium versùs. *Lib. Conc.*

¶ Mauriana, *la Maurienne*, provincia est Sabaudiæ, seu potiùs vallis oblonga, inter montes asperimos, juxta Arcum fluvium, ab Alpibus usque ad Isaram fluvium extensa, inter Tarantasiam ad Boream & Delphinatum ad austrum. Ejus primaria est Fanum S. Ioannis, seu Mauriana, *S. Jean* incolis, *S. Jean de Maurienne* exteris, urbs satis culta, sed sine mœnibus, in planitie ad Arcum fluvium, & episcopalis sub Archiep. Viennensi. Distat 10. leucis à monte Cenisio in occasum, & 14. a Camberisco in ortum.

Mauritania, regio Africæ, gemina: Cæsariensis, mari Mediterraneo exposita, sic a Julia Cæsarea urbe primaria & regia nominata; quæ *Regno d'Algier*, & *Regno di Tremesin* dicitur: altera Tingitana, Oceano ad occasum adjacens, sic à Tingi olim primaria urbe dicta; in qua duo regna continentur, Fessanum & Marochium. Utraque verò unà cum Africa propriè dicta *Barbaria* nominatur. Est & oppidum Galliæ Celticæ, in Comitatu Perticensi, *Mortaigas*, apud Bellismum ejusdem Comitatus oppidum. Vide Moritania. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

¶ Mauritania regio fuit Africæ, ab ortu in occasum extensa, ubi nunc pars occidentalis Barbariæ. Triplex fuit, nempè Cæsariensis, Sitifensis, & Tingitana. Mauritania Cæsariensis erat inter Sitifensem ad ortum, & Tingitanam ad occasum, Gætulos ad meridiem, & mare mediterraneum ad Boream, ubi nunc pars major & occidentalis regni Algerii. Mauritania Sitifensis erat inter Cæsariensem ad occasum, Gætulos ad austrum, Numidiam ad ortum, & mare mediterraneum ad Boream, ubi hodiè pars minor & orientalis regni Algerii. Mauritania Tingitana dicta fuit etiam Hispania Transfretana tempore Constantini; eratque inter Oceanum Atlanticum ad occasum, Fretum Gaditanum, & mare Mediterraneum ad Boream, Mauritaniam Cæsariensem & Gætulos ad ortum, & Autololas ad meridiem: & in eo tractu sunt hodie regna Fezzæ & Marochii.

Mauritaniæ urbes adhuc extantes:

Arsenaria, *Cæsariensis*, Arsen *seu* Arzerum.
Baba, *Tingitana*, Beniteuda.
Banasa, *quæ & Valentia*. *Tingitana*, Fansara.
Bocanum Hemerum seu Marochium, *Tingitana*, Maroc
Cartenna, *Cæsariensis*, Mustagan.
Deorum Portus, *Cæsariensis*, Mazzagran.
Exilissa, *Tingitanæ*, Ceuta.
Fessa. *Vide Volubilis*.
Gontiana, *Tingitanæ*, Gemaa.
Jagath, *Tingitana*, Targa.
Icosium, *Cæsariensis*, Acor.
Igilgili, *Cæsariensis*, Gigeri.
Iol. Vide Iulia Cæsarea.
Julia Cæsarea, *Cæsariensis*, Tenez.
Lixa & Lixos, *Tingitana*, Larache.
Maliana, *Cæsariensis*, Meliane.
Marochium, *Tingitana*, *aliàs Bocanum Hemerum*, Maroc.
Mysocaras, *Tingitanæ*, Amao.
Opianum, *olim episcopalis*, *Tingitanæ*, Rabath.
Oppidum novum, *Cæsariensis*, Meauna.
Portus magnus, *Cæsariensis*, Marsalquivir.
Quiza, *Cæsariensis*, Oran.
Rusazus, *Cæsariensis*, Carbon.
Rusconia, *Cæsariensis*, Morasus.
Rusibis & Ratubis, *Tingitana*, Ommirabi, *seu* Azamor.
Rusucuram seu Rusazaram. *Cæsariensis*, Alger.
Ryssadirum, *Tingitanæ*, Melilla.
Sala, *Tingitana*, Salè.
Salde colonia, *Cæsariensis*, Bugia.
Sitifi, *olim colonia*, *& episcopalis*, *Cæsariensis*, Stifi, *seu* Steffe.
Tamusida, *Tingitanæ*, Tifeldest.
Tenissa, *Cæsariensis*, Tenexa.
Timice, *Cæsariensis*, Tremisen.
Tingi & Tingis, *Tingitanæ*, Tanger.
Tocolosida, *Tingitanæ*, Mergu.
Vaga, *Cæsariensis*, Tagdemat.
Victoria, *olim episcopalis*, *Cæsariensis*, Agobel.
Volubilis, *Tingitanæ*, Fez.
Zilis & Zilia, *Tingitanæ*, Arzilla.

Mauritia, *Maurice*, urbs Americæ meridionalis, in Brasi-

Brasilia regione, & in Præfectura Pernambuci, anteà ab Hollandis excitata, & sic dicta in gratiam Principis Mauritii Nassovii. Sed posteà à Lusitanis expugnata, ipsis etiamnum subest.

¶ Mauritia, *l'isle Maurice* Gallis, *Mauritz Eyland* Belgis, insula maris Aethiopici, in Africa, quæ aliter Cygnea dicitur, *do Cerne* à Lusitanis, à quibus primùm detecta fuit. Vide Insula Mauritia.

¶ Mauritii regio, *Mauritzland* Belgis, *pais de Maurice* Gallis, regio Americæ meridionalis, in Terra Ignium, maximè ad ortum Extensa versùs fretum Mareum, à Batavis detecta anno 1616. & sic dicta in honorem Mauritii Nassovii Principis Auraici, cuius auspiciis detecta fuit.

¶ Maurocastrum, Armeniæ oppidum Curopalati, episcopalis sedes sub Sergiopoli, teste Guillelmo Tyrio.

Lib. Maurum, *S. Mauro*, urbs olim magnæ Græciæ, episcopalis sub Archiepiscopo Rhegino, nunc oppidum Calabriæ citerioris, inter Coriolanum & Thurios, teste Barrio, à Coroliano 4. à Rosciano 10. in Boream, à Besidiano supra 12. mill. pass. (*Nunc visus est in colle.*)

Maurusia regio à Strabone in ora Libyæ occidua contra insulas Fortunatas collocatur. De qua Virgilius libro 4. Æneidos:

Juppiter omnipotens, cui nunc Maurusia pictis
Gens epulata toris,

Liv. Proc. Maurusii, populi Africæ gemini: alii apud Tripolim Vrbem Africæ, juxta Syrtim magnam, teste Procopio; alii in ora Mauritaniæ Tingitanæ, contra Gades, teste Livio. Alii item Straboni in ora Libyæ occidentalis.

Ptol. Mansoca, *Mesar* ex tabulis Geographicis recentibus, urbs Hyrcaniæ mediterranea, Hyrcaniæ metropoli finitima: quæ metropolis *Casson* sive *Cassan* appellatur, teste Moletio & Girava.

Maxala, Africæ interioris urbs, à Cornelio Balbo devicta, teste Plinio.

Vbe. Maxentia, *Mazenta*, teste Gaudentio Merula, pagus agri Mediolanensis, sic à Maxentio Imperatore dictus, ut est loci traditio, à Mediolano 16. mill. pass. Novariam versùs.

Ptol. Maxera, Mazeras Plinio, fluvius Hyrcaniæ, in Hyrcanium mare labens, qui *Firi* nunc in tabulis dici videtur, juxta quem Maxeræ populi habitant.

¶ Maxilva, Hispaniæ Bæticæ urbs, in Turdetanis, teste Ptolemæo.

¶ Maximianopolis, Aegypti urbs libro Notitiarum. Hanc anteà Mageddo appellatam scribit Hermannus Contractus. Thraciæ quoque urbs in Mœsia Ammiano, & Antonino.

Ant. Plin. Ptol. Maxula, seu Maxulla Plinio, colonia & oppidum Africæ maritimum, Tunesi seu Tuneti proximum, inter Carthaginem ad occasum & Clupiam ad ortum: sed Mazula apud Ptolomæum, ut habet codex Græcus: nunc *Marsa*, olim episcopalis urbs sub Archiepiscopo Carthaginensi, inde 18. mill. pass. in ortum.

¶ Mayensis Comitatus, *Mayo County*, regiuncula Hiberniæ, in Connacis regione. Ibi castrum *May* præcipuum in ora littorali.

Strab. Plin. & al. Mazaca, quæ & Cæsarea, *Tisaria*, teste Nigro, urbs Cappadociæ Archiepiscopalis & metropolis, ampla olim, apud montis Argæi radices, ab ora Ponti Euxini 800. stadiis in austrum, Tyanam versùs 90. mill. pass. à Melitene urbe & Euphrate flumine 200. circiter plus minùs in occasum recedens, Ephesum versùs 500.

¶ Mazaca Cæsarea, urbs Cappadociæ, versùs Armeniam minorem & Melam fluvium. 80. mill. pass. distat à Sebastia in meridiem, 70. à Tyana in Cæciam, 160. à Melitene urbe, & Euphrate fluvio in occasum.

Mazacæ, populi apud Plinium libro 6. capite 7. circa Mæotim, in Sarmatia.

Ptol. Diony. * Mazaces, populi Liburniæ, juxta Dalmatiæ confinia, quorum regio *Lica, vel* Lika, teste Nigro, nominatur. Meminit Lucanus libro 4.

Medorum, tremulum cum torsit missile, Mazax.

(* Mazæi apud Ptolomæum *Mazaoi*, in Seld. man. Mazax autem in citato carmine de gente Africana intelligendum.)

Mazaces, seu Mazæi, populi Illyrici, versùs Savum fluvium in septentrionem & Iapodes, sub quibus fuere, ubi nunc pars Croatiæ, versùs Voam amnem.

¶ Mazaganum, *Mazagan*, urbs Africæ, in regno Marrochio, & in Ducala provincia, cum portu in ora Oceani Atlantici, & arce munita, propè ostia Ommirabihi fluvii, sub dominio Regis Portugalliæ.

¶ Mazandaranum, *Mazandaran*, urbs Persiæ, caput provinciæ cognominis, versùs oram Australem maris Caspii, ubi alias pars orientalior Hyrcaniæ, teste Adamo Oleario.

Steph. Diod. Plin. Mazara, *Mazara*, urbs Siciliæ littoralis, in ora Australi, inter Thermas ad ortum 30. & Lilybæum ad occasum 18. mill. pass. ad fluvium cognominem, episcopalis sub Archiep. Panormitano, inde suprà 60. mill. pass. Vrbs etiam Armeniæ majoris.

¶ Mazara seu Mazarum, *Mazara*, urbs Siciliæ, cum portu capacissimo, satis munita; estque ferè media inter Thermas & Lilybæum, 30. mill. pass. à Drepano in austrum, & 55. ab Agrigento in occasum. Ab ea pars occidentalis Siciliæ dicitur Vallis Mazaræ, *Val di Mazara*, estq; una ex tribus provinciis Siciliæ insulæ.

Mazeras flumen est Hyrcaniæ, in mare Caspium influens. De quo Plutarchus libro 6. capite 78.

¶ Mazira, *Mazira*, insula Asiæ oblonga, in ora Arabiæ felicis, aliàs Organa dicta. 160. mill. pass. distat a Corodamo promontorio in occasum, & 140. à Malcera urbe in meridiem.

* Mazoraoi, populi Asiæ, in Parthiæ & Carmaniæ confinio. (*In Seldeni manuscripto *Mazdopaioi*.)

Ptol. ¶ Mazua, *Mazua*, insula Africæ, in sinu Arabico, & in ora Barnagassi, anteà sub dominio Abyssinorum, nunc Turcici juris ab anno 1557. Alias Macaria dicta fuit. Vide ibi.

Mazula, Vide Maxula.

Ptol. Steph. Mazyes, Mazyces Ammiano, Mazices Ptolemæo, populi Mauritaniæ Cæsariensis, quorum Rex fuit Jarbas, teste Salustio.

¶ Meacum, *Meaco*, urbs ampla Japoniæ, in Niphonia insula, & in tractu Jetseno dicto. Fuit anteà totius regionis caput & sedes regia; nuncque etiam populosissima, & emporium celeberrimum. Vix 8. mill. pass. distat ab ora sinus cognom. 70. ab ora Boreali Japoniæ, & 24. a Jendo in occasum. Vrbs ipsa duplex est: superior, ubi Imperatoris palatium planè regium: & inferior, quæ extenditur versùs oram littoralem & portum, ubi arx permunita Fuxima dicta. Sed tantisper defecit ex quo Jendum facta est etiam sedes regia.

Mer. Mearus, Metarus Ptolemæo, *Mearon* ex tabulis recentibus & Floriano, flumen Hispaniæ Tarraconensis, Callaicos ab Asturibus separans: ad cujus ostium Ribadeum oppidum, à Caronio urbe 23. leucis in ortum distans.

Mearus fluvius aliis est *Rio Major*, in Callaicis, qui propè Trileucum promontorium in Oceanum Atlanticum se exonerat, 10. leucis a confinio Asturiæ in occasum.

Dion. Meatæ, populi Albionis in Scotia quorum regio *Laudonia*, in Angliæ confinio, cujus caput est Edimburgum, urbs regia. Vide Mæatæ.

Mecca, *la Mecque*, Italis *la Mecha*, Arabiæ felicis urbs, quam veteribus Petram fuisse dictam arbitratur Bellonius libro 3. observat. Sed alii, & meliùs credunt esse Marrabam antiquorum. Est juxta fluvium Betium, nunc *Chaibar*, ad radices montium 8. milliaribus distans à mari Rubro in ortum, & 200. à Medina Talnabia in meridiem. Ibi visitur sepulchrum Mahumetis.

Mechlinia, *Malines*, urbs archiepiscopalis Belgii, in Brabantiæ Ducatu. Quibusdam Maclinia. Vide ibi.

¶ Mechoacania, *Mechoacan*, regio Americæ septentrionalis, in nova Hispania, inter Mexicanam ad ortum & novam Galitiam ad occasum, sub dominio Hispanorum. Extenditur per 80. leucas juxta mare Pacificum; & ex ea pendent provinciæ Colima & Zacatula. Ejus primaria urbs est Vallisoletum seu Mechoacanum, *Mechoacan*, ut vocant, ultra quam sunt etiam in eadem regione urbes S. Michaelis, *S. Miguel*. S. Philippi, *S. Felippe*, Conceptionis de Salaya, *la Concepcion de Salaya*, Legio, *Leon*, Seotica, *Zamora*, Zacatula, *Zacatula*, & Colima, *Colima*; estque à septentrione in meridiem extensa.

¶ Mechoacanum, *Mechoacan*, urbs ampla Americæ septentrionalis, in nova Hispania, & in Mechoacania regione, episcopalis sub Archiep. Mexicano. Ab incolis dicitur *Guayangarea*, & ab Hispanis Vallisoletum, *Valladolid de Mechoacan* 47. leucis Hispanicis distat à Mexico in occasum, & aliquot leucis tantùm à lacu Mechoacano in austrum, teste Herrera.

Diut. Meclatia, sire, ut alii legunt, Medaria; oppidum Illyrici, in Liburnia, ad Colapim fluvium, *Medling*, teste Lazin. Sed hoc Metullum dicitur Straboni.

Lycop. Mecon, insula parva maris Ægæi, apud Delon, in qua Aiax sepultus traditur.

Strab. Mecone urbs fuit Sicyoniæ regionis, ut Cælius Rhodighinus libro 12. capite 12. scribit, ex Strabone.

Plin. Dusch. Mecyberna, Mecyperna Straboni, oppidum Macedoniæ, in Pallene peninsula, proximum Olintho, inde 20. stadiis distans. Inde Mecybernæus sinus Thermaicus apud Melam.

Meda, vicus agri Mediolanensis, cum antiquo cœnobio virginum, à Divis Haymone & Veremundo comitibus (quorum ibi corpora asservantur, venerantur que,) circa Caroli Magni tempora exstructo, nobilis Coriorum (qui à Curiis Romanis profecti putantur) familiæ, à Mediolano 12. mill. pass. Est & Meda urbs Thessaliæ, teste Peroto.

¶ Meda, Arabiæ felicis oppidum, teste Ptolomæo.

Ptol. Ioseph. Medaba, *Medaven* Guillelmo Tyrio, & aliis *Medbah*, urbs Arabiæ petrææ, in finibus Moabitarum, episcop. sub Archiep. Bostrensi, quæ & Madaba in libro Machabæorum dicitur.

Strab. Plin. Medama, fluvius & urbs Brutiorum, in ora Calabriæ ulterioris. Fluvius nomen retinet antiquum; urbs à Saracenis excisa, ubi nunc *Nicotera*, urbs episcop. sub Archiep. Rhegino, à Tropea 8. mill. pass. in ortum, Scyllæum versus ad 30.

¶ Medama, Barrio & aliis testibus, est nunc *Rossarno*, vicus Calabriæ ulterioris, propè ostia fluvii cognominis, *Metramo* nunc dicti, in ora maris Tyrrheni, & via 4. mill. pass. in meridiem à Nicotera, quæ crevit ex ejus ruinis.

Lib. Conc. Medea, urbs Thraciæ episcopalis sub Archiep. Heracleensi, apud Chersonesum, *Midia* vulgò.

Medelacus, *Metteloch*, pagus Galliæ Belgicæ, cum cœnobio, in Lotharingia, ad Sarram fluvium.

Scrip. Gall. Medelicum, *Molck*, oppidum Norici, ad Danubium, in austria, inter Lentiam ad occasum 14. leucis, & Viennam ad ortum 12. occurrens.

Lib. Not. ¶ Medelpadia, *Medelpad*, provincia est Sveciæ, inter Helsingiam provinciam ad austrum, Angermaniam & Iemptiam ad Boream, & sinum Botnicum ad ortum. Ibi nulla urbs, sed tantùm castra aliquot.

¶ Medemblicum, *Medemblick*, urbs Belgii, in Hollandia septentrionali seu Vuestfrisia, juxta mare Austrinum, cum portu capaci. 2. leucis distat ab Enchusia in Circium, paulò ampliùs ab Hornia in Boream, & inter Alcmariam in Africum, & Staveram in Cæciam 4. leucis.

Scrip. Brit. Medena, *Newport* vel *Nevuport*, oppidum & emporium Vectis insulæ, teste Nevillio, contra Magnum portum, & Hamptonam urbem Angliæ.

¶ Medeni, Africæ propriæ populi, teste Ptol.

Strab. Pauf. & al. Medeon oppidum fuit Phocidis, ad Crissæum sinum, in confinio Bœotiæ; & aliud Bœotiæ, apud Copas, & Onchestum.

Mederiacum, *Mierle*, teste Simlero, pagus Germaniæ inferioris, in Geldria, apud Mosam fluvium, à Venloa urbe 3. leucis in Boream.

Ant. ¶ Mederiacum, oppidum Vbiorum, in ipso limite Menapiorum. Nunc, teste Cluverio, est vicus *Swalm*, rivulo cognomini appositus, in Geldria superiori, vix una leuca Germanica à Ruremunda in Cæciam, & paulò ampliùs à Castello Menapiorum in Eurum.

Strab. & al. Media, regio Asiæ maxima, inter Armeniam majorem ad occasum & Parthiam, ac Hyrcaniam ad ortum, mare Caspium attingens ad Boream & Assyriam Susianamque ad meridiem; cujus pars Borealis Atropatia, & vulgò *Servan*. Vrbes claræ, Cyropolis, Ecbatana, Arsacia, & Europus. A Medo victore & occupatore dicta, vulgò *Maday* Populi. Medi. Hinc Medicum nomen gentis. Lucanus libro 2.

Mundus: Achæmeniis decurrant Medica Susis
Agmina.

Virgilius 2. Georgicorum:

Media fert tristes succos, tardumque saporem.

Et apud Dionysium Afrum Medica tellus pro ipsa Media.

Medica nascitur tibi tellus: tunc ad axem
Geli sunt, Mardique viri, simul Atropateni.

Medi deliciis dediti à Synesio libro de insomn. referuntur, ut *Medica mensa* in proverbium abierit, sicuti *Mensa Sybaritica*, & *Apparatus Persicus*, pro exquisita ac sumptuosa mensa; sic apud Athenæum & apud Divum Chrysostomum in oratione trigesima. Sumitur & *Mensa Medica* pro crudeli epulo apud Athenagoram libro de mort. resurrect. ex eo quòd Astyages Medorum Rex Harpago consiliario filium ejusdem Harpagi epulandum apposuit, ut Iustinus auctor est.

¶ Media, regio Asiæ notissima, cuius Reges olim fuere percelebres. Fuit ubi nunc *Servan*, regio ampla Persiæ, cum parte occidentali provinciæ *Gilan* dictæ, & parte septentrionali provinciæ *Yerack agemi*, quæ nunc subiunt dominio Regis Persarum. Media aliàs Asiæ Imperium obtinuit, Arbace Medo, Ninivem, ubi erat Sardanapalus Assyriorum Rex, capiente: sed & vicissim Medorum Imperium Cyaxare mortuo ad Persas devolutum est. Ecbatana Medorum regia fuit.

Media quoque, urbs episcopalis Hiberniæ sub Armachano Archiepiscopo, circa medium ferè Hiberniæ, unde nomen habet cum regiuncula, *Mith* vulgò Lymmerico finitima. (Camdeno & aliis Media, vulgò *Mith* vel *Mith*, & Anglicè *Methe*, Comitatus nomen est, (non urbis) & episcopatus, cujus Episcopus plerumque ad Navan oppidum residet, nullam verò Ecclesiam cathedralem habet.)

Media, *Meath*, provincia est Hiberniæ, in Lagenia; & à quibusdam etiam quinta pars Hiberniæ dicitur; estque duplex, Media Orientalis, *East Meath*, Comitatus, cuius caput est Trima, Media Occidentalis, *West Meath*, Comitatus, cuius caput Molingaria; estque in confinio Vltoniæ & Connaciæ.

Amm. Mediana, suburbium Nessi urbis Mysiæ superioris sive Dardaniæ, ab ea 3. mill. pass. distans.

¶ Medica, Propontidis insula in Constitutionibus Emanuelis Comneni.

¶ Mediccara, Africæ propriæ oppidum, teste Ptolom.

¶ Mediolanensis Ducatus, *Ducato di Milano* Italis, *Duché de Milan* Gallis, pars Italiæ, in Longobardia, ubi aliàs insubres. Provincia est fertilissima, & cultissima, tota ferè in planitie amplissima. Terminatur à septentrione Helvetiis & Rhætis, ab oriente ditione Veneta & Ducatu Placentino, à meridie dominio Reipublicæ Genuensis, & ab occidente partim Montisferrati Ducatu & partim ditione Ducis Sabaudiæ; subestq; Regi Hispaniæ. Dicitur aliter *il Milanese* ab incolis seu *lo Stato di Milano*, Gallis *le Milanois*; & ejus partes seu territoria sunt Mediolanense proprium, *territorio di Milano*, Papiense, *il Pavese*, Novariense, *il Novarese*, Comense, *il Comasco*, Laudense, *il Lodegiano*, Cremonense, *il Cremonese*, Dertonense, *il Tortonese*, Alexandrinum, *l'Alessandrino*, Viglebanense, *il Vigevanasco*, & Laumellina tractus, *la Laumellina*. Ibi aliàs Insubres & pars Borealis Liguriæ. Eius partes fuere etiam Vercellensis ager & Astensis Comitatus. Sed nunc subsunt dominio Ducis Sabaudiæ, & Cremense territorium paret Reipublicæ Venetæ. Ducatus Mediolanensis urbes nunc sunt Mediolanum, *Milano*, Papia seu Ticinum, *Pavia*, Alexandria, *Alessadria*, Comum, *Como*, Cremona, *Cremona*, Dertona, *Tortona*, Laus Pompeia, *Lodi*, Novaria, *Novara*, Bobium, *Bobbio*, Mortaria, *Mortara*, Valentia, *Valenza*, & Viglebanum *Vigevano*. Vide Insubres.

¶ Mediolanense territorium, *il territorio di Milano*, tractus est parvus ducatus Mediolanensis, propè Mediolanum; estque riguus & cultus admodum, cum innumeris pagis & villis.

Mediolanum, *Milano*, *Meylandt* Germanis, *Milan* Gallis, urbs Insubriæ archiepiscopalis, & metropolis amplissima, à Gallis condita post Romam anno 395. Ducatus Mediolanensis caput, emporium, & urbium Italicarum maxima, ab urbe Roma 515. mill. pass. inter Venetias 165. & Lugdunum 215. Hic copia omnium penu rerum, ac artificium cuiusque generis multitudo. De ea Ausonius de claris urbibus: Strab. Plin. & al.

Et Mediolani mira omnia, copia rerum.

Hæc urbs cæteras Italiæ urbes excellit quatuor inter alia, populi frequentia, templo augustissimo, vix unquam perficiendo, arce firmissima, & bibliotheca Ambrosiana appellata, Federico Borrhomæo Cardinali, & Archiep. Mediolanensi, viro doctissimo, & studiosorum Mecœnate de suo extructa, librisque omnis generis & linguæ, ac redditibus amplis ad perpetuitatem instructa. In ea ad 300000. capite hodie censeri putantur: cæteras enim Italiæ urbes incolarum multitudine, una excepta Neapoli, longè superat.

Mediolanum Germaniæ, nunc pagus ingens ad Vi- Ptol.

drum fluvium, in Westphalis, in Trsosifalsnæ confinio, *Mettlen* Mercatori, inter Monasterium urbem 4. & Veteres Salios urbem Transiislanæ 7. leucis,(*in Diœcesi & ditione Monasteriensi.*)

Ant. Mediolaoum alterum Germsniæ inferioris, *Metteler* Simlero, pagus apud Mosam, inter Coloniam Agrippinam & Trajanam, à Colonia Trajana 8. mill. pass. versùs Mederiacum 18. & Juliacum io austrum 45. Ortelio verò pagus, *Midelstun*, ejusdem tractus.

¶ Mediolauum oppidulum fuit Gugarnorum, 3. mill. pass. à Rbeno fluvio: quod nunc, Cluverio teste, est vicus *Moyland*, 6. mill. pass. sb urbe Clivia, in Germania inferiori, & in suftrum, & 3. à Calcaris; estque in Ducatu Clivensi.

Strab. Mediolsnum item Santonum, Medinlanium Ptolemæo, *Sainctes* vel *Xainctes*, urbs Calliæ Aquitanicæ. Vide Saotones.

Ant. Mediolsonm alterum Galliæ Aulercorum cognomine, idem Magduno, teste Wellero. Vide ibi.

¶ Mediolanum, oppidum Bitutigom. Quidam cum Magduno confunduot, vulgò *Meun*; ad Avarum fluv. Sed longè distat sb Aulercis in meridiem, nec quid sit mihi constat.

Mediolanom 3. Galliæ, Aulercorum Eburaicorum Ptol. urbs eadem Ebroicis. Vide Eburovices.

Ptol. *Ant.* Mediolanom quoque Albionis, sive Britsnniæ, in Anglia, in finibus Ordovicum, in Comitatu Lancâstrensi, *Lancaster*, teste Lhuydo, urbs, *Lhannellin* Camdeno, pagus, slius *Mislam*, (forsan *Midlam*) quod magis probatur, com situs & nomen magis congruat. Alii leguot Mediolani, & est locus qui vulgò *Llanvellin* vel *Lanvethlin*, teste Camdeno, dicitur, in Wsllis, in Comitatu Mootis Gomerici.

Ptol. Mediolum, oppid. Hisp. Tarraconensis, in Celtiberis: *Medina celi* nonoullis putatur.

¶ Mediolum aliis est *Molina*, urbs parva, juxta amnem cognominem, intrs moutes, in Castella nova, & in confinio Aragoniæ regni, inter Lobetum & Seguntiam.

Cæs. & al. Mediomatrices, Mediomstrici Plinio, populi, & urbs Galliæ Belgicæ episc. sub Archie. Trevirensi, inde 13. leucis in meridiem Tullum versùs 12., in Lotharingia, ad Mosellam fluvium, urbs probè munita, & habitata, olim libera, nunc sub Gallia, *Metz*, quæ etiam Latinè Metæ, & Metis posterioribus dicitur, à Viroduno 10. leucis in ortum.

¶ Mediomatrices populi fuere Galliæ Belgicæ, quorum tractus oune *pais Messin* dicitur, in Lotharingia insertus. Eorum autem orbs Divodurus Mediomatricum seu Metæ dicta, nunc *Metz*, ampla & Parlamenti sedes, ad Mosellam fluvium. Alias fuit imperialis seu libera, nuoc sub dominio Francorum a centom annis, cum ditione adiacente, oempè ab anoo 1552. Arcem habet permunitam, & frustra obsessa fuit a Carolo V. Imperatore eodem anno. 4. leucis distat à Theodonir villa in meridiem; ibique Sella fluvius in Mosellam se caonerst. Vide Divodurus.

Mediterraneum Mare. Vide Mare.

¶ Mediterraneum mare, *mer Mediterranée* Gallis, *mar Mediterraneo* Hispanis & Italis. Dicitur aliter mare Internum, & latè extenditur ab ortu in occasum inter Europam, Asiam, & Africam. Separatur ab Oceano Occidentali, seu Atlantico freto Herculeo; & ejus partes præcipuæ sunt mare Ægæum, *l'Archipelague*, mare Adriaticum, *le Golfe de Venise*, mare Jonium, *la mer Jonienne*, mare Asiaticum latè sumptum, *le Golfe de Satale*, mare Gallicum, *le Golfe de Lyon*, & mare Tyrrhenom, *la mer de Tosenne*. Vide mare, ubi fusiùs de ejus partibus.

Ptol. Medium ostium Rheni, inter orientale & occidentale, *le Rhyn*, fossa Rheni, qua is per Batavos in Oceanum defertur.

¶ Medium ostium Rheni, quod & verum & antiquom, nunc etiam *le Rhin* dicitur; estque paulò infrà Lugdunum Batavorum ad occasom, juxta vicum *Catovick*; estque ferè oblimatum & arena obductum, in Hollandia.

¶ Medmasus Cariæ urbs est, in Asia minori. Medmassam vocat Plin.

¶ Mednicia, *Medniky*, urbs est Poloniæ, Samogitiæ provinciæ caput, *Wornie* etiam dicta aliquando, ad fontes fluvii *wirvvita*; estque satis parva & sedes Episc. Samogitiæ, cujus episc. anno 1413. fundatus fuit à Rege Vvenceslao. Distat 9. milliaribus Germ. à Memelio & ab ora maris Baltici in ortum.

Strab. Plin. Medoacus, Meduacus Livio, *la Brenta*, Brinta Venantio Fortunato, fluvius Venetiæ, qui Plinio geminus est; major, & *Brenta* appellatur ex Alpibus Tridentinis per Bassanum oppidum & Patavinam urbem fluens in mare Hadriaticum, in quod excipitur à Venetiis 5. mill. pass. minor, qui ex dictis Alpibus etiam descendit, Vicentiamque urbem interluit, ac secus Ateste decurrit, in mare Hadriaticum labens apud Fossam Clodiam, & *Barchiglione* dicitur. De majore in lib. 4. Itinerarii:

Hic ubi Medoacus pelago se turbidus infert,
Adriacasque suo flumine miscet aquas.

Strab. Medoacus portus, Methamaucum posteà, *Malamocco*, portus, & olim urbs episcop. sub Patriarcha Aquilejensi, apud Venetias, inde 5. mill. pass. aquis submersa; manet portus: Episcopatus verò Castellum, (sic pars Venetiarum appellatur) Venetias relatus est.

Ant. Medobriga, Medubrica Plinio, *Armenna*, oppidum Lusitaniæ, ad montem Herminium, excisum, teste Resendio, (rudera apud Marvaoum oppidum ostentantur) Amææ urbi proximum ad 3. leucas, Scalabim versùs 6. fermè. Populi Medubricenses Plinio.

¶ Medoslanium, Ptolemæo oppidum Germaniæ est *Znaim*, in Moravia provincia, teste Cluverio, in limite Austriæ ad Toysm amnem, in colle, & 10. leucis à Vienna in Circium.

¶ Meduacus seu Meduveagus, *Medovay*, fluvius Angliæ, io Cantio provincia. Roffam rigat, & deinde in Thamesim labitur.

Luc. Meduana, *Mayne*, fluvius eum oppido cognomino Galliæ Celticæ (non Belgicæ, ut in Thesauro Linguæ Latinæ, à qua plurimùm distat) per Cenomanos & Andegavenses, hoc est, per agrum horum, in Ligerim fluens. Oppidum verò *Mayenne*, quod Ducali titulo fulget, à Cenomanis 7. leucis abest in Circium, inter Mauritaniam oppidum sd ortum, & Rhedoues urbem Britanniæ ad occasum 12.

¶ Meduana fluvius, *Mayne*, oritur in Sessuis, in ipso limite Normanniæ; deinde in austrum per Cenomanos fluens, ibi Meduanam urbem & Lavallium rigat; hinc etiam Castrum Gonterii in Andegavensi provincia; & paulò supra Andegavum auctus Sarta & Lædo fluminibus, una leuca intrà ipsam urbem in Ligerim se exonerat.

¶ Meduana verò, *Mayenne*, urbs est satis culta, in Cenomanensi provincia, ad Medoanam fluvium, 10. leucis ab Andegavo in septentrionem, & 18. ab Alenconio in occasum, uti 14. à Cenomano, 6. autem à confinio Normanniæ in meridiem, & 19. à Rhedonibus in ortum.

¶ Medulanus tractus, *Medoc*, regiuncula Aquitaniæ, io Gallia, versùs Garumnæ ostium ad meridiem & oram Oceani Aquitanici, in Guienna propria dicta, & 4. leucis à Burdegala in occasum. Ibi tantùm oppida Espartea, Castellio, & Castrum novum, cum aliquot aliis minoria notæ.

Ant. Meduli, populi Halliæ Aquitanicæ, ultra ostia Garumnæ ad Oceanum, quorum tractus *Medoc*, teste Vineto, vel *Medoc* nominatur. Meduli aliis Straboni & Ptolemæo, Medulli Vitruvio & Plinio, populi Galliæ Narbonensis, io Delphinatu quorom oppidum *Mirlans*, inter Barcinonetam & Fanum S. Pauli 4. leucis, Sigesteronem versùs 15. à Cuneo urbe Pedemontana 25. mill. pass. in occasum. Simlerus verò hos putat esse vallem Maurianam. De Medulis Aquitaniæ Ausonius in epistola 4.

Quum tamen exerces, Medulorum in littore vitam?

¶ Meduli populi Galliæ Narbonensis, teste Sansone, fuere ubi nuoc pars orientalis Tarantasiæ, io Sabaudia, juxta fontes Isaræ fluvii, & sd radices Alpiom. Incolis guttur intumescit aquarum vitio, ut didici in illis partibus.

Oros. Vitr. Medollius, Edolius Ptolemæo, mons Hispaniæ Tarraconensis, *Mandurin*, teste Garibæo, qui etiam Medulis, & Medolius Orosio, qui scribit illum Minio fluvio in Callaicis imminere. Porrò qui Edulius à Ptolemæo appellatur longè diversus est à Medollio; seu Medolio Orosii. Hic enim in Vasconibus, sive in regno Navarræ esse videtur, ex situ quem illi tribuit Ptolemæus. *Ptol.*

Medullum, *Medling*, teste Lazio & Aventino, oppidum

dum olim, nunc pagus Vindeliciæ, in Bavaria, apud Mulduffum oppidum, ab Oetinga 2. leucis in occasum, à Landshoto 5. in Eurum versùs Salisburgum.

¶ Medullum aliis est *Mittespach*, castrum Bavariæ superioris, versùs montes, 6. milliaribus Germanicis à Monachio in Eurum, & 7. à Chiemo in occasum, inter Isaram & Oenum fluvios.

¶ Medunta, *Mante*, urbs Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, cum ponte ad Sequanam fluvium, 12. leucis infra Lutetiam in Circium Rothomagum versùs, à quo 16. leucis distat, & 12. ab Ebroicis in ortum, uti & 4. à confinio Normanniæ.

Medus, fluvius Mediæ, qui in Arasam influit: à quo videtur Media nomen accepisse.

Megala, insula parva, ante Smyrnam urbem Joniæ.

Strab. Q. Cur. Plin. — Megala Agura, *Malgara* Leunclavio, urbs Macedoniæ, in Thraciæ confinio.

¶ Megale, insula est in ora Lyciæ, teste Steph.

Megalia, insula parva Campaniæ, apud Neapolim. Vide Megaria. De qua Statius libro 2. sylv. carm. 2.

Quaque feris curvas exserta Megalia fluctus.

Megalopolis, *Leondari* Sophiano, & *Leontari*, urbs

Polyb. Strab. & al. — Arcadiæ, in Peloponneso, episcopalis sub Archiep. Corinthio, postea Christianopolis dicta, & metropolis effecta, à Lacedæmona supra 40. mill. pass. in Boream Corinthum versùs, patria Polybii, post bellum Trojanum condita. Populi Megalopolitani. Hinc ludi Megalesii apud Ovidium libro 4. fastorum.

¶ Megalopolis, urbs Arcadiæ præcipua, in meditullio Peloponnesi, & propè Alpheum fluvium. Ferè 40. mill. pass. distas à Lacedæmone in Circium, 25. à sinu Messeniaco in septentrionem, & 75. à Corintho in meridiem, ad radices montium. Nunc *Leondari* dicitur; estque vicus nullius ferè nominis in Tzaconia provincia.

Megalopolis altera, urbs Germaniæ, in Vandalia, *Meckelburg*, quo nomine etiam Ducatus, cujus illa caput erat, vocatur. Vide Magnopolis.

¶ Megalopolis, *Meckleboure*, urbs excisa Germaniæ, in Saxonia inferiori & Ducatu Megalopolitano, propè mare Balticum, & vix 3. mill. pass. a Uvismaria in austrum Suerinum versùs. Manet tantùm castrum.

¶ Megalopolitanus Ducatus, *Duché de Meckleboure*, provincia Germaniæ, in Saxonia inferiori, satis ampla, juxta mare Balticum, quod ei inest ad Boream, uti Pomerania ad ortum, Holsatia & Ducatus Lawenburgicus ad occasum, & Marchia Brandeburgica, ad meridiem. Duobus Principibus subest ex eadem familia, pars scilicet orientalis Duci Gustroviensi dicto ab ejus primaria, & pars occidentalis Duci Schuveriensi, ab ujus præcipua urbe denominato. In ea provincia sunt etiam urbes Uvismaria, *Wismar*, quæ pares Regi Sveciæ, Rustochium, *Rostock*, urbs libera & Hanzeatica, Domitium, *Domitz*, Ratzemburgum, *Ratzenbourg*, Stargardia, *Stargard*, & Uvarenum, *Uvaren*; et in eo tractu fuere alias populi Varini.

Strab. Plin. Plut. & al. — Megara, gemina urbs: una Achajæ numero plurali et singulari, Megaridis caput, in ora, quæ et Nissæa Ptolemæo, Nisa Pausaniæ, Nissa Homero, ad sinum Saronicum, inter Athenas et Corinthum, ab Athenis 20. mill. pass. (unde malè in Thesauro Linguæ Latinæ ad Isthmum Corinthiacum locatur) patria Euclidis, Alcathoe priùs dicta, inter Thespias urbem Bœotiæ 40. & Eleusin urbem Atticæ 12. mill. pass. ferè deserta, & jacens, adhuc *Megre* dicta. De qua urbe Ovidius libro 2. de remed. amoris:

An venias Megaris, noxius omnis erit.

Megares numero plurali apud Plautum in Persa, ubi Megaribus in ablativo legitur. Altera Siciliæ, priùs Hybla, posteà à Megarensibus Græciæ Megara appellata, in ora ad ortum, inter Catinam & Syracusas, ad 24. mill. pass. à Marcello, cùm Syracusas obsideret, excisa, ex cujus reliquiis Augusta propè à Friderico Imperatore extructa est; sed, teste Fazello, longiùs locus illius ab Augusta indicatur, inter ostia Alabi & Thapsum peninsulam. Populi Megarenses, qui ab Athenienfibus ingressu urbis prohibebantur, teste Aulo Gellio lib. 6. capite 10. Quapropter Euclides muliebri vestitu ad Socratem legentem se conferebat, eadem die domum rediens. Hinc Megarus, Megareus, & Megaricus nomen gentis. Virgilius libro 3. Æneidos:

Pantagia, Megarosque sinus, Thapsumque iacentem

Et Megarea Ovidius libro 4. fastorum:

Liquerat Ortygiam, Megareaque, Pantagiamque.

Pars Prima.

Megarenses risui deditos adeò ferunt, ut *Risus Megaricus* in proverbio sit, in eos qui intempestivè jocantur, & quorum artes in contemptum venere, novis succedentibus. Quemadmodum in eandem sententiam *Risus Chius* apud Diogenianum. *Megarensis ars* quoque in adagium transiit apud Suidam ex Aristophane in dolosos & astutos, quales Megarenses habiti sunt. *Megarenses lacrymæ* apud Diogenem proverbialiter de fictis dicuntur, à virginibus Megarensibus à Rege Corinthum ad filiæ mortem lugendam missis. — Ptol.

¶ Megara urbs Achajæ est, propè intimum recessum sinus Saronici, 25. mill. pass. ab Athenis in occasum, & totidem à Corintho in Cæciam, uno milliari ab ora sinus Saronici, ubi ejus portus Nissæa dictus. Ab ea regiuncula adjacens dicta fuit Megaris; & extendebatur à sinu Corinthiaco usque ad Saronicum, & propè Isthmum ad meridiem.

¶ Megara seu Megaris, anteà Hybla parva dicta, aliter Galeotis, urbs fuit Siciliæ, in ora orientali, propè ostia Alabi amnis, 20. mill. pass. à Syracusis in Boream, & 24. à Catana in meridiem. Nunc tota in ruinis jacet. — Strab. Paus. & al.

Megaris, regio Achajæ parva, sinui Saronico exposita, inter Phocidem ad occasum & Atticam ad ortum, ab Isthmo Corinthiaco sumens initium. Est & Megaris Plinio insula parva apud Neapolim Campaniæ, cum arce firmissimâ vulgò *Castel dell' Ovo*, quæ & Lucullanum dicta est, & Megalia, Papini Statio. Vide ibi.

¶ Megaris, provincia parva Achajæ, inter Bœotiam ad occasum & Boream, Atticam ad ortum, & Corinthiam regiunculam ad austrum, atque inter sinus Saronicum in ortum & Corinthiacum in occasum. Ejus caput est Megara. Ibi nunc pars est occidentalis Ducatus Atheniensis, sub dominio Turcarum.

¶ Megaris seu Megalia, aliter Castrum Lucullanum, insula est parva Campaniæ, ante Neapolim, cui ponte jungitur. Nunc *Castello dell' Ovo* à forma illius insulæ vocatur, cum arce permunita & valido Hispanorum præsidio, atque ita inscriptio arcis docet posita anno 1595. Tum verò sub ipso Castello ingens nunc crypta arte excisa, operis antiqui; tùm longè latèque circum circa per mare sparsa visuntur rudera & vestigia ingentium piscinarum, neque nunc in toto hoc tractu locus est adeò refertus ostreis, echinis, aliisque piscibus.

Megarsus, Magarsus Plinio, oppidum fuit Ciliciæ, in ora, ad ostium Pyrami fluvii, Mallo urbi propinquum. Est & fluvius Indiæ, ex Emodis montibus oriens: de quo Dionysius Afer:

rapidasque Megarsus.

¶ Megia, urbs ad Euphratem fluvium sita, in Mesopotamia, circa Githam, ut refert Zosimus. — Plin. Liv.

Megista, insula Lyciæ, ante Megistam portum, cujus portus meminit Livius è regione Pataræ urbis. Hæc à nonnulis *Strongallo* dici putatur, insula Dolichæ proxima. — Ptol.

Megistus, fluvius, teste Suida, qui in Ægæum mare influit.

Megledunum, *Mehun*, teste Ortelio, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum inter Bituricas 4. & Avaricum. 3. leucis, quod aliis Magdunum dictum est. Sed eum Megledunum à Bituricis, teste Turonensi, 13. mill. distet, videtur non esse *Mehun*, quod 4. leucis parvis abest. — Greg. Turon.

¶ Meininga, *Meinungen*, Franconiæ oppidum, in Germania, ad Verram fluvium, & in Principatu Henneberggico. 2. milliaribus Germanicis distat à Smalcada in meridiem, Schuvinfurtum versùs octo circiter.

Mela, *la Mela*. fluvius parvus Cenomanorum, Venetiæ apud Brixiam urbem fluens, & infrà in Ollium ad Ostianum pagum labens. Cujus meminit Catullus ad Ianuam, carm. 68. — Virg. Catul.

Flavus quam molli percurrit flumine Mela,
Brixia, Verona mater amata mea.

Melæcæ, pagus Atticæ: cujus meminit Statius libro 12. Thebaidos:

Icarii, Celeique domus, viridesque Melæcæ.

¶ Melænæ, Arcadiæ urbs apud Stephanum, quæ, Plinio teste, est Melanææ. Est & Lyciæ urbs, teste Steph. — Ptol. Strab.

¶ Melana, promontorium Chii insulæ, teste Strabone. — Mel.

Melanchlæni, *Maurophores*, teste Leonclavio, Turcis, populi Sarmatiæ Asiaticæ, sic ab atra veste dicti, teste Mela, inter Rha fluvium & Hippicos montes, ubi Mithridatis regio,

¶ Melaneis, Eubœæ insulæ urbs, quæ & Eretria dicitur, teste Stephano.

Melange, *Malagina*, locus Thraciæ, apud Byzantium.

Ptol. Melange, *Malipur* incolis, & Lusitanis *S. Thomase*, teste Castaldo, urbs Indiæ citerioris, in ora, ultra Cory promontorium, contra Taprobanem insulam, episcopalis, in qua corpus D. Thomæ Apostoli inventum.

¶ Melange à quibusdam creditur Maliapura, *Maliapur*, urbs Indiæ ultra Gangem; in regione Coromandelis, & in ora sinus Gangetici, 200. mill. pass. à Taprobana insula in Boream. Vide Meliapora.

¶ Melangi, Arcadiæ oppidum, in Peloponneso, teste Pausania.

Ptol. Melani seu Melanes, montes Arabiæ petrææ, apud sinum Arabicum, inter quos & Ægyptum Saracene regio. Hi varia nunc habent nomina: nam *Sinai*, & *Oreb*, vel *Horeb* Europæis, sicut & olim Hebræis, *Turla* & *el Tor* vel *Tur* Turcis, teste Nicolao Ziegiero, Arabibus *Gebel Tor*, teste Theveto, *Phasga*, teste Nigro. Apud Justinum & Trogum mons hic Synæus, apud Josephum & Suidam Sinæus appellatur, à Sinai, seu Sinay, & Sina, ut in Bibliis, ab Hierosolymis 300. mill. pass. in Africum.

¶ Melani, montes Arabiæ Petrææ, ad sinum Arabicum. Describuntur à Ptolemæo eo loco quo Moses in sacris literis Sinai, qui & Oreb dicitur, Divo Hieronymo teste, ponit. Sinæum eum vocat Justinus ex Trogo Pompejo, Sinæum Josephus. Ad ejus meridiem erat Saracene regio, in Arabia felici, sed non inter ipsos & Ægyptum. Sunt qui credant Melanos montes fuisse extensos ab urbe Petra Ælanam usque, in ora sinus Arabici. Vix autem distabant 180. mill. pass. ab Hierosolymis in austrum.

¶ Melania, Straboni Ciliciæ oppidum in Asia minori, quod Myle Plinii esse Gerardus Mercator auctor est.

Steph. ¶ Melanippius, Pamphiliæ fluvius, teste Stephano.

Melanium, *Maida*, oppidum Brutiorum, in Calabria ulteriori, inter Neocastrum urbem, & sinum Hipponiatem 8. mill. pass. apud Lametum fluvium, ab Hipponio supra 20. mill. in Boream. Vide Malanium.

Plin. Melana, insula parva Doridis, (quæ est regio Cariæ in Asia) in sinu Ceramico.

¶ Melanes, promontorium Lesbici insulæ Straboni.

Strab. Melanosyri, populi Syriæ, qui inter sinum Issicum ad occasum & Euphratem fluvium ad ortum incolunt.

Melanthii scopuli, *Furni* Nigro, *Fornelli* Benedicto Bordonio, scopuli maris Icarii, circa Samum insulam, Melantii quoque Apollonio scopuli duo maris Aegæi, apud Theram insulam.

Plin. Melanthium, fluvius Cappadociæ, qui sese in Euxinum mare exonerat inter Pharnaciam & Polemonium. Is per agrum Polemonii urbis in Pontum Euxinum, sicut & Jasonium, placidè fluit decurrens.

Arria. Melanthus, fluvius Sarmatiæ Europeæ, qui in Borysthenem labitur; cujus meminit Ovid. lib. 4. de Ponto:

Et tacitè peragens lene Melanthus iter.

Melantias, *Melitias*, urbs Thraciæ, ad Propontidem, Proc. archiep. inter Byzantium & Selymbriam, à Byzantio 13. mill. pass. in meridiem, quæ & Athyra, ad ustia Athyræ fluvii, Melancia Antonino, & Villa Cæsariana Ammiano.

¶ Melas, idest, Niger, sinus Thraciæ apud Ptolemæum, Melanus Solino. Cardianum eum quoque vocari à Cardia urbe adjacente scribit Eustathius. Magarisinm hodiè dici autumat Ortelius.

Strab. Plin. & al. Melas, fluvius multiplex: 1. Thraciæ, in sinum Melanem ad Caridiam urbem influens, qui non satis fuit ad bibendum exercitui Xerxis, teste Herodoto, *la Mera*, teste Nardo, sed Bellonio *Larissa*, de quo Ovidius lib. 2. Metamorph.

Mygdoniusque Melas, & Tænareus Eurotas.

Sed hic in Macedonia est 2. Cappadociæ, apud Cæsaream urbem, ex monte Argæo oricus, longoque tractu in Euphratem per Armeniam minorem decurrens, non procul à Melitene, ex Strabone, *Gensul*, teste Castaldo. 3. Joniæ, qui, teste Julio Solino, Smyrnam urbem circumfluit, 4. Pamphyliæ Straboni, & Plinio, Pamphyliam à Cilicia separans, apud Sidam urbem fluens, *Grienero*, teste Nigro, 5. Bœotiæ, qui ex Parnasso monte in Cephisum labitur, teste Strabone, & oves juxta illum pascentes nigras facit, teste Plinio, qui circa solstitium æstivum crescit, ut Nilus, & ab exordio navigabilis est. 6. Phthiotidis Herodoto & Livio apud Heracleam Trachiniam fluens, & à Dyra fluvio 20. stadiis distans. 7. Arcadiæ Straboni, per Achajam fluens, & Olenum urbem alluens. Mellas Virgil. lib. 4. Georg.

Pastores, & curva legunt propè flumina Mella.

Est & Melas fluvius Lyciæ, ubi Latona incolas in ranas convertit, teste Probo, & in Mygdonia regione Macedoniæ, & in Sicilia propè Himeram locus, teste Ovidio, cum ait:

Sacratumque Melam, pascua læta boum.

¶ Melcomani, Dalmatiæ populi, teste Plinio.

Meldæ, Meldi Plinio, populi & urbs Galliæ Belgicæ, *Meaulx*, episcopalis sub Archiepiscopo Senonensi, ad Matronam fluvium, inter Parisios ad occasum 10. & Rhemos ad ortum 20. leucis; à Senonibus totidem in Boream. Melda quoque in numero singulari usitatur, ut libro 4. Itinerarii: Gef. Ptol.

Hoc ubi tempus erat, primo nos vesperè Melda
Excipit, hinc virides qua Matrona proluit herbas.

¶ Meldæ, populi Galliæ Lugdunensis, quorum urbs Jatinum, seu Meldæ nunc, *Meaux*, ex præcipuis est Briæ prov. & episc. sub Arch. Parisiensis, cum antea subesset Arch. Senonensi; estque elegans & culta, 8. leucis à Sylvanecto in ortum.

¶ Meldita, Africæ propriæ oppidum, teste Ptol.

¶ Meldula, *Meldola*, oppidulum Italiæ, in ditione Pontificia, & in Romandiola provincia, in confinio Hetruriæ, ad Bædesim amnem, sub dominio utili Principis Pamfilii, 10. mill. à Foro Livii distans in austrum.

Meleagea, urbs Aetoliæ, quæ & Calydon. Vide ibi. Sic dicta à Meleagro, qui in ea imperavit.

¶ Melenda, urbs Indiæ intra Gangem Ptolemæo. Interpretes Melyuda habent.

¶ Melerus lacus, *Meler sio* indigenis, *lac Meler* Gallis, lacus Sveciæ amplius inter Uplandiam ad Boream & Sudermaniam ad austrum, ab ortu in occasum extensus per 60. mill. pass. Ei adjacent urbes Holmia, Telga, Stregna, Arboga, & Torsilia; & in mare Balticum se exonerat.

Meles, qui & Meles Solino, fluvius Joniæ, Smirnæ urbis mœnia alluens, à qua nunc nomen habet. Hic Meletis in genitivo facit. Strab. Ovid.

Melese, *Melissa*, teste Barrio, oppid. magnæ Græciæ, in ora Calabriæ ulterioris, à littore ad 7. mill. pass. recedens, inter Macellam 3. & Crimissam 13. Quod Temese etiam apud Ovidium legitur.

¶ Melesi sinus à Meleto flumine, etiam Smyrnæus à Smyrna urbe ei adjacente, Stephano teste. Eiastem vocat eundem Agathias in procemio Hist. Sinus est maris Ægæi, juxta Æolidem regionem Asiæ minoris.

Melfictum, *Molfetta*, urbs Apuliæ Peucetiæ maritima, episcopalis sub Archiepiscopo Barensi, inde 15. mill. pass. in occasum, Tranium versùs 9. proxima Juvenacio 3. à Rubo 4. Trad. antiq.

¶ Melfictum, seu Morfeta, *Molfetta*, urbs est agri Bariani, in regno Neapolitano, & in ora sinus Veneti, parvs, sed elegans.

¶ Melia, urbs Cariæ, teste Stephano ex Hecatæo.

Meliacus sinus. Idem Maliaco.

¶ Meliapora, *Meliapor*, urbs Asiæ archiepiscopalis in India orientali. Dicitur & aliter civitas S. Thomæ, quia ibi martyrio coronatus S. Thomas Apostolus, in loco *Calurmina* dicto à Malabaribus, idest, supra petram, propè ipsam urbem, teste Athanasio Kirchero. Dicitur & meliùs *Maliapur*; estque in regione Coromandelis, in ora sinus Gangetici.

Melibocus mons, *Hardtsfwaldt*, teste Pirchaymero, *Brockersberg* à Peucero, aliis *Vogelsberg*, mons Germaniæ, qui in Thuringiæ & Franconiæ confinio ad ortum Visurgis fluvii statuitur. Ptol.

¶ Melibocus, mons Cheruscorum, nunc in parte australi Ducatus Brunsvicensis, & in tractu Grubenhagensi, inter Halberstadium ad ortum & Goslariam ad occasum, & hodiè vertex hujus jugi altissimus inter oppida *Osterwick* & *Werningerode*: adcolis *Blocker barch*, dicitur, teste Cluverio.

Melibœa, oppidum Thessaliæ, ad montis Ossæ radices, cis Peneum fluvium, apud Bœbeidem lacum, purpura nobile. De Melibœa Virgilius lib. 5. Æneidos: Strab. Plin. Herod. Liv. & al.

Purpura Mæandro duplici Melibœa cucurrit,

Pa-

Patria fuit Philoctetæ, de qua Herodotus lib. 6. Hinc Meliboeus, a, om.

Lycop. Meliboeua, mons Campaniæ, ex quo Orrhontes fluvius oritur: de quo tamen fluvio nulla exstat apud recentiores, sicuti nec de monte, commemoratio.

Melieosis, populi Thessaliæ, in Melide regione, ad Othrys montis radices.

Xenop ¶ Melignanum, *Marignane* incolis, *Marignan* Gallis, oppidulum Italiæ, in Ducatu Mediolanensi, ad Lambrum amnem, medium ioter Mediolanum & Laudem Pompejam. Ibi Helvetii victi, & ingenti clade affecti fuere anno 1515. à Francisco I. Francorum Rege. A quibusdam Merignanum dicitur.

¶ Melilla, *Melilla*, urbs Africæ, in regno Fezææ, et in Gabeta provincia, sub dominio Hisp. ab anno 1497. aliàsque Ryssadirum dicta fuit.

Melilotium, *Melilot*, urbs Americæ septentrionalis, in Florida regione, regni Apalatæi caput, satis ampla & culta, in provincia Bemarina, ad radices montis *Olaimy*, teste Bristochin Anglo.

¶ Melina, Argiæ urbs, teste Stephano.

¶ Melinda, *Melinde*, urbs ampla Africæ, & regni cognominis caput, in Zaognebaria regione, & in ora

Thucy littorali Oceani Æthiopici. Gaudet portu commodo, et expugnata fuit aliàs à Lusitanis; estque media inter Magadoxum ad Boream & Quiloam ad austrum, 400. mill. pass. utrinque distans.

Xenop Melinophagi, populi Thraciæ, sic dicti, quòd panico vitam transigant.

Meliodunum, *Milenfeko*, *Milensck*, & *Milauff*, oppidum Germaniæ, teste Lazio, in Bohemia, Taborin proximum, 2. leuca distans in occasum. Alterum in Gallia, in finibus Biturigum, vulgò *Mehun*, quod aliis est Magdunum.

¶ Melipia, Mœsiæ oppidum Antonino.

Melise, *Melissa*, oppidum magnæ Græciæ. Vide Melese. De quo Ovidius libro 15. Metamorphoseon:

Thurinosque sinus, Melisenque, & Iapygia arva.

¶ Melissopetrium, Armeniæ oppidum Curopalati.

Melita, Melitene Ptolemæo, *Malatia*, teste Nigro, urbs Armeniæ minoris, apud Euphratem fluvium, Melitenes regionis caput, à Samosatis 90. mill. pass. in

Plin. Boream, à Cæsarea 338. in ortum.

Sol. Melita, insula gemina: una maris Africi, inter Siciliam & Africam, à Pachyno promontorio 70. mill. pass. à Camarina 84. ipsa longa 20. lata 12. circuitu 60. sedes Equitum Hierosolymitanorum, sibi à Carolo V. Augusto post amissam Rhodum dono data, Melite Ciceroni; *Malta* vulgò, cum urbe cognomine episcopali sub Archiepiscopo Panormitano. De ea Ovidius libro 3. fastorum:

Fertilis est Melite sterili vicina Cosyræ.

¶ Melita, *Malte* Gallis, *Malta* Italis, insula est Africæ, et anteà sub regno Tunetano. Ferè 500. leucis distat à freto Herculeo in ortum, & 600. à Syria in occasum. Ejus longitudo est 25. milliarium, latitudo 15. & distat 60. milliaribus a Pachyno promontorio in meridiem. Subest dominio Equitum S. Joannis Hierosolymitani, quibus data fuit à Carolo V. eo intuitu ut sic Siciliam faciliùs contra Turcarum irruptiones tueretur. Aliàs erant in ea, Melita urbs, nunc *Medina*, ubi sedes episcopalis insulæ, et Iunonis Fanum, *Castello di S. Angelo*: Nunc præterea sunt Valeta, *la Valette*, urbs munitissima,

Plin. Burgus, *le Bourg*, & urbs S. Michaelis, *S. Michel*, seu

& al. *l'isle de la Sangle*, sic dicta à magno Magistro, qui eam insulam fecit fossa manuducta. Frustra obsessa fuit à Turcis anno 1565.

Altera maris Hadriatici, Dalmatiæ adjacens inter oram illius, & Corcyram Melænam 12. mill. pass. quot patet latitudine, longa 30. canibus Melitæis, qui in delitiis habentur, nobilis, ab Epidauro urbe, cui patet, 70. mill. pass. De Melitæis catellis Athenæus lib. 12. qui eos scribit maximè apud Sybaritas in delitiis fuisse. Unde processit adagium apud Græcos, *Melitæus catellus*, de eo cujus opera nulli rei fetiæ conducit.

¶ Melita, insula Dalmatiæ, in mari Adriatico. Nunc *Melada* dicitur, Slavis *Mliet*, cum oppidulo cognomine;

Cis. subestque dominio Reipub. Ragusinæ.

Melita quoque, pen. producta, quæ posteà Miletus dicta est, *Mileto*, urbs Brutiorum, in Calabria ulteriori, episcopalis sub Archiepiscopo Rhegino, apud Hipponium, inde 5. mill. pass. distans, Terram novam versùs 25.

¶ Melitæenses Phthiotidis regionis Macedonicæ populi sunt Straboni, quos aliquando Pyrrhæ nomen gessisse scribit: Ptolemæo urbs Melitara, Straboni Melitea vocatur.

Melitene, Melitine in nonnullis codicibus Ptolemæi regio, Armeniæ minoris, & urbs archiepiscopalis, caput *Ant.* illius regionis. Vide Melita. Est & * oppidum Susianæ apud Ptolemæum, *Aracgalaran*, teste Castaldo, Ortelio referente: quod tamen apud Ptolemæum non invenio. (* In Ortelio est regiuncula Susianæ ex Ptolemæo.)

Melitena regio est Armeniæ minoris, ad Euphratem, teste Ptolemæo; hæc *Bosoch* Castaldo, & *Suar* Nigro, *Malatia* autem Leunclavio. Reineccius putat hanc urbem apud belli sacri scriptores Malatina & Melotania vocari.

Melitopolis, urbs Bithyniæ, priùs episcopalis, sub Archiepiscopo Cyziceno, posteà metropolis.

(Alia est in Misia minori.)

¶ Mellittæa, Thessaliæ urbs Stephano & Polybio.

¶ Melizigara, Indiæ intra Gangem emporium in Arriani Periplo, Melizigeris Indiæ intra Gangem insula est. *Strab.*

Mellaria, *Beiar de Melena*, teste Morali, urbs Hispaniæ Bæticæ, excisa, patria Pomponii Melæ, in ora, inter Tarissam et Bellonem, inde 3. hinc vix 2. leucis, a Calpe paulò supra 4.

Mellaria altera, *Fuente Oveiuna*, teste Morali, oppidum Hispaniæ Bæticæ mediterraneum, in Extremaduræ confinio, à Corduba 14. leucis Emeritam versus à Metallino 16. in austrum & Eurum Cordubam versùs. Utraque Mellaria a mellis copia dicta est.

¶ Mellaria, *la Mellora*, insula aliàs, nunc verò scopulus maris Tyrrheni, in ora Hetruriæ, ante Liburnum, à *Ptol.* quo vix distat. 5. mill. in occ. & vix visitur à præter- *Mel.* navigantibus. Aliis est Mæoaria.

Mellisurgis oppidum fuit Macedoniæ, ultra Thessalonicam, 30. mill. pass. Amphipolim versùs distans.

¶ Mellum, *Melli*, regnum Africæ, in Nigritia regione, ubi Niger fluvius in plura brachia scinditur. Habet ad ortum regnum Mandingæ & Maleguetam, ad occasum autem Oceanum Atlanticum. *Ptol.*

Melnicum, *Melnik*, oppidum Germaniæ, in Bohemia, ad Albim fluvium, ubi recipit Muldam 4. milliaribus Germanicis infra Pragam in Boream Leitomerium versùs.

Melocabus, *Coburg*, teste Villanovano, urbs Germaniæ, in Franconia, non obscura, à Bamberga 6. leucis in Boream, proxima Thuringiæ finibus. Duci proprio paret. De qua urbe in libro 4. Itinerarii:

Longiùs evecti Coburgi vidimus arcem.

Illustrem, atque urbi subiectam intravimus urbem.

¶ Melocabus, urbs Chattorum, nunc *Coburg* creditur, urbs culta, ad amnem *Krempen*. Alias Duces habuit *Ant.* proprios, nunc subest Dominio Ducis Saxoniæ Altemburgensis. Arcem habet elegantem, & 8. leucis distat à Smalcalda in Eurum.

Melodunum, *Melun*, oppidum Galliæ Celticæ præclarum & elegans, ad Sequanam flumen, inter Lutetiam 10. & Senonas 15. leucis.

¶ Meloduoum, *Melun*, in antiquis libris Melledunum, & apud Gregorium Turonensem Mecledunum, Cæsari oppidum Senonum, in insula Sequanæ fluminis positum, ut ipse describit. Nunc urbis area ipsam in- *Ptol.* sulam, & utramque continentis ab opposito ripam instar Lutetiæ Parisiorum occupat; estque partim in Bria provincia, & partim in Vastinio, in Præfectura tamen Insulæ Franciæ. 10. leucis distat à Lutetia in meridiem, 4. à Fontebellaqueo, ut vocant, & 7. à Monasteriolo, ad fines Icaunæ in Citeium.

¶ Meloessa, Italiæ insula circa Locros, teste Plinio, 7. mill. pass. à Caulone distans. *Cas.*

Melos, *Milo*, insula, maris Ægæi (seu Cretici) rotundissima, olim Zephyria ab Aristotele dicta, Mimallis à Callimacho, inter Dictynnam promontorium Cretæ, & Scyllæum promontorium Peloponnesi 87. mill. pass. a Delo 80. in austrum, inter Rhitymnam urbem Cretæ, & Sunium promontorium Atticæ ferè 100. Urbem habet cognominem episcopalem sub Archiepiscopo Rhodiensi. In ea sulphur laudatissimum provenit, teste *Strab.* Plinio. Populi Melii Thucydidi. *Plin.*

¶ Melos, *Milo*, insula est oblonga, & à Borea in au- *& al.* strum extensa per 20. milliaria, cum urbe cognomine in parte meridionali & tribus aliis castris. Gaudet portu capacissimo, & distat 36. mill. pass. à Cydonia

urbe Cretæ in septentrionem, uti 70. à Scyllæo promontorio in Eurum. Ei adjacet ad austrum insula parva, *Antimile* dicta.

Melos item, sive melios Thucydidi, Stephano, oppidum Thessaliæ fuit, à Nicia Atheniensium Duce machinis & fame espugnatum. Vnde *Fame Melisa* in adagium transiit de fame estrema, apud Græcos scriptores proverbiorum.

Plin. Melphes, *Melfa*, teste Leandro, fluvius Lucaniæ, in sinum Pæstanum apud Palinurum promontorium instuens, à Lao 30. mill. pass. in occasum, ubi castrum parvum ejusdem nominis, inter Palinurum, & Palæocastrum.

¶ Melphes, fluvius Lucaniæ cis Apenninum, *Melpa* nunc in provincia Principatus citerioris. In mare Tyrrhenum se exonerat inter sinus Laum, & Pæstanum, 12. mill. pass. à Policastro in occas.

Melphis, & Melphia, *Melfi*, urbs Lucaniæ, apud Apuliæ & Hirpinorum fines, episcopalis sub Archiepiscopo Compsano, inde 8. mill. pass. in ortum recedens, Prov. Rom. sive sub Archiepiscopo Sipontino, media ferè inter Neapolim & Tarentum, ad 90. mill. utrinque distans, Principatus.

¶ Melphis, *Melfi*, urbs est parvi circuitus, in Basilicata provincia regni Neap. 4. milliaribus distans ab Aufido fluvio & à limite Capitaniatæ provinciæ, 16. in ortum à Compza, 65. à Neapoli etiam in ortum Ta- Strab. rentum versùs, à quo 80. tantùm distat.

Melpis, seu Melphis, *Melfa*, fluvius Latii, ex agro Arpinate oriens, juxtaque Aquinum urbem decurrens, & in Lirim demum labens.

Melpum, *Melzo*, teste Gaudentio Merula, oppidum Plin. Insubriæ amplum, inter Modoetiam, & Laudem Pompejam occurrens, à Mediolano 13. mill. pass. in ortum hybernum.

Melsus, fortè Nælus Ptolemæo, fluvis Hispaniæ Tarraconensis, qui Cantabros ab Asturibus dividit.

¶ Melzitanum, oppidum in Africa propria Plinio & D. Augustino.

Strab. ¶ Membrum, Africæ propriæ urbs Antonino, inter Carthaginem & Hipponem Zarcthum,

¶ Memelium, *Memel*, oppidum munitum Prussiæ ducalis, in confiolis provinciæ Samogitiæ, juxta Curonensem lacum, ubi in mare Balticum se exonerat. Paret Electori Brandeburgico, 35. mill. distans a Libavia in Jornam. meridiem, & 70. a Regiomonte in septentrionem. Est in tractu Schlavonia dicto; & à Curlandis *Cloupede* vocatur. Arcem habet validam, cum portu capaci.

¶ Memersium, *Memert*, oppidum Galliæ, in Cenomanensi provincia, juxta fontes amnis Divæ, in limite Q. Car Pertici tractus, 6. leucis distat ab Alenconio in ortum, & 9. à Cenomano in Cæciam.

Memma, *Meneg* Camdeno, insula Albionis, Angliæ adiacens, imò peninsula apud Camdenum in Cornubia.

Plin. Strab. & al. Ptol. Memma, seu Menna, Meneg, peninsula est parva Angliæ, in Cornubia, juxta Damnonium promontorium, inter Falmuthum portum ad ortum, & muntem S. Michaelis ad occasum; estque aliquot viculis referta in ora maris Britannici & in intimo recessu Cornubiæ.

¶ Memminga, *Memmingen*, urbs est Germaniæ Imperialis, in Svevia, propè Ilarum fluvium. 7. mill. Germanicis ab Vlma distat in austrum, & 9. ab Augusta Vindelicorum in Africum. Est in Algea tractu; et quibusdam est Deusomagus antiquorum.

Memnium, oppidum Mesopotamiæ, apud Babylonem, ubi fontes bituminis multi.

Memnones Plinio, populi Æthiopiæ, sub Ægypto.

Memnonia Herodoto Susa appellatur, & Susii Memnonii à Rege dicti.

Memnonis regia, urbs Ægypti, apud Nilum fluvium, ab eo mill. pass. in occasum recedens, inter Tentyram, et Ptolemaidem, quæ Abydus Ptolemæo. Vide ibi.

Strab. Plin. & al. Memoria, fons Bœotiæ, apud Orchomenum oppidum, sic dictus, quòd memoriam adjuvet, sicut alter vicinus oblivionis est causa, teste Plinio.

Memphis, *Menchis* & Mitzir, teste Postello, urbs Ægypti escisa, olim regia, ab Osyride condita apud verticem Deltæ, ex adverso Babylonis, à vertice 15. mill. pass. in austrum distans. Ibi papyri copia. Lucanus libro 1. ejus sic meminit:

Nosse fuit, quem non stellarum Ægyptia Memphis,

Ovidius 1. amorum elegia 13.

Qua collis & Memphim, palmiferamque Pharum.

Regio Memphitis. Non procul adhuc pyramidum vestia cernuntur. Sunt qui Cayrum, *Cairo*, esse putent, cujus ambitus 150. stadiorum fuit. Memphiticus, a, um, nomen gentis, à Memphi, ut, juvenca Memphitica apud Ptol. Ovidium.

¶ Memphis urbs fuit regia Ægypti, quæ Hebræis Meph, vel Noph, & Migdol, ad Nilum fluvium, Ptolemæo et aliis. Sunt qui credant hodie *le Caire* dici, cum tamen Memphis ab altera parte fluminis fuerit è regione Cairi, ubi hodie ejus nihil estare præter no- Scrips. Brit. men *Menchis* putat Postellus.

¶ Mena, insulæ duæ, in Hippadis Pelago, teste Ptolemæo.

Menæ, Menæhon Diodoto, *Meneo* vel *Mineo*, oppidum Siciliæ mediterraneum, apud Palicam urbem dirutam 2. mill. pass. a Leontinis 12. ab Enna 36. Syracusas versùs supra 30. Populi Meneni Ciceroni. Menanini Plinio.

¶ Menajus, *Menai*, fluvius Angliæ, in wallia Bo- Cas. reali, seu potiùs fretum, Monam insulam separans ab Plin. Arvonia provincia. Ei insident urbes Arvonia, Bango- Tac. ria, & Bellomariscus.

¶ Menambis, Arabiæ felicis oppidum, teste Ptol.)

Menan, *Meneg*, oppidum Albionis, in peninsula Cornuvalliæ. Vide Memma.

¶ Menanus, *Menan*, id est, mater aquarum, fluvius Asiæ, in Iodia ulteriori. Oritur es lacu Chiamaio, & post longum cursum per regnum Peguvianum fluit, hinc per regnum Siami, ubi urbem regiam Judiam rigat, & 30. leucis Gallicis infrà in sinum Siami, & Oceanum Indicum se esonerat.

Menapii, populi Germaniæ inferioris, justa Rhenum, qui plerisque Juliacenses, & Clivenses cum parte Geldrensium esse videntur. Ortelius putat eos esse Brabantinos & Flandros: sed hi nimis a Rheno recedunt. Sunt itaque potiùs inter Rhenum, & Mosam, quales sunt Clivenses cum parte Geldriensium, Eburonibus, & Tongiris finitimi. De iis lib. 4. Itinerarii sic:

Hinc per Menapios Baleiam ponte relicte.

¶ Menapii populi Germaniæ inferioris fuere, ubi nunc Ducatus Brabantiæ, in Belgio, à Scaldi fluvio Mosam usque protensi, Sansone, & Brietio testibus. Eorum oppidum fuit Castellum Menapiorum, nunc *Kessel*, ad Mosam fluvium. Quidam tamen ipsis tribuunt etiam partem orientalem Flandriæ.

¶ Menapiscus pagus, cujus in archivis cœnobiorum Gandavensium, & in legibus Caroli magni ab Ansegigo monacho collectis frequens est mentio, ut Divæus testa- Aur. tur. Hodie Comitatus Flandriæ est pro parte, eodem auctore, & Meyero Flandria, ut & hoc his addam, proavorum memoria Ruthenia dicebatur, test. Lhuydo & Cœnali.

Menaria, insula parva contra Magonem, sic à mænis piscibus, quorum ibi magna copia est. Plinius lib. 3. cap. 5.

Menariacum, *Mergeu* Belgis, *Mervills* Gallis, teste Ortelio, pagus Belgii, in Flandria, priùs Broylus, teste Joanne Molano, ad Lysam fluvium, inter Ariam ad occasum & Armentariam ad ortum 3. leucis, ab Hypris 6. Sed apud Antoninum inter Castellum oppidum Morinorum & Cameracum occurrit.

¶ Menariacum, seu Minariacum, Sandero teste, est *Etayres*, oppidulum Belgii, in Comitatu Flandriæ, ad Legiam fluvium. Aliis autem est *Merville*, oppidum aliàs Morinorum, nunc Flandriæ, in ipso limite Artesiæ, 6. leucis à Nemetocerna in Boream Castellum versùs.

¶ Mencorvum, *Torre di Mencorvo*, oppidum est Hispaniæ, in Portugallia, quibusdam Moncorvum dictum, propè Durium fluvium, 4. leucis à confinio re- Pausf. gni Legionis in occasum, 10. à Lameca in ortum distans.

¶ Mendæ, Siciliæ urbs justa Palicos, teste Stephano.

Mendæi, populi Thraciæ, in ora maritima, apud Ænum urbem.

¶ Mende, Thraciæ urbs Pausania teste.

¶ Mendela, urbs Indiæ intra Gangem, Ptolemæo teste.

¶ Mendes Ægypti urbs est apud Strabonem. Hic Apis colebatur, teste Plutarcho in Iside.

Mendesium, unum ex ostiis Nili, Tanitico proxi- Ptol. mum, vulgò *Migran*, teste Moletio, *Migni* Bonacciolo.

ciolo. Hinc Mendesius nomen gentis. Ovidius libro 3. Metamorph.

Occidit & Celadon Mendesius, occidit Astrene.

¶ Mendiculea, urba Lusitaniæ Ptolemæo.

¶ Mendus, urbs Asiæ minoris circa Cariam, teste Porphyrogeneta.

Meneciна, *Mendicino*, oppidum, seu pagus Brutiorum,
Steph. in agro Cousentino, à Consentia urbe 4. mill. pass. distans, Ixiæ oppido propinquum.

¶ Meneggelem, Africæ propriæ urbs, in Numidia, apud Antoninum, fortè eadem cum Meneggere.

Menelaus, urbs Ægypti, eadem Canopo. Vide ibi. Est & urbs Marmaricæ.

Steph. ¶ Menephessa, Africæ oppidum, in Byzacio, teste Procopio, Menefessa Victori Uticensi.

Menevia, S. *Davids*, urbs Albionis episc. sub Archiep. Cantuariensi, in ora occidua Walliæ, apud Octapitarum promontorium, à Mariduno supra 30. mill. in occidentem.

Scrip. Brit. ¶ Menevia, S. Davids urbs dicta, revera vicus propter raros incolas, est in Comitatu Pendrochiensi, & in ora maris Hibernici, ubi aliàs Octapitarum promontorium in Demetis, nunc autem S. *Davids head* dictum, 26. milliaribus Anglicis distat à Pembrochio in Circium, & 30. à Mariduno.

¶ Menina, *Meenene* Belgis, *Menin* Gallis, oppidum Belgii, in Comitatu Flandriæ, ad Lisam fluvium, aliàs munitum. Subest dominio Francorum ab anno 1667. vix una leuca à Cortеriaco in occasum, & 3. ab insulis in Cæciam distans.

Plin. Menini, * Mimani Ptolemæo, populi Galliæ Narbonensis, quorum oppidum *Manosque*, teste Dalechampio, amplum, ad Druentiam fluvium, inter Aptam,
Strab. & Regium 6. leucis, ab Aquis 8. Aliis est *Mournas*, oppidum ad Rhodanum fluvium, inter Avenionem ad
Ptol. meridiem 6. & Montem Limarium ad Boream 7. leuc. (* Μημανοὶ in Seld. manusc.)

¶ Menini seu Mimeni populi fuere Galliæ Narbonen-
Ptol. sis, in Provincia, juxta Druentiam fluvium, inter Caturiges ad septentrionem & Salins ad meridiem: quorum urbs Segustero; extendebanturque usque ad Manoscam oppidum, Sanione & Brietio testibus.

Menina, insula Africæ, ad Syrtim minorem. (Vide Lotophagites) longa 25. mill. pass. lata 25. De qua Plin. lib. 5. cap. 7. Hanc Dionysius Afer apud Syrtim minorem & Cercinam insulam describit:

-Juxta quam Meninx insula fulget,
Et Cercinna simul, Libyen stationa patentes.

Menius fluvius Peloponnesi, in mare Jonium, apud Chelonatem promontorium exiens.

Menlaria, vel Menralia, oppidum Hispaniæ, *Mar-*
Ant. *cia* in Thesauro Linguæ Latinæ.

Menlascus, *Rio de S. Sebastian*, vel *Donostien*, fluvius cum oppido cognomine Hispaniæ Tarraconensis, per Vardulos fluens. Vide Magrada. Aliis *Oria* cum oppido cognomine dicitur.

¶ Menlascus fluvius est parvus Hispaniæ inter Vardulos, & Vascones nunc etiam *Rio Menlasco* dicitur, ut pluribus didici à viro doctissimo Sebastiano *de Mengelos*, cui ut indigenæ fides magis adhibenda est. Juxta fanum S. Sebastiani in Oceanum Cantabricum se exonerat. Distat autem ejus ostium 8. mill. pass. in ortum ab
Plin. ostio Magradæ fluvii, qui *Orio* dicitur.

Menneianæ, *Mansburg*, teste Lazio, oppidum Pannoniæ superioris, à Varianis 26. mill. pass. in ortum, in Hungaria: ex quo liquet non esse *Mansburg*, quod Monetium est Straboni, in finibus Japodum.

Mennonii, populi, & Mennonia regna. Vide Memnones; sic apud Lucanum lib. 3.

Non, cum Memnoniis deduceret agmina regnis
Cyrus.

Menoba, *Bezmiliana* Moletio, & aliis, fluvius cum oppido cognomine Hispaniæ Bæticæ inter Malacam urbem ad occidentem, & Selambinam oppidum ad ort. 50. mill. pass. seu à Malaca 3. leuc. In Thesauro Ling. Lat. malè *Vezmelaga* dicitur.

Plin. ¶ Menoba aliis est *Almunecar*, oppidulum cum castro, in regno Granatensi, & in ora maris Mediterranei, 14. leucis à Malaca in ortum Almeriam versùs, et 4. tantùm à Selambina in occasum.

Menocaleni, *Mingelstal*, teste Lazio, populi Alpini, in Histria, inter Tergestum & Polam, in mediterraneis, & intra montes.

Menosca, *Oria* seu *Vramea*, teste Garibæo, oppidum Hispaniæ Tarraconensis maritimum, in Vardulis, in ora Guipuscuæ regionis, inter S. Sebastianum ad ortum, & Guetariam ad occasum 3. leucis. Aliis est *Guetaria*.

¶ Menosca, oppidum Vardulorum, in confinio Vasconum; & ad ostium fluvii Magradæ. Nunc est *Orio*, oppidulum Guipuscoæ, in ora maris Cantabrici.

Menosgada, *Eger*, teste Petro Appiano; urbs Germaniæ libera, non obscura, in Nortgoiæ, Vuitlandiæ, & Bohemiæ confinio, ad fluvium cognominem, à Praga 20. leucis in occasum, Bambergam versùs, & Herbipolim.

¶ Menosgrada, urbs Armslausiorum, nunc Appiano teste, *Eger* seu *Egra*, Bohemis *Heb*, urbs Bohemiæ, sed non libera, ad amnem Egram, in ipso limite Franconiæ. Arcem habet munitam, pluries tamen expugnatam ultimo bello Germanico. Distat 4. milliaribus Germanicis à Locta in occasum. 9. ab Amberga in Boream, & 12. à Pilsna in Circium.

* Mentæ populi ad Vallum, quo Scotia ab Anglia separatur, & oram orientalem conspiciuntur: quorum *Ptol.*
regio Merchia seu Marchia, vulgò *Mers*, urbs Bremenium, posteà Bervicium, ut putatur, dicta, vulgò *Berwick* vel *Barwick*, in Angliæ confinio, altera urbs Coldana. (* Procul dubio pro Mæatæ vel Meatæ scriptum. Vide ibi.)

* Mentercosa oppidum Hispaniæ in Thesauro Ling. Lat. *Pedrazza de la Sierra* indigitatur (* vel Metercosa. Vide ibi.) *Ptol.*

Mentese, Mentisa Antonino, & Ptolemæo, Mentissa Livio, cui etiam alibi. Mentisa, *Montexa*, teste Clusio, *Montejon* verò Joanni Marianæ, *Cazorla* Morali, urbs Hispaniæ, in finibus Oretanorum, excisa,
olim episcopalis, cui in episcopatu Giena successit. For- *Plin.*
tè duæ hujus nominis urbes fuere, una in Oretanis, apud Cazorlam, quæ *Montejon* dicitur; altera in Bastetanis, cui successit *Jaen*, & hæc *Montexa* nominatur, à Castulone 22. mill. pass. distans. Unde malè in Thesauro Linguæ Latinæ *Jaen* appellatur.

¶ Mentesa, oppidum Oretanorum, nunc est *Montizon*, pagus agri Lamitani, versùs montes Marianos, in Castella nova, & in confinio Vandaliciæ. 5. leucis ab oppido Villæ novæ infantium in Africum, & 7. à Tolosa in Cæciam, uti 5. à Cazorla in Boream.

Mentonomum, æstuarium Oceani Germanici, quod *Frischhaff*, Ortelio teste, appellatur, in ora Germaniæ occidentali.

¶ Menthitia, *Monteith*, provincia est Scotiæ meridionalis, cujus caput Dumblanum oppidum. Habet ad or- *Plin.*
tum Fifam provinciam, & Leviniam ad occasum.

Menus, pro Mœnus, in Thesauro Ling. Lat.

Menuthias, insula ingens Æthiopiæ, ad ortum adjacens: quæ *Madagascar* nunc dici putatur.

¶ Menuthias, *Madagascar*, dicta fuit etiam Cerne Æthiopica; estque insula totius Africæ facilè major, *Ptol.*
& ex præcipuis totius orbis, à septentrione in meridiem exteosa versùs oram Orientalem Æthiopiæ, ubi aliquot coloniæ Francorum in ejus parte Australi. Dicitur etiam insula Delfina seu S. Laurentii à recentioribus. Vide Madagascaria.

Menuthis, vicus Ægypti, apud Canopum urbem 2. *Steph.*
tantùm stadiis distans, à S. Epiphanio in vita S. Cyri Abbatis memoratus.

Menyna, insula Africæ, (Vide Lotophagites) cujus meminit Silius libro 3.

Noritin Menynge satus, cui tragula semper.

Mennia, regio Asiæ, quæ & Lydia. Vide Mæonia; variè enim scribitur. *Strab.*

Mephyla oppidum fuit Latii, ab Orvinio 40. stadiis, *Ptol.*
à Suna verò 30. distans: quæ loca prorsùs extincta sunt.

¶ Meppa, *Meppen*, urbs Germaniæ, in Westphalia, & ditione Monasteriensi, satis munita, ad *Hase* amnem, qui paulò infrà cadit in Amasium, paulò infrà Lingam *Halic.*
oppidum, & medium ferè inter Monasterium ad austrum, & Embdam ad septentrionem.

¶ Mequinenocia, *Mequinenza*, oppidulum Hispaniæ, in Aragonia, ad Secorim fluvium, ubi cadit in Iberum, in limite Cataloniæ, & paulò infrà Ilerdam. *Beda.*

¶ Merchia, *Merche*, provincia Scotiæ in limite Angliæ. Vide Marchia.

Mercii, populi Albionis, quorum regio Mercia,

quæ proprium habuit Regem, in Northumbria. Hæc Merchis nunc dicitur, ad Scotos spectans.

¶ Mercii populi fuere Angliæ, dicti aliter Angli Mediterranei. Horum regio dicta fuit Merciæ regnum; complectebaturque totum illum tractum, ubi alias populi fuere Cornavii, Coritani, Dobuni, Atrebatum pars septentrionalior, & Catieuchlanorum pars occidentalior, & ibi sunt nunc provinciæ seu Comitatus Cestriensis, Darbiensis, Nottingamensis, Lincolniensis, Rutlandis, Leicestria, Staffordiensis, Salopiensis, Herefordiensis, Wigorniensis, Warvicensis, Northantonia, Huntingdonia, Bedfordia, Buckinghamia, Oxoniensis, & Glocestriensis, teste Joanne Speedo, habebantque ad Boream Regnum Northumbriæ, ad occasum Walliam, ad ortum partim Oceanum, & partim Regnum East Angliæ, & Essexiæ, & ad meridiem Regnum Westsexiæ. *Vet. Inf.*

¶ Mercimen, Africæ propriæ orbs, Antonino teste. *Ant.*

Mercuriacum, pagus agri Novariensis, apud Ticinum, Olegio proximus, à Mercurio dictus, uti ex antiqua inscriptione. *Plin. Mel.*

Mercutiale, *Mercogliano*, teste Scipione Mazzella, oppidum Campaniæ amplum, inter Neapolim 12. & Abellinum 18. mill. pass.

Mercurii promontorium, Hermea promontorium Ptolemæo, *Capo Bon*, promontorium Africæ, contra Siciliam, a Lilybæo 100. mill. in austrum distans, inter Carthaginem ad occasum, & Hadrumetum in ortum.

Mercurii aquæ, apud Capenam portam urbis Romæ, ab Ovidio memoratæ. *Ovid.*

¶ Meretium, *Meraiz*, oppidulum est Lithuaniæ, ubi Uladislaus IV. Poloniæ Rex obiit die 30. Martii anno 1648. Decem milliaribus distat ab urbe Vilna Grodnam versùs, ad confluentes Meretzii, & Memeni fluviorum; estque amœnissimi situs, cum castro splendido.

¶ Mergenthemum, *Mergentheim*, seu & *Mariental*, oppidum Germaniæ, in Franconia provincia, ad Tubarum fluvium, in ditione ordinis Teutonici. Dicitur & Mergethum seu Mariæ domus, & 6. leucis distat ab Herbipoli in meridiem; estque sedes Magistri Ordinis Teutonici, in Franconia.

¶ Meri, Mesopotamiæ urbs, circa Edessam, teste Simlero ex Antonini Itinerario manuscripto. *Ptol.*

Meribriga, oppidum Lusitaniæ, in regno Portugallico, Bretolæo orbi excisæ proximum, *Abnedara* pagus, teste Moletio.

Merinianum, ex quodam Itinerario antiquo, oppidum Insubriæ, ad Lambrum fluvium intermeantem, medium inter Mediolanum, & Laudem Pompejam, 10. mill. pass. utrinque distans, proprio parens Marchioni, *Marignana* volgò. *Plin.*

¶ Merinianum, seu Melignanum, *Marignana*, incolis, *Marignan* Gallis dicitur; ibique Helvetii victi, & grandi clade affecti fuere à Gallis anno 1515. Duce Francisco primo Rege. *Herod. Strab. Plin. & al.*

Merobrica, *Santiago de Cacem*, teste Andrea Resendio, oppidum Lusitaniæ, in regno Portugalliæ, in ora, medium ferè inter Ulyssipponem ad Boream, & Sacrum promontorium ad austrum 18. leucis.

Meroe, Saba Josepho, sicuti & nunc ab Abissinis appellatur, insula Æthiopiæ, sub Ægypto, maxima, à Nilo, Astapo, & Astabora fluviis effecta, cui nomen dedit Meroe urbs primaria, à Syene 800. mill. pass. distans in austrum, & à Napata altera regia 360. ab Alexandria 10000. stadiis, teste Strabone. Insula *Gaugaere* una cum urbe, teste Castaldo, dicitur. *Nembe*, teste Marmolio. Populi Meroitæ, Merveni Mela. Ovidius libro 4. Fastorum:

Hinc Libe, hinc Meroe, siccaque terra subest.

Hic Saba Regina (quæ & Candace) regnasse traditur, nunc Abyssinorum Imperator latè per totam ferè Æthiopiam dominatur. Urbs à Cambyse Rege Persarum condita est, & de nomine matris dicta: quod nomen posteà toti insulæ commodatum fuit Herodoto. In ea mulieres grandes habent mammas, auctore Juvenale Satyra 13.

In Meroe crasso majorem infante mamillam.

¶ Meroe quid sit nunc non benè constat; credit enim Isaacus Vossius nullam à Nilo effici insulam in Æthiopia. Sanè, ut sit ille, ut in ceteris Æthiopiæ locis, ita in longitudine insulæ, et oppidi Meroes plurimùm peccatum a veteribus, dum nimiùm longè locabant à sinu Arabico removent. Itaque non placet illorum opinio, qui regnum *Goyama* putat esse Meroen. In eo conveniunt antiqui, ut Ptolemaida *ϑηρῶν*, quæ est *Mazua*, et Meroen oppidum sub eodem constituant parallelo, id est, in latitudine Boreali graduum 16. minutarum 23. Astaboras seu flumen præterfluens. Meroen, ab Oriente omninò est *Mareb* seu *Marabo*: ipsum verò Meroes oppidum, quod non in Boreali parte insulæ, sed verò 70. mill. pass. Austrum versus remotius erat, ut testatur Plinius, & alii. Vix dubito quin sit illa urbs quam *Beroam* aut *Baroam*, & vitiosè *Barvam* appellant. Vocatur etiam *Debaroa*, vocabulo conflato ex *Debia Baroa*, quasi dicas mons Baroa, quia in monte posita est. Urbs hæc regia est Barnagassi, & pro aliis Æthiophiæ oppidis satis frequens: quæ verò antiquis dicta fuit Primis magna, seu potiùs Premnis magna, illa est quæ hodie *Fremona* appellatur. Causa vero quamobrem, et hanc, et præcipue Meroen, & denique ipsum Astaboram flumen tam longè à sinu Arabico removerint, itinerum difficultati procul dubio adscribenda est. Hæc ille. *Bibl. Steph.*

¶ Meroe, urbs Lyciæ, in Asia minori, teste Stephano.

Meron, qui & Samachonitis, *Tabarie*, teste Masio, lacus Palæstinæ, apud Serapionem, quem Jordanis fluvius efficit, qui æstate siccatur.

Meropus, mons Thessaliæ, ex quo ob multos anfractus echo multiplex redditur.

¶ Merorum, Arabum regio, circa Comagenam Syriæ, teste Plinio.

Meros, mons Indiæ citerioris, inter Indum, & Cophem fluvios, Nysa Plinio ab urbe vicina, Sacer Trogo, & Tricoryphus Polyæno à tribus cacuminibus dictus. Hic ferunt Bacchum enutritum fuisse. *Strab. Mel. Theop.*

Merromeni, *Meraner*, teste Lazio, populi Illyrici, quorum oppidum *Merona*. *App. Alex.*

¶ Merromeni aliis Melomeni fuere, propè Drinum fluvium, inter Vardiæos ad austrum, & Savum fluvium ad septentrionem.

¶ Merseburgum, *Mersbourg*, urbs Germaniæ, in Misnia, episcopalis, ad Salam fluvium, via. 3. milliaribus Germanicis ab Halla in austrum, et totidem à Lipsia in occasum, sub dominio proprii Episcopi. Vide Martiopolis, seu Martiopolis.

¶ Merspurgum, *Mersburg*, oppidum Germaniæ, in Svevia, ad lacum Constantiæ, & in ditione Episcopi Constantiensis. 2. leucis distat à Constantia in ortum, & paulò ampliùs ab Uberlinga in Eurum. *Plin.*

¶ Mervera, Hispalensis conventus oppidum Plinio.

¶ Mervinia, *Merionethshire*, provincia seu Comitatus Walliæ Borealis, cujus primaria Harlechum. Dicitur etiam Merionethensis Comitatus; estque in ora maris Hibernici, & inter Comitatus Arvoniam, & Denbighiam ad Boream, & Mongomeriensem ad ortum. Ibi aliàs Ordovices populi ex parte. *Scrip. Penn.*

Merola, *Maira*, teste Augustino Justiniano, fluvius Liguriæ, apud Albingaunum, urbem fluens. Est & Merula fluvius Pedemontanæ regionis, per Saluciense territorium in Padum influens, vulgò *Maira*: sed hic Latinè etiam Macra ab aliis nominatur.

Merulæ campus, qui & Colobus Leonico dicitur, & aliis Cassovius, *Cassovvopoly* Sclavis, et *Amserfeldt* Germanis, regiuncula Mysiæ superioris, à meridie in Boream ad 30. leucas patens, maximè ferax. Ejus meminit quidam Poeta in libro 1. Itinerarii *D.Gio.*

Vertis ut in tristes victoris gaudia luctus,
In Merula campis cum superatus erat,

Merulia, locus Thusciæ, Populonio urbi propinquus, inde 8. mill. pass. distans: ubi S. Cerbonius Episcopus à Totila Gothorum Rege feris objectus est. *Pauf.*

Mesabius, mons Bœotiæ, apud Anthedonem oppidum Euripo imminens.

¶ Mesada, Arabiæ Petrææ urbs apud Ptolemæum. Fortè Mesa in libro Notitiæ vocatur.

¶ Mesambria tractus, & Cherronesus Persidis est, teste Arriano in Indicis.

Mese, insula Galliæ Narbonensis, una Stœchadum, media illarum, quæ & Pomponiana Plinio. Vide Stœchades. *Plin.*

¶ Mese, seu Pomponiana, insula Galliæ, in ora Provinciæ, et in mari Mediterraneo. Nunc est *Porteros*, inter Hypæam ad ortum, et Proten ad occasum. Ejus circuitus est 3. leucarum circiter, via una cum dimidia ab ora continentis, & abest Brigansonia in austrum est-

estque una Stœchadum insularum, quæ vulgò *les isles d'Hieres* dicuntur. Vide Stœchades.

Strab. Plin. Ptol. Mesembria, quæ & Menebria Straboni, Mesambria Herodoto, *Mesember* Sophiano, urbs archiepiscopalis Thraciæ maritima, in Mysiæ inferioris confinio, in ora maris Euxini, inter Anchialum, & Odessum ad 20. mill. pass. ubi mons Hæmus desinit. Hinc Mesembriacus nomen gentis. Ovidius libro 1. Tristium Elegia 9.

Inde Mesembriacos portus, & Odessen, arces.

¶ Meseriæ, seu Maceriæ, *Mezieres*, urbs est Galliæ, in Campaniæ provincia, ad Mosam fluvium, propè Carolopolim, & versùs limites Belgii. Vide Maceriæ.

¶ Mesola, Arcadiæ urbs Straboni. Est etiam Mesola Messeniæ oppidum Stephano ex Nicolao.

Strab. Ptol. Plin. & al. Mesopotamia, regio Asiæ, Euphrate ad occasum, & meridiem, ac Tigri ad ortum comprehensa; cui ad Boream Armenia major, Niphate monte intercedente, Babylonia, & Chaldæa ad meridiem incumbunt, Assyria cum Susiana ad ortum, Syria verò cum Armenia minore ad occasum hærentibus; longa 800. lata 360. mill. pass. ex Plinio, Aram, & Charam in sacris literis, Osrhoena Dioni, Herodiano, & libro Notitiæ. Urbes olim claræ Edessa, Nisibis, Nicephorium, & Seleucia: nunc clarent Amida, & Marde.

¶ Mesopotamia, regio Asiæ, & Assyriæ pars ad occasum. Nunc propriè *Diarbeck* dicitur; subestque tota dominio Turcarum. Ejus urbes nunc sunt *Asanchif*, regionis caput, *Orpha*, quæ Edessa aliàs, *Caramis*, aliàs Amida, *Merdin*, Marde & *Herren*, aliàs Carræ. Ejus autem major longitudo à Circio in Eurum est 420. mill. pass. latitudo autem est 270. mill. pass. Sic dicta fuit Mesopotamia, quòd posita sit inter Euphratem, & Tigrim fluvios: & ideò etiam nunc dicitur ab Arabibus *al Gezira*, id est, insula.

ol. Diona ¶ Messa, Laconiæ oppidum, in Peloponneso, teste Pausania.

Messabatæ, Massabatæ Straboni, populi Persidis, quorum regio *Savas*, teste Castaldo, nominatur.

Plin. Claud. Messagetæ, populi Scythiæ Europææ, ad Euxinum mare, & Mæoticam paludem incolentes. Vide Massagetæ. Claudianus 1. in Rufinum:

Et qui cornipedes in pocula vulnerat audax
Massagetes.

(* Ptolemæus duplices habet; in Margiana, & inter Sacas, utrosque longè ab Euxino mari in ortum distantes.)

¶ Messalum, urbs Arabiæ felicis, teste Plinio.

Cic. Plin. Liv. & al. Messana, Messene Straboni, & Ptolemæo, *Messina*, urbs archiepiscopalis, Siciliæ præcipua, Academia, emporium, & portus apud fretum Mamertinum, & Pelorum promontorium, à quo 12. mill. pass. quot a Rhegio urbe Brutiorum abest, à Messeniis populis Peloponnesi condita, & nominata, à Panormo altera Siciliæ urbe clara, & regia 208. mill. in Boream distans. Hæc primùm a Normannis, victis Saracenis, recuperata, Macrobius lib. 1. Saturn. illam ab Anaxilao Rheginorum Tyranno conditam scribit. Vide Zancle, & Mamertini. Hinc Messenius nomen gentis. Ovid. lib. 14. Metamorphoseon:

Littore in Italico Messenia mœnia contra
Stylla mihi.

¶ Messana, *Messine* Gallis, urbs Siciliæ ampla, & præcipua, in provincia seu Valle Demonæ, ad ortum insulę, cum portu capacissimo. Figurę sunt oblongę, ob montes quibus premitur. Suburbia habet perampla pagorum in morem. Munita est quatuor castris, & 14. aggeribus. 150. mill. pass. distat à Panormo in ortum, & 60. a Catania in septentrionem, è regione Calabriæ citerioris.

Messanicus fluvius, pars Padi. Vide Padusa.

Plin. Messapia, regio Italiæ, quæ & Salentini Ptolemæo, & aliis, ac Iapygia, *Terra d'Otranto*, peninsula inter *Plin. Strab.* Brundisium, & Tarentum in occasum, supra 50. mill. pass. porrecta, à Messapo, qui in ea dominatus est, dicta ex Virgilio libro 7. Æneidos:

At Messapus equum domitor, Neptunia proles.

Vide Salentini, & Iapygia. Messapia item Plinio oppidum ejusdem regionis, quod alii *Misagne*, à Brundisio 8. mill. pass. Uriam versùs distans, alii *Mesafre*, & *Messafre*, a Tarento totidem in occasum Motulam versùs recedens, esse contendunt. Hinc Messapius nomen gentis. Ovidius 14. Metamorphoseon:

Peucetiosque sinus, Messapiaque arva reliquit.

¶ Messapia, nunc *Terre d'Otranto* Gallis, provincia

est Regni Neapolitani, inter mare Ionium, & sinum Venetum ad ortum, & sinum Tarentinum ad occasum. Ibi alias Calabri populi, inter Appenninum montem, & oram sinus Veneti extensi, & Salentini versùs sinum Tarentinum. Vide Hydruntina Terra.

¶ Messapia oppidum fuit Messapiæ, quod nunc *Mesagne* dicitur, supra Brundusium, quod in Martyrologio Messiana Apuliæ vocatur, teste Luca Holstenio.

Messapius, mons Macedoniæ, in Pæoniæ Mædicæque confinio, bonasum animal gignens. *Arist.*

¶ Messatis, Achaiæ oppidum, inter Aroan, & Anthean, teste Pausania.

Messe, oppidum Cytheræ insulæ, à Statio lib. 4. Thebaidos memoratum: *Stat.*

Quas Pharis, volucrumque parens Cytheria Messe.

Messeis, fons Thessaliæ, apud Helladem oppidum.

Messene, *Mosniga*, teste Nardo cum aliis, urbs Peloponnesi, olim clara, & Messeniæ regionis caput, in ora occidua, ab ostio Pamisi 32. mill. pass. in meridiem recedens. Alii locum illius hodiæ *Petalidi* dici volunt, à Corone urbe 28. mill. pass. distantem. Populi Messenii. De ea Ovidius lib. 6. Metamorphoseon: *Strab. Plin. Strab. Plin. Paus. & al.*

Messeneque ferox, Patraque, humilesque Cleonæ.

Messenii cum iterùm atque iterum desciscerent à Lacedæmoniis, ab eis in servitutem redacti sunt, pejùsque servis habiti, auctore Pausania, & Iustino in lib. 3. epitom. Unde natum proverbium est, *Messena servilior*, in eos qui alieno vivunt arbitrio.

¶ Messene, seu Messena quibusdam, urbs Messeniæ tractus caput. Sita est ad ostia Balyræ fluvii, 13. mill. pass. à Pamiso fluvio in meridiem, & totidem à Corone in Boream, in ora sinus Messeniaci, cum portu tantisper capaci. Ante ipsam tres sunt insulæ, dictæ Oenussæ. Nunc oppidulum est tenue, & nullius nominis, in provincia *Belvedere* dicta, sub dominio Turcarum.

¶ Messenia, provincia est Peloponnesi versùs austrum, inter Laconiam ad ortum, & Elidem ad occasum, a septentrione habens Arcadiam, & inter sinus Messeniacum, & Cyparissium. Nunc pars est provinciæ *Belvedere* dictæ, sub Turcis.

Messeniacus sinus, Messenius Straboni, qui & Coronæus, & Asinæus, *Golfo di Coron*, inter Acritam, & Tænarium promontoria. *Plin.*

¶ Messeniacus sinus apud Ptolemæum nominatur ea pars maris Mediterranei, quæ Messeniam Peloponnesi regionem alluit, & Sophiano teste, dicitur *Golfo di Coron* a Corone urbe ei adjacente, a nauticis autem *Golfo di Calamata* vocatur.

Messis, *Messiano*, oppidum Brutiorum, in Calabria ulteriori, teste Barrio, mediterraneum, inter Neocastrum 10. & Miletum 6. Hipponio proximum, à Soriano 12. mill. pass. *Procul. Capel.*

¶ Messua. Vide Misua, & Nisva.

¶ Mestra, *Mestre*, oppidum Italiæ, ad Musonem fluvium. A Tarvisio urbe distat 10. milliaribus, & a Venetiis 7 in occasum, in regiuncula Ducatus Veneti. *Ant.*

¶ Mestriana, *Mestri Lazio*, pagus Pannoniæ superioris, in Hungaria, a Sabaria 6. leucis Hungaricis distans in ortum Aquincum sive Acincum versùs. Mestrianæ etiam numero plurali.

Mesva, peninsula Galliæ Narbonensis, *Mese*, teste Poldo: fortè Mesu Plinio. *Mel.*

Mesujum, *Magdeburg*, urbs archiepiscopalis Germaniæ ad Albim, in Saxonia, libera, a Brandeburgo 7. leucis, inter Witebergam, & Brunsvicum 12. Vide Parthenopolis. *Ptol.*

Metachœum castrum erat Bœotiæ, medium inter Coroneam, & Orchomenum. *Steph.*

Metacompso, Tacompson Plinio, Tachempso Melæ, *Asuan*, teste Zieglero, vel *Asnum*, urbs Ægypti, ad Nilum, proxima Sienæ. *Ptol.*

Meracum, *Calmare*, teste Jo. Barosio, urbs Arabiæ felicis, in ora orientali, ad sinum Sachalitem, inter Syagrum promontorium, & Ausaram urbem, ab Armuzia 300. leucis in austrum. Vide Cumacatum, ut habet codex Græcus.

¶ Metacum aliis est *Culbat*, seu *Quelbat*, oppidum Arabiæ felicis, propè ostia fluvii *Prim*, 450. mill. pass. ab Armuzia in meridiem. Aliis autem *Mategoa*.

¶ Metadula, Cappadociæ urbs, in Ponto Polumoniaco, teste Ptolemæo. Interpres habet Megaluda.

Metæ, Metensis urbs Gregorio Turonensi, Mediomatrices Cæsari, *Metz*, urbs Galliæ Belgicæ, in Lotha- *Lib. Not.*

singia, ad Mossellam, episcopalis sub Archiepiscopo Trevirensi, inde 13. leucis, Naeremum sedem Ducis Lotharingiæ vertùs in meridiem: Metis etiam. De qua quidam Poeta.

Nostraque te nuper, nunc n'ienn, Metis.

Et Mettis apod Venantium Fortunatum libro 7.

Seu qui Mettin adit de sale nomen habens.

Loquitur de Salia fluvio, qui ad Metim in Musellam influit. Vide Mediomatrices.

¶ Metæ, *Metz*, urbs est Galliæ, Mediomatricum caput, quæ ab antiquis Divodurus dicta fuit. Sedet ad Mosellam fluvium, ubi recipit Sellam seu Saliam; estque intra fines Lotharingiæ, sed non in Lotharingia, & subest dominio Regis Franciæ, cum parlamento recenti, & arce valida. Sed frustra obsessa fuit a Carolo V. Imperatore anno 1552. Vide Mediomatrices & Divodurus.

Strab. Metagonium, * Metagonites Ptolemæo, *Capo de tres forcas* Castaldo, & *Cape de Casasa* Moletio, promontorium Mauritaniæ Tingitanæ, inter Rysladirum urbem, & ostia Malvæ fluvii, in Mauritaniæ Cæsariensis confinio, ubi Populi Metagonitæ. (* *Μεταγωνίτης* in Seldeni manuscripto.)

¶ Metagonium promontorium nunc est *Cabo de tres forcas*, in regno Fezæ, & in Garetæ provinciæ ora littorali. In mare Mediterraneum protenditur è regione Alborani insulæ, a qua distat 20. mill. pass. & 560. mill. pass. à freto Gaditano in ortum.

¶ Metelassus, teste Ptolemæo Ponti Polemoniaci urbs est, in Cappadocia.

Itin. *Inf.* Metallina Castra, Metallinum Antonino, cui etiam Metellinum, Metallinensis colonia Plinio, Castra Vicelliana ex antiqua inscriptione, *Medelin*, oppidum Lusitaniæ clarum, in Extremadura, ad Anam fluvium, ubi is emergit, post per 7. leucas occultationem, à Turre Iulia 6. Leucis, ab Emerita 22. in ortum.

¶ Metallina Castra, seu, & meliùs, Metallinum, nunc *Medelin* dicitur; estque oppidum Extremaduræ provinciæ, ad Anam fluvium, ubi recipit Zuiam amnem, 27. leucis a Pace Augusta in ortum, uti & 7. tantùm ab Emerita. Sed non ibi rursus Anas fluvius emergit post per 7. leucas occultationem, ut hactenus multi indocti tradiderant; fuitque patria Ferdinandi Cortesii, qui regnum Mexicanum occupavit.

¶ Metapa, Acarnaniæ urbs apud Stephanum.

Metapontum, Metapontium Straboni & Ptolemæo, *Policpro*, teste Barrio, quasi Pyliorum regio, urbs magnæ Græciæ, ad sinum Tarentinum, excisa, inter Heracleam ad austrum 25. & Tarentum ad Boream 17. mill. pass. Aliis, ut Leandro, & Ananiæ, *Torre di mare*. Sed Barrio magis fido. A Pyliis populis Peloponnesi, teste Solino, condita, & à Samnitibus eversa. De qua Dionysius Afer:

Mœnia cernuntur Metaponti, *deinde Crotonis:*

Plin. *Mel.* ¶ Metapontum, urbs fuit Lucaniæ, ad ostia fluvii Casuenti in ora sinus Tarentini, & in confinio Messapiæ, nunc castrum tenue, *Torre di mare* dictum, in Basilicata provincia, 20. mill. pass. à Tarento in occasum, 55. ab Heracleæ ruinis in septentrionem, & 24. a Castellaneta in meridiem.

Ptol. Metaris, *the Vuash*, teste Ortelio, vel *the Vuashes*, uti Camdenus, æstus seu fluvius Albionis, in ora Angliæ orientali: alius ubi Bostonum oppidum, à Lincolnia 30. mill. à Londinio 97. in Boream, & Cæciam, (*inter Iconos & Coritanos*.)

Ptol. Metaros, Mearos Melæ, fluvius Hispaniæ, apud Trileucum promontorium, inter Artabres & Callaicos. Vide Mearus.

Steph. Metaurus, qui & Metauris aliis, *Gioia*, oppidum Brutiorum, in ora Calabriæ ulterioris, a Rosarno oppido 6. mill. pass. in ortum Scyllæum versùs, apud Taurianum, patria Stesichori. Eadem urbs Metaurum à Pomponio Mela appellatur, teste Barrio, inter Nicoteram ad occasum 8. & Scyllæum ad ortum 24.

¶ Metaurus quibusdam est *Oppido*, aliis autem *Gioia*, oppidulum ad ostia Metauri fluvii, in ora maris Tyrrheni, 9. mill. pass. à Nicotera in meridiem, & 18. à Scyllæo in septentrionem.

Strab. *Plin.* *& al.* Metaurus, fluvius Italiæ geminus: unus Umbriæ, *Metra* vel *Metaro*, penes Forum Sempronii fluens, ac in mare Hadriaticum inter Fanum, & Senogalliam exiens quem malè in Flaminiam decurrere in Thesauro Linguæ Latinæ dicitur. De quo Lucanus libro 2.

In lævum cecidere latus, veloxque Metaurus.

Alter Brutiorum, geminus, per Calabriam ulteriorem fluens: unus per Taurianum seu Seminarium fluens, vulgò *Seminara*, teste Barrio, alter *Metramo*, per Galatrum oppidum fluens, & accepto Medama ad Nicoteram urbem exiens. Ex quo error Ortelii deprehenditur, eos qui geminum scribunt in Brutiis Metaurum arguentis. In hoc flumine Orestem lavisse, & ab insania curatum tradunt. Est & Metaurus fluvius Siciliæ Straboni & Plinio.

¶ Metauros, fluvius Italiæ, in Brutiis. Nunc *Marro* dicitur, teste Magino. Propè Seminaram castrum labitur; & auctus aliquot fluviis minoribus, juxta Metaurum oppidum in mare Tyrrhenum se exonerat, 7. mill. pass. à Rosarno in austrum, uti & ab ostiis fluvii *Metramo*, antiquis Mesuna dicti.

¶ Metaurus *Metro*, fluvius aliàs Umbriæ, nunc Ducatus Urbini, in ditione Pontificia. Oritur ex Apennino monte, deinde Fanum S. Angeli in Vado, Urbaneam, & Forum Sempronii rigat, postea auctus aliis fluviis, in sinum Adriaticum se exonerat, 4. mill. a Fano Senogalliam versùs.

Metelis, *Rosetto* Italis, & *Raschit* Turcis, teste Beniamino Tudelensi, urbs Ægypti, juxta Heracleoticum ostium Nili, non obscura, ab Alexandria 60. mill. pass. in ortum Pelusium versùs: unde malè in Thes. Ling. Lat. scriptum est non procul ab Alexandria esse. *Ptol.* *Mel.*

Metelli castrum, *Mittelburg*, vel *Middelburg*, urbs Selandiæ insulæ primaria, à Metello cive Romano, ut nonnullis videtur, nomen habens, à Brugis urbe Flandrica 8. leucis distans, à Philippo II. Rege Hisp. sede episc. exornata. Vide Mattiaci. *Scrip.* *Belg.*

¶ Metelli castrum, seu Metelloburgus, est *Middelburg*, urbs Belgii, Zelandiæ provinciæ caput, in Valachria insula, vix uno milliari ab ora littorali, distans. Urbs est ampla & permunita, sub dominio provinciarum unitarum Belgii. Una leuca distat a Flessinga in Cæciam, & 4. à Clausulis, uti & 18 ab Antuerpia in Circium. Per annum ferè obsessa fuit a Batavis, & ab ipsis expugnata anno 1574. estque emporium celebre.

¶ Metensis tractus, *le pais Messin*, regiuncula est intra Lotharingiam inserta, inter Lotharingiam ecmpè propriam ad ortum, Barrensem Ducatum ad occasum, & Luxemburgensem Ducatum ad Boream. Sic dicitur a Metis ejus urbe primaria; subestque dominio Regis Francorum ab anno 1552. Ejus oppida sunt Nomenium, Vicum, Marsalium, & Gorza.

Metercosa, *Pedrazza de la Sierra*, teste Moletio, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Carpetanis, ab Aranda 6. leucis Madritum versùs in Austrum & Eurum. Hinc Trajanum ortum ferunt. *Ptol.*

Methamaucum, *Malamocco*, urbs olim episc. aquis submersa, & portus, contra Medoaci fluvii ostia, a Venetiis 5. mill. pass. distans; quasi meta Medoacum, id est, post Medoacum.

Methone, *Modon*, *Mutane*, & *Moitnae* aliis, urbs Peloponnesi, in ora Messeniæ ad occasum, hac tempestate clarissima & sedes præfecti, episcop. sub Archiepiscopo Patrensi, proxima Coronæ, ab ea 15. mill. pass. in Boream distans inter Patras 120. & Tænarum in meridiem 72. mill. Turcicis, *Moitnae*, teste Leunclavio, Pedasus Homero, Methone altera Straboni in Magnesia. Alia in Macedonia, juxta Thraciæ fines, apud Olinthum, cujus meminit Demosthenes in oratione contra Philippum Alexandri magni patrem; qui ibi in pugna oculo uno privatus est. De qua Valerius Flaccus Argonaut. libro 1. *Strab.* *Plin.* *Ptol.* *& a*

-quam parva Methone,
Et lævis Elis equis, & flexi bus obvius Aulon.

¶ Methone, *Modon*, urbs Messeniæ, in ora Australi, nunc emporium celebre, cum porto capacissimo, in provincia *Belvedere* dicta. Arcem habet permunitam; estque valdè populosa, sub dominio Turcarum jam à temporibus Bajazethi secundi 25. mill. pass. distat à Corone in Africum 72. à Tænario promontorio in occasum, & 105. à Nauplia in Afticum.

Methurides, Methuriedes Stephano, insulæ 4. parvæ in sinu Megarico, inter Atticam & Ægiosam. *Plin.*

Methydrium oppidum fuit Peloponnesi, in agro Megalopolitano. *Xenof.*

¶ Methymna Asidonia, *Medina Sidonia*, urbs Hispaniæ, in Vandalitia. Vide Asindum. *Plin.*

Methymna, urbs Lesbi insulæ, post Mitylenen primaria, in ora ad ortum, Cænidem oppidum Æoliæ versùs, *Ptol.*

sùs, inde 15. mill. pass. quot ab Arginusis Insulis in Boream. Hinc Methymnæus nomen gentis. Vino celebris est. Silius libru 7.

Plin. *Ac Methymna ferax Latiis cessere Falernis.*

Est & Methymna uppidum Hispaniæ multiples: in iis Campestsis *Medina del Campo*, emporium præclarum, à Vallisoletu 8. leucis Tuletum versùs.

¶ Methymna Campestris urbs est regui Legiunensis, in Hispania, iu limite Castellæ veteris, 8. leucis a Vallisoleto iu austrum, et 21. ab Abula in septentrionem, 6. autem à Durio fluvio distans.

Ven. Fert. ¶ Methymna cetia, *Medina celi*, oppidum Castellæ veteris, iu Hispania, in limite Atagoniæ, Ducatus per ampli caput, ad Salonem fluvium, 6. leuc. à Segnutia iu ortum Bilbilim versùs.

¶ Methymna sicca, *Medina de rio secco*, uppidulum Hispaniæ, in regno Legionensi, 5. leucis Hispanicis a Palencia iu occasum, 8. à Vallnleto in Circium, & *Dion. Byzant.* 22. à Sentics iu Cæciam: estque etiam Ducatus titulo clarum.

¶ Methymna Talnabia, *Medina Talnabi*, id est, civitas Propheiæ, antea *Iathreb*, urbs Arabiæ seliels, ad *Steph. Ptol.* amnem *Laakis*, ubi natus Mahumetes Pseudopropheta. 200. mill. pass. distat à Mecca in Boream, & 90. à masi Rubro in ortum.

Metina *Languillade* hodiè, insula Galliæ Narbonensis, ante ostium Rhodani orientale.

¶ Metina, insulula Galliæ Narbonensis, aliis est Blascu, *le Brescon*, oppidum permuuitum in scopulo, in ora littorali Occitaniæ, continenti ferè junctum. Vide Blasco,

Metis *Metz*, urbs Austrasiæ. Vide Metæ. Sic libro 4. Itinerarii:

Qua ssit, & Metin silua comitante peragras.

¶ Metita, Armeniæ minoris oppidum, iu Lavlniensi præfectura, teste Ptolemæo.

Plin. Strab. & al. ¶ Metupon, *Acra Spandona*, teste Gylliu, promontorium Cornu Byzantii ad Boream. Cujus meminit Call. Niceph.

Mettopolis, urbs Prhygiæ magnæ, apud Mæandrum fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino. Sed hæc in Ionia est, inter Ephesum 120. & Smyrnam 200. stadiis. Sunt & aliæ Metropoles; una in Phrygia prætes memoratam, episcopalis sub Archiepiscopo Antiochiæ Pisidiæ; & alia in Lydia, ad Caystrum fluvium. Populi Metropolitæ Plinio. Fuit & Metropolis in Thessalia inter Gomphos & Pharsalum, à Cæsare memorata.

¶ Metropolis urbs duplea est, una Phrygiæ magnæ, ad Mæandrum, episcopalis sub Archiepiscopo Antiochiæ Pisidiæ, à qua 60. mill. pass. distat in Circium, altera in Lydia, ad Caystrum fluvium, iu ipso limite Ioniæ, episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino 2u. mill. pass. ab Ephesu iu Cæciam, et 30. à Smyrna iu Eurum distant.

¶ Metropolis urbs fuit Sasmatiæ Europææ, teste Ptolemæo. Decem hujus nominis urbes numerat Stephanus.

Metubarris, *Zygeth*, & *Orozacz*, teste Lasiu, insula Pannoniæ infetiuisa, intra Saum fluvium, inter Postegam ad occasum & Sirmium ad ortum ad 7. leucas Hungaricas, ubi *Bibar* vel *Bivar* oppidum, quasi Bubalis seu Bubalis apud veteres.

¶ Metubarris, insula Pannoniæ, iu Savis, nunc *Orozacz*, in Raicia, intra Savum fluvium, 4. leucis distac ab oppido *Wivar* in occasum; extenditurque ad 3. leucas.

Metullum, seu Metulum, *Metling* vel *Medling*, oppidum Iapodum, apud Colapim fluvium, in confiniu Libusniæ. De quo vide Meclatia. Sed Lazio est *Troja*, oppidum ad Saum, in Comitatu Ciliensi.

Strab. Ptol. Strab. Tac. ¶ Metullum, *Metling*, oppidum amplum Japodum, nunc Carniolæ, in Vindorum marchia. 2. mill. pass. distat à Colapi fluvio, & 20. à Lugea palude in ortum, uti 25. à mari Adriatico in Boream, subestque dominio Imperatoris.

Metymna. Vide Methymna.

Mevania, *Bevagna*, urbs olim episcopalis Vmbriæ, ad Clitumnum fluvium, nunc oppidum amplum, olim iu via Flaminia occurrens, à Fulginio 6. mill. pass. distans, à Perusis 12. patria Propertii. De qua Lucanus lib. 2.

Est qui, taurifaris ubi se Mevania campis.

Mevoniola, *Galeata*, pagus Galliæ Togatæ, sive Æmiliæ, in Romandiola, à Forolivis ad 10. mill. pass. distans à Cesena 20.

¶ Meursis, *Meurs*, urbs parva Germaniæ. In Ducatu Clivensi ponitur à quibusdam, quanquam sit intra limites ditionis Coloniensis. Munita est & culta, 2. milliaribus Germanicis a Rhinoberga in meridiem; & uno à Rheno fluvio distans, sub dominio Principis Auraici, cum regiuncula seu Comitatu adjacente.

¶ Mexicana, *le Mexique*, regio præcipua Americæ septentrionalis, & aliàs regnum potentissimum, *Reyno de Mexico* Hispanis; estque pars ampla novæ Hispaniæ versùs Mexicum urbem, regionis primariam, inter mare Boreale seu sinum Mexicanum ad ortum & mare Pacificum seu Austrinum ad meridiem, sub Hispanis. Mexicana etiam dicitur provincia Novæ Hispaniæ, inter provincias Tlascalam ad ortum, Mechoacanum ad occasum, Panucum ad Boream, & mare Pacificum ad meridiem, *Mexico* vulgò. Ejus longitudo à septentrione in austrum est 130. leucarum Hispanicarum, latitudo autem est 50. leucarum. Sic dicitur a Mexico urbe primaria.

¶ Mexicana item dicitur America septentrionalis à Mexicana regione ipsius præcipua. Vide America.

¶ Mexicana nova, *Nuevo Reyno de Mexico*, regio ampla Americæ septentrionalis. Vide novum regnum Mexicanum.

¶ Mexicanus sinus, *Golfe de Mexique*, pars maris Borealis, in America septentrionali, versus oram Mexicanæ seu Novæ Hispaniæ extensus, uti & intra Floridam & Jucataniam provincias, & Cubam insulam.

¶ Mexicanus lacus, *Lago de Mexico* Hispanis, lacus Americæ septentrionalis, in Nova Hispania, circuitus est 30. leucarum Hispanicarum, & Mexicum urbem primariam cingit.

Mexicum, *Mexico*, urbs archiepiscopalis & Hispaniæ novæ in novo orbe conventus juridicus, & Hispanorum colonia maxima, 100000 ædium, ut ferunt, continens, intra lacum, ut Venetiæ, constructa.

¶ Mexicum, *Mexico* Hispanis, *Mexique* Gallis, *Tenuchtitla* seu *Temistitan* incolis, urbs est totius Americæ præcipua & amplissima, in America septentrionali, provinciæ cognominis & Novæ Hispaniæ caput, sedesque Proregis Hispani. Sedet in ora lacus cognominis, sed non intra lacum; neque instar Venetiarum; estque tota in planitie amœnissima & pro parte à lacu circumdata. Archiepiscopalis facta fuit anno 1547. à Paulo III. Pontifice Maximo & ei suffragantur Episcopi Tlascalæ, Guaxacæ, Mechoacani, Novæ Galitiæ, Chiapæ, Jucataniæ, Guatimalæ, & Veræ Pacis, & anno 1629. hæc civitas aquarum laci eluviè deformata & pessimè habita fuit; nunc tamen in dies reparatur. Alias fuit sedes Regum Mexicanorum, sed capta fuit à Ferdinando Cortesio, & subest dominio Hispanorum ab anno 1519 cum tota regione. 80. leucis Hispanicis distat ab Acapulco ad mare Pacificum in Boream, & totidem a porto Veræ crucis ad mare Boreale in occasum. Extructa fuit anno 1322. ut narrant incolæ. *Ant.*

¶ Mezzaba, *Mezzaba*, tractus Africæ, in regione Biledulgerid, cum urbe cognomine, Sanlone teste, juxta fluvium Majorem, & inter Zebum regionem ad ortum, & Tegorarinam ad occasum.

Miacum, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, inter Segobiam 19. & Titulciam 24. mill. pass. occurrens. (Cercedilla *vulgò quibusdam*.)

¶ Miarius, *Miary*, fluvius ingens Americæ in parte septentrionali Brasiliæ, ubi in mare Boreale se exonerat juxta Marmaniam insulam.

¶ Missena, Armeniæ urbs versùs Syriam, teste Antonino.

Mibæ, populi Libyæ interioris, in austrum vergentes, Æthiopibus & Nigritis proximi. Silius lib. 3.

His simul immitem testantes corpore solem
Exusto venere Mibæ.

¶ Michaelia seu insula S. Michaelis, *Ilha de S. Miguel*, insula maris Atlantici, & una ex Assoribus seu Tertiariis ut vocant, sub dominio Lusitanorum. 28. leucis distat à Tertiaria insula in Eurum; ejusque circuitus est 32. leucarum. Ejus oppida præcipua sunt *Punta delgada*, insulæ primarium, *Villa Franca*, & Fanum S. Antonii, *Sant Antonio*.

¶ Michaelia, *Isola di S. Michele*, insula est maris Adriatici, in ora Dalmatiæ, quæ ab aliis dicitur *Ugliana*. Vix 3. milliaribus distat a Jadera, extenditurque ad 14. mill. pass. circiter, sub dominio Venetorum.

¶ Michaelopolis seu Archangelopolis, *S. Michel Arcan-*

gel

gel seu *Arcangel*, urbs ampla, & emporium celebre Moscoviæ Borealis. Sedet ad ostium Duniæ fluvii in mare Album, & fœdo conflagravit incendio anno 1669. Vide Arcangelopolis.

¶ Michaelopolis, *S. Miguel*, oppidum est Novæ Hispaniæ, in Cuatimala provincia, & in ora maris Austrini, ad ostia fluvii Lempæ, sub Hispanis. Vide Fanum S. Michaelis.

¶ Michaelopolis, S. *Miguel*, urbs Americæ septentrionalis, in nova Hispania. Dicitur aliter Fanum S. Michaelis; estque in Mechoacana provincia.

¶ Michaelopolis, S. *Miguel*, urbs Americæ meridionalis, quæ anteà *Chrla* dicta ab incolis, in Peruvia & in Quitoa regione, in valle Piura. 150. leucis distat à Quito in meridiem, & 20. ab ora maris Pacifici. Satis est culta, & prima excitata fuit ab Hispanis in Peruvia.

¶ Miciaceose monasterium, vulgò *S. Mesmin*, seu etiam *S. Mesmin de Miry*, Abbatia est Galliæ, in Aurelianensi provincia, ad Ligerulum fluvium, 2. leucis ab Aurelius in occasum.

¶ Miculi mons, seu promontorium Dalmatiæ, propè Jaderam, vulgò *Ponta Micha*, teste Joanne Lucio.

Ptol. Midajum, *Midelli*, teste Theveto, urbs Phrygiæ magnæ, episc. sub Archiep. Synoadensi, Doryleo, & Synao urbibus proxima. (*Ad Sangarium fluvium sedet.*) Populi Midæi Plinio.

¶ Middelburgum, seu Metelloburgus, *Middelbourg*, urbs Belgii, Comitatus Zelandiæ primaria, in Valachria ins. episc. sub Archiep. Ultrajectino. Distat uno milliari ab ora littorali, estque munitissima, sub Hollandis. Vide Metelli castrum.

¶ Middelburgum, *Middelbourg*, oppidolum Belgii, in Flandria, propè Clausulas, in ditione Hollandorum, 2. leucis à Brugis distans.

Strab. Midea, & Midia, oppidum geminum: unum Bœotiæ apud lacum Copaidem, & Orchomenum oppidum, alterum Argiæ, in Peloponneso, apud Naupliam, ab ea 12. stadiis distans. Statius lib. 4. Thebaidos:

Aptior armentis Midea, pecorosaque Phyllos.

¶ Midia, Africæ propriæ civitas, Divis Augustino & Cypriano, item Concilio Carthaginensi.

¶ Midlesexiæ, *Midlesexshire*, provincia est parva Angliæ, cujus præcipua urbs Londinum, totius regni caput, & primaria, ad Tamesim fluvium. Vix extenditur hæc provincia ad 15. mill. Anglica. Terminatur à septentrione Hartfordia Comitatu, ab oriente Essexia, ab occidente Buckingamia, & à meridie Surreja provincia, à qua separatur Tamesi fluvio.

Mieza, Myeza Ptolemæo, *Stymonium* Stephano, *Strymona*, oppidum Macedoniæ, apud * ostia Strymonis, & Stagiram oppidum. Hinc Mieræus, & Miezeus adject. A Mieza filia Beretia nomen habet, teste Stephano. (* Ptolemæo in Emathia ponit.)

¶ Migirpa, urbs episc. Africæ propriæ, testibus Divo Augustino & Victore Uticensi.

Strab. Plin. & al. Milesii populi Cariæ, seu Joniæ, in confinio, (quorum urbs est Miletus) multarum urbium conditores, teste Strabone: Milesius etiam nomen gentis. Virgilius lib. 3. Georgicorum:

- quamvis Milesia magno
Vellera mutentur Tyrios incocta colores.

Milesii quondam bello clari habiti, cum à Samiis socii belli gerendi appeterentur, consultum oraculum super ea re respondit, *Milesii quondam strenui*. Idem oraculum Caribus, Milesios adversùs Persas socios habere cupientibus, factum traditur: quibus cæsis à Persis, oraculum in proverbium abiit in eos, qui à pristina fortuna excidissent, & apud Aristophanem & Athenæum lib. 12. Apud Milesios copia labracum piscium provenit grandium, unde *Labrax Milesius*, tum propter magnitudinem, tum propter aviditatem, ac stoliditatem est in proverbio. Sed apud Aristophanem Sapientissimus piscis nominatur. Milesii adeò luxui dediti fuere, ut *Milesii lascivi* passim dicantur apud Lucianum et Apulejum.

¶ Milesiorum Murus, locus Ægypti, circa Bolbiticum ostium, teste Strabone.

Strab. Plin. Miletopolis, urbs Mysiæ, in Bithyniæ confinio, apud Artyniam stagnum, ex quo Rhyodacus fluvius effluit, episcopalis sub Archiep. Cyziceno, nunc etiam *Melitopoli* dicta.

Cic. Strab. Miletus, à Mileto conditore, teste Ovidio lib. 9. Metamorphoseon, nomen habens, *Melaxo*, teste Alexandro Zardo cum Moletio, *Melasso* aliis, urbs Joniæ, seu Cariæ, ex Ptolemæo, apud Mæandri fluvii ostia, ab eis 10. stadiis distans, episcopalis, sub Archiepiscopo Myrensi olim Pithyusa, Anactoria, & Lelegis dicta, teste Plinio Cadmi patria, anno mundi 2952. unà cum Cyzico condita, olim Apollinis oraculo clara, ibi enim responsa dabantur. Populi Milesii. Ovidius lib. 3. Tristium meminit Mileti, elegia 9. *Plin. & al.*

Hic quoque Milete missi venere coloni,
Inque Getis Graecas constituere domos.

¶ Miletus, *Melasso*, urbs Joniæ, versùs limites Cariæ cum portu capaci, in ora maris Ægæi. 6. mill. pass. ab ostio Mæandri in meridiem distat, uti 90. à Smyrna, Halicarnassum versùs. Urbs est nunc parva cum arce, sub dominio Turcarum.

Miletus altera in Brutiis, à Milesiis condita, ut est traditio, Melita Ciceroni, *Melito*, teste Barrio, Hipponio proxima, 5. mill. pass. distans; quo sedes episcopalis Tauriani, Gregorio VII. Pontifice Maximo, translata est. Vide Melita. Hic etiam sedes Vibonensis, sive Hipponii.

¶ Miletos, *Melito*, urbs est parva Regni Neapolitani, in Calabria Ulteriori, 5. mill. pass. ab Hipponio in meridiem episcop. sub Archiepiscopo Rhegino. 7. mill. pass. distat a Nicotera in ortum, uti ab ora maris Tyrrheni, totidem à Sariano in occasum, & ferè media est inter Consentiam ad Boream, & Rhegium ad meridiem. Deficit in dies.

Milevum, Milevis D. Augustino & Victori Uticensi, *Mela* none, urbs Africæ episc. sub Archiep. Carthaginensi, (ubi Concilium Milevitanum habitum est) à Cirta 30. mill. pass. Sitifim versùs. *Ant. Lib. Conc.*

¶ Milfordensis portus, *Milfordhaven*, portus amplissimus & securissimus Angliæ, in Wallia meridionali & Comitato Penbrochiensi, ad mare Hibernicum, cum duobus castris. 4. tantùm milliaribus distat à Penbrochio urbe in occasum.

Miliare, sive Muliare, ut alii legunt, *Mulbash*, fluvius Daciæ, teste Lazio, per Transylvaniam fluens. *Jornand.*

¶ Milliacum, *Milly* cognomento *en Gastinois*, oppidum Galliæ in præfectura Insulæ Franciæ, & in Vastinio tractu 12. leucis distat à Lutetia in austrum, & 5. à Meloduno in occasum; estque juxta amnem *Escolle* dictum.

¶ Millialdum, *Milliaud*, urbs Galliæ aliàs munita Ruthenensis provinciæ, in Aquitania, ad Tarnum fluvium versùs Gabalos 7. leucis à Luteva in Boream, & 8. à Rhutenis in ortum.

¶ Milopotamos, *Milopotamo*, oppidum munitum Cretæ insulæ, cum portu, in ora Boreali insulæ, in territorio Rethymni. 15. milliaribus distat à Rethymno in ortum, & 30. à Candia urbe in occasum, propè ostia Archadiæ fluvii, sub dominio Turcarum ab aliquot annis.

Milvius Pons, *Ponte Molle*, unus ex Romæ pontibus ab urbe 2. mill. distans; unde incipit Via Flaminia. Ubi etiam Milvius ager apud Statium. Ejus meminit Claud. in 6. Consulatu Honorii: *P. Vict.*

Omne, Palatino qua pons à colle recedit
Milvius.

Milyas, urbs Pamphyliæ mediterranea, in Carbalia regione *Miuia* adhuc dicta, sed excisa, apud Termessum. Populi Milyæ Straboni, Plinio, & Herodoto. *Polib. Ptol.*

Mimas, mons & promontorium, *Capo Stillari*, teste Nigro, mons Joniæ, Colophoni urbi vicinus, contra Chium Insulam porrectus, intus Laodiceam Lydiæ urbem attingens. Est & Mimas mons Thraciæ, ab Aristophane & Ovidio lib. 2. Metamorph. memor. *Cic. Hom. Strab. & al.*

Et tandem nivibus Rhodope caritura Mimasque.

Mimatum, *Mande*, teste Cœnali, urbs Caballorum, in Gallia Aquitanica, episc. sub Archiep. Bituricensi, Rhutenis & Vellaonis finitima, à Vellaunis, seu Floropoli 5. leuc. in merid. Ruthenos versùs 10. à Podio 9. in occid. *G. Tyr.*

¶ Mimatum seu Mimate, *Mande*, quæ antiquis Anderitum, urbs est Cabalorum caput, in Occitania, versùs Cemenos montes & fontes Oldi fluvii, in colle. 10. leucis distat à Floriopoli in Eurum, uti ab Anicio in Africum, & 14. à Ruthenis.

¶ Mina seu arx sancti Georgii de Mina, *S. George de Mina*, Gallis *la Mine*, arx Africæ, in Guinea regione, & in ora aurea dicta; estque per munita, in colle, cum portu capaci, sub dominio Hollandorum ab anno 1637. cum antea Galli ibi habuerint coloniam ab anno 1383. & Lusitani

tani

tani ibi posteà exstruxerint atcem anno 1482. Vide Arx Sancti Georgii de Mina.

¶ Minace, oppidum Hispaniæ Bæticæ ad mare mediterraneum, teste Avieno.

Plin. Minæi, populi Arabiæ felicis, Atramitis, & Sabæis proximi, apud oram maris Rubri. Quorum metropolis Catna nomen retinet. Dionysius Afer:

Minæique maris propè rubri littora vivunt.

Int. Script. Brit. Minagara, *Matiqaepatao* ex conjectura leri Castaldi, urbs Indiæ citerioris maritima.

Minariacum. Vide Menariacum, sic enim legitur.

Minarii, montes Albionis excelsi, in Anglia, qui incolis *Mendip hills* dicuntur, in Comitatu Somersettensi.

Plin. & al. ¶ Minaticum, Galliæ Belgicæ, urbs Antonino, quid sit non constat; Nintiacum pro eo legi in tabula Peutingeriana visum Marco Vellero.

Mincius, *Mincio*, & *Menzo*, fluvius Cenomanorum Venetiæ clarissimus, ex Benaco lacu emissus, ad Piscariam arcem, & Mantuam urbem alluens, inque Padum ad Acroventum pagum influens. Cujus meminit inter alios Claudianus de 6. consulatu Honorii.

Cæruleus, & velox Athesis, tardusque meatu
Mincius.

Prov. Rom. Minda, *Minden*, urbs Germaniæ, in Saxoniæ & Vvestphaliæ confinio, ad Visurgim fluvium, episc. sede à Carolo magno insignita anno salutis 780. sub Archiepiscopo Coloniensi, à Monasterio 13. leucis in ortum, Brunsvicum versùs 15.

¶ Minda urbs est Germaniæ, in Vvestphalia, Hanseaticis, & aliàs sub dominio proprii Episcopi cum regiuncola adjacente, nunc in ditione Elect. Brandeburgici pace monasteriensi. Parva est & satis munita. Distat 9. leucis ab Osnabruco in ortum, 12. a Ferda in meridiem, & 10. ab Hannovera in occasum.

¶ Mindanoa, *Mindanao*, insula est ampla Asiæ, in mari Indico, & una ex Philippinis, aliàs sub dominio Hispanorum, nunc autem sui juris. Media est inter insulas Manillam ad Boream & Gilolum ad austrum; extenditurque ad 400. mill. pass. ab ortu in occasum. Dividitur in tres partes seu insulas, quarum media propriè Mindanoa dicitur, quæ ad occasum Canola, & quæ ad ortum insula S. Joannis, quæ ei adiacent, & angusto freto separantur. Ejus urbes præcipuæ sunt Mindanoa, *Mindanoa*, Sataga, *Sarago*, Lomeatuna, *Lomeaton*, Dapitum, *Dapito*, & Canola, *Cantla*.

¶ Mindaona, *Mindanao*, urbs indiæ, insulæ cognominis caput in ora Australi, cum portu commodo. Dicitus à quibusdam *Tabone*; estque urbs ampla & munita.

¶ Mindensis Principatus, *Furstenthumb Minden* incolis, tractus est Germaniæ, in Vvestphalia, alias sub dominio proprii Episcopi, nunc autem subest Electori Brandeburgico pace Monasteriensi. Terminatur à septentrione Comitatu Hojæ, ab ortu Schambergensi Comitatu, uti Ravenpergensi à meridie, ab occasu autem episcopatu Osnabrucensi. Sed vix extenditur ad 30. mill. pass. & ejus præcipua urbs est Minda.

Lib. Conc. Mindon, seu Mindonia *Mondonnedo*, urbs Hispaniæ, in Callaicis, episc. sub Archiep. Compostellano, Bretoniæ urbi proximæ excisæ subrogata, inter Lucum 9. & Ribadeum 5. leucis.

¶ Mindon seu Mindonia, Ocelum antiquorum credita, nunc *Mondonnedo* 4. leucis distat ab ora Oceani Cantabrici in meridiem, & 8. à Luco in septentrionem, & 6. à Ribades in occasum.

¶ Mindora, *Mindora*, insula Oceani Indici, & una ex Philippinis insulis, ad austrum Manillæ insulæ, à qua tantùm freto 30. mill. pass. separatur; & subest dominio Hispanorum. Extenditur ad 120. mill. pass.

¶ Mindora, *Mindora*, urbs Indiæ, in Mindora insula, una ex Philippinis, in parte Boreali insulæ, cum portu capaci è regione Manillæ insulæ, juxta fretum Mindoræ.

Ptol. ¶ Mindoræ fretum, *Estrecho de Mindora* Hispanis, fretum Oceani Indici, inter Manillam & Mindoram insulas Asiæ, in Philippinis. Vide Fretum Mindoræ.

Minervæ ara, *Chisale*, teste Ortelio ex tabulis recentibus, insola sinus Arabici, apud Cardaminen. Quam tamen apud Ptolemæum non legi: Is enim Are tantùm habet.

Varr. Minervæ castrum, posteà Crypteria, *Grottaria*, teste Barrio, quasi Crypta aurea, oppidum magnæ Græciæ, in Calabria ulteriore, apud Locros, inter Hieracium 8. & Caulonem 10. mill. pass. Murgetiæ propius, 6. milliar. distans.

Minervæ promontorium, (Vide Athenæum) prom. Picentinorum, *Capo Campanella*, & *Capo di Minerva*, à Surrento & Capreis 4. mil. pass. a Circæis 76. in ortum, teste Plinio, *Capo* etiam *di Capri* dicitur. *Strab. Plin.*

¶ Minervæ promontorium, nunc *Capo Campanella*, maximè extenditur inter sinus Neapolitanum & Salernitanum, aliàs in Campania, in ipso limite Picentinorum, nunc in principatu citeriori, versùs Capreas, a quibus tantùm distat 4. mill. pass. in ortum, & 6. a Surrento in Africum, 22. à Neapoli in meridiem, & 76. à Circæis in Eurum.

Minervium, colonia apud Paterculum Italiæ, quæ ubi sit ignoratur: nisi sit Minervinum, *Menervino*, urbs Apuliæ Peucetiæ, episc. sub Archiep. Barensi, inter Canusium 9. & Venusiam ad meridiem 5. à Labello 6. in ortum. Scribitur & *Minerbino*. *Paterc.*

¶ Minervium, *Minerbino*, urbs est parva regni Neapolitani, in provincia Bariana, in ipso limite Basilicatæ, & versùs montes. Via 4. milliaribus distat ab Aufido fluvio, 10. à Venusia in Cæciam, & 8. a Canusio in meridiem.

¶ Mines portus Galliæ Narbonensis, in Provincia, circa Massiliam, teste Antonino.

Mingum, sive, ut alius codex habet, Ningum, *Mugia*, oppidum Histriæ, in ora, inter Tergestum & Justinopolim, utrinque 5. mill. pass. distans. *Ant.*

Miniatum, *S Miniato*, oppidum Thusciæ, medium ferè inter Florentiam & Pisas, in colle, utrinque 20. mill. pass. distans, nuper episc. sede donatum. *Vet. Inf.*

¶ Miniatum, seu Miniatum Teutonia, *S. Miniato al Tedesco*, urbs Hetruriæ, ad Arnum fluvium. Vide Fanum S. Miniati Teutonis.

¶ Minica, *Syriæ* urbs, circa Emissam, teste Antonino, aliàs Minniza Similero.

Minicium oppidum, sive pagus est Larii lacus, à Minicia familia (quæ à Minicio viro clarissimo sub Vespasiano Augusto derivata est, ex antiqua Inscrip. marmorea ibidem reperta) nomen habens, apud promontorium Rhetionico oppido finitimum, vulgo *Menasio*, à Comu 20. mil. pass. distans.

Miningroda, quæ & Minimigardum, posteà Monasterium, *Munster*, urbs Germaniæ, Westphaliæ primaria, ad Amasium fluvium, una ex 10. urbibus à Carolo magno, post Saxones devictos, episc. sede decoratis, inter Coloniam 16. & Bremam 18. leucis, à Daventria 12. in meridiem, episc. sub Archiep. Coloniensi. *Script. Ger.*

Meningroda quibusdam est *Munster*, urbs ampla Germaniæ, ad amnem Aam, qui paulò infra cadit in Amasium. Arcem habet recens munitam, & subest dominio Episcopi cum provincia adjacente satis ampla; celebrisque effecta est ultima pace Germaniæ anno 1648. Distat 15. milliaribus Germanicis, à Zutphania in ortum, uti à Daventria, 17. à Colonia in Cæciam, 21. à Brema in Africum, uti 7. ab Osnaburga. Vide Monasterium.

Minio, *Mugnone*, aliis *Mignone*, fluvius Hetruriæ, per agrum Cornetanum inter Centumcellas & Cornuetum in mare decurrens; Munio Rutilio lib. 1. itineratii. Ejus meminit Virg. lib. 10. Æneidos: *Virg.*

Qui Cæretes domo, qui sunt Minionis in arvis.

¶ Minio, *Mignone*, fluvius parvus Hetruriæ, in provincia Patrimonii S. Petri. Oritur in regiuncula Sabatina, & deinde 4. milliaribus à Centumcellis in Circium in mare Tyrrhenum se exonerat.

Minius, *Minho*, fluvius ingens Hispaniæ Tarraconensis, qui Gallæciam à Portugallia dividit, malè à Strabone descriptus; ex finibus Asturum oriens, & post Tyden urbem Callaicorum quam alluit, ad Martilum oppidum in Oceanum desinens. Cujus decursus 35. leucarum est. *Strab. Mel. Ptol.*

¶ Minius, *Minho* fluvius, oritur in Gallæcia, juxta vicum *Castro de Rey* dictum, 4. leucis à Mindonia in austrum; deinde Lucum Augustum urbem rigat & Orensem Gallæciam in duas partes secans; tandem aliquot auctus fluviis, 5. leucis infra Tyden in Oceanum Atlanticum seu Occidentalem se exonerat juxta oppidum Caminam dictum.

Minnodunum, *Moudon* Gallis, *Milden* Germanis, oppidum Galliæ Belgicæ, in Helvetiorum finibus, apud fines Equestrium, medium inter Lausonium urbem & Peterlingam oppidum 4. leucis Salodorum urbem Helveticam versùs 13. *Ant.*

Min-

¶ Minoodunum ,oppidum Galliæ Lugdunensis, nunc est oppidulum pagi Bernensis, ad amnem *Broye*, inter Lausonium ad meridiem, & Peterlingam ac Aventicum in Boream, vix 5. leucis Gallicis à Friburgo in Africum distans.

Ptol. Minoa, oppidum Cretæ geminum: unum in ora ad ortum, inter Samonium promontorium, & Camaram urbem in Boream vergentem, *Altemara* Sophiano, alterum in ora Boreali à Cydone 10. mill. pass. in ortum apud Amphimalim sinum, *Minolo* hodiè Moletio. Hinc Minojum mare, idem Cretico, Apollonio auctore.

Minoa item, portus ad sinum Argolicum, in Peloponneso, apud Naupliam, *Altamura*, teste Moletio.

Liv. Minoa quoque urbs fuit Siciliæ, in ora Australi, quæ & Heraclea. Vide ibi. A Minoa Cretæ, Minojus nomen gentis. Virgilius lib. 6. Aeneidos:

Dædalus, ut fama est, fugiens Minoja regna.

¶ Minora, *Minori*, urbecula Italiæ, in regno Neapolitano & Principatu citeriori, in ora sinus Salernitani, episcopalis sub Archiepiscopo Amalphitano. Distat 8. mil. pass. à Salerno in occasum, 3. ab Amalphin in ortum, & 22. à Neapoli in meridiem. Parvi est circuitus, & deficit in dies.

¶ Minorica, *Menorca* incolis, *Minorque* Gallis, aliàs Balearis minor dicta, insula est Hispaniæ, in mari Mediterraneo, & in regno Majoricæ, à qua 20. mill. pass. distat in ortum. Ejus circuitus est 60. mill. pass. & in ea sunt Cittadella, *Cittadella*, oppidum insulæ primarium in parte occidentali insulæ, ubi aliàs Iamna, & Mago, *Porto Mahon*, portus capacissimus, cum arce S. Philippi, & quatuor pagi; sed nulla est urbs Minorica dicta, ut quidam finxere.

Minorissa, *Manresa*, urbs Hispaniæ citerioris, in Catalaunia, olim episcopalis, apud montem Serratum 3. leucis, à Vico 8. à Barcinone 10. Vrgellam versùs 14. olim Athanagia, ut aliquibus videtur.

¶ Minorissa, *Manresa*, urbs est parva Cataloniæ, ad fluvium *Cardoner*, qui paulò infrà in Rubricatum cadit, 2. leucis distat à Monte Serrato in Boream, uti 10. à Barcinone, & 5. à Cardona in meridiem.

¶ Mioscum, *Miasek*, urbs Poloniæ, in Lithuania, Palatinatus cognominis caput, probè munita, ad amnem *Savislecz*. Distat 32. leucis Polonicis à Vvilna in ortum, uti 36. à Braslavia in meridiem.

Strab. *Plin.* * Minthe, Evan Pausaniæ, *Olono*, teste Nigro, mons Peloponnesi, inter Taygetum ad austrum, & Stymphalum ad Arctos, *Mittona* hodie. Hujus mentio fit in libro 2. Itinerarii;

- Dorsoque nigranti

Imminet à tergo iuxta Cocytia Minthe.

Strab. (* Mani in manoscripto Seldeni.)

Plin. *& al.* Minturnæ, colonia Latii novi, in Campaniæ confinio, ad ostia Liris fluvii olim urbs episcopalis, nunc prorsùs extincta. Locus *la Scaffa del Garigliano*, teste Sanfelicio, nominatur, inter Formias ad occasum & Sinvelsam ad ortum, urbes etiam excisas, 9. mill. pass. à Fregellis 20. Ea ejus ruinis Traiectum oppidum proximum & parvum ad 2. mill. pass. extructum. Iuvenalis Satira 10.

Exsilium, & carcer, Minturnarumque paludes.

¶ Minturnæ, urbs fuit Latii novi, satis culta, paulò suprà ostia Liris fluvii, & ad ejus dextram, in planitie, uti videre est in amphitheatri & aquæductuum reliquiis, & ut ego pluries vidi; suntque eo in loco vestigia pontis olim coniungentis viam Appiam. Ibi nunc Liris trajicitur scapha, & hinc locus dicitur *la barca del Garigliano*. Sed via urbis apparent rudera, & manet tantùm turris parva cum taberna.

Pausf. Minyæ, populi, & Minya, oppidum Thessaliæ, teste Pausania; & Elidis in Peloponneso, ubi Minycius fluvius Hesychio juxta Pylum fluens, teste Strabone, de quibus Valerius Flaccus libro 5. Argonaut.

Æquore, Cyaneos Minya timuere volictas.

Plin. Minyeus, fluvius Thessaliæ, qui & Orchomenus, juxta Orchomenum oppidum.

Steph. Minya, Minoa Stephano oppidum Amorgi insulæ, *Mandria* Castaldo, sed Sophiano *Plaoi*. At Ptolemæo est insula maris Icarii, inter Con ad meridiem, & Samum ad Arctos 23. mil. pass. inter Pathmon, & Pharmacusam 25. & ipsa *Mandria*, unde nomen mari.

¶ Mirabellum, *Mirebeau*, urbs parva Galliæ, in tumulo, in Pictavensi provincia, aliàs cultior sed nunc deficit, & castrum ejus dirutum est. 5. leucis distat à Pictavio in Boream Salmurium versùs, & totidem à Richelæo versùs austrum.

Mirace, locus Scythiæ (Vide Tamyrace; videtur enim idem, oppidum Sarmatiæ Europææ) cujus meminit Valerius Flaccus libro 6. Argonaut. *Val. Flac.*

Progenuit viridem Miracen, Tibisenaque juxta

Ostia.

¶ Miranda, *Mirande*, oppidum Galliæ, in Aquitania & Astaracensi Comitatu, ad Baisam fluvium, 4. leucis ab Ausciis in Africum, Tarbam versùs, à qua ferè 7. leucis distat.

¶ Miranda Durii, *Miranda de Douro*, urbs Hispaniæ in Portugallia, ad Durium fluvium, in ipso confinio regni Legionensis. Distat 12. leucis à Sentica in occasum, uti à Salamantica in Circium, & 6. à Brigantia in meridiem; estque probè munita, versùs montes.

¶ Miranda Iberica, *Miranda de Ebro*, oppidum Hispaniæ, in Castella veteri, ad Iberum fluvium, ubi alias Deobriga quibusdam. Est in confinio Biscajæ provinciæ, uti & Alavæ & 15. leucis distat à Flaviobriga in meridiem.

¶ Mirandula, *Mirandola*, Gallis *la Mirande*, urbs Italiæ parva, sed munita, cum arce valida, proprio parens Principi è gente Pica, cum regiuncula adjacente satis parva. 2x. milliaribus distat a Mutina in Boream, & 20. à Pado fluvio in meridiem; estque in Longobardia, inter ditiones Mantuanam in septentrionem, & Mutinensem in austrum.

Mirapiscæ, *Mirepoix*, urbs Galliæ Narbonensis, apud Lersium, in Occitania regione, episcopalis, sub Archiepiscopo Tolosano à Ioanne XXII. Pontifice Maximo effecta, inter Tololam ad Boream, & Electam ad meridiem 8. leucis, Fuxio proxima, inde 2. leucis in ortum distans. *Prov. Rom.*

Mirapiscæ, seu Mirapincum, urbs est Occitaniæ superioris, ad Lersium fluvium, 3. leucis à Fuxio in ortum, uti ab Apamæa, 7. ab Alecta in occasum, & 11. à Tolosa in austrum; & à quibusdam etiam sub Comitatu Fuxensi comprehenditur.

¶ Miravetum, *Miravet*, oppidulum munitum Hispaniæ, in Catalonia, cum castro, ad Iberum fluvium, 4. leucis suprà Dertusam in Cæciam, & 10. ab Ilerda in meridiem distans.

¶ Mirecurtium, *Mirecourt*, urbs Lotharingiæ superioris, seu Vogesianæ, ad Maidonem fluvium, & versùs Vogesum montem. Distat 7. leucis à Nancejo in meridiem, uti à Tullo, & 6. à confinio Campaniæ in ortum.

Mirobriga, *Malabriga*, teste Morali, urbs Lusitaniæ in Vettonibus, excisa, olim episcop. cui successit Rodericopolis, urbs Castellæ veteris, in confinio Portogalliæ, à Salmantica 13. leucis Olyssipponem versùs, episcopalis, sub Archiepiscopo Compostellano. Ioannes Mariana, cum aliis, illam *Ciudad Rodrigo* indigitat, cum locus illius ab urbe Roderici distans nomen adhuc retineat. Populi Mirobrigenses Celtici Plinio. Myrobriga legitur in codice Ptolemæi Græco. (* In Celticis ponit Ptolemæus.) *Ptol.*

Mirobriga, oppidum Hispaniæ Bæticæ, conventus Cordubensis, nunc pagus, *Villa de Capilla*, teste Morali eum Mariana, apud Fontem Ovejunam oppidum, à Corduba 14. leucis distans, ab Azuaga 2. oppido Extremaduræ. Tertis Mirobriga Ptolemæo erat in Hispania Tarraconensi, in Oretanis. *Plin.*

Mirtilum, *Viana*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis in Callaicis, apud ostia Minii fluvii, in Portugalliæ confinio, à Minio 4. leucis, à Bracara 7. Aliis Mirtylum. *Tet. inscr.*

¶ Mirtilum quibusdam est *Viana de Foz de Lima*, oppidum Portugalliæ, ad ostia Limii fluvii, in ora Oceani Atlantici, & vix 3. leucis ab ostio Minii in meridiem, uti à limite Gallæciæ.

¶ Mirus, Phrygiæ fluvius, in Asia minori, teste Suida.

¶ Misaris, Sarmatiæ Europææ promontorium, teste Ptolemæo ad Achillis Dromon.

¶ Miscovia, *Miscou*, insula parva, sed fertilis novæ Franciæ, in America septentrionali, cum oppidulo & colonia Francorum, in sinu S. Laurentii, propè sinum parvum Lebetis, & inter Canadam provinciam ad Boream & insulam sancti Joannis ad meridiem. *Strab.* *Plin.*

Misenum, promontorium & urbs, Misenos mons Livio, *Miseno* adhuc dicuntur tam mons (qui & Aerius Virgilio) quàm urbs in eo excisa, olim episcop. à Baiis 2. à Puteolis & Cumis 3. mil. pass. plus minus distans, in

ora,

ora, cujus adhuc vestigia & ruinæ durant; sic à Miseno Æneæ comite ibi sepulto, de quo Virgilius libro 6. Æneidos:

Nec minus interea Misenum in littore Teucri
Flebant.

Et Postea:

Monte sub Aerio, qui nunc Misenus ab illo.

Populi Misenates Plinio.

¶ Misetus, Macedoniæ urbs teste Stephano.

Prouv. Rom. ¶ Misgomenæ, urbs Thessaliæ, teste Stephano.

Misna, *Meissen*, urbs Germaniæ, in Misnia regione ab ea nomen habente, episcop. sub Archiep. Magdeburgensi inde in austrum 20. leucis Pragam versùs totidem, ad Albim fluvium, à Dresda 3. urbs clara, dives, & populosa: quæ & Misia à Poetis Germanis dicitur, & Populi Misii & Misnii. De Misna urbe sic in libro 7. carmin.

Est locus, Albiacis ubi Misna rigatur ab undis,
Fertilis, & viride totus amœnus humo.

¶ Misna, *Meissen*, urbs est Saxoniæ superioris, ad Albim fluv. Misniæ provinciæ caput, sub dominio Electoris Saxoniæ 3. mill. Germanicis distat à Dresda in occasum, 9. à Lipsia in ortum. Sed aliàs proprio suberat Episcopo Misnensi cum territorio adiacente.

¶ Misnia, *Meissen* vulgò, *Misnie* Gallis, provincia est Germaniæ, in Saxonia superiori, et sub dominio Ducis Electoris Saxoniæ pro majori parte; estque satis ampla. Terminatur à septentrione Ducatu Saxoniæ & Principatu Anhaltino, ab oriente Lusatia, à meridie Bohemia & Franconia, & ab occidente Thuringia. Dividitur in quinque partes; nempè in Misniam propriam, *Meissnischen*, in Lipsiensem tractum, *Leipzischen*, in Osterlandiam, *Osterland*, in Voigilandiam, *Voigtlandischen*, & in dominio *Ertzgeburgischen* dicta, versùs confinia Bohemiæ. Ejus etiam partes sunt ditiones Mersoburgensis, Naumburgensis, & Hallensis; quæ tamen in præsenti propriis parent Ducibus è domo Saxonica, uti Osterlandia Duci Altemburgico, & Voigtlandia pro maiori parte Duci Naumburgensi. Totius autem provinciæ caput est Misna.

(*Misniæ urbes:*

Altenburgum, Altenborg.
Chemnitium, Chemnitz.
Dresda, Dresden, *Electoris sedes*.
Halla, Hall.
Lipsia, Leypzig.
Mersoburgum, Mersburg.
Misna, Meissen.
Naumburgum, Naumborg.
Sitizum, Zeitz.
Snicca, Zvvickavv.)

¶ Misibium, Orondicorum urbs, in Galatia, in Asia minori teste Stephano.

Mel. * Mistia, Mystia Plinio, *Gelosia*, aliis *Gioiosa*, teste Barrio, oppidum magnæ Græciæ, in finibus Locrorum, inter Hieracium urbem ad meridiem & Auricellam oppidum ad Boream ferè medium. (* Mistræ in aliis codicibus.)

Ant. Plin. Misva, Nisva Ptolemæo, *Nuchia* nunc, Moletio & aliis *Nubia*, oppidum Africæ in ora, apud Mercurii promontorium inter Carpim & Clupeam, à Clupea ferè 20. mill. pass. in occasum.

Ptol. Misynos, *Mesurata*, ut videtur Ortelio, insula maris Libyci, Cyrenaicæ adiacens in Syrti magna.

¶ Mittavia, *Mittau*, urbs est Semigalliæ provinciæ caput, in Livonia, cum arce munita & spendida, ubi sedes Ducis Corlandiæ & Semigalliæ, ad fluvium Mussam, 6. leucis à Riga in meridiem, & 4. à confinio Samogitiæ. Bis capta fuit à Svecia hisce ultimis temporibus; sed posteà recepta, etiamnum subest Duci Curlandiæ, è gente ketlera.

Cic. Strab. Plin. & ai Mitylene, urbs archiepiscopalis, Lesbi insulæ primaria; quo nomine etiam insula nominatur: *Metelin*, sicuti & insula ipsa. Inde Mitylenæus nomen gentis. Lucanus libro 8.

Tunc Mitylenæum iam pleno littore vulgus
Affatur Magnum.

Illam Cicero 2. de lege agraria valdè celebrat ob situm, ædificiorum pulchritudinem, & soli fertilitatem. De eadem Vitruvius lib. 1. cap. 6.

¶ Mitys, Macedoniæ fluvius, inter Dium & Agassas urbes, teste Livio.

Miaodis, sic fretum Siciliæ inter Scyllam, & Charybdim.

¶ Mlauna, fluvius Bulgariæ, in Moravam majorem influens, teste Joanne Lucio. *Hom.*

Mnalytiom pagus erat Rhodi, apud Lindum oppidum.

¶ Mnemium, promontorium Æthiopiæ, ad sinum Arabicum, teste Ptolemæo. *Strab.*

* Mnestheus, vel Menesthei portus, *Puerto de S. Maria*, oppidum Hispaniæ Bæticæ, amplum, cum portu in ora, contra Gades insulam, inde 4. leucis distantem, inter Xeram, seu Cæsarianam ad ortum, & Fanum Luciferi ad occasum proximas urbes, ad 2. leucas. Virg. libro 5. Æneidos: *Ptol.*

Velocem Mnestheus agit acre remige Pristin.

Sed est nomen viri, (* Ptolom. habet *Mnestheslim*.)

¶ Menestheos portus, *Port de Sainte Marie* Gallis, est in Vandalitia, in ora sinus Gaditani, 3. leucis à Gadibus in septentrionem, uti 2. à Xera in Cæciam, & 4. à Fano Luciferi in Eurum.

Mniara, Mina Antonino, *Hubet*, teste Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæsariensis mediterraneum, apud Telensinum urbem, amplam, & regiam, à littore 54. mill. pass. distantem, à Quiza verò 140. *Ptol.*

Mnizum, & Mnizum, Mioyzum Antonino, urbs Galatiæ, inter Iuliopolim Bithyniæ ad occasum 47. & Ancyram in ortum 52. mill. pass. Est & Mizinum, seu Misinum, urbs episcopalis Thraciæ, quæ & Drysipara, seu Drusipara. Vide ibi. *Ant. Conc. Bibl.*

Moab, Areopolis Stephano & Divo Hieronymo, *Areor* hodie, teste Tyrio, urbs Arabiæ petrææ trans Iordanem, quæ Medabæ eadem putatur, episcopalis sub Archiep. Bostrensi.

¶ Moca, Arabiæ Petrææ oppidum, teste Ptolemæo

¶ Mocata, Bithyniæ oppidum, in Asia minori, teste Stephano.

Mocenia, *Motzing*, teste Joanne Aventino, oppidum olim, nunc pagus Vindeliciæ, apud Danubium, in Bavaria, apud Straubingam urbem, inde 1. leuca in occasum recedens. *Vet. Insc.*

Mocbura, *Mecha*, teste Nigro, urbs Arabiæ felicis mediterranea, non longè tamen ab ora sinus Arabici distana, ab Hierosolymis 800. mill. pass. in Eurum; quò Turcæ quotannis voti causa ad Maumetis pseudoprophetæ sepulchrum, uti Christicolæ Hierosolymam, contendere solent. *Ptol.*

¶ Mochura urbs est Arabiæ felicis, mediterranea, teste Ptolemæo, quæ quid sit nunc non constat. *Mecha* enim est versùs Arabicum sinum, & creditur Marraba antiquorum, teste Sansone.

Mocisaus, & Mocasus, urbs Cappadociæ Archiep. sub qua Mazianzum urbs finitima, à Cæsarea in occasum supra 50. mil. pass. recedens. *Lib.*

Mocontiacum, *Mentz*, urbs Germaniæ superioris, archiep. ad Rhenum. Dicitur & Mogontiacum. Variè scribitur, nam & Magontia, ac Moguntia passim legitur. Vrbs clara, à Spira 7. & à Wormacia 4. leucis. Vide Magontiacum. *Conc. Ptol.*

¶ Modiana, Arabiæ felicis urbs, ad sinum Arabicum, teste Ptolemæo.

Modicia apud Paulum Diaconum libro de gestis Longobardorum, oppidum præclarum est Insubriæ, ad Lambrum fluvium: à Mediolano 10. mill. pass. in Boream recedens. Fortè Modoecia, ut alii codices habent. Vide Modoetia. *Diac.*

Modin, urbs Palæstinæ, in Judæa, in monte excisa, nomen adhuc retines, Machabæorum patria, inter Emmaum & Rhamam, à qua 10. mill. pass. Hierosolymam versùs abest. *Bibl.*

¶ Moditis, Indiæ intra Gangem emporiom apud Ptolemæum.

Modoetia, Mogontia ex antiqua inscriptione, *Monza*, oppidum Insubriæ amplum, ad Lambrum fluvium mœnia lambentem, à Mediolano 10. mill. pass. in Boream distans. Ibi sacra ædes, Divo Ioanni Bapt. sacra, insignis, à Theodolinda Longobardorum Regina exstructa, ubi gallina cum pullis aurea visitur.

Mo-

¶ Modoetia, *Monza*, oppidulum Insubrum aliàs, nunc Ducatus Mediolanensis, lepidum, ubi Imperatores solebant coronam ferream accipere, 10. milliaribus distat à Mediolano versùs Larium lacum, & in amplissima planitie sedet.

¶ Modogulla, urbs Indiæ intra Gangem, teste Ptolemæo.

Modonus, fluvius Hiberniæ, Liffæus Ortelio, *the Liffy*, Dublinum urbem alluens. Aliis *Avon-Lyff*. Sed Paulo Jovia *Suyre* esse putatur, maximus, (*Slane* Camdeno.)

Modrena, quæ & Comopolis, *Mudurni*, teste Leunclavio, urbs Bithyniæ mediterranea, episc. sub Archiep. Niceno, cui finitima est.

Modron, locus Phrygiæ magnæ, ex quo Gallus fluvius ortum habet.

Pranv. Pom. Modrusa, *Smodrusch* vel *Modrusch*, urbs Liburniæ episcop. Croatiæ, Seniæ finitima, inde ad 18. mill. pass. in Boream recedens, episcop. sub Archiep. Jaderensi, olim Tediastum, ut nonnullis videtur, dicta. Abest à Colapis ostio in Saum, sive à Siscia urbe ad 50. mill. pass. sive paolò plures in Africum.

¶ Modunga, Mauritaniæ Cæsariensis urbs apud Ptolemæum.

Ptol. Modura, *Bisnagar* Castaldo, urbs Indiæ citerioris, ampla, & regia, in mediterraneis ex conjectura.

¶ Modura aliis *Madurè*, est urbs Indiæ, in tractu Coromandelia, ad radices montium; & 100. mil. pass. à promontorio Comorino in septentrionem, sub dominio proprii Principis, sed ex conjectura tantùm.

Ptol. * Moduti, *Pinder*, teste Villanovano, urbs Taprobanæ insulæ ex conjectura levi. (In Seldeni manuscripto scribitur duplici *r*.)

Tre. Plin. Mœnus, Mœnis Melæ, Menus Ammiano, Mogonus Reginoni, *der Meyn*, fluvius Germaniæ, ex Sudetis montibus (ex quibus Nabus in meridiem, Sala in Boream, & Egra in ortum, ipse verò in occasum) per Franconiam in Rhenum fluens, contra Moguntiam, Columbachio, Bamberga, Herbipoli, Svveinfordia, Francofurto, aliisque urbibus irrigatis. In eo siluri pisces equos tranantes deorsum trahere feruntur, teste Boccatio, De quo libro 4. Itinerarii:

Vitiferumque cava trajecimus arbore Mœnum,
Irriguas cujus Francia potat aquas.

Vide Narisci.

Mœnus, *Mein* Gallis, fluvius Germaniæ, in Franconia. Oritur ex duplici fonte supra Colembacchium; deinde paulò infra Bambergam fluens, rigat Suvinfordiam, Herbipolim, Verthemum, Ascihurgium, & Francofurtum ad Mœnum dictum; & tandem auctus aliquot fluviis, in Rhenum fluvium se exonerat juxta Mogontiacum.

Strab. Plin. Mel. Mœris, Muris Herodoto, Mœridis stagnum Ptolemæo, palus ingens Ægypti, à Memphi 72. mill. pass. in occidentem distans, 20. mill. circuitu patens, teste Mela. Ex quo patet decipi eos, qui illam *Buchiarn* indigitant, eum Mareotide eam confundentes; quæ juxta Alexandriam est, multò vastior.

Tac. Plin. &c. al. Mœsia, Mysia Ptolemæo & Straboni, regio Europæ in superiorem & inferiorem Ciabro fluvio divisa. Superior *Bosna* ad occasum, & *Servia* ad ortum dicitur: Inferior *Bulgaria*, in superioris, & Thraciæ confinio, inter Hemum montem & Danubium fluvium contenta, circa oram maris Euxini & ostia Istri, *Bessarabia*, ultra Danubium, ex parte, hoc est, circa oram maris Euxini *Moldavia*. Populi Mœsi Plinio. Hinc Mœsius nomen gentis. Virg. lib. 1. Georg.

Lætus ager: nullo tantùm se Mœsia cultu.

Quod de Mœsia Asiæ intelligi potest. Est enim etiam Mœsia, & Mysia Asiæ, quæ et Phrygia. Vide Mysia.

¶ Mœsia regio est Illyrici Orientis, ampla, et ab ortu in occasum extensa, inter Macedoniam, et Thraciam ad meridiem et Daciam ad septentrionem, à qua separatur Danubio fluvio. Duplex est, nempè Mœsia prima seu superior; ubi nunc *Servia*; et Mœsia secunda seu inferior, quæ *Bulgaria* nunc, cui Scythia *Bessarabia* conjungitur à quibusdam. Subest dominio Turcarum, et separatur à Thracia Hæmo monte.

¶ Mogara Galatiæ oppidum, in Asia minori, teste Antonino; sed Mochera lib. Notitiar., ut censet Simlerus.

Ant. Mogetiana, seu Mogentiana, ut alii codices habent, *Zieka*, teste Lazio, oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria.

¶ Mogola, urbs Asiæ minoris circa Cariam, teste Porphyrogenneta.

Bibl. ¶ Mogoles, *les Mogols*, populi Asiæ, qui ex Tartaria meridionali profecti, maximam partem Indiæ intra Gangem sui juris fecerunt versùs Boream sub initium sæculi præteriti: unde tota hæc regio dicitur nunc Mogolum Imperium, *l'Empire du grand Mogol*, et eorum Monarcha dicitur *le grand Mogol*. Vocantur etiam à quibusdam Mogores, sed malè. Vide India et Mogolum Imperium.

¶ Mogolum regio, pars Asiæ vastissima, seu potiùs Imperium peramplum, quod aliter India vera, seu superior, *Indostan* incolis, *l'Empire du grand Mogol* Gallis, sub quo sunt 40. regna, inter Indum fluvium, sinum Gangeticum, & Caucasum montem. Terminatur ab occidente Persiæ regno, & à septentrione Tartaria. Eius urbes præcipuæ sunt Agra, *Agra*, Lahorium, *Lahor*, Dellium, *Delli*, Amedebatum, *Amedebat*, Cambaia, *Cambaia* & Surata, *Surate*. Vide India.

¶ Mogrus, Colchidis fluvius, teste Arriano, qui Nogrus Plinio depravata fortè lectione.

Regin. Moguntia, (Vide Magontiacum, & Modoetia, & Magontia) urbs archiep. Germaniæ superioris, ad Rhenum, celebris, & operosa; sic ab amne Mogi dicta. De ea lib. 6. Itinerarii:

Quas & quot non hic præclaras vidimus urbes?
Nempe Moguntina pulchra lycæa schola.

¶ Mohilovia, *Mohilovv*, urbs Poloniæ, in Lithuania regione, probè munita, in colle, ad Boristhenem fluvium 10. leucis distat ab Orsa in meridiem, 22. leucis etiam Polonicis à Smolentio in Africum, & 18. à Mcislavia in occasum; estque probè culta. Capta fuit à Moscis anno 1654. sed posteà recepta à Polonis anno 1656.

¶ Moienvicum, *Moienvic*, oppidum Lotharingiæ permunitum, ad Sellam fluvium, propè & infra Marsalium arcem. Captum fuit à Ludovico XIII. & posteà effectum est Francici iuris pace Monasteriensi. Est inter Marsalium ad ortum, & Vicum ad occasum, dimidia leuca utrinque, 5. à Nanceio in ortum, & 9. à Metis in Eurum.

¶ Moissacum, *Moissac*, oppidum Galliæ, in Cadurcensi provincia, ab Tarnum fluvium, qui paulò infra in Garumnam se exonerat; estque in ipso confinio Occitaniæ, cum celebri cœnobio, 9. leucis infra Tolosam in Boream.

Cic. Molæ Formianæ, *Mola*, pagus Latii novi, in ora, inter Caietam, à qua 4. mill. pass. abest, & Minturnas, amœnus, non longè à Formiis urbe deleta.

¶ Moldavia, *Moldavie* regio Europæ, & pars anteà magni regni Hungariæ, nunc proprio parens Principi, sub clientela Turcarum. Ibi aliàs erat pars orientalis Daciæ. Terminatur à septentrione Polonia, ab ortu Bessarabia, a meridie Bulgaria, & ab occasu Vvalachia. Eius urbes præcipuè sunt Iassium, ubi sedes Principis, & Soczova; sed multò minor est quàm vulgò ostant tabulæ Geographicæ, nempè inter septentrionem & meridiem.

Vit. Inf. Moles, locus excisus, in agro Cæsaraugustano, ad urbam fluvium, à Cæsaraugusta 18. mill. pass. in austrum distans. Cujus adhuc exstant vestigia, teste Hieronymo Surita.

¶ Molfeta, *Molfetta*, urbs parva regni Neap. in provincia Bariana, episc. sub Archiep. Barensi, 12. milliar. distat à Bario in occas. & 7. à Trano in ortum: estque in ora maris Adriatici.

¶ Molina, *Molina*, oppid. Hispaniæ, in Castella nova, ad amnem cognominem, in confinio Aragoniæ, ad radices montium, & regiunculæ cognominis caput, inter Lobetum in Eurum & Seguntiam in Circium.

¶ Molisia, *Molise*, oppidulum tenue in regno Neapolitano, Comitatus Molisini caput, 10. milliaribus ab Æsernia in ortum, uti à Boiano in septentrionem. Deficit in dies.

¶ Molisinus Comitatus, *Contado di Molise*, provincia regni Neap. inter Aprutium citeriorem ad septentrionem, Capitanatam ad ortum, & Terram laboris ad occasum: sic à Molisia oppidulo dicta. In ea sunt Æserna, Larina, Boianum & Triventum.

Iovnl. Molismum, *Molesme*, pagus Galliæ Celticæ, cum cœnobio Cisterciensium in agro Lingonensi, apud Ararim fluvium. Incolæ Molismenses.

¶ Molismum aliis est castrum & cœnobium Galliæ in

pru-

provincia Campaniæ, in limite Ducatus Burgundiæ, 4. leucis distat à Barin ad Sequanam, & 9. à Claravalle in Africum Tornodorum versus, ad amnem *Loigue* dictum. Dicitur etiam Molisma.

¶ Molingaria, *Molingar*, urbs est Hiberniæ, in Lagenia provincia, Comitatus Mediæ occidentalis caput, juxta stagnum, via 6. mill. pass. à limite Connaciæ, & 40. à Dublino in occasum.

¶ Molinum, *Moulins*, urbs Galliæ ampla, Borboniensis provinciæ caput, ad Elaverem fluvium, cum castro antiquo Ducum & amplissimis suburbiis. 62. leucis distat à Lutetia in austrum Lugdunum versùs, uti 12. à Niverno, & 20. à Claromonte in septentrionem.

Ptol. Mulochath, Mulacha Sallustio, Plinio, & Melæ, *Mulucham* etiam hodiè, teste Marmolia, fluvius Mauritaniæ Tingitanæ, inter Metagonitem promontorium & Malvam fluvium terminum utriusque Mauritaniæ. Juxta hunc fluvium Massæsyli populi habitant.

Herod. Molœus, fluvius Bœotiæ, juxta Cithæronem montem fluens. Molœuntis meminit Herodotus.

Molorchos, nemus Nemeæ regionis, in Peloponneso, ubi Hercules leonem interfecisse traditur. Virg. libro 3. Georgicorum; *Vib. Seq.*

Cantla mihi, Alpheum linquens lucosque Molorchi.

Hinc Molorcheus nomen gentis. Tibullus libro quarto Carm. 1.

Lata Molorcheis posuit vestigia terris.

Plin. Liv. Plut. Molossi, populi Epiri, quorum regio Molossia, nunc *Pandosia* ab urbe Pandosia, teste Pineto. Sunt & Molossi populi Thessaliæ apud Iolcum oppidum, teste Athenæo. Apud Molossos Epiri canes sunt venatici generosissimi, qui molossi dicuntur. Virg. lib. 3. Georg.

Veloces Spartæ catulos, acremque Molossum.

Et in Culic.

Illum Scylla rapax, canibus succincta Molossis.

¶ Molsheimum, *Molsheim*, urbecula Germaniæ, in Alsatia inferiori, residentia Canonicorum Argentinensium nobilis, ad amnem *Brusch*, 2. leucis ab Argentina in occasum.

¶ Moluccæ, *les Moluques*, Insulæ Asiæ, in mari Indico, quæ Hispanis *las Molucas*; suntque vel magnæ & latè sumptæ, vel parvæ Moluccæ. Magnæ dicuntur insulæ Celebes, Gilolum, Terra Papuuæ, seu Nigrorum, Ceramum, Flores, & Timor cum adiacentibus: Moluccæ autem parvæ seu veræ sunt quinque versus oram occidentalem Giloli insulæ, nempè Ternata, *Ternate*, Tidora, *Tidor*, Machianum, *Machian*, Motir, *Motir*, & Bachianum, *Bachian*. Ipsarum major est circuitus 45. milliarium; suntq. totæ sub dominio Hollandorum, quanquam Ternata regem habeat proprium, cui subsunt etiam Motir & Machianum. Tidora Regem etiam habet; extenduntur que à septentrione in meridiem. Earum nulla ambitum sex leucarum excedit, omnesque intra 25. leuc. spatium comprehenduntur, & sunt toto in orbe celebres ob ingentem aromatum copiam, præsertim garyophillorum. In his insulis sunt Gammalamma, urbs Ternatæ caput, & arces Malajum, *Malayo*, Mariecum, *Marieco*, Mauritia, *Maurita*, Nassavia, *Nassauv*, Lobova, *Lobova*, Tabillola. *Tabillola*, & Nahaca, *Nahaca*, cum aliquot aliis arcibus minoris momenti, & Tidora insula, quæ sola supererat Hispanis, ab ipsis etiam derelicta fuit à paucis annis.

Ptol. * Molybodes, *Isola del Toro*, teste Leandro, insula Sardiniæ adiacens contra Sulci unà cum insula Hieracum; quæ Latinè Plumbea dicitur. (* in Seld. manuscr. Μολυβδώδης.)

¶ Molybodes, seu Plumbaria insula, nunc *Isola piana* dicitur, Brietio; estque parva & in ora australi Sardiniæ.

Ptol. Steph. Molycria, Molycrion Pausaniæ, *Molicria* adhuc ex tabulis recentibus, oppidum Ætoliæ, seu Locrorum Ozolorum in ora, inter ostia Eveni fluvii ad occasum, & Naupactum urbem proximam ad ortum, apud Antirrhium promontorium.

¶ Molyndia, Lyciæ urbs, in Asia minori, teste Stephano.

Momonie, regio Hiberniæ in austrum vergens, à Connacia Lymerico urbe, sicuti Slego Vltonia ab eadem Connacia, dividitur. Ejus metropolis est Cassilia, urbs archiepisc. inter Manapiam ad ortum 28. & Tuamam metropolim Connaciæ ad occasum æstivum ad 60. mill. Hibernica dissita. Est & Corcagia urbs episcopalis Momoniæ, in ora Australi, post Manapiam, (à qua in occasum ad 50. mill. recedit) præcipua, vulgò *Corck*.

¶ Momonia, *Moun* Hibernis, *Mounster* Anglis, una ex quatuor partibus Hiberniæ, ad austrum extensa. Separatur à Connacia Sineo fluvio ad Boream, ad ortum habet Lageniam, à meridie verò & occasu alluitur mari Hibernico. Dividitur in sex Comitatus, Kerriensem scilicet, *Comptè de Kerry*, Limericensem, *Comtè de Lymerick*, Corcagensem, *Comtè de Corck*, Tipperariensem, *Comtè de Typperary*, Vaterfordiensem, *Comtè de Vaterford*, & Desmeniæ Comitatum, *le Comtè de Desmond*.

(*Momoniæ urbes præcipuæ:*

Ardatum, Ardart.
Carilla, Carick.
Cassilia, Cashell.
Corcagia, Corck.
Ingalia, Youghall.
Kinsalia, Kynsale.
Limericum, Lymerick.
Lismoria, Lismore.
Rossia, Rossn.
Waterfordia, Waterford.)

¶ Mona, *Mon*, insula parva Daniæ, in mari Baltico, Zelandiæ ferè adiacens ad austrum cum oppido *Stege* dicto, & via 4. mill. pass. dissita à Falstria insula. Extenditur per 15. mill. pass. ab ortu in occasum.

Mona, *Mon* Britannicè, *Anglesey* Anglis, teste Lhuydo cum Lelando, insula Albionis, oræ Walliæ adiacens, apud Bangorium urbem, inter Angliam & Hiberniam: in qua Druidæ populi. Adeò continenti vicina est, ut quandoque recedentibus fluctibus absque navigio ad eam perveniatur. Est & insula hujus nominis parva in Rheni ostio apud Frisios. *Cæs. plin. ptol. & al.*

¶ Mona insula est Angliæ & Walliæ Borealis, propè Arvoniam Comitatum, à quo separatur angusto freto, *Menai* dicto. Circuitus est 60. mill. pass. & ejus oppida præcipua sunt Bellomariscus, *Beaumaris*, & Novoburgus, *Newburgh*; suntque in ea 74. parochiæ, teste Speedo.

¶ Monabæ, Isauriæ urbs, in Asia minori apud Steph.

¶ Monachodamum, *Munickedam*, oppidum Belgii, in Hollandia septentrionali, cum portu in ora maris Austrini, 2. leucis distat ab Amsterodamo in Boream Hornam versùs.

Monacris, mons, pro Nunacris malè in Thesauro Linguæ Latinæ. Vide Nunacris.

Monacum & Monachium, *Munchen*, urbs Bavariæ elegantissima, & primaria, sedes Ducum, ad Hisaram fluvium, apud Cambodunum urbem extinctam, (unde Cambodunum novum dici potest) ab Augusta Vindelicorum 8. leucis in ortum, à Ratispona 19. in austrum sive Austrolibycum. De qua quidam Poeta Germanus libro 7. Itinerarii: *Scrip. Germ.*

Vt patriam repeteret liquisti mœnia nostra,
Nobile qua Monachum nomen adepta tenet.

¶ Monacum, seu, & meliùs, Monachium, Gallis *Munich*, Italis *Monaco*, aliàs Isanisca dicta, palatium habet superbissimum Ducum Bavariæ. Ferè 5. milliar. Germanicis distat à Frisingu in aust. vel etiam 15. à Ratisbona, & totidem ab Oeniponte in septentrionem; sed longè distat à Camboduno.

¶ Monaghanum, *Monaghan*, oppidum Hiberniæ, in Vltonia provincia, Comitatus cognominis caput. Sedet in colle, & 20. mill. pass. distat ab Armaco in Africum, & totidem à Kilmoria in septentrionem. *Ptol.*

Monolas, *Polana*, teste Fazello, aliis *Pollina*, aliis *Malpertuse*, fluvius Siciliæ, inter Cephalœdim, & Alæsam in ora occidentali & Boreali fluens.

¶ Monalus fluvius nunc *Pollina* dicitur; estque in ora Boreali Siciliæ, & 8. milliaribus à Cephalœdin in mare Tyrrhenum se exonerat.

Monæda, Monapia Plinio, Menavia Bedæ, Eubonia Gildæ, *Man* Anglis, & *Menavv* Britannicè, teste Lhuydo, insula Albionis seu Brittaniæ, inter illam & Hiberniam, media ferè inter Monam ad meridiem & Gallovidiam regionem Scotiæ ad Boream. *Ptol.*

¶ Monæda, *The yle of Man* Anglis, incolis *Maning*, & *l'Isle de Man* Gallis, insula est Angliæ, in mari Hibernico, à septentrione in meridiem extensa 34. mill. pass. lata verò 12. In ea sunt parochiæ 17. & oppida 4. nempè *Russin* ad austrum, *Duglas* ad ortum, *Peel* ad occas. & *Balacuri*, ubi commoratur insulæ Episcopus, qui suffragatur Archiepiscopo Eboracensi. Aliàs reges habuit proprios; nuncque Comes Derbiensis hujus

hujus insulæ Regu'us dicitur, sub dominio tamen Regis Angliæ.

Monarchias hic libet paucis reccosere, licèt à scopo Geographico alienum videatur.

Monarchia à diluvio universali ad hæc tempora clariores.

1. Assyriorum, quæ sub Nino Rege cœpit.
2. Babyloniorum seu Chaldæorum, à Nabuchodonosor Rege maximè aucta.
3. Medorum, Dario Principe Medo auctore,
4. Persarum, à Cyro inchoata.
5. Græcorum, quæ ab Alexandro magno exordium sumpsit.
6. Romanorum, primùm sub Consulibus, deinde sub Imperatoribus.
7. (Francorum cui Pharamundus Rex dedit initium, jamque continua serie annos supra 1250. perdurat, & per aliquot sæcula Imperium Occidentis obtinuit cum præcipua parte Europæ.)
8. Saracenorum & Arabum, à Mahumet pseudopropheta leviter cœpta, inde per omnes provincias ferè pervagata: nunc in Turcas & Persas divisa.
9. Turcarum, cui Ottomanus primus initium dedit, jamque continua successione annos supra 300. perdurat.
10. Scytharum, hodiè Tartarorum, longè latèque per utramque Scythiam & Serca imperantium: quorum major est, qui Scythiæ extra Imaum montem & Seaicæ dominatur, magnus Mugol, qui in Indiam citeriorem pertransiit.

(Scytharum seu Tartarorum monarchia aliàs perampla fuit, nunc autem in plures partes dividitur sub totidem Regibus. Ex his Magnus Mogol maximam partem Indiæ Borealis obtinet; & Rex Niucanus Tartarus hisce ultimis temporibus Imperium Sinarum occupavit.)

11. Hispanorum, nostra ætate major cunctis est, cum novo dominentur orbi, & Alexandri magni metas prætergressi etiam ad Antipodes imperium suum protulerint.

¶ Hispanorum monarchia aliàs ampla, nunc deficit in dies, cum in ipsa Hispania, Portugallia Regem habeat separatum. In Africa habent tantùm tres aut quatuor arces in ora maris mediterranei, Hispaniæ obversa, uti & in Asia Philippinas insulas tantùm in parte, in mari Indico; sed non dominantur novo orbi seu Americæ, cum inibi habeant tantùm Peruviam, Terram firmam, Paraguajam, & Cilam, in America meridionali, & novam Hispaniam cum aliquot insulis in America septentrionali; nec unquam Imperium suum ad Antipodes protulerunt.

¶ Abyssinorum monarchia in Africa aliàs perampla fuit, & majorem partem Æthiopiæ superioris complectebatur. Sed à centum propè annis per Galas populos valdè fuit imminuta; ita ut Abyssinæ Rex vix dimidiam partem terrarum possideat, quas proavi ejus tenuere.

¶ Moschorum seu Russorum monarchia perampla est & valdè extensa, præsertim à tribus sæculis; crescitq; in dies, maximè versùs ortum & Tartariam.

Hujus itaque temporis monarchiæ clariores sunt, Francorum, Hispanorum, Turcarum, Persarum, Moscorum, Mogorum, Scytharum, & Sinarum: quibus Abissinia in Æthiopia adnumerari potest.

¶ Monasteriensis episcopatus, *Bisthumb Munster* incolis, provincia est Germaniæ, in Westphalia, inter Transisalanam ad occasum, Comitatus Embdensem, & Oldenburgensem ad septentrionem, Ducatum Westphaliæ & Comitatum Marchiæ ad meridiem, & episc. Osnabrucensem, & Comitatus Dielpholtensem & Ravensbergensem ad ortum. Extenditur ad 100. mill. pass. à septentrione in meridiem; subestque dominio Episcopi. Sunt in eo tractu urbes Monasterium, *Munster*, quæ primaria, Cosfeldia, *Coesfeld*, Linga, *Lingen*, Meppa, *Meppen*, Vechta, Vecht, & *Varendorp*, Varendorpia.

E trip. Gal. Monasteriolum, *Monstreul*, teste Froardo, oppidum Galliæ Belgicæ, in ora Picardiæ occidentali, ad ostium Canciæ fluvii, inter Ambianos ad meridiem 16. & Boloniam ad Boream 8. leucis, Stapulis oppido proximum. (*Vide Monstrolium.*)

¶ Monasteriolum ad Icaunam, *Montreau faut Yonne*, oppidum Galliæ, in Campania, & partim in Vastiniensi tractu, ubi Icauna in Sequanam se exonerat, cum ponte, ubi interfectus fuit Ioannes Dux Burgundiæ. Dicitur à quibusdam Mons Regalis; & distat 17. leucis à Lutetia in austrum, ut 7. à Meloduno.

Munasterium, *Munster*, urbs Germaniæ, Westphaliæ primaria, ad Amisium fluvium, episcopalis sub Archiepiscopo Coloniensi, inter Coloniam ad occasum & Bremam ad ortum ferè media 16. leucis, olim Minigroda & Mingroda. Prov. Rom.

¶ Monasterium, *Munster* urbs ampla & Hanzeatica est, in Westphalia, ad Aam amnem, qui paulò post in Amisium cadit. Arcem habet munitam, & celebris est ultima pace Germaniæ. Subest proprio Episcopo. Distat 7. leucis ab Osnabruga in Africum, 12. à Paderborna in occasum 22. à Bremu in austrum, & 18. à Colonia versùs Boream.

Monasterium quoque apud Nicetam oppidum Athi montis, in Macedonia, *Monastir*, teste Leunclavio, sic ob monasteria Græcorum plura.

¶ Monasterium, *Moustiers* cognomento *en Tarentaise*, urbs archiepiscopalis Sabaudiæ, in Tarentasia, ad Isaram fluvium 5. leucis distat à Fano S. Ioannis Maurianensis in septentrionem, & 8. à Camberiaco in ortum Augustam Prætoriam versùs.

Monasterium quoque, urbs Alsatiæ libera, in Germania, *Munster.*

¶ Monasterium, *Munster* cognomento *in Gregoriens hal* seu in valle S. Gregorii, urbs est parva, sed imperialis Germaniæ, in Alsatia superiori, ad amnem *Fach*, ad radices Vogesi montis. 5. leucis distat à Brisaco in occasum; subestque Regi Franciæ, pace Monasteriensi Westphaliæ.

¶ Monasterium cognomento in Eiffalia, *Munster Eyffel*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Juliacensi, ad amnem *Erft*, in Eiffaliæ tractu, in ipso limite ditionis Coloniensis. Ferè 6. milliaribus Germanicis distat à Colonia Agrippina in meridiem & 7. ab Aquisgrano in Eurum, sub dominio Ducis Neoburgensis.

¶ Monasterium S. Petri, *S. Pierre de Moustier*, oppidum Galliæ, in Nivernensi provincia, ubi totius provinciæ juridica sedes, ferè medium inter Nivernum ad Boream, & Molinum ad austrum 7. leucis distans.

¶ Monbaccia, seu Mombaza, *Mombaza*, urbs ampla Africæ, in Zanguebaria regione, & in ora maris Æthiopici. Caput est regni cognominis, arcem habens probè munitam & portum; subestque dominio Lusitanorum. 150. leucis distat à Quiloa in Boream; sedetque ad radices collis in insula continenti ferè juncta.

¶ Monbrissonium, *Monbrisson*, urbs Galliæ, in Forensi provincia superiori, ad Vesissam amnem, olim castrum Brissonis, 10. leucis, distat à Lugduno in occasum, & 5. à Fano Sancti Stephani in Circium, 2. autem à Ligeri fluvio.

¶ Monconturium, *Moncontour*, oppidum Galliæ, in Pictaviensi provincia, ad Divam amnem, ubi Reformati grandi clade affecti fuere sob Carolo nono Francorum Rege, 9. leucis distat à Salmurio in meridiem, totidem a Pictavio in Circium.

Monda, Munda Plinio, *Mondego* Clusio, & aliis, fluvius Lusitaniæ, per Conimbricam urbem fluens in Oceanum Occidentalem, medius inter Tagum & Durium, utrinque 100. mill. pass. teste Plinio, cum oppido cognomine ad ostia, a Conimbrica 8. leucis in occasum. Mel. Ptol. Lib.

Monembasia, urbs Archiepiscopalis Peloponnesi, in ora, inter Maleam promontorium, & Naupliam in septentrionem, (Vide Epidaurus) *Malvasia.* Conc.

¶ Monemugium, *Monomugi* seu *Mohenemugi*, regnum Africæ, in Æthiopia inferiori, quod aliter *Nimeamaye* dicitur; estque peramplum, ab Euro & Euro Austro Regi Macoco est conterminum. Ejus ditio latissimè patet, crediturque extendi ad limites regnorum Mombazæ, Quiloæ, Sofalæ, & Mozambici, teste Isaaco Vossio. Sed de ejus urbibus & provinciis non constat apud Europæos, cum ex iis pauci huc usque pervenerint.

Monetium, *Maunspurg*, vel *Monspurg*, teste Lazio, oppidum Japodum, in Carniola regione, & Comitatu Giliensi, à Labaco 12. leucis in Boream. Strab.

¶ Monfortium Amalrici, *Monfort l'Amaury*, oppidum Galliæ, in provincia insulæ Franciæ, in colle, 10. leucis a Lutetia in occasum Drocas versùs, & 7. à Meduuta in meridiem.

¶ Mongaguaba, *Mongaguabe*, fluvius Americæ, in Brasilia, in præfectura Paraibæ.

¶ Monlussonium, *Monluçon*, urbs Galliæ, in Borbonensi pru-

fi provincis, ad Carim; fluvium, in limite Bituricensi, & 4. leucis à confinio Alvarniæ inferioris in Boream, & 13. à Molino in occasum.

¶ Monicoga, *Schiermong* quibusdam, insula Belgii, in ora Frisiæ occidentalis, vix 5. mill. pass. à continenti, & paulò plùs ab Amelandia insula in ortum.

¶ Monsia, *Monsia*, insula est Africæ, in Oceano Æthiopico, & in ora Zanguebaris regionis, versùs Quiloam urbem, 40. mill. ab ora.

¶ Monmiralium; *Monmirail*, oppidum Galliæ, in Bria provincia, ad Morinum majorem fluvium, & in limite Campaniæ propriæ. 4. leucis distat à Castro Theodorici in meridiem, & 12 à Meldis in ortum.

¶ Monmiralium, *Monmirail*, oppidum Galliæ, in Pertico tractu, in colle, & in ipso limite Cenomanensis provinciæ. Distat 25. leucis à Cenomano in ortum, & 6. à Vindocino in septentrionem.

¶ Monmorenciacum, *Monmorency*, oppidum Galliæ, in ragiuncula Francia propriè dicta, in colle, 4. leucis à Lutetia in Boream; estque Ducatu titulo nobilitatum. Hinc vallis adjacens & fertilissima nomen habet.

Vet. Inf. Moobrica, *Monbriga*, oppidum olim Hispaniæ Beticæ, nunc pagus, teste Clusio. Sed mihi videtur esse oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Aragonia, vulgò *Monebriga*, ad Salonem fluvium, à Bilbili 5. leucis, Cæsaraugustam versùs 26.

Strab. Ptol. Steph. Monœcus portus, *Monaco*, oppidum Liguriæ, cum portu & arce firmissims, in saxo. (cujus Princeps & dominus neminem superiorem agnoscit, licèt sub protectione Regis Franciæ præsidium illius in arcem admiserit) inter Albintemelium ad ortum 10. & Nicæam ad occasum 7. mill. pass. Ejus meminit Virgilius libro 6. Æneidos:

Aggeribus socer Alpinis, atque arce Monœci
Descendens.

¶ Monœcus portus seu Herculis Monœci portus, *Monaca* incolis, *Mourgues* Gallis, oppidum est parvum, sed munitum, cum palatio Principis è gente Grimalda, in ora maris Ligustici, estque fere insertum in Comitatu Niceensi, cum *Mentone* & *Rocabruna* oppidulis, quæ etiam subsunt eidem Principi. Vide Herculis Monœci portus. Ibi incipiunt Alpes maritimæ.

Ptol. Monoglossum, *Mangalor*, teste Nigro, urbs Indiæ citerioris maritima, in regon Narsingæ.

Strab. Plin. Monoleus, lacus Æthiopiæ, ex quo Astaboras fluvius, teste Strabone, effluit.

¶ Monomotapa, *Monomotapa*, regnum Africæ peramplum, in parte australi Æthiopiæ interioris, inter Imparium Monemugi ad septentrionem, & Cafreriam regionem ad meridiem; estque valdè extensum: & in eo sunt plurima regna vix nomine nota Europæis.

¶ Monomotapa, *Monomotapa*, urbs Africæ, regni cognominis caput, ad fluvium Spiritus sancti, & versùs regionem Cafrorum ad ortum. 30. mill. pass. distat ab ora Oceani Æthiopici.

Prov. Rom. Monopolis, *Monopoli*, urbs Apuliæ Peucetiæ littoralis, episc. sub Archiep. Barensi, inter Barium ad occasum 30. & Brundisium in ortum 40. mil. pass. proxima Egnatiæ urbi exstinctæ, cui successit.

¶ Monopolis, urbs nunc agri Bariani, in regno Neapolitano, & in ora maris Adriatici. 22. milliaribus distat à Bario in ortum, 40. à Brundusio in Circium, & 25. à Taranto in septentrionem.

¶ Mons Acutus, *Montaigu en Combraille*, oppidum Galliæ, in Borboniensi provincia, & in Combralia tractu, juxta amnem Duplicem, in limite Alvernim. 13. leucis distat à Claromonte in septentrionem.

Prov. Rom. Mons Albanus, *Montauban*, urbs Aquitaniæ, episcop. sub Archiep. Tolosano à Joanne XXII. Pontifice Maximo effecta, ad Tarnem fluvium præterfluentem, media inter Tolosam & Cadurcos 8. leucis, (*in Cadurcensi provincia.*)

¶ Mons Albanus, *Montalban*, oppidum Hispaniæ, in Aragonia, ad fluvium Martinum 9. leucis à Terulo in Cæciam Barbastrum versùs distans.

¶ Mons Albus, *Monblancq*, oppidum Hispaniæ, in Catalonia, Ducatus titulo clarum, ad amnem Francolinum 5. leucis à Tarracone in Boream.

Mons Alcinous, *Montalcino*, vel *Monte Alcino*, teste Volaterrano, urbs Hetruriæ episc. sub Archiep. Senensi, inde 17. mil. pass. non longè à via quæ Romam ducit; quæ & Mons Ilcinus dicitur, in colle.

¶ Mons Alfonsus, *Monte Alfonso*, arx permunita Italiæ, in Ducatu Mutinensi, in Carfeonianos tractu, prope Castrum novum, in colle, ad Auserem fluvium, ferè 22. milliaribus à Lucca in Boream, & 20. a Serezana in ortum, ad radices Apennini.

Mons Altus, *Montalto*, urbs Piceni, episcopalis recens à Sisto V. Pont. Max. ejus cive effecta, sub Archiep. Firmano, inde 20. mill. pass. in meridiem, ab Asculo 15. in occasum distans.

¶ Mons Altus urbs est parva Piceni, in ditione Pontificia, in colle, juxta Monociam amnem, 12. mil. liar. à Farmo in austrum, & 8. ab Asculo in Boream distans.

¶ Mons Aragonius, *Monte Aragon*, oppidulum Hispaniæ, in Aragonia, vix una leuca ab Osca in ortum distans, cum insigni cœnobio.

¶ Mons Argentarius, *Monte Argentaro*, in Tuscia, in ora maris Tyrrheni. Vide Argentarius mons.

Mons Badonius. Vide Mons Solis.

¶ Mons Balmæus, *la sainte Baume*, mons Galliæ in Provincia, ubi sancta Magdalena per aliquot annos pœnitentiam egit; estque inter Aquas Sextias & Telonem, 6. leucis utrinque distans.

¶ Mons Belligardus, *Montbelliard*, Germanis *Montpelgard*, oppidum & Comitatus, Ducum è Uvirtembergensi domo sedes, sub monte Vogeso, prope Dubim fluvium, inter Alsatiam ad ortum & Comitatum Burgundiæ, ad occasum, in Germania, propria Comiti parens. 40. mill. pass. distat à Vesuntione in Cæciam, & 33. à Basilea in occasum.

Mons Bodius, *Montalboto*, teste Blondo, oppidum amplum Umbriæ, in Ducatu Urbinate, à Senogallia 7. mil. pass. in meridiem, ab Æsio totidem in occasum. Anna Duc. Urb.

Mons Bodius, *Monte Albodo*, castrum, ast Marchiæ Anconitanæ, in ditione Pontificia, vix 3. milliar. à limite Ducatus Urbini.

Mons Brisiacus, *Brisac*, oppidum Germaniæ superioris, ad Rhenum fluvium, in Alsatia, ferè medium inter Basileam ad meridiem & Argentoratum in Boream 7. leucis plùs minus dissitum, (*urbs est permunita, Vide Brisacum.*) Ant.

¶ Mons Candidus, *Monte Caniga*, mons Galliæ Narbonensis, & Pyrenæorum ramus, in Comitatu Ruscinonensi. Vide Candidus.

¶ Mons Cassinus, oppidum regni Neapolitani, & in provincia Terræ Laboris, *Monte Cassino*. Vide Cassinum.

¶ Mons Cenisius, *le mont Cenis*, mons Sabaudiæ, pars Alpium, & in ipso limite Pedemontii. Vide Cenisius.

¶ Mons Cesius, *Calemberg*, mons Germaniæ, in Austria inferiori. Vide Cesius mons.

¶ Mons Christi; *Monte Christo*, mons est excelsus Italiæ, in mari Tyrrheno, totam ferè insululam cognominem complectens, cum una aut altera turri tantùm, ferè inter Planasiam ad occasum & Igilium ad ortum. Pandet ex agro Sanensi, à quo 3. milliar. distat in meridiem; & subest magno Duci Hetruriæ. Aliàs Oglasa dicta fuit insula, teste Cluvario, eratque ibi monasterium celebre.

¶ Mons Ciminius, *Monte di Viterbo*, mons Italiæ, in ditione Pontificis, prope Viterbum. Vide Ciminius mons.

¶ Mons Corneti, *Montcornet*, oppidum est Galliæ, in Picardia provincia, & in tractu Tirascia, in limite Campaniæ, 10. leucis à Remis in Boream distans.

¶ Mons Desiderii, seu Mondiderium, *Mondidier*, oppidum amplum Galliæ, in colle, in Picardia provincia, medium inter Ambianum & Compendium 7. leuc. distans, uti à Novioduno in occasum.

Mons Dolorosus, posteà sterlingium, *Sterling*, oppidum Scotiæ, ad Fortheam fluvium, à Glasquo & Dumblano urbibus 20. & 10. mill. Edimburgum in ortum versùs; in quo Reges coronari solebant. Script. Scot.

Mons Feretraous, *Monfeltre*, urbs Umbriæ episcopalis sub Archiepiscopo Urbinate, inde 20. mill. pass. in occasum recedens, in monte, cum arce ab omni hostili aggressione tutissima, Ducatus Urbinatis; quæ & Leopolis, *San Leo*, Feretrus Procopio. Hic potiùs regionis nomen est. Anna Urb.

¶ Mons Feretanus, *Monte Feltro*, regiuncula est Italiæ in Ducatu Urbinate & ditione Pontificia ad radices Apennini, juxta Ariminum fluvium & confinia Romandiolæ. Ejus caput est Leopolis seu Fanum S. Leonis urbs episc. in monte excelso,

¶ Mons Ferratus, *Monferrato* Italis *Monferrat* Gallis, provincia Italiæ, Ducatus titulo clara, inter Mediolanensem Ducatum ad ortum, & Pedemontium ad occasum, sub dominio Ducis Mantuæ. Ejus caput est Casale, *Casal* aliæ urbes sunt Aquæ Statellæ, *Acqui*, Nicea Palea, *Nizza della Paglia*, Alba, *Alba*, & Tridinum, *Trino*. Sed hæ duæ ultimæ parent Duci Sabandiæ pace Clarasci confecta.

¶ Mons Flanquinus, *Montflanquin*, oppidum Galliæ, in Aquitania, & in Aginnensi agro, ad amnem Ledum, 7. leucis ab Aginno in Boream Petrocorium versùs.

¶ Mons Garganus, *le mont Gargan*, Italis *monte Gargano*, *ò di S. Angelo*, mons Italiæ in regno Neapolitano in mare Adriaticum excurrit, in cujus ora fuit Sipontum, urbs archiepiscopalis, eversa, cui Monfredonia ad milliarium substituta. In monte verò oppidum S. Angeli hodie visitur, ubi templum S. Michaeli dicatum; estque archiep. unita cum Manfredoniensi per Alexandrum III. Papam. Vide Garganus.

Mons Genebra, *Mont Geneure*, mons Galliæ, in Delphinatu, & pars Alpium, in confinio Italiæ, ad Druentiæ fluvii fontes. Vide Genebra & Cottiæ Alpes.

Script. Brit. Mons Gomericus, *Montgommery*, oppidum Albionis, in Wallia, ad Sabrinam fluvium, à Salopia 12. mill.

Mons Gomericus oppidum est Vualliæ Borealis, Comitatus cognominis caput, 2. milliar. à Sabrina fluvio distans, 18. mill. pass. à Salopia in Africum, & 30. ab Herefordia in Boream.

¶ Mons Hulini, *Monthulin*, arx munita Galliæ, in Picardia, & Boloniensi tractu, 3. leucis à Bolonia in ortum Tervsnam versùs, aliàs contra Hispanos excitata.

¶ Mons Leo, *Monte Leoné*, urbs episcopalis regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, alias Vibo Valentia. Vide ibi.

¶ Mons Limarii, *Montelimar*, urbs est Galliæ, in Delphinatu, ad radices collis, 2. mill. pass. à Rhodano fluvio, & ferè 7. à Valentia in meridiem, uti 4. à Fano S. Pauli in septentrionem. Dicitur etiam mons Æmarorum.

Prov. Rom. Mons Maranus, *Monte Marane*, urbs Hirpinorum, episc. sub Archiep. Beneventano, inde 18. mill. pass. Nuscam versùs 6. (*in provincia Principatus Ulterioris, in regno Neapolitano.*)

¶ Mons martiani, *Moar de Marsan*, oppidum est Galliæ, in Aquitania, ad amnem *Midou*, agri Martiani caput, 5. leucis distans ab Aturo in Boream Burdegalam versùs.

¶ Mons Medius, seu Maledictus quibusdam, *Moamedy*, urbs parva Belgii, sed permunita, in colle, in Ducatu Luxemburgensi, ad Carum fluvium. Distat 7. leucis à Virduno in Boream, & ferè 3. à Stenæo in ortum. Capta fuit anno 1657. à Gallis, quibus postea remansit pace ad Pyrenæos.

¶ Mons Morillonis, *Mont Morillon*, oppidum Galliæ, in Pictavensi provincia, ad Vartempam fluvium, 8. leucis à Pictavio in Eurum versùs Marchiam.

¶ Mons Olimpus, *Mont Olimpe*, arx munita Galliæ, in Campania provincia, juxta Carolopolim, & ad Mosam fluvium, recens excitata, in colle.

Mons Oruinus, *Montruino*, urbs Apuliæ episc. Vide Minervinum, in Minervium.

Mons Pelusius, & aliis Pilosus, *Monte Peloso*, urbs Lucaniæ episc. sub Archiep. Acherontino (tametsi hodie ab ejus jurisdictione exempta) inter Acherontiam, & Meteolam 10. mill. pass. à Gravina 6. quot à Tricarico, à Potentia 18.

¶ Mons Pelusus urbs est parva regni Neap. in provincia Basilicata, uno aut altero mill. à Bradano fluvio distans, inter Acherontiam ad occasum, & Mateolam, atq; Gravinam ad ortum, in limite agri Bariani.

Script. Gall. Mons Pessulus & Pessulanus, *Mompellier*, & *Montpellier*, quasi mons puellarum, urbs ex primis Galliæ Narbonensis, ac Occitaniæ regionis post Tolosam primaria, episcopalis, quæ Magalonensi successit, & accademia, inter Nemausum ad ortum & Narbonem, ad occasum 14. leucis.

¶ Mons Pessulanus, *Montpellirr*, urbs est Galliæ, in Occitania inferiori, episcop. sub Archiepiscopo Narbonensi, Accademia studio Medicinæ clara, juxta amnem *Lez*. Arcem habet munitam; vixque una leuca distat à stagno Magalonensi, in colle, & 2. ab ora maris mediterranei, 7. leucis à Nemauso in occasum, & 15, à Narbone in ortum,

Mons Physcon, *Monte Fiascon*, urbs Hetruriæ, in monte Volsinio lacui imminenti, episc. ab Urbano V. Pont. Max. sede episcopali donata, inter Volsinios, & Viterbium 8. mill. pass. vino celebris. Episcopatus illius, & Cornuetanus hoc tempore juncti sunt. Cat.

¶ Mons Physcon, *Monte Fiascone*, urbs est parva, & oblonga Hetroriæ, in provincia Patrimonii S. Petri, & in ditione Pontificis, 8. mill. à Viterbo in occasum, & 10. à Corneto in Boream.

¶ Mons Pici, *Mont de Pico*, seu *de Teyda*, aliis *le Pic de Teneriffe*, mons est altissimus totius Africæ, in Teneriffa insula, una ex Canariis, in mari Atlantico, & versùs oram regni Marochii.

Mons Politianus, *Monte Pulciano*, urbs Hetruriæ episcopalis, ab Archiepiscopi jurisdictione immunis, in provincia Senensi, à Senis 28. mill. pass. Clusium versùs ra. Prov. Rom.

¶ Mons Politianus, *Monte Pulciano*, urbs est parva Hetruriæ, juxta Clanim paludem, in colle aspero, sub dominio magni Ducis, & in confinio dit. Pontificiæ. 28. milliaribus distat à Perusia in occasum, uti à Senis in Eurum.

Mons Regalis, *Monreale*, urbs Siciliæ archiepiscopalis, apud Panormum, in monte, inde 4. mill. pass. tantùm distans, à Gulielmo II. Siciliæ Rege basilica augustissimè extructa, & amplissimis redditibus ditata, eòque curante sede archiepiscopali à Lucio III. Pontifice Maximo exornata. Mons Regalis etiam urbs episcopalis Liguriæ in Pedemontano Principatu. Vide mons Vici.

Mons Regis, *der Vogel*, teste Lazio, locus inter Carnos & Noricos, intra Alpes Julias. T. Dia.

Mons Regius, *Kraigsberg*, urbs Sarmatiæ Europææ, in Borussis, Prussiæ (quæ Ducalis appellatur) caput, accademia, & emporium celeberrimum, à Gedano Prussiæ regiæ urbe primaria ad 25. leucas Polonicas in Boream recedens.

¶ Mons Regius, *Konigsberg*, urbs est ampla regni Poloniæ, in Prussia Ducali, ad Pregelam fluvium, ubi in sinum *Frisch Haff* se exonerat. Arcem habet munitam; subestq; dominio Electoris Brandeburgici. 25. leucis Polonicis à Gedano in ortum distat, totidem à Memelio in meridiem, & 4. ab ora maris Baltici. Vide Regiomons.

¶ Mons Regius, *Montreal* oppidum est Americæ septentrionalis, in nova Francia, in insula fluvii S. Laurentii. 150. mill. à Quebeco in occasum, sub dominio Francorum, & satis cultum à paucis annis.

¶ Mons Ricardi, *Montrichard*, oppidum Galliæ, ad Carim fluvium, in provincia Turonensi, & in limite Blesensi 12. leucis à Cæsaroduno in ortum, & 6. à Blesis in meridiem distat,

Mons Rosarum, seu Rosarum mons, vulgò *Montros*, & *Montrose* Camdeno, pagus Scotiæ cum cœnobio monachorum numero & sanctitate celebri. Vide Celurca.

¶ Mons Rosarum, nunc *Montrosse*, oppidulum est Scotiæ Borealis, in Angusia Comitatu, cum portu in ora maris Germanici. 10. mill. distat à Brechinia in ortum, & 25. ab Andreapoli in Cæciam. Marchionem habuit hisce ultimis temporibus percelebrem, & Regi suo fidelissimum.

¶ Mons Roseus, seu Rosulus, *Monterosi*, oppidulum Italiæ, in provincia Patrimonii, & medium inter Romam & Viterbum, 20. milliaribus utrinque distans, in ditione Pontificia, & pendet in spiritualibus ab Abbate Trium Fontium, propè Romam.

Mons Sacer, *Monte di Tivoli*, mons Latii, Tiburi urbi imminens.

¶ Mons S. Adriani, *Monte de S. Adrian*, mons excelsus Hispaniæ, inter Ipuscoam & Navarram extensus ab ortu in occasum.

¶ Mons S. Gertrudis, *S. Gertruydenberg*, oppidum permunitum Belgii, in Hollandis & in limite Brabantiæ. Vide Gertrudoberga.

¶ Mons S. Gotbardi, *Mont S. Gotbard*, pars Alpium in Helvetiis. Vide Adula Mons.

¶ Mons S. Michaelis, *mont S. Michel*, mons Galliæ, in Normannia, dictus in periculo maris, quia una leuca à littore distat, juxta ostia Lerræ fluvii, & 4. leucis distat ab Abrincis in occasum Maclovium versùs. Arcem habet & oppidulum.

¶ Mons S. Vvinoci, seu Vinociberga, *Bergues S. Vinox*, seu *Bergues* simpliciter, urbs est Belgii, in Comitatu Flandriæ, ad Colmam amnem, suna leuca à Dunquerca & ab ora Oceani in meridiem. Pluries capta fuit hisce ultimis temporibus, & tandem Francici juris effecta est

pace

pace ad Aquisgranum sancita, cum toto tractu adjacentu.

Ant. Muus Seleuci, locus Galliæ Narbonensis, in Delphinatu, inter Vapingom urbem 23. & Lucum oppidum 26. mill. pass. occorrens ex Itinerario Antonini.

¶ Muns Seleuci quibusdam est *Montmaur*, uppidulum Delphinatus, intra montes, 10. milliaribus à Vapingu in occasum Lucum versus, à quu 20. mill. pass. distat in urtum.

¶ Mons Serratus, *Montserrat*, mous Hispaniæ, iu Catalonia uxcelsos, propè Rubricatum fluvium, devotionu erga Beatam Virginem percelebris, viu una leuca à Minarissa iu meridiem, & 9. à Barcinone iu Circium distsus.

P. Di. Moos Silicis, *Monselice*, aliis *Monte Selice*, oppidum Venetiæ, in agro Patavino, apud Mudoacum fluvium minorum, amplum, iuter Patavium 10. & Ateste 5. mill. pass.

¶ Mans Sinai, vulgò *mona Sinai*, in Arabia. Habet insigne monasterium, in quo 60. Calojeri, seu Monachi ad minus versantur, asservantque ossa S. Catherinæ Virg. Olim Episcopum habuit Petraceusi Archiepisc. suffraganeom. Vide Sinai.

Script. Brit. Mnos Solia, Aquæ calidæ, mous Badonicus & Badonia, demum Bathonia, urbs Albionis, in Anglia, episcopalis sub Archiepisc. Cantuariensi, iuter Sarisburiam & Bristolium ad 20. mill.

¶ Mons Solis, nunc Bathonia, *Bathe*, orbs est Somersetensis Comitatus ad Avnnium fluvium, 7. mil. supra Bristulium iu ortum, & 30. à Sarisburia in Circium distans.

¶ Mons Thabor, mons Judææ, Christi transfiguratione clarus. Olim Episcopum habuit & cœnobium Benedictinorom. Vide Thabor.

Ewls. S. Ma. Mons Titauus, *San Marino*, oppidum Galliæ Togatæ, in Romandiula, apud Ariminum, inde 10. mill. pass. Vide Marinom.

¶ Monstrolium, *Montreuil*, urbs est munita Galliæ, in Picardia provincia, ad Quientiam fluvium, vix 3. leucis ab ura maris Britannici. Dicitur à quibusdam Monasteriolum. Arcem habet munitam; estque in limite Artesiæ, 9. leucis distans ab Abavilla in septeut. & octo à Bolonia in meridiem circiter.

¶ Muns Toniatus, *Montaniota*, mons Hetruriæ, in agro Senensi, eu pluribus aliis moutibus constans, versus confinia ditionis Pontificiæ, inter Suanam, Radicofauum, & fontes floræ fluvii.

Trad. antiq. Mons Vici, *Mondovi*, urba Liguriæ episcopalis, in monte, apud vicum pagum, unde ei nomen sub Archiepisc. Taurinensi, inde in meridiem 94. mill. pass. Savonam versùs 36. ab Aquis Statiellis 33. in occasum, quæ & Mons Regalis in Pedemontano Principatu. In Moute Vici ætate nostra erat accademia, quæ nunc Taurini est.

¶ Mons Vici, *Mondovi*, urbs est munita Pedemontii, ad radices Apennini montis, & versùs Liguriam, 2. mill. à Tanaro fluvio, 28. ab Aquis Statiellis, 18. ab Alba in meridiem, & 15. à Cuneo in ortum dissita.

¶ Muns Virginis, *Monte Vergine*, oppidum regoi Neapolitani, in provincia Principatus alterioris, inter Nolam & Beneventum, iu quo monte insigne monasterium construsit S. Guillelmus, Ordinis Mon-Virginei sic dicti fundator.

Prov. Rom. Mons viridis, *Monte Verde*, urbs Hirpinorum, in Apuliæ confinio, episcopalis sub Archiepiscopo Compsano, licèt episcopatui Cannensi & Archiepiscopatui Nazareno copulatus sit, inter Melphiam & Laquedoniam 6. mill. pass.

¶ Mona Viridis urbecula est regni Neap. iu Principatu ulteriori, ad Aufidum fluvium, & in limite Capitanatæ, & Basilicatæ, 13. mill. à Compsa in ortum, & totidem ab Acherontia in Circium.

Montes clariores apud veteres, quorum explicationem vide suis locis:

Acroceraunii & Acroceraunia, *Monti della Chimera* Epiri.
Ætna, *Mongibello*, Siciliæ.
Almos, *Arpatarro*, Pannoniæ inferioris.
Amanus, *Monte Nero*, Syriæ.
Antilibanus, *Abellinas*, Cœlesyriæ.
Apenoinus, *Apennino*, Italiæ.
Argeus, *Monte di Sanctia*, Cappadociæ,
Athos, *Monte Santo*, Macedoniæ,

Atlas, *Iduatal*, Mauritaniæ Tingitanæ.
Bagous, *Coibocaran*, Drangianæ & Ariæ.
Bepyrrus, *Bonprao*, Indiæ ulterioris.
Bermius, *Masse*, Macedoniæ.
Callidrumus, *di Livadia*, Epiri apud Achajam.
Calpe, *Gibraltar*, Hispaniæ, Herculis columna.
Candavia, *Canovia*, Macedoniæ.
Casius, *Lison*, Phœnicis. Alter Palæstinæ.
Caucasus, *Cocas*, Iberiæ & Albaniæ. Alter Indiæ.
Cemmenus. Vide Gebenna.
Ceraunii, idem Acroceraunii & Caucaso.
Chimæra, Lyciæ ignivomus.
Choatras, *Cabulce*, Parthiæ.
Cithæron, *Monte di fives*, Bœotiæ.
Citorus vel Cytorum, *Monte di Famastra*, Paphlagoniæ.
Coronus, *Basaross*, vel *Basaras*, Parthiæ & Hyrcaniæ.
Cragus, Licyæ, *li sette Capi*.
Cybele, Phrygiæ magnæ.
Cyllene, Arcadiæ, altissimus.
Dicte & Dictæus, *Lasthi*, Cretæ.
Dindymus, & Dindyma, *Germain*, Phrygiæ magnæ.
Elephas, *Feller*, Æthiopiæ.
Emodus, *Megboli*, Scythiæ & Indiæ.
Erymanthus, (*Dimizana*,) Arcadiæ.
Eryx, *Monte di S. Giuliano*, Siciliæ.
Falernus, *Falerno*, Campaniæ.
Garganus, *Gargano*, Apuliæ.
Gebenna, qui & Cemmenus, *de Auvergne*, Galliæ.
(*Gebenna mons*, nunc les montagnes des Sevennes, *seu* les Sevennes *vulgò*.)
Grampius, *Granzebain*, Scotiæ.
Hæmus, *BalKan*, Thraciæ.
Helicon, *Bialia*, Bœotiæ.
Harminius, *di Castamona*, Bithyniæ.
Hyperborei, Sarmatiæ Asiaticæ, (*Cameni poias*.)
Ida, *Ida*, Phrygiæ. Alter Cretæ, *Psiloriti*, & *Psiloteri*.
Idubeda, *Sierra d'Atiruza*, & *di monte Stralla*, iu Lusitania.
Imaus, *Altay*, Scythiæ.
Ismarus & Ismara Thraciæ, *di Polysthilo*.
Iura & Iurassus, *Joux*, & *Iuras*, Sequanorum.
Libanus, *Libano*, Phœniciæ.
Lunæ montes, *Bed*, Aethiopiæ trans æquatorem.
Mænalus & Mænala, Arcadiæ.
Marianus, *Sierra Morena*, Hispaniæ.
Masdroranus, *Chiteline*, Parthiæ & Ariæ.
Massicus, *Monte Masso*, Campaniæ.
Nebrodes, *Madonia*, Siciliæ.
Niphates, *Carde*, Armeniæ majoris & Mesopotamiæ
Nysa, Indiæ citerioris.
Oeta, *Bunina*, Thessaliæ, seu Phthiotidis.
Olympus, *Lacha*, Thessaliæ; Mysiæ, *Anatolaidag*; Lyciæ, & Cypri.
Orospeda, *Sierra de Mollina* & *de Alcaraz*, Hispaniæ Tarraconensis.
Ossa, *Oliva*, Thessaliæ.
Othrys, *Dolacha*, Phthiotidis.
Pangæus, *Castagna*, Thraciæ.
Pariedrus & Paryadris, *Leprus*, Armeniæ majoris.
Parnasus & Parnassus, *Liacura*, Phocidis.
Paropamisus, *Calchistan*, Asiæ.
Pelios, *Petros*, Thessaliæ.
Pindus, *Mezzovo*, Epiri, & Thessaliæ.
Pylei & Pylæ, *Monte Amara*, Aethiopiæ.
Pyrene & Pyrenæus mons, *les Pirenées*, Hispaniæ.
Rhodope & *Valica*, Thraciæ.
Riphæi, Sarmatiæ. (*Boglovoy*.)
Rumaricus, *Romiremont*, Galliæ Belgicæ, (est nomen castri, vel oppidi. Vide suo locu.)
Scardus, *Monte Nero*, Macedoniæ. Aliis *Kraus*.
Semanthini, *Idifa*, inter Sinas & Seres.
Soractes, qui et Faliscorum, *di S. Oreste*.
Sudeti, *Fischtelberg*, Germaniæ.
Sypilus et Sipylus, *Sirepino*, Lydiæ.
Tænarus, *di Maina*, Laconicæ.
Taurus, Asiæ, variè nominatur.
Taygetus, *Mitrana*, Laconiæ.
Tetricus, *Monte di S. Giovanni*, Umbriæ.
Tmolus, *Tomalitza*, Lydiæ.
Velevus et Vesuvius, *Monte di Somma*, Campaniæ.
Vesulus, *Monviso*, Galliæ Subalpinæ.
Vogesus, *Vangs*, Galliæ Belgicæ.

Zagrus, *Adilbegian*, Mediæ.

Zametus, *Zimas*, Arabiæ felicis.

¶ Monferrantium, *Monferrant*, urbs Galliæ, in Alvernia. Via uno milliari distat à Claromonte, & 2. leucis ab Elaveri fluvio in occasum, in tractu Limania dicto 25. à Lugduno in occasum.

¶ Montgomeriensis Comitatus, *Montgomeryshire*, provincia est Vualliæ Borealis, cum oppido præcipuo cognomine, inter Comitatus Salopiam ad ortum, Merviniam, & Cardiganiam in occasum, & Radnoriam ad meridiem.

¶ Monmelianum, *Montmelian*, arx munitissima Sabaudiæ, in rupe, cum oppido adjacente & ponte ligneo, ad Isaram fluvium, in confinio provinciæ Delphinatus. 3. leucis distat à Camberiaco in austrum, via autem 2. ab arce Barrana.

¶ Monpensierium, *Monpensier*, oppidum Galliæ, in Alvernia, in colle & in limite Borboniensis provinciæ, Ducatus titulo insignitum. 7. leucis distat à Claromonte in Boream Molinum versùs.

Ant. Montana, *Admind*, teste Lazio, pagus Norici, in Stiria apud Anisum fluvium & Anisipontem pagum, proximus Rhotemæ oppido, ab eo leuca 1. in Boream.

Bibl. Montana Judææ, locus Palæstinæ, in quo Zacharias & Elisabeth D. Joannis Bapt. parentes habitabant, ab Hierosolymis 8. mil. pass. in austrum recedens.

¶ Montargium, *Montargis*, urbs Galliæ lepida, in provincia Insulæ Franciæ, & in Vastinio tractu, ad Lupiam fluvium, 25. leucis à Lutetia in austrum. Castrum habet antiquum, 18. leucis distat ab Aurelia in ortum.

¶ Montensis seu Bergensis Ducatus, *Duchè de mons*, seu *de Berg*, provincia Germaniæ, in circulo Vvestphaliæ, juxta Rhenum fluvium, sub dominio Ducis Neoburgensis, cui obvenit, ea hæreditate Juliacensi. Ejus primaria est Dusseldorpium; estque inter Marchiæ Comitatum ad ortum, & ditionem Coloniensem ad occasum.

Script. Belg. Montes, *Mons*, urbs Belgii, Hannoniæ primaria, ad Hanam fluvium subterfluentem, a Valencenis altera regionis urbe præcipua 7. leucis, inter Duacum ad occas. & Namurcum ad ortum 11. à Bruxellis 10.

¶ Montes Acuti, seu Terra montium acutorum, *Spitzberg*, regio recens detecta multò supra Norvegiam in Boream extensa, ubi altitudo Poli Arctici est 80. graduum circiter; estque versùs Groenlandiam. Sed an sit pars ipsius, seu insula, aut continens, nesciunt qui illas oras lustrarunt. In duas partes dividitur à quibusdam, nempè in Spitzbergam propriam, quæ ad occasum, & in novam Frisiam, *nevv Friesland*, quæ ad ortum. Vide Spitzberga.

Diod. Sic. Montes Aerii, *Montifori*, teste Fazello, montes Siciliæ excelsi, apud Capitium oppidum, ex quibus Himera in occasum, Gelas in meridiem, & Terias in ortum flumina profluunt, præcipua in Sicilia, (*eorum pars editissima* Monte Artesino *dicitur.*)

¶ Montes Asturiæ, *Montes de las Asturias*, montes Hispaniæ, inter Asturiam & regnum Legionense, ab ortu in occasum extensi per 20. leucas.

¶ Montes Leænæ, seu mons Leonis, *Sierra Lionn* Lusitanis, *Montagne des Lions* Gallis. Vide Leonis mons.

¶ Montes Nivosi seu Andes, *Sierra Nevada ò los Andes*, montes Americæ meridionalis, in Peruvia, à meridie in septentrionem extensi. Vide Andes.

Montes S. Martini, *Sierras de S. Martin*, Hispanis, montes Americæ septentrionalis, in nova Hispania, & provincia Guaxaca, in ora sinus Mexicani.

Montes urbis Romæ, ex Petro Victore.

Aventinus, *Monte di S. Sabina*, à sacra æde in eo constructa, Tiberi imminens, a porta Trigemina incipiens, ab aliisque prorsùs discretus.

Cœlius, *S. Gio. Laterano*, à basilica Lateranensi denominatus, apud portam Latinam.

Esquiliæ & Exquiliæ, *di S. Maria maggiore*, & *di S. Pietro in vincola*, ab ædibus sacris in eo sitis.

Janiculus, *S. Pietro in Montorio*, ubi etiam sacra ædes S. Honophrii.

Palatinus, *Palazzo maggiore*, Tarpejo attiguus.

Pincius, *S. Trinita del Monte*, sic a sacra æde in eo constructa nominatus.

Quirinalis, *Monte Cavallo*, ubi palatium Pontificium, æstivo tempore à Pontificibus habitatum, sic ab equorum statuis, quæ ibi visuntur dictus.

Tarpejus, qui & Capitolinus, ubi Capitolium, *Campidoglio*, Curia & Senatus, dum hic Magistratus staret.

Vaticanus, *il Vaticano*, ubi ædes Pontificis, & S. Petri basilica.

Viminalis, ubi sacræ ædes S. Laurentii in Palisperna, & S. Pudentianæ.

Monsonium, *Moncaon*, oppidulum munitum Hispaniæ, in Portugalla, ad Minium fluvium, è regione Gallæciæ, plures tentatum à Castellanis irrito conatu 4. leucis distat à Tyde in ortum; estq; in provincia inter Minium, & Durium dicta.

¶ Montia, *Monza*, oppidum Italiæ, in Ducatu Mediolanensi, ad Lambrum fluvium. Vide Modoetia.

¶ Montiniacum, *Montignac*, oppidum Galliæ, in Aquitania, & in Petrocoricensi provincia, ad Vezetam fluvium, ferè 7. leucis à Petrocoria in ortum Tutelam versùs, & 4. a Sarlato in septentrionem distans.

¶ Montiniacum Regium, *Montigny le Roy*, oppidum Galliæ, in Campania provincia & Bassiniaco tractu, ad Mosam fluvium, & propè ejus fontes, 6. leucis à Lingonibus in Cæciam, & 7. a Calvomonte in ortum.

Montiu, *Moncon*, urbs munita Aragoniæ, in colle, ad Cincam fluvium, 2. leucis infra Barbastrum in meridiem, 6. ab Ilerda in Circium, & 5. à Fraga in Boream. Expugnata fuit anno 1643. à Gallis, & postea ab Hispanis recepta.

Montorium, *Montoire*, oppidum Galliæ, in Vindocinensi tractu, ad Ladum fluvium, in confinio Cenomanensis provinciæ, 4. leucis infra Vindocinum in occasum, & 9. ab Ambacia in septentrionem.

Montunates, *Albicia*, teste Gaudentio Merula, oppid. seu pagus Insubriæ Galerato proximus, inter Mediol. & lacum Verbanum, à Mediolano 24. mill. pass.

¶ Monumethensis Comitatus, *Monmouthshire*, provincia est Angliæ, in limite Vualliæ, cujus caput Monumethia inter Glocestriam ad ortum, & Glamorganiam ad occasum; fuitque aliàs pars Vualliæ meridionalis.

¶ Monumethia, *Monmouth*, urbs est Angliæ, Monumethensis provinciæ primaria, ad Vvagam amnem, in ipso confinio Herefordiæ provinciæ, & Glocestriæ, & 14. milliaribus Anglicis ab utraque urbe cognomine, uti 10. ab æstuario Sabrinæ, 22. autem à Bristolio in Boream.

* Mopsia, regio Atticæ, sic dicta à Mopso Rege, teste Strabone. De quo Virg. in ecloga 8.

Mopso Nisa datur.

Hinc Mopsopii populi & Mopsopia regio, Ovidius 5. Metamorphoseon:

Mopsopium juvenem sacros agitare jugales.

(* Vel, ut alii codices & Stephanus, Mopsopia à Mopsopo Rege.

Mopsium, Mopsius tumulus Livio, collis & oppidum Thessaliæ erat inter Tempe & Larissam urbem. *Strab.*

Mopsuestia, Mopsis Plinio, Mamista Glycæ, *Malmistra*, urbs Ciliciæ Archiep. sub Patriarcha Antiocheno, ad Pyramum fluvium, in mediterraneis. Vide Mamistra. Aliis *Mebsese*, etiam appellatur. *Steph. Strab. Ptol.*

Mora, *Villa de Mori*, oppidum Corsicæ extinctum, in ora Boreali, apud Opinum oppidum, inde 4. mill. pass. in ortum, à Bastia 52. ferè Centurinum versùs; licèt situs apud Ptolemæum non congruat. *Ptol.*

Moradunum, *Vverden*, oppidum Galliæ Belgicæ, cum cœnobio, ad Roram fluvium, in Ducatu Juliacensi. *Anna. Fran.*

Morasthi, vicus Judææ apud Eleutheropolim, seu Hebron, patria Michææ Prophetæ. *Bibl.*

¶ Morarum, *Morat*, oppidum Helvetiorum, Germanis *Marten*, ad lacum cognominem, ubi victus ab Helvetiis Carolus Burgundiæ Dux ultimus. 2. leucis distat à Friburgo in septentrionem, & 3. a Berna in occasum.

Moravia, regio Germaniæ, inter Bohemiam & Hungariam, sic à Mora fluvio dicta: in qua Quadi & Marcomanni populi. Ejus urbes clariores, Olomucium, episcop. & regionis caput, Brina, Igla, & Sana, sive Snoima, De ea sic in libro Itinerarii 5.

Hinc Moravinus ager pluvium conversus ad austrum,
Marcomanos pingui sub regione fovet.
Hic Igla cum Dejo tum dum emittuntur ad Istrum,
Et Mora quæ genti nomina clara dedit.

¶ Moravia, *Mahren* incolis, *Moravie* Gallis, provincia est

est Germaniæ, & pars regni Bohemiæ, inter Silasiam ad ortum, & Boream, Bohemiam propriam ad occasum, & Austriam cum Hungaria ad austrum, sub dominio Imperatoris Regis Bohemiæ. Ibi aliàs Quadi populi; & ferè in duas partes dividitur Moravo fluvio. Ejus urbes præcipuæ sunt Olomutium, *Olmutz*, Bruna, *Brin*, Iglava, *Iglavv*, & Znaima, *Znaim*.

¶ Moravia, *Muray*, provincia ampla Scotiæ Borealis, ab oriante in occidentem extensa, cujus caput Elgia, seu Elginum; estque inter Rossiam & Loquabriam ad occasum, Badenotiam ad austrum, Buchaniam ad ortum, & Oceanum Germanicum ad Boream.

¶ Moravus, qui & Marus aliis, fluvius Germaniæ, *die Mark* Germania, *Moravva* Slavis, Moraviam provinciam secat, & in Danubium fluvium cadit ex adverso oppidi *Haynburg*, in Austria inferiori, 5. milliarib. Germanicis infra Viennam Posonium versùs. Oritur autem in ipso limite Bohemiæ, juxta oppidum *Altstat*, & Olomutium rigat.

¶ Moravna, *Morave*, fluvius Mœsiæ, in Servia regione, à quibusdam Margus seu Margia antiquis dictua. Oritur in limite Macedoniæ, versùs fontes Orphei; & plurimis auctus fluviis, in Istrum labitur infra Senderinum, & 80. milliar. infra Tauronum in ortum. Sed Moravus, seu Morava fluvius duplex est: alter major & Bulgariæ, qui in Danubium influit: alter minor Serviæ, qui in majorem se exonerat teste Ioanne Lucio.

¶ Morbihanum, *le Morbihan*, portus capacissimus Galliæ, in ora Australi minoris Britanniæ, propè Dariorigum Venetorum, & ad Oceanum Aquitanicum, ferè 7. leucis à Porta Ludovici.

Li. No. Morbium, *Moresby*, teste Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, in Cumbria regione ad occasum.

Morbium, oppidum Brigantum, nunc est vicus *Moresby* dictus, in Cumbria provincia, in ora maris Hibernici, 3. mill. Anglicis à Verkintonio in meridiem.

Script. Rhet. Morbonium, *Morbegno*, oppidum Rhætorum, ad Addnam fluvium, in valle Tellina, inter lacum Larium 8. & Sondrium oppidum in Cæciam 16. mill. pass. Arei Fontanæ, proximum.

Scrip. Brit. Morda, *Merse*, fluvius Albionis, in Wallia, apud Salopiam urbem, in Sabrinam influens.

¶ Mordiæum, Pisidiæ urbs Stephano, quam posteà Apolloniam dictam scribit.

¶ Morduvæ, *Morduates*, populi Moscoviæ, versùs Rham fluvium; satis extensi, inter Czaremissos Nagornos ad ortum & Volodimeriam ad occasum, ubi vastæ occurrunt sylvæ.

¶ Moretum, *Moret*, oppidulum Calliæ, in Præfectura Insulæ Franciæ, & in Vastinio agro, ad Lupiam fluvium, qui paulò post cadit in Sequanam. 15. leucis distat à Lutetia in meridiem.

Strab. Diod. Morgantium, Murgantia Livio, Morgentia Silio, *Murgs*, teste Fazello, oppidum Siciliæ excisum, in ora, apud Taurum promontorium, inter illud & ostia Simethi, a Leontinis, 5. mill. pass. à Catina 20. in austrum. Populi Murgentini Ciceroni, & Plinio. Silius lib. 14.

Sederunt, non frondosis Morgentia campis.

Proc. Steph. Morgentia, & Morgetia, & Morgentium, *S. Georgio*, teste Barrio, oppidum Brutiorum amplum, in Calabria ulteriore, apud Apenninum montem inter Polistinam 2. & Oppidum 6. mill. a Terra nova 8. ab Altano oppido exciso 3. ab Hieracio 12. in Circium.

¶ Morgetes populi ab Oenotris pulsi, in Siciliam trajecerunt, teste Strabone. Horum meminit etiam Halicarnasseus.

Plin. Morgua, *l'Orco*, fluvius Salassorum, apud Clavasium oppidum Taurinorum in Padum decurrens. Fortè Orgus apud Plinium legendum est.

Ioseph. Moria, posteà Syon seu Sion, (utroque enim modo scribitur) etiam vulgò *Sion*, mons Iudææ notissimus, apud Hierusalem, in quo Abraham Isaac filium immolare iussus est, teste Divo Hieronymo.

Ptol. Moricambe, *Bay of Cardronock*, teste Camdeno, æstus & fluvius Albionis, in ora occidua, in Comitatu Cumbriæ, inter Itunam & Belisamam amnes.

¶ Moricambe *Baye de Cardronock* Callia, æstuarium est parvum, ad ostia amnis *Vvampul*, in parte Boreali Cumbriæ provinciæ, & juxta Itunæ æstuarium, via 4. milliaribus Scoticis à confinio Scotiæ, sed longè à Belisama æstuario in septentrionem, Speedo teste.

Ant. Moridunum, *Seaten* Camdeno, oppidum Albionis, in * Wallia. Aliis est idem Mariduno; & aliis *Somerton* oppidum esse videtur. (* In Comitatu Devoniensi, apud ostia Axæ fluvii.)

Plin. Morimarusa, mare Septentrionale, quod Scythiam alluit, vulgò etiam *Mare Settentrionale*.

Cæs. & al. Morini, populi Belgii, quorum urbs olim episcopalis Tarvanna, *Terevanne*, vel *Terouenne*, sub Archiepiscopo Remensi, nunc à Carolo V. Imperatore excisa, jacens, in Picardiæ & Artesiæ confinio: cui in episcopatu successit Audomarensis urbs, ad 3. leucas distans, & Bononia 9. in occasum, & Hypræ urbs Flandrica; sicque ex uno tres episcopatus orti. Virgilius libro 8. Æneidos:

Extremique hominum Morini, Rhenusque bicornis.

¶ Morini populi fuere Galliæ Belgicæ, in eo tractu ubi nunc pars occidentalis Flandriæ, inter Legiam fluvium, & Oceanum Germanicum, para Boreali Artesiæ, & Comitatus Bononiensis & Guinensis, seu aliter ubi Diœceses Boloniensis in Picardia, Audomarensis in Artesia, & Iprensis in Flandria. Eorum caput erat Tervanna, *Terevanne*, urbs aliàs ampla & permunita, in Artesia, ad Legiam, nunc in ruinis jacens. Eorum urbes aliæ erant Gessoriacum, Iccius Portus, Castellum & Hedena. Crudii autem populi Centrones, Gorduni, & Oromansaci sub Morinis complectebantur.

Script. Hung. Morissena, regio Daciæ, in Hungariæ confinio, per quam Marysus fluvius decurrit, ubi Cenadium, urbs episcop. *Chonad*, vel *Choniad*. Ejus fit mentio in vita S. Cerardi Episcopi.

¶ Morissena, seu Morossena, tractus Hungariæ superioris, per quem Marysus fluvius decurrit, à quo urbs Morsenes 2. milliaribus Germanicis versùs orientem distat, inter Cybinium ad ortum & Cenadium ad occasum, cujus sedes Morissena anteà dicta fuit; estque Transylvaniæ confinio.

Anna. Fland. Moritania, *Mortaign*, teste Froardo, locus, seu monumentum in Belgio, in Flandriæ & Hannoniæ confinio, ad Scaldim fluv. Est & oppid. Calliæ Celticæ, in Comit. Perticensi præcipuum, in monte, inter Druides, sive Drocum oppid. Carnutum 15. & Bellismum oppid. ejusdem Comitatus 3. leucis, quod & Mauritania dicitur. Vide ibi.

¶ Moritania, *Mortagne*, pagus est amplus Flandriæ, in Tornacensi territorio, & alias munitus, ad Scaldim, ubi recipit Scarpam fluvium, in confinio Hannoniæ, & 2. leucis a Tornaco in meridiem Valentinas versùs. Moritania autem seu Mortania, *Mortagne*, oppidum est amplum Galliæ Lugdunensis in provincia Perticensi, vix 2. leucis à confinio Normanniæ 17. à Carnuto in occasum, 10. ab Alenconio in ortum, & 8. à Sagio in Eurum.

Scrip. Gall. ¶ Moritonium, *Mortagne*, oppid. Galliæ, in Pictavensi prov. ad Separam Nannetensem, in limite Andegavensis tractus. Distat 9. leuc. à Nannetis in ort. hybernum, & 10. ab Andegavo in meridiem, viaque 3. à limite Britanniæ.

Moritonium, *Mortain*, teste Cænali, oppid. ampl. Galliæ Celticæ, in Naustria, seu Normannia regione, Baiocensi urbi prox. ad 5. leucas distans, à Viria oppido 6. in Boream.

¶ Moritonium, *Mortain*, oppidum est Normanniæ inferioris, vix 2. leucis à Cenomanensi provincia, 5. à Vira in meridiem 7. à Meduana, in Boream, & 8. ab Abrinco in ortum, sed 18. ferè à Bajocis in meridiem.

Morios, fluvius Bœotiæ, circa Thurium montem.

Pinta. ¶ Morlæum, seu Mona relaxus quibusdam, *Morlaix*, urbs Calliæ, in Britannia minori, ad amnem cognominem, cum portu in ora Boreali provinciæ, vix 2. leucis à mari Britannico dictu, 4. à Fano S. Pauli, & 11. à Trecorio in Africum.

Strab. Moro, *Almourol*, vel *Monraon*, teste Vasconcello, oppidum Lusitaniæ, in regno Portugallico, apud Anam fluvium, inter Oliventiam & Mauram oppida 6. leucis.

Ptol. * Morœca, *Miranda*, teste Moletio, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Cantabris, ad Iberum fluvium, ex quo *Miranda de Ebro* nominatus, ad alterius Mirandæ discrimen, inter Virovescam 8. & Victoriam 6. leucis, à Dominicopoli 5. (* Seldeni manuscriptum habet *Moroca*.)

¶ Moroeca, oppidum Cantabrorum, nunc vicus Castellæ veteris, *Villa Diego* quibusdam, ad fontes Pisoracæ fluvii. Aliis est *Fuentibro*, ad fontes Iberi fluvii, longè a Miranda oppido in occasum.

¶ Morosegi; Vardulorum oppidum, in Hispania apud Plinium.

Mortaria & Mortarium, *Mortara*, oppidum Laumellinæ regionis, in territorio Ticinensi, amplum, inter Papiam 25. & Vercellas 15. mill. pass. anteà Bella sylva, postea sic, ob cædem Longobardorum ab exercitu Caroli magni factam, quando, Desiderio Rege capto, regnum ipsorum finem accepit, dictam; Acertis, sive Achæris, vulgò *Acere*, antiquo castro proximum ad 3. mill. pass.

¶ Mortaria, *Mortare*, Gallis, oppidum est probè munitum Ducatus Mediolanensis, Laumellinæ regiunculæ caput, ad amnem Gognam, vix 4. milliaribus a Viglebano in Africum, & 10. à Novaria in Eurum. Captum fuit anno 1658. à Gallis sub Duce Mutinensi, sed postea redditum Hispania pace ad Pyrenæos sancita.

Pauf. Mortuum mare. Vide Asphaltis lacus.

Morvinum, locus Galliæ, quod an exstet, & qui vocatur, nondum didici.

¶ Morundia, *le Morvant*, tractus Galliæ, in Ducatu Burgundiæ, inter tractus Alexiensem, Augustoduoensem, & Divionensem. Sed ejus periere limites. Satis est montuosus; sed in eo nulla urbs magni momenti.

Mosa, *la Meuse* Gallis, *la Mosa* Italis, *Maese* Belgis, fluvius maximus Galliæ Belgicæ, ex Vogeso monte in finibus Lingonum oriens, atque per Belgicam longo tractu in Boream decurrens, Rhenoque in Batavis junctus, ad Dordracum urbem Batavorum Oceano Germanico exceptus, multis irrigatis urbibus & oppidis. Cujus sic meminit Sidonius Apollinaris in Panegyrio Majoriano:

Rhenus, Arar, Rhodanus, Mosa, Matrona, Sequana, Ledus.

Cæs. Tac. Plin. & al. ¶ Mosa fluvius oritur in Campania provincia, juxta pagum *Meuse* dictum, 5. leucis ab Andomatuno Lingonum in ortum: inde per Lotharingiam, & Barrensem Ducatum fluens, ibi Novum Castrum, Valcolerium, Commercium, Fanum S. Michaelis, Viroduuum, Stenæumque rigat. Hinc per Campaniam iterum labitur ad Mosomum; & auctus Caro, Cedanum, Macerias, Carolopolim, Castrumque Reginaldi rigat: Deinde in Belgium tendens, ibi juxta Carolomontium & Dinantium labitur, postea ad Namurcum recipit Sabim, uti ad Leodium Urtam fluvium. Tandem rigatis Trajecto ad Mosam dicto, Ruremunda, Venloa, Gravia, aliisque, recipit Vahalim in Hollandia, & infra Dordracum, in Oceanum se exonerat.

Motæus, Mesæus, Ammiano *Triticiri* Ortelio, ex tabulis aliis *Tiritiri*, & aliis *Maenf*, fluvius Susianæ regionis, in sinum Persicum fluens.

¶ Mosambica, *Mosambique*, urbs Africæ, in Zanguebaria regione, in insula parva littori annexa, ad ostia fluvii cognominis, in ora Oceani Æthiopici, cum arce munita & portu celebri, sub dominio Lusitanorum, media ferè inter Quiloam ad Boream, & Suffalam ad austrum, & 270. mill. pass. à proximiori, ora Delfinæ, seu Madagascariæ insulæ in occasum. Ei adjacent insulæ S. Georgii & S. Jacobi & in ejus viciniis fluvius Mocambus in Oceanum se exonerat.

Ptol. Mesburgum, castrum Norici, in Carinthia, ad lacum *Verdsee* Lazio, eversum, inter Vacorium, seu Villacum, & Clagenfurtum.

¶ Moscha, seu Moscua, *Moscovo*, urbs Europæ perampla, emporium celebre, & caput Imperii Moschorum, ad Moschum fluvium in qua magnus Dux Moscoviæ residere solet. Crescit in dies; sed pro majori parte fœdo conflagravit incendio anno 1668. Arx est in ea perampla magni Ducis, quem incolæ *Czar*, idest, Imperatorem vocant, cum valido præsidio. Domus autem sunt ligneæ omnes: Distat urbs ipsa 140. mill. pass. à confinio Poloniæ in ortum, uti 240. à Novogardia parva in Africum, & 370. à Novogardia magna in Eurum. Caput est Ducatus, seu provinciæ Moscoviæ dictæ; ibique Moscha fluvius recipit Jauzam. Forma est penè rotunda ædificata, & dividitur in quatuor partes, quæ singulæ suis muris einctæ sunt. Intima pars, seu meditullium urbis appellatur *Kitaygorod*. Huic proximè adjacet Castellum regium, *Kremlenagrod* dictum. Pars quæ ab oriente, septentrione, & occidente has cingit, *Tzargorod* dicitur, idest, Cæsarea civitas. Pars quæ has extra circumcingit, *Skorod* vocatur; eratque aliàs hæc urbs amplior, antequam à Tartaris Precopensibus anno 1572. penè tota flamma deleretur.

Plin. Mel. Moschi populi Asiæ, circa Caspium mare, teste Mela, incolentes; sed, teste Plinio, circa Phasidis fontes, ubi & montes Moschici. Horum regio hodie *Moscovia*, longè hinc distans in Boream, Moschia Straboni, olim in Colchis, quòd hi populi suis finibus egressi, quæ nunc *Moscovia* dicitur regionem occuparunt, & incoluerunt, nomine illi suo impertito, ipsique *Moscoviti* Italis dicuntur: quorum regia urbs Moscha *Moskovv*, à Cracovia Polon. regia, 260. leucis in Cæciam recedit. Lucan. lib. 3.

Heniochi, sævisque affinis Sarmata Moschis.

Moschi, & Mosci passim apud scriptores leguntur. Horum inter alios meminit Sidonius Apollinaris in panegyrico Avito ubi ait:

Sauromatam terret, ac Moscum, solitosque cruentum Lac potare Getas,

¶ Moschi populi fuere Asiæ, in Colchide & in limito Iberiæ, ubi nunc pars orientalis Mingreliæ; sed longè diversi, & distantes à Moscovia. Horum meminit Strabo, & eos à Cneio Pompejo subjugatos scribit Plutarchus.

Moschius, *Morava* Lazio & aliis, fluvius Mysiæ superioris, ex Orbelo monte in Danubium fluens. Sed aliis, præsertim Cornelio Scepperu, *Lym*, fluvius finitimus esse videtur.

¶ Moschius fluvius Mœsiæ superioris. Aliis est *Ibar*, fluvius in Servia regione. Ptol.

Moscius, mons magnæ Græciæ, apud Scyllacium urbem, nunc ex ea nominatus.

¶ Moscovia, & Moschovia seu Russia alba, *la Moscovie*, seu etiam *la Russie blanche*, regio est ex præcipuis Europæ versus septentrionem, & amplissima, ubi alias maxima pars Sarmatiæ Europææ, cum aliqua parte Asiaticæ. Nunc etiam Russia magna dicitur, *la grande Russie*. Terminatur à septentrione mari Concreto, ab ortu dividitur à Tartaria magna Peisida, Obio & Ialcio fluviis, à meridie Tanai minore, vulgò *Donetz*, Desna, & Psola, a quibus separatur à Tartaria minori, et ab occasu Borysthene et Narva fluviis, quibus dividitur a Poloniæ regno. Ejus longitudo summa inter promontorium Litarmin & Psolæ confluentem ad oppidum Caireassium, implet milliaria Germanica 380. latitudo verò inter *Corelenborg* oppidum in confinio Finlandiæ, & Obium fluvium, juxta oppidum *Lepin*, est 300. milliarium, teste Cluverio. Dividitur in quatuor præcipuas partes, nempè in Moscoviam occidentalem seu præcipuam, Moscoviam orientalem, Tartariam Moscoviticam, & Lapponiam Moscoviticam: sub quibus sunt 40. provinciæ circiter, quæ plerumque à præcipuis urbibus denominantur; & iis nunc addi possunt Smolenscensis & Severiensis Ducatus, qui anteà erant juris Polonici. Totius regionis primaria urbs est Moscua seu Moscha. Notandum autem est partes Boreales, & Orientales Moscoviæ non esse satis cultas & incolis frequentes pro provinciarum amplitudine. Moscovia nomen habet ab urbe Moscua, non à Moscis populis ultra mare Euxinum, Colchis finitimis, in iisque regionibus Russi rerum potiti sunt à Roxolanis, fortè deflexo paululùm nomine oriundi; atque eorum Principes ad Varagos originem referunt gentem transmarinam, ut ipsorum Annales testantur, qui Imperii sedem primò Novogardiæ deinde Kioviæ, ac postremo Volodimiriæ habuerunt, antequam Moscoviam seu Moscuam transferretur.

¶ Moscovia, *Moscovia*, provincia est Russiæ magnæ, quæ ab ea Moscovia dicitur à recentioribus. Terminatur à septentrione Rostovia & Susdalia provinciis, ab oriente Rhezania, ab occidente Bielkia, et à meridie Vorotina: Et ejus caput est Muscua seu Moscha, sedes magni Ducis Moscoviæ.

(*Moscovia provincia, & partes:*

Astracanum regnum, royaume d'Astracan.

Biela Ozera, Ducatus, Biela Ozera.

Bielkia Ducatus, Bielki.

Bulgaria regnum, royaume de Bulgar.

Cargapolia, Cargapol.

Casanum regnum, royaume de Casan.

Condora, Condora.

Czeremissi Logovi, les Czeremisses Logovvoi.

Czeremissi Nagorni, les Czeremisses Nagoroi.

Duina, Duvina.

Jareslavia Ducatus, Jeroslavv.

Jagra sive Jubra, Juborski.

Lapponia Grandvicensis, Bellamoreskoi Lepotie.

Lapponia maritima, MourmanskoyLeporie.
Lapponia Torso, Terskoy Leporie.
Loppia, Lopie.
Lucomoria, Lucomorie.
Mordeva populi, les Mnoduates.
Moscovia Ducatus, Moscovie.
Novogardia inferioris Ducatus, Nisi Novogorod.
Novogardia magna Ducatus, Novogorod Veliki.
Obdora, Obdora.
Permia, Permiki.
Petzara, Petzora.
Plescovia Ducatus, Plrskovv.
Pola, Pole.
Reschovia Ducatus, Reschovv.
Rhezania Ducatus, Rezan.
Rostovia Ducatus, Rostovv.
Samoieda populi, les Samoiedes.
Siberia, Siberie.
Susdalia Ducatus, Susdal.
Tingoesi populi, les Tingoeses.
Tuveria Ducatus, Tuver.
Viatka, Viatka.
Vkrania, Okraioa.
Volodimeria, Wolodlmer.
Vologda, Vvologda.
Vorotina, Vorotin.
Vstinga, Oostiougs.

(*Moscoviæ urbes præcipuæ*:

Arcangelopolis, l'Arcangel.
Astracanum, Astracau.
Biela Ozera, Biels Ozers.
Bielba, Bielha.
Cargapolia, Carhapol.
Cazanum, Cazan.
Colnga, Colugs.
Columna, Colomna.
Corela, Corels.
Demitriovia, Demitrioff.
Drogobuscum, Drogobusck.
Dulna, Dvvina.
Iaroslavia, Iaroslavv.
Kola, Kola.
Ladoga, Ladoga.
Moscha, Moscovv, *regionis caput*.
Novogardia inferior, Nisi Novngorod.
Novogardia magna, Novogorod Velikit.
Papinogroda, Papioogorod.
Perislavia, Pereslavv.
Permia, Permaveliki.
Petzora, Petzora.
Plescovia, Pleskovv.
Potivolium, Potivol.
Rescovia, Reschuvv.
Rhezana, Rezan.
Rostovia, Rostovv.
Slaboda, Siabods.
Soratovia, Soratof.
Susdalia, Suidal.
Tobolsca, Toboll.
Toropetia, Toropetz.
Tuveria, Tover.
Vasiligroda, Vasiligurod.
Viatka, Viatka.
Vielkilnebia, Vielkiloki.
Voecza, Volnckz.
Vologda, Vologda.
Volodimeria, Vvolodimer.
Vorotinum, Vorotio.
Tac. *Vstinga*, Oustioug.)
Aus. ¶ Noseus seu Moscha, *Moska*, flovius Russiæ albæ, seu Moscoviæ. Oritor in Tuverensi provincia, 70. milliaribus Rusicis supra Mosaicum, à quo ad Metropolim Moscuam 90. milliaria similia sunt, 6. autem milliaribus sopra Mosaicum navigabilis esse incipit. Hinc Moscuam urbem rigat & dividit, atque infra Columnam in Occam se exonerat.

Mosella, Obrincus Ptolemeo, Mosula Floro, *Moselle* Gallis, *Mosel* Germanis, flomen Galliæ Belgicæ, per Austrasiam, seu Lotharingiam, & per fines Trevirensium in Rhenum ad Confloentes urbem, multis acceptis amnibus, delabens. Fnotes ab Araris fontibus 10,

leucis distant: quo in spatio Lucius Veturius Romanus fossam efficere conatus est, ut io Oceanum brevior esset navigatio. De ea Ausonius edyl. 10.

Salve magne parens frugumque virumque, Mosella.

¶ Mosella flovius oritur in Lotharingia, ex monte Vogeso, paulò supra vicum *Bussans* dictum, in limite Alsatiæ & Comitatus Borgundiæ; deinde per Lotharingiam fluens, ibi Romaricum montem, Spiualium, et Tullum rigat; hinc auctus Murta, justa Mussi pontem labitur, uti ad Divodurum, ubi recipit Sellam; postea Theodonis villam Belgii urbem rigat, atque Trevirim; tandem Rheno miscetur ad Confluentes.

Mosini, popoli Sarmatiæ. Vide Mosyni. Tibullius lib. 4. carmin. 1.

Quaque Hebrus, Tanaisque Getas rigat, atque * *Mosinos*.
(* Alii codices habet *Magynos*.)

Mosomagum, pagos Trevirensium. Vide Nivomagum. De eo in vita S. Lupi Episcopi.

Mosomum, *Pont à Mouson*, oppidum amplum Galliæ Belgicæ, io Lotharingia, ad Mosam fluvium, inter Virodunum & Mederiacum, à Viroduno 12. leucis in Script. Boream, & Sedanum versùs, a Meseriaco 7. à Rhemis Belg. verò (in cujus diœcesi est) 18. inortum, Accademia, vbi Lib. Iesuitæ scholam celebrem babeot. Cone.

¶ Mosomum, *Mouson*, urbs est munita Galliæ, in Campaoia provincia, ad Mosam fluvium, in confinio Ducatus Luxemburgici, media inter Sedanum ad Boream, & Stenæum, ad aostrum 3. leucis distaos, 11. a Viroduno in septentrionem, & 12. à Retelio io ortum. Pluries obsessa fuit hisce ultimis temporibus, nunc tamen in dies restauratur. Sed 21. leuca distat in Circium, à Mussiponte, *Pont à Mousson*, oppido Lotharingiæ, ad Mosellam. De quo vide Mussipons.

* Moson, oppidom Galatiæ, *Arkanda* Nigro. Fortè Mizinum Antonion (* io Seldeni manuscripto *Mosuei*.)

Mosopia, oppidum Sarmatiæ, in Ponto. Vide Mosopius nomen gentis. De quo Ovidius libro 6. Metamorphoseon:

Barbara * *Mosopios terrebant agmina muros*.

(* Mopsopios legendum, Athenarum scilicet muros Ptol. intelligendo.)

Mossini, populi Asiæ miooris, io Mysia circa Pergamum urbem, quorum urbs in libro Conciliorum Mosyne, episcop. sub Archiepiscopo Hierapolitano Phrygiæ, Ovid. ut videtur.

¶ Mossinos, Catiæ fluvius, in Asia minori, teste Plinio.

¶ Mosteni, Lydiæ urbs apud Ptolemæum.

Mosylon *Omgauli*, teste Moletio, promontoriom & Plin. emporium Æthiopiæ, sub Ægypto, ad sinum Avaliten, inter fauces sinus Arabici & Aromata. Mossylicus Plinio.

Mosyni, Mosynœci Xenophonti, Diodoro, & aliis, populi Cappadociæ, ad Pontum Euxioum, inter Cytorum & Cerasuntem urbes longo tractu incolentes, Tibarenis finitimi, Mossonychi Valerio Flacco lib. 5. (in qoibusdam codicibus.) Vide Macrones. Sed Mosyni, teste Mela, oram Eusini incolunt ultra Carambim promontorium, qui à Mosynœcis videotur esse diversi, inter quos & Chalybes à Xenophonte locatur. Suot & Mosyni io Sarmatia, Getis finitimi. Tibullus lib. 4. Ptol. carm. 1.

Quaque Hebrus, Tanaisque Getas rigat, atque Mosynos.
Ubi Mosinos alii Codices habent. Vide ibi. Mossyni gemino ss. apud Dionysium lib. de situ orbis leguntor:

Mossynique, domos prabent queis lignea tecta, & al.
Turribus arboreis habitantes, unde vocantur. Plin.

* Motene, Otene, Plinio, *Exechia*, teste Castaldo, Armeniæ majoris regio, apud Cyrum flumeo. (* in manuscripto Seld. *Toutri*.)

Moteoum, *Pruck an der Leyte* Simlero, oppidum Pannoniæ superioris, in Austria, apud Hungariæ limites, Ptol. à Vienoa 4. leucis io meridem, quod & Loytæpons Latino recenti dicitur. Sed Lazio *Martz* pagus est ejusdem tractus.

¶ Motenum seu Muteoum, oppidum aliàs Pannoniæ soperioris, quod, Cloverio teste, est Castellum *Mozen* Ant. propè Daoobium fluvium, in Austria inferiori.

¶ Motira, *Motir*, insula parva Asiæ, io Oceano Iodico & ona ex Moluccis strictè sumptis, sub dominio Hollaodorum. Dicitor à quibusdam Timor; estque inter insulas Tidoram ad Boream & Mechianum

ad austrum. Vie 18. mill. pess. ab ora occidentali Giloli insulæ distat.

Ptol. Motuca, *Modicu*, *vel Metica*, urbs Siciliæ, in ore Australi, à Siculo 5. mill. pass. in ortum. Populi Muticenses Ciceroni.

¶ Motuca, nuue *Modica*, oppidum est amplum Siciliæ, in provincia seu valle Neetina, ed Motycanum fluvium, 20. mill. past. distat à Pachyno promontorio io occasum, & 5. ab ora maris Afriei in Boream. Dictum fuit etiam Motyca a quibusdam.

¶ Motula, *Motolu*, urbs parva regni Nespolitani, in provincia Hydruntina, ad radices Apenoini, et in coofinio agri Bariani, episcopalis sub Archiepisc. Barensi 7. milliaribus distat ab ora sinus Tarentini in septeosrionem, 13 e Taranto io Circium, & 25. a Bario in meridiem.

Pauf. Motya, oppidum Siciliæ, epud Pechynum promontorium, extinctuio, (locus *S. Giovunni* ob saeram ædem nominatur, teste Fazello) ab Agrigentinia eecisum, Africanis incolis eiectis. Motya altere eecise apud Hyccaram, inter illam et Panormum: locus nunc *Sferracavulle* nominatur; elia *Porto Galla*, a Panormo 18. mill. pass. in occasum.

Diod. Steph. Motye tertia in Sicilia, in peninsola, apud Etycem montem, in ora occidentali, locus *Mundelle* Ortelio dicitur ee Aretio.

¶ Motya tertia in Sicilia, obi olim portus fat tutus. Nunc *Isolu di S. Pantuleona* dicitur; estque in valle Mazaræ, inter Drepanum ed Boream & Lilybæum promontorium ed meridiem, contra Ægades insulas.

Motychanus, *Xieli*, teste Fazelln, sic ab oppido quod elluit, fluvius Siciliæ; per oram Australem fluens, inter Motyam & Inycum, Siculum oppidum amplum interluens.

Ptol. ¶ Moure, *Moure* seu *Fort Nassavv*, oppidum Africæ cum erce munita, in Guinea regione, & in ora maris Æthiopici, sub dominio Hollandorum. Vide Ara Nassovia.

¶ Mozambica, *Mozambique*, urbs Africæ. Vide Mosembica.

Sil. Mieislania, *Mscislavv*, urbs monita Poloniæ, In Lithuania, capta à Moschis hisce ultimis temporibus; cum elias ibi fuerint pessimè accepti à Polonis sub Sigismundo primo. Est in confinio Moscoviæ 10 leucis Polonicis distat a Smolensco io meridiem, & 18. à Mohilovia in ortum; estque juata *Sosa* fluvium.

Mucialla, *Mugella*, teste Celso Cittadino, ager Florentinus, à Florentia 14. mill. pass. Bononiam versùs.

Ant. Mucræ, pagus Samnii, inter Fauces Caudinas & Bovianum. Silius Italicus lib. 8.

Qui Batulum Mucrasque colunt, Boviania quique.

Muenna, locus Galliæ Belgicæ, iuter Durocottorum & Divodurum, iu Campania, a Durocottoro 10. mill. pass. iu ortum. Vbi Aeucnna legit Marcus Velserus. Vide ibi.

Mugilones, populi Germaniæ, quotum nomen torrens *Muhel* in Austria redolere videtur, teste Lazio.

Strab. ¶ Mujacum, *Mulaco*, regnum Africæ, in Æthiopia superiori, valdè eatensom, inter regna Macoci & Giringbombæ, teste Isaaco Vossio.

¶ Muicheum, *Muicheu*, urbs emple Imperii Sinarum, et ex præcipuis provinciæ Suchueosis, propè fluvium Chiangum, & Hoanum lacom, teste Mattino Martiuio.

¶ Mula, *Mul Yl*, insula Scotiæ, ei adiacens ed occasum, & Hebridum une, propè Lornam & Loquabtiam provincias. Vide Maleos.

¶ Mulancum, *Meulun*, oppidum Galliæ, io provincie Iosulæ Franciæ, ad Sequanam fluvium cum poute. Aliàs munitum fuit; distetque novem leueis à Lutetia Rothomagum versùs, & tribus a Medunta.

Mulda, fluvius Bohemiæ, qui & Multevia, *Multavv*, pet Budovissam & Pragem io Albim fluens. De quod lib. 5. Itinererii:

Per quas lasivago flumine Mulda fluit.

Script. Germ. ¶ Mulda, fluvius Germaniæ, in Bohemia, *Muldavv* Getmauis, & *Wltava* Bohemis. Oritur in ultimo limite Bohemiæ, ferè 5. milliaribus Germanicis à Passavia in Boream, et 3. infra Prsgam. Io Albim se exoneret juata Melnieum oppidum.

¶ Mulhusia, *Mulhausen*, orbs Germaniæ, in Alsatia superioti, ad Hellelum fluvium, Imperialis, & Helvetiis aggregeta ab anno 1515, estque in Sundgovie insetta. Distat tribus leucis à Ferretta in Boteem uti è Basilea in Cireium & a Neoburgo in occesum.

¶ Mulbusia, urbs Germaniæ, in Thuringia, vulgò *Mulhausen*; Imperialis & serie culta, ad redices montium, juxta amnem *Vnstrutt*. Distat ferè 7. milliaribus Germauicis ab Ersordia in occasum, & 4. ab Ilenaco in septentrionem Notthusiam versus.

¶ Mulletasium, *Mulleras*, oppidulum Germaniæ, in media Marchia Brandeburgica, in limite Lusatiæ inferioris, via 2. milliaribus Germanicis a Francofurto, ad Oderam fluvium, & dimidio tantùm è Spreha fluvio. Hic anno 1669. ductum est incile jussu Electotis Braudeburgici inter Oderam, & Spreham flumina, quo lintres ex Odera in Sprepham ducuntur; deindeque per Harvelam io Albim fluvium descendere possunt, & vicissim.

¶ Multenum, *Multan*, urbs Indiæ, prov. cogn. caput, ad Indum fluv. media ferè inter Lahorium ad ortum & Candaharium ed occasum, sub domiuio Magni Mogolis; fuitque alias perampla & probè culta, nunc deficit.

Mulucha, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ, ad Mulucham fluvium, seu Molochath.

¶ Mulvia, *Mulviu*, fluvius Africæ, in Barbaria. Oritur ex Atlante monte; & auctus aliquot aliis fluminibus, regne Fezzæ & Telensini separat, deindeque in mare medirerraneum se exonerat. *Plin.*

Munda, fluvius Lusitaniæ. Vide Monda.

Munda, urbs Hispaniæ Bœticæ, epod Arundam urbem eecisa, adhuc *Munda*, testibus Morali, Clusio, & aliis, dicta. Licèt, teste Mariane, Munda vetus, *Ruuda lu veja* vel *Ronda la veju*, dicatur, ab Arunda 2. leucie, à Munda verò o ova 3. à Malaca 20. mill. pass. in colle, epud fluviolum. Hinc Pompejani à Cæsare cæsi ad 30000. peditum, & 5000. equitum. Lucanus lib. 1.

Vltimu funesta concurruut pralia Mundu.

Silios libro 3.

Et munda Æmathios Italie parituru dolores.

¶ Munda vel Vveisselmunda, *Weisselmund*, fortellitiuo Poloniæ, in Prussia Regia veldè munitum io Apice dextro ostii, per quod Vistula fluvius io mare Balticum se effundit; unde etiam Vveisselmunda, id est, *der mundt der Weichsel*, os Vistulæ dicitur & impedit quominus hostiles naves flumen ingrediantur. Propè & infra Gedanum sedet.

¶ Munghoa, *Mnughea*, orbs Imperii Sinarum, in Junoena provineia, & propè lacum, teste Martino Martinio.

Municipia Romana quædam fuere in Italia, quædam eetra Italiam. (Municipes (juata Aulum Gellium) sunt Cives Romani ee municipiis, legibus suis & suo juro utentes, muneris tantùm cum pop. Ro. hoootarii participes, e quo muuere capessendo appellati videntor, nullis aliis necessitatibus, neque ulla populi Romani lege adstricti. Coloniæ verò non veniunt eatrinsecus in civitatem, nec suie radicibus nituutur; sed ea civitate quasi propsgatæ sunt & jura iustitutaque omnia populi Romani, non sui arbitrii habent.

Muuicipia Romuna iu Italiu. † signum est interiisse.

Acetræ, in Campania, Livio.
Alatrium, in Latio, ex veteri inscriptinne.
Allifa, in Samnio, ea veteri inscriptione.
Ameriu, in Vmbria, Ciceroni.
Anagnia, in Latin, Livio, Ciceroni.
Aquinum, in Latio, Livin, Ciceroni.
Aretium, in Hetrurie, vorus inscriptio.
Aricia, in Latio, Livio, Velleio, Festo, & Gellio.
Arpinum, in Latio, Livio, Ciceroni.
Asculum in Picene, Ciceroni.
Assisium, in Vmbria, ee veteri inscriptione.
† Atella in Campanie, ee veteri inscriprione, Festo.
Blera, in Hetruria, ee veteri iescriptione.
Bononia, in Gallia Togata, ee Festo.
Bovillæ, in Latio, ex Cicerone.
Cære, in Hetrurie, ee veteri ioscript. Aulo Gellio.
Calenum, io Campania, Ciceroni.
Capena, in Hetruria, ee veteri inscriptione.
Capua, in Campania, ea veteri Inscriptione.
† Casinum, in Samnin, ee veteri ioscriptione.
† Casventum, in Vmbria, ee veteri inscriptione.
Clusium, in Hetruria, ee veteri inseriptione.
Cora, in Latio, ee veteri inscriptione.
† Cumæ, in Campania, Livio & ex veteri inscript.

Epo-

Eporedia, in Salassis, ux Tacito.
Furentinum, in Latio, Livio.
Forentum, in Latio, Plinio.
† Formiæ, in Latio novo, Livio.
† Forum Flaminii, in Vmbria, ex veteri inscript.
Forum Semprooii, in Vmbria, ex veteri inscript.
Fundi, in Latio, Livio.
† Gabii, in Latio, Ciceruni.
Hispellum, io Vmbria, ux veteri inscript.
Hydruntum, in Salentinis, ex veteri inscriptione.
Interamna, in Latio, ex veteri inscriptione.
† Lanuvium, Latio Livio, Ciceroni.
Larioum, in Frentanis, Ciceroni.
Lavici, in Latio, Ciceroni.
Luca, in Hetruria, Fusto.
Medsolanum, io Insubria, Taeito.
Mevania, in Vmbria, vetus inscriptlo.
† Mevooiola, ibidem.
✠ Nsbartes, in Vmbria, vetus inscriptio.
Nepet, in Hetruria, Festo.
Nola, in Campania, Festo.
✠ Nomentum, in Sabinis Livio.
Novaria, in Insubria, Tacito.
✠ Numana, in Piceoo, ex veteri ioscriptione.
Ocriculum, in Vmbria, ex veteri inscriptione.
✠ Pedum, in Latin, Livio.
Pisæ, in Hetruria, Festo.
Placentia, lo Gallia Togata, Festo.
Prænestc, io Latio, Festo.
Privurnum, in Latio, Livio, & ux veteri inscript.
Rhegium, ao Brutiis, vetus inscriptin.
Sæpinum, in Samoio, vetus inscriptio.
Sarsina, in Aemilia, ex veteri inscriptione.
✠ Scaptia, in Latio, Plinio.
Segusium, in Taurinis, ex veterl inscriptione.
✠ Sinvussa, in Campania, ex veteri inscriptione.
Suessa, in Campania, ux veteri inscript.
† Suessula, in Campania, ex veturi inscriptinne.
Surrentum, in Picentibus, ex veteri inscript.
Sutrium, in Hetruria, Fusto.
✠ Tarquioii, in Tbuscia, Ciceroni.
Tibur, in Latio, Festo.
Tifernum, in Vmbria, ex veteri inseriptione.
✠ Trebula, in Latio, Livio.
✠ Tusculum, in Latio, Seato Pompejo, Livio.
Vercellæ, in Insubria, Tacito.
† Vindinum, in Vmbria, ea vuteri Inscriptione.
Vrbinum, in Vmbria, ux veteri inscriptione.

Municipiorum aliquot Italiæ apud veteres alius Catalogus:

Acerræ, Campaniæ.
Aletrium, Latii.
Allifa, Samnii.
Ameria, Vmbriæ.
Anagnia, Latii.
Aretium, Hetrutiæ.
Aricia, Latii.
Arpinum, Latii.
Asculum, Piceni.
Assisium, Vmbriæ.
✠ Atella, Campaniæ.
Blera, Hetruriæ.
Cære, Hetruriæ.
Capena, Hetrurlæ.
✠ Cassinum, Samnii.
Clusium, Hetruriæ.
† Cora, Latii.
Aut. ✠ Cumæ, Campaniæ.
Eporedia, Galliæ Subalpinæ.
✠ Formiæ, Latii novi.
✠ Forom Flaminii, Vmbriæ.
Fundi, Latii novi.
✠ Gabii, Latii.
Hispellum, Vmbriæ.
Hydruotum, Saleotinorum.
Interamoa, Vmbriæ, vel Latii.
Labici, Latii.
✠ Lanovium, Latii.
P. Dia. Larinum, Apuliæ.
✠ Mæc a, Latii.
Mediolanum, Insubriæ.
Mevaoia, Vmbriæ.
Nepet, Hetruriæ.
Nola, Campaniæ.
† Nomentum, Sabinorum.
Novaria, Insubriæ.
† Numana, Piceni.
† Pedum, Latii.
Privernum, Latii.
Rhegium, Brutiorum,
Sæpioum, Samnii.
✠ Scaptia, Latii.
Segusium, Galliæ Subalpinæ.
Suessa, Campaoiæ.
† Suessula, Campaniæ.
Surrentum, Picentioorum.
Tifernum, Vmbriæ.
† Trebula, Latii.
† Tusculum, Latii.
Vercellæ, Insubriæ, in confiulo Galliæ Subalpinæ.
Vrbinum, Vmbriæ.

(Eraot verò Præfecturæ oppida Italiæ, io quibus qui habitabant, oec suis legibus, ut municipes, vivebant, nec ullos de suo corporu magistratus creare poterant. sicut coloni; sed à magistratibus Romam missis regebantur.)

Præfectura Romana in Italia. (Alterum catalogum vide in voce Præfectura.)

Acerræ, lo Campania, Sexto Pompeio.
Alliphæ, in Samoin.
Anagnia, in Latio.
Arpinum, in Latio.
† Atella, in Campania.
Atioa, in Latio, Ciceroni.
Cære, in Thuscia.
† Calatia, io Campania.
Calenum, ibidem, Ciceroni.
Capua, ibidem.
Casilioum, ibidem.
✠ Casinum, ibidem, Ciceroni.
Cora, io Latio, Ciceroni, Straboni.
✠ Cossa, in Thuscia, Ciceroni.
† Cumæ, in Campania.
† Formiæ, in Latio novo.
Frusino, in Latio.
Fuodi, in Latio.
✠ Linteroum, in Campania.
Neapolis, ibidem, Ciceroni.
Nursia io Vmbria.
Placentia, in Æmilia, Ciceroni,
Præoeste, in Latin, Ciceronl.
Puteoli, in Campania.
Reatu, in Sabinis, Ciceroni.
† Saturnia, io Thuscia.
Sora, in Latio, Ciceronl.
Suessa, in Campania, Cieeronl.
† Suessula, ibidem.
Tibur, In Latio, Cieeroni.
Venafrum, in Samoio.
Vulturnum, in Campanin.

Hine vides easdem urbes colonias fuisse, & muoicipia, & præfecturas; & aliàs conditionem mutasse, ex præfecturis colonias, vel muoicipia, vel ea coloniis municipia factas. Municipia uatra Italiam plurima fuere, quæ colonias numero superabant. *Prol.*

Munitium, *Gottingen*, teste Villanovano, urbs Germaniæ, in Hassiæ Saxoniæquu confinio, media inter Mundam ad meridiem & Eimbecam ad Boream 3. leucis, à Cassella 5. Bruosvicum versùs 12.

§ Munitium, oppidom Cattorum qoibusdam ust Gottinga, *Gottingen*, urbs Saaooiæ inferioris, io Ducatu Brunsvicensi, ad Leinam fluvium, in confinio Hassiæ, 3. milliaribus Germanicis à Visurgi in ortum, 4. ab Embeca in austrum, & 8. à Northusia in occasum distans.

§ Munsterberga, *Munsterberg*, urbs Germaniæ, in Silesia. Duci proprio paret cum regiuocola adjacente. Arcum habet splendidam, ad Olavum amnem, 7. milliaribus Germanicis distat ab Uratislavia in meridiem, & totidem ab Oppolia in occasum Bohemiam versùs.

Munychia, portus Atticæ, Piræn proaimus, inter Illom ad occasum & Sunium promontorium ad ortum, apud Ilissi fluvii ostium, nomeo antiquum retinens. Ovidius lib. 2. Metamorph. *Xenop. Strab. & al.*

Munychiosque volans agros, gratamque Minervæ
Despectabat humum.

A Munycho Principe nomeo habet, qui ibi templum Dia-

Dianæ castruait, quæ propterea Munychia cognominata, Straboni & Plutarcho.

¶ Munychiatis, regio Arabiæ Petrææ, teste Ptolemæo.

¶ Mura, *Muer*, fluvius Germaniæ. Fontes habet in ditione Salisburgensi; deinde per Stiriam fluens, ibi Judenburgum, Pontem ad Muram dictum, & Græcium urbem amplam & provinciæ primariam, Rachelpurgum rigat; ac tandem Dravo miscetur in ipso limite Hungariæ.

Muranum, Summuranum Antonino, *Morano*, oppidum Lucaniæ, in Brutiorum confinio, in monte, apud ortum Sybaris fluvii & Castrovillarium, ab eo 4. mill. pass. licèt Gabriel Barrius ipsum Castrovillarium esse velit, inter Salernum ad occasum 96. & Consentiam in ortum 40. Hic Ortelius labitur, errore hoc oppidum Campaniæ longè hic distanti tribuens.

Vet. in. ¶ Muranum, oppidum Lucaniæ, nunc *Morano*, castrum Calabriæ citerioris, in confinio Basilicatæ. Est intra Apenninum montem, 40. mill. pass. a Consentia in Boream, & medium inter sinum Tarentinum ad ortum, & mare Tyrrhenum ad occasum, 16. milliaribus utrinque distans.

¶ Muranum, *Mouraon*, oppidum Hispaniæ, in Portugallia, juxta Anam fluvium. Quibusdam est Moro. Vide ibi.

¶ Muratum, *Murat*, oppidum Galliæ, in Alvernia superiori, ad radices Cantalii montis, juxta Alagnonem amnem. 3. leucis a Florinpoli in Circium distat.

¶ Muravia, *Muravv*, oppidum Germaniæ, in Stiria superiori, ad Muram fluvium, in confinio ditionis Salisburgensis, 6. milliaribus Germanicis à Judenburgo in occasum, & 4. a limite Austriæ.

¶ Murbacum, *Murbach*, oppidum Germaniæ, in Alsatia superiori, cujus Abbas loci dominus sub clientela Regis Franciæ. 2. leucis distat à Vogeso monte in ortum, & 3. à Colmaria in Africum, uti à Mulhusia in Circium.

Ptol. Murbogi, populi Hisp. Tarraconensis, quorum metropolis sunt Burgi, urbs regia Castellæ veteris, *Burgos*, intra montes. Vide Burgi.

Scrip. Hisp. Murcia, olim Murgis, ut quibusdam videtur, *Murcia*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Bastetanorum, & regni Murciensis caput, sive conventus juridicos, n Carthagine nova 9. cujus idem est Episcopus, non longè à finibus regni Valentini, ab Oriola urbe ejus regni 4. leucis in Africum distans. Hæc anno salutis 1265. ab Hispanis, ejectis Mauris, recuperata est.

¶ Murcia, *Murcia*, aliàs Vergilia dicta, testibus Brietio & Sansone, urbs est ampla, ad Seguram fluvium, in planitie peramœna, & Regni Murciæ caput, 3. leucis distat ab Oriola in occasum, & 6. à Carthagine nova in Boream.

¶ Murcianum regnum, *Reyno de Murcia*, provincia Hispaniæ satis parva ad meridiem, Castellæ novæ annexa, à qua terminatur a septentrione, uti regno Valentino ab ortu, regno Granatensi ab occasu, & mari Mediterraneo & sinu Virgitano, à meridie. Regio titulo insignitur, quòd alias Reges Mauros habuerit per aliquot annos. Ejus præcipuæ urbes sunt Murcia, regni caput, & Cartago nova. Ibi aliàs Bastitani ea parte.

¶ Muretum, *Muret*, oppidum Galliæ, in Aquitania, & in tractu Convenarum, ad Garumnam fluvium. Ibi anno 1213. grandi clade affecti fuere Albigenses heretici a Simone Montfortio, cæsis eorum 15. millibus, ipsoque Aragonum Rege eorum Duce.

¶ Muretum, *Muret*, locus in Aquitania, in provincia Lemovicensi, haud procul à Ratiasto Lemovicum in ortum. In hoc loco primùm jacta sunt fundamenta Ordinis Grandimontensis, teste Stephano Baluzio.

Murgantia, Morgentia, & Morgentium, seu Mogetium Stephano, *S. Georgio*, Barrio, oppidum amplum Brutiorum, ad montes Apennini radices, à littore supra 8. mill. pass. ab Hieracio 22. Vide Morgentia. Sed Murgantia apud Livium non in Brutiis, at in Samnio est; eaque nunc *Morcone* dicitur, oppidum amplum, inter Beneventum 16. & Bovianum 21. mill. pass. in Comitatu Molisio.

Murgentia, seu Morgentum, oppidum Siciliæ excisum est, locus *Murgo* dicitur, teste Fazello, à Leontinis 5. mill. pass. distans.

Plin. Ptol. Murgis, Murgi Antonino, oppidum Hispaniæ geminum: unum maritimum, in Hispaniæ Tarraconensis, & Bæticæ confinio, in ora regni Granatensis, *Muxacra* hodie, testibus Floriano & Mariana, inter Virgi ad ortum 2. & Charidemum promontorium ad occasum 3. leucis. Alterum oppidum olim Bæticæ, nunc pagus regni Granatensis, *Murga*, teste Mariana. Sed Clusio est *Murcia* urbs, regni Murciensis caput.

¶ Murgis oppidum Turdulorum, in Hispania Bætica. Nunc est *Muxacra* Brietio & aliis; estque in ora Maris Mediterranei, ferè 3. leucis a limite regni Murciæ, & 6. a Charidemo promontorio in Cæciam. Castrum habet satis munitum.

Muris, Mœris Ptolemæo, & aliis. Vide ibi. Cujus meminit Pontanus lib. 5. Uraniæ. *Hora.*

Stagnat Maris aquis, vasta & mons surgit arena.

Murocincta, *Muers*, oppidum Germaniæ inferioris, *Amm.* apud Rhenum, in Ducatu Cliviæ, inter Coloniam Agrippinam 9. & weselium in Boream 3. apud Disburgum, a Clivia 7. à Treviris 100. mill. pass. distans, teste Ammiano.

¶ Murocincta, *Moers* incolis, *Meurs* Gallis, oppidum munitum Germaniæ, proprio Comiti Principi Auraico parens, sed in ditione Coloniensi insertum. Via una leuca distat a Rheno fluvio, 9. à Colonia Agrippina in Boream, 3. a Gueldria urbe in Eurum, & una tantùm a limite Ducatus Clivensis.

Muroela, *Murra* Lazio, oppidum olim Pannoniæ superioris, nunc pagus Stiriæ, apud Muram fluvium, & *Ptol.* Muræpontum oppidum, a Græcio urbe 6. leucis in Corum, Aliis est *Mureck*, oppidum Stiriæ, ad Muram fluvium à Græcio 5. in Eurum Bolentiom versùs.

¶ Mureola, oppidum Pannoniæ, nunc est *Mareckh*, oppidum Stiriæ inferioris, ad Muram fluvium, 3. leucis a Græcio in Eurum Rakelpurgum versùs, a quo via. 4. leucis distat, uti 8. à confinio Hungariæ, in occasum.

Murotriges, seu, ut in codice Græco Ptolemæi legi- *Ptol.* tur, Durotriges, populi Albionis, Damnoniis proximi, ad ortum cedentes: quorum regio *Somer setshire*, teste Lhuydo, dicitur. Sed vide Durotriges.

¶ Mursa, Galliæ castellum, trium dierum itinere à Lugduno ubi Magnentium à Constantino Imperatore prælio superatum scribunt Eutropius, Socrates, & Sozomenus. Quid sit nunc non constat.

Mursia, Mursia Ptolemæo, *Esseck* sive EszeK Lazio, *Ant.* colonia olim & urbs episcopalis Pannoniæ inferioris, nunc oppidum Hungariæ, ad Dravum fluvium, medium inter Quinque Ecclesias, & Bononiam in ortum 7. ferè leucis, à Buda 18. versùs Sirmium in Euronotum, a Siscia 132. mill. pass. in Cæciam ex Antonini Itinerario.

Mursella oppidum erat Pannoniæ superioris, inter Sabariam 22. & Arabonem 10. mill. pass. ex eodem Itiner.

¶ Murta, *la Mourte*, fluvius Galliæ, in Lotharingia. Oritur ex Vogeso monte, Nancejumque rigat, & deinde in Mosellam se exonerat 3. leucis supra Mussipontem.

¶ Murta, *la Murta*, celebre monasterium Hieronimitanorum, in Catalonia, haud procul à Barcinone.

Murthlacum, *Murtlay*, teste Hectore Boetho, oppi- *Scrip. Scot.* dum Scotiæ, Aberdonensis Diœcesis, olim urbs episcopalis, cui in episcopali sede ipsa Aberdonia successit. Murthlacum enim apud Scriptores Scotos urbs fuit episcopalis Scotiæ, in Marria regione, à Malcolmo III. Rege episcop. sede exornata, cum priùs pagus esset, cum templo divo Moloco sacro. Nunc à Danis excisa, & propè deleta, cœnobio ibi exstante, ignobilis vicus est, cujus sedes episcopalis in proximam urbem Aberdoniam, Accademiam, & emporium translata fuit circa annum salutis 1019. à qua 12. mill. pass. abest.

¶ Murvis, oppidum Africæ propriæ, teste Ptole- *Ant.* mæo.

Murum, *Mur*, teste Scudo, seu *Castel Mur* Simlero, oppidum seu pagus Rhætorum, inter Claveonam oppidum ad meridiem 12. & Tinnetionem in Cæciam & Boream 16. mill. pass. Curiam versùs. Sed *Mur* apud Scudum in *Bregentz* tractu ponitur.

Murus, *Muro*, urbs Lucaniæ, in Basilicata, episcop. *Provi. Rom.* sub Archiepiscopo Compsano, inde 15. mill. pass. in meridiem distans, à Marsico 24. à Potentia 18. in occidentem. Muros quoque mons Lusitaniæ, Vindii ramentum, per agrum Visensem & Lamacensem extensus, Marano, & Alcobæ agri Conimbricensis junctua, teste Resendio.

¶ Murus, *Muro*, urbecula est Basilicatæ, in confinio

Prin-

Principatus citerioris, propè Apeuninum montem, 12. mill. paſſ. à Compſa in Eurum, 24. à Marſico in Boream, & 20. ab Acheruntia iu occaſum, & deficit in dies.

¶ Murus Pictieus, *Mur Sever*, ſeu, & meliùs, *The Picts Wal*, antiquus ultimuſque Romaui Imperii limes. Primò ea Ceſpitibus & ſtipitibus ab Hadriano Imperatore ſactus eſt: Poſt à Severo Imperatore multò jam munitior conſtructus, per continentem à mari Germanico ad mare Hibernicum perductus fuit, opus ſanè adeò celebre, ut inde Britannici titulus pro cognomento Imperatori illi acceſſerit. Tandem Imperio jam devergente, è ſolido ſaxo octo pedum latitudine & duodecim altitudine à *Benlueſſe* propè Itunæ ſinum iu occideutem inchoatus, perpetuo tractu ad Tinæ oſtium iu oriente ductus oſt, & lioca maxima ea parte directa per montes vallos aſcenſu & deſcenſu ſuper præruptaa rupes & excelſos colles procurrens, centum ferè mill. paſſ. longitudine collegit: cujua qaidem ductus multis io locis etiamnum eatat in Cumbria & Northumbria provinciis, ſuis tantùm pinnis nudatus. Iu eo crebræ turres ſpeculatoriæ mille paſſua inter ſe diſtantes eaſtructæ ſunt, in quibus militea ad tutandos ab hoſtilibus incurſionibus fines eacubarunt, teſte Joanne Speedo.

Muſæus, fluvins Gothiæ, in Myſia inferiori, in quo
Meta- S. Sabas ſubmerſus ab hoſtibus fuit.

fraſt. Muſagores, Muſagori Melæ, tres inſulæ parvæ Cretæ, in ora Auſtrali, ante Criumetopon promontorium, quæ
Plin. potiùs ſcopuli quam inſulæ, nomine nunc carent.

¶ Muſcanda, urba Antiochianæ regiuuis, in Cappadocia, teſte Ptolemæo.

¶ Muſcaria, Hiſpaniæ Tarraconenſia urbs, in Vaſconibus, teſte Ptolemæo.

¶ Muslubium, Mauritaniæ Cæſarienſis urbs, inter Salden & Chobata, teſte Antonino.

¶ Muſopalla, urbs Indiæ intra Gangum. Nunc creditur *Viſnpor*, Viſapora, urbs regni Decaui præcipua, in tractu *Cuncan* dicto, ubi perſæpe regia ſedes, ad Mandovam fluvium, 5. leucis Hiſp. à Goa in Cæciam diſtaus.

¶ Muſſe, Africæ propriæ urbs, ad Ciuyphum fluvium, teſte Ptolemæo.

¶ Muſſidanum, *Mucidan*, oppidum Galliæ, in Aquitania & in Petrocoricenſi prov. ad Illam fluv. 5. leuc. infra Petrocorium in occaſum, & 4. à Bergeraeo in Boream, aliàs munitum.

¶ Muſſipontum, *Pons à Mouſſon*, oppidum Lotharingiæ, ad Moſellam fluvium. Dicitur à quibuſdam Pona Camaſons; eſtque Accademia recens inſtituta. 5. leucis diſtat à Nanceio io Boream verſùa Mediomatrices, ferè 2. à Numenio in occaſum, 5. à Tullo in Cæciam, & 6. à Fano S. Michaelia in ortum. Fuit aliaa munitum, & diſtat à Motomio urbe Campaniæ 18. leucis in Eurum.

Ant. Muſti, urbs Africæ olim epiſc. ſub Archiep. Carthaginenſi, mediterranea, ad Bigradam fluvium, Aſſuro proxima, ab eo 20. mill. paſſ. Carthag. verſùs 88. à Sicca 32. à Cirta 198. in ortum, à Laribus 30. cujua regio Munſtitana à Divo Auguſtino appellatur.

¶ Mutala, & Mutalaſca, pagus Cappadociæ, Cæſareæ finitimus, S. Sabæ Abbatia patria.

¶ Muthi, Thebaidis in Ægypto urbs Antonino, Mutheos in libro Notitiæ.

¶ Muticenſes, populi Siciliæ. Vide Motuca, nunc
Cit. *Modica*.

Murilum, Mutila Obſequenti, *Mutiglinna* Blondo, *Modiglinna* vel *Modiana*, Leandro, oppidum Galliæ Togatæ, in Æmilia, ſive Romandiola, nou obſcurum, apud Anemonem fluvium, à Faventia 12. mill. paſſ. in auſtrum, à Forolivii 15. recedens.

¶ Mutilum, *Modiglinna*, oppidulum eſt iu colle, juata Marzanam torrentem, & in ea parte Romandiolæ, quæ magno Duci Hetruriæ ſubeſt, in confinio ditiouis Pontificiæ, 10. milliaribus recedens in Africum à Foro Livii, & & 13. à Britinorio in occaſum.

Polyb. Mutina, *Modena*, colonia & urba Galliæ Togatæ,
Plin. in via Æmilia, inter Regium Lepidi 15. & Bononiam in ortum 20. mill. paſſ. occurrens, antiqua, unaque ex 12. Thuſcorum coloniis trana Appenninum montem, ampla, epiſcopalis ſub Archiep. Raveunate, & ſedes Ducum Ateſtinæ ſamiliæ. Populi Mutinenſes. De ea Ovidins lib. 15. Metamorphoſeon:

-mœnia pacem
Victa petens Mutina; Pharſalia ſentiet illum.

¶ Mutinenſis Ducatus, *Ducato di Modena*, ſeu *il Modenoſe* incolis, *le Modenois* Gallis, provincia eſt Italiæ, iu Longobardia, ſub dominio proprii Ducis ea Ateſtina familia, cui etiam ſubſunt Ducatus Regienſis, *il Ducato di Regio*, Principatus Carpenſis, *il Prencipato di Carpi*, Principatus Corregienſis, *il Prencipato di Corregio*, dominium Saauolenſe, *la Signoria di Saſſuolo*, Friniana, *la Frignana*, & Grafiniana pro majori parte, *parte della Grafignana*: Et ea his omnibus conflata eſt ditio Mutinenſis, *lo Stato di Modena*. Terminatur autem à ſeptentrione Ducatibus Mantuano, & Mirandulano, ab oriente Bononienſi agro ditionis Pontificiæ, à meridie ditione magni Ducia Hetruriæ, & ea parte Lucenſi agro, & ab occidente Ducatu Parmenſi. Totius ditionis caput eſt Mutina, *Modena*, urbs munita, intra paludes, cum arce recenti, propè Seciam fluvium. Ditio autem Mutinenſis extenditur à ſeptentrione iu meridiem ad 60. milliaria, ab ortu in occaſum ad 45. circiter; & alias ſuberat Duci Ferrariæ ex eadem gente Eſtenſi. Sed Principatus Corregienſis à paucis tantùm annis factus eſt juris Mutinenſis, cum antea Principes haberet proprios.

Mutinenſis Ducatus urbes:

Brixellum, Berſello.

Carpum, Carpi.

Caſtrum novum Grafinianum, Caſtel novo di Grafagnana.

Corregium, Corregio.

Finarium, Finale di Modena.

Mutina, Modena.

Regium Lepidi, Regio.

Mutuſcæ, quæ & Trebia ac Trebula, *Trevi*, urbs Umbriæ Virg. olim epiſc. nunc oppidum in colle amplum, inter Fulginium 6. & Spoletium 9. mill. paſſ. Populi Trebulani, & Mutuſcæi Plinio. Vide Trebia. Virgilius libro 7. Æneidos:

Ereti manus omnis, oliviferaque Mutuſca.

Sed cùm Eretum ſit in Sabinis, Mutuſcas quoque in finibus Sabinorum eſſe crediderim, Trebiamque à Trebula diverſam eſſe: Trebula enim & Trebulani populi ſunt in Sabinis ex Plinio, Trebia, verò in Umbria. Mutuſcæ itaque non *Trevi*, ſed *Monte Leone* in Sabinis Plin. indigitari debent, quicquid Leander eum aliis dicat.

Mutuſtratini, populi Siciliæ, quorum urbs Mutuſtrata, *Miſtretta* nunc. Vide Ameſtrata. Plin.

Muaa, *Gezlen* Moletio, portus & emporium Arabiæ Ptol. felicia, ad ſinum Arabicum, quò appellare ſolebant navigantes ea Ægypto in Indiam, inter Pudnim & Ocelim.

¶ Muzana, Armeniæ minoria urbs, teſte Antonino. Ptol.

Muziris, *Chaul* Moletio, urbs & emporium Indiæ citerioria, maritimum, inter Dium ad Boream 50. & Goam in meridiem 75. leucis Hiſpanicis, ſub Luſitanis.

¶ Muziris urbs aliis eſt nunc Calecutum, *Calicut*, urbs ampla Malabaris, in ora littorali, proprio Regi patens Zamorino dicto.

Mya, inſula parva Dotidis, (quæ Cariæ regio eſt) in Plin. ſinu Ceramico ad oceaſum.

¶ Myarida, Ciliciæ urbs meditarranea apud Plinium.

* Mycale, oppidum & mons Cariæ, ſeu potiùs Jo- Strab. niæ; Herodoto promontorium è regione Sami inſulæ. Ptol. Cujus meminit Ovidius libro 12. Metam. & al.

*Mater erat * Mycale: quam deduxiſſe canendo*
Sæpe reluctantis conſtabat cornua Lunæ.

(* *Mycale* verò hoc loco proprium nomen mulieris eſt.)

Hinc Mycalæua nomen gentis. Claudianus libro 2. in Eutropium:

Icarium pelagus, Mycalæaque littora junxit.

(* In Seldeni manuſcripto eſt *Micòle*.)

Mycaleſſus, *Malacaſa*, oppidum cum monte, in ora Hem. Bœotiæ, teſte Plinio. Cujus meminit Statius libro 7. Strab. Thebaidos: Plin.

Oncheſti, quos pinigeris Mycaleſſus in agris. & al.

Mycenæ, *Agios Adrianos* Sophiano, oppidum Peloponneſi, in Argia regione, inter Corinthum 15. & Ar- Strab. gos 10. mill. paſſ. à Lacedæmone Semeles filio conditæ, Plin. teſte Iſidoro. Hinc Mycenæus nomen gentis. Virgilius & al. libro 3. Georgicorum:

Et patriam Epirum referat, fortesque Mycenas.

Ovidius in epiſtola 5.

Iſta Mycenæa littera ſcripta manu.

Et Virgilius libro 11. Æneidos:

Ipſe Mycenæus magnorum ductor Achivum.

Myconos, Mycone Ovidio & Virgilio, *Micole*, So- Cit.

phia-

phiano, insula maris Ægæi, una Cycladum, inter Tenon & Icariam, à Delo 15. mill. pass. in ortum, circuitu 30. Virgilius libro 3. Æneidos:

Errantem, Myono celsa Gyaroque reduxit.

Ovidius epistola Cydipp. Acont.

Et jam transieram Myconen, *jam Tenon, & Andron.*

Myeoni, ut auctor est Strabo libro 10. & Plinius libro 11. capite 37. omnes calvi nascuntur; unde proverbialiter *Calvus Myconias* dicitur per ironiam: verùm *Myconius crispus* apud Terentium dicitur de re rara, seu rarò inventa; veluti cum dicimus *Scytha doctus*, aut *Pœnus fidus*. Erant & Myconii ob eorum tenuitatem alienæ cœnæ appetentes; unde *Myconius conviva*, apud Athæneum libro 2. in proverbio est, sicuti & *Myconiorum more*, de iis qui etiam non vocati ad convivium accedunt, ut Archilochus apud Athenæum Perieli imponit. Apud Plutarchum libro 1. sympos. *Una Myconus* proverbio dicitur de re indistincta & indiscreta: causam hujus adagii refert Zenodotus.

¶ Myconos, seu Mycone, *Micoli vulgò*, insula est maris Ægæi, sub dominio Venetorum; & circuitus est 20. milliarium, cum arce permunita & duplici Portu. Plurica tentata fuit à Turcis, irrito tamen conatu.

Plin. *Ptol.* Myeza, *Ragevischio*, teste Moletio, oppidum Macedoniæ, in Æmathia.

Herod. *Plin.* Mygdonia, regio Macedoniæ, inter Axium & Strymonem flumina, ac juxta sinum Toronaicum: in qua Apollonia, Antigonia, Amphipolis, & Physcæ urbes. Ovidius in Epistola Acontii Cydipp.

Nunc quoque Mygdonia flebilis adstat humo.

Strab. *Plin.* Mygdonius, fluvius Mesopotamiæ, Nisibim urbem interluens, ubi regio Mygdonia, & populi Mygdones, à Mygdone Rege dicti, vel à Mygdonibus Macedoniæ populis, teste Plinio. Hinc Mygdonides Virgilio libro 6. Æneidos:

-juvenisque Chorebus
Mygdonides, illis qui ad Trojam forte diebus
Venerat.

Plat. *Liv.* *Thucy.* Myla, *Marcellino* Fazello, aliis S. *Giuliano*, fluvius Siciliæ, apud Leontinos, inter Augustam & Alabum fluvium in mare exiens.

¶ Myla, seu Mylas, fluvius parvus Siciliæ, in ora orientali, & in valle Neetina. Nunc *Marcellino* dicitur, & in mare Jonium se exonerat, 5. milliaribus ab Aogosta in meridiem.

Strab. *Ptol.* Mylæ, Myle Ovidio & aliis, *Melazzo* Fazello & aliis, vel *Milazzo*, oppidum Siciliæ maritimum, sic à Myla fluvio intercurrente, apud Chersonesum promontorium, à Zanclæis conditum, in ora occidentali, contra Italiam, inter Pelorum promontorium ad Boream 36. & Tyndaridem urbem excisam ad austrum 18. mill. pass. Silius libro 14.

Subsidium infidum fugientibus æquora, Myle.

Hic solis boves stabulatos fabulantur: quod quædam, ut fimus malè olentia, efferantur in littus, teste Plinio libro 2. capite 98.

¶ Mylæ, urbs Siciliæ, *Milazzo*, satis munita, in peninsula, in valle Demonæ, & in ora Boreali, contra Æolias insulas. 30. milliaribus distat à Peloro promontorio in occasum Panormum versùs, 27. à Tyndaria in ortum, & 55. à Catana in Boream.

Mylæ quoque Plinio insulæ circa Cretam, *Cambrense* Nigro, Pineto verò *Ginosa & Listo*.

¶ Mylantia, promontorium Rhodi insulæ, teste Stephano.

Plin. *Steph.* Mylasa, Mylassa Herodoto, Straboni, Ptolemæo, & aliis, *Messi*, urbs Cariæ apud maram, à Mileto 30. mill. pass. in austrum Bargyliam versùs. Aliis *Melaxo* vel *Melasso*, episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano. (* *Mylasa* in manuscripto Seldeni.)

Ptol. Myliaa, *Milia*, urbs Pamphyliæ mediterranea, penè jacens, nomen antiquum retinens, Termesso, Aspendoque & Pergæ finitima. Populi Mylææ, seu Milyæ Plinio, quorum oppidum Aricanda. Milyas etiam in codice Græco Ptolemæi legitur.

¶ Mylias, urbs Asiæ minoris, in Pamphylia. Est inter fluvios Eurymedontem ad ortum, & Cestrium ad occasum, 20. mill. pass. ab ora maris Pamphylii in Boream, 60. à Termesso in ortum, & inter Pergas in Circium, & Aspendum in Eurum.

¶ Mylias, magnæ Phrigiæ pars, sed Lyciæ attributa Arriano in Indicis, item Ptolemæo. Vide Mylias.

¶ Mylois, Arcadiæ fluvius, in Peloponneso, teste Hesychio.

¶ Mylon Ægypti urbs est apud Stephanum, inde Mylopolites nomus.

Myndus, *Mentese* Leunclavio, urbs Cariæ, maritima inter Bargyliam & Halycarnassum, hoc tempore primaria regionis, & sedes Præfecti, episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano.

Myon, Myonia Pausaniæ, oppidum Phocidis, juxta fines Locrorum. *Thucy.*

Myonnesos, oppidum Joniæ, in peninsula, inter Teum & Lebedum. Sed Livio est promontorium inter Tejum & Samum insulam proximam; Thucydidi verò est insula Tejorum, quod magis est verisimile, ut nomen ipsum indicat. Est & insula Thessaliæ ante Larissam, teste Strabone. *Strab.* *Liv.* *Steph.*

Myos hormos, *Cosir*, teste Rhamusio, urbs Ægypti, cum portu ad sinum Arabicum, inter Arsinoen, & Berenicen. Sed aliis *Cosir* est ipsa Berenice, à Copto urbe ad Nilum 358. mill. pass. in ortum, teste Plinio. *Ptol.*

* Myra, numero plurali, *Strumira*, teste Stunica, urbs Lyciæ mediterranea, apud Limyrum fluvium, & Limyram urbem, in colle, à littore 20 stadiis distans, archiepiscopalis, et metropolis amplissima; sub qua 36. urbes episcopales continebantur: in quibus Patara, Xanthus, Olympus, Araxa, Comba, Balbura, Phellus, Phaselis, Rhodiopolis, Bubo, Mastaura, Podalea, Limyra & Sidyma. (* *Myrra* in Seldeni manuscripto.) *Strab.* *Ptol.*

* Myræum, *Mirisa*, teste Marmolio, urbs Africæ mediterranea, à Cirta 30. mill. pass. in austrum distans. (* In Seldeni manuscripto *Myron*.) *Ptol.*

Myrcenus, oppidum Thraciæ, seu Macedoniæ, in confinio, ad Strymonem fluvium, circa Philippos. (*Est in Macedonia.*)

¶ Myrenæorum civitatis Phrygiæ salutaris meminit Synodus sexta Constantinopolitana.

Myriandrus, oppidum Syriæ, in ora sinus Issici, ad montis Amani radices, in Ciliciæ confinio, inter Alexandriam & Rhossum urbes propinquas, à portis Ciliciæ 270. stadiis. Populi Myriandri Melæ. *Xenop.* *Ptol.*

¶ Myricus, Troadis urbs, in Asia minori, è regione Tenedi, & Lesbi, teste Stephano ex Hecatæo.

Myrina, quæ & Sebastopolis Plinio, urbs Æolidis maritima, *Marhani*, teste Leunclavio, sic a Myrino conditore dicta, episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino, inter Elæam, & Cumam 60. stadiis, à Larissa 70. *Gircona* apud Moletium, Myrina quoque Plinio, urbs archiepiscopalis Lemni, quæ vulgò *Lemno*; de insulæ nomine, videtur, teste Bellonio. *Ptol.* *Steph.*

Myriophytos, *Miriofidi*, urbs Thraciæ, in ora Propontidis, inter Callipolim ad meridiem 32. & Rhædestum in Boream 35. mill. pass. episcopalis sub Archiepiscopo Heracleensi. *Conc.* *Lib.*

Myrlea, postea Apamia, *Myrlea* nunc, antiquo nomine retento, urbs Bithyniæ maritima, à Colophoniis condita, inter Dascylium & ostia Rhyndaci fluvii, episcopalis sub Archiepiscopo Cyziceno. *Mel.*

Myrmecium seu Myrmetium, oppidum Tauricæ Chersonesi, & promontorium apud Panticapæum urbem, ad Bosporum Cimmerium. *Ptol.*

Myrmex, insula parva Cyrenaicæ, ante Arsinoen urbem. *Ptol.*

Myrmidones, Thessaliæ populi, sic apud Poetas dicti, (&, teste Plinio, sic in universum Græci nominantur) sic à formicis dicti, quas ad Æaci preces in homines (illis pestilentia sublatis) conversas fabulantur. Virgilius libro 2. Æneidos:

-Quis talia fando
Myrmidonum, Dolopumve, aut duri miles Ulyssei
Temperet à lachrymis?

¶ Myronas, Arabici sinus insula, Ptolemæo & Stephano testibus.

¶ Myropolon, Græciæ urbs, ex adverso Heracleæ, juxta Thermopylas fortè.

Myrteta, *Fristola*, teste Scipione Mazzella, lacus sudatorius Campaniæ, apud Bajas. *Ora.*

Myrtilis, (Vide Julia Myrtilis) *Mertola*, oppidum Lusitaniæ. Hanc falsò auctor Thesauri Linguæ Latinæ ad Oceanum describit, cùm longè absit ab Oceano, juxta Anam fluvium.

¶ Myrtilis, *Mertola*, oppidum est Portugalliæ trans Anam fluvium, in confinio Vandalitiæ, & 10. leucis Portugallicis ab Oceano & ab ostiis Anæ in Boream Eboram versùs.

Myrtos, insula maris Ægei, proxima Carysto urbi Eu-

Eubœæ, a qua, teste Plinio; mare Myrtoum nomen accepit,

Plin. Mel. Strab. Ptol. Myrtoum mare, pars Ægæi, inter Peloponnesum, & Atticam, ac Eubœam insulam, licèt Ptolomæus illud Myrtnum appellet., quod Cariam ad occasum alluit, *Mare di Mandria*, teste Castaldo. Horatius lib.1. carminum ode 1.

Myrtoum pavidus nauta secet mare.

Et Ovidius in Ibin.

Proditur ut savi periit auriga tyranni.
Qui nova Myrtoa nomina fecit aqua.

Myrtuntium, mare inter sinum Ambraciam, & Leucadem insulam, Epirum alluens.

¶ Mysecros, fluvius Arabiæ felicis versùs meridiem teste Plinio.

Mysia, Asiæ propriè dictæ regio, quæ in majorem,& minorem dividitur. Major Hellespoctica appellarur a Galeno, & populi Hellespontii a Strabone, a Ptolemæu regio Hollespontua, in qua Cyzicus, & Lampsacus urbea præcipuæ. *Ptol.* Minor a Strabone Olympica a monte Olympo dicitur in qua Prusa urbs Birbyniæ, ex qua ipsa regio *Bursia* nominatur (licèt urbs sit in Bithynia) Populi Olympeni Herodoro, & Ptolomæo, Mysi Plinio & aliis. Unde Caicus fluvius Mysus ab Ovidio cognominator. Vide ibi. Mysia etiam Europæ gemina est apud Ptolomæum, superior & inferior, Vide Mœsia, De Mysia Propertics l.1. carminum 20.

Etjam prateritis labentem Athamantides undis
Mysorum scopulis applicuisse ratem.

¶ Mysia regio est Asiæ minoris, maximè ad occasum extensa. quæ duplex est, major & minor. Minor est versùs Hellespontum, & inter Propontidem ad Boream, & Troadem ad austrum, ubi Cyzicus & Lampsacus, in ora Propontidis, Major autem Mysia est orientalior, & inter Mysiam minorem ad occasum, Bithyniam ad Boream, Phrygiam magnam ad ortum, & mare Aegæum ad meridiem teste Philippo a Via & aliis. Nunc utraque sub Natolia propria comprehenditur, & subest dominio Turcarum a tribus ferè secolis.

Urbes Mysiæ seu Misiæ Europæ:

* Achillea, (*Kylia.*)
* Albs,
* Arribantium, (*Wirzitern.*)
Barna. (Vide Varna.)
* Bidina (*Vidin.*)
Calatis. (*Kilia.*)
Dinogetia (*Drimago.*)
* Dionysinopolis. (Vide Varoa.)
Durostorum, (*Durostoro.*)
Galatium, (*Galacz.*)
* Mesembria, (*Mesember.*)
Nessum, (*Nissa.*)
* Nicopolis, (*Nicopoli.*)
Odessus, (*Lemano.*)
Rbætiaria, postea Nicopolis; (*Nicopoli.*)
* Scupi, (*Uschup.*)
* Silistria, sic vulgò, episcopalis superioris, & sedes Præfecti, (*Silistrie.*)
* Singidunum, (*Sendorim.*)
* Sophia, sic vulgò, metropolis & caput Bulgariæ, (*Sophie.*)
Sucidava.
Ternobum, (*Ternova.*)
Tirista, (*Drista.*)
Tomi, (*Temisvvar.*)
Varna, (*Varne,*)

Mysi inter alia maximè contemptibiles fuere, auctore Strabone l.12. ut propterea adagio causam dederint; cum enim aliquem valde despectum & humilem significare volumus, *Mysorum postremus* dicimus, ut apud Ciceronem in orat. pro Lucio Planco. Quid, inquit, in Græco sermone tam tritum est, quàm si quis despicatui ducitur, ut *Mysorum ultimus* esse dicatur? Erant & Mysi injuriarum ita patientes, ut a finitimis populis variè vexati, se tueri non curarent: unde apud Aristotelem l.1.rhetoricas in proverbio est *Mysorum præda*, de iis qui injuriis affecti, illas ulcisci non curant, Item *Mysorum & Prygum termini discreti*, proverbio dicitur de rebus toto genere differentibus; vel de hominibus inter quos nihil convenit.

Mysia Europæa meliùs dicitur Mæsia. Vide ibi,

Mysistratum, urbs Siciliæ. Vide Amestrata.

¶ Mysius, Æolidis fluvius apud Strabonem, qui a quibusdam Mœsius dicitur,

Mysocaras, *Aman*, teste Moletio, portus Mauritaniæ Tingitanæ, ad Oceanum Atlanticum, inter montem Solis & Usadium promontorium, *Ptol.*

Mysomacedones populi Asiæ, circa Ephesum, in Lycia incolentes.

Mystia, *Giojosa*, teste Barrio, oppidum magnæ Græciæ, apud oram, inter Locros, & Coloniam, eversum, apud Rocellam & Cryptam auream oppida finitima, a Locris 16. mill. pass. in Boream. *Plin. Plin.*

¶ Mystia quibusdam est *Monte Giojosa*, castrum Calabriæ ulterioris, vix 5. milliaribus ab ora maris Jonii distans, ad radices Appennini montis.

Mystus, insula parva maris Jonii, juxta Echinades. *Plin.*

Mythepolis, locus Bithyniæ apud Ascaniam paludem a Cio 120. stadiis distans, ubi fontes cum Nilo aliquid commune habentes; Myrhopolis Antigono. *Arist.*

Mytistratum, sic in alio codice legitur. Vide Amestrata. *Polyb.*

Myus, urbs Joniæ, in Cariæ confinio, apud Meandri ostia, cujus populi a culicibus infestati Miletum proximam urbem migrarunt. Hanc Artaxerses Persarum Rex Themistocli Atheniensi in obsonium dedit; cum Magnesiam in panem & Lampsacum in vinum dedisset, teste Thucydide, *Herod. Strab. Plin.*

N

NAagramma, Indiæ, intra Gangem urbs, teste Ptolemæo.

Naagrammum, urbs primaria & metropolis Taprobanæ insulæ. *Ptol.*

¶ Naagrammum, urbs Taprobanæ insulæ caput, in mari indico. Vocatur Maagrammum in aliis exemplaribus Ptolemæi, & forsan ea est quæ nunc *Candea* dicitur insulæ præcipua & sedes regia, in ejus meditullio, ad radices montium.

¶ Naarda, Syriæ urbs, juxta Euphratem, teste Steph. sed, teste Ptolemæo, est in Mesopotamia.

Naason, oppidum Galilææ, sic vulgo adhuc dictum inter Sephet ad occasum 12. & Nephtalim ad ortum 5. mill. pass, *Bibl.*

¶ Nababurum oppidum Mauritaniæ Cæsariensis, teste Ptolemæo.

Nabalia apud scriptores Belgas, *Neers*, fluvius Germaniæ inferioris, per Ducatum Geldriæ fluens Gennepiam oppidumq; alluens, & * in Vahalim apud Tiellam oppidum influens. (* Influit in Mosam apud Gennepiam oppidum.)

¶ Nabalia quibusdam est *Niersa* fluvius, qui ortus in Ducatu Juliacensi, 12. mill. pass. a Juliaco in Boream hinc per ditionis Coloniensis limites fluens & per Gueldriam, ibi urbem Gueldriam dictam rigat: Tandem auctus aliquot amnibus in Ducatu Clivensi, ibi prope & infra Gennepiam Mosæ miscetur 3.leucis a Neomago in meridiem,

Naban, *Rio de Tomar*, fluvius Lusitaniæ, in regno Portogalliæ, (a quo Nabantia oppidum preclarum, quod *Tomar* dicitur, in quo Reges inaugurari solebant, a Scalabi 7.leucis distans in Boream, nominatum est,) in Ozecarum influens teste Resendio cum Vasconcello. *Script. Lusit.*

¶ Naban, *Nabaon*, amnis parvus Portugalliæ, ad opp. Nabantium ab eo dictum. In Ozecarum, *Contes*, labitur & cum ipso paulò post in Tagum, Nabantium autem, vulgò *Tomar*, oppidum est amplum Portugalli, ad Nabanum, 3. leucis a Tago fluvio in Boream, & 8. a Scalabi in Cæciam distans.

Nabathæa, regio Arabiæ desertæ, (vel petrææ) in confinio felicis, & populi Nabathæi, quorum urbs primaria Petra fuit, opulenta, intra montes, inter Gazam & sinum Persicum, hinc 600. mill. pass. inde 123. auctore Plinio. Regio *Barraab* a Sarracenis dicitur, teste Moletio. *Plin. Strab.*

¶ Nabathæa regio fuit Arabiæ Petreæ ad ortum, versùs Arabiam desertam, & inter Palæstinam ad Boream & Arabiam felicem ad meridiem. Hinc populi Nabathæi dicti.

Nabathæi, populi Arabiæ, a Nabath Ismaelis filio, teste D. Isidoro, dicti; alii in Arabia Petræa, quorum metropolis est Petra, quæ Nabathæa cognominatur a Strabone, alii in Arabia felici. Urbes sine mœnibus habebant; servos nullos, pro equis camelis utebantur, so- *Strab. Ptol. & al.*

lem

lem præ ceteris Diis colebant. Nabathæorum meminit Dionysius Afer:

Sed Libani montis sunt post declivia primi,
Felices opibus, Nabathæi nomine dicti,

Et Ovidius 1. Metamorphoseon:

Ptol. *Eurus ad auroram, Nabathæaque regna recessit.*

Nabius, Narius Melæ, ut videtur, fluvius Hisp. Tarraconensis, per Astures inter Metarum & Navilionem fluvios apud Libuncam oppidum fluens.

¶ Nabius seu Navius, fluvius Callaicorum, *Rio Eo* dictus, seu *Miranda*. Nunc Asturiam a Gallæcia separat, & postea in Oceanum Cantabricum se exonerat prope Rivadaviam.

¶ Nabla, Sarmatiæ Asiaticæ urbs, teste Ptolemæo. Naans substituere Interpretes.

Nabrissa, pro Nebrissa, malè, in Thesauro Linguæ Latinæ.

Nabus, *Nab*, fluvius Nariscorum, per mediam Nortgojam regionem in Danubium paulò supra Ratisponam fluens: a quo Nabburgum oppidum per quod fluit, a Vidonio urbe 3. leucis Ratisponam versùs. De quo in l.3. Itinerarii:

Nabburgum lævi spectans in colle, relinquo:
Ingredior Pfreymbda tecta petita mora.
Quam Brjus lævi præterit amne Nabus.

¶ Naebsba, Arabiæ desertæ urbs Ptolemæo, Banacha legant interpretes.

Strab. Nacolea, Nacolia Ammiano, Nacolum Suidæ, *Einagiol* Turcis, teste Leunclavio, urbs Phrygiæ majoris, episco-
Ptol. palis sub Archiep. Synnade nsi.

¶ Nacrala, Lydiæ urbs, in Asia minori, teste Ptol.

Nacri campi, sive (ut alii legant) Macri locus Galliæ Togatæ, inter Mutinam & Ferrariam, qui *Val di Monti-*
Liv. *vone*, teste Leandro, dicitur, Mirandulæ proximus, ab ea 9. mill. pass. Ferrariam versùs distans.

Naddaver, urbs Æthiopiæ, in qua D.Matthæus Apostolus martyrio affectus est, ex ejusdem vita per Abdiam Babyloniorum scripta. Ejus meminit Venantius Fortuna-
Fort. tus l.8.

Quos Patra, quos Ephesus, Naddaver arva tenet.

Strab. Nebis, *Neiva*, teste Jacobo Vasconcelin, fluvius cum pago cognomine, in finibus Bracarum, in regno Portugallico, apud Vianam oppidum mari exceptus, a Bracara urbe 6. leucis in occasum, Benis apud Strabonem dici videtur in Thesauro Linguæ Latinæ, ubi sine diphthongo Nebis legitur.

¶ Næomagus, *Nions*, oppidum Galliæ, in provincia Delphinatus, ad Ægam amnem, in confinio Provinciæ, cujus arx diruta est. 6. leucis distat a Fano S.Pauli Tricastinensis in ortum Segusteronem versùs, & 3. a Vasione in Cæciam.

Nævia porta, *Porta maggiore*, seu *di S.Maria Maggiore*,
Fest. porta urbis Romæ, extra quam ad mill. pass. Nævia
Gell. sylva occurrit, teste Festo: a Nævio cive, cujus erat, dicta; vel a Nævio Poeta, de quo Horat. l.2. ep.1. & Gellius l.1. c.24.

Flerent divæ Camenæ Nævium Poetam.

Es inter Esquilinam (quæ hodie non exstat) & Tiburtinam sita est, a basilica S. Mariæ majoris propiore nomen habens,

¶ Nævia porta nunc est *Porta maggiore*, sic dicta; quia alias major aliis, & quasi arcus triumphalis speciem ferens, ut etiam hodie visitur. Sed longè distat a Basilica Sanctæ Mariæ Majoris, nec ideo ab ea denominata. Famianus Nardinus tamen credit Næviam fuisse inter Portas Cælimontanam & Latinam.

Ptol. ¶ Nagadiba, urbs Taprobanæ insulæ teste Ptolem.

Amm. Nagara, *Negran* ex tabulis recentibus, urbs Arabiæ fælicis, mediterranea. Est & Nagara, *Naiara*, urbs Hispaniæ Tarraconensis, inter Dominicopolim & Logronium 4. leucis. Vide Dionysiopolis.

¶ Nagara urbs est parva Hispaniæ, in Rivogia provincia, & Ducatus titulo insignita, inter Logronium in Cæciam & Dominicopolim seu Calceatam in Africum, ubi alias acriter dimicatum inter Petrum Crudelem & Henricum Castellæ Reges.

¶ Nagaruris, civitas Indiæ intra Gangem, teste Ptolemæo.

¶ Nagis, Gebanitarum oppidum, in Arabia felici, teste Plinio.

Strab. * Nagidos. Natidus Melæ, *Nigde* incolis, & *Nigidia*
Steph. Turcis; teste Leunclavio, urbs Pamphyliæ, in Ciliciæ confinio, contra quam Nagidusa insula. Sed teste Stephano, Nagidus Iconio finitima est. (* Agidos in plerisque exemplaribus Strabonis.)

¶ Nagidos aliis urbs est Ciliciæ asperæ, ad ostia fluvii Orgymagdi, 40. milliaribus distans ab Antiochia ad Tragum in ortum, & 50. a Coryeio in occasum, in ora maris Cilicii; & prope ipsam inest insula parva, & Nagidusa dicta, teste Stephano.

Nagnata, urbs Hiberniæ, * *Cermadel* Moletio, *Lymmerick* Nigro, quod minùs probatur: Nam Lymmericum circa medium insulæ est, Nagnata verò in ora occidentali (* Quid sit istud *Carmadel* ignoratur: nec alia sunt Nigri verba quàm, Fluvii post Magnatam civitatem nota digni habentur Limnius, &c. De Nagnata sic Warçus; situs loci apud Ptolemæum locum aliquem designare videtur, non procul a Sligoa urbe. Et paulò post, Nagnatæ vel Magnati incolebant regionem, quæ hodie dicitur ager Sligoensis, fortasse etiam pagum Majonensem.)

Nagnia pro Narnia in Thesauro Linguæ Latinæ malè positum.

¶ Nagoldia, *Nagold*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Virtembergensi, ad amnem cognominem, cum castro sat munito. 8. Milliaribus Germanicis distat ab Argentina in ortum, & tribus a Tubinga in occasum.

¶ Naiacum, *Naiac*, oppidum Galliæ in Aquitania, & in Ruthenensi provincia, ad Veronium fluvium. 6. leucis distat ab Albiga in Borean Cadurcum versùs, 9. a Ruthenis in occasum versùs montem Albanum.

Naim, urbs Palæstinæ, in Gallilæa, in monte, a monte Thabor 5. mill. pass. distans, a Nazareth verò 12. in meri- Bibl.
diem, a Capharnao 4. de qua Sedulius l.4.

Qua sit dicta Naim populo vallatur opimo.

Naissum, * Nessum vel Nesas Ptolemæo, *Neissa*, urbs Mysiæ superioris, in Dardania, cum fluvio cognomine; aliis *Nis*, a Viminatio 116. mill. pass. in meridiem, a Sardica Thraciæ 106. in occasum, aliis *Nissava*, ea præcipua urbibus Serviæ. (* in manuscripto Seldeni *Naisson*.)

Naleua, *Oxford*, urbs Albionis; in Anglis, in finibus Atre- Ptol.
batiorum. (*Vide Calleva.*)

Namadoa, *Amandanne*, teste Nigro, fluvius Indiæ citerioris.

¶ Nammantia, Valeriæ Ripensis, urbs libro Notitiæ.

¶ Namurcensis Comitatus, *le Comté de Namur*, provincia Belgii satis parva, quæ ferè subest dominio Hispanorum, inter Leodiensem ditionem, Hannoniam, & Brabantiam. In ea sunt tantùm tria loca alicujus nominis, nempè Namurcum, *Namur*, provinciæ caput Carolomontium, *Charlemont*, arx munita ad Mosam, & Caroloregium, *Charleroy*, arx recens, quæ subest dominio Francorum. Provincia est satis montuosa, sed utilis, & ferri fodinis scatet, ibique aliàs fuere, Aduatici populi.

Namurcum *Namur*, & Germanis *Namen*, urbs Belgii Comitatus Namurcensis caput, ad Mosam fluvium, ubi Sabim excipit, a Leodio 10. mill. in occasum, a Lovanio & Bruxellis 11. in austrum, episc. sub Archiep. Cameracensi a Paulo IV. Pont Max. effecta.

¶ Namurcum, *Namur*, urbs est munita Belgii sub dominio Hispanorum, cum arce validissima in colle. Aliàs dicta fuit oppidum Aduaticorum estque inter duos montes, ad lævam Mosæ ripam, & Sabis fluvius ipsam bifariam secat, 8. milliaribus Belgicis a Lovanio distans.

Nanæus, *Glas*, teste Boetho, fluvius Albionis in Sco- Strip.
tis (Ptolemæus habet Navæum in Coroabiis, populis Bo- Stet.
realissimis Scotiæ, Camdenus in *Strath-navern*, id est, (ut inquit ille) valle ad *Navern*.)

¶ Nanaguna, Indiæ intra Gangem fluvius, teste Ptolemæo.

¶ Nancangum, *Nanchang*, urbs regni Sinarum, & Chiamsiæ provinciæ præcipua, aliàs ampla, & elegans, sed hisce ultimis temporibus malè habita fuit, & incensa a Tartaris. Sed prope lacum Poiangum, & sub ipsa sunt sex aliæ urbes, teste Martino Martinio,

¶ Nanceium, *Nancy*, urbs Lotharingiæ caput, ad Murtam fluvium. Duplex est, nempè antiqua, *la haute ville*; ubi sedes Ducis, & nova, seu *la basse ville*; distatque ferè 5. leucis a Tullo in ortum, paulò ampliùs a Marsalio in occasum, & 10. a Divodaro in meridiem, estque elegans & culta. Sed longè distat a Nasio antiquo in ortum. Antea permunita erat cum quindecim majoribus propugnaculis ædificari cœptis anno 1587. quo Gallia intestinis bellis flagrabat. Sed capta fuit a Gallis anno 1633. & anno 1661. ejus munitiones disjectæ fuere. Antea pluries

obses-

obsessa et capta fuerat, præsertim anno 1476. quo juxta ipsam Carolus ultimus Burgundiæ Dux victus et cæsus fuit à Renato Lotharingiæ Duce.

¶ Nanchinensis provincia, *Nanching*, in regno Sinarum, à qua Nanchinum & Nanchinensis sinus. Vide Nanquinensis.

¶ Nancianum, *Nancian*, urbs Sinarum, in provincia *Chiamsi*, versùs partem australem regni Sinensis, teste Martinio.

¶ Nanganum, *Nangan*, urbs Chiamsiæ provinciæ, in regno Sinarum, & in ipso limite Cantoniæ provinciæ, juxta fluvium *Chang*, cum suburbio peramplo, teste Martinio.

¶ Nangatum, *Nangato*, oppidum Japoniæ, regiunculæ cognominis caput, in parte occidentali Niphoniæ insulæ, Brietio teste, vix 60. milliaribus à Ximoa insula in Boream.

¶ Nangazachum, *Nangazachi*, urbs ampla & emporium celebre Japoniæ, cum portu ab Europæis frequentato, in Ximoa insula & in ora occidentali provinciæ *Figen*, in sinu amplissimo, 120. mill. pass. distat ab ora proximiori Coreæ regni in ortum. Aliàs episcopalis facta fuit sub Archiepiscopo Goano à Sixto V. Summo Pontifice. Nunc caret Episcopo. Sunt tamen etiamnum plurimi Christiani in ea.

¶ Nanbinga, *Nanbinng*, urbs regni Sinarum, & ex præcipuis provinciæ Quantoniæ, ad radices montium, & in limite Chiamsiæ provinciæ, propè fluvium *Chin*; aliàsque dicta fuit *Hinngchen*, teste Martinio.

Ptol. Nanigeris, *Zeilan*, & incolis *Tenarisin*, insula Indiæ citerioris, cujus populi *Chingala*, teste Garcia ab Horto. Sed * Panigeris legitur in codice Græco: & *Zeilan* insula contra Cory promontorium Taprobana veteribus dicta putatur. (* Ναρίγερα in cod. Palat. & in Seldeni manuscripto.)

¶ NanKanga, *Nankang*, urbs regni Sinarum in Chiamsia provincia, ad oram occidentalem lacus Pujangi; & ei subsunt tres aliæ urbes; sedetque ad radices montium, teste Martinio.

Strab. & al. Nannetes, Namnetæ (vel Samnitæ Forsan) Ptolemæo *Nantes*, populi & urbs Galliæ Celticæ, in Armoricis, seu in Britannia minore, apud ostia Ligeris fluvii, ea primis regionibus, emporium, & episcopalis sub Archiep. Turonensi, ab Andegavis 16. mill. Gallicis in occasum, quot à Rhedonibus & Venetis: à Nannete Rege 5. Galliæ anno post diluvium 300. condita putatur.

¶ Nannates, populi & urbs Galliæ, quæ etiam Condivincum dicitur. Emporium est celebre & amplum, ad Ligerim fluvium, & 15. leucis ab ejus ostio in ortum 22. leucis distat à Rhedonibus in meridiem, totidem à Venetis in ortum, & 16. ab Andagavo in occasum. Castrum habet munitum; & regiuncula adjacens *le Comté Nantois* dicitur; estque pars australis Britanniæ minoris.

¶ Nanninga, *Nanning*, urbs regni Sinarum, ampla & probè culta, in Quancia provincia, ad confluentes fluviorum *Puon*, & *Ly* versùs confinia regni Tunchinensis; & sub ipsa sunt quinque urbes teste Martinio.

¶ Nanquinensis provincia, *Nanquin*, seu & *Nanching*, una ex 16. partibus seu provinciis regni Sinarum versùs ortum, & sinum cognominem, & antea inter alias provincias primum locum obtinens. Dicitur aliter *kiangnang*, & in ea sunt 14. urbes præcipuæ, sub quibus sunt totidem provinciæ parvæ: & in his numerantur 110. urbes minores. Hæ autem quatuordecim urbes sunt, Nanquinum *kiangning*, seu *Nanquin*, Fungiangum, *Fungiang*, Sucheum, *suchen*, Suchianum, *SuaKiang*, Chanceum, *Changeen*, ChinKianum, *Chinkiang*, Yancheum, *Yangchen*, Hojaganum, *Hoiagan*, Lucheum, *Luchen*, Gankingum, *Ganking*, Taipinum, *Taiping*, Ningqua, *Ningquo*, Cuicheum, *Cuichen*, & Hoeichaum, *Hoeichen*. Totius verò provinciæ primaria urbs est Nanquinum; terminaturque autem à septentrione Xantonia provincia, ab occasu Honania & Huquania provinciis, oti à meridie Chachiana; sed ab ortu alluitur Oceano Eoo, seu Sinico, & mirè fertilis, & rigua est.

¶ Nanquinensis sinus, *Enseada de Nanquin* Lusitanis, *Golfo de Nanquin* Gallis, sinus est amplissimus, per Sinas longè extensus, & sic dictus à Nanquino urbe ei adjacente; estq; inter provinciam Nanquinensem, Xantoniam, & Pechinensem ad occasum, & regnum Coreæ ad ortum. Dicitur etiam *Golfo de Gang*, Gangus sinus. Vide ibi

¶ Nanquinum, *Nanquin*, urbs ampla regni Sinarum, juxta sinum Nanquinensem, alias totius Imperii regia sedes, nunc etiam supra modum extensa, & emporium celeberrimum, longè à Pechino in meridiem, in insula. Populosissima est, & dicitur aliter *Kiangning*. Alias vocata fuit *Ingtien*; eratque tunc Imperii sedes regia & amplissima per aliquot sæcula, nempe sub Regibus è domo Taiminga à quibus postea Pechinum sedes regia effecta est contra irruptiones Tartarorum. Ædificata fuit à Guejo Rege, estque in planitie fertilissima, juxta fluvium *Kiang*. Antea habuit palatium regium superbum, destructum à Tartaris, cum ipsam urbem devastarunt. Nunc autem in dies pulchrior evadit, & sub ipsa sunt septem minores urbes, teste Martinio.

Nantonense castrum, *Nantey* vel *Nantoy*, pagus Galliæ in Campania, ad Matronam fluvium, inter Maldas urb. ad occ. 7. & Castrum Theodorici ad ortum 2. leuc. dissitus. Alterum in finibus Senonum.

¶ Nantunense Castrum, *Chasteau Landon*, urbecula est Galliæ, in provincia Insulæ Franciæ, & in Vastinio tractu, in limite Belsiæ, juxta amnem *Fuzin* dictum.

Nantuates, Nantuatæ Straboni, populi Galliæ Celticæ, Allobrogibus, Equestribus & Sebusianis proximi, quorum oppidum adhuc *Nantua* nominatur, inter Genevam 9. & Lugdunum 17. leucis, sic quidam putant. *Cæs. Plin.* Sed perpendenti verba Cæsaris initio lib. 3. de bello Gallico, ubi eos Antuates vocat, & libro 4. ubi de ortu Rheni loquitur, & verba Plinii libro 3. capite 20. ubi populos Alpinos memorat, inter quos Nantuatas Sedunis finitimos, nulla ratione videri possunt esse qui supra descripti sunt, sed potiùs & absque ulla ambiguitate inter Vallesios ad Rhodanum; quorum oppidum *Navero*, à Sedunis 3. leucis in ortum distans, Tauriscos, seu Uriam Helvetiorum versùs: & licèt Cæsar scribat per eos Rhenum fluere, Plinius tamen illos inter Sedunos & Lepontios (quod & Cæsar facit, ubi eos Antuates vocat) ad Rhodanum, non inter Lepontios & Helvetios ad Rhenum describit: nisi quis Nantuates & Antuates diversos populos esse velit, illos ad Rhodanum, hos ad Rhenum locans. Ex quo etiam error Merlini fit manifestus, hos Constantienses esse asserentis. Sunt qui horum regionem *le Pais de Vand* vel *Vaulo* Gallicè dicant, alii *le Pais de Aelen*.

¶ Nantuates populi, Sansone & aliis testibus, fuere ubi nunc Caballicus Ducatus, *le Chablais*, provincia Sabaudiæ Borealis, juxta lacum Lemanum extensa, inter Vallesiam provinciam ad ortum, & Genevam, & Fossiniacum tractum ad occasum.

¶ Nanyanga, *Nanyang*, urbs ampla Imperii Sinarum, & provinciæ Honaniæ septima, juxta fluvium *Jum*, in planitie, & in regione fertilissima, teste Martinio.

Naparis, *Dnieper*, seu *Nieper*, teste Peucero, fluvius Sarmatiæ, sive Scythiæ Europææ, in Pontum Euxinum influens: licèt plerique *Nieper* Borysthenes esse putatur. *Herod.*

¶ Napatis fortè est Tyras fluvius, inter Sarmatiam Europæam & Daciam, qui nunc *Dniester* dicitur, influitque in Pontum Euxinum. *Nieper* enim est Borysthenes omnibus.

Napata, Napatæ Straboni & Stephano, urbs Æthiopiæ sub Ægypto, Candaciæ Reginæ regia, inter Syenen 624. et Meroen urbem insulæ Meroes in austrum 360. mill. pass. ex Plinio. *Plin. Ptol.*

¶ Nape, urbs Lesbi insulæ, in mari Ægæo, teste Stephano.

Naphilus, fluvius Peloponnesi, in Arcadia in Alpheum influens.

Napitia, *le Pizzo*, teste Barrio, & Mazella, oppidum Brutiorum, ad sinum Hipponiatem, qui & Napitius ea eo nominatur, ab Hippone via 6. mill. pass. distans in meridiem, Tropeam versùs totidem. Sunt qui & Nepetiam à Napitia distinguentes, Amantiam indigitent. *Pauf. Strab.*

Napuca, *Busaten*, teste Lazio, oppidum Daciæ, in Valacchia. *Ptol.*

¶ Napuca, oppidum Daciæ. Aliis est in Transylvaniæ Principatu; nuncque *Busaten* dicitur à Germanis. *Bucas* ab incolis, Lazio, Sansone, & Brietio testibus. 5. milliaribus Germanicis distat à Claudiopoli in Boream, & 4. à Novomercatu in occasum, sed 8. tantùm à monte Carpato in meridiem.

¶ Napus, *Napo*, fluvius Americæ meridionalis. Oritur in Peruvia, deinde Abulam oppidum rigat; & auctus ali-

quot

quot fluminibus, in Amazonum fluvium cadit, in Canela provincia, teste Teixera.

Nar, *la Nera*, fluvius Umbriæ, è montibus Amiterninis fluens, perque Velinum lacum transiens; à quo emissus, ingenti fragore (qui ad aliquot mill. pass. auditur) præcepsque descendens ad Interamnam per campos, & ad Narniam per angusta loca, in Tiberim inter Occiculum, & Hortam defertur Lucianus lib. 8.

Afferat, & qua Nar Tyberino illabitur amni.

Non fluit per Narniam, (quæ in sublimi sita est) ut in Thes. Ling. Latinæ, sed juxta urbem, ut ipsi vidimus.

Ptol. Strab. & al. ¶ Nar, la *Nera*, fluvius Italiæ. Oritur ex Apennino monte in ipso confinio Piceni, & Umbriæ, per quam deinde fluens recipit Corvum, uti & Velinum fluvium: hinc Interamnam rigans, & Narniam, paulò infrà juxta Hortam Tiberi miscetur. Sed per Velinum lacum non labitur.

Anto. ¶ Nara, Byzacenæ regionis in Africa urbs, teste Antonino.

Naracum, Naracostoma Plinio & Ammiano, Inariacium Ptolemæo: unum ex ostiis Istri fluvii, apud ostium Australe.

Narangara, urbs Africæ mediterranea, olim episcop. sub Archiep. Carthaginensi, proxima Tebestæ, & Assuro, inter Siccam 30. & Thaguram 20. mill. pass. nomen antiquum retinens.

Ant. Ptol. ¶ Narangara, urbs Africæ, in Numidia, 70. mill. pass. ab ora maris Mediterranei & à Tabraca in meridiem, totidem à Cirta in ortum, intra montes, inter Bagradam & Ampsagam fluvios, 190. mill. pass. à Carthagine in Africum distans.

Ptol. Narbasi, Narbases Isidoro, *Arvas*, teste Morali; populi & Montes Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Asturum, inter Legionem, & Ovetum. Vide Forum Narbasorum.

Narbasis in Thes. Linguæ Lat. ponitur urb. æstuaria Hisp. quod apud veteres auctores haud legimus.

Josep. Narbata, regio Palæstinæ, inter Cæsaream & Samariam, à Cæsarea 60. stadiis.

¶ Narbis, Illyrici urbs, teste Stephano.

Strab. Cæs. Plin. & al. Narbo, Narbon Polybio & Ciceroni, colonia & urbs archiepisc. Galliæ Narbonensis, cui nomen dedit, in ora, apud Atacis fluvii ostia, (licèt Plinius illam a mari 12. mill. pass. distare scribat) *Narbona* Italis, *Narbonne* Gallis inter montem Pessulanum ad ortum 14. & Tolosam ad occasum 24. leucis, à templo Veneris 88. mill. pass. in Boream, Narbo Martius Plinio à Romanis condita Olympiade 160. teste Polybio. Cujus meminit Ausonius de claris urbibus.

Nec tu Martie Narbo silebere: nomine cujus
Fusa per immensum quondam provincia regnum
Obtinuit.

Illi olim sub Gothis Regibus suberant, uti metropoli, Beterræ, Agatha, Magalona, Nemausus, Luteva, Carcaso, Helena, & Tolosa, quæ nunc metropolis est.

¶ Narbo, *Narbonne*, urbs est ampla & munita Galliæ, in Occitania provincia, juxta ramum Atacis fluvii, manu ductum aliàs à Romanis, & *la Robine* dictum. Distat mill. pass. ab ora maris Mediterranei, uti ipse Plinius scribit, 12. leucis ab Helena in Boream. 10. à Carcassona in meridiem, & 15. à Monte Pessulano in occasum.

Narbonensis Gallia, quæ & Braccata, Plinio teste, dicta est, una ex 4. Galliæ partibus, à Pyrenæis montibus Galliam ab Hispania separantibus, ad Alpes, quæ eandem ab Italia dividunt, extenditur, in 4. regiones divisa, Occitanam à Garumna ad Rhodanum, Provinciam à Rhodano ad Alpes maritimas, Delphinatum à Druentia flumine, & montibus ad Hisaram fluvium, & Sabaudiam ab Hisara ad Rhodanum, & Lemanum lacum. Licèt Ortelius per errorem illam in tres duntaxat distribuat, omissa Sabaudia.

¶ Narbonensis Gallia, sive Gallia Narbonensis, appellatur pars Galliarum quæ Interno mari alluitur, Braccata antea dicta, à reliqua Gallia discreta flumine Garumna, Gebenna monte, & Rhodano fluvio. Populi in ea quondam clari fuere Allobroges, Centrones, Caturiges, Cavares, Gabali, Helvii, Ruteni, Segalauni, Salii, Vocontii, Volcæ Tectosages, & Volcæ Arecomici.

Narbonensius lacus, idem Rubresus. Vide ibi.

¶ Narces, Numidiæ urbs, Polybio & Appiano testibus.

Narcissi fons, in Bœotia (Vide Liriope) in qua Narcissus submersus sua imagine captus fertur. *Pauf.*

¶ Nardenum, *Norden*, oppidum Belgii uniti, in Hollandia, aliàs miserè deformatum ab Hispanis contra fœdera, nunc recens munitum, cum portu in ora maris Austrini. A Gallis *Narde* vocatur. Vix 3. leucis distat ab Amsterodamo in ortum, & paulò plùs ab Ultrajecto.

¶ Nardinium, Selinorum urbs in Hispania Tarraconensi, teste Ptolemæo.

Narisci, populi Germaniæ. quorum regio *Nortgouw*, teste Aventino, ubi Bavaria Transdanubiana, seu Palatinatus Bavariæ, a Vindelicia (quæ nunc Ducatus Bavariæ dicitur) Danubio divisus, cujus caput est Amberga, a Ratispona 8. leucis in Boream. Aliis *Voitlander*; sed priori sententiæ nomen alludit. Ex finibus Nariscorum ortum habet Mœnus fluvius, per Franconiam fluens. De quo Poeta quidam libro 4. Itinerarii Germanici sic: *Tac.*

Visciferi porrò delabimur ad vada Mæni.
Qui fluit ex altis gemino de fonte Nariscis.

Et libro 6.

Inde Nariscorum veteres accessimus oras,
Quo sunt Coburga mœnia structa loco.

Naritii populi, & Naritia urbs, eadem Locris in magna Græcia. Vide ibi, & Caulon. Vide etiam Narycii in Narycia, varie enim legitur. *Suid.*

¶ Narmalis, Pisidiæ urbs, in Asia minori, teste Stephano.

Narnia, *Narna* Straboni, prius Nequinum, teste Plinio, *Narni*, urbs Umbriæ episcopalis, ad montis radicem, & Narem fluvium subterfluentem, à quo ei nomen, inter Interamnam 6. & Ocriculum 8. mill. pass. Romam versus supra 40. una ex 12. urbibus, quæ Romanis contra Hannibalem opem negabant. Nequinum à nequitia olim vocata, quod obsessa se & liberos occidere, quam dedere maluerit. Patria Nervæ Imperatoris & Joannis Pontificis maximi, ut ipsi Narnienses hoc versu dictant. *Plinio Liv.*

Imperio genui Nervam, mitbraque Joannem.

Claudianus de 6. consulatu Honorii.

Celsa dehinc patulum prospectans Narnia campum
Regali calcatur equo.

Naro, Naron Ptolemæo, *Narenta*, fluvius Dalmatiæ, Naronam urbem alluens, ac pelago inter Peguntium & Epidaurum urbes exceptus. In Thesauro Linguæ Latinæ malè Narane scriptum est suo loco. *Cat. Mel.*

¶ Naro, *Narenza*, urbs Dalmatiæ, in ora sinus cognominis, qui pars est Adriatici. Aliàs ampla fuit, nunc sensim deficit; subestque dominio Turcarum Regio adjacens dicta fuit antea Chulmia, & nunc Herzegovina, estque pars Serviæ. Urbs ipsa distat 35. mill. pass. ab Epidauro in Boream. Hinc Narentini dicti, qui & Arentani & Pagani Porphyrogenitæ, teste Joanne Lucio.

Narona, Narbona Ptolemeo, *Gabella* Moletio, & *Narenta* Volaterraneo se Villanovano, colonia & urbs olim episcopalis, nunc oppidum, à littore 20. mill. pass. interiùs recedens, à Salonia 72. in ortum Epidaurum & Scordam versus: quondam clara, & Dalmatiæ conventus, sed Narnnenses à Venetis circa anno salutis 987. subacti, à pristina magnitudine excidere. *Plin.*

¶ Naronensis sinus, *Golfo di Narenza*, pars est maris Adriatici, longe per terras extensa in Dalmatia regione juxta Naronem, inter ditionem Turcicam ad Boream, ditionem Ragusianam ad austrum, & insulam Lesinam Venetorum ad occidentem.

Narova, *Narova*, lacus Americæ septentrionalis, in nova Francia. Via 36. mill. pass. à Monte Regali distat in meridiem.)

¶ Narsinga, *Narsingue*, urbs ampla Indiæ citerioris, & regni cognominis caput versùs oram sinus Bengalæ a qua 40. mill. pass. distat, uti 150. à Masuleparano in meridiem, & 20. circiter à Negapatano in Boream, in ora Coromandelis, sub dominio Regis Bisnagariæ.

¶ Narsinganum regnum, *royaume de Narsingue*, pars est peninsulæ Indiæ intra Gangem, versus oram sinus Gangetici. Dicitur aliter, & meliùs, regnum Bisnagaræ. Vide ibi.

¶ Narsingapatanum, *Narsingapatan*, oppidum Indiæ citerioris, in regno Golcondæ, & in ora sinus Gangetici. 200. mill. pass. distat à Masolepatano in Cæciam, & 160. ab Hidrabando in ortum.

Nartes, populi Umbriæ, qui & Interamnates. *Plin.*

Narthecusa, insula juxta Rhodum, inter illam & Gnidum

Gnidum urbem Ceriæ. Altera circe Parthenium promontorium Sami, Narthecis Straboni & Stephano.

¶ Narva, *Narva*, urbs Livoniæ, ed fluvium ejusdem nominis, qui Livoniam è Moschorum ditione antiqua dirimit. Ex adverso Narvæ jacet arx, *Ivanovugorod* nuncupata, in Ingria, utraque nunc Sueco paret. Urbs est permunita. Distet 30. leucis Suecicis à Revalia in ortum, 15. è Torpatu in Cæciam, & via una à sinu Finnico. Arx vero *Ivanovugorod* permunita antea Moschis paruit; sed eb cunu 1617. Svecici juris effecta est cum toto tractu adiacente, eum anteà pluries capta, & recepta fuisset. Scopulu infixa ara tumulo insidet, juata Narvam fluvium, & duplicis sclopeti ictu Livonica Narva in opposita ripa fluminis sita distans discriminis causa. Russica & *Danzsche Nerva*, ut altere Germanica, & *Teutsche Nerva* appellatur. Distat 40. milliaribus à Plescovia, uti à Novogardic. Narva autem fluvius amplus urbem rigat & c. sub urbe milliaribus à Sinu Finnico absorbetur.

Ovid. Narycia, seu Narytia, & Naricie, ee Naritia, (variè enim io diversis codicibus legitur) urbs magnæ Græciæ, (Vide Lucri) & populi Narycii. Unde Naricius numen gentis. Naritic scribitur cpud Ovidium lib. 15. Metamorphoseun:

Romechiumque legit, Caulonaqne Naritiamque,

Naryciæ picia meminit alius:

Narycia picis, aut Actæi mellis Hymetti.

Narycion Plinio, uppidum Locrorom Ozolurum, lo Achaja. Io Thes. Linguæ Latinæ Naryciumetiam urbs Locrerum io Italic vocatur; quæ Narycia generis fœminini apud veteres legitur.

Ptol. * Nasabath, ut scribit Ortelius, sed in codice Græco Nasava legitur, Nebar Plinio & Melæ, *Rio de Zingamor* Hispanis, *Hued el Qaibir* incolis, teste Marmolio, fluvius Mauritaniæ Cæsariensis, cpud Saldas coloniam decorrens, *Sesfagia* Castaldo. Populi Nasabutes Ptolemæo, sed in Africa. (* Ita codex Pelatinus in Seldeni manuscripto.)

¶ Nasabath, fluvins Mauritaniæ Sitifecsis, illam à Cæsariensi separans: nunc *Rio Major* dicitur. Oritur in Biledulgeridia regiune, & deinde per regoum Algerii fluens, ibi juata Saldas seu Bugiam in mare Mediterraneum se exonerat.

Strab. Plin. & al. Nasamunes, populi Libyæ noo uni: nam elii ad Oceanum Atlanticum, qui & Atlantes Herodotu, alii in Africa ad Syrtim magnam, teste eodem Herodoto, Plinio, & Quintu Curtio, elii in Marmarica, teste Ptolemæo, quorum regio Nasamonitis, Garamantibus finitima. De bis qui circa Syrtim incolunt Lucanus lib. 9.

-- sic eum toto commertia mundo
Naufragiis Nasamones habent: hac ire Catonem
Durà jubet virtus.

Plin. Nascua, Calaguris. Vide ibi. Galaguritani populi Hisp. Nascici cognominantur, teste Plinio.

Plin. Ptol. Steph. Nascos, Nascum Ammiano, urbs Arabiæ felicis, olim clera, in mediterraneis, Carnæ urbi regiæ finitima, *Magiarab* hodie, teste Moletiu.

¶ Nasica, urbs Indiæ intra Gangem, teste Ptolemæo.

Nasida, oppidum Siciliæ, ad Nasum fluvium, apud oram occidentalem & Agathyrium, *Naso* bodiè, apud Castaneam oppidum 5. mill. pass. (à Pactensi urbe 18.) quod ea Nasidæ ruinis exstructum ferunt. Alii Nasis, & Nasidis io obliquu legunt, quod magis placet.

¶ Nesida, nunc *Naso*, castrum est Siciliæ, in colle espero, juata fluvium cognuminem, in pruvincia, seu valle Demonæ 5. mill. pass. ab ora Boreali & à mari Tyrrheno in meridiem, et à Catana in septentriunem, ac. à Pactensi urbe in occasum Agathyrium versùs.

Ptol. Nasium, *Nancy*, teste Divæu & aliis, urbs Galliæ Belgicæ, Austrasiæ, sive Lotharingiæ caput, & sedes Ducum, ad Murthan fluvium, à Tullo urbe episcopali 5. leucis in ortum, à Metis supra 10. in meridiem, ab Argentoretu urbe Alsatiæ 18. Sed mihi potiùs videtur *Nas* vicus in Ducatu Barrensi, ad Musam fluvium, a Nancejo 12. leucis distans, ex veteri inscriptione ibi reperta, teste Clemente Muscllano.

¶ Nasium, uppidum Leucorum. Nunc est *Naz*, vicus Barrensis Ducatus, 10. mill. pass. à Musa fluvio distans io occasum, & 10. à Tollo versus Catalaunum, vix una leuca supra Ligniacum in meridiem, ad Ornam fluvium.

¶ Nassovic, *Nassau*, uppidum Germaniæ, in Franconia regione, & in Vetereviæ tractu, ed Lanum fluvium, x. milliaribus Germanicis à Rheno fluvio in ortum, 5. à Bingio in Borcam, & 12. à Colonia in meridiem Francofurtum versùs. Subest proprio Principi cum ditiuncula adiacente. Hinc orti sunt Principes celeberrimi, Nassovii dicti.

¶ Nassuvia arx seu Moura, *Mourè* eut *le Fort de Nassau*, arx est Guineæ regionis, in Africa, in ora Aurea. Quadrangularis est, in scopulo, & prubè munita cum vicu amplu, sub dominio Hollandorum, distatque x. leucis ab arce S. Georgii de Mina in ortum; estque in regnu Acaniiparvi. Vide Arx Nassovia.

¶ Nassuvia, *le Fort Nassauv*, ara munita Asiæ, recens excitata, in insula Motiris, una ea Moluccis, 5. circiter leucis distar ab ora occidentali insulæ Giloli; subestque dominiu Hullandorum à multis annis cum tota insula.

¶ Nassovia iosula, *Nassauv Eylandt* Belgis, *Isle de Nassau* Gallis, insula est Asiæ in mari Indico, versùs oram occidentalem Sumatræ insulæ, & ad austrum insulæ Fortunæ divinæ. Detecta fuit à Batavis hisce oltimis temporibus.

¶ Nassovium fretum, seu & Vaigatium, *destroit de Nassau ou de Vaigaits*, fretum Oceani Borealis, inter partem Borealem Muscuviæ & novam Zemlam, recens à Batavis detectum, & sic dictum in honurem Principis Auraici. Extenditur eb ortu in occasum. Vide fretum Vaigatium.

¶ Nassunia, orbs Sarmatiæ Asiaticæ, teste Ptol.

¶ Nata, *Nata*, oppidum Americæ meridionalis, in prov. Terræ firmæ, cum portu io ora maris Austrini, & sinus Paritæ. Vix 17. leucis distat à Paname in Circium; subestque Hispanis.

Nathu, quæ & Prosopitis, *Gezat Eddeheb*, quasi insula aurea, teste Joanne Leone, iusula Ægypti intra Deltam, cum urbe quæ Atarbechis nomine. *Herod. Thucy.*

Natiso, *Natissa*, & *Natisone* etiam vulgò, fluvius Carnorum, ea Alpibus Carnicis, seu Juliis profluens, ac in mare Hadriaticum apud Aquilejam influens. Apud Strabonem, videtur idem Sontiu; nam apud Ventiunem uppid. ortus, supra Nurejam urbem Sontio miscetur, nec mare solus petit, sed cum Sontio eb Aquileja 3. mill. pass. io ortum. Sed, ut ipse vidi, qui *Natisa* incolis dicitur, à Sontio, seu Isontio diversus est, ac in mare exoneratur inter Isontium & Alsam. *Strab. Plin.*

¶ Natisu, *Natisone*, fluvios Italiæ, in Foro Juliu. Oritur ex Alpibus io confiniu Carniolæ. Hinc Forum Julii rigat & Palmam arcem, & 8. milliaribus infra Sontio miscetur. Ejus autem pars Aquilejam manu perducta, vulgò *Natisa* dicitur, ut quidam scribunt. Sed longè à Ventiune aut Nureja fluit in ortum.

¶ Natolia seu Asia minor, pars est maximè occidentalis Asiæ, *la Natolie*, seu *l'Anatolie* nunc dicta. Terminatur à septentriune Ponto Euxiniu, ab occidente Prupontide & mari Ægæu, à meridie mari Mediterraneo, seu Ciliciu, & ab oriente Armenia regione. Ejus partes præcipuæ fuere alias Æolis & Mysia, quæ nunc *Sarcum*, Armenia minor, nunc *Aladali*, Bithynia, *Becsangil*, Cappadocia, hodiè *Amasia*, Garia, *Aidinelli*, Cilicia, *Caramanie*, pro majori parte, Galatia, *Chiangare*, Jonia, *Sarchan*, Lycia, *Menteseli*, Lydia, *Carasia*, Pamphilie, hodiè *Amasia* ea parte. Nunc tuta dividitur in quatuor partes, quarum major versùs occidentem, & mare Ægæum extensa, pruprié *Anatolia*, dicitur. Altera pars versus Pontum Euxinum, & septentrionem *Amasia*, vocatur, seu etiam *Rum*. Tertia *Caramania* dicta, ad meridiem & juxtà mare Mediterraneum. Quarta in orientem porrecta versùs Euphratem, *Aladuli* dicitur, tutaque nunc subest dominio Turcarum. Sed de ejus urbibus vide Asia minor.

Nave, *Naba*, teste Rhenano, *die Nave* aliis, fluvius Germaniæ superioris, io Rhenum apud Bingium oppidum influens, ea montibus Austrasiæ in ditiune Trevirensi supra Fanum Vvendellii apud Eisam pagum oriens, Cruciniaecum uppidom finitimum Bingio alluens. De quu Ausonius in Mosellanicis:

Transieram celerem nebuloso flumina Navam.

¶ Neve, *Nabe*, fluvius, uritur ex vico *Nabevveiler* dicto, in confinio ditionis Trevirensis; deinde per Palatinatum ioferiorem fluens, prope Birkenfeldam, & alia uppide, auctus Lautera, & duobus aliis fluviis minoribus, rigatoque Cruciniaco, in Rhenum se exonerat justa Bingium, 4. leucis infra Moguntiam in occasum,

Tac. Navale, Græcis E'πινειον & N. νεώσοικος ferè idem est quod Latinis portus. Apud Ptolemæum 4. Navalia leguntur; quæ sunt Aulon, urbs Macedoniæ, Lechæus ad sinum Corinthiacum, Cenchreæ ad sinum Saronicum, utrumque ad Isthmum, & Corinthiorum, reliquum Nauplia urbs oræ Argivorum. De quibus vide suis locis.

¶ Navale Antiatum, *Nettuno*, oppidulum Latii, nunc in Campania Romana, & in ora maris Tyrrheni, propè paludes Pomptinas, cum portu utcunque capaci, & aliàs in ditione Columnarum, juxta Antium promontorium, 25. milliaribus ab urbe Roma in Eurum distans.

Ptol. * Navalia, *Sevvol*, teste Petro Appiano, urbs Germaniæ inferioris libera, in Transisalana regione, inter Isalam & Vidrum fluvios, proxima Campenæ ubi 1. leuca recedens, à Daventria 4. in Boream, (* in manuscr. Seldeni Ναβαλία.)

¶ Navaresium, *Navareine*, urbs Galliæ, in Beneharnia provincia, cum arce permunita, ad Gabarum Oloronensem fluvium, 4. leucis infra Oloronem in Boream, & 6. à Palo in occasum distans, versùs Navarram inferiorem.

¶ Navarinum, *Navarin*, urbs ampla Peloponnesi, & emporium celebre, cum portu, sub dominio Turcarum, alias Pylus Messeniaca dicta. Vide ibi.

Ptol. * Navaris, urbs Sarmatiæ Asianæ, apud Tanaim fluvium, in finibus Jaxamatarum, *Nagariziachi* incolis, teste Moletio. (* Ita manuscriptus Seldeni codex Græcus Ναβαλίας.)

¶ Navarra, *Navarra* Hispanis, *Navarre* Gallis, regnum est Hispaniæ, inter Galliam ad Boream, Arragoniam ad ortum & meridiem, & Castellam ad occasum; & Pyrenæis montibus dividitur in duas partes, nempè in inferiorem, quæ cis montes, *Basse Navarre* Gallis dicta, *Merindada de ultra Puertos* Hispanis; subestque Regi Francorum uti legitimo Regi: & in superiorem, quæ trans montes Pyrenæos vulgò *la Haute Navarre*, quæ Hispanis subest, & occupata per Ferdinandum Aragoniæ Regem, ejecto inde legitimo Rege Joanne Alebretio; dividiturque in quinque districtus, seu Merindadas, ut vocant; suntque districtus Pampilonensis, *Merindada de Pamplona*, districtus Olitensis; *Merindada de Olite*, districtus Sangossanus, *Merindada de Sanguesa*, districtus Stellensis, *Merindada de Estella*, & districtus Tudelensis, *Merindada de Tudela*. Regni caput est Pompejopolis, *Pamplona*, ad Argam fluvium. Ejus partes erant etiam provinciæ adiacentes Ipuscoa, *Guipuscoa*, Alava, *Alava*, & Rivogia, *Rioia*; sed jam à multo tempore fuerant à Castellanis occupatæ. Navarra Hispanica tota siccior est, & in dies sterilior evadit & inculta, cum Navarra inferior, seu Gallica satis rigua sit valdè populosa, & culta.

(*Navarra regni urbes, in superiori:*

Lumbaria, Lumbier.

Olitum, Olite.

Pompejopolis, Pamplona, *regni caput*.

Sangossa, Sanguesa.

Stella, Estella.

Tafalla, Tafalla.

Tudela, Tudela.

Viana, Viana.)

Navarra inferioris urbes sunt.

Fanum S. Joannis Pedeportuensis, Sant Jean Pied de Port.

Fanum S. Palatii, S. Palais.

Plin. Ptol. Naubarum, urbs Sarmatiæ Europææ, in ora Mæotiæ paludis, inter Carcinitum fluvium & Tanaim, Carcinæ urbi & Carcinito fluvio propior. Populi Navari Ptolemæo.

Naucraticum, ostium Nili, *Rosetto*, teste Nigro, Canopo urbi proximum, quod & Canopicum; nunc sic nominatum ab urbe vicina.

Plat. Strab. & al. Naucratis, urbs & nomus (qui Naucraticus dicitur apud Plinium) Ægypti mediterraneus, intra Deltam, à Nucratico ostio introrsum parum distans, cui nomen tribuit.

¶ Naugracutum, *Naugracut*, urbs Indiæ, provinciæ cognominis caput, ad amnem *Ravèe*, versùs montes, in ditione Magni Mogolis. Distat circiter 220. mill. pass. à Laborin in ortum. Provincia autem cognominis extenditur versùs Caucasum montem & confinia Tartariæ.

Plin. Navilubin, Navilsojon Ptolemæo, fluvius Hisp. Tarracon. inter Astures & Calaicos fluens, vulgò *Mullen*, apud oppidum S. Martini in mare exiens. (* in Seld. man. Ναουίλλουϊων.)

¶ Naulibe, Indiæ intra Gagem urbs, test Ptolemæo, Appian.

Naolocha, Nauloga Silio, oppidum Siciliæ maritimum, in ora, inter Pelorum & Mylas, cujus hodie nihil exstat, apud Divetum castrum. Ejus meminit Silius libro 14.

Non Herbesos iners; non Nauloga pigra pericli Sederunt.

Legitur & Naolochus apud Svetonium, & *Divero* indigitatur, inter Phalacrium promontorium 6. & Mylas 58. mill. pass. castrum exiguum, (*in ora Boreali insulæ.*) Strab.

Naulochus, Tetranaulochus Plinio, (licèt aliut codex habeat Tetra, Naulochus, divisim) *Cosacho*, teste Nigro oppidum Thraciæ, in ora maris Euxini, apud Mesembriam urbem & fines Mysiæ inferioris. Est & Naulochus promontorium Imbri insulæ meridionale: ubi fons, ex quo fœminæ bibentes masculos pariunt eunuchos, teste Philostrato in Heroicis. Naulochus item Plinio, Naumachos Melæ, insula parva Cretæ, ante Samonium promontorium. Naulochum præterea oppidum fuit, teste Plinio, Phocidis, apud Anticyram & Crissam. Naulochus verò generis masculini apud eundem Plinium oppidum Thraciæ, apud Hæmum montem, non Naulochum ut in Thesauro Linguæ Latinæ.

Naulum, *Noli*, urbs parva oræ Ligusticæ episcop. sub Archiepiscopo Genuensi, inter Savonam ad ortum 10. & Albingaunum in occasum 20. mill. pass. Finario proxima. Dicitur & Naulium.

¶ Naulum, *Noli*, urbs est parva in ora occidentali maris Ligustici, in planitie, alias sui juris, nunc sub dominio Reipublicæ Genuensis. Portu caret, & desinit in dies. Prov. Rom.

Naumachia, vox Græca, non solùm certamen navale significat, sed etiam locum in quo illud certamen fiebat, populo inspectante. Qui locus instar lacus erat in medio theatri, vel in campo aliquo circumsepto: in quem ducebatur aliunde aqua, ut naves ex adverso locatæ pugnam inirent, sive ad exercitium, sive ad populi oblectamentum. Ex multis autem quæ in urbe Roma fuere, hæ memoratiores fuisse feruntur. Suet. & P. Vict.

Augusti, in campo Martio, juxta Tiberim, teste Svetonio, ubi hortuli aliquot erant, qui locus etiamnum *l' Ortalia* nominatur.

Neronis, in Vaticano, eò aqua maris ducta.

Domitiani, quæ in eodem loco fuisse putatur ubi fuit naumachia Augusti Cæsaris, apud hortum suum in Tiberis ripa, auctore eodem Svetonio.

Altera Augusti, in campo Martio.

Fuit & in Circo maximo ab eodem Imperatore extructa.

Claudii Imperatoris apud Portum Romanum quæ adhuc visitur, aqua eò ex mari perducta.

¶ Maumburgum, *Naumbourg*, urbs Germaniæ. Vide Neoburgum.

Naunes, *Nausers & Nausersberg*, teste Josia Simlero, populi Alpini, in Alpibus Rhæticis, in Tridentina Diœcesi, quorum oppidum Naunium, cum fluvio cognomine, in finibus Tridentinorum, teste Jano Pyrrho. Gaudentius Merula Naunes *Val di Ganna* in finibus Insubrum interpretatur. Plin.

Navonius, *Porto Navon*, portus Corsicæ, portui Syracusano finitimus. Ant.

¶ Navonius portus in Corsica insola quid sit non constat, forsan Favonius portus seu Pavonii portus, nunc *porto Favone*, in ora orientali insulæ, vix 8. milliar. à portu veteri in Boream Aleriam versùs à qua 30. mill. distat in austrum.

Naupactus Neopactus Ciceroni, Naupactum Plinio, *Lepanto & Einebachri* Turcis, teste Leunclavio, urbs Ætoliæ archiepiscopalis, & regionis caput, cui nomen hodie tribuit, in ora sinus Corinthiaci, apud fauces & Anthirrium promontorium, inter Nicopolim urbem Epiri 125. & Corinthum in ortum 90. mill. pass. Hic sedes est Præfecti Turcarum. Hinc Naupactæus nomen gentis. Ovidius libro 2. fastorum: Cæs. Liv.

Amphiaraides Naupactoo Acheloo.

Naupactum excubare apud Zenodotum proverbio dicitur, in eos qui pereunt ignavia sua, vel qui munus suscipiunt plenum discriminis, uti Pausanias Naupacti excubiis Præfectus, ab Achivis capta urbe interfectus. Aliter hoc adagium apud Suidam refertur. Naupactum

a com-

à compactis navibus dictum volunt; quod ibi Herselidæ primùm navem construxerint.

¶ Naupactus, *Lepante* Gallis, urbs Achajæ, in Ætolia, & in ora sinus Corinthiaci, qui ab ea *Golfo de Lepante* dicitur. Nunc caput est provinciæ Livadiæ propriè dictæ, sub dominio Turcarum ab anno 1499. quo capta fuit à Baiazethe. Anno autem 1571. non procul ab ea commissum fuit prælium, Naupactinum dictum, ubi Turcæ victi & maxima clade affecti fuere à Christianis, 95. mill. pass. distat à Nicopoli Epiri in Circium, & 145. à Methone in Boream.

Xenop. Strab. Herod. & al. Nauplia, (non Nauplias, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) *Napoli di Romania* Sophiano & aliis, urbs Peloponnesi maritima, & navale Argiæ regionis, ad sinum Argolicum, olim episcopalis sub Archiepiscopo Corinthio, nunc metropolis, & sedes Præfecti Turcarum: ab Argo 7. mill. pass. in ortum distans, à Lacedæmone 59. in Cæciam.

Nauplia, *Napoli de Romania*, seu *Napli*, ut quidam volunt, urbs est ampla, & emporium celebre, cum portu capacissimo, in loco peramœno, & totius Peloponnesi populosissima, in Sacania provincia, cujus caput existit. 60. mill. pass. distat à Lacedæmone in Boream.

Nauportus, Naupontus Straboni, urbs Japodum cum fluvio cognomine, *Laybach*, *Lubiana* Italis, *Labeto* Dalmatis, ut scribit Ortelius. Fluvius verò non longè in Saum defertur. Vide Labacum.

Nauportus nunc urbs est parva Germaniæ, *klein Lanbach* dicta incolis, *petit Lanbach* Gallis, in Carniola superiori ad amnem cognominem, 7. mill. pass. in meridiem à *Lanbach*, quæ Emona antiquis, & 12. a Savo fluvio, in quo Nanpactus fluvius se exonerat.

Plin. Tac. Nauportus alter Plinio, *Quieto*, teste Leandro cum aliis, fluvius Istriæ, per Æmoniam urbem excisam fluens, ac in mare Hadriaticum ad Vrbem novam exiens. Naupontus malè in Thesauro Linguæ Latinæ legitur prior fluvius in Iapodibus.

Naurus fluvius Thessaliæ. Vide Anaurus.

Stra. Plin. Naustathmus, portus Siciliæ, qui & Phœnicus Ptolemæo, *Vindicari*, teste Fazello, in ora ad ortum, inter Elorum fluvium & Macaram, à Pachyno promontorio 20. mill. pass. Syracusas versùs.

Mel. Ptol. Naustathmus alter, portus Cyrenaicæ, apud Apolloniam urbem, ab ea parum in ortum recedens, ab eaque nomen accipiens; dicitur enim *Porto di Bonandria*, teste Moletio.

¶ Nautaca, Sogdianæ regionis urbs, in Asia, teste Arriano.

¶ Maxia, urbs Cariæ in Asia minori, Stephano, & Suidæ.

Naxius, fluvius Mysiæ inferioris, ad Tomos oppidum in Euxinum labens.

Plin. Strab. Naxos, quæ & Dionysia, à copia vini, sive à Baccho, qui ibi Ariadnen à Theseo relictam excipit, *Nicsia* Sophiano, ins. cum urbe archiep. cognom. una Cycladum, in mari Ægæo, quæ & Strongyle à rotunditate dicta, Callipolis, & Sicilia minor, teste Plinio, vino marmoreque serpentino celebris, proxima Paro, 7. mill pass. distans. Delum versùs 18. circuitu 74. Populi Naxii. Ejus meminit Virgilius libro 3. Æneidos:

Bacchatamque jugis Naxon, viridemque Donysam.

Naxus inter alia cotes producit: unde *Naxiu cos* est in proverbio apud Stephanum de re sive de homine apto ad dijudicandum, idem quod *Lydius lapis*. Alii de re firma dici volunt, quod cos hæc durissima sit.

¶ Naxos seu, & meliùs, Naxus, aliis est *Nacsia*, insula satis ampla & populosa propter fertilitatem cum urbe cognomine, & Archiepiscopo Latino, 32. circiter milliaribus distat a Delo in meridiem, estque ferè quadratæ figuræ.

Plin. Thuc. Naxos, *Schisso*, teste Fazello, urbs Siciliæ excisa, in ora, apud Tauromiuium urbem, ab ea 2. mill. pass. in austrum recedens, à Dionysio majore Syracusanorum tyranno eversa, à Chalcidensibus anno ab orbe condito 4450. teste Eusebio ædificata: loco cujus Tauromiuiam à Timoleonte, teste Plutarcho, extructa fuit. Populi Naxii.

Ptol. Naxuana, *Nassivan* ex tabulis recentibus, urbs Armeniæ majoris archiepiscop. Artaxatis finitima, una ex præcipuis Persici Imperii urbibus, inter Chotsam ad occasum 90. & Tabresium ad ortum 180. mill. pass. dissidens.

Bibl. Naym, urbs Palæstinæ, in Galilæa, in Tribu Nephtali, apud montem Thabor, inde 5. mill. pass. & Hermon à Nazareth 10. in austrum Samariam versùs. Sedulius lib. 4.

Talibus insignis virtutibus ibat in urbem
Quæ sic dicta Naym.

¶ Naym, seu meliùs Naim oppidulum erat Tribus Issachar, vix 2. mill. pass. à torrente Cison, & 11. à monte Thabor in occasum Cæsaream versùs.

¶ Naxada, Mediæ urbs apud Ptol.

¶ Nazama Apamenæ oppidum in Syria Ptol.

Nazomba, urbs parva Ciliciæ, terræ motu collapsa, teste Rubeo.

Nazareth, urbs Palæstinæ archiepiscopalis sub Patriarcha Hierosolymitano, in Galilæa, in monte, excisa, & in pagum redacta, ubi Dominus noster Iesus Christus educatus fuit, à monte Tabor 7. mill. pass. à Naim 20. in Boream, à Ptolemaide 21. in ortum, ab Hierosolymis ad 90. in Boream, media ferè inter Ptolemaidem & Tiberiadem. Populi Nazareni. Illam circumstant montes Thabor, Gelboe, & Hermon. Nazara à Iuvenco libro 1.

Ægypto ad Patriam vectare, ubi Nazara felix.

¶ Nazareth urbs fuit Tribus Zabulon, versùs torrentem Cison, 7. mill. pass. à monte Thabor in occasum distans paulò minùs à Naim, & ferè 26. à Ptolemaide in Eurum, uti 70. ab Hierosol. in Boream.

¶ Nazarenus Archiepiscopatus in præsenti titularis in regno Neapolitano & Diœcesi Traaensi, habet Ecclesiam in oppido Barulo, quod vulgò *Barletta* vocant, in agro Bariano, & in ora maris Adriatici. Et unitus fuit olim episcopatus montis viridis; & hujus loci Archiep. fuerat Vrbanus VIII. Pontif. Max. tunc Maphæus Barberinus dictus, cum apud Regem Galliæ Henricum IV. Sedis Apostolicæ Nuncius esset.

Ovid. & al. Nazianzum, urbs Cappadociæ, Cæsareæ finitima (ab ea in occasum recedens) & Sasimis, priùs episcopalis sub Archiepiscopo Cæsariensi, postea metropolis effecta, patria Divi Gregorii, qui Nazianzenus cognominatur.

Plin. Nea, Neæ Antigono, Stephano, & Suidæ, insula maris Ægæi, inter Lemnum & Hellespontum, *Nio*, teste Nigro. Sed aliis *Nio* est Ios, insula proxima Theræ, à prædicta ferè 200. mill. pass. in austrum distans. Fieri tamen potest, ut *Nio* duarum insularum nomen sit, ut aliis sæpè contingit.

Diod. Nea & Neæ, Netum Silio, Neetum & Nectum Ptolemæo, Nati vel *Noto*, urbs Siciliæ, Fazello teste, vallis Netensis caput in ora australi, a littore haud valdè distans, à Pachyno promontorio, 18. mill. pass. in occasum, à Syracusis 24. in austrum. Populi Netini Plinio, Netinenses Ciceroni. Patria Decetii Regis Siculi; qui contra Syracusanos, & Agrigentinos bellum gessit, Menasque, Palicam, & Collatinam (quæ non exstat) ædificavit. Neti meminit Silius libro 14.

Et Netum, & Mic̈ite, pubesque liquentis Achati.

¶ Neæthina vallis, *Valle di Noto*, una ex tribus provinciis Siciliæ insulæ, & in ejus parte Australi. Terminatur a septentrione valle Nemorensi, ab occasu valla Masaræ, ab ortu mari Jonio, & a meridie mari Africo. Ejus autem præcipuæ urbes sunt Syracusæ, *Saragossa*, Augusta, *Augusta*, Neætum, *Noto*, Terra nova, *Terra nova*, & Camarina, *Camarana*; & in ea inest Pachinum promontorium, 60. mill. pass. a Melita insula in Boream.

Strab. Plin. Neæthus, *Noto*, teste Barrio, fluvius magnæ Græciæ per agrum Crotoniatem fluens, cujus ostia a Crotone urbe 6. mill. pass. in Boream distant. Meminit illius Ovid. lib. 15. Metam.

Præterit & Sybarim Salentinumque Neæthum.

Xenop. Neandria, Neandros Plinio, oppidum fuit Troadis apud Hellespontum.

Neapaphos. Vide Paphos.

Plin. Strab. & al. Neapolis, *Napoli*, Gallis & Anglis *Naples*, colonia & urbs archiepiscopalis Campaniæ, maritima, regni Neapolitani caput, ac totius Italiæ clarissima, civium multitudine ac nobilitate facilè omnes superans, ab urbe Roma 125. mill. pass. in Eurum distans, sic ab Augusto dicta cum priùs Parthenope diceretur. Populi Neapolitani, Plinio Statius lib. 4. Theb. carm. 8.

Nec solum festas secreta Neapolis aras
Ambiat.

¶ Neapolis, *Napoles* Hispanis, urbs est Italiæ amplissima, emporium celeberrimum, totiusque Italiæ populosissima, & regni Neapolitani caput, ac Provinciæ

Terræ Laboris dictæ primaria, Portum habet capacem & iatis tutum; & ejus ager mirè riguus & fertilis, in planitie amænissima J. Ejus Ecclesiæ sunt superbissimæ; & munita est quatuor arcibus, nempè Castro novo, *Castello Nuovo*, Castro ovi, *Castello dell' Ovo*, Castro S. Elmi, *Castello S. Elmo*, & Turri Carmelitarum, *Torrione del Carmine*: quibus adiungitur in præsenti collis *Pizzofalcone* dictos, cum valido Hispanorum præsidio. Ab ea sinus adjacens dicitur sinus Neapolitanus, *Golfo di Napoli*, incolæ autem *Napolitani* Italis, *Napolitains* Gallis.

Plin. Ptol. Neapolis, Africæ urbs gemina: una in ora, apud Mercurii promontorium, inter Curubim 12. & Clupeam 20. mill. pass. à Carthagine 65. in ortum, *Nabel* incolis, teste Marmolio, olim episcopalis, sub Archiepiscopo Carthaginensi: altera in ora, apud Syrtim parvam, & ostia Cinyphi fluvii, nunc *Napoli di Barbaria*, & aliis *Tripoli di Barbaria*, inter Carthaginem ad occasum 639. & Alexandriam Ægypti in ortum 902. mill. pass. ex Antonino.

¶ Neapolis, quæ aliter Lepte magna, urbs Africæ, nunc *Lepe*, seu *Lebeda* dicitur; estque in regno Tripolitano, & in ora maris Mediterranei, media inter Syrtim majorem ad ortum & Syrtim minorem ad occasum. Portu gaudet capaci, 80. mill. pass. a Tripoli in ortum, uti 500. a Carthagine.

Ptol. Aut. Neapolis Macedoniæ, *Christopoli* Sophiano, urbs olim episcopalis sub Archiepiscopo Philippensi, posteà metropolis effecta, apud Strymonicum sinum, inter ostia Strymonis & Nessi fluviorum, a Philippis 50. mill. pass. in austrum.

Ptol. Neapolis Palæstinæ in Samaria, Hæbræis Sychen, seu Sichem & Sichima, ante Mamortha, teste Plinio, *Naplos*, & aliis *Napoliza*, urbs episcopalis hodie ferè extincta, & a paucis habitata, à Samaria 9. mill. pass. in austrum, Hierosolymam versùs 40. Sunt & aliæ urbes hujus nominis: una in Jonia, in Cariæ confinio, inter Ephesum & Samum, Straboni & Ptolemæo, altera in Sardiniæ ora Australi, maritima, excisa, adhuc *Napoli* dicta. Est & Neapolis oppidum, nunc pagus Cypri, *Lemiso la neano*, teste Lusignano, apud Amathuntem: cujus meminit Metaphrastes. Est & Neapolis apud Græcos cognomento Nemesi, urbs episcop. Cypri ritus Græci, in ora meridionali, inter Curæum sive Curiadem, & Cytæum, inde 12. hinc 27. mill. pass.

¶ Neapolitanum regnum, *Regno di Napoli* incolis, *Reyno de Napoles* Hispanis, pars est peramplа Italiæ, ad meridiem extensa. Terminatur ab occidente ditione Pontificia, in aliis autem partibus mari circumdatur, nempè à septentrione mari Adriatico seu sinu Veneto, ab oriente sinu Tarentino & mari Ionio, & a meridie mari Tyrrheno. Ibi alias fuere Samnium, Campania, Apulia, & magna Græcia; iteromque sub primis Regibus distributum erat Regnum in quatuor provinc. scilicet Campaniam felicem, Aprutium, Apuliam, & Calabriam. Nunc autem in eo sunt duodecim provinciæ, nempè Campania felix, Principatus citerior, Principatus ulterior, Capitaniata, Ager Barianus, Ager Hydruntinus, Aprutium citerius, Aprutium ulterius, Comitatus Molisinus, Basilicata, Calabria citerior, & Calabria ulterior. Reges anteà habuit proprios Andegavenses; nunc autem subest Regi Hispaniæ. Ejus longitudo maxima ab ostio Truenti fluvii ad Leucopetram promontorium est 330. mill. pass. latitudo autem a Cajeta urbe ad ostia Aterni est 90. milliarium circiter. Dicitur a Gallis *le royaume de Naples*; & aliàs dictum fuit etiam regnum Siciliæ cis Farum. Regni primaria est Neapolis, urbs amplissima.

(*Neapolitani regni provinciæ*:

Ager Barianus, Terra di Bari.
Ager Hydruntinus, Terra di Otranto.
Aprutium citerius, Abruzzo citra.
Aprutium ulterius, Abruzzo oltra.
Basilicata, Basilicata.
Calabria citerior, Calabria citra.
Calabria ulterior, Calabria oltra.
Campania fœlix, Terra di Lavoro.
Capitaniata, Capitanata.
Comitatus Molisinus, Contado di Molise.
Principatus citerior, Principato citra.
Principatus ulterior, Principato oltra.)

(*Neapolitani regni urbes præcipuæ*:

Acheruntia, Accrenza.
Aletium, Lecce.
Amalphis, Amalfi.
Anxanum, Lanciano.
Aquila, l'Aquila.
Barium, Bari.
Baralum, Barletta.
Beneventum, Benevento, *ditionis est Pontificiæ*.
Besidianum, Besignano.
Brundusium, Brindesi.
Caieta, Gaeta.
Cantazara, Cantazaro.
Capua, Capoa.
Compsa, Conza.
Consentia, Cosenza.
Gallipolis, Gallipoli.
Gravina, Gravina.
Hydruntum, Otranto.
Manfredonia, Manfredonia.
Matеola, Matera. Nula, *Nola*.
Neapolis, Napoli, *regni caput*.
Nuceria Paganorum, Nocera.
Pinna, Civita di Penna.
Rhegium, Reggio.
Rossanum, Rossano.
Salernum, Salerno.
Surrentum, Sorrento.
Tarentum, Taranto.
Theate, Civita di Chieti.
Tranum, Trani.
Tropea, Tropea.)

¶ Neaughus, *Lough Neaugh*, lacus Hiberniæ, in Vltonia, valdè extensus, inter Comitatus Antrimensem, Dunensem, Armachanum, & Tyronensem. Sunt in eo aliquot insulæ, & ex illo effluit Banous fluvius. Ejus autem circuitus est 45. mill. pass. teste Speedo. Mel. Ptol.

Nebis, Næbis Straboni, *Neiva*, teste Iacobo Vasconcello, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, in finibus Bracarum, (cum pago cognomine) Limio proximus. Alii aliter indigitant; sed Vasconcello, uti indigenæ, subscribendum censeo. Ortelius scribit Nevis ex Antonino, apud quem Nebius apud Asturicam longè hinc distans, longèque diversus. Hic autem Cadavo fluminі Bracarum miscetur, teste Resendio.

Nebium, *Nebbio*, urbs episcop. Corsicæ, excisa, sub Archiepiscopo Genevensi, apud arcem S. Florentii. Prov. Rom.

¶ Nebium, *Nebbio*, urbs Corsicæ, excisa, in parte Boreali insulæ, ubi nunc *Rosoli* pagus, 6. mill. ab ora littorali in meridiem distans, ori 7. ab arce S. Florentii Marianam versùs, & 9. à Bastis in Africum.

Nebo, mons, & oppidum Palæstinæ, in Tribu Ruben, quæ & Naboth, in Terra Moabitarum, apud Jordanem fluvium, contra Hiericuntem. Bibl.

* Nebrissa, quæ & Veneria, teste Plinio, cognominatur, *Lebrixa* Morali & aliis, oppidum Hispaniæ Bæticæ, in Vandalia, inter Hispalim 10. & ostia Bætis 8. leucis, à Cæsariana 4. De qua Silius lib. 3. Plin. Ptol.

At Nebrissa Dionysiis conscia thyrsis.

(* In Seld. manuscr. Nabρισα.)

Nebrodes, Neurodes Straboni, *Madonia*, mons Siciliæ perexcelsus, teste Fazello, medius inter Ennam ad ortum & Thermas Himeræ ad occasum, ex quo Gelas fluvius in austrum fluit. Is Cratnu vel Cratas Ptol. dici videtur, cæteris Siciliæ montibus (Ætna excepto) altior, latè patens, aquisque scatentibus abundans; a copia damarum & hinnulorum nominatus, teste Solino. De quo Silius libro 14. Sel.

Nebrodes gemini nutrit divortia fontis.

Necate, *Focaria*, teste Nigro, promontorium Vmbriæ, in ora, apud Pisaurum urbem. Tel. Tr.

Necica, Dalassidis oppidum, in Cilicia. Ninica legunt Interpretes.

Necla, urbs Arabiæ petrææ, episc. sub Archiep. Bostrensi, inter Petram & Medavam. Ptol.

Necropolis, suburbium olim Alexandriæ, in Ægypto, idest, urbs mortuorum, ab Alexandria 30. stadiis, ubi Cleopatra anguibus uberibus admotis se interfecit, ne ab Augusto in triumphum duceretur. Strab. Iosep.

¶ Nectiberes Mauritaniæ Tingitanæ populi apud Ptolemæum.

Neda, Nedas Straboni, *Nedino*, teste Nigro, fluvius Arcadiæ, flexuosissimè juxta Leprium fluens, Elæosque à Mes- Pauf.

à Messeniis dividens, ex Lycæo monte oriens, cum oppido cognomine, teste Stephano. Nomen habet fluvius à nympha Iovis nutrice, ut Cœlius Rhod. lib. 24. cap. 27. tradit.

¶ Neda fluvius aliis est *Longarola*, teste Brietio, & ad eam vicina *Nedina* veteris nominis servat vestigia.

Nedinum, *Nadin* Moletio & incolis, *Susied*, teste Mario Nigro, oppidum Illyrici mediterraneum, in Liburniæ Dalmatiæque confinio. *Ptol.*

¶ Nedinum, *Nadin*, oppidulum est Dalmatiæ, in colle, juxta lacum cognominem, in ditione Turcica; sed à paucis annis captum fuit a Venetis, & ejus munitiones disjectæ fuere. 18. milliaribus distat à Iadera in ortum, & 24. à Sebenicò in Circium, uti 9. ab ora maris Adriatici, seu sinus Veneti.

Steph. Nedon, urbs Laconicæ; unde Nedusius, s, um, ut Nedusia Minerva.

Neetum. Vide Nea.

¶ Negapatanum, *Negapatan*, urbs Indiæ citerioris, in Coromandelia, & in ora sinus Bengalæ. Subest a paucis annis dominio Hollandorum, cum anteà pareret Lusitanis, estque in tractu Principis Taniorii.

Negra, Nagara Ptolemæo, ut videtur, urbs Arabiæ felicis, in finibus Homeritarum, ubi ab illis S. Arethas martyrium affectus est, teste Zonara cum Cedreno, *Negran*.

¶ Negumbum, *Negombo*, urbs parva Indiæ, in Ceylani insula sub dominio Hollandorum, in ejus ora occidentali, inter Chilaum ad Boream & Columbum ad austrum ferè media.

¶ Nelaaa, Bataneæ regionis Syriæ oppidum Ptolemæo.

Arria. Nelcynda, *Dolcinda* vel *Dulcinda*, regio Carmaniæ, in Asia, in ora maris Indici: ex qua tota Carmania Dulcinda dici videtur.

¶ Neleus, Eubœæ fluvius, teste Antigono in mirabilibus.

¶ Nelia, urbs Thessaliæ, ad Pelasgicum sinum, teste Strabone.

Nelo fluvius Hispaniæ Tarraconensis, apud Arotrebas in Gallæcia fluens.

Plin. ¶ Nelo, fluvius, nunc *Rio Villa*, fluvius Gallæciæ, versùs Compostellam labitur, & deinde in Oceanum Occidentalem se exonerat inter Artabrum promontorium ad Boream, & ostia Minii ad meridiem.

Ptol. Nemanturissa, non Nemanturista, uti plerique legunt, *Ayerbe* ex aliquorum conjectura, oppidum amplum Hispaniæ in Vasconibus & regno Aragonio, medium ferè inter Cæsaraugustam & Jacam 10. leucis. Quod aliis Lacetania est.

¶ Nemanturista, oppidum Vasconum. Aliis est *Olita*, oppidum amplum Navarræ regni, ad Cidacum fluvium, 20. milliaribus a Pompejopoli in meridiem versùs Turiasonem.

Plin. Nemausum, Nemausus Straboni, Melæ, Ptolemæo, *Nismes* & *Nimes*, colonia & urbs Galliæ Narbonensis, in Occitania regione, episcopalis sub Archiepiscopo Arelatensi, inde 7. leucis, inter Avenionem ad ortum 8. & Montem Pessulum in occidentem 6. urbs antiquissima, ubi amphitheatrum & plura antiquæ nobilitatis & magnitudinis vestigia. Populi Nemausenses. Non longè Nemausus fons, instar amnis fluens, & Vardo fluvius. De quo fonte Ausonius in catalogo urbium;

Non Aponus potu, vitrea non luce Nemausus
Purior.

Nemea, *Tristena*, teste Nigro, oppidum Peloponnesi,
Strab. Cleonis proximum, ubi sylva Nemæa, in qua Hercules
Ptol. interfecit leonem: cujus rei meminit Lucanus lib. 1.
Paus. *Si fævam Argeis Nemeaum Phœbe leonem*
Nunc premeres.

Statius lib. 4. Thebaidos meminit sylvæ:

Sylvarum Nemea longè regina virentum.

Strab. Nemea quoque, fluvius Peloponnesi, inter agrum Corinthiacum & Sicyonium fluens in sinum Corinthiacum.

¶ Nemea, fluvius Peloponnesi, nunc *Langia* dicitur; estque medius inter Sicyonem ad occasum, & Corinthum ad ortum, & in sinum Corinthiacum se exonerat. Nemea item oppidum est Argiæ, medium inter Sicyonem in Circium, & sinum Argolicum in Eurum.

Nemea etiam rupes apud Thebas in Bœotia, seu potiùs apud Nemeam oppidum Argiæ. De qua Virgilius lib. 8. Æneidos:

Prodigia, & vastum Nemea sub rupe leonem,

Fons etiam Hispaniæ in Celtiberis: de quo Martialis lib. 1. epigrammate 49.

Nemea quæ vincit nives.

Nemeium, locus Locrorum Ozolorum, in Achaia, *Plut.* ubi Hesiodus Poeta occisus est, teste Plutarcho.

Nemesa, *Nyms*, teste Ortelio, fluvius Galliæ Belgicæ *Aus.* per agrum Trevirensium juxta Schenecam & Bitburgum oppida fluens, inque Mosellam labens cum Sura, in qua primùm excipitur. Cujus meminit Ausonius in sua Mosellanica:

Namque & Pronæ, Nemesque adjuta meatu.

¶ Nemesium Marmaricæ urbs, in Africa, teste Ptolemæo.

Nemetacum, Nemetacenses libro Notitiæ, *Mainy* *Ant.* nunc, pagus Belgii, in Flandria & territorio Insulensi, teste Meyero, ab Insula urbe 2. leucis in occasum, seu Corum Bethuniam versùs, Metacum Ptolemæo, ut Velsero videtur. Aliis est *Lens*, oppidum Artesiæ, inde 2. leucis in austrum. Neutri loco distantia apud Antoninum congruit: prior tamen sententia magis probatur.

¶ Nemetacum, urbs Belgii, eadem quæ Nemetocerna, seu Atrebatum, *Arras* vulgò. Vide ibi.

¶ Nemetati, Hispaniæ Tarraconensis populi Ptolemæo.

Nemetes, *Speyr*, teste Rhenano, Italis *Spira*, populi *Plin.* & urbs Germaniæ superioris, ad Rhenum, libera, in *Ptol.* Palatinatu, episcopalis sub Archiep. Moguntino, inter Argentoratum ad austrum, & Magontiam ad Arctos 12. leucis, Nœomagus Ptolemæo, nunc Spira. De Nemetibus Lucanus libro 1.

*Ut steteri volaere; late. Tunc rura * Nemetis.*

Ex præcipuis Germaniæ turrigera, ubi Imperii forum celeberrimum, sive conventus juridicus. (* Hic alii Nemessi legunt, & rectiùs.)

¶ Nemetes, seu Noviomagus Nemetum, *Spire* Gallis, urbs est Germaniæ superioris, ampla, sed malè culta, intra fines Palatinatus Rheni, seu inferioris, sub dominio tamen proprii Episcopi cum regiuncula adjacente, estque Cameræ Imperialis sedes. Distat 7. leucis a Varmatia in meridiem, 2. ab Heidelberga in Africum, & una cum dimidia infra Philippoburgum in Boream. Malè habita fuit & pluries capta & recepta ultimo bello Germanico, nunc autem in dies reparatur. Vide Spira.

Nemetobriga, Nemetobica, Antonino, *Val de Nebro* teste Tarapha, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in *Ptol.* Castella veteri, inter Vaamam 2. & Almazanum 6. leucis.

Nemetocerna, oppidum Belgii, in quo legio hyemavit sub Cæsare, nunc pagus Brabantiæ, in territorio *Cæs.* Leodiensi, *Neciter*, apud Mosam, inter Trajectum & *A. Hl.* Mosacum; licet Carolus Bovillus Namurcum urbem esse velit. Scribitur & Nemetocenna.

¶ Nemetocerna, urbs Belgii, quæ aliter Nemetacum & Atrebatum, vulgò *Arras*, testibus Cluverio, Sansone, & aliis. Urbs est permunita, Artesiæ primaria, ad Scarpam fluvium. Capta fuit fortiter anno 1640. a Gallis, quibus etiamnum subest pace ad Pyrenæos confecta: estque episcop. sub Archiepiscopo Cameracensi. Ibi Hispani victi & grandi clade affecti fuere à Gallis anno 1654. Vide Atrebatum.

Nemeus mons, Nemea rupes Virgilio, mons Argiæ, *Vib.* in Peloponneso, apud Cleonas Nemeam oppidum, & *seq.* Nemæam sylvam, unde Nemea quoque fluvius profluit.

¶ Nemia, urbs Thessaliæ, Etymologicon.

Neminia, fons agri Reatini, qui ortum mutans, annonæ quoque mutationem portendit, teste Plinio libro *Plin.* 2. capite 103.

¶ Nemorensis vallis, seu Vallis Demonæ, *Valle di Demona*, una est ex tribus provinciis Siciliæ magis ad Boream extensa, & ex adverso Calabriæ ulterioris, a qua dividitur freto Mamertino. Terminatur a septentrione mari Tyrrheno, ab ortu mari Ionio, ab occasu valle Mazaræ, & a meridie valle Neætiaa. Ejus urbes præcipuæ sunt Messana, *Messina*, Catana, *Catania*, Pattum, *Patta* & Cephalædum, *Cefalu*; & in ea etiam inest Mons Æthna ignivomus, *Mongibello* dictus.

Nemorensis ager, & Nemorensis lacus apud Tranquillanum, idem quod lacus Triviæ in Latio, ubi Nemi *Fest.* oppidulum apud Ariciam. Propertius lib. 3. elegia 20.

Albanusque lacus socii Nemorensis ab unda,
Potaque Pellucit lympha salubris aqua.

¶ Nemorensis lacus seu Nemus Dianæ, & lacus Triviæ nunc *Lago di Nemi* dicitur a castro Nemo ei adjacente.

Dicitur ab aliquibus lacus Gentani ab altero castro, sedr malè. Est in circuitus 7. millarium, ut ego pluries vidi, & ab urbe Roma distat 18. milliaribus in Eurum, & 4. a Velitris; estque in Campania Romana dicta.

Nemus & Nemus, *Nemi*, oppidum, seu pagus Latii, apud Ariciam, & Nemorensem lacum, intra montes, ab Aricia 4. mill. pass. distans. Lacus verò *Lago di Nemi* nominatur.

App. Aurel. ¶ Nemos, seu, meliùs Nemus, *Nemi*, castrum est Campaniæ Romanæ, juxta lacum Nemorensem, *Lac di Nemi* in colle, cum palatio superbissimo Marchionum Frangepanorum, in ditione Pontificia, 18. milliaribus a Roma in Eurum, uti 6. ab arce Gandulphi, & 4. a Velitris distans.

¶ Nemosinum, *Nemours*, oppidum lepidum, & amplum Galliæ, in Præfectura insulæ Franciæ, & in Vastinio agro, ad Lopiam fluvium. 18. leucis distat a Luseria in austrum, & 7. a Montargin in Boream, estque Ducatus titulo insignitum.

Strab. Nemosus, Nemossus Lucano, urbs olim Galliæ, & metropolis Arvernorum, ad Ligerim, quæ aliis videtur *Clermont* (quæ tamen apud Elaverim, non apud Ligerim est.) Aliis *Molins*, caput Borbonii Ducatus. Vide Gergobia. De qua Lucanus lib. 1.

Et superi voluere, late. Tunc rura Nemossi.

Vbi alii Nemetis legunt. (*Forsan Augusto Nemetum.*)

¶ Neosin, urbs Asiticæ propriæ, teste Ptolemæo.

Ptol. * Nenridava, *Nosenstadt*, urbs Daciæ, in Transylvania, quæ nunc Bristitia, & Hungaris *Besterezo* dicitur, apud Ruthenorum, seu Roxolanorum fines, intra montes, a Claudinpoli 5. leucis in Boream recedens. * (In manoscr. Seld. Nεωυδαυία.)

Script. Germ. Neoburgum, quod & Neopyrgum, & Novacastra, multiplex urbs est Germaniæ: sed duæ præcipuæ, una ad Salam fluvium, in confinio Misniæ, Thuringiæ, & Saxoniæ, *Naumburg*, inter Erphordiam 8. & Lipsiam 6. leucis, episc. sub Archiep. Magdeburgensi. Altera in Bavaria, ad Danubium, ab Aichstadio 3. leucis, Augustam versùs 7. *Neuburg*, sedes Ducis Neuburgensis. De qua libro quarto Itinerarii:

Intramus Boii præclaram Principis urbem,
Indigenæ cives quam Nova castra vocant.

¶ Neoburgum, *Naumburg*, urbs est Saxoniæ superioris in Misnia provincia, inter Lipsiam ad ortum & Erfordiam ad occasum, quò 1028. translatus fuit episcopatus Zeitiecensis, aliàs sub dominio proprii Episcopi, nunc Administratori Neoburgensi dicto è domo Saxonica paret cum regiuncula adiacente, *Stifft Naumburg* dicta, in ipso limite Thuringiæ.

¶ Neoburgum, *Newenbourg* oppidum Germaniæ, in Brisgavia, ad Rhenum fluvium, medium inter Brisacum ad Boream & Basileam ad austrum, sub dominio Austriacorum. Ibi obiit anno 1639. Bernardus Dux Vermariensis è Saxonica domo, vir fortitudine, & Victoriis commendatur.

¶ Neoburgum, *Nybourg*, oppidum munitum Daniæ, in parte orientali Fioniæ insulæ, cum porto capaci, & juxta fretum *Beltsund* dictum, 18. mill. pass. à Selandia insula & Corsoa portu in occasum Ottoniam versùs, à qua pari spatio distat.

& al. Sol. Neocæsarea, *Nixar* Leonclavio, *Thocata* vel *Tocato* Nigro, urbs Cappadociæ, ad Lycum fluvium, archiepiscopalis, & metropolis, regioni caput, quæ *Tocato* dicitur, ac sedes Satrapæ Turcarum: sub qua urbes episcopales Polemonium, Cerasus, Comana, Rhizæum, cum aliis: quæ etiam Hadrianopolis, teste Stephano, dicta est, inter Amasiam ad occasum & Trapezuntem in ortum supra 100. mill. pass. Fuit & Neocæsarea urbs Syriæ episcop. sub Archiep. Hierapolitano in Euphratesia.

Neocastrum, cujus populi Neocastrenses dicuntur, *Nicastro*, urbs Brutiorum, in magnæ Græciæ confinio episcopalis sub Archiepiscopo Rhegino, media ferè inter Consentiam & Catacium 30. mill. pass. à Mamertin, seu Martorano 10.

¶ Neocastrum urbecula est episcopalis regni Neapolitani, in provincia Calabriæ citerioris, 6. mill. distans ab ora maris Tyrrheni.

Ptol. Neoclaudiopolis, seu nova Claudiopolis, antea Andrapa, urbs Paphlagoniæ, Claudiopoli veteri & Tavio finitima, *Conique*: aliis *Castromona*, ab Ancyra urbe Galatiæ supra 130. mill. pass. in occasum, a Cratia 24.

¶ Neocomum, *Neufchastel* Gallis, *Newenburg*, Germanis, oppidum Helvetiorum, ad lacum cognominem. Subest dominio proprii Principis Ducis Longovillani cum regiuncula adiacente. Distat 8. leucis Germanicis a Lausana in septentrionem, ferè 7. à Berna in occasum Vesuntionem versus; & 8. à Soloduro in Africum.

Neodunum, posteà Dolensis urbs Gregorio Toronensi, *Dol*, teste Cœnali, urbs episcopalis Galliæ Celticæ, in Britannia minore, à Rhedonibus 10. leucis in Boream. Cujus episcopus aliquando Archiepiscopus appellatus est, licèt Archiepiscopo Turonensi subsit, Nœodunum in codice Græco Ptolemæi, licèt codex Latinus Neodunum habeat. Malè *Lemdul* in Thesauro Linguæ Latinæ indigitatur. *Scrip. Gal.*

¶ Neoforum, *Newmarckt*, oppidum Germaniæ, in Silesia & Ducatu Vratislaviensi, in loco amæno collocatum, medium inter Vratislaviam ad ortum & Lignitium ad occasum, 4. leucis distans.

¶ Neoforum, *le Neufmarché*, oppidum aliàs, nunc vicus Galliæ, in Normannia prov. ad Eptam fluvium, in ipso limite Bellovacensis provinciæ. Dicitur aliter, & meliùs, Novus Mercatus. Vide ibi.

Neomagus, *Sun Salveur* Villanovano, oppidum Galliæ Celticæ, in ora Normanniæ Boreali & maritima, a Iuliobona 4. leucis in occasum, sicut ab ostio Sequanæ. Sed est potiùs urbs Lexoviorum, *Lisieux*, nam apud Ptolemæum mediterranea est, non maritima. Vide Nœomagus, sic enim in codice Græco Ptolemæi. *Ptol.*

¶ Neomagus, urbs Galliæ Celticæ, nunc est *Lisieux*, urbs ampla Normanniæ, quæ aliter Noviomagus Lexoviorum seu & Lexovium. Vide ibi.

Neomagus etiam idem Ptolemæo, vel Nœomagus urbs Nemetum, in Germania superiori, (Vide Nemetes) nunc Spira. *Ptol.*

Neomagna, *Odenheim* vel *Vdenheim*, oppidum seu pagus Germaniæ superioris, in Palatinatu, apud Rhenum, teste Ioanne Heroldo, inter Tabernam Rhenanam & Spiram, proximus Spiræ, 2. leuca distans. Sed mihi potiùs ipsa Spira videtur, ita ut eadem sit Neomagus Antonino & Ptolemæo. *Ant.*

¶ Neomagus Nemetum, seu Noviomagus aliis, est pars ipsa Spira, *Spire*, ad Rhenum, ampla est, episcopalis, & libera, 12. leucis infra Argentinam in Boream, & una cum dimidia à pago, *Vdenheim*, qui nunc Philipposburgus dicitur; estque arx munitissima. Vide Nemetes. *Ptol.*

Neomagus item, *Vuoodcote* Camdeno, pagus Albionis, in Anglia, apud Londinium 6. mill. distans, sed Lhuydo est *Gilford*, Talboto *Croyden* vel *Croyden*, in finibus Regnorum, in ora Australi, * apud Cicestriam urbem, quæ ipsa Neomagus esse videtur, à Londinio 50. mill. distans, in medio ferè Gilfordia. (* Tres nominati loci ponuntur in Suthreiæ Comitatu, longeque distant à Cicestria, quæ ad oram ferè maritimam in Comitatu Sussexiæ visitur.)

¶ Neomagus, seu Noviomagus, oppidum Regnorum, in Anglia. Nunc est, *Voodcote*, testibus Camdeno, Sansone, & aliis, & longè distat ab ora Australi, & 9. tantùm milliar. Anglicis à Londino in meridiem.

Neomagus Ptolemæo oppidum Galliæ Narbonensis, in finibus Tricastinorum, *Nyon*, teste Ioanne Poldo. Et in Gallia Belgica; in finibus Trevirensium, *Numagen*, pagus ad Mosellam, à Treviris 3. leucis in ortum. Et in Campania *Nogent sur Seine*, inter Agendicum 7. & Trecas 11. leucis, in finibus Senonum.

Neon oppidum fuit Phocidis, ad Parnasum montem, Delphis finitimum. *Pauf.*

Neontichos oppidum fuit Aeolidis, juxta Hermum fluvium, Latinè Novus murus. *Herod.*

¶ Neopyrgum, *Sancta Marinella*, castrum Italiæ, in ditione Pontificia, & in provincia Patrimonii S. Petri, cum turri & portu tantisper capaci, in ora maris Tyrrheni, & in dominio Barberinorum; ibique fuit aliàs Pyrgus oppidum Hetruriæ, 6. milliaribus distat à Centumcellis in ortum, Romam versùs 33. circiter, teste Guillelmo Lesleo. Vide pyrgus. *Herod.*

Neopygrum, *Naumburg*, urbs Saxoniæ superioris, seu Thuringiæ, ad Salam, episcopalis sub Archiepiscopo Magdeburgensi, inter Erphordiam & Lipsiam, inde 8. hinc 6. leucis. De qua in lib. 3. Itinerarii. (*Vide Neoburgum*) *Scrip. Germ.*

Vsta sed hinc postquam Neopyrgi mœnia flammis
Irriguasque Sala transivimus aquas.

Neopyrgum & Neoburgum alterum, *Neuburg*, urbs Bavariæ, ad Danubium, Ducali dignitate insignis, proxima Ingolstadio, inter Ratisponam ad ortum & Vlmam ad occasum. *Scrip. Germ. Diod.*

Neo-

Neoritæ, populi Gedrosiæ, qui cadavera defunctorum in arboribus suspendebant.

¶ Neoselium, *Neuhausel* Germanis, *Ovvar* Hungaris, oppidum parvum, sed munitum Hungariæ, ad Nitriam amnem, anno 1663. captum a Turcis quibus etiamnum subest. Via duabus leucis distat à Danubio fluvio, ubi recipit Uvagam, in ortum, & totidem à Comora in Cæciam, 10. autem à Posonio in Eurum, & 7. à Strigonia in Circium. Iurisdictionem habet satis amplam in vicinis.

Plin. Nepet, Nepete Livio, Nepeta Ptolemæo, Nepits Straboni, Nepetes Procopio, colonia Nepensia Frontino, *Nepi*, vel *Nepe*, Hetruriæ urbs episc. inter urbem Romam, & Viterbium ad 20. mill. pass. Sutrio proxima, ad 4. mill. pass. dissidens. Quarum urbium hodie episcopatus juncti sunt. Populi Nepesini, Silius lib. 8.

Hos juxta Nepesina cohors, æquique Falisci.

¶ Nepet, vulgò *Nepi*, urbs est parva Hetruriæ, in ditione Pontificia, & in provincia Patrimonii S. Petri, juxta amnem *Pozzolo* dictum, 6. milliaribus à Sutrio in ortum, & 5. à Monte Rosulo versùs Civitatem Castellanam distans.

Liv. Ptol. Nephelis, urbs Ciliciæ maritima, episcopalis, sub Archiep. Seleuciensi, inter Antiochiam super Crago ad occasum, & Anemurium ad ortum, ab Antiochia supra 20. mill. pass. nunc jacens.

¶ Nepheris, Africæ propriæ oppidum Appiano & Straboni.

Bibl. Nephthali, *Suzin*, teste Brochardo, seu *Sicle* Postello, urbs Palæstinæ, in monte, in Galilæa, inter Cæsaream Philippi & Genesaram lacum. Antiquum nomen retinet, à Bethsaida 6. mill. pass. in Boream. Hieronymus Vida lib. 2. Christiad.

Qui celsam Nazona habitant, qui Nephthalis urbem.

¶ Nephthalim, una ex duodecim Tribubus seu partibus Judææ, versùs fontes Jordanis, & inter Tribum Aser ad occasum & dimidiam Tribum Manassè, trans Jordanem ad ortum, ad superiorem & occiduam Jordanis ripam.

Strab. Paus. Plut. & al. Neptuni fanum, multiplex in Peloponneso: unum in Isthmo Corinthiaco apud Cenchreas, teste Strabone & Mela; alterum Ptolemæo apud Patras; aliud in Calauria insula, teste Pausania, & aliud apud Tænarum, teste Plutarcho; aliud etiam apud Mantineam urbem Arcadiæ, teste Polybio.

Neptunia oppidum & colonia fuit magnæ Græciæ, apud Scyllacium urbem, ad montis Moleii radices.

¶ Neptunium, *Nettuno*, aliàs Navale Antiatum, oppidum Italiæ, in ditione Pontificia, cum portu tantisper capaci in Latio & in ora maris Tyrrheni, aliàs sub dominio utili Columnarum, medium inter Tarracinam ad ortum & ostia Tyberina ad occasum, 25. milliaribus utrinque, & versùs Pomptinas paludes.

Ptol. Neptunium promontorium, *Capo Ara* Moletio, promontorium Arabiæ felicis, ad fretum, & fauces sinus Arabici.

Vib. seq. Neptunius fons, Neptuniæ aquæ Livio, in Latio, apud Tarracinam urbem.

Sol. Neptunius mons, *Spreverio*, teste Fazello, mons Siciliæ, inter Nebrodidem, & oram occidentalem maris Tyrrheni: qui etiam inter Messanam & Taurominium intercedit.

Nequinum. Vide Narnia.

Plin. ¶ Neracum, *Nerac*, urbs Galliæ, in Aquitania & in Vazatensi tractu, ad amnem Baisam, Ducatus tamen Leporetensis pars. Via 2. leucis distat à Garumna fluvio, ferè 3. à Condomo in septentrionem, & 4. ab Agenno in occasum; estque latis culta.

¶ Nericia, *Nericie*, provincia regni Sveciæ, in Svevonia. Dicitur etiam Noricia à quibusdam; estque inter Uvestmanniam & Sudermanniam ad ortum, & Uvestrogothiam ad occasum. Ibi urbs Orebrua, *Orebro*, regionis caput, juxta Hielmerum lacum.

Plin. Nerigon, *Norvegia*, *Nervvegen*, teste Becano, *Norvvay* Anglis, regio, (non insula, ut scribit Plinius, Oceani Britannici) potiùs peninsula magnæ Scandinaviæ ad occasum vergens; quæ proprium Regem habuit, nunc verò Regi Dano paret. Cujus regia Bergos, & metropolis Nidrosia, in ora occidua. (*Vide Norvegia.*)

Mel. Nerii, populi Hisp. Tarraconensis, in ora occidua Gallæciæ, ad Nerium promontorium incolentes.

¶ Neriphus, insula deserta circa Thraciæ Chersonesum Plinio.

Pars Prima.

¶ Neripi, Sarmatiæ Asiaticæ populi, apud Plinium.

¶ Neris, Messeniæ urbs, in Peloponneso, Stephano & Papinio 4. Thebaidos.

Neritos, mons Ithacæ insulæ, & Melæ urbs Leucadis; & ipsa Leucas etiam Nerinus dicitur. Virgilius lib. 3. Aeneidos: *Plin.*

Dulichiumque, Sameque, & Neritos ardua saxis.

Hinc Neritius, nomen gentis:

Neritiosque domos, regnum fallacis Ulyssis.

Ovidio lib. 13. Metamorph. Neritos insula non est vicina Zacyntho, ut in Thesauro Linguæ Latinæ legitur, cum Ithaca & Cephalene intersint.

* Neritum, *Nardo*, urbs Salentinorum, episc. sub Archiep. Brundisino, exempta, apud oram sinus Tarentini, inter Aletium 15. & Callipolim 9. mill. pass. à Tarento 45. in ortum. Populi Neretini Plinio. (* in manusc. Seld. *Nipeum*.) *Ptol.*

¶ Neritum, *Nardo*, urbs Salentinorum, in Messapia, à quibusdam Neretum dicta. Nunc urbs est provinciæ Hydruntinæ in regno Neapolitano, in planitie, satis populosa, sub dominio utili Comitis Conversani. Ejus Episcopus fuit Alexander VII. tunc Nuntius Apostolicus Coloniæ & ad tractum Rheni. Vix 2. aut 3. milliaribus distat ab ora sinus Tarentini. 7. à Callipoli in Boream, 13. ab Aletio in Africum, 25. à Brundusio in meridiem, & 40. à Tarento in Eurum.

Neritum quoque Plinio, Neritos Straboni & Melæ, *S. Maura*, urbs episc. Leucadis insulæ sub Archiepiscopo Naupactensi, nunc metropolis, ubi sedes Præfecti Turcarum. Vide Leucas. *Plin.*

Nerium promontorium, *Capo di S. Maria finis terra*, promontorium & oppidum Hisp. Tarraconensis, in ora occidua Callaicorum, quod & Artabrum, & Celticum Plinio & Melæ dicitur, à Compostella urbe 16. leucis in occasum Corum. Populi Nerii. *Strab. Ptol.*

Neroberga. Vide Noricorum mons.

¶ Nerolinga, *Norlingen*, urbs Imperialis Germaniæ, in Svevia, quibusdam Norlinga, ad amnem *Eger*, nota clade Svecorum anno 1634. & victoria Francorum anno 1644. Distat 4. milliaribus Germanicis a Lauginga in Boream, totidem à Vuerda in Circium, & 10. ab Ingolstadio in occasum.

Neron, insula maris rubri, ante Arabiam felicem, in ora ad ortum; ubi crystallus, teste Plinio, provenit. *Plin.*

Neronias, quæ & Irenopolis Ptolemæo, urbs Ciliciæ mediterranea, episc. sub Archiep. Anazarbeno. Neronias quoque dicta est Cæsarea Philippi, in Cœlesyria, teste Josepho. *Lib. Conc.*

Nertobrica oppidum fuit Hisp. Bæticæ, apud Lusitaniæ confinia, circa *Frexenal*, *Fuentes*, *Bodonal*, & *Higuerra* oppidula. Locus *Valera* nominatur; à *Frexenal* 3. leucis teste Aria Montano, distat. *Appia. Fac.*

Nertobrica altera, seu Nertobriga, *Almunha*, teste Varrerio, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in Celtiberis & regno Aragoniæ, inter Cæsaraugustam 9. & Bilbilim 5. leucis. Hieronymo autem Suritæ *Rota* nominatur, & aliis *Val de Nebo*; Joanni Marianæ *Riola*, à Cæsaraugusta 8. leucis, versùs Bilbilim 6. Quæ urbs Numantinis favebat. *Ant. Ptol.*

Nervs, fluvius Hisp. in Cantabris. (Vide Nesua) aliàs Nervios, * *Ibar Sabell*, teste Mariana. Bilbaum oppid. alluens (**Ibay caval* scribit Brietius.) *Ptol.*

¶ Nerva, fluvius Hispaniæ, in Biscaja. Nunc *Nervio* dicitur & antea *Ibay caval*. Bilbaum rigat, & 5. milliaribus infra in Oceanum Cantabricum se exonerat. Dicitur etiam Nansa.

Nervesiæ, vicus Italiæ, seu Latii, in Æquicolis, ubi consiligo herba nascitur, teste Plinio, apud quem etiam Nernegiæ legitur.

Nervii, populi Galliæ Belgicæ, quorum urbs Tornacum, Gallis *Tournay*, & Germanis *Doraick*, in Flandria, ad Scaldim fluvium, in Hannoniæ confinio & Artesiæ, episcopalis, sub Cameracensi Archiepisc. cum priùs esset sub Remensi, media inter Duacum & Aldenardum 8. leucis sic inter Valencenas & Corteriacum. Claudianus de bello Gildon. *Cæs. Plin.*

Nervius insequitur, meritasque vocabula Felix,
Dictaque ab Augusto legio.

¶ Nervii populi fuere Galliæ Belgicæ, ubi nunc provincia seu Comitatus Hannoniæ, *le Haynaut*; eorumque primaria erat Bagacum, *Bavay*, testibus Sansone, Brietio, & aliis. Terminabantur ab oriente Aduaticis, & ab occidente Atrebatibus & Menapiis. Tornacum autem

urbs Flandriæ, ad Scaldim fluvium erat, in Pleumosiis. Vide Hannonia.

Amm. Liv. Nerulum, *Lagonero*, teste Celso Cittadino, oppidum Lucaniæ mediterraneum, inter Salernum ad occasum 6o. & Summuranum ad ortum 16. mill. pass. Alterum in Sabinis, *Nerula*, inter Nomentanam & Catilias 10. mill. pass. ab urbe Roma supra 20.

¶ Nerulum, *Nerula*, oppidum est Sabinæ provinciæ, ad amnem *Correse*, in ditione Pontificia, 20. mill. pass. à Roma in Cæciam; estque Ducatus titulo insignitum Principis *Prænestes*, gentis Barberinæ.

Plin. Nerum insula est maris Rubri, Arabiæ felici adjacens: in qua crystallum nasci Plinius testatur. Vide Neron.

Nerusi, Nerusii Ptolemæo, pop. Alpini, apud montem Vesulum, quorum urbs est Vintium Ptolemæo, *Vence* & *Vence*, urbs episcopalis in Provincia.

Nesactium, Nesactum Ptol. Nesattium Livio, *Castel novo*, teste Nigro, oppidum Histriæ quasi extremum, ad Arsiæ fluvii ostium, in Liburniæ confinio, inter Polam 17. & Alvonam 4. mill. pass.

¶ Nesæa, pars Hyrcaniæ, per quam Ochus fluvius labitur, teste Strabone.

Vet. Inf. Nescania, oppidum Hispaniæ Bæticæ, excisum, apud Anticariam urbem, ab ea 6. mill. pass. teste Morali, distans.

Dionys. Nesiades, Insulæ parvæ Galliæ Celticæ, contra Ligeris ostia, quæ & Veneticæ, *Isles des Vannes*, teste Camdeno.

Plin. Cic. Nesis, Nessis Statio, *Nisita*, insula parva Campaniæ, proxima continenti, inter Neapolim 6. & Puteolos 3. mill. pass. ante Pausilypum promontorium asparago celebris. De qua Statius lib. 2. sylv. carm. 2.

Aera respirat pelago circumflua Nessis.

Et act. Syncerus ecloga 1.

Piscosumque lego coleri Nesida phaselo.

Strab. Nesonis, Nesonium stagnum Suidæ, palus Thessaliæ, apud Larissam urbem.

¶ Nessum, Thessaliæ urbs Stephano.

¶ Nessus, Thraciæ fluvius Ptolemæo, Nestus Herodoto & Plinio.

¶ Nestus, fluvius Illyrici Stephano, Tilurus Antonino & Peutingero, nunc *Cetina* seu *Zetina*, teste Joanne Lucio.

Mel. Nesua, Nerua Ptolemæo (licèt Nerva nonnulli legant) *Nansa* ex tabulis recentibus, fluvius Hispaniæ Tarraconensis, per Cantabros inter Flaviobrigam & Nœgaucesiam oppida in Oceanum fluens.

¶ Nesuisium, *Nesvvies*, oppidum Poloniæ, in Lithuania & in Palatinatu Nuvogrodensi, ad amnem Uzsam, inter Novogrodam ad occasum & Slucam ad ortum, 20. leucis utrinque, uti 13. à Minsco in Africum; estque satis cultum & Ducatus titulo insignitum Radzivilorum.

Ptol. Nesus, Nestus Herodoto & Plinio, *Nesto* Sophiano, & *Charason* Turcis, teste Bellonio, fluvius Thraciæ, illam à Macedonia disterminans, ab ostio Strymonis 66. mill. pass. in ortum distans, ac Pangæi montis radices lambens, teste Solino. Nesus alter Ptolemæo. Nestus Stephano, *Nissava*, oppidum & fluvius Mysiæ superioris, ab Ulpiano in occasum fluens. De Nesto Baptista Mantuanus:

Strimonius meminit Nestes, sed Bistonis unda.

Ubi minùs rectè Strymonius cognominatur, à Strymone longiùs distans.

Cic. Netinenses populi Siciliæ, quorum urbs Netum. Vide ibi.

Strab. Netium, *Andri*, teste Nigro, & *Andria* aliis, urbs Apuliæ Peucetiæ mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Tranensi, inde 22. mil. pass. in meridiem, à Bario 23. in occasum, inter Rubum 6. & Canusium 20. Ducali titulo exornata. Andria nunc Latino recenti.

¶ Netium, oppidum Apuliæ Peucetiæ, quid sit non constat; & Neritum scribendum esse annotavit Surita ad Antonini Itinerarium.

Netum. Vide Nea, & Neetum. Silius lib. 14.

Et Netum, & Micito, pubesque liquentis Acheti.

¶ Neva, Cœlesyriæ urbs, inter Capitoliam, & Damascum, teste Antonino.

Vet. Inf. Neviasca, fluviolus Liguriæ, qui in Porciferam labitur apud Genuam urbem, sic vulgò ea tabula ænea antiqua.

¶ Nevidunum, *Nyon*, oppidum Helvetiorum, in pago Bernensi & in Romana ditione, ad lacum Lemanum, cum castro, 4. leucis à Geneva in Cæciam Lausanam versus.

Ant. Nevidunum, *Nevvy*, oppidum Galliæ Celticæ, in Ducatu Niverneusi, apud Bridoborum 2. mill. pass. distans. Vide Nuviodunum.

¶ Nevidunum, *Neufvy*, oppidulum est Pusæonsis tractus, ad Ligerim fluvium, propè Nivernensem Ducatum & Bituricensem provinciam, 4. leucis supra Bridoborum in meridiem. Vide Nuviodunum.

Herod. Plin. & al. Neuri, populi Sarmatiæ Europææ, quos Mela ad ortum Tyræ fluvii locat, Solinus circa Borysthenem: quos etiam narrant in lupos se transformare, & ad priorem, cum volunt, formam redire. Horum urbs Nerva, *Narva*, in ora Livoniæ extrema, à Revalia urbe 3. leucis in Boream distans, nonnullis esse ex allusione nominis videtur. De his Flaccus lib. 6. Argonaut.

Neurus, & expertes canenti Jazyges avi.

¶ Neurii, populi Sarmatiæ, ubi fuerint non mihi constat: sed ad Tyram aut ad Borysthenem longè distabant in meridiem à Narva urbe Livoniæ, juxta sinum Finnicum, & 30. ferè leucis à Revalia in ortum, ubi alias Hirri populi fuere, teste Sansone.

Neuris, insula Propontidis. Vide Proconnesus.

Plin. Steph. Neustria, postea Normannia, à Normannis populis Galliam ingressis, *Normandia*, Gallis *Normandie*, regio Galliæ Celticæ inter Sequanam ad ortum & Argenem ad occas. Quamvis Neustria magis pateat Normannia, ad Ligerim usque pertingens. Hic Ortel. non sine manifesto errore Neustriam cum Austrasia, quæ Lotharingia est, confundit. Neustria à nonnullis ea pars Galliæ Belgicæ, quæ vulgò *Uvestreich* & *Uvostrych* dicitur, appellatur. Aliis est Francia occidentalis: sed malè, ut Joannes Goropius Becanus in Gallicis scribit. Non enim Neustria totam Franciam occidentalem, quæ Germanis *Uvestryck* nominatur, sed partem duntaxat complectitur. *Ptol.*

Neustria pars fuit regni Franciæ, ubi nunc Normannia pro majori parte & Belsia: & sic describitur Hotomani verbis in majoris monasterii chronico: Neustria est quidquid à Parisiis & Aurelianis interiacet, inter Ligerim & Sequanam inferiùs ad Oceanum, estque vocabulum enatum circa Caroli magni tempora, ejusque seculi scriptoribus valdè frequens. Nunc autem ab indoctis Normannia persæpe pro Neustria sumitur, seu vice versa; quanquam Normannia sit tantùm pars Neustriæ, quæ ei tamen nomen antiquum eripuit.

¶ Niancheum, *Nianchen*, urbs regni Sinarum, in provincia Chequiamensi, ad fluvium *Chè*; undique tamen collibus vallata, & sub ipsa sunt quinq; aliæ urbes, teste Martinio.

Strab. Plin. Ptol. & al. Nicæa, urbs gemina: una urbs archiepiscop. Bithyniæ, in Asia, ad Ascaniam paludem, priùs Antigonia, teste Strabone, Olbia Plinio & Ancore, teste Stephano, dicta, *Isnich*, de nomine lacus Ascanii, & *Nicher*; teste Leunclavio, sed Sophiano *Nichen*, inter Nicomediam ad Boream 44. & Prusam in Eurum 25. mill. pass. dissita. Hinc exercitum Turcarum 54. castris Artaxata urbem majoris Armeniæ (*Teslis* ea nunc dicitur) pervenisse tradunt. Nicææ Philistion comicus Socratis contemporaneus nimio risu repentè expirasse traditur, quod & Sophroni contigit, teste Pulitiano, in Nutricia. In hac urbe Concilium adversùs Arrii sectam anno salutis humanæ 324. celebratum. Altera Liguriæ, apud ostia Vari fluvii Liguriam à Gallia Narbonensi separantia, *Nizza di Provenza*, Gallis *Nice en Provence*, (nunc enim in Provincia & Gallia Narbonensi, ob idioma Gallicum quo utitur, sub Duce Sabaudo, censetur) episcopalis sub Archiepiscopo Ebredunensi, inter Genuam ad ortum & Massiliam ad occasum supra 100. mill. pass. à Taurinis supra 84. à Massiliensibus condita.

Script. Germ. ¶ Nicæa, urbs Vediantiorum, *Nice de Provence*, urbs Galliæ Narbonensis & Viennensis quartæ. Urbs est ampla in ora maris Mediterranei, cum portu capaci & arce munitissima. Crevit ea ruinis Cemenelci, & dicitur *de Provence*, quia olim suberat Comitibus Provinciæ cujus pars erat, usque ad annum circiter 1365. quo data est à Ioanna Ludovico II. Duci Sabaudiæ cum provincia adjacente, seu Comitatu Nicæensi; & ab eo tempore subest Sabaudo. Est in ipso limite Italiæ cis Alpes maritimas, 2. milliaribus ab ostiis Vari fluvii, 7. ab Herculis Monæci portu in occasum. Ei ferè contiguus est Villa Franca portus.

¶ Ni-

¶ Nicæensis Comitatus, *Contado di Nizza* incolis, *le Comté de Nice* Gallis, provincia est parva circa urbem Nicæam, ubi alias Vediantii populi, antea Galliæ Narbonensis para, uti postea Provinciæ, nunc autem Pedemontio annexa. Dividitur in quatuor partes, seu Vicariatus, qui sunt Vicariatus Nicææ, *le Vicariat de Nice*, Vicariatus Barcinonia, *le Vicariat de Barcelone*, Vicariatus Sospellanus, *le Vicariat de Sospello*, & Vicariatus Puerinus, *le Vicariat de Puerin*. Sunt tamen qui illam provinciam dividunt in quatuor alias partes, nempe in Comitatum Nicæensem proprium, sub quo Vicariatus Nicææ, Sospellanus, & Puerinus, in Vicariatum Barcinonis, in Comitatum Bolei, *le Comté de Buell* seu *de Beglio*, & in Comitatum Tendæ, *le Comté de Tende*. Provinciæ hujus caput est Nicæa,

Strab. Steph. Liv. Nicæa quoque oppidum fuit Locrorum Epicnemidorum, in Achaja, Thermopylis proximum, ad sinum maliacum. Est & Nicæa, seu Nicia oppidum Liguriæ, in ducatu Montisferrati, inter aquas Statiellas 6. & Astam Pompejam 10. mill. pass. *Nizza della Paglia* cognomine. Nicæa Hipparchum Astronomum insignem dedit: qui contra Platonem de stellis inerrantibus, & de motu lunæ scripsit, qui mathemathica instrumenta invenit, teste Plinio libro 2. Nicæus quoque fuit Parthenius Poeta, elegiarum scriptor, qui captus a Cinna in bello Mithridatico, ob ingenium dimissus fuit, vixitque usque ad Tiberii Augusti tempora.

Nicaragua, *Nicaragua*, provincia Americæ septentrionalis, in nova Hispania, satis ampla, inter mara Boreale ad ortum & mare Austrinum ad occasum, & inter Honduram provinciam ad Boream & Costam ricam, ut vocant, seu Oram divitem ad occasum, & sub ea comprehenduntur octo provinciæ. In ea sunt quatuor urbes, nempe Legio Nicaraguæ, *Leon de Nicaragua* quæ est primaria, Granata, *Granada*, Segobia nova, *Segovia la nueva*, & Giennum, *Jaen*, subestque tota dominio Hispanorum. Dicitur aliter hæc provincia novum regnum Legionense; estque pars Præfecturæ generalis Guatimalæ.

¶ Nicaraguæ lacus, *Lago de Nicaragua*, lacus Americæ septentrionalis in nova Hispania & provincia Nicaragua, ab ortu in occasum extensus per 200. milliaria, & in mare Boreale se exonerat.

¶ Nicastrum, *Nicastro*, urbs Calabriæ. Vide Neocastrum.

Ant. Nicea, *Nice*, urbs episc. sub Archiep. Achridensi, in Macedonia, inter Lychnidum & Ædessam, a Lychnido 34. mill. pass in ortum, apud Heracleam.

Script. Germ. Nicer, qui & Necarus. *NecKer*, fluvius Germaniæ, ex sylva Martiana per Ducatum Wirtembergensem in Rhenum fluens. Passim Nicer, & Nicrus apud scriptores Germanos dicitur: uti lib. Itinerarii, apud quendam Poetam:

Trans ego Germani vectus cita flumina Rheni,
Quaque Palatinis Nicrus inundat aquis.

Et lib 6.

Spumeus ad dexteram rapidis Nicer *æstuat undis*.

¶ Nicar, *le NecKar* Gallis, fluvius Sueviæ. Oritur ex Sylva nigra & monte Abnova, via 8. mill, pass, a fontibus Danubii, & paulò post Rotuvillam rigat deinde in arctus tendens, per Ducatum Wirtembergensem labitur prope Tubingam, Eslingam, Hailbrunam, & Wimpinam: tandem per Palatinatum inferiorem fluens, inibi Heidelbergam rigat, & Ladenburgum, & paulò infra Rhenu miscetur juxta Manheimum.

Theod. Nicerte pagus erat Apameæ, in Syria, maximus, probèque habitatus.

Plin. Nicia, *Lenza* Nigro & Leandro, (non *Nura*, ut scribit Gaudentius Merula) fluvius Æmiliæ, inter Parmam 5. & Regium Lepidi 10. mill. pass. occurrens, in Padum apud Briaellum oppidum influens.

¶ Nicia, *Lenza*, fluvius ex monte Apennino versus Apuam, & deinde in Boream tendens, ditionem Mutinensem a Parmensi separat.

Ptol. Nicii, *Fuoa*, teste Leone Africano, urbs Ægypti intra Deltam, inter Alexandriam 95. & Memphim 48. mill. pass. ex Antonino, hac tempestate post Babylonem seu Cayrum clarior. Nicii villa Stephano, Niciæ vicus Straboni.

¶ Nicii, *Fuoa*, urbs est parva Ægypti inferioris, ad Nilum fluvium, & satis obscura, 35. milliaribus a Cayro in circium, in præfectura *Oubieschi* dicta.

Nicomedia, *Comidia*, Turcis Nicor, & *Isnigimid*, teste Leunclavio, per abbreviationem *Ismid*, urbs Bithyniæ archiepisc. olim clarissima, ad Propontidem, inter Byzantium 62, & Nicæam 44. millia pass. a Libyssa 22. hoc tempore penè jacens & deserta. *Plin. Strab & al.*

Nicomediensis lacus, *Pussgusa* Nigro & aliis, lacus apud Nicomediam, qui fluvium emittit in Sangarium influentem.

Niconia, Niconium Ptolemæo, *Nemanoster*, teste Nigro, oppidum Mysiæ inferioris, ad Tyram fluvium, in Moldavia, ab ostio Tyræ 140. stadiis, licèt a Ptolemæo ad Axiacem fluvium, & a Stephano ad ostia Istri describatur, proxima Ophiusæ. *Plin.*

¶ Niconia, seu Niconium, aliis urbs est Tyrangitarum, in limite Sarmatiæ Europææ; versus Tyram fluvium, supra Daciam, & longè a Mœsia in Boream. Sed quid sit nunc non constat. *Strab.*

¶ Nicopia, *NiKoping*, urbs Sueciæ, Sudermaniæ caput prope littus maris Baltici, cum arce antiqua Ducum & portu. Distat 13. milliaribus Germanicis ab Holmia in Africum & 7. a Norcopia in Cæciam. Ibi commoratus est Carolus Surdemanniæ Dux antequam Sueciæ regno præponeretur.

¶ Nicopia, *Nycoping*, urbs Daniæ, in Falstria insula, è regione Lalandiæ insulæ. 4. leucis Danicis distat a Nascoa in ortum, & 12. ab Hafnia in meridiem; estque lepida & culta.

Nicopoli, *Nigeboli*, & Turcis *Seiltare*, teste Leuncl. urbs Mysiæ epis. olim, nunc archiep. seu metropolis, apud Jatri fluvii cum Danubio confluentiam, & montem Hæmum, a Trajano Imperatore post Decebalum Regem victum, teste Ammiano, condita, a Silistria urbe 7. mill. Est & Nicopolis. Thraciæ ad Hæmum montem urbs, a Ptolemæo memorata, adhuc *Nicopoli* Sophiano dicta. Est etiam urbs apud Nesum fluvium, (*nunc in ruinis jacens*.) *Amm. Ptol.*

¶ Nicopolis Mæsiæ, *Nicopoli*, urbs est etiamnum ampla Bulgariæ, ad Danubium fluvium, in confinio Vvalachiæ, ubi Christiani grandi clade affecti fuere a Turcis sub Sigismundo Imperatore.

Nicopolis, *la Prevesa* Sophiano & aliis, urbs Epiri, ad os sinus Ambracii contra Actium, ab Augusto post Marcum Antonium devictum condita, apud Arachthum fluvium inter Buthrotum ad Boream 62. & Oxeas ad meridiem 87. mill. pass. episc. sub Naupactensi Archiep. postea inter metropoles. De qua quidam Poeta sic: *Strab. Plin. & al.*

Urbi Nicopoli nomen victoria fecit.

Nicopolis, *Gianich*, Castaldo, aliis *Chiorme*, urbs Armeniæ minoris, episcopalis sub Archiep. Sebastensi, a Pompejo, teste Dione, condita, inter Satalam 122. & Arabissum ad meridiem 150. mill, pass. ex Itinerario Anton.

¶ Nicopolis, urbs Armeniæ minoris, in confinio Cappadociæ, & ad Ceraunum fluvium, media inter Satalam ad Boream & Sebastiam ad austrum, via 50. utrinque.

Nicopolis Emmaus Ptol. & in sacris literis Emaus, urbs Palæstinæ, in Judæa, episcopalis sub Patriarcha Hierosolymitano inde 8. ferè mill. pass. in occasum, Joppen versùs 38. a Rhama 20, Est & Nicopolis Plinio oppidum Bythyniæ, apud Propontidem, ad sinum ex eo Nicopolitanum dictum, *Montanea* nunc, a Prusa 20. mill. distans, Nicææ propius. *D. Hie.*

¶ Nicopsia, *Nicophis* apud Stephanum Diaconum in vita Steph. junioris videtur esse urbs in Bosph. Cimmerio.

¶ Nicosia, *Nicosia* Italis, *Nicosie* Gallis, urbs Cypri insulæ, Archiepiscopalis & permunita, in meditullio insulæ. Capta fuit a Turcis anno 1570. & ipsis etiamnum subest. Credunt aliqui Tremithum dictam fuisse aliàs.

Nicotera, olim Medama, vulgò etiam *Nicotera*, teste Barsio, urbs Brutiorum littoralis, episcop. sub Archiepiscopo Rhegino, Tropiæ proxima, inde 10. mill. pass. in ortum Rhegium versùs, a Vibone 18. ad ostia Medamæ & Metauri fluminum.

¶ Nicotera urbs est Calabriæ ulterioris, in regno Neapolitano, & in ora maris Tyrrheni parvi circuitus. 10. milliaribus distat ab ostio Metauri fluvii, & crevit ex ruinis Medamæ. *Ant.*

¶ Nicoya, *Nicoya*, urbs Americæ septentrionalis, in nova Hispania & provincia *Costa ricca* dicta, cum portu in ora maris Austrini & sinus Salinarum, sub Hisp.

¶ Nid-

¶ Niddia seu Nithia, *Niddesdale*, provincis Scotiæ meridionalis Vide Nithia.

¶ Niderus, *Nidrosia*, fluvius Norvegiæ. Oritur ea monse Sevone, deinde in Circium tendens per Nidrosiauam Præfecturam, Nidrosiam rigat, & ibi in Ocesoum se exonerat.

Prev. Rom. Nidrosia, Trontheim & Druntheim, urbs archiep. Scandinaviæ, in ora Norvegiæ occidua, ab Eugenio III. Pont. Max. metropolis effecta, a Bergis urbe regia 70. leucis magnis in Boream. Hic templum augustissimum.

¶ Nidrosia, *Drontheim & Trontheim* incolis, *Nidrosia* Italis, urbs Norvegiæ caput, & aliss regia sede & archiepiscopatu clara. Appellationem Latinam deduxit a fluvio Nidero, cujus ostium obsidet. Emporium est satis celebre, cum portu capaci, quamvis nec vallo oe fossis sepra, sed ubique aperta, pagi potiùs quam oppidi speciem præseferat. Alias amplior fuit, sed pluribus incendiis conflagravit, & eius templum S. Olao dicatum, totiusque Septeotrioois facilè pulcherrimum, io cineres redactum fuit. Arcem habet, sed parum turam. Aono 1658, Suecis coocessa fuit pace ad Roschildam, cum toto Præfectura, paucis ramen abhinc mensibus a Danis Suecos ejicientibus liberata, Daniæ Regi etiamnum remansit pace ad Olivam. Ab ea tractus adjacens peramplus dicitur *Dronthemne*, seu Nidrosiana Præfectura.

¶ Nidrosiana Præfectura, *Dronthemhus* incolis, *Gouvernement de Dronthein* Gallis, pars est ampla regni Norvegiæ, a septentrione in meridiem extensa, nempe inter Vardhusianam Præfecturam ad Boream, & Bergensem Præfecturam ad meridiem per 500. mill. pass. atque inter Oceanum Septentrionalem ad occasum & regnum Sueciæ ad ortum, ubi ejus major latitudo est 150. mill. pass. Dividitur autem in duas partes, scilicet in Nidrosianam Præfecturam propriam ad meridiem, sub qua sunt Nidrosia urbs & septem Præfecturæ minores: & in Saltensem præfecturam, *le sous-gouvernement de Salsen*, quæ ad Boream & sub qua sunt aliæ septem regiuneulæ, & ei ad aceor plurimæ Insulæ io ora littorali. Hæc Nidrosiana Præfectura concessa fuerat Regi Sueciæ anno 1658. Sed postea pace ad Olivam sancits remansit Danici juris uti ab antiquo.

Ant. Nidum, *Neath* Camdeno, aliis *Nyth*, oppidum Albionis, in Walia, & Glamorgania regiooe inter Leucarum & Bomium 15. mill. a Mariduoo urbe 45. io meridiem Bristoliom versùs.

¶ Nienhusium, *Nienhuis*, oppidulum Germaniæ, in Vvestphalis, prope Paderbornam, cum arce, ubi commorstur Episcopus Paderbonensis, ad Luppiam fluvium.

¶ Nieva, *Nieva*, fluvius Sueciæ. Exit ea Ladoga lacu sd Notteburgum, & iu sinum Fionicum labitur post aliquot leucas.

¶ Nigella, *Nesle*, oppidum Galliæ in Picardiæ provincia, ad logonum amoem, 5. leucis distat ab Hamo in occasum; estque ferè medium ioter Noviodunum ad meridiem & Peronam ad septentrionem.

Sol. Niger, Nigir Ptolemæo, *Haed Hiir* vel *Huid Nilar* incolis, teste Marmolio, *Gambea* Hisp. fluvins Æshiopiæ, & Lybiæ magnus, ea eodem lacu a quo Nilus effluens, ejusdem oaturæ cum Nilo, per terram Nigritarum longo tractu in Oceanum Hesperium decurrens.

¶ Niger fluvius, *le Niger*, fluvius est maximus Africæ. Oritur in Æthiopia ea laeu Nigro dicto, deinde paulò post in occidentem tendens, Nigritiam seu Nigritiarum regionem bifariam secat, & taodem plurimis auctus fluviis via oomine notis, per sea latissima ostia iu Oceanum Atlanticum se exonerat versùs Arsinarium promontorium. Sed non effluit ea eodem lacu quo Nilus.

¶ Niger lacus, *lac de Negre*, quibusdam *de Niger*, est in Africa versùs Æthiopiam inferiorem & prope regnum Fascolæ. Ea eo effluit Niger fluvius.

Lib. Conc. Nigidia, *Hen Nigde*, teste Leunclavio, aliis *Nigdin*, urbs Lycaoniæ. episcop. sub Archiepisc. Iconiensi, a quo parum recedit.

Ptol. Nigira urbs Lybiæ ioterioris, Nigritarum metropolis ad Nigirim fluv. *Guber* nuoc ca tabulis recentibus, urbs regia.

¶ Nigira, urbs Lybiæ; aliis est *Cano*, regni cognominis caput.

¶ Nigra pelissa *Negrepelisse*, oppidum Galliæ, io Cadurcensi provincia, ad Veronium fluvium. Malè habitum fuit a Ludovico XIII. propter rebellionem. 2. leuc. distat a Monte Albano iu Cæciam, & 7. a Cadurco in merid.

Plin. Ptol. Nigritiæ, populi Æthiopiæ, Nigiris fluvii accolæ ad occasum (apud quos Nigritis palus, *Lago di Guber* nunc dicta) quorum regio in plura regna distributa, in universum a nostratibus *Terra de Negri*, dicitur. Nigretes Dionysio Afro, Getulis finitimi.

Getulique supersunt, vicinique Nigretes.

¶ Nigritæ, *les Negres*, pop. sunt Africæ, in Libya ulteriori, quorum regio perampla Nigritia dicitur, *le pays des Negres* Gallis, *Nigritia* Italis, ab ortu io occasum extensa, juxta Nigrum fluvium seu Nigirim. Terminatur a sept. Saara regione seu desertu, a merid. Guinea & ab occid. Oceano Atlantico. Dividitur io 14. partes seu regna via Europæis nomine oora; suntque Gangara, *Gangaru* Zanfara, *Zanfaru*, Cassena, *Cassena*, Zegzegum, *Zegzeg*, Canum, *Cano*, Guberum, ;*Guber*, Gagum, *Gago*, Agades, *Agades*, Mandinsia, *Mandinga*, Tombutum, *Tombuto*, Gualata, *Gualata*, Genegoa, *Genehoa*, Jalofes, *Jalofes*, & Mellum, *Melli*. Sed in ea rarælunt urbes.

(Nigritiæ urbes :

Canterum, Cantory.
Canum, Cano.
Cassena. Cassena.
Gagam, Gago.
Gangaru, Gangara,
Genehoa, Geochoa.
Guberam, Guber.
Mandinga, Mandioga.
Marasa, Marasa.
Tombutum, Tombut.
Zanfara, Zaofara.
Zegzegam, Zegzeg.)

¶ Nigritis palus aliis est *Lac Guarda*, prope urbem *Guber*, in Nigritia, per quam labitur Niger fluv.

¶ Nigrorum regio, *terre des Papous*, regio Asiæ, io mari indico, recens detecta, & ab Europæis tantùm lustrata versùs oram littoralem, inter novam Guioeam ad ortum & Moluccas ad occasum. Vide Papuorum terra.

Ptol. Nilopolis urbs fuit & nomus Ægypti, in occidua Nili ripa, inter Memphim ad Boream & Herculis urbem io meridiem,

Herod. Strab. Plin. & al. Nil, *Nil* Africanis, *Tacui* Abyssinis, & *Abanchi*, ubi Meroen insulam efficit, fluvius Africæ maximus & notissimus, ea lacu amplissimo ultra Æquatorem oriens, longoque decursu in Boream per utramque Æthiopiam ac utrumque Ægyptum fluens, apud Memphim & Babylonem in plures alveos divisus, quorum duo extremi Deltam efficiunt figuram triangularem, cujus vertex est, ubi dividitur ad Babylonem, basis, ora littoralis inter Alexandriam & Pelosium, latera, unum inter Babylonem & Alexandriam, alterum inter Babylonem, & Pelusium. Mare 9. ostiis subit: quorum extrema Canopicum ad occasum & Pelusiacum ad ortum. De cujus incremento & inundatiooe plura apud Plinium et Solinum Geon, seu Gyon in sacris litteris, teste Divo Isidoro. Populi Niligenæ apud Poetas. Ovidius lib. 1. de arte amandi:

Nec fuge Niligena Memphitica sacra juvenca.

Ostia antiqua et vera sunt septem, licèt Ptolemæo sint 9. de quibus Virgilius lib. 6. Æneidos:

Et septem gemini turbant trepida ostia Nili.

Mirum est quod scribit Plioius; hunc fluvium nullas auras exspirare. Nilus hirudines gignit, quarum membranulæ papyro similes esse perhibeutur. Unde Ovidius l. 15. Metam.

Perque papyriferi septemflua flumina Nili.

Io Nili paludibus oascitur juncus, ex quo papyrus fit: unde is papyrifer dicitur. De ea Plinius lib. 13. et Martialis lib. 13. ad lectorem.

Perdite Niliacas, Musa, mea damna papyros.

Nilea fluenta proverbialiter propter aquarum copiam apud Zetzem pro oratione fluida usurpantur. Sicuti et *Nili cataracta* apud Suidam de magna eloquentia.

¶ Nilus, *le Nil* Gallis, *Nile* Hispanis et Italis, fluvius Africæ. Oritur ea duobus fontibus in Æthiopia superiori et io regno Abassenorum, in terra Sacahala, quæ incolitur a populo *Agaus* dicto, inter montes excelsos: deinde auctus amne *Gema* et fluviis *Kelti & Branti*, labitur per australem partem lacus Dambeæ: quo relicto, devolvitur per cataractam majorem, atque sitills quam efficit, ante quàm lacum ingreditur, recipit fluvium Gamalam, et Abeam in regno Gojami, fluvium Baailam

in re-

in regno Bagamidri, & fluvium Ruecam in regnis Amaharæ & Oleca; posteà rigatis provinciis Xaoa superiori, Xaoa inferiori, Gafate, Bizamo, & Gonga, intra *Fasculos* proviociam recipit *Malega* fluvium, & per Nubiæ regionem, assumptis in itinere aliorum quoque amnium aquis, vergit in septentrionem versùs Bugihos & Baloos populos, ubi recipit *Tacaze*, fluvium amplum, juxta oppidum *Ialac*; & deinde tendit versùs Æpyptum, teste Isaaco Vossio in ipsius recenti dissertatione de Nili origine.

Steph.

Ninæa, *S. Donato*, teste Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, proximum Balbiæ, inde 5. mill. pass. in meridiem Artemisium & oram littoream versùs, ad Tyrum fluvium. Hic terebynthus provenit.

¶ Ningqua, *Ningque*, urbs regni Sinarum, in Nanchinensi provincia, intra colles, & propè Vmnum fluvium, teste Martinio.

¶ Ninivs, *Ninove*, urbecula Belgii, in Flandria provincia & in Comitatu Alostano, vix 2. leucis ab Alosto in meridiem, & media inter Bruxellas ad ortum & Aldenardam ad occasum.

¶ Ninpoa, *Ningpo*, urbs regni Sinarum, in Chequinensi provincia, versùs oram Oceani. Vocatur à Lusitanis *Liampo*, eum promontorio adiacente; eique subsunt quatuor urbes, teste Martinio.

Plin. Tac. Ptol. & al.

Ninus, Ninive Hebræis, urbs maxima Assyriæ, ad Tigrim fluvium, sic à Nino Rege conditore dicta, Assyriorum regia, quæ ab aliis *Mosul* dici putatur, ab aliis extincta creditur, quibus Ovid. lib. 4. Metam. suffragatur:

Conveniant ad busta Nini, lateantque sub umbra,

De qua etiam Lucanus lib. 3.

Et felix (sic fama) Ninos, ventosa Damascos.

¶ Ninus, urbs Assyriæ, nunc *Mosul* creditur ab omnibus: estque in regione *Diarbech* dicta, supra Bagdatum in Boream 100. mill. pass. Vrbs etiamnum satis ampla, sub dominio Turcarum.

Ant.

Niomagus, seu Neomagus, *Buckingham* nonnullis, oppidum Albionis, in Anglia, ab Oxonio 20. mill. in ortum Bedfordiam versùs, quasi in medio.

¶ Niomagus aliis est *Vodcote*, propè Londinum in austrum. Vide Neomagus.

¶ Niortium, *Niorto* urbs Galliæ, in Pictavensi provincia, ad Separam fluvium, media inter Fanum S. Maxentii ad ortum Malleacum ad occasum 4. leucis distans, uti 14. à Pictavio in occasum Rupellam versùs.

Strab. Plin. & al.

Niphates, qui & Nyphatea, *Curdo*, pars Tauri montis, inter Armeniam majorem & Mesopotamiam intercedens. Est & Niphates fluvius. Lucanus lib. 3.

Armeniusque tenens volventem saxa Niphatem,

Virgilius lib. 3. Georgicorum:

Addam urbes Asiæ domitas pulsumque Niphatem.

Ex Nyphate monte Nyphates fluvius profluit, Armenios, Medos, & Mesopotamios attingens, ac in Tigrim influens. De quo Sidonius in panegyrico Anthemii;

Aut ut tigriferi pharetrata per arva Nyphates.

¶ Niphonia, *Niphon*, pars maxima Japoniæ, & insulæ amplissima, vbi urbes ipsius præcipuæ Iendum, Imperii caput, & Meacum, anteà sedes regia. Dividitur in quinque partes, teste Brietio: suntque Jamaisotia, Jetsenga, Quantoa, & Ochia, sub quibus fuere regna. Dicitur etiam aliquando hæc insula Japonia propria à multis, extenditurque ab ortu in occasum. Vide Japonia.

Nisa, (Vide Nysa) urbs Cappadociæ.

Aus.

Nisa, seu Nysa, (variè enim scribitur) locus Arabiæ, vbi Bacchum à nymphis educatum fabulantur: unde is Nisæus cognominatus est apud Poetas, uti apud Statium libro 4. Thebaidos:

Omnipotens Nisae pater, cui gentis avita,

Ovidius lib. 4. fastorum:

Et vos Nisæi naufraga monstra canes.

Hic locus est apud oram Megaridis, nautis adversus, & naufragium illis adferens.

Ptol.

Nisæa, Nissa Straboni, *Talcatan* Castaldo, urbs Margianæ præcipua. Hinc etiam Nisæus adiectivum.

Nisava, olim Nisus, flumini cum oppido cogn. Mysiæ superioris, probè cultum, in finibus Triballorum, a Taurino sive Belgrado 120. mill. pass. in ortum hybernum.

¶ Nisbara & Nischanabe, Persarum urbes, quas Tigris fluvius dividit, Teste Zosimo.

Strab. Plut.

¶ Niserge, Persidis urbs, teste Ptolemæo.

Nisibis, *Nisbin* ex tabulis Geographicis recentibus, urbs archiepisc. Mesopotamiæ, apud Tigrim fluvium, sub monte Masio, Amidæ urbi propinqua, quæ & Antiochia Mygdoniæ, teste Plinio, inter Carthas ad occasum & Seleuciam ad ortum, ab Artaxaris urbe Armeniæ majoris 750. mill. pass. in austrum, teste Plinio.

Plin. Ptol. & al.

¶ Nisibis, *Nisibin*, urbs est etiamnum ampla, in Diarbechia regione & sub dominio Turcarum 35. mill. pass. distat à Tigri fluvio in occasum, 50. ab Amida in meridiem, uti etiam 450. ab Artaxata, 80. à Carris in ortum, & 200. à Seleucia in Circium.

Nisicates, & Nisiræ, populi Æthiopiæ sub Ægypto* fabulosi, ternis aut quaternis oculis, teste Plinio, constantes (* Addit verò Plinius, non quia sic sint, sed quia sagittis præcipua contemplatione utantur.)

Plin.

¶ Nisope, Lesbi insula parva, quæ Sigrim portum efficit, teste Stephano.

Nissa, quæ & Nyssa. Vide ibi.

Nissæa seu Nisæa, quæ & Megara, *Salvia* Sophiano, urbs Megaridis maritima, Megaris proxima, ad sinum Saronicum, in Atticæ confinio, ab Athenis supra 20. mill. pass. distans, à Piræo 15. in occasum. Distat à Megaris 2. stadiis tantùm, Minoa etiam dicta.

¶ Nissos, oppidum Macedoniæ circa Pallenem peninsulam, teste Plinio.

Strab. Thuc. Paus. & al. Ptol.

Nisua, Misua Plinio (nisi error sit in Codice) *Nabia*, teste Fazello, oppidum Africæ, in ora littorali, apud Mercurii promontorium.

¶ Nisus, Comagenæ urbs, Antonino.

Nisyror, *Nisaro*, Sophiano, & aliis, insula maris Carpathii, Cariæ adiacens, Coo propinqua, à qua avulsa vi fluctuum traditur, quæ & Porphyria olim dicta est, teste Plinio, inter Coon 7. & Gnidum Cariæ urbem 12. millia pass. a Rhodo. 30 totidem parens, circa quam aliquot parvæ insulæ circumstant, à Samonio promontorio Cretæ 125. mill. recedens. Hic thermæ scaturientes sunt. Homerus lib. 2. Iliados:

Qui Nisyrum habebant, Carpathumque Casumque.

Est & Nisyrus, teste Strab. oppidum Carpathi insulæ.

¶ Nisyros, insula parva Asiæ minoris, propè Cariam. Distat 90. mill. pass. à Rhodo in occasum, & vix. 70. à Samonio promontorio in Boream.

Strab. Plin. & al.

¶ Nitaaum, Galatiæ oppidum, in Asia minori; teste Antonino.

¶ Nithia, *Nithesdale*, provincia est Scotiæ meridionalis, versùs Angliam bifariam secta à Nitha fluvio. Eius caput est Dunfreia, versùs Nithæ ostia. Terminatur ab oriente Annaja & ab occidente Gallovidia provinciis.

¶ Nitibrum, oppidum Africæ interioris, teste Plinio.

Nitiobriges, populi Aquitaniæ, teste Ptolemæo, non Celticæ, ut scribit Ortelius, Petrocoriis, & Cadurcis finitimi; quorum urbs Mons Albanus, *Montauban*, episcop. sub Archiepisc. Tolosano, ad Tarnem fluvium, inter Cadurcos & Tolosam 8. leucis. Sed Poldo & Mariano est Mons Pestulus, seu Mons Pessulanus. *Montpellier*, urbs episcopalis Galliæ Narbonensis, in Occitania regione. Vide Agathopolis, & Mons Pessulus. Ex verbis Cæsaris lib. 7. belli Gallici inter Rhutenos seu Ruthenos, & Gabalos esse videntur.

Cæs. Strab. Ptol.

¶ Nitiobriges populi fuere Galliæ Aquitanicæ, inter Petrocorios ad Boream, Cadurcos ad ort. Ausciss ad merid. & Vasates ad occasum, ubi nunc *l'Agenois*, Agennensis prov. eorumque caput Aginnum, ad Garumnam fluvium.

Nitria, mons Ægypti; apud Scyathim, sive Scetim urbem, in quo olim plura cœnobia fuere: inter illum et Alexandriam Maria, seu Mareotis lacus intercedit. Populi Nitriotæ. Est & Nitria urbs episc. sub Archiep. Strigoniensi, In Iazygibus Metanastis, vel in Hungaria trans Danubium, à Strigonio 6. leucis in Boream.

¶ Nitria urbs est parva Hungariæ superioris, cum castro in colle. Vulgò *Nitrarbs* dicitur: sedetque ad fluvium Nitriam, 10. leucis à Strigonio in Boream, uti a Posonio in ortum, et 5. a Nehoselio in Arctos distans, et versùs montes; pendetque ex Præfectura Nehoselia.

¶ Nitriæ emporium In India inter Gangem Ptolemæo. Nitra Interpretibus.

Histo. Trip.

¶ Niueanum, *Niuche*, regnum Tartariæ, in Asia, & in limite Imperii Sinarum, teste Martino Martinio: unde profecti Tartari; qui hisce ultimis temporibus Sinas sui juris fecerunt, & etiamnum possident. Dicitur ab aliis *Tendue*, seu etiam *Charchir*, estque inter Tangutum regnum ad occasum & Yupiam ad ortum.

Sed

Sed de ejus urbibus altum silentium apud scriptores.

Plin. Nivaria, *Gomera*, teste Aleaandro Episcopo Gerundensi cum Andrea Bacio, una ex fortunatis Insulis, à Canaria 30. leucis Hispanicis. Aliis est *Teneriffa*, à Canaria 7. Quæ Teneriffa montem habet excelsum & ignivomum, vulgò *il Pico de Teida* dictum.

¶ Nivaria insula, Sansone & aliis testibus, est *Teneriffe* inter Canariam insulam ad ortum, à qua 16. leucis distat, & Gumeram ad occasum 9. leucis. Ejus longitudo est 25. leucarum Gallicarum, latitudo verò 12. Urbs autem præcipua est *Laguna*, sic dicta, quia propè lacum, in medio insulæ; subestque dominio Hispanorum.

¶ Nivata, *Nivara*, provincia Japoniæ, in Niphonia insula, cum urbe cognomine in Quantoa regione.

¶ Niveroensis provincia, *le Nivernois*, provincia Galliæ satis ampla versùs Ligerim fluvium, inter Burgundiam ad ortum, Bituriges ad occasum, & Bojos ad meridiem; & ejus primaria urbs est Nivernum.

Ant. Nivernum, Nivernium Turonensi, Nivernæ libro Conciliorum, *Nevers*, urbs Galliæ Celticæ ad Ligerim flumen, in finibus Æduorum, seu Burgundiæ, quasi media inter Lutetiam & Lugdunum, ad 50. distans, inter Molinum, & Antisiodorum 12. ac inter Augustodunum & Bituricas ad occas. 16. Ducatus, & episc. sub Archiep. Senonensi, inde 24. leucis distans. Noviodunum priùs.

¶ Nivernum, *Nevers*, urbs est Galliæ ampla & elegans, alias Vadicassium caput, nunc Nivernensis provinciæ, estque Ducatus titulo insignita. 20. leucis distat ab Augustoduno in occasum, uti ab Altissiodoro in meridiem.

¶ Nives, seu Nivium insula, *l'isle de Nieves*, Anglis *Mevvis*, insula Americæ septentrionalis, & una ex Antillis, freto tantùm dissita ab insula Sancti Christophori in meridiem. Subest Anglis, qui ibi aliquot habent colonias ab anno 1628. cum arce; estque probè culta & abundans, sex leucas habens in circuitu.

Script. Belg. Nivesdum, *Liere*, oppidum Belgii, in Brabantia, medium inter Antuerpiam & Machliniam, 2. leucis dissitum, quod & Lyra Latino recenti dicitur. Ejus mentio fit in vita Divi Gummari Abbatis.

Nivigella, quæ & Nivalia, *Nivelle*, oppidum Belgii, cum cœnobio Virginum præclaro, in Brabantia, apud fines Hannoniæ, a Bruxellis 5. leucis, à Namurco 8. Cujus Cœnobii Abbatissa oppidi domina est.

Nivisium apud Sulpitium, & alios Gallos scriptores, & Nuisium, idem oppidum est quod Novesium apud veteres scriptores. Vide ibi.

Ant. Nivomagum, seu, ut alii codices habent, Noiomagum, *Numagen*, pagus Belgii, ad Mosellam, in finibus Trevirensium, à Treviris 3. leucis in ortum.

Nizæus, campus Mediæ, qui nunc Caldaramius dicitur. Ibi acriter pugnatum fuit inter Turcas & Persas seculo proximè elapso.

¶ Nizynum, *Nizyn*, oppidum Poloniæ, in Ucrania, & in Palatinatu Kioviensi, amplum & probè munitum, in ipso limite Czernichoviensis Ducatus; trans Boristhenem fluvium Anno 1652. sub Casimiro Rege Poloniæ hunc locum Cosaccis eripuerunt.

¶ Noæ, Siciliæ urbs Stephano & Suida testibus.

Strab. Noarus, fluvius Norici idem Sao. Vide Saus.

Herod. Flacc. Noas, *Sitnaiza*, teste Pencero, fluvius Scythiæ Europææ, in Istrum influens. Cujus meminit Val. Flaccus lib. 4. Argonaut.

Quos Tanais, flavusque Lycus Hypanisque, Noasque.

Ubi alii legunt Nomasque.

Bibl. Nobe & Nob, oppidum Palæstinæ geminum: unum in Tribu Benjamin, *Betheauble* vel *Bethnuble*, teste Brochardo: alterum in Tribu Manasses, *Bethopoli*, seu Latinè Bethnopolis.

¶ Nobilia & Cusibi, Oretanorum oppida, in Hispania, ad Tagum fluvium Livio. Noliba legit Moralis.

Script. Belg. Nobiliacum, *S. Vedaste*, teste Meyero, suburbium, & cœnobium urbis Atrebatensis præclarum, cujus Abbas ex primis totius Belgii. Nobiliacum quoque, seu Nobiliacus, pagus est Turonum, teste Gregorio Turonensi.

¶ Nobiliacum, *S. Waast*, cœnobium aliàs in suburbio Atrebati, nunc intra mœnia urbis inclusum, & ejus pars præcipua est.

¶ Nobiliacum etiam, *S. Leonard de Noblar*, oppidum est Galliæ, in provincia Marchiæ Lemovicensis, ad Vigennam fluvium, 5. leucis a Lemovicis in ortum, teste Lubino.

¶ Nobopyrus, urbs Mœsiæ apud Laonicum. *Greg.*

Nocetum, pagus Galliæ Belgicæ, in Campania ad Matronam fluvium. *Tur.*

Noega, Noegaucesia Ptolemæo, *Navia*, teste Clusio, oppidum præclarum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Asturum, teste Mela, ab ostio Meari 6. leucis in ortum, ab Oveto urbe 14. leucis in occasum, Ribadeum versùs 6. Licèt *Navia* potiùs mediterraneum quàm littoreum sit, juxta fines Gallæciæ. *Mel. Strab.*

Noega, oppidum Asturum, in ora Oceani Cantabrici. Aliis est *Riba de Sella*, oppidum Asturiæ Santillanæ, 12. leucis à Legione in Boream, & longè a Navia in ortum.

Noela, *Noya*, testibus Clusio & Floriano, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Gallæciæ occidua, inter Iriam Flaviam 6. & Nerium in Boream totidem, à littore 3. Compostellam versùs 5. Novium Ptolemæo. *Plin.*

Neodunum, *Leondal*, Villanovano vel *Leondeal*, urbs Galliæ Celticæ, in finibus Diaulitarum sive Diablintrum, in Britannia minori. Sed decipitur Villanovanus, nulla enim urbs in Britannia nisi quæ *Leondal* appellatur nisi Dola & Leona urbes diversæ. Vide Nœodunum, & Diablintres, quorum tractus utramque urbem continet. *Ptol.*

¶ Nœodunum quibusdam est Leona, *Leon* seu *Leondoul* incolis, urbs Osismiorum, in Armorica. Alii credunt esse Dolam, *Dol*, urbem Rhedonum, in Britannis minori. Sed Sansoni, Brietio & aliis Nœodunum, seu Noviodunum Diablintrum est *Nogent le Retrou*, caput Perticensis provinciæ, ubi aliàs Diablintres.

* Nœomagus, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Vadicassium in ora Normanniæ. Vide Neomagus. Aliis *Lisieux*, urbs episcopalis, videtur. (*Seldeni manuscripto Noto-iuos.) *Ptol.*

¶ Noesia, Insula est propè Rhodum Eustathio, & una ex Sporadibus.

Nola, sic etiam vulgò dicta, urbs episcopalis sub Archiepiscopo Neapolitano, & antiqua Romanorum colonia in Campania, ubi adhuc multa vetustatis monumenta visuntur, & ubi Augustus Cæsar extremum diem clausit. Abest à Neapoli 14 mill. pass. propriò Acerris & Sarno. De qua in Thesauro Linguæ Latinæ scribitur malè ex Plinio appellatum esse Sidicinum nam Sidicinum ad Teanum refertur, non ad Nolam. *Plut. Strab. & al.*

Nomades, populi Asiæ & Europæ, & Africæ, incerto loco consistentes, qui pastores dici possunt. Virgilius lib. 8. Æneidos: *Strab. Plin. & al.*

Hic Nomadum genus, & discinctos Mulciber Afros.

¶ Nomare, oppidum Norici, in Germania, nunc *Molk* oppidum Austriæ inferioris, ad Danubium fluvium 6. mill. pass. infra Arelape, & 10. milliaribus Germanicis à Vienna in occasum.

Nomas. Vide Noas, utroque enim modo legitur apud Flaccum. *Valer. Flac.*

¶ Nomen Dei, *Nombre de Dios*, urbs Americæ, in maris Borealis, & in provincia Terræ Firmæ, 27. leucis à Panama in septentrionem distans. Nunc destructa jacet. Vide Onomotheopolis.

Nomenium, *Nomeny*, oppidum Lotharingiæ, ad Sellam fluvium, medium ferè inter Divodurum ad Boream & Nanceium ad austrum. 5. leucis utrinque, & 7. infra Marsalium in Circium; estque in Meteosi tractu. *Plin.*

Nomentanum, *Lamentana* Blondo, pagus Sabinorum apud Eretum, ab urbe Roma 12. mill. pass. Eretum versùs. Nomentana etiam villa dicitur. Cujus meminit Martialis libro 13. epigrammate 116.

Nomentana meum tibi dat vindemia Bacchum.

Nomentum, *Nomente*, urbs olim episc. excisa nunc, & in pagum redacta in Sabinis, ad Anienem fluvium, apud Vicum Varronis, supra Tibur 10. mill. pass. ab urbe Roma 26. Aquilam versùs 34. licèt in Thes. Linguæ Lat. haud procul à Roma dicatur. Leander illam *Lamentana*, de qua sup. falsò interpretatur. Populi Nomentani Plinio, & via Nomentana P. Victori. De Nomento Ovidius lib. 4. fastor. *Ptol. Liv. & al.*

Hac mihi Nomento Romam cum luce redirem.

Martialis libro 13. epigrammate 12.

Si vicina tibi Nomento rura coluntur.

Horatius libro 2. sermonum, satyra 8.

Finis, ni sapiens sic Nomentanus amicum
Tolleret?

¶ Nomentum aliis est *Lamentana*, castrum Sabinæ, in ditio-

ditione Pontificia & in Ducatu Ereti gentis Barberinæ, ad Alliam amnem, & longè a Vicu Varronis in occasum, Sansone & Brietio testibus.

¶ Nomillerium, Germaniæ urbs, teste Ptolemæo. Sed quid sit hodie non constat.

Nomus, teste Sophocle in Oedipo, est lacus Atticæ parvus, & propterea haud à Pausania, Strabone, Plinio, & aliis memuratus, Nomus item apud Græcos urbis est præfectura & conventus juridicus, ac idem ferè quod metropolis alicujus regionis. Unde apud Ptol. Ægyptus in nomos, sicuti apud Plinium in præfecturas distinguitur. Asterismo notatæ illustriores fuere, aut sunt.

Nomi Ægypti, ferè omnes circa Nilum:

* Abydus, (*Abutich.*)
Alabastra.
* Alexandria, (*Alexandrie,*)
Andropolis.
Angyropolis, (*Ansene.*)
Antæopolis.
Aphroditopolis.
Apollinis magna, (*Munsia.*)
Apollinis parva.
Arsinoe, (*Azirut.*)
Athribis.
* Babylon nova, (*le Caire.*)
* Bubastus, (*Azioth.*)
* Busiris, (*Bosire.*)
Butos, (*Turbet.*)
Cabasa.
Cæne.
Chenobosia.
Chaumis.
* Coptos, (*Cana.*)
Cynopolis.
* Diospodis magna, (*Dia.*)
Diospodis parva.
Elethyæ.
* Heliopolis gemina, (*Bethsemes.*)
Herculis parva.
Hermonthis.
* Hermopolis gemina, (*Benesuaif.*)
Heraum urbs sive Heroopolis, (*Heron.*)
Hypsile.
Latopolis gemina, (*Derote.*)
Leontopolis.
Lepidotum.
Lycopolis, (*Munia.*)
Memnon.
* Memphis, (*Menchis.*)
Mendesium.
Metacompsa, (*Asuan.*)
Metelis, (*Rosette.*)
* Naucratis.
Neut.
Nicii urbs, (*Fuua.*)
Nilopolis.
Ombri.
Onuphis.
Oxyrinchus.
Pachramunis.
Panopolis.
Phacusa, (*Phacus.*)
Pharbærbus.
Phthembuthi.
Phthenotes.
Prosopitis.
* Ptolemais gemina.
Sais, (*Sahid.*)
* Sebennytus, (*Sebenit.*)
Sethraites.
* Syene, (*Asna.*)
* Tanis, (*Tanet.*)
Tava.
* Tentyra, (*Brabande.*)
* Thebæ, (*Minio.*)
Thmuis.
Toum.
Xois.

¶ Nona, civitas Croatiæ maritimæ, nunc Dalmatiæ, *Nona* Italis, *Nin* Slavis: quæ an sit Ninia antiqua seu Ænona, incertum, teste Joanne Lucio. Vide Ænona. *Plin.*

Nonacris, mons Arcadiæ, in Peloponneso, cum oppido olim cognomine, ex quo Styx aqua frigidissima, teste Suida, emanat (quam inferorum paludem fabulantur.) Ibi etiam Nonacrinum nemus apud Ovidium libro 2. fastorum: *Pauf.*

Cinctaque pinetis nemoris juga Nonacrini.

Hinc etiam Nonacrius nomen gentis.

Nonigentum, sive, ut alii legunt, Nuvigentum, *Nogent*, pagus Galliæ Belgicæ, in Campania, ad Matronam fluvium. Cujus meminit Divus Gregorius Turonensis in vitis SS. Sunt & duo oppida hujus nominis in Gallia Celtica, unum in finibus Senonum, ad Sequanam fluvium. *Nogent sur Seine*, ab Agendico 4. leucis in ort. à Parisiis 24. Alterum *Nogent le Rotrou*, inter Carnutes ad ortum 10. & Cenomanos in occas. 17. leucis à Parisiis 30. *Greg. Tur.*

¶ Nonigentum, seu melius Nuvigentum, multiplex est in Gallia; Novigentum ad Matronam, *Nogent l'Arthaud*, oppidulum est 8. leucis supra Meldas in ortum, & 2. a Castro Theodorici in meridiem distans.

¶ Nuoigentum ad Sequanam, *Nogent sur Seyne*, oppidum est Campaniæ prov. paulo infra confluentes Albæ in Sequanam fluvium, 9. leucis supra Monasteriolum ad Icannum, & 10. à Trecis in Circium Lutetiam versùs. Sedet ad radices collis; estque in ipso limite Briæ prov.

Nonigentum Rotrudum, *Nogent le Rotrou*, oppidum est amplum Galliæ, Novidunum alias dictum, seu Noeodunum, caput Aulercorum Diablintum, nunc Perticensis provinciæ caput, ad Huinam fluvium, medium ferè inter Carnutum ad ortum & Cenomanos ad occasum, 14. leucis à Carnuto.

¶ Nonigentum, seu Nogentum Regium, *Nogent le Roy*, oppidum Galliæ, in Belsia provincia, ad Eburam fluv. ubi primum lintrum capax est, 5. leucis infra Carnotum in Boream, & 4. à Drocis in meridiem.

¶ Nunigentum, *Nogent*, pagus Galliæ, ad Sequanam fluvium, in provincia insulæ Franciæ, qui postea a S. Clodoaldo filio Clodomiri Francorum Regis ibi sepulto dictus fuit Fanum S. Clodoaldi, *S. Clou.* 2. leucis distat a Lutetia in occasum, ad radices collis; estque burgus probè, cultus & amœnus.

Nopia, seu Cnopia, oppidum fuit Bœotiæ, ad Tanagram urbem; ubi templum erat Amphiarai Tanagram posteà traductum, teste Strabone.

Nora, urbs Sardiniæ, excisa, in ora Australi. Locus adhuc *Nura*, apud promontorium quod *Capo della Pula* dicitur, à Calari urbe 15. mill. pass. in occasum & austrum, teste Francisco Fara, ab Aristeo anno 59. ante Caralim condita. *Strab. Ptol. Pauf.*

Norba, oppidum & colonia fuit Latii, in Campaniæ confinio, intra montes. Populi Norbani Plinio, Priverno & Setiæ finitimi. *Liv. Holst.*

¶ Norba, oppidum Latii, nunc *Norma rovinata* dicitur; estque ad radices montium, in Campania Romana via 6. mill. pass. à Siginia in meridiem distans, & in ruinis jacens.

Norba Cæsarea, *Alcantara* Taraphæ & Clusio, urbs Lusitaniæ ad Tagum fluvium, in Extremadura regione, inter Liboram ad ortum & Cauriam ad occasum & Africum 20. leucis. Vide Pons Trajani. *Ptol.*

¶ Norba Cæsarea, *Alcantara*, urbs est parva, unde Equites Alcantaræ dicti. Distat 3. leucis a confinio Portug. 7. à Valentia Alcantaræ in ort. 14. à Cauriu in Africum, uti à Pace Augusta & ab Emerita in Boream; fuitque munita hisce ultimis temporibus contra incursiones Lusitanorum.

¶ Norcopia, *Norkoping*, urbs Sveciæ, in Ostrogothia provincia, inter geminum stagnum, 5. leucis distat ab ora maris Baltici in occasum, juxta Motalam fluvium, & 10. ab ora lacus *Veter* in ortum.

¶ Nordenum, *Norden*, urbs Germaniæ, in Vvestphalia & Frisia orientali, cum portu in ora Oceani Germanici. Crescit in dies sub dominio Principis Frisiæ orientalis. 16. mill. pass. distat ab Embda in septentrionem, & 53. ab Aurico in occasum.

Nordovicum, & posteà Norvicum, *Norvich*, seu rectiùs *Norwich*, urbs Albionis episcopalis, sub Archiep. Cantuariensi, in ora Angliæ orientali * apud ostia Garyenni fluvii, à Londino 90. mill. in Cæciam. (* Quatuordecim circiter milliaribus distat ab ostiis fluvii.) *Script. Brit.*

¶ Nordovicum, *Nordwich*, urbs est ampla, & Comitatus Norfolciæ caput, ad Garienem fluvium, *Jer.* 30. milliaribus Anglicis à Lino in ortum, uti à Gippevico in Boream.

Noreja, *Goritia*, teste Amasæo, urbs Carnorum, ad Ison-

Strab. Plin. Ilnnclum five Natisonem fluvium, qui inde navigabilis est, teste Strabone, ab Utino 20. mill. pass. in Boream & Cæciam distans, sub Austriacis Principibus, ab Aquileja 16. in Boream, Noreje auri lavacra & ferri secturas esse Strabo scribit: ibique Cnejum Carbulonem cum Cimbris adverso Marte conflixisse.

¶ Nureja quid sit non constat. Quibusdam Nureja oppidum fuit Noricii, in Ambilicis, ubi nunc *Solfeldes*, in Carinthia inferiori, seu castrum *Neamaock*, in Caruinla superiori. Alii autem existimant fuisse oppidum Carnorum ubi nunc Goritia urbs, ad Sontium fluvium, in Forojulio, seu Venzonium oppidulum ejusdem provinciæ, ad Tilavemptum fluvium.

Plin. Norenses, populi Sardiniæ, quos Pinetus *Mara* interpretatur. Vide Nura, uam *di Capo di Paula* indigitari debeat.

¶ Norfulcia, *Norfolkeshire*, provincia seu Comitatus Angliæ peramplus, in ora maris Germanici, à quo terminatur ad ortum & Boream, uti à Comit. Cantabrigiæ in occasum, & à Suffoleia in meridiem. Sunt in ea Norvicum *Nordwich*, prov. primaria, Hiarmuthum, *Yarmouth*, & Linum Regium, *Kingesline*.

Col. Norica, urbs Germaniæ. Vide Noricorum mons.

Plin. Strab. Nurici, populi Taurisci cognomine, qui montes inter Carinthiam & tractum Salisburgensem incolunt, *Krumler Tauon*, *Folber Tauro*, *Kara Taurn* incolis dictus. Hinc Noricus nomen gentis. Virgilius libro 3. Georgicorum:

Tum sciat, aeris Alpes, & Norica si quis.

Norici aliàs Taurisci dicti fuere, teste Plinio; & hodie apud eosdem hujus vocis multa supersunt locorum nomina,

Script. Germ. ut *Krumler Taur*, *Folber Tauro*, &c. teste Ortelio,

Noricorum mons, Norica Cæsari, ut aliquibus videtur, utqua à Poetis Germanis usitatur, & Neroberga, quasi mons Neronis, *Nurnberg*, urbs Germaniæ clarissima, & libera, in Franconiæ, Sveviæ, & Nortgoiæ confinio, in monte, inter Ratisponam 11. & Bambergam in Boream 9. leucis, ab Augusta 18. in Boream, à Praga 32. Passim Nuriberga à scriptoribus Germania dicitur. Urbs ditissima, innumeros ferè alens artifices. Veteribus Segodunum dicta putatur. De ea in lib. 4. Itinerarii;

Hinc undoso tuam Pegnese perluimus urbem,
Gens fata, quam forti Norica, Marte solit.

¶ Noricorum mons, seu Norimberga, *Naremberg*, urbs est ampla & libera Germaniæ, in Franconia, ad Regnitium fluvium, & ei subest etiam ditiuncula adjacens. 15. mill. Germanicis distat ab Herbipoli in Eurum; estque inter Episcopatum Bambergensem in Circium, & Palatinatum superiorem in Eurum.

Ptol. Noricum, Nuricus ager Cæsari & Solino, regiu Europæ ampla, inter Vindelieiam ad occasum, Oeno fluvio separanti, & Pannoniam ad ortum Cetio monte apud Vienam dividente, ac inter Danubium ad Boream à Germania disterminantem, & Alpes Julias & Carnicas a Carnis discernentes, contenta, plures complectens regiones, Asturiam, Stiriam, Caruinlam, Cariothiam, partem Bavariæ, Comitatumque Tyrolensem (cujus tamen pars ad Rhætiam spectat.) ex quo Ortelii error liquet, Noricum Bavariam appellantis, cum major Bavariæ pars sit in Vindelicia, ac illorum qui Noricum Austriam esse contendunt, quod non nisi de Norico Ripensi verum est.

¶ Noricum, aliàs pars Illyriei Occidentis extra Germaniam, à qua dividebatur Danubio fluvio, nunc intra limites Germaniæ includitur: & in eo sunt Austria pro majori parte & versùs occidentem, Stiriæ etiam pars occid. seu superior, Carinthia, Carniola superior, ditio Salisburgensis, & muolta pars Bavariæ superioris & ad ortum, uti & aliquot tantùm loca Comit. Tyrolensis ad Boream.

Sex. Ruf. Liv. Not. Noricum mediterraneum, pars Nuriei longiùs à Danubio in austrum recedens; in qua Stiria & Carinthia.

Nuricum Ripense, tractus Austriæ ad Danubium Vienam usque, *Hunsrunek* teste Lazio. (* *Hunsruck* forsan meliùs, uti Ortelius.)

Noricum Ripense pars eras Borealis Nosici, inter Danubium ad Boream & Noricum Mediterraneum ad austrum: in quo erant pop. Alauni, Ambidrani ex parte, Focouates, & Sevaces. Nunc autem sunt in eo tractu Austria superior cum parte inferiori, & ditio Salisburgensis.

¶ Notimberga, *Noremberg*. Vide Noricorum mons.

¶ Nortmanni vocantur à Sigeberto & ejus sæculi scriptoribus omnes ferè septentr. gentes, ubi sunt Norvegiani Sveci, & cæteri qui Scandiam peninsulam incolunt.

Normaunia, *Normandia*, pravincia Galliæ Celticæ, quæ & Neustria, ad Oceanum Britannicum, inter ostia Sequanæ ad ortum & Argenis ad occas. in qua 7. *Regin. Sigeb.* urbes Episcop. quarum metropolis est Rothomagus, Ducatus amplus; a Normannis pop. Septentrionalib. ex Scandinavia, seu ea Norvegia & Svecia profectis, qui in Galliam irrumpentes, in ea regione consedere, nomen habens. Qui populi etiam vulgò *Normands* dicuntur, quasi viri Septentrionales, à Carolo magno devicti, & ad Christi Domini fidem perducti. Qui in Italiam ea Gallia advenientes, regno Neapolitano diù potiti sunt, & Sicilia, Saracenis inde ejectis.

¶ Normannia, *la Normandie*, provincia est ampla regni Galliæ & valdè fertilis. Ducatus titulo insignita: in qua pars Neustriæ comprehenditur. Terminatur à septentrione mari Britannico, uti ab occidente, ab oriente autem Picardia & prov. Insulæ Franciæ dicta, & à meridie Belsia, Perticensi, & Cenomanensi provinciis, uti & tantisper à Britannia minori. Sed multò major est quàm inter Sequanæ & Argenis ostia. Extenditur enim ferè ad 70. leucas ab ortu in occasum, nempè à limite Picardiæ ad oram Oceani versùs Cæsaream insulam. Ejus autem latitudo à septentrione in meridiem est 30. leucarum circiter; subestque tota dominio Regis Franciæ. Sed insulæ Cæsarea, *Jarsey*, & Sarnia, *Garnesey*, subsunt Anglis, quibus parent ab aliquot sæculis.

(*Urbes Normanniæ præcipuæ*.

Abrinca, Avranches.
Alenconium, Alencon.
Argentanum, Argentau.
Bajacæ, Bayeux.
Cadomus, Caen.
Calidobecum, Caudebec.
Caesaburgus, Cherbuurg.
Carentanum, Carentan.
Constantia castra, Cautances,
Diepa, Diepe.
Ebroica, Eureux.
Falesia, Falaise.
Fanum S. Laudi, S. Lo.
Gisortium, *seu Casortium*, Gisors.
Lexovii, Lisieux.
Pons Arcuensis, Pont de l'Arche.
Portus Gratiæ, le Havre de Grace.
Rotomagus, Ruven, *provinciæ caput*.
Sagium & Sajum, Seez.
Vira, Vire.)

¶ Northantonia, *Northamptonshire*, provincia est Angliæ, inter Huntingdoniam ad ortum, Leicestriam & Rutlandiam ad Boream, & Vvarvicensem ad occasum; extenditurque à Cæcia in Africum.

¶ Northantonia, *Northampton*, urbs Angliæ, provinciæ, seu Comit. cognominis caput, ad Aufnam amnem, 24. mill. Anglicis distat ab Oxonio in Boream, 18. à Varvico in ortum, uti à Leicestria in meridiem.

¶ Northumbria, *Northumberland*, prov. seu Comitatus Angliæ Borealis, ubi alias Ottadini populi. Habet ad ortum Oceanum Germanicum, ad Boream terminatur Scotia, ad occasum Cumbria, & à meridie Diæcesi Dunelmensi: Ejus autem oppidum præcipuum est Novum Castrum; fuitque aliàs Northumbria regnum, in quo erant provinciæ Northumbria propria, Cumbria, Vvestmaria, Lancastria, & Eboracensis, cum Diæcesi Dunelmensi, teste Joanne Speedo.

¶ Northusia, *Northausen*, urbs Imperialis Germaniæ, in Thuringia prov. ad amnem *Zorge*, media ferè inter Erfordiam ad meridiem & Halberstadium ad Boream.

Norvegia, Nerigos Plinio, regio Scandinaviæ, in occasum spectans, contra Thulen insulam Oceano Germanico intercedente, Sveciæ ad ortum contermina. *Sex. Grad.* Cujus urbes præclaræ Nidrosia. archiepisc. & Bergæ in ora maris, emporium & regia. Olim proprium habebat Regem, nunc Dano Regi paret. De ea lib. 1. Itin. sic:

Te quoque lustravit gelido Norvegia cælo
Subdita, candenti qua nive tecta jaces.

¶ Norvegia, regnum amplum Europæ, ad Arctos extensum, quod vulgò *Nordwege* dicitur; estque à faucibus sinus Codani & Scania provincia Daniæ usque ad promontorium Boreale & Lapponiam, sed non

æquè

æquè latum, habens ad ortum Sveciam & ad occasum mare Germanicum. In eo sunt quinque provinciæ, seu præfecturæ, nempè Aggerhusia, *Aggerhuss*, Bergensis, *Berganhus*, Nidrosiana, *Dranthamhus*, sub qua sunt præfectura Saltensis *Salten*, Vvardhusiana, *Wardhuss*, & Bahusiana, *Bahus*. Sed hæc ultima subest nunc Regi Sveciæ pace Roschildiensi. Separatur à Sveciæ regno Sevo monte; & ibi fuere Sitones populi, Sansone, Brietio, & aliis testibus. Vrbs Norvegiæ caput est Nidrosia, *Drontheim*. Pendent etiam ea Norvegia Islandia insula, Gronelandia, Spitzberga, & Schetlandicæ insulæ supra Orcades. Extenditur autem Norvegia a septentr. in meridiem per 300. mill. Germanica, & longa montium nive perpetua contectorum intercessione a Sveciæ regno disterminatur, cùm Jemptia & Harria provinciæ Norvegiæ trans Sevum montem nunc subsint Regi Sveciæ ab anno 1645. pace ad Bromsbroam. Norvegis aliàs Reges habuit proprios, sed ab anno 1387. usque ad nostram hanc ætatem regnum hoc Regum Daniæ dominatui hæreditario obnoxium mansit, juribus tamen et privilegiis suis sartis & tectis conservatis.

(*Norvegiæ urbes præcipuæ:*

Anslega, Opslo.
Bahusia, Bahus, *nunc sub Svecia*.
Berga, Bergen.
Christiana. *Vide Anslega*.
Fridericostadia, Friderickstadt.
Nidrosia, Drontheim, *regni caput*.
Saltzberga, Saltzberg.
Stavangria, Stavanger.
Tonsberga, Tonsberg.
Vvadhusia. Wardhus.)

Norvicum. Vide Nordovicum.

¶ Norvicum, *Norwich*, urbs est Angliæ, in Norfolcia Comitatu, episc. sub Archiep. Cantuariensi. Sedet ad amnem *Jarr*. Vide Nordovicum.

Ptol. ¶ Noscopium, Lyciæ urbs, in Asia minori, teste Plinio.

Notium promontorium, *Capo di Cler* vel *Cabo Clear*, promontorium Australe Hiberniæ, * *Baarhead* incolis, teste Camdeno. (* *Missanhead* promontorium proximum est Camdeno, non *Bearhead*.)

Strab. Notium oppidum Joniæ fuit, Colophoni proximum,
Herod. ab eo 15. mill. pass. distans, contra Chium insulam, teste Straboae. Populi Notienses Auctor.

Plin. Notium quoque, oppidum Calydnæ insulæ proximæ Rhodo.

¶ Notteburgum, *Notteborg*, Ruthenis *Oreska*, id est, *la Noix*, oppidum Sveciæ, in Ingria provincia, & in insula parva lacus Ladogæ ubi ex eo effluit fluvius Nieva, versùs confinia Moscoviæ. Permunitum est, & ereptum fuit Russis anno 1614. a Gustavo Adolfo Sveciæ Rege.

¶ Nottinghmia, *Nottingham*, provincia seu Comitatus Angliæ, inter Lincolnensem provinciam ad ortum, Darbiensem ad occasum, & Leicestriam ad meridiem. Vrbem habet primariam cognominem.

¶ Nottinghamia, *Nottingham*, urbs est Angliæ parva, ad fluvium Trentam, provinciæ cognominis caput. 10. milliaribus Anglicis distat a Darbia in ortum, & 22. à Leicestria in Boream.

¶ Nova Albion, *New Albion* Anglis, regio perampla Americæ septentrionalis, a Francisco Draco Anglico detecta & denominata. Sed ubi sit nesciunt ipsi Angli. Forsan est pars Californiæ septentrionalis, seu illius terræ incognitæ, quæ pars orientalis terræ Esonis.

¶ Nova Andalusia, *nueva Andaluzia* Hispanis, provincia est Americæ meridionalis, in Terra firma dicta, inter fluvium Orenocum ad ortum & Venezuelam provinciam ad occasum, in ora maris Borealis, ubi tantùm urbecula Cumana seu nova Segovia, à qua etiam persæpe regio Cumana provincia dicitur, & arx S. Iacobi in ora Borealis.

¶ Nova Anglia, *new England* Anglis, *nouvelle Angleterra* Gallis, provincia Americæ septentrionalis, in parte australi Canadæ, seu novæ Franciæ; in ora maris Borealis, ubi aliàs aliquot coloniæ Gallorum. Sed ab anno 1606. subest dominio Anglorum, qui in ea habent Bristolium novum & Londinum novum, urbes recentes, in ora littorali. Terminatur hæc provincia à septentrione & occasu nova Francia à meridie novo Belgio, & ab oriente mari Boreali,

Nova Aula, quæ & Theodosiopolis, urbs episcopalis Mesopotamiæ, ex libro Notitiæ. *Lib. Gent*

Nova Biscaja, *nueva Biscaia* Hispanis, regio novæ Hispaniæ, in America septentrionali, & versus novum regnum Mexicanum, à quo terminatur ad Boream, uti à Panuco provincia ad ortum, Culiacana ad occasum, & Zacatecarum provincia ad meridiem; estque in mediterraneis ab orto in occasum extensa, ubi tantùm urbecula S. Joannis cum aliquot castris & duabus argenti fodinis sub dominio Hispanorum.

¶ Nova Britannia, *nouvelle Bretagne*, pars Americæ septentrionalis, quæ aliter Estotilandia dicitur, seu Terra Laboratoris, inter Fretum Hudsonium ad Boream, & novam Franciam ad austrum, tantùm lustrata versùs oram littoralem. Sed nullæ sunt in ea coloniæ Europæorum. *Prav. Rom.*

Nova civitas tergemina; una *Neustat*, urbs episc. Norici, in Austria, sub Archiepisc. Salisburgensi, à Vienna 8. leucis in austrum; altera in Histria in ora, episcopalis, quæ Æmoniæ sibi proximæ excisæ successit, inter Justinopolim 23. & Parentium 7. mill. pass. tertia in Venetis, in ora Marchiæ Tarvisinæ, apud Heracliam urbem excisam, & ipsa eversa, episcopalis tamen.

¶ Nova civitas, seu Neustadium, urbs est Austriæ inferioris, & permunita ad amnem *Bisshavv*, & propè Lethum fluvium; distat 6. leucis a Vienna versùs Stiriam, & via 2. mill. Germanicis à limite Hungariæ in occasum.

¶ Nova Corduba, *nueva Cordova*, urbs recens Americæ meridionalis, in Tucumania provincia, in mediter. sub Hispanis, in tractu Traslanda dicto.

¶ Nova Dania, *nievv Danemarck* Danis, *nouveau Danemark* Gallis, regio est Americæ septentrionalis, & terræ Arcticæ pars versùs occasum, ante paucos annos à Monacho Dano detecta sub auspiciis Christiani IV. Regis Daniæ; sed tantùm oram litturalem potuit lustrare.

Novæ, *Novomont*, teste Laxio, oppidum Mysiæ inferioris, ubi Legio 1. Italica, ab Oesco 55. mill. pass. ex Antonino in ortum, Novensis urbs Marcellino. Est & *Novomont*, urbs Mysiæ superioris, in Servia, clarissima hac tempestate, inter Drivastum urbem Dalmatiæ 45. & *Novibazar* in Ceciam 50. mill. pass.

¶ Nova Flessinga, *nievv Ulissinghen* Belgis, *nouvelle Flessingue* Gallis, oppidum insulæ Tabaci, seu novæ Vvalachriæ, in mari Boreali, & versùs insulam Trinitatis & oram littoralem Americæ meridionalis & novæ Andaluziæ, recens à Batavis extructum.

¶ Nova Francia seu Canada, *la nouvelle France ou la Canada*, pars amplissima Americæ septentrionalis, juxta fluvium Canadam, seu S. Laurentii longè latèque extensa inter terras Arcticas ad Boream, & mare Boreale ad meridiem: cujus partes etiam sunt Terra nova, insula amplissima, ad ortum, insula Capitis Britonum, insula Assumptionis, Saguenæa, & Accadia, & quam plurimi populi. Subest dominio Francorum a centum quinquaginta annis, et in ea habent plurimas colonias quarum præcipuæ sunt Quebecum, *Quebec*, regionis caput, Tadussacum, *Tadoussac*, Mons Regalis, *Montreal*, Richelæum, *Richelieu*, Plascentia *Plaisanse*, et Portus Regius, *Port Royal*. Terminatur etiam ad austrum Virginia, novo Belgio, & nova Anglia, quæ alias ipsius etiam pars erat. Longissimè protenditur ad occasum, ubi aliquot laci amplissimi: sed ab illa parte nondum ejus limites benè noti sunt.

¶ Nova Frisia, *nievv Friesland*, pars Orientalis, Spitabergæ regionis, versùs terras Arcticas, sic dicta à Batavis, sed nondum benè lustrata.

¶ Nova Gallæcia, *nieva Galizia*, regio ampla novæ Hispaniæ, in America septentr. inter Mechoacam provinciam ad ortum, Zacatecas ad Boream, et mare Pacificum ad occasum et meridiem: sub qua sunt provinciæ Xalisca Guadalaxara, & Chametlana. Totius regionis caput est Guadalaxara, propè Baraniam fluvium.

¶ Nova Guinea, *nouvelle Guinéa*, regio perampla Asiæ, in mari Archipelago, seu in parte occidentali maris Pacifici, aut potiùs pars terræ Australis ad ortum Moluccarum insularum. Sed tantùm detecta ab Europæis versùs oram littoralem. Ejus pars creditur à multis Terra Papuorum, seu Nigrorum.

¶ Nova Hispania, *nueva Espana* Hispanis, *nouvelle Espagna* Gallis, regio ampla Americæ septentrionalis, quæ aliter regnum Mexicanum dicitur à multis *el Mexica*

Hif-

Hispanis, ab ejus primaria urbe. Sed nova Hispania magis patet. Continet enim totum terræ spatium inter mare Boreale & mare Austrioum comprehensum à Terra firma seu Isthmo Panamæ ad ortum usque ad novum regnum Mexicanom & Floridam ad occasum. Dividitur ab Hispanis in tres partes, quas vocant Jurisdictiones seu Præfecturas *las Audiencas*. Quæ media est; dicitur *la Audienca de Mexico*, sub qua Hispania nova strictè sumpta, io qua sunt provincia Mexicaoa, Mechoacana, Panuca, Tlascala, seu Angelorum, Guaxaca, Tabasci, & Jucatania; ejusque primaria urbs est Mexicum, *Mexico*, totius Americę facilè caput. Præfectura novæ Hispaniæ in occasum extensa dicitur *la Audiencu de Guadalaiara*, cui subsunt hæ provinciæ, nova Biscaja, Cinaloa, Culiacana, Zacatecæ, Chamerlsma, Xalisca, & Guadalaxara, seu nova Galitia; ejusque præcipua urbs est Guadalaxara, *Guadalajara*. Præfectura autem novę Hispaniæ, seu Iurisdictio versùs ortum dicitur *Audienca de Guatimala*; & ei subsunt proviociæ Ssconusca, Vera pas, Guatimsla, Hondura, Nicaragua, Ora dives, & Veragua: totius verò Jurisdictionis primaria urbs est Fanum S. Jacobi de Guatimala, *Guatimala*. Tota autem nova Hispania cum tribus ejus Præfecturis, seu Jurisdictionibus subest Regi Hispaniæ à 150. anois circiter.

(*Nova Hispania urbes pracipua*:

Acapulcum, Acapulco.
Angelopolis, los Angeles.
Antiquaria Antequera.
Civitas Regia, Ciudad Real.
Compostella, Compostella.
Conceptio, la Conception.
Durangum Durango.
Emerita, Merida.
Fanum S. Iacobi de Guatimala, Sant Jago de Guatimala.
Fanum S. Francisci de Campece, Saoc Francisco de Campeche.
Fanum S. Jacobi de Vallibus, Sant Jago de los Valles.
Guadalaxara, Guadalaiara.
Legio Nicaragua, Leon de Nicaragua.
Mechoacanum, Mechoacan.
Mexicum, Mexico, *regionis caput*.
Panucum, Panuco.
Pincia. Valladolid.
Tlascala, Tlascala.
Vera Crux, la Vera Cruz.
Vera Pax, la vera Pax.)

¶ Nova Holandia, *nievv Holande*, regio parva Moscoviæ Borealis, propè fretum Vveigatium, sic dicta à Batavia, io ora Oceani Septentrionalis.

¶ Nova Holandia, , *la nouvelle Holande*, pars ampla terrę Australis recens detecta à Batavia, nempè à quadraginta annis, & ab eis tantùm versùs oram littoralem lustrata, jacet ad austrum maris Indiei & Molucearum. Sed an sit iosula aut continens non constat. Dividitur in plures partes, terram Leenæ, terram Coacordiæ, terram Petri Nuitii, terram Diemeni, & alias.

¶ Novalicia, *la Novalese*, castrum Italiæ, in Pedemontio ad radices Alpium & montis Cenisii, 2. leucis à Segusio in Boream versùs limites Sabaudiæ, à qua tantùm 2. leucis etiam distat.

Plin. Novana, *Città Nova*, teste Pamphilo, oppidum Piceni io ora, inter Montem Sanctum ad occasum, & Empolum, ad ortum, Firmum versùs 8. mill. pass.

¶ Novana, seu Civitas nova, oppidulum est ditionis Pontificiæ, & gaudet titulo Ducatus Gentis Cæsarinæ. Sedet in ora maris Adriatici 8. mill. à Recineto in ortum, 6. à Laureto in Eurum, & 8. à Firmo in Circium.

Ptol. Novantæ, *Gallover*, populi Albinnis, in Scotia ad occasum, quorum regio Gallovidia, *Gallovvay*, lo peninsula, contra Hiberniam, inde xo. mil. distantem, teste Lhuydo. Ibi Novantum in promontorium, *kanter*, teste Boetho, *Akermonthead* Camdeno. Sed Boetho fides. Novantum alius est Chersonesus Gallovidiæ, regionis Scotiæ in ora occidus, vulgò *the Mull of Galiovvay*. Prosimi sunt Selgovæ ad austrum, vulgò *Solvvay*, ubi Solveus flumen & Trimontium urbs, vulgò *Vueli*, seu Cels: & Damnii ad Boream, ubi Glota seu Cluda fluvius, quorum regio *Sterlingshire*; in qua urbes Glascoa, & Castrom Britonum, vulgò *Donbritton*, apud Bedam Alcluid. Tametsi alii aliter de Damnis sentiuns. (Horum satio minùs confusa & incerta. Novantæ, (Novantes Camdeno) populi Albionis, in Scotis ad occidentem, quorum regio ubi bodiè Gallovidia, *Galeavay*, cujus pars occidentalis est penins. contra Hiberniam, (inde 20. m. distaotem, teste Lhuydo) nonnullis Novantum Chersonesus & Novantum promontorium dicta (quod tamen Mercator, & Boethus statuunt ubi hodie *Cantyre*; perperam, nam ibi olim Epidium.) His proximi sunt Selgovæ ad austrum, ubi Solveus fluvius sive fretum (vulgò *Solavay Frith*, prope *Solanay* oppidum) ubi & Trimonium urbs, ut & Vselum: Damnii verò ad Boream, ubi Glots seu Cluda fluvius, quorum regionis pars est hodiè *Sterlingshires* in qua urbes Glascoa, & Castrum Britonum, vulgò *Dunbritton*, apud Bedam Alcluid. Tametsi alii aliter de Damniis sentiunt.)

Plin. ¶ Novante populi fuere Scotiæ occidentalis, ubi incipit australis, in ora maris Verginii, & contra Hiberniam. Ibi nunc provinciæ Gallovidia, *Gallovvay*, & Cassicta. *CarricK*; eorumque caput dicitur Leucopibis, nunc *Witbern*. Novantum antem promunturium *The mal of Gallovvay* dicitur.

Novanus, fluvius Vmbriæ, In agro Pitinate, trans Apenninum, qui in Solstitio æstivo torrens est, io bruma siccari solet, teste Plinio libro 2. capite 103.

Plin. Ptol. & al. Novaria, *Novara*, urbs Insubriæ episcopalis sub Archiepiscopo Mediolanensi, inter Mediolanum. x5. & Vercellas 10. mill. pass. à Ticino 30. à Vertacomacosis populis condita, Petri Lombardi clarissimi Theologi, qui Magister sententiarum cognominatus est, patria. Hic factus Episcopus Parisiensis, ubi anno salutis 1060. decessit. Vrbis hujus antiquitatem & nobilitatem testantur plurimæ marmoreæ inscripitiones.

¶ Nova Segovia, *nueva Segouia*, vrbs Asiæ, in Philippinis & io Manilla insula, episc. sub Archiep. Manillano, sob dominio Hispanorum.

¶ Nova Svetia, *nouvelle Suede*, regio parva Americæ septentrionalis, in ora maris Borealis, inter novum Belgium ad Boream & Virginiam ad austrum, anteà à Svecis habitata, & posteà ab Holandis occupata. Ibi oppida præcipua Gottemburgum & Christina, propè ostia fluvii Austriol.

¶ Nova Valachria, *nievv Valcheren*, provincia Moscoviæ Borealis fasia parva, inter tractum novæ Holandiæ & Petzoram fluvium, sic ab Holandis dicta; in ora maris Tartarici.

Nova Valachria, *nievv Valcheren*, Insula est Americæ, in mari Boreali, & una ex Antillis, versùs oram Americæ meridionalis, & 20. tantùm leucis Germanicis ab insula Trinitatis in Boream. Anteà Tabaci insula dicta fuit, *Tabago* Hispanis; subestque dominio Holandorum. Ibi oppidum primarium nova Flessinga.

¶ Nova Vvallia meridionalis, *neuw south Wu'les*, pars terræ Arcticæ, io America septentrionali, propè mare Hudsonium, ab Anglis detecta & denominata.

Nova Vvallia septentrionalis, *nevv North Vvalles*, pars terræ Australis in America Boreali, versùs mare Hudsonium, ab Anglis dicta & detecta.

¶ Nova Vest-Frisia, seu Nova Frisia occidentalis, *nievv Vvest Frieslande*, provincia parva Moscoviæ Borealis, inter ostia Obii fluvii & Obdoram regionem, in ora Oceani septentrionalis.

¶ Nova Zelandia, *nieuv Zelande* Batavis, *nouvelle Zelande* Gallis, regio ampla, seu pars terræ Australis, & Antarcticæ recens detecta à Batavis. Sita est ad austrum maris Pacifici, & longè a nova Guinea io ortum, uti à terra Diemenia & ab insulis Salomonis. Sed non constat utrum sit insula aut continens.

¶ Nova Zemla, *nouvelle Zemle*, regio ampla Europæ, Moscovię Boreali ferè adiacens, & ab ea tantùm Freto Nassovico, seu Vaigatio separata. Est in Oceano Glaciali, et creditur pars terræ Arcticæ. Sed non certò constat an sit insola, quanquam sit vulgò credatur, et lustrata tantùm fuit versùs oram littoralem occidentalem. Ibi nullum oppidum neque vicus quod sciam.

Ptol. Noudaugusta, Nova Augusta Plinio, *Atienza* Molerio, oppidum Hispaniæ, io finibus Arevacorum, ac in Castella veteri, in novæ confinio, inter Secantiam 4. et Vaamam 9. mill. Hispaoicis, à Burgis 22. Medinæ cœli propius.

¶ Novellara, *Novellara*, oppidum cultum Italiæ, In Lombardis inferiori, inter ditiones Mutinensem et Mantuanam, proprio parens Comiti è familia Gonzaga, cum aliquot castris 10. mill. distat a Rhegio Lepidi in Boream Mantuam versùs.

Plin. Novempagi, posteà Balneoregium, *Bagnarea*, urbs Heteruriæ episcopalis, media inter Montem Physconem & Oropitum 6. mill. pass. a Viterbio 14. in Boream.

Lib. Provi Novempopulonia, regio Aquitaniæ, inter Garumnam fluvium & montes Pyrenæos Oceanumque comprehensa, *la Guascogna*, sic a novem populis, qui sunt Vasates, Meduli, Bojates, Ausci, Convenæ, Consoranni, Bigerrones, Tarbelli, & Elusates, teste Cœnali.

Noverogus, *Niort*, oppidum Galliæ clarum, in Pictonum finibus, à Rupella 9. leucis Pictavos versùs, teste Scaligero.

Ant. Noverus sive Novarus *los Noulieres*, teste Elia Vineto, pagus Aquitaniæ, in finibus Santonum, apud Engeriacum. Novioregum Antonino, ut videtur Scaligero. Ejus meminit Ausonius in Epistola 24.

Tetque mea in Novero sibi proxima prædia pags.

Novesium, Nuæsium Ptolemæo, *Nuys*, oppidum celebre Germaniæ inferioris, ad Rhenum, apud Dusseldorpium urbem Ducatus Bergensis, à Colonia Agrippina 5. leucis in Boream, Wesaliam versùs totidem.

Aur. Tac. Nuvesium, *Nuys* incolis, *Nous* Gallis, oppidum est probè munitum Germaniæ inferioris, in ditione Electoris Coloniensis, ad confluentes fluvii Ersti in Rhenum, ferè è regione Dusseldorpi, 7. leucis distat a Vesalia in meridiem, uti à Ruremunda in ortum. Pluries captum & receptum fuit ultimo bello Germanico.

Novidunum, Noviodurum Ptolemæo, oppidum Mysiæ inferioris, ad Istrum fluvium, medium inter Dinstrium, ad primum Istri alveum, & Kiliam novam in ortum ad 6. mill. Germanica.

Amm. ¶ Novidunum, seu Neviodunum, urbs Illyrici Orientis, in Scythia. Nunc *Nivorz* dicitur à quibusdam, in Bessarabia provincia Bulgariæ, & 25. mill. pass. à Dorostoro in occasum distat.

Novientum, pagus Germaniæ superioris, in Alsatia, cum cœnobio, *Ebersheym*.

Novigeatum, Vide Nonigentum.

Scrip. Germ. ¶ Novigradum, *Novigrad*, oppidulum Dalmatiæ, cum arce, in ditione Venetorum, juxta sinum cognominem, 20. mill. pass. a Jadera in ortum, & 25. à Sibenico in Boream. A quibusdam creditus Argyruntum antiquitus dictum fuisse.

Noviodunum, *Neumarck*, teste Lazio, sive *Kraiuburg*, oppidum Norici, ad Saum flumen, in Carniola, à Labaco 4. leucis Villacum versùs.

Ant. Noviodunum, quod Noviomum posterioribus dicitur, *Noyon*, urbs Galliæ Belgicæ, episcopalis, sub Archiepiscopo Remensi, in Picardia, inter Suessiones 10. & Ambianos 15. leucis, quot à Remis in Boream, a Lutetia 22. in Cæciam.

¶ Noviodunum, seu etiam Noviomagus, urbs est Galliæ Belgicæ, nunc in provincia Insulæ Franciæ, juxta limites Picardiæ, ad amnem *Verse*, qui 2. mill. pass. infra cadit in Oesiam fluvium. Distat 8. leucis ab Augusta Suessionum in Circium, 14. ab Ambiano in Eurum, & 16. a Remis in occasum.

Cæs. Noviodunum alterum, *Neuvy* vel *Neufvy*, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum, inter Bridobosum & Condate, ad Ligerim fluvium, hinc 2. inde 4. leucis à Nivernis 17. in Boream.

Noviodunum item Heduorum, Neomagus Ptolemæo, Niveraum Antonino, *Nevers*, urbs Galliæ Celticæ, ad Ligerim, episcopalis sub Archiep. Bituricensi, & Ducatus Nivernum Turonensi. Vide ibi.

Cæs. Noviomagum, *Odenheim*, oppidum Germaniæ superioris, in Palatinatu, inter Concordiam, & Bingium 25. mill. pass. ex Itinerario Antonini. Vel est ipsa Spira urbs, à qua *Odenheim* pagus 1. leuca versùs Tabernam distat.

¶ Noviomagum, seu Noviomagus Nemetum, & Nœomagum, est urbs ipsa Spira ad Rhenum fluvium, una leuca & dimidia infra *Vdenheim* pagum, ubi nunc ara Gallorum permunita, Philippoburgum dicta.

Ant. Noviomagum item, *Nevvenburg*, ut videtur Ortelio, oppidum Germaniæ superioris, in Alsatia, ad Rhenum, ad ulteriorem ripam, contra Luterburgum, inter Hagenoam 3. & Spiram 6. leucis.

Ant. Noviomagum prærerea, *Nieumagen & Nimmeghen*, & *Nimega* Italis, urbs Germaniæ inferioris, Geldriæ Ducatus primaria, inter Rhenum & Mosam, a Clivia 3. leucis, inter Coloniam Agrippinam 16. & Trajectum Batavorum in Boream 5. Alterum in tabulis Peutingerianis apud Treviros, *Numagen* pagus.

¶ Noviamagum, seu Noviomagus, *Nimmegen* incolis, *Nimegue* Gallis, urbs est Belgii norti, Gueldriæ inferioris caput, ad Vahalim fluvium, 2. leucis distat ab Arensco in meridiem, 9. à Ruremunda in Boream, 6. ab Ultrajecto in ortum, & 20. infra Coloniam Agrippinam in Boream, sub dominio Hollandorum; estque permunita. *Ant.*

Noviomagus, Nœomagus Ptolemæo, *Speyr*, urbs Germaniæ superioris, episcop. & libera. Vide Neomagus, & Nemetes.

Noviomagus multiples: unus Ptolemæo in finibus Biturigum Vibiscorum, pagus *Selac*, teste Vineto; alter Antonino in Gallia Belgica, inter Suessiones, & Ambianos, (Vide Noviodunum) tertius in Gallia Celtica, in Normannia, post Juliobonam Antonino. Vide Nœomagus apud Ptolemæum; quartus in Albione apud Antoninum, pagus Angliæ apud Londinium, inde 10. mill. pass. *Vvoodcote*, teste Camdeno. *Aur. Ptol.*

¶ Noviomagus, oppidum Biturigum Vibiscorum, in Aquitania. Aliis est *Bourg*, Burgus, oppidum ad confluentes Dordoniæ in Garumnam fluvium. Dicitur etiam *Bourg sur mer* ab æstu maris huc accedente, 4. leucis infra Burdegalam in Boream, & vix 2. à Bladia in Eurum distans. *Lib. Conc.*

Noviomus, seu Noviomum, *Noyon*, urbs Galliæ Belgicæ, episcopalis, in Picardia, ad Versum fluvium in Isaram influentem. Vide Noviodunum.

Novioregum, oppidum Aquitaniæ. Vide Noverus.

Novisona, fluvius Galliæ, apud Juram montem & oppidum, in Burgondiæ Comitatu. Cujus fit mentio in chronico cœnobii Jurensis. *Act. Scrip. Gall.*

Novium, *Noya*, oppidum Hispaniæ Tarraconensis, in ora Gallæciæ occidua, à Muris oppido 3. leucis Nerium versùs. Vide Noela.

Novius, fluvius Albionis, geminus: unus in Wallia, *Conwvey*, teste Lhuydo; (Vide Conovium) alter *Nyd*, seu *Nyeb*, in Scotia, teste Camdeno, apud Solvacum oppidum in mare occidentale labens. In Thesauro Ling. Latinæ *Clois* indigitatur; sed hic Cluda Latinè, non Novius, dicitur. *Ptol.*

¶ Novoburgum, *Neubourg*, urbs Germaniæ, in Bavaria, ad Danubium fluvium, sub dominio proprii Ducis è domo Palatina, cum territorio adiacente, *Nevvburgische Pfaltz* dicto à Germanis. Vide Neopyrgum.

¶ Novoburgum, *Nyeuburg*, urbs Germaniæ, in Vvestphalia, & in Comitatu Hoyensi, ad Visurgim fluvium, sub dominio Ducis Brunsvicensis, 4. leucis supra Verdam in meridiem, & 8. a Cella in occasum Diepholtiam versùs. *Ptol.*

Novocomum, sive Novum Comum, urbs Insubriæ, ad lacum Larium. Vide Comum. Incolæ Novocomenses Plinio & aliis. De eo lib. 4. Itinerarii:

Inde Novocomum veniens te, maxime Lari,
Lustro.

Licèt penultima brevis sit aliis.

Novogardia, *Novogrod*, seu *Novogorod*, urbs gemina Sarmatiæ, in regno Moschorum: una magna cognomine, archiepiscop. & metropolis Russiæ albæ, urbs amplissima, & major Roma, à Moschis Moschorum regia suo. leucis in occasum, quot à Plescovia in Boream. Altera inferior cognominata, episcop. in Moscovia, ad Volgam fluvium, inter Moschbam 100. & Cassanum in Eurum 70. leucis Germanicis, teste Sigismundo Eberstenin. *Strab.*

¶ Novogardia inferior, *Nisi Novogorod* incolis, *Novogrod inferieure* seu *la basse* Gallis, urbs est ampla Moscoviæ, & provinciæ, seu Ducatus cognominis caput, ad Vvolgam fluvium, ubi recipit Occam. Arcem habet scopulo impositam à Joanne Basilide, 100. milliaribus Germanicis distat à Moscua in Cæciam, teste Adamo Oleario, & 40. ab Vlodimeria in Boream.

¶ Novogardia magna, *Novogorod Veliski* indigenis, *Naugarten* Germanis, *Novogorod la grande* Gallis, urbs est ampla Moscoviæ, & Principatus cognominis caput, ad Volkovam amnem, qui ex lacu Ilmeno exit, 105. milliaribus Germanicis distat a Moscua urbe in Circium, teste Oleario, & 46 à Plescovia in ortum, uti ferè a confinio Lithuaniæ in Boream & à Narva in Eurum. Captu fuit Svecis anno 1611. sed posteà reddita magno Duci Moscoviæ, cui subest tantùm ab anno 1577. suntque in ea 70. monasteria. *Prov. Rom.*

¶ Novogardia Lituanica, *Novogrodek* cognomento

Litavvifki, urbs Poloniæ, io Lituania, Palatinatus cognominatus caput, inter Polesiam ad austrum, & Polachiam ad occasum. Vix 4. leucis Polonicis à flovio *Nismen* distat, & 20. à Vilna urbe io austrom.

¶ Novogardia Severiæ, *Novogredeck Sevviersky*, urbs munita, Lithuaniæ attributa, alias sub Polonis, nunc sub dominio magni Ducis Moscoviæ ab aliquot annis. Sita est ad Deznam fluviom, 17. leucis Polooicis à Czernihovia in ortum, 40. à Chiovia in Cæciam, & 45. à Smoleosco in meridiem. Ab ea provincia adiacens dicitur Ducatus Novogardiæ Severiæ, seu Severiensis Ducatus.

¶ Novomarchia, seu Novus Mercatus, *Neumarck* Saxooicè, *Wasserhely* Huogaricè, oppidum Traosylvaniæ, ubi Ciculorum cooventos, juxta Marisum fluvium, et ad radices Carpathi montis, 35. mill. pass. à Claudiopoli io Cæciam.

Novopyrgum, posteà Novus mons, *Novomont*, urbs Mysiæ superioris, In Servia, ad Moravam flumen.

¶ Novostadium, *Neustadt*, orbs Germaniæ, in Aostria inferiori, propè amnem Leytam, episcopalis, sub Archiepiscopo Salisburgensi, Vrbs est probè muoita. Vide nova civitas.

¶ Novostadium, *Neustat*, urbs Germaniæ, Io Ducatu Brunsvicensi, ad Leinam amnem, media inter Novoborgum in Cæciam, & Hannoveram io Africum, 6. leucis à Cella in occasum.

Novum oppidum erat Carnorum, in agro Aquilejensi.

Novum item ex Itinerario antiquo locus erat Insubriæ, medius inter Mediolanum, & Laudem Pompejam, ubi oonc Melignanum, *Merignano*, oppidum ad Lambrum fluvium, 10. mill. pass. utrinque distaos.

¶ Novum Amsterodamum, *nievv Amsterdam* seu *Manhate*, urbs recens novi Belgii, in America septentrionali. Vide Amsterodamum novum.

¶ Novum Belgium, *nievv Nederlands* Belgis, *nouveau Pais Bas* Gallis, pars Americæ septentrionalis, Batavis subdits, juxta oram littoralem maris Borealis, inter novam Aogliam ad Boream, mare Boreale ad ortum & meridiem, & novam Franciam Virginiamqoe ad occasum; estque ejus pars australis nova Svatia, ante paucos annos ab Holaodis occupata fuit, ejectis inde Svecis. Ibi oppida primaria novum Amsterodamum & Nassovia. Laet

¶ Novum Castrum, *Neufchastel*, orbs Angliæ septentrionalis, in Northumbriæ Comitatu, ad Tinam flovium, satis muoita, 4. milliaribus Anglicis distans ab ora Oceani Germanici, & 20. à Dunelmo in Boream Scotiam versùs. Lin.

¶ Novom Castrum, *Neufchastel*, oppidum Galliæ, in Normaoniæ Ducatu, ad Arcam fluvium, in Caletensi tractu, 8. leucis à Diepa in Eurum Bellovacum versùs, & 4. ab Albamala in occasum.

¶ Novum Londinum, *nevv London* Anglis, urbs recens Americæ septentrionalis, io nova Anglia, quæ aliter *Boston* dicitur. Vide Loodioum novum.

¶ Novum Mexicum, *S. Fè è nueva Mexico* Hispanis, urbs parva Americæ septeotrionalis, juxta fluvium Borealem, & novi regni Mexicani caput, recens extructa ab Hispaois, 200. circiter leucis ab ora maris Purpurei distans io ortum.

¶ Novum Plimuthum, *nevv Plimouth*, urbs recens extructa ab Anglis, in nova Aoglia. Vide Plimuthum novom.

¶ Novum regnum Granatæ, *nuevo Reyno de Granada*, pars ampla Americæ meridionalis, in regione Terræ firmæ, ut dicunt, & inter Pariam provinciam ad ortum, Præfecturam Popaianam ad occasum, & Præfecturam S. Marthæ ad Boream; subestque dominio Hispanorum, qui in eo habent aliquot colonias. Ejus primaria urbs est Fanum S. Fidei de Bogota, *S. Fè de Bogota*. Archiepiscopalis.

¶ Novum regnum Mexicanum, *nuevo Mexico*, quòd à quibusdam dicitur etiam novum regnum Granatæ, *nueva Granada*, pars est ampla Americæ septentrionalis, inter mare Purpureum ad occasum, Floridam ad ortum, & novam Hispaoiam ad meridiem. Ante quinquaginta annos detecta fuit ab Hispanis, qoi in ea habent aliquot colonias. Ibi novum Mexicum, *nueva Mexico*, urbecula præcipua.

¶ Novus Mercatus, *Novibazar*, urbs Serviæ regionis primaria, ad Orascam amnem, in ditione Turcarum. Dicitur aliter Novoforum, 50. milliar. distat à Nissa in occasum.

¶ Novus Mercatus, *le Neufmarché*, pagus Galliæ, in provincia Normanniæ, ad Eptam fluvium, aliàs amplus, nunc deficit. Distat tantùm una leuca à Gornaco in austrum, 4. à Cælortio in Boream, & 19. à Parisiis in Circium. Ibi habitum Concilium Anglicum anno 1161. sub Alexandro III. Pontifice Maximo. Castrum habuit superbum, nunc destructum, & 6. leocis distat à Bellovaco in occasum, Rothomagum versùs decem.

¶ Novus orbis, *le nouveau monde*, pars est amplissima orbis recens detecta à Christophoro Colombo, nempè die Iovis undecima Octobris anno 1492. Dicitur aliter Indiæ occideotales, *les Indes occidentales*, seu meliùs et commodiùs America, *l'Amerique*; estqoe una ex quatuor orbis partibus, sed aliis major, & à septeotrione io meridiem extenditur sub duarum magnarum peninsularum forma, quæ tenui Isthmo septemdecim leucarum connectuntur. Vide America.

Novus portus, *Nevvhaven*, teste Ortelio, aliis *Rhie*, oppidum com portu Albioois io ora Aogliæ Australi, à Cantoaria 20. mill. Cicestriam versùs, à Londinio 48. in Eurum & austrum. Vide Lemannus. Est & Portus novus oppidum Vectis insulæ primarium, *Nevvport*, contra Hamptonam oppidum Angliæ. (*Medena quibusdam.*) Ptol.

¶ Novus portus, *Nieuport*, orbs Belgii probè munita, in Comitatu Flandriæ, aliàs *Santhoft* dicta. Gaudet portu utcumque capaci io ora maris Germaoici, ad ostia fluvli *Yperlée*, 4. leucis à Duoquerca io ortum, 2. ab Ostenda io occasum, & 5. ab Ipris io Boream, in territorio Furnensi.

Nubæ, Nubi Ptolemæo, Nubei Plinio, populi Africæ, juxta Nili ripam occiduam incolentes; qoorum regio *Nubia* etiamnum dicitur. Horum meminit Claudianus de laudibus Stiliconis libro 2.

Venerat & parvis redimitus Nuba sagittis.

Sunt & Nubei Plinio populi Arabiæ desertæ, ad initium montis Libaoi incoleotes.

Nubia, *la Nubie*, Italis *Nubia*, Africanis *Neuba*, regio ampla Africæ versùs Nilom & Nubiam flovios, et undique montibus vallata. Termioatur à septentrione Ægypto & deserto Barcæ, ab occasu Zaara regione, & ab orto & meridie Æthiopia superiori seu Abyssinia; extenditurque ferè ad 200. leucas Gallicas. Ejus primaria urbs est Daocala, *Dancala*. Aliæ urbes præcipuæ sunt Cusa, *Cusa*, Gualva, *Gualva*, Jalacum, *Jalac*, et Sula, *Sula*. Strab.

Nuceria, urbs Italiæ gemina: ooa Vmbriæ, io monte, ad subterfluentem Tioiam fluvium, in via Flaminia, inter Fulgioium 12. & Callium 34. mill. pass. Alphaterna à Livio cognominata, urbs episcopalis aotiqua. Nuceria Constatia colonia Antonino. Populi Nocerini Plioio. Altera, urbs in Picentibus mediterranea, episcopalis sub Archiepiscopo Saleroitano, inde 8. mill. pass. Neapolim versùs 20. apud Saroom fluvium & Campaniæ fines, Luceria Cicerooi colonia. Vtraque vulgò *Nocera* (non *Alfaterna*, ut in Thesauro Linguæ Latinæ) nominatur; sed posterior *Nocera de Pagani* dicitor, quòd io ea Saraceni è Sicilia ejecti sub Friderico II. habitarint. Est & Nuceria 3. Ptolemæo, Luceria Plioio, (Vide ibi) ac Noceria 4. apod Ptolemæum, *Lucera & Luzara* vulgò oppidom Galliæ Cispadanæ, apud Padum, io territorio Mantuano, inter Maotuam 17. & Regium Lepidi 19. mill. pass. Vastallæ oppido vicinum ad 3. mill. Nuceriæ Picentinorum meminit Silius lib. 8. Strab. Liv. Ptol. & al.

Illic Nuceria, & Gaurus navalibus apta.

¶ Nuceria, *Nocera*, orbs est ditionis Pootificiæ, in Vmbria, ad radices Apeooini, & io limite Marchiæ Anconitanæ, 16. mill. a Spoleto io septentrionem Fabrianum versùs, et 15. a Camerino in occasum Assisium versùs, uti a Fulginio in Cæciam, in colle, ad fontes Tiniæ.

¶ Nuceria altera, *Nocera*, urbs aliàs Campaniæ felicis, nunc Principatus citerioris, In regno Neapolitano, Ducatus titulo iosignita Barberinorum, 8. milliaribus distat a Salerno io eurum, et 10. ab Amalphio io Boream.

¶ Nuditanum, Bastitaniæ in Hispaoia oppidum, teste Plinio.

Nuithones, populi Germaniæ, quorum regia *Nuithlands*, in Helvetia, apud Friburgum urbem ejusdem regionis Bernæ, & Salodoro finitima, teste Rheano, Tac.

no. Sed Tacitus eos in Germania, non in Gallia, in qua sunt Helvetii, reponit. Fortè ex Germania hoc migrarunt.

¶ Noithones populi qui sint non constat. Sed cum populi sint Germaniæ, forsan Gythones dicere voluit Tacitus. Vide ibi.

¶ Nuitsi regio, *t' lande van Pieter Nuits* Batavis, *terre Pierre Nuits* Gallis, pars terræ Australis, detecta anno 1655. & à Nuitio Holando nomen sortita. Pars est novæ Holandiæ perampla et valdè extensa à septentrione in meridiem. Sed lustrata fuit tantùm hactenus versùs oram littoralem.

Plin. Numana, *Humana*, orbs olim episcopalis Piceni in ora, à Siculis condita, et à Gothis eversa, teste Pamphilo, apud Sirolum oppidulum, inter Anconam 12. et Lauretum 5. mill. pass. Ejus etiam Silius meminit libro 8.

Hic & quos pascunt scopulosa rura Numana.

Strab. Ptol. Plin. & al. Numantia, urbs Hispaniæ Tarraconensis, olim episcopalis, inter Celtiberos & Arevacos, ad Durium fluvium haud longè orientem, à Romanis post diutinam obsidionem 20. annorum excisa. Locus nunc *Garray* pagus, teste Morali, nominatur, à Soria urbe (quæ nova Numantia dici potest) vix leuca distans, ad Tonam fluvium, ibi in Durium labentem, à Cæsaraugusta 1800. stadiis, teste Strabone, in occasum recedens. Soria verò inter Turiasonem ad ortum æstivum, et Vxamam ad occasum hybernum 12. leucis sita est. Numantia anno ab urbe condita 595. ędificata, à Scipione Africano (fame victa) deleta est cum se, filios, et uxores occidissent. Populi Numantini. De ea Horatius libro 2. carminum ode 12.

Nolis longa feræ bella Numantiæ.

Hinc Numantius nomen gentis. Ovidius libro 1. fastorum:

Ille Numantina traxit ab urbe notam.

¶ Numantiæ rudera, nunc *puente Garay* dicta, sunt in Castella veteri, ad radices montium, vix 3. leucis à confinio Aragoniæ in ortum, et 6. à Turiazone in Africum, Uxamam versùs 10. circiter.

Liv. & V. Numentana via, quæ ab urbe Roma per portam Viminalem (quæ et Figulensis vel Figulinensis dicta est) in Sabinos Nomentum usque ducebat, ab ea urbe nominata; *o* in *u* mutato.

Numentanus pons, *Ponte Lamentano*, super Anienem fluvium, et ipse à Nomento nominatus.

Liv. Holst. Numicus Virgilio, Numicius aliis, fluviolus Latii, *Rivo de Nemi*, teste Pyrrho Ligorio, *Rivo*, ex lacu Nemo effluens; ex quo via Numicia, Brundisium ducens, apud Horatium. De quo Ovidius libro 3. fastorum:

Ipsa loqui visa est, Placidi sum nympha Numici.

Numicius alibi in eodem libro:

Corniger hanc tumidis rapuisse Numicius undis
Creditur.

Strab. Ptol. Plin. Lavinio proximus labitur, et in eo Æneas submersus traditur. Ovidius libro 14. Metamorphoseon.

Numidia, *Biledulgerid*, teste Joanne, Leone, et Marmolio, regio Africæ mediterranea, quæ et Metagonitis, teste Plinio, dicta est in Lybiæ interioris et Mauritaniç confinio. Populi Numidæ, apud quos ursi ferocissimi gignuntur, teste Solino.

Ptol. App. Numidia altera, quæ nova nominatur, incolis *Guzantina*, teste Marmolio, pars Africæ propriæ littoralis, ad sinum Numidicum, in Mauritaniç Cęsariensis confinio, inter Ampsagam et Bagradam fluvios, in qua Cirta, Saldæ et Collu urbes. *Regno di Constantina* nostratibus dicitur. Sinus verò Numidicus *Golfo di Stora* vel *di Estora*, teste Marmolio nominatur: ad quem Collops magnus, Hippon, et Tabraca urbes. Laturus Melæ. Populi hujus quoque Numidiæ, Numidæ. Virgilius libro 4. Æneidos:

Et Numidæ infreni cingunt, & inhospita Syrtis.

Numidia camelostruthionem avem pręgrandem fert, quæ proverbio *Avis Numidica* dicitur apud Aristophanem in Avibus, de homine pręgrandi et timido.

¶ Numidiæ propriæ pars erat Africæ, inter Africam propriam ad ortum, Sitifensem ad occasum, Gętulos ad meridiem, et mare Mediterraneum ad Boream: ubi nunc regna Bugię & Constantinę, in regno Algerii; et in ea populi erant Cirtesii et Natabutæ. Numidicus verò sinus *Golfo de Stora* dicitur.

Urbes Numidiæ novæ. Quibus asteriscus prænotatur celebriores sunt, aut fuerunt:

- * Ammædara, (*Amedara.*)
- * Aphrodisium colonia, (*Africa.*)
- * Aquæ calidæ.
- Aspora.
- Assurus.
- Avitta.
- Azama.
- Bendena.
- * Bullaria.
- Cannopissæ.
- Cipipa.
- * Cirta, (*Constantina.*)
- * Collops magnus, & Collu, (*Collo.*)
- Collops parvus, (*Larobo.*)
- Culcua colonia, (*Cucutina.*)
- Dabia.
- Elica.
- Gausaphna.
- Gedne.
- Hippon diarrytus, (*Biserta Vecchia.*)
- Hippon regius, (*Bona.*)
- Lambæsa seu Lampæsa. (*Lambesea.*)
- * Lares, (*Migana.*)
- Madorus.
- Meldita.
- Mossis.
- Narangara.
- Nensa.
- Rusicada, (*Stora.*)
- *Sicca Veneria, (*Assurangues.*)
- Simisthuth.
- * Tabraca colonia, (*Tabarca.*)
- Tacatua, (*Suchaida.*)
- Thasia.
- Themissua.
- Theudale.
- * Theveste, (*Tebessa.*)
- Thigiba colonia.
- Thisica.
- Thoranuba.
- * Thoburnica colonia.
- Thuburfica.
- Thudronica.
- Thunodromon colonia.
- Tobrus, (*Obres.*)
- * Tucca gemina.
- Tucobis.
- * Vaga.
- Vazoa.
- * Utica, (*Biserta.*)
- Uzao.
- Zagacupoda.
- Zigora.

Numistro, oppidum Lucaniæ mediterraneum Brutiorum Ptolemæo, (populi Numistrani Plinio) *Nicastro*, urbs episcopalis Calabriæ, quibusdam videtur. Neocastrenses verò à Numistranis longè diversi, & distantes sunt: illi enim in Brutiis, hi in Lucanis. *Liv. Ptol.*

¶ Nupsis, Æthiopiæ sub Ægypto oppidum, teste Plinio.

Nursia, *Norcia*, orbs olim episcopalis Umbriæ, quæ & Sabinis tribuitur, in monte, ubi lacus, & non longè antrum Sibyllæ, ut ferunt, à Reate 20. mill. pass. in Boream, ab Aquila 30. in occasum, à Spoletio 28. Populi Nursini Plinio. Virgilius libro 7. Æneidos:

Nursia, & Hortina classes, populique Latini.

Silius libro 8.

Nursia, & à Tetrica, comitantur rupe cohortes.

Hinc Nursinus nomen gentis. Martialis libro 13. epigrammate 17.

Nursinas poteris parcius esse pilas.

¶ Nursia, *Norcia*, urbs est parva Italiæ, in ditione Pontificia, aliàs in Sabinis, nunc in Umbria, ad amnem Freddaram dictum. Intra montes sedet, & ad radices Apennini. 6. mill. a confinio Marchiæ Anconitanæ distat, 23. à Reate; estque ferè media inter Aquilam ad ortum & Spoletum ad occasum. Patria fuit S. Benedicti monachorum in Occidente parentis.

¶ Nurum, Africæ propriæ oppidum, teste Ptolemæo.

¶ Nusaripa, Indiæ intra Gangem urbs apud Ptolemæum.

Nuscum, urbs episcopalis Hirpinorum sub Archiepiscopo Salernitano, à Benevento 23. mill. pass. quot ferè à Salerno. *Provv. Rom.*

¶ Nuscum, *Nusco*, urbs est parva regni Neapolitani, in provincia Principatus ulterioris, ad radices Apennini montis, 17. mill. distat à Benevento in Eurum Compsam versùs.

Nuspi populi sunt Germaniæ inferioris apud Strabonem, qui apud Ptolemæum, & alios Usipetes dicuntur, teste Becano. Vide ibi.

Nutria, Illyridis urbs apud Polybium.

¶ Nygdosa, Indiæ intra Gangem urbs, teste Ptolemæo, Nygdosura interpretibus.

¶ Nylandia *Nylande*, provincia Sveciæ, in Finnia prov. & juxta sinum Finnicum, inter Careliam ad ortum, Tavastiam ad Boream, & Finlandiam ad occasum, è regione Livoniæ provinciæ, à qua separatur tantùm sinu Finnico. In ea sunt tria dumtaxat oppida, *Borgo*, *Helsingfors*, & *Rasebourg* dicta, in ora littorali.

Pauſ. Nymbæum, ſtagnum Peloponneſi, in Laconica, apud Maleam promontorium.

Nymphæ Catabaſſi, *S. Ninfa*, teſte Baronio, locus Hetruriæ circa Romam, via Cornelia (inter Aureliam & Triumphalem) ab urbe Roma 13. mill. paſſ. De quo in vitis Sanctorum.

Plin. Ptol. Nymphæa, inſula Sardiniæ, inter Diabaten & Ilvam inſul. maris Tyrrheni. Sed Plinio eſt inſula Ioniæ circa Samum.

Ptol. Nymphæum, *Cipriot*, teſte Nigro, oppidum Tauricæ Cherſoneſi, apud Theodoſiam urbem, ab ea in occidentem diſtans.

Strab. Plin. & al. Nymphæum promontorium geminum Macedoniæ: unum montis Athi, *Capo Ninfeo* ex tabulis recentibus, in latere Auſtrali; alterum in ora maris Jonii, apud Apolloniam, & Aoum fluvium, unde ignis ingens exhalat, vicina non incendens, teſte Plinio. Hoc hodie *Capo Pali* nominatur, teſte Luccaro. Ejus meminit Lucanus lib. 5.

Nymphæumque tenent, nudas aquilonibus undas.

¶ Nymphæum, promontorium ad radices montis Athi. Nunc *Capo de monte ſanto* dicitur à recentioribus.

Nymphæum quoque apud Romanos balneum erat præclarum & regium. Duodecim olim fuere nymphęa in urbe, in quibus hæc memoratu digna fuere.

Nymphæum Alexandri Severi.

Nymphęum Marci Imperatoris apud Septizonium illuſtre fuit. Quorum tamen veſtigia hodie non extant.

Nymphæus, portus Macedoniæ apud Liſſum urbem, ab ea 3. mill. paſſ.

Caſ. Nymphęus, portus Sardiniæ, teſte Ptolemæo.

Strab. Nymphæus quoque, fluvius Latii, apud Circęos, poſt Aſturam flumen; qui apud Foſſam novam cœnobium decurrit, & *Storace* incolis dicitur. In quo inſulæ ſalutares. Alii ſcribunt illum apud Velitras fluere. Eſt & Nymphęus Plinio, Nymphius Ammiano, fluvius Meſopotamiæ, in Tigrim apud Martyropolim urbem influens.

¶ Nymphais, Pamphilii maris inſula, teſte Plinio.

Nympharum antrum. Vide Phorcynus Portus. *Strab.*

Nympharum cubile. Vide Solis inſula, inter Carmaniam & Gedroſiam. *Plin.*

Nympharum fanum, (Vide Jatamana) in Athamania regione Theſſaliæ. *Vib. Seq.*

Nympharum inſula, Lydiæ, quę ad ſonum tibiarum moveri fertur, in medio ſtagni, Saltuaris Plinio.

¶ Nymphæus, mons Phthiotidis in Græcia, quodam topiario naturę opere ſpectabilis, ut refert Plinius. *& al.*

¶ Nyphates, mons Armeniæ minoris, teſtibus Ptolemæo, & Plinio. *Capel.*

Nyſa, urbs Aſię multiplex: una in * Armenia minori, quę *Niſe* in tabulis Geographicis adhuc nominatur, in Cappadocię confinio, urbs epiſcopalis, à Cęſarea 90. mill. paſſ. in occaſum recedens ex Antonini Itinerario. Alię in Caria, in Arabia, & in Ægypto. Fuit & Nyſa (non Niſęa, ut in Theſauro Linguę Latinę) urbs Indię citerioris, ad Indum fluvium, à Baccho condita & appellata. Eſt & mons Peloponneſi, & Armeniæ, & Indię apud Nyſam urbem. Meminit Virgilius libro 6. Æneidos: *Steph. Ptol.*

Liber, agens celſo Nyſę de vertice tigres.

(* Quæ in Seldeni manuſcripto Niſa.)

¶ Nyſa, ſeu Niſſa, urbs Armeniæ, Epiſcopalis eſt ſub Archiep. Cæſarienſ. & 60. mill. paſſ. à Cæſarea diſtat in ortu Melitenem verſus.

Nyſii, populi Indię ulterioris inter Gangem & Jolida, teſte Mela, incolentes. *Mel.*

Nyſirus. Vide Niſyros.

Nyſſa, Nyſa Plinio, ante Pythopolis, teſte Stephano, & Athymbra, quæ & Niſa videtur Straboni, in Lydia, juxta Tralles urbem, & Tmolum montem, ab eo 30. ſtadiis diſtans, *Niſa* etiam nunc dicta, urbs epiſcopalis. Nyſa etiam Dionyſiopolis. Vide ibi. *Ptol.*

Nyſæa via, circa Gangem Indiæ fluvium, à Baccho, teſte Dionyſio Afro, calcata; et unde Dionyſia appellata eſt. *Dionyſ.*

Hic via quæ celebrat nomen Nyſæa Lyæi.

M I.

MICHAELIS ANTONII BAUDRAND PARISINI

NOTÆ, ET ADDITIONES EXCERPTÆ

EX EJUS LIBRO

GEOGRAPHIÆ

ORDINE LITTERARUM DISPOSITÆ.

ÆGEUM MARE *Archipelagus* Græcis, *l'Archipelago* Italis, *l'Archipal* seu etiam *l'Archipelagus* Gallis, pars ampla maris mediterranei, inter Asiam propriè dictam, seu minorem ad ortum, Thraciam ad Septentrionem, Macedoniam, Græciam, & Peloponnesum ad occasum & Cretam insulam ad meridiem intersusa, ab Ægeo scopulo inter Tenedum, & Chium dicta, teste Plinio, vocatur etiam *la mer de Candie*, in ejus parte Australi prope Cretam, quod autem dicatur à Græcis *Archipelagus*, id fit per excellentiam quasi mare Imperii, & à Turcis *Adenghis* vocatur, teste Leunclavio, quam vocem Græci explicant Aspra Thalassa, *la mer Blanche*, id fit quatenus opponitur ponto Euxino, quem *Caradenis* appellant, et vertunt Græci Mavro Thalassa, *la mer Noire*; à Nautis Gallis dicitur aliquando lepidè *la Forest de Larrons*, id est, Sylva Latronum, quod sit tanquam recessus omnium pyratarum, propter multitudinem insularum & scopulorum. Ejus partes sunt in Europa sinus Argolicus, *le Golfe de Napoli de Romania* in ora Peloponnesi, Saronicus sinus, *le Golfe d'Egina* in eadem ora, Euboicus sinus, *le Golfe de Ziton*, prope Achajam, Pagasicus sinus, *le Golfe del Volo* in ora Macedoniæ, Thermaicus sinus *le Golfe de Salonichi* in eadem ora, uti Toronaicus, *le Golfe d'Ajomama*, & Singiticus sinus, *le Golfe de monte Santo* seu *de Fassis*, Strymonicus sinus, *le Golfe de Contessa* inter Macedoniam, & Thraciam sinus Melanes, *le Golfe d'Eno* seu *de Marcarisa*. In Asia verò sunt & in ora Asiæ minoris Adramittenus sinus, *le Golfe d'Andrimit*, Smyrneus sinus *le Golfe de Smirne*, Iassius sinus, *le Golfe de Milasa*, & Ceramicus sinus, *le Golfe de S. Pierre*, sub ipso etiam comprehenduntur hæc maria, Creticum nempè, Græcum, Icarium, Macedonicum & Myrtoum. Hoc mare AEgæum quamplurimis insulis refertum est, ex quibus, quæ sunt in ejus ora littorali versùs Asiam uti Samos Chius, Lesbos, Tenedos, Cos, & aliæ, sub ipsa Asia censentur; aliæ verò quæ sunt in ejus ora occidentali uti Eubœa, Samothrace, Thassus, Lemnus, Cyclades, Scyros, Melos, Andros, Paros, Naxos, Delos, Mycones aliæque innumeræ sub Europa censentur. Vide insulas Archipelagi.

ÆGYPTUS, Regio Africæ celeberrima, Straboni, Plinio, & Ptolemæo, nunc indigenis *Chibili*, Arabibus *Bardamasser*, Turcis *Mesir*, Gallis *l'Ægypte*, Italis & Hispanis *l'Egitto*, & Germanis *Egypten* dicta extenditur à Septentrione in meridiem per 500. mill. pass. nempè à Maris Mediterranei ora usque ad Syenem, quo eam interfluit Nilus fluvius notissimus, cujus inundationibus annis fœcundatur. Terminatur ab oriente sino Arabico, Arabia Petræa, & Palæstina, à septentrione suo mari AEgyptio, ab occidente Cyrenaica regione, & desertis Lybiæ, à Meridie autem Nubiæ Regno sub AEthiopia; dicta fuit olim à Phœnicibus, Myara regio & Aeria, & Ogygia, teste Stephano de Urbibus, primum divisa fuit in superiorem, & inferiorem & postea in superiorem, mediam, & inferiorem. Superior AEgyptus quæ etiam Thebais, nunc *Said* dicitur, olim divisa fuit in Thebaidem primam & Thebaidem secundam eratq; in parte meridionali versùs AEthiopiam; Media AEgyptus sic dicta, quod media esset inter superiorem & inferiorem, vocata etiam Arcadia & Heptanomos, quod in ea essent septem Nomi, seu præfecturæ, hodie *Bechria* vocata, & etiam *Demesor* à quibusdam. Inferior Ægyptus, quæ & Delta, divisa fuit in AEgyptum primam, & secundam, & in Augustamnicam primam, & secundam hodie *Errif*, extenditurq; versùs Boream à media usque ad mare AEgyptum, versùs brachia & ostia Nili flu. Olim hæc regio divisa fuit ab antiquis regib. in 42. Nomos, nunc autem distinguitur in 12. partes, Cassilisatus dictas seu Provincias, ex quibus quinque respondent superiori AEgypto, nempè *Girgio Mansalout* & *Ebensevof* ad sinistram Nili ripam, & *Minio* cum *Cherkess* ad dextram Nili; tres alii Cassilisatus, *Fium* & *Giza* ad sinistram Nili, & Cairus, *la Caire*, ad dexteram respondent mediæ AEgypto & quatuor ultimi Cassilisatus *Mansoura*, *Garbia*, *Menausia*, & *Calioubeth* cum Alexandriæ territorio respondent AEgypto inferiori, seu Deltæ. Sunt qui addant decimam tertiam Provinciam, nempe *le Cassilif de Bouhera*, sed hæc verius pars est Regni Barcæ, nempè propriè sub AEgypto sumitur. Antea proprios habuit reges AEgyptus per aliquot sæcula, sed tandem anno 1516. sub Campsone Gauro Soltano, bello appetita à Selimo primo Magno Turcarum Domino, perdidit Syriam & anno sequenti 1517. Tomumbejo ultimo Sultano bis a Turcis ad Memphim victo, & cæso, facta est Turcici juris, & ab eo tempore pars est Imperii Turcarum, Præfectum generalem habens *Misir Beglerbeg* dictum, sub quo sunt 12. Cassilisatus supradicti, totius regionis primaria urbs est Cairus, *le Caire*. Fuit alias regio probè culta, & innumeris referta civitatibus, nunc autem partes à Nilo flu. remotiores incultæ ferè jacent, præsertim versùs Lybiam & urbes pro majori parte interiere, ita ut eam nunc præcipuè cum Cairo sint tantum Syene, Alexandria, Thamiatis & Metelis. Nomos AEgypti vide in voce Nomi. Notandum verò quod urbes AEgypti nullis omninò muris cinctæ sunt. Cairus nec muris, nec fossis, nec propugnaculis vallatur, solum habens castellum, in colle situm, & Alexandria sola habet duo Castella in ingressu portus.

ÆTHIOPIA, vulgò *l'Ethiopie* Gallis, *l'Etiopia* Hispanis, & Italis, & *Etiopen* Anglis, Germanis & Belgis, regio perampla Africæ, seu propriè ejus media pars versùs Austrum extensa, sicque ab antiquis credita & in duas partes divisa, nempè in superiorem & inferiorem.

AETHIOPIA SUPERIOR, seu interior, regio ampla Africæ, quæ aliter, AEthiopia sub AEgypto dicta fuit, terminatur à septentrione AEgypto, & Lybia, ab occasu AEthiopia inferiori, ut & meridie, ab ortu verò mari rubro & Arabico, & sinu Barbarico, ejus partes sunt Nubia hodiè *la Nubie*, quæ magis ad ortum versùs Lybiam. AEthiopia propriè dicta *l'Abissinie*, regna Mujaci & Macoci, & Galas Trogloditica, *la Coste d'Abex* versùs mare Rubrum. Azania *la Coste d'Ajan*, & Barbaria, *le Zanguebar* juxta Oceanum AEthiopicum.

AETHIOPIA INFERIOR, seu exterior, pars ampla Africæ in meridiem extensa, terminatur à Aquilone Lybia, ab ortu AEthiopia superiori, ab occasu verò, & meridie Oceano AEthiopico, & Australi ejus partes fuere tres; nempe Agisymba regio ubi hodie regna *Monomotapa & Monemugi*. Hesperii, AEthiopes ubi Regna Congi, Loangi, et Angolæ cum adjacentibus, et Anthropophagi AEthiopes ubi Cafreria regio hodie. Totius Africæ pars meridionalior est hæc regio, quæ antiquis prorsùs incognita, & à Lusitanis inventa, et perlustrata fuit à duobus ferè sæculis incipit versùs occasum ad Hesperium sinum non longè ab AEquatore, et totam complectitur littoralem Africæ partem ad austrum usque ad Barbariam seu Zanguebariam, AEthiopiamque superiorem hac parte ambit.

AETHIOPIA PROPRIE DICTA, hodie Abissinia, *l'Abissinie* seu *le Pais des Abissins* Gallis, *Abex* incolis, *Abissinia* Italis, dicitur etiam Abassinia, & Abassia, ejus termini erant alias ab ortu Trogloditica, et Azania à sep-

tentrione Nubia, ab occasu Hesperii Æthiopes, & a meridie regna Monomotapę, & Moemugi in Agisymba regione, parebatque Imperatori *la Grand Negus* dicto, pro majori parte, sed superiori sæculo Galæ populi vicini occupaverunt Provincias *Balli*, *Fatigar*, *Angote*, cum aliis, quas etiamnum possident, ita ut ditio illius Imperatoris valdè imminuta sit, teste Hieronymo Lobo Lusitano, & in parte australi Æthiopiæ propriæ sunt Galæ populi valdè potentes, & regna Mujaci, & Macoci.

ÆTNA, *il Mon-Gibello* Italis, *le Mont Gibel* Gallis, *Gibel* Arabibus, idest mons per excellentiam, mons est Siciliæ maximus, et notissimus, ob ignes quos evomit, quibus assiduè flagrat; quibusque interdum latius sparsis horribilem edit perniciem, est in Valle Demonæ, et in Diœcesi Catanensi, altitudinis cir. 9. milliarium, circuitus autem 50. Causam incendii faciunt Poetæ Typhæum, seu Typhonem Gigantem, eo oppressum a Jove, Lucretius eam refert in sulphur, quo hæc regio scatet, accedunt et flatus inclusi. Montes circumstant oppida aliquot, in his Centuripæ *Centorbe* urbs excisa, et Ætna nunc pagus *Mase aai* *Adranum Aderno*, et Brontes, *Bronte*; pars ejus Australis vitibus consita est, Borealis nemoribus obducta. Et in eo nihil incultum nisi in summo monte, a Catana urbe, ad quam ferè radices ejus pertingunt, 12. mill. pass. distans in occasum, et 50. a Messana versùs meridiem. Hic mons anno 1169. horribili flagravit incendio, itemque anno 1329. cum per plures annos absque igne, et fumo fuisset, uti et anno 1408. 1444. et 1457. anno 1536. flumen igneum emisit, locis finitimis vastitatem afferens, et anno 1554. plus consueto æstuans Catanam, et illius agrum maximè labefactavit, anno autem 1669. quatuor fluvios igneos emisit in Catanensi agro, ubi 15. castra cremata fuere; de variis ejus incendiis diversis temporibus consule Thomam Fazellum et Philippum Cluverium.

AFRICA, quæ et Libya Græcis, sic quasi sine frigore dicta, una ex quatuor orbis terræ partibus in meridiem vergens, mari mediterraneo ad Arctos, Oceano ad occasum, meridiem, et ortum, ac sinu Arabico perstricta (nisi qua Asiæ Ægypto connectitur) *Ibrichiam* ab incolis, teste Joanne Leone Africano, dicta, a Turcis *Ephrikua*, a Gallis *l'Afrique*, ab Hispanis et Italis *l'Africa*, ab Arabibus *AlKebulan*, ab Indis *Besecath*, et a Belgis, et Anglis *Africka* dicitur, estque una ex tribus partibus antiquis cognitis. Sed Lusitani hisce ultimis temporibus detexerunt maximam, et meridionalem ejus partes nondum Europæis notam, præsertim versùs oram littoralem meridionalem, et insulas, tunc enim ultra Lunę montes meridiem versùs incognita erat. Regio tota siccior in mediterraneis, ubi sterilis et penè deserta multis in locis, vel arenis sterilibus obducta, vel multo ac malefico animalium genere infesta, vel inopia aquarum, est autem hujus forma seu figura ad Peninsulæ triangularis instar, quæ Isthmo qui est inter mare Rubrum Asiæ conjungitur, ac duplo fermè Europam excedit. A pluribus varie distincta fuit Africa. Romanorum tempore divisa fuit in sex Provincias, nempè Africam propriam, seu proconsularem, Numidiam, Tripolitanam, Bizacenam, Mauritaniam Cæsariensem et Mauritaniam Tingitanam, sed hæc divisio intelligenda est de ea tantùm parte, quæ Romanis paruit. Ptolemæus eam distribuit in duodecim regiones, quæ sunt Mauritania Tingitana, Mauritania Cæsariensis, Numidia, Africa propria, Cyrenaica, Marmarica, Libya propria, Ægyptus superior, Ægyptus inferior. Libya interior, Æthiopia sub Ægypto seu superior, & Æthiopia inferior, seu exterior, sed Nicolaus Sanson eam facilius dividit in Africam, seu Libyam, & in Æthiopiam, Æthiopia dividitur in superiorem, seu sub Ægypto, & in inferiorem Æthiopiam seu exteriorem; Africa verò seu Libya in citeriorem, et ulteriorem, ex quibus in citeriori sunt Mauritania, Africa propria, Libya propria, et Ægyptus. In ulteriori Libya sunt Getuli, Garamantes, et Nigritarum regio, et hæc de Antiqua, ad quam referri potest recens Africæ divisio, de ejus autem partibus secundum recentiores, vide infra, et notandum est, quod Africa dicitur ab Asiaticis insula occidentis. quippe genuino mari mediterraneo et Atlantico, geminoque fluvio Nilo, et Nigro undique circumdata, ut scribit Gollius.

ALBANIA, *l'Albanie* Gallis, *l'Albania* Italis, *Arnaut* Turcis, regio est ampla Macedoniæ ubi olim pars occidentalis Macedoniæ, semper Albania dicitur à Leunclavio, qui observat Albanos à Turcis appellari *Arnaut Levent*, valdè populosa est, terminatur à septentrione Serviæ regno, et Dalmatia, ab ortu Macedonia, ab occasu mari Adriatico, & mari Ionio, & a meridie Livadia, extenditur per 200. mill. pass. ab Aquilone in Austrum, & tota subest dominio Turcarum a duobus sæculis, excepta Corcyra Insula cum duobus aliis minoribus in ora littorali, duplex est, nempe Albania inferior, seu Australis, sub qua sunt provinciæ Canina, Chimera, & Larta, teste Brietio, & Albania superior, seu Borealis, quæ & propria, dividitur etiam in maritimam, & mediterraneam, & totius regionis caput est Scodra, *Scutari* vulgo.

ALEXANDRIA, urbs Ægypti, nunc Turcis *Scanderik*, Gallis *Alexandrie*, Italis *Alessandria*, urbs patriarchalis, & Emporium celebre, quo etiam merces ex India præsertim aromata per universam Europam distribuendæ antea advehebantur, ab Alexandro Magno olympiade 112. condita, olim clarior fuit ante Cairi erectionem, a quo distat 125. mill. in occasum æstivum, & portum habet percelebrem in ora maris mediterranei, hodie pro majori parte in ruinis jacet, nihilominus ob portus commoditatem multæ naves ex Europa huc appellunt, urbs ipsa Alexandria incolitur duobus mille civibus circiter, ex quibus 100. tantùm sunt Catholici, sed circa millia ibi adveniunt quocunque anno, in ea est Ecclesia S. Athanasii amplissima, olim Patriarchalis, nunc a Turcis in Moscheam versa, ideo Patriarchæ Græcorum, sedes est in Ecclesia pervetusta S. Catharinæ infra muros urbis, Ecclesia Franciæ præcellit omnibus totius Orientis Catholicorum Ecclesiis, extra muros Alexandriæ conspicitur columna marmorea ingentis altitudinis Pompeii dicta, sunt etiam ibi obelisci summæ altitudinis, quorum unus stat, alter verò dejectus est, circuitus murorum urbis ad huc extat, estque pulcherrimus, intra portum & ad ejus ostium est insula Pharos dicta, quæ jam injecta mole terræ adhæret, ubi turris Pharos nunc destructa, & super ejus rudera nunc est arx Turcarum cum præsidio ad tutelam portus, 18. mill. pass. distat à Nili ostio Canopico in occasum, 460. mill. pass. in Boream a Syene ultima Ægypti urbe meridionali, 150. a Pelusio in occasum Cyrenem versùs 600. Fuit Alexandria Civitas triplex antiquissimis temporibus, nimirum Menna, idest portus qui Phari, & vicinarum partium locus est, Alexandria propriè dicta, ubi Alexandria oppidum visitur hodiè, & NeKites, quæ forsan Necropolis Josephi, & Strabonis, earum vero quamlibet peculiaris cingebat murus, post quem alius ambiebat simul omnes, vias per quadras sive cancellatim ordinatas fuisse, quod vix alibi in oriente spectare licet, ipsa rudera demonstrant, teste Gollio, ante Mahometanum bellum hæc urbs etiam florebat, Ægypti totius Metropolis habita, sed ab Amro expugnata fuit post obsidionem 13. mensium, omnino Calitæ, & pessimè habita, unde paulatim minui cœpit, capta fuerat a Francia tempore belli Sacri nempe ab Amalarico Rege Hierosolymitano anno 1167: sed postea ab ipso derelicta, hinc Alexandrinus nomen gentis.

ALPES, montes sunt excelsi Polybio, Livio, & aliis qui Italiam separant a Gallia, & Germania, *les Alpes* Gallis, *l'Alpi* Italis, *Alben* Germanis dictæ, quæ multiplices sunt, variaque pro locorum diversitate sortiuntur nomina. Quarum longitudo est 1000. stadiorum, teste Livio. Illarum series sic se habet, a littore maris Gallici inchoando.

ALPES MARITIMÆ, Ptolemæo. quæ *le Montagne di Tanda* dicuntur ab Italis, *la col de Tanda* a Gallis, & extenduntur a meridie in Septentrionem, inter Galliam ad occasum, & Liguriam ad ortum; incipiunt a portu Herculis Monæci in ora maris mediterranei & in limite Liguriæ, deinde per partem Orientalem comitatus Niceensis excurrentes, uti postea inter ipsum, & Marchionatum Salutiarum, tandem terminatur juxta Vesulum montem, inter Delphinatum, & Pedemontium. Earum partes sunt mons Acema, *la mont Camelias*, Argentarius *le Col de l'Argentiara*. Vesulus *la mont Visa*, uti & Montes *le Col della Fanestra* & *la col de Limon* dicti.

ALPES COTTIÆ, Suetonio. quæ & Cottianæ a Tacito nominantur, sunt Montes excelsi admodum, Delphinatum a Pedemontio separantes, extenduntur a Monte Vesulo, ubi fontes sunt Padi fluvii, ad montem Cenisium in limite Mauritanæ, nunc *le Mont Genebre*, & *le mont Cenis* dicuntur a montibus eius præcipuis, Genebra, & Cenisio, suntque inter Alpes maritimas ad meridiem, & Alpes Graias ad septentrionem,

ALPES GRAJÆ, Plinio, exordiuntur a monte Cenisio, ubi desinunt Cottiæ, excurruntque inter Sabaudiam, & Tarantasiam ad occasum, & Pedemontium,

Du-

Duestumque Angoslaoum ad ortum, usque ad summum Peuniuum vulgò *il monte Jove*, Gallis *le monte Jeux*, alitur *le grand S. Bernard*, ubi incipiunt Penninæ. Dicuntur etiam Grææ Alpes à quibusdam, & Graius mons, teste Tacito.

ALPES PENNINÆ, Tacito, seu Pœoinæ quibusdam, extendnntur ab occasu in ortum inter summum Peoninum, & Adulam montem *le mont de Saint Godard*, sicque excurrunt inter Sedunos nunc Valesiam ad septentrionem, & Insubres ad meridiem, eorum pars mons Semproniur.

ALPES SUMMÆ, pars minor Alpium Cæsari, sed excelsior cunctis, Adules mons aliis, *le mont Saint Godard* Gallis, *das Gotbardsberg* Germanis, in ditione Helvetiorum, & in limite insubrum, ex eo effluunt quatuor fluvii Rhenus, Rhodanur, Ticinus, & Arola.

ALPES LEPONTIÆ, Plinio, Summis junguntur, ubi Rhenus ortum habet, iuxta Lepontios populos, à quibus sic dicti fuere, nunc in Helvetiis.

ALPES RHÆTICÆ, Plinio, & Tacito, quæ & Juga Rhætica, sic dictæ à Rhætis populis per quos excurrunt ab ortu in occasum, inter Rhætos propriè dictos ad Boream, & Vallem Tellinam ad Austrum, earum partes præcipuæ sunt, *il monte Bernina*, uti *il monte Braulio*, Germanis *Vuurm Serloch* dictur, teste Scudo, & ex his Oenus per Noricum, Athesis per Cenomanos, & Venetos, Addus, & Ollius per Insubres flumina derivantur.

ALPES TRIDENTINÆ, Cassiodoro, ab ortu in occasum extensæ, in comitatu Tirolis, inter Rhæticas ad occasum, & Noricas ad ortum, seu inter Tridentinos populos ad Austrum, & Breunos ad Boream, earum partes sunt montes *das Groß Verner* incolis, *le grand Brenner* Gallis, & *In Venden* Germanis, & vulgò *le montagne del Tirolo* dicuntur ab Italis.

ALPES NORICAE, Marcellino, sic dictæ à Norica regione, extenduntur à Dravi fontibus usque ad ortum Tilia vempti inter Tridentinas & Carnicas, hac voce non utuntur veteres, sed tantùm mediæ ætatis Scriptores, uti Jornandes & alii, olimque dictæ fuere mons Taurus, teste Mela, & etiam Vestigium hujus manet in montibus Krumler Taurn, Felber Taurn, & in aliis in illo tractu, inter Comitatum Tirolis, Salisburgensem ditionem, & Carinthiam.

ALPES CARNICÆ à Carnis populis sic dictæ à Ptolemæo, & aliis inter Noricam ad Boream, & Carnos ad Austrum protensæ, seu inter Carinthiam partem Norici, & Forum Julium Carnorum regionem, à Tilavempti fontibus ad Sontii fontem in limite Carniolæ, & earum pars est Mons Ocra.

ALPES JULIAE. producuntur à fontibus Sontii fluvii ad fontes Colapis fluvii, & ad sinum Carnarium in mari Adriatico sic dictæ sunt à Julio Cæsare, qui primus iter per eas aperuit, & munivit. Tacitus libro secundo eas Pannonicas appellat, nunc Carniolam ab Istria, & Forn Julie separant *i monti del Charso*, versus Tergeste, & earum partes sunt, *Et i monti della Vena* prope Lugeam Paludem

ANGLIA, *England*, & *the Kingdome of England* incolis, *l'Angleterre* Gallis, *l'Inghilterra* Italis, *das Engelland* Germanis; & *la Inglaterra* Hispanis, pars est major Britanniæ Insulæ ad austrum extensa, regnumq; Europæ percelebre à multis sæculis, quod olim Britannia major ea parte, & superior seu exterior, & meridionalis vocabatur, terminatur à septentrione Britannia ulteriore, seu inferiori, & septentrionali, ab ortu Oceano Germanico, à meridie mari Britannico, & ab occasu mari Vergivio, seu Hibernico, primum divisa fuit in quinque partes tempore Romanorum, nempè in Britanniam primam, Britanniam secundam, Flaviam Cæsariensem, Maximam Cæsariensem, & Valentiam, sub quibus fuere populi sexdecim, nempè Atrebatii, Belgæ Brigantes, Cantii, Cattieuchlani, Coritani Cornavii, Damnonii, Dimetæ, Dobuni, Iceni, Ordovices Ottadini, Regni, Silures, & Trinobantes Postea Anglis in septem Regna divisa fuit, nempè Cantium, Sutsexiam, seu Austro Saxoniam, East-Angliam seu orientalem Angliam Uest-Saxiam seu occidentalem Saxoniam, East-Sexia sive Orientalem Saxoniam, Northumbriam, & Merciam, quæ in unum coaluerunt sub Adelstano Rege, quibus addidebet Wallia, quæ Anglico regno accessit sub Eduardo I. Rege, dicta fuit etiam Anglia, Saxonia Transmarina, post sublatum Britanniæ nomen, teste Camdeno, ut etiam postea Lhoegria, teste Valsinghamio. Aliàs Anglia reges habuit proprios Anglo-Saxones, in Heptarchiam, sive septem Regna divisos, in quibus tamen qui plurimum poterat, Rex gentis Anglorum dicebatur, ut est apud Bedam, & Ecbertus occidentalium Saxonum Rex, quatuor regna ex his victoria complexus, Heptarchiam, quam occuparent Saxones promulgato edicto vocari jussit *Engelond*, idest Anglorum terram, unde Latinè Anglia dicta ab Anglis facta appellatione, hinc vexata fuit per duo sæcula à Danis, quibus etiam aliquando paruit, postea rediit ad Anglos, sub Eduardo Confessore, sed tandem anno 1066. Normanniæ Franciæ populi, à Francorum Rege adjuti Anglos vicerunt ad Hastingam, & hanc regionem sui juris fecerunt, sub Guillelmo Conquistore dicto Normanniæ duce, qui sic regnum sibi peperit, & ad suos posteros in hanc usq; diem longa serie transmisit. Nunc autem Anglia dividitur in Angliam & Walliàm, Anglia vero iterum separatur in Angliam propriam *l'Angleterre*, Angliam septentrionalem seu provincias septentrionales *les Provinces du Nort*, & Angliam occidentalem, seu provincias occidentales *les Provinces de l'Ouest*, & in his quatuor partibus Angliæ sunt 52. comitatus seu provinciæ.

ANTILIÆ, *les Isles Antilles* Gallis & Anglis, *las Antillas* Hispanis, insulæ Americæ Septentrionalis, in mari Boreali, vulgò *el mar del Norte*, quæ in longum excurrunt inter Floridam regionem ad septentrionem, et novam Vandalitiam in Americam ad meridiem, Earum præcipuæ sunt Hispaniola, Cuba, Jamaica, S. Joannis insula, Lucajoneca, Bahama, et aliæ, Linicoto teste. Alii autem existimant, et rectius, Antillas insulas esse, quæ jacent inter continentem Americæ meridionalis, et partem orientalem insulæ Sancti Joannis de Portu Divite; suntque in modum arcus positæ. Detectæ primùm fuerunt à Christophoro Colono, sive Colombo anno 1493. dicunturque Antillæ Americæ, quasi ante insulas sinus Mexicani. Ex iis viginti octo præcipuæ numerantur, & pro maiori parte parent Gallis, Anglis, & Belgis unitis. qui in his habent colonias ab anno 1625. quo *Diel Desnambuch* Gallus, & Warnerus Anglus illas primi occuparunt. Dicuntur etiam Caribarum insulæ ab Antiquis illarum incolis; & a quibusdam Camercanæ. Ab Europæis autem harum partium incolis, tota hæc multitudo insularum cum aliis sinus Mexicani, sæpius Archipelagus Mexicanus dicitur. Sunt autem *Antillæ* pro majori parte mirè fertiles, & riguæ, abundantque omnibus ad victum, & ad delicias etiam necessariis, cum pluribus fortalitiis præsertim in Guadalupa, Martinica, & S. Christophori insulis, et dividuntur in duas partes, nempè in insulas ad ventum dictas, *les Isles du Vent* aliis, *las Islas de Barlovento* Hisp. quæ sunt *Antillæ* propriè dictæ, et magis ad ortum extensæ et in insulas infra ventum dictas, *les Isles sous le Vent* Gallis *las Islas de Sotavento* Hisp. quæ magis ad meridiem excurrunt versùs oram Terræ Firmæ, et Veneziolæ regionum

ANTUERPIA, *Antuverpen* incolis, *Anvers* Gallis, *Antorff* Germanis, *Antuvero* Anglis, *Anversa* Italis, & *Anveres* Hispanis, urbs Belgii in Brabantiæ Ducatu, ampla, & pulcherrima, olimque imperialis, & libera, ad Scaldim fluvium, Episcopalis facta sub Archiepiscopo Mechliniensi à Paulo IV. Pontifice Maximo, anno 1559. estque emporium percelebre, arcem habens probè munitam excitatam ab Albano Duce anno 1569. urbs est ea maximus totius Belgii in eo tractu Brabantiæ, qui marchionatus S. R. Imperii dictus fuit, cujus caput erat, habuitque aliàs innumeros penè incolas, sed deficit in dies, ex quo Amstelodamum crevit in tantam opum abundantiam, pessimè habita fuit ab Alexandro Farnesio Parmæ Duce fortiter expugnata anno 1585. nunc subest Dominio Hispanorum, distat ab Oceano 18. leucis in ortum, uti 30. à Gandavo, & totidem à Bruxellis in septentrionem; 4. à Mechlinia in occasum æstivum, à Colonia 28. in occasum, & à Parisiis 76. in Septentrionem; Ambivaritorum metropolis creditur ab Abrahamo Ortelio, qui in hac urbe natus est doctissimus sui Ævi Geographus, de ea fusè & accuratè scripsit Ludovicus Guicciardinus in sua descriptione Belgii; dicitur etiam a quibusdam Andoverpum, quod nomen illi contigisse narrant ab Andoverpo gigante loci domino, cujus ossa adhuc monstrantur, sed de hoc fides sit apud ipsos, hinc Antuerpianum nomen gentis.

APENNINUS, *l'Apennino* incolis, *l'Appenin* Gallis, mons Italiæ notissimus, & maximus ab occasu in meridiem excurrens per 700. mill. pass. & illam ab Alpibus maritimis usque ad extremos Salentinos, & Brutios in longum, continuo iugo in duas veluti partes dividens, nisi qua transitum præbet, testibus Strabone, Plinio, & aliis, hinc inde varia montium ramenta dimittens, et in duo apud Hirpinos capita seu cornua divisus, uno ad Acram Japygiam in Salentinis, altero in Brutiis ad Leucopetram promontorium finitur, ab occasu primum Pedemontium à Li-

lis. Eius partes sunt etiam Venedicus sinus, *le Golfe de Bantzick*, Clylipenus sinus, *le Golfe de Livonie ou de Rege*, & Lagnos sinus, *le Golfe de Lubeck*. Extenditur verò mare illud à promontorio Cimbrorum, ubi os illius est, Viburgum, & Narvem usq; urbes extremas sinus Finnici, ad 190. milliaria Germanica, & eius præcipuæ insulæ sunt Alandia *Aland*, Boringia *Bornholm*, Gotlandia *Gotland*, Oelandia *Oeland*, Osilia, *Osel*, & Rugia *Rugen*, uti etiam Falstria *Falster*, Fionia *Fuynen*, Lalanda *Laland*, Langelandia *Langeland*, & Zelandia *Zeland* omnium præcipua, inter Cimbricam Chersonesum, & Scaniam provinciam Sveciæ ad fauces eius maris.

BARENSIS DUCATUS, *le Barois*, provincia Galliæ olim Campaniæ pars, quæ postea Ducibus Lotharingiæ in feudum concessa fuerat a Galliæ regibus, nunc iterum effecta Francici iuris à paucis annis, extenditur à septentrione in meridiem cis Mosam fluvium, & trans Mosam, à Comitatu Burgundiæ usque ad Luxemburgensem Ducatum, inter Campaniam ad occasum, & Lotharingiam ad ortum; eius partes sunt ioris dictio, seu Balliviatus Barensis, *le Baillage de Bar le Duc*, Juris dictio Bassiniaci *le Baillage de Bassigny* curt; dictio S. Michaelis *le Baillage de S. Mihel* & Comitatus Claromontanus *le Comté ou Baillage de Clermont*, cum annexis; totius autem provinciæ caput est Bartum seu Baro Ducum; hinc Barenses populi *le Barois* vulgò.

BAVARIA, regio Germaniæ perampla, & fertilissima, olim Vindelia vocata, & postea à Boiis Boiaria dicta reges habuit alias proprios, nunc etiam Ducatus titulo clara, *die Beyern* incolis dicta *la Baviere* Gallis & *la Baviera* Italis, & Hispanis, terminantur ab oriente Austria, & Archiepiscopatus Salisburgensis à meridie Comitatus Tirolis ab occidente Svevia & à septentrione Palatinatus superior, & Bohemia, eius Dux est Imperii Elector quintus à paucis annis & eius etiam dominio subest Palatinatus superior seu Bavariæ, pace Westphalica; totius Bavariæ caput est Monachium ad Isaram, ubi Ducis sedes; tota autem ditio Bavariæ Ducis nunc duplex est, nempè superior Bavaria *Obern Beyern*, ubi Monachium, & Ingolstadium, & inferior Bavaria *Nider-Beyern*, ubi Straubinga & Borchusia, sed tamen persæpè dividitur in quinque partes seu regimina, dicta *Regierung*, scilicet pro superiori Bavaria regimen Monachii, *Regierung Munchen*, pro inferiori Bavaria tria nempè Regimen Burchosiæ, *Regierung Burghausen*, regimen Laudshute *Regierung Landshut*, & regimen Straubinga *Regierung Straubing*, & pro superiori Palatinatu Regimen Amberga *Regierung Amberg*, tota regio fertilis est admodum & rigua, & eius Duci subsunt etiam Donaverta ad Danubium, & Midelheimum in Svevia, sed Ducatus Neoburgicus, dictio Frisingensis Episcopi, & Passaviensis Episcopi subsunt propriis principibus quamquam intra fines Bavariæ uti Ratisbona urbs, quæ Imperialis est, & sui iuris, & Bavariæ pars fuit olim Austria superior, ante Friderici primi Imperatoris tempora, uti etiam Cufsteinum in Comitatu Tirolis, cum tractu adiacente ad Oenum fluvium, hinc dicti Bavari populi *Bayerische* accolis *les Bavarois* Gallis & *li Bavaresi* Italis.

BELGIUM, regio Europæ ditissima, inter Galliam, Germaniam, & Oceanum Germanicum extensa, ubi olim fuit pars Galliæ Belgicæ, quæ versùs septentrionem porrecta erat, in qua populi Morini, Atrebates, Nervii, Centrones, Tuaandri, Batavi, Advatici, Eburones, & Bætasii, uti etiam minuta pars Germaniæ, in qua Frisii Salii, & Usipetes, unde forsan dicitur à quibusdam Germania inferior, sed abusivè, tum quia Germania inferior pars erat Galliæ Belgicæ, prope & cis Rhenum, tum etiam quia totum Belgium pars erat Antiquæ Galliæ Belgicæ usque ad initium seculi elapsi, quo ei iunctæ fuere Gueldria, Frisia, Transisalania, & Dominia Groningense, & Ultraiectinum, quæ provinciæ partes erant Germaniæ. Regio tota humilior est versùs Oceanum præsertim, sed mire fertilis, & rigua, & vulgò dicitur ab indigenis *das Nederlandt* regio inferior, *le Pais-bas* Gallis, *Netherland* ab Anglis, *los Paeses Baxos* ab Hispanis, *il Paesi Bassi* ab Italis, *dasthe Niderlandt* à Germanis, & *Niderlandeska* à Polonis, quod idem sonat ubique. Ejus termini sunt ab oriente Germania, à septentrione Oceanus Germanicus, sive occidentalis, ut vocant, & ab occidente & meridie Francia, complectiturque quatuordecim provincias, quæ etiam sæpe ad tredecim reducuntur, cum Ducatus Limburgicus pars sit Brabantiæ ab anno 1590. quicquid dicant Belgium comprehendere in se septemdecim provincias, quod ad ostentationem tantùm dicunt, sed revera longius à vero aberrant, cum ea bis pretensis septemdecim provinciis Zutphaniæ Comitatus, sive Tetrarchia pars sit Ducatus Gueldriæ à sex sæculis, nempe ab anno 1079. Mechliniæ dominium pars est Ducatus Brabantiæ ab anno 1546. & sub ipso censetur etiamnum, uti Marchionatus S. Imperii ab anno 1043. non extinctus fuit, 70. annis post ejus erectionem, sicque revera reducuntur ad quatuordecim, provincias, seu etiam sæpè ad tredecim, cum Limburgensis Ducatus sub Brabantia censetur, ut videre est in comitiis harum provinciarum, & olim principes habuere proprios, sed tandem ex his novem in unum redactæ sunt sub Carolo Audace Burgundiæ Duce ultimo, & sic obvenerunt Maximiliano I. Imperatori, & Carolo V. ejus Nepoti, sub quo Gueldria, Frisia, Transisalania, dominium Groningense, et dominium Ultrajectinum ad alias accesserunt, sicque eas omnes relinquit filio Philippo II. Hispaniæ Regi, cui paruerunt per aliquot annos, sed cum durius haberentur septem provinciæ septentrionales, in libertatem se vendicarunt, et Regem Hispaniæ principem suum ejuravere Dordraci anno 1581. fœdusque inter se inierunt, quod Belgio unito, seu fœderato nomen dedit; hinc orta primum divisio Belgii in Belgium Hispanum, quod ad meridiem, et persæpè ab exteris *la Flandre* dicitur, ab eius potiori parte, et Belgium unitum sive fœderatum, quod est ad septentrionem, et sæpe ab exteris *la Hollande* vocatur ab ejus provincia præcipua; sed cum postea Francorum Reges post multas, insignesque victorias, sibi acquisiverunt mediam ferè partem Belgii Hispani versùs meridiem, hinc dicta fuit ea pars Belgium Francicum, sicque hodie triplex est Belgium Francicum nempè, Hispanum, et unitum sive fœderatum.

Belgii Provinciæ.

Artesii Comitatus, *l'Artois*.
Brabantiæ Ducatus, *le Brabant*, sub quo Mechliniæ dominium, *la Seigneurie de Malines*, et antiquus Marchionatus S. Imperii *le Marquisat du S. Empire*.
Flandriæ Comitatus, *la Flandre*.
Frisiæ dominium, *la Frise*.
Groningæ Domin. *la Seigneurie de Groninge, ou les Omlandes*.
Gueldriæ Ducatus, *la Gueldre*, sub quo Zutphaniæ Comitatus, *le Comté de Zutphen*.
Hannoniæ Comitatus, *le Hainaut*
Hollandiæ Comitatus, *la Hollande*
Limburgensis Ducatus, *la Duché de Limbourg*
Lusemburgensis Ducatus, *le Luxembourg*
Namurcensis Comitatus, *le Comté de Namur*
Trans-Isalaniæ Dominium, *l'Over-Issel ou la Trans-Isulane*.
Ultraiecti Dominium, *la Seigneurie de Utrecht*.
Zelandiæ Comitatus, *la Zelande*.

BELGIUM FRANCICUM, *le Pais-Bas François*, sive etiam persæpe *la Flandre Françoise*, pars ampla Belgii magis ad Occidentem, et meridiem extensa, quæ à paucis annis subest dominio Francorum Regis, et sub Regno Galliæ nunc censetur, cum antea pareret Hispanis, protenditur in longum ab Oceano ad Mosellam fluvium, terminaturque à septentrione, & ab ortu Oceano Germanico ex minuta parte, & Belgio Hispano, ab occasu verò, & meridie Picardia, Campania, & Lotharingia, estque fertilis admodum, rigua & perculta, sub ipsa comprehenditur Artesia tota, maior, & potior pars Hannoniæ ad ad meridiem protensa, ubi Flandria Gallica, Iprensis Tetrarchia, atque planities Terræ Francæ, & pars meridionalis Ducatus Luxemburgensis, ejus verò præcipua urbs est Insulæ, sed de aliis eius urbibus vide infra.

BELGIUM HISPANUM, *le Pais-Bas Espagnol*, sive & sæpe *la Flandre Espagnole*, pars ampla Belgii in longum extensa, inter Belgium unitum, & mare Germanicum ad Septentrionem, Germaniam ad ortum, & Belgium Francicum ad occasum, & meridiem, quæ etiamnum subest dominio Regis Hispaniæ, complectiturque mediam partem Flandriæ ad ortum & septentrionem, minorem partem Hannoniæ versùs septentrionem, Namurcensem Comitatum, maiorem partem Luxemburgensis Ducatus, Brabantiæ Ducatum pro maiori parte, Ducatum Limburgi pro medietate, et Gueldriam superiorem sive Tetrarchiam Ruremundensem, et eius primaria urbs est Bruxella, alias eius urbes videbis infra.

BELGIUM UNITUM, sive fœderatum, quod aliter dicitur Provinciæ unitæ, *les Provinces Unies du Paisbas* pars est ampla Belgii versùs septentrionem extensa, inter Oceanum Germanicum ad Boream et occasum, Germaniam ad ortum, et Belgium Hispanum ad meridiem, quæ ab anno 1581. sui iuris effecta Rempublicam constituit, complectiturque septem provincias, nempè Gueldriam inferiorem, sive tres Tetrarchias, Ducatus Gueldriæ, Hollandiam, Zelandiam, Frisiam, Ultraiecti Dominium, Trans-Isalaniam, & Dominium Groningense, quibus additæ sunt pars septentrionalis Ducatus Limburgi, minuta

pars

pars Flandriæ versùs oram Zelandiæ, & pars etiam Borealis Brabantiæ Ducatus; eius vero præcipua urbs est Amsterodamum, sed de aliis eius urbibus vide infra.

BISCAJA PROPRIA, *la Vizcaia* incolis, *la Biscaye* Gallis, terminatur à septent. Oceano Cantabrico, ab ortu Alava, & Ipuscua prov., à meridie Castella veteri, & ab Oc. Asturia S. Julianæ dicta, dominii titulo insignitur, cum alias dominos habuerit proprios è gente *de Haro*, quibus deficientibus in obsidione Algezeiræ, Biscaia Joanni Castellæ regi obvenit; & ab illo tempore pars est regni Castellæ veteris, extenditurque ab oriente in occid. ad 26. leucas Hisp. versus mare, sed non est æquè lata, dividitur in plures Maiorinatus, seu Merindadas, ut vocant, nempe Maiorinatus *de Garnica*, *Busturia*, *Uribe*, *Arratia*, *Bedia*, *Corcena*, *Durango*, *Marquina*, & *Prestamero ma or*, & sub ipsa comprehenduntur etiam quatuor urbes littor. dictæ, cum eorum territ. nempe Laredum, Fanum S. Andreæ, Castrum Urdiale, & Fanum S. Vicentii de Vacaria, totius verò prov. caput est Bilbaum, erant olim in ea regione Autrigones populi, & pars orientalis Cantabrorum propriè dictorum, ad 55. leucas in longitudinem, & totidem in latitud. patet, & sic dicitur à situ terræ montuoso, & aspero, ea enim vocis Vasconicæ significatio est, teste Arnaldo Oihenarto, sed Durangum olim separata erat à Biscaia, & Comitatus specialis titulo insignita erat & antiquitùs Biscaia latè sumpta suberat dom. Regis Navarræ; hinc Biscaini populi, *los Vizcainos* Hisp. *les Biscains* Gallis.

BOHEMIA, *le Royaume de Boheme*, & *la Boheme* etiam, regio ampla Europæ, quæ etiam Boemia dicitur a quibusdam, Boiemum & Boemum Tacito, nunc vulgò incolis, et Polonis *OzesKa zemia* à Czecho quodam principe teste Davico, *Boheim*, seu *das Boheme* Gallis, *la Boemia* Hispanis, *la Bohemia* Italis dicta, intra fines Germaniæ comprehenditur pro majori parte, sed tamen non est pars Germaniæ, cum ab ea divisa sit, linguam habeat particularem, et regnum faciat separatum, ab anno 1086. quo primùm regio titulo decorata fuit sub Uratislao Rege; terminatur à septentrione et occidente Saxonia superiori, ab oriente Polonia, a meridie Hungaria, Austria, ditione Ducis Bavariæ, cius autem partes sunt; Bohemia propria, Lusatia, Moravia, et Silesia, et totius regni caput est Praga, sed Lusatia ab eo disiuncta subest Duci Saxoniæ ab anno 1623. Bohemiæ regnum subest Domui Austriacæ à sæculo et dimidio, et eius Rex est unus ex octo Imperii Electoribus, quamquam sit extra Imperii finea, Regni caput est Praga, aliæ urbes clariores sunt Brina, Olomucium, et Vratislavia.

BOHEMIA PROPRIA, *Behermerlandt* Germ. *la Boheme* Gallis, pars est præcipua regni Bohemiæ, quod ab ea etiam nomen sortitur, sylvis undique, et saltibus cincta, eam regionem primum tenuere Boii, origine Galli; tum Marcomanni, et tandem Bæmi, terminatur à septentrione Misnia, et Lusatia, ab or. Silesia, et Moravia, à meridie Austria, & Bavaria, ab occidente verò Palatinatu superiori, sive Norgovia, et minuta parte Franconiæ, divisa fuit à Carolo IV Rege in duodecim circulos, nunc verò in 15. distribuitur, quibus adduntur Comitatus Glaciensis ex Silesia exceptus, et territoria Egranum, et Loctense, olim partes Palatinatus superioris, eius primaria urbs est Praga *Praguc* ad Multam flu. hinc Bohemi populi *Czechi* Polonis, et Slavis, *Behaimen* Ger. *les Bohemes* Gallis et *li Bohemi* Italis.

BRABANTIA, *le Brabant* incolis, *el Bravante* Hispanis, *il Brabante* Italis, provincia est perampla Belgii, Ducatus titulo insignita, in qua olim Menapii populi, terminatur à septentrione Hollandia, et Gueldria inferiori, ab ortu Gueldria superiori, et Episcopatus Leodiensi, a meridie Hannonia, et Comitatu Namurcensi, et ab Occ. Flandria, et Zelandia, alias multo minor erat, tuncque Comitatus Lovaniensis vocabatur, sed lapsu temporis aucta fuit unione Marchionatus S. Imperii, dominio Mechliniensi, ditione Ultramosana, et parte Brachbantii, unde nomen Brabantiæ ei inditum fuit à tractu adiacente, tuncque Duces habuit proprios, quibus deficientibus, obvenit Ducibus Burgundiæ, sicque ex eorum hæreditate ad Reges Hispaniæ, quibus etiamnum subest ex maiori parte. Dividitur in quatuor partes seu Tetrarchias, quarum nomina sunt Tetrarchia Lovaniensis, *le quartier de Louvain*, Tetrarchia Bruxellensis, *le quartier de Bruxelles*, Tetrarchia Antuerpiensis *le quartier d' Anvers*, sub qua antiquus Marchionatus S. Imperii, et Mechliniæ dominum, et Tetrarchia sive Maioratus Boscoducensis, *la Mairie de Boldue*, sed nunc eius pars septentrionalior subest Dominio Belgarum unitorum. Traiectum ad Mosam, et ditio Ultro-Mosana seu Ducatus Limburg. Comitatus Falcanis montis Dalemensis et Rhodiæ Ducis sunt etiam partes Brabantiæ, sed ab ipsa distant, suntque inter Duc. Juliacensem, et Ditionem Leod. totius verò Brabantiæ caput est Bruxella olim sedes Ducum; hinc Brabantii populi, *les Brabancons* vulgò.

BRESSIA, *la Bresse*, provincia Galliæ, Comitatus titulo clara, alias sub Duce Sabaudiæ, ab anno 1272. sed anno 1601. Francici iuris effecta est ab Henrico Magno. Habet ab oriente Beugesiam, a septentrione Comitatus Burgundiæ, ab occidente Duc. Burgundiæ, cum Lugdunensi præfectura, et ad meridiem Delphinatum. Eius primaria urbs Burgus dicitur, cum antea esset Balgium, à qua dicta fuerat alias terra Belgii, teste Guichenono, et dividitur in tres partes, nempè in Bressiam propriam, quæ totam planitiem continet, extenditurque a montibus ad Ararim fluvium, in terram Riversimontis, *le Revermont*, quæ intra montes a Colineo ad pontem Idani, et in Vallem bonam *la Valbonne*, quæ ad meridiem extat inter Idanum fluvium, et Lugdunensem tractum, Idano fluvio separatur a Beugesia, quæ sub ipsa sæpè continentur, quamquam provinciam separatam faciat, uti Vallis Romana, et Gesia tractus; hinc Bressiani populi, *les Bressans* vulgò.

BRIA, *la Brie*, provincia Galliæ, fertilis admodum et probè culta, cuius termini sunt ad ortum Campania, ad meridiem et occasum Sequana fluvius, quo a reliqua Campania, a Vastinii tractu, et ab Hurepesio discernitur, et ad septent. Francia propria, et Suessionensis ager, versùs Matronam, alias minor fuit, et Campaniæ iuncta per longos annos, nunc etiam sub ipsa censetur, excepta minima eius parte Parisiis viciniori, quæ sub præfectura generali insulæ Franciæ comprehenditur. Eius partes sunt tres, nempe Bria superior, *la Haute Brie*, versùs Matronam fluvium, cuius caput Meldæ; Bria inferior, *la Basse Brie*, versùs Sequanam flu. cuius caput Provinum; et Bria pediculosa, *la Brie Pouilleuse* versùs matronam flu. etiam, cuius caput est Castrum Theodorici, sed de eorum limitibus non est facile statuere, eius verò præcipua urbs est Melda, quamquam alias Provinum sedes fuerit Comitum hujus prov. quæ extenditur ab ortu in occa. ad 22. leucas, nempe à Sesana ad confluentes Matronæ in Sequanam, sed a septent. in merid. magis constringitur, & Braia dicta fuit seu Braya, vulgò *Bray* in media ætate, hinc etiam Braii populi, nunc Briacenses, & Brienses *les Briards*, dicti.

BRITTANNIA, seu & Britannia Major, Cæsari, & Plinio quæ Ptol. Albion, insula est maxima, & nobilissima Europæ, interfuso Oc. à continenti Europæ discreta, Germ. & Galliæ figura triquetra obiecta, ab occasu qua Hibernia sita est Vergivius Oceanus irrumpit, a septentrione vastissimo Hiperboreo mari pulsatur, ab ortu quà Germ prætenditur Germ. a meridie qua Galliæ opponitur, Britannico urgetur & a Gallia freto sex leuc. tantum separatur in duas à veteribus divisa fuit, in citeriorem nempe, quæ & merid. ubi nunc Anglia, & in ulteriorem, seu septent. quæ nunc Scotia, sicque Anglia in Austrum, Scotia in Boream vergit; Britanniæ seu Albionis longitudo maior ab ora septentr. Scotiæ ad Antonam opp. in ora Australi Angliæ, contra Vectim insulam est 530. mill. pass. eius vero maior latitudo inter Cantium promontorium ad ortum & Bolerium ad occ. est 320. m. p. Brittanniæ citerioris partes fuere Britannia prima, Britannia secunda, Flavia Cæsar. Maxima Cæsar. & Valentia. Britanniæ ulterioris populi fuere Vecturiones, & Picti; aliisque utraque in plura regna divisa fuit, quæ nunc ad duo reducuntur, nempe ad Anglicum, & Scoticum, quæ etiam unita sunt a principio huius sæculi, de his vide Anglia & Scotia, ubi fusius, Humfredus Luyduse Sigeberco litteris prodit hanc insulam, antequam a Romanis seu cæteris cognita esset, in tres regiones distinctam esse, duas indigenarum lingua, quæ hactenus in Cambria ejus patria in usu est, Lhoegriam, Cambriam, & Albaniam vocitarunt, & etiam num vocitant, de quibus vide suis locis, idem ea vetustissimis ejus regionis monumentis docet, generali vocabulo hanc insulam *Pridain* dictam, ex qua Græ. & Lat. suam Britanniam fecisse verisimile est. Britanniæ primæ populi fuere Cantii, Regni, Belgæ, Atrebatii, Durotriges, & Damnonii; Britanniæ vero secundæ populi Silures, Dimetæ, & Ordovices; Flaviæ Cæsar. populi fuere Trinobantes, Iceni, Catticuchlani, Dobuni, Cornavii, & Coritani; In maxima Cæsariensi fuere Brigantes, & Parisi & in Valentia Ottadini.

BURGUNDIA, *la Bourgogne* incolis, *la Borgogna* Italis, *la Borgonna* Hispanis, & *das Burgund* Germanis, provincia Galliæ percelebris, duplex est nempè Ducatus, & Comitatus.

BURGUNDIÆ DUCATUS, qui aliquando Burgundia inferior, *le Duchè de Bourgogne* incolis, Nider *Burgund* Germanis, versùs occidentem extenditur, ubi olim Ædui populi, terminatur ab oriente Burgundiæ Comitatu,

u fe.

à ſeptentrione Campania provincia, ab occaſu Nivernenſi, & Borbonenſi provinciis, uti à meridie Baſſiovienſi, & Breſſia, eſtque ampla & fertilis admodum. Eius partes ſunt octo nempè tractus Alexienſis, *l' Auxois*, Altiſſiodorenſis, *l' Auxerrois*, Auguſtodunenſis, *l' Autunois*; Burgundia propria, ſive Divionenſis ager, *la Bourgogne propre*; Cabillonenſis, *le Challonois*; Carolenſis, ſeu Caroloſium, *le Charollois*; Matiſconenſis, *le Maſconois*; & Montanus tractus, *le Baillage de la Montagne*: totius autem provinciæ caput eſt Divio, aliaſque Duces babuit proprios magni nominis, ſed ſub Ludovico XI. Rege facta fuit Francici iuris, anno 1477. per obitum Caroli Burgundiæ Ducis ultimi, à quo tempore Franciæ regni pars exiſtit, de eius urbibus vide infra, hinc Burgundi & Burgundiones populi, *les Bourguignons* vulgò, *li Borgognoni* Italis, *los Borgognones* Hiſpanis, & *Burgunder* Germanis.

BURGUNDIÆ COMITATUS, *le Comtè de Bourgogne*, ſive & ſæpius *la Franche Comtè* indigenis, ab eius immunitatibus, *la Fran Contea* Italis, & *das ober Burgund* Germanis, quaſi Burgundia ſuperior, provincia eſt Galliæ regni, & pars orientalis Burgundiæ latè ſumptæ, ubi olim Sequani populi; terminatur ab ortu Helvetia, ditione Epiſcopi Baſileenſis, & Comitatu Neocaſtrenſi, à ſeptentrione Lotharingia, & parte Campaniæ, ab occaſu Burgundiæ Ducato, & a meridie Breſſia, & Beugeſia; dividitur autem in tres partes, ſuntque præfectura ſuperior, *le Baillage d'Amont*, quæ versùs ſept. cuius caput Veſuntium; præfectura media ſive Dolana, *le Baillage du Millieu*, ſive etiam *le Baillage de Dole*, quod inter alias duas exiſtat, cuius caput Dola, & præfectura inferior, *le Bailliage d'Aval*, quæ versùs meridiem protenditur, cuius præcipua Salinæ; totius verò provinciæ caput eſt Dola, ſed ex quo Veſuntio facta fuit Hiſp. iuris anno 1651. à multis cenſetur primaria huius provinciæ, quæ alias paruit Ducibus Burgundiæ, deinde Hiſpanis, donec tandem anno 1674. facta eſt Francici iuris a Ludov. magno Rege; ſicque etiamnum ipſi ſubeſt pace ad Noviomagum ſancita; hinc etiam Burgundi dicti, ſed qui eam inhabitant perſæpe *les Comtois* vocantur à Gallis, quod ſint in eo Comitatu, & ad diſtinctionem tantùm cum ſe ipſos *Bourguignons* vocent.

BURGUNODICUS CIRCULUS, dicitur aliquando unus ex Imperii Germanici circulis, *le Cercle de Bourgogne* Gallis, *das Burgandiſche Kraiſſ* Germanis, cum erectus fuerit a Maximiliano primo Imperatore anno 1502. complectiturque, et narrant, Comitatum Burgundiæ, & omnes Belgii provincias, ſed tamen eſt extra Germaniam, & inſtitutum tantùm fuit à Maximiliano, ut ſic ditiones has, ſibi ex hæreditate Burgundia obvenientes, ſervare poſſet auxilio Germanorum, ſed Ducatus Gueldriæ, uti Friſia, & dominium Ultraiectinum, atque Trans-Iſalana provincia erant antea partes circuli Weſtphalici, nec tunc principibus Belgii parebant; & notandum eſt, quod tranſactione concluſa Auguſtæ Vindelicorum die 26. Junii anno 1548. inter Imperium, & Carolum V. Imperatorem tamquam Belgii principem, membra huius prætenſi circuli Burgundici exempta ſunt ab omni iuriſdictione Imperii, illius conſtitutionibus & appellationibus ſalvis, & eius provinciæ ſunt liberæ ab omni Imperii Germanici oneribus, & Imperatoris ſuperioritate, ita ut planè cenſeantur exemptæ, ſolaque gaudeant Imperii protectione, eadem forma, qua reliqui ſtatus Imperii fruuntur, teſte etiam Chiffetio, cum aliis, ſicque non poteſt dici unus ex circulis Imperii Germanici, cum ſit extra Germaniam, nec habeat votum iu Diætis Imperii, nec ulla eius pars ſub Imperio cenſeatur, cum etiam ſolæ duæ Imperiales, ſive liberæ intra eius ditiones inſertæ, ſub aliis circulis comprehenſæ fuerint, nempe Cameracum ſub circulo weſtphaliæ, & Veſontio ſub circulo Rheni ſuperioris, antequam ab Imperii matricula exempta fuit anno 1651.

CADUBRIUM, *il Cadorino*, ſive etiam *il Caderoſe*, aliquando incolis, *le Cadorin* Gallis, tractus Italiæ in provincia ſive Ducato Fori-Julii, in montibus poſitus, ubi olim Carnorum pars occidentalis, dictus fuit etiam contracta Cadubril, & Capitaneatus Cadubrii in media ætate, terminatur à ſeptentrione, & Occidente Comitatu Tiroli, à meridie Bellunenſi agro, & Carnica parte Fori Julii, ab oriente verò eadem Carnea, ſuberat aliàs Dominis de Camino, poſtea Patriarchæ Aquileienſi paruit, ſed ab anno 1420. ſubeſt Reipublicæ Venetæ, & eius circuitus eſt 75. milliarium circiter; continet autem novem centurias, ſive centenaria, ut vocant, quarum nomina ſunt Plebs, Domegis Vallis, Comelicum ſuperius, Comelicum inferius, S. Vitus, Abruntium ſive Auruntium, Ultra Plavis, & Venantium, & totius tractus caput eſt Plebs, ſive Caſtrum Plebis, *la Pieve* vulgò, prope Planim fluvium, ſed indigenæ propter fidem erga Venetam Rempublicam, legibus ſuis vivere permiſſi, & tributorum, onerumque omnium perpetua immunitate donati fuere a Senatu Veneto, quod etiamnum ſervatur; huius tractus pars erat antea Centuria Ampitium dicta, cum caſtro Butiſtagni, ſed ab anno 1505. ſubeſt dominio Archiducis Auſtriæ, eſtque pars Comitatus Tirolis, ex pacto inter Maximilianum Imperatorem, & Venetos inito, teſtibus Guidotto, & Leonardo Cethereo Plebano S. Juſtinæ Abruntii, Viro clariſſimo, qui multa nobis de his partibus communicavit; Patria fuit Titiani Vecellii pictoris celeberrimi.

CAFRERIA, ſive Cafrorum regio, *le Païs des Cafres*, ſive *la Cafrerie* Gallis, *à coſta dos Cafres* Luſitanis, *Kafraria*, *& Lands der Kaffers* Anglis, & Belgis, regio ampla Africæ magis ad meridiem extenſa, ubi olim Æthiopes Antropophagi in Æthiopia inferiori, terminatur à ſeptrione Regnis Monemugi, Angolæ, & Benguelæ, atque Zanguebaria regione, ſed ab oriente, meridie, & occidente cingitur undiq; Oceano meridionali, ſive Æthiopico; pars eius ad ortum æſtivum extenſa comprehendit aliquot regna Europæis nota, nempè Quitevæ, Sedandæ, Chicangæ, Sofalæ, Mocalapatæ, & Vambæ, cum aliis minoris notæ, ſicque ex hac parte regio eſt fertilis, & culta, etiam cum aliquot fodinis, ſed pars occidentalis regionis eſt aſpera, inculta, & ſterilis, nempe à promontorio nigro uſque ad caput Bonæ ſpei, uti & meridionalis etiam, cum in his nullæ ſint urbes, neq; regna, ſed incolæ illarum regionum pro maiori parte undequaque vagantur in mediterraneis, ſuntque Antropophagi, & ferè ſine legibus, ſparſim per montes, & ſylvas belluarum ferè more viventes, & barbari admodum omniumque nationum inimicis crudeles, ſub propriis tamen Capitaneis, aut Ducibus. Dicuntur Cafri ab Europæis, quaſi ſine lege, cum ſe ipſos *Hottentots* vocent, ſicque de eorum mediterraneis locis, aut provinciis non habetur diſtincta cognitio, ſed ii qui partem meridionalem huius regionis inhabitant versùs Caput Bonæ ſpei, & oram littoralem, *Hottentots* etiam dicti, diſtinguuntur inter ſe in tredecim populos, ſive gentes, quorum nomina ſunt *Coringhaiconas* dicti à Belgis *Watermen*, ideſt homines aquatici; *Gorashouquas*, qui itinere quinque dierum diſtant à promontorio Bonæ ſpei, *Gorinhaiquas*, qui & *Cape-Mans* dicti à Belgis, quod inhabitant prope Caput Bonæ ſpei; *Cochoquas*, qui et *Saldanhars* vocantur ab exteris, quod ſint prope ſinum Saldanæ; *Cariguriquas* magol, et parvi; Hoſaas: *Chainouquas* ſub proprio principe *Sonſon* dictos *Cabonas* valde crudeles; *Sonquas*, qui montibus degunt; *Namaquas* ad ortum Capitis Bonæ ſpei; *Brigoudas*; *Heuſaquas*, atque *HamKunquas*, ut conſtat ex relationibus illarum partium; tota autem pars meridional. montibus altiſſimis referta eſt, qui à Luſitanis *Os Picos Fragoſos* dicuntur, et *les Pointes aigues* à Gallis, et Belgii ante ab aliquot annis Caſtrum Bonæ ſpei erexerunt ad ſinum Tabulæ, cum vico ſatis culto, et nautis peropportuno, ad radices montis Tabulæ in ora Capitis Bonæ ſpei; ſed de aliis locis hujus regionis nulla fit mentio inter recentes, et notantur tantùm aliquot portus, et ſinus, uti etiam tractus dicti. Terra Natalis, *à tierra de Natal*, Tractus Fumorum, *à tierra dos Fumos*, *à tierra dos Naonetas*, et ora deſerta, *à Coſta deſerta* vulgò cum aliquot aliis.

CAMPANIA ROMANA, *la Campagna di Roma* incolis, *la Campagne de Rome* Gallis, provincia Italiæ ſub dominio Summi Pontificis, terminatur ab occidente provincia patrimonii, mediante Tibera fluvio, a meridie mari mediterraneo, ſeu Tyrrheno, et ab oriente Aprutio ulteriori et Terra laboris provinciis Regni Neapolitani. Ejus verò præcipua urbs eſt Roma, *Roma*, totius Italiæ caput; complectitur hæc provincia maiorem partem antiqui Latii, in quo erant Latini, Æqui, Hernici, Rutuli et Volſci pro maiori parte; dividitur autem Campania Romana in duas partes, nempè in Campaniam propriè dictam, *la Campagna*; quæ ad arctos extenditur, inter Anienem fluvium, et montem Lepinum, eſtq; ſatis montuoſa, & in agrum maritimam, *la marina* vulgò, qui etiam ab ortum in occaſum extenditur, inter montem Lepinum, & Siciam mare Tyrrhenum uſque, quæ tota malè culta, quamquam plana propter aeris pravitatem & adiacentes paludes Pontinas.

CANAPICIUM, *il Canaveſe* incolis, *Canaveis* Gallis, tractus Italiæ, in Pedemontio latè ſumpto inſertus, ſub dominio Ducis Sabaudiæ, terminatur à ſeptentrione Alpibus, & Duguſtino, ab ortu Buggellenſi & Vercellenſi agris, versùs Doram Balteam, à meridie ſeparatur à Ducatus Montis ferrati Pado fluvio, uti a Pedemotio

Pro-

proprio, à quo etiam terminatur ad occasum, mediante Doria minori, & malè in tabolis recentibus vocatur Marchionatus Eporediæ, teste etiam Francisco Augustino ab Ecclesia Episcopo Salutiarum; antea divisus fuerat in duas partes quarum major, quæ ad septentrionem & occasum extenditur à tribus sæculis subest dominio Ducis Sabaudiæ & pars minor, quæ ad ortum versùs Padum sub Ducatu Montisferrati censebatur, donec anno 1631. concessa fuit Duci Sabaudiæ pace Claracensi à Duce Mantuæ cui parebat sicque hodie utraque pars Sabaudiæ Duci subest, & hujus tractus primaria urbs est Eporedia.

CANARIÆ INSULÆ, *las Islas Canarias* Hispanis, *les Isles Canarie s* Gallis, & *kanarische Eylanden* Belgis, insulæ sunt Africæ in Oceano Atlantico olim Fortunatæ dictæ, ut existimant doctiores, septem sunt majores numero, quarum præcipua etiam Canaria dicta, *la Canaria*, uti antiquitus, aliæ sunt Therenisa, *Therenif*, quæ aliis Nivaria, omnium major Forteventura, *Fuerteventura*, olim Erbania, Junonia, & Casperia, Lancerrota, *Lancarote*, antiquitus Centuria, Gomera, *la Gomera*, alias Theode credita, insula Ferri, *la Isla del Hierro*, olim Pluvialia; & Palma, *la Palma*, quæ Capraria etiam vocabatur, ut credunt recentiores. Detectę fuerunt a Joanne *de Betancourt* nobili Gallo, qui duas ex his subjugavit nempè Forteventuram & Lancerotam, anno 1417. Ferdinandus Peraza subjugavit etiam insulas Gomeram, & Ferri anno 1445. Canaria facta fuit Hispanici juris à Petro de Vera anno 1483. uti Palma anno 1493. ab Alphonso Ferdinando de Lugo, qui etiam Theneriffam subjugavit anno 1496. suntque omnes fertiles admodum & probè cultæ, sub dominio Regis Hispaniæ ipsa Canaria insula distat 90. milliaribus ab ora proximiori Africæ, & Biledulgeridiæ. Forteventura verò 60. tantum; his autem septem insulis majoribus adjacent aliæ quinque multò minores versùs septentrionem nempe Gratiosa, *la Graciosa*, Rupes *la Rocha*, insula Sanctæ Claræ, *la Isla de Santa Clara*, insula Luporum, *la Isla de los Lobos*; & Alacritas, *Alegranza*, sed incultæ, & desertæ jacent, harum verò insul. omnium præcipuæ urbes sunt Civitas Palmarum *la Cuidad de las Palmas* in Canaria insula & Lacus, *la Laguna* in Thenerisa, & distant circiter 200. leucis Hispanicis à Gadibus & ab ora proximiori Hispaniæ; hinc Canarii populi, *los Canarios* vulgò.

CARNIOLA, *Krain* incolis, *il Cragno* Italis, *la Carniole* Gallis, provincia Germaniæ maximè in meridiem extensa, versùs Italiam & Croatiam ubi olim pars occidentalis Pannoniæ Saviæ, & minuta pars Norici mediterranei, uti etiam Japodum; terminatus ab oriente Croatia, à septentrione Stiria, & Carinthia, à meridie verò provinciis Foro-Julii, Istria, & Croatiæ parte subestque toto dominio Imperatoris uti Archiducis Austriæ, ejus partes sunt quatuor nempe, Carniola superior *in obern Viertl* incolis, *la haute Carniole* Gallis, quæ magis ad occasum extenditur. Carniola media *in mittern Viertl* incolis, *la Moyenne Carniole* Gallis, quæ aliter Vindorum marchia *VVindischmarck* ad ortum versùs Croatiam porrecta; Carniola inferior *in Unter Viertl* incolis, *la basse Carniole* Gallis, versus Stiriam, & Savum fluvium extensa & Carstia sive Carniola Istriana, & sicca *in Karstpoik*, sive *Isterreicher Viert* incolis, *la Carniol Seiche* Gallis, quæ versus meridiem, & sinum Carnarium extenditur, quibus additur tractus supra Carstiam dictus, sive pars Foro Juliensis provinciæ *Ussm karst und theil in Friaul* incolis. quæ propriè Italiæ tractus est sub Austriacis, ubi Tergeste, Prolecum Goritiensis Comitatus, Gradisca, & Aquileja, teste Zeilero.

CASPIUM MARE, quod ab aliis maribus omnino separatum, adinstar ingentis lacus, est in Asia, Plinio, Straboni & aliis, nomen habens à Caspiis populis, atque inter Sarmatiam Asiaticam, Persarum regnum, & Scythiam intra Imaum extensum; dictum fuit etiam Hyrcanum mare ab Hyrcania regione in ejus ora meridionali, teste Ptolemæo; olimque in quatuor sinus distributum erat nempe in Scythicum, Sarmaticum, Caspium, & Hyrcanum, nunc vulgò dicitur *la mer Caspie* Gallis, seu etiam *la mer de Bachu*, ab urbe cognomine, & *la mer de Sala* ab urbe *Salacinisi* in ejus ora *Gualenskai More* Rossis, Georgianum mare, *la mer de Georgie* Armenis, *Diaro Gilan* Persis, sive etiam *la mer de Gilan, de Toberistan, de Chowarstan, & de Mazanderan*, a prov. Persiæ in eius ora littoroli, *Culzum deghiz*, & *Chilan deghiz* Turcis, *il mare Caspium* Italis, *the Caspian Sea* Anglis, *het Caspise zee* Belgis *Bahar Curzum* Arabibus, quod nomen habet commune cum sinu Arabico, & mare clausum significat. Varia ejus nomina lege apud Texeiram libro primo. Circumcingitur hodie à septentrione regno Astracan ditionis Moscoviticæ, Calmuchiis populis, & Bucharia regione, ab oriente Trans-Oxiana regione, ab Occidente Circassis populis & Tartaris Daghestaniæ dictis, uti Sirvania provincia Persiæ, à meridie autem Gilania, Taberistania, & Cherasania provinciis Persiæ, extenditur a septentrione in meridiem ad 600. millia passuum, nempe ab ora Bucharia, ad oram Gilaniæ, sed de ejus extensione ab ortu in occasum magna est contentio, cum antiqui omnes scripserint hoc mare Caspium magis extensum esse ab ortu in occasum, quam à septentrione in meridiem, quod etiam confirmatur ab Abulfeda, dum ait ejus longitudinem porrigi ab occidente in orientem aliquando cum flexu ad septentrionem, spatio 800. milliarium, latitudinem verò 600. milliarium, idem sentiunt Geographus Nubiensis, Jenkinsonius, & alii recentiores; sed Adam Olearius, qui illud mare navigavit anno 1636. scribit extensum esse tantum ad 450. milliaria ab ortu in occasum, & id pluribus probare nititur, quod etiam dignoscitur ex accurata tabula nautica, hujus maris à Moscis facta, ubi notatur magis porrectum esse ab ortu æstivo in occasum hybernum, & usque ad 700. milliaria; in eo raræ sunt insulæ alicuius momenti sed sinubus undique refertum est, quorum nomina pro maiori parte ignorantur & in illud se exonerant plurimi fluvii quorum præcipui sunt Abitorva, Araxes, Jaicus, Jaicubius, Jazartes, Ienis, Kasarius, Nios, Oxus, Rha, & Thenos, cum innumeris aliis minoris notæ, & ejus partes sunt sinus Gilanius *le Golfe de Gilan*, seu *de Kilan*, in ora ad occ. hybernum, & sinus dictus mare Cesulum, *la mer bleue* in ejus ora ad septentrionem.

CONGUM REGNUM, *le Royaume de Congo*, sive *le Congo*, regio Africæ in Æthiopia inferiori, ubi existimant olim fuisse Æthiopes Hesperios extenditur versùs occ. & oceanum Æthiopicum, & à Lusitanis comprehenditur sub Guinea inferiori alsisque peramplum fuit, cum sub ipso essent regna Congi, Angolę, Matambæ, Condæ, & Luliæ provinciæ Abundorum, & regnum Loanghum fiduciario jure, quæ omnia etiamnum comprehenduntur in quamplurimis tabulis sub regno Congi, sed rev era continet tantum Congum regnum propriè dictum, cum alia omnia ab ipso defecerint a centum & quinquaginta annis.

CONGUM REGNUM PROPRIUM, sive strictò sumptum, *le Royaume de Congo*, regio est Africæ, satis angustis restricta limitibus, sed fertilis, & valde culta, præsertim in mediterraneis; eius termini sunt ad occidentem Oceanus Æthiopicus, ad meridiem regna Angolæ, & Benguelæ, ad septentrionem regnum Loanghum, quod versùs Oceanum extenditur & regnum Mucocum quod est in mediterraneis, versùs Zairum fluvium, ad orientem verò terminatus regnis Cangelæ, & Matambæ, nuncque multò magis extenditur ab ortu in occasum quam à septentrione in meridiem, irrigatus plurimis flu. ex quibus præcipui sunt Zairus, *le Zaire* aliis longe major, *Lelunda, Ambrise, Loze, Onza, Lembra, Dande*, & *Benga*, dividiturque hoc regnum in sex provincias, sunt autem hæ, Comitatus Sonii, *le Comtè de Sogno*, Ducatus Bambæ, *le Duchè de Bemba*, quæ duo extenduntur versùs oram oceani s aliæ verè sunt in mediterraneis, nempè Marchionatus Pempæ, *le Marquisat de Pemba*, quæ provincia cæteris maior, Ducatus Sundi, *le Duchè de Sundi*, versùs Zairum flu. Marchionatus Pangi, *le Marquisat de Pango* etiam versùs Zairum, & Pava Battę, *le Duchè de Batta*, sunt etiam aliquot tractus minoris notæ uti *Chiova, Matari, Neussa*, *Esseno*, & *Mucata*, sed persæpe sub aliis provinciis censentur & totius regni primaria urbs est Fanum S. Salvatoris, *S. Salvader*, ubi commoratur Rex Christianus, uti & Episc. totius regni, cujus incolæ pro maiori parte sunt Christiani, & Congenses dicuntur, vulgò, *los Congeses* Lusitanis, sed à paucis annis pessimè habiti sunt tum ex ingenti pestilentia, tum etiam propter plurima bella, præsertim cum Lusitanis, qui in illis partibus degunt, in Civitate S. Pauli de Loanda, & in aliquot locis regnorum Angolæ, & Benguelæ, & Regnum ex electivo in successivum mutatum fuit a moderno Rege Garcia dicto, ut didici pluribus ex scriptis Iacinthi a Vetralla Capuccini præfecti Missionum, qui in hoc regno per aliquot annos est commoratus, & ex aliis relationibus.

CONSTANTINOPOLIS, *Stambol* Turcis, *Constantinople* Gallis & Hispanis, *Constantinopoli* Italis, *Constantinopel* Germanis, *Constantinopole* Polonis, & *Istamboule* Georgis, urbs Romaniæ caput, & Turcici Imperii præcipua, atque sedes regia, à Constantino magno Imperatore sic dicta, & nova Roma, Imperiique sedes constituta, Patriarchali etiam dignitate insignis, olim Byzantium vocata

fuit,

finis, & Thraciæ regionis caput erat, sed cum à Severo Imperatore direpta fuisset, à Constantino magno restaurata, ampliata, & absoluta fuit mirabili murorum artificio, & sumptuosissimorum ædificiorum structura anno 362. ab imperio Augusti, & Constantinus eam in omni ornatu similem, æqualemque Romæ efficere studens, in hanc magnitudinem perduxit, ut Sozomenus tradat hominum multitudine & divitiis majorem Constantinopolim fuisse quam Romam, suo tempore, ita fuit sedes Romanorum Imperatorum, à quibus multùm aucta fuit, mox Græcorum, post Imperii divisionem, postremò post captam ipsam urbem à Mahumete II. Turcarum Imperatores eam sibi regiam constituerunt, unde nunc opulentissima, frequentissima, & numerosissima est, ita ut sit omnium Europæarum urbium maxima, post Lutetiam Parisiorum, ipsa situ, & aspectu pulcherrima, est figuræ triangularis ferè in modum peninsulę, & ex tribus partibus alluitur mari, à septentrione sinu Cornu nuncupato, quem in Europam insinuat Bosphorus & qui sic portum efficit amplissimum, & tutissimum; ab oriente cingitur Bosphori Thracii extremis faucibus; à meridie Propontide; ab occidente verò Terra Tracia; amplitudo urbis 14. millia passuum complectitur, & utriusque sexus 500. hominum millia in ea ferè numerantur, septem colles includit, & olim in quatuordecim regiones divisa fuit, sed hodie ejus viæ angustæ sunt, & inæquales, ubi ædibus depressis nihil splendoris antiqui retinent, exceptis Palatio regio, aliquot Purpuratorum domibus Templis, Thermis, & Xenodochiis, quæ magnificè extructa visuntur, suntque sequentia, Palatium regium, vulgò dictum *le Serrail*, in ora Bosphori Thracii, ubi olim propriè Byzantium, & sic vocatum à voce Turcica *Sarai*, quod Palatium significat, Thermæ publicæ 120. circiter, quarum 50. magnæ; Xenodochia publica 100. Templa verò nunc Moschææ dicta, marmorea omnia, plumbo tecta, & columnis, splendentibusque marmoribus exornata ultra trecenta, ex his maximè conspicua sunt illa Solimani, Amurat is, Muhammedis, & Achemetis, sed præcipua urbis Ecclesia S. Sophię dicata, idest Sapientiæ divinæ, primùm à Constantino magno constructa fuit, sed cum incendio consumpta esset anno 530. paulò post novam, & longè ampliorem Ecclesiam S. Sophiæ, eam quam nunc videmus extruxit Justinianus Imperator, & integram absolvit intra sexennium, testibus Theophane, & Cedreno, & ut pluribus probat Vir Clar. Carolus du *Fresne du Cange* Franciæ Quæstor; & hæc Ecclesia nunc etiam pulcherrima, & superbissima à Turcis in Moschæam versa est. Urbs ipsa habet aliquot suburbia. Quorum præcipua Galata, & Pera, quasi ultra æstuarium, ubi commorantur ferè omnes Latini, Franci dicti, trans portum, & ei obversa est a parte Asiæ minoris *Scutaret*, olim Chrysopolis, sive Chalcedon nova, à qua milliario tantùm distat in occasum Bosphoro intercedente, uti 18. mill. tantùm à Ponto Euxino in meridiem, Constantinopoli habita sunt quatuor Concilia Generalia. Primum nempè sub Damaso Papa primo anno 381. Secundum sub Virgilio Papa anno 553. Tertium sub Agathone Papa anno 680. Quartum sub Hadriano II. Papa anno 869. Hæc urbs capta fuit à Francis anno 1204. sed post recepta à Græcis anno 1254. & tandem anno 1453. die Martis 27. Maji expugnata fuit a Turcis quibus etiamnum subest, & eam accuratè descripsit Bellonius; uti etiam eruditè libris IV. Petrus Gyllius Gallus qui anno 1555. Romæ obiit, hinc Constantinopolitanus nomen gentis, *Stamboulli* Græcis, *Constantinopolitain* Gallis, *Constantinopolitani* Italis.

CORSICA, insula Italiæ, Straboni, & Plinio, nunc *la Corsica* indigenis, *la Corse* Gallis, *la Corsega* Hispanis, quæ Cyrnus olim dicta fuit a Ptolemæo, & Strabone, terminatur a septentrione, & occidente mari Ligustico; ab oriente mari Tyrrheno, à Meridie verò separatur à Sardinia freto Taphros dicto, vulgò *la bocche de Bonifacio* latè 8. mill. pass. extenditur à septentrione in meridiem ad 110. mill. pass. ejus verò latitudo ab ortu in occasum est 50. & ejus ambitus est 280. mill. distat autem à Genua 100. mill. in Austrum, 60. à Liburno in occasum hybernum, & 65. à Plumbino in occasum. Divisa fuit alias hæc insula in duas partes, nempè in Septentrionalem partem Marianam dictam, & in meridionalem Casineam vocatam, teste Salvatore Vitali, nunc autem partitur insula in quatuor partes, quorum nomina sunt, pars Cismontana, quæ ad septentrionem, *di qua da monti*, latus interius, *il lato di drento*, ad ortum, pars ultramontana, quæ ad meridiem, *di là da monti*, & latus exterius *il lato di fuori* ad occasum; sed hæc quatuor sæpius reducuntur ab incolis ad duas partes, Cismontanam nempè, sub qua censentur quadraginta quinque tractus parvi Plebaniæ dicti, *le Pieve* volgò, in quibus sunt Bastia, Aleria, Balagina, Calvium, Curia, & promontorium Sacrum cum eorum territoriis seu jurisdictionibus: & Ultramontanam sub qua comprehenduntur viginti & unus tractus parvi sive Plebaniæ, sub quibus sunt Adjacium, Bonifacium, Portus vetus, & Sarua, & eorum agri seu jurisdictiones, urbes in ea quondam claræ fuerunt Mariana, & Aleria nunc excisæ, hodiè verò Bastia primaria est totius Insulæ, quæ subest dominio Reipublicæ Genuensis ab anno 1144. quo primum ei libera cessit, ejectis inde Saracenis, quamquam posteà pluries tentata à Pisanis fuerit, uti etiam a Regibus Aragoniæ anno 1320. & 1453. tota montuosa est, & parum culta, ejus populi Corsi dicti, *li Corsi* vulgò Italis, *les Corses* Gallis, & *los Corsos* Hispanis.

CRETA, insula Europæ perampla in mari mediterraneo, inter Creticum mare ab ea dictum ad septentrionem, & Libycum mare ad meridiem, Straboni, Plinio, & Ptolemæo multis olim nominibus appellata, teste Solino, Aeria, Curetis, Macaros, & Mazaroneios, ab aeris temperie, uti Hecatumpolis a centum urbibus, nunc Candia dicitur vulgò *la Candia* Italis, *la Candie* Gallis, & *Criti* Græcis, extenditur ab ortu in occasum ad 250. mill. pass. ejus verò major latitudo à septentrione in meridiem est 60 mill. minor autem aliquando ad 15. & etiam ad 10. propè Hierapetram, & ejus circuitus est milliarium 540. circiter. Ejus urbes olim claræ fuerunt Gnossus, & Gortyna, inde Cydon, Lyctos, Lycastos, Phæstos, & Dictymna, urbes 12. habuit Episcopales, ex quibus manent Matium nunc Candia insulæ primaria, Cydon, Rhitymna, & Cyteum, sed incolæ ferè omnes sunt Græci ritus, paruit olim hæc insula Imperatoribus Constantinopolitanis, ex quibus Balduinus Flandriæ Comes eam dedit Marchioni Montisferrati, ab isto vendita fuit Venetis magno auri pretio anno 1194. sed ab anno 1645 bello tentata à Turcis, tandem ipsis tota cessit anno 1669. Venetis ægrè tria fortalitia littoralia servantibus, nempè Sudam, Garabusam, & Spinamlongam; dividitur autem in quatuor provincias seu territoria, quæ sunt Territorium Candiæ, *le territoire de Candie*, sic dictum ab urbe primaria, quæ in ipso continetur, uti 5. oppida, & 465. vici sive Casalia; Territorium Cydoniæ *le territoire de la Canee*. in quo Cydonia urbs 3. oppida munita, & 244. vici seu Casalia; Territorium Rhitymni, *le territoire de Retimo* in quo Rhitymnorum urbs, Milupotamos oppidum, & 265. vici aut Casalis; & Territorium Cytei *le territoire de Setia*, quod montuosum admodum, in quo Cyteum urbs, Hierapetra urbecula & 74. vici seu Casalia, sicque vocantur a quatuor urbibus insulæ, cujus primaria est Candia vulgò Candia dicta, caret Cervis, Apris, & Erinaceis, teste Plinio, distatque à Sicilia insula 570. mill. pass. in ortum, Cyprum versus 360. à Malea promontorio Peloponnesi 60. in ortum hybernum, & 140. ab ora promontorii Cyrenes in septentrionem, estque tota valdè montuosa in mediterraneis, sed præsertim in ejus parte orientali, ubi etiam magis restringitur; hinc Cretæus, & Cretensis nomen gentis, & Creticus, populi Cretes apud Poetas. Hanc insulam nuper exactissimè descripsit tabulis Geographicis Marcus Bolchinus Venetus. Cretenses populi hodie, *li Candiotti* Italis *les Candiots* Gallis, qui malè audiebant apud antiquos.

CYPRUS, insula notissima Asiæ, in mari mediterraneo, Veneri quondam sacra, Straboni et aliis, multis olim nominibus appellata, teste Plinio, Acamantis, Amathusa, Aspelia, Cerastis, Colinia, Cryptus, et Macaria, extenditur ab ortu in occasum inter mare Cilicium ad septentrionem, Syriacum ad ortum, Ægyptiacum ad meridiem, et Pamphylium ad occasum; ejus longitudo est 220. mill. pass. inter Acamantem promontorium occidentale, et Clides promontorium orientale, latitudo verò 60. mill. et ejus circuitus 540. mill. dicta fuit etiam Chitim, et terra Çitim, ut Zieglerus scribit, et Chetima à Josepho. nunc vulgò *Cypre* et *l' Isle de Cypre* Gallis et Hispanis, *Cipro* Italis, *Cipern* Germanis, *Kubros* Turcis, *Kubrus* Arabibus 75. mill. distat ab ora Syriæ in occasum, et via 50. ab ora Ciliciæ, et Anemurio promontorio; Divisa fuit olim in quatuor partes, nempè in Salaminam ad ortum, Paphiam ad occasum, Lapithiam ad Boream, et Amathusiam ad Austrum. Insula post divisum Imperium Romanum Græcis paruit, quamquam bis capta fuerit ab Arabibus, sed recuperata semper fuit, donec post captam à Saladino Hierosolymam Richardus Angliæ Rex exercitum in terram sanctam ducens, tempestate ad insulam cum dejiceretur, et insulani non admitterent, ob acceptam ab Isaaco Commeno Cypri Duce injuriam, anno 1180. insulam vi, et armis occupavit, is post captam Ptolemaidem Cypri regnum Templariis

ven-

vendidit, & ob eorum vitia retractum Cuidoni Lusignano Callo Regi Hierosolymorum concessit, hoie Regea successeront continua serie usque dum in Genuensium elientelam pervenit, & tandem ex hujus Guidonis familia per affinitatem contractam cum Catharina Cornelia, Marci Cornelii patricii Veneti filia io Reipublicæ Venetæ potestatem venit anno 1472. sicque paruit Venetis usque ad aonum 1570. quo Turca Selimus ipsos bello aggressus, Cyprum eis eripuit anno sequenti, Duce Cara Mustapha Veziro, & ab illo tempore subest dominio Turcarum; dividitur nunc hæc insula io undecim partes seu tractus, quorum nomina sunt, *di Baffo*, *Audimo*, *Limisso*, *Masoto*, *Saline*, *Masarea*, qui ad meridiem extenduntur, & *Crusoco*, *Pendaja*, *Cerines*, *Carpasso & del Visconta-de*, qui sunt versùs septentrionem; ejus olim urbes claræ fuere Amathus, Salamis, & Paphos, nunc totius insulæ caput est Nicosia olim Leucosia. *Nicosia*, aliæ sunt Famagusta, Ceraunia, & Paphos, reliquæ sunt parvi momenti. Hæc insula habet duas urbes Metropoles, sive Archiepiscopales secundùm alios, unam Græcorum, quæ olim Salamis, posteà Constantia dicta est, cui Episcopi suffragabantur 14. Leucosia, Citium, Tremithus, sive Trimithus, Tamalsus, Paphos, Amathus, Carpasium, Ceraunia, seu Cyrenea, Solea sive Soloe, Arsinne, Neapolis, Nemesi, Curias, sive Curæum, Cythera, Lapithos; Alteram Latinorum, quæ Leucosia sive Nicosia nominatur, cui suffragantur Hamacostos, Paphos, & Neapolis, episcopatus Latini, quamquàm exceptis Leucosia, Hamacosto, Ceraunia; & Carpasio omner pagi speciem præseferant. De Cypro, vide pluribus Porcaccium, & Maginum; hinc Cyprius nomen gentis, *Cyprios* Gallis, *Cipriotto* Italis, *Cypriota* Hispanis.

DANIA, *Danemarck* indigenis & Gallis, *die Denemarck* Germanis & Belgis, *Denmark* Anglis, *la Dania*, & *la Danimarca* etiam Italis, & Hisp. & *Danska* Polonis, regnum est Europę perantiquum, sed nimis restrictum, & versùs septentrionem extensum, in Chersoneso Cimbrica & in insulis sinus Codani, & maris Orientalis, aliquando pars fuit regni Gothorum, nunc autem regnum separatum facit, dividiturque hodiè in duas partes, nempè Jutiam sive continentem, & in insulas, ex quibus Jutia, quæ ad occasum, & olim Chersonesos Cimbrica dicta, vulgò *Jutlandt*, in duas etiam partes distincta est, nempè Jutiam septentrionalem, *Nort Jutlandt*, in qua Diœceses sive agri Alburgensis, Argosiesis, Ripensis, & Vvibiurgensis; & io Jutiam meridionalem *Suder-Juslandt*, seu Ducatum Slevicensem, cujus pars tantùm agnoscit Regem Daniæ, nempè pars borealis, uti ager Flensborgensis, & aliquot alia loca. Insulæ autem regni Daniæ inter sinum Codanum, & mare orientale extensæ, & quæ alteram partem regni constituunt ad ortum sunt Selandia *Seelandt*, cæteris major, Finnia *Faynen*, Lalandia *Lalandt*, Falstria *Falster*, Langelandia sive insula longa, *Langslandt*, Boringia *Bornhoim*, & minorer aliquot uti Mona, *Mons*, Fimbria, *Femeren*, Alsa, *Alsen*, Arroa, *Arroe*; Anholta, *Anout*, Lesso, *Lessu*, Samsna, *Samsoe*, Tasinga, *Taasing*; & aliæ parvi momenti. Totius regni caput est Haphnia, vulgò *Koppenhagen* in Selandia insula, ad Ore-Sundicum fretum; dividitur autem persæpè Dania ab indigenis, in 147. præfecturas minores sive Harrias tractus parvos admodum, *Herret* Danis dictos, & sub principium hujus sæculi divisa erat in 184. tractus *Herret* vocatos, cum Regi Daniæ parerent etiam tres aliæ provinciæ, nempè Scania, Hallandia, & Blekingia, quæ tertiam regni partem constituebant, una cum insulis Gotlandia, & Osilia, sed anno 1645. pace ad Brumsbroam sancita, Osilia, & Gotlandia insulæ concessæ fuere Svecis à Rege Christiano IV. in perpetuum, uti Hallandia provincia ad annos triginta, & tandem anno 1658. pace ad Roschildiam facta, Hallandia in perpetuum unita fuit Sveciæ regno, una cum Scania, & Blekingia, quod posteà confirmatum fuit tractatu pacis Haphniæ inito anno 1660. Dania autem fertilis est admodum, & rigua, sed anno 1537. Lutheri dogma recepit, & hucusque retinet, & anno 1660. hoc regnum factum est hæreditarium à Friderico III. Rege, cum anteà esset tantùm electivum. Daniæ regi subsunt etiam Norvegiæ regnum ab anno 1387. una cum Islandia insula, & Schetlandiæ insulis in Oceano septentrionali, uti etiam media pars Ducatus Holsatiæ in Germania, & in confinio Daniæ, atque Comitatus Oldenburgicus, & Delmenhorstensis, qui ei nuper obvenerunt ea hæreditate ultimi Comitis Oldenburgici.

DANUBIUS, fluvius Germaniæ notissimus, & maximus omnium Europæ Straboni, Plinio, & aliis, & olim Germaniæ limes ad meridiem, inter ipsam Vindeliciam, & Noricum fluens, nunc *die Donavv* dictus Germanis, *le Danube* Gallis, *il Danubio* Italis, & Hispanis, *Dunay* Polani, & *Tana* Turcis, oritur in Svevia provincia prope Eschingiacum vicum *Doneschingen* in Principatu Forstenbergico, & in Barieosi tractu ad radices montis Abnobæ, versùs Sylvam Nigram, deinde in ortum tendens rigat oppida Dutlingam, Pridingam, Ehingam, & Ulmam urbem Sveviæ primariam, ubi primum lintrium capax est, & ad dexteram recipit Ileram fluvium *Ier*, uti posteà Guntiam *Guntz*, & Mindelam *Mindel* paulò supra Dilingam, atque Bernieum *Wernitz* ad lævam, juxta Donavertiam, hinc relicta Svevia per Bavariæ Ducatum labitur, ubi primùm Lycus fluvius, *Lech*, in eum se exonerat ad Lichostoma, *Lechmund* dictum, inde rigatis Neoburgo, & Ingolstadio, & auctus fluviis Almono, seu Alemaono *Altmul* juxta vicum *Kelhaim*, Nabo *Nab*, & Regno *Regen* ad Ratisbonam, aliique parvi nominis Straubingam rigat, & ad dexteram recipit Isaram *Iser*, fluvium rapidum ad castrum *Der Kemdorff* dictum, uti etiam Oenum *Inn* fluvium magnum ad Pataviom. Eo relicta Bavaria per Austriam labitur, eamque bifariam secans, & rigata Lentio urbe, auctus fluviis Traona, *Traun*, Auiso, *Ens* aliisque minoribus juxta Viennam urbem Austriæ primariam fluit, deinde recepto ad lævam Morava *Moravv* fluvio in Hungariam tendit ad Posonium, ubi in ortum hybernum fluens, & Schutiam insulam majorem, & minorem efficiens in tria bracchia scinditur, quorum dextrum auctus Leitha *la Leitha*, Arrabonem recipit *Raab* ad Javarinum, sinistrum verò auctus Vago *le Vag*, & Nitria *la Neitrach* iterùm in unum rediit cum duobus aliis ad Comariam & hinc versùs meridiem tendens, Granum fluvium *la Gran* recipit ad Strigoniom, deinde Vicegradiam, Vacciam, Budam, Hungariæ regiam, & Calociam rigans recipit Sarvitium, uti Dravum fluvium *Trab*, atque Tibiscum *la Teissa*, hinc relicta Hungaria, & auctus Savo *Savv*, qui juxta Albam Græcam ipsi miscetur, & io ortum tendens, Danubii nomen relinquit, & jam Ister dictus Serviam ab Hungaria dividens fluvium Moraviam Serviæ, *la Morave* recipit, & Alutam *Alt*, tandem Bulgariam, quam io duas partes secat rigans, & inter ipsam, et Moldaviam fluens, receptis Ciabro *Ischar*, Ogosa, Jantra, Lomoalbo, *Lombianes*, Jalonisa, Gerasso, *Serret*, aliisque minoris nominis, demùm versùs Bessarabiam, et Budiacensem tractum in quatuor ramos divisus ad *Smaills* oppidum, paulò post ad duos reducitur, inter Kiliam veterem et Kiliam novam, ibique in Pontum Euxinum, seu mare nigrum se exonerat duplici ostio, quorum minus est ad meridiem juxta Savoream portum, eique adjacet insula parva, *Graria* dicta, ostium verò majus ad septentrionem propè Lycostomum urbem, et ante insulas Serpentum satis est latum, et per illud onerariæ naves ascendere possunt ultra 102. mill. Italica, ut certò rescivi à nautis, qui illas partes pluries lustrarunt, olim per sex ostia in Pontum Euxinum se exonerabat, quorum nomina sunt Thiagola, Boream, Falsum, Pulchrum, Nareciom, et Sacrum, uti ab antiquis dicti fuerunt, sed ex his quatuor sensim oblimata sunt, aut arena oppleta. De fonte Danubii vide pluribus infra in voce Eschingiacus vicus; est notandum quod hic fluvius infra Taurunum semper in ortum tendit, et aliquando etiam versùs ortum æstivum, non autem versùs ortum hybernum, et meridiem, ut malè notatur in plurimis tabulis recentioribus, et de his habeo testes Wolfangum Lezium, Joannem Sambucum, et Antonium Veranciun Sibensanum cum aliis plurimis.

ECCLESIÆ DITIO, sive Ecclesiastica ditio, et Sanctæ sedis dominium; *lo stato della Chiesa* indigenis, *l'Estat de l' Eglise* sive etiam aliquando, *l Estat du Pape* Gallis, *el estado de la Iglesia* Hispanis, pars est ampla Italiæ, et in ejus meditullio, sub dominio Pontificis Maximi, cui subest à pluribus sæculis, complectiturque illam partem Italiæ, in quo olim fuere Latium pro majori parte, Sabina, Hetruriæ pars occidentalis, Umbria, Piceni major pars, et Flaminia pars Galliæ Cispadanæ, et posteà Ducatus Romanus, Spoletanus, et Tusciæ, Pentapolis, et Exarchatus Ravennæ, sicque extenditur à septentrione in meridiem per 240. mill. nempè à Castro Francolino in Ducato Ferrariensi Ferracinam usque, ejus autem major latitudo ab oriente in occidentem, nempè ab Ancona Centumcellas usque est 120. mill. sed multo minor est in aliis locis, præsertim in Romandiola, ubi valdè restringitur inter Hetruriam, agrumque Florentinum, et mare Adriaticum. Terminatur hæc ditio à septentrione dominio Venetæ Reipublicæ, ea mari Adriatico, ab ortu regno Neapolitano; à meridie mari Tyrrheno, et ab occasu Magno Ducatu Hetruriæ, et Ducatu Mutinensi. Ejus partes seu provinciæ sunt Campania Romana, quæ duplex est nempè Campania

Roma-

Romana propria, *la Campagna di Roma*, & maritimus ager, *la Marina*; Provincia Patrimonii S. Petri, *la Provincia del Patrimonio*, Cujus partes sunt Ducatus Castrensis, *il Ducato di Castro*; & ager Urbetanus, *il territorio d'Orvieto*; Sabina, *la Sabina*, Umbria, quæ antea Ducatus Spoletanus; *l'Ombria*; Cujus partes Perusinus ager, *il territorio di Perugia*, & territorium Civitatis Castelli, *il Contado di Città di Castello*, Marchia Anconitana, *la Marca d'Ancona*; Ducatus Urbinas, *il Ducato d'Urbino*, Romandiolæ major pars, in qua Romandiola propria, *la Romagna*; ager Bononiensis *il Bolognese*; & Ducatus Ferrariensis, *il Ducato di Ferrara*. Totius autem ditionis præcipua urbs est Roma, *Roma*, quæ Italiæ primaria. Subsunt etiam dominio Summi Pontificis Avenio, *Avignon*, & Comitatus Vindascinus in Gallia, uti Beneventum in regno Neapolitano cum ejus territorio aliàs peramplo, ut liquet ex diplomate Clementis VI. Pontificis Maximi anno 1350. sed nunc ab Hispanis valdè restricto. Et sub Clemente VIII. Pontifice Maximo Ducatus Ferrariensis rediit ad ditionem Ecclesiæ anno 1598. uti etiam Ducatus Urbinas, sub Urbano VIII. Barberino Pontifice Maximo anno 1626. Pendet etiam à Pontifice Maximo extra tamen fines ejus ditionis, & jure feodi tantùm Ducatus Parmensis, & Placentinus in Longobardia; uti & regnum utriusque Siciliæ sive Regna Siciliæ & Neapolitanum, atque etiam Radicofanum in Hetruria, Principatus Masserani in agro Vercellensi, cum Montealto & aliquot aliis locis inter Pedemontium, & Ducatum montisferrati, & intra ejus ditionem insetta est Respublica S. Marini in Ducatu Urbinate, parvi admodum momenti, & sub sanctæ sedis patrocinio. Crevit autem maximè hæc Ecclesiæ ditio ex donatione Pipini Francorum Regis, & liberalitate ejus filii Caroli Magni Francorum etiam Regis & Imperatoris, qui post captum Desiderium Longobardorum Regem, Romæ ab Hadriano Papa exceptus anno 773. confirmavit donationem, quam Rex Pipinus Pater ejus fecerat Stephano Papæ, Exarchatum Ravennæ, & Pentapolim complectentem, addiditque Corsicam, Sardiniam, Siciliam, Territorium Sabinense, Ducatum Spoletanum, Tuscumque Longobardorum, ut Sigonius ait cum plurimis aliis, & Lodovicus Pius Rex Francorum, & Imperator confirmavit anno 817. Paschali Papæ ea omnia, quæ Carolus Magnus ejus Pater, & Pipinus ejus avus sanctæ sedi concesserant, & insuper liberaliter addidit Civitatem Romanam cum Ducatu suo, & cuncta castella, atque oppida in Tusciæ partibus & in partibus Campaniæ, Soram, Arces, Aquinum, Theanum, Capuam Patrimonium Beneventanum, & Salernitanum, Patrimonium Calabriæ superioris, & inferioris, & Patrimonium Neapolitanum, prout tabulis publicis constare scribunt Sigonius, Ciacconius, & Cardinalis Baronius in Annalibus ad annum supradictum & alii.

EUROPA, una ex tribus Orbis terræ partibus veteribus cognitis, & olim etiam Celtica persæpè dicta, minor est omnium, sed tamen præcipua, & longè terrarum celebratissima, vel ob soli nobilitatem, frequentiamque incolarum, & urbium, vel ob litterarum gloriam, quibus omni ævo reliquis Orbis partibus antecelluit, & armorum virtutem, atque præclara facinora eorum, qui eam hactenus tenuere; nunc etiam nomen retinet antiquum, & *l'Europe* dicitur a Gallis, *l'Europa* ab Hispanis & Italis, *the Europe* ab Anglis, *Rumeli* & aliquando etiam *Al Franck* à Turcis, *Trakeba* à Georgis, & *Franckistan* ab Asiaticis omnibus & ejus populi Æuropæi vocantur. Ejus longitudo sumitur à promontorio sacro, nunc *el cabo de San Vicente* in Hispania, & in ora Oceani Atlantici ad ostium Caramoyces fluvii, vulgò *l'Oby* in Oceanum Septentrionalem, in parte orientali Muscoviæ, estque 1300. leucarum Francicarum, sed 900. milliarium Germanicorum, & ejus major latitudo à Tænaro Peloponnesi promontorio meridionali, hodiè *le cape Matapan*, ad Scrissofiniæ promontorium nunc boreale dictum, *NoortKim* in Norvegiæ parte septentrionaliori, est leucarum circiter 850. Francicarum, seu 550. mill. Germanicorum.

FERRARIENSIS DUCATUS, *il Ducato di Ferrara*, seu *il Ferrarese* incolis, *le Ferrarois* Gallis, pars ampla Romandiolæ versùs ostia fluvii Padi, olim sub dominio proprii Ducis, è gente Estensi ab anno 1336. cui suberant etiam Ducatus Mutinensis, & Rheginus; dividitur in duas partes, nempè in Ferrariensem Ducatum proprium, & in Peninsulam Rhodiginam, ex quibus Peninsula illa Rhodigina occupata fuit à Venetis, anno 1500. circiter, & ab eo tempore ipsis subest; Ducatus vero Ferrariensis propriè dictus post obitum Alphonsi II. factus est Ecclesiasticæ ditionis pars anno 1598. à Clemente VIII. nuncque etiam Summo Pontifici subest. Terminatur à Septentrione Peninsula Rhodigina, ab occidente Mantuano Ducato, à meridie Bononiensi agro, & Romandiola propria, ab oriente verò mari Adriatico rigatur: ejus partes sunt Peninsula Ariani, *il Polesine d'Ariano*, Peninsula Ferrariensis, *il Polesine di Ferrara*, Peninsula S. Georgii, *il Polesine di S. Giorgio*, Vallis Comaclana, *le Valli di Comacchio*, Vallis Maranæ, *le Valli di Marara*, & Vallis Maremortæ, *la Valle di Maremorta*, ejus autem urbes sunt Ferraria provinciæ caput, & Comaclum; hinc Ferrarienses populi, *li Ferraresi* Italis, *les Ferrarois* Gallis.

FLANDRIA, *t'Vlaenderen* incolis Belgii, *la Flandre* Gallis, *Flandern* Germanis, *The Flanders* Anglis, *Flandes* Hispanis, & *la Fiandra* Italis: provincia Belgii maxima, & cultissima, Comitatus titulo insignita, mirèque fertilis, & rigua, ubi olim erant Morini, Gentrones, Nencii ea parte, Grudii, Corduni, & Pleumosii populi Galliæ Belgicæ. Primum parvis admodum limitibus erat inclusa, & tempore Caroli Magni, atque Ludovici Pii Regum Franciæ, & Imperatorum complectebatur solùm eam ditionem, in qua nunc sunt Brugæ urbs celebris, et oppida Clausolæ, Damum, Ardemburgum, Midelburgum, et Isendicum, qua hæc provincia Zelandicis insulis proxima, Oceano Germanico, ostioque Scaldis occidentali adiacet, teste Godefrido Henschenio, sed posteà multùm extensa fuit, cum ejus pars esset comitatus Artesiæ, et tunc temporis Flandriæ urbs primaria erat Atrebatum, donec anno 1191. Artesia ab ea revulsa fuit, sicque tunc iisdem limitibus inclusa fuit, quibus etiamnum terminatur, nempè à septentrione Oceano German. sive mari occidentali, ut vocant, et Zelandia, ab occasu Artesia provincia, et munita parte Picardiæ, à meridie Hannonia, et ab ortu Brabantia. Ejusque præcipua urbs est Gandavum, et ejus longitudo major ab Antuerpia, et Scaldi fluvio ad Gravelinam, et ostia Agnionis, est 33. leucarum ab oriente in occidentem; ejus verò latitudo a Duoco ad Breskinam pagum Ulissingæ oppositum in ora Oceani, et sic à meridie ad septentrionem est 24. leucarum; hinc dicti Flandri populi *t'Vlaenders* sibi, *les Flamands* Gallis, *los Flamengos* ab Hispania, et *li Fiamenghi* Italia.

FLANDRIA ab antiquo dividebatur in tres partes, nempè in Flandriam veram, seu Comitatum Flandriæ, in Flandriam Imperialem, et in Flandriam proprietariam; ex his.

FLANDRIA VERA, sive Comitatus Flandriæ, *le Comtè de Flandre*, pars moltò maxima totius provinciæ. versùs septentrionem, occasum, et meridiem, inter Oceanum, Artesiam, et Hannoniam extensa, quæ Franciæ Regibus fidelitatis jusjurandum dabat, et hæc etiam dividebatur in Flandriam Teutonicam, quam absolutè Flandriam dicimus, et in Flandriam Gallicam.

FLANDRIA STRICTE SUMPTA, sive Flandria Teutonica, *la Flandre*, pars erat major, et præcipua Flandriæ veræ, et totius provinciæ, versùs septentrionem, et in longum protensa à confinio Artesiæ, usque ad æstuarium Scaldis, et à Flandria Gallica separatur mediante Liza fluvio, et sub ea censebantur tres Tetrarchiæ Flandriæ, nempè Brugensis, Iprensis, et Terræ Francæ, cum parte Gandavensis Tetrarchiæ, sive tractus ubi agri Aldenardensis, Audemburgi, et Cortraci, Ejus verò præcipua urbs erat Gandavum, quæ totius provinciæ facilè primaria est, aliæ urbes sunt Brugæ, Ipræ, Dunquerca, Ostenda, & Aldenarda.

FLANDRIA FRANCICA, *la Flandre Françoise*, pars est media totius Flandriæ, inter Artesiam, Hannoniam, Oceanum, et Flandriam Hispanam protensa, in qua sunt Flandria Gallica tota, sive Gallo-Flandria, et media pars Flandriæ strictè sumptæ ad occasum, ubi tractus sive Tetrarchiæ Iprensis, atque Terræ Francæ, ejus præcipuæ urbes sunt Insulæ, quæ facilè primaria illius partis Tornacum, Duacum, Ipræ, Dunquerqua, et Vinoeiberga, et hæc pars Flandriæ remansit Francici juris pace ad Pyrenæos Sancita, uti etiam posteà ad Aquisgranum, & ad Noviomagum facta.

FLANDRIA HISPANA, *la Flandre Espagnole*, pars media Flandriæ ad ortum extensa inter Oceanum, Flandriam Francicam, Brabantiam, & Flandriam Hollandicam, sic dicitur, quod etiamnum subsit dominio Regis Hispaniæ, et in ea sunt Tetrarchia Gandavensis ferè tota, uti et major pars Tetrarchiæ sive tractus Brugensis hujus partis præcipuæ urbes sunt Gandavum provinciæ caput, Brugæ, Alostum, Teneramunda, Aldenarda, Ostenda, et Novoportus,

FLAN-

FLANDRIA HOLLANDICA, quæ & Belgarum unitarum, *la Flandre Hollandoise*, pars est minor Flandriæ versùs septentrionem extensa, è regione Zelandiæ, in qua sunt quatuor officia, quæ anteà sub Tetrarchia Gandavensi censebantur, & pars minor Tetrarchiæ Brogensis, uti Cassanda insula, Clausulæ, Ardeburgum, & Itendicum, cum eorum territoriis parvis admodum, & ferè tatta paludes, & ejus urbes sunt Hulstum, Aaella, & Clausulæ, sic vocatur, quod à Belgiis unitis in eorum potestatem redacta, ipsis posteà concessa fuit pace ad Monasterium Westphalorum sancita.

FLORENTIA, urbs Thusciæ primaria in Italia Ptolemæo, & Antonino, priùs Fluentia dicta Plinio, & à Syllæ militibus anno ab urbe condita 645. ædificata, colonia deinde à Triumviris Cæsare Augusto, Marco Antonio, & Marco Lepido deducta, postea à Totila excisa, & à Carolo Magno restaurata, atque ex Fesulanis ruinis aucta, nunc vulgò *Fiorenza* Italis, & *Firenze* ut ipsi Florentini scribunt, Gallis, & Anglis, *Florence*, Hispanis *Florencia*, Germanis *Florens*, urbs est præcipua Hetruriæ, quæ magno Duci paret, ampla, & Italiæ elegantia, collibus cincta ab oriente & septentrione, sed qua occidens est pulchram habet planitiem, ejus circuitus est 7. mill. & supra septuaginta millia animarum continet, silice quadrato strata, latis ornata platæis, ædificiisque superba, & quatuor pontibus pulcherrimis ad Arnum fluvium, ita ut dicatur ab Italis Florentia pulchra à Martino V. Pontifice Maximo Archiepiscopalis effecta anno 1420. & Anno fluviu bifariam divisa; fuit alias libera, & Reipublicæ caput, sub qua maxima pars Hetruriæ, agri nempè Florentinus, & Pisanus, sed tandem Medicæis ejus, & totius ditionis dominium cessit, authoritate Caroli V. Imperatoris, qui anno 1530. Alexandrum Medicæum generum suum primum Florentiæ Ducem creavit, sicque nunc subest Magno Duci Hetruriæ, qui in ea persæpe commoratur in palatio superbissimo, duplici arce munita est, & Accademia nota. In eam celebratum fuit Concilium OEcumenicum sive Universale, anno 1439. ab Eugenio IV. Papa in quo Græci Latinis circa fidem consenserunt, præsente Joanne Paleologo Imperatore Constantinopolitano; populi Florentini Tacito, nunc vulgò *li Fiorentini* dicti Italis, & *les Florentins* Gallis, *los Florentinos* Hispanis, Florentia patria fuit Leonis X. Clementis VII. Leonis XI. & Urbani VIII. Summorum Pontificum, & in ea obiere Summi Pontifices Victus II. anno 1057. & Stephanus X. anno 1058 & ex ea oriundus fuit etiam Clemens VIII.

FLUVIUS S. LAURENTII, *le fleuve de Saint Laurent*, fluvius maximus Americæ septentrionalis, qui aliter dicitur Canadæ fluvius à regione adjacente, extenditur per novam Franciam, oriturque versùs lacum Huronum, & confinia Floridæ regionis, deinde per lacus Ericum, & Ontarium sive Frontenaci fluens, hinc in ortum æstivum tendit, sicque novam Franciam bifariam secans per lacus S. Francisci, & S. Ludovici labitur, posteà auctus versùs Arctos fluviis Francorum, Pratorum, & Montium, uti Trifluvio, & æstuariam efficiens, Quibecum urbem primariam regionis rigat, receptoque Sanguenæo, & aliis, centum circiter leucis infra, latissimo æstuario in sinum S. Laurentii se exonerat propè Anticostam insulam, sicque ejus cursus est 800. leucarum ad minus; & de eo pluribus scripsit Abbas Galinæus qui illas oras exactè lustravit à paucis annis; & notandum quod in hoc fluvio sunt aliquot saltus seu Cataractæ à quibus ejus Navigatio supra Montis Regalis insulam lintribus omninò impossibilis efficitur, naves verò Europeæ Quebecum usque perveniunt, sed navigia bellica ad Tadussacum sistunt persæpe.

FRANCI populi fuere Germaniæ Procopio, Ammiano, Eutropio, Vopisco, & aliis, omnium quot Germania tulit nobilissimi, longè latèque in exteras regiones trans Rhenum, et Danubium extensi, sub ipsis comprehendebantur Angrivarii, Ansivarii, Bructeri, Chamavi, Chassuarii sive Attuarii, Chatti seu Catti, Chauci, Cherusci, Dulgibini, Salii, Sicambri, idest Tencteri; et Usipetes seu Usipii, et Frisii atque Tubantes populi Germaniæ, teste Philippo Cluverio libro 3. cap. 20. qui omnes cum continua cum Romanis bella gessissent, nunc victores, nunc victi, veritique ne toti in Romanorum servitutem venirent, facta conspiratione, in unum fœdus, et belli societatem pro insita gentis libertate convenerunt, novumque sibi constituere nomen, quo in posterum dicti sunt Franci, haud dubiè à libertatis signo (quod *Frank* liberum gentis lingua hominem sonat) qui sub hoc nomine acerrima bella adversus Romanos gessere, et primum innotescere cœperunt Valeriano, et Galieno Imperatore, circa annum Christi 243. ideò nec eorum fit mentio apud Tacitum, Plinium, Strabonem, et Ptolemæum: sed ex his, quos diximus popolis conflatam esse hanc belli societatem, evincunt prisci authores, eam Sicambros Claudianus, et Sidonius Apollinaris, aliique Francos toties compellant, Bructeros Sulpitius, Alexander Nazarius, et Eumenius in Panegyricis, Chaucos, et Cheruscos, Claudianus, Chamavos Ausonius, Cottos Sulpitius, Alexander, Attuarios Marcellinus, Frisios Panegyticus Constantino magno dictus, Salios Marcellinus denuò, et Zosimus aliique Scriptores inter Scriptores numerant.

Hinc ipsorum regio dicta fuit Francia versùs tempus Constantini magni, Imperio Rumano jam cadente, et ejus fidem faciunt cum tabula itineraria circa annum 430. conscripta, cujus meminit Cluverius, in qua ad Rheni ripam leguntur hi populi Chauci, Ampsivarii, Cherusci, Chamavi, qui et Franci, et sequitur in eadem ripa magnis literis scriptum.

FRANCIA, tum numus aureus Constantini magni, cum hac inscriptione, Gaudium Romanorum, et insta Francia, atque etiam vetus inscriptio à Ruperto detecta, quæ Divitense munimentum ex adversa Coloniæ Agrippinæ ripa à Constantino magno in terra Francorum structum exhibet, ubi verò hæc Francia requirenda sit, docent nos res gestæ ejusdem Constantini magni, et pons ab eo Cæsare apud Ubios Rheno instratus, per quem exercitus traductus in Franca, quorum sedes erant inter Rhenum fluvium ad occasum, Visurgium, et Albim ad ortum, Oceanum Germanicum ad septentrionem, et ad meridiem Loganum fluvium versos Almeannos, quibus fuere conterminì, ut pluribus scribit Cluverius, cum Marquardo Frehero, qua propter Sidonius Apollinaris Franciæ regionis flumina perscribens Vahalim, Vidium, Visurgim, atque Albim introducit, ac Vahaliam quidem, quod ea tempestate Franci Salii Rhenum transgressi illas Bataviæ, Belgicæque oras invaserint, sicque nihil certiùs fuisse Germaniæ inferioris populos, in ea potissimum regione quæ Westphaliæ nomen obtinet, atque ii Franci rursum duplicea, alii absoluta voce Transrhenani, alii cum additamento vocis salii, iidemque Transrhenanis, quibus saliorum nomen adhæsit inditum quod Salæ seu Isalæ fluminis in Westphalia orti incolæ fuerint, qui deinde divisi etiam fuere in Cisrhenanos, et Transrhenanos, et hæc igitur antiqua, et vera Francia, hæc Francorum gens omnium totias Germaniæ nationum florentissima, quæ cum diu, multùmque, ac variis modis Galliam depopulata esset, tandem maxima sui parte in ea consedit, unde ea primum Galliæ pars Francia dicta, quæ hodie vulgò vocatur, *la France*, versùs sequanam, mox verò aliis Galliæ gentibus tam priscis indigenis, quam nuper ingressis Burgundioribus, ac Gothis debellatis, tota illa pars Europæ omnium nobilissima in idem Franciæ nomen transivit, et de his pluribus Philippus Cluverius in Germania àntiqua.

FRANCIA, omnis hinc olim quadripartito traditur, prima Francia Transrhenana, eaque antiquissima inter Rhenum, Visurgim, et Albim fluvios, de qua supra. Secunda Francia Gallica minor, complexam totam ferè Germaniam secundam, maximamque utriusque Galliæ Belgicæ partem, quæ primis Francorum regum armis superato Rheni limite, parta Regni sedes, ex quo Regni Francici sedes Dispargo Cameracum provecta est. Tertia Francia Gallica major, postquam feliciore armorum successo, interior quoque Gallia a Clodoveo Rege adjecta, Regnique sedes à Francis Parisiis collocata fuit, cœptumque regnum Francicum in Neustriam, et Austrasiam, in occiduam videlicet, et orientalem Franciam dividi. Quarta Francia nova, seu orientalis Germania quæ novo armorum, et fortunæ cursu, debellatis Alemannis, accessit ad Austrasiæ regnum, in eaque Franconia, quæ ab his victoribus Francis nomen retinet, tantùm abest, ut Franconia prima Francorum sedea fingi possit, et de his, uti et de Francis populis, pluribus et doctissimè disseruit Celsissimus Princeps Ferdinandus Furstembergius Episcopus Paderbornensis et Monasteriensis, de re literaria optimè meritus, in suis monumentis Paderbornensibus ex historia Romana, Francica, et Saxonica erutis.

FRANCIA, olim Gallia, vulgò *la France* incolis, *the France* Anglis, *la Francia* Hispanis, et Italis, *la Franza* Siculis, *Frankam* Lusitanis, *Franckreich* Germanis, *Vranckryck* Belgis, *Francia*, et *Francuskaziemia*

Po-

Polonia, *Frankistan* Asiaticis dicta, cujus incolæ Franci, Regnum est Europæ potentissimum sub propriis regibus ab anno 425. & ita celebre, etiam tempore Regum primę stirpis, ut cum S. Gregorius Magnus Pontifex Maximus scripsit ad Childebertum Francorum Regem his usus est verbis; *Quanto cæteros homines regia dignitas antecellit, tanto cæterarum gentium regna regni vestri profectò culmen excellit &c.* ut videre est lib. 5. ejus operum, & sub hac prima stirpe complectebatur Francia etiam magnam partem Germaniæ, tuncque in ipsa erant Regna Parisiense, Svessionense, Aurelanense, & Metense, sive Austrasiæ, itemque Regna Burgundiæ, Aquitaniæ, & Britanniæ minoris, quæ omnia posteà in unum coaluerunt; & sub secunda stirpe Regum Francicum Imperium continebat Germaniam totam cum Belgio, Helvetia, Pannonia tota, Moesia superiori, maxima parte Italiæ, ubi Regnum Longobardorum, & parte Hispaniæ Tarraconensis; sed lapsu temporis hæ regiones à Francis recesserunt.

FRANCIA, extenditur in longum, ad 260. leucas Francicas ab extrema Armorica ad occasum, usque ad ostium fluvii ad ortum; Ejus verò latitudo est 230. leucarum similium à septentrione in meridiem, nempè ad ora oceani Germanici propè Dunquercam, usque ad montes Pyrenæos in ipso limite Hispaniæ, & Cataloniæ Principatus, & hujus regni termini sunt ab occidente Oceanus Aquitanicus & sinus magnus Francicus, à meridie montes Pyrenæi, quibus ab Hispanis separatur per 80. leucas, & mare mediterraneum; à septentrione mare Britannicum, fretum Gallicum, minuta pars Oceani Germanici, & Belgium Hispanum; ab oriente verò Germania, Helvetia, & Italia, à qua Alpibus dividitur; sicque complectitur in se maximam partem Galliæ antiquæ, nempè Galliam Aquitanicam totam, uti omnem Galliam celticam, exceptis Helvetiis, Galliam Narbonensem, excepta Sabaudia tantùm, & maximam partem Galliæ Belgicæ.

FRANCIA, dividitur etiam à quibusdam in duodecim parlamenta, nempè Parisiense sub quo media ferè Regni pars scilicet provinciæ Insulæ Franciæ, Picardiæ, Artesiæ, Briæ, Barrensis Ducatus, Belsiæ, Sicaloniæ, Perticensis, Aurelianensis, Cenomanensis, Blesensis, Turoniæ, Andegavensis, Pictavensis, Santoniæ, Engolimensis, Marchiæ, Bituricensis, Niverensis, Borbonensis, Alverniæ, Lugdunensis, Forisiensis, & Bellojoviensis. Tolosanum, sub quo Occitania: Gratianopolitanum, sub quo Delphinatus: Divionense, sub quo Burgundia cum annexis: Burdegalense, sub quo Aquitania: Rothomagense, sub quo Normannia: Aquense, sub quo Provincia: Britannicum, sub quo Britannia: Palense, sub quo Benearnia, & Navarra inferior: Metense, sub quo tres Episcopatus Metensis, Tullensis, & Virdunensis cum Lotharingia: Vesontinum, sub quo Comitatus Burgondiæ: & Tornacense recens erectum, sub quo Flandria Francica, & Hannonia Francica. Sed alia inest divisio Regni Franciæ in viginti tres partes magnas, quas Generalitates vocant, *les Generalitez* vulgò, sub quibus tractus, seu regiunculæ, quas Electiones nuncupant, *les Elections*, in quibus tamen non comprehenduntur provinciæ, quæ à quadraginta annis Coronæ Franciæ adjunctæ sunt.

Franciæ Regni Provinciæ, & Partes:

Aginnensis provincia, *l'Agenois*
Albigensis provincia, *l'Albigeois*
Alniensis tractus, *le pays d'Aunis*
Alsatia, *l'Alsace*
Alvernia, *l'Auvergne*
Andegavensis Ducatus, *l'Anjois*
Armeniacensis Comitatus, *l'Armagnac*
Artesia, *l'Artois*
Aurelianensis Ducatus, *l'Orleanois*
Austrebantium, *l'Ostervant*
Barrensis Ducatus, *le Barois*
Bassiniacus Ager, *le Bassigny*
Bavioviensis provincia, *le Baviolois*
Bellovacensis tractus, *le Beauvais*
Belsia, *la Beausse*
Beugesia, *le Beugey*
Benebarnia, *le Bearn*
Bigerrensis Comitatus, *le Bigorre*
Bituricensis Ducatus, *le Berry*
Blesensis Ager, *le Blaisois*
Bolonensis Comitatus, *le Boulenois*
Borbonensis provincia, *le Bourbonois.*
Bressia, *la Bresse*
Bria, *la Brie*
Britannia minor, *la Bretagne*
Burgundiæ Comitatus, *la Comtè, de Bourgogne*
Burgundiæ Ducatus, *la Bourgogne*
Cadurcensis provincia, *le Quercy*
Caletensis tractus, *le pays de Caux*
Cameracensis ager, *le Cambresis*
Campania, *la Champagne*
Cenomanensis provincia, *le Maine*
Condomensis tractus, *le Condomois*
Consorani, *le Conserans*
Convenensis Comitatus, *le Comtè de Cominges*
Delphinatus, *le Dauphinè*
Engolismensis provincia, *l'Angoumois*
Flandria Francica, *la Flandre Françoise*
Forisium seu Forensis provincia, *le Forez*
Fuxensis Comitatus, *le Comtè de Foix*
Gabalensis tractus, *le Givaudan*
Guienna, *la Guienne*
Hannonia Francica, *le Haynaut François*
Insula Franciæ, *l'Isle de France*
Laudunensis ager, *le Laonnois*
Lemovicensis provincia, *le Limosin*
Lotharingia, *la Loraine*
Lugdunensis provincia, *le Lyonnois*
Marchia, *la Marche*
Metensis tractus, *le pais Messin*
Navarra inferior, *la basse Navarre*
Nivernensis provincia, *le Nivernois*
Normannia, *le Normandie*
Occitania Inferior, *le bas Languedoc*
Occitania superior, *le haut Languedoc*
Perticensis provincia, *le Perche*
Petrocoricensis provincia, *le Perigort*
Picardia, *la Picardie*
Pictavensis provincia, *le Poitou*
Provincia, *la Provence*
Ruscinonensis Comitatus, *le Roussillon*
Rutenensis provincia, *le Rovergue*
Santonia, *la Saintonge*
Senonensis ager, *le Senonois*
Sicalonia, *la Sologne*
Svessionensis ager, *le Soissonois*
Suntgovia, *le Suntgau*
Turonia, *la Touraine*
Vasatensis ager, *le Bazadois*
Vascitania, *les Basques*
Vasconia, *la Gascogne*
Vastinium, *le Gastinois*
Velauniorum tractus, *le Velay*
Veromanduensis ager, *le Vermandois*
Vexinum, *le Vexin*
Vindocinensis ager, *le Vendosmois*
Vivariensis provincia, *le Vivarais*
Virdunensis ager, *le Verdunois*

FRISIA, *Vrieslandt* Belgiis, *Friesland* Germanis, *la Frise* Gallis, & *la Frisia* Italis; Regio est triplex, nempè Frisia propriè dicta, provincia Belgii fœderati; Frisia orientalis provincia Germaniæ, Principatus titulo insignis; & Frisia Occidentalis, quæ propriè pars est septentrionalis Comitatus Hollandiæ in Belgio fœderato; in bis tribus partibus erant olim Frisii populi Germaniæ & additur etiam aliquando quarta, nempè Frisia septentrionalis, sive Cimbrica.

FRISIA, quæ & Frisia propria dicta, *Vrieslandt* incolis, *Frieslandt* Germanis, *la Frise* Gallis, provincia Belgii uniti, aliàs major extitit, quàm hodie, extendebatur enim à sinu Austrino ad occasum ad Dullartium sinum ad ortum, tuncque divisa erat à Lavica fluvio, *Lauvers*, in duas partes, nempè in Frisia cis Lavicanam quæ ad ortum, ubi nunc Groningense dominium, et in Frisiam Trans-Lavicanam, quæ ad occasum, ubi nunc Frisia et provinciæ caput erat Groninga; sed ea quo Groninga cum suo dominio, & Omlandia ab ea revulsa est, multò minor est, & terminatur à septentrione, et occasu Oceano Germanico, ab ortu Groningensi dominio, & à meridie sinu Austrino; & Transisalania provincia, ubi anteà Frisia Trans-Lavicana, & olim Frisii majores ea parte, estque provincia Belgii fœderati in tres partes nunc divisa, nempè in O-

inter aliàs facilè nobilior, & major, Cyclades, Andros, Melos, Scyros, Naxia, Cythera, Ægina, Cephalonia, Zacynthus, Leucas, & aliæ minores; hujus autem regionis præcipuæ urbes sunt in Livadia Athenæ, in Morea Nauplia, in insula Chalcis

GRONELANDIA, seu Gronia, & Regio Viridis, *Grønelandt* Dania, & Germanis, quamquam *Grenelandt*, pronuntient, *Green-Land* Anglis & Belgis, *le Groenland* Gallia, & *la Terre-verte* Nautis Gallis, quod idem utrumq; sonat, pars amplissima terræ Arcticæ, ad septentrionem supra Islandiam insulam extensa, ab Erico Ruso Islandodetecta anno 98x, primumque habitata, & postea a Norvegis & Danis persæpe lustrata versùs oram littoralem, unde & Regibus Norvegiæ tributaria fuit, Episcopos etiam habuit aliquot per aliquot sæcola in urbe Garda, sub Archiepiscopo Nidrosiensi, sed posteà à Norvegis intermissa fuit navigatio & anno 1379. nobis postremùm de incolis terræ istius aliquid constitit; sed ejus pars australis detecta fuit sub finem sæculi elapsi, & initio hujus sæculi, versùs oram tantum, à quibusdam peritis Nautis Baffino, & Martino Forbishero Anglis, Georgio Munchio, Dano et aliis; pauca verò de ea dici possunt, cum nulla sit urbs in illa regione, sed tantùm aliquot portus, & sinus a Nautis & piscatoribus Gallis, Anglis, Danis, & Belgis, frequentati, in ora Islandiæ obversa, & ab ea 2x0. mill. Anglis ad minus distante in oceanum, uti *Beeren fioerd* idest Ursorum sinus, *Schage-fioerd Erichs-haven* idest Ericis portus, sinus *Redt-fioerd Breida-fioerd & Nyding-fioerd*, & in parte occidentali freto Davisio obversa, sunt Caput Farvelum sive Vale, Fretum Forbisherii, caput Desolationis, Busæ portus, *Dolfsche haven* Delphorum portus, *Deluscha haven*, fluvius Balsdictus, cum aliquot aliis locis, & hæc pars meridionalis Gronelandiæ vocatur sæpe Gronelandia vetus; & in ejus ora ferè nihil fit, nisi glacies continua, & quamplurimi montes glaciales, *Isbergen* dicti, sed tamen à paucis annis Belgæ uniti detexerunt partem Gronelandiæ magis ad Boream extensam, ubi terra *Landt van Broer Ruye*, sive tractus à fratre *Ruye* detectus anno 1655. sub altitudine 74. graduum latitudinis, terra *Baey Landt*, sive tractus *Baey* per *Gael Hamkes* inventa anno 1654. sub altitudine 75. graduum latitudinis; Terra sive tractus Edami *het Landt van Edam* detectus anno 1655. sub altitudine 76. graduum latitudinis, & tractus sive Regio Lamberti, *het Landt van Lambert* detecta anno 1670. sub altitudine graduum 78. latitudinis; hinc Gronelandii populi *les Groenlandois* Gallis, *Groenlander* Anglis.

GUELDRIA, & Geldria etiam aliquando, *Gelder*, & *Gelderlandt* incolis, *la Gueldre*, sive *le Duché de Gueldre* Gallis, *la Gueldria* Italis & Hispanis, una ex provinciis Belgii Ducatus titulo insignita, cujus termini sunt à septentrione Transisalania provincia, & mare Australe; ab occidente Ultrajectinum dominium, & Hollandia; a meridie Brabantia, et Ducatus Juliacensis, ab oriente verò Cliviæ Ducatus & ditio Monasteriensis Episcopi. Olim multo minor fuit, sed ei perpetuò unitus fuit Comitatus Zutphaniensis anno 1079. qui antea suberat proprio Comiti, & anno 1270. ei etiam unita fuit Noviomagum cum sua Tetrarchia sive Betuvia, quæ antea pars erat Hollandiæ, sicque hodie dividitur in quatuor partes sive Tetrarchias, nempè in Tetrarchiam Ruremondanam seu Gueldriam superiorem, *le quartier de Ruremonde* sive *le haut quartier de Gueldres* ad meridiem, quæ etiam nunc subest Hispanis; & in Tetrarchiam Noviomagensem seu Betuviam, *la Betuwe, ou le quartier de Nimegue*; Tetrarchiam Arenacensem, seu Veluviam *la Veluwe, ou le quartier de Arnheim*, et Tetrarchiam Zutphaniensem, *le quartier de Zutphen* quæ tres posteriores magis ad septentrionem protentæ subsunt dominio provinciarum unitarum Belgii, & inter ipsas primarium locum obtinent sub nomine Ducatus Gueldriæ, cujus caput, & præcipua urbs est Noviomagum, uti & totius provinciæ, quæ aliàs Duces habuit proprios, quibus deficientibus anno 1543. in Carolo ab *Egmont*, Belgio unita fuit à Carolo V. Imperatore, sicque Hispanis paruit usque ad finem sæculi elapsi, quo à Belgis unitis occupata ipsa posteà remansit: hinc Gueldrensis nomen gentis, *Geldrische* sibi, *Gueldrois* Gallis; et notandum quod in plurimis tabulis recentibus malè separatur Tetrarchia Zutphaniensis a Gueldria provincia, cujus pars existit à sex sæculis, & sub ipsa semper censetur ab indigenis & aliis.

HADRIATICUM MARE, quod et Adriaticum, et Superum Plinio, Adriaticum Straboni, Tacito, et Melæ Hadriaticus sinus Plinio, Hadrianum Lucano, Hadria quoque Poetis, et Adria, mare inter Italiam, et Illiricum extensum ab occasu in ortum, æstivum, nunc sinus Venetus, vulgò *il Golfo di Venetia* Italis, et etiam aliquando *Mare Adriatico*, Gallis verò *le Golfe de Venise*, et Germanis *das Venediger Meer*, pars ampla maris mediterranei, sic dicitur nunc a Venetiis urbe illius oræ præcipua, et quod Respublica Veneta se dominam maris Hadriatici vocat, quare et quotannis Dux cum Senatu conscendens Bucentaurum die Ascensionis Domini in mare jacit annulum quod sibi sponsam accipiat, et hoc mare tutum reddunt Veneti, pluribus Navibus bellicis & triremibus in ipsius custodiam illud semper excurrentibus contra piratas, et ideò in eo nulla sinunt navigia bellica præter sua. Ejus partes sunt, sinus Illiricus *le Golfe de Drin* sinus Rhizonicus *le Golfe de Cattaro*, sinus Carnarius seu Flanaticus *le Golfe Carnaro*, sinus Tergestinus *le Golfe de Trieste*, sinus Naronensis *le Golfe de Narenta*, sinus S. Crucis *le Golfe de Saint Croix*, sinus Urias *le Golfe de Rhodi*, et sinus Sipontinus *le Golfe de Siponto*; estque plurimis insulis refertum versùs oram littoralem Illirici. Illud circumstat Albania, Dalmatia, Morlachia seu Croatia Australis, pars Carniolæ, uti Istria provincia Foro Julii, Marchia Tarvisina, Ducatus Venetus, Peninsula Rhodigina ditionis Venetæ, Ducatus Ferrariensis, Romandiola, Ducatus Urbinas, et Marchia Anconitana ditionis Ecclesiæ, Aprutium, Capitanata, provincia Bariana, & provincia Hydruntina, quæ sunt provinciæ Regni Neapolitani, atque inter Aulonem Albaniæ ad ortum et Hydruntum ad occasum mari mediterraneo, sive potiùs Jonio miscetur: ibique dicitur *la bocca de Golfo di Venetia* idest os sinus Veneti, ubi ejus latitudo est tantùm 60 mill. sed extenditur in longum ferè ad 570. milliaria.

HELVETIA, Regio Europæ, olim Galliæ pars, posteà Germaniæ attributa, per tria ferè sæcula, nunc verò sui omnino juris, et Suitia aliquando dicta a recentioribus pago cognomine, vulgò *la Suisse* indigenis Gallicè loquentibus, et *Schweitzerland* incolis Germanicè loquentibus, et sæpè etiam *die Eydgnoschaft* quasi confæderatorum terra Germanicis, *l'Elvetia* Italis, *la Helvecia* Hispanis, et *Szwaycarska* Polonis, ubi olim Helvetii populi. Ejus termini sunt a septentrione Rhenus fluvius, quo à Germania separatur, ab ortu lacus Brigantinus, et Rhenus, quibus à Germania etiam dividitur, et à Rhætia ab occasu Comitatus Burgundiæ provincia Regni Galliæ à meridie vero Lemanus lacus, Vallesia, et Ducatus Mediolanensis, sicque nunc magis extenditur quam olim, cum sub ipsa censeantur Basileensis ager, et Præfecturæ Italicæ, estque pro majori parte montibus, et lacubus referta, ex quibus præcipui sunt lacus Lemanus, Brigantinus, Cellensis, Tigurinus, Neocomensis, quatuor urbium Sylvaticarum, sive Lucerinus, Thunensis, et Biennensis. Ejus verò populi Helvetii etiam dicti, vulgò *les Suisses* Gallico sermone, et Gallis *Schweitzer* Germanico sermone, *li Suizzeri* Italis seu etiam *li Sguizzari* quibusdam, et *los Esguizaros* Hispanis, partimque Gallicè, et partim Germanicè loquuntur, et eorum præcipua urbs est Basilea.

HIBERNIA insula perampla Europæ, Cæsari, quæ Juverna Melæ, Juverna Ptolemæo, Jerna Straboni, et Stephano et Iris Diodoro, una est ex insulis Britannicis in Oceano Occidentali, sive Britannico, unde et etiam dicta fuit à Ptolemæo Britannia minor, vulgò nunc *Erin* incolis, Yuerdon Britannis, et Walliæ populis, teste Camdeno, *Ireland* Anglis, *l'Irlande* Gallis, *Irlandt* Germanis, *Yerlandt* Belgis, et *l'Irlanda* Italis et Hispanis. Isidorus, atque Beda Scotiam eam appellarunt à Scotis illius incolis, unde et Scotiæ nomen cum Scotis ipsis in Britanniam penetrasse volunt. Protenditur Hibernia à septentrione in meridiem propè Angliam, et ad ejus occasum, sed multò minor ipsa, vix 30. mill. Anglia ab ea separata, seu à Wallia ad ortum, mari Virgivio, a quo etiam alluitur à meridie, ut ab occidente mari occiduo et a septentrione mari Deucaledonio, vix 23. mill. Anglis distans à Scotia Australi, extenditurq; a septentrione in meridiem per 200. mill. pass. sed ab ortu in occasum non excedit 110. mill. pass. ubi magis lata est; incolæ Hiberni dicti, et pessimè habiti sunt hisce ultimis temporibus ab Anglis, qui totam insulam ferro flammaq; vastarunt, tempore Olivarii Cromuvelli, et majorem incolarum partem in Virginiam Americæ septentrionalis regionem transportarunt. Subest Hibernia ab aliquot sæculis Regibus Angliæ, qui dicti fuerunt Hiberniæ Domini, jam inde ab Henrico II. usque ad Henricum VIII. qui primus Rex Hiberniæ dictus est. Dividitur insula in 4. partes seu provincias, *Cugia* dicta indigenis, nempè in Lageniam ad ortum, *Cugie Lein* incolis, *Leinster* Anglis, in qua Dublinum usus primaria, Momoniam ad meridiem, *Cu-*

gis Moum incolis, *Monster* Anglis; Ultoniam ad Septentrionem *Cugio Ully* incolis, *Ulster* Anglis, & Connaciam ad occasum *Cugio Canagi* incolis, *Connaught* Anglis; sub quibus sunt 32. Comitatus seu regiunculæ. In Momonia provincia sunt sex Comitatus, Limiricensis, Kernensis, Corcagiensis, Waterfordiensis, Clarleosis, & Typerariensis, seu Sanctæ Crocis. In Lagenia provincia sunt Comitatus 12. Midia orientalis, Midia occidentalis, Kilkenniensis, Catherlogbensis, Comitatus Regis, Comitatus Reginæ, Kildariensis, Vesfordiensis, Dubliniensis, Loutbensis, Lonfordiensis, Wickloensis. In Connacia provincia sunt Comitatus quinque Galliveusis, Mayensis, Ilegi, Letrimensis, & Roscomensis; & in oltonia provincia sunt novem Comitatus Dungalliæ, sive Tyrconellensis, Tyronensis, Londino, Deriensis, Fermanagbensis, Cavanensis, Monagheous, Antrimensis, Dunensis, & Armachanus. Totius verò insulæ præcipua urbs est Dublinum, *Dublin*, in ejus ora orientali, & in ea sunt quatuor Archiepiscopatus, & 35. episcopatus, cum olim essent 50. & dividitur etiam aliquando Hibernia ab Anglis in duas partes, nempè in provinciam Anglicam *the Englishpale* vulgò ipsis, idest Anglica Clausura, sub qua sunt Comitatus Lutheusis, Dublinensis, Kildariensis, & mediæ in Lageniam, & in provinciam Hibernicam *the Irish rie* vulgò sub qua reliqua insulæ censetur.

HIEROSOLYMA, & Jerusalem, urbs Palæstinæ notissima & Judææ Caput Plinio, Straboni & aliis cujus sæpissimè fit mentio in sacris litteris, Jebus urbi nomen fuit à Jebusæis, cum Israelitæ terram promissam ingrederentur; eamque in tribuum descriptione ponit *Josuè* in tribu Beniamin, obsoleto Jebus nomine, posteà Hierusalem ab Israelitis dicta fuit & à Græcis Jerosolyma quæ totius Judææ metropolis munitissima Straboni, olim Davidici Regni, omniumque Regum Juda sedes fuit, ideò civitas David dicta, longè clarissima urbium orientis, non Judææ modo, dicta etiam civitas sancta, in qua redemptionis nostræ mysteria Dominus corporaliter exhibuit, à Tito Imperatore Romano eversa fuit, deinde ab Ælio Adriano Imperatore restaurata, Ælia etiam vocata à quibusdam, nunc *Jerusalem* Gallis & Anglis, *Gierusalem* Italis. & *Elkods* Turcis, idest urbs sancta, teste Michaele *Nau*, estque nunc Terræ Sanctæ præcipua in monte & loco eminenti sita, & in ea sunt etiam mons Sion à meridie, & mons Calvariæ, ubi Crucifixus est Dominus noster, urbs fontes non habet excepto fonte Siloe per vallem Josaphat fluente, sed in ea sunt cisternæ plurimæ, & olim fuit Archiepiscopalis, posteà procurante Justiniano Imperatore, Patriarchalis effecta, quique Archiepiscopis sibi attributis Tyrensi, Cæsariensi, Nazareno, Bostrensi, & Petrensi. Eam sacro Dei cultui restituit Constantinus magnus, & præclaris multis operibus ornavit, inter quæ maximè eluxit Templum Sepulchri Domini nostri Jesu Christi, quod olim extra urbem erat; hujus Imperatoris exemplo Omar Saracenorum Imperator, urbe sui juris facta novum templum in monte, Moriah, ubi quondam extitisset Salomonis, extruxit suis, quod uti novum templum extremum Arabes dixerunt, teste Gollio. Subest autem dominio Turcarum ab anno 1515. circiter cum anteà pareret Soldano Ægypti, sed parvul est circuitus, & vix decem millia incolarum continet, à Turcis ad arcendos Arabes mœnibus cincta, deficit in dies & à Poetis Solyma nominatur. Vi capta fuerat à Christianis die Veneris 15. Julii anno 1099. sub Urbano IV. Pontifice Maximo, & Philippo I. Francorum Rege, ipsisque posteà paruit ferè per sæculum sub propriis regibus, distat verò 25. mill. à Joppe, & à littore maris Syrii in ortum, mare mortuum versùs 30. estque in Damascum, & Cayrum. De hac urbe plurimi scripsere, sed ejus loca sacra fusè descripsit, & delineavit Bernardinus Amicus à Gallipoli Ordinis S. Francisci; & notandum quod Religiosi hujus ordinis habent loca Sacra urbis Hierosolymitanæ cum aliquot aliis in terra Sancta, ex liberalitate Roberti Regis Neapolitani ex familia Andegavensi ab anno 1325. & etiamnum servant sub Clientela Regum Francorum, ut dignoscitur ex Pontificiis diplomatibus.

HIEROSOLYMITANUM REGNUM, *le Royaume de Jerusalem* Gallis, Regnum Asiæ in Syria propria, ubi aliàs Judæa, & posteà Terra Sancta; primùm regio titulo insignitum fuit, sub Godefrido Bullionæo anno 1099. quo à Christianis recuperatum fuit ejectis inde Saracenis, qui illud iterùm sui juris fecerunt, anno 1188. sic devenit ad Soldanos Ægypti, & deinde lapsu temporis ad Turcas, quibus etiam subest. Divisum autem erat hoc Regnum in quatuor partes, ex quibus prima & præcipua erat Regnum Hierosolymitanum propriè dictum, versùs meridiem ... situm habens a rivo qui est inter Byblum, & Berithum urbes maritimas Phœnicis, et finem in solitudine, quæ est ultra Daram quæ respicit Ægyptum; Secunda Comitatus Tripolitanus, Tertia Principatus Antiochenus; et quarta Comitatus Edessanus versùs Euphratem fluvium, teste Guilelmo Tyrensi Archiepiscopo, & tres hi Principatus, sive partes à Rege Hierosolymitano pendebant fiduciario jure, sed & in Regno proprio Hierosolymitano erant etiam sub ipso Rege Princeps Galilææ, qui & Dominus Tyberiadis, Comes Joppensis, & Ascalone, & dominus Berythi, dominus Sidonis, dominus Cayphæ, dominus Cesareæ, dominus Montis Regalis, et totius terræ trans Jordanem, dominus Arsur, & dominus Ibelyn, testibus Willelmo Tyrensi Archiepiscopo, & Marino Sanuto.

Hispania partes, & Provinciæ:

Alava, *el Alava*
Algarbia, *el Algarve*
Algarria, *el Algarria*
Alpuxara, *los Alpuxaras*
Aragonia, *el Aragon*
Asturia Ovetensis, *Asturia d'Oviedo*
Asturia S. Julianæ, *Asturia de Santillana*
Beira, *la Beira*
Biscaja, *la Biscaja*
Bureva, *la Bureva*
Camporum tractus, & Campensis ager, *la Tierra de Campos*
Campus Calatravæ, *el Campo de Calatrava*
Castella Nova, *Castella la Nueva*
Castella Vetus, *Castella la vieja*
Catalonia, *la Catalunna*
Cerretania, *la Cerdena*
Ebusus, *la Isla de Juica*
Emporitanus tractus, *el Ampurdan*
Extremadura legionis, *la extremadura de Leon*
Extremadura Portugalliæ, *la extremadura de Portugal*
Gallæcia, *la Galizia*
Granatæ regnum, *el Reyno de Granada*
Interamnensis provincia, *el Entre Douro, e Minho*
Ipuscoa, *la Guipuzcoa*
Laminitanus ager, *el Campo de Montiel*
Legionense Regnum, *el Reyno de Leon*
Liebana provincia, *la Lievana*
Majorica, insula, *Mallorca*
Mancia, *la Mancha*
Minorica insula, *Menorca*
Montanus tractus, *la Sierra*
Montes Mariani, *la Sierra Morena*
Murciæ Regnum, *el Reyno de Murcia*
Navarra, *la Navarra*
Portugallia, *el Portugal*
Ripacurtia, *la Ribagorça*
Rivonia, *la Rioja*
Sajagus ager, *el Sayago*
Serena, *la Serena*
Tractus Caprarius, *la Tierra Cabrera*
Transmontana provincia, *el Tra los Montes*
Transtagana provincia, *el Alentejo*
Valentiæ Regnum, *el Reyno de Valencia*
Vallis Placentiæ, *la Vera de Placentia*
Vandalitia, *la Andaluzia*.

HOLLANDIA, *Holland* incolis, Anglis, & Germanis, idest terra concava, *la Hollande* Gallis, *la Olanda* Hispanis, & Italis, et *Hollanderska Ziemia* Polonis, provincia præcipua Belgii fœderati, Comitatus titulo insignita, sub dominio Ordinum Generalium Provinciarum fœderatu, qui ab ea sæpè dicuntur ab exteris ordines Hollandiæ, *les Estats de Hollande* ampla est admodum & mirè rigua, atq; fertilis. Terminatur autem à septentrione mari Austrino, ab occidente mari Hermanico, à meridie Zelandia, et Brabantia, et ab oriente dominio Ultrajectino, Gueldria, & partim etiam mari Austrino: Et notandum quod aliàs magis extensa fuit ad ortum, cum in ipsa fuerit Noviomagensis tractus, qui nunc Gueldriæ pars; erantque olim in hac provincia Batavi populi pro majori parte, uti Frisii minores in ejus parte septentrionali.

HUDSONIUS SINUS, *la Baye de Hudson*, sive etiam *la Baye du Nord* Gallis, *the Bay of Hudson* Anglis sinus peramplus Americæ septentrionalis, & pars maris Borealis, versùs terras Arcticas ab Henrico Hudsonio Anglo lustratus anno 1612. et ab ipso nomen sortitus, extenditur à septentrione in meridiem, & maximè percurrit versùs novæ Franciæ confinia, 200. leucis tantùm distans à Quebeco in

Bo-

Boream, uti paulò minos à lacu Huroorum, ejus pars ad occasum æstivum est sinus Buttonius, & in eum se exonerant plurimi fluvii, in ejus parte meridionali, quorum præcipui sunt Nemiscus, *la riviere de Nemisca*, ubi colonia Anglorum; Outabittibius, *la riviere de Outabittibi*, ubi colonia Anglorum: Monsonius, *la riviere de Monsoni*; Kitistinoni, *la riviere des Kiristinous*; Assinibolarum, *la riviere des Assuibovels*; *la riviere Penachischiovau*, ubi colonia Anglorum; *la riviere Kechischiavau*, ubi colonia Anglorum; & *la riviere des Pechicoureunion* dicti; æstus verò maris persæpe ad tres, aut quatuor leucas recedit ab ejus ora australi, in qua sunt coloniæ Anglorum ad ostia fluviorum, sed parvæ admodum & à paucissimis tantùm inhabitatæ, testibus Ludovico *Jolliet* & Radissone Gallo Parisino, qui illas partes pluries lustrarunt à paucis annis.

JAMAICA, *la Jamaica* Hispanis & Anglis, *la Jamaique* Gallis, insula ampla Americæ septentrionalis in mari Boreali, quæ primùm à Christophoro Columbo detecta fuit, & dicta S. Jacobi insula, inde semper Hispanis paruit usque ad annum 1654. quo Angli tempore Olivarii *Cromuvel* eam sui juris fecerunt pro maxima parte, unde etiamnum ipsis tota subest; dividitur in 13. partes, sive tractus, nempè S. Andreæ, S. Annæ, S. Catharinæ, S. Davidis, S. Elizabeth, S. Georgii, S. Jacobi, S. Joannis, S. Thomæ, Clarendonii, & Portus Regii, cum duobus aliis, quorum nomina ignorantur, fertilis est insula admodum, atque à paucis annis probè culta ratione magnitudinis, 20 leucis Hispanicis distans à Cuba insula in meridiem Carthaginem novam versùs 150. & 35. ab Hispaniola insula in occasum, extenditur ab ortu in occasum in longitudinem ad 170. mill. Anglica; à septentrione verò in meridiem lata est 70. mill. similium; ejus verò circuitus est 350. mill. pass. ejus præcipuus circuitus *Port Royal* dicitur in parte meridionali, cum arce, & oppidulo, sed fanum S. Jacobi, *Santiago*, est totius insulæ primaria urbs etiamnum, Melila verò, Hispalis, & Oristanium urbes hodie ferè dirutæ jacent.

ICCIUS PORTUS, Morinorum portus in Gallia Belgica Cæsari, qui Itius Straboni, & Icius portus etiam aliis, unde brevissimus in Britanniam trajectus, ubi fuerit, magnam litem concitavit, multi cum Gessorisco confundunt, sotumant alii esse Audomaropolim, quæ antea dicta fuit *Sitiu*, plurimi credunt esse Caletum, nulla tamen auctoritate freti; sed ego visis illis partibus anno 1673. & attentè observatis loci situ, & aliis omnibus, existimo cum Camdeno, Brierio, & indigenis illius tractus, Iccium portum esse locum Galliæ Caleto vicinum, in Comitatu Boloniensi, & in Picardia provincia, quem indigenæ *Wissan* vocant, Angli *Witsunt*, Flandri *Issen*, & nautæ *Essen*, nomine parum murato, qui nunc vicus ad fretum Gallicum, ubi anteà oppidum, & portus brevis oppletus, sed quem sperant brevi debere pristinæ commoditati restitui, 3. leucis cum dimidia distat a Caleto in occasum, totidem à Bolonia in septentrionem, & 6. tantùm à proximiori ora Angliæ in ortum hybernum, estque propè Iccium promontorium, de quo infra, & propè Stationem navalem, *la rade de Saint Jean* dictam, & de hoc porto Iccio quod sit *Wissam* vicus Boloniensis Comitatus, nuper pluribus & doctissimè scripsit Carolus *du Fresne* Ambianus Dominus *de Cange* Franciæ Quæstor vir clarissimus, in ejus dissertatione 28. in notis ad vitam S. Ludovici Regis Franciæ, ubi hanc opinionem ita probat, ut nullum posteà reliquerit ambigendi locum, teste etiam Francisco *de la Poterie* viro clarissimo, & indigena.

ISLANDIA, *l'Islande* Gallis, *het Islandt* Belgis, *l'Islandia* Italis, *Insland* Germanis, & Polonis, insula amplissima maris septentrionalis, ad Regem Daniæ spectans, inter Norvegiam, ex qua pendet, & Gronelandiam seu Terram Viridem, & ab ortu in occasum extensa, quæ ab Antiquis Thule dicta fuit, ut existimant plurimi. Ejus longitudo est 200. leucarum Gallicarum, latitudo verò 100. circiter. Satis culta est, & fertilis versùs oram littoralem sed in mediterraneis valdè montuosa, & ferè inculta. Naddochus natione Norvegus primus hanc insulam invenit anno 860. & ipsam Snælandiam tunc dixit, idest terram nivosam, eamque postea Floco pirata Norvegus Islandiam vocavit, idest terram glacialem, à glacie totius insulæ. Theodorus Thurlacius Hola Islandus in sua dissertatione dividit Islandiam trifariam nempè 1. juxta quatuor mundi cardines, in 4. partes septentrionalem, orientalem, Meridionalem, & occidentalem; 2. ratione regiminis Ecclesiastici in duas Diœceses Holensem, & Scalboltensem; 3. ratione regiminis Politici, in 12. provincias, Prima divisio est in quatuor partes, seu Quadrantes, quorum maxima, & magis culta septentrionalis dicitur *Nordlendingu*, *Fiordungar*, idest septentrionalis Quadrans, hujus termini sunt versus occidentem sinus Rutafiotdur, ad orientem promontorium *Langa Ness*, Meridiem versus Tesquorum vasta deserta secundum longitudinem insulæ porrecta; Altera deinde pars Orientalis vulgo *Austfirdinga Fiordungur*, comptè apud Mercatorem *Austlendinga Fiordungue*, non admodum sed valdè extensa, terminatur versùs septentrionem promontorium *Langa Nese*, versùs meridiem fluvio *Jokulsua a Solymasandi*, versùs occidentem Tesquorum desertis. Meridionalis pars vulgò *Sunnlendingu Fiordungue*, terminos habet versùs ortum *Jokulsau* in desertis *Solymasandi*, versùs septentrionem Tesqua per mediam insulam interjecta, ad occidentem fluvium Albis nomine, qui in sinum *Bogarfiord* se exonerat; Occidentalis denique Islandiæ pars vulgò *Westfirdingu Fiordungue*, non Westlendinga, ab Australi fluvio Albi a septentrionali sinu *Rurafiord* separatur. Ratione regiminis Ecclesiastici Islandia dividitur in duos Episcopatus, seu Diœceses, quarum altera Schalholtensis, vulgò *Schalholts Bigte*, tres Quadrantes orientalem, Australem, & occidentalem complectitur; Holensis autem *Hola Stigte* Islandicè, quadrante septentrionali contenta est, quod sit amplissimus & populosissimus; unde etiam hæc pars quatuor provincias complectitur, cum Orientalis tantùm duas, & reliquarum quælibet tres habeat; atq; ita tota insula in duodecim provincias seu præfecturas, quas *Thing*, vel *Syslur* appellant, dividitur: Nomina earum hæc sunt, in orientali Islandia *Mula Thing*, *SKaptafels Thing*; in meridionali Islandia *Ruugaue Thing*, *Arues Thing*, *Kialarues Thing*; in occidentali Islandia *Thuernaar Thing*, *Thornes Thing*, *Thesschusiardue Thing*; in Boreali Islandia *Huuunvatz Thing*, *Hegrunes Thing*, *Wodlu Thing*, & *Thing Eyae Thing*; solet etiam quælibet provincia subdividi in aliquot tractus, seu provincias minores quas *Rappu* vocant, sed de his fusiùs Arngrimus Jonas. In Islandia sunt 330. circiter Parochiæ. Ejus verò urbes præcipuæ sunt Hola in Septentrionali Islandia, & Schalosum in meridionali uti ats Besestadium in qua Prores insulæ commoratur; hinc Islandi populi, *Islander* Germanis, *les Islandois* Gallis *gl'Islandesi* Italis.

ITALIA, *l'Italia*, hodie ferè iisdem limitibus continetur, atque antiqua, sed variis subest nunc Principibus, de quibus interiùs dicemus, dividi autem potest in tres partes nempè in Italiam septentrionalem, quæ aliàs Gallia Cisalpina, in Italiam meridionalem, quæ alias propriè Italia, & in insula Italiæ. In septentrionali parte Italiæ sunt dominium Reipublicæ Venetæ, *il dominio Veneto*, Pedemontium cum annexis sub Duce Sabaudiæ, *il Piemonte*; Dominium Reipublicæ Genuensis, seu Liguria, *il Genovesato*, seu *la riviera de Genova*, Ducatus Mediolanensis, *lo stato di Milano*, & ditiones Principum Lombardiæ, nempè Ducatus Mutinensis, *la Stato del Duca di Modena*, Ducatus Parmensis *la Stato del Duca di Parma*, Ducatus Mantuanus, & Montis Ferrati, *lo Stato del Duca di Mantova* cum regiuncula Ducis Mirandolæ, & aliquot aliis minoribus. In parte meridionali Italiæ sunt Ditio Summi Pontificis, seu ditio Ecclesiæ, *lo Stato della Chiesa*, Regnum Neapolitanum, *il Regno di Napoli*, Ditio magni Ducis Hetruriæ, seu Tuscia, *lo Stato de Gran Duca di Toscana*, dominium Reipublicæ Lucensis, *il Luchese*, Ducatus Massæ, *il Ducato di Massa*, Principatus Plumbini, *il Principato di Piombino*, & ditioncula Reipublicæ S. Marini, *il territorio di S. Marino*; insulæ verò Italiæ sunt Sicilia, *la Sicilia*, Sardinia, *la Sardegna*, & Corsica, *la Corsica*, cum aliquot aliis minoribus; Ejus urbes hac tempestate clarissimæ sunt Roma totius Italiæ primaria, Neapolis, Venetiæ, Mediolanum, Genua, Panormus, Messana, Bononia, & Florentia; Sed de urbibus infra. Et notandum quod Tridentinus ager pars est Comitatus Tirolis, & ideò est in Germ., & sub ipsa censetur, quamquam in plurimis tabulis Geograph. in Italia describitur, uti & Ducatus Augustanus, qui pars est Sabaudiæ, & Comitatus Nicensis, qui extra Italiam est, sub dominio Ducis Sabaudiæ, ideoque malè a quibusdam Varus fluvius dicitur terminus Galliæ, & Italiæ, cum revera sit in Gallia & cis Comitatum Nicensem, quicquid dicant aliqui recentiores, qui alios secuti sunt, & ex hac parte Alpes dividunt Galliam ab Italis.

Italiæ Provinciæ, & Partes:

Alexandrinus ager, *l'Alessandrino*
Aprutium citerius, *l'Abruzzo citra*
Aprutium ulterius, *l'Abruzzo oltra*
Apulia, *la Puglia*
Astensis Comitatus, *l'Astegiano*
Barianus ager, *la terra di Bari*
Basilicata, *la Basilicata*
Bellunense territorium, *il Bellunese*

Bonnienfis ager, *il Bolognese*
Briaianus eget, *il Brixiano*
Busellensis ager, *il Biellese*
Bufleti ditio, *la Stata di Buffete*
Cadubrium, *il Caderina*
Calabria citterior, *la Calabria citra*
Calabria olteriot, *la Calabria oltra*
Campania Romana, *la Campagna di Roma*
Canapicium, *il Canavese*
Capitaoata, seu Capitaniatus, *la Capitanata*
Caput Calaritanum, *il Capa Cagliari*
Caput Loci Aotei, *il Capo Logudori*
Carferoniana, *la Grafignana*
Carnea, *la Carnia*
Castrensis Ducatus, *il Ducato di Castro*
Comensis tractus, *il Camasco*
Cotsica insula, *la Corsica*
Cremensis ager, *il Cremasco*
Cremonensis aget, *il Cremonese*
Dettonensis ager, *il Tortonese*
Ecclesiæ ditio, *lo Stato della Chiesa*
Feltrense territorium, *il Feltrina*
Fettatiensis Ducstus, *il Ferrarese, ò il Ducata di Ferrara*
Florentina ditio, *il Fiorentina*
Foro-Juliom, *il Friuli*
Frioiana, *la Frigniana*
Gennensis ora Occidentalis, *la Riviera di Genova da Ponente*
Gennensis ora Orientalis, *la Riviera di Genova da Levante*
Hettotia, *la Toscana*
Hydtuntina provincia, *la terra di Otranta*
Ilva insola, *l' Isola d' Elba*
Ischia insola, *l' Isola d' Ischia*
Istria, *l' Istria*
Langæ, *le Langhe*
Laudensis ager, *il Lodegiano*
Laumellina, *la Laumellina*
Liparææ insulæ, *l' Isola di Lipari*
Lucensis ager, *la Lunegiana*
Mantuanus Ducatus, *il Mantovano*
Marchia Anconitana, *la Marca d' Ancona*
Marchia Tarvisina, *la Marca Trivigiana*, seu *il Trivigiano.*
Maritimus aget Campaniæ Romanæ, *la Marina*
Maritimus ager Senensis, *la Maremma*
Mediolanensis Ducatus, *il Milanese*
Mirandulana ditiuncula, *il Mirandolana*
Molisinus Comitatus, *il Contada di Molise*
Montisferrati Ducatus, *il Monferrata*
Mutinensis Ducatus, *il Modonese*
Neapolitanum Regnum, *il Regno di Napoli*
Novariensis aget, *il Novarese*
Papicosis ager, *il Pavese*
Parmensis Ducatus, *il Parmegiano*
Patavinus ager, *il Padovano*
Patrimonium S. Petri, *la Provincia del Patrimonio*
Pedemontium, *il Piemonte*
Perusinus agar, *il Perugina*
Pisanus ager, *il Pisano*
Placentinus ager, *il Piacentino*
Principatus Citerior, *il Principata Citra*
Principatus Ulterior, *il Principata oltra*
Rhegiensis Ducatus, *il Reggiano*
Rhodigina Peninsula, *il Polesine di Reviga*
Rumandiola, *la Romagna*
Romandiola Florentina, *la Romagna Fiorentina*
Sabina, *la Sabina*
Salutiarum Marchionatus, *il Marchesata di Saluzzo*
Sardinia insula, *la Sardegna*
Senensis ager, *il Senese*
Sicilia insula, *la Sicilia*
Terra Laboris. *la Terra di Lavoro*
Vallis Demonæ, *il Valle di Demona*
Vallis Netina, *il Valle di Noto*
Vallis Mazaræ, *il Valle di Mazara*
Vallis Tari, *il Principato di Val di Taro*
Veneta ditio, *il Dominio Veneto*
Venetus Ducatus, *il Dogado*
Varcelensis agot, *il Vercellese*
Veronensis ager, *il Veronese*
Vicentinus ager, *il Vicentino*
Umbria, *l'Ombria*
Urbinas Ducatus, *il Ducato d' Urbino*
Urbevetanus ager, *l' Orvietano*

Lacus Nova Francia.

LACUS AMBIGUS, *le lac Alimibig* qui & *Alimibecong*, lacus Novæ Franciæ, in ejus parte occidentali, in Kilistinotum tractu, & versùs partem septentrinalem lacus Tracii seu in quem se exonerat mediante fluvio cognomine.

LACUS AQUARUM SALSARUM, *le lac de Eaux Calcis* Gallis, *Tsikrta* indigenis, lacus Americæ septentrionalis in Nova Francia, à fluvio S. Laurentii effectus, figuræ est rotundæ, ad 25. leucas extensus, estque inter lacum Erieom ad meridiem a quo distat 25 leucis, & lacum magnum Huronum ad septentrionem, à quo 22. leucis distat, ut pluribus narrat Abbas Galinæus, qui illas oras exactè lustravit, & malè dicitur lacus aquarum maris in quibusdam tabolis recentibus.

LACUS ASSINIBOLARUM, *le lac de Assiniboul*, lacus Novæ Franciæ in ejus parte occidentali, & 60. leucis ab ora lacus superioris in septentrionem, ex eo oritur fluvius Assinibolarum, qui in sinum Gudsonium se exonerat, ut Marquettus narrat cum Jolietto.

LACUS BUBALORUM, *le lac de Bufler*, lacus amplus Americæ septentrionalis in parte occidentali Novæ Franciæ, & ad occasum valdè extensus, teste Rodissone Gallo, qui ejus oram lustravit.

LACUS CASTORUM, *le lac des Castore*, lacus Novæ Fraociæ in ejus parte septeotrionali qui aliter & sæpius dicitur, *le lac Nipissing* sive *le lac des Nipissiriniens* lacus Nipissiriniorum. Vide ibid.

LACUS CHAMPLENI, *le lac de Champlain*, lacus Americæ io Nova Francia, ad 30. leuca eatensus & à fluvio Richeleo effectus, 28. leucis supra ejus confluentes in fluviom S. Laurentii, sunt in eo plures insulæ, & protenditor in meridiem versùs confinia novæ Angliæ, nomen habens à Samuele Champleno Gallo de his partibus optime merito, estque propè montes S. Mariæ.

LACUS CRUCIS, *le lac de la Croix*, lacus Americæ in parte septentrionali Novæ Fraudriæ, & ad septentrionem tractus Saguenaii, teste Albanello.

LACUS DUORUM MONTIUM, *le lac des deux Montagnes*, lacus parvos Americæ septentrionalis in nova Francia, à fluvio Otavacorum, seu Pratorum effectus, ad ejus confluentes in fluvium S. Laurentii justa & supra insulas Montis Regalis & Jesus ad ejus ortum extensus, longitudinis est 52. leucarum, latitudinis verò 4. circiter.

LACUS ERIEUS, *le lac Erie*, lacus peramplus novæ Franciæ, in ejus parte Meridionali, dicitur etiam *la lac Tejocharontiong* ab indigenis illarum partium, extenditurque ab ortu io occasum per 140. leucas, & in lacum Frontenacum seu Ontarium se exonerat. Vide Erieus lacus.

LACUS FRONTENACUS, *le lac de Frontenac*, lacus novæ Franciæ, nuper sic dictus à Gubernatore regionis, qui antea Ontarius lacus, *le lac de Ontaria*, & ab Iroquiis *Skaniaderia*, idest pulcher lacus. figuræ est ovatæ, extenditurque ab ortu in occasum ad 80. leucas ad minus, est omnium navigionom capax, & ex eo effluit fluvius S. Laurentii. Vide Frontenacus lacus.

LACUS ILINORUM, *le lac de Ilinois* idest lacus hominum, lacus peramplus Americæ in nova Fraacia, ad occasum maris dulcis Huronum, in quod se exonerat; ejus circuitus est 400. leucarum, ut narrant Incolę barum partium; dicitur aliter *Mitchiganong*, idest magnus lacus ab indigenis illarum partium, & *le grand Lac* Gallis, extenditur magis à septentrione io meridiem, & mediante freto *Nissilinima Kinac*, lacu Huronum sive mari Dulci conjungitur versùs ortum æstivum, vix 15. leucis distat, a lacu Tracio in meridiem, & dicitur lacus Ilinorum ab Ilinis populis in ejus ora Australi, & versùs fluvium Ohinm degentibus, teste Marqueto, estqs navigiorum omnium capax, & ejus pars ad occasum est sinus Putidorum, ferè 450. leucis à Quebeco in occidentem.

LACUS IROQUIORUM, *le lac des Iroquois*, in nova Francia sic dictus ab Incolis barum partiom, qui in ejus ora meridionali degunt, vocatur sæpius Frontenacus, & Ontorius lacus. Vide ibid.

LACUS KINONGAMICHIUS, *le lac Kinongamichiur*, lacus parvus Americæ in nova Francia in ejus parte septentrionali à fluvio Saguenajo effectus inter lacus S. Joannis, & Kinongamum circiter 40. leucis à fluvio S. Laorentii distans, & à Tadussaco.

LACUS KINONGAMUS, *le lac de Kinongami*, lacus novæ Fraaciæ in ejus parte septentrionali, 30. leucis distat à fluvio S. Laurentii, & à Tedussaco portu, efficiturque à Saguenajo fluvio, teste Albanello.

LA-

LACUS LABORATORIS *le lac de Labrador*, lacus novæ Franciæ in insula Promontorii Britonum, & in ejus meditullio.

LACUS MAGNUS HURONUM, *le grand lac des Hurons*, qui ab incolis harum partium dicitur *Karegnondi*, & mare Dulce Huronum, *la mer douce des Hurons* ab Huronibus populis, qui antea in ejus viciniis consederant, estque lacus Americæ septentrionalis maximus in nova Francia; ejus circuitus creditur plusquam 700. leucarum, & protenditur in longum ad 200. leucas, sed ejus latitudo est inæqualis, & separatur tantùm a lacu superiori, seu Traci ad occasum, Freto seu alveo, *le Sault de Sainte Marie* dicto, unius leucæ lato, & ad 3. leucas extenso, uti etiam à lacu Ilinorum, Freto *Missilinimakinac* ad occasum, quàm plurimis insulis refertus est, præsertim in ejus parte septentrionali, & in eum se exonerant Lacus superior, lacus magnus sive Ilinorum, & fluvius Francorum, ipse vicissim in lacum Ericum se exonerat mediante lacu aquarum fallasum, estq; Navigiorum capax. Vide Huronum mare Dulce.

LACUS MISTASSIRINONUM, *le lac des Mistassirinins* lacus novæ Franciæ in ejus parte septentrionali, & in mediterraneis, inter lacum S Joannis, & sinum Hudsonium, sic dicitur à multitudine rupium, quæ in eo sunt, & ejus circuitus est 50. dierum.

LACUS NEMISCHUS, *el lac de Nemiskau*, lacus novæ Franciæ in ejus parte septentrionali, versùs Hudsonium sinum, circuitus est 50. dierum, undique montibus cinctus, cum plurimis insulis, in eum se exonerant 5. fluvii & ex eo exit tantùm fluvius *Nemiskaufipi* dictus, qui post cursum duorum dierum in Hudsonium sinum se exoneras.

LACUS NIPISSIRINIORUM, *le lac des Nipissiriniens*, seu le *lac de Nipissing*, lacus Novæ Franciæ in America septentrionali, cujus longitudo est 15. leucarum, latitudo verò 6. teste Galinæo, ex eo effluit ad occasum fluvius Francorum, & dicitur etiam *SkeKouan* ab incolis harum partium.

LACUS ONIASONTUS, *le lac Oniasont*, lacus parvus novæ Franciæ in ejus parte meridionali, inter Erium lacum ad septentrionem, & confinis Virginiæ ad meridiem propè gentem *Oniasontke* dictam & ex eo labitur fluvius parvus, qui in Ohium fluvium celebrem se exonerat aliquot leucis infra.

LACUS ONTARIUS, *le lac Ontario* qui & *Skanadario* dicitur, idest pulcher lacus, in nova Francia regione Americæ septentrionalis, Vide Ontarius lacus, & Frontenacus lacus.

LACUS PUTEOTAMITARUM, *le lac de Puteotamis* pars occidentalis lacus Ilinorum, quæ aliter sinus Putidorum, *la Baye de Puants* dicitur, in nova Francia & extenditur ad 50. leucas, teste Galinæo viro clarissimo.

LACUS S. FRANCISCI, *le lac de Saint François*, lacus Americæ septentrionalis in nova Francia a fluvio S. Laurentii effectus; ejus longitudo est 12. leucarum, latitudo verò 4. & leucis 70. distat à Quebeco in occasum, Ontarium lacum versus 40. & prope monte S. Mariæ.

LACUS S. JOANNIS, *le lac de Saint Jean*, lacus novæ Franciæ in ejus parte septentrionali, & in Saguenajo tractu, vocatur *Pingagami* ab incolis harum partium, extenditurque in longum ad 30. leucas, in latum verò ad 10. in eum se exonerant 12. flu. & ex eo tantùm labitur Saguenajus fluvius, qui 50. leucis infra flu. S. Laurentii miscetur.

LACUS S. LUDOVICI, *le Lac de Saint Louis*, lacus Americæ septentrionalis in nova Francia, in longum extensus ad 6. leucas, efficitur a fluvio S. Laurentii & distat 60. leucis a Quebeco in occasum uti 24. à lacu S. Petri versùs lacum S. Francisci quinque, estque propè & supra insulam montis Regalis.

LACUS S. PETRI, *el lac Saint Pierre*, lacus Americæ septentrionalis in nova Francia, & a fluvio S. Laurentii effectus extenditur in longum ad 7. leucas, ejus verò latitudo est 4. & distat 33. leucis à Quebeco in occasum.

LACUS SANCTISSIMI SACRAMENTI, *le lac de S. Sacrement*, lacus novæ Franciæ in ejus parte meridionalis flu. Ririchelieo effectus via distat 4. leucis à lacu Champleni in meridiem, & extenditur ad 5. leucas circiter.

LACUS SOEGARSIUS, *le lac de Soegarsi*, lacus parvus novæ Franciæ, a fluvio cognomine effectus propè fluvium S. Laurentii, inter lacus Champleni ad ortum, & Frontenacum ad occasum.

LACUS SUPERIOR, *le lac Superieur*, lacus Americæ septentrionalis in nova Francia, *le lac de Tracy etiam*, vocatur extenditur in longum ad 550. leucas, ejus verò latitudo est 4. leucarum estque versùs occasum æstivum regionis, via itinere 12. dierum à sinu Hudsonis in meridiem distans, & 4. leucis a mari Dulci Huronum, cui conjungitur mediante freto seu saltu S. Mariæ, in eum se exonerant decem fluvii navigiorum capaces maximè versùs septentrionem, in eo sunt plurimæ insulæ latis extensæ, quarum major *Minong* dicitur in ejus parte occidentali, & juxta ipsum inhabitant Otavaci, Kilistinones & aliæ gentes vix nomine notæ. Lacus autem est quorumcumq; navigiorum capax & in lacum Huronum se exonerat ejus verò os occidentalis distat ad minus 500. leucis à Quebeco urbe in occasum.

LACUS TARONTUS, *le lac de Taronto*, lacus Americæ in nova Francia inter lacum Frontenacum ad meridiem, & lacum Nipissiniorum ad septentrionem, extenditur ad 12. leucas ab ortu in occasum & mediante fluvio qui ex eo effluit, in lacum Huronum se exonerat.

LACUS TIMAGAMINUS, *le lac Timagaming* lacus amplus novæ Franciæ in mediterraneis, & ab ortu in occasum extensus, inter sinum Borealem & Saguenajum tractum, cum plurimis insulis, teste Jolietto,

LACUS THIOERA, *le lac Thiohera*, lacus parvus novæ Franciæ, in tractu Irocosiorum Gojoguenorum, ejus longitudo est 14. leucarum, latitudo verò 2. circiter, & ex eo effluit fluvius *Ochoueguen*, qui posteà in lacum Frontenaci labitur,

LACUS TONTIARENHA *le lac Tontiarenha*, lacus parvus novæ Franciæ, versùs oram septentrionalem lacus Frontenaci, in quem se exonerat, propè Kenta insulam, mediante Ohaota fluviolo.

LACUS TRACIUS, *le lac Tracy*, lacus peramplus Americæ in nova Francia, nuper sic dictus cum anteà vocaretur lacus superior. Vide ibid.

LIVONIA, Liefland *incolis*, Inflanty *Polonis*, Lifland Svecis, *Lyflandt* Germanis, *la Livonie* Gallis, & *la Livonia* Italis, Regio ampla, & probè culta, alias Poloniæ Regni provincia ex quo erepta fuerat Fratribus Ensigeris nunc autem pro majori parte Sveciæ Regi parens terminatur à septentrione sinu Finico, ab occasu sinu Rigensi, seu Livonico ab ea dicto, & à meridie Samogitia, & Lithuania ab ortu Ingria atque Plescovia provincia Moscoviæ. Ejus partes sunt tres, nempè Esthonia, *Esten*, quæ ad septentrionem, Curia seu Curlandia, & Semigallia, *Curland*, & *Semigallen*, quæ ad meridiem, & *Litland in Letten*, quæ inter utramque; Esthonia autem dividitur etiam in plures tractus, sive Circulos, nempè in AlentsKiam, Esthoniam propriam, Harviam, Jerviam, Oldenpoam, Viviam, et Vichiam, seu Vvicheslandiam; nuncque tota subest Svecis uti Litlandia excepta ejus minuta parte orientali, quæ Moscoviæ Ducis nunc agnoscit Imperium, ubi Dunenburgum; Curia autem sive Curlandia, & Semigallia nunc subsunt proprio Duci è gente Ketlera, sub clientela Regis Poloniæ. Partes etiam sunt Livoniæ insulæ Osilia, *Oesel*, & Daghoa *Dagho*, in mari Baltico sive Orientali, ante sinum Rigensem, quæ antea Regi Daniæ suberant, nunc autem Sveciæ Juris sunt ab anno 1645. pace ad Bromsbroam sancita; dividitur etiam ab aliis hæc provincia in octo partes sive Circulos, Lettlandiã videlicet, Vicheslandiam, Curlandiam, Semigaliam, Esthlandiam, Virlandiam, Hariam, Getvandiamque & sub Polonis distincta fuit etiam in tres Præfecturas, sive Palatinatus Vendensem, Parnaviensem, & Derpatensem, teste Starovolscio. dividitur adhuc aliquando in duas partes inæquales, nempè in Livoniam Cis-Dunam quod sit cis, Dunam fluvium, ubi Curlandia & Semigallia & in Livoniam trans Dunanam, quod sit trans eumdem flu. ubi Esthonia & Litlandia. Notandum quod Esthonia ab ea sæpè distinguitur, & provinciam separatam constituit, totius autem Livoniæ præcipua urbs est Riga in Litlandia, & Revalia primaria est Esthoniæ, hinc Livones populi, Lieflander vulgò sibi.

LOTHARINGIA, Regio Galliæ ampla, & insignis, à Lothario Rege Francorum sic dicta fuit, quasi Lotharii Regnum, in qua olim major pars Austrasiæ, divisa primum fuit in superiorem seu Mosellanicam, cujus major pars nunc propriè dicitur Lotharingia, in inferiorem Lotharingiam seu Ducatum Ripuariorum, cujus partes nunc sunt Brabantia, ditio Leodiensis cis Mosam & Gueldriam, teste Ludovico Cantarello Fabro, cum aliis.

LOTHARINGIÆ DITIO, sive Lotharingia recens *la Loraine* incolis *Lothringen* Germanis, *la Lorena* Italis, provincia ampla Galliæ, quæ aliàs dicta Lotharingia superior, Ducatus titulo insignis, terminatur à septentrione Luxemburgensi Ducatu, tractu Metensi, Virdunensi tractu, & ditione Treverensi; ab ortu Alsatia, & Ducatu Bipon-

ti-

tino in Germania, ab occasu Campania provincia, & à meridie Comitatu Burgundiæ, dividiturque in duas partes, nempè in Lotharingiæ Ducatum strictè sumptum, qui ad ortum, & in Barrensem Ducatum ad occasum, anteaq; Duces habuit proprios valdè celebres, nunc autem subest dominio Regis Francorum ab aliquot annis; & notandum est urbes Divodurum, Tullum, & Virdunum cum earum territoriis non esse in Lotharingis, quamquam sint intra ipsius fines, & in his partibus erant olim Leuci, Virduni, & Mediomatrices populi Galliæ Belgicæ hinc Lotharingi, *les Lorrains* vulgò, qui *li Lorensi* ab Italis vocantur.

LOTHARINGIÆ DUCATUS STRICTE SUMPTUS, *le Duché de Lorraine*, extenditur à septentrione in meridiem, inter Barrensem Ducatum, tractumq; Metensem, Virdunensem, & Tullensem ad occasum, & Alsatiam, Ducatumque Bipontinum ad ortum: & dividitur in tres partes sive agros, nempè in Præfecturam sive Balliviatum Germanicum, *le Baillage Allemand*, versùs septentrionem, in Balliviatum Vogesianum, *le Baillage de Vange*, qui ad meridiem, & in Balliviatum Gallicum, seu Nanceianum *le Baillage François ou de Nancy* qui inter utrumq; extenditur & ejus caput est Nanceium.

LUGDUNUM, urbs Segusianorum in Gallis Celtica quæ ab ipsa Lugdunensis dicta fuit Straboni, Plinio, Antonino, & aliis, à Munatio Planco condita, sub Augusto & sic vocata veteri Gallorum lingua, quasi montis corvus, ut existimant; Lugdunum Celtarum dicta fuit etiam, & Lugdunum Segusianorum ad aliarum urbium hujus nominis differentiam, nunc vulgò *Lyon* incolis, *Leon* Germanis, *Lione* Italis, *Leon* sive etiam *Leon de Francia* Hispanis. *Lyon* Anglis, *Lugdun* Polonis, urbs Galliæ celeberrima, & amplissima, Archiepiscopalis, & permunita, Lugdunensis provinciæ ab ea dictæ caput, emporiumque clarissimum ad montium radices, in ipso limite provinciarum Bressiæ, & Delphinatus, a qua ultima separatur tantùm Rhodano fluvio, qui ad ipsam ponte traiicitur lapideo oblongo, & juxta, et infra recipit Ararium fluvium, qui per hanc urbem labitur, et in ea jungitur tribus pontibus; dividitur autem ab eodem Arari fluvio in duas partes, ex quibus major est pars S. Niceti, *la partie de Saint Nizier*, inter Rhodanum, et Ararim, minor vero est pars S. Joannis, *la partie de Saint Jean*, quæ satis montuosa, et ad radices montis Fori Veteris, et in his duabus partibus sunt 32. partes minores, *les Pennages* dictæ, habet quatuor suburbia perampla, et Castrum antiquum in rupe adiacenti Petra Scissa, vulgo *Pierre Seize* dictum, populo numerosissima est, crevitque in dies incolarum frequentia, et ædificiorum elegantia. Patria fuit Claudii Imperatoris, et in ea occisus fuit Gratianus Imperator anno 383. In ea etiam habita sunt duo Concilia Generalis, nempè Lugdunense primum sub Innocentio IV. Pontifice Maximo anno 1245. et Lugdunense II. sub Gregorio X. Papa anno 1274. Distat autem hæc urbs 100. leucis a Lutetia Parisiorum in meridiem, uti 50. à Niverois, 36. a Divione, 22. a Cabillone, et 11. a Matiscone, Viennam versùs 5. et Avenionem 36. ab Augusta Taurinorum 60. circiter in occasum æstivum, Rodumnam versùs 12. et Claromontem 25. hinc Lugdunenses populi, *les Lyonnais* vulgo sibi, et Gallis, *li Lionesi* Italis, et *los Leoneses* Hispanis. De hac urbe ita scribit Joannes Comite S. J. vir scriptis, et præsertim Poesi clarissimus:

Montis amans corvus fausto dedit omine nomen:
Sunt structa auspiciis mœnia, Planca, tuis.
Junctus Arar Rhodano famulari gurgite servit:
Auget uterque manus, aut petit orbis opes.
Religionis honor, morum constantia, Regi
Prompta fides, nulla sic magis urbe probans.

LUTETIA, urbs Galliæ Celticæ, Parisiorum caput Cæsari, quæ aliis et sæpissimè Lutetia Parisiorum dicta: Lucotetia Ptolemæo, Lutetia atque Castellum Parisiorum Ammiano, et Parisii etiam aliis, sic dicta fuit, quasi Turris pulchra, ea enim erat verborum vis in lingua Britannica, et pluribus innuit Camdenus, quod rectiùs quam quod plurimi finguot, illam dictam fuisse à luto voce latina; cum Galli, tempore, quo Lutetia condita fuit, aliquot sæculis ante adventum Romanorum, nullum haberent usum linguæ latinæ; ipsis ne nomine quidem notæ, nec divinare possent, quod Gallia aliquando Romanis subjiceret, tum etiam quia Lutetia in insula Sequanæ fluvii posita erat, sicque à luto rectè dici non poterat, Lutetia Parisiorum, nunc Parisii, *Paris* vulgò, *Pariss* Germanis atque Polonis, et *Parigi* Italis, ita urbs celebris fuit tempore Romanorum cum Julianus Imperator in eam sedem fixerit, et thermas etiam Palatiumque struxerit, et à Clodoveo primo Francorum Rege Christianissimo facta est sedes Regia, unde successo temporis crevit in immensum, ploties productis pomeriis citra, & ultra Sequanam. Sicque nunc Franciæ Regni primaria, & caput existit, Regumque Christianissimorum sedes Regia, in provincia Insulæ Franciæ, cujus præcipua est, Archiepiscopali dignitate insignita fuit à Gregorio XV. Pontifice Maximo die 22. Octobris 1622. estque hodie totius Europæ facilè amplissima, populosissima, & ditissima, emporiumque celeberrimum, quotidie supra modum excrescens, nec jam urbs, sed provinciæ instar, ejus suburbia magnæ urbes. Ipsa nunc in 4. partes secatur à Sequana fluvio, quarum major, & humilior ad septentrionem tendens, Urbs dicitur, vulgò *la Ville*, in qua Palatium Regium Lupara vocatum *le Louvre*, totius Europæ superbissimum, & pro maxima parte à Ludovico Magno Rege exaltatum, Palatium Regium ad Laterarias, *les Thuileries*, ab eodem Rege extructum, aliud Palatium Regium nuncupatum *le Palais Royal*, à Cardinale Richeleo extructum; Domus Urbana, *Hostel de Ville*, anno 1533. cœpta à fundamentis sub Francisco I. architectante Dominico Cortonensi, & perfecta, sub Henrico IV. Castrum Bastilia, Armamentarium, & Platea Regalis pulcherrima sub Henrico IV. effecta, & Palatiis undique cincta. Pars minor urbis versùs meridiem extensa, loco altiore, & quæ per colliculos nonnihil assurgit, Universitas dicta, *l'Université*, quod in ea sit Accademia seu Universitas Studiorum celeberrima, à Carolo Magno Rege Francorum, & Imperatore, ut volunt, instituta, in qua sunt 64. Collegia, quorum præcipuum Sorbona. Tertia pars urbis est insula fluvio undique cincta, quam civitatem vocant, volgò *la Cité*, in qua tantùm antiquitùs urbs restricta fuit; in qua sunt Metropolitana Ecclesia augustissima, & perampla, B. M. Virginis nuncupata, *Nostre Dame*, aucta a Childeberto primo Rege, & à Mauritio de Soliaco Episcopo de novo ædificari cœpta, sub Philippo Augusto anno 1191. & perfecta sub Odone de Soliaco etiepiscopo anno 1208. & Palatium antiquum Regum per amplum, *le Palais*, ubi sedes parlamenti amplissimi, qui primarius, & præcipuus totius regni senatus, unde hæc insula sæpe dicitur insula Palatii, *l'Isle du Palais*, Quarta pars urbis, est alia insula minor vocata B. M. V. Insula, *l'Isle Nostre Dame*, initio hujus sæculi ædificata, & hæc quatuor partes inter se junguntur novem pontibus lapideis & duobus ligneis, ex quibus præcipui sunt Pons novus; *le Pont-Neuf*, totius Europæ superbissimus; Pons B. M. *le Pont Nostre Dame*; & Pons Cambii, *le Pont au Change*; In urbe, & suburbiis sunt quatuor Abbatiæ Virorum, & plures Monialium decem Collegiatæ Ecclesiæ, 43. Parochiales, & quamplurima utriusque sexus Monasteria, plateæ multæ, & innumera Palatia, & ædificia splendidissima, ejus viæ latæ, et optimè stratæ, pro majori parte æquales sunt, ut mundæ; ipsa verò urbs sine suburbiis, dividitur in sexdecim partes, *les Seize Quartiers* vulgò dictas. Urbis mœnia diversis temporibus protracta fuere, nuncque etiam protrahuntur magnificè, et portas habent 20. quarum ornatiores sunt portæ S. Antonii, S. Bernardi, S. Dionysii, et S. Martini. Suburbia verò sunt tredecim, ex quibus præcipua sunt suburbium S. Germani, maximas urbes adæquans, nuncque partem ipsius constituens, ubi Abbatia S. Germani, et Palatium Aurelianense *le Palais d'Orleans*, suburbium S. Antonii, suburbium S. Marcelli, suburbium S. Martini, et suburbium S. Jacobi; et notandum est, quod in parte septentrionali urbis sunt 7. suburbia ampla, quamquam sæpissimè omittantur in Topographiis urbis etiam recentioribus, et in ipsa Lutetia Parisiorum incisis. Longum esset alia enumerare quæ de tanta urbe dici possunt; qui plura desiderat legat *Jacobum du Breuil* ordinis S. Benedicti, in antiquitatibus Parisiensibus, Bellesorestium, Corozetum, aliosque qui fusius scripserunt de hac nobilissima urbe, in qua nati sunt Francorum Reges Ludovicus V. Ludovicus VIII. Carolus V. et Carolus VI. Distat verò hæc urbs 10. leucis à Sylvanecto in meridiem, uti 17. a Compendio. 36. a Cameraco 16. a Bellovaco, ab Albavilla 34. et 60 a Caleto etiam in meridiem, Melodunum versùs 10. Senonas 24. Aurelianum 34. Antissiodorum 40. Nivernas 50. et Lugdunum 100. circiter; a Rothomago verò 28. in ortum hybernum, Trecas versùs 34. Populi dicti *les Parisiens* vulgò. De Lutetia Parisiorum ita Julius Cæsar Scaliger scribit:

Francigenæ princeps populosa Lutetia gentis
Erigis immensum clara sub astra caput:
Hic civis numerum, ars pretium, sapientia finem
Exuperant, superant thura precesque Deos.
Audiit, obstupuitque hospes, factusque viator
Vidit, & haud oculis credidit ipse suis.

MAGEL-

MAGELLANICA REGIO, *las Provincias del Estrecho de Magallanes* Hispanis, *la Magellanique* Gallis, *Magellanica* Anglis, & Belgis, Regio Americæ Meridionalis; & ejus pars perampla maximè versùs Austrum porrecta, cujus termini sunt ad septentrionem regiones Ciles, Tocumaniæ, & Paraguajæ, ad ortum mare Brasilium, ad occasum mare Pacificum, & ad meridiem freta Magellanicum, & Mæreum. Sic denominata fuit à Ferdinando Magellano Lusitano, vulgò *Magalhaens* dicto, qui hanc regionem primus detexit, anno 1520. nomine Regis Hispaniæ, & postea pluries lustrata versùs ejus oras littorales tantùm ab Hispanis, Anglis, & Belgis, qui in interiora non penetrarunt; ideò pauca admodum de hac regione dicenda sunt, quanquam sit valdè culta, cum nulla sit urbs in illa, neq; colonia Europæorum. Ejus verò partes sunt Magellanica Regio propria dicta, *la Magellanique*, inter fretum cognomine, & fluvium Argenteum; Patagonum Regio, *le Pais de Patagons*; Terra Ignis *la Terre de Feu*, Regio Ordinum, *le Pais des Estats*; Regio Mauricii, *het Mauritz Lande*; Vltonia Meridionalis, *South Vlster*; Regio Australis Regis Caroli, *King Charles South Land*, Ora deserta *la Costa deserta*, & aliæ minoris nominis, in quibus sunt plurimi portus & sinus, præsertim in freto Magellanico, ad quod Hispani construxerant urbem quamdam Philippolim dictam in ora septentrionali freti, & in ejus ferè Meditullio, ubi maximè tendit ad meridiem propè promontorium extensum, vulgò *Cap. Froward*, atque coloniam duntaxat anno 1582. maximis sumptibus, ut sic Anglorum, & Belgarum unitorum navibus transitum prohiberent, quamquam ibi fretum latum sit 15. mill. pass. sed id frustra tentarunt & paulò post illa colonia omnino excidit, fame, aliisque miseriis necata; unde postea Angli qui per hoc fretum transierunt biennio post, illius Philoppolis rudera portum famis, *Porto fame* vocarunt, vixque ejus apparent vestigia.

MARE, dicitur magna illa congregatio multarum aquarum, quæ terram interluit, sumitque diversa nomina à diversis orbis terræ partibus ipsi contiguis, & vulgò vocatur *la Mer* à Gallis, *la Mar* ab Hispanis, *il Mare* ab Italis, *das Meere* à Germanis, *Thesea* ab Anglis, *die Zee* à Belgis, *Morze* à Polonis, *Moore* à Russis, *Farrgie* ab Hibernis, *Haaf* à Svecis, *Bahr* ab Arabibus, *Deria* à Persis, & *Denghiz* à Turcis, quod sæpè *Denis*, & *Degnis* pronunciatur ab ipsis.

MEDIOLANUM, urbs Insubrum caput in Gallia Cisalpina Straboni, Plinio, & aliis, à Gallis condita post Romam annu 395. nunc urbs Italiæ perampla, *Milano* vulgò, *Milan* Gallis, & Hispanis, *Meylande* Germanis, & *Mediolan* Polonis, Archiepiscopalis & Ducatus Mediolanensis ab ea dicti primaria, populi multitudine refertissima, agriq; bonitate felicissima, et a maximis Italiæ urbibus, cum in ea ferè ad 250000. capita hodiu censeri putantur, sicque cæteras Italiæ urbes incolarum multitudine una excepta Neapoli superat. Ecclesiam metropolitanam habet augustissimam, dividiturque in 6 regiones seu partes quæ à totidem portis nominantur, nempè regiones Portæ orientalis, Portæ Romanæ, Portæ Vercellinæ, Portæ Novæ, Portæ Ticinensis, & Portæ Comanæ, arcem habens firmissimam, *Il Castello* dictam, & in ea inest artificum cujusque generis multitudo, itaut omnibus Italiæ urbibus sufficere queat, urbem rigat fluvius parvus *Olona* dictus, & ad eam ducta sunt duo incilia, nempè incile Martesanum, *il Navilio Martesana* ad ortum, quo merces ex Addua fluvio, sicque ex Lario lacu deducuntur; & incile Ticinellum, *il Navilio Tesinello*, quo copia fit omnium rerum ex Ticinio fluvio, & eo mediante ex Verbano lacu, ut pluries vidi, splendore superbit ædificiorum, templorum magnitudine, & pulchritudine vicorum, cum Accademia Studiorum; Suburbia habens longa, lataque, altis fossis non secus, ac orbs ipsa undique cincta, 325. mill. distat ab urbe Roma in occasum æstivum, & 165. à Venetiis in occasum, Lugdunum versùs 230. & Taurinum 80. circiter. Patria fuit Vrbani III. Celestini IV. Pii IV. & Gregorii XIV. Summorum Pontificum, & in ea obiit Gallienus Imperator: hinc Mediolanenses populi li Milanesi vulgò, *les Milanois* Gallis, *los Milanesa* Hispanis.

MELITA, insula Africæ in mari Africo, inter Siciliam & Africam propriam Plinio, & aliis, quæ Melite Ciceroni, D. Pauli Apostoli naufragio celebris, *Malta* Italis *Malte* Gallis, *Malte adasi* Turcis, ejus longitudo est 20. mill. latitudo 12. circuitus verò 60. circiter, distat 60. mill. à Pachyno promontorio Siciliæ in meridiem, 190. ab ora proximiori Africæ in septentrionem, & ferè 300. leucis Gallicis à freto Herculeo in ortum, Syriam versùs 600. circiter, antea suberat Regi Tunetano, sed captu fuit à Rogerio Normanno Siciliæ Comite anno 1089. ejectis inde Saracenis, & posteà semper paruit Siciliæ Regibus, usq; dum concessa fuit Equitibus S. Joannis Hierosolymitani, post amissam Rhodum, à Carolo V. Imperatore, anno 1530. eo intuitu, ut sic Siciliam faciliùs contra Turcarum irruptiones tueretur, cum tantùm reciperet 42. Scutos annuos ex redditibus hujus insulæ, teste Sagredo, in ea erant tantùm urbs antiqua Melita, nunc *Medina* Episcopalis sub Archiepiscopo Panormitano, & Junonis Fanum, *Castelo di S. Angelo*, nunc prætereà sunt Valletta, *la Valette*, orbs munitissima primum ædificari cœpta anno 1566. Borgus, *le Bourg*, & orbs S. Michaelis *Saint Michel*, seu *l'Isle de la Sangle*, sic dicta à Magno Magistro, qui eam insulam fecit, fossa manu ducta, frustra obsessa fuit à Turcis anno 1565. & ab ea trajectus inter ipsam ad meridiem, & Siciliam insulam, & Pachysum promontorium dicitur, *il Canale di Malta*, vulgò, Populi Melitæses, *gli Maltesi* Italis, & *les Maltois* Gallis vulgò dictis, & *Maltali* Turcis, hujus insolę meminit Ovidius lib. 3. Fastorum.

MESSANA, urbs Siciliæ insulæ in Italia Plinio, Ciceroni, Livio, & aliis, quæ Messene Straboni, & Messena Ptolemæo, antea Zancle dicta fuerat à falce Saturini, ut narrant, posteà vocata Messana, à Messeniis populis Peloponnesi, ab Anaxilao Rheginorum Tyranno Messenio evocatis, teste Macrobio, nunc *Messina* vulgò incolis, *Messina* Gallis *Mesina* Hispanis, orbs est Archiepiscopalis Siciliæ ampla, & altera præcipua, circuitus 5. mill. in valle, sive provincia Demonæ, & in ora orientali insulæ, portu gaudens valdè tuto, & circuitus 4. mill. ad fretum Mamertinum, estque emporium totius maris mediterranei celeberrimum propè Pelorum promontorium, & Carybdim, urbs ipsa est pulcherrima, publicis, privatisque ædibus egregè coltis, cum Palatio Regio, & armamentario instructissimo, sericarum vestium textrinis valdè nobilitatur, quod in illius agro maxima sit mororum copia, & hinc probatissima lana serica in multas Europæ partes mittitur; figuræ est oblongæ propter montes quibus premitur, suburbia quatuor habens ampla admodum & versùs oram valdè extensa pagorum in morem, nempè *Zarra*, *S. Filippo*, *San Deo*, & *Porta Imperiale*, munita est 14. aggeribus à Carolo V. Imperatore excitatis anno 1535. et 4. castris, nempè *Mata-Grifoni* intra urbem, *il Castel Gonzaga*, et *il Castellazzo*, quæ sunt extra urbem, et *San Salvatore* etiam extra urbem, ad eodem Carolo V. Imperatore munitum ad tutelam portus, et in lingua portus, quæ urbi conjungitur per brachium S. Raynerii, quod aliàs pratum S. Hiacynthi in lingua Phari dictum fuit quo clauditur portus; orbs verò ipsa vix 6. mill. distac ab ora Calabriæ alterioris in occasum, uti 12. à Rhegio Panormum versùs 150. circiter, et 12. à Peloro promontorio in meridiem, Catanam versùs 60. et in ea obiere Henricus VI. Imperatur anno 1198. et Fridericus III. Siciliæ Rex anno 1377. Hæc orbs primaria à Rogerio Normanno, victis Saracenis recuperata anno 1060. Regibus posteà Siciliæ paruit; maximis semper gaudens privilegiis, et regitur per Præfectum Strategum dictum, *il Stradigo* vulgò, sed cum duris vexaretur ab Hispanis, hinc ultimis temporibus, ipsorum jugum excussit die 7. Julii 1674. et deinde plories eorum impetus fortiter repulsit auxilio Francorum, tandem spontè rediit ad Hispanos die 16. Martii 1678. et ipsis utiamnum subest; ab ea pendet tractus adjacens dictus Messanensis districtus; in quo sunt 10. oppida et plurimi vici. Hinc populi Messanenses dicti, olim etiam Mamertini, *li Messinesi*, vulgò sibi et Italis, *les Messinois* Gallis, *los Mesineses* Hispanis. Dicunt Messanenses haberu Epistolam B. M. Virginis ad se scriptam, et Antonellus Mamertinus primus fuit, qui colores oleo diluere docuit. Messanæ meminit inter alios Ovidius lib. 4. Metamorph.

METINA, et METHYMNA ALNABIA, quæ et Medina *Medina t'Alnabi* idest civitas Prophetæ, orbs Arabiæ Petreæ ad fluvium *Laakie*, anteà Jatrib, seu Jatreb dicta, Jatrippa Stephano, et Latrippa Ptolemæo sita, est in planitie, 30. mill. à mari rubro in ortum vicinos habens duos montes ad duas leucas, nempè *Obod* ad septentrionem, et *Air* ad meridiem, hic profugus à Mecensis Mahumetes Pseudo-Propheta amice receptus fuit, et per aliquot annos substitit, quibus falsæ religionis suæ doctrinam publicavit, et tandem cum asseclis arma cœpit; inclarescente autem Mahumetis nomine, hæc urbs Civitas Prophetæ, et simpliciter *Medina* tamquam nomine proprio nuncupata fuit, vel quod hic primum Mahumetes, obtinuit Principatum, vel quod ibidem vita functus anno salutis 637. et tumulatus ad templi, quod urbis umbilicus est, orientale latus, teste etiam Jacobo Gallio, cum aliis. Suburbium habet satis amplum, itinere 10. dierum, seu 200. mill. distans à Mecca in septentrionem, et ejus portus ad mare rubrum *Jambi* dicitur.

MEXI-

MEXICUM, *Mexico* Hispanis, quasi fons, *Tenuchtitlan* incolis ideſt fructina Petræ, *Mexique* Gallis, & *Messico* Italis urbs totius Americæ ampliſſima, cultiſſima, & præcipua, in America ſeptentrionali, regionis cognominis, & novæ Hiſpaniæ caput, ſedeſq; Proregis Hiſpani, cum ſupremo tribunali, vulgò *la Audiencia Real*. & Accademia erecta anno 1551. à Carolo V. & ſtabilita 1553. Archiepiſcopali etiam dignitate ſulget, cui ſuffragantur Epiſcopi Angelopolis, Guaxacæ, Mechoacani, novæ Gallieiæ, Chiapæ Nicataguæ, Yucataniæ, Guatimalæ, Veræpacis, & Durangi ſive Novæ Biſcajæ uti & novi Mesici ab anno 1635. ſedet hæc urbs in ora lacus cognominis, eſtq; tota in planitie ampliſſima, & pro parte à lacu circundata. Extructa fuit anno 1322. ut narrant incolæ, ſive anno 902. ut credunt Hiſpani ex eorum Hiſtoriis. ſuitque ſedes Regum Mexicanorum, & habebat Palatium Regium peramplum, atq; ſplendidum, *Tepac* vulgò dictum, cum plurimis templis, in quibus eminebat primarium, ſed inceoſum fuit ab Hiſpanis cum maxima parte orbis, quando expugnata, & ferè delera fuit ab Ipſis poſt longam obſidionem, die Martis 13. Auguſti anno 1521. ſub Ferdinando *Cortez* eorum Duce, à quo poſteade novo reſtaurata fuit, ſicque ab eo tempore ſubeſt dominio Regis Hiſpaniæ, cum tota regione, ejus Eccleſiæ ſunt pulcherrimæ, viæ latiſſimę, & omnes ęquales, ædificia publica ſuperbiſſima, cum aquæ ductu 3. mill. paſſ. nempè à *Chapultepec* deducto, ſed pulcherrimo, & inter ædificia publica eminet Eccleſia Metropolina, Palatium regium, & Palatium Marchionis de Valle è Corteſia gente, habetque tres Parochias, ſed plurima utriuſq, ſexus Monaſteria, & de his omnibus pluribus ſcripſit Joannes de Turre Cremata in ſuo opere de Monarchia Indica, ſed urbs ipſa muris caret portis, et vallis nulla etiam habens tormenta bellica, & primùm ſede epiſcopali inſignita fuit anno 1527. a Clemente VII. & poſteà Archiepiſcopalis effecta anno 1547. à Paulo III. Pont. Max. eratque antea in loco humili, ita ut ſæpe aquis lacum malè haberetur, ſed nunc aggeribus contra ejus impetus ſatis tuta eſt, & aqua lacus tantiſper minuit, ex quo immenſo labore, & ſumptu alio deducta, intra montes ſe exonerat & ad hanc urbem aditus patet tantùm tribus viis ſive aggeribus oblongis, uno ad occaſum, ſecundo ad ſeptentrionem, & tertio oblongiori ad meridiem, ut pluribus ſcribit Thomas *Gage* Anglus, qui illas partes luſtravit, ſed peſſimè habita fuit hęc urbs aquarum lacus inundatione die 21. Septembris 1629. ea qua periere 40000. incolarum; nunc verò in dies reparatur, et in ea obiit die 2. Decembris 1547. Ferdinandus Corteſius anno ætatis 63. qui eam expugnarat, et omnem novam Hiſpaniam Hiſpanici juris fecerat; diſtat verò 80. leucis Hiſpanicis a Portu Veræ Crucis, et ab ora maris Borealis in occaſum, Guadalajaram verſùs totidem, uti ab Accapulco ad mare Pacificum ſive Auſtrinum in ſeptentrionem, verſùs Fanum S. Fidei novi Mexici 500. circiter, à Guatimala verò 300. leucis in occaſum æſtivum; hinc Mexicani populi *los Mexicanos* ſive etiam *los Mexiticos* Hiſpanis, *les Mexicains* Gallis *li Meſſicani* Italis, et *The Mexicans* Angl.

MOGOLIS IMPERIUM, *l'Empire du Grand Mogol*, Regio Aſiæ vaſtiſſima, ſeu potiùs Imperium peramplum, quod aliter India vera, ſeu ſuperior dicitur, *Indouſtan* incolis, et *l'Inde* aliis, in quo ſunt 35. Regna, ſive provinciæ amplæ ſub dominio Magni Mogolis, cujus termini ſunt ad occaſum Perſarum Regnum, à ſeptentrione Tartaria magna, et Regnum Thibeti, ad ortum Coſminus fluvius quo ab India extra Gangem ſeparatur, et à meridie ſinus Gangeticus, et peninſula Indiæ intra Gangem. Ab Indo et Gange fluviis irrigatur; eſtq; regio fertilis admodum et perculta, opibus et divitiis maximis pollens cum plurimis emporiis, et in dies valdè extenditur, cum etiam à paucis annis major pars Regni Decani ſub ipſo cenſeatur, uti et pars Regni Solcondæ; ſed intra ipſos Imperii fines ſunt etiamnum multi Principes valdè potentes, *Raja* vulgò dicti, qui vix quicquam ab Imperatore pendent, ſeu tantùm fiduciario jure, ex quibus præcipui ſunt *Raja Rana, Raja Jeſtingue*, et *Raja Jeſſonſingue*, et ipſi ſperſępe magno Mogoli magnum negocium faceſcunt. Dividitur autem hoc Imperium ab exteris in plura regna, de quibus ſicut de ipſius urbibus vide fuſiùs in voce India orientales: ſed ab indigenis partitur in 20. Præfecturas generales, Soubae dictas, ſub quibus comprehenduntur quamplurimæ præfecturæ minores, vulgò *Serkars* vocatę ideſt Quæſturæ, ut pluribus narrat Franciſcus *Bernier* Gallus vir clariſſimus, qui in his partibus perplures annos eſt commoratus, et illam regionem exactè deſcripſit. Ejus verò præcipuæ urbes ſunt Agra, *Agra* Imperii caput et ſedes regia, Delhum, *Dreli* ſeu & meliùs *Jehan-Abad* ideſt Colonia Regis mundi, Lahorium *Lahor*, Amedebatum, *Amedebat*, Cambaja *Cambaja*, & Surata *Surate*; hinc Mogulus nomen gentis *Mogol* vulgò, qui & Indus *Indous* & *Indouſtani* etiam; ſed notandum quod hodiè in illis partibus vocantur Mogoli ii tantùm Aſiatici & incolæ qui albi ſunt coloris, & Indi qui ſunt aduſti coloris.

MONOMOTAPÆ IMPERIUM, *l'Empire de Monomotapa* ſive *le Monomotapa* Gallis, *Mana-Motapa* Luſitania, regio ampla Africæ, & pars meridionalis Æthiopiæ, cujus termini ſunt ad ſeptentrione Imperium Monomugium, ad occaſum & meridiem Cafreria, ſive ora Hottentotarum, & Inhambanum Regnum, ad ortum verò porrigitur uſque ad Oceanum Æthiopicum, ubi ejus pars verſùs oram littoralem perſæpe ſub Cafreria orientali cenſetur, ab Europæis ſed revera ab ea differt, & alias diviſum fuit hoc Imperium in tres partes, *Quiteve, Sabanda*, & *Chiranga* dictas, nunc autem magis protenditur, & ſub eo cenſentur 25. alia regna, quorum nomina ſunt Mongas, *Baroe, Manica, Boeſa, Macingo, Remo, Chiqua, Chirin, Chidima, Boquiza, Inahanzo, Chiruvia, Condeſaca, Daburia, Manorumbo, Mungussi, Anzuvaza, Chove, Chiuque, Diza, Rembu, Raſſini, Chirao, Moraranzu, & Remo de Beza*, ex quibus præcipua ſunt Regna *Mongas*, & *Mocarungu*, & ex hoc ultimo oriundus eſt præſens Imperator Monomotapæ, teſte Emanuele de Faria in tractu de Aſia Luſitanica ſed ex ſupradictis Regnis plura pendent ab ipſo jure ſeudi tantùm. Totius regionis præcipua urbs eſt Monomotapa *Monomotapa*, aliæ verò urbes ſeu oppida ſunt *Mongas, Zimbaos, Butua, Sena, & Tete*, quarum tantùm fit mentio in relationibus recentiorum, cum raræ ſint urbes in illis partibus, & pauci admodum Europæi luſtrarint hanc regionem, quæ fertilis eſt valdè, et abundans, maximè in ejus parte ad ortum; ubi etiam plurimi ſunt auri, & argenti fodinæ, ideoque Luſitani hiſce ultimis temporibus colonias duxerunt verſùs oram ejus littoralem ad fauces fluviorum Duamæ, & Zambezi ubi ora littoralis Imperii Monomotapæ extenditur ad 250. leucas; & in locis interioribus etiam aliquot arces extruxerunt verſùs Auri fodinas.

MONS-FERRATUS, *ſive* Montisferrati Ducatus, *il Monferrato* incolis, *le Monferrat* Gallis provincia Italiæ, Ducatus titulo clara ab anno 1575. cujus termini ſunt ad ortum Ducatus Mediolanenſis, & ditio Genuenſis ea parte; ad ſeptentrionem agri Vercellenſis, & Bugellenſis, & Canapicium; ad occaſum Pedemontium ſtrictè ſumptum, & Comitatus Aſtenſis, ad meridiem verò Genuenſis ditio occidentalis, à qua ſeparatus Apennino monte; ſicque extenditur à ſeptentrione in Auſtrum, ubi olim pars Liguriæ mediterraneæ, ſed ab oriente in occidentem multùm reſtringitur plurimis in locis. Sic dicitur quaſi Mons ferax à modicorum ſcilicet quos habet collium feracitate, cum ſit provincia fertilis admodum & culta, ſub dominio Ducis Mantuæ cui obvenit anno 1535. ex Matrimonio Margaritæ uxoris Frederici I. Mantuæ Ducis, poſt obitum Bonifacii fratris Marchionis ultimi ex familia Peleologorum. Anteà magis extendebatur, cum ſub ipſa cenſerentur etiam pars Canapicii, & Langarum ſuperiorum tractus pars, ſed pace ad Claraſcum ſancita anno 1631. conceſſæ fuere Duci Sabaodiæ, una cum parte Montis Ferrati trans Padum; ſicque nunc dividitur bifariam, nempè in Montem-Ferratum propriè dictum, in quo maxima pars provinciæ ad ortum & meridiem, ſub Duce Mantuæ, in qua ſunt urbes Caſale, *Caſale*, quæ ejus primaria, Aquæ Statellæ, *Acqui*, & Nicea Palea, *Nizza* cognomento *de la Paglia*; & in Montem ferratum Pedemontanum, in qua minima pars provinciæ ad occaſum, & ſeptentrionem, ſub Duce Sabaudiæ, & in ea ſunt pars Canapicii, & tractus ad Padum, inter Auguſtam Taurinorum, & Verrucolam, pars minuta Montis-Ferrati trans-Padum, cujus caput Tridinum, & Albenſis ager, ſive pars tractus Langarum Superiorum in quo Alba, et ſub Monte-Ferrato comprehendebantur alias Valentia, et Baſſiniana ad Padum, quæ nunc ſunt in Ducatu Mediolanenſi uti mons Regalis in Pedemontio: hinc Mons-ferratenſis nomen gentis, *Monferrino* vulgò indigenis, *Monferrin* Gallis.

MONTES IGNIVOMII, plures ſunt in toto orbe præſertim, in America, ubi etiam Vulcani ab Hiſpanis, *los Volcanes* vulgò vocantur, quod ſint quaſi totidem officinæ Vulcani, ſive quod ad inſtar Vulcani Inſulæ quotidie ignes emittant, horum præcipui hactenus noti ſunt.

MONS ÆTNA, *il Mongibello*, in Sicilia inſula percelebris.

MONS ANONYMUS, *el Volcan ſin nombre*, etiam-

nu-o

num ab Hispanis sic dictus in parte meridionali Ciles intra montes, & ei adjacent duo alii montes ignivomi, quorum nomina hucusque desiderantur.

MONS ANTOCUS, *el Volcan d'Antoco*, in regno Ciles, & in limite Cujæ provinciæ.

MONS AREQUIPÆ, *el Volcan d'Arequipa*, in parte meridionali Pervæ Regni, propè Arequipam urbem.

MONS AUTONVS, *el Volcan d'Anton*, in Ciles Regno, & in provincia Chuchuita, Intra montes Andes.

MONS BALALUANUS, *el monte Balalvane*, in Sumatra Insula Indiæ.

MONS BENIGUAZEVALUS, *el monte Beniguazeval*, In Regno Pezzæ.

MONS CACUÆ, *el Volcan de Coca*, in Pervæ regno & in Valle cognomine.

MONS CHILLANUS, *el Volcan de Chillan*, in regno Ciles inter Cujam provinciam & Chillanum tractum.

MONS CHIMERA, *il monte di Gerante*, in Lycia provincia Asiæ minoris.

MONS CHVANAUCUS, *el Volcan de Chuanauca*, in parte meridionali Ciles versùs Ancudiam provinciam.

MONS COATANUS, *el Volcan de Coatan*, in nova Hispania, & Guatimala Præfectura, in tractu [illegible]alcorum.

MONS COCONUCORUM, *el Volcan de los Coconucos*, in regno Popajani, & ad fontes fluvii Magdalenæ.

MONS COPIAPUS, *el Volcan de Copiapo*, ad fontes fluvii cognominis in parte septentrionali Regni Ciles, versùs Peruam.

MONS COQUIMBUS, *el Volcan de Coquimbo*, in regno Ciles, & in tractu cognomine in limite Cujæ provinciæ.

MONS FAJALIS, *el Volcan de Ilha de Fayal*, in insula cognomine una ex Accipitrum insulis.

MONS GUATIMALÆ, *el Volcan de Guatimala*, in provincia cognomine novæ Hispaniæ & propè urbem S. Jacobi.

MONS GUMANAPUS, *el monte de Gumanapi*, in insula Indiæ orientalis, propè Bendam insulam in Molucia, unde sæpe vocatur, *la Grenade de Banda* à Gallis.

MONS HECLA, *le mont Hecla*, in Islandia insula.

MONS HUAPEUS, *el Volcan de Huape*, in Ciles regno, & in limite Quillatæ tractus versùs Fanum S. Joannis de Confinio.

MONS JENISCEÆ, *le mont de Jenisssey*, versùs ortum fluvii cognominis in Tartaria Moscovitica cum tribus aliis in ejus viciniis.

MONS JETCHUS, *el monte Jetchu*, in Niphonia regione Japoniæ, & in insula cognomine.

MONS IGNIUM, *el Monte de Fuego*, in insula parva cognomine, una ex Capitis Viridis insulis.

MONS INSULÆ IGNIS, *el Volcan da Ilha da Fogo*, inter Japoniæ & Xicocæ, ad ortum æstivum propè Xaaumam.

MONS LIGUÆ, *el Volcan de Ligua*, propè fontes fluvii cognominis in regno Ciles, versus Fanum S. Joannis de Confinio.

MONS MAJONGUS, *el monte Majonge*, in Luzonia insula Asiæ in Philippinis.

NONS MASPA, *el Volcan de Maspa*, in Pervæ regno & in provincia Quiaorum.

MONS MONBACHIUS, *el Volcan de Monbacho*, in nova Hispania, & in Nicaragua provincia propè emissarium.

MONS NICARAGUÆ, *el Volcan de Nicaragua*, in provincia cognomine novæ Hispaniæ, & in Masaya provincia, propè Legionem urbem, unde etiam vocatur, *el Volcan de Masayatan* persæpe.

MONS NOTUCUS, *el Volcan de Notuco*, in regno Ciles inter Purenam Vallem, & Pulcas populus.

MONS OSORNI, *el Volcan de Osorno*, in Regno Ciles, inter tractus Osorni, & Villæ divitis.

MONS PALMÆ INSULÆ, *el monte de la Palma*, In Canariis insulis, atque in Oceano Atlantico.

MONS PASTORUM, *el Volcan de los Pastos*, regno in Popajani, & in Pastorum provincia.

MONS PETEROÆ, *el Volcan de Peteroa*, in Ciles regno ad fontes fluvii cognominis inter Cujam provinciam, & Vallem S. Jacobi.

MONS PINTÆ, *el Volcan de Pinta*, in Peruæ regno & in Quintoa provincia, propè Fanum S. Francisci de Quito.

MONS POPOCATEPECUS, *el Volcan de Popocatepeque*, in nova Hispania & Mexicana provincia.

MONS POPOCHAMPEUS, *el Volcan de Popochampeque*, in Mexicana provincia novæ Hispaniæ.

MONS QUECHUCABUS, *el Volcan de Quechucabi*, in parte meridionali Regni Ciles propè Ancudiam tractum.

MONS QUIMBAJÆ, *el Volcan de Quimbaja*, unus ex Andibus, in Regno Popajani.

MONS RUBEUS, *le Montagne Rouge*, in Borbonia insula Oceani Æthiopici.

MONS S. CRUCIS, *el Volcan de S. Cruz*, propè insulam S. Crucis in mari pacifico, versùs Terram Australem S. Spiritus.

MONS S. CLEMENTIS, *el Volcan de San Clemente*, in parte meridionali Ciles, versùs Magellanicam regionem.

MONS S. SALVATORIS, *el Volcan de S. Salvador*, In tractu cognomine novæ Hispaniæ, & in Guatimala provincia.

MONS SESARGA, *el Volcan de Sesarga* in Sesarga insula una ex Salomonis Insulis.

MONS SINEPARAMA, *el monte de Sineparama*, in Japonia regione, & in Niphonia, propè Meacum.

MONS STRONGYLE, *il monte di Stomboli*, in insula cognomine, una ex Liparæis, in mari Tyrrheno, propè Siciliam.

MONS TANDAJUS, *el Volcan de Tandaja*, in Tandaja insula Philippinarum una, propè promontorium S. Spiritus.

MONS TERNATENSIS, *el Monte de Ternate*, in insulam cognomine Molucarum una.

MONS THENERIFÆ, *el Pico de Thenerife*, in Insula cognomine, ex Canariis, versùs oram Africæ.

MONS TOCAYMA, *el Volcan de Tocayma*, propè urbem cognominem, in novo regno Granatensi.

MONS TOLA, *el Monte Tola*, in Mauriciis insulis Oceani indici, & in Archiepiscopo Molucarum.

MONS VELIUS, *el Volcan de Velez*, in America meridionali, & in novo regno Granatensi versùs Veliam & Tuniam.

MONS VILLÆ DIVITIS, *el Volcan de Villaricca*, in Regno Ciles inter Vallem cognominem & Pulcas populos, & juxta lacum *Mallabauquen* dicta.

MONS VULCANI INSULÆ, *il monte dell'Isola Volcano*, in Liparæis insulis, propè oram septentrionalem Siciliæ, & in mari Tyrrheno.

MONS VULCANIÆ INSULÆ, *el Monte del Volcan* in insula parva inter insulas Tanaximam & Ycoum in ora meridionali Japoniæ, & Saicocæ Regionis.

MONS VULCANIÆ INSULÆ, *le mont de l'Isle de Vulcain* Gallis, Braudendenberg Belgis, idest mons ignis, in indico Oceano versùs oram novæ Guineæ, cum tribus aliis montibus ignivomis in viciniis.

MONTES QUINQUE INSULARUM VVLCANIARUM, *los montes de las cinco islas de los Volcanes*, in parte septentrionali Latronum.

NAVARRA, & Navarræ Regnum, *la Navarra*, sive *el Reyno de Navarra* Hispanis, *la Navarre* Gallis, Regnum Hispaniæ in ejus parte septentrionali, ubi olim Vascones populi pro parte, terminatur ad septentrionem Gallia, ad ortum & Meridiem Aragonia, & ad occasum Castella Veteri; & dividitur in duas partes montibus Pyrenæis, nempè In superiorem Navarram, quæ multo major, & trans montes, vulgò *la Navarra alta* incolis, *la haut Navarre* Gallis in ipsa Hispania; & in Navarram inferiorem, quæ minor, & cis montes, *la basse Navarre*, Gallis, *la Merindada de ultrapuertos* Hispanis, quæ Galliæ pars est, subestque Regi Francorum ut ejus legitimo Regi. Navarra autem superior dividitur etiam in quinque districtus, quos Majorinatus vocant, *Merindada* vulgò, suntque Majorinatus Pompelonensis, *la Merindada de Pomplona*, Majorinatus Olitensis, *la Merindada de Olite*, Majorinatus Sangossensis, *la Merindada de Sanguesa*, Majorinatus Stellensis, *la Merindada de Estella*, & Majorinatus Tutelensis, *la Merindada de Tudella*, & Regni caput est Pompelon, *Pamplona*, ad Argam fluvium. Aliàs Navarra Reges habuit proprios per aliquot secula, & usque ad annum 1512. quo Ferdinandus V. Rex Aragoniæ Navarram superiorem occupavit sine causa, pulso inde legitimo Rege Joanne Albretio ipsius pronepote, nulla fretus Romani Pontificis auctoritate, quicquid dicant Hispani, teste etiam Spondano

Viro

Viro doctissimo quod enim scribunt de quodam diplomate Julii II. fuit tantùm post illam usurpationem, & ad ipsorum instantiam, ut videre est ea temporibus utriusq; & ut pluribus probat Mezeræus Vir clarissimus cum aliis, sicque ab eo tempore Navarra superior subest Regi Hispaniæ, inferior vero Franciæ pars est, ea quo Francico Sceptro conjuncta fuit per Henricum Magnum. Navarra Hispana tota siccior est, & in dies sterilior evadit, & inculta; cum Navarra inferior sive Francica satis rigua sit, valdè populosa, & culta. Navarræ regni partes erant etiam alias provinciæ [illegible] jacentes nempè Ipuscoa, *la Guipuscoa*, Alaba *el Alava*, Ruiconia, *la Rioja*, & Burcba *la Bureva*, sed jam à multo tempore fuerant à Castellanis occupatæ; hinc dicti Navarræi populi, *les Navarrois* Gallis, *los Navarros* Hispanis, & *li Navarresi* Italis.

NEAPOLIS, urbs Italiæ in Camp[illegible]a felicis Ciceroni, Plinio, Straboni, & aliis, sic ab Augusto dicta, cum prius Parthenope vocaretur, nunc vulgò *Napoli* incolis, *Naples* Gallis, & Anglis, *Napoles* Hispanis, *Anabolu* Turcis, & *Neapels* Germanis, urbs est amplissima, Regni Neapolitani, ab ea dicti caput, & provinciæ Terræ-Laboris vocatæ primaria, emporium celeberrimum, totiusque Italiæ clarissima, civium multitudine facilè omnia superans, Archiepiscopalis est, & ejus ager mirè riguus & fertilis, in planitie amœnissima, portum habens percapacem, & [illegible] Ecclesiæ superbissimæ 110. numero, ex qu[illegible] Parochiales ædificia publica sunt pulcherrima [illegible] Reginm, ubi nunc commoratur Prorex, viæ la[illegible] æquales [illegible] teæ verò plurimæ. Civitas dividitur [illegible] 9. partes *Ottine* dictas, habetque 7. suburbia perampla, & [illegible] quatuor arcibus, nempè Castro novo, *il Castello Novo*, à Rege Carolo I. Andegavensi excitato, Castro Ovi, *il Castello dell' Ovo*, olim Castro Luculli, a Normanis munito, Castro S. Erasmi, *il Castello S. Elmo*, à Carolo II. Rege munito, in monte arduo, ut pluries vidi, & Turri Carmelitarum, *il Torrione del Carmine* loco recens munito hisce ultimis motibus anni 1648. propè plateam mercati, & his quatuor adjungitur in præsenti locus, *Pizzo Falcone* dictus, cum valido Hispanorum præsidio, & 125. mill. distat ab urbe Roma in ortum hybernum. Patria fuit Summorum Pontificum Bonifacii V. Urbani VI. Bonifacii IX. Joannis XXIII. & Pauli IV. Accademiam habens à Federico II. Imperatore erectam, & in ea nobiles Regni suas sessiones habent 5. *i Seggi di Napoli* dictas; ab hac urbe sinus adjacens olim Crater, dicitur nunc sinus Neapolitanus, *il Golfo di Napoli*, estq; pars maris Thyrrheni. Populi autem Neapolitani, Plinio & aliis, nunc *li Napolitani* Italis, *les Napolitains* Gallis, *los Napolitanos* Hispanis, & *Anabolului* Turcis.

NORMANNIA, *la Normandie* incolis, *Normandy* Anglis, *Normandey* Germanis, *la Normandia* Hispanis, & Italis, provincia est ampla admodum Galliæ regni, & valdè fertilis, Ducatus titulo insignita, in qua alias pars Neustriæ comprehendebatur, & ubi olim Caletes, Velocasses, Aulerci, Eburovices, Lexovii, Sessui, Biducastes, Unelli, & Abrincatui populi Galliæ Celticæ, sic dicitur à Normannis populis septentrionalibus, qui in ea consedere, sub Rollone Duce, tempore Caroli Simplicis Galliæ Regis, & terminatur à septentrione mari Britannico, uti ab occidente, ab oriente autem Picardia, & Provincia insula Franciæ dicta, & à meridie Pertico, et Cenomanensi provincia, uti et tantisper à Britannia minori. Extenditur ferè ad 66. leucas ab ortu in occasum, nempè à limite Picardiæ ad oram Oceani versùs Cæsaream insulam. Ejus autem latitudo à septentrione in meridiem est 30. leucarum circiter; subestq; tota dominio Regis Francorum, et ejus præcipua urbs est Rothomagus, *Rouen*; dividitur autem in 12. provincias parvas, seu tractus, sed persæpè reducuntur ad duo, nempè ad Normanniam superiorem, *la haute Normandie*, quæ ad ortum, cujus caput Rothomagus, quæ et provinciæ primaria, et ad Normanniam inferiorem, *la basse Normandie* quæ ad occasum extenditur, cujus caput est Cadomum, ex hac provincia pendent etiam insulæ Cæsarea *Jersey*, Sarnia *Garnsey*, Sarchis *Sarke*, Origniacum *Origny*, Anglis *Aldernay*, et Ecreothia *Ecrehou*, sed subsunt Regi Angliæ ab aliquot sæculis, hinc etiamnum Normanni populi *le Normans* vulgo Gallis, *li Normanni* Italis, *los Normannos* Hispanis; *the Normans* Ang.

NOVA FRANCIA, *la Nouvelle France* Regio amplissima Americæ septentrionalis, quæ aliquandò etiam Canada vocatur, juxta fluvium magnum S. Laurentii longè lateque extensa, inter sinum Borealem, terras Arcticas & Laboratoris Terram ad septentrionem & mare Boreale ad meridiem, & ortum, terminatur etiam à meridie Virginia, nova Eboracensi provincia, & nova Anglia, quæ alias ipsius pars etiam erat, sed ad occasum nondum ejus limites benè noti sunt, cum ea hac parte longissimè protendatur, ut in dies dignoscitur, & dividitur in 2. partes fluvio S. Laurentii, nempè in septentrionalem & meridionalem, subest verò dominio Francorum Regis à centum quinquaginta annis: Ejus partes sunt Acadia provincia, Canada strictè sumpta; Saguenaja, Iroquiorum, Algonquiorum, Huronum, & Ilinorum tractus, & plurimi populi in mediterraneis, ubi etiam Terranova insula amplissima ad ortum, insula capitis Britonum, insula Assumptionis atq; S. Joannis insula, ut pluribus scribunt Abbas Galinæus Joliett[illegible], & Radissonius Galli, qui illas partes persæpe lustr[illegible] diligenter. Ora autem novæ Franciæ maximè in ortum protensa distat tantùm 830. leucis Gallicis à Portu Gratiæ in Normannia recto itinere, & totius regionis caput, & urbs primaria est Quebecum *Quebec* recens episcopalis facta; aliæ verò coloniæ præcipuæ & oppida sunt Mons Regalis *Mont-Royal*; Trifluvium, *les Trois Rivieres*; Ara Frontenaci, *le fort Frontenac*; Portus Regius *Port Royal*, Richeleum, *Richelieu* sive *Saurel*, Caput, *le Cap.* & Chambliacum *Cambly* cum Regio in dies cultior evadat, & à Francis magis inhabitetur; est autem tota valdè rigua cum plurimis fluviis, & lacubus maximis, ex quibus præcipui sunt lacus superior, *le lac superieur*: lacus magnus Huronum, *le grand lac des Hurons*: lacus Eriens, *le lac Erié* lacus Ilinorum *le lac des Ilinois*; et lacus Frontenacus *le lac de Frontenac* de quibus fusius supra: fluvii autem majores hujus regionis sunt fluvius magnus S. Laurentii, *le fleuve de Saint Laurent* alios longè superans: fluvius Huronum sive Ottavacorum *la Riviere des Hurons*: fluvius Ohius, *la Riviere Ohio*; fluvius Messisipius, *la Riviere de Messisipi*; fluvius Francorum *la Riviere des François*, & fluvius divinæ, *la Riviere de la Divine*, & de his pluribus suis in locis.

NOVA HISPANIA, *la Nueva Espanna* Hispanis, *la Nouvelle Espagne* Gallis, Regio ampla Americæ septentrionalis, quæ aliter Regnum Mexicanum dicitur a multis *el Mexico* Hispanis, ab ejus primaria urbe; sed nova Hispania magis patet. Continet enim totum terræ spatium inter mare Boreale, & mare Austrinum comprehensum à Terrafirma seu Isthmo Panamæ ad ortum usque ad novum Regnum Mexicanum, et Floridam ad occasum, et ab indigenis vocatur *Anahuac*, idest propè Aquam. Dividitur ab Hispanis in 3. partes, quas vocant Jurisdictiones seu Præfecturas, *las Governaciones*. Qua media est, dicitur la Governacion de Mexico, sub qua Hispania nova propriè sumpta, in qua sunt provinciæ Mexicana, Mechoacana, Tlascala, seu Guastacania, Guaxaca, Tabasco, et Yucatania: ejusque primaria urbs est Mexicum, *Mexico*, totius Americæ facilè caput. Præfectura novæ Hispaniæ in occasum extensa dicitur *la Governacion de Guadalajara*, cui subsunt hæ provinciæ nova Biscaja, Culiacana, Zacatecæ, Chametlana, & Xalisca, seu nova Galitia; ejusque præcipua urbs Guadalaxara, *Guadalajara*. Præfectura autem novæ Hispaniæ seu Jurisdictio versùs ortum dicitur, *la Governacion de Guatimala*, et ei subsunt provinciæ Soconusca, Vera pax, Guatimala, Hondura, Nicaragua, Ora dives, et Veragua; totius verò jurisdictionis primaria urbs est Fanum S. Jacobi de Guatimala, *Guatimala*. Tota autem Nova Hispania cum tribus ejus præfecturis seu Jurisdictionibus subest Regi Hispaniæ à 160. annis circiter, ex quo subjugata fuit à Ferdinando Cortesio.

FINIS TOMI PRIMI.